MISSALE

BIBLIOTEKA
Zakł. Nar. im. Ossolińskich
XVI 4100

4100
PROD

[illegible]

LV. f15

[illegible] nomini tui spes [illegible]

[illegible] beati medardi confessor[illegible]
[illegible] sancti [illegible]
[illegible]
[illegible] quesumus [illegible]
sanctorum tuorum [illegible]
beati medardi [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] sue [illegible]
[illegible] per [illegible]

[illegible] pro nobis [illegible]
[illegible] dignitatis [illegible]

[illegible] 1605 [illegible]
[illegible]

[illegible] roma [illegible]
[illegible] urbis [illegible]

XLV. 9. 5.

Miſſale Secundum Ritum Inſignis Eccleſie Cathedralis Cracouienſis Nouiter Emendatū.

INSTYTUT OSSOLINSKIEGO

Benedictio piscium fol. 82.

S.Staniſlaus. S.Florianus.

Cum Gratia et Priuilegio.

1532

10.242

Cum inter res ſacras et diuina myſteria/nullum ſit preſtā-
tius Miſſe ſacrificio/in quo memoria redemptionis no-
ſtre recolitur: verum Chriſti corpus cōficitur/ ⁊ illud pro
peccatis hominum myſtice offertur: ſumiturq;/ ſi digne/
ad ſalutem anime ſempiternam: merito nullus error vel
negligentia grauius cōmittitur/ꝙ in eo ipſo ſacrificio peragendo. Et
proinde Rmus in Chro pater/et dñs/Dñs Petrus Thomyczki Dei
gratia Epiſcop⁹ Cracouieñ. et Regni Polonie vicecācellarius/vidēs
libros Miſſales eccleſie/⁊ Dioceſis ſue/ multis erroribꝰ deprauatos/
et neq; concordes in pleriſq;: Curauit omnes in vnam formam ⁊ mo
dum redigere: et ꝙ optime fieri poſſet excuſos/ in communem ſacer-
dotum ſuorum vſum edere: vt quod maxime omnium conuenit/om-
nes congruo ⁊ conuenienti modo hoc ipſum ſanctū ſacrificium pera
gerent. Itaq; hortatur ⁊ monet omnes ſubiectos ſibi/cuiuſcunq; cō-
ditionis ſint ſacerdotes: vt deinceps rem diuinā iuxta normam ho-
rum librorum/ ⁊ morem matris ſue Eccleſie Cathedralis Cracouieñ.
ꝙ accuratiſſime faciant: vt ita ab illa non diſcrepātes/ preſertim in re
ipſa tanti ponderis et reuerentie/ante conſpectum Dei ⁊ hominum
irreprehenſibiles appareant.

¶ Carmina in paſſionem Chriſti: ad ſacros religioſoſq; ſacerdotes.

Tu quicunq; velis miſſam cantare ſacerdos.
Funditus eſto memor/totaq; mente reuolue:
Qualia ſit Chriſtus pro te certamina paſſus.
Velato capite tibi riſum ſignat: amictus
Linea veſte/nota ꝙ ſit deluſus in alba.
Vincla repreſentant ſua/cingula/ſtola/maniplus.
In caſula noſcas ꝙ purpura ſignificatur.
Caluarie memorare locum dum pergis ad aram:
Et recolas chriſtum dum pergeret ad moriendum.
Hec ſic cuncta pie memorando/pectora tunde.

XVI - 4100 - IV

¶ Exorciſmus ſalis et aque dñicis diebus p circulũ anni.
Adiutoriũ noſtruz in noïe dñi. Qui fecit celũ ⁊ terrã. ℣. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpũ tuo. fine Orem⁹
Exorciço te creatu dicit. ra ſalis p deũ vi ✠ uũ: p deũ ✠ verũ: per deũ ✠ ſctm̃. p deũ q te p Eliſeum ꝓphetã in aquã mitti iuſſit: vt ſanaretur ſterilitas aque: vt efficiaris ſal exorciçatũ in ſalutẽ credẽtiũ: ⁊ ſis oib⁹ te ſumẽtib⁹ ſanitas aïe ⁊ corpis: ⁊ effugiat atq; diſcedat a loco ĩ quo aſpſũ fueris: oĩs fãtaſia ⁊ neqtia vel verſutia diabolice fraudis: oĩſq; ſpũs ĩmund⁹ adiuratus. Per eũ qui venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos et ſeculum per ignẽ. Amen. Oro.
Immẽſam clemẽtiã tuã oĩps eterne de⁹ humiliter iploram⁹/ vt hãc creaturã ſalis/ quã ĩ vſu generis humãi tribuiſti: bene ✠ dicere/ ⁊ ſcti ✠ ficare tua pietate digneris: vt ſit oĩbus ſumẽtibus ſalus mẽtis ⁊ corpis: ⁊ qcqd ex eo tactũ vel reſperſũ fuerit: careat oĩ imũdicia oĩq; ĩpugnatiõe ſpũalis neqtie. Per dñm nr̃m Jeſũ chr̃z filiũ tuũ. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritusſãcti deus: per omnia ſecula ſeculorũ. Amen. Exorciſmus aquę et dicat̃ abſolute.
Exorciço te creatura aq̃ ĩ noïe dei prĩs ✠ oĩpotẽtis. ⁊ in noïe ✠ Jeſu chr̃i filij ei⁹ dñi noſtri. ⁊ ĩ virtute ſpiritus ✠ ſãcti: vt fias aq̃ exorciçata ad effugandã oẽm poteſtatẽ inimici: ⁊ ipſũ inimicũ eradicare ⁊ explãtare valeas cũ angelis ſuis apoſtaticis: p virtutez eiuſdẽ domini noſtri ieſu chriſti: Qui vẽturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſeculũ per ignẽ. Amẽ. Oro.
Deus q ad ſalutẽ humãi generis: maxima queq; ſacramẽta in aquarũ ſubſtãtia cõdidiſti: adeſto ꝓpiti⁹ inuocatiõib⁹ noſtris: ⁊ elemẽto huic multimodis purificatiõibus p̃parato: v̾tutẽ tue bñ ✠ dictiõis ĩfunde: vt creatura tua myſterijs tuis ſeruiẽs: ad abijciẽdos demones: morboſq; pellẽdos: diuine gratie ſumat effectũ: vt qcqd ĩ domib⁹ vel in locis fideliũ hec vnda reſperſerit: careat oĩ immũdicia: liberet̃ a noxa: nõ illic reſideat ſpũs peſtilẽs: nõ aura corrũpẽs: diſcedãt oẽs ĩſidie latẽtis inimici: ⁊ ſi qd eſt: qđ aut icolumitati habitãtium inuidet: aut qeti/ aſpſione hui⁹ aq̃ effugiat: vt ſalubritas p ĩuocatiõnẽ ſancti tui noïs expetita: ab

oīb⁹ ſit īpugnatiōib⁹ defenſa. Per dn̄m nr̄m ieſū xp̄z filiū tuū. Qui tecū viuit ⁊ regnat ī vnitate ſpūſſcti de⁹. Per oīa ſc̄la ſc̄loꝝ. Amen. Hic mittat ſal ī aquā ī modū crucis dicēdo ſemel. Fiat hec ꝯmixtio ⁊ ꝯſecratio ſalis ⁊ aq̄ pariter in noīe pa✠tris ⁊ fi✠lij: ⁊ ſpūſ✠ ſcti. Amē. Poſtea dicat. Dn̄s vobiſcū. Et cū. Oremꝰ

Oro. Deus iuicte ꝟtutis auctor: ⁊ īſupabilis īperij rex ac ſemꝑ magnific⁹ triūphator: q aduerſe dn̄atiōis vires reprimis: q inimici rugiētis ſeuitiā ſupas: q hoſtiles neqtias potēter expugnas: te dn̄e tremētes ac ſupplices dep̄camur ac petim⁹: vt hāc creaturā ſalis ⁊ aq̄ dignāter aſpicias benign⁹ illuſtres / pietatis tue more ſctifices: vt vbicūqz fuerit aſpſa ꝑ īuocationē ſcti tui noīs: oīs īfeſtatio imūdi ſpūs abijciaꝛ: terrorqz venenoſi ſerpētis ꝓcul pellaꝛ: ⁊ p̄ſētia ſcti ſpūs nobis miſericordiā tuā poſcētib⁹: vbiqz adeſſe dignetur. P dn̄z nr̄m ieſū xp̄z filiū tuū: q tecū viuit ⁊ regnat īvnitate eiuſdē ſpūſſcti de⁹. P oīa ſc̄la ſc̄loꝝ. Am̄. Et bn̄dictio dei pa✠tris oīpotētis: ⁊ fi✠lij: ⁊ ſpūſ✠ ſcti deſcēdat ſuper hāc creaturā ſalis ⁊ aq̄. Amē.

Hic aſꝑgit ſacerdos ſeipſuz ⁊ pp̄l'm ſi adeſt dicēdo Añam. Aſperges me dn̄e hyſopo ⁊ mūdabor: lauabis me ⁊ ſuꝑ niuē dealbabor. P̄s. Miſerere mei de⁹ ſcd̄m magnā miſericordiā tuā. Gl'ia pr̄i. ℞. Aſpges. ℣. Oſtēde nobis dn̄e miſicordiā tuā. Et ſalutare tuū da nob. Oremꝰ. Oro. Preſta nobis qm̄s op̄s de⁹ ꝑ hui⁹ aque aſpſionē ſanitatē mētis / itegritatē corporis / tutelā ſalutis / ſecuritatē ſpei / corroborationē fidei / hic ⁊ ī eterna ſc̄la ſc̄loꝝ. Am̄. ¶ In ſtatiōe poſt. Pax eterna. ℣. Vti q habitāt ī domo tua dn̄e. In ſecula ſeculorū laudabūt te. Oremꝰ.

Oro. Exaudi nos q̄s dn̄e ſctē pr̄ op̄s eterne de⁹: ⁊ mittere digneris ſctm̄ angelū tuū de celis: q cuſtodiat / foueat / ꝓtegat / viſitet atqz defēdat oēs habitātes ī hoc habitaculo. Per xp̄m dn̄z nr̄m. Amē.

¶ Oro tpe paſcali poſt aſperſionē aq̄ bn̄dicte vide in loco ſuo. ¶ In ſtatiōe tpe dedicatiōis poſt Pax eterna. ℣. Vti q habitant in domo. Oro hec di.

Veniat q̄s dn̄e ſuꝑ hāc habitatiōis domū charitas miſericordie tue: vt ab oībus hic īuocātib⁹ nomē tuū / protectionis tue ſentiaꝛ auxiliū. Per chr̄m dn̄z nr̄m. Amē.

Aureus	KL		Sol		Januarius hz dies.xxxj. Lũa.xxix. Nox habet horas.xvj. Dies ħo.viij.	
1 xix	A	Janu.	21	Ci	Circũciſio dñi.duplex.	A
2 viij	b	iiij	22	ſi	Octaua ſtephani.iij.l.	b
3	c	iij	23	o	Octaua ioannis.iij.l.	c
4 xvj	d	pridie	24	ia	Octaua innocentũ.iij.l.	d
5 v	e	Non	25	nus	Uigilia.	e
6	f	viij	26	e	Epiphania dñi.duplex.	f
7 xiij	g	vij	27	pi	Clauis ſeptuageſime.	g
8	A	vj	28	ſi		h
9 ij	b	v	29	bi		i
10 x	c	iiij		ven	Sol in aquario.	k
11	d	iij	1	di		l
12 xviij	e	pridie	2	cat		m
13 vij	f	Idib⁹	3	oc	Octaua epiphanie.ix.l.	n
14	g	xix	4	fe	Februarij. Felicis ↄfeſ. iij.l.	o
15 xv	A	xviij	5	li	Hilarij epi con.	p
16 iiij	b	xvij	6	mar	Marcelli pape ꝛ mar. iij.l.	q
17	c	xvj	7	anth	Antonij abbatis. duplex.	r
18 xij	d	xv	8	pri	Priſce virg.ꝛ mar.iij.l.	s
19	e	xiiij	9	ſca		t
20 j	f	xiij	10	fab	Fabiani ꝛ ſebaſti.mar. duplex.	v
21 ix	g	xij	11	ag	Agnetis vir.ꝛ mar.duplex.	x
22	A	xj	12	vin	Uincentij mar. duplex.	y
23 xvij	b	x	13	cen		z
24 vj	c	ix	14	ti	Timothei apli. cõme.	ꝛ
25 xiiij	d	viij	16	pau	Cõuerſionis.ſ.pauli. duplex.	ꝯ
26	e	vij	17	po		ꝰ
27 iij	f	vj	18	no	Joãnis chryſ.epi cõ. duplex.	ŧ
28 xj	g	v	19	bi	Octa agnet. iij.l. Clauis.xl.	A
29	A	iiij	20	le		b
30 xix	b	iij	21	lu		c
31 viij	c	pridie	22	men	Ignatij epi martyris.	d

Nũe-rus Sthyczen

In iano claris.calidiſq cibis potiaris
Atq decẽs pot⁹.poſt fercula ſit tibi notus
Ledit eni medo.tũc potatus vt bene credo
Balnea tutus itres.ꝛ venã ſcidere cures

Aureus	KL		Sol		Februariꝰ hʒ dies.xxviij. Lũa.xxix. Nox habet horas.xiiij. Dies ho.x.	
1	d	Febr̃.	23	Bri	Brigide vir. iij.l.	e
2 xvj	e	iiij	24	pur	Purificatiõis Marie.duplex.	f
3	f	iij	25	bla	Blaſij epi ⁊ mar. iij.l.	g
4 v	g	pridie	26	ſus		h
5 xiij	A	Non	27	ag	Agathe vir.⁊ mar. duplex.	i
6	b	viij	28	dor	Dorothee vir.⁊ mar. duplex.	k
7 ij	c	vij	29	fe		l
8 x	d	vj	x	bru	Sol in piſcibus.	m
9	e	v	1	ap	Appollonie vir.⁊ mar. duplex.	n
10 xviij	f	iiij	2	ſco	Scolaſtice vir. duplex.	o
11 vij	g	iij	3	la		p
12	A	pridie	4	ſti		q
13 xv	b	Idibꝰ	5	ca		r
14	c	xvj	6	va	Martij. Valẽ.p̃ſbri ⁊ m̃. dupl̃x.	s
15 iiij	d	xv	7	lẽt		t
16 xij	e	xiiij	8	Ju	Juliane vir.⁊ mar. iij.l.	v
17	f	xiij	9	li		x
18 j	g	xij	10	con		y
19 ix	A	xj	11	iun		ʒ
20	b	x	12	ge		⁊
21 xvij	c	ix	13	tũc		ꝯ
22 vj	d	viij	14	Pe	Cathedra petri apl̃i. duplex.	ꝯ
23	e	vij	15	trũ	Vigilia.	ẽ
24 xiiij	f	vj	16	ma	Mathie apl̃i.duplex.	A
25	g	v	17	thi		b
26 iij	A	iiij	18	am		c
27 xj	b	iij	19	in		d
28	c	pridie	20	de		e
nũerus	Luthy					

Hornung

Naſcit̃ occulta febris. februario multa/
Potibus ⁊ eſcis.ſi caute minuere velis/
Tũc caue frigorẽ. de pollice fũde cruorẽ
Suge mellis fauũ.pectorʒ q morbos curabit

Or 10 · 14 Mexi 19·

Or· 13· 30 Me· 18· 40·

Aureus	KL		Sol		Marti⁹ habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. xij. Dies etiã. xij.	
1 xix	d	Mar.	21	mar	Albini epi ꝛ ↄfeſ. duplex.	f
2 viij	e	vj	22	ci		g
3	f	v	23	us		h
4 xvj	g	iiij	24	of	Tráſlatio véceſlai mar. dupl'x.	i
5 v	A	iij	25	ſi		k
6	b	pridie	26	ci		l
7 xiij	c	Nonꝫ	27	tho	Thome docto. ↄfeſ. duplex.	m
8	d	viij	28	de	Perpe. ꝛ feli. vir. ꝛ mar. dupl'x.	n
9 ij	e	vij	29	co	Cirulli ꝛ metu. põ. ꝛ con. dupl'.	o
10 x	f	vj	v	ra	Sol in ariete.	p
11	g	v	1	tur	XI. militũ m̃. dup. Clauis paſce	q
12 xviij	A	iiij	2	Gre	Gregorij pape maioris. dupl'x.	r
13 vij	b	iij	3	go		s
14	c	pridie	4	ri		t
15 xv	d	Idib⁹	5	o	Lõgini mili. mar. duplex.	v
16 iiij	e	xvij	6	cir	Aprilis. Ciriaci mar.	x
17	f	xvj	7	ger	Gertrudis vir. duplex.	y
18 xij	g	xv	8	trud		z
19	A	xiiij	9	al	Joſeph nutricij dñi ↄf. dupl'x.	ꝛ
20 j	b	xiij	10	ba	Guniberti epi ↄf. duplex.	ꝗ
21 ix	c	xij	11	be	Benedicti abbatis. duplex.	ↄ
22	d	xi	12	ne	Joachim pr̃is marie.	ẽ
23 xvij	e	x	13	iun	Gabrielis archangeli.	ẽ
24 vj	f	ix	14	cta		A
25	g	viij	15	Ma	Annũciatio Marie. duplex.	b
26 xiiij	A	vij	16	ri		c
27 iij	b	vj	17	a	Caſtuli mili. mar. duplex.	d
28 xj	c	v	18	ge		e
29	d	iiij	19	ni		f
30 xix	e	iij	20	tri		g
31 viij	f	pridie	20	ce		h

nũe rus — Marzecz (Mercz)

Marti⁹ hũores gignit. varioſqꝫ dolores
Sume cibũ pure. cocturaſ ſi placet vre
Balnea ſunt ſana. ſed q̃ ſuperflua vana
Uẽa nec abdẽda. nec potio ſit tribuẽda

Aureus KL 105 Aprilis habet dies.xxx.Luna.xxix.
Nox habet horas.x. Dies ſo.xiiij.

1		g	April	21	A		i
2	xvj	A	iiij	22	pril	Marie egyp.electe. duplex.	k
3		b	iij	23	in		l
4	v	c	pridie	24	am	Ambroſij epi ⁊ ꝯf.maio. duplx.	m
5	xiij	d	Non	25	bro		n
6		e	viij	26	ſi	Uincentij ꝯfeſſoris. duplex.	o
7	ij	f	vij	27	i		p
8	x	g	vj	28	fe		q
9		A	v	29	ſtis		r
10	xviij	b	iiij	♉	o	Sol in tauro. ♉	s
11	vij	c	iij	1	uat	Occiſio ſancti ſtaniſlai.	t
12		d	pridie	2	at		v
13	xv	e	Idibꝰ	3	qꝫ		x
14		f	xviij	4	ti	Maij. Tyburtij ⁊ vale.m̃. ix.l.	y
15	iiij	g	xvij	5	bur	Clauis rogationū	z
16	xij	A	xvj	6	ci		⁊
17		b	xv	7	et		ꝯ
18	j	c	xiiij	8	va		?
19	ix	d	xiij	9	ler		t
20		e	xij	10	ſan		A
21	xvij	f	xj	11	cti		b
22	vj	g	x	12	qꝫ		c
23		A	ix	13	Ge	Adalberti epi ⁊ marty.duplex.	d
24	xiiij	b	viij	14	or	Georgij mili.marty. duplex.	e
25		c	vij	15	mar	Marci euangeliſte. duplex.	f
26	iij	d	vj	16	ci		g
27	xj	e	v	17	qꝫ		h
28		f	iiij	18	vi	Uitalis mili.marty. duplex.	i
29	xix	g	iij	18	ta	Petri martyris. duplex.	k
30	viij	A	pridie	19	lis		l

nūerus kwiecien. April.

Hic pbat in vere.vires aprilis habere
Cūcta renaſcunt̃. pori tūc aperiunt̃
In q̊ ſcalpeſcit corpꝰ.ſāguis q̊qꝫ creſcit
Ergo ſoluat̃ vēter. cruorqꝫ minuat̃

pr. ſo. 18. Meri 17. 7.
pr. 9. fere Ne. 16.

Aureus	KL	105			Maius habet dies.xxxj. Luna.xxx. Nox habet horas.viij. Dies vo.xvj.	
1		b Maij	20	phil	Phili.ꝛ ia.ap. du. Walp. ꝯm̄.	m
2 xvj		c vj	21	ſig	Sigiſmūdi regꝫ ꝛ m̄. duplex.	n
3 v		d v	22	crux	Inuē.cru.dup. Alex.cū ſo. ꝯ.	o
4		e iiij	23	floꝛ	Floriani mili.mar. duplex.	p
5 xiij		f iij	24	goth	Gothardi ep̄i ꝯfeſ. ꝯme.	q
6		g pridie	25	io	Joānis ante poꝛ.apl̄i. dupl̄x.	r
7 ij		A Nonꝫ	26	an		ſ
8 x		b viij	27	ſta	Staniſlai ep̄i ꝛ mar.dupl̄x.	t
or.8.26 Mc 16.28 9		c vij	28	nis	Trāſlatio nicolai ep̄i ꝯfeſ.	v
10 xviij		d vj	29	e	Goꝛdia.ꝛ epi. mar. ꝯme.	x
11 vij		e v	u	pi	Sol i geminis. Oct̄.floriā.ix.l̄.	y
12		f iiij	1	ne	Nerei ꝛ ſoci.mar. ꝯme.	ꝫ
13 xv		g iij	2	ſer	Seruatij ep̄i cōf. ꝯme.	ꝛ
14 iiij		A pridie	3	et	Oct̄a ſtaniſlai hic tenet̄. ix.l̄.	ꝙ
15		b Idib⁹	4	ſoph	Sophie cū filiab⁹ mar. dupl̄x.	ꝯ
16 xij		c xvij	5	ma	Junij.	t̄
17		d xvj	6	ius		A
18 j		e xv	7	in		b
19 ix		f xiiij	8	hac	Potētiane virgi. cōme.	c
20		g xiij	9	ſe	Bernardini ꝯfeſ. duplex.	d
21 xvij		A xij	10	ri	Helene regi.electe. duplex.	e
22 vj		b xj	11	e	Job confeſſoꝛis pꝛophete.	f
23		c x	12	te		g
24 xiiij		d ix	13	net		h
25 iij		e viij	14	vꝛ	Urbani pape ꝛ mar. ix.l̄.	i
or.8. 26 xj fere.		f vij	15	ban		k
Mc. 15 27 fere.		g vj	16	im		l
28 xix		A v	17	pe	Joannis pape ꝯfeſ. ꝯme.	m
29 viij		b iiij	18	de		n
30		c iij	19	criſ		o
31 xvj		d pridie	20	pan	Petronelle virgi. ꝯme.	p

nūerus — May

Maio ſecure laxari ſit tibi cure
Scindat̄ vena: ꝛ balnea dent̄ amena
Cū calidis reb⁹ ſint fercula ſeu ſpecieb⁹
Potib⁹ aſtricta. ſit ſaluia cū bn̄dicta

Aureus	KL		Sol		Junius habet dies.xxx.Luna.xxix. Nox habet horas.viij. Dies vo.xvi.	
1	e	Junij	20	Nic	Nicomedis mar. iij.l.	q
2 v	f	iiij	21	mar	Marcellini ꝛ petri mar. iij.l.	r
3 xiij	g	iij	22	cel	Eraſmi epi ꝛ mar. duplex.	s
4	A	pridie	23	le		t
5 ij	b	Non⁊	24	bo	Bonifacij ꝛ ſoci.mar. iij.l.	v
6 x	c	viij	25	vin	Vincentij marty. ꝯme.	x
7	d	vij	26	dat		y
8 xviij	e	vj	27	iun		z
9 vij	f	v	28	pri	Primi ꝛ feliciani mar. iij.l.	ꝛ
10	g	iiij	29	mi		ꝙ
11 xv	A	iij	29	ba	Barnabe apli. duplex.	?
12	b	pridie		ter	Sol i cācro. Baſili.ꝛ ſo.m̄.iij.l.	f
13 iiij	c	Idib⁹	1	an	Antonij cōfeſſo. iij.l.	f
14 xij	d	xviij	2	ton	Julij.	A
15	e	xvij	3	vi	Viti ꝛ ſoci.marty. duplex.	b
16 j	f	xvj	4	te		c
17 ix	g	xv	5	ꝙ		d
18	A	xiiij	6	mar	Marcelliani ꝛ marci mar. iij.l.	e
19 xvij	b	xiij	7	pro	Geruaſij ꝛ pthaſij m̄. duplex.	f
20 vj	c	xij	8	thos		g
21	d	xj	9	al	Albani martyris. ꝯme.	h
22 xiiij	e	x	10	ſan	Decem miliū mar. duplex.	i
23	f	ix	11	cti	Achacij mar.mili. Vigilia.	k
24 iij	g	viij	12	Jo	Joannis baptiſte nati.dupl'x.	l
25 xj	A	vij	13	an		m
26	b	vj	14	io	Joānis ꝛ pauli mar. ix.l.	n
27 xix	c	v	15	do	Ladiſlai regis con. duplex.	o
28 viij	d	iiij	16	le	Leōis pp̄ ꝯf. ꝯm̄. Vigilia.	p
29	e	iij	17	pe	Petri ꝛ pauli aploꝝ. duplex.	q
30 xvj	f	pridie	18	pau	Cōmemoratio pauli apli. ix.l.	r

nūerus Czerviecz
Brachmon

In iunio gētes pturbat medo bibentes/
Atqꝫ nouellaꝝ: fuge potus ceruiſiarū/
Ne noceat cōlera/valet hꝫ refectio vera/
Lactuce frōdes ede: ieiun⁹ bibeqꝫ fōtes/

Aureus	KL			Sol		Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx. Nox habet horas.viij. Dies.ho.xvj.	
1	v	g	Julij	19	Jul	Octaua ioãnis. ix.l. Uigilia.	s
2		A	vj	19	pro	Uiſitationis marie.duplex.	t
3	xiij	b	v	20	ceſ		v
4		c	iiij	21	pro	Trãſla.marti.ꝓcopij ⁊ vdal. ꝯ.	x
5	ij	d	iij	22	co		y
6	x	e	pridie	23	pi	Octaua petri ⁊ pauli. ix.l.	z
7		f	Non.	24	vil	Uilibaldi con.⁊ põti. ꝯme.	⁊
8	xviij	g	viij	25	ki	Kiliani ⁊ ſoci.mar. ꝯme.	ꝯ
9	vij	A	vij	26	li	Octaua viſita.marie. ix.l.	ꝰ
10		b	vj	27	fra	Septẽ fratrũ martyrũ. iij.l.	ꝭ
11	xv	c	v	28	be	Trãſlatio benedicti conf. iij.l.	A
12	iiij	d	iiij	29	ne		b
13		e	iij	a	mar	Sol i leõe. Margare. vir.m̃.du.	c
14	xij	f	pridie	1	gar		d
15		g	Idibꝰ	2	A	Diuiſionis apłoꝝ.duplex.	e
16	j	A	xvij	3	poſt	Auguſti.	f
17	ix	b	xvj	4	alx	Alexij confeſ. duplex.	g
18		c	xv	5	ar	Arnolphi con.⁊ pon. iij.l.	h
19	xvij	d	xiiij	6	nol		i
20	vj	e	xiij	7	phꝰ		k
21		f	xij	8	prax	Praxedis vir. iij.l.	l
22	xiiij	g	xj	9	mag	Marie magdale.electe.duplx.	m
23	iij	A	x	10	ap	Appollinaris epi ⁊ m̃. iij.l.	n
24	xj	b	ix	11	cris	Brigitte ele. du. Xpie. ꝯ. Uig.	o
25		c	viij	12	ia	Jacobi apli.duplex.	p
26	xix	d	vij	13	co	Anne matris marie.duplex.	q
27	viij	e	vj	14	bi	Chꝛoferi mili.mar. duplex.	r
28		f	v	15	ꝙ	Panthaleõis mili.mar. iij.l.	s
29	xvj	g	iiij	16	fel	Marthe vir. du. Felicꝫ ⁊ ſo. ꝯ.	t
30		A	iij	17	ab	Abdon ⁊ ſennen mar. iij.l.	v
31	v	b	pridie	18	don	Germani epi ⁊ con. iij.l.	x

nūe rus Sapien

Qui vult ſolamẽ iulio.pbet medicamẽ
Uenã nõ ſcidat. nec ventrẽ potio ledat
Sõnũ cõpeſcat.⁊ balnea cũcta paueſcat
Adeſt recẽs vnda. alliũ cũ ſaluia mũda

Au-reus	KL		Sol		Auguſtꝰ habet dies.xxxj. Luna.xxix. Nox habet horas.x. Dies.ho.xiiij.	
1 xiij	c	Aug.	18	Petr	Petri ad vi. du. Machabe. ꝯ.	y
2	d	iiij	19	ſteph	Stephãi pape ⁊ m̃. iij.l.	ȝ
3 ij	e	iij	20	ſteph	Stephãi ꝓtom̃.inuẽtio. iij.l.	⁊
4 x	f	pridie	21	pro	Dominici ꝯfeſ. duplex.	ꝗ
5	g	Non;	22	do	Marie niuis.du. Oſualdi. ꝯ.	ꝯ
6 xviij	A	viij	23	ſix	Tráſfig.dñi. du. Sixti ⁊ ſo. ꝯ.	k
7 vij	b	vij	24	do	Dõati epi m̃. iij.l. Afre ⁊ ſo. ꝯ.	A
8	c	vj	25	ci	Ciriaci ⁊ ſo.marty. iij.l.	b
9 xv	d	v	26	ro	Romani mar. ꝯme. Uigilia.	c
10	e	iiij	27	lau	Laurentij mar.duplex.	d
11 iiij	f	iij	28	ti	Tyburtij mar. ꝯme.	e
12 xij	g	pridie	29	bur		f
13	A	Idibꝰ	♍	ip	Sol i ṽgie. Hipo.⁊ ſo.m̃. ix.l.	g
14 j	b	xix	1	eus	Septẽbꝛ. Euſe.ꝯf. ꝯ. Uigilia.	h
15 ix	c	xviij	2	ſum	Aſſũptionis Marie.duplex.	i
16	d	xvij	3	ci	Arnolphi epi ⁊ con. ꝯme.	k
17 xvij	e	xvj	4	o	Octaua laurẽtij. ꝯme.	l
18 vj	f	xv	5	a	Agapiti mar. ꝯme.	m
19	g	xiiij	5	ga	Magni mar. ꝯme.	n
20 xiiij	A	xiij	6	pi	Bern̄.ab.⁊ do. du. Steph̄.re. ꝯ.	o
21	b	xij	7	thi		p
22 iij	c	xj	8	thi	Oct.aſſũ. ix.l. Timo.⁊ ſim. ꝯ.	q
23 xj	d	x	9	mo	Timothei ⁊ appol. ꝯ. Uigilia.	r
24	e	ix	10	bar	Bartholomei apl̄i.duplex.	s
25 xix	f	viij	11	tho	Tráſlatio heduigis elec. ix.l.	t
26 viij	g	vij	12	lo		v
27	A	vj	13	ruf	Rufi mili.mar. iij.l.	x
28 xvj	b	v	14	aug	Auguſtini epi cõ.maio. dupl̄x.	y
29 v	c	iiij	15	col	Decol.ioã. du. Sabie mar. ꝯ.	ȝ
30	d	iij	16	au	Felicis ⁊ adaucti mar. iij.l.	⁊
31 xiij	e	pridie	17	cti		ꝗ
nũe-rus	Sierpien					

Quiſqꝫ ſb auguſto viuat medicamĩe iuſto/
Raro dormitet.eſtũ/coitũ quoqꝫ vitet
Balnea nõ curet.nec m̄ltũ comeſtio duret/
Nemo laxari debet.vel fleubothomari/

Au-reus	KL		Sol		Septēber habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet horas.xij. Dies etiā.xij.	
1	f	Sept.	18	E	Egidij ab.du. Priſci m̄.ↄme.	ꝛ
2 ij	g	iiij	19	gi		t́
3 x	A	iij	20	di		t́
4	b	pridie	21	um		A
5 xviij	c	Non'	22	ſep		b
6 vij	d	viij	23	ha	Regine vir.marty.	c
7	e	vij	24	bet	Matalberte v̄.ꝛ m̄. du. Uigi.	d
8 xv	f	vj	25	nat	Natiuitatis Marie.duplex.	e
9 iiij	g	v	26	goꝛ	Goꝛgonij mar. ↄme.	f
10	A	iiij	27	gon	Nicolai tolētini con.	g
11 xij	b	iij	28	pꝛot	Pꝛoti ꝛ hyacinthi. ↄme.	h
12	c	pꝛidie	29	ia		i
13 j	d	Idib'	♎	ci	Sol ī libꝛa. Septē doꝛmi.ↄm̄.	k
14 ix	e	xviij	1	crux	Octob. Exal.cru. d. Coꝛ.ꝛ ci.ↄ.	l
15	f	xvij	2	nic	Oct.nati.ma. ix.l'. Nicome. ↄ.	m
16 xvij	g	xvj	3	eu	Euſemie vir.ꝛ mar. iij.l'.	n
17 vj	A	xv	4	lam	Lāperti ep̄i ꝛ mar. iij.l'.	o
18	b	xiiij	5	per		p
19 xiiij	c	xiij	6	te		q
20 iij	d	xij	7	ꝯ	Uigilia.	r
21	e	xj	8	mat	Matthei apl̄i ꝛ euāge.duplex.	s
22 xj	f	x	9	mau	Mauricij ꝛ ſoci.mar.duplex.	t
23 xix	g	ix	10	ri		v
24 viij	A	viij	11	ci		x
25	b	vij	12	us	Juſtine vir.ꝛ mar.	y
26 xvj	c	vj	13	et	Coſme ꝛ damiani mar. dupl'x.	z
27	d	v	14	Sta	Trāſla.ſtāiſlai ep̄i ꝛ mar.dup.	ꝛ
28 v	e	iiij	15	ven	Uēceſlai mili.mar.duplex.	ꝯ
29 xiij	f	iij	16	mich	Michaelis archāgeli.dupl'x.	ꝛ
30	g	pꝛidie	17	hier	Hieronymi con.docto. dupl'x.	t́
nūe-rus	Ureſien					

Fructus maturi ſeptembꝛis ſunt valituri
Et pira cū vino.panis cū lacte capꝛino
Aqua de vꝛtica tibi potio fertur amica.
Tūc venā pandas. ſpēs cū ſemīe mādas

Aureus	KL			Sol		October habet dies.xxxj. Luna.xxix. Nox habet horas.xiiij. Dies.ho.x.	
1	ij	A	Octo.	18	Re	Remigij ger. ⁊ veda.pō.cōſ. ꝯ.	A
2	x	b	vj	19	mi	Leodegarij epī ⁊ mar. cōme.	b
3		c	v	20	ꝙ		c
4	xviij	d	iiij	21	fran	Franciſci cōfeſ. duplex.	d
5	vij	e	iij	22	ci	Octaua vēceſlai. ix.l.	e
6		f	pridie	23	ſcus		f
7	xv	g	Nonꝫ	24	mar	Marci pape confeſ. iij.l.	g
8		A	viij	25	cus	Sergij ⁊ bachi marty. iij.l.	h
9	iiij	b	vij	26	di	Dionyſij ⁊ ſoci.mar. duplex.	i
10	xij	c	vj	27	ger	Gereonis ⁊ ſoci.mar. duplex.	k
11		d	v	28	ar		l
12	j	e	iiij	29	te		m
13	ix	f	iij	♏	ꝙ	Sol in ſcorpione.	n
14		g	pridie	1	calx	Calixti pape mar. iij.l.	o
15	xvij	A	Idibꝰ	2	hed	Heduigis electe. duplex.	p
16	vj	b	xvij	3	gal	Nouēbris. Galli abbatꝫ. iij.l.	q
17		c	xvj	4	le		r
18	xiiij	d	xv	5	lu	Luce euāgeliſte. duplex.	s
19		e	xiiij	6	cas	Januarij ⁊ ſoci.mar. iij.l.	t
20	iij	f	xiij	7	trās	Trāſla.adalberti epī ⁊ mar. du.	v
21	xj	g	xij	8	vnd	Undeciꝫ milia vir.mar. dupl'x.	x
22		A	xj	9	ſe	Cordule v.m̄. du. Seueri ꝯf. ꝯ.	y
23	xix	b	x	10	ſe	Seuerini cōf.pon. iij.l.	z
24	viij	c	ix	11	ve		⁊
25		d	viij	12	cris	Criſpini ⁊ criſpiniani mar. iij.l.	ꝙ
26	xvj	e	vij	13	pi		ꝯ
27	v	f	vj	14	nis	Euſtachij ⁊ ſo.mar. du. Uigilia.	k
28		g	v	15	Si	Simōis ⁊ iude apl'oꝝ.duplex.	A
29	xiij	A	iiij	16	mo	Narciſci epī ⁊ mar. cōme.	b
30		b	iij	17	nis	Leonardi ꝯf. dupl'x.hic tenet.	c
31	ij	c	pridie	18	quin	Uolfgāgi epī con. Uigilia.	d

nūerus Pazdziernik

October vina prebet cū carne ferina
Necnō aucina caro valet ⁊ volucrina
Quāuis ſit ſana.tamē eſt repletio vana
Quāta vis comede. nō ꝑcordia lede

Aureus	KL		105		Nouēber habet dies.xxx. Luna.xxx. Nox habet horas.xvj. Dies ho.viij.	
1 x	d	Noue.	19	Om	Omniū ſanctoꝝ.duplex.	e
2	e	iiij	20	ne	Cōmemoratio aīarum.ix.l.	f
3 xviij	f	iij	21	no		g
4 vij	g	pridie	22	nem		h
5	A	Nonꝫ	23	bre		i
6 xv	b	viij	24	le		k
7 iiij	c	vij	25	o	Uilibrordi ep̄i ꝯfeſſo.ꝯme.	l
8	d	vj	26	qua	Octa.oīꝫ ſctōꝝ.ix.l. 4.coro.ꝯ.	m
9 xij	e	v	27	te	Theodori militis mar.iij.l.	n
10	f	iiij	28	o		o
11 j	g	iij	29	mar	Marti.ep̄i ꝯ.maio.du. Mēne.ꝯ.	p
12 ix	A	pridie	✝	tin	Sol i ſagitta. Quīqꝫ frꝫ po.du.	q
13	b	Idib⁹	1	bric	Briccij ep̄i ꝯ.du. (Kūib.ep̄i.ꝯ.	r
14 xvij	c	xviij	2	ci	Decēbꝛ. Ioā.elemoſy.ep̄i.du.	s
15 vij	d	xvij	3	i		t
16	e	xvj	4	ꝗ	Othmari abbatis.ꝯme.	v
17 xiiij	f	xv	5	poſt		x
18 iij	g	xiiij	6	hec	Octaua martini.iij.l.	y
19	A	xiij	7	e	Eliſabeth electe.duplex.	z
20 xj	b	xij	8	li		⁊
21 xix	c	xj	9	pre	Pn̄ta.marie.du. Colūbani.ꝯ.	ꝗ
22 viij	d	x	10	ce	Cecilie virgi.⁊ marty.ix.l.	ꝯ
23	e	ix	11	cle	Clemētis pape ⁊ mar.duplex.	t
24 xvj	f	viij	12	criſ	Chryſogoni mili.mar.iij.l.	t
25	g	vij	13	Ca	Catherine vir.⁊ marty.dupl'x.	A
26 v	A	vj	14	the	Conradi ep̄i confeſſoris.	b
27 xiij	b	v	15	ri		c
28	c	iiij	16	na		d
29 ij	d	iij	17	ſed	Uigilia.	e
30 x	e	pridie	18	andr	Andree apoſtoli.duplex.	f

nūerus Liſtopad

Hoc tibi ſcire daṫ. ꝙ reuma nouēbre curaṫ/
Queqꝫ nociua vita.tua ſint p̄cioſaqꝫ dicta
Balnea cū ventre tūc nullū cōſtat habere
Potio ſit ſana.atqꝫ minutio bona

Grudzyen. Chyſtmon.

Au-reus | KL | Sol | Decēber habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.xvi. Dies ho.viij.

1		f	Decē.	19	De		g
2	xviij	g	iiij	20	cem		h
3	vij	A	iij	21	ber		i
4		b	pridie	22	bar	Barbare vir.⁊ marty. duplex.	k
5	xv	c	Non.	23	ba		l
6		d	viij	24	ni	Nicolai epi cōf.maio.duplex.	m
7	iiij	e	vij	25	co	Octaua andree.iij.l.	n
8	xij	f	vj	26	con	Conceptionis Marie.duplex.	o
9		g	v	27	cep		p
10	j	A	iiij	28	et		q
11	ix	b	iij	29	al		r
12	xvij	c	pridie	♑	ma	Sol in capricorno.	s
13		d	Idib⁹	2	lu	Lucie virgi.marty. duplex.	t
14	vj	e	xix	3	ci	Januarij. Othilie virginis.	v
15		f	xviij	4	a	Octaua ꝯceptōis marie. dupl̄x.	x
16	xiiij	g	xvij	5	ſan		y
17		A	xvj	6	ctus	Lazari epi ⁊ marty. duplex.	z
18	iij	b	xv	7	ab		⁊
19	xj	c	xiiij	8	in		ꝯ
20		d	xiij	9	de	Vigilia.	ꝰ
21	xix	e	xij	10	tho	Thome apoſtoli.duplex.	t
22	viij	f	xj	11	mas		A
23		g	x	12	mo		b
24	xvj	A	ix	13	do	Vigilia.	c
25	v	b	viij	14	nat	Natiuitatis chriſti.duplex.	d
26		c	vij	15	ſteph	Stephani protomarty. duplex.	e
27	xiij	d	vj	16	io	Joannis apl̄i ⁊ euāgeli.dupl̄x.	f
28		e	v	17	pu	Innocentū martyrum.duplex.	g
29	ij	f	iiij	18	tho	Thome epi ⁊ martyris. dupl̄x.	h
30	x	g	iij	19	me		i
31		A	pridie	20	ſil	Silueſtri pape cōfeſſoris. ix.l.	k

nūe-rus Grudzien

Sane ſūt mēbꝛ. res calide mēſe dcēbꝛ
Frig⁹ vitet.capitalis vena ſcindetur
Lotio ſit vana.ſed vaſis potatio cara
Sit tepidus pot⁹.frigori ꝯtrarie tot⁹

¶ Tabula dominicarum.

Dñica.j.in aduentu folio. 1
Dominica.ij.in aduẽtu 2
Dominica.iij.in aduẽtu 4
Dñica.iiij.in aduentu 8
Dominica infra octauas natiuitatis domini. 16
Dñica ĩfra octa.epipha. 20
Dñica.j.poſt octa.epipha. 21
Dñica.ij. poſt octa.epiph. 22
Dñica.iij.poſt octa.epiph. 23
Dñica.iiij.poſt oct.epiph. 24
Dominica vacans 25
Dominica in.lxx. 25
Dominica.in.lx. 26
Dominica.in.l. 28
Dominica.j.in.xl. 32
Dominica.ij.in.xl. 39
Dominica.iij.in.xl. 46
Dominica.iiij.in.xl. 53
Dominica de paſſione. 60
Dominica in palmis. 66
Dñica reſurrectionis. 100
Dñica in octaua paſce. 106
Dñica.ij.poſt paſca. 108
Dñica.iij.poſt paſca. 109
Dñica.iiij.poſt paſca. 111
Dñica.v.poſt paſca. 112
Dominica infra octauã aſcẽſionis domini. 119
Dñica pentecoſtes 122
Feſtum trinitatis. 128
Dñica.j.poſt trini. 132
Dñica.ij.poſt trini. 133
Dñica.iij.poſt trini. 134
Dñica.iiij.poſt trini. 136
Dñica.v.poſt trini. 137
Dñica.vj.poſt trini. 138
Dñica.vij.poſt trini. 139
Dñica.viij.poſt trini. 140
Dñica.ix.poſt trini. 141
Dñica.x.poſt trini. 142
Dñica.xj.poſt trini. 143
Dñica.xij.poſt trini. 144
Dñica.xiij.poſt trini. 145
Dñica.xiiij.poſt trini. 146
Dñica.xv.poſt trini. 147
Dñica.xvj.poſt trini. 148
Dñica.xvij.poſt trini. 149
Dñica.xviij.poſt trini. 153
Dñica.xix.poſt trini. 154
Dñica.xx.poſt trini. 155
Dñica.xxj. poſt trini. 156
Dñica.xxij.poſt trini. 157
Dñica.xxiij.poſt trini. 158
Dñica.xxiiij.poſt trini. 159
Dñica.xxv.poſt trini. 160
Dedicatio eccleſie 161
Dedicatio altaris. 163

¶ Tabula ꝓ feſtiuitatibꝰ ſanctorũ ſcðm ordinẽ menſiũ.

Uigilia 193
Andree apoſtoli 194
Barbare vir.⁊ mar. 195
Nicolai epi ⁊ conf. 195
Octaua ſancti andree 196
Cõceptio ỽgi.marie 196
Lucie vir.⁊ mar. 198
Laçari epi ⁊ mar. 198
Uigilia 199

✠✠

Tabula

Thome apoſtoli	199
Uigilia natiuitatis dñi	9
Natiuitas chriſti	11
Stephani ꝓtomartyris	12
Joannis apl̄i ⁊ euãge.	14
Sanctoꝝ innocentũ	15
Thome archiep̄i ⁊ mar.	16
Silueſtri pape ⁊ ꝯfeſ.	17
Circũciſio dñi	17
Octaua.ſ.ſtephani	18
Octaua.ſ.ioãnis apl̄i	18
Octaua ſctoꝝ innocentũ	18
Uigilia	18
Epiphania dñi	18
Octaua epiphanie	21
Felicis confeſ.	200
Marcelli pape ⁊ mar.	200
Antonij abbatis	201
Priſce vir.⁊ mar.	201
Fabiãi ⁊ Sebaſtiãi mar.	201
Agnetis vir.⁊ mar.	202
Uincentij martyris	203
Timothei apl̄i	203
Cõuerſio pauli apl̄i	203
Joãnis chryſo.ep̄i	205
Octaua ſctẽ agnetis	205
Brigide virginis	206
Purificationis Marie	206
Blaſij ep̄i ⁊ marty.	209
Agathe vir.⁊ mar.	209
Dorothee vir.⁊ mar.	209
Appollonie vir.⁊ mar.	210
Scolaſtice virginis	211
Ualẽtini martyris	211
Juliane vir.⁊ mar.	211
Cathedra ſcti petri	212
Uigilia	212
Mathie apoſtoli	213
Albini ep̄i ⁊ confeſ.	214
Trãſlatio.ſ.venceſlai	214
Thome de aqno cõſ.	214
Perpetue ⁊ felicitatis	214
Cirulli ⁊ metudij cõſ.	214
Quadraginta marty.	215
Gregorij pape	215
Longini militis mar.	215
Gertrudis virginis	215
Joſeph nutritoris dñi	216
Guniberti ep̄i ⁊ cõſ.	216
Benedicti abbatis	216
Annũciatio Marie	217
Caſtuli militis mar.	217
Marię egyptiacę	217
Ambroſij ep̄i ⁊ cõfeſ.	218
Uincẽtij de valentia	218
Tyburcij ⁊ valeriani	218
Adalberti ep̄i ⁊ mar.	219
Georgij militis mar.	219
Marci euangeliſte	220
Uitalis militis mar.	220
Petri noui marty.	220
Philippi ⁊ iacobi apl̄o.	221
Ualpurge virginis	221
Sigiſmũdi regis	221
Inuẽtio ſctẽ crucis	222
Alexãdri ⁊ ſocioꝝ	223
Floriani militis mar.	223
Gothardi ep̄i ⁊ conf.	224
Joãnis añ portã latinã	224
Staniſlai ep̄i ⁊ marty.	225

Gordiani ⁊ epimachi 227
Nerei ⁊ socioꝝ eius 227
Seruatij epi̅ ⁊ cōf. 227
Sophie cū filiabus 227
Potētiane virginis 228
Bernardini cōfeſ. 228
Helene regine electe 228
Urbani pape ⁊ mar. 229
Joannis pape cōfeſ. 229
Petronelle virginis 229
Nicomedis martyris 229
Marcellini ⁊ petri 229
Eraſmi epi̅ ⁊ marty. 230
Bonifacij epi̅ ⁊ mar. 230
Uincentij marty. 230
Primi ⁊ feliciani mar. 230
Barnabe apoſtoli 231
Baſilidis ⁊ socioꝝ mar. 231
Antonij cōfeſſoris 231
Uiti ⁊ socioꝝ marty. 231
Marci ⁊ marcelliani 232
Geruaſij ⁊ prothaſij 232
Albani martyris 232
Decē miliū martyrū 232
Uigilia 233
Joannis baptiſte 233
Joānis ⁊ pauli marty. 235
Ladiſlai regis cōfeſ. 235
Leonis pape cōf. 236
Uigilia 235
Petri ⁊ pauli apl'oꝝ 236
Cōmemoratio.ſ.Pauli 237
Octaua ſcti ioānis 238
Uigilia 238
Uiſitationis Marie 239
Proceſſi cū ſocijs 240
Trāſlatio.ſ.martini 241
Octaua petri ⁊ pauli 242
Uilibaldi epi̅ ⁊ cōf. 242
Kiliani ⁊ socioꝝ mar. 242
Octaua viſitati.marie 242
Septē fratrū martyrū 242
Trāſlatio bn̄dicti cōf. 243
Margarethe vir.⁊ mar. 243
Diuiſionis apoſtoloꝝ 244
Alexij confeſſoris 245
Arnolphi epi̅ ⁊ cōfeſ. 245
Praxedis virginis 245
Marie magdale.electe 245
Appollinaris epi̅ ⁊ m̄. 246
Brigitte electe 247
Chriſtine vir.⁊ marty. 247
Uigilia 246
Jacobi apoſtoli 247
Anne matris Marie 248
Chriſtoferi militis m̄. 248
Pantaleonis marty. 248
Marthe virginis 249
Felicis ⁊ socioꝝ 249
Abdon ⁊ ſennen mar. 249
Germani epi̅ ⁊ cōf. 249
Petri ad vincula 250
Machabeoꝝ marty. 250
Stephani pape ⁊ m̄. 250
Inuētio ſtephāi ꝓtom̄. 250
Dominici cōfeſſoris 251
Marie niuis 251
Oſualdi regis 252
Trāſfiguratiōis dn̄i 252
Sixti ⁊ socioꝝ marty. 253

Donati ep̄i mar.	253
Affre ꝛ ſocioꝝ mar.	253
Ciriaci ꝛ ſocioꝝ mar.	253
Romani martyris	254
Vigilia	253
Laurentij martyris	254
Tyburcij marty.	255
Hippolyti ꝛ ſoci.mar.	255
Euſebij confeſ.	255
Vigilia	255
Aſſumptionis Marie	256
Arnolphi ep̄i et ꝯfeſ.	257
Octaua.ſ.laurentij	258
Agapiti martyris	258
Magni martyris	258
Bernardi abbatis	258
Stephani regis	258
Octaua aſſūpti.marie	259
Timothei et Simpho.	259
Timothei et appolli.	259
Vigilia	259
Bartholomei apl̄i	259
Trāſlatio heduigis ele.	260
Rufi militis marty.	260
Auguſtini ep̄i et ꝯfeſ.	260
Hermetis martyris	261
Decollatio Joannis	261
Sabine martyris	262
Felicis et adaucti mar.	262
Egidij abbatis	262
Priſci martyris	262
Mathalberte vir.et m̄.	263
Vigilia	263
Natiuitatis Marie	263
Adriani martyris	264
Gorgonij marty.	264
Proti et hyacinthi m̄.	265
Septē dormientiū mar.	265
Exaltatio crucis	265
Cornelij et Cipriani	266
Octaua natiui.Marie	266
Nicomedis martyris	266
Eufemie virgi.et mar.	267
Lāperti ep̄i et marty.	267
Vigilia	267
Matthei apl̄i et euāge.	267
Mauricij et ſoci.mar.	268
Coſme ꝛ damiani mar.	269
Tranſlatio ſtaniſlai	269
Venceſlai militis mar.	270
Michaelis archangeli	270
Hieronymi ꝯfeſſo.	272
Remigij ep̄i ꝛ ſocioꝝ	272
Leodegarij ep̄i ꝛ mar.	272
Franciſci ꝯfeſſoris	273
Octaua ſcti vēceſlai	273
Marci pape ꝛ ꝯfeſſo.	273
Marcelli ꝛ ſocioꝝ mar.	273
Dionyſij ꝛ ſocioꝝ mar.	273
Gereonis ꝛ ſocioꝝ m̄.	274
Calixti pape ꝛ mar.	274
Heduigis electe	274
Galli abbatis	275
Luce euangeliſtę	275
Januarij ꝛ ſocioꝝ mar.	275
Trāſlatio adalberti	275
Undecim milia v̄.ꝛ m̄.	276
Cordule vir.ꝛ mar.	277
Seueri epiſcopi	277
Seuerini ep̄i ꝛ ꝯfeſ.	277

Criſpini ꝛ criſpiniani 277
Euſtachij ꝛ ſocioꝝ mar. 277
Uigilia 278
Simonis ꝛ iude apl'oꝝ 278
Narciſci epi ꝛ marty. 278
Leonardi ꝯfeſſo. 278
Uigilia 279
Omnium ſanctoꝝ 279
Cōmemoꝛatio aīarum 280
Uilibꝛoꝛdi ꝯfeſſo. 280
Octaua oīum ſanctoꝝ 281
Quattuoꝛ coꝛonatoꝝ 281
Theodoꝛi militis mar. 281
Martini epi ꝛ cōfeſ. 281
Menne martyris 282
Quinqꝫ fratrū polonoꝝ 282
Guniberti epi ꝛ cōf. 282
Bꝛiccij epi ꝛ cōfeſ. 282
Joānis elemoſy. epi 283
Othmari abbatis 283
Octaua ſcti martini 284
Eliſabeth electe 284
Preſentatiōis Marie 284
Colūbani abbatis 285
Cecilie virgi. ꝛ mar. 285
Clemētis pape ꝛ mar. 285
Chꝛyſogoni militis m̄. 286
Catherine vir. ꝛ mar. 286

Tabula feſtoꝛum extra-oꝛdinarioꝛum.

Saturnini marty. 193
Jodoci cōfeſſoꝛis 195
Caſarie virginis 197
Damaſi pape 198
Materni epi ꝛ ꝯfeſ. 198
Nicaſij epi ꝛ marty. 198
Otilie virginis 198
Genoueſe virginis 199
Pauli eremite 200
Hilarij epi ꝛ ꝯfeſ. 200
Mauri abbatis 200
Baſilij magni 201
Marij ꝛ marthe 201
Emerētiane ꝛ macharij 203
Policarpi martyris 204
Caroli imperatoꝛis 205
Mathie hieroſoly. 205
Aldegundis virginis 206
Uictoꝛis martyris 206
Ignatij epi ꝛ mar. 206
Uedaſti ꝛ amādi 210
Eulalie vir. ꝛ mar. 211
Caſtiſſime virginis 212
Simeonis epi ꝛ mar. 212
Trāſlatio auguſtini 213
Cathedra iacobi mino. 215
Patricij ꝯfeſ. ꝛ pōti. 215
Alexādri epi hieroſoly. 216
Trāſla. marie magda. 216
Quirini militis et mar. 217
Monice mr̄is ſci augu. 224
Trāſlatio ſcti nicolai 227
Marie ad martyres 228
Eulogij cōfeſ. 234
Trāſlatio thome apl'i 241
Henrici cōfeſſoꝛis 243
Juſtini martyris 251
Clare virginis 255
Paulini cōfeſſoꝛis 262

Roſe virginis 263
Regine virginis 263
Uictorini martyris 263
Nicolai de tolentino 265
Kunegūdis virginis 265
Materni cōfeſ. 265
Ludmille marty. 266
Tecle virginis 268
Cōceptio ſcī ioānis bap. 268
Ruperti confeſ. 268
Juſtinę virginis 269
Fidis virginis 273
Demetrij martyris 273
Trāſlatio ſcti auguſtini 274
Quintini martyris 279
Ludmille marty. 281
Felicitatis marty. 286
Conradi epī ꝛ cōfeſ. 286
Lini epī ꝛ marty. 287
Rochi confeſ. 287
Job ꝓphete ꝛ confeſ. 288
Uolfgangi epī ꝛ cōfeſ. 288
Joachim patris marie 288
Sancti latronis diſme 289
Bonauēture doctoꝛis 289
Gabꝛielis archāgeli 290
Raphaelis archāgeli 290
Sebaſtiani tpe peſtis 291

¶ Cōmune de ſanctis.

In vigilia vniꝰ apl̄i fol̄. 291
In vigilia pluriū apl̄oꝝ 292
De apoſtolis 293
De pluribus martyribꝰ 297
De vno martyre 304
De cōfeſſoꝛibus 307
De virginibus 313

¶ Miſſe ſingulis diebꝰ per hebdomadā appꝛopꝛiate.

De ſancta trinitate fol̄. 317
De eterna ſapiētia 317
De ſancto ſpiritu 318
De angelis 318
De charitate 319
De ſancta cruce 319
De dn̄a in aduētu 320
De dn̄a poſt natiui. dn̄i 321
De dn̄a cōiter per annū 322
De dn̄a tpe paſcali 324
De dn̄a tpe aſcēſionis 325
Tēpoꝛe reſurrectionis ꝛ aſcē-ſionis de dn̄a coll̄. et de omnibus ſanctis 325
De dn̄a tpe pētecoſtes 325
De dn̄a tpe tri. ꝛ coꝛ. xp̄i 326

¶ Miſſe ſpeciales ſeu votiue.

Officiū de ſepulchꝛo dn̄i 329
De noīe ieſu chr̄i 330
In honoꝛe penarū 331
De qnq; vulneribꝰ chr̄i 333
De lancea dn̄i 334
De coꝛona dn̄i 335
De facie dn̄i 335
De miſericoꝛdia dn̄i 336
De. vij. donis ſpūſſācti 337
De tribula. marie virgi. 338
De doloꝛibꝰ btē ꝟginis 339
De. vij. gaudijs btē ꝟgi. 340
Miſſa ſancti raphaelis 341

Miſſa ꝺe.xiiij.coadiuto. 341
De tribus regibus 342
Pro iter agentibus 343
Pro peccatis 344
Oratiões pro peccatis 344
Pro confitentibus coll'. 344
Pro vno ꝯfitẽte coll'. 344
Pro ſemetipſo 345
Pro pace 345
Pro cõcordia fratrum 346
Pro inimicis 346
Pro papa 346
Pro epiſcopo 347
Pro abbate 347
Pro ſacerdote 348
Pro rectorib⁹ eccl'ie col. 348
Pro oĩ gradu eccle.coll'. 348
Pro rege vel ĩpatore 348
Pro rege orõ.tpe belli 349
Pro regina coll'. 349
Pro regib⁹ et p̃nci.coll'. 350
Officiũ tẽpore belli 350
Contra paganos 350
Contra thurcos 351
Pro cõgregatione 351
Tẽpore ſynodi 352
Pro cũcto pplo catholi. 352
Pro ſalute vni⁹ amici 352
Pro amico coll'. 353
Pro amico ĩ tribu.opp̃ſ. 353
Pro plurib⁹ amicis coll'. 353
Pro ſalute viuoꝝ 353
Pro familiaribus 354
Pro familiarib⁹ coll'. 354
Pro benefactoribus 354
Pro q̃cũq; tribulatiõe 355
Cõtra malas cogitatiões 355
Pro petitõe lachrymaꝝ 356
Cõtra opp̃ſſi.aduerſan. 356
Cõtra malos iudices 357
Pro infirmis 357
Pro plurib⁹ ĩfirmis coll'. 358
Pro febricitantibus 358
Tẽpore peſtilentie 359
Pro peſte aĩalium coll'. 359
Pro ſterilitate terre col. 360
Pro eo q ẽ pxi.mor.col. 360
Pro nauigãtibus 360
Pro pluuia 360
Pro ſerenitate 361
Cõtra fulgu.⁊ tẽpe.coll'. 362
Ad benedicendum ſponſum ⁊ ſponſam 362
Cõtra ſterilita.mulieris 363
¶ Collecte generales ꝓ varijs neceſſitatibus
Cõtra ſubitaneaꝫ mortẽ 363
Pro poſcẽda hũilitate 363
Pro caſtitate 364
Pro charitate 364
Pro patientia 364
Pro laborãtib⁹ ĩ piculis 364
Pro captiuis coll'. 364
Miſſa ꝓ q̃cũq; neceſſita. 364
Cõtra oblocutiones 365
Pro furto 365
Cõtra hoſtes et pſecuto. 365
Pro cõfitentibus 365
Pro demoniacis 365
Contra paganos 365

Pro p̄latꝫ ⁊ bn̄factorib⁹ 365
Pro familiarib⁹ amicis 366
Pro familia 366
Pro cūcto ppl̄o catholi. 366
Pro ſeculo renūciātib⁹ 366
Pro viuiſ ⁊ mortuiſ cōiſ 366
Alie coll̄. cōmunes 367
De patronis 368
In cōmemoratiōe ſctōꝝ 368
De ſanctis quorum reliquie requieſcunt 368
De oībus ſanctis 368
Miſſe defunctoꝝ ⁊ alia plura vide ibidem. 368
Collecte pro defunctis.
Pro vno ep̄o folio. 371
Pro pluribus ep̄is 371
Pro plurib⁹ ſacerdotib⁹ 371
Pro oīb⁹ ſacriſ ordinib⁹ 371
Pro abbate defuncto 372
Pro vno ſacerdote 372
Pro parentibus 372
Pro familiaribus 372
Pro plurib⁹ defunctis 372
Pro frīb⁹ ⁊ ꝯſāguineis 373
Pro benefactoribus 373
Pro famulo 373
Pro vno cōſanguineo 373
Pro famula 374
Pro fundatoribus 374
Pro famul̄ et famulab⁹ 374
Pro ſepultiſ ī cimiterio 374
Pro defūcto nuꝑ bapti. 374
Pro deſiderātib⁹ pn̄iaꝫ 374
Pro defunctis cōis orō 375

Cerimoniarum modus poſt victoriam de hoſtib⁹ precipue paganis obtentam. Die aliquo a prelato deſignato cōcurrat populus cum clero ad eccleſiam ad dandas laudes ⁊ referendas gratias domino Deo pro beneficio victorie. Et tunc pulſatis ſolenniter maioribus campanis cantabitur Te Deum laudamus. per chorum ⁊ organū: ⁊ vbi eſt copia ſacerdotū cantabūt etiam verſuꝫ ſuū. Quo finito flexis genibus dicetur. Pater noſter. Aue. Credo. Poſt hoc prelatus dicat ℣. cum Coll̄. ℣. Magna et mirabilia ſunt opera tua domine. Iuſte et vere vie tue deus. ℣. Operuit celos gloria tua. Et laude tua plena eſt terra. ℣. Date magnificentiam deo noſtro. Dei perfecta ſunt opera et omnes vie eius iudicia. ℣. Leuauerunt oculos ſuos in montes. Unde venit auxilium eis. ℣. Nō nobis domine non nobis. Sed nomini tuo da gloriam. ℣. Domine exaudi orationem meā. Et clamor. ℣. Dominus vobiſcū. Oratio.

Gratias tibi domine letantes referimus qui in te ſperantes non deſerens gentes paganorum contriuiſti: tibi ſupplicamus humiliter: vt ſicut leti ad eccleſiam tuam conuenimus: ita ad gaudia eterna perueniamus. Per. Alia oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui ſuperbis reſiſtis humilibus autem das gratiam: digna tibi laudū preconia ⁊ deuotas gratiarum referimus actiones: q̄ ſeruorum tuoruꝫ fidem reſpiciens glorioſam de perfidis gētibus populo chriſtiano victoriam tribuiſti. Te ſuppliciter exoramus: vt quod feliciter incepiſti: miſericorditer proſequaris: ad laudem et gloriam nominis tui: quod ſuper nos famulos tuos fideliter īuocatur. Per chriſtum. Poſt hoc miſſa ſolenniter cantabitur de ſancta trinitate vel prout alias placuerit.

¶ Incipit ordo Miſſalis p circulum anni. ſecundum cõſuetudinẽ eccleſie Cathedralis Cracouienſis. ¶ Dominica prima in aduẽtu. Ad pceſſionẽ R. Ecce dies veniunt. cuz ſuo verſu. In reditu R. Letentur celi. cum ſuo verſu. Et non ſit ſtatio in medio eccleſie. Ad miſſam. Introitus.

D te leuaui animã meã: deus me⁹ in te cõfido nõ erubeſcã: neq̃ irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi qui te expectant non confundẽtur. Ps. Uias tuas domine demonſtra mihi: ꝛ ſemitas tuas edoce me. Gloria patri. Kyrieleiſõ dominicale. Sine Et in terra. Poſt quod ſtatiz dicitur Dominus vobiſcum. Oratio.

EXcita qñs dñe potentiam tuam ꝛ veni: vt ab imminentibus peccatoꝝ noſtroꝝ periculis/ te mereamur protegente eripi: te liberante ſaluari. Qui viuis et. Alia oratio de dña et de omnibus ſanctis. Lctõ eple bti Pauli apli. Ad Romanos. xiij. cap.

FRatres. Scientes qa hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. Nunc eni ꝓpior eſt noſtra ſalus q̃z cũ credidim⁹. Nox pceſſit/ dies aũt appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebraꝝ/ ꝛ induamur arma lucis: ſic vt in die honeſte ambulemus. Nõ in cõmeſſationibus ꝛ ebrietatib⁹/ non in cubilibus et impudicitijs/ nõ in cõtentiõe ꝛ emulatiõe. Sed induimini dñm Jeſum chrm. Grad. Uniuerſi qui te expectãt nõ confundenẽ dñe. V. Uias tuas dñe notas fac mihi: et ſemitas tuas edoce me. Alla. V. Oſtende nobis dñe miſericordiã tuam: ꝛ ſalutare tuũ da nobis. Et cõſimiliter ferialib⁹ dieb⁹ quãdo teneẽ d aduentu diciẽ Alla cũ ſuo vſu. Proſa nunq̃z caniẽ p totũ annuz quãdo de dñica agiẽ. Scdz Matth. xxi.

IN illo tpe. Cum appropinquaſſet ieſus hieroſolymis/ ꝛ veniſſet betphage ad montem oliueti: tũc miſit duos diſcipulos/ dicẽs illis. Ite in caſtellũ qd contra vos eſt: et ſtatim inuenietis aſinã alligatã/ ꝛ pullũ cuz ea: ſoluite/ ꝛ adducite mihi. Et ſi quis vobis aliquid dixerit: dicite/

qa dñs his opus habet:7 cõ/
feſtim dimittet eos. Hoc aũt
factũ eſt:vt adimpleretur qđ
dictũ eſt per prophetá/dicen/
tez. Dicite filie ſion: Ecce rex
tuus venit tibi manſuetus:ſe/
dẽs ſuper aſinã/7 pullũ filiuz
ſubiugalis. Euntes aũt diſci/
puli/fecerũt ſicut pceperat il/
lis ieſus. Et adduxerũt aſinã
7 pullũ:7 impoſuerũt ſup eos
veſtiméta ſua: 7 eũ deſup ſe/
dere fecerũt. Plurima autez
turba/ſtrauerũt veſtiméta ſua
ĩ via. Alij aũt cedebãt ramos
de arborib9/7 ſternebãt ĩ via.
Turbe aũt q̃ precedebãt/et q̃
ſequebant/clamabãt/dicẽtes.
Oſanna filio dauid: benedi/
ctus qui venit in nomie dñi.
Credo dñicale p totũ annuz
dicit. Exceptis certis dñicis
de quib9 infra patebit. Offer.
Ad te dñe leuaui animaz meam
deus meus in te cõfido nõ erube/
ſcam:neq3 irrideãt me inimici mei
eteni vniuerſi q te expectãt nõ con/
fundent. Secr. Intẽde qũs
dñe ſacrificium ſingulare: vt
huius participatiõe myſterij/
que ſperãda credimus expe/
ctata ſumamus. P. Prefatio
cõmunis. Sanctus dñicale.
Cõio. Dñs dabit benignitatẽ 7
terra noſtra dabit fructũ ſuũ. Cõ/
plẽ. Suſcipiamus dñe miſe/
ricordiã tuã in medio templi
tui:vt reparatiõis noſtre ven/
tura ſolẽnia congruis hono/
rib9 precedamus. P. Miſſa
concludit per Benedicamus
dñicale. ¶ Dieb9 aũt feriali/
bus:a Kyrieleiſõ feriali / oĩa
ſiũt de dominica ſine Credo.
¶ Oratio de ſancta Maria.
Deus q de beate marie
virginis vtero verbum
tuũ angelo nũciante carnem
ſuſcipere voluiſti:pſta ſuppli/
cib9 tuis:vt q vere eã dei ge/
nitricẽ credimus / eius apud
te interceſſiõib9 adiuuemur.
Per eũdẽ. Secr. Altari tuo
dñe ſupimpoſita munera ſpi/
ritusſctũs benign9 aſſumat:q
btẽ marie viſcera ſplẽdorib9
ſue virtutis repleuit. P dñm.
eiuſdẽ. Cõpl. Gratiam tuã
q̃s dñe mentib9 noſtris infũ/
de:vt q angelo nũciante chri
filij tui incarnationẽ cogno/
uimus:per paſſionẽ ei9 7 cru
cem/ad reſurrectiõis gloriaz
perducamur. Qui tecum vi.
¶ De omnib9 ſctis. Oratio.
Conſcientias noſtras q̃/
ſumus dñe viſitãdo pu/
rifica:vt veniens Jeſus chrs
filius tuus dñs noſter/cũ om/
nibus ſanctis ſuis/paratã ſibi

in nobis inueniat manſionē. Qui tecū. Secr. Sacrificiū tibi dñe celebrandū placatus intende: quod ⁊ nos a vicijs noſtre cōditionis emūdet: et intercedentib⁹ omnibus ſctis tuo noī reddat acceptos. P. Complē. Anime noſtre q̄s oīpotens deus hoc potiant̄ deſiderio/ vt tuo ſpū inflament̄: ⁊ ſicut lampades diuino munere ſatiati/ ante cōſpectum venientis filij tui/velut clara luminaria fulgeamus. Qui tecū. ¶ Feria q̄rta. Lcō epl'e beati Jacobi apl'i. v. ca.

Chariſſimi. Patientes eſtote vſq; ad aduentū dñi. Ecce agricola expectat precioſum fructū terre/ patiēter ferens donec accipiat temporaneum ⁊ ſerotinum. Patientes igitur eſtote vos: ⁊ cōfirmate corda veſtra: quoniā aduentus dñi appropinquabit. Nolite ingemiſcere fratres in alterutrū/ vt non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam aſſiſtit. Exemplū accipite fratres exitus mali et longanimitatis ⁊ laboris ⁊ patientie prophetas: qui locuti ſunt in nomine domini noſtri ieſu chriſti. S. Math. iij. ca.

In illo tp̄e. Uenit ioannes baptiſta/ predicans in deſerto iudee/ et dicens. Penitentiam agite/ appropinquabit enim vobis regnū celoꝝ. Hic eſt enī de quo dictū eſt ꝑ eſaiā prophetā dicentē. Uox clamātis ī deſerto/ parate viā dñi: rectas facite ſemitas ei⁹. Ipſe aūt ioannes habebat veſtimentū de pilis chameloꝝ: ⁊ ҫonā pelliceā circa lumbos ſuos. Eſca aūt eius erat locuſte/ ⁊ mel ſilueſtre. Tūc exibat ad eū hieroſolyma et oīs iudea: et oīs regio circa iordanē: ⁊ baptiҫabant̄ ab eo ī iordane confitētes peccata ſua. ¶ Feria ſexta. Lcō epl'e beati Joannis apl'i. j. ca. iij.

Chariſſimi. Si cor noſtrū non reprehēderit nos: fiduciam habemus ad deū. Et quicq̄d petierimus accipiemus ab eo: quoniā mandata ei⁹ cuſtodimus: ⁊ ea que ſunt placita coram eo facimus. Et hoc eſt mandatū eius/ vt credamus in noīe filij eius ieſu chri: ⁊ diligam⁹ alterutrū/ ſicut dedit mādatū nobis. Et q̄ ſeruat mādata ei⁹/ in illo manet et ipſe in eo. S. Lucā. iij.

In illo tp̄e. Dicebat ioānes ad turbas/ q̄ exibāt vt baptiҫarent̄ ab ipſo. Ge-

nimina viperarū: quis oſten
det vobis fugere a ventura
ira? Facite ergo fructus di-
gnos penitētie: ⁊ ne ceperitis
dicere/patrē habemus abra-
am. Dico eni vobis: q̄a potēs
eſt deus de lapidibus iſtis ſu
ſcitare filios abrae. Jam eni
ſecuris ad radicē arboris po-
ſita eſt. Omnis ergo arbor nō
faciens fructum bonum/exci
detur ⁊ in ignez mittetur. Et
interrogabant eū turbe dicē
tes. Quid ergo faciem⁹? Re
ſpondens autez dicebat eis.
Qui habet duas tunicas/det
nō habēti: et qui habet eſcas
ſimiliter faciat. Venerūt au-
tem ⁊ publicani vt baptiçarē
tur: ⁊ dixerūt ad illum. Ma-
giſter quid faciemus? At ille
dixit ad eos. Nihil amplius
q̄z qd̄ cōſtitutum eſt vobis fa
ciatis. Interrogabāt aūt euz
⁊ milites dicētes. Quid facie
mus ⁊ nos? Et ait illis. Nemi
nem cōcutiatis/neq̄z calūniā
faciatis: ⁊ cōtenti eſtote ſtipē
dijs veſtris. Exiſtimāte autē
populo/⁊ cogitātib⁹ oībus in
cordibus ſuis de ioanne/ne
forte ipſe eſſet chr̄s: reſpōdit
ioannes dicēs oībus. Ego q̄-
dē aq̄ baptiço vos: veniet au
tē fortior me poſt me: cuius
nō ſum dignus ſoluere corri
giā calciamētorū eius: ipſe
vos baptiçabit in ſpūſctō et
igni. Cuius vētilabrum ī ma
nu eius: ⁊ purgabit areā ſuā:
⁊ ꝯgregabit triticū in horreū
ſuū: paleas autē cōburet igni
inextinguibili. Multa quidē
⁊ alia exhortans euangeliça
bat populo. ¶ Dominica ſe-
cūda. Ad proceſſionē R. Si-
cut mater ꝯſolat. In reditu R.
Rex noſter. Ad miſſam. Intr.

Opulus ſion
ecce domin⁹
veniet ad ſal-
uandas gen-
tes: et auditā
faciet domi-
nus gloriam
vocis ſue in
leticia cordis veſtri. Ps. Qui re-
gis iſrael intende: qui deducis ve
lut ouem ioſeph. Gl'ia p̄ri. Oro.
EXcita q̄ſ dn̄e corda
noſtra ad preparandas
vnigeniti tui vias: vt per eius
aduentū purificatis tibi men
tib⁹ ſeruire mereamur. Qui
tecum. Lctō ep̄le beati pauli
apoſtoli. Ad Romanos. xv.
FRatres. Quecunq̄z ſcri
pta ſunt/ad noſtram do
ctrinam ſcripta ſunt: vt per
patientiam ⁊ conſolationem

ſcripturarũ ſpem habeamus. Deus autem patientie ⁊ ſolatij det vobis idipſum ſapere in alterutrum ſecũdũ Jeſum chrm: vt vnanimes vno ore honorificetis deũ et patrem dñi noſtri ieſu xpi. Propter qđ ſuſcipite inuicẽ/ſicut ⁊ xp̃s ſuſcepit vos in honorez dei. Dico eñi ieſum chriſtũ miniſtrũ fuiſſe circũciſionis/propter veritatẽ dei ad cõfirmãdas ꝓmiſſiones patrũ. Gentes aũt ſuper miſericordia honorare deũ: ſicut ſcriptuz eſt. Propterea confitebor tibi in gentibus dñe: ⁊ noĩ tuo cantabo. Et iterũ dicit. Letamini gẽtes cum plebe eius. Et iterum. Laudate omnes gẽtes dñm/⁊ magnificate eum oẽs populi. Et rurſuz eſaias ait. Erit radix ieſſe: ⁊ q exurget regere gentes: in eũ gentes ſpabunt. Deuſ aũt ſpei repleat vos oĩ gaudio ⁊ pace in credẽdo: vt abũdetis in ſpe ⁊ virtute ſpirituſſancti. Grad. Ex ſion ſpecies decoris ei⁹ deus manifeſte veniet. ℣. Cõgregate illi ſanctos eius/qui ordinauerunt teſtamentũ eius ſuper ſacrificia. Alla. ℣. Rex noſter aduemiet chrs: quem ioannes p̃dicabat agnũ eſſe venturũ. S. lucã. xxj. c.

In illo tp̃e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Erũt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis: et in terris preſſura gentiũ pre cõfuſione ſonitus maris/⁊ fluctuũ: areſcentib⁹ hoĩbus pre timore ⁊ expectatiõe/que ſuperueniẽt vniuerſo orbi. Nã virtutes celoꝝ mouebuntur. Et tunc videbũt filiuz hominis venientem in nube/cum poteſtate magna ⁊ maieſtate. His aũt fieri incipientib⁹/reſpicite ⁊ leuate capita veſtra: quoniã appropinquat redẽptio veſtra. Et dixit illis ſimilitudinẽ. Uidete ficulneam ⁊ omnes arbores: cũ producũt iam ex ſe fructũ/ſcitis quoniã ꝓpe eſt eſtas. Jta ⁊ vos cum videritis hec fieri/ſcitote qm̃ ꝓpe eſt regnũ dei. Amen dico vobis: qa nõ preteribit generatio hec/donec omnia fiant. Celum ⁊ terra tranſibũt/verba aũt mea nõ tranſibũt. Offer. Deus tu cõuertens viuificabis nos et plebs tua letabit̃ in te: oſtẽde nobis dñe miſericordiã tuã/et ſalutare tuũ da nobis. Secre. Placare qm̃s dñe humilitatis noſtre p̃cib⁹ ⁊ hoſtijs: ⁊ vbi nulla ſuppetunt ſuffragia meritorũ/tuis nobis ſuccurre preſidijs. Per dominũ.

Cõio. Hieruſalem ſurge et ſta in excelſo et vide iocunditatē que veniet tibi a deo tuo. Complē. Repleti cibo ſpiritualis alimonie/ ſupplices te dñe dep̄camur: vt huius participatione myſterij/ doceas nos terrena deſpicere/ ⁊ amare celeſtia. Per. ¶ Feria q̄rta. Lctō Malachie pphe. iij. et. iiij. c.

Hec dicit dñs deus. Ecce ego mitto angelū meū ⁊ p̄parabit viā ante faciē meam. Et ſtati veniet ad templū ſctm̄ ſuū dñator quē vos q̄ritis: ⁊ angel⁹ teſtamēti quē vos vult᷒. Ecce veniet dic̄ dñs exercituū. Et qs poterit cogitare diē aduētus ei⁹? Et qs ſtabit ad videndū eū? Ipſe eniȝ q̄ſi ignis cōflans/ et q̄ſi herba fullonū. Et ſedebit cōflans ⁊ emūdās argentū/ ⁊ purgabit filios leui. Et colabit eos q̄ſi aurū ⁊ quaſi argentū: ⁊ erunt dño offerētes ſacrificia in iuſticia. Et placebit dño ſacrificiū iuda ⁊ hieruſalē ſicut dies ſeculi: ⁊ ſicut anni antiqui. Et accedā ad vos ī iudicio/ ⁊ ero teſtis velox maleficis ⁊ adulteris ⁊ piuris: ⁊ q calumniant̄ mercedē mercēnarij: ⁊ humiliāt viduas ⁊ pupillos: ⁊ opprimūt peregrinū: nec timuerūt me dicit dñs exercituuȝ. Ecce ego mittā vobis heliaȝ prophetā/ anteq̄ȝ veniat dies dñi magnus ⁊ horribilis. Et ꝯuertet cor patrū ad filios: ⁊ cor filioꝝ ad patres eoꝝ. Dicit dñs omp̄s. S. Matth. xj.

In illo tp̄e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amē dico vobis: nō ſurrexit inter natos mulierū/ maior ioāne baptiſta. Qui aūt minor eſt ī regno celoruȝ/ maior eſt illo. A dieb⁹ aūt ioānis baptiſte vſq̄ȝ nūc regnū celoꝝ vim patit̄: ⁊ violēti rapiūt illud. Oēs enī pphete ⁊ lex vſq̄ȝ ad ioannē pphetauerūt: ⁊ ſi vult᷒ recipere/ ipſe eſt helias q vētur⁹ eſt. Qui habet aures audiēdi audiat. ¶ Feria ſexta. Lcō ep̄le btī Petri ap̄li. ij. cap̄. iij.

Hoc nō lateat vos chariſſimi: qa vnus dies apud dñm ſicut mille anni: ⁊ mille anni ſicut dies vn⁹. Nō tardat dñs pmiſſionē ſuā (ſicut qdā exiſtimāt) ſed patiēter agit propter vos/ nolēs aliquos pire: ſed oēs ad penitentiā reuerti. Adueniet autē dies dñi ſicut fur: ī quo celi magno impetu tranſiēt: elemēta ꝟo calore ſoluent̄: terra aūt et oīa q̄ in ipſa ſūt opa exurent̄. Cū

igit̃ hec oĩa diſſoluẽda ſint: quales oportet vos eſſe ĩ ſanctis cõuerſatiõibus ⁊ pietatibus: expectãtes ⁊ ꝓperantes in aduẽtũ diei dñi: p quẽ celi ardentes ſoluent̃: ⁊ elementa ignis ardore tabeſcẽt. Nouos vo celos ⁊ nouã terrã/ ⁊ promiſſa ipſi⁹ expectamus/ in qbus iuſticia habitat. Propter qđ chariſſimi hec expectãtes: ſatagite immaculati ⁊ inuiolati ei ĩueniri in pace. Initiũ ſcti euãgelij Scđm Marcũ.j.

INitiũ euãgelij ieſu xp̃i filij dei: ſicut ſcriptũ eſt in eſaia propheta. Ecce mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã: q p̃parabit viã tuã ante te. Vox clamãtis in deſerto: parate viã dñi: rectas facite ſemitas ei⁹. Fuit in deſerto ioannes baptiçans/ ⁊ p̃dicans baptiſmũ penitẽtie in remiſſionẽ pctõrũ. Et egrediebat̃ ad euz oĩs iudee regio: et hieroſolymite vniuerſi: ⁊ baptiçabant̃ ab illo in iordanis flumine: confitẽtes peccata ſua. Et erat ioãnes veſtitus pilis chamelorũ/ ⁊ çona pellicea circa lumbos ei⁹: ⁊ locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat: ⁊ p̃dicabat dicẽs. Veniet fortior me poſt me: cui⁹ nõ ſum dignus procũbẽs ſoluere corrigiã calciamentorũ ei⁹. Ego baptiçaui vos aqua: ille vo baptiçabit vos ſpiritu ſancto. ¶ Dominica tertia. Ad pceſſionẽ R. Suſcipe verbũ. In reditu R. Docebit nos dñs. Ad miſſam. Introi.

Audete ĩ domino ſemper iterũ dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit oib⁹ hominibus dñs ꝓpe eſt: nihil ſoliciti ſitis/ ſed in oĩ oratiõe petitiões veſtre innoteſcãt apud deũ. Ps. Benedixiſti dñe terram tuã: auertiſti captiuitatẽ iacob. Glia p.

AUrẽ tuã qm̃s dñe Oro. precib⁹ noſtris accõmoda: ⁊ mentis noſtre tenebras gratia tue viſitatiõis illuſtra. Qui viuis. Lctõ ep̃le bti pauli ap̃li. Ad Corinthios.j.c.iiij.

FRatres. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros xp̃i/ ⁊ diſpẽſatores miniſteriorũ dei. Hic iaz querit̃ inter diſpẽſatores/ vt fidelis qs inueniat̃. Mihi autẽ pro minimo eſt/ vt a vobis iudicer/ aut ab humão die. Sed neq; me ipſuz iudico. Nihil enĩ mihi cõſcius ſum/ ſed nõ in hoc iu-

ſtificatus ſum. Qui aūt iudicat me dñs eſt. Itaqꝫ nolite ante tēpus iudicare/ quoadusqꝫ veniat dñs: q ⁊ illuminabit abſcōdita tenebrarū: ⁊ manifeſtabit conſilia cordium: ⁊ tūc laus erit vnicuiqꝫ a deo. Grad. Qui ſedes dñe ſup cherubin: excita potentiā tuā ⁊ veni. ℣. Qui regis iſrael intēde/ q deducis velut ouem ioſeph. Alla. ℣. Excita dñe potētiā tuā ⁊ veni/ vt ſaluos facias nos. Sedꝫ mattheū. xj.

IN illo tpe. Cū audiſſet ioannes in vinculis opa xp̄i/ mittēs duos de diſcipulis ſuis/ ait illi. Tu es qui venturus es/ an aliū expectam⁹? Et reſpōdēs ieſus/ ait illis. Eūtes renūciate ioanni q̄ audiſtis ⁊ vidiſtis. Ceci vident: claudi ambulāt: leproſi mundanť: ſurdi audiūt: mortui reſurgunt: pauperes euāgeliçanť. Et beat⁹ eſt q nō fuerit ſcādaliçatus in me. Illis aūt abeūtib⁹/ cepit ieſus dicere ad turbas de ioāne. Quid exiſtis i deſertū videre? Arūdinē vēto agitatam? Sed qd exiſtis videre? Hoīem mollibus veſtitū? Ecce q mollib⁹ veſtiunť/ i domib⁹ regū ſunt. Sed qd exiſtis videre? Prophetā? Etiā dico vobis/ ⁊ plus q̄ pphetā. Hic eſt enī de quo ſcriptū eſt. Ecce ego mitto angelū meū ante faciē tuā: qui p̄parabit viā tuā ante te. Offer. Benedixiſti dñe terrā tuā: auertiſti captiuitatē iacob: remiſiſti iniquitatē plebis tue. Secre.

Deuotiōis noſtre tibi qͥs dñe hoſtia iugiter īmoleť: q̄ ⁊ ſacri pagat inſtituta myſterij/ ⁊ ſalutare tuū nobis mirabiliter opeť. P. Cōio. Dicite puſillanimes cōfortamini ⁊ nolite timere: ecce de⁹ noſter veniet ⁊ ſaluabit nos. Cōpl. Imploramus dñe clementiā tuā: vt hec diuina ſubſidia a vicijs expiatos/ ad feſta vētura nos p̄parēt. P dñm. ¶ Feria q̄rta in quattuor tēporib⁹. Intro.

ROrate celi deſup et nubes pluant iuſtū: aperiať terra ⁊ germinet ſaluatorē. Ps. Celi enarrāt gloriam dei: et opera manuū eius annunciat firmamentum. Glīa patri. Kyrieleiſon feriale. Statim/ abſqꝫ Dñs vobiſcū diciť Oremus. Oratio.

PReſta qͥs omnipotēs deus: vt redēptionis noſtre vētura ſolēnitas/ ⁊ p̄ſentis nobis vite ſubſidia conferat: ⁊ eterne beatitudinis premia largiať. P. Lectio Eſaie pphete. ij. c. Inſtar lectionis.

IN dieb⁹ illis. Dixit eſaias ꝓpheta. Erit i nouiſſimis dieb⁹ pꝛeparat⁹ mons domus dñi in vertice mõtiũ: ⁊ eleuabit̃ ſup colles. Et fluẽt ad eũ oẽs gẽtes: ⁊ ibũt populi multi ⁊ dicent. Uenite/aſcẽdamus ad montẽ dñi/⁊ ad domũ dei iacob: ⁊ docebit nos vias ſuas/ et ambulabim⁹ in ſemitis ei⁹: qa de ſion exibit lex/ et verbũ dñi de hieruſalem. Et iudicabit gentes: ⁊ arguet populos multos. Et cõflabũt gladios ſuos in vomeres: ⁊ lanceas ſuas in falces. Nõ leuabit gens ꝯtra gentẽ gladiũ: nec exercebunt̃ vltra ad pꝛeliũ. Domus iacob/venite ⁊ ambulemus in lumine dñi dei noſtri. Grad. Tolli te poꝛtas pꝛincipes veſtras et eleuamini poꝛte eternales ⁊ itroibit rex gloꝛie. ℣. Quis aſcẽdet i mõtem dñi: aut qs ſtabit in loco ſctõ ei⁹: ĩnocẽs manib⁹ ⁊ mũdo coꝛde. Hic dĩ Dñs vobiſcuꝫ. Oĩo.

FEſtina qm̃s dñe ne tardaueris/⁊ auxiliũ nobis ſuperne virtutis impẽde: vt aduent⁹ tui ꝯſolationib⁹ ſubleuent̃/q i tua pietate ꝯfidũt. Qui vi. Lcõ Eſaie ꝓphe. vij.

IN diebus illis. Locut⁹ eſt dñs ad achaç/dicẽs. Pete tibi ſignum a dño deo tuo i ꝓfundũ inferni: ſiue in excelſũ ſupꝛa. Et dixit achaç. Nõ petã/⁊ nõ tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nũquid parũ vobis eſt moleſtos eſſe hoĩbus: qa moleſti eſtis ⁊ deo meo? Pꝛopter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignũ. Ecce virgo cõcipiet et pariet filiũ: ⁊ vocabit̃ nomen eius emanuel. Butyrũ ⁊ mel comedet/ vt ſciat repꝛobare malũ/⁊ eligere bonũ. Grad. Pꝛope eſt dñs oĩbus inuocantibus eũ: omnib⁹ qui inuocãt eũ in veritate. ℣. Laudẽ dñi loquet̃ os meũ ⁊ benedicat oĩs caro nomen ſanctuꝫ eius. Scdm Lucam. j.

IN illo tpe. Miſſus eſt angelus gabꝛiel a deo in ciuitateꝫ galilee/cui nomẽ naçareth: ad virginẽ deſponſatam viro/cui nomẽ erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomẽ virginis maria. Et ingreſſus angelus ad eã/dixit. Aue gratia plena/dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus. Que cũ audiſſet/turbata eſt i ſermõe ei⁹ et cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti eni gratiã apud deũ. Ecce cõcipies i vtero/⁊ paries filiuꝫ:

ꝛ vocabis nomē eius ieſum.
Hic erit magnus/ ꝛ filius al-
tiſſimi vocabiť. Et dabit illi
dñs deꝰ ſedē dauid patris eiꝰ:
ꝛ regnabit in domo iacob in
eternuꝫ:ꝛ regni eiꝰ nō erit fi-
nis. Dixit autē maria ad an-
geluꝫ.Quo modo fiet iſtud/
quoniā virū non cognoſco?
Et reſpōdens angelus/ dixit
ei.Spūſſāctus ſupueniet ī te:
ꝛ virtꝰaltiſſimi obūbrabit ti-
bi. Ideoqꝫ ꝛ qđ naſceť ex te/
ſanctū/vocabiť filiꝰdei. Et ec
ce eliſabeth cognata tua:ꝛ ip
ſa ꝯcepit filiū ī ſenectute ſua.
Et hic menſis eſt ſextus illi/q̄
vocať ſterilis : qa nō erit im-
poſſibile apud deū oē verbū.
Dixit aūt maria.Ecce ancilla
dñi/fiat mihi ſecūdū verbum
tuū. Offer. Cōfortamini ꝛ iā
nolite timere: ecce enim deus no-
ſter retribuet iudiciū : ipſe veniet
ꝛ ſaluos nos faciet. Secř. Ec-
cleſie tue q̄s dñe munera pla
catus aſſume:q̄ ꝛ miſericordi
ter offerēda tribuiſti/ꝛ in no-
ſtre ſalutis potēter efficis trā
ſire myſterium. Per. Cōio.
Ecce virgo cōcipiet ꝛ pariet fi-
liū ꝛ vocabiť nomē eius emanuel.
Cōplř. Tuorū nos dñe lar-
gitate donoꝝ/ ꝛ tēporalibus
attolle p̄ſidijs/ꝛ renoua ſem-
piternis. Per dñm. ¶ Feria
ſexta q̄ttuor tēpoꝝ. Introitꝰ.
PRope eſto dñe ꝛ oēs vie
tue veritas:initio cogno-
ui de teſtimōijs tuis / qa ī
eternū tu es. Ps. Btī imaculati in
via q ambulāt ī lege dñi. Glia pa.
EXcita q̄s dñe po- Orō.
tentiā tuā ꝛ veni:vt hi q
in tua pietate confidūt/ab oī
citiꝰaduerſitate liberenť. Qui
viuis. Lectō Eſaie pphe.xj.c.
HEc dicit dñs deꝰ. Egre
dieť virga de radice ieſ-
ſe:ꝛ flos de radice eius aſcē-
det. Et reqeſcet ſup eū ſpiri-
tus dñi/ſpūs ſapiētie ꝛ intel-
lectus:ſpūs cōſilij ꝛ fortitudi
nis:ſpūs ſcientie ꝛ pietatis:ꝛ
replebit eū ſpūs timoris dñi.
Nō ſecundū viſionē oculoꝝ
iudicabit:neqꝫ ſecundū audi
tum auriū arguet: ſed iudica
bit in iuſticia pauperes:ꝛ ar-
guet in eqtate p māſuetis ter
re.Et pcutiet terrā virga oris
ſui:ꝛ ſpiritu labioꝝ ſuoꝝ īter
ficiet impium. Et erit iuſticia
cingulū lūboꝝ eiꝰ:ꝛ fides cin
ctoriū renū eiꝰ. Grad. Oſtē-
de nobis dñe miſericordiaꝫ tuā ꝛ
ſalutare tuū da nobis. V. Bñdixi
ſti dñe terrā tuā : auertiſti captiui-
tatē iacob. Scđꝫ Lucā.j.
IN illo tpe. Exurgēs ma

ria abijt in montana cũ feſti‑ natione in ciuitatẽ iuda: ⁊ intrauit i domũ çacharie: et ſalutauit eliſabeth. Et factũ eſt vt audiuit ſalutationẽ marie eliſabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpũ ſácto eliſabeth: ⁊ exclamauit voce magna ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres/⁊ benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi/vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce eniꝫ vt facta eſt vox ſalutatiõis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata que credidiſti/quoniam perficient ea que dicta ſunt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat anima mea dñꝫ. Et exultauit ſpũs meus/i deo ſalutari meo. Offer. D e⁹ tu cõuertẽs viuificabis nos et plebs tua letabit in te: oſtẽde nobis dñe miſericoꝛdiã tuã ⁊ ſalutare tuũ da nobis. Secr. P ꝛeſta qm̃s oĩpotẽs deus: vt dicato munere cõgruentẽ noſtre deuotionis offeramus affectũ. P. Cõio. E cce dñs veniet et omnes ſácti eius cũ eo ⁊ erit in die illa lux magna. Cõpl. P ꝛoſint nobis domine ſumpta myſteria/pariterqꝫ et nos a peccatis exuát: ⁊ preſidijs tue pꝛopitiationis attollant. Per dñm. ¶ Sabbato q̃ttuoꝛ tempoꝝ. Intro.

V Eni ⁊ oſtende nobis faciẽ tuaꝫ dñe q ſedes ſup cherubin ⁊ ſalui erimus. Ps. Qui regis iſrael intende: q deducis velut ouẽ ioſeph. Gloꝛia pri. Poſt Kyrieleiſõ di. Oꝛem⁹. ſine Dñs vobiſcum. Oꝛatio.

D Eus qui cõſpicis qa ex noſtra pꝛauitate affligimur: cõcede ꝑpiti⁹: vt ex tua viſitatione cõſolemur. Qui viuis. Lctõ Eſaie ꝓphe. xix.

I N diebus illis. Clamabunt ad dñm a facie tribulãtis: ⁊ mittet eis ſaluatorẽ ⁊ ꝓpugnatoꝛẽ qui liberet eos. Et cognoſcet dñs ab egypto: ⁊ cognoſcẽt egyptij dñꝫ in die illa: ⁊ colent eũ in hoſtijs ⁊ in muneribus: ⁊ vota vouebũt dño/⁊ ſoluẽt. Et ꝑcutiet dñs egyptũ plaga/⁊ ſanabit eã: ⁊ reuertent ad dominũ/⁊ placabit eis. Et ſanabit eos dñs de⁹ noſter. Grad.

A ſummo celo egreſſio ei⁹ ⁊ occurſus ei⁹ vſqꝫ ad ſummũ ei⁹. V. Celi enarrãt gloꝛiã dei ⁊ opa manuũ eius annunciat firmamẽtum. Statim dicit Oꝛemus. Oro.

A Deſto dñe ſupplicationib⁹ noſtris: ⁊ pꝛeſentis vota ieiunij placita tibi deuo‑

tione exhibere cõcede. Per.
Lectõ Eſaie pphete.xxxv.ca.
H Ec dicit dñs. Letabitur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitudo ⁊ florebit q̃ſi liliũ. Germinãs germinabit/⁊ exultabit letabũda ⁊ laudãs. Gloria libani data eſt ei: decor carmeli ⁊ ſarõ. Ipſi videbũt gloriã dñi/⁊ decorẽ dei noſtri. Cõfortate manus diſſolutas/⁊ genua debilia roborate. Dicite puſillanimes/ꝯfortamini ⁊ nolite timere. Ecce deus noſter vltionẽ adducet retributionis: deus ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. Tũc aperient oculi cecoꝝ/⁊ aures ſurdoꝝ patebũt. Tũc ſaliet ſicut ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutoꝝ: quia ſciſſe ſũt in deſerto aque/⁊ torrẽtes in ſolitudine: et q̃ erat arida in ſtagnũ: et ſitiẽs in fõtes aquarũ. Ait dñs oĩpotẽs. Grad.
I n ſole poſuit tabernaculũ ſuũ ⁊ ipſe tanq̃ ſpõſus procedens de thalamo ſuo. ℣. A ſummo celo egreſſio eius ⁊ occurſus eius vſq̃ ad ſummũ ei⁹. Oremus. Oro.
I Ndignos nos q̃ſumus domine famulos tuos quos actionis proprie culpa ꝯtriſtat/vnigeniti filij tui aduentu letifica. Qui tecũ vi.

H Lectõ Eſaie pphete.xl.c.
Ec dicit dñs. Sup mõtẽ excelſum aſcẽde tu q euãgeliças ſion: exalta in fortitudine vocẽ tuã qui euãgeliças hieruſalẽ. Exalta/noli timere. Dic ciuitatibus iude. Ecce deus veſter. Ecce dñs deus in fortitudĩe veniet/⁊ brachiũ eius dñabit. Ecce merces ei⁹ cũ eo/⁊ opus illi⁹ corã illo. Sicut paſtor gregẽ ſuuz paſcet: ⁊ in brachio ſuo cõgregabit agnos: ⁊ in ſinu ſuo leuabit eos dñs de⁹ nr̃. Grad. D ñe deus virtutũ cõuerte nos ⁊ oſtende faciẽ tuã ⁊ ſalui erim⁹. ℣. Excita dñe potẽtiam tuã ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. Oremus. Oro.
P Reſta q̃s oĩpotẽs deus: vt filij tui vẽtura ſolẽnitas ⁊ p̃ſentis nobis vite remedia conferat/⁊ premia eterna cõcedat. Per eũdem. Lectio
H Eſaie prophete.xlv.c.
Ec dicit dñs de⁹. Chriſto meo cyro cui⁹ apprehẽdi dexterã: vt ſubijciã ante faciẽ eius gẽtes/⁊ dorſa regũ vertã. Et aperiã corã eo ianuas: ⁊ porte nõ claudent. Ego ante te ibo: ⁊ glorioſos terre humiliabo. Portas ereas cõteram: ⁊ vectes ferreos ꝯfringam. Et dabo tibi theſauros

abſcōditos: ꝛ arcana ſecretorū reuelabo: vt ſcias qꝛ ego dn̄s q voco nomē tuū de⁹ iſrael: ꝓpter ſeruuz meū iacob/ ꝛ iſrael electū meū. Et vocaui te noīe tuo/aſſimilaui te ꝛ nō cognouiſti me. Ego dn̄s ꝛ nō eſt ampli⁹: extra me nō eſt deus. Accinxi te ꝛ nō cognouiſti me: vt ſciāt hi q ab ortu ſolis ꝛ q ab occidēte/quoniā abſqꝫ me nō eſt deus. Ego dn̄s ꝛ nō eſt alter: formās lucē ꝛ creās tenebras: faciēs pacē ꝛ creās malū. Ego dn̄s faciēs oīa hec. Rorate celi deſuper ꝛ nubes pluāt iuſtum: aperiat terra ꝛ germinet ſaluatorē: ꝛ iuſticia oriat ſimul. Ego dn̄s creaui eū. Grad. Excita dn̄e potētiam tuam ꝛ veni: vt ſaluos facias nos. ℣. Qui regis iſrael intēde q deducis velut ouē ioſeph: q ſedes ſup cherubin appare corā effraim beniamin ꝛ manaſſe. Oremus. Oro.

Concede q̄s oīpotēs deus: vt q ſub peccati iugo ex vetuſta ſeruitute deprimimur/ expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Qui tecū. Lcō Danielis prophete. ca. iij.

In diebus illis. Angelus dn̄i deſcendit cū azaria ꝛ ſocijs eius in fornacē: ꝛ excuſſit flammā ignis de fornace: ꝛ fecit mediū fornacis quaſi ventū roris flantē. Flāma aūt diffuſa eſt ſup fornacez cubitis quadragintanouē: ꝛ erūpit ꝛ incēdit quos reperit iuxta fornacē de caldeis miniſtros regis/q eā incēdebant. Illos aūt non tetigit omnino ignis neqꝫ cōtriſtauit: nec quicq̄ꝫ moleſtie intulit. Tūc hi tres quaſi ex vno ore laudabāt ꝛ glorificabāt ꝛ benedicebāt deum in fornace dicētes. Hymn⁹ Danielis. iij. c.

Benedictus es dn̄e deus patrū noſtrorū. Et laudabilis ꝛ glorioſus in ſecula. Et benedictū nomen glorie tue qđ eſt ſanctū. Et laudabile ꝛ glorioſuz in ſecula. Benedictus es in templo ſancto glorie tue. Et laudabilis. Benedictus es ſup thronū ſanctū regni tui. Et laudabilis. Benedictus es ſup ſceptrū diuinitatis tue. Et laudabilis. Benedictus es q ſedes ſup cherubin: intuēs abyſſos. Et laudabilis. Benedictus es qui ambulas ſup pennas vētoꝝ ꝛ ſup vndas maris. Et laudabilis. Bn̄dicāt te oēs angeli ꝛ ſcti tui. Et laudēt te ꝛ glorificēt i ſecula. Bn̄dicāt te celi terra mare ꝛ oia q̄ in eis ſunt. Et laudēt te ꝛ glorificēt in ſcl'a. Gloria pr̄i et

filio ꝛ ſpirituiſctō. Et laudabili ꝛ glorioſo in ſecula. Sicut erat in principio ꝛ nūc ꝛ ſemꝑ ꝛ in ſecula ſeculorum amē. Reincipiat̄ ℣. Benedictus es. ꝛc. Hic dicitur Dñs vobiſcum. Oratio.

Deus q trib⁹ pueris mitigaſti flāmas igniū: ꝯcede ꝓpitius: vt nos famulos tuos non exurat flāma viciorū. P. Lctō ep̄le beati Pauli ap̄li ad Theſſaloniceñ. ij. c. ij.

Fratres. Rogamus vos ꝑ aduentū dñi noſtri ieſu chr̄i: ꝛ noſtre ꝯgregatiōis in ipſū: vt nō cito moueamini a veſtro ſenſu/neq3 terreamini/neq3 ꝑ ſpiritū/ neq3 per ſermonē/neq3 ꝑ epiſtolā tāq3 ꝑ nos miſſam/ q̄ſi inſtet dies dñi. Ne qs vos ſeducat vllo modo. Quoniā niſi venerit diſceſſio primu3: ꝛ reuelatus fuerit homo peccati fili⁹ perditionis: q aduerſat̄ ꝛ extollit̄ ſupra omne qđ dicit̄ de⁹/ aut qđ colit̄: ita vt in tēplo dei ſedeat oſtēdēs ſe tanq3 ſit de⁹. Nō retinetis/ꝙ cū adhuc eſſem apud vos/hec dicebā vobis? Et nūc qd detineat ſcitis/ vt reuelet̄ in ſuo tēpore. Nā myſteriū iā operat̄ iniqtatis: tm̄/vt q tenet nūc teneat/donec de medio fiat. Et tūc reuelabit̄ ille iniquus: quem dñs Jeſus interficiet ſpiritu oris ſui: et deſtruet illuſtratione aduentus ſui. Tractus.

Qui regis iſrael intēde q deducis velut oue3 ioſeph. ℣. Qui ſedes ſuꝑ cherubin: appare cora3 effraim beniamin et manaſſe. ℣. Excita dñe potentiā tuā ꝛ veni: vt ſaluos facias nos. S. Lucā. iij.

Anno q̄ntodecimo imperij tyberij ceſaris/ꝓcurāte pōtio pilato iudeā: tetrarcha autē galilee herode/ philippo autē fratre eius tetrarcha ituree ꝛ trachonitidis regionis: ꝛ lyſania abiline tetrarcha/ſub principib⁹ ſacerdotū anna ꝛ caypha/factū eſt verbū dñi ſuꝑ ioannē çacharie filiū in deſerto. Et venit in omnē regionē iordanis/p̄dicās baptiſmū penitētie in remiſſionē peccatoꝝ: ſicut ſcriptū eſt ī libro ſermonū Eſaie prophete. Vox clamantis in deſerto/parate viā domini: rectas facite ſemitas eius. Omnis vallis implebitur: ꝛ omnis mōs ꝛ collis humiliabit̄. Et erūt praua in directa: ꝛ aſpera in vias planas. Et videbit oīs caro ſalutare dei. Offer. Exulta ſatis filia ſion: predica filia hieruſale3: ecce rex tuus

venit tibi ſctũs ꝛ ſaluatoꝛ. Secr.
Eccleſie tue dñe munera ſã-
ctifica/ꝛ cõcede: vt per hec ve-
nerãda myſteria pane celeſti
refici mereamur. Per. Cõio.
Exultauit vt gigas ad currendã
viã: a ſummo celo egreſſio eiꝰ ꝛ oc
curſus eiꝰ vſqꝫ ad ſummũ eiꝰ. Cõ
plen. Queſumus dñe deus
noſter vt ſacroſãcta myſteria
que pro reparationis noſtre
munimine ꝯtuliſti: ꝛ preſens
nobis remediũ eſſe facias et
futuruꝫ. P. ¶ Dñica quarta
ad proceſſionẽ ℞. Non aufe-
retur. In reditu ℞. Intuemini
quantus. Ad miſſam. Introi.

Emẽto noſtri
dñe in bene-
placito ppli
tui: viſita nos
in ſalutari tuo
ad videnduꝫ
in bonitate
electoꝝ tuoꝝ
in leticia gẽtis tue/vt lauderis cũ
hereditate tua. ps. Peccauimus
dñe cũ patribꝰ noſtris: iniuſte egi-
mus: iniqtateꝫ fecimus. Glia pri.
Excita qs dñe po- Oro.
tentiã tuã ꝛ veni ꝛ ma-
gna nobis ꝟtute ſuccurre: vt
per auxiliũ gratie tue qd no-
ſtra peccata ꝑpediũt/indulgẽ
tia tue ꝓpitiatiõis acceleret.

Qui viuis. Lcõ ep̃le bti pau
li apli. Ad Philippẽſes. iiij.
FRatres. Gaudete i dño
ſemꝑ: iterũ dico gaude-
te. Modeſtia veſtra nota ſit
oibus hoibus: dñs eni ꝓpe
eſt. Nihil ſoliciti ſitis: ſed in
oi oratione et obſecratiõe cũ
gratiarũactiõe/petitiones ve-
ſtre innoteſcant apud deũ. Et
pax dei q̃ exuperat oẽm ſenſũ/
cuſtodiat corda veſtra ꝛ itelli-
gentias veſtras. In chꝛo ieſu
dño noſtro. Grad. Prope eſt
dñs oibus iuocantibꝰ eũ: omnibꝰ
q inuocãt eũ in ꝟitate. ℣. Laudeꝫ
dñi loquet os meũ: ꝛ bñdicat ois
caro nomẽ ſctm̃ eius. Alla. ℣.
Ueni dñe ꝛ noli tardare relaxa fa
cinora plebis tue. S. Joannẽ. j.
IN illo tpe. Miſerũt iu-
dei ab hieroſolymis ſa-
cerdotes ꝛ leuitas ad ioannẽ/
vt iterrogarẽt eũ. Tu qs es?
Et cõfeſſus eſt/ꝛ nõ negauit.
Et cõfeſſus eſt: qa nõ ſũ ego
chꝛs. Et interrogauerũt euꝫ.
Quid ergo? Helias es tu? Et
dixit. Nõ ſum. Propheta es
tu? Et reſpõdit. Nõ. Dixerũt
ergo ei. Quis es/vt reſpon-
ſum demus his qui miſerũt
nos? Quid dicis de teipſo?
Ait. Ego vox clamãtis in de-
ſerto: dirigite viam dñi/ſicut

dixit Eſaias pphęta. Et qui miſſi fuerãt / erãt ex phariſeis. Et interrogauerũt eũ / ⁊ dixerunt ei. Quid ergo baptiças / ſi tu nõ es chr̃s / neqꝫ helias / neqꝫ propheta? Reſpõdit eis ioãnes / dicẽs. Ego baptiço in aqua: medius autẽ veſtrũ ſtetit quẽ vos neſcitis. Ipſe eſt q poſt me vẽturus eſt / q ante me factus eſt: cuius ego nõ ſum dignus vt ſoluã eius corrigiã calciamẽti. Hec i bethania facta ſunt trãs iordanẽ / vbi erat ioãnes baptiçãs. **Offer.** Aue maria gratia plena dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus ⁊ bñdictus fructus ventris tui. **Secr.** Sacrificijs p̃ſentibus dñe qm̃s placatus intẽde: vt ⁊ deuotioni noſtre proficiãt ⁊ ſaluti. Per do. **Cõio.** Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ eius emanuel. **Cõpl.** Sũptis muneribꝰ ſacris qm̃s dñe: vt cũ frequẽtatione myſterij creſcat noſtrę ſalutis effectus. Per. ¶ **Feria quarta. Lectio ep̃le beati Pauli ap̃li. Ad Epheſios. j. c.**

Fratres. Nõ ceſſo gratias agẽs pro vobis / memoriã veſtri faciẽs in orationibus meis: vt deus dñi noſtri ieſu chr̃i pater glorie / det vobis ſpiritũ ſapiẽtie ⁊ reuelationis in agnitionẽ eius / illuminatos oculos cordis veſtri: vt ſciatis que ſit ſpes vocationis eiꝰ: ⁊ que diuitie glorię hereditatis eiꝰ in ſanctis. Et que ſit ſupereminẽs magnitudo virtutis eius in nos / qui credimus ſecũdũ operationẽ potẽtie virtutis eiꝰ: quã operatus eſt in chr̃o ieſu ſuſcitãs illũ a mortuis: ⁊ cõſtituẽs ad dexterã ſuã in celeſtibus / ſupra omnẽ principatũ ⁊ poteſtatẽ ⁊ virtutẽ ⁊ dominationem: ⁊ omne nomen quod nominatur in ſecula ſeculorꝫ amẽ. **Secundũ Matth. xiij.**

In illo tp̃e. Uidẽs ioãnes multos phariſeorꝫ ⁊ ſaduceorꝫ venientes ad baptiſmũ ſuũ: dixit eis. Progenies viperarũ / qs demõſtrabit vobis fugere a vẽtura ira? Facite ergo fructũ dignũ penitentie. Et ne velitis dicere intra vos: patrem habemus abraã. Dico eniꝫ vobis: quoniã potẽs eſt deꝰ de lapidibꝰ iſtis ſuſcitare filios abrae. Iã enim ſecuris ad radicẽ arborũ poſita eſt. Oĩs ergo arbor que nõ facit fructũ bonũ excidet / ⁊ in igneꝫ mittet. Ego quidẽ baptiço vos in aqua in

penitentiã.

Miſſale Secu
Inſignis Eccleſie
Cracouienſis Nouiter

Dioeceſis Craco

S.Staniſlaus.

Cum

cras et diuina myſteria/nullum ſit preſtá-
crificio/in quo memoria redemptionis no-
ur:verum Chriſti corpus cóficitur/ z illud pro
hominum myſtice offertur : ſumiturqꝫ/ ſi digne/
utem anime ſempiternam : merito nullus error vel
uitus cómittitur/q̃ꝫ in eo ipſo ſacrificio peragendo. Et
x^mu in Chro pater/et dñs/Dñs Petrus Thomyczki Dei
piſcop⁹ Cracouień.et Regni Polonie vicecácellarius/vidés
oros Miſſales eccleſie/z Dioceſis ſue/ multis erroꝛib⁹ depꝛauatos/
et neqꝫ concordes in pleriſqꝫ: Curauit omnes in vnam formam z mo
dum redigere : et q̃ꝫoptime fieri poſſet excuſos/ in communem ſacer-
dotum ſuorum vſum edere : vt quod maxime omnium conuenit/om-
nes congruo z conuenienti modo hoc ipſum ſanctũ ſacrificium pera
gerent. Itaqꝫ hortatur z monet omnes ſubiectos ſibi/cuiuſcunqꝫ cõ-
ditionis ſint ſacerdotes : vt deinceps rem diuinaꝫ iuxta normam ho-
rum librorum/ z morem matris ſue Eccleſie Cathedralis Cracouień.
q̃ꝫaccuratiſſime faciant : vt ita ab illa non diſcrepátes / preſertim in re
ipſa tanti ponderis et reuerentie / ante conſpectum Dei z hominum
irreprehenſibiles appareant.

¶ Carmina in paſſionem Chriſti:
ad ſacros religioſoſqꝫ ſacerdotes.

Tu quicunqꝫ velis miſſam cantare ſacerdos.
Funditus eſto memor / totaqꝫ mente reuolue:
Qualia ſit Chriſtus pro te certamina paſſus.
Velato capite tibi riſum ſignat : amictus
...nea veſte / nota ... ſit deluſus in alba.
...la / ſtola / maniplus.
...ignificatur.
...pergis ad aram:
...et ad moriendum.
...tora tunde.

¶ Exorciſmus ſalis et aque dñicis diebus p circulū anni.

Adiutoriū noſtruʒ in noīe dñi. Qui fecit celū ꝛ terrā. ℣. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. ſine Oremꝰ

Exorciço te creatu dicit. ra ſalis p deū vi ✠ uū: p deū ✠ verū: per deū ✠ ſctm̄. p deū q̄ te p Eliſeum ꝓphetā in aquā mitti iuſſit: vt ſanaretur ſterilitas aque: vt efficiaris ſal exorciçatū in ſalutē credētiū: ꝛ ſis oībꝰ te ſumētibꝰ ſanitas aīe ꝛ corpis: ꝛ effugiat atq; diſcedat a loco ī quo aſpſū fueris: oīs fātaſia ꝛ neqtia vel verſutia diabolice fraudis: oiſq; ſpūs īmundꝰ adiuratus. Per eū qui venturus eſt iudicare viuos ꝛ mortuos et ſeculum per ignē. Amen. Oro.

Immēſam clemētiā tuā oṗs eterne deꝰ humiliter iploramꝰ vt hāc creaturā ſalis/quā ī vſu generis humāi tribuiſti: bene ✠ dicere ꝛ ſcti ✠ ficare tua pietate digneris: vt ſit oībus ſumētibus ſalus mētis ꝛ corpis: ꝛ qcqd ex eo tactū vel reſperſū fuerit: careat oī imūdicia oīq; īpugnatiōe ſpūalis neqtie. Per dñm nr̄m Jeſū chrꝫ filiū tuū. Qui tecū viui ꝛ regnat in vnitate ſpirituſſ[...]cti deus: per omnia ſecula ſe[...]culorū. Amen. Exorciſm[...]

[...]

Exorciço te c[...] ī noīe dei pr̄is [...] ꝛ in noīe ✠ Jeſu [...] dñi noſtri. ꝛ ī vi[...] ✠ ſācti: vt fias a[...] ad effugandā oē[...] inimici: ꝛ ipſū inim[...]care ꝛ explātare valeas c[...]gelis ſuis apoſtaticis: p virtutez eiuſdē domini noſtri ieſu chriſti: Qui vēturus eſt iudicare viuos ꝛ mortuos ꝛ ſeculū per ignē. Amē. Oro.

Deus q̄ ad ſalutē humāi generis: maxima queq; ſacramēta in aquarū ſubſtātia cōdidiſti: adeſto ꝓpitiꝰ inuocatiōibꝰ noſtris: ꝛ elemēto huic multimodis purificatiōibus ꝑparato: ṽtutē tue bñ ✠ dictiōis īfunde: vt creatura tua myſterijs tuis ſeruiēs: ad abijciēdos demones: morboſq; pellēdos: diuine gratie ſumat effectū: vt qcqd ī domibꝰ vel in locis fideliū hec vnda reſperſerit: careat oī immūdicia: liberet a noxa: nō illic reſideat ſpūs peſtilēs: nō aura corrū[...]

[...]

...iſmus ſalis ... aque

...natioĩb⁹ defenſa. ...m nrm ieſũ xp̄z filiũ ...i tecũ viuit ⁊ regnat ...ſpũſſcti de⁹. Per oĩa ... Amen. Hic mittat ... i modũ crucis dicẽ ... Fiat hec ɔmixtio ⁊ ...ſecratio ſalis ⁊ aq̃ pariter in noĩe pa✠tris ⁊ fi✠lij: ⁊ ſpũſ✠ ſcti. Amẽ. Poſtea dicat. Dñs vobiſcũ. Et cũ. Orem⁹

Deus inuicte ꝟtutis Oĩo. auctor: ⁊ iſupabilis iperij rex ac ſemp magnific⁹ triũphator: q aduerſe dñatioĩs vires reprimis: q inimici rugiẽtis ſeuitiã ſupas: q hoſtiles neq̃tias potẽter expugnas: te dñe tremẽtes ac ſupplices dep̄camur ac petim⁹: vt hãc creaturã ſalis ⁊ aq̃ dignãter aſpicias benign⁹ illuſtres/pietatis tue more ſctifices: vt vbicũq3 fuerit aſpſa p iuocationẽ ſcti tui noĩs: oĩs ifeſtatio imũdi ſpũs abijciat: terrorq3 venenoſi ſerpẽtis ꝓcul pellat: ⁊ p̄ſẽtia ſcti ſpũs nobis miſericordiã tuã poſcẽtib⁹: vbiq3 adeſſe dignetur. P dñz nrm ieſũ xp̄z filiũ ...o tecũ viuit ⁊ regnat ivni...

Hic aſpgit ſacerdos ſeipſuz ⁊ pplm ſi adeſt dicẽdo Añam.

Asperges me dñe hyſopo ⁊ mũdabor: lauabis me ⁊ ſup niuẽ dealbabor. P̄s. Miſerere mei de⁹ ſcdm magnã miſericordiã tuã. Glia pri. ⁊c. Aſpges. ℣. Oſtẽde nobis dñe miſicordiã tuã. Et ſalutare tuũ da nob. Orem⁹. Oĩo.

Preſta nobis qm̃s oĩs de⁹ p hui⁹ aque aſpſionẽ ſanitatẽ mẽtis/itegritatẽ corporis/tutelã ſalutis/ſecuritatẽ ſpei corroborationẽ fidei hic ⁊ i eterna ſcl'a ſcłoꝝ. Amẽ. ¶ In ſtatiõe poſt. Pax eterna. ℣. Vti q habitãt i domo tua dñe. In ſecula ſeculorũ laudabũt te. Orem⁹.

Exaudi nos q̃s dñe Oĩo. ſctẽ pr oĩs eterne de⁹: ⁊ mittere digneris ſctm̃ angelũ tuũ de celis: q cuſtodiat/foueat/ꝓtegat/viſitet atq3 defẽdat oẽs habitãtes i hoc habitaculo. Per xp̄m dñz nrm. Amẽ.

¶ Oĩo tpe paſcali poſt aſperſionẽ aq̃ bñdicte vide in loco ſuo. ¶ In ſtatiõe tpe dedicatiõis poſt Pax eterna. ℣. Vti q habitant in domo. Oĩo hec di.

Veniat q̃s dñe ſup hãc habitatiõis domũ charitas miſericordie tue: vt ab oĩbus hic iuocãtib⁹ nomẽ tuũ/protectionis tue ſentiat auxiliũ. Per chrm dñz nrm. Amẽ.

Aureus	KL		Sol		Januarius ... Nox habet ...	
1 xix	A	Janu.	21	Ci	Circúciſio ... duplex	
2 viij	b	iiij	22	ſi	Octaua ſtephani. ...	
3	c	iij	23	o	Octaua ioannis. ...	
4 xvj	d	pridie	24	ia	Octaua innoc...	
5 v	e	Non	25	nus	...	
6	f	viij	26	e	Epiphania dñi. dupl...	
7 xiij	g	vij	27	pi	Clauis ſeptuag...	
8	A	vj	28	ſi		
9 ij	b	v	29	bi		i
10 x	c	iiij	~	ven	Sol in aquario.	k
11	d	iij	1	di		l
12 xviij	e	pridie	2	cat		m
13 vij	f	Idib⁹	3	oc	Octaua epiphanie. ix. l.	n
14	g	xix	4	fe	Februarij. Felicis ↄfeſ. iij. l.	o
15 xv	A	xviij	5	li	Hilarij epī con.	p
16 iiij	b	xvij	6	mar	Marcelli pape ⁊ mar. iij. l.	q
17	c	xvj	7	anth	Antonij abbatis. duplex.	r
18 xij	d	xv	8	pri	Priſce virg. ⁊ mar. iij. l.	s
19	e	xiiij	9	ſca		t
20 j	f	xiij	10	fab	Fabiani ⁊ ſebaſti. mar. duplex.	v
21 ix	g	xij	11	ag	Agnetis vir. ⁊ mar. duplex.	x
22	A	xj	12	vin	Uincentij mar. duplex.	y
23 xvij	b	x	13	cen		z
24 vj	c	ix	14	ti	Timothei apl̄i. cōme.	⁊
25 xiiij	d	viij	16	pau	Cōuerſionis. ſ. pauli. duplex.	ꝯ
26	e	vij	17	po		ꝰ
27 iij	f	vj	18	no	Ioānis chryſ. epī cō. duplex.	ŧ
28 xj	g	v	19	bi	Octa agnetꝫ. iij. l. Clauis. xl.	A
29	A	iiij	20	le		b
30 xix	b	iij	21	lu		
31 viij	c	pridie	22	men	I...	

Numerus Sthyczen In iano ...
rus Atq; ...
Ledit ...
Bal...

…bruari⁹ hʒ dies. xxviij. Lũa. xxix.
…ox habet horas. xiiij. Dies vo. x.

			Febr.	23	Bri	Brigide vir. iij.l.	e
			iiij	24	pur	Purificatiõis Marie. duplex.	f
			iij	25	bla	Blaſij epi ꝛ mar. iij.l.	g
		g	pridie	26	ſus		h
		A	Nonis	27	ag	Agathe vir. ꝛ mar. duplex.	i
			viij	28	dor	Dorothee vir. ꝛ mar. duplex.	k
			vij	29	fe		l
		d	vj	x	bru	Sol in piſcibus.	m
9		e	v	1	ap	Appollonie vir. ꝛ mar. duplex:	n
10	xviij	f	iiij	2	ſco	Scolaſtice vir. duplex.	o
11	vij	g	iij	3	la		p
12		A	pridie	4	ſti		q
13	xv	b	Idib⁹	5	ca		r
14		c	xvj	6	va	Martij. Valẽ. pſbri ꝛ mi. duplx.	s
15	iiij	d	xv	7	lẽt		t
16	xij	e	xiiij	8	Ju	Juliane vir. ꝛ mar. iij.l.	v
17		f	xiij	9	li		x
18	j	g	xij	10	con		y
19	ix	A	xj	11	iun		ʒ
20		b	x	12	ge		ꝛ
21	xvij	c	ix	13	tũc		ꝯ
22	vj	d	viij	14	Pe	Cathedra petri apli. duplex.	ꝰ
23		e	vij	15	trũ	Vigilia.	ẽ
24	xiiij	f	vj	16	ma	Mathie apli. duplex.	A
25		g	v	17	thi		b
26	iij	A	iiij	18	am		c
27	xj	b	iij	19	in		d
28		c	pridie	20	de		e
	nũe	Luthy					

…cculta febris. februario multa
…s ꝛ eſcis. ſi caute minuere velis
…oré. de pollice fũde cruoré
…nũ. pectorꝫ q morbos curabit

Aureus	KL		Sol		Martius habet dies. Nox habet horas .xij.	
1 xix	d	Mar.	21	mar	Albini epi ⁊ ɔfeſ. du	
2 viij	e	vj	22	ci		
3	f	v	23	us		
4 xvj	g	iiij	24	of	Tráſlatio véceſlai mar	
5 v	A	iij	25	ſi		
6	b	pridie	26	ci		
7 xiij	c	Non3	27	tho	Thome docto. ɔfeſ. duple.	m
8	d	viij	28	de	Perpe. ⁊ feli. vir. ⁊ mar. duplx.	n
9 ij	e	vij	29	co	Cirulli ⁊ metu. pō. ⁊ con. dupl.	o
10 x	f	vi	♈	ra	Sol in ariete.	p
11	g	v	1	tur	XL. militū m̄. dup. Clauis paſce	q
12 xviij	A	iiij	2	Gre	Gregorij pape maioris. duplx.	r
13 vij	b	iij	3	go		s
14	c	pridie	4	ri		t
15 xv	d	Idib9	5	o	Lōgini mili. mar. duplex.	v
16 iiij	e	xvij	6	cir	Aprilis. Ciriaci mar.	x
17	f	xvj	7	ger	Gertrudis vir. duplex.	y
18 xij	g	xv	8	trud		z
19	A	xiiij	9	al	Joſeph nutricij dn̄i ɔf. duplx.	⁊
20 j	b	xiij	10	ba	Guniberti epi ɔf. duplex.	ꝯ
21 ix	c	xij	11	be	Benedicti abbatis. duplex.	ɔ
22	d	xj	12	ne	Joachim p̄ris marie.	ꝭ
23 xvij	e	x	13	iun	Gabrielis archangeli.	ꝭ
24 vj	f	ix	14	cta		A
25	g	viij	15	Ma	Annūciatio Marie. duplex.	b
26 xiiij	A	vij	16	ri		c
27 iij	b	vj	17	a	Caſtuli mili. mar. duplex.	d
28 xj	c	v	18	ge		e
29	d	iiij	19	ni		f
30 xix	e	iij	20	tri		
31 viij	f	pridie	20	ce		

Nūe rus Marzecz

Marti9 h
Sum
Balne
Vē

KL Sol **Aprilis habet dies.xxx.Luna.xxix.**
Nox habet horas.x. Dies vo.xiiij.

			Apri[l]	21	A		i
			iiij	22	pril	Marie egyp.electe. duplex.	k
			iij	23	in		l
4		c	pridie	24	am	Ambroſij epi 7 ↄf.maio. duplx.	m
5		d	N[on]is	25	bro		n
6		e	viij	26	ſi	Uincentij ↄfeſſoris. duplex.	o
7	[illegible]	f	vij	27	i		p
8	x	g	vj	28	fe		q
9		A	v	29	ſtis		r
10	xviij	b	iiij	♉	o	Sol in tauro.	s
11	vij	c	iij	1	uat	Occiſio ſancti ſtaniſlai.	t
12		d	pridie	2	at		v
13	xv	e	Idib9	3	qꝫ		x
14		f	xviij	4	ti	Maij. Tyburtij 7 vale.mi. ix.l.	y
15	iiij	g	xvij	5	bur	Clauis rogationū	z
16	xij	A	xvj	6	ci		⁊
17		b	xv	7	et		qꝫ
18	j	c	xiiij	8	va		ꝯ
19	ix	d	xiij	9	ler		ŧ
20		e	xij	10	ſan		A
21	xvij	f	xj	11	cti		b
22	vj	g	x	12	qꝫ		c
23		A	ix	13	Ge	Adalberti epi 7 marty.duplex.	d
24	xiiij	b	viij	14	or	Georgij mili.marty. duplex.	e
25		c	vij	15	mar	Marci euangeliſte. duplex.	f
26	iij	d	vj	16	ci		g
27	xj	e	v	17	qꝫ		h
28		f	iiij	18	vi	Uitalis mili.marty. duplex.	i
29	xix	g	iij	18	ta	Petri martyris. duplex.	k
			[pr]idie	19	[..]s		l

[...]ic [..]bat in vere.vires aprilis habere
[...] renaſcunt. pori tūc aperiunt
[...]eſcit corp9.ſāguis q̊qꝫ creſcit
[...]oluat vēter. cruorqꝫ minuat

Au-reus	KL	Sol			Maius habet [illegible] dies. Nox habet h[illegible]as. viij. D[illegible]	
1	b	Maij	20	phil	Phili. ⁊ ia. ap. du. U[illegible]	
2 xvj	c	vj	21	ſig	Sigiſmūdi regꝫ ⁊ m̄. [illegible]	
3 v	d	v	22	crux	Inuē. cru. dup. Alex. [illegible]	
4	e	iiij	23	floꝛ	Floꝛiani mili. mar. du[illegible]	
5 xiij	f	iij	24	goth	Gothardi epi ꝯfeſ. ꝯm[illegible]	
6	g	pꝛidie	25	io	Ioánis ante poꝛ. apl'i. dup[illegible]	r
7 ij	A	Nonꝫ	26	an		ſ
8 x	b	viij	27	ſta	Staniſlai epi ⁊ mar. dupl'x.	t
9	c	vij	28	nis	Trāſlatio nicolai epi ꝯfeſ.	v
10 xviij	d	vj	29	e	Goꝛdia. ⁊ epi. mar. ꝯme.	x
11 vij	e	v	*	pi	Sol i geminis. Oct. floꝛiā. ix. l'.	y
12	f	iiij	1	ne	Nerei ⁊ ſoci. mar. ꝯme.	z
13 xv	g	iij	2	ſer	Seruatij epi cōf. ꝯme.	⁊
14 iiij	A	pꝛidie	3	et	Octa ſtaniſlai hic teneť. ix. l'.	ꝓ
15	b	Idib⁹	4	ſoph	Sophie cū filiab⁹ mar. dupl'x.	ꝯ
16 xij	c	xvij	5	ma	Iunij.	ŧ
17	d	xvj	6	ius		A
18 j	e	xv	7	in		b
19 ix	f	xiiij	8	hac	Potētiane virgi. cōme.	c
20	g	xiij	9	ſe	Bernardini ꝯfeſ. duplex.	d
21 xvij	A	xij	10	ri	Helene regi. electe. duplex.	e
22 vj	b	xj	11	e	Iob confeſſoꝛis pꝛophete.	f
23	c	x	12	te		g
24 xiiij	d	ix	13	net		h
25 iij	e	viij	14	vꝛ	Urbani pape ⁊ mar. ix. l'.	i
26 xj	f	vij	15	ban		k
27	g	vj	16	im		l
28 xix	A	v	17	pe	Ioannis pape ꝯfeſ. ꝯme.	m
29 viij	b	iiij	18	de		n
30	c	iij	19	criſ		o
31 xvj	d	pꝛidie	20	pan	Petronel[illegible]	

nūe-rus Many

Maio ſecure[illegible]
Scind[illegible]
Cū calic[illegible]
Po[illegible]

Junius habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.viij. Dies vero.xvi.

			Junij	20	Nic	Nicomedis mar.iij.l.	q
			iiij	21	mar	Marcellini ⁊ petri mar. iij.l.	r
			iij	22	cel	Eraſmi epi ⁊ mar.duplex.	s
			pridie	23	le		t
		[illegible]	Non⁊	24	bo	Bonifacij ⁊ ſoci.mar.iij.l.	v
		c	viij	25	vin	Vincentij marty.ꝯme.	x
7		d	vij	26	dat		y
8	xviij	e	vj	27	iun		z
9	vij	f	v	28	pri	Primi ⁊ feliciani mar.iij.l.	⁊
10		g	iiij	29	mi		ꝯ
11	xv	A	iij	29	ba	Barnabe apli.duplex.	?
12		b	pridie		ter	Sol i cãcro. Baſili.⁊ ſo.m̃.iij.l.	k
13	iiij	c	Idib⁹	1	an	Antonij cõfeſſo.iij.l.	k
14	xij	d	xviij	2	ton	Julij.	A
15		e	xvij	3	vi	Viti ⁊ ſoci.marty.duplex.	b
16	j	f	xvj	4	te		c
17	ix	g	xv	5	ꝯ		d
18		A	xiiij	6	mar	Marcelliani ⁊ marci mar.iij.l.	e
19	xvij	b	xiij	7	pro	Geruaſij ⁊ ꝑthaſij m̃. duplex.	f
20	vj	c	xij	8	thos		g
21		d	xj	9	al	Albani martyris.ꝯme.	h
22	xiiij	e	x	10	ſan	Decem miliũ mar.duplex.	i
23		f	ix	11	cti	Achacij mar.mili. Vigilia.	k
24	iij	g	viij	12	Jo	Joannis baptiſte nati.duplx.	l
25	xj	A	vij	13	an		m
26		b	vj	14	io	Joãnis ⁊ pauli mar.ix.l.	n
27	xix	c	v	15	do	Ladiſlai regis con. duplex.	o
28	viij	d	iiij	16	le	Leõis p̃p̃ ꝯf.ꝯm̃. Vigilia.	p
29		e	iij	17	pe	Petri ⁊ pauli apl'oꝝ.duplex.	q
			[illegible]	[illegible]	pau	Cõmemoratio pauli apli. ix.l.	r

...nio gẽtes ꝑturbat medo bibentes
...uellaꝝ: fuge potus ceruiſiarũ
...t colera valet h refectio vera
...õdes ede:ieiun⁹ bibeq̃ fõtes

Aureus	KL		Sol		Julius habet dies.x[...] Nox habet horas.vii[...]	
1 v	g	Julij	19	Jul	Octaua ioãnis.ix.l.	
2	A	vj	19	pro	Uiſitationis ma[..]ie.d[...]	
3 xiij	b	v	20	ceſ		
4	c	iiij	21	pro	Tráſla.marti.pco.pij ⁊ v[...]	
5 ij	d	iij	22	co		
6 x	e	pridie	23	pi	Octaua petri ⁊ pauli. ix.l.	
7	f	Non	24	vil	Uilibaldi con.⁊ põti. ome.	⁊
8 xviij	g	viij	25	ki	Kiliani ⁊ ſoci.mar. ome.	ꝗ
9 vij	A	vij	26	li	Octaua viſita.marie. ix.l.	?
10	b	vj	27	fra	Septẽ fratrũ martyrũ. iij.l.	k
11 xv	c	v	28	be	Tráſlatio benedicti conf. iij.l.	A
12 iiij	d	iiij	2	ne		b
13	e	iij	a	mar	Sol ĩ leõe. Margare.vir.mĩ.du.	c
14 xij	f	pridie	1	gar		d
15	g	Idib⁹	2	A	Diuiſionis apl'oꝝ.duplex.	e
16 j	A	xvij	3	poſt	Auguſti.	f
17 ix	b	xvj	4	alx	Alexij confeſ. duplex.	g
18	c	xv	5	ar	Arnolphi con.⁊ pon. iij.l.	h
19 xvij	d	xiiij	6	nol		i
20 vj	e	xiij	7	ph⁹		k
21	f	xij	8	prax	Praxedis vir. iij.l.	l
22 xiiij	g	xj	9	mag	Marie magdale.electe.dupl'x.	m
23 iij	A	x	10	ap	Appollinaris epi ⁊ mĩ. iij.l.	n
24 xj	b	ix	11	cris	Brigitte ele. du. Xp̃ie. d. Uig.	o
25	c	viij	12	ia	Jacobi apli.duplex.	p
26 xix	d	vij	13	co	Anne matris marie.duplex.	q
27 viij	e	vj	14	bi	Chꝛiſtoferi mili.mar. duplex.	r
28	f	v	15	ꝗ	Panthaleõis mili.mar. iij.l.	s
29 xvj	g	iiij	16	fel	Marthe vir. du. Felic⁊ ⁊ ſo. d.	t
30	A	iij	17	ab	Abdon ⁊ ſennen ma[...]	
31 v	b	pridie	18	don	Germani ep[...]	
Numerus	Incipien					

Qui vult ſolamé[...]
Uenã nõ ſci[...]
Sõnũ cõpe[...]
Adeſt rec[...]

Auguſt⁹ habet dies.xxxj. Luna.xxix.
Nox habet horas.x. Dies.ho.xiiij.

				Sol			
			[illegible]	18	Petr	Petri ad vi. du. Machabe. ↄ.	y
			iiij	19	ſteph	Stephāi pape ⁊ m̄. iij.l.	z
			iij	20	ſteph	Stephāi ꝓtom̄.inuētio. iij.l.	⁊
			pridie	21	pro	Dominici ↄfeſ. duplex.	ꝗ
		g	Nonis	22	do	Marie niuis. du. Oſualdi. ↄ.	ꝯ
		A	viij	23	ſix	Tráſfig.dñi. du. Sixti ⁊ ſo. ↄ.	k
		b	vij	24	do	Dōati epi m̄. iij.l. Afre ⁊ ſo. ↄ.	A
8		c	vj	25	ci	Ciriaci ⁊ ſo.marty. iij.l.	b
9	xv	d	v	26	ro	Romani mar. ↄme. Uigilia.	c
10		e	iiij	27	lau	Laurentij mar.duplex.	d
11	iiij	f	iij	28	ti	Tyburtij mar. ↄme.	e
12	xij	g	pridie	29	bur		f
13		A	Idib⁹	ꝑ	ip	Sol i virgie. Hipo.⁊ ſo.m̄. ix.l.	g
14	j	b	xix	1	eus	Septēbꝝ. Euſe.ↄf. ↄ. Uigilia.	h
15	ix	c	xviij	2	ſum	Aſſūptionis Marie.duplex.	i
16		d	xvij	3	ci	Arnolphi epi ⁊ con. ↄme.	k
17	xvij	e	xvj	4	o	Octaua laurētij. ↄme.	l
18	vj	f	xv	5	a	Agapiti mar. ↄme.	m
19		g	xiiij	5	ga	Magni mar. ↄme.	n
20	xiiij	A	xiij	6	pi	Bern̄.ab.⁊ do. du. Steph.re. ↄ.	o
21		b	xij	7	thi		p
22	iij	c	xj	8	thi	Oct.aſſū. ix.l. Timo.⁊ ſim. ↄ.	q
23	xj	d	x	9	mo	Timothei ⁊ appol. ↄ. Uigilia.	r
24		e	ix	10	bar	Bartholomei apl̄i.duplex.	s
25	xix	f	viij	11	tho	Tráſlatio heduigis elec. ix.l.	t
26	viij	g	vij	12	lo		v
27		A	vj	13	ruf	Rufi mili.mar. iij.l.	x
28	xvi	b	v	14	aug	Auguſtini epi cō.maio. dupl̄x.	y
29	[illegible]	c	iiij	15	col	Decol.ioā. du. Sabie mar. ↄ.	z
				16	au	Felicis ⁊ adaucti mar. iij.l.	⁊
				17	cti		ꝗ

...gs ſi auguſto viuat medicamie iuſto
...mitet.eſu coitū quoq; vitet
...curet.nec m̄ltū comeſtio duret
...ri debet.vel fleubothomari

Aureus	KL		Sol		Septēber habet … .xxx. Nox habet horas. … xij.	
1	f	Sept.	18	E	Egidij ab. du. …	ꝯ
2 ij	g	iiij	19	gi		ł
3 x	A	iij	20	di		ł
4	b	pꝛidie	21	um		A
5 xviij	c	Nonꝰ	22	ſep		b
6 vij	d	viij	23	ha	Regine vir. marty.	c
7	e	vij	24	bet	Matalberte v. ꝛ m̄. du. Vigi.	d
8 xv	f	vj	25	nat	Natiuitatis Marie. duplex.	e
9 iiij	g	v	26	goꝛ	Goꝛgonij mar. ꝯme.	f
10	A	iiij	27	gon	Nicolai tolētini con.	g
11 xij	b	iij	28	pꝛot	Pꝛoti ꝛ hyacinthi. ꝯme.	h
12	c	pꝛidie	29	ia		i
13 j	d	Idibꝰ	♎	ci	Sol ī libꝛa. Septē doꝛmi. ꝯm̄.	k
14 ix	e	xviij	1	crux	Octob. Exal. cru. d. Coꝛ. ꝛ ci. ꝯ.	l
15	f	xvij	2	nic	Oct. nati. ma. ix. l. Nicome. ꝯ.	m
16 xvij	g	xvj	3	eu	Eufemie vir. ꝛ mar. iij. l.	n
17 vj	A	xv	4	lam	Lāperti epi ꝛ mar. iij. l.	o
18	b	xiiij	5	per		p
19 xiiij	c	xiij	6	te		q
20 iij	d	xij	7	ꝗ	Vigilia.	r
21	e	xj	8	mat	Matthei apl̄i ꝛ euāge. duplex.	s
22 xj	f	x	9	mau	Mauricij ꝛ ſoci. mar. duplex.	t
23 xix	g	ix	10	ri		v
24 viij	A	viij	11	ci		x
25	b	vij	12	us	Iuſtine vir. ꝛ mar.	y
26 xvj	c	vj	13	et	Coſme ꝛ damiani mar. duplx.	z
27	d	v	14	Sta	Trāſla. ſtāiſlai epi ꝛ mar. dup.	ꝛ
28 v	e	iiij	15	ven	Vēceſlai mili. mar. duplex.	ꝫ
29 xiij	f	iij	16	mich	Michaelis archāgeli. duplx.	ꝯ
30	g	pꝛidie	17	hier	Hieronymi con…	
nūerus	Vreſien					

Fructus maturi ſe…
Et pira cū vino…
Aqua de vꝛtica…
Tūc venā pa…

October habet dies.xxxj.Luna.xxix.
Nox habet horas.xiiij. Dies.ho.x.

1				18	Re	Remigij ger.⁊ veda.pō.cōf. ꝯ.	A
2				19	mi	Leodegarij ep̄i ⁊ mar. cōme.	b
3			v	20	ꝗ		c
		d	iiij	21	fran	Franciſci cōfeſ. duplex.	d
		e	iij	22	ci	Octaua vēceſlai. ix.l.	e
		f	pridie	23	ſcus		f
7	xv	g	Non;	24	mar	Marci pape confeſ. iij.l.	g
8		A	viij	25	cus	Sergij ⁊ bachi marty. iij.l.	h
9	iiij	b	vij	26	di	Dionyſij ⁊ ſoci.mar. duplex.	i
10	xij	c	vj	27	ger	Gereonis ⁊ ſoci.mar. duplex.	k
11		d	v	28	ar		l
12	j	e	iiij	29	te		m
13	ix	f	iij	♏	ꝗ	Sol in ſcorpione.	n
14		g	pridie	1	calx	Calixti pape mar. iij.l.	o
15	xvij	A	Idibꝰ	2	hed	Heduigis electe. duplex.	p
16	vj	b	xviij	3	gal	Nouēbris. Galli abbatꝫ. iij.l.	q
17		c	xvj	4	le		r
18	xiiij	d	xv	5	lu	Luce euāgeliſte. duplex.	s
19		e	xiiij	6	cas	Januarij ⁊ ſoci.mar. iij.l.	t
20	iij	f	xiij	7	trās	Trāſla.adalberti ep̄i ⁊ mar. du.	v
21	xj	g	xij	8	vnd	Undeciꝫ milia vir.mar. duplx.	x
22		A	xj	9	ſe	Cordule v.m̄. du. Seueri ꝯf. ꝯ.	y
23	xix	b	x	10	ſe	Seuerini cōf.pon. iij.l.	z
24	viij	c	ix	11	ve		⁊
25		d	viij	12	cris	Criſpini ⁊ criſpiniani mar. iij.l.	ꝗ
26	xvj	e	vij	13	pi		ꝯ
27	v	f	vj	14	nis	Euſtachij ⁊ ſo.mar. du. Uigilia.	k
28		g	v	15	Si	Simōis ⁊ iude apl'oꝝ.duplex.	A
		A	iiij	16	mo	Narciſci ep̄i ⁊ mar. cōme.	b
				17	nis	Leonardi ꝯf. duplx.hic tenet.	c
					min	Uolfgāgi ep̄i con. Uigilia.	d

tober vina prebet cū carne ferina
lecnō aucina caro valet ⁊ volucrina
nis ſit ſana.tamē eſt repletio vana
ta vis comede. nō ꝑcordia lede

Aureus		KL		Sol		Nouēber habet dies .xxx. / Nox habet horas .xvj. Dies	
1	x	d	Nouē.	19	Om	Omniũ ſanctoꝝ. duplex.	
2		e	iiij	20	ne	Cõmemoratio aĩarum. i.	
3	xviij	f	iij	21	no		
4	vij	g	pridie	22	uem		
5		A	Nonꝫ	23	bre		i
6	xv	b	viij	24	le		k
7	iiij	c	vij	25	o	Wilibrordi epĩ ꝯfeſſo. ꝯme.	l
8		d	vj	26	qua	Octa. oĩꝫ ſctõꝝ. ix. l. 4. coro. ꝯ.	m
9	xij	e	v	27	te	Theodori militis mar. iij. l.	n
10		f	iiij	28	o		o
11	j	g	iij	29	mar	Marti. epĩ ꝯ. maio. du. Mẽne. ꝯ.	p
12	ix	A	pridie	♐	tin	Sol i ſagitta. Quicq̃ frꝫ po. du.)	q
13		b	Idibꝰ	1	bric	Briccij epĩ ꝯ. du. (Sũib. epĩ. ꝯ.	r
14	xvij	c	xviij	2	ci	Decẽbꝛꝫ. Joã. elemoſy. epĩ. du.	s
15	vij	d	xvij	3	i		t
16		e	xvj	4	q̃	Othmari abbatis. ꝯme.	v
17	xiiij	f	xv	5	poſt		x
18	iij	g	xiiij	6	hec	Octaua martini. iij. l.	y
19		A	xiij	7	e	Eliſabeth electe. duplex.	ꝫ
20	xj	b	xij	8	li		ꝛ
21	xix	c	xj	9	pre	Pñta. marie. du. Colũbani. ꝯ.	q̃
22	viij	d	x	10	ce	Cecilie virgi. ꝛ marty. ix. l.	ꝯ
23		e	ix	11	cle	Clemẽtis pape ꝛ mar. duplex.	t
24	xvj	f	viij	12	criſ	Chryſogoni mili. mar. iij. l.	t
25		g	vij	13	Ca	Catherine vir. ꝛ marty. duplx.	A
26	v	A	vj	14	the	Conradi epĩ confeſſoris.	b
27	xiij	b	v	15	ri		c
28		c	iiij	16	na		d
29	ij	d	iij	17	ſed	Vigilia.	e
30	x	e	pridie	18	andr	Andree apoſtoli. duplex	

nũe-rus Liſtopad

Hoc tibi ſcire dat. q̃ reuma
Queq̃ nociua vita. tua ſi
Balnea cũ ventre tũc
Potio ſit ſana. at

		KL	Sol	Decẽber habet dies. xxxj. Luna. xxx.		Nox habet horas. xvj. Dies ho. viij.	
		f	decẽ.	19	De		g
		g	iiij	20	cem		h
		A	iij	21	ber		i
		b	pridie	22	bar	Barbare vir. ⁊ marty. duplex.	k
		c	Non:	23	ba		l
		d	viij	24	ni	Nicolai epĩ cõf. maio. duplex.	m
7	iii	e	vij	25	co	Octaua andree. iij. l.	n
8	xij	f	vj	26	con	Conceptionis Marie. duplex.	o
9		g	v	27	cep		p
10	j	A	iiij	28	et		q
11	ix	b	iij	29	al		r
12	xvij	c	pridie	»	ma	Sol in capricorno.	s
13		d	Idibꝰ	2	lu	Lucie virgi. marty. duplex.	t
14	vj	e	xix	3	ci	Januarij. Othilie virginis.	v
15		f	xviij	4	a	Octaua ꝯceptõis marie. duplx̃.	x
16	xiiij	g	xvij	5	ſan		y
17		A	xvj	6	ctus	Lazari epĩ ⁊ marty. duplex.	z
18	iij	b	xv	7	ab		⁊
19	xj	c	xiiij	8	in		ꝯ
20		d	xiij	9	de	Uigilia.	ꝛ
21	xix	e	xij	10	tho	Thome apoſtoli. duplex.	ꝫ
22	viij	f	xj	11	mas		A
23		g	x	12	mo		b
24	xvj	A	ix	13	do	Uigilia.	c
25	v	b	viij	14	nat	Natiuitatis chriſti. duplex.	d
26		c	vij	15	ſteph	Stephani protomarty. duplex.	e
27	xiij	d	vj	16	io	Joannis aplĩ ⁊ euãgeli. duplx̃.	f
28		e	v	17	pu	Innocentũ martyrum. duplex.	g
29	ij	f	iiij	18	tho	Thome epĩ ⁊ martyris. duplx̃.	h
[illegible]		[illegible]	iij	19	me		i
			[illegible]idie	20	ſil	Silueſtri pape cõfeſſoris. ix. l.	k

[illegible]ien Sane ſũt mẽbrꝫ. res calide mẽſe dcẽbrꝫ
Frigꝰ vitet̃. capitalis vena ſcindetur
Lotio ſit vana. ſed vaſis potatio cara
Sit tepidus potꝰ. frigori ꝯtrarie totꝰ

Tabula dominicarum.

Dñica.j.in aduentu folio. 1
Dominica.ij.in aduētu 2
Dominica.iij.in aduētu 4
Dñica.iiij.in aduentu 8
Dominica infra octauas natiuitatis domini. 16
Dñica īfra octa.epiphã. 20
Dñica.j.poſt octa.epiphã. 21
Dñica.ij. poſt octa.epiphā. 22
Dñica.iij.poſt octa.epiphā. 23
Dñica.iiij.poſt oct.epiphā. 24
Dominica vacans 25
Dominica in.lxx. 25
Dominica.in.lx. 26
Dominica in.l. 28
Dominica.j.in.xl. 32
Dominica.ij.in.xl. 39
Dominica.iij.in.xl. 46
Dominica.iiij.in.xl. 53
Dominica de paſſione. 60
Dominica in palmis. 66
Dñica reſurrectionis. 100
Dñica in octaua paſce. 106
Dñica. ij.poſt paſca. 108
Dñica.iij.poſt paſca. 109
Dñica.iiij.poſt paſca. 111
Dñica.v.poſt paſca. 112
Dominica infra octauā aſcēſionis domini. 119
Dñica pentecoſtes 122
Feſtum trinitatis. 128
Dñica.j.poſt trini. 132
Dñica.ij.poſt trini. 133
Dñica.iij.poſt trini. 134
Dñica.iiij. poſt
Dñica.v.poſt tri
Dñica.vj.poſt tri
Dñica.vij.poſt t
Dñica.viij.poſt tr
Dñica.ix.poſt trini.
Dñica.x.poſt trini.
Dñica.xj.poſt trini.
Dñica.xij.poſt trini. 144
Dñica.xiij.poſt trini. 145
Dñica.xiiij.poſt trini. 146
Dñica.xv.poſt trini. 147
Dñica.xvj.poſt trini. 148
Dñica.xvij.poſt trini. 149
Dñica.xviij.poſt trini. 153
Dñica.xix.poſt trini. 154
Dñica.xx.poſt trini. 155
Dñica.xxj . poſt trini. 156
Dñica.xxij.poſt trini. 157
Dñica.xxiij.poſt trini. 158
Dñica.xxiiij.poſt trini. 159
Dñica.xxv.poſt trini. 160
Dedicatio eccleſie 161
Dedicatio altaris. 163

Tabula ꝓ feſtiuitatib⁹ ſanctorū ſcd̄m ordinē menſiū.

Uigilia 193
Andree apoſtoli 194
Barbare vir.⁊ mar. 195
Nicolai epi ⁊ conf. 195
Octaua ſancti and... 196
Cóceptio ꝟgi...
Lucie vir.⁊ ...
Laçari ep...
Uigi...

…oſtoli	199
…iuitatis dñi	9
…chriſti	11
…ptomartyris	12
…apli ꝛ euãge.	14
…ꝝ innocentũ	15
…me archiep̃i ꝛ mar.	16
Si…eſtri pape ꝛ ꝯfeſ.	17
C…rcũciſio dñi	17
Octaua.ſ.ſtephani	18
Octaua.ſ.ioãnis apl̃i	18
Octaua ſctõꝝ innocentũ	18
Uigilia	18
Epiphania dñi	18
Octaua epiphanie	21
Felicis confeſ.	200
Marcelli pape ꝛ mar.	200
Antonij abbatis	201
Priſce vir.ꝛ mar.	201
Fabiãi ꝛ Sebaſtiãi mar.	201
Agnetis vir.ꝛ mar.	202
Uincentij martyris	203
Timothei apl̃i	203
Cõuerſio pauli apl̃i	203
Joãnis chryſo.ep̃i	205
Octaua ſctẽ agnetis	205
Brigide virginis	206
Purificationis Marie	206
Blaſij ep̃i ꝛ marty.	209
Agathe vir.ꝛ mar.	209
Dor…hee vir.ꝛ mar.	209
… vir.ꝛ mar.	210
…nis	211
…s	211
…	211
Cathedra ſcti petri	212
Uigilia	212
Mathie apoſtoli	213
Albini ep̃i ꝛ confeſ.	214
Trãſlatio.ſ.vence…lai	214
Thome de aquo cõf.	214
Perpetue ꝛ felicitatis	214
Cirulli ꝛ metudij cõf.	214
Quadraginta marty.	215
Gregorij pape	215
Longini militis mar.	215
Gertrudis virginis	215
Joſeph nutritoris dñi	216
Guniberti ep̃i ꝛ cõf.	216
Benedicti abbatis	216
Annũciatio Marie	217
Caſtuli militis mar.	217
Marie egyptiace	217
Ambroſij ep̃i ꝛ cõfeſ.	218
Uincẽtij de valentia	218
Tyburcij ꝛ valeriani	218
Adalberti ep̃i ꝛ mar.	219
Georgij militis mar.	219
Marci euangeliſte	220
Uitalis militis mar.	220
Petri noui marty.	220
Philippi ꝛ iacobi apl̃o.	221
Ualpurge virginis	221
Sigiſmũdi regis	221
Inuẽtio ſctẽ crucis	222
Alexãdri ꝛ ſocioꝝ	223
Floriani militis mar.	223
Gothardi ep̃i ꝛ conf.	224
Joãnis an̄ portã latinã	224
Staniſlai ep̃i ꝛ marty.	225

Tabula

Gordiani ⁊ epimachi	227
Nerei ⁊ ſocioꝝ eius	227
Seruatij ep̃i ⁊ cóſ.	227
Sophie cũ filiabus	227
Potétiane virginis	228
Bernardini cóſeſ.	228
Helene regine electe	228
Urbani pape ⁊ mar.	229
Joannis pape cóſeſ.	229
Petronelle virginis	229
Nicomedis martyris	229
Marcellini ⁊ petri	229
Eraſmi ep̃i ⁊ marty.	230
Bonifacij ep̃i ⁊ mar.	230
Uincentij marty.	230
Primi ⁊ feliciani mar.	230
Barnabe apoſtoli	231
Baſilidis ⁊ ſocioꝝ mar.	231
Antonij cóſeſſoris	231
Uiti ⁊ ſocioꝝ marty.	231
Marci ⁊ marcelliani	232
Geruaſij ⁊ prothaſij	232
Albani martyris	232
Decẽ miliũ martyrũ	232
Uigilia	233
Joannis baptiſte	233
Joánis ⁊ pauli marty.	235
Ladiſlai regis cóſeſ.	235
Leonis pape cóſ.	236
Uigilia	235
Petri ⁊ pauli apl'oꝝ	236
Cómemoratio.ſ.Pauli	237
Octaua ſcti ioánis	238
Uigilia	238
Uiſitationis Marie	239
Proceſſi cũ ſocijs	
Tráſlatio.ſ.marti	
Octaua petri	
Uilibaldi ep̃i ⁊ co	
Kiliani ⁊ ſocioꝝ m	
Octaua viſitati.marie	
Septẽ fratrũ martyrũ	
Tráſlatio b̃ndicti cóſ.	243
Margarethe vir.⁊ mar.	243
Diuiſionis apoſtoloꝝ	244
Alexij confeſſoris	245
Arnolphi ep̃i ⁊ cóſeſ.	245
Praxedis virginis	245
Marie magdale.electe	245
Appollinaris ep̃i ⁊ m̃.	246
Brigitte electe	247
Chriſtine vir.⁊ marty.	247
Uigilia	246
Jacobi apoſtoli	247
Anne matris Marie	248
Chriſtoferi militis m̃.	248
Pantaleonis marty.	248
Marthe virginis	249
Felicis ⁊ ſocioꝝ	249
Abdon ⁊ ſennen mar.	249
Germani ep̃i ⁊ cóſ.	249
Petri ad vincula	250
Machabeoꝝ marty.	250
Stephani pape ⁊ m̃.	250
Inuẽtio ſtephái ꝓtom̃.	250
Dominici cóſeſſoris	251
Marie niuis	251
Oſualdi regis	252
Tráſfiguratióis dñi	252
Sixti ⁊ ſocioꝝ marty.	253

...i ep̄i mar. 253
...ocioꝝ mar. 253
...ocioꝝ mar. 253
... martyris 254
...a 253
...entij martyris 254
Tyburcij marty. 255
Hippolyti ⁊ ſoci.mar. 255
Euſebij confeſ. 255
Uigilia 255
Aſſumptionis Marie 256
Arnolphi ep̄i et ɔfeſ. 257
Octaua.ſ.laurentij 258
Agapiti martyris 258
Magni martyris 258
Bernardi abbatis 258
Stephani regis 258
Octaua aſſūpti.marie 259
Timothei et Simpho. 259
Timothei et appolli. 259
Uigilia 259
Bartholomei ap̄li 259
Trāſlatio heduigis ele. 260
Rufi militis marty. 260
Auguſtini ep̄i et ɔfeſ. 260
Hermetis martyris 261
Decollatio Joannis 261
Sabine martyris 262
Felicis et adaucti mar. 262
Egidij abbatis 262
Priſci martyris 262
Mathalberte vir.et m̄. 263
Uigilia 263
Natiuitatis Marie 263
Adriani martyris 264
Gorgonij marty. 264
Proti et hyacinthi m̄. 265
Septē dormientiū mar. 265
Exaltatio crucis 265
Cornelij et Cipriani 266
Octaua natiui.Marie 266
Nicomedis martyris 266
Eufemie virgi.et mar. 267
Lāperti ep̄i et marty. 267
Uigilia 267
Matthei ap̄li et euāge. 267
Mauricij et ſoci.mar. 268
Coſme ⁊ damiani mar. 269
Tranſlatio ſtaniſlai 269
Wenceſlai militis mar. 270
Michaelis archangeli 270
Hieronymi ɔfeſſo. 272
Remigij ep̄i ⁊ ſocioꝝ 272
Leodegarij ep̄i ⁊ mar. 272
Franciſci ɔfeſſoris 273
Octaua ſcti vēceſlai 273
Marci pape ⁊ ɔfeſſo. 273
Marcelli ⁊ ſocioꝝ mar. 273
Dionyſij ⁊ ſocioꝝ mar. 273
Gereonis ⁊ ſocioꝝ m̄. 274
Calixti pape ⁊ mar. 274
Heduigis electe 274
Galli abbatis 275
Luce euangeliſte 275
Januarij ⁊ ſocioꝝ mar. 275
Trāſlatio adalberti 275
Undecim milia ꝟ.⁊ m̄. 276
Cordule vir.⁊ mar. 277
Seueri epiſcopi 277
Seuerini ep̄i ⁊ ɔfeſ. 277

Tabula

Criſpini ꝛ criſpiniani 277
Euſtachij ꝛ ſocioꝝ mar. 277
Uigilia 278
Simonis ꝛ iude apl̃oꝝ 278
Narciſci ep̄i ꝛ marty. 278
Leonardi ↄfeſſo. 278
Uigilia 279
Omnium ſanctoꝝ 279
Cõmemoratio aĩarum 280
Uilibꝛoꝛdi ↄfeſſo. 280
Octaua oĩum ſanctoꝝ 281
Quattuoꝛ coꝛonatoꝝ 281
Theodoꝛi militis mar. 281
Martini ep̄i ꝛ cõfeſ. 281
Menne martyris 282
Quiqꝫ fratrũ polonoꝝ 282
Guniberti ep̄i ꝛ cõf. 282
Bꝛiccij ep̄i ꝛ cõfeſ. 282
Joãnis elemoſy. ep̄i 283
Othmari abbatis 283
Octaua ſcti martini 284
Eliſabeth electe 284
Pꝛeſentatiõis Marie 284
Colũbani abbatis 285
Cecilie virgi. ꝛ mar. 285
Clemẽtis pape ꝛ mar. 285
Chꝛyſogoni militis m̃. 286
Catherine vir. ꝛ mar. 286

¶ Tabula feſtoꝛum extra-oꝛdinarioꝛum.

Saturnini marty. 193
Jodoci cõfeſſoꝛis 195
Caſarie virginis 197
Damaſi pape 198
Materni ep̄i ꝛ ↄfeſ.
Nicaſij ep̄i ꝛ marty.
Otilie virginis
Genouefe virginis
Pauli eremite
Hilarij ep̄i ꝛ ↄfeſ.
Mauri abbatis 200
Baſilij magni 201
Marij ꝛ marthe 201
Emerẽtiane ꝛ macharij 203
Policarpi martyris 204
Caroli imperatoꝛis 205
Mathie hieroſoly. 205
Aldegundis virginis 206
Uictoꝛis martyris 206
Jgnatij ep̄i ꝛ mar. 206
Uedaſti ꝛ amãdi 210
Eulalie vir. ꝛ mar. 211
Caſtiſſime virginis 212
Simeonis ep̄i ꝛ mar. 212
Trãſlatio auguſtini 213
Cathedra iacobi mino. 215
Patricij ↄfeſ. ꝛ põti. 215
Alexãdri ep̄i hieroſoly. 216
Trãſla. marie magda. 216
Quirini militis et mar. 217
Monice mr̃is ſci augu. 224
Trãſlatio ſcti nicolai 227
Marie ad martyres 228
Eulogij cõfeſ. 234
Trãſlatio thome apl̃i 241
Henrici cõfeſſoꝛis 243
Juſtini martyris 251
Clare virginis 255
Paulini cõfeſſoꝛis 262

...ginis 263
...virginis 263
...martyris 263
...de tolentino 265
...idis virginis 265
...ni cõfeſ. 265
...millle marty. 266
Tecle virginis 268
Cõceptio ſci ioánis bap. 268
Ruperti confeſ. 268
Juſtine virginis 269
Fidis virginis 273
Demetrij martyris 273
Tráſlatio ſcti auguſtini 274
Quintini martyris 279
Ludmille marty. 281
Felicitatis marty. 286
Conradi epi ⁊ cõfeſ. 286
Lini epi ⁊ marty. 287
Rochi confeſ. 287
Job ꝓphete ⁊ confeſ. 288
Uolfgangi epi ⁊ cõfeſ. 288
Joachim patris marie 288
Sancti latronis diſme 289
Bonauéture doctoꝛis 289
Gabꝛielis archágeli 290
Raphaelis archágeli 290
Sebaſtiani tpe peſtis 291

¶ Cõmune de ſanctis.
In vigilia vni⁹ apli fol. 291
In vigilia pluriũ aploꝝ 292
De apoſtolis 293
De pluribus martyrib⁹ 297
De vno martyre 304
De cõfeſſoꝛibus 307
De virginibus 313

¶ Miſſe ſingulis dieb⁹ per hebdomadá appꝛopꝛiate.
De ſancta trinitate fol. 317
De eterna ſapiétia 317
De ſancto ſpiritu 318
De angelis 318
De charitate 319
De ſancta cruce 319
De dña in aduétu 320
De dña poſt natiui. dñi 321
De dña cóiter per annũ 322
De dña tpe paſcali 324
De dña tpe aſcéſionis 325
Tépoꝛe reſurrectionis ⁊ aſcé ſionis de dña coll. et de omnibus ſanctis 325
De dña tpe pétecoſtes 325
De dña tpe tri. ⁊ coꝛ. xpi 326
¶ Miſſe ſpeciales ſeu votiue
Officiũ de ſepulchꝛo dñi 329
De noie ieſu chri 330
In honoꝛe penarũ 331
De qnqꝫ vulnerib⁹ chri 333
De lancea dñi 334
De coꝛona dñi 335
De facie dñi 335
De miſericoꝛdia dñi 336
De. vij. donis ſpũſſácti 337
De tribula. marie virgi. 338
De doloꝛib⁹ bté ꝟginis 339
De. vij. gaudijs bté ꝟgi. 340
Miſſa ſancti raphaelis 341

Tabula

Miſſa de .xiiij. coadiuto. 341
De tribus regibus 342
Pro iter agentibus 343
Pro peccatis 344
Orationes pro peccatis 344
Pro confitentibus coll'. 344
Pro vno ↄfitēte coll'. 344
Pro ſemetipſo 345
Pro pace 345
Pro cōcordia fratrum 346
Pro inimicis 346
Pro papa 346
Pro epiſcopo 347
Pro abbate 347
Pro ſacerdote 348
Pro rectorib⁹ eccl'ie col. 348
Pro oī gradu eccle. coll'. 348
Pro rege vel īpatore 348
Pro rege orō. tpe belli 349
Pro regina coll'. 349
Pro regib⁹ et pnci. coll'. 350
Officiū tēpore belli 350
Contra paganos 350
Contra thurcos 351
Pro cōgregatione 351
Tēpore ſynodi 352
Pro cūcto ppl'o catholi. 352
Pro ſalute vni⁹ amici 352
Pro amico coll'. 353
Pro amico ī tribu. oppſ. 353
Pro plurib⁹ amicis coll'. 353
Pro ſalute viuoꝝ 353
Pro familiaribus 354
Pro familiarib⁹ coll'. 354
Pro benefactoribus 354
Pro q̄cūq; tribulatiōe
Cōtra malas cogitatiō[...] [.]55
Pro petitōe lachryn[...] [.]56
Cōtra opp̄ſſi. aduerſ[...] [.]6
Cōtra malos iudices [.]57
Pro infirmis 357
Pro plurib⁹ īfirmis coll'. 358
Pro febricitantibus 358
Tēpore peſtilentie 359
Pro peſte aīalium coll'. 359
Pro ſterilitate terre col. 360
Pro eo q ē ꝓxi. mor. col. 360
Pro nauigātibus 360
Pro pluuia 360
Pro ſerenitate 361
Cōtra fulgu. ⁊ tēpe. coll'. 362
Ad benedicendum ſponſum ⁊ ſponſam 362
Cōtra ſterilita. mulieris 363

¶ Collecte generales ꝑ varijs neceſſitatibus

Cōtra ſubitaneaʒ mortē 363
Pro poſcēda hūilitate 363
Pro caſtitate 364
Pro charitate 364
Pro patientia 364
Pro laborātib⁹ ī ꝑiculis 364
Pro captiuis coll'. 364
Miſſa ꝑ q̄cūq; neceſſita. 364
Cōtra oblocutiones 365
Pro furto 365
Cōtra hoſtes et ꝑſecuto. 365
Pro cōfitentibus 365
Pro demoniacis 365
Contra paganos 365

…p̄latꝫ ⁊ bn̄factoribꝰ 365
…[illegible]miliaribꝰ amicis 366
P… [illegible]ilia 366
… [illegible]to ppl'o catholi. 366
… [illegible]culo renūciātibꝰ 366
P… [illegible]nis ⁊ mortuis cōis 366
Alic coll'. cōmunes 367
De patronis 368
In cōmemoratiōe ſctōꝝ 368
De ſanctis quorum reliquie requieſcunt 368
De oibus ſanctis 368
Miſſe defunctoꝝ ⁊ alia plura vide ibidem. 368
Collecte pro defunctis.
Pro vno epo folio. 371
Pro pluribus epis 371
Pro pluribꝰ ſacerdotibꝰ 371
Pro oibꝰ ſacris ordinibꝰ 371
Pro abbate defuncto 372
Pro vno ſacerdote 372
Pro parentibus 372
Pro familiaribus 372
Pro pluribꝰ defunctis 372
Pro frībꝰ ⁊ ꝯſāguineis 373
Pro benefactoribus 373
Pro famulo 373
Pro vno cōſanguineo 373
Pro famula 374
Pro fundatoribus 374
Pro famul' et famulabꝰ 374
Pro ſepultis i cimiterio 374
Pro defūcto nup bapti. 374
Pro deſiderātibꝰ pniaꝫ 374
Pro defunctis cōis oro 375

Cerimoniarum modus poſt victoriam de hoſtibꝰ precipue paganis obtentam. Die aliquo a prelato deſignato cōcurrat populus cum clero ad eccleſiam ad dandas laudes ⁊ referendas gratias domino Deo pro beneficio victorie. Et tunc pulſatis ſolenniter maioribus campanis cantabitur Te Deum laudamus: per chorum ⁊ organū: ⁊ vbi eſt copia ſacerdotū cantabūt etiam verſuꝫ ſuū. Quo finito flexis genibus dicetur. Pater noſter. Aue. Credo. Poſt hoc prelatus dicat ℣. cum Coll'. ℣. Magna et mirabilia ſunt opera tua domine. Juſte et vere vie tue deus. ℣. Operuit celos gloria tua. Et laudē tua plena eſt terra. ℣. Date magnificentiam deo noſtro. Dei perfecta ſunt opera et omnes vie eius iudicia. ℣. Leuauerunt oculos ſuos in montes. Unde venit auxilium eis. ℣. Nō nobis domine non nobis. Sed nomini tuo da gloriam. ℣. Domine exaudi orationem meā. Et clamor. ℣. Dominus vobiſcū. Oratio.

Gratias tibi domine letantes referimus qui in te ſperantes non deſerens gentes paganorum contriuiſti: tibi ſupplicamus humiliter: vt ſicut leti ad eccleſiam tuam conuenimus: ita ad gaudia eterna perueniamus. Per. Alia oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui ſuperbis reſiſtis humilibus autem das gratiam: digna tibi laudū preconia ⁊ deuotas gratiarum referimus actiones: ꝙ ſeruorum tuoruꝫ fidem reſpiciens glorioſam de perfidis gētibus populo chriſtiano victoriam tribuiſti. Te ſuppliciter exoramus: vt quod feliciter incepiſti: miſericorditer proſequaris: ad laudem et gloriam nominis tui: quod ſuper nos famulos tuos fideliter īuocatur. Per chriſtum. Poſt hoc miſſa ſolenniter cantabitur de ſancta trinitate vel prout alias placuerit.

❡ Incipit ordo Miſſalis p
circulum anni. ſecundum cõ-
ſuetudinẽ eccleſie Cathedra-
lis Cracouienſis. ❡ Domi-
nica prima in aduẽtu. Ad p-
ceſſionẽ ℟. Ecce dies veniunt.
cũ ſuo verſu. In reditu ℟.
Letentur celi. cum ſuo verſu.
Et non fit ſtatio in medio ec-
cleſie. Ad miſſam. Introitus.

D te leuaui
animã meã:
deus meꝰ in
te cõfido nõ
erubeſcã: ne
ꝗ̃ irrideant
me inimici
mei: etenim
vniuerſi qui
te expectant
non confun
dẽtur. Ps. Uias tuas domine de-
monſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edo
ce me. Gloria patri. Kyrieleiſõ
dominicale. Sine Et in terra.
Poſt quod ſtatiz dicitur Do
minus vobiſcum. Oratio.

EXcita qũs dñe poten-
tiam tuam ⁊ veni: vt ab
imminentibus peccatoꝝ no-
ſtroꝝ periculis/ te mereamur
protegente eripi: te liberan-
te ſaluari. Qui viuis et. Alia
oratio de dña et de omnibus
ſanctis. Lectõ ep̃le btĩ Pauli
apl'i. Ad Roman...

FRatres. Scient...
ra eſt iam nos ...
ſurgere. Nunc eni...
noſtra ſalus ꝙ̃ cũ cr...
Nox pceſſit/ dies aũ...
pinquauit. Abijciamus ...go
opera tenebraꝝ/ ⁊ induamur
arma lucis: ſic vt in die hone
ſte ambulemus. Nõ in cõmeſ
ſationibus ⁊ ebrietatibꝰ/ non
in cubilibus et impudicitijs/
nõ in cõtentiõe ⁊ emulatiõe.
Sed induimini dñm Jeſum
chr̃m. Grad. Uniuerſi qui te
expectãt nõ confundent dñe. ℣.
Uias tuas dñe notas fac mihi: et
ſemitas tuas edoce me. Alla.
℣. Oſtende nobis dñe miſericor-
diã tuam: ⁊ ſalutare tuũ da nobis.
Et cõſimiliter ferialibꝰ diebꝰ
quãdo tenet d aduentu dicit
All'a cũ ſuo vſu. Proſa nunꝙ̃
canit p totũ annuz quãdo de
dñica agit. Scdz Matth. xxj.

IN illo tpe. Cum appro
pinquaſſet ieſus hiero-
ſolymis/ ⁊ veniſſet bethphage
ad montem oliueti: tũc miſit
duos diſcipulos/ dicẽs illis.
Ite in caſtellũ qđ contra vos
eſt: et ſtatim inuenietis aſinã
alligatã/ ⁊ pullũ cuz ea: ſolui-
te/ ⁊ adducite mihi. Et ſi quis
vobis aliquid dixerit: dicite/

[…]s his opus habet: ⁊ cõ[…] dimittet eos. Hoc aũt […]: vt adimpleretur qđ […] per prophetã / dicen[…]ıte filie ſion: Ecce rex tuus venit tibi manſuetus: ſedẽs ſuper aſinã / ⁊ pullũ filiu₃ ſubiugalis. Euntes aũt diſcipuli / fecerũt ſicut p̃ceperat illis ieſus. Et adduxerũt aſinã ⁊ pullũ: ⁊ impoſuerũt ſup̱ eos veſtimẽta ſua: ⁊ eũ deſup̱ ſedere fecerũt. Plurima aute₃ turba / ſtrauerũt veſtimẽta ſua ĩ via. Alij aũt cedebãt ramos de arborib⁹ / ⁊ ſternebãt ĩ via. Turbe aũt q̃ precedebãt / et q̃ ſequebanť / clamabãt / dicẽtes. Oſanna filio dauid: benedictus qui venit in nomĩe dñi. Credo dñicale p totũ annu₃ diciť. Exceptis certis dñicis de quib⁹ infra patebit. Offer. Ad te dñe leuaui anima₃ meam deus meus in te cõfido nõ erubeſcam: neq₃ irrideãt me inimici mei eteni vniuerſi q te expectãt nõ confundenť. Secř. Intẽde q̃ſ dñe ſacrificium ſingulare: vt huius participatiõe myſterij / que ſperãda credimus expectata ſumamus. P. Prefatio cõmunis. Sanctus dñicale. Cõio. Dñs dabit benignitatẽ ⁊ terra noſtra dabit fructũ ſuũ. Cõplẽ. Suſcipiamus dñe miſericordiã tuã in medio templi tui: vt reparatiõis noſtre ventura ſolẽnia congruis honorib⁹ precedamus. P. Miſſa concludiť per Benedicamus dñicale. ¶ Dieb⁹ aũt ferialibus: a Kyrieleiſõ feriali / oĩa fiũt de dominica ſine Credo.

¶ Oratio de ſancta Maria.

Deus q de beate marie virginis vtero verbum tuũ angelo nũciante carnem ſuſcipere voluiſti: p̃ſta ſupplicib⁹ tuis: vt q vere eã dei genitricẽ credimus / eius apud te interceſſiõib⁹ adiuuemur. Per eũdẽ. Secř. Altari tuo dñe ſup̱impoſita munera ſpiritusſctũs benign⁹ aſſumat: q btẽ marie viſcera ſplẽdorib⁹ ſue virtutis repleuit. P dñm. eiuſdẽ. Cõpl. Gratiam tuã q̃s dñe mentib⁹ noſtris infũde: vt q angelo nũciante chři filij tui incarnationẽ cognouimus: per paſſionẽ ei⁹ ⁊ crucem / ad reſurrectiõis glorıa₃ perducamur. Qui tecum vi.

¶ De omnib⁹ ſctĩs. Oratio.

Conſcientias noſtras q̃ſumus dñe viſitãdo purifica: vt veniens Jeſus chřs filius tuus dñs noſter / cũ omnibus ſanctis ſuis / paratã ſibi

in nobis inueniat manſionē.
Qui tecū. Secr. Sacrificiū
tibi dn̄e celebrandū placatus
intende: quod ⁊ nos a vicijs
noſtre cōditionis emūdet: et
intercedentibꝰ omnibus ſctis
tuo noī reddat acceptos. P.
Complē. Anime noſtre q̄s
oīpotens deus hoc potiant̄
deſiderio/ vt tuo ſpū inflam-
ment̄: ⁊ ſicut lampades diui-
no munere ſatiati/ ante cōſpe-
ctum venientis filij tui/velut
clara luminaria fulgeamus.
Qui tecū. ¶ Feria q̄rta. Lcō
epl̄e beati Jacobi apl̄i. v. ca.

Chariſſimi. Patientes
eſtote vſqꝫ ad aduentū
dn̄i. Ecce agricola expectat
precioſum fructū terre/ patiē
ter ferens donec accipiat tem
poraneum ⁊ ſerotinum. Pa-
tientes igitur eſtote vos: ⁊ cō
firmate corda veſtra: quoniā
aduentus dn̄i appropinqua-
bit. Nolite ingemiſcere fra-
tres in alterutrū/ vt non iudi
cemini. Ecce iudex ante ianu
am aſſiſtit. Exemplū accipite
fratres exitus mali et longa-
nimitatis ⁊ laboris ⁊ patien-
tie prophetas: qui locuti ſunt
in nomine domini noſtri ieſu
chriſti. S. Math. iij. ca.

In illo tp̄e. Venit ioan-
nes baptiſta/predicans ī de-
ſerto iudee/et dicens. Peni-
tentiam agite/appropinqua-
bit enim vobis regnū celoꝝ.
Hic eſt enī de quo dictū eſt p
eſaiā prophetā dicentē. Vox
clamātis ī deſerto/parate viā
dn̄i: rectas facite ſemitas eiꝰ.
Ipſe aūt ioannes habebat ve
ſtimentū de pilis chameloꝝ:
⁊ ȝonā pelliceā circa lumbos
ſuos. Eſca aūt eius erat locu-
ſte/⁊ mel ſilueſtre. Tūc exibat
ad eū hieroſolyma et oīs iu-
dea: et oīs regio circa iorda-
nē: ⁊ baptiȝabant̄ ab eo ī ior-
dane confitētes peccata ſua.
¶ Feria ſexta. Lcō epl̄e bea
ti Joannis apl̄i. j. ca. iij.

Chariſſimi. Si cor no-
ſtrū non reprehēderit nos: fi
duciam habemus ad deū. Et
quicq̄d petierimus accipie-
mus ab eo: quoniā mandata
eiꝰ cuſtodimus: ⁊ ea que ſunt
placita coram eo facimus. Et
hoc eſt mandatū eius/vt cre-
damus in noīe filij eius ieſu
chri: ⁊ diligamꝰ alterutrū / ſi-
cut dedit mādatū nobis. Et q
ſeruat mādata eiꝰ/in illo ma-
net et ipſe in eo. S. Lucā. iij.

In illo tp̄e. Dicebat ioā
nes ad turbas/ q̄ exibāt
vt baptiȝarent̄ ab ipſo. Ge-

nimina viperarū: quis osten
det vobis fugere a ventura
ira? Facite ergo fructus di-
gnos penitētie: ⁊ ne ceperitis
dicere/patrē habemus abra-
am. Dico eni vobis: qa potēs
est deus de lapidibus istis su
scitare filios abrae. Jam eni
securis ad radicē arboris po-
sita est. Omnis ergo arbor nō
faciens fructum bonum/exci
detur ⁊ in ignez mittetur. Et
interrogabant eū turbe dicē
tes. Quid ergo faciem⁹? Re
spondens autez dicebat eis.
Qui habet duas tunicas/det
nō habēti: et qui habet escas
similiter faciat. Venerūt au-
tem ⁊ publicani vt baptiçarē
tur: ⁊ dixerūt ad illum. Ma-
gister quid faciemus? At ille
dixit ad eos. Nihil amplius
q̄ꝫ qd̄ cōstitutum est vobis fa
ciatis. Interrogabāt aūt euz
⁊ milites dicētes. Quid facie
mus ⁊ nos? Et ait illis. Nemi
nem cōcutiatis/neqꝫ calūniā
faciatis: ⁊ cōtenti estote stipē
dijs vestris. Existimāte autē
populo/⁊ cogitātib⁹ oībus in
cordibus suis de ioanne/ne
forte ipse esset chr̄s: respōdit
ioannes dicēs oībus. Ego q-
dē aq̄ baptiço vos: veniet au
tē fortior me post me: cuius
nō sum dignus soluere corri
giā calciamētoruz eius: ipse
vos baptiçabit in spūsctō et
igni. Cuius vētilabrum ī ma
nu eius: ⁊ purgabit areā suā:
⁊ ꝯgregabit triticū in horreū
suū: paleas autē cōburet igni
inextinguibili. Multa quidē
⁊ alia exhortans euangeliça
bat populo. ¶ Dominica se-
cūda. Ad processionē R̄. Si-
cut mater ꝯsolat̄. In reditu R̄.
Rex noster. Ad missam. Intr̄.

Opulus sion
ecce domin⁹
veniet ad sal-
uandas gen-
tes: et auditā
faciet domi-
nus gloriam
vocis sue in
leticia cordis vestri. P̄s. Qui re-
gis israel intende: qui deducis ve
lut ouem ioseph. Glīa pr̄i. Or̄o.

Excita qm̄s dn̄e corda
nostra ad preparandas
vnigeniti tui vias: vt per eius
aduentū purificatis tibi men
tib⁹ seruire mereamur. Qui
tecum. Lctō ep̄le beati pauli
apostoli. Ad Romanos. xv.

FRatres. Quecunqꝫ scri
pta sunt/ad nostram do
ctrinam scripta sunt: vt per
patientiam ⁊ consolationem

ſcripturarũ ſpem habeamus.
Deus autem patientie ꝛ ſola
tij det vobis idipſum ſapere
in alterutrum ſecũdũ Jeſum
chꝛm: vt vnanimes vno oꝛe
honoꝛificetis deũ et patrem
dñi noſtri ieſu xp̃i. Pꝛopter
qđ ſuſcipite inuicẽ/ſicut ꝛ xp̃s
ſuſcepit vos in honoꝛez dei.
Dico eñi ieſum chꝛiſtũ mini
ſtrũ fuiſſe circũciſionis/pꝛo-
pter veritatẽ dei ad cõfirmã-
das ꝓmiſſiones patrũ. Gen
tes aũt ſuper miſericoꝛdia ho
noꝛare deũ: ſicut ſcriptuz eſt.
Pꝛopterea confiteboꝛ tibi in
gentibus dñe: ꝛ noĩ tuo can-
tabo. Et iterũ dicit. Letami-
ni gẽtes cum plebe eius. Et
iterum. Laudate omnes gẽ-
tes dñm/ꝛ magnificate eum
oẽs populi. Et rurſuz eſaias
ait. Erit radix ieſſe: ꝛ q exur-
get regere gentes: in eũ gen
tes ſpabunt. Deus aũt ſpei re
pleat vos oĩ gaudio ꝛ pace in
credẽdo: vt abũdetis in ſpe ꝛ
virtute ſpiritusſancti. Grad.
E x ſion ſpecies decoꝛis eiꝰ de-
us manifeſte veniet. ℣. Cõgrega-
te illi ſanctos eius/qui oꝛdinaue-
runt teſtamentũ eius ſuper ſacrifi-
cia. Alla. ℣. Rex noſter adue-
niet chꝛs: quem ioannes p̃dicabat
agnũ eſſe venturũ. S. lucã. xxj. c.

I N illo tp̃e. Dix[illegible]eſus
diſcipulis ſuis. Er[illegible] ſi-
gna in ſole ꝛ luna ꝛ ſte[illegible] et
in terris pꝛeſſura gen[illegible] pꝛe
cõfuſione ſonitus mar[illegible]
ctuũ: areſcentibꝰ hoĩbus p[illegible]
timoꝛe ꝛ expectatiõe/que ſu-
peruenĩẽt vniuerſo oꝛbi. Nã
virtutes celoꝝ mouebuntur.
Et tunc videbũt filiuz homi-
nis venientem in nube/cum
poteſtate magna ꝛ maieſtate.
His aũt fieri incipientibꝰ/re-
ſpicite ꝛ leuate capita veſtra:
quoniã appꝛopinquat redẽ-
ptio veſtra. Et dixit illis ſimi
litudinẽ. Uidete ficulneam ꝛ
omnes arboꝛes: cũ pꝛoducũt
iam ex ſe fructũ/ſcitis quoniã
ꝓpe eſt eſtas. Ita ꝛ vos cum
videritis hec fieri/ſcitote qm̃
ꝓpe eſt regnũ dei. Amen di-
co vobis: qa nõ pꝛeteribit ge
neratio hec/donec omnia fi-
ant. Celum ꝛ terra tranſibũt/
verba aũt mea nõ tranſibũt.
Offer. D eus tu cõuertens viui
ficabis nos et plebs tua letabiť in
te: oſtẽde nobis dñe miſericoꝛdiã
tuã/et ſalutare tuũ da nobis. Se-
cre. P lacare qm̃s dñe humi
litatis noſtre p̃cibꝰ ꝛ hoſtijs:
ꝛ vbi nulla ſuppetunt ſuffra-
gia meritoꝛũ/tuis nobis ſuc-
curre pꝛeſidijs. Per dominũ.

Cōio. Hieruſalem ſurge et ſta in excelſo et vide iocunditatē que veniet tibi a deo tuo. Complē. Repleti cibo ſpiritualis alimonie/ ſupplices te dñe dep̄camur: vt huius participatione myſterij / doceas nos terrena deſpicere/ ꝛ amare celeſtia. Per. ¶ Feria q̄rta. Lctō Malachie pphe. iij. et. iiij. c.

HEc dicit dñs deus. Ecce ego mitto angelū meū ꝛ p̄parabit viā ante faciē meam. Et ſtatī veniet ad templū ſctm̄ ſuū dñator quē vos q̄ritis: ꝛ angel⁹ teſtamēti quē vos vultꝫ. Ecce veniet dic̄ dñs exercituū. Et qs poterit cogitare diē aduētus ei⁹? Et qs ſtabit ad videndū eū? Ipſe enim q̄ſi ignis cōflans/ et q̄ſi herba fullonū. Et ſedebit cōflans ꝛ emūdās argentū/ ꝛ purgabit filios leui. Et colabit eos q̄ſi aurū ꝛ quaſi argentū: ꝛ erunt dño offerētes ſacrificia in iuſticia. Et placebit dño ſacrificiū iuda ꝛ hieruſalē ſicut dies ſeculi: ꝛ ſicut anni antiqui. Et accedā ad vos i iudicio/ ꝛ ero teſtis velox maleficis ꝛ adulteris ꝛ piuris: ꝛ q calumniant̄ mercedē mercēnarij: ꝛ humiliāt viduas ꝛ pupillos: ꝛ opprimūt peregrinū: nec timuerūt me dicit dñs exercituuꝫ. Ecce ego mittā vobis heliaꝫ prophetā/ anteq̄ꝫ veniat dies dñi magnus ꝛ horribilis. Et ꝯuertet cor patrū ad filios: ꝛ cor filioꝝ ad patres eoꝝ. Dicit dñs omp̄s. S. Matth. xj.

IN illo tp̄e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amē dico vobis: nō ſurrexit inter natos mulierū/ maior ioāne baptiſta. Qui aūt minor eſt i regno celorum/ maior eſt illo. A dieb⁹ aūt ioānis baptiſte vſqꝫ nūc regnū celoꝝ vim patit̄: ꝛ violēti rapiūt illud. Oēs enī pphete ꝛ lex vſqꝫ ad ioannē pphetauerūt: ꝛ ſi vultꝫ recipere/ ipſe eſt helias q vētur⁹ eſt. Qui habet aures audiēdi audiat. ¶ Feria ſexta. Lcō epl̄e bti Petri apl̄i. ij. cap̄. iij.

HOc nō lateat vos chariſſimi: qa vnus dies apud dñm ſicut mille anni: ꝛ mille anni ſicut dies vn⁹. Nō tardat dñs pmiſſionē ſuā (ſicut qdā exiſtimāt) ſed patiēter agit propter vos/ nolēs aliquos pire: ſed oēs ad penitentiā reuerti. Adueniet autē dies dñi ſicut fur: i quo celi magno impetu tranſiēt: elemēta vo calore ſoluent̄: terra aūt et oia q̄ in ipſa ſūt opa exurent̄. Cū

igit̃ hec oĩa diſſoluẽda ſint: quales oportet vos eſſe ĩ ſanctis cõuerſatiõibus ⁊ pietatibus: expectãtes ⁊ ꝓperantes in aduẽtũ diei dñi: ꝑ quẽ celi ardentes ſoluent̃: ⁊ elementa ignis ardore tabeſcẽt. Nouos ꝟo celos ⁊ nouã terrã / ⁊ promiſſa ipſi⁹ expectamus / in qbus iuſticia habitat. Propter qđ chariſſimi hec expectãtes: ſatagite immaculati ⁊ inuiolati ei iueniri in pace. Initiũ ſcti euãgelij Scđm Marcũ. i.

INitiũ euãgelij ieſu xp̃i filij dei: ſicut ſcriptũ eſt in eſaia propheta. Ecce mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã: q ꝑparabit viã tuã ante te. Uox clamãtis in deſerto: parate viã dñi: rectas facite ſemitas ei⁹. Fuit in deſerto ioannes baptiçans / ⁊ p̃dicans baptiſmũ penitẽtie in remiſſionẽ pctõꝝ. Et egrediebat̃ ad euz oĩs iudee regio: et hieroſolymite vniuerſi: ⁊ baptiçabant̃ ab illo in iordanis flumine: confitẽtes peccata ſua. Et erat ioãnes veſtitus pilis chameloꝝ / ⁊ çona pellicea circa lumbos ei⁹: ⁊ locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat: ⁊ p̃dicabat dicẽs. Ueniet fortior me poſt me: cui⁹ nõ ſum dignus procũbẽs ſoluere corrigiã calciamentoꝝ ei⁹. Ego baptiçaui vos aqua: ille ꝟo baptiçabit vos ſpiritu ſancto. ¶ Dominica tertia. Ad pceſſionẽ ℟. Suſcipe verbuz. In reditu ℟. Docebit nos dñs. Ad miſſam. Introi.

Gaudete ĩ domino ſemper iterũ dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit oĩb⁹ hominibus dñs ꝓpe eſt: nihil ſoliciti ſitis / ſed in oĩ oratiõe petitiões veſtre innoteſcãt apud deũ. Ps. Benedixiſti dñe terram tuã: auertiſti captiuitatẽ iacob. Glia p.

AUrẽ tuã qś dñe Oro. precib⁹ noſtris accõmoda: ⁊ mentis noſtre tenebras gratia tue viſitatiõis illuſtra. Qui viuis. Lctõ ep̃le bti pauli ap̃li. Ad Corinthios. j. c. iiij.

FRatres. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros xp̃i / ⁊ diſpẽſatores miniſteriorũ dei. Hic iaz querit̃ inter diſpẽſatores / vt fidelis qs inueniat̃. Mihi autẽ pro minimo eſt / vt a vobis iudicer / aut ab humão die. Sed neqꝫ me ipſuz iudico. Nihil eni mihi cõſcius ſum / ſed nõ in hoc iu-

ſtificatus ſum. Qui aūt iudi-
cat me dñs eſt. Itaqꝫ nolite
ante tēpus iudicare/ quoad-
uſqꝫ veniat dñs: q ⁊ illumina
bit abſcōdita tenebrarū: ⁊ ma
nifeſtabit conſilia cordium: ⁊
tūc laus erit vnicuiqꝫ a deo.
Grad. Qui ſedes dñe ſup che
rubin: excita potentiā tuā ⁊ veni.
℣. Qui regis iſrael intēde/ q de-
ducis velut ouem ioſeph. Alla.
℣. Excita dñe potētiā tuā ⁊ veni/
vt ſaluos facias nos. Scdꝫ mat
In illo tpe. Cū theū. xj.
audiſſet ioannes in vin
culis opa xp̄i/ mittēs duos de
diſcipulis ſuis/ ait illi. Tu es
qui venturus es/ an aliū expe
ctam⁹? Et reſpōdēs ieſus/ ait
illis. Eūtes renūciate ioanni
q̄ audiſtis ⁊ vidiſtis. Ceci vi-
dent: claudi ambulāt: leproſi
mundanť: ſurdi audiūt: mor-
tui reſurgunt: pauperes euā-
geliçanť. Et beat⁹ eſt q nō fue
rit ſcādaliçatus in me. Illis
aūt abeūtib⁹/ cepit ieſus dice
re ad turbas de ioāne. Quid
exiſtis i deſertū videre? Arū
dinē vēto agitatam? Sed qd
exiſtis videre? Hoiem mol-
libus veſtitū? Ecce q mollib⁹
veſtiunť/ i domib⁹ regū ſunt.
Sed qd exiſtis videre? Pro-
phetā? Etiā dico vobis/ ⁊ plus
q̄ pphetā. Hic eſt enī de quo
ſcriptū eſt. Ecce ego mitto an
gelū meū ante faciē tuā: qui
pparabit viā tuā ante te. Of-
fer. Benedixiſti dñe terrā tuā:
auertiſti captiuitatē iacob: remiſi-
ſti iniquitatē plebis tue. Secre.
Deuotiōis noſtre tibi qſ̄s
dñe hoſtia iugiter imoleť: q̄
⁊ ſacri pagat inſtituta myſte-
rij/ ⁊ ſalutare tuū nobis mira-
biliter opeť. P. Cōio. Dici-
te puſillanimes cōfortamini ⁊ no-
lite timere: ecce de⁹ noſter veniet ⁊
ſaluabit nos. Cōpl. Implo-
ramus dñe clementiā tuā: vt
hec diuina ſubſidia a vicijs ex-
piatos/ ad feſta vētura nos p̄-
parēt. P dñm. ¶ Feria q̄rta
in quattuor tēporib⁹. Intro.
Rorate celi deſup et nubes
pluant iuſtū: aperiať terra
⁊ germinet ſaluatorē. Ps.
Celi enarrāt gloriam dei: et opera
manuū eius annunciat firmamen-
tum. Glia patri. Kyrieleiſon fe
riale. Statim/ abſqꝫ Dñs vo-
biſcū dicit Oremus. Oratio.
Preſta qſ̄s omnipotēs
deus: vt redēptionis no
ſtre vētura ſolēnitas/ ⁊ p̄ſen-
tis nobis vite ſubſidia confe
rat: ⁊ eterne beatitudinis pre-
mia largiať. P. Lectio Eſaie
pphete. ij. c. Inſtar lectionis.

In dieb⁹ illis. Dixit eſa
ias ꝓpheta. Erit ĩ nouiſ
ſimis dieb⁹ pꝛeparat⁹ mons
domus dñi in vertice mõtiũ:
ꝛ eleuabiť ſup colles. Et fluẽt
ad eũ oẽs gẽtes: ꝛ ibũt popu
li multi ꝛ dicent. Uenite/aſcẽ
damus ad montẽ dñi/ꝛ ad do
mũ dei iacob: ꝛ docebit nos
vias ſuas/et ambulabim⁹ in
ſemitis ei⁹: q̃a de ſion exibit
lex/et verbũ dñi de hieruſa
lem. Et iudicabit gentes: ꝛ ar
guet populos multos. Et cõ
flabũt gladios ſuos in vome
res: ꝛ lanceas ſuas in falces.
Nõ leuabit gens ꝯtra gentẽ
gladiũ: nec exercebunť vltra
ad pꝛeliũ. Domus iacob/ve
nite ꝛ ambulemus in lumine
dñi dei noſtri. Grad. Tolli
te poꝛtas pꝛincipes veſtras et ele
uamini poꝛte eternales ꝛ ĩtroibit
rex gloꝛie. ℣. Quis aſcẽdet ĩ mõ
tem dñi: aut q̃s ſtabit in loco ſctõ
ei⁹: ĩnocẽs manib⁹ ꝛ mũdo coꝛde.
Hic dr̃ Dñs vobiſcuʒ. Oro.
Feſtina q̃s dñe ne tar
daueris/ꝛ auxiliũ nobis
ſuperne virtutis impẽde: vt
aduent⁹ tui ꝯſolationib⁹ ſub
leuenť/q ĩ tua pietate ꝯfidũt.
Qui vi. Lcõ Eſaie ꝓphe. vij.
In diebus illis. Locut⁹
eſt dñs ad achaç/dicẽs.
Pete tibi ſignum a dño deo
tuo ĩ ꝓfundũ inferni: ſiue in
excelſũ ſupꝛa. Et dixit achaç.
Nõ petã/ꝛ nõ tentabo dñm.
Et dixit. Audite ergo domus
dauid. Nũquid parũ vobis
eſt moleſtos eſſe hoĩbus: q̃a
moleſti eſtis ꝛ deo meo: Pꝛo
pter hoc dabit dñs ipſe vobis
ſignũ. Ecce virgo cõcipiet et
pariet filiũ: ꝛ vocabiť nomen
eius emanuel. Butyrũ ꝛ mel
comedet/vt ſciat repꝛobare
malũ/ꝛ eligere bonũ. Grad.
Pꝛope eſt dñs oĩbus inuocanti
bus eũ: omnib⁹ qui inuocãt eũ in
veritate. ℣. Laudẽ dñi loqueť os
meũ ꝛ benedicat oĩs caro nomen
ſanctuʒ eius. Scdm Lucam. j.
In illo tpe. Miſſus eſt
angelus gabꝛiel a deo
in ciuitateʒ galilee/cui nomẽ
naçareth: ad virginẽ deſpon
ſatam viro/cui nomẽ erat io
ſeph de domo dauid: ꝛ nomẽ
virginis maria. Et ingreſſus
angelus ad eã/dixit. Aue gra
tia plena/dñs tecũ: benedicta
tu in mulieribus. Que cũ au
diſſet/turbata eſt ĩ ſermõe ei⁹
et cogitabat qualis eſſet iſta
ſalutatio. Et ait angelus ei.
Ne timeas maria: inueniſti
eni gratiã apud deũ. Ecce cõ
cipies ĩ vtero/ꝛ paries filiuʒ:

ꝛ vocabis nomē eius ieſum. Hic erit magnus/ ꝛ filius altiſſimi vocabit̃. Et dabit illi dñs deus ſedē dauid patris ei⁹: ꝛ regnabit in domo iacob in eternuꝫ: ꝛ regni ei⁹ nō erit finis. Dixit autē maria ad angeluꝫ. Quo modo fiet iſtud/ quoniā virū non cognoſco? Et reſpōdens angelus/ dixit ei. Spūſſāctus ſupueniet i te: ꝛ virt⁹ altiſſimi obūbꝛabit tibi. Ideoqꝫ ꝛ qd naſcet̃ ex te/ ſanctū/ vocabit̃ fili⁹ dei. Et ecce eliſabeth cognata tua: ꝛ ipſa ↄcepit filiū i ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi/ q̄ vocat̃ ſterilis: qa nō erit impoſſibile apud deū oē verbū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dñi/ fiat mihi ſecūdū verbum tuū. Offer. Cōfoꝛtamini ꝛ iā nolite timere: ecce enim deus noſter retribuet iudiciū: ipſe veniet ꝛ ſaluos nos faciet. Secr̃. Eccleſie tue q̃s dñe munera placatus aſſume: q̄ ꝛ miſericoꝛditer offerēda tribuiſti/ ꝛ in noſtre ſalutis potēter efficis trāſire myſterium. Per. Cōio. Ecce virgo cōcipiet ꝛ pariet filiū ꝛ vocabit̃ nomē eius emanuel. Cōpl̃. Tuoꝛū nos dñe largitate donoꝝ/ ꝛ tēpoꝛalibus attolle p̄ſidijs/ ꝛ renoua ſempiternis. Per dñm. ¶ Feria ſexta q̃ttuoꝛ tēpoꝝ. Introit⁹.

Prope eſto dñe ꝛ oēs vie tue veritas: initio cognoui de teſtimōijs tuis / qa ī eternū tu es. Ps. Bti imaculati in via q ambulāt i lege dñi. Glia pa. Oro. Excita q̃s dñe potentiā tuā ꝛ veni: vt hi q in tua pietate confidūt/ ab oī citi⁹ aduerſitate liberent̃. Qui viuis. Lctō Eſaie pphe. xj. c. Hec dicit dñs de⁹. Egredient̃ virga de radice ieſſe: ꝛ flos de radice eius aſcēdet. Et reqeſcet ſup eū ſpiritus dñi/ ſpūs ſapiētie ꝛ intellectus: ſpūs cōſilij ꝛ foꝛtitudinis: ſpūs ſcientie ꝛ pietatis: ꝛ replebit eū ſpūs timoꝛis dñi. Nō ſecundū viſionē oculoꝝ iudicabit: neqꝫ ſecundū auditum auriū arguet: ſed iudicabit in iuſticia pauperes: ꝛ arguet in eqtate p māſuetis terre. Et pcutiet terrā virga oꝛis ſui: ꝛ ſpiritu labioꝝ ſuoꝝ iterficiet impium. Et erit iuſticia cingulū lūboꝝ ei⁹: ꝛ fides cinctoꝛiū renū ei⁹. Grad. Oſtēde nobis dñe miſericoꝛdiaꝫ tuā ꝛ ſalutare tuū da nobis. V. Bndixiſti dñe terrā tuā: auertiſti captiuitatē iacob. Scdꝫ Lucā. j. In illo tpe. Exurgēs ma

ria abijt in montana cũ feſti-
natione in ciuitatẽ iuda: ⁊ in-
trauit i domũ çacharie: et ſa-
lutauit eliſabeth. Et factũ eſt
vt audiuit ſalutationẽ marie
eliſabeth: exultauit infans in
vtero eius. Et repleta eſt ſpũ
ſãcto eliſabeth: ⁊ exclamauit
voce magna ⁊ dixit. Benedi-
cta tu inter mulieres/ ⁊ bene-
dictus fructus ventris tui. Et
vnde hoc mihi/ vt veniat ma
ter dñi mei ad me? Ecce eniꝫ
vt facta eſt vox ſalutatiõis tue
in auribus meis: exultauit in
gaudio infans in vtero meo.
Et beata que credidiſti/ quo-
niam perficient̃ ea que dicta
ſunt tibi a dño. Et ait maria.
Magnificat anima mea dñꝫ.
Et exultauit ſpũs meus/ i deo
ſalutari meo. Offer. D eꝰ tu
cõuertẽs viuificabis nos et plebs
tua letabit̃ in te: oſtẽde nobis dñe
miſericordiã tuã ⁊ ſalutare tuũ da
nobis. Secr. P reſta qm̃s oĩ-
potẽs deus: vt dicato munere
cõgruentẽ noſtre deuotionis
offeramus affectũ. P. Cõio.
E cce dñs veniet et omnes ſãcti
eius cũ eo ⁊ erit in die illa lux ma
gna. Cõpl. P roſint nobis do
mine ſumpta myſteria/ pari-
terqꝫ et nos a peccatis exuãt:
⁊ preſidijs tue propitiationis
attollant. Per dñm. ¶ Sab-
bato q̃ttuor tempoꝝ. Intro.
V Eni ⁊ oſtende nobis faciẽ
tuaꝫ dñe q ſedes ſup che-
rubin ⁊ ſalui erimus. Ps.
Qui regis iſrael intende: q dedu-
cis velut ouẽ ioſeph. Gloria pri.
Poſt Kyrieleiſõ di Oremꝰ.
ſine Dñs vobiſcum. Oratio.
D Eus qui cõſpicis qa ex
noſtra prauitate affligi
mur: cõcede ꝓpitiꝰ: vt ex tua
viſitatione cõſolemur. Qui
viuis. Lctõ Eſaie ꝓphe. xix.
I N diebus illis. Clama-
bunt ad dñm a facie tri-
bulãtis: ⁊ mittet eis ſaluato-
rẽ ⁊ ꝓpugnatorẽ qui liberet
eos. Et cognoſcet̃ dñs ab egy
pto: ⁊ cognoſcẽt egyptij dñꝫ
in die illa: ⁊ colent eũ in ho-
ſtijs ⁊ in muneribus: ⁊ vota
vouebũt dño/ ⁊ ſoluẽt. Et ꝑ-
cutiet dñs egyptũ plaga/ ⁊ ſa
nabit eã: ⁊ reuertent̃ ad do-
minũ/ ⁊ placabit̃ eis. Et ſana-
bit eos dñs deꝰ noſter. Grad.
A ſummo celo egreſſio eiꝰ ⁊ oc-
curſus eiꝰ vſqꝫ ad ſummũ eiꝰ. V.
Celi enarrãt gloriã dei ⁊ opa ma-
nuũ eius annunciat firmamẽtum.
Statim dicit̃ Oremus. Oro.
A Deſto dñe ſupplicatio-
nibꝰ noſtris: ⁊ preſentis
vota ieiunij placita tibi deuo-

tione exhibere cōcede. Per.
Lcō Eſaie pphete.xxxv.ca.
HEc dicit dñs. Letabitur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitudo ⁊ florebit q̄ſi liliū. Germinās germinabit/⁊ exultabit letabūda ⁊ laudās. Gloria libani data eſt ei: decor carmeli ⁊ ſarō. Ipſi videbūt gloriā dñi/⁊ decorē dei noſtri. Cōfortate manus diſſolutas/⁊ genua debilia roborate. Dicite puſillanimes/ꝯfortamini ⁊ nolite timere. Ecce deus noſter vltionē adducet retributionis: deus ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. Tūc aperient oculi cecoꝝ/⁊ aures ſurdoꝝ patebūt. Tūc ſaliet ſicut ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutoꝝ: quia sciſſe ſūt in deſerto aque/⁊ torrētes in ſolitudine: et q̄ erat arida in ſtagnū: et ſitiēs in fōtes aquarū. Ait dñs oipotēs. Grad.
In ſole poſuit tabernaculū ſuū ⁊ ipſe tanq̄ ſpōſus procedens de thalamo ſuo. ℣. A ſummo celo egreſſio eius ⁊ occurſus eius vſq̄ ad ſummū ei⁹. Oremus. Oro.
INdignos nos q̄ſumus domine famulos tuos quos actionis proprie culpa ꝯtriſtat/vnigeniti filij tui aduentu letifica. Qui tecū vi.

HLcō Eſaie pphete.xl.c.
HEc dicit dñs. Sup mōtē excelſum aſcēde tu q̄ euāgeliças ſion: exalta in fortitudine vocē tuā qui euāgeliças hieruſalē. Exalta/noli timere. Dic ciuitatibus iude. Ecce deus veſter. Ecce dñs deus in fortitudie veniet/⁊ brachiū eius dñabit. Ecce merces ei⁹ cū eo/⁊ opus illi⁹ corā illo. Sicut paſtor gregē ſuū paſcet: ⁊ in brachio ſuo cōgregabit agnos: ⁊ in ſinu ſuo leuabit eos dñs de⁹ nr̄. Grad. O ñe deus virtutū cōuerte nos ⁊ oſtende faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. ℣. Excita dñe potētiam tuā ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. Oremus. Oro.
PReſta q̄s oipotēs deus: vt filij tui vētura ſolēnitas ⁊ p̄ſentis nobis vite remedia conferat/⁊ premia eterna cōcedat. Per eūdem. Lectio Eſaie prophete. xlv.c.
HEc dicit dñs de⁹. Chriſto meo cyro cui⁹ apprehēdi dexterā: vt ſubijciā ante faciē eius gētes/⁊ dorſa regū vertā. Et aperiā corā eo ianuas: ⁊ porte nō claudent. Ego ante te ibo: ⁊ glorioſos terre humiliabo. Portas ereas cōteram: ⁊ vectes ferreos ꝯfringam. Et dabo tibi theſauros

abſcōditos:ꝛ arcana ſecreto-
rū reuelabo: vt ſcias qꝛ ego
dn̄s q voco nomē tuū de⁹ iſra-
el:ꝑpter ſeruuꝫ meū iacob/ꝛ
iſrael electū meū. Et vocaui
te noīe tuo/aſſimilaui te ꝛ nō
cognouiſti me. Ego dn̄s ꝛ nō
eſt ampli⁹:extra me nō eſt de-
us. Accinxi te ꝛ nō cognouiſti
me:vt ſciāt hi q ab oꝛtu ſolis
ꝛ q ab occidēte/quoniā abſqꝫ
me nō eſt deus. Ego dn̄s ꝛ nō
eſt alter: foꝛmās lucē ꝛ creās
tenebꝛas:faciēs pacē ꝛ creās
malū. Ego dn̄s faciēs oīa hec.
Roꝛate celi deſuper ꝛ nubes
pluāt iuſtum: aperiat̃ terra ꝛ
germinet ſaluatoꝛē:ꝛ iuſticia
oꝛiat̃ ſimul. Ego dn̄s creaui
eū. Grad. Excita dn̄e potē-
tiam tuam ꝛ veni:vt ſaluos facias
nos. ℣. Qui regis iſrael intēde q
deducis velut ouē ioſeph:q ſedes
ſuꝑ cherubin appare corā effraim
beniamin ꝛ manaſſe. Oꝛemus.
Concede q̄s oīpo- Orō.
tēs deus:vt q ſub pecca-
ti iugo ex vetuſta ſeruitute de-
pꝛimimur / expectata vnige-
niti filij tui noua natiuitate li-
beremur. Qui tecū. Lcō Da-
nielis pꝛophete. ca.iij.
In diebus illis. Ange-
lus dn̄i deſcendit cū açaria ꝛ
ſocijs eius in foꝛnacē:ꝛ excuſ
ſit flammā ignis de foꝛn
ꝛ fecit mediū foꝛnacis q
ventū roꝛis flantē. Flāma a
diffuſa eſt ſuꝑ foꝛnaceꝫ cub
tis quadragintanouē: ꝛ eru-
pit ꝛ incēdit quos reperit iu-
xta foꝛnacē de caldeis mini-
ſtros regis/q eā incēdebant.
Illos aūt non tetigit omni-
no ignis neqꝫ cōtriſtauit:nec
quicq̄ꝫ moleſtie intulit. Tūc
hi tres quaſi ex vno oꝛe lau-
dabāt ꝛ gloꝛificabāt ꝛ bene-
dicebāt deum in foꝛnace di-
cētes. Hymn⁹ Danielis. iij. c.
Benedictus es dn̄e deus pa-
trū noſtroꝛū. Et laudabilis
ꝛ gloꝛioſus in ſecula. Et bene-
dictū nomen gloꝛie tue qđ eſt ſan-
ctū. Et laudabile ꝛ gloꝛioſuꝫ in ſe
cula. Benedictus es in templo
ſancto gloꝛie tue. Et laudabilis.
Benedictus es ſuꝑ thꝛonū ſan-
ctū regni tui. Et laudabilis. Be-
nedictus es ſuꝑ ſceptrū diuinita-
tis tue. Et laudabilis. Benedi-
ctus es q ſedes ſuꝑ cherubin: in-
tuēs abyſſos. Et laudabilis. Be
nedictus es qui ambulas ſuꝑ pen-
nas vētoꝝ ꝛ ſuꝑ vndas maris. Et
laudabilis. Bn̄dicāt te oēs ange
li ꝛ ſcti tui. Et laudēt te ꝛ gloꝛificēt
i ſecula. Bn̄dicāt te celi terra ma
re ꝛ oīa q̄ in eis ſunt. Et laudēt te
ꝛ gloꝛificēt in ſcl'a. Gloꝛia pr̄i et

ſpiritu ſctō. Et laudabili ⁊ ſo in ſecula. Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ ſemꝑ ⁊ in ſecula ſeculorum amē. Reincipiať ℣. Benedictus es. ⁊c. Dic diciť Dñs vobiſcum. Oratio.

DEus q trib⁹ pueris miti gaſti flāmas igniū: ɔce de ꝓpitius: vt nos famulos tuos non exurat flāma viciorū. P. Lctō ep̄le beati Pauli apl'i ad Theſſaloniceñ. ij. c. ij.

FRatres. Rogamus vos ꝑ aduentū dñi noſtri ieſu chr̄i: ⁊ noſtre ɔgregatiōis in ipſū: vt nō cito moueamini a veſtro ſenſu/neqꝫ terreamini/neqꝫ ꝑ ſpiritū/neqꝫ per ſermonē/neqꝫ ꝑ epiſtolā tāq̄ꝫ ꝑ nos miſſam/q̄ſi inſtet dies dñi. Ne qs vos ſeducat vllo modo. Quoniā niſi venerit diſceſſio primuꝫ: ⁊ reuelatus fuerit homo peccati fili⁹ perditionis: q aduerſať ⁊ extolliť ſupra omne qđ diciť de⁹/aut qđ coliť: ita vt in tēplo dei ſedeat oſtēdēs ſe tanq̄ꝫ ſit de⁹. Nō retinetis/ꝙ cū adhuc eſſem apud vos/hec dicebā vobis? Et nūc qd detineat ſcitis/vt reueleť in ſuo tēpore. Nā myſteriū iā operať iniqtatis: tm̄/vt q tenet nūc teneat/donec de medio fiat. Et tūc reuelabiť ille iniquus: quem dñs Jeſus interficiet ſpiritu oris ſui: et deſtruet illuſtratione aduentus ſui. Tractus.

QUi regis iſrael intēde q deducis velut oueꝫ ioſeph. ℣. Qui ſedes ſuꝑ cherubin: appare coraꝫ effraim beniamin et manaſſe. ℣. Excita dñe potentiā tuā ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. S. Lucā. iij.

ANno qntodecimo imperij tyberij ceſaris/ꝓcurāte pōtio pilato iudeā: tetrarcha autē galilee herode/philippo autē fratre eius tetrarcha ituree ⁊ trachonitidis regionis: ⁊ lyſania abiline tetrarcha/ſub principib⁹ ſacerdotū anna ⁊ caypha/factū eſt verbū dñi ſuꝑ ioannē çacharie filiū in deſerto. Et venit in omnē regionē iordanis/p̄dicās baptiſmū penitētie in remiſſionē peccatoꝝ: ſicut ſcriptū eſt i libro ſermonū Eſaie prophete. Uox clamantis in deſerto/parate viā domini: rectas facite ſemitas eius. Omnis vallis implebitur: ⁊ omnis mōs ⁊ collis humiliabiť. Et erūt praua in directa: ⁊ aſpera in vias planas. Et videbit oīs caro ſalutare dei. Offer. Exulta ſatis filia ſion: predica filia hieruſaleꝫ: ecce rex tuus

venit tibi ſctūs ꝛ ſaluatoꝛ. Secr.
Eccleſie tue dñe munera ſā
ctifica/ꝛ cōcede:vt per hec ve/
nerāda myſteria pane celeſti
refici mereamur. Per. Cōio.
Exultauit vt gigas ad currendā
viā:a ſummo celo egreſſio eiꝰ ꝛ oc
curſus eiꝰ vſqꝫ ad ſummū eiꝰ. Cō
plen. Queſumus dñe deus
noſter vt ſacroſācta myſteria
que pꝛo reparationis noſtre
munimine ꝯtuliſti:ꝛ pꝛeſens
nobis remediū eſſe facias et
futuruꝫ. P. ℭ Dñica quarta
ad pꝛoceſſionē ℞. Non aufe/
retur. In reditu ℞. Intuemini
quantus. Ad miſſam. Introi.

Emēto noſtri
dñe in bene/
placito ppl'i
tui:viſita nos
i ſalutari tuo
ad videnduꝫ
in bonitate
electoꝝ tuoꝝ
in leticia gētis tue/vt lauderis cū
hereditate tua. ps. Peccauimus
dñe cū patribꝰ noſtris:iniuſte egi/
mus:iniqtateꝫ fecimus. Gl'ia pr̄i.
Excita q̄s dñe po/ Oro.
tentiā tuā ꝛ veni ꝛ ma/
gna nobis ꝟtute ſuccurre: vt
per auxiliū gratie tue qđ no/
ſtra peccata ꝑpediūt/indulgē
tia tue ꝓpitiatiōis acceleret.

Qui viuis. Lcō ep'le bti pau
li ap'li. Ad Philippēſes. iiii.
Fratres. Gaudete i dño
ſemꝑ:iterū dico gaude/
te. Modeſtia veſtra nota ſit
oibus hoibus: dñs eni ꝓpe
eſt. Nihil ſoliciti ſitis: ſed in
oi oꝛatione et obſecratiōe cū
gratiarūactiōe/petitiones ve
ſtre innoteſcant apud deū. Et
pax dei q̄ exuꝑat oēm ſenſū/
cuſtodiat coꝛda veſtra ꝛ itelli/
gentias veſtras. In chꝛo ieſu
dño noſtro. Grad. Pꝛope eſt
dñs oibus iuocantibꝰ eū: omnibꝰ
q inuocāt eū in ꝟitate. ꝟ. Laudeꝫ
dñi loquet̄ os meū: ꝛ bñdicat ois
caro nomē ſctm̄ eius. Alla. ꝟ.
Ueni dñe ꝛ noli tardare relaxa fa
cinoꝛa plebis tue. S. Joannē. j.
In illo tpe. Miſerūt iu/
dei ab hieroſolymis ſa
cerdotes ꝛ leuitas ad ioannē/
vt iterrogarēt eū. Tu qs es?
Et cōfeſſus eſt/ꝛ nō negauit.
Et cōfeſſus eſt: qa nō ſū ego
chꝛs. Et interrogauerūt euꝫ.
Quid ergo? Helias es tu? Et
dixit. Nō ſum. Pꝛopheta es
tu? Et reſpōdit. Nō. Dixerūt
ergo ei. Quis es/vt reſpon/
ſum demus his qui miſerūt
nos? Quid dicis de teipſo?
Ait. Ego vox clamātis in de/
ſerto: dirigite viam dñi/ſicut

dixit Eſaias pphta. Et qui miſſi fuerãt / erãt ex phariſeis. Et interrogauerũt eũ / ⁊ dixerunt ei. Quid ergo baptiças / ſi tu nõ es chrs / neqꝫ helias / neqꝫ propheta? Reſpõdit eis ioãnes / dicẽs. Ego baptiço in aqua: medius autẽ veſtrũ ſtetit quẽ vos neſcitis. Ipſe eſt q poſt me vẽturus eſt / q ante me factus eſt: cuius ego nõ ſum dignus vt ſoluã eius corrigiã calciamẽti. Hec ĩ bethania facta ſunt trãs iordanẽ / vbi erat ioãnes baptiçãs. Offer. Aue maria gratia plena dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus ⁊ bñdictus fructus ventris tui. Secr. Sacrificijs pſentibus dñe qs placatus intẽde: vt ⁊ deuotioni noſtre proficiãt ⁊ ſaluti. Per do. Cõio. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ eius emanuel. Cõpl. Sũptis muneribꝰ ſacris qs dñe: vt cũ frequẽtatione myſterij creſcat noſtre ſalutis effectus. Per. ¶ Feria quarta. Lectio epl'e beati Pauli apl'i. Ad Epheſios. j. c.

Fratres. Nõ ceſſo gratias agẽs pro vobis / memoriã veſtri faciẽs in orationibus meis: vt deus dñi noſtri ieſu chri pater glorie / det vobis ſpiritũ ſapiẽtie ⁊ reuelationis in agnitionẽ eius / illuminatos oculos cordis veſtri: vt ſciatis que ſit ſpes vocationis eiꝰ: ⁊ que diuitie glorie hereditatis eiꝰ in ſanctis. Et que ſit ſupereminẽs magnitudo virtutis eius in nos / qui credimus ſecũdũ operationẽ potẽtie virtutis eiꝰ: quã operatus eſt in chro ieſu ſuſcitãs illũ a mortuis: ⁊ cõſtituẽs ad dexterã ſuã in celeſtibus / ſupra omnẽ principatũ ⁊ poteſtatẽ ⁊ virtutẽ ⁊ dominationem: ⁊ omne nomen quod nominatur in ſecula ſeculorum amẽ. Secundũ Mattheũ. iij.

In illo tpe. Uidẽs ioãnes multos phariſeorum ⁊ ſaduceorum venientes ad baptiſmũ ſuũ: dixit eis. Progenies viperarũ / qs demõſtrabit vobis fugere a vẽtura ira? Facite ergo fructũ dignũ penitentie. Et ne velitis dicere intra vos: patrem habemus abraã. Dico eniꝫ vobis: quoniã potẽs eſt deꝰ de lapidibꝰ iſtis ſuſcitare filios abrae. Iã enim ſecuris ad radicẽ arborũ poſita eſt. Ois ergo arbor que nõ facit fructũ bonũ excidet / ⁊ in igneꝫ mittet. Ego quidẽ baptiço vos in aqua in

penitentiã.

penitentiā. Qui autē poſt me ventur⁹ eſt/fortior me eſt: cui⁹ nō ſuʒ dignus calciamēta portare. Ipſe vos baptiçabit i ſpiritu ſctō ⁊ igni. ¶ Feria ſexta epla de dñica. Scdʒ lucā. vij.

IN illo tpe. Nūciauerūt ioanni diſcipuli eius de virtutibus ⁊ ſignis que fecerat ieſus. Et cōuocauit duos de diſcipulis ſuis ioannes: ⁊ miſit ad ieſum dicēs. Tu es q venturus es/an aliū expectamus? Cū autem veniſſent ad eū viri dixerūt. Ioānes baptiſta miſit nos ad te dicens. Tu es qui venturus es/an alium expectamus? In ipſa aūt hora multos curauit a languoribus ſuis ⁊ plagis ⁊ ſpiritibus malis: ⁊ cecis multis donauit viſum. Et reſpōdēs dixit illis. Euntes renūciate ioāni que audiſtis ⁊ vidiſtis. Quia ceci vident: claudi ambulant: leproſi mundantur: ſurdi audiunt: mortui reſurgunt: pauperes euangeliçant. Et beatus eſt quicunqʒ nō fuerit ſcandaliçatus in me. Et cum diſceſſiſſent nuncij ioannis: cepit de ioanne dicere ad turbas. Quid exiſtis in deſertum videre? Arundinē vento moueri? Sed quid exiſtis videre? Hominē mollib⁹ veſtimētis indutū? Ecce qui in veſte precioſa ſunt ⁊ delicijs/in domibus regū ſunt. Sed qd exiſtis videre? Prophetā? Utiqʒ dico vobis/⁊ plus q̄ʒ ꝓphetam. Hic eſt de quo ſcriptū eſt. Ecce mitto angelū meū ante faciē tuā: q preparabit viā tuaʒ ante te. Dico enī vobis: maior inter natos mulierū ꝓpheta ioāne baptiſta nemo eſt. Qui autez minor eſt in regno dei maior eſt illo. ¶ In vigilia natiuitatis dñi. Si in dñicam venerit. ad pceſſionē ℟. Intuemini quantus. In reditu ℟. Sctificamini. Ad miſſā Introi.

HOdie ſcietis quia veniet dñs: et ſaluabit nos: et mane videbitis gloriaʒ eius. Ps. Dñi eſt terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarū ⁊ vniuerſi qui habitāt in eo. Glia pa. Kyrieleiſon feriale. Si vero fuerit dies dñicus cantatur Kyrieleiſon dñicale. Oratio.

DEus q nos redēptionis noſtre annua expectatione letificas: pſta qs: vt vnigenitū tuū quem redemptorē leti ſuſcipimus: venientez quoqʒ iudicē ſecuri videamus. dñm noſtrū ieſū chriſtū filiū tuuʒ.

Qui tecũ. Lectio eſaie pphe te.lxij. Inſtar lectionis.

H Ec dicit dñs. Propter ſi on nõ tacebo: ⁊ ꝓpter hieruſalẽ non qeſcam: donec egrediat vt ſplendor iuſtus ei⁹: et ſaluator ei⁹ vt lampas accendat. Et videbũt gẽtes iuſtum tuũ/⁊ cũcti reges inclytũ tuũ. Et vocabit tibi nomẽ nouũ: qđ os dñi noiauit. Et eris corona glie in manu dñi: ⁊ dyadema regni in manu dei tui. Nõ vocaberis vltra derelicta: ⁊ terra tua nõ vocabit ampli⁹ deſolata. Sed vocaberis voluntas mea i ea: ⁊ terra tua inhabitabit: qa cõplacuit dño i te. Mor legit epla ſeques. Lcõ eple bti pauli apli. Ad romã.j.

P Aulus ſeruus ieſu chriſti vocatus apoſtolus/ſegregatus in euãgeliũ dei: qđ ante ꝓmiſerat per prophetas ſuos in ſcripturis ſanctis de filio ſuo/q factus eſt ei ex ſemine dauid ſcdm carnẽ. Qui predeſtinatus eſt filius dei in virtute/ſcđz ſpiritũ ſanctificationis: ex reſurrectione mortuoꝝ ieſu xpi dñi noſtri. Per quẽ accepimus gratiã ⁊ apoſtolatũ: ad obediendũ fidei in oĩbus gentibus ꝓ noĩe eius. In quibus eſtis ⁊ vos vocati ieſu chriſti dñi noſtri. Grad.

H odie ſcietis qa veniet dñs ⁊ ſaluabit nos: ⁊ mane videbitis gloriã ei⁹. ℣. Qui regis iſrael intende: q deducis velut ouẽ ioſeph: q ſedes ſup cherubin appare corã effraim beniamin ⁊ manaſſe. Si fuerit dies dñic⁹. dr Alla ſeqns cũ ſuo vſu. Al's nõ. A lla. ℣. Hodie ſcietis qa veniet dñs. ⁊ mane videbitis gloriã ei⁹. Scđz matth.j.

C Um eſſet deſpõſata mater Jeſu Maria ioſeph/ anteq̃ꝫ ꝯueniret inuẽta eſt in vtero habẽs de ſpũ ſctõ. Joſeph aũt vir ei⁹ cũ eſſet iuſt⁹ ⁊ nollet eã traducere: voluit occulte dimittere eã. Hec autẽ eo cogitãte: ecce ãgel⁹ dñi in ſomnis apparuit ei dicẽs. Joſeph fili dauid/noli timere accipere mariã cõiugẽ tuã. Qđ eni in ea natũ eſt de ſpũ ſãcto eſt. Pariet aũt filiũ: ⁊ vocabis nomẽ ei⁹ ieſum. Ipſe eni ſaluũ faciet populũ ſuũ a peccatis eoꝝ. Si fuerit dies dñic⁹ dr Credo dñicale: ⁊ cõcludit miſſa p Bñdicamus dñicale. Offer. T ollite portas prĩcipes veſtras et eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. Secre.

D a nobis queſumus dñe: vt natiuitatis dñi noſtri ieſu chriſti ſolẽnia (que preſenti-

bus ſacrificijs ꝑuenimus) ſic
noua ſint nobis vt continua-
ta ꝑmaneant: ſic ꝑpetua ꝑſe-
uerent vt ꝑ ſui miraculo no-
ua ſemꝑ exiſtant. P. Prefa-
tio cõmunis. Cõio. Reuelabi
tur gloria dñi ⁊ videbit omnis ca-
ro ſalutare dei noſtri. Complẽ.
Da nobis qũs dñe vnige-
niti filij tui recẽſita natiuitate
reſpirare: cuius celeſti myſte
rio paſcimur ⁊ potamur. Per
eũd. ¶ In gallicantu Intro.

Dominꝰ dixit
ad me filiꝰ me
us es tu ego
hodie genui
te. ps. Quare
fremuerũt gẽ
tes: et populi
meditati ſunt
inãia. Glia p. Kyri. Fõs bõita.
DEus qui hanc ſa- Orõ.
cratiſſimã noctẽ veri lu
minis feciſti illuſtratione cla
reſcere: da qũs: vt cuius lu-
cis myſteria in terra cognoui
mus / eius quoqз gaudijs in
celo perfruamur. Qui tecuз.
Lectio Eſaie prophete. ix.
HEc dicit dñs deus. Po
pulus gentiũ qui ambu
labat in tenebris / vidit lucem
magnã. Habitantibus in re-
gione vmbre mortis / lux orta
eſt eis. Paruulus enim natus
eſt nobis: ⁊ filius datꝰ eſt no-
bis. Et factus eſt principatus
ſuper humerũ eius: ⁊ vocabi
tur nomen eius admirabilis /
conſiliarius / deus / fortis / pa-
ter futuri ſeculi / princeps pa-
cis. Multiplicabitur eius im
periũ: et pacis non erit finis.
Super ſoliuз dauid / et ſuper
regnũ eius ſedebit: vt confir
met illud ⁊ corroboret in iu-
dicio ⁊ iuſticia: amodo et vſ-
qз in ſempiternũ. Poſt iſtaз
ꝓphetiã legit̃ epl'a ſequens.
Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli. Ad Titum. ij.
CHariſſime. Apparuit
gratia dei ſaluatoris nr̃i om
nibus hominibꝰ: erudiẽs nos /
vt abnegãtes impietatẽ ⁊ ſe-
cularia deſideria / ſobrie ⁊ iu-
ſte ⁊ pie viuamus in hoc ſecu
lo: expectantes beatã ſpem / ⁊
aduentũ glorie magni dei et
ſaluatoris dñi noſtri ieſu xp̃i.
Qui dedit ſemetipſũ pro no
bis / vt nos redimeret ab om-
ni iniquitate: ⁊ mundaret ſibi
populũ acceptabilẽ / ſectatorẽ
bonoꝝ operũ. Hec loquere ⁊
exhortare in xp̃o ieſu dño no
ſtro. Grad. Tecũ principiũ in
die virtutis tue in ſplẽdorib' ſcõꝝ
ex vtero ante luciferũ genui te. V.

Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis: donec põaz inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuoꝝ. A lla. ℣. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Proſa. Grates nũc. vt i ſũma miſſa. S. lucã. ij

IN illo tpe. Exijt edictũ a ceſare auguſto/vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Hec dſcriptio prima/facta eſt a p̃ſide ſyrie cyrino. Et ibant oẽs vt profiterenꝭ/ſinguli in ſuã ciuitatẽ. Aſcẽdit aũt ⁊ ioſeph a galilea de ciuitate naçareth/in iudeã ciuitatez dauid/q̃ vocaꝭ bethleẽ: eo ꝙ eſſet de domo ⁊ familia dauid: vt ꝓfitereꝭ cũ maria deſpõſata ſibi vxore pregnãte. Factũ eſt aũt cũ eſſet ibi/impleti ſũt dies vt pareret. Et peperit filiũ ſuũ primogenitũ: ⁊ pãnis eũ inuoluit: ⁊ reclinauit eũ in preſepio: qa nõ erat ei locꝰ in diuerſorio. Et paſtores erant in regione eadẽ vigilantes/⁊ cuſtodientes vigilias noctis ſuꝑ gregẽ ſuũ. Et ecce angelꝰ dñi ſtetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circũfulſit illos: ⁊ timuerũt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enĩ euãgeliço vobis gaudiũ magnũ qd erit omni populo: qa natꝰ eſt vobis hodie ſaluator: q eſt xp̃s dñs/in ciuitate dauid. Et hoc vobis ſignũ. Inuenietis infantẽ pãnis inuolutũ/⁊ poſitũ in p̃ſepio. Et ſubito facta eſt cũ angelo multitudo militie celeſtis exercitus: laudantiũ deũ ⁊ dicentiuz. Gloria in altiſſimis deo: ⁊ in terra pax hoĩbus bone volũtatis. Credo diciꝭ ſolẽne ꝑ oẽs tres miſſas.

Offer. Letenꝭ celi ⁊ exultet terra ante faciẽ dñi qm̃ venit. Secr. Accepta tibi ſit q̃s dñe hodierne feſtiuitatis oblatio: vt tua gr̃a largiente ꝑ hec ſacroſctã cõmercia in illius inueniamur forma: in qua tecũ eſt noſtra ſubſtantia. Qui tecũ. Prefatio. Quia ꝑ incarnati. Et Cõmunicãtes ⁊ noctẽ ſacratiſſimã. Quere inter p̃fatiões. Et dĩ in tribꝰ miſſis hodiernis. Cõio. In ſplendoribus ſctõꝝ ex vtero ante luciferum genui te. Cõione ꝯpleta. ſi caniꝭ miſſa cũ matuti. ante complẽdã canunꝭ laudes cũ añis ſuis. Compl̃. Da nobis q̃s dñe deus noſter: vt qui natiuitatez dñi noſtri ieſu chriſti myſterijs nos ſacris frequentare gaudemꝰ: dignis cõuerſationibꝰ ad eius mereamur ꝯtingere ꝯſortiũ. Qui tecuz.

Miſſa q̄ ſimul cū matuti. ca-
nit: ɔcluditur p̄ Benedicam⁹
paſchale/ꝛ non datur benedi
ctio. Si vo miſſa abſqꝫ matu
tinis legeť Ite miſſa eſt dicitur
ꝛ benedictio dať. ¶ Nota q̄
preſbyter qui in hac die om-
nes tres miſſas intendit cele-
brare: in prima ꝛ ſcd̄a miſſa
non ſumat ablutiões: ſed aut
miniſtris det: aut ad ſacriſti-
am in calice reportet. ¶ In
aurora ad miſſam. Introitus.

ux fulgebit
hodie ſuper
nos: qa natuſ
ē nobis dñs
ꝛ vocabiť ad
mirabilis de
us: princeps
pacis: pr̄ futu
ri ſeculi: cuius regni nō erit finis.
Ps. Dñs regnauit decorē indut⁹
eſt: indutus eſt dñs fortitudinē et
precinxit ſe virtute. Gloria patri.
Kyrie. Magne de⁹. Oratio.
Da nobis qm̄s oipotēs
de⁹: vt q noua incarna-
ti verbi tui luce ꝑfundimur:
hoc in noſtro reſplēdeat ope
re/qđ per fidē fulget in men
te. P eū. Lcō Eſaie ꝓph. lxj.
Hec dicit dñs. Spiritus
dñi ſuper me/eo q̄ vn-
xerit me. Ad annunciandum
manſuetis miſit me: vt mede
rer cōtritos corde: ꝛ p̄dicarē
captiuis indulgentiā: ꝛ clau-
ſis/apertionē: vt p̄dicarē ānū
placabilē dño: ꝛ diē vltionis
deo noſtro: vt cōſolarer oēs
lugentes: vt ponerē fortitudi
nē lugentibus ſion: ꝛ darem
eis coronā pro cinere: oleum
gaudij pro luctu: pallium lau
dis ꝓ ſpiritu meroris. Et vo
cabūtur in ea fortes iuſticie/
plātatio dñi ad glorificādū.
Ecce dñs auditū fecit i extre
mis terre. Dicite filie ſion. Ec
ce ſaluator tu⁹ venit: ecce mer
ces eius cuꝫ eo/et opus eius
corā illo. Et vocabūt eos po
pulus ſanctus/redēpti a dño
deo noſtro. Lectio epl'e bea
ti Pauli apoſtoli. Ad Titū. iij
Chariſſime. Apparuit be
nignitas et humanitas
ſaluatoris noſtri dei. non ex
operibus iuſticie que fecim⁹
nos: ſed ſcd̄m ſuā miſericor-
diā ſaluos nos fecit: per laua
crū regenerationis ꝛ renoua
tionis ſpūs ſcti: quē effudit in
nos abūde per ieſum chriſtū
ſaluatorē noſtrū. Vt iuſtifica
ti gratia ipſius/heredes ſim⁹
ſecundū ſpem vite eterne. In
chriſto ieſu dño nr̄o. Grad.
Benedictus q venit in noie dñi

de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis. ℣. A dño factũ eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile i oculis nr̃is. Alľa. ℣. Dñs regnauit decorẽ induit: iduit dñs fortitudinẽ ⁊ precinxit ſe virtute. Proſa. Grates nũc. vt ifra: S. Lucã. ij.

In illo tpe. Paſtores loquebant̃ ad inuicẽ. Trãſeamus vſqȝ bethleem/ ⁊ videamus hoc verbũ/ qđ factũ eſt/ qđ fecit dñs/ ⁊ oſtẽdit nobis. Et venerũt feſtinãtes/ ⁊ inuenerũt mariã ⁊ ioſeph/ ⁊ infantẽ poſitũ in preſepio. Uidẽtes aũt cognouerũt de verbo/ qđ dictũ erat illis de puero hoc. Et omnes q audierũt/ mirati ſunt: ⁊ de his que dicta erant a paſtoribus ad ipſos. Maria aũt cõſeruabat omnia verba hec/ cõferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores/ glorificantes ⁊ laudantes deũ i omnib⁹/ que audierãt ⁊ viderãt/ ſicut dictũ eſt ad illos. Offer.

Deus enĩ firmauit orbẽ terre q nõ commouebit̃: parata ſedes tua deus ex tũc a ſeculo tu es. Secr̃.

Cũcta qm̃s dñe his munerib⁹ ſemꝑ diabolica figmẽta ſeclude: vt noſtri redẽptoris exordia purificatis mentibus celebremus. P eũdẽ. Sanct⁹ ãgelicũ. Cõio. Exulta filia ſiõ: lauda filia hieruſalẽ: ecce rex tuus vẽit ſctũs ⁊ ſaluator mũdi. Cõpl̃.

Huius nos dñe qm̃s ſacramẽti ſemper nouitas natalis inſtauret: cui⁹ natiuitas ſingularis humanã repulit vetuſtatem. Per eũdem. Ite miſſa eſt. dicitur. et benedictio datur.

¶ In natiuitate dñi. ſi i dñicã venerit. Ad ꝓceſſio. ℟. Deſcẽdit de ce. In reditu ℟. Uerbũ caro. Ad ſũmã miſſã. Intr̃.

uer nat⁹ eſt nobis ⁊ fili⁹ datus ẽ nobis: cui⁹ imperiũ ſuper humerũ ei⁹ ⁊ vocabitur nomẽ eius magni conſilij angelus. Ps. Cantate domino canticum nouũ: quia mirabilia fecit. Gloria patri. Kyrie. Fons bonitatis. Oro.

Concede q̃ſumus omnipotens de⁹: vt nos hodierna die vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet/ quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. P eũdẽ. Sequẽs ꝓphetia tm̃ hodie legitur. Lectio Eſaie ꝓphe. lij.

Hec dicit dñs. Propter hoc ſciet populus meus

nomē meū in die illa:qa ego
ipſe q loquebar/ecce adſum.
Quā pulchri ſup montes pe
des annūciantis ⁊ p̄dicantis
pacē:annūciantis bonū/p̄di⸗
cantis ſalutē:dicentis. Sion/
regnabit deꝰ tuus. Vox ſpecu
latoꝝ tuoꝝ leuauerūt vocez:
ſimul laudabūt: qa oculo ad
oculū videbūt/cuz cōuerterit
dn̄s ſion. Gaudete ⁊ laudate
ſimul deſerta hieruſalē: quia
cōſolatus eſt dn̄s populū ſuū.
Et videbūt oēs fines terre ſa
lutare dei noſtri. Lectio ep̄le
bt̄i pauli ap̄li. Ad Hebreos. i.
FRatres. Multipharie/
multiſqꝫ modis olim deꝰ
loquēs patribus in ꝓphetis:
nouiſſime diebus iſtis locu⸗
tus eſt nobis in filio: quē cō⸗
ſtituit heredē vniuerſoꝝ:per
quē fecit ⁊ ſecula. Qui cuz ſit
ſplendor glorie ⁊ figura ſub⸗
ſtātie eius: portanſqꝫ omnia
verbo virtutis ſue/purgatio⸗
nē peccatoꝝ faciens:ſedet ad
dexterā maieſtatis i excelſis.
Tāto melior angelis effectꝰ/
quāto differentiꝰ pre illis no
mē hereditauit. Cui eni dixit
aliquādo angeloꝝ. Filiꝰ meꝰ
es tu/ego hodie genui te? Et
rurſuz. Ego ero illi in patrē:
⁊ ipſe erit mihi in filiū. Et cū
iterū introducit primogeni⸗
tū in orbē terre dicit. Et ado
rēt euz omnes angeli dei. Et
ad angelos quidē dicit. Qui
facit angelos ſuos ſpūs/⁊ mi
niſtros ſuos flāmā ignis. Ad
filiū aūt. Thronus tuus deus
in ſeculū ſeculi/virga equita⸗
tis virga regni tui. Dilexiſti
iuſticiā ⁊ odiſti iniqtatē: pro⸗
pterea vnxit te deus/deꝰ tuꝰ:
oleo exultationis pre partici
pibus tuis. Et tu in principio
dn̄e terram fundaſti: ⁊ opera
manuū tuaruz ſunt celi. Ipſi
peribūt/tu autē permanebis:
⁊ omnes vt veſtimentū vete
raſcent. Et velut amictū mu⸗
tabis eos/⁊ mutabunt̄. Tu au
tem idē ipſe es: ⁊ anni tui nō
deficiēt. Grad. Viderūt oēs
fines terre ſalutare dei noſtri: iubi
late deo omnis terra. ℣. Notū fe⸗
cit dn̄s ſalutare ſuū: ante cōſpectū
gētiū reuelauit iuſticiā ſuā. All'a.
℣. Dies ſanctificatꝰ illuxit nobis:
venite gētes ⁊ adorate dn̄m: qa ho
die deſcēdit lux magna ſup terrā.
Proſa q̄ dicit̄ p totā octauaz.
GRates nūc omnes reddamꝰ
dn̄o deo/qui ſua natiuitate
nos liberauit de dyabolica pote⸗
ſtate. Huic oportet vt canamꝰ cū
angelis ſemp glīa in excelſis. Ini
tiū ſcī euāgelij ſm Joannē. i.

IN principio erat verbū: ⁊ verbū erat apud deū: ⁊ de⁹ erat verbū. Hoc erat in principio apud deū. Omnia per ipſū facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factū eſt nihil/ qd factum eſt. In ipſo vita erat: et vita erat lux hominū: ⁊ lux in tenebris lucet: et tenebre eā nō cōprehenderūt. Fuit homo miſſus a deo/ cui nomē erat ioānes. Hic venit in teſtimonium/ vt teſtimoniū perhiberet de lumine: vt omnes crederēt per illū. Non erat ille lux/ ſed vt teſtimoniū perhiberet de lumine. Erat lux vera/ que illuminat omnē hominē venientē in hūc mundū. In mundo erat: ⁊ mundus per ipſum factus eſt: ⁊ mundus eū nō cognouit. In ꝓpria venit/ ⁊ ſui eū nō receperūt. Quotquot aūt receperūt eū/ dedit eis poteſtatē filios dei fieri: his qui credūt in nomine eius. Qui non ex ſanguinibus/ neq; ex volūtate carnis/ neq; ex volūtate viri/ ſed ex deo nati ſunt. Et verbū caro factum eſt: ⁊ habitauit in nobis (Et vidimus gloriā eius/ gloriā quaſi vnigeniti a patre) Plenum gratie ⁊ veritatis. Offertori. Tui ſūt celi ⁊ tua ē terra orbē terrarū ⁊ plenitudinē ei⁹ tu fūdaſti: iuſticia ⁊ iudiciū ꝓparatio ſedis tue. Secre. Oblata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate ſctifica: noſq; p hec a peccatorū nr̄oꝝ maculis emunda. P eundē. Cōio. Viderūt omnes fines terre ſalutare dei noſtri. Cōplē. Preſta qs oipotēs de⁹: vt natus hodie ſaluator mundi/ ſicut diuine nobis generatiōis eſt auctor/ ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor: Jeſus chr̄s filius tuus dñs noſter. Qui tecum. ¶ Infra octauā natiuitatis dñi oīa vt in die. Kyrieleyſon de patrōis cū ſolēni Et i terra. vel p octauas. Scūs qd placebit. vl' ágelicū.

¶ De ſctō Stephano ſi i dñica venerit. Ad ꝓceſſionē R. Lapides torrētes. In reditu R. Verbū caro. Ad miſſā. Introi.

Etenim ſederūt p̄ncipes ⁊ aduerſū me loquebant᷑: et iniqui pſecuti ſunt me adiuua me dñe de⁹ me⁹: quia ſeruus tuus exercebat᷑ in tuis iuſtificationib⁹. ps. Beati imaculati in via: qui ambulant in lege dñi. Glia pri. Kyrie. Magne de⁹. Oio.

D A nobis qm̄s domine imitari qd colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: qa eius natalicia celebramus: qui nouit etiā pro pſecutoribꝰ exorare. dn̄m noſtrū Jeſū xp̄z filiū tuū. Qui tecū.

Cōme. fiat de natiui. ⁊ de dn̄a.
Lectō Actuū apl'oꝝ. vi. et. vij.

I N diebus illis. Stephanus plenus gratia ⁊ fortitudine/faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna in populo. Surrexerunt aūt quidā de ſynagoga/que appellabat̄ libertinoꝝ ⁊ cyrenenſiū ⁊ alexādrinoꝝ/⁊ eoꝝ qui erāt a cilicia ⁊ aſia diſputātes cū Stephano: ⁊ nō poterāt reſiſtere ſapiētie ⁊ ſpiritui q loquebat̄. Audiētes aūt hec diſſecabant̄ cordibus ſuis: ⁊ ſtridebāt dentibꝰ in eū. Cū aūt eſſet ſtephanus plenus ſpiritu ſctō: intendēs in celū vidit gloriā dei: ⁊ ieſū ſtantē a dextris dei/⁊ ait. Ecce video celos apertos: ⁊ filiū hoīs ſtantē a dextris virtutis dei. Exclamantes autē voce magna cōtinuerunt aures ſuas: ⁊ impetū fecerunt vnanimiter in eū. Et eijcientes euz extra ciuitatē lapidabant. Et teſtes depoſuerūt veſtimēta ſua ſecus pedes adoleſcentis/ qui vocabat̄ ſaulus. Et lapidabant ſtephanū inuocantē ⁊ dicentē. Dn̄e ieſu ſuſcipe ſpiritū meū. Poſitis autē genibus/clamauit voce magna dicens. Dn̄e ne ſtatuas illis hoc peccatū. Et cum hoc dixiſſet obdormiuit in dn̄o. Grad.

S ederunt principes et aduerſū me loquebātur: ⁊ iniqui perſecuti ſunt me. ℣. Adiuua me dn̄e deus meus: ſaluum me fac propter miſericordiā tuam. A lleluia. ℣. Video celos apertos: et ieſum ſtantē a dextris virtutis dei. Proſa. Grates nunc omnes. vt ſup. i 2.

Proſa ſequēs tm̄ di i octaua.

H Anc concordi famulatu colamus ſolēnitatē. A uctoris illius exēplo edocti benigno. P ro perſecutoꝝ precātis fraude ſuoꝝ. O Stephane ſignifer regis ſūmi bōe nos exaudi. P roficue qui es ꝓ tuis exauditus inimicis. P aulus tuis p̄cibꝰ Stephane te quondaz pſecutꝰ xp̄o credit. E t tecū tripudiat i regno: cui nullus perſecutor appropinquat. N os proīde nos ſupplices ad te clamātes ⁊ precibꝰ te pulſantes. O ratio ſanctiſſima nos tua ſemp conciliet deo noſtro. T e petrus chr̄i miniſtrū ſtatuit: tu petro normā credēdi aſtruis. A d dextrā ſummi patris oſtendendo: quē plebs fu-

BIBL. ... OSSOLINSKICH

rens crucifixit. T è ſibi chr̃s ele- git ſtephane. P er quem fideles ſuos corroboret. S e tibi iter ro tatᵒ ſaxoꝝ ſolatio mãifeſtás. N ũc ĩter iclytas martyrũ purpuras co ruſcas coronatᵒ. S. Math. xxiij

I N illo tpe. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ princi pibᵒ ſacerdotũ. Ecce ego mit to ad vos pphetas/⁊ ſapien- tes/⁊ ſcribas:⁊ ex illis occide tis ⁊ crucifigetis:⁊ ex eis fla- gellabitis in ſynagogis vr̃is: ⁊ pſeq̃mini de ciuitate in ciui tatem: vt veniat ſup vos oĩs ſanguis iuſtus / q effuſus eſt ſup terrã/a ſanguine abel iu- ſti vſq; ad ſanguinẽ çacharie filij barachie/quez occidiſtis inter tẽplum et altare. Amen dico vobis: veniẽt hec omnia ſup generationẽ iſtam. Hie- ruſalẽ hieruſalẽ que occidis pphetas: et lapidas eos qui ad te miſſi ſunt. Quotiẽs vo lui ꝯgregare filios tuos: quẽ- admodum gallina cõgregat pullos ſuos ſub alas/⁊ nolui ſti? Ecce relinquet vobis do mus vr̃a deſerta. Dico eni vo bis. Nõ me videbitis amodo/ donec dicatis. Bñdictᵒ q venit in noie dñi. Credo dr̃. Offer.

E legerũt apl̃i ſtephanũ leuitam plenũ fide ⁊ ſpũ ſctõ: quẽ lapidaue runt iudei orantẽ ⁊ dicentem: dñe ieſu accipe ſpiritũ meum. Secr.

S uſcipe dñe munera p cõ- memoratiõe bti ſtephani p- tomartyris: vt ſicut illum paſ ſio fecit glorioſum: ita nos de- uotio reddat innocuos. Per.

Prefatio de natiuitate. San ctus ſolẽne. Cõio. V ideo ce- los apertos ⁊ ieſũ ſtantẽ a dextris virtutis dei: dñe ieſu accipe ſpũm meũ: ⁊ ne ſtatuas illis hoc peccatũ qa neſciunt qd faciũt. Complẽ.

A uxilient nobis qm̃s dñe ſumpta myſteria: ⁊ intercedẽ te btõ ſtephano ptomartyre tuo/ſempiterna ptectiõe con firmẽt. Per. ¶ In die ſancti Stephani benedictio auene.

A diutoriũ noſtrũ in nomi- ne dñi. Qui fecit celũ ⁊ terrã. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meã. Et cla mor meᵒ ad te vẽiat. ℣. Dñs vobi ſcũ. Et cũ ſpũ tuo. Bñdictio.

B Ene ✠ dic dñe creatu- rã iſtã auene: vt ſit reme diũ ſalutare eqs ceteriſq; ani malibᵒ: ⁊ p̃ſta p inuocationẽ ſcti nois tui ⁊ p gl̃ioſi proto martyris tui ĩterceſſionẽ: vt q̃ cũq; ex ea guſtauerit ab oĩbᵒ ꝯtrarietatibᵒ liberent/⁊ corpo ris ſanitatẽ pcipiãt. Per xp̃z.

C Reator ⁊ ꝯſerua- Orõ. tor generis humani/da

to: gratie ſpiritualis/largito:
ſalutis eterne:tu domine mit
te ſpiritū tuū ſup hāc creatu-
ram auene:vt armata virtute
celeſtis diſpēſatiōis/equis ce
teriſq; animalib⁹ ex ea guſtā-
tibus pficiat ad ſanitatē. Per
dñm nrm. Et bñdictio dei
pa✠tris oīpotētis:⁊ fi✠lij:
⁊ ſpiritus✠ ſancti deſcendat
ſup hāc creaturā auene/⁊ ma
neat ſemp. Amē. ¶ De ſācto
Joanne apoſtolo et euange-
liſta.ſi obuenerit die domini-
co. Ad pceſſionē ℟. Vox to-
nitrui. In reditu ℟. Verbum
caro. Ad miſſam. Introitus.

In medio ec-
cleſie aperuit
os ei⁹:⁊ iple-
uit eum dñs
ſpū ſapientie
⁊ intellectus:
ſtolam glorie
iduit eū. Ps.
Bonū eſt confiteri dño: ⁊ pſallere
nomini tuo altiſſime. Glia patri.
Kyrie. Fons bōitatis. Oro.
Eccleſiam tuam dñe be-
nignus illuſtra:vt beati
Joannis apl'i tui ⁊ euāgeliſte
illuminata doctrinis: ad dona
perueniat ſempiterna. Per.
Cōmemo.de natiui.de dña:
⁊ de ſctō ſtephano. Lectio li-
bri ſapientie. Eccleſiaſtici. xv.
Qui timet deū faciet bo-
na. Et q continēs eſt iu
ſticie apprehēdet illā: ⁊ obui
abit illi quaſi mater honorifi
cata. Cibabit illū pane vite et
intellectus: ⁊ aqua ſapientie
ſalutaris potabit illuz. Et fir-
mabit in illo ⁊ non flectet: et
cōtinebit illū ⁊ nō cōfundet:
⁊ exaltabit illū apud pximos
ſuos. In medio eccleſie ape-
ruit os ei⁹: ⁊ implebit eū ſpi-
ritu ſapiētie ⁊ intellectus: et
ſtola glie induet eū. Jocūdi-
tatē ⁊ exultationē theſauriza
bit ſup eū. Et noīe eterno he
reditabit illū dñs de⁹ noſter.
Grad. Exijt ſermo iter fratres
q diſcipul⁹ ille nō moritur. ℣. Sed
ſic eū volo manere donec veniam:
tu me ſequere. Alla. ℣. Hic eſt
diſcipulus ille qui teſtimoniū phi
bet de his:⁊ ſcim⁹ qa verū eſt teſti
moniuz ei⁹. Proſa. Grates nūc.
vtā. Seqns pſa tm̄ di i octa.
Pſallat chorus voce clara:
ſed nec laudis vox ſit rara.
Plebs que cantus eſt ignara ſit i
pce non auara. Corda cordis ſit
intenſa: ad amorem mens accenſa.
Tanti feſti laus imenſa oī maior
eſt impenſa. Rerū bina bis natu
ra ſua ſeruans in ſe iura. Con-
cors tamen ex iunctura: ſua plau-

d... mēſura. Montes/campi/ ſylue/rura.ꝛ aquaꝝ fons clauſura. Queqꝫ viuūt in his pura laudet deū creatura. Iocūdemur ergo qa dies digna melodia. Digna dies harmōia ſit dies laudis ſcia. Nunqꝫ dies ſit obſcura neqꝫ preſens nec futura. Qua colunt̄ ſcti feſta:per quē lux eſt manifeſta. O vox dulcis ꝛ ſyncera:erat verbū ꝛ lux vera. Iſte nouus cithariſta nō diſcordat a pſalmiſta. Hic ioannes ſcribēs iſta nō eſt idē q baptiſta. Ille q̄ſi min⁹ certa:iſte ꝓmit plus apta. Ille fuit vite via: iſte verbi ſymphōia. Ille magis q̄ꝫ propheta:celi vidit hic ſecreta. Hic de fontis vite vena debriat⁹ eſt in cena. Huic i cruce pendēs vita dū aſtaret inquit ita. Frater ecce mater tua tūc accepit hanc in ſua. Caſto caſte dat̄ cura caſtitatis ꝓ cenſura. Ioānes chꝛi chare cuſtos matris tā ꝑclare. Tua ꝑce nos dignare ieſu chꝛo ꝯmēdare. Vt fons ſūme pietatis emundatos a pctis. Saluet iūgat nos beatis celi ſede ſublimatis. Amen.

Secundū Joānem.xxi.

In illo tpe. Dixit Jeſus petro. Sequere me. Conuerſus petr⁹/ vidit illū diſcipulū quē diligebat ieſus ſequētē: qui et recubuit in cena ſupra pectus ei⁹/ꝛ dixit. Dn̄e/qs eſt qui tradet te? Hūc ergo cū vidiſſet petrus/dicit ieſu. Dn̄e/ hic aūt qd? Dicit ei ieſus. Sic eū volo manere/dōec veniā. Quid ad te? Tu me ſequere. Exijt ergo ſermo iſte iter fratres: qa diſcipulus ille nō moritur. Et nō dixit ei ieſus / nō morit̄: ſed ſic eū volo manere donec veniā/qd ad te. Hic eſt diſcipulus ille/q teſtimoniū perhibet de his/ꝛ ſcripſit hec. Et ſcim⁹/qa verū eſt teſtimoniū eius. Credo dicit̄. Offer.

Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedr⁹ q̄ in libano eſt multiplicabit̄. Sec. Suſcipe dn̄e qn̄s munera que in eius tibi ſolēnitate deferim⁹: cui⁹nos cōfidimus patrocinio liberari. P. Prefatio d̄ aplis. Sctūs ſolē ne. Cōio. Exijt ſermo inter fratres q̄ diſcipulus ille nō morit̄: ꝛ nō dixit ieſus nō morit̄: ſed ſic eū volo manere donec veniā. Cōpl.

Refecti cibo potuqꝫ celeſti deus nr̄ / te ſupplices dep̄camur: vt in cui⁹ hec cōmemoratiōe ꝑcepim⁹: ei⁹mūiamur ꝛ p̄cib⁹. P. ¶ In die ſcti ioānis euāgeliſte bn̄dictio vini.

Adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i Qui fecit celū ꝛ terrā. ℣. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Ex hoc nunc ꝛ vſqꝫ in ſeculum. ℣. Dn̄s vobi-

ſcū.Et cū ſpū tuo. Initiū ſcti
euāgelij ſm ioannē. In prin
cipio erat verbū:ꝛ verbū erat
apud deū. viſ. ℣. Oſtende no/
bis dn̄e miſericordiā tuā. Et ſalu/
tare tuū da nobis.℣. Dn̄e exaudi
orationē meā.Et clamor.℟. Dn̄s
vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oro.
BEne ✠ dico te creatura
vini. In noie patris om
nipotentis q cūcta ex nihilo
creauit: ꝛ de terra vniuerſa vi
nētia germinare p̄cepit.Be/
ne ✠ dico te in noie filij eius
q eſt a ſpirituſancto in vtero
virginali cōceptus:ꝛ inde na
tus/totū mundū ſua natiuita
te letificauit.Bene ✠ dico te
in nomine ſpirituſſancti pa/
racleti qui proceſſit ab vtro/
qꝫ/ꝛ apl'oꝝ pectora inuiſibili
ter penetrās cōfirmauit.Be/
ne ✠ dico te per ſanctā trini
tatē ꝛ inſeparabilē vnitatem:
pro cuiꝰ fide omnes apl'i ꝛ ſā
cti martyres pugnantes/mū
dum cū terreſtribꝰ deuicerūt.
Confeſſores inſup ꝛ virgines
eandē ſanctā trinitatē ꝓfiten
do/ad angelicā peruenerunt
manſionē.Bene ✠ dico te p
omnes virtutes celoꝝ: vt ſis
benedictū omnibus te ſumē
tibus in ſalutē corporis ꝛ ani
me:vt qcūqꝫ ex te guſtauerit/
ſit ꝓtectione dei ab omni ad/
uerſitate corporis ꝛ anime li
beratus.P eūdē dn̄m. Oro.
EXaudi qs̄ dn̄e deꝰ pre/
ces noſtras:ꝛ hāc crea/
turā vini/quā ad vſum homi
nibꝰ ex vitis ꝓpagine germi
nare iuſſiſti: ꝛ q eundē liquo
rē in vltima cena quā cū diſci
pulis tuis ante paſſionē bibe
bas in ſanguinem tuū verbo
cōuertiſti. Bn̄ ✠ dicere ꝛ ſan
cti ✠ ficare tua pietate digne
ris:vt ex eo guſtātes omnes
ſub tua ꝓtectione defendas a
preſenti p̄iculo:ꝛ poſt hāc vi/
taꝫ/mortē ꝑpetuā guſtare nō
p̄mittas.Qui cū deo patre ꝛ
ſpūſctō viuis. ꝛc. Et bn̄di/
ctio dei pa ✠ tris oīpotētis:
ꝛ fi ✠ lij:ꝛ ſpiritus ✠ ſancti
ſit ſuper hāc creaturā vini. vt
ſit remediū ſalutare oībꝰ ſu/
mētibꝰ i vitā eternā.Am̄. De
mū vinū aſpgat aq̄ bn̄dicta.
¶ In feſto ſctōꝝ inocētū.Si
cadit i dn̄icam.Ad pceſſionē
℟. Centū q̄dragita. In reditu
℟. Verbū caro. Et tūc oīa fiūt
cum ſolēni cantu. vtpote cuꝫ
Glia pr̄i. Glia i excel. Alla. Pro
ſa. Grates nūc.Credo. fit.ꝛ Ite
miſſa eſt. Idē etiā fit qn̄ eps ce
lebrat.Alijs aūt diebꝰ oīa illa
omittunt.Ad miſſā Introitꝰ.

Ex ore infanti-
um deus ⁊ la-
ctentiū perfe-
ciſti laudē ꝓ-
pter inimicoſ
tuos. Ps. Do
mine dn̄s nr̄:
q̄ȝ admirabile
eſt nomē tuū i vniuerſa terra. Ky
rieleiſō p octas ſine Et i fra.
Deus cuius hodi- Oro.
erna die preconiū inno
cētes martyres nō loquēdo
ſed moriēdo cōfeſſi ſunt: oīa
in nobis vicioꝝ mala mortifi
ca: vt fidē tuā quā lingua nr̄a
loquit̄/etiā morib⁹ vita fatea
tur. Per dn̄m. Cōme. de na-
tiui. de dn̄a ⁊ de feſtis p̄cedē
tibus. Lectio libri apocalyp-
ſis bti ioannis apoſtoli. xiiii.
In diebus illis. Uidi ſu
pra montē ſion agnum
ſtantē:⁊ cū eo centū quadra-
gintaquattuor milia/haben-
tes nomē eius ⁊ nomē patris
eius ſcriptū in frontib⁹ ſuis.
Et audiui vocē de celo/tanq̄ȝ
vocē aquaꝝ multarū:⁊ tanq̄ȝ
vocē tonitrui magni. Et vo-
cem quā audiui/ſicut cithare
doꝝ cithariçantiū in citharis
ſuis. Et cantabant quaſi can-
ticū nouū ante ſedē/⁊ ante q̄t
tuor animalia ⁊ ſeniores. Et
nemo poterat dicere canticū/
niſi illa centū quadragintaq̄t
tuor milia/q empti ſunt de ter
ra. Hi ſunt q cū mulierib⁹ nō
ſunt coinqnati: virgines eni
ſūt. Hi ſequunt̄ agnū quocū
q̄ȝ ierit. Hi empti ſunt ex oī-
bus primitie deo ⁊ agno:⁊ in
ore ipſoꝝ nō eſt inuentū mē-
daciū. Sine macula eniȝ ſunt
ante thronū dei. Grad. Ani
ma noſtra ſicut paſſer erepta eſt de
laqueo venantiū. ℣. Laque⁹ ꝯtrit⁹
eſt ⁊ nos liberati ſum⁹: adiutoriū
noſtrū in noīe dn̄i qui fecit celū et
terram. Laus tibi chriſte. Uel.
Alla. ℣. Te martyꝝ candidat⁹
laudat exercit⁹ dn̄e. Proſa i oct.
Laus tibi chr̄e/p̄ris optime
nate: de⁹ oīpotentie. Quē
celit⁹ iubilat ſup aſtra manētis ple
bis dec⁹ harmonie. Quē agmi-
na īfantiū ſonoris hymnis collau
dāt etheris ī arce. Quos impi⁹
ob nomis odiū tui miſero ſtrauit
vulnere. Quos pie nūc remune
ras in celis chr̄e ꝓ penis nitide.
Solita vſus grā: q tuos ornas
coronis ſplēdide. Quoꝝ p̄cib⁹
ſacris dele p̄camur pie nr̄a crimi-
na vite. Ut quos laudibus tuis
iūxeras: nobis iſtic dones clemēs
fauere. Illis eterne dans lu-
mē glorie nobis terrena concede
vicere. Et liceat ſerenis actib⁹

plene nos adipiſci dona tue grẽ. Herodis vt nõ fiat ſocius: quiſquis in hoꝝ laude ſe exercet ꝑpere. Sed eternaliter cũ eiſdem cateruis tecũ ſit dñe. Amẽ. vel pſa. O btã btõꝝ. 30 r. Scđꝫ math. ij

In illo tpe. Angel⁹ dñi apparuit in ſomnis ioſeph/dicens. Surge/⁊ accipe puerũ ⁊ matrẽ eius/⁊ fuge in egyptũ: ⁊ eſto ibi vſqꝫ dũ dicã tibi. Futurũ eſt enim/vt herodes querat puerũ ad ꝑdendũ eũ. Qui conſurgẽs/accepit puerũ ⁊ matrẽ eius nocte/⁊ receſſit in egyptũ: ⁊ erat ibi vſqꝫ ad obitũ herodis: vt adimpleret̃ qđ dictuꝫ eſt a dño ꝑ ꝓphetã dicentẽ. Ex egypto vocaui filium meũ. Tunc herodes vidẽs qm̃ illuſus eſſet a magis/iratus eſt valde: et mittens occidit oẽs pueros/qui erant in bethleẽ ⁊ in omnibus finibus eius/a bimatu ⁊ infra: ſcđm tẽpus/qđ exqſierat a magis. Tunc adimpletum eſt qđ dictum eſt per hieremiã ꝓphetã/dicẽtẽ. Vox in rama audita eſt: plorat⁹ ⁊ vlulatus multus: rachel plorãs filios ſuos: ⁊ noluit conſolari qa nõ ſunt. Credo nõ dr̃. Offer. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiũ: laque⁹ contritus eſt et nos liberati ſum⁹.

Secr. Adeſto dñe qm̃s muneribus innocentũ feſtiuitate ſacrãdis: ⁊ pſta: vt eoꝝ ſynceritatẽ poſſim⁹ imitari/quorũ tibi dicatã veneramur infantiã. Per. Prefatio de natiuitate. Sãct⁹ angelicũ. Cõi. Vox in rama audita eſt/plorat⁹ ⁊ vlulat⁹: rachel plorãs filios ſuos: ⁊ noluit ꝯſolari qa nõ ſũt. Cõpl. Votiua dñe dona ꝑcepim⁹ que nobis ſãctoꝝ innocentũ ꝑcibus ⁊ pñtis qm̃s vite pariter ⁊ eterne tribue conferre ſubſidiũ. P. Miſſa ꝯcludit̃ p Benedicam⁹ dño ꝑ octauas.

¶ In feſto ſci thome cantuarienſis epi ⁊ martyr. Si venerit die dñico ad ꝓceſſionẽ ℞. Paſtor cadit. In reditu ℞. Verbum caro. Ad miſſã Introit⁹.

Etabit̃ iuſt⁹ in dño ⁊ ſpabit in eo: ⁊ laudabũt oẽs recti corde. Ps. Exaudi de⁹ orõnẽ meã cũ deprecor: a timore inimici eripe aĩam meaꝫ. Glia pñ. Kyrieleiſon ꝑ octas. Oratio.

Deus pro cuius eccleſia glorioſus pontifex thomas gladijs impioꝝ occubuit: preſta qſumus: vt omnes q implorãt eius auxilium/petitionis ſue ſalutarẽ

cõſequant effectũ. P. Epl'a: Omnis põtifex. infra de vno marty. 305. Grad. O ñe preueniſti eũ in bñdictionibꝰ dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide pcioſo. ꝟ. Uitã petijt a te ꝛ tribuiſti ei lõgitudinẽ dierũ in ſcl'm ſcl'i. A lľa. ꝟ. Surrexit paſtor bonꝰ qui poſuit aiam ſuã p ouibus ſuis: ꝛ pro ſuo grege mori dignatus eſt. Proſa. Grates nunc oẽs. vtś. fo. 12. Euãg. Ego ſũ paſtor bonꝰ. Reqre dñica. ij. poſt paſcha. 108. Credo dicitur. Offer. Poſuiſti dñe in capite eiꝰ coronã de lapide pcioſo: vitã petijt a te ꝛ tribuiſti ei. Secre. Munera tibi q̃s dñe dicata ſanctifica: ꝛ intercedente btõ thoma martyre tuo atq; põtifice / p eadẽ nos placatus intende. P. Prefatio de natiuitate dñi. Sãctus per octauas. Cõio. Magna eſt gl'ia eius in ſalutari tuo: gloriã ꝛ magnũ decorẽ impones ſuper eũ dñe. Compl. Adiuuet nos q̃s ops ꝛ miſericors deus p hec ſãcta que ſumpſimus beati thome martyris tui atq; pontificis interceſſio veneranda: qui pro tui nois honore / glorioſo meruit coronari martyrio. P. ℭ Dominica ĩfra octauã natiuitatis xpi. Ad pceſſionẽ R. Deſcendit de celis. In reditu R. Uerbum caro. Ad miſſã. Introitꝰ.

Um mediuz ſilentiũ tenerẽt oĩa: ꝛ nox in ſuo curſu medium iter hẽret: oĩpotẽs ſermo tuus dñe de celis a regalibꝰ ſedibꝰ venit. Ps. Dñs regnauit decorẽ indutus eſt: indutus ẽ dñs fortitudinẽ ꝛ pcinxit ſe. Gl'ia pri. Kyrieleiſon p octas. Oro. Omnipotens ſempiterne deꝰ: dirige actus nr̃os in beneplacito tuo: vt in nomĩe dilecti filij tui mereamur bonis operibus abũdare. Qui tecũ. Cõmemo. fit de octauis. Lcõ eple beati pauli apl'i. Ad Galathas. iiij. FRatres. Quanto tẽpore heres paruulus eſt / nihil differt a ſeruo: cũ ſit dñs oĩum: ſed ſub tutoribꝰ ꝛ actoribꝰ eſt vſq; ad pfinitũ tẽpus a patre. Ita ꝛ nos cũ eſſemus paruuli / ſub elementis mũdi eramꝰ ſeruientes. At vbi venit plenitudo tẽporis / miſit deus filiũ ſuũ factũ ex muliere: factũ ſub lege: vt eos qui ſub lege erãt / redimeret: vt adoptionẽ filioꝝ reciperemus. Quoniã

autẽ

autẽ eſtis filij dei: miſit deus
ſpiritũ filij ſui in corda veſtra
clamantez/abba pater. Itaqꝫ
iam non eſt ſeruus/ſed filius.
Qđ ſi filius:⁊ heres per deũ.
Grad. Speciosus forma pre fi-
lijs hoium:diffuſa eſt gratia in la-
bijs tuis. ℣. Eructauit cor meum
verbũ bonũ:dico ego opa mea re-
gi:lingua mea calamꝰ ſcribe veloci
ter ſcribentis. Alla. ℣. Dñs re-
gnauit decorẽ iduit:iduit dñs for-
titudinẽ ⁊ pcinxit ſe vtute. Pro-
ſa nõ di. Sc͞dm lucam.ij.
In illo tpe. Erãt ioſeph
⁊ maria mr̃ ieſu/mirãtes ſup
his/q̃ dicebanť de illo. Et bñ
dixit illis ſymeon:et dixit ad
mariã matrẽ eiꝰ. Ecce poſitus
eſt hic i ruinã ⁊ in reſurrectio
nẽ multoꝝ in iſrael/⁊ i ſignũ
cui ꝯtradiceť. Et tuã ipſiꝰ ani
mã ptrãſibit gladius/vt reue
lenť ex multis cordibꝰ cogi-
tationes. Et erat anna ꝓphe
tiſſa/filia phanuel/de tribu a-
ſer. Hec ꝓceſſerat in diebus
multis: ⁊ vixerat cũ viro ſuo
annis ſeptẽ a virginitate ſua.
Et hec vidua vſqꝫ ad annos
octogintaquattuor: que non
diſcedebat de tẽplo/ieiunijs
⁊ obſecrationibꝰ ſeruiens die
ac nocte. Et hec ipſa hora ſup
ueniẽs/cõfitebať dño:et loq̃-
bať de illo omnibus q expe-
ctabant redẽptionẽ iſrael. Et
vt pfecerũt omnia ſcd͞m legẽ
dñi:reuerſi ſunt in galileã/in
ciuitatẽ ſuaz naçareth. Puer
aũt creſcebat/⁊ ꝯfortabať ple
nus ſapiẽtia. Et gratia dei erat
in illo. Credo caniť ſolẽniter
Offer. Deꝰ enĩ firmauit orbem
terre q nõ ꝯmonebiť:parata ſedes
tua deꝰ ex tunc a ſeculo tu es. Se-
cre. Concede q̃s ops̃ deus:
vt oculis tue maieſtatis pla-
ceat munus oblatũ:⁊ gratiaz
nobis pie deuotionis obtine
at: ⁊ effectũ btẽ perennitatis
acqrat. P. Prefatio de nati-
uitate dñi. Sãctꝰ p octauas.
Uel angelicaz. Cõio. Tolle
puerũ ⁊ matrẽ eius ⁊ vade in ter-
rã iuda:defuncti ſunt enĩ q quere-
bãt animã pueri. Cõpl. Per hu
ius dñe opationẽ myſterij: ⁊
vicia nr̃a purgenť et iuſta de-
ſideria cõpleanť. P. ¶ Sil-
ueſtri pape ad ſabbatũ anti-
cipať/ſi venerit in dñicã. In-
troi. Sacerdotes tui dñe. 107.
Kyrieleiſon p octauas. Oro.
Da qs̃ omnipotẽs deꝰ:
vt beati ſilueſtri confeſ-
ſoris tui atqꝫ pontificis vene
randa ſolennitas:⁊ deuotio-
nẽ nobis augeat ⁊ ſalutẽ. P.
Epla. Ecce ſacerdos magnus

q in vita ſua. 308. Grad. Ecce
ſacerdos magnꝰ. Alla. Inueni da-
uid ſeruū. 310. Proſa. Grates
nūc. vts. 12. Euāg. Sint lūbi
vr̃i. 312. Credo dr̃. Offer. In
ueni dauid. 313. Secr. H anc
hoſtiā dñe quā ꝓ cōmemo-
ratiōe bti ſacerdotis tui ⁊ cō
feſſoris ſilueſtri tibi īmola-
mus: meritis ipſius nobis ſa
lutarē cōcede. P. Prefatio d̃
natiuitate dñi. Sāctus. ſolē-
ne. Cōio. Beatus ſeruus. 313.
Cōpl. A diuuēt nos dñe q̃s
hec myſteria q̃ ſumpſimus: ⁊
bti ſilueſtri ꝯfeſſoris tui atq̃
pōtificis interceſſio veneran
da. P. ℂ In circūciſiōe dñi.
Si fuerit die dñico Ad ꝓceſ
ſionē R̃. Deſcēdit de celis. In
reditu R̃. Verbū caro. Ad miſ
ſā Intro. Puer natꝰ. ⁊ alia vt
in natiuitate dñi. fo. 11. Ky-
rie. Magne deꝰ. Proſa. Gra
tes nunc omnes. fol. 12. Oro.

Eus q no-
bis nati ſal
uatoris diē
celebrare
cōcedis oc
tauum: fac
nos queſu
mus eiꝰ ꝑ-
petua diuinitate muniri: cuiꝰ
ſumus carnali cōmercio repa
rati. Qui tecū. Leō eplē bea
ti pauli apli. Ad galathas. iii.

FRatres. Priuſq̃ veniret
fides/ſub lege cuſtodie-
bamur: cōcluſi in eā fidē que
reuelanda erat. Itaq̃ lex pe-
dagogus noſter fuit in chri-
ſto/vt ex fide iuſtificemur. At
vbi venit fides/iā nō ſumus
ſub pedagogo. Omnes eniꝫ
filij dei eſtis per fidē/que eſt
in chriſto ieſu. Quicunq̃ eni
in chriſto baptiçati eſtis/chri
ſtū induiſtis. Nō eſt iudeus
neq̃ grecus: non eſt ſeruus
neq̃ liber: nō eſt maſculꝰ ne-
q̃ femina. Omnes enim vos
vnū eſtis in xp̄o ieſu. Si aūt
vos chriſti/ergo abrae ſemen
eſtis/ſcd̄m promiſſionē here-
des. Dico autē. Quanto tēpo
re heres paruulus eſt: nihil
differt a ſeruo cū ſit dñs om
niū: ſed ſub tutoribꝰ ⁊ actori-
bus eſt vſq̃ ad ꝓfinituꝫ tem-
pus a patre. Scd̄ꝫ Lucam. ii.

IN illo tpe. Poſtq̃ con-
ſumati ſunt dies octo/
vt circūcidereť puer: vocatuꝫ
eſt nomen eius ieſus. Qd̄ vo
catū eſt ab angelo priuſq̃ in
vtero conciperet. Credo dr̃.
Sec. P reſta q̃s omnipotēs
deus: vt hec munera que dñi
noſtri ieſu chriſti arcane na-

tiuitatis myſterio gerimꝰ/purificate mētis intelligētia cōſeq̄mur. P eundē. Prefatio. Quia per incarnati. Sāctus ſolēne. Cōplē. Preſta qm̄s oḡs deꝰ: vt qđ ſaluatoris dn̄i nr̄i ieſu xp̄i recenſita ſolennitate ꝑcepimus: perpetue nobis redēptionis cōferat medicinā. Per eundē. ℭ De dn̄a. Orō.

Deus qui ſalutis eterne beate marie virginitate fecūda humano generi p̄mia p̄ſtitiſti: tribue q̄s: vt ipſā ꝓ nobis intercedere ſētiamꝰ: per quā meruimus auctorez vite ſuſcipe dn̄m noſtrū ieſū xp̄m filiū tuū. Qui te. Secr.

Muneribꝰ noſtris qm̄s dn̄e precibuſq; ſuſceptis (intercedēte btā virgine maria) ⁊ celeſtibꝰ nos mūda myſterijs ⁊ clemēter exaudi. P. Cōplē.

Hec nos cōio dn̄e purget a crimine: et intercedēte beata dei genitrice maria: celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per eundē. ℭ In octaua ſcti ſtephani oīa vt i die eiꝰ. Kyrieleiſō ꝑ octauas cū Et i terra. Proſa de proprio. Credo dicit̄. Prefatio de natiuitate. Sanctꝰ angelicū vel de martyribus. ℭ In octaua ſancti ioannis omnia vt in die. Kyrieleiſon de aplis. Proſa propria. Credo dr̄. Prefatio de aplis. Sāctus de apoſtolis. ℭ In octaua innocentū oīa vt in feſto eoꝝ cū Gloria p̄ri. ⁊ Gloria in excelſis. Kyrieleiſō de martyribus. Alla. cū pſa. Credo dicit̄. Prefatio de natiuitate. Sanctꝰ de martyribus. Ite miſſa eſt dicit̄. Nota ſi octaua ſcti ſtephani/ioannis/ vel innocentū die dn̄ico acciderit. Ad ꝓceſſionē oīa ꝑficiſe fiūt vt i feſtiuitatibus eorum. ℭ In vigilia epiphanie. Si in dn̄icam ceciderit Ad ꝓceſſionē R. Deſcēdit de celis. In reditu R. Uerbū caro. Ad miſſaz Intro. Lux fulgebit. per totū vlꝰ in ſcd̄a miſſa de natiuitate. folio. ⁊ Kyrieleiſon ꝑ octauas. cū Et in terra. Proſa. Orates nūc omnes. Oratio.

Corda noſtra q̄s dn̄e vētture feſtiuitatis ſplēdor illuſtret: quo mūdi huiꝰ tenebris carere valeamus: ⁊ perueniamus ad patriam claritatis eterne. P. Lctō epiſtole beati pauli apli. Ad Romañ. iij.

Fratres. Scimus quoniam quecūq; lex loquit̄/his q ſub lege ſunt loquit̄: vt omne os obſtruat̄/⁊ ſubditꝰ fiat oīs mundus deo: quia ex

operibus legis nō iuſtificabi
tur oīs caro corā illo. Per le
gem enim cognitio peccati.
Nūc aūt ſine lege iuſtitia dei
manifeſtata eſt:teſtificata a le
ge ⁊ ꝓphetis. Juſtitia aūt dei
ꝑ fidē ieſu xp̄i in omnes ⁊ ſu
per omnes q̄ credunt in eū.
Nō enī eſt diſtictio. Oēs enī
peccauerūt/⁊ egēt gloria dei.
Juſtificati gratis per gratiaꝫ
ipſius ꝑ redēptionē que eſt i
xp̄o ieſu: quē ꝓpoſuit deꝰ ꝓ-
pitiatorē per fidē in ſanguine
ipſiꝰ ad oſtēſionē iuſticie ſue/
ꝓpter remiſſionē p̄cedentiū
delictoꝝ/in ſuſtētatione dei ad
oſtēſionē iuſticie eius in hoc
tēpore: vt ſit ipſe iuſtus ⁊ iuſti
ficās eū q̄ ex fide eſt ieſu chr̄i
dn̄i noſtri. Scd̄m Matth. ij.

IN illo tp̄e. Defuncto he
rode/ecce angelꝰ dn̄i ap
paruit in ſomnis ioſeph i egy
pto/dicēs. Surge/⁊ accipe pu
erū ⁊ matrē eius: ⁊ vade i ter
ram iſrael. Defuncti ſunt enī
qui querebant animā pueri.
Qui cōſurgēs accepit puerū
⁊ matrē eius/⁊ venit in terrā
iſrael. Audiēs autē q̄ arche-
laus regnaret in iudea pro he
rode patre ſuo/timuit illo ire
Et ammonitus in ſomnis/ſe-
ceſſit in partes galilee. Et ve-
niens habitauit in ciuitate/q̄
vocat̄ naçareth: vt adipleret̄
qd̄ dictū eſt ꝑ prophetas: qm̄
naçareꝰ vocabit̄. Credo dicat̄
ſolēne. Secr. Tribue q̄s dn̄e
vt eū p̄ſentibꝰ imolemꝰ ſacri
ficijs ⁊ ſumamꝰ: quē venture
ſolēnitatis pia munera prelo
quunt̄: dn̄m nr̄m ieſū xp̄m fi
liū tuū. Qui tecū. Prefatio.
Quia ꝑ incarnati. Sāctꝰ ꝑ octas.
Cōio. Tolle puerū ⁊ matrē eiꝰ
⁊ vade in terrā iuda: defuncti ſunt
enī q̄ q̄rebāt animā pueri. Cōpl.
Illumina q̄s dn̄e populuꝫ
tuū: ⁊ ſplēdore gratie tue cor
eiꝰ ſemꝑ accēde: vt ſaluatoris
mūdi ſtella famulāte/manife
ſta natiuitas i mētibꝰ noſtris
ſemꝑ reuelet̄ ⁊ creſcat. P eū.

¶ In die epiphanie ſi i dn̄i-
cā venerit. Ad ꝓceſſionē R.
Illumiare. In reditu R. In co
lūbe ſpecie. Ad miſſam Jntro.

Ecce adue
nit dn̄a-
tor dn̄s:
et regnū
in manu
eiꝰ ⁊ po-
teſtas et
iperium.
ps. Deꝰ
iudiciuꝫ
tuū regi da: ⁊ iuſtitiā tuā filio re-

gis.Glia p.Kyrie.Fons bõita.
DEus q hodierna Oro.
die vnigenitũ tuũ gẽti
bus ſtella duce reuelaſti: cõce
de ꝓpitiꝰ: vt q iam te ex fide
cognouimus / vſqꝫ ad contẽ-
plandã ſpeciẽ tue celſitudinis
perducamur. Per eundẽ do.
Lectio Eſaie prophete. lx.c.
HEc dicit dñs. Surge il-
luminare hieruſalẽ: qa
venit lumẽ tuũ:et gloria dñi
ſup te orta eſt. Quia ecce te-
nebre operient terrã/⁊ caligo
pplos. Sup te aũt orieť dñs:
⁊ glia eiꝰ in te videbiť. Et am
bulabũt gẽtes in lumine tuo:
⁊ reges in ſplendore ortꝰ tui.
Leua ĩ circuitu oculos tuos
⁊ vide: omnes iſti cõgregati/
venerũt tibi. Filij tui de lõge
veniẽt: ⁊ filie tue de latere ſur
gent. Tũc videbis ⁊ afflues: ⁊
mirabiť ⁊ dilatabiť cor tuuꝫ:
quãdo conuerſa fuerit ad te
multitudo maris / fortitudo
gẽtiũ venerit tibi. Inundatio
camelorꝫ operiet te/dromeda
rij madian ⁊ epha. Oẽs de ſa-
ba veniẽt/aurũ ⁊ thus deferẽ
tes: ⁊ laudẽ dño annũciãtes.
Grad. Omnes de ſaba venient
aurũ ⁊ thus deferentes: ⁊ laudem
dño annunciantes. ℣. Surge ⁊ il
luminare hieruſalẽ: qa gloria dñi
ſup te orta eſt. Alla. ℣. Vidimꝰ
ſtellã eius in oriente: ⁊ venimꝰ cuꝫ
muneribus adorare dñꝫ. Proſa.
FEſta chri omnis chriſtianitas
celebret. Que miris ſunt
modis ornata: cunctiſqꝫ venerãda
populis. Per omnitenentis ad-
uentũ atqꝫ vocationẽ gentiũ. Vt
natus eſt xp̃s: eſt ſtella magis viſa
lucida. At illi nõ caſſam putãtes
tanti ſigni gloriã. Secũ munera
deferũt: paruulo offerũt vt regi ce
li/quẽ ſydus predicat. Atqꝫ au-
reo tumidi principis lectulo tran-
ſito: xp̃i p̃ſepe queritãt. Hinc ira
ſeui herodis feruida/inuidi recẽs
rectori genito: Bethleẽ paruulos
p̃cepit enſe crudeli ꝑdere. O xp̃e
quantũ patri exercitũ iuuenis do
ctus ad bella maxima pplis p̃di-
cans colligis: fugẽs cũ tantũ miſe
ris. Anno hoĩs triceſimo ſubtꝰ
famuli ſe inclyti inclinauerat ma-
nus deꝰ: cõſecrãs nobis baptiſma
ĩ abſolutionẽ criminũ. Ecce ſpi
ritus in ſpecie ipſũ alitis innocue
vncturꝰ ſãctis pre oĩbꝰ viſitat: ſemꝑ
ipſius cõtentus mãſione pectoris.
Patris etiã inſonuit vox pia/ve
teris oblita ſermonis: penitet me
feciſſe hominem. Vere filius es
tu meus: mihimet placitus/in quo
ſum placatꝰ. hodie te mi fili genui.
Huic omnes auſcultate populi
preceptori. Scd̃ꝫ Mattheũ. ij.

Cum natus eſſet ieſus in bethleẽ iude/in diebus herodis regis: ecce magi ab oriẽte venerũt hieroſolymã/ dicẽtes. Ubi eſt qui natus eſt rex iudeoꝝ? Uidimus enĩ ſtellã eius in oriente: ⁊ venimus adorare eũ. Audiens aũt herodes rex/turbatus eſt/ ⁊ omnis hieroſolyma cuꝫ illo. Et congregãs oẽs principes ſacerdotũ/⁊ ſcribas populi: ſciſcitabat̃ ab eis vbi chriſt⁹ naſceretur. At illi dixerũt ei. In bethleẽ iude. Sic enĩ ſcriptũ eſt ꝑ ꝓphetã. Et tu bethleem terra iuda / nequaꝙ̃ minima es in principibus iuda. Ex te enĩ exiet dux q regat populũ meũ iſrael. Tũc herodes clam vocatis magis/ diligẽter didicit ab eis tẽpus ſtelle/que apparuit eis. Et mittẽs illos in bethleẽ/dixit. Ite ⁊ interrogate diligẽter de puero: ⁊ cum inueneritis renunciate mihi: vt ⁊ ego veniẽs adorem euꝫ. Qui cũ audiſſent regẽ / abierunt. Et ecce ſtella quã viderant in oriente / antecedebat eos/vſqꝫ dũ veniens ſtaret ſupra vbi erat puer. Uidentes aũt ſtellã / gauiſi ſunt gaudio magno valde. Et intrãtes domũ / inuenerũt puerũ cũ maria matre eius. Et ꝓcidentes/ adorauerunt eum. Et apertis theſauris ſuis / obtulerunt ei mũera: aurũ/thus ⁊ myrrhã. Et reſponſo accepto in ſomnis/ne redirẽt ad herodẽ: per aliã viã reuerſi ſunt in regionẽ ſuam. Credo dicit̃ per totã octauã. Offert. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent: reges arabũ ⁊ ſaba dona adducẽt ⁊ adorabũt eũ omnes reges terre: oẽs gentes ſeruiẽt ei. Secr. Eccleſie tue q̃s dñe dona ꝓpiti⁹ intuere: qbus nõ iam aurum thus ⁊ myrrha ꝓfert̃: ſed qđ eiſdẽ muneribꝰ declarat̃: immolat̃ ⁊ ſumit̃ Jeſus chr̃s filius tu⁹ dñs nr̃. Qui tecũ. Prefatio. Quia cũ vnigenitus tu⁹. Sãctus ſolẽne. Cõicãtes ⁊ dieꝫ ſacratiſſimũ. Cõio. Uidimus ſtellã ei⁹ in oriẽte: ⁊ venim⁹ cũ muneribus adorare dñm. Complẽ. Preſta q̃s dñe de⁹ noſter: vt q̃ ſolenni celebramus officio: purificate mentis intelligentia conſequamur. P do.

¶ Infra octauas epiphãiaꝝ Kyrieleiſon ꝑ octauas. vel de patrõis cũ ſolenni Et ĩ terra. Sãct⁹ ꝑ octauas. vel qđ placebit. Alia fiũt vt ĩ die ſctõ. excepto ꝙ nõ dĩ Cõmunicantes.

¶ Dñica infra octauas epi-

phaniæ. Ad pceſſionem ℞. Illuminare. In reditu ℞. Verbum caro. Ad miſſam. Introi.

IN EXCEL/ſo throno vidi ſedere vi/rũ quem adorat multitu//do angelorũ pſallentes in vnũ: ecce cui⁹ imperij nomẽ eſt in eternum. Ps. Iubilate deo omnis terra ſeruite dño in leticia. Gloria patri. Ky/rieleiſõ per octauas. Oratio.

VOta q̃s dñe ſupplicãtis populi celeſti pietate p/ſeq̃re: vt ⁊ que agẽda ſunt videãt: ⁊ ad iplenda q̃ viderint cõualeſcant. P. Lctõ epl'e bti Pauli apl'i. Ad Romanõ. xij.

FRatres. Obſecro vos p miſericordiã dei: vt exhibeatis corpora vr̃a/hoſtiã vi/uentẽ/ſanctã/deo placentẽ: rationabile obſequiũ veſtrũ. Et nolite ↄformari huic ſeculo: ſed reformamini in nouitate ſenſus veſtri: vt pbetis q̃ ſit volũtas dei bona/⁊ beneplacẽs/⁊ pfecta. Dico enĩ per gratiã q̃ data eſt mihi oĩbus qui ſũt inter vos: non plus ſapere q̃z oportet ſapere: ſed ſapere ad ſobrietatẽ: ⁊ vnicuiq; ſicut de⁹ diuiſit ſcd'z mẽſurã fidei. Si/cut enĩ in vno corpore multa mẽbra habemus: oĩa aũt mẽ/bra nõ eundẽ actũ habẽt/ita multi vnũ corp⁹ ſum⁹ in xp̃o: ſinguli ãt alter alteri⁹ mẽbra: in xp̃o ieſu dño nr̃o. Grad.

Bñdict⁹ dñs deus iſrael: q facis mirabilia magna ſolus a ſcl'o. ℣. Suſcipiãt mõtes pacẽ pp'lo tuo: ⁊ colles iuſticiã. Alľa. ℣. Iubila/te deo oĩs terra: ſuite dño ĩ leticia. Proſa nõ dĩ. Scd'm Lucã. ij.

IN illo tpe. Cũ factus eſſet ieſus annoꝝ duodecim: aſcendentibus illis hie/roſolymã ſcd'm cõſuetudinẽ diei feſti: cõſumatiſq; diebus cũ redirent/remãſit puer ie/ſus in hieruſalẽ: ⁊ nõ cogno/uerũt parẽtes eius. Exiſtimãtes aũt illũ eſſe in comitatu/venerũt iter diei: ⁊ reqrebãt eum inter cognatos ⁊ notos. Et non inuenientes/regreſſi ſunt in hieruſalẽ requirẽtes eũ. Et factũ eſt poſt triduũ: in/uenerũt illũ in tẽplo ſedentẽ in medio doctoꝝ/audientez illos ⁊ interrogantẽ eos. Stupebãt aũt omnes q eũ audiebãt ſup prudentia et reſpõſis eius. Et videntes ammirati ſunt. Et dixit mater eius ad illũ. Fili/quid feciſti nobis ſic?

Ecce pater tuus ⁊ ego dolentes querebamus te. Et ait ad illos. Quid eſt ꝙ me q̄rebatis? Neſciebatis/quia in his que patris mei ſunt/oportet me eſſe? Et ipſi non intellexerūt verbū qđ locut⁹ eſt ad eos. Et deſcēdit cū eis/ ⁊ venit naçareth: ⁊ erat ſubdit⁹ illis. Et mater eius ꝯſeruabat omnia verba hec in corde ſuo. Et ieſus ꝓficiebat ſapiētia/⁊ etate: ⁊ gratia/apud deū ⁊ homines. Credo dicitur ſolēne. Offer.

Iubilate deo oīs terra iubilate deo omnis terra ſeruite dn̄o in leticia: itrate in ꝯſpectu eius in exultatione: qa dn̄s ipſe eſt de⁹. Secr.

Oblatū tibi dn̄e ſacrificiū viuificet nos ſemꝑ ⁊ mūiat. P. Prefatio de epiphia. Sanct⁹ angelicū vel ꝑ octauas. Cōio.

Fili quid feciſti nobis ſic/ego ⁊ pater tuus dolētes q̄rebamus te: ⁊ quid eſt ꝙ me querebatis: neſciebatis qa in his q̄ patris mei ſunt oportet me eſſe. Cōpl. Supplices te rogam⁹ oīpotens de⁹: vt quos tuis reficis ſacramētis: tibi etiā placitis moribus dignāter deſeruire cōcedas. P. Itē ſi octaua epiphaniaꝝ ceciderit in dn̄icā. tūc ad ꝓceſſioné per totū tenebit̃ vt ipſo die dn̄ico. ¶ Officiū ꝑnotate dn̄ice/ nunꝙ̄ ante feſtū epiphaniaꝝ anteponit̃: nec poſt octauas eiuſdē feſti. ſed infra octauam dn̄tarat peragitur.

¶ Quando feria ſexta poſt octauas epiphāie/tenetur feria: extunc officiū dn̄ice ꝑcedentis in miſſa tenet̃ ferialr̃: cū ꝑfatione cōi/ac epl̄a et euāgelio ſeq̄ntib⁹. ¶ Feria ſexta

Lectio epl̄e bt̄i pauli apoſtoli. Ad Theſſaloniceñ. ii. c. iii.

Fratres. Nolite deficere benefaciētes. Quod ſiqs nō obedierit verbo nr̄o ꝑ epiſtolā hūc notate: ⁊ nō cōmiſceamini cū illo vt confundat̃. Et nolite q̄ſi inimicū exiſtimare: ſed corripite vt fratrē. Ipſe aūt de⁹ pacis det vobis pacē ſempiternā in omni loco. Dn̄s ſit cū oībus vobis.

Sedm̄ Mattheum. iiii.

In illo tp̄e. Cū audiſſet ieſus ꝙ ioānes traditus eſſet/ ſeceſſit in galileā. Et relicta ciuitate naçareth venit ⁊ habitauit in ciuitate capharnaum maritima/in finib⁹ çabulon ⁊ neptalim: vt adipleret̃ qđ dictū eſt ꝑ eſaiā ꝓphetā. Terra çabulō ⁊ terra neptalim: via maris trans iordanē galilee gentiū. Populus q ambulabat in tenebris vidit lucē ma

gnā: ⁊ ſedentibus in regione
vmbre mortis lux orta eſt eis.
Exinde cepit ieſus p̄dicare ⁊
dicere. Penitentiā agite. Ap
propinquabit enī regnū ce-
loꝝ. ¶ In octaua epiphiaꝝ.
Introit⁹. Ecce aduenit. vtſ. fo
lio. 18. Kyrieleiſō ꝑ octauas.
DEus cuius vnige- Orō.
nitus in ſubſtantia nr̄e
carnis apparuit: p̄ſta q̄ſ: vt
per eū quē ſimilē nobis foris
agnouimus: intus reforma-
ri mereamur. Qui tecū. Lcō
Eſaie prophete. ca. xxv. ſcdm
tranſlationē. lxxij. interpretū.
IN diebus illis. Dixit
eſaias. Dn̄e deus meus
honorificabo te: laudem tri-
buā nōi tuo/qui facis mirabi
les res: cōſiliū tuū antiquū ve
rū/fiat. Dn̄e excelſum eſt bra
chiū tuū: deus ſabaoth coro-
na ſpei que ornata eſt gloria.
Exultet deſertū: ⁊ exultēt ſo-
litudines iordanis: ⁊ popul⁹
meus videbit altitudinē dn̄i
⁊ maieſtatē dei. Et erit cōgre
gatus ⁊ redēpt⁹ ꝑ deū: ⁊ veni
ens in ſion cū gaudio ⁊ leti-
cia ſempiterna: erit ſup caput
eius laus ⁊ exultatio. Et ape
riā in mōtibus flumina: ⁊ in
medijs cāpis fontes diſrum
pā: ⁊ terrā ſitientē ſine aq̄ cō-
fundā. Ecce puer meus exal-
tabitur ⁊ eleuabit: ⁊ ſublimis
erit valde. Haurietis aquas
in gaudio de fontib⁹ ſaluato
ris: ⁊ dicetis in illa die: confi
temini dn̄o: ⁊ inuocate nomē
eius. Notas facite in populis
adinuentiones eius. Memē
tote quoniā excelſum eſt no-
men eius. Cantate dn̄o/ qm̄
magnifice fecit: annunciate
hoc in vniuerſa terra. Dicit
dn̄s omnipotēs. S. Ioānē. j.
IN illo tp̄e. Uidit ioan-
nes ieſum venientē ad
ſe/ ⁊ ait. Ecce agnus dei/ ecce
qui tollit peccata mūdi. Hic
eſt de quo dixi. Poſt me ve-
nit vir qui ante me fact⁹ eſt:
quia prior me erat: ⁊ ego ne-
ſciebā eū. Sed vt manifeſtet
in iſrael: propterea veni ego
in aqua baptiçās. Et teſtimo
niū perhibuit ioannes/ dicēs.
Quia vidi ſpiritū deſcenden
tē quaſi columbā de celo: et
manſit ſuper eum. Et ego ne-
ſciebam eū: ſed qui miſit me
baptiçare in aqua/ ille mihi
dixit. Super quē videris ſpi
ritū deſcendentē ⁊ manentē
ſuper eum/ hic eſt qui bapti-
çat in ſpiritu ſācto. Et ego vi-
di et teſtimonium perhibui:
quia hic eſt filius dei. Secr.

H. oſtias tibi dñe pro nati filij tui apparitione deferimus ſuppliciter exorãtes: vt ſicut noſtrorum ipſe eſt auctor munerũ: ita ſit ipſe miſericors ⁊ ſuſceptor ieſus xp̃s fili⁹ tu⁹ dñs noſter. Qui tecum. Prefatio. Quia cũ vnigenitus. Sanct⁹ angelicũ. Cõpl. Celeſti lumĩe q̃s dñe ſemper ⁊ vbiq; nos preueni: vt myſteriũ cui⁹ nos participes eſſe voluiſti: et puro cernam⁹ intuitu: ⁊ digno percipiamus effectu. Per dñm.

¶ Dñica prima poſt octauam epiphaniarum. Ad pceſſionem R. De⁹ q ſedes. In reditu R. Verbũ caro. vſq; ad purificationẽ canit. Ad miſſã. Introi.

Omnis terra adoret te de⁹ ⁊ pſallat tibi: pſalmũ dicat nomini tuo altiſſime. Ps. Jubilate deo omnis terra: pſalmũ dicite nomini ei⁹. date gloriã laudi eius. Glia. Kyrieleiſõ dñicale. cum Et in terra. vſq; ad ſeptuageſimã. Oro.

Omnipotẽs ſempiterne deus / q celeſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicatiões populi tui clemẽter exaudi: ⁊ pacẽ tuã noſtris cõcede tẽporibus. P. Lectõ epl'e bti pauli apli. Ad Romanos. xij.

Fratres. Habẽtes donationes ſcdm gratiã que data eſt nobis differẽtes. Siue prophetiã ſecũdũ rationẽ fidei: ſiue miniſteriũ in miniſtrando: ſiue qui docet in doctrina. Qui exhortat̃ in exhortãdo: qui tribuit in ſimplicitate: q preeſt in ſolicitudine: q miſeret̃ in hilaritate. Dilectio ſine ſimulatione. Odiẽtes malũ / adherẽtes bono. Charitatem fraternitatis inuicẽ diligẽtes: honore inuicẽ preuenientes. Solicitudine nõ pigri / ſpiritu feruẽtes / dño ſeruientes. Spe gaudẽtes / in tribulatione patientes / oratiõi inſtantes: neceſſitatib⁹ ſanctorum cõmunicãtes: hoſpitalitatẽ ſectãtes. Benedicite perſequẽtibus vos: benedicite ⁊ nolite maledicere. Gaudete cũ gaudentib⁹: flete cũ flentib⁹. Idipſum inuicẽ ſentiẽtes. Nõ alta ſapiẽtes / ſed humilib⁹ cõſentiẽtes.

Grad. Miſit dñs verbũ ſuũ et ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eorum. V. Cõfiteant̃ dño miſericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominũ. Alleluia. V. Laudate deum omnes angeli eius: laudate

eũ oẽs virtutes ei⁹. S.ioãñẽ.ij.
In illo tpe. Nuptie facte ſũt in chana galilee: ⁊ erat mater ieſu ibi. Vocatus eſt aũt ⁊ ieſus/⁊ diſcipuli eius ad nuptias. Et deficiẽte vino/ dicit mr̃ ieſu ad eũ. Vinũ nõ habẽt. Et dicit ei ieſus. Quid mihi ⁊ tibi mulier? Nõdũ venit hora mea. Dic mater eius miniſtris. Q̃cũqꝫ dixerit vobis facite. Erãt aũt ibi lapidee hydrie ſex poſite ſcdm purificationẽ iudeoꝝ/capiẽtes ſingule metretas binas vel ternas. Dicit eis ieſus. Implete hydrias aqua. Et ĩpleuerunt eas vſqꝫ ad ſummũ. Et dicit eis ieſus. Haurite nũc ⁊ ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autẽ guſtauit architriclinus aquã vinũ factã: ⁊ nõ ſciebat vnde eſſet: miniſtri autẽ ſciebãt qui hauſerãt aquã: vocat ſponſũ architriclin⁹/⁊ dic̃ ei. Oĩs homo primũ bonũ vinũ ponit: ⁊ cũ inebriati fuerint/ tũc id qđ deteri⁹ eſt. Tu autẽ ſeruaſti bonũ vinum vſqꝫ adhuc. Hoc fecit initiũ ſignorũ ieſus in chana galilee/⁊ manifeſtauit gloriam ſuã. Et crediderũt in eum diſcipuli eius.
Offer. Iubilate đo vniuerſa terra. iubilate deo vniuerſa terra: pſalmũ dicite noĩ ei⁹: venite ⁊ audite. ⁊ narrabo vobis omnes q̃ timetis deũ quãta fecit dñs anime mee all'.
Secre. Oblata tibi dñe qˢ̃ munera ſctifica: noſqꝫ a peccatoꝝ noſtroꝝ maculis emũdã. P. Prefatio diebus dñicis dicit̃ cõmunis vſqꝫ ad dñicã Iudica. Cõio. Dicit dñs implete hydrias aqua ⁊ ferte architriclino: dũ guſtaſſet architriclinus aquã vinũ factũ dic̃ ſpõſo: ſeruaſti vinũ bonũ vſqꝫ adhuc. hoc ſignũ fecit ieſus ꝑmũ corã diſcipulis ſuis.
Cõpl'. Augeat̃ in nobis dñe qˢ̃ tue virtutis operatio: vt diuinis vegetati ſacramẽtis/ ad eoꝝ ꝓmiſſa capienda tuo munere ꝑparemur. P. Miſſe cõcludunt̃ dieb⁹ dñicis per Ite miſſa eſt vſqꝫ ad ſeptuageſimã. ¶ Feria ſexta. Lcõ eple bti pauli apli. ad Timi. j. c. iiij.
Chariſſime. Fidelis ſermo ⁊ omni acceptione dign⁹. In hoc eni laboram⁹ ⁊ maledicimur: q̃a ſperamus in deũ viuũ/q̃ eſt ſaluator omniũ hoĩum/maxime fideliũ. Precipe hec et doce. Nemo adoleſcẽtiã tuã contẽnat: ſed exemplũ eſto fideliũ in verbo/ in cõuerſatione/in charitate/ in fide/in caſtitate. Dũ venio attẽde lectioni/exhortatiõi ⁊

doctrine. Noli negligere gra
tiã que ĩ te eſt: que data eſt ti
bi ꝑ ꝓphetiã cũ impoſitione
manuũ preſbyterij. Hec me-
ditare: in his eſto: vt ꝓfectus
tuus manifeſtus ſit omnibꝰ.
Attẽde enĩ tibi ⁊ doctrine: in-
ſta in illis. Hoc enĩ faciens/⁊
teipſũ ſaluũ facies et eos q te
audiũt. Scd'm Marcum. vj.

In illo tp̄e. Egreſſus ie
ſus venit in patriã ſuã:
⁊ ſeq̄bant̃ eũ diſcipuli ſui. Et
facto ſabbato cepit in ſynago
ga docere: ⁊ multi audientes
ammirabant̃ in doctrina eiꝰ
dicẽtes. Unde huic hec oĩa?
Et que eſt ſapientia que data
eſt illi: ⁊ virtutes tales que ꝑ
manus eius efficiunt̃? Nõne
hic eſt fabri filiꝰ ⁊ marie: fra
ter iacobi ⁊ ioſeph: ⁊ iude ⁊ ſi
monis? Nõne ⁊ ſorores eius
hic nobiſcũ ſunt? Et ſcandali
zabant̃ in illo. Et dicebat il-
lis ieſus: qa nõ eſt ꝓpheta ſi-
ne honore/ niſi ĩ p̄ria ſua ⁊ in
domo ſua ⁊ in cognatiõe ſua.
Et nõ poterat ibi virtutẽ vllã
facere: niſi paucos infirmos
impoſitis manibꝰ curauit: et
mirabat̃ ꝓpter incredulitatẽ
eoꝝ. ¶ Dñica ſcd'a. Ad ꝓceſ-
ſionem R. A dextris eſt. Alia
vt ſupra. Ad miſſam. Introi.

Adorate deũ
oẽs ãgeli eiꝰ:
audiuit ⁊ leta
ta eſt ſion: et
exultauerunt
filie iude. Ps.
Dominus re
gnauit exul-
tet terra: letent̃ inſule multe. Glia.

Omnipotẽs ſempi- Orõ.
terne deꝰ infirmitatẽ no
ſtrã ꝓpitiꝰ reſpice: atq; ad ꝓte
gẽdũ nos dexterã tue maieſta
tis extẽde. P. Lctõ ep̄le bea
ti pauli ap̄li. Ad Romañ. xij.

Fratres. Nolite eſſe pru
dẽtes apud voſmetipſos.
Nulli malũ pro malo reddẽ
tes. Prouidẽtes bona: nõ tm̃
corã deo/ ſed etiã corã oĩbus
hoĩbus. Si fieri poteſt qđ ex
vobis eſt/ cũ oĩbus hoĩbꝰ pa-
cẽ habẽtes. Nõ voſmetipſos
defendẽtes chariſſimi/ ſed da
te locũ ire. Scriptũ eſt enim.
Mihi vindictã/ ⁊ ego retribu
am dicit dñs. Sed ⁊ ſi eſurie-
rit inimicus tuus/ ciba illum.
Si ſitit/ potũ da illi. Hoc eniz
faciẽs/ carbões ignis cõgeres
ſup caput eius. Noli vinci a
malo: ſed vince ĩ bono malũ.
Grad. Timebũt gẽtes nomen
tuũ dñe: ⁊ oẽs reges terre gloriaz
tuaz. V. Qm̃ edificauit dñs ſion:

et videbiť ĩ maieſtate ſua. Alla.
℣. Dñs regnauit exultet terra:le
tenť iſule multe. S. Math. viij.
IN illo tpe. Cũ deſcẽdiſ
ſet ieſus de mõte/ſecute
ſunt eũ turbe multe. Et ecce
leproſus veniens adorabat
eum/dicẽs. Dñe/ſi vis/potes
me mũdare. Et extẽdẽs ieſus
manũ tetigit eũ/dicẽs. Volo/
mũdare. Et cõfeſtim munda
ta eſt lepra eius. Et ait illi ie
ſus. Vide/nemini dixeris:ſed
vade oſtẽde te ſacerdoti:⁊ of
fer munus tuuʒ qd̕ precepit
moyſes in teſtimoniuʒ illis.
Cũ aũt introiſſet capharnaũ/
acceſſit ad eũ centurio rogãs
eũ/⁊ dicẽs. Dñe/puer meꝰ ia-
cet in domo paralyticꝰ/⁊ ma
le torquetur. Et ait illi ieſus.
Ego veniã ⁊ curabo eum. Et
reſpõdẽs centurio/ait. Dñe/
nõ ſuʒ dignꝰ vt intres ſub te
ctuʒ meuʒ:ſed tm̃ dic verbo/
⁊ ſanabiť puer meus. Naʒ ⁊
ego homo ſum ſub poteſtate
cõſtitutus/habẽs ſub me mili
tes. Et dico huic/vade/⁊ va-
dit:⁊ alio/veni/⁊ venit:⁊ ſer-
uo meo/fac hoc/⁊ facit. Audi
ens auteʒ ieſus miratꝰ eſt:⁊ ſe
quentibꝰ ſe dixit. Amen dico
vobis:nõ inueni tantã fidem
in iſrael. Dico auteʒ vobis/ꝙ
multi ab oriẽte ⁊ occidẽte ve
niẽt:⁊ recũbent cuʒ abraã/et
iſaac/⁊ iacob in regno celoꝝ.
Filij aũt regni eijcienť in te-
nebras exteriores:ibi erit fle
tus ⁊ ſtridor dentiũ. Et dixit
ieſus centuriõi. Vade:⁊ ſicut
credidiſti/fiat tibi. Et ſanatus
eſt puer ex illa hora. Offer.
DExtera dñi fecit vͦtutẽ: dextera
dñi exaltauit me: nõ moriar ſed vi
uã ⁊ narrabo opa dñi. Sec. Hec
hoſtia q̃s dñe emundet nr̃a
delicta:⁊ ad ſacrificiũ celebrã
duʒ/ſubditorum tibi corpora
menteſqʒ ſãctificet. P. Cõio.
Mirabanť oẽs de his q̃ ꝓcede-
bãt de ore dei. Cõplen. Quos
tãtis dñe largiris vti myſteri
js/q̃ms vt effectibꝰ eoꝝ nos ve
raciter aptare digneris. P d.
¶ Feria ſexta. Lctõ eplẽ btĩ
pauli apli. Ad Coloſſen. iiij.
FRatres. Orationi inſta
te vigilantes in ea ĩ gra
tiarũactione: orãtes ſimul et
pro nobis:vt deꝰ aperiat no
bis oſtium ſermonis ad lo-
quendum myſteriuʒ chriſti.
Propter qd̕ etiã vinctus ſuʒ/
vt manifeſtẽ illud ita vt opor
tet me loqui. In ſapiẽtia am-
bulate ad eos q foris ſunt/tẽ
pus redimentes. Sermo ve-
ſter ſemꝑ in gratia ſale ſit cõ-

ditus:vt ſciatis quõ oporteat vos vnicuiqꝫ reſpondere. In xp̄o ieſu dño nr̄o. S. Luca. v.

I N illo tp̄e. Cũ eſſet ieſus in vna ciuitatũ: ⁊ ecce vir plenus lepra. Et vidẽs ieſũ/ ⁊ ꝓcidẽs in faciẽ ſuã rogauit eũ dicẽs. Dñe/ſi vis potes me mũdare. Et extendẽs manũ tetigit eũ dicẽs. Uolo/ mundare. Et confeſtim lepra diſceſſit ab illo. Et ipſe precepit illi vt nemini diceret: ſed vade oſtẽde te ſacerdoti:⁊ offer ꝓ emũdatione tua ſic̃ p̄cepit moyſes i teſtimoniũ illis. Perãbulabat aũt magis ſermo de illo: ⁊ ꝯueniebãt turbe multe/ vt audirẽt ⁊ curarent̃ ab infirmitatibꝰ ſuis. ¶ Dñica tertia. Ad ꝓceſſionem R. Notas mihi. Alia vtĩ. Ad miſſam Introitꝰ. Adorate. vtĩ in dñica precedenti. Oro.

D Eus q nos in tãtis periculis cõſtitutos/ pre humana ſcis fragilitate nõ poſſe ſubſiſtere: da nobis q̃s ſalutẽ mẽtis ⁊ corpis: vt ea que pro peccatis noſtris patimur/te adiuuãte vincamꝰ. P. Lctõ epl'e bti pauli apl'i. Ad Rom. xiii.

F Ratres. Nemini quicq̃ꝫ debeatis/niſi vt inuicez diligatis. Qui eni diligit ꝓximũ/legez impleuit. Nam nõ adulterabis/ nõ occides/ non furaberis/ nõ falſum teſtimoniũ dices/ nõ cõcupiſces rem ꝓximi tui:⁊ ſiqͩ eſt aliud mãdatũ/in hoc verbo inſtaurat̃: diliges ꝓximũ tuũ ſic̃ teipſũ. Dilectio ꝓximi malũ nõ operatur. Plenitudo ergo legis/ eſt dilectio. Grad. A lleluia. Offer. ⁊ Cõio vtĩ in dñica p̄cedẽti. Scdm Mattheũ. viij.

I N illo tp̄e. Aſcendente ieſu in nauiculaꝫ/ ſecuti ſunt eũ diſcipuli eius. Et ecce motus magnus factus eſt in mari:ita vt nauicula operiret̃ fluctibus. Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerũt ad eũ diſcipuli eius:⁊ ſuſcitauerũt euꝫ/ dicẽtes. Dñe/ſalua nos:perimus. Et dic̃ eis ieſus. Quid timidi eſtis modice fidei? Tũc ſurgẽs iperauit ventis ⁊ mari:⁊ facta eſt tranquillitas magna. Porro hoĩes mirati ſũt/ dicentes. Qualis eſt hic: qꝛ vẽti ⁊ mare obediũt ei. Sec.

C oncede qm̃s omp̄s deus: vt huius ſacrificij munus oblatum/fragilitatẽ noſtram ab omni malo purget ſemper ⁊ muniat. Per domi. Cõplen.

M unera tua nos deus a delectationibꝰ terrenis expediãt:

⁊ celeſtib⁹ ſemꝑ inſtruant alimentis. P. ¶ Feria ſexta. Lectio epiſtole btī pauli apl'i ad Theſſalonicēſes .i. ca.iiii.

FRēs. De charitate fraternitatis non neceſſe habuimus ſcribere vobis. Ipſi enī vos a deo didiciſtis: vt diligatis inuicē. Etenī illud facitis in oēs fratres in vniuerſa eccleſia. Rogam⁹ aūt vos fratres vt abūdetis magis: ⁊ operā detis vt quieti ſitis: ⁊ vt veſtrū negociū agatis: ⁊ operemini manib⁹ veſtris ſicut precepimus vobis: ⁊ vt honeſte ābuletis ad eos q foris ſunt: ⁊ vt nulli⁹ aliqd deſideretis. Gratia dñi nr̄i ieſu xp̄i ſit vobiſcū.

IN illo tēpore. S. math.iiij. Circuibat ieſus totā galileā/docēs in ſynagogis iudeoꝝ: ⁊ p̄dicans euāgeliū regni: ⁊ ſanans oēm languorē ⁊ oēm infirmitatē in pp'lo. Et abijt opinio ei⁹ in totā ſyriā. Et obtulerūt ei oēs male habētes varijs languorib⁹ ⁊ tormētis compreheſos: ⁊ qui demōia habebāt: ⁊ lunaticos ⁊ paralyticos: ⁊ curauit eos. Et ſecute ſunt eū turbe mľte.

¶ Dñica q̄rta. Ad pceſſionē Rx. Dñi eſt terra. Alia vtš. Ad miſſā Introitus. Adorate. vtš dñica ſcđa. folio. xx. Oratio.

FAmiliā tuā q̄ms dñe cōtinua pietate cuſtodi: vt que in ſola ſpe gratie celeſtis innitit'/ tua ſemꝑ protectione muniat'. Per. Lcō epl'e beati pauli apl'i. Ad coloſſen̄. iij.

FRatres. Induite vos ſicut electi dei/ſancti ⁊ dilecti viſcera miſcđie/benignitatē/hūilitatē/modeſtiā/patiētiā: ſupportātes inuicē: ⁊ donātes vobiſmetipſis/ſiqs aduerſus aliquē habet querelā. Sicut ⁊ dñs donauit vobis/ ita ⁊ vos. Suꝑ oīa autem hec charitatē habētes/ qđ eſt vinculū ꝑfectionis. Et pax chriſti exultet in cordibus veſtris: in q̄ ⁊ vocati eſtis in vno corpore/ ⁊ grati eſtote. Verbū xp̄i habitet in vobis abūdanter: in omni ſapiētia docētes ⁊ cōmonētes voſmetipſos in pſalmis: in hymnis ⁊ canticis ſpiritualib⁹: in gratia cantātes in cordibus veſtris dño. Omne aūt qđcunq; facitis in verbo aut in opeꝛe/omnia in noīe dñi nr̄i ieſu xp̄i: gratias agentes deo ⁊ patri. Per ieſum chriſtū dñm noſtrū. Gñal. ⁊ alia vt in dñica ſcđa dicunt'. foli. xx.

IN illo tpe. Secūdū Mattheū.xiiii. Dixit Jeſus

diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile factũ eſt regnũ celoꝝ hoĩ/q ſeminauit bonũ ſemen ĩ agro ſuo. Cuꝫ aũt dormirent hoĩes/venit inimic⁹ ei⁹/⁊ ſup-ſeminauit çiçania ĩ medio tritici:⁊ abijt. Cum aũt creuiſſet herba ⁊ fructũ feciſſet: tũc apparuerũt ⁊ çyçania. Accedentes aũt ſerui pꝛiſfamilias/dixerũt ei. Dñe/ nõne bonũ ſemẽ ſeminaſti in agro tuo? Unde ergo habet çyçania? Et ait illis. Inimic⁹ homo hoc fecit. Serui autez dixerũt ei. Uis/ imus ⁊ colligimus ea? Et ait Nõ: ne foꝛte colligẽtes çyçania/eradicetis cũ eis ſimul et triticũ. Sinite vtraqꝫ creſcere vſqꝫ ad meſſem: et in tẽpoꝛe meſſis dicã meſſoꝛibus. Colligite pꝛimũ çyçania ⁊ alligate ea in faſciculos ad cõburẽdũ: triticũ aũt ꝯgregate ĩ hoꝛreũ meũ. Sec. Hoſtias tibi dñe noſtre placationis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas/⁊ nutãtia coꝛda tu dirigas. Per. Compl. Queſumus omnipotẽs de⁹: vt illius ſalutaris capiamus effectũ/cui⁹ per myſteria pignus accepimus. Per dñm. ¶ Feria ſexta Lectõ epl'e beati pauli apl'i. Ad hebreos iij.

Fratres. Cõſiderate apoſtolũ ⁊ pontificẽ confeſſionis noſtre ieſum/ q fidelis eſt ei q fecit illũ: ſicut ⁊ moyſes in omni domo eius. Amplioꝛis enĩ gl'ie iſte pꝛe moyſe dignus habitus eſt: quãto amplioꝛẽ honoꝛẽ habet dom⁹ qui fabꝛicauit illam. Omnis nãqꝫ dom⁹ fabꝛicat̃ ab aliquo Qui aũt creauit oĩa deus eſt. Et moyſes qdẽ fidelis erat in tota domo ei⁹/tanq̃ꝫ famulus in teſtimoniũ eoꝝ que dicenda erant. Xp̃s ṽo tanq̃ꝫ filius in domo ſua. Que domus ſumus nos/ſi fiduciã ⁊ gloꝛiam ſpei vſqꝫ ad finẽ firmã retineamus. Secundũ marcum .iiij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uidete qd audiatis. In qua mẽſura mẽſi fueritis/remetiet̃ ⁊ adijciet̃ vobis. Qui enĩ habet dabit̃ illi: ⁊ q nõ habet etiaꝫ qd̃ habet auferet̃ ab eo. Et dicebat. Sic eſt regnũ dei / quẽadmodũ ſi homo iaciat ſementem in terrã:⁊ doꝛmiat: ⁊ exurgat nocte ⁊ die:⁊ ſemẽ germinet ⁊ increſcat dũ neſcit ille. Ultro enĩ terra fructificat. Pꝛimũ herbã deinde ſpicam/ dĩnde plenũ frumentũ in ſpica. Et cũ ex ſe ꝓduxerit fruct⁹

statim

ſtatim mittit falcem: quoniã adeſt meſſis. Et dicebat. Cui aſſimilabim⁹ regnũ dei: aut cui parabole cõparabimus il-lud:ʼ Sicut granũ ſinapis qđ cũ ſeminatum fuerit in terra/ minus eſt omnib⁹ ſeminib⁹ que ſunt in terra: ⁊ cum natũ fuerit aſcendit in arborẽ: ⁊ fit maius omnib⁹ olerib⁹: ⁊ facit ramos magnos/ita vt poſſint ſub vmbra eius aues celi ha bitare. Et talib⁹ multis para-bolis loquebaꝛ eis verbum prout poterãt audire: ſine pa rabola aũt nõ loquebaꝛ eis. Seorſum autẽ diſcipulis ſuis diſſerebat omnia. ¶ Dñica qnta ſi fuerit ante ſeptuageſi mã. Ad ꝓceſſionẽ ℟. Pecca-ta mea dñe. Et hoc ℟. ſemꝑ ca nitꝛ i vltima dñica ãte ſeptua-geſimã. ¶ Dñica vacãs que ſuperabũdat ante ſeptuageſi mã. Ad ꝓceſſionẽ ℟. Diligã te. In reditu ℟. Peccata mea. Ad miſſaꝫ. Intr. Adorate deũ. fo. 22. ⁊ alia vt ſupra. Oratio.

Conſerua populũ tuum de⁹ ⁊ tuo noĩ fac deuo tũ: vt diuinis ſubiect⁹ officijs/ ⁊ tꝑalia viriliter regat: ⁊ eter na dona ꝑcipiat. P. Epl'a cũ euãgelio đ ꝓcedẽti dñica. Se cret. Hec nos oblatio qm̃s dñe mundet ⁊ renouet: ⁊ gu bernet ⁊ ꝓtegat. P. Compl.

Celeſtib⁹ dñe nos paſti de-licijs/qm̃s: vt ſemꝑ eadẽ per que veraciter viuimus appe tamus. P. ¶ Dñica in ſeptu ageſima. Ad ꝓceſſionem ℟. Dicit dominus. In reditu. ℟. Ecce adam. Ad miſſam. Intr.

Circundede-rũt me gemi-tus mortis/ dolores ifer-ni circũdede runt me: ⁊ in tribulatione mea iuocaui dñm ⁊ exaudiuit de tẽplo ſctõ ſuo vocẽ meã. Ps. Diligã te dñe vir-tus mea: dñs firmamentuꝫ meũ ⁊ refugium meũ et liberator meus. Gloria. Kyrieleiſon dñicale Dñe Et ĩ terra. Oratio.

Preces ppl'i tui q̃s dñe clemẽter exaudi: vt q iuſte ꝓ peccatis noſtris affligimur: pro tui noĩs gloria miſericor diter liberemur. P. Lectio epl'e beati pauli apoſtoli ad Corinthios .j. ca. ix. et. x.

Fratres. Neſcitis ꝙ hi q in ſtadio currũt/oẽs qdẽ cur-rũt: ſed vnus accipit brauiũ: Sic currite/vt cõprehẽdatis. Omis eni qui in agone contẽ-

dit/ab oĩb⁹ ſe abſtinet. Et illi qdẽ vt corruptibilẽ coronam accipiãt/nos aũt incorruptã. Ego igiť ſic curro/nõ quaſi in incertũ. Sic pugno/nõ q̃ſi aerẽ verberãs. Sed caſtigo corpus meũ/ꝛ in ſeruitutẽ redigo: ne forte cũ alijs p̄dicauerim/ipſe reprob⁹ efficiar. No lo enĩ vos ignorare fratres: quoniã p̄res nr̃i oẽs ſub nube fuerũt: ꝛ oẽs mare tranſierũt: ꝛ oẽs in moyſe baptiçati ſunt in nube ꝛ ĩ mari. Et oẽs eandẽ eſcã ſpiritualẽ manducauerũt: ꝛ oẽs eundẽ potũ ſpiritualẽ biberũt. Bibebãt aũt de ſpiritali ꝯſequẽte eos petra. Petra autẽ erat xp̃s. Grad.

Adiutor ĩ opportunitatib⁹ in tribulatiõe ſperẽt in te q nouerũt te: qm̃ nõ derelinqs querẽtes te dñe. ℣. Qm̃ nõ in finẽ obliuio erit pauperis: patiẽtia pauperũ nõ p̄ibit ĩ eternũ: exurge dñe nõ p̄ualeat hõ.

Tract⁹. De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. ℣. Fiãt aures tue intendẽtes in orationẽ ſerui tui. ℣. Si iniqtates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit? ℣. Quia apud te ppiciatio eſt: ꝛ ppter legẽ tuã ſuſtinui te dñe. Scd̃m Mattheum. xx.

In illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnuꝫ celoꝝ homini patrifamilias/ q exijt primo mane cõducere operarios in vineã ſuã. Conuentiõe aũt facta cũ operarijs ex denario diurno: miſit eos in vineã ſuã. Et egreſſus circa horã tertiã: vidit alios ſtantes in foro ocioſos/ꝛ dixit illis. Ite ꝛ vos in vineã meã: ꝛ qđ iuſtuꝫ fuerit dabo vobis. Illi aũt abierũt. Iterũ autem exijt circa ſextã ꝛ nonã horã: ꝛ fecit ſimiliter. Circa vndecimã vero exijt: ꝛ inuenit alios ſtantes/ꝛ dicit illis. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Dicunt ei: qa nemo nos cõduxit. Dicit illis. Ite ꝛ vos in vineam meã. Cũ ſero autẽ factũ eſſet: dicit dñs vinee procuratori ſuo. Uoca operarios ꝛ redde illis mercedẽ/incipiens a nouiſſimis vſqꝫ ad primos. Cũ veniſſent ergo q circa vndecimã horã venerant: acceperunt ſingulos denarios. Uenientes aũt ꝛ primi: arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent accepturi: acceperũt aũt ꝛ ipſi ſingulos denarios. Et accipiẽtes/murmurabant aduerſus patrẽfamilias dicẽtes. Hi nouiſſimi vna hora fecerunt: ꝛ pares illos nobis feciſti/qui portaui-

mus pōdus diei ⁊ eſtus: At
ille reſpōdēs vni eoꝝ / dixit.
Amice / nō facio tibi iniuriā.
Nonne ex denario ꝯueniſti
mecū: Tolle qđ tuū ē ⁊ vade
Volo autē ⁊ huic nouiſſimo
dare ſicut ⁊ tibi. Aut nō licet
mihi qđ volo facere: An ocu
lus tu⁹ neqꝫ eſt: qa ego bon⁹
ſū: Sic erūt nouiſſimi primi:
⁊ primi nouiſſimi. Multi eni
ſunt vocati / pauci vo electi.
Offer. Bonū eſt cōfiteri dño: ⁊
pſallere noī tuo altiſſime. Secr.
Muneribꝰ noſtris qſ dñe
pcibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ celeſtib⁹
nos mūda myſterijs ⁊ clemē
ter exaudi. P. Cōio. Illumi
na faciē tuā ſup ſeruū tuū / ⁊ ſaluū
me fac in tua miſericordia / dñe nō
cōfundar: qm̄ inuocaui te. Cōpl.
Fideles tui de⁹ p tua dona
firment: vt eadē ⁊ pcipiendo
requirāt / ⁊ querēdo ſine fine
pcipiāt. P. Miſſe dieb⁹ dñi
cis ꝯcludūt p Bñdicam⁹ dño.
dñicale: vſqꝫ ad dñicā Judica
excluſiue. Ferialib⁹ diebus ſi
ꝯtiget feriā teneri / oīa feriali
ter fiūt. Tract⁹ nunqꝫ dicitur.
¶ Feria ſexta. Lctō eplē bti
pauli apli. Ad Ephe. ij.
Fratres. Eram⁹ natura
filij ire ſicut ⁊ ceteri. De⁹ aūt
qui diues eſt i miſericordia /
propter nimiā charitatē ſuaꝫ
qua dilexit nos: ⁊ cū eſſemus
mortui peccatis: conuiuifica
uit nos in chriſto: cuius gra-
tia eſtis ſaluati: ⁊ conreſuſci-
tauit ⁊ conſedere fecit in cele
ſtib⁹ in chriſto ieſu: vt oſten-
deret in ſeculis ſuperuenien
tibus abundantes diuitias
gratie ſue in bōitate ſup nos.
In chriſto Jeſu dño noſtro.
Secunduꝫ Lucam. ix.
In illo tpe. Factum eſt
dū ꝯplerent dies aſſūptiōis
ieſu: ⁊ ipſe faciē ſuā firmauit
vt iret in hieruſaleꝫ. Et miſit
nuncios ſuos ante cōſpectuꝫ
ſuū. Et eūtes intrauerūt in ci
uitatē ſamaritanoꝝ: vt para-
rēt illi cibū. Et nō receperūt
eū: qa facies eius erat euntis
hieruſalē. Cū vidiſſent autē
diſcipuli eius iacobus ⁊ ioā-
nes dixerūt. Dñe / vis dicem⁹
vt ignis deſcēdat de celo ⁊ cō
ſumat illos / ſicut helias fecit:
Et cōuerſus increpauit illos
dicens. Neſcitis cuius ſpiri-
tus eſtis: Filius hominis nō
venit aīas perdere ſed ſalua
re. Et abierūt i aliud caſtellū.
¶ Dñica in ſexageſima. Ad
pceſſionē ℟. Arca ferebatur.
In reditu ℟. Benedicens er-
go deus. Ad miſſam. Introi.

Exurge / quare obdormis dñe: exurge ⁊ ne repellas in finē: quare faciem tuā auertis: obliuiſceris tribulationis noſtre: adheſit in terra venter noſter. exurge dñe adiuua nos ⁊ libera nos. Ps. Deꝰ auribꝰ noſtris audiuimus: patres noſtri annūciauerūt nobis. Glia. Orō.

Deus qui cōſpicis qa ex nulla noſtra actione cōfidimus: cōcede ꝓpitius: vt ꝯtra aduerſa omnia doctoris gentiū ꝓtectiōe muniamur. P. Lctō eple bti Pauli aplī Ad Corithios. ij. ca. xj. et. xij.

Fratres. Libēter ſuffertis inſipientes/ cuz ſitis ipſi ſapientes. Suſtinetis enī ſi qs vos in ſeruitutē redigit: ſi quis deuorat: ſi qs accipit: ſi qs extollit: ſi qs in faciez vos cedit. Scdm ignobilitatē dico/ qſi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audet: in inſipiētia dico/ audeo et ego. Hebrei ſunt/ et ego. Iſraelite ſunt/ ⁊ ego. Semen abrae ſunt / et ego. Miniſtri xpi ſunt/ ⁊ ego. Ut minus ſapiens dico/ plus ego. In laboribus plurimis: in carceribus abūdantius: in plagis ſupra modū: in mortibꝰ frequēter. A iudeis qnquies qdragenas vna minꝰ accepi. Ter virgis ceſus ſum: ſemel lapidatꝰ ſum: ter naufragiū feci. Noctē ⁊ die ī ꝓfundo maris fui. In itineribus ſepe. Periculis fluminū: periculis latronū: periculis ex genere/ periculis ex gētibus: periculis in ciuitate: periculis in ſolitudine: periculis in mari: periculis in falſis fratribꝰ. In labore ⁊ erūna: in vigilijs multis. In fame ⁊ ſiti: ī ieiunijs multis. In frigore et nuditate: preter illa que extrinſecꝰ ſūt/ inſtantia mea quotidiana: ſolicitudo omniū eccleſiarum. Quis infirmat: ⁊ ego nō infirmor? Quis ſcādaliçatur: ⁊ ego non vror? Si gloriari oportet: que īfirmitatis mee ſunt gloriabor. Deus ⁊ pater dñi noſtri Ieſu xpi ſcit/ q eſt benedictꝰ ī ſecula/ ꝙ nō mentior. Damaſci ꝑpoſitꝰ gentis arethe regis/ cuſtodiebat ciuitatē damaſcenoꝝ: vt me cōꝑhēderet. Et ꝑ feneſtrā ī ſporta dimiſſus ſuz ꝑ murū: ⁊ ſic effugi manꝰ eius. Si gloriari oportet: nō expedit qdē. Ue-

niā aūt ad viſiones ⁊ reuela-
tiōes dñi. Scio hoīem ī xp̄o
ante annos quattuordecim:
ſiue in corꝑe ſiue extra corp⁹
neſcio: deus ſcit raptū huiuſ-
ſcemodi vſq; ad tertiū celū.
Et ſcio huiuſcemodi hoīem
ſiue in corꝑe ſiue extra corp⁹
neſcio: deus ſcit/ qm̄ rapt⁹ eſt
in paradiſum: ⁊ audiuit arca
na verba q̄ non licet homini
loq. Pro huiuſmodi gloria-
bor: ꝓ me aūt nihil/ niſi in in-
firmitatib⁹ meis. Nā et ſi vo
luero gl'iari/ nō ero inſipiēs.
Veritatez enim dicā. Parco
aūt ne qs me exiſtimet ſupra
id qđ videt in me: aut audit
aliqd ex me. Et ne magnitu-
do reuelationū extollat me/
dat⁹ eſt mihi ſtimulus carnis
mee/ angelus ſathane q me
colaphiçet. Propter qđ ter
dñm rogaui/ vt diſcederet a
me. Et dixit mihi. Sufficit ti-
bi grā mea. Nā virt⁹ in infir
mitate ꝑficit. Libēter igitur
gl'iabor in īfirmitatib⁹ meis:
vt inhabitet in me virt⁹ xp̄i.
Grad. Sciāt gētes quoniā no
men tibi de⁹: tu ſolus altiſſimus
ſuper omnē terrā. ℣. Deus me⁹
pone illos vt rotā: ⁊ ſicut ſtipulā
ante faciē venti. Tractus.
Commouiſti dñe terrā ⁊ cō
turbaſti eā. ℣. Sana ꝯtritiōes ei⁹
quia mota eſt. ℣. Vt fugiant a fa-
cie arcus: vt liberentur dilecti tui.

IN illo tēpo S. lucā. viij
re. Cum turba plurima
ꝯueniret ad ieſū: ⁊ de ciuita-
tib⁹ ꝓperarēt ad eū/ dixit ꝑ ſi-
militudinez. Exijt q ſeminat
ſeminare ſemē ſuū. Et dū ſe-
minat/ aliud cecidit ſec⁹ viā/ ⁊
cōculcatū eſt: ⁊ volucres celi
comederūt illud. Et aliud ce
cidit ſupra petrā/ ⁊ natū aruit:
qa non habebat humorē. Et
aliud cecidit īter ſpinas: ⁊ ſi-
mul exorte ſpine ſuffocaue-
rūt illud. Et aliđ cecidit ī ter
rā bonā: ⁊ ortū fecit fructū cē
tuplū. Hec dicēs clamabat.
Qui habet aures audiēdi/ au
diat. Interrogabāt aūt eū di
ſcipuli ei⁹ q̄ eſſet hec parabo
la. Quibus ipſe dixit. Vobis
datū ē noſſe myſteriū regni
dei: ceteris aūt in parabolis:
vt vidētes nō videāt/ ⁊ audiē
tes nō intelligāt. Eſt aūt hec
parabola. Semē eſt verbū dei.
Qui aūt ſecus viā: hi ſunt q
audiūt: deinde venit diabol⁹
⁊ tollit verbū de corde eoꝝ/
ne credētes ſalui fiant. Nā q
ſupra petrā: hi ſūt q cū audie
rint/ cū gaudio ſuſcipiūt ver-
bū: ⁊ hi/ radices nō habēt: qa

ad tēpus credūt: et in tēpore tentatiōis recedūt. Qđ aūt in ſpinas cecidit: hi ſūt q audie/ rūt: ⁊ a ſolicitudinib⁹/⁊ diui/ tijs/ ⁊ voluptatib⁹ vite eūtes ſuffocantur: ⁊ nō referūt fru/ ctū. Qđ aūt in bonā terrā: hi ſunt q in corde bono ⁊ opti/ mo audiētes verbū/retinēt: ⁊ fructū afferūt in patiētia. Of fer. Perfice greſſus meos in ſe/ mitis tuis/ vt nō moueant̄ veſtigia mea: inclina aurē tuā ⁊ exaudi ver ba mea: mirifica miſericordias tu/ as q ſaluos facis ſpantes i te dñe. Secr. Oblatū tibi dñe ſacri/ ficiū viuificet nos qm̄s ſemp ⁊ muniat. P. Cōio. Introi/ bo ad altare dei ad deū q letificat iuuentutē meā. Cōpl'. Suppli ces te rogamus oīpotēs de⁹: vt quos tuis reficis ſacramē tis/tibi etiā placitis moribus dignāter deſeruire ꝯcedas. p.

¶ Feria ſexta. Lctō epl'e bti pauli apli. Ad Theſſa. j. ca. ij.

Fratres. Nos deſolati a vobis ad tēp⁹ hore: aſpe ctu non corde abundantius feſtinauimus faciē veſtrā vi/ dere cū multo deſiderio: quo niā voluimus venire ad vos: ſed impediuit nos ſathanas. Que eſt enī noſtra ſpes / aut gaudiuʒ/aut corona glorie? Nōne vos ante dominū no ſtrū ieſū chr̄m in aduētu ei⁹? Vos eniʒ eſtis gloria noſtra ⁊ gaudiū: in chriſto ieſu dño noſtro. Scdm Mattheū. xij.

In illo tpe. Dixit ieſus phariſeis. Qui non eſt mecū ꝯtra me eſt: ⁊ q nō con gregat mecuʒ/ſpargit. Ideo dico vobis. Omne peccatū ⁊ blaſphemia remittet̄ hoīb⁹: ſpūs autē blaſphemie nō re/ mittet̄. Et qcunqꝫ dixerit ver bū ꝯtra filiū hoīs/remittet̄ ei. Qui aūt dixerit cōtra ſpiritū ſanctū nō remittet̄ ei: neqꝫ in hoc ſeculo neqꝫ i futuro. Aut facite arborē bonā ⁊ fructuʒ eius bonū: aut facite arborē malā ⁊ fructū eius malū. Si/ quidē ex fructu arbor cogno ſcitur. Progenies viperarū/ quō poteſtis bona loq cū ſi/ tis mali? Ex abundantia eni cordis os loquit̄. Bonus ho mo de bono theſauro ꝓfert bona: ⁊ malus homo de malo theſauro profert mala. Dico aūt vobis: quoniā omne ver bū ocioſuʒ qđ locuti fuerint hoīes/reddēt rationē de eo i die iudicij. Ex verbis enī tuis iuſtificaberis: ⁊ ex verbis tuis ꝯdēnaberis. ¶ Dñica in qn q̄geſima. Ad ꝓceſſionez. R.

Reuertenti. In reditu R. Lecꝰ ſedebat. Ad miſſaz. Introitꝰ.

Sto mihi in deū ꝓtectorē et in locū refugij vt ſaluū me facias: quoniā firmamentū meuz ꝛ refugiū meum es tu: ꝛ ꝓpter nomē tuū dux mihi eris: ꝛ enutries me. Ps. In te dñe ſpaui nō cōfundar in eternū: i iuſticia tua libera me. Glia p.

P Reces nr̄as q̄s Oro. dñe clementer exaudi: atq3 a pctōꝝ nr̄oꝝ vinculis abſolutos: ab oī nos aduerſitate cuſtodi. P. Lcō ep̄le bti pauli ap̄li ad Corin .j.ca.xiij.

F Ratres. Si linguis hominū loquar ꝛ angelorū: charitatē aūt nō habeā/factus ſum velut es ſonās/aut cymbalū tinniēs. Et ſi habuero ꝓphetiā/ꝛ nouerim myſteria oīa/ꝛ omnē ſcientiaz: ꝛ ſi habuero omnē fidem/ita vt mōtes tranſferā: charitatem aūt nō habuero/nihil ſuz. Et ſi diſtribuero in cibos pauperū oēs facultates meas: et ſi tradidero corpꝰ meum ita vt ardeā: charitatē autez nō habuero/nihil mihi ꝓdeſt. Charitas patiēs eſt/benigna eſt. Charitas nō emulat̄: nō agit ꝑperā: nō inflat̄: nō eſt ambitioſa: nō querit que ſua ſunt. Nō irritat̄: nō cogitat malū: nō gaudet ſuꝑ iniq̄tate: congaudet aūt veritati. Oīa ſuffert/oīa credit/omnia ſperat/oīa ſuſtinet. Charitas nunq̄ȝ excidit. Siue ꝓphetie euacuabunt̄: ſiue lingue ceſſabūt: ſiue ſciētia deſtruet̄. Ex parte enī cognoſcimus/ꝛ ex parte ꝓphetamus. Cū aūt venerit qđ perfectū eſt/euacuabitur qđ ex parte eſt. Cū eſſē paruulus/loq̄bar vt paruulus/ſapiebā vt paruulus: cogitabā vt paruulus. Quādo aūt factus ſum vir/euacuaui que erāt paruuli. Videmꝰ nunc ꝑ ſpeculū in enigmate/tūc aūt facie ad faciem. Nūc cognoſco ex parte: tunc aūt cognoſcaz ſicut ꝛ cognitus ſū. Nūc aūt manent/fides/ſpes/charitas tria hec. Maior aūt horū eſt charitas. Grad. T u es deꝰ q facis mirabilia ſolus: notaz feciſti in gētibꝰ virtutē tuā. V. Liberaſti i brachio tuo populū tuū: filios iſrael et ioſeph. Tractus.

I Ubilate deo oīs terra: ſerui te dño i leticia. V. Intrate i ꝯſpectu eiꝰ i exultatiōe: ſcitote q̄

dñs ipſe eſt de⁹. ℣. Ipſe fec̄ nos ⁊ nō ipſi nos: nos aūt ppl's ei⁹ et oues paſcue ei⁹. S. Lucā. xviij.

In illo tp̄e. Aſſūpſit ieſus duodeci diſcipulos ſuos: ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolymā: ⁊ cōſūmabunt̄ omnia q̄ ſcripta ſūt per pphetas de filio hoīs. Tradet̄ eni gentibus/ ⁊ illudet̄/ ⁊ flagellabit̄/ ⁊ ↄſpuet̄. Et poſtq̄ꝫ flagellauerint/ occidēt eū: et die tertia reſurget. Et ipſi nihil hoꝝ intellexerūt. Erat aūt verbū iſtud abſcōditū ab eis: ⁊ nō intelligebāt q̄ dicebant̄. Factū eſt aūt cū appropinq̄ret hierico: cecus qdam ſedebat ſecus viā mendicās. Et cū audiret turbā ꝑtereūtem/ interrogabat qd hoc eſſet. Dixerūt aūt ei/ qꝺ ieſus nazarenus trāſiret. Et clamauit dicēs. Jeſu fili dauid/ miſerere mei. Et q ꝑteribāt/ increpabāt eū/ vt taceret. Ipſe ṽo multomagis clamabat. Fili dauid/ miſerere mei. Stans aūt ieſus/ iuſſit illū adduci ad ſe. Et cū appropinq̄ſſet/ interrogauit illū/ dicens. Quid tibi vis faciā? At ille dixit. Domine vt videā. Et ieſus dixit ei. Reſpice/ fides tua te ſaluū fecit. Et cōfeſtim vidit: ⁊ ſeq̄bat̄ illū magnificās deuꝫ. Et omnis plebs vt vidit/ dedit laudē deo. Offer. Benedict⁹ es dn̄e doce me iuſtificationes tuas: benedictus es dn̄e doce me iuſtificatiōes tuas: in labijs meis ꝓnunciaui omnia iudicia oris tui. Secr. Hec hoſtia qm̄s dn̄e emundet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificiū celebrandū ſubditoꝝ tibi corpora menteſqꝫ ſāctificet. P. Cōio. Mādncauerūt ⁊ ſaturati ſunt nimis ⁊ deſideriū eorum attulit eis dn̄s: nō ſunt fraudati a deſiderio ſuo. Cōplē. Queſumus oīpotens deus vt q celeſtia alimenta ꝑcepimus: ꝑ hec cōtra oīa aduerſa muniamur. P. ¶ Feria q̄rta in capite ieiunij ante ꝓceſſionēꝫ benedicunt̄ cineres hoc modo. Adiutorium noſtrū in noīe dn̄i. Qui fecit celum ⁊ terrā. Dn̄e exaudi orationē meā. Et clamor meus ad te veniat. Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus parce metuentib⁹: ꝓpitiare ſupplicātib⁹: ⁊ mittere digneris ſanctū angelū tuū de celis: q bene ✠ dicat ⁊ ſcti ✠ ficet hos cineres: vt ſint remediū ſalubre oīb⁹ nomē ſctm̄ tuū humiliter iplorātib⁹/ ac ſemetipſos ꝑ ↄſciē

tia delictoꝝ ſuoꝝ accuſātib⁹: atq̃ ante cōſpectū diuine clementie tue facinora ſua deplorantib⁹: vel sereniſſimā maieſtatē tuā ſuppliciter obnixeq̃ flagitantib⁹: ⁊ preſta ꝑ inuocationē ſanctiſſimi noīs tui: vt quicūq̃ eos ſuꝑ ſe aſperſerint ꝑ redēptione peccatorū ſuoꝝ/corporis ſanitatē ⁊ anime tutelā percipiāt. Per chriſtū. ℟. Amen. Alia oro.

Deus q non mortē ſed penitentiam deſideras peccatoꝝ/fragilitatē cōditionis humane benigniſſime reſpice: ⁊ hos cineres/quos cauſa ꝓferēde hūilitatis atq̃ ꝓmerende venie capitib⁹ noſtris imponi decreuimus/bene✠dicere ꝓ tua pietate dignare: vt q nos cinerē eſſe/⁊ ob prauitatis noſtre meritū ī puluerē reuerſuros cognoſcimus: peccatoꝝ omniū veniā ⁊ p̄mia penitentib⁹ repromiſſa miſericorditer ꝯſeq̄ mereamur. Per chr̄m. Alia oro.

Deus q humiliatiōe flecteris ⁊ ſatiſfactiōe placaris: aurē tue pietatis inclina p̄cib⁹ noſtris: ⁊ capitibus ſeruoꝝ tuoꝝ hoꝝ cinerū aſpſione attactis/effunde ꝓpiti⁹ gratiā tue bn̄dictiōis: vt eos ⁊ ſpū cōpunctiōis repleas: et q̄ iuſte poſtulauerint efficaciter tribuas: ⁊ cōceſſa ꝑpetua ſtabilitateītactos manere decernas. P chr̄m. Alia oratio.

Omnipotēs ſempiterne de⁹ q niniuitis in cinere ⁊ cilicio penitētibus/indulgētie tue remedia preſtitiſti: cōcede ꝓpiti⁹: vt ſic eos imitemur habitu quatenus venie cōſeq̄mur obtentū. P dn̄m.

Poſtea cineres aſpgātur aq̄ bn̄dicta. ¶ Expleta benedictione. primo iponit̄ cinis ſacerdoti celebraturo miſſā ab alio ſacerdote ſi adeſt. Alioq̄n ipſe ſacerdos genibus flexis corā altari ſibiipſi cineres iponit. poſtea miniſtris aſtātib⁹. tandē pplo. Imponēdo vo cineres ſuꝑ capita āte altare flectentiū/p̄ſbyter dicat.

Memēto homo qa cinis es ⁊ ī cinerē reuerteris. Dū cineres ꝯſecrant̄ chor⁹ cātat aīam.

Immutemur habitu ī cinere ⁊ cilicio: ieiunem⁹ ⁊ plorem⁹ ante dn̄m: qa multū miſericors eſt dimittere pctā nr̄a de⁹ noſter. Aīa. Juxta veſtibulū ⁊ altare plorabāt ſacerdotes ⁊ leuite miniſtri dn̄i ⁊ dicebāt: parce dn̄e parce pplo tuo: ⁊ ne diſſipes ora clamātiū ad te dn̄e. Finit̄ aīis īcipiat̄ p ſacerdotē.

Exaudi nos dñe: Chorus qm̃ benigna eſt miſericordia tua ſecundū multitudinē miſerationū tuarū reſpice nos dñe. ps. Saluū me fac de⁹ quoniā intrauerūt aque vſq; ad aīam meaz. Glia. et repetit Exaudi. Quo finito p officiantē dicitur ℣. Peccauimus dñe cū patrib⁹ nr̃is. etc. Deinde Oremus. Dyacon⁹. Flectam⁹ genua. Oro.

Concede nobis dñe preſidia militie chriſtiane ſctis inchoare ieiunijs: vt cōtra ſpirituales nequitias pugnaturi/ continentie muniamur auxilijs. Premiſſo per dyaconū Leuate cōcluditur P xp̄m dñm nr̃m. ¶ Ad pceſſionē ℟. Pctā mea. In reditu canit Litania ideſt ſupplicatio ſolēnis i eccl'ia fieri ſolita ad oēs ſcōꝝ grad⁹ ⁊ ordines. deīde Añ. Media vita. Et iſto modo pagit pceſſio q̄libet feria ſcda. q̄rta. ⁊ ſexta vſq; ad dñicā Judica excluſiue. ¶ Ad miſſā. Int. Sap. xj.

Miſereris omniū dñe ⁊ nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti: diſſimulans peccata hominuz propter penitentiam: et parcens illis: qa tu es dñs deus noſter. ps. Miſerere mei de⁹ miſerere mei: quoniaz in te confidit aīa mea. Gloria. Nota q ab hodierna die p quadrageſimā (pter dies dñicos ⁊ feſtiuos) quādocūq; miſſa agit de feria ſtati cū dicit p celebrantē Dñs vobiſcū ⁊ Orem⁹. Adiungit p dyaconū ſi adeſt. vl' per celebrantē Flectam⁹ genua. Leuate. Oratio.

Preſta q̄s dñe fidelibus tuis: vt ieiunioꝝ venerāda ſolēnia/ ⁊ cōgrua pietate ſuſcipiant/ ⁊ ſecura deuotiōe percurrāt. P. Lcō Johelis pphe. ij.

Hec dicit dñs. Cōuertimini ad me in toto corde veſtro: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ in planctu: ⁊ ſcindite corda veſtra/ ⁊ nō veſtimēta veſtra. Et cōuertimini ad dñm deū veſtrū: quia benignus ⁊ miſericors eſt: patiēs ⁊ multe miſericordie: ⁊ p̄ſtabilis ſup malicia. Quis ſcit ſi cōuertatur et ignoſcat de⁹: ⁊ reliquat poſt ſe benedictionē: ſacrificiū ⁊ libamen dño deo noſtro. Canite tuba in ſion: ſanctificate ieiuniū: vocate cetū: congregate populū: ſanctificate eccleſiā: coadunate ſenes: congregate paruulos ⁊ ſugētes vbera. Egrediatur ſponſus de cubili ſuo: et ſponſa de thala-

mo ſuo. Inter veſtibulū et altare plorabūt ſacerdotes miniſtri dñi/ ⁊ dicēt. Parce dñe parce populo tuo: et ne des hereditatē tuā in opprobriū/ vt dñenť eis natiões. Quare dicūt in populis: vbi eſt de⁹ eorꝫ? Zelatus eſt dñs terram ſuā: et pepercit populo ſuo. Et reſpōdit dñs/ et dixit populo ſuo. Ecce ego mittā vobis frumentū/ vinū ⁊ oleū: ⁊ replebimini i eis: ⁊ nō dabo vos vltra opprobriū i gentibus. Dicit dñs oĩps. Grad.

Miſerere mei de⁹ miſerere mei: quoniā in te ꝯfidit anima mea. ℣. Miſit ď celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Tract⁹. Domine nō ſcđm peccata nr̄a facias nobis: neq̨ ſm iniqtates noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniqtatū nr̄arū antiquaꝝ: cito anticipēt nos miſ̄icordie tue: qa paupes facti ſum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter: ⁊ ꝑpter gloriā nōis tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpiti⁹ eſto pctis nr̄is ꝑpter nomē tuū. Iſte tract⁹ ſingulis ferijs ſcđis qr̄tis ⁊ ſextis q̄dragesime caniť vſq̨ ad dñicaꝫ Judica excluſiue. S. Matth. vj.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cū ieiunatis: nolite fieri ſicut hypocrite/ triſtes. Exterminät enĩ facies ſuas/ vt pareāt hoībus ieiunātes. Amē dico vobis: quia receperūt mercedē ſuā. Tu aūt cū ieiunas/ vnge caput tuū: ⁊ faciem tuā laua/ ne videaris hoībus ieiunās: ſed patri tuo qui eſt i abſcōdito: ⁊ pater tuus qui videt in abſcōſo/ reddet tibi. Nolite theſauriçare vobis theſauros i terra/ vbi erugo ⁊ tinea demoliť: ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furanť. Theſauriçate aūt vobis theſauros in celo: vbi neq̨ erugo/ neq̨ tinea demoliť: ⁊ vbi fures nō effodiūt nec furanť. Ubi eniꝫ eſt theſaurus tuus/ ibi eſt ⁊ cor tuū. Offer.

Exaltabo te dñe quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſup me: dñe clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. Secr. Fac nos q̄s dñe his munerib⁹ offerēdis ꝯueniēter aptari: quib⁹ ipſi⁹ venerabilis ſacramenti celebramus exordiū. P dñ. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Et diciť ſingulis dieb⁹ ferialib⁹ vſq̨ ad dñicā Judica excluſiue qñ miſſa agiť de die ⁊ nō de feſtis. Cōio. Qui meditabitur in lege dñi die ac nocte/ dabit fructū ſuū in tēpore ſuo. Complē.

P ercepta nobis dñe p̃beãt
ſacramẽta ſubſidiũ:vt et tibi
grata ſint noſtra ieiũia:⁊ no/
bis ꝓficiant ad medelã.Per
dñz nr̃m ieſũ chr̃m filiũ tuũ.
Qui tecũ viuit ⁊ regnat ĩ vni
tate ſpũſſcti de⁹. Mox p cele
brantẽ dicat̃ Orem⁹. dyaco
nus ſi adeſt:Aliogn ipſe cele
brãs dicit. Inclinate capita
veſtra deo. Oro ſup ppl̃m.
I nclinãtes ſe dñe maieſta
ti tue ꝓpitiat⁹ intende:vt qui
diuino munere ſunt refecti/
celeſtib⁹ ſemꝑ nutriant̃ auxi
lijs. P dñm. etc̃. Et collecta
ſup pplꝫ ſemꝑ eſt vltima. Et
hic mod⁹ ſuat̃ in miſſa de fe
ria vſqꝫ ad cenam dñi exclu-
ſiue. ¶ Feria quĩta. Introi.
D Um clamarẽ ad dñm ex/
audiuit vocẽ meã ab his
qui appropinquãt mihi:
⁊ humiliauit eos q eſt ante ſecula
⁊ manet in eternũ: iacta cogitatũ
tuũ in dño ⁊ ipſe te enutriet. Ps.
Exaudi deus orationẽ meã: ⁊ ne
deſpexeris deprecationẽ meã: in/
tende mihi ⁊ exaudi me. Gloria.
D Eus q culpa of- Oro.
fenderis penitẽtia pla/
caris:p̃ces ppl'i tui ſupplicã-
tis ꝓpitius reſpice:⁊ flagella
tue iracundie q̃ pro peccatis
noſtris meremur auerte. P.

Lectio Eſaie ꝓphe. xxxviij.
I N diebus illis. Egro-
tauit eçechias vſqꝫ ad
mortẽ. Et introiuit ad eũ eſa
ias fili⁹ amos ꝓpheta:⁊ dixit
ei. Hec dicit dñs. Diſpone do
mui tue/qa morieris tu ⁊ nõ
viues. Et conuertit eçechias
faciẽ ſuã ad parietẽ:⁊ orauit
ad dñz ⁊ dixit. Obſecro dñe
memento queſo qũo ambu
lauerim corã te in veritate ⁊ ĩ
corde ꝑfecto: ⁊ qđ bonũ eſt ĩ
oculis tuis fecerim. Et fleuit
eçechias fletu magno. Et fa
ctũ eſt verbũ dñi ad eſaiã di
cẽs. Uade ⁊ dic eçechie. Hec
dicit dñs de⁹ dauid p̃ris tui.
Audiui orationem tuaz:⁊ vi
di lachrymas tuas. Ecce ego
adijciã ſuꝑ dies tuos qndeci
annos:⁊ de manu regis aſſy
rioꝝ eruã te ⁊ ciuitatẽ iſtã:⁊
ꝓtegã eã. Dicit dñs omp̃s.
Grad. I acta cogitatũ tuuz in
dño ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dũ cla/
marẽ ad dñz: exaudiuit vocẽ meã
ab his qui appropinquant mihi.
I N illo tẽp̃o S. mat. viij
re. Cũ ĩtroiſſet ieſus ca
pharnaũ:acceſſit ad eũ cẽtu-
rio rogãs eũ ⁊ dicens. Dñe/
puer me⁹ iacet ĩ domo paraly
tic⁹ ⁊ male torquet̃. Et ait illi
ieſus. Ego veniã ⁊ curabo eũ.

Et reſpōdēs cēturio ait. Dñe / non ſū dignus vt intres ſub tectū meū: ſed tm̄ dic verbo ⁊ ſanabit puer me⁹. Nā ⁊ ego homo ſum ſub poteſtate cō-ſtitutus / habēs ſub me mili-tes. Et dico huic / vade / ⁊ va-dit. Et alio / veni / ⁊ venit: ⁊ ſer uo meo / fac hoc / et facit. Au-diēs aūt ieſus mirat⁹ eſt: ⁊ ſe-quētib⁹ ſe dixit. Amē dico vo bis: nō inueni tantā fidem in iſrael. Dico autem vobis q̄ multi ab oriente ⁊ occidente venient ⁊ recumbēt cū abraā ⁊ iſaac ⁊ iacob ī regno celoꝝ. Filij aūt regni eijcient in te-nebras exteriores: ibi erit fle tus ⁊ ſtridor dentiū. Et dixit ieſus centuriōi. Uade / ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa hora. Offert.

Ad te dñe leuaui aīam meā de⁹ me⁹ in te cōfido nō erubeſcā: neq̄ȝ irrideāt me inimici mei: eteni vni uerſi q̄ te expectāt nō cōfundent. Secr. Sacrificijs p̄ſentibus dñe q̄s intende placat⁹: vt et deuotiōi noſtre ꝓficiant ⁊ ſa luti. P. Cōio. Acceptabis ſa crificiū iuſticie oblatiōes ⁊ holo cauſta ſup altare tuū dñe. Cōpl. Celeſtis doni benedictiōe ꝑcepta / ſupplices te de⁹ omni-potēs depc̄amur: vt hoc idē nobis ⁊ ſacramēti cauſa ſit et ſalutis. P dñm. Sup pplm̄.

Parce dñe parce pplo tuo: vt dignis flagellatiōib⁹ caſti gatus / in tua miſeratiōe reſpi ret. P. ¶ Feria ſexta. Ad ꝓ-ceſſionē. Exaudi nos dñe. etc̄. Oīo diei ſup ppl'ȝ dicit. Alia vt̄s fer. q̄rta. Ad miſſā. Intr.

Audiuit dñs ⁊ miſertus eſt mihi: dñs factus eſt adiu-tor me⁹. p̄s. Exaltabo te dñe q̄m̄ ſuſcepiſti me: nec delecta ſti inimicos meos ſup me. Glīa.

Inchoata ieiunia Oīo. q̄ms dñe benigno fa-uore proſeq̄re: vt obſeruātiā quā corꝑaliter exhibem⁹ / mē tib⁹ etiā ſynceris exercere va leam⁹. p. Lcō eſaie ꝓph. lviij

Hec dicit dñs de⁹. Cla-ma ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocē tuā: et annuncia populo meo ſcelera eorū: et domui iacob peccata eoruȝ. Me eteni de die in diē q̄rūt: ⁊ ſcire vias meas volūt. Qua ſi gens q̄ iuſticiaȝ fecerit: ⁊ q̄ iudiciū dei ſui nō dereliq̄rit. Rogant me iudicia iuſticie: ⁊ appropinquare deo volūt. Quare ieiunauimus et non aſpexiſti: humiliauimus ani mas noſtras ⁊ neſciſti? Ecce in die ieiunij veſtri iuenitur

volũtas veſtra: ⁊ oẽs debito res veſtros repetitis. Ecce ad lites ⁊ ad cõtentiones ieiunatis: et pcutitis pugno impie. Nolite ieiunare ſicut vſqꝫ ad hãc diẽ: vt audiať in excelſo clamor veſter. Nũqd tale eſt ieiuniũ qđ elegi / ꝑ diẽ affligere hoĩem aĩaꝫ ſuã? Nũqd cõtorquere quaſi circulũ caput ſuũ: ⁊ ſaccũ ⁊ cinerẽ ſternere? Nunqd iſtud vocaui ieiuniuꝫ / ⁊ diem acceptabilẽ dño? Nõne hoc eſt mai⁹ ieiuniũ qđ elegi? Diſſolue colligationes ĩpietatis: ſolue faſciculos deprimẽtes. Dimitte eos q cõfracti ſunt liberos: ⁊ omne onus diſrũpe. Frãge eſurienti panẽ tuũ: ⁊ egenos vagoſqꝫ induc in domũ tuã. Cum videris nudũ / operi eũ: ⁊ carnẽ tuam ne deſpexeris. Tunc erũpet q̃ſi mane lumẽ tuũ: ⁊ ſanitas tua citius orieť. Et anteibit facieꝫ tuã iuſticia tua: et gloria dñi colliget te. Tunc ĩuocabis / ⁊ dñs exaudiet. clamabis / et dicet: ecce aſſum: qa miſericors ſũ dñs de⁹ tu⁹. Grad. Unam petij a dño hanc requirã: vt inhabitẽ in domo dñi. ℣. Ut videã voluntatẽ dñi: ⁊ protegar a templo ſancto eius. Secđm Matthe. v. et. vj.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Audiſtis qa dictũ eſt antiqs. Diliges ꝓximũ tuũ: et odio habebis inimicũ tuũ. Ego aũt dico vobis. Diligite inimicos vr̃os: benefacite his q oderũt vos: ⁊ orate pro ꝑſequẽtib⁹ ⁊ calũniantib⁹ vos: vt ſitis filij pr̃is veſtri q in celis eſt: q ſolẽ ſuũ oriri facit ſuꝑ bonos ⁊ malos: ⁊ pluit ſuꝑ iuſtos ⁊ iniuſtos. Si eñi diligitis eos q vos diligũt: quã mercedẽ habebitis? Nõne ⁊ publicãi hoc faciũt? Et ſi ſalutaueritis fratres veſtros tm̃: quid amplius facitis? Nõne ⁊ ethnici hoc faciunt? Eſtote ergo vos perfecti: ſicut ⁊ pater veſter celeſtis ꝑfectus eſt. Attendite ne iuſticiã veſtrã faciatis coram hominib⁹ / vt videamini ab eis. Alioqn mercedẽ nõ habebitis apđ pr̃em veſtrũ q in celis eſt. Cũ ergo facis elemoſynã noli tuba canere ante te: ſicut hypocrite faciũt ĩ ſynagogis ⁊ in vicis: vt honorificenť ab hoĩbus. Amẽ dico vobis / receperũt mercedẽ ſuã. Te aũt faciẽte elemoſynã / neſciat ſiniſtra tua qd faciat dextera tua: vt ſit elemoſyna tua ĩ abſcõdito: ⁊ pater tuus q videt

in abſcōdito reddet tibi. Offer. Dñe viuifica me ſcdm̄ eloquium tuũ/vt ſciã teſtimonia tua. Secre. Sacrificiũ dñe obſeruãtie paſcalis offerimus: preſta qm̄s: vt tibi ⁊ mẽtes noſtras reddat acceptas: ⁊ cõtinentie promptioris nobis tribuat facultatẽ. P dn̄. Cōio. Seruite dño in timore ⁊ exultate ei cũ tremore: apprehendite diſciplinã ne pereatis de via iuſta. Cōpl. Spiritũ nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos vno pane celeſti ſatiaſti: tua facias pietate concordes. P do. eiuſd. Sup pplm̄. Tuere dñe populũ tuũ/⁊ ab oĩbus peccatis clementer emũda: quia nulla ei nocebit aduerſitas/ſi nulla dominet̃ iniqtas. P. ℭ Sabbato. Introi. Audiuit dñs. et alia vt ĩ heſterna die. Oratio.

Obſeruatiõis huius annua celebritate letantes qm̄s dñe: vt q̃drageſimalib⁹ ieiunijs inherẽtes/plenis ei⁹ effectibus gaudeamus. Per.

Lectio Eſaie prophete. lviij.

Hec dicit dñs de⁹. Si abſtuleris de medio tui catenam: ⁊ deſieris digitũ tuuꝫ extendere: ⁊ loqui quod nõ prodeſt: cũ effuderis eſuriẽti aĩam tuã: ⁊ animã afflictã repleueris: orietur in tenebris lux tua: ⁊ tenebre tue erũt ſicut meridies. Et requiẽ dabit tibi dñs de⁹ tuus ſemp: ⁊ implebit ſplendorib⁹ aĩam tuã: et oſſa tua liberabit. Et eris quaſi ortus irriguus: ⁊ ſicut fons aquarũ cuius non deficient aque. Et edificabunt̃ in te deſerta ſeculoꝝ: fundamẽta generationis ⁊ generationis ſuſcitabis. Et vocaberis edificator ſepiũ auertens ſemitas iniquitatũ. Si auerteris a ſabbato pedẽ tuũ/facere voluntatem tuã in die ſancto meo: ⁊ vocaueris ſabbatũ delicatũ/et ſanctũ dñi glorioſũ: ⁊ glorificaueris eũ dũ nõ facis vias tuas: ⁊ nõ inuenieť voluntas tua/vt loquaris ſermonẽ. Tũc delectaberis ſup dño: ⁊ ſuſtollã te ſup altitudinem terre. Et cibabo te hereditate iacob patris tui. Os eniꝫ dñi locutũ eſt. Scdm̄ Marcũ. vj.

In illo tpe. Cũ ſero factũ eſſet in vna dieruꝫ/ erat nauis in medio mari: et ieſus ſolus in terra. Et vidit diſcipulos ſuos laborãtes in remigãdo: erat eni vent⁹ cõtrari⁹ eis. Et circa quartã vigiliã noctis/venit ad eos ambulãs ſupra mare: ⁊ volebat pre-

terire eos. At illi vt viderunt
eū ambulantē ſupra mare: pu
tauerūt fantaſma eſſe: ⁊ excla
mauerūt. Omnes eni eū vi-
derunt ⁊ conturbati ſunt. Et
ſtatim locutus eſt cū eis: ⁊ di
xit illis. Confidite. Ego ſum/
nolite timere. Et aſcēdit ad il
los in nauim: ⁊ ceſſauit vēt⁹:
et plus magis intra ſe ſtupe-
bant. Nō eni intellexerāt de
panib⁹: erat eni cor illoꝝ ob-
cecatum. Et cū trāſfretaſſent/
ꝑuenerūt i terrā geneçareth:
⁊ applicuerunt. Cunqꝫ egreſ-
ſi eſſent de naui: cōtinuo co-
gnouerūt eū. Et percurrētes
vniuerſā regionē illā/ ceꝑunt
ī grabatis eos q ſe male habe
bāt circūferre: vbi audiebant
eū eſſe. Et quocūqꝫ ītroibat ī
vicos vel in villas aut ī ciuita
tes/ in plateis ponebāt infir-
mos: ⁊ deprecabanť eū/ vt vel
fimbriā veſtimēti ei⁹ tāgerēt.
Et quotquot tangebāt eū/ ſal
ui fiebāt. Secr. S uſcipe do
mīe ſacrificiū/ cui⁹ te voluiſti
dignanter īmolatiōe placari/
ꝑſta q̄s: vt hui⁹ oꝑatione mū
dati: beneplacitū tibi nr̄e mē
tis offeram⁹ affectū. P. Cōpl.
C eleſtis vite munere vege
tati q̄s dn̄e: vt qđ eſt nobis
in preſenti vita myſteriū: fiat

eternitatis auxiliuz. P. Sup
populū. F ideles tui deus ꝑ
tua dona firmenť: vt eadez ⁊
ꝑcipiendo reqrant/ ⁊ queren
do ſine fine ꝑcipiant. P dn̄z.
¶ Dn̄ica prima in q̄drageſi-
ma. Ad ꝓceſſionē R. Angelis
ſuis. In reditu R. Ductus eſt
ieſus. Ad miſſam. Introitus.

Nuocauit me
⁊ ego exaudi
am eū: eripiā
eū ⁊ glorifica
bo eū: longi-
tudine dierū
adīplebo eū.
Ps. Qui ha-
bitat in adiutorio altiſſimi: ī prote
ctione dei celi cōmorabiť. Gloria.
D Eus qui eccleſiā Oro.
tuā annua quadrageſi-
mali obſeruatione purificas:
ꝑſta familie tue: vt quod a te
obtinere abſtinendo nititur/
hoc bonis operibus exequa
tur. Per. Lectio epl'e bti pau
li apli. Ad Corinthios. ij. c. vj.
F Ratres. Hortamur vos/
ne inuacuū gratiaz dei
recipiatis. Ait eni. Tēpore ac
cepto exaudiui te: ⁊ in die ſa-
lutis adiuui te. Ecce nūc tēp⁹
acceptabile: ecce nūc dies ſa-
lutis. Nemini dantes vllā of
fenſionē/ vt nō vitupereť mi-
niſteriū

niſteriū noſtrū. Sed in omni bus exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei miniſtros. In multa patiētia / in tribulationib⁹ / in neceſſitatibus / in anguſtijs / in plagis / in carceribus / in ſeditiōib⁹ / in laborib⁹ / in vigilijs / in ieiunijs / in caſtitate / in ſciētia / in lōganimitate / in ſuauitate / in ſpū ſācto. In charitate nō ficta / in verbo veritatis / in virtute dei. Per arma iuſticie a dextris ⁊ a ſiniſtris / per gloriā ⁊ ignobilitatē / p infamiā ⁊ bonā famā. Ut ſeductores et veraces. Sicut q ignoti ⁊ cogniti. Quaſi moriētes / ⁊ ecce viuimus. Ut caſtigati / ⁊ non mortificati. Quaſi triſtes / ſemper autem gaudentes. Sicut egentes / multos aūt locupletātes. Tanq̄ʒ nihil habentes / ⁊ omnia poſſidentes. Grad.

Angelis ſuis mandauit de te: vt cuſtodiāt te in oībus vijs tuis. ℣. In māib⁹ portabūt te ne vnq̄ʒ offēdas ad lapidē pedē tuū. Tract⁹.

Qui habitat in adiutorio altiſſimi / in ꝓtectione dei celi commorabit̄. ℣. Dicet dño ſuſceptor me⁹ es tu: ⁊ refugiū meū de⁹ me⁹ ſpabo i eū. ℣. Qm̄ ipſe liberauit me de laq̄o venantiū: ⁊ a verbo aſpo. ℣. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊ ſub pennis ei⁹ ſperabis. ℣. Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. ℣. A ſagitta volante p diē a negocio perābulante i tenebris: a ruina et demonio meridiano. ℣. Cadēt a latere tuo mille / ⁊ decē milia a dextris tuis: tibi aūt nō appropinq̄bit. ℣. Qm̄ angelis ſuis mādauit de te: vt cuſtodiāt te in oībus vijs tuis. ℣. In manib⁹ portabūt te / ne vnq̄ʒ offēdas ad lapidē pedē tuū. ℣. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcum ābulabis: ⁊ cōculcabis leonē ⁊ draconē. ℣. Qm̄ in me ſpauit liberabo euʒ: ꝓtegā eū qm̄ cognouit nomē meū. ℣. Inuocabit me ⁊ ego exaudiam eū: cū ipſo ſuʒ i tribulatiōe. ℣. Eripiā eū ⁊ glificabo eum. lōgitudine dierū adimplebo eū: ⁊ oſtendā illi ſalutare meū. Sc̄dʒ Matth. iiij.

In illo tpe. Ductus eſt ieſus in deſertū a ſpiritu / vt tētaretur a dyabolo. Et cū ieiunaſſet quadragīta diebus ⁊ quadraginta noctibus / poſtea eſurijt. Et accedēs tentator / dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiāt. Qui reſpōdēs dixit. Scriptū eſt. Nō in ſolo pane viuit homo / ſed i omni verbo qđ ꝓcedit de ore dei. Tūc aſſumpſit eū dyabolus in ſanctā ciuitatem: ⁊ ſtatuit eū ſupra pinnaculū tēpli / ⁊ dixit ei. Si filius

dei es/mitte te deorſū. Scri-
ptū eſt enim:qa angelis ſuis
mandauit de te:⁊ in manib⁹
tollēt te:ne forte offendas ad
lapidē pedē tuū. Ait illi ieſus
rurſuȝ. Scriptū eſt. Nō tenta
bis dñm deū tuū. Iterū aſſū
pſit eū dyabolus in montem
excelſum valde:⁊ oſtendit ei
omnia regna mūdi/⁊ gloriā
eoꝝ/⁊ dixit illi. Hec omnia ti
bi dabo/ſi cadens adoraue-
ris me. Tūc dixit ei ieſus. Ua
de ſathana. Scriptū eſt enim.
Dñm deū tuū adorabis/⁊ illi
ſoli ſeruies. Tūc reliquit euȝ
dyabolus: ⁊ ecce angeli ac-
ceſſerunt/⁊ miniſtrabant ei.
Offer. S capulis ſuis obūbra-
bit tibi dñs ⁊ ſub pēnis ei⁹ ſpabis:
ſcuto circūdabit te veritas ei⁹. Se
cre. S acrificiū q̄dtrageſima-
lis initij ſolēniter īmolamus/
te dñe depcātes:vt cū epula-
rū reſtrictione carnaliū/a no-
xijs quoqȝ voluptatib⁹ tempe
remur. P. Cōio. S capulis ſu
is obūbrabit tibi: ⁊ ſub pēnis ei⁹
ſperabis:ſcuto circūdabit te veri-
tas ei⁹. Cōpl. T ui nos dñe ſa
cramēti libatio ſancta reſtau-
ret:⁊ a vetuſtate purgatos/in
myſterij ſalutaris faciat trāſi-
re cōſortiū. P. ¶ Feria ſcda.
Ad pceſſio. Exaudi nos dñe. ⁊c

Dño diei dicit̄ ſup pplm. R.
Emēdem⁹ i meli⁹. Alia vtō feria
q̄rta cinerū. Ad miſſā. Intro.
S Icut oculi ſeruoꝝ in mani
bus dominoꝝ ſuorum/ita
oculi noſtri ad dñm deum
noſtrū donec miſereat̄ noſtri: mi-
ſerere nobis dñe miſerere nobis.
Ps. Ad te leuaui oculos meos:q
habitas i celis. Gloria. Oratio.
C Onuerte nos de⁹ ſalu-
taris noſter: ⁊ vt nobis
ieiuniū quadrageſimale pfi-
ciat/mētes noſtras celeſtibus
inſtrue diſciplinis. Per. Lcō
Ezech... prophete. xxxiiij.
H Ec dicit dñs de⁹. Ecce
egoipſe requiraȝ oues
meas/⁊ viſitabo illas:ſicut vi
ſitat paſtor gregē ſuū: in die
quādo fuerit in medio ouiū
ſuarū diſſipatarū:ſic viſitabo
oues meas:⁊ liberabo eas de
omnibus locis in quib⁹ diſp-
ſe fuerāt/in die nubis ⁊ caligi
nis. Et educā eas de populis:
⁊ congregabo eas de terris.
Et inducā eas in terrā ſuā: et
paſcā eas in montibus iſrael:
in riuis ⁊ in cūctis ſedib⁹ ter-
re. In paſcuis vberrimis pa-
ſcam eas:⁊ in montib⁹ excel-
ſis iſrael erūt paſcue earum.
Ibi reqeſcent in herbis virē
tibus:⁊ in paſcuis pinguibus

paſcent ſup mótes iſrl. Ego
paſcá oues meas: et ego eas
accubare faciá: dicit dñs de⁹.
Qd pierat reqrá: ⁊ qd abie-
ctũ fuerat reducá: ⁊ qd ꝯfra-
ctũ fuerat alligabo: ⁊ qd iſir
mũ fuerat ꝯſolidabo: ⁊ qd pi
gue ⁊ forte cuſtodiá: et paſcá
illas in iudicio ⁊ iuſticia. Dic
dñs oṗs. Grad. Protector
noſter aſpice de⁹ ⁊ reſpice ſup ſer
uos tuos. ℣. Dñe de⁹ virtutum
exaudi p̃ces ſuoꝝ tuoꝝ. S. Mat
In illo tpe. theũ. xxv.
Dixit ieſus diſcipulis ſu
is. Cũ venerit fili⁹ hois i ma
ieſtate ſua/⁊ oẽs angeli eius
cũ eo: tũc ſedebit ſup ſedẽ ma
ieſtatis ſue. Et cógregabunt
ante eũ oẽs gentes: ⁊ ſepara
bit eos ab inuicẽ/ſicut paſtor
ſegregat oues ab hedis. Et ſta
tuet qdẽ oues a dextris ſuis:
hedos aũt a ſiniſtris. Tũc di-
cet rex his q a dextris ei⁹ erũt.
Uenite benedicti patris mei/
poſſidete p̃paratũ vobis re-
gnũ a ꝯſtitutióe mũdi. Eſuri
ui eni ⁊ dediſtis mihi mádu
care. Sitiui/et dediſtis mihi
bibere. Hoſpes erá/⁊ collegi
ſtis me. Nudus erá/⁊ coope
ruiſtis me. Infirmus: ⁊ viſita
ſtis me. In carcere erá/⁊ ve-
niſtis ad me. Tũc reſpódebũt
ei iuſti dicẽtes. Dñe/quando
te vidimus eſurientẽ ⁊ paui-
mus te: ſitientẽ/⁊ dedimus ti
bi potũ? Quádo aũt te vidi-
mus hoſpitẽ et collegim⁹ te:
aut nudũ ⁊ cooperuimus te?
Aut quádo te vidim⁹ iſirmũ:
aut i carcere: ⁊ venim⁹ ad te?
Et reſpódens rex dicet illis.
Amen dico vobis: q̃zdiu feci
ſtis vni de his fratrib⁹ meis
minimis/mihi feciſtis. Tunc
dicet ⁊ his q a ſiniſtrꝫ ei⁹ erũt.
Diſcedite a me maledicti in
ignẽ eternũ/q parat⁹ eſt dya
bolo et angelis eius. Eſuriui
eni/et nó dediſtis mihi mádu
care. Sitiui/et nó dediſtis mi
hi potũ. Hoſpes erá/et nó col
legiſtis me. Nudus erá/⁊ nó
operuiſtis me. Infirmus ⁊ in
carcere/et non viſitaſtis me.
Tũc reſpódebũt ei ⁊ ipſi di-
cẽtes. Dñe/quádo te vidim⁹
eſurientẽ aut ſitientẽ: aut ho
ſpitẽ/aut nudũ/aut infirmuz/
vel in carcere/⁊ nó miniſtra-
uimus tibi? Tũc reſpódebit
illis dicẽs. Amẽ dico vobis:
q̃zdiu nó feciſtis vni de mino
ribus his/nec mihi feciſtꝫ. Et
ibũt hi i ſuppliciũ eternũ: iu
ſti aũt in vitá eterná. Offer.
Reuela oculos meos ⁊ ꝯſidera
bo mirabilia tua dñe: vt doceas

me iuſticiã tuã: da mihi intellectũ vt diſcã mãdata tua. Sec. Accepta tibi ſit dñe nr̃e deuotiõis oblatio: que ⁊ ieiuniũ noſtrũ te operãte ſanctificet/⁊ indulgentiã nobis tue cõſolatiõis obtineat. P xp. Cõio. Voce mea ad dñm clamaui et exaudiuit me de monte ſctõ ſuo: nõ timebo milia ppl'i circũdãtis me. Cõpl. Salutaris tui dñe munere ſatiati/ſupplices exoram⁹: vt cui⁹ letamur guſtu/renouemur effectu. P. Sup ppl'm. Abſolue qũs dñe noſtrorum vincula pctõrum: ⁊ qcqd p eis meremur/ppitiatus auerte. Per. ¶ Feria tertia. Introi.

Domine refugiũ factus es nobis a generatiõe ⁊ progenie a ſeculo ⁊ in ſeculũ tu es. ps. Priuſq̃ mõtes fierent aut formaret terra ⁊ orbis a ſeculo ⁊ vſq̃ in ſeculũ tu es de⁹. Glia. Oro. Reſpice dñe familiã tuã ⁊ pſta: vt apud te mens nr̃a tuo deſiderio fulgeat/q̃ ſe carnis maceratiõe caſtigat. p. Lcõ eſaie pph. lv.

In diebus illis. Locut⁹ eſt eſaias pphẽta dicẽs. Querite dñz dũ inueniri poteſt: inuocate eũ dũ ppe eſt. Derelinquat impius viã ſuã: ⁊ vir iniquus cogitatiões ſuas: ⁊ reuertat ad dñm ⁊ miſerebit eius: ⁊ ad deũ noſtrũ/ quoniã mult⁹ eſt ad ignoſcẽdũ. Nõ eni cogitatiões mee/cogitationes veſtre: neq̃ vie mee/vie vr̃e/dicit dñs. Quia ſicut exaltant celi a terra/ſic exaltate ſũt vie mee a vijs veſtris: ⁊ cogitatiões mee/a cogitationibus veſtris. Et q̃uo deſcẽdit imber ⁊ nix de celo: ⁊ illuc vltra nõ reuertit: ſed inebriat terrã ⁊ infundit eã: et germinare eã facit: et dat ſemẽ ſerẽti/⁊ panẽ comedẽti. Sic erit verbũ meũ qd egredit de ore meo. Nõ reuertet ad me vacuũ/ſed faciet q̃cunq̃ volui: ⁊ pſpabit in his ad q̃ miſi illud. Ait dñs ops. Grad. Dirigat oratio mea ſicut incenſum in ↄſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuũ mearum ſacrificiũ veſpertinũ. S. Mathe. xxi.

In illo tpe. Cũ intraſſet ieſus hieroſolymã/cõmota eſt vniuerſa ciuitas dicens. Quis eſt hic? Populi autem dicebãt. Hic eſt ieſus propheta a naçareth galilee. Et intrauit ieſus in tẽplũ dei: et eijciebat oẽs vendentes et emẽtes i tẽplo: et mẽſas nũmulariorum et cathedras vendentiũ colũbas euertit. Et di

xit eis. Scriptū eſt: dom⁹ mea
dom⁹ orōnis vocabit̄: vos aūt
feciſtis illā ſpeluncā latronū.
Et acceſſerunt ad eum ceci ⁊
claudi in tēplo: ⁊ ſanauit eos.
Uidētes aūt principes ſacer
dotū ⁊ ſcribe mirabilia q̄ fe-
cit: ⁊ pueros clamātes in tē-
plo ⁊ dicētes oſanna filio da
uid: indignati ſunt ⁊ dixerūt
ei. Audis qd iſti dicūt? Jeſus
aūt dixit eis. Utiq;. Nūq̄; le-
giſtis: qa ex ore infantiū ⁊ la
ctentiū pfeciſti laudē? Et reli
ctis illis/ abijt foras extra ci-
uitatē in bethaniā: ibiq; doce
bat eos de regno dei. Offer.
In te ſpaui dn̄e: dixi tu es de⁹
meus/ in manib⁹ tuis tēpora mea.
Secr. Oblatis qm̄s dn̄e pla
care munerib⁹: ⁊ a cūctis nos
defende periculis. P. Cōio.
Cum inuocarē te exaudiſti me
de⁹ iuſticie mee: in tribulatiōe di-
lataſti me: miſerere mihi dn̄e ⁊ ex-
audi orationē meā. Cōpl. Pre
ſta qm̄s omp̄s de⁹: vt illi⁹ ſa
lutaris capiamus effectū/ cu-
ius p hec myſteria pign⁹ ac-
cepimus. P. Sup populuz.
Aſcendāt ad te dn̄e preces
noſtre: ⁊ ab eccleſia tua cun-
ctā repelle nequitiam. Per.
¶ Feria quarta quattuor tē
por. Ad proceſſionē. Exaudi
nos. etc̄. Oīo diei ſup popu-
lum. R. In ieiunio ⁊ fletu. alia
vt ſupra feria quarta notatū
eſt. Ad miſſaz. Introi.
Reminiſcere miſerationuz
tuarū dn̄e: ⁊ miſericordie
tue que a ſeculo ſunt: ne vnq̄; do-
minent̄ nobis inimici noſtri: libe
ra nos deus iſrael ex oībus angu
ſtijs noſtris. Ps. Ad te dn̄e leua-
ui aīam meā: de⁹ me⁹ in te confido
non erubeſcam. Gloria. Finito
Kyrieleiſon mox dicit̄ Ore-
mus. Flecta. ge. Leua. Oīo.
Preces noſtras q̄s dn̄e
clemēter exaudi: ⁊ cōtra
cūcta nobis aduerſātia/ dexte-
rā tue maieſtatis extēde. P.
Per modū lcōnis. Lectō libri
In dieb⁹ Exodi. xxiiij.
illis. Dixit dn̄s ad moy
ſen. Aſcēde ad me i montē/ ⁊
eſto ibi. Daboq; tibi duas ta
bulas lapideas: ⁊ legē ac mā
data q̄ ſcripſi: vt doceas filios
iſrael. Surrexerūt moyſes ⁊
ioſue miniſter ei⁹. Aſcendēſ-
q; moyſes i montē dei/ ſenio-
rib⁹ ait. Expectate hic donec
reuertamur ad vos. Habetis
aarō ⁊ hur vobiſcū: ſiqd natū
fuerit q̄ſtiōis/ referetis ad eos
Cūq; aſcēdiſſet moyſes/ ope
ruit nubes montē: ⁊ habita-
uit gloria dn̄i ſup ſinai: tegēs

illũ nube ſex diebus. Septi-
mo aũt die/vocauit eũ dñs de
medio caliginis. Erat aũt ſpe
cies gloꝛie dñi q̃ſi ignis ar-
dẽs ſup verticẽ mõtis/in cõ-
ſpectu filioꝝ iſrael. Ingreſſuſ
qꝫ moyſes mediũ nebule/a-
ſcẽdit ĩ montẽ. Et fuit ibi q̃-
draginta diebꝰ et q̃draginta
noctibꝰ. Grad. Tribulatiões
coꝛdis mei dilatate ſũt:de neceſſi
tatibꝰ meis eripe me dñe. ℣. Vi-
de humilitatẽ meã ⁊ laboꝛẽ meuꝫ
et dimitte oĩa pctã mea. Hic dĩ
Dñs vobiſcũ ſine Flecta.ge.

Or. Deuotionẽ popu-
li tui queſumus dñe be
nignus intẽde:vt q per abſti
nentiã macerant̃ in coꝛpoꝛe/
per fructuꝫ boni operis reſi-
ciant̃ in mente. P. Lcõ libꝛi

regũ.iij.c.xix. In diebꝰ
illis. Venit helias ĩ ber
ſabee iuda:⁊ dimiſit ibi pue-
rũ ſuũ:⁊ perrexit in deſertuꝫ
viã vnꝰ diei. Cũqꝫ veniſſet ⁊
ſederet ſubter vnã iuniperũ:
petiuit aĩe ſue vt moreret̃:et
ait. Sufficit mihi dñe: tolle
q̃ſo animã meã:neqꝫ enĩ me-
lioꝛ ſũ q̃ꝫ patres mei. Pꝛoie-
citqꝫ ſe ⁊ obdoꝛmiuit in vm-
bꝛa iuniperi. Et ecce angelus
dñi tetigit eum: dixitqꝫ illi.
Surge/comede. Et reſpexit:
⁊ ecce ad caput ſuũ ſubcineri
cius panis/⁊ vas aq̃. Come-
dit ergo ⁊ bibit/⁊ rurſuꝫ ob-
doꝛmiuit. Reuerſuſqꝫ eſt an
gelus dñi ſcdõ:⁊ tetigit euꝫ:
dixitqꝫ illi. Surge/comede:
grandis enim tibi reſtat via.
Qui cũ ſurrexiſſet: comedit
⁊ bibit. Et ãbulauit ĩ foꝛtitu-
dine cibi illiꝰ/q̃draginta die-
bus ⁊ q̃dragita noctibꝰ/vſqꝫ
ad montẽ dei oꝛeb. Tractꝰ.

De neceſſitatibꝰ meis eripe
me dñe: vide humilitatem
meã ⁊ laboꝛeꝫ meũ: ⁊ dimitte oĩa
pcã mea. ℣. Ad te dñe leuaui ani
mã meã:deꝰ meꝰ in te ꝯfido nõ eru
beſcam:neqꝫ irrideant me inimici
mei. ℣. Eteni vniuerſi q te expe-
ctãt nõ ꝯfundent̃: cõfundant̃ oẽs
faciẽtes vana. S. mat. xii.

In illo tpe. Acceſſerũt
ad ieſũ ſcribe ⁊ phariſei dicẽ
tes. Magiſter/volumꝰ a te ſi-
gnũ videre. Qui reſpondẽs
ait illis. Generatio mala et
adultera ſignũ q̃rit:⁊ ſignuꝫ
nõ dabit̃ ei/niſi ſignum ione
ꝓphete. Sicut enĩ fuit ionas
in vẽtre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tri-
bus noctibꝰ:ſic erit filiꝰ hoĩs
ĩ coꝛde terre tribꝰ diebꝰ ⁊ tri-
bus noctibꝰ. Viri niniuite ſur
gent ĩ iudicio cũ gñatiõe iſta/
et ꝯdemnabũt eã:q2 penitẽ-

tiā egerūt in p̄dicatiōe ione. Et ecce plus q̄ȝ ionas hic. Regina auſtri ſurget in iudicio cū generatiōe iſta: et ↄdēnabit eā: qa venit a finib⁹ terre audire ſapiētiā ſalomōis. Et ecce plus q̄ȝ ſalomon hic. Cū aūt imundus ſpūs exierit ab hoie/ ambulat per loca arida querens requiē: ⁊ nō iuenit. Tūc dicit. Reuertar i domū meā vnde exiui. Et veniens iuenit eā vacantē: ſcopis mūdatā et ornataȝ. Tūc vadit et aſſumit ſecū ſeptē alios ſpūs neqores ſe: et intrātes habitant ibi. Et fiūt nouiſſima hominis illius peiora priorib⁹. Sic erit ⁊ generatiōi huic peſſime. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius ⁊ fratres ſtabāt foris/ querētes loqui ei. Dixit aūt ei qdā. Ecce mater tua ⁊ fratres tui foris ſtant/ querētes te. At ipſe reſpōdēs dicēti ſibi ait. Que eſt mater mea: et q ſunt fratres mei? Et extēdēs manū i diſcipulos ſuos dixit. Ecce mater mea ⁊ fratres mei. Quicūqȝ eni fecerit voluntateȝ patris mei q in celis eſt: ipſe me⁹ frater ⁊ ſoror ⁊ mater eſt. Offer.

M editabar i mādatis tuis q̄ dilexi valde; ⁊ leuabo manus meas ad mādata tua que dilexi. Secr.

H oſtias tibi dñe placatiōis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſerat⁹ abſoluas: ⁊ nutātia corda tu dirigas. P. Cōio.

I ntellige clamorē meū intēde voci oratiōis mee rex meus ⁊ de⁹ me⁹: quoniā ad te orabo dñe. Cōplē.

Q ui dñe pceptione ſacramēti/ ⁊ a nr̄is mundemur occultis: ⁊ ab hoſtium liberemur inſidijs. P. Sup ppl'm.

M ētes nr̄as q̄s dñe lumine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimus q̄ agēda ſunt: et q̄ recta ſunt agere valeam⁹. P do.

¶ Feria qnta. Intro.

C Onfeſſio ⁊ pulchritudo i ↄſpectu ei⁹: ſāctitas ⁊ magnificētia i ſctificatiōe ei⁹. Ps. Cantate dño canticum nouū/ cātate dño ois terra. Glia. Orō.

O Mnipotēs ſempiterne deus qui obſeruatione ieiunij: ⁊ in elemoſynarū largitione poſuiſti noſtroꝝ remedia peccatoꝝ: cōcede nos mente ⁊ corpore ſemper tibi eſſe deuotos. Per. Lcō Ecēchielis prophete. xviij.

I N diebus illis. Factus eſt ſermo dñi ad me dicens. Quid eſt q inter vos parabolaȝ vertitis in ꝓuerbiū iſtud i terra iſrael dicētes: Patres

noſtri comederũt vuã acerbã: ⁊ dentes filioꝝ obſtupeſcũt? Viuo ego dicit dñs de⁹: ſi erit vltra vobis parabola hec in ꝓuerbiũ in iſrael. Ecce oẽs aĩe mee ſunt. Ut anima patris / ita et aĩa filij mea eſt. Aĩa que peccauerit / ipſa morieť. Et vir ſi fuerit iuſt⁹ / ⁊ fecerit iudiciũ ⁊ iuſticiã: in montib⁹ nõ comederit / ⁊ oculos ſuos nõ leuauerit ad idola domus iſrael: ⁊ vxorẽ ꝓximi ſui nõ violauerit: ⁊ ad mulierẽ menſtruatã nõ acceſſerit: ⁊ hoĩem nõ cõtriſtauerit: pignus debitori reddiderit: ꝑ vim nihil rapuerit: panem ſuũ eſurïẽti dederit: ⁊ nudũ operuerit veſtimẽto: ad vſurã nõ cõmodauerit: ⁊ ampli⁹ nõ accepit: ab iniqtate auerterit manũ ſuã: ⁊ iudiciũ verũ fecerit inter virũ ⁊ viruz: ⁊ in ꝑceptis meis ambulauerit: ⁊ iudicia mea cuſtodierit vt faciat veritatẽ: hic iuſtus eſt. Uita viuet et nõ morieť. Ait dñs oꝑs. Grad. Cuſtodi me dñe vt pupillã ocli: ſub vmbra alarũ tuarũ ꝓtege me. ℣. De vultu tuo iudiciũ meũ ꝓdeat: oculi tui videãt eqtatẽ. S. Joã. viij.

In illo tp̃e. Dicebat ieſus ad eos qui crediderũt ei iudeos. Si vos mãſeritis in ſermõe meo / vere diſcipuli mei eritis: ⁊ cognoſcetis veritatez / ⁊ veritas liberabit vos. Reſponderũt ei iudei. Semẽ abrae ſumus: ⁊ nemini ſeruiuimus vnq̃z. Quõ tu dicis / liberi eritis? Reſpõdit eis ieſus. Amẽ amẽ dico vobis: qa omnis q facit ꝑccatũ ſeruus eſt pcti. Seruus autẽ nõ manet ĩ domo in eternũ: filius aũt manet in eternuz. Si ergo vos filius liberauerit: vere liberi eritis. Scio qa filij abrae eſtis: ſed queritis me ĩterficere: qa ſermo me⁹ nõ capit in vobis. Ego quod vidi apd̃ patrẽ meũ loquor: ⁊ vos que vidiſtis apd̃ patrẽ veſtrũ facitis. Reſponderũt ⁊ dixerũt ei. Pater noſter abraã eſt. Dicit eis ieſus. Si filij abrae eſtis / opera abrae facite. Nũc aũt queritis me interficere: hoĩem q veritatem vobis locutus ſum quã audiui a deo: hoc abraã nõ fecit. Uos facitis opera patris veſtri. Dixerũt itaq3 ei. Nos ex fornicatiõe nõ ſum⁹ nati: vnũ patrẽ habem⁹ / deũ. Dixit ergo eis ieſus. Si deus pater veſter eſſet / diligeretis vtiq3 me. Ego eni ex deo proceſſi / ⁊

veni. Neqꝫ eni̅ a meipſo ve-
ni: ſed ille me miſit. Quare
loquelā meā nō cognoſcitꝫ?
qa nō poteſtis audire ſermo
nē meū. Uos ex p̄re dyabolo
eſtis: ⁊ deſideria patris veſtri
vultis facere. Ille homicida
erat ab initio: ⁊ ī veritate nō
ſtetit: qa nō eſt veritas in eo.
Cū loquit̄ mēdaciū/ex ꝓprijs
loquit̄: qa mēdax eſt ⁊ pater
ei⁹. Ego aūt quia veritatē di
co/non creditis mihi. Offer.
Immittit angel⁹ dn̄i ī circuitu
timentiū eū ⁊ eripiet eos: guſtate
⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s. Sec.
Sacrificia dn̄e qm̄s ꝓpiti⁹
iſta nos ſaluēt: q̄ medicinali-
bus ſūt inſtituta ieiunijs. P.
Cōio. Panis quez ego dedero
caro mea eſt ꝓ ſeculi vita. Cōpl.
Tuoꝝ nos dn̄e largitate do
noꝝ: ⁊ tēporalib⁹ attolle p̄ſi-
dijs/et renoua ſempiternis.
P. Sup ppl'z. Da qm̄s dn̄e
populis xp̄ianis: ⁊ q̄ ꝓfitent̄
agnoſcere/⁊ celeſte mun⁹ di-
ligere qđ frequentāt. P do.
¶ Feria ſexta ad ꝓceſſionē.
Exaudi nos. ꝟ. Dn̄o diei ſup
ppl'z. ℟. Abſcōdite elemoſynā.
Alia vt pri⁹. Ad miſſā. Intr.
De neceſſitatibus meis eri
pe me dn̄e: vide humilita
tē meā ⁊ laborē meū: ⁊ di
mitte oīa peccata mea. Ps. Ad te
dn̄e leuaui aīam meā: de⁹ meus in
te cōfido nō erubeſcam. Glia pa.
Eſto dn̄e ꝓpitius Orō.
plebi tue: ⁊ quā tibi fa-
cis eſſe deuotā/benigno re-
foue miſeratus auxilio. Per.
Lectō Ezechielis ꝓphe. xviij.
Hec dicit dn̄s deus. Aīa
que peccauerit/ipſa mo
riet̄. Filius nō portabit iniq-
tatē patris: ⁊ pater nō porta-
bit iniquitatem filij. Juſticia
iuſti ſup euz erit: ⁊ impietas
impij erit ſup eū. Si aūt im-
pius egerit penitentiā de om
nibus peccatis ſuis que ope
ratus eſt: ⁊ cuſtodierit omnia
p̄cepta mea: ⁊ fecerit iudiciū
⁊ iuſticiā: vita viuet ⁊ nō mo
riet̄. Omniū iniquitatū eius
quas operatus eſt nō recor-
dabor. In iuſticia ſua quā ope
ratus eſt viuet. Nunqđ volū
tatis mee eſt mors impij: di-
cit dn̄s deus: ⁊ nō vt ꝯuertat̄
a vijs ſuis ⁊ viuat? Si autem
auerterit ſe iuſtus a iuſticia
ſua: ⁊ fecerit iniqtatem ſcđm
omnes abominatiōes quas
operari ſolet ipius: nunquid
viuet? Oēs iuſticie ei⁹ quas
fecerat nō recordabūtur. In
p̄uaricatione qua p̄uaricat⁹
eſt: ⁊ in peccato ſuo qđ pec-

cauit:in ipſis morieť.Et dixiſtis.Nō eſt equa via dñi.Audite ergo domus iſrael.Nūquid via mea nō eſt equa: et non magis vie veſtre praue ſunt:'Cū eni auerterit ſe iuſt⁹ a iuſticia ſua:ꝛ fecerit iniqtaté/morieť i eis. In iniuſticia ſua quā operatus eſt morieť. Et cū auerterit ſe impius ab ipietate ſua quā operat⁹ eſt: ꝛ fecerit iudiciū ꝛ iuſticiā/ipſe animā ſuā viuificabit.Cōſiderās eni ꝛ auertēs ſe ab oībus iniqtatib⁹ſuis quas operat⁹eſt:vita viuet ꝛ nō morietur.Ait dñs oṗs. Grad. Salnū fac ſeruū tuū deus me⁹ ſperanté in te. ℣. Auribus percipe dñe orationé meā. Scdm Joan. v.

In illo tpe.Erat dies feſtus iudeoꝝ:ꝛ aſcēdit ieſus hieroſolymā.Eſt autem hieroſolymis ꝓbatica piſcina/q̄ cognominabať hebraice bethſaida/qnqꝫ portic⁹ habēs.In his iacebat multitudo magna languētiū/cecoꝝ/claudoꝝ/aridoꝝ/expectantiū aque motū.Angelus aūt dñi ſcdm tēpus deſcēdebat in piſcinaꝫ/ꝛ mouebať aqua.Et q prior deſcēdiſſet in piſcinam poſt motioné aque/ſanus fiebat a quacūqꝫ detinebať iſirmitate.Erat aūt qdaꝫ homo ibi/triginta ꝛ octo annos habēs i infirmitate ſua.Hūc ergo cū vidiſſet ieſus iacentē:ꝛ cognouiſſet qa iā multū tēp⁹ haberet/dič ei.Uis ſan⁹fieri:'Rńdit ei lāguid⁹.Dñe/hoīeꝫ nō habeo: vt cū turbata fuerit aqua/mittat me i piſcinā. Dū venio eni ego/alius ante me deſcendit. Dicit ei ieſus. Surge/tolle grabatū tuuꝫ et ambula.Et ſtatim ſan⁹factus eſt homo ille:ꝛ ſuſtulit grabatū ſuū ꝛ ambulabat.Erat autem ſabbatū in die illo.Dicebant ergo iudei illi q ſanat⁹ fuerat.Sabbatuꝫ eſt:nō licet tibi tollere grabatū tuū.Reſpōdit eis. Qui me ſanū feč/ille mihi dixit:tolle grabatū tuū ꝛ ambula. Interrogauerūt ergo eū.Quis eſt ille homo q dixit tibi:tolle grabatū tuū ꝛ ambula:' Is aūt q ſan⁹ fuerat effect⁹/neſciebat quis eſſet.Jeſus eniꝫ declinauit a turba ꝯſtituta i loco.Poſtea iuenit eū ieſus in tēplo/ꝛ dixit ei.Ecce ſanus factus es:iā noli peccare/ne deterius tibi aliqd cōtingat.Abijt ille homo ꝛ nūciauit iudeis:qa ieſus eſſet q fecit eū ſanuꝫ. Offer. Benedic aīa mea dño:ꝛ noli ob/

liuiſci oēs retributiones ei⁹: ⁊ re/
nouabit̃ ſicut aquile iuuent⁹ tua.
Sec. S Uſcipe qm̃s dñe mu
nera nr̃is oblata ſeruitijs: et
tua ꝓpiti⁹ dona ſctĩfica. Per.
Cōio. E rubeſcant ⁊ cōturbent̃
oēs inimici mei: auertant̃ retror/
ſum ⁊ erubeſcant valde velociter.
Cōpl. P er hui⁹ dñe opatio
nē myſterij et vicia nr̃a pur/
gent̃: ⁊ iuſta deſideria ꝯpleā
tur. P. Sup ppl'z. E xaudi
nos miſericors de⁹: ⁊ mētib⁹
noſtris gratie tue lumē oſtē/
de. P. ¶ Sabbato. Introi.
I Ntret oratio mea ĩ cōſpe/
ctu tuo: inclina aurē tuam
ad precem meaꝫ dñe. Ps.
Dñe deus ſalutis mee: in die cla/
maui ⁊ nocte coraꝫ te. Glia patri.
Finito Kyrieleiſon dicitur
Orem⁹. Flecta. ge. Le. Orō.
P Opulū tuuꝫ q̄s dñe ꝓ/
piti⁹ reſpice: atqꝫ ab eo
flagella tue iracundie clemē
ter auerte. P. Prophetie in/
ſtar lectionū legunt̃. Lectio
libri Deuteronõ. xxvj.
I N diebus illis. Locut⁹
eſt moyſes ad dñm dicens.
Reſpice dñe de ſanctuario
tuo: et de excelſo celoꝝ habi
taculo: et benedic populo tuo
iſrael: et terre quā dediſti no
bis: ſicut iuraſti patribus no/
ſtris: dare terrā lacte ⁊ melle
manantem. Audi iſrael. Ho
die dñs de⁹ tuus p̃cepit tibi/
vt facias mandata eius atqꝫ
iudicia: vt cuſtodias ⁊ ĩpleas
ex toto corde tuo / et ex tota
aīa tua. Dñm elegiſti hodie
vt ſit tibi de⁹ / et ambules in
vijs ei⁹: et cuſtodias cerimo
nias illius / ⁊ mādata atqꝫ iu/
dicia: et obedias ei⁹ imperio.
En dñs elegit te hodie: vt ſis
ei populus peculiaris / ſicut
locutus eſt tibi: et cuſtodias
oīa precepta eius: et faciet te
excelſiorē cūctis gentib⁹ q̄s
creauit in laudē / et nomē / et
gloriā ſuā: vt ſis popul⁹ ſan/
ctus dñi dei tui: ſicut locutus
eſt tibi. Grad. P ropiti⁹ eſto
dñe peccatis noſtris: ne quādo di
cant gentes vbi eſt deus eoꝝ. ℣.
Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter:
⁊ ꝓpter honorē noīs tui dñe libe
ra nos. Orem⁹. Flect. ge. Le.
D Eus q nos ĩ tātis Orō.
periculis cōſtitutos pre
humana ſcis fragilitate non
poſſe ſubſiſtere: da nobis ſa/
lutē mētis ⁊ corpis: vt ea que
ꝑ peccatis noſtris patimur /
te adiuuāte vincamus. Per.
Lcō libri Deuteronomij. xi.
I N diebus illis. Dixit
moyſes filijs iſrael. Si

cuſtodieritis mādata q̄ ego p̄cipio vobis: et feceritis ea/ vt diligatis dn̄m deū veſtrū: ⁊ ambuletis ī oībus vijs ei⁹ adherētes ei: diſperdet dn̄s omnes gētes iſtas ante faciē veſtrā: ⁊ poſſidebitis eas que maiores ⁊ fortiores vob̄ ſūt. Omnis locus quē calcauerit pes veſter / veſter erit. A deſerto ⁊ libano ⁊ flumine magno eufraten vſq₃ ad mare occidētale/erūt termini vr̄i: nulluſq₃ ſtabit ɔtra vos. Terrorē vr̄m ⁊ formidinē dabit dn̄s de⁹ veſter ſup oēm terrā quā calcaturi eſtis: ſic locut⁹ eſt vob̄ dn̄s de⁹ veſter. Grad. Protector noſter aſpice de⁹ ⁊ reſpice ſup ſuos tuos. V. Dn̄e de⁹ virtutū exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ. Orem⁹. Flecta. ge. Le. Oro.

Protector noſter aſpice de⁹: vt q malorꝝ noſtrorū pōdere premimur: ꝑcepta miſericordia libera tibi mente famulemur. Per. Lectio libri Machabeorum. ij. ca. j.

In dieb⁹ illis. Orationē faciebāt ſacerdotes dū offerrēt ſacrificiū pro populo iſrael: ionatha inchoāte: ceteris aūt reſpondentib⁹/ ⁊ dicentib⁹. Benefaciat vobis deus: ⁊ meminerit teſtamenti ſui/ qđ locutus eſt ad abraā ⁊ iſaac ⁊ iacob ſeruoꝝ ſuoꝝ fideliū. Et det vobis cor omnibus vt colatis eū: ⁊ faciatis eius voluntatē corde magno ⁊ animo volēti. Adaperiat cor veſtrū in lege ſua/ ⁊ in p̄ceptis ſuis: ⁊ faciat pacem. Exaudiat orationes veſtras/ ⁊ recōcilietur vobis: nec vos deſerat in tp̄e malo: dn̄s de⁹ noſter. Grad. Conuertere dn̄e aliquātulū ⁊ deprecare ſup ſeruos tuos. V. Dn̄e refugiū factus es nobis a generatiōe ⁊ ꝓgenie. Orem⁹. Flecta. gen. Le.

Adeſto qn̄s dn̄e Oro. ſupplicationib⁹ nr̄is: vt eſſe te largiēte mereamur: ⁊ inter ꝓſpera humiles/ et īter aduerſa ſecuri. P. Lectō libri ſapientie. Eccleſiaſtici. xxxvi.

Miſerere noſtri deus omniū/ ⁊ reſpice nos: ⁊ oſtēde nobis lucē miſerationū tuarū: ⁊ immitte timorē tuū ſup gentes que nō exq̄ſierūt te: vt cognoſcāt qa nō eſt de⁹ niſi tu/ vt enarrent magnalia tua. Alleua manū tuā ſuper gentes alienas: vt videāt potentiā tuā. Sicut eni in ɔſpectu eoꝝ ſctificatus es ī nobis: ſic in cōſpectu noſtro magnificaberis in illis: vt cogno-

ſcant te/ ſicut et nos cognoui mus: quoniā nō eſt de⁹ pter te dn̄e. Innoua ſigna: ⁊ imu ta mirabilia. Glorifica manū ⁊ brachiū dextrū. Excita furo rē/et effunde irā. Extolle ad uerſariū/et affligē inimicuz. Feſtina tēpus/et memēto fi-nis: vt enarrēt mirabilia tua/ dn̄e de⁹ noſter. Grad. Iacta cogitatū tuū in dn̄o ⁊ ipſe te enu triet. ℣. Dū clamarē ad dn̄z exau diuit vocē meā: ab his q approꝑi quāt mihi. Oremꝰ. Flect. Le.

A Ctiōes nr̄as qm̄s Orō. dn̄e aſpirādo preueni / et adiuuādo ꝓſequere: vt cū cta noſtra opatio a te ſemper incipiat: et per te cepta finiat. P. Lcō danielis pphe. Angelus dn̄i deſcēdit cū açaria. vide eā in aduētu q̄ttuor tē-poꝝ cū hym. videlz Bn̄dictꝰ es dn̄e deꝰ. fo. 7. quo finito dr̄ Dn̄s vobiſ. abſq͂ Flecta. ge.

D Eus q tribꝰ pue-Orō. ris mitigaſti flammas igniū: ɔcede ꝓpitiꝰ: vt nos fa mulos tuos nō exurat flāma vitioꝝ. P. Lcō epl̄e bti pau li apl̄i. ad Theſſa. j. c. v.

F Ratres. Rogamꝰ vos / corripite inqetos/ɔſolamini puſillanimes/ſuſcipite infir-mos/patiētes eſtote ad oēs. Uidete ne quis malū ꝓ ma-lo alicui reddat: ſed ſemꝑ qđ bonū eſt/ ſectamini in inuicē ⁊ in oēs. Semꝑ gaudete: ſine intermiſſione orate/in oībus gratias agite. Hec eſt eni vo lūtas dei in xp̄o ieſu i oībus vobis. Spiritū nolite extin-guere/ꝓphetias nolite ſper-nere. Omnia autē ꝓbate: qđ bonū eſt tenete: ab oī ſpecie mala abſtinete vos. Ipſe aūt deꝰ pacis ſctificet vos ꝑ oīa: vt integer ſpūs veſter / et aīa ⁊ corpꝰ / ſine q̄rela in aduētu dn̄i noſtri ieſu chr̄i ſeruetur.

L Audate dn̄m om Tractꝰ. nes gentes et collaudate eū omnes populi. ℣. Quoniā cōfir mata eſt ſuper nos miſericordia eiꝰ: ⁊ veritas dn̄i manet in eternū.

I Scdm̄ Mattheuz. xvij. N illo tp̄e. Aſſumpſit ieſus petrū ⁊ iacobū ⁊ ioan-nē fratrē eius: ⁊ duxit illos i montē excelſū ſeorſū/ ⁊ trāſfi guratus eſt ante eos. Et re-ſplenduit facies eiꝰ ſicut ſol: veſtimenta aūt eiꝰ facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce appa-ruerunt illis moyſes ⁊ elias cū eo loquētes. Reſpōdens aūt petrꝰ/dixit ad ieſū. Dn̄e/ bonū eſt nos hic eſſe: ſi vis/fa ciamus hic tria tabernacula:

tibi vnū/moyſi vnum/et elie vnū. Adhuc eo loquēte/ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube/dicens. Hic eſt filiꝰ meꝰ dilectꝰ i quo mihi bene ꝯplacui/ipſū audi te. Et audiētes diſcipuli/ ceci derūt i faciē ſuā ⁊ timuerunt valde. Et acceſſit ieſus/ ⁊ teti git eos: dixitq; illis. Surgite ⁊ nolite timere. Leuātes aūt oculos ſuos/neminē viderūt niſi ſolū ieſū. Et deſcendenti bus illis de mōte/precepit eis ieſus dicēs. Nemini dixeri tis viſionē/donec filiꝰ hoīs a morte reſurgat. Offer. D n̄e deꝰ ſalutis mee i die clamaui ⁊ no cte corā te. itret oīo mea i ꝯſpectu tuo dn̄e. Secr. P reſentibꝰ ſa crificijs qm̄s dn̄e ieiunia nr̄a ſctifica: vt qd obſeruātia nr̄a ꝓfitetꝛ extrinſecus/ interius operetꝛ effectꝰ. P. Cōi. D n̄e deꝰ meꝰ in te ſperaui: libera me ab oībus ꝑſequentibꝰ me ⁊ eripe me. Cōpl. S anctificatiōibꝰ tuis omnipotēs deus: ⁊ vitia no ſtra curentꝛ: et remedia nobis eterna ꝓueniāt. P. Sup po pulū. F ideles tuos deꝰ be nedictio deſiderata ꝯfirmet: q̄ eos ⁊ a tua voluntate nūq̄ꝫ faciat diſcrepare: ⁊ tuis ſemꝑ indulgeat bn̄ficijs gratulari. P domi. ¶ Dn̄ica ſcd̄a. Ad ꝓceſſionē R. Dum exiret. In reditu R. Uidi dominū. Alia vt prius. Ad miſſam. Intro.

Eminiſcere miſerationū tuaruꝫ dn̄e: ⁊ miſericordie tue q̄ a ſeculo ſunt: ne vnq̄ꝫ dominentꝛ nobis inimici nr̄i: libera nos deꝰ iſrael ex oībꝰ anguſtijs noſtris. ps. Ad te dn̄e leuaui aīaꝫ meā: deꝰ meꝰ i te ꝯfido nō erubeſcam. Glria. Oro. D Eus q cōſpicis oī nos virtute deſtitui: interiꝰ exte riuſq; cuſtodi: vt ⁊ ab oībus aduerſitatibꝰ mūiamur ī cor pore: ⁊ a prauis cogitatiōibꝰ mūdemur in mēte. P. Lctō eplē btī pauli aplī. ad Theſ ſalo. j. c. iiij. F Ratres. Ro gamꝰ vos ⁊ obſecramꝰ ī dn̄o ieſu: vt quēadmodū ac cepiſtis a nobis/qūo vos opor teat ābulare ⁊ placere deo: ſic ⁊ ābuletis/vt abūdetis magis. Scitis eni q̄ ꝑcepta dederi vo bis ꝑ dn̄m ieſū. Hec eſt eniꝫ volūtas dei/ ſctificatio vr̄a: vt abſtineatis vos a fornicatiōe: vt ſciat vnuſquiſq; veſtrū vas ſuū poſſidere ī ſanctificatiōe

⁊ honore: nõ in paſſione deſi-
derij / ſicut ⁊ gentes que igno
rãt deũ. Et ne qs ſupgrediat̃
neq; circũueniat in negocio
fratrẽ ſuũ: quoniã vindex eſt
dñs de his omnibꝰ / ſicut p̃di
ximꝰ vobis ⁊ teſtificati ſumꝰ.
Nõ enĩ vocauit nos deus in
imundiciã / ſed i ſctificationẽ.
In xp̃o ieſu dño nr̃o. Grad.
Tribulatiões cordis mei dilata
te ſũt: d neceſſitatibꝰ meis eripe me
dñe. ℣. Vide humilitatẽ meã et la
borẽ meũ: ⁊ dimitte oia pctã mea.
Dixit dñs mulieri Tractꝰ.
chananee / nõ eſt bonũ ſume
re panẽ filioꝝ: ⁊ mittere canibꝰ ad
manducandũ. ℣. At illa dixit vti-
q; dñe. nã ⁊ catelli edũt de micis q̃
cadũt de mẽſa dñoꝝ ſuoꝝ. ℣. Ait
illi ieſus: o mulier magna eſt fides
tua fiat tibi ſic̃ petiſti. S. math. xv
In illo tp̃e. Egreſſus ie
ſus receſſit in partes ty
ri et ſidonis. Et ecce mulier
chananea a finibꝰ illis egreſ-
ſa clamauit dicẽs ei. Miſere-
re mei domine fili dauid / filia
mea male a demonio vexat̃.
Qui nõ reſpõdit ei verbũ. Et
accedẽtes diſcipuli eiꝰ / roga-
bãt eũ / dicẽtes. Dimitte eam:
qa clamat poſt nos. Ipſe aũt
reſpõdẽs ait. Nõ ſuz miſſus /
niſi ad oues que perierũt do
mus iſrael. At illa venit ⁊ ado
rabat eũ / dicẽs. Dñe / adiuua
me. Qui reſpõdẽs / ait. Nõ eſt
bonũ ſumere panẽ filiorum /
⁊ mittere canibus. At illa di-
xit. Etiaz dñe. Nam ⁊ catelli
edunt de micis que cadũt de
menſa dominoꝝ ſuoꝝ. Tunc
reſpõdẽs ieſus / ait illi. O mu
lier / magna eſt fides tua: fiat
tibi ſicut vis. Et ſanata eſt filia
illiꝰ ex illa hora. Offer. Medi
tabar in mãdatis tuis q̃ dilexi val-
de: ⁊ leuabo manꝰ meas ad mãda-
ta tua q̃ dilexi. Secr. Sacrifi-
cijs p̃ſentibꝰ dñe qm̃s inten-
de placatꝰ: vt ⁊ deuotiõi nr̃e
ꝓficiant ⁊ ſaluti. P do. Cõio.
Intellige clamorẽ meũ intende
voci oratiõis mee rex meꝰ et deus
meus: quoniã ad te orabo domine.
Cõpl. Supplices te rogamꝰ
omnipotẽs deꝰ: vt quos tuis
reficis ſacramẽtis / tibi etiam
placitis moribus dignanter
deſeruire concedas. Per do-
mi. ¶ Feria ſcd̃a. Introitus.
Redime me dñe ⁊ miſerere
mei: pes enĩ meus ſtetit in
via recta: in eccleſijs bene-
dicam dñm. Ps. Iudica me dñe
quoniã ego in innocentia mea in-
greſſus ſum: ⁊ in dño ſperans nõ
infirmabor. Glia. Oratio.
Preſta qm̃s omnipotẽs

de⁹: vt familia tua que ſe affli gēdo carne ab alimētis abſti net: ſectādo iuſticiā a culpa ie iunet. P. Lcō Dāiel̄ ꝓph. ix.

IN diebus illis. Orauit daniel dicēs. Dn̄e deus noſter q eduxiſti populū tuū de terra egypti in manu forti: ⁊ feciſti tibi nomē ſcdm̄ diez hanc/peccauimus: iniqtatē fe cimus dn̄e in omnē iuſticiaz tuā. Auertat̄ obſecro ira tua/⁊ furor tuus a ciuitate tua hie ruſalē/et a monte ſancto tuo. Propter peccata eni noſtra ⁊ iniquitates patrū noſtrorūz: hieruſalē ⁊ populus tu⁹ i op probriū ſunt oībus p circuitū noſtrū. Nūc ergo exaudi de⁹ noſter orationem ſerui tui/⁊ p̄ces ei⁹: ⁊ oſtende faciē tuaz ſup ſanctuariū tuū/qd̄ deſer tū eſt. Propter temetipſū in clina de⁹ me⁹ aurē tuā ⁊ audi: aperi oculos tuos ⁊ vide de ſolationē noſtrā: ⁊ ciuitatē ſu per quā inuocatū eſt nomen tuū. Neqꝫ enī in iuſtificatiōi bus nr̄is ꝓſternimus preces ante faciē tuaz: ſed in miſera tionibus tuis multis. Exaudi dn̄e/placare dn̄e/attēde ⁊ fac. Ne moreris ꝓpter temetip ſū de⁹ me⁹: qa nomē tuū iuo catū eſt ſup ciuitatē hāc ⁊ ſup populū tuuz dn̄e de⁹ noſter.

G: ad. Adiutor me⁹ ⁊ liberator me⁹ eſto dn̄e ne tardaueris. V. Cō fundant̄ ⁊ reuereant̄ inimici mei q querūt aīaz meā. S. Joān̄. viij.

IN illo tpe. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Ego va do ⁊ queretis me: ⁊ in pecca to vr̄o moriemini. Quo ego vado/ vos non poteſtis veni re. Dicebāt ergo iudei. Nun qd īterficiet ſemetipſū: qa di cit/ quo ego vado vos nō po teſtis venire? Et dicebat eis. Vos de deorſū eſtis: ego de ſuperius ſum. Vos de mūdo hoc eſtis: ego nō ſum de hoc mūdo. Dixi ergo vobis: quia moriemini in peccatis veſtris. Si enī nō credideritis qa ego ſum: moriemini in peccato ve ſtro. Dicebāt ergo ei. Tu qs es? Dixit eis ieſus. Principiū/ q ⁊ loquor vobis. Multa ha beo de vobis loq ⁊ iudicare: ſed q miſit me verax eſt: ⁊ ego q̄ audiui ab eo/hec loquor in mūdo. Et nō cognouerūt/qa patrē eius dicebat deū. Dixit ergo eis ieſus. Cū exaltaueri tis filiū hois/tūc cognoſcetis qa ego ſū: ⁊ a meipſo facio ni hil: ſed ſicͭ docuit me pater hec loquor. Et qui me miſit me cū eſt: ⁊ nō reliqt me ſolū: qa

ego que placita ſunt ei/facio ſemp. Offer. Benedicā dñm q mihi tribuit itellectū: ꝓuidebā deū in ↄſpectu meo ſemp: quoniā a dextris eſt mihi ne cōmouear. Secr. Hec hoſtia qſ̄s dñe placationis ⁊ laudis/tua nos ꝓpitiatione dignos efficiat. P. Cōio. Dñe dñs noſter q̄ȝ admirabile eſt nomē tuū i vniuerſa terra. Cōpl. Hec nos cōio qſ̄s dñe purget a crimine:⁊ celeſtis remedij faciat eſſe cōſortes. P. Sup pplȝ. Adeſto ſupplicationibꝰ nr̄is oп̄s deꝰ:⁊ quibꝰfiduciā ſperande pietatis indulges/ↄſuete miſericordie tribue benignꝰ effectū. P. ¶ Fer. tertia. Intr.

Tibi dixit cor meum q̄ſiui vultū tuū:vultuȝ tuū dñe requirā: ne auertas faciē tuam a me. ps. Dñs illuminatio mea/⁊ salꝰ mea quē timebo. Glia.

Orõ. Perfice q̄s dñe benignꝰin nobis obſeruātie ſctē ſubſidiū:vt que te auctore faciēda cognouimꝰ/te operāte ipleamꝰ. P. Lctõ libri Regum. iij. ca. xvij.

In diebꝰ illis. Factꝰ eſt ſermo dñi ad heliā teſbiten dicēs. Surge ⁊ vade in ſareptā ſidonioꝝ/⁊ manebis ibi. Precepi enim ibi mulieri vidue vt paſcat te. Surrexit et abijt in ſareptā. Cūq; veniſſet ad portā ciuitatis/apparuit ei mulier vidua colligēs ligna. Et vocauit eā. Dixitq; ei. Da mihi paululū aque in vaſe vt bibā. Cūq; illa pergeret vt afferret:clamauit poſt tergū eiꝰ dicēs. Affer mihi obſecro ⁊ buccellā panis in manu tua. Que reſpōdit. Viuit dñs deꝰ tuus/qa nō habeo panē/ niſi quantuȝ pugillus poteſt capere farine i hydria:⁊ paululū olei in lechito. En colligo duo ligna/vt ingrediar ⁊ faciā illud mihi ⁊ filio meo: vt comedamus ⁊ moriamur. Ad quā helias ait. Noli timere:ſed vade ⁊ fac ſicut dixiſti. Verūtamē mihi primū fac de ipſa farinula ſubcinericiū panē paruulū:⁊ affer ad me: tibi autē ⁊ filio tuo facies poſtea. Hec aūt dic̄ dñs deꝰ iſrael. Hydria farine nō deficiet/ nec lechitꝰ olei minuet̄/ vſq; i diē in qua dñs daturus eſt pluuiā ſup facieȝ terre. Que abijt:⁊ fec̄ iuxta verbū helie. Et comedit ipſe ⁊ illa/⁊ domꝰ eiꝰ. Et ex illa die hydria farine nō defecit:⁊ lechitus olei nō eſt imminutꝰ/ iuxta verbū dñi qd̄ locutꝰ eſt i māu helie.

Grad. Iacta cogitatuʒ tuū in
dño ꝛ ipſe te enutriet. ℣. Dū cla
marē ad dñʒ exaudiuit vocē meā
ab his qui appꝛopinquant mihi.

IN illo tpe. S. mat. xxiij
Locut⁹ eſt ieſus ad tur
bas/ꝛ ad diſcipulos ſuos di/
cēs. Sup cathedrā moyſi ſe/
derūt ſcribe ꝛ phariſei. Oīa
ergo q̄cūq; dixerit vobis/ ſer
uate ꝛ facite: ſm opa vo eoꝝ
nolite facere. Dicūt eni ꝛ nō
faciūt. Alligāt aūt onera gra/
uia ꝛ iportabilia: ꝛ iponūt in
humeros hoīm: digito autē
ſuo nolūt ea mouere. Omnia
vo opa ſua faciūt/vt videant
ab hoībus. Dilatāt eni phila
teria ſua/ꝛ magnificāt fimbꝛi
as. Amāt aūt pꝛimos recubi
tus in cenis: ꝛ pꝛimas cathe/
dras i ſynagogis: ꝛ ſalutatio
nes in foꝛo: ꝛ vocari ab hoi/
bus rabbi. Uos aūt nolite vo
cari rabbi. Unus ē eni magi/
ſter veſter: oēs autē vos fra/
tres eſtis. Et patrē nolite vo
care vobis ſup terrā: vnus eſt
eni pater veſter q in celis eſt.
Nec vocemini magiſtri: qa
magiſter veſter vn⁹ eſt chꝛs.
Qui maioꝛ eſt veſtrū/erit mi
niſter veſter. Qui aūt ſe exal
tauerit/humiliabit: ꝛ q ſe hu
miliauerit/exaltabit. Offer.

Miſerere mihi dñe ſcdʒ magnā
miſicoꝛdiā tuā: dele dñe iniqtatē
meā. Secr. Sanctificationē
tuā nobis dñe his myſterijs
placat⁹ operare: que nos et a
terrenis purget vitijs/ꝛ ad ce
leſtia dona pducat. P. Cōio.
Narrabo oīa mirabilia tua: leta
boꝛ ꝛ exultabo in te: pſallā nomi/
ni tuo altiſſime. Cōpl. Ut ſa/
cris dñe reddamur digni mu
nerib⁹: fac nos qñs tuis ſem
per obedire mādatis. P. Su
per ppłm. Pꝛopitiare dñe
ſupplicationib⁹ nr̄is: ꝛ aīarū
nr̄aruʒ medere lāguoꝛibus:
vt remiſſione pcepta / in tua
ſemp bñdictiōe letemur. P
dñm. ¶ Feria qrta. Introi.

NE derelinqs me dñe deus
me⁹: ne diſcedas a me: in/
tende in adiutoꝛiū meū
dñe virt⁹ ſalutis mee. Ps. Dñe ne
i furoꝛe tuo arguas me: neq; i ira
tua coꝛripias me. Glia. Oꝛatio.

POpulū tuū dñe ppiti⁹
reſpice: ꝛ qs ab eſcis car
nalib⁹ pcipis abſtinere: a no
xijs quoq; vitijs ceſſare ꝯce/
de. P. Lectō libꝛi heſter. xiij.

IN diebus illis. Oꝛauit
heſter ad dñm dicens.
Dñe de⁹ rex oīpotēs/i ditio/
ne tua cūcta ſunt poſita: ꝛ nō
eſt qui poſſit tue reſiſtere vo/

lũtati. Si decreueris ſaluare nos / ꝯtinuo liberabimur. Tu eni dñe feciſti celũ ⁊ terrã: et qcq̃d celi ambitu ꝯtinetꝛ. Tu es dñs oĩum: ⁊ nõ eſt q̃ reſiſtat maieſtati tue. Et nũc dñe rex regũ de⁹ abraã miſerere populo tuo: q̃a volũt nos inimici nr̃i ꝑdere: ⁊ hereditatẽ tuã delere. Ne deſpicias partẽ tuã quã redemiſti tibi: ſed exaudi deꝑcationẽ nr̃am: et ꝓpiti⁹ eſto ſorti / ⁊ funiculo hereditatis tue. Et ꝯuerte luctũ noſtrũ in gaudiũ / vt viuẽtes laudemus nomen tuũ. Et ne claudas ora canentiũ te / dñe de⁹ noſter. Grad. Saluũ fac populũ tuũ dñe: ⁊ bñdic hereditati tue. ℣. Ad te dñe clamabo de⁹ meus ne ſileas a me: ⁊ ero ſimilis deſcẽdẽtib⁹ in lacũ. S. Mat. xx.

In illo tp̃e. Aſcendens ieſus hieroſolymã / aſſumpſit duodecim diſcip̃los ſuos ſecreto / et ait illis. Ecce aſcẽdimus hieroſolymã: ⁊ filius hoĩs tradetꝛ principibus ſacerdotũ ⁊ ſcribis: ⁊ cõdemnabũt eũ morte: ⁊ tradẽt euz gẽtib⁹ ad illudendũ / ⁊ flagellandũ / ⁊ crucifigẽdũ: ⁊ tertia die reſurget. Tũc acceſſit ad eũ mater filioꝝ çebedei cũ filijs ſuis: adorãs ⁊ petẽs aliq̃d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeãt hi duo filij mei vnus ad dexterã tuã / ⁊ vnus ad ſiniſtrã tuaz in regno tuo. Reſpõdẽs aũt ieſus dixit. Neſcitis q̃d petatis. Poteſtis bibere calicem quẽ ego bibitur⁹ ſum? Dicũt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicẽ quidẽ meũ bibetis: ſedere aũt ad dexterã meã vł ſiniſtrã nõ eſt meum dare vobis: ſed quib⁹ paratuz eſt a pr̃e meo. Et audientes decẽ / indignati ſunt de duob⁹ fratrib⁹. Jeſus autẽ vocauit eos ad ſe: ⁊ ait. Scitis q̃a principes gentium dñantꝛ eoꝝ: ⁊ q̃ maiores ſunt poteſtatẽ exercẽt in eos. Nõ ita erit inter vos. Sed q̃cũq̃ voluerit inter vos maior fieri / ſit veſter miniſter. Et qui voluerit inter vos prim⁹ eſſe / erit veſter ſeruus. Sicut fili⁹ hominis non venit miniſtrari / ſed miniſtrare: ⁊ dare animã ſuã in redẽptionẽ ꝓ multis. Offer. Ad te dñe leuaui animã meã: de⁹ me⁹ in te cõfido nõ erubeſcã: neq̃ irrideãt me inimici mei: eteni vniuerſi q̃ te expectãt nõ cõfundentꝛ. Secr. Hoſtias dñe q̃s tibi offerim⁹ ꝓpiti⁹ reſpice: ⁊ ꝑ hec ſctã cõmercia vincula pctõꝝ nr̃oꝝ abſolue. P.

Cōio. Iuſtus dñs ꝛ iuſticias di
lexit: equitatē vidit vultus eius.
Cōpl'. Sūptis dñe ſacramē
tis ad redēptionis eterne q̄s
ꝓficiamus augmētū. Per d.
Sup populū. Deus īnocen
tie reſtitutoꝛ ꝛ amatoꝛ: diri-
ge ad te tuoꝝ coꝛda ſeruoꝝ:
vt ſpūs tui feruoꝛe ꝯcepto/ ꝛ
in fide inueniant̄ ſtabiles/ et
in opere efficaces. Per dñē.
eiuſdē. ℭ Feria q̄nta. Intr.

D Eus ī adiutoꝛiū meū in/
tende: dñe ad adiuuandū
me feſtina: cōfundātur ꝛ
reuereant̄ omnes inimici mei qui
querūt animā meā. Ps. Auertant̄
retroꝛſum ꝛ erubeſcant qui cogi/
tant mihi mala. Glia p. Oratio.

P Reſta nobis q̄s domi
ne auxiliū gratie tue: vt
ieiunijs et oꝛationib⁹ cōueni
enter intēti/ liberemur ab ho
ſtibus mētis et coꝛpis. Per.
Lctō Hieremie ꝓphe. xvij.

H Ec dicit dñs deus. Ma
ledictus homo q̄ ꝯfidit
in hoīe: et ponit carnem bꝛa
chiū ſuū: et a dño recedit coꝛ
eius. Erit enī quaſi myrice ī
deſerto: et nō videbit cū vene
rit bonū: ſed habitabit in ſic-
citate in d̄ſerto: in terra ſalſu/
ginis et inhabitabili. Bene-
dictus vir q̄ ꝯfidit in dño: et
erit dñs fiducia eius. Et erit
quaſi lignū qd̄ tranſplantat̄
ſup aq̄s: qd̄ ad humoꝛē mit-
tit radices ſuas: ꝛ nō timebit
cū venerit eſtus. Et erit foliū
eius viride: ꝛ in tempoꝛe ſic-
citatis nō erit ſolicitū: nec ali
quādo deſinet facere fructū.
Prauū eſt coꝛ hoīs ꝛ īſcruta
bile: q̄s cognoſcet illd̄? Ego
dñs ſcrutans coꝛ ꝛ ꝓbans re
nes: q̄ do vnicuiq; iuxta viā
ſuā/ ꝛ iuxta fructū adinuētio/
nū ſuaꝝ. Dic̄ dñs ōps. Grad.

P Ropiti⁹ eſto dñe peccatis nr̄is:
ne quādo dicant gētes vbi eſt de⁹
eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutaris
noſter: ꝛ propter honoꝛē noīs tui
dñe libera nos. Scd̄z ioānē. v.

I N illo tp̄e. Dixit ieſus
turbis iudeoꝝ. Nō poſ
ſum ego a meipſo facere q̄c-
q̄z. Sicut audio iudico: ꝛ iudi
ciū meū iuſtū eſt: q̄a nō que-
ro voluntatē meā/ ſed volun
tatē eius q̄ miſit me. Si ego
teſtimoniū ꝑhibeo de meip/
ſo/ teſtimoniū meū nō eſt ve/
rū. Ali⁹ eſt q̄ teſtimoniū ꝑhi-
bet de me: ꝛ ſcio q̄a verū eſt
teſtimoniū eius qd̄ perhibet
de me. Vos miſiſtis ad ioan
nem: ꝛ teſtimoniū perhibuit
veritati. Ego aūt nō ab hoīe
teſtimoniū accipio/ ſed hec di

co vt vos ſalui ſitis. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucēs. Uos aūt voluiſtis ad horā exultare in luce ei⁹. Ego aūt habeo teſtimoniū maius ioāne. Opera eniz q̄ dedit mihi pater vt pficiā ea: ipſa opa que ego facio teſtimoniū phibēt de me: qa pater me miſit. Et q miſit me pater/ipſe teſtimoniū phibuit de me. Neqȝ vocē ei⁹ vnq̄ȝ audiſtis: neqȝ ſpeciē ei⁹ vidiſtis. Et verbū ei⁹ non habetis in vobis manēs: qa queȝ miſit ille/huic vos nō creditȝ. Scrutamini ſcripturas/quia vos putatis in ipſis vitā eternā habere. Et ille ſunt que teſtimoniū perhibēt de me: et nō vultis venire ad me vt vitā habeatis. Ego claritatē ab hoībus nō accipio: ſed cognoui vos/qa dilectionē dei nō habetis i vobis. Ego veni in noīe patris mei/⁊ nō accepiſtis me. Si ali⁹ venerit i noīe ſuo/illū accipietis. Quō poteſtis vos credere q gloriā ab inuicē accipitis: ⁊ gloriā que a ſolo deo eſt non q̄ritis? Nolite putare/qa ego accuſatur⁹ ſim vos apud patrē. Eſt q accuſat vos moyſes: in quo vos ſperatis. Si enim crederetis moyſi/crederetis forſitan et mihi. De me eni ille ſcripſit. Si aūt illius litteris nō creditis: quō verbis meis credetȝ?

Offer. Precat⁹ eſt moyſes i cōſpectu dn̄i dei ſui ⁊ dixit. precat⁹ eſt moyſes in ꝯſpectu dn̄i dei ſui/⁊ dixit: q̄re dn̄e iraſceris i populo tuo? parce ire animi tui: memēto abraā iſaac ⁊ iacob/qb⁹ iuraſti dare terrā fluentē lac ⁊ mel: ⁊ placat⁹ factus eſt dn̄s de malignitate/quā dixit facere populo ſuo. Secre. Accepta tibi ſint dn̄e qm̄s nr̄i dona ieiunij: q̄ nos expiādo tua gratia dignos efficiāt: ⁊ ad ſempiterna pmiſſa pducant. P. Cōio. Qui māducat carnē meā ⁊ bibit ſanguinē meuȝ/in me manet ⁊ ego i eo dicit dn̄s. Cōpl. Gratia tua nos qm̄s dn̄e nō derelinquat: que ⁊ ſacre nos deditos faciat ſeruituti: ⁊ tuā nobis opē ſemp acquirat. Per. Super populū. Adeſto dn̄e famulis tuis: ⁊ ppetuā benignitateȝ largire poſcētib⁹: vt his q te auctore ⁊ gubernatore gloriant: ⁊ cōgregata reſtaures/⁊ reſtaurata cōſerues. P.

¶ Fer. ſexta.

Ego aūt cuȝ iuſticia apparebo in ꝯſpectu tuo: ſatiabor dū manifeſtabit glīa tua. Ps. Exaudi dn̄e iuſticiā meā: intende dep̄cationē meā. Gloria.

DA qm̃s op̄s de⁹: Oro. vt ſacro nos purificãte ieiunio/ſynceris mentib⁹ ad ſctã ventura facias ꝑuenire.

P. Lcõ libri Geneſis.xxxvij

IN dieb⁹ illis. Dixit ioſeph fratribus ſuis. Audite ſomniũ meum qđ vidi. Putabã nos ligare manipulos ĩ agro:⁊ q̃ſi ꝯſurgere manipulũ meũ ⁊ ſtare:veſtroſq; manipulos circunſtãtes adorare manipulũ meũ. Rñderũt fratres ei⁹. Nũqđ rex noſter eris:aut ſubijciemur ditioni tue? Hec ergo cauſa ſõnioꝝ atq; ſermonũ/inuidie ⁊ odij fomitẽ miniſtrauit. Aliđ quoq; vidit ſomniũ/qđ narrans fratrib⁹ait. Uidi ꝑ ſomnium q̃ſi ſolẽ ⁊ lunã ⁊ ſtellas vndecim adorare me. Qđ cũ patri ſuo ⁊ fratrib⁹retuliſſet: increpauit euz pater ⁊ dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniuz qđ vidiſti? Nũqđ ego ⁊ mater tua ⁊ fratres tui adorabimus te ſuꝑ terrã? Inuidebãt igiť ei fratres ſui:pr̃ vo rẽ tacit⁹ ꝯſiderabat. Cũq; fratres illi⁹ in paſcẽdis gregib⁹ pr̃is morarenť in ſichem:dixit ad eũ iſrael. Fratres tui paſcunt oues in ſichimis: veni mittã te ad eos. Quo reſpõdente. Preſto ſũ:ait. Uade ⁊ vide ſi cuncta proſpera ſunt erga fratres tuos ⁊ pecora:⁊ renũcia mihi qđ agať. Miſſus de valle hebron/venit in ſichẽ. Inuẽitq; eũ vir errantẽ ĩ agro: ⁊ interrogauit qđ quereret. At ille reſpõdit. Fratres meos quero:ĩdica mihi vbi paſcant greges. Dixitq; ei vir. Receſſerũt de loco iſto. Audiui aũt eos dicẽtes:eam⁹ in dothaí. Perrexit itaq; ioſeph poſt fratres ſuos: ⁊ iuenit eos in dothaim. Qui cũ vidiſſẽt eũ ꝓcul: anteq̃; accederet ad eos/cogitauerũt illũ occideř: ⁊ mutuo loquebanť. Ecce ſõniator venit:venite occidam⁹ eũ:⁊ mittam⁹in ciſternã veterez: dicemuſq;/fera peſſima deuorauit eũ. Et tũc apparebit qđ illi ꝓſint ſomnia ſua. Audiẽs aũt hoc ruben/nitebatur liberare eũ đ manib⁹ eoꝝ ⁊ dicebat. Nõ interficiamus animã eius:nec effundamus ſanguinẽ:ſed ꝓijcite eũ in ciſternã hanc/q̃ eſt in ſolitudine:manuſq; vr̃as ſeruate innoxias. Hoc autẽ dicebat volẽs eripere eũ de manib⁹eorũ:⁊ reddere pr̃i ſuo. Grad.

AD dñm cũ tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. ℣. Domie libera

animā meā a labijs iniquis: ⁊ a lingua doloſa. Scd̄m Matth. xxj.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ parabolā hanc. Homo qdā erat paterfamilias / qui plantauit vineā: ⁊ ſepem circūdedit ei: ⁊ fodit i ea torcular: ⁊ edificauit turrim / ⁊ locauit eā agricolis: ⁊ peregre ꝓfectus eſt. Cū autem tēpus fructuū appropinquaſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas / vt acciperēt fructus eius. Et agricole apprehēſis ſuis eiꝰ: aliū ceciderūt: aliū occiderūt aliū vero lapidauerūt. Iterū miſit alios ſeruos plures priorībꝰ: ⁊ fecerūt illis ſimiliter. Nouiſſime aūt miſit ad eos filiū ſuū dicēs. Verebunt forte filiū meū. Agricole aūt videntes filiū / dixerūt intra ſe. Hic eſt heres: venite occidamus eū: ⁊ habebimꝰ hereditatē eiꝰ. Et apprehenſum eū / eiecerūt extra vineā / ⁊ occiderūt. Cū ergo venerit dn̄s vinee / qd faciet agricolis illis? Aiūt illi. Malos male ꝑdet: ⁊ vineā ſuā locabit alijs agricolis / q reddāt ei fructū tēporibꝰ ſuis. Dixit illis ieſus. Nū q̄ legiſtis i ſcripturis. Lapidē quē reprobauerūt edificātes: hic factꝰ eſt i caput anguli. A dn̄o factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile i oculis nr̄is? Ideo dico vobis: qa auferet a vob regnū dei: ⁊ dabit gēti faciēti fructus eius. Et q ceciderit ſup lapidē iſtū / ꝯfringet. Super quē xo ceciderit / cōteret eū. Et cū audiſſent principes ſacerdotū ⁊ phariſei parabolas eiꝰ: cognouerūt q de ipſis diceret. Et querētes eum tenere timuerūt turbas: quoniā ſicut ꝓphetā eū habebāt.

Offer. Dn̄e in auxiliū meū reſpice: ꝯfundant ⁊ reuereant q querūt aiam meā vt auferāt eā: dn̄e in auxiliū meū reſpice. Sec. Hec in nobis ſacrificia deꝰ ⁊ actione permaneant: et operatione firment. p. Cōio. Tu dn̄e ſuabis nos ⁊ cuſtodies nos a generatiōe hac in eternū. Compl. Fac nos q̄s dn̄e accepto pignore ſalutꝫ eterne ſic tēdere ꝯgruēter: vt ad eandē ꝑueníre poſſimus. P. Sup ppl̄m. Da qm̄s dn̄e populo tuo ſalutē mētis ⁊ corpis: vt bonis operibꝰ inherendo / tue ſemp virtutis mereat protectione defendi. Per. ¶ Sabbato.

Lex dn̄i irreprehenſibilis: cōuertēs aīas teſtimoniū dei fidele ſapiētiā preſtās

paruulis. ps. Celi enarrāt gloriā dei: ꝛ opa manuū ei⁹ annunciat fir mamentuz. Glia. Oratio.

O A q̄s dn̄e nr̄is effectuz ieiūijs ſalutarē: vt caſtigatio carnis aſſūpta/ad noſtraꝝ ve getationē tranſeat animarū. P. Lcō libri Geneſis. xxvij.

IN diebus illis. Dixit rebecca filio ſuo iacob. Audiui patrē tuū loquentez cū eſau fratre tuo: ꝛ dicētem ei. Affer mihi de venatione tua/ꝛ fac cibos vt comedā: et benedicam tibi corā dn̄o an teq̄z moriar. Nunc ergo fili mi acquieſce cōſilijs meis: et pergens ad gregē/affer mihi duos hedos optimos/vt faciā ex eis eſcas pr̄i tuo/qb⁹ libenter veſcit̄. Quas cū intu leris ꝛ comederit/benedicat tibi priuſq̄z moriat̄. Cui ille reſpondit. Noſti ꝙ eſau frater me⁹ hō piloſus ſit/et ego lenis. Si attrectauerit me pa ter me⁹ ꝛ ſēſerit: timeo ne pu tet me ſibi voluiſſe illudere: ꝛ inducat ſup me maledictionē ꝑ bn̄dictiōe. Ad quē mater. In me ſit ait iſta maledictio fili mi: tn̄ audi vocē meaz/ꝛ pergens affer que dixi. Abijt ꝛ attulit/deditq̄z matri. Parauit illa cibos ſicut nouerat velle patrē illius: ꝛ veſtibus eſau valde bonis/quas apud ſe habebat domi/iduit eū: pelliculaſq̄z hedoꝝ circūdedit manibus: ꝛ colli nuda ꝓtexit. Deditq̄z pulmentū: ꝛ panes quos coxerat tradidit. Quib⁹ illatis dixit. Pater mi. At ille rn̄dit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq̄z iacob. Ego ſū eſau primogenit⁹ tuus: feci ſicut precepiſti mihi. Surge/ſede: ꝛ comede de venatiōe mea/vt benedicat mihi anima tua. Rurſūq̄z iſaac ad filiū ſuū. Quomodo inqt tam cito inuenire potuiſti fili mi? Qui reſpōdit. Voluntas dei fuit/vt cito mihi occurreret qđ volebā. Dixitq̄z iſaac. Accede huc vt tangam te fili mi: ꝛ probē vtrū tu ſis filius me⁹ eſau/an non. Acceſſit ille ad patrez: ꝛ palpato eo/dixit iſaac. Vox qdē vox iacob eſt: ſed man⁹/manus ſunt eſau. Et nō cognouit eū/qa piloſe manus ſimilitudinē maioris exꝓſſerāt. Benedicēs ergo illi/ait. Tu es fili⁹ meus eſau? Reſpōdit. Ego ſum. At ille. Affer mihi inqt cibos de venatione tua fili mi: vt benedicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos comediſſet/obtulit ei

etiam vinū. Quo hauſto dixit ad eū. Accede ad me/ꝛ da mihi oſculū fili mi. Acceſſit/ꝛ oſculatꝰ eſt eū. Statimqꝫ vt ſenſit veſtimētoꝝ eiꝰ fragrantiam/benedicēs illi ait. Ecce odoꝛ filij mei ſicut odoꝛ agri pleni/cui benedixit dn̄s. Det tibi deus de roꝛe celi/ꝛ de pinguedine terre abundantiam frumēti/vini ꝛ olei: ꝛ seruiāt tibi populi: ꝛ adoꝛent te tribus. Eſto dn̄s fratrū tuoꝝ: ꝛ incuruent ante te filij matris tue. Qui maledixerit tibi/ ſit ille maledictꝰ: ꝛ q benedixerit tibi/benedictiōibꝰ repleatur. Vix iſaac ſermonē impleuerat: ꝛ egreſſo iacob foꝛas/venit eſau: coctoſqꝫ de venatione cibos intulit pr̄i dicēs. Surge pr̄ mi/ꝛ comede de venatione filij tui: vt benedicat mihi aīa tua. Dixitqꝫ illi iſaac. Quis eniꝫ es tu? Qui reſpōdit. Ego ſū filiꝰ tuꝰ pꝛimogenitꝰ eſau. Expauit iſaac ſtupoꝛe vehemēti: ꝛ vltra q̄ꝫ credi poteſt ammirās ait. Quis igit̄ ille eſt/q dudū captā venationē attulit mihi: ꝛ comedi ex oībꝰ pꝛiuſq̄ꝫ tu venires? Benedixiqꝫ ei/ ꝛ erit benedictus. Auditis eſau ſermōībus patris/ irrugijt clamoꝛe magno: ꝛ ꝯſternatꝰ ait. Benedic etiā ꝛ mihi pater mi. Qui ait. Venit germanus tuꝰ fraudulenter/ꝛ accepit benedictiōeꝫ tuā. At ille ſubiūxit. Juſte vocatū eſt nomē eius iacob: ſupplātauit enī me en altera vice. Pꝛimogēita mea ante tulit: ꝛ nūc ſcđo ſurripuit benedictionē meā. Rurſumqꝫ ad patreꝫ. Nunqd nō reſeruaſti ait ꝛ mihi benedictionē? Reſpōdit iſaac. Dn̄m tuū illū cōſtitui: ꝛ omnes fratres eiꝰ ſeruituti illiꝰ ſubiugaui. Frumēto ꝛ vino ꝛ oleo ſtabiliui eū: ꝛ tibi poſt hec fili mi vltra qd faciaꝫ? Cui eſau. Num vnam inqt tm̄ benedictionē habes pater? Mihi quoqꝫ obſecro vt benedicas. Cunqꝫ eiulatu magno fleret/motus iſaac dixit ad eū. In pinguedine terre/ꝛ in roꝛe celi deſup erit benedictio tua. Grad. Bonuꝫ eſt cōfiteri dn̄o: ꝛ pſallere noī tuo altiſſime. ℣. Ad annunciandū mane miſericoꝛdiā tuaꝫ ꝛ veritatem tuā p noctē. Scđꝫ Lucam. xv.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Homo quidā habuit duos filios: ꝛ dixit adoleſcētioꝛ ex illis pr̄i. Pater/da mihi poꝛtionē ſubſtātie que me

cõtingit. Et diuiſit illis ſubſtantiã. Et nõ poſt multos dies/cõgregatis omnib⁹ adoleſcẽtior filius/peregre ꝓfect⁹ eſt in regionez longinquã: ⁊ ibi diſſipauit ſubſtãtiã ſuã viuendo luxurioſe. Et poſtq̃z oĩa ꝯſumaſſet/ facta ẽ fames valida ĩ regiõe illa: ⁊ ipſe cepit egere. Et abijt et adhẽſit vni ciuiũ regiõis illi⁹: ⁊ miſit illum in villã ſuã vt paſceret porcos. Et cupiebat implere ventrẽ ſuũ de siliq̃s q̃s porci manducabãt: ⁊ nemo illi dabat. In ſe aũt reuerſus dixit. Quãti mercennarij in domo patris mei abundãt panib⁹: ego aũt hic fame pereo. Surgã ⁊ ibo ad patrẽ meũ/⁊ dicam ei. Pater/peccaui ĩ celũ ⁊ corã te: iam nõ ſum dignus vocari filius tuus: fac me ſicut vnũ de mercennarijs tuis. Et ſurgens venit ad patrẽ ſuũ. Cũ autẽ adhuc longe eſſet/vidit illuz pater ipſius: et miſericordia motus eſt. Et accurrens cecidit ſup collũ ei⁹: ⁊ oſculatus eſt eũ. Dixitq̃z ei filius. Pater/peccaui in celũ ⁊ corã te: iã nõ ſum dign⁹ vocari fili⁹ tuus. Dixit aũt pr̃ ad ſeruos ſuos. Cito ꝓferte ſtolã primã ⁊ ĩduite illũ: ⁊ date anulũ in manu eius: ⁊ calciamẽta ĩ pedes ei⁹: ⁊ adducite vitulũ ſaginatuz ⁊ occidite: ⁊ manducemus ⁊ epulemur: q̃a hic filius meus mortuus erat/⁊ reuixit: perierat/⁊ inuẽtus eſt. Et ceperunt epulari. Erat aũt filius ei⁹ ſenior in agro. Et cũ veniret ⁊ appropinquaret domui/ audiuit ſymphoniã ⁊ chorũ. Et vocauit vnũ de ſeruis/⁊ interrogauit que hec eſſent. Iſq̃z dixit illi. Frater tuus venit: et occidit pater tuus vitulũ ſaginatum/ q̃a ſaluũ illum recepit. Indignatus eſt aũt ⁊ nolebat introire. Pater ergo illi⁹ egreſſus cepit rogare illuz. At ille reſpõdẽs dixit patri ſuo. Ecce tot annis ſeruio tibi/⁊ nunq̃z mandatũ tuũ preterivi: et nunq̃z dediſti mihi hedũ/vt cũ amicis meis epularer. Sed poſtq̃z filius tu⁹ hic/q̃ deuorauit ſubſtãtiã ſuã cũ meretricibus venit: occidiſti illi vitulũ ſaginatũ. At ipſe dixit illi. Fili/tu ſemp mecũ es: ⁊ oĩa mea tua ſũt. Epulari aũt ⁊ gaudere oportebat: q̃a frater tu⁹ hic mortuus erat ⁊ reuixit: perierat et ĩuent⁹ eſt. Offer. Illumina oculos meos/ne vnquã obdormiã in morte: ne quãdo dicat

inimic⁹ meus p̄ualui aduerſus eũ.
Secr. H is ſacrificijs dñe cõ
cede placatus: vt qui ꝓprijs
oramus abſolui delictis: nõ
grauemur alienis. P. Cõio.
O portet te fili gaudere: qa frater
tu⁹ mortu⁹ fuerat ꝛ reuixit: perie/
rat ꝛ inuent⁹ eſt. Cõpl. S acra/
menti tui dñe diuina libatio
penetralia noſtri cordis ĩfun
dat: ꝛ ſui nos participes potẽ
ter efficiat. P. Sup populũ.
F amiliã tuam qs̃ dñe cõ
tinua pietate cuſtodi: vt q̃ in
ſola ſpe gratie celeſtis ĩnitit̃/
celeſti etiam ꝓtectiõe munia
tur. Per do. ¶ Dñica tertia.
Ad proceſſionez R. Uidens
iacob. In reditu R. Salus no
ſtra. Ad miſſam. Introitus.

Oculi mei ſem per ad dñm: qa ipſe euel/ let de laqueo pedes meos: reſpice in me ꝛ miſerere mei quoniã vnic⁹
ꝛ paup ſum ego. Ps. Ad te dñe le
uaui aĩam meã: de⁹ meus in te cõfi
do nõ erubeſcam. Glia. Oratio.
Q Ueſumus omp̃s de⁹/ vo
ta humiliũ reſpice: atq₃
ad defẽſionẽ nr̃az dexterã tue
maieſtatis extende. P. Lctõ

eple bti pauli apl̃i. ad Ephe/
F Ratres. Eſtote fios. v.
imitatores dei/ ſicut filij
chariſſimi: ꝛ ambulate ĩ dile/
ctiõe/ ſicut ꝛ xp̃s dilexit nos:
ꝛ tradidit ſemetipſũ ꝑ nobis
oblationẽ ꝛ hoſtiã deo/ ĩ odo/
rẽ ſuauitatis. Fornicatio aũt
ꝛ omnis ĩmundicia aut aua/
ricia nec nominet̃ in vobis/ ſi/
cut decet ſctõs: aut turpitudo/
aut ſtultiloquiũ/ aut ſcurrili/
tas/ que ad rẽ non ꝑtinet: ſed
magis gratiaruz actio. Hoc
aũt ſcitote ĩtelligẽtes: ꝙ oĩs
fornicator/ aut ĩmundus/ aut
auarus: qđ eſt idoloꝝ ſerui/
tus/ nõ habet hereditatẽ in re
gno xp̃i ꝛ dei. Nemo vos ſe/
ducat inanibus verbis. Pro/
pter hec enĩ venit ira dei ĩ fi/
lios diffidentie. Nolite ergo
effici participes eorũ. Eratis
enim aliqñ tenebre: nũc aũt
lux in dño. Ut filij lucis am/
bulate. Fruct⁹ enĩ lucis eſt in
omni bonitate ꝛ iuſticia ꝛ ve/
ritate. Grad. E xurge domie
nõ preualeat homo: iudicent̃ gen
tes in ꝯſpectu tuo. V. In cõuertẽ
do inimicũ meũ retrorſũ: infirma
bunt̃ ꝛ periẽt a facie tua. Tract⁹.
A D te leuaui oculos meos q
habitas ĩ celis. V. Ecce ſic
oculi ſeruoꝝ: ĩ manib⁹ dñoꝝ ſuorũ.

℟. Et ſicut oculi ancille i manib⁹ dñe ſue. ℣. Ita oculi nr̃i ad dñm deũ noſtrũ donec misereaẗ nr̃i. ℣. Miſerere nob dñe miſere nobis.

In illo Scdꝫ Lucã.xj. tpe. Erat ieſus eijciens demoniũ/ ⁊ illud erat mutũ. Et cũ eieciſſet demoniũ/ locu tus eſt mutus:⁊ admirate ſũt turbe. Quidã aũt ex eis dixe rũt. In beelçebub p̃cipe de monioꝝ eijcit demõia. Et alij tentãtes/ſignũ de celo quere bãt ab eo. Ipſe autẽ vt vidit cogitatiões eoꝛuꝫ / dixit eis. Omne regnũ in ſeipſũ diui ſum/deſolabiẗ:⁊ dom⁹ ſupꝛa domũ cadet. Si autẽ ⁊ ſathanas in ſeipſũ diuiſus eſt/ quõ ſtabit regnũ ei⁹:qa dicitis in beelçebub me eijcere demonia? Si aũt ego in beelçebub eijcio demonia/filij veſtri in quo eijciunt? Ideo ipſi iudices vr̃i erũt. Poꝛꝛo/ſi in digi to dei eijcio demõia / ꝑfecto ꝑuenit i vos regnũ dei. Cuꝫ foꝛtis armat⁹ cuſtodit atriuꝫ ſuũ/in pace ſũt ea q̃ poſſidet. Si aũt foꝛtioꝛ illo ſuꝑueniẽs vicerit eũ/vniuerſa arma ei⁹ auferet/in quib⁹ cõfidebat:et ſpolia ei⁹ diſtribuet. Qui nõ eſt mecũ/cõtra me eſt:⁊ q nõ colligit mecũ/diſpergit. Cuꝫ imund⁹ ſpũs exierit ab hoĩe/ ambulaẗ per loca inaquoſa querens requiẽ:⁊ nõ inueniens/dicit. Reuertar in domũ meã vnde exiui. Et cũ venerit/inuenit eã ſcopis mũdatã ⁊ oꝛnatã. Et tũc vadit ⁊ aſſumit ſeptem alios ſpũs ſecuꝫ nequioꝛes ſe/⁊ ingreſſi habi tãt ibi. Et fiũt nouiſſima hoĩs illi⁹ peioꝛa pꝛioꝛib⁹. Factũ eſt aũt cũ hec diceret: extollens vocẽ quedã mulier de turba/ dixit illi. Beatus venter qui te poꝛtauit: et vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo / beati q audiũt verbũ dei/⁊ cu ſtodiũt illud. Offer. Iuſticie dñi recte letificãtes coꝛda:⁊ dulci oꝛa ſuꝑ mel ⁊ fauũ:nã ⁊ ſeru⁹ tuus cuſtodiet ea. Secre. Suſcipe dñe q̃s deuotoꝝ munera famuloꝝ:⁊ diuinis fuiẽtes myſterijs/tua pietate purifica/q⁊ b⁹ etiã iuſtificas ignoꝛãtes. P. Cõio. Paſſer inuenit ſibi domũ ⁊ turtur nidũ:vbi reponat pullos ſuos: altaria tua dñe virtutũ rex meus ⁊ de⁹ me⁹:beati q habitãt in domo tua: i ſcl'm ſcl'i laudabũt te. Cõplẽ. A cunctis nos q̃s dñe reatib⁹ ⁊ periculis ꝓpitiat⁹ abſolue:quos tanti myſterij tribuis eſſe participes. Per. ¶ Feria ſcd̃a. Introit⁹.

IN deo laudabo verbū in domino laudabo ſermonē: in deo ſperaui non timebo qd faciat mihi homo. Ps. Miſerere mei de⁹ quoniam cōculcauit me homo: tota die ipugnās tribulauit me. Gloria. Oratio.

COrdibus noſtris qſ̄s dn̄e gratiā tuā benign⁹ infunde: vt ſicut ab eſcis corporalib⁹ abſtinem⁹/ita ſenſus quoqꝫ noſtros a noxijs retrahamus exceſſibus. Per do.

Lectio libri Regū. iiij. ca. v.

IN dieb⁹ illis. Naaman princeps militie regis ſyrie/erat vir magnus apud dn̄m ſuū: ꝛ honorat⁹. Per illū enī dn̄s dedit ſalutē ſyrie. Erat autē vir fortis ꝛ diues/ſed leproſus. Porro de ſyria egreſſi fuerāt latrunculi: ꝛ captiuā duxerāt de terra iſrael puellā paruulā/que erat ī obſequio vxoris naaman. Que ait ad dominā ſuā. Utinā fuiſſet dn̄s meus ad pphetaꝫ/q eſt ī ſamaria: pfecto curaſſet eū a lepra quā habet. Ingreſſus eſt itaqꝫ naaman ad dn̄m ſuū: ꝛ nūciauit ei dicēs. Sic ꝛ ſic locuta eſt puella de terra iſrael. Dixitqꝫ ei rex ſyrie. Uade/ꝛ mittam litteras ad regē iſrael. Qui cū pfectus eſſet/ꝛ tuliſſet ſecū decē talenta argenti/ꝛ ſex milia aureos: et decē mutatoria veſtimētoꝝ: detulit litteras ad regē iſrael in hec verba. Cū acceꝑis epiſtolā hāc/ſcito ꝙ miſerim ad te naaman ſeruū meū/vt cures eū a lepra ſua. Cūqꝫ legiſſet rex iſrael litteras/ſcidit veſtimenta ſua ꝛ ait. Nunquid deus ego ſum/vt occidere poſſim ꝛ viuificare: qa iſte miſit ad me vt curē hoīem a lepra ſua? Animaduertite ꝛ videte quot occaſiōes q̄rat aduerſū me. Qd cū audiſſet helyſeus vir dei/ſcidiſſe videlicet regē iſrael veſtimēta ſua: miſit ad eū dicens. Quare ſcidiſti veſtimenta tua? Ueniat ad me/ꝛ ſciat pphetam eſſe ī iſrael. Uenit ergo naamā cū equis ꝛ curribus: ꝛ ſtetit ad oſtium dom⁹ helyſei. Miſitqꝫ ad eū helyſeus nunciū dicēs. Uade ꝛ lauare ſepties ī iordane: et recipiet ſanitatē caro tua/atqꝫ mūdaberis. Iratus naaman/recedebat dicens. Putabā ꝙ egrederet̄ ad me: ꝛ ſtans iuocaret nomē dn̄i dei ſui: ꝛ tangeret manu ſua locū lepre/ꝛ curaret me. Nūqd nō meliores ſunt abana ꝛ pharfar fluuij damaſci oib⁹ aquis iſrael:

vt lauer ī eis ⁊ munder? Cuȝ
ergo vertiſſet ſe/⁊ abiret īdi-
gnans:acceſſerūt ad eū ſerui
ſui:⁊ locuti ſunt ei. Pater/et
ſi rem grandē dixiſſet tibi ꝓ-
pheta/certe facere debueras.
Quantomagis/ q̄a nūc dixit
tibi:lauare ⁊ mūdaberis? De-
ſcendit ⁊ lauit in iordane ſep
ties / iuxta ſermonē viri dei.
Et reſtituta eſt caro ei⁹ ſicut
caro pueri paruuli: ⁊ mūda-
tus eſt. Reuerſuſq; ad viruȝ
dei/cū vniuerſo comitatu ſuo
venit ⁊ ſtetit corā eo/⁊ ait. Ve
re ſcio ꝙ nō ſit alius de⁹ ī vni
uerſa terra:niſi tm̄ dn̄s deus
iſrael. Grad. D eus vitā meā
annunciaui tibi : poſuiſti lachry-
mas meas ī cōſpectu tuo. ℣. Mi
ſerere mihi dn̄e quoniam cōculca
uit me homo : tota die bellās tri
bulauit me. Sc̄dȝ Lucam.iiij.
I N illo tēpore. Dixerūt
phariſei ad ieſū. Quā-
ta audiuimus facta ī caphar-
naum : fac et hic ī patria tua.
Ait aūt. Amē dico vobis:q̄a
nemo ꝓpheta acceptus eſt ī
patria ſua. In veritate dico vo
bis:multe vidue erāt ī dieb⁹
helie in iſrael: quādo clauſū
eſt celū annis tribus ⁊ mēſi-
bus ſex : cū facta eſſet fames
magna in omni terra : et ad
nullā illarū miſſus eſt helias/
niſi in ſarepta ſidonie ad mu
lierē viduā. Et multi leproſi
erant in iſrael ſub helyſeo ꝓ-
pheta:⁊ nemo eoꝝ mundat⁹
eſt/niſi naaman ſyrus. Et re-
pleti ſunt omnes in ſynago-
ga ira/hec audiētes. Et ſurre
xerūt ⁊ eiecerūt illū extra ci-
uitatē: ⁊ duxerūt illū vſq; ad
ſupciliū mōtis/ſup quē ciui-
tas illoꝝ erat edificata:vt p̄ci
pitarēt eū. Ipſe aūt trāſiens/
per mediū illoꝝ ibat. Offer.
E xaudi de⁹ orationē meā et ne
deſpexeris dep̄catione meā: intē-
de ī me ⁊ exaudi me. Sec. M u-
nus dn̄e nr̄e ſuitutis qd̄ tibi
offerimus:tu ſalutare nobis
p̄fice ſacramentuȝ. P. Cōio.
Q uis dabit ex ſiō ſalutare iſrael
cuȝ auerterit dn̄s captiuitatē ple-
bis ſue.exultabit iacob: et letabit̄
iſrael. Cōpl. P reſta q̄s oīps
⁊ miſericors de⁹:vt qd̄ ore cō-
tingimus / pura mēte capia-
mus. P. Sup ppl'm. S ub-
ueniat nobis dn̄e miſericordia
tua: vt ab iminentib⁹ pctōꝝ
nroꝝ periculis/te mereamur
ꝓtegēte eripi:te liberāte ſal-
uari. P. ¶ Fer. tertia. Intr.
E Go clamaui qm̄ exaudi-
ſti me deus inclina aureȝ
tuaȝ ⁊ exaudi verba mea:

cuſtodi me dñe vt pupillã oculi: ſub vmbra alarũ tuarũ ꝓtege me. ps. Exaudi dñe iuſticiã meã: intende deprecationẽ meã. Gloria.

Exaudi nos oṗs Oio. et miſericors de⁹: et cõtinentie ſalutaris ꝓpiti⁹ nobis dona cõcede. P. Lectio libri Regũ. iiij. cap. iiij.

In diebus illis. Mulier quedã clamabat ad helyſeũ ꝓphetã dicẽs. Seruus tu⁹ vir me⁹ mortu⁹ eſt: et tu noſti qa ſeruus tuus fuit timẽs deũ. Et ecce creditor venit/ vt tollat duos filios meos/ ad ſeruiẽdũ ſibi. Cui dixit helyſe⁹. Quid vis vt faciaꝫ tibi? Dic mihi. qd habes i domo tua? At illa reſpõdit. Non habeo ancilla tua qcq̃ꝫ i domo mea/ niſi parum olei q̊ vngar. Cui ait. Uade et pete mutuo ab oib⁹ vicinis tuis vaſa vacua/ nõ pauca: et igredere: et claude oſtiũ tuũ cũ intriſecus fueris tu et filij tui: et mitte inde in oĩa vaſa hec: et cum plena fuerint tolles. Iuit itaqꝫ mulier ⁊ clauſit oſtiũ ſup ſe/ et ſuper filios ſuos. Illi offerebãt vaſa: et illa ĩfundebat. Cũqꝫ plena fuiſſẽt vaſa: dixit ad filiũ ſuũ. Affer mihi adhuc vas Et ille rñdit. Nõ habeo. Stetitqꝫ oleũ. Uenit aũt illa/ ⁊ indicauit hoĩ dei. Et ille. Uade inqt/ vẽde oleũ/ ⁊ redde creditori tuo. Tu aũt ⁊ filij tui/ viuite de reliquo. Grad. A b occultis meis mũda me dñe: ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. V. Si mei nõ fuerit dñati tũc imaculat⁹ ero: ⁊ emundabor a delicto maximo.

In illo tpe. S. Matth. xviij. Reſpiciẽs ieſus i diſcipulos ſuos/ dixit ſimõi petro. Si peccauerit in te frater tuus/ vade ⁊ corripe eũ inter te ⁊ ipſũ ſolũ. Si te audierit/ lucratus eris fratrẽ tuuꝫ. Si aũt te nõ audierit/ adhibe tecũ vnũ vel duos: vt i ore duorũ vel triũ teſtiũ/ ſtet oẽ verbũ. Qd ſi nõ audierit eos/ dic eccleſie. Si autẽ eccleſiã nõ audierit/ ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ publican⁹. Amẽ dico vobis: quecũqꝫ alligaueritis ſup terrã/ erũt ligata ⁊ i celo: ⁊ quecunqꝫ ſolueritis ſup terram/ erũt ſoluta ⁊ in celo. Iterũ dico vobis: qa ſi duo ex vobis cõſenſerint ſup terrã de oĩ re quãcũqꝫ petierint/ fiet illis a patre meo/ q in celis eſt. Ubi enĩ ſunt duo vel tres cõgregati i noĩe meo/ ibi ſũ in medio eoꝝ. Tũc accedẽs petrus ad eũ dixit. Dñe/ quotiẽs pec-

cabit in me frater meꝰ/⁊ di-
mittā ei?Uſqꝫ ſepties?Dixit
illi ieſus. Nō dico tibi vſqꝫ ſe-
pties:ſed vſqꝫ ſeptuagies ſe-
pties. Offer. Dextera dn̄i fec̄
virtutē dextera dn̄i exaltauit me:
nō moriar ſꝫ viuā: ⁊ narrabo opa
dn̄i. Secr̄. Per hec queſumꝰ
dn̄e ſacramēta veniat noſtre
redēptiōis effectus:q nos et
ab humanis retrahat ſemper
exceſſibus/⁊ ad ſalutaria do-
na perducat. P dn̄m. Cōio.
Dn̄e qs habitabit ī tabernaculo
tuo:aut qs reqeſcet in monte ſctō
tuo: q ingredit̄ ſine macula ⁊ ope-
rat̄ iuſticiā. Cōpl̄. Sacris dn̄e
myſterijs expiati/⁊ veniā q̄ſu
mus ꝯſeq̄mur ⁊ gratiā. P d.
Sup populū. Tua nos dn̄e
ꝓtectiōe defende:⁊ ab omni
ſemper iniqtate cuſtodi. Per
do. ¶ Feria quarta. Introi.
Ego autē in dn̄o ſperaui:
exultabo ⁊ letabor ī miſe-
ricordia tua:qa reſpexiſti
humilitatē meā. Ps. In te dn̄e ſpe
raui nō ꝯfundar in eternū:in iuſti
cia tua libera me ⁊ eripe me. Glia.
Preſta nobis que- Orō.
ſumus dn̄e vt ſalutari-
bus ieiunijs eruditi/a noxijs
quoqꝫ vitijs abſtinētes/ꝓpi-
tiationē tuā facilꝰ īpetremꝰ.
Per. Lectio libri Exodi. xx.

Hec dicit dn̄s deꝰ. Ho-
nora patrē tuū ⁊ matrē
tuā:vt ſis lōgeuus ſup terrā/
quā dn̄s deꝰ tuus dabit tibi.
Nō occides. Nō mechabe-
ris. Nō furtū facies. Nō loq̄
ris ꝯtra ꝓximū tuū falſū te-
ſtimoniū. Nō ꝯcupiſces do-
mū ꝓximi tui:nec deſidera-
bis vxorē eiꝰ. Nō ſeruū/non
ancillā/nō bouē/nō aſinū:nec
omnia q̄ illiꝰ ſunt. Cunctꝰ aūt
populus videbat voces/ et
lampades:⁊ ſonitū buccine/
montēqꝫ fumantē. Et perter
riti ac pauore cōcuſſi/ſteterūt
procul dicētes moyſi. Loq̄-
re tu nobis/⁊ audiemus. Nō
loquat̄ nobis dn̄s: ne forte
moriamur. Et ait moyſes ad
ppl̄z. Nolite timere. Ut eni
ꝓbaret vos venit deus: ⁊ vt
terror illiꝰ eſſet ī vobis:⁊ nō
peccaretis. Stetitqꝫ populus
de lōge: moyſes aūt acceſſit
ad caliginē in qua erat deꝰ.
Dixitqꝫ p̄terea dn̄s ad moy-
ſen. Hec dices filijs iſrael.
Uos vidiſtis ꝙ de celo locu
tus ſim vobis. Non facietis
deos argēteos:nec deos aure-
os facietis vob̄. Altare de ter
ra facietis mihi: et offeretis
ſup eo holocauſta: ⁊ pacifica
veſtra. Oues vr̄as ⁊ boues in
omni

omni loco in quo memoria
fuerit nois mei. Grad. Miſe
rere mihi dñe quoniã infirm⁹ ſũ:
ſana me dñe. ℣. Conturbata ſunt
oĩa oſſa mea: ⁊ aĩa mea turbata eſt
valde. Scdm Mattheū. xv.
In illo tpe. Acceſſerunt
ad ieſum ab hieroſoly
mis ſcribe ⁊ phariſei dicẽtes.
Quare diſcipuli tui trãſgre
diunt traditiões ſeniorꝝ? Nõ
eni lauãt man⁹ ſuas cũ panẽ
mãducãt. Ipſe aũt reſpõdẽs
ait illis. Quare ⁊ vos trãſgre
dimini mandatū dei/ꝓpter
traditionẽ veſtrã? Nã de⁹ di
xit. Honora patrẽ ⁊ matrẽ: ⁊
qui maledixerit patri vel ma
tri/morte moriat. Uos aũt di
citis. Quicunqꝫ dixerit patri
vel matri/munus qdcũqꝫ eſt
ex me/tibi ꝓderit: ⁊ nõ hono
rificabit patrẽ ſuũ aut matrẽ
ſuã: ⁊ irritũ feciſtis mandatũ
dei/ꝓpter traditionẽ veſtrã.
Hypocrite/bene ꝓphetauit
de vobis eſaias dicẽs. Popu
lus hic labijs me honorat: cor
aũt eorꝝ longe eſt a me. Sine
cauſa aũt colũt me/docentes
doctrinas ⁊ mãdata hoĩm. Et
cõuocatis ad ſe turbis/dixit
eis. Audite ⁊ intelligite. Nõ
qd intrat in os/coinqnat ho
minē: ſed qd ꝓcedit ex ore/
hoc coinqnat hoiē. Tũc ac
cedẽtes diſcipuli ei⁹/dixerũt
ei. Scis quia phariſei audito
verbo hoc/ſcandaliçati ſunt.
At ille reſpõdẽs ait. Oĩs plã
tatio quã nõ plantauit pater
meus celeſtis/eradicabit. Si
nite illos: ceci ſunt/⁊ duces ce
corꝝ. Cecus aũt ſi ceco duca
tũ p̃ſtet/ambo ĩ foueã cadũt.
Reſpõdẽs aũt petr⁹ dixit ei.
Ediſſere nobis parabolã iſtã.
At ille dixit. Adhuc ⁊ vos ſi
ne ĩtellectu eſtis? Nõ intelli
gitis/qa omne qd in os ĩtrat
in ventrẽ vadit: ⁊ in ſeceſſū
emittit. Que aũt ꝓcedũt de
ore/d corde exeũt: ⁊ ea coinq
nãt hoiem. De corde eni ex
eunt cogitatiões male: homi
cidia/adulteria/fornicatiões/
furta/falſa teſtimõia/blaſphe
mie. Hec ſunt que coinqnãt
hominẽ. Non lotis aũt ma
nibus manducare/nõ coinq
nat hoiē. Offer. Dñe fac me
cũ miſericordiã tuã ꝓpter nomẽ
tuũ: qa ſuauis eſt miſericordia tua.
Secr. Suſcipe q̃ſumus dñe
p̃ces populi tui cũ oblationi
bus hoſtiarũ: ⁊ tua myſteria
celebrãtes/ab oĩb⁹ nos defẽ
de piculis. P. Cõio. Notas
mihi feciſti vias vite: adimplebis
me leticia cum vultu tuo domine.

Cōpl. Sanctificet nos q̄ſumus dn̄e qua paſti ſum⁹ mēſe celeſtis libatio: ⁊ a cunctis erroribus expiatos/ſupernis promiſſionibus reddat acceptos. Per dn̄m. Sup pplm̄. Concede q̄ſumus omnipotens de⁹: vt qui ꝓtectiōis tue gratiaꝫ querimus/ liberati a malis omnibus / ſecura tibi mente ſeruiamus. Per dominum. ¶ Feria qnta. Introi.

Salus populi ego ſum dicit dn̄s: de quacūq̨ tribulatiōe clamauerint ad me exaudiā eos: ⁊ ero illoruꝫ dn̄s in perpetuū. P̄s. Attendite popule me⁹ legē meā: inclinate aurē veſtrā in verba oris mei. Glia. Oratio.

Concede q̄ſumus omnipotēs de⁹: vt ieiuniorū nobis ſctā deuotio/⁊ purificationē tribuat: ⁊ maieſtati tue nos reddat acceptos. P do. Lectio Hieremie ꝓphe. vij.

In diebus illis. Factuꝫ eſt verbū dn̄i ad me dicēs. Sta in porta domus dn̄i: ⁊ p̄dica ibi verbū iſtud/⁊ dic. Audite verbū dn̄i omnis iuda q ingredimini per portas has/vt adoretis dn̄m. Hec dicit dn̄s exercituuꝫ/de⁹ iſrael. Bonas facite vias veſtras/⁊ ſtudia veſtra: ⁊ habitabo vobiſcū in loco iſto. Nolite cōfidere in verbis mēdacij/dicētes. Templū dn̄i/templū dn̄i/templū dn̄i eſt. Quoniā ſi bene direxeritis vias veſtras/⁊ ſtudia veſtra: ſi feceritis iudiciū inter virū ⁊ ꝓximū eius: aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue nō feceritis calūniā: nec ſanguinē innocentē effuderitis ī loco iſto: ⁊ poſt deos alienos nō ambulaueritis in malū vobiſmetipſis: habitabo vobiſcum in loco iſto: in terra quā dedi patrib⁹ vr̄is a ſeculo ⁊ vſq; in ſeculū. Ait dn̄s om̄s. Grad.

Oculi omnium in te ſperāt dn̄e: et tu das illis eſcam in tēpore opportuno. ℣. Aperis tu manū tuam: ⁊ imples omne animal benedictione. Scd̄m Lucam. iiij. c.

In illo tp̄e. Surgēs ieſus de ſynagoga/itroiuit in domū ſimonis. Socr⁹ aūt ſimonis tenebať magnis febrib⁹: ⁊ rogauerūt illū pro ea. Et ſtans ſup illā imperauit febri: ⁊ dimiſit illā. Et cōtinuo ſurgēs miniſtrabat illis. Cū aūt ſol occidiſſet/ oēs qui habebāt infirmos varijs languoribus/ducebant illos ad eū. At ille ſingulis manus imponēs / curabat eos. Exibāt aūt demōia a multis/ cla

mantia ⁊ dicẽtia: qa tu es filius dei. Et increpãs nõ ſinebat ea loqui: quia ſciebãt ipſum eſſe xp̃m. Facta aũt die/ egreſſus ibat in deſertũ locũ: ⁊ turbe reqrebãt eũ: ⁊ venerũt vſq; ad ipſũ: ⁊ detinebãt illũ ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatib⁹ oportet me euãgeliçare regnũ dei: qa ad hoc miſſus ſum. Et erat p̃dicans i ſynagogis galilee. Offer. Si ambulauero i medio tribulatiõis viuificabis me dñe: ⁊ ſup irã inimicoꝝ meoꝝ extẽdes manũ tuã: et ſaluũ me fecit dextera tua. Secr. Deus de cui⁹ gratie rore deſcẽdit/ vt ad myſteria tua purificatis ſenſibus accedam⁹: p̃ſta qs̃: vt in eoꝝ traditionẽ ſolẽniter honorandã/ cõpetens ſemp deferamus obſequiũ. P. Cõio. Tu mãdaſti mãdata tua cuſtodiri nimis: vtinã dirigantur vie mee ad cuſtodiẽdas iuſtificationes tuas. Cõpl. Sacramẽti tui qs̃ dñe venerãda ſuſceptio: et myſtico nos mundet effectu/ et perpetua virtute defendat. P. Sup ppl'm. Purifica qs̃ dñe tuorum corda fideliũ: vt a terrena cupiditate mundati/ et p̃ſentis vite periculis exuant/ et perpetuis donis firmentur. Per domi.

¶ Feria ſexta. Intro. Fac mecũ dñe ſignũ in bonũ/ vt videãt qui me oderunt ⁊ confundant: quoniam tu dñe adiuuiſti me ⁊ cõſolatus es me. Ps. Inclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me: quoniã inops ⁊ pauper ſum ego. Glia. Oratio. Ieiunia noſtra q̃s dñe benigno fauore pſeq̃re: vt ſicut ab alimentis abſtinemus in corpore/ ita a vitijs ieiunemus in mente. P do.

Lectõ libri Numeri. xx. In dieb⁹ illis. Cõuenerũt filij iſrael aduerſũ moyſẽ ⁊ aarõ: ⁊ verſi in ſeditionẽ dixerũt. Date nob aquã vt bibam⁹. Ingreſſiq; moyſes et aarõ dimiſſa multitudine/ in tabernaculũ federis: corruerunt proni in terrã: clamaueruntq; ad dñm/ atq; dixerũt. Dñe deus/ exaudi clamorẽ populi huius: ⁊ aperi eis theſaurũ tuũ/ fontẽ aq̃ viue: vt ſatiati ceſſet murmuratio eoꝝ. Et apparuit glia dñi ſup eos. Locutuſq; eſt dñs ad moyſẽ dicẽs. Tolle virgã/ ⁊ ꝯgrega populũ/ tu ⁊ aarõ frater tu⁹: ⁊ loqmini ad petrã corã eis: ⁊ illa dabit aquas. Cũq; eduxeritis aquã de petra: bibet om

nis multitudo/ ⁊ iumẽta ei⁹.
Tulit igit̃ moyſes virgã que
erat in cõſpectu dñi: ſicut p̃ce
perat ei/ ꝯgregata multitudi
ne ante petrã. Dixitq; eis. Au
dite rebelles ⁊ increduli. Nũ
de petra hac vobis aquã po-
terimus eijcere? Cũq; eleuaſ
ſet moyſes manũ/ ꝑcutiẽs vir
ga bis ſilicẽ/ egreſſe ſũt aque
largiſſime: ita vt popul⁹ bibe
ret ⁊ iumẽta. Dixitq; dñs ad
moyſen ⁊ aarõ. Quia nõ cre
didiſtis mihi/ vt ſanctificare-
tis me corã filijs iſrael: nõ in-
troducetis hos populos ĩ ter
rã quã dabo eis. Hec eſt aq̃
cõtradictiõis: vbi iurgati ſũt
filij iſrael cõtra dñm: ⁊ ſancti
ficatus eſt in eis. Grad. In
deo ſperauit cor meum ⁊ adiutus
ſum: ⁊ refloruit caro mea: ⁊ ex vo-
lũtate mea ꝯfitebor illi. ℣. Ad te
dñe clamaui deus meus ne ſileas:
ne diſcedas a me. S. Joãnẽ. iiij.

In illo tp̃e. Uenit ieſus
in ciuitatẽ ſamarie/ que
dicit̃ ſychar: iuxta prediũ qd
dedit iacob ioſeph filio ſuo.
Erat aũt ibi fons iacob. Je-
ſus ergo fatigatus ex itinere/
ſedebat ſic ſupra fontẽ. Ho-
ra aũt erat quaſi ſexta. Uenit
aũt mulier de ſamaria hauri
re aquã. Dic̃ ei ieſus. Da mi-
hi bibere. Diſcipuli enĩ eius
abierant in ciuitatẽ/ vt cibos
emerẽt. Dicit ḡ ei mulier illa
ſamaritana. Quõ tu iudeus
cuz ſis/ bibere a me poſcis: q̃
ſum mulier ſamaritana? Nõ
enĩ coutunt̃ iudei ſamaritãis
Reſpõdit ieſus ⁊ dixit ei. Si
ſcires donũ dei/ ⁊ qs eſt q̃ dic̃
tibi/ da mihi bibere: tu forſi-
tan petiſſes ab eo/ ⁊ dediſſet
tibi aquã viuã. Dic̃ ei mulier
Dñe/ neq; ĩ quo haurias ha-
bes: et pute⁹ altus eſt. Unde
ergo habes aquã viuã? Nũ-
qd tu maior es p̃re nr̃o iacob
q̃ dedit nobis puteũ: ⁊ ipſe ex
eo bibit/ ⁊ filij eius/ ⁊ pecora
ei⁹? Reſpõdit ieſus ⁊ dixit ei.
Oĩs q̃ bibit ex aqua hac/ ſi-
tiet iterũ. Qui aũt biberit ex
aqua quã ego dabo ei/ nõ ſi-
tiet in eternũ: ſed aq̃ quã ego
dabo ei/ fiet ĩ eo fons aque ſa
lientis in vitã eternaz. Dicit
ad euz mulier. Dñe/ da mihi
hãc aquã/ vt nõ ſitiã: neq; ve
niã huc haurire. Dic̃ ei ieſus.
Uade/ voca viruz tuũ: ⁊ veni
huc. Rñdit ei mulier ⁊ dixit.
Nõ habeo virũ. Dic̃ ei ieſus.
Bene dixiſti/ q̃a nõ habeo vi-
rũ: qnq; enĩ viros habuiſti: ⁊
nũc quẽ habes/ nõ eſt tu⁹ vir.
Hoc vere dixiſti. Dic̃ ei mu-

lier. Dñe / video quia ꝓphe-
ta es tu. Patres noſtri ĩ mõte
hoc adorauerũt: ⁊ vos dicitis /
qa hieroſolymis eſt loc⁹ vbi
adorare oportet. Dicit ei ie-
ſus. Mulier crede mihi: quia
venit hora / quando neqꝫ in
monte hoc / neqꝫ in hieroſoly
mis adorabitis patreꝫ. Uos
adoratis qđ neſcitis: nos ado
ram⁹ qđ ſcim⁹: qa ſalus ex iu
deis eſt. Sed venit hora ⁊ nũc
eſt: quando veri adoratores
adorabũt patrẽ ĩ ſpũ ⁊ verita
te. Nã ⁊ pater tales q̃rit / qui
adorent eũ. Spũs eſt deus: et
eos q adorãt eũ / in ſpũ et ve-
ritate oportet adorare. Dicit
ei mulier. Scio qa meſſias ve
nit / q dicit̃ xp̃s. Cũ ergo vene
rit / ille nobis annũciabit oĩa.
Dic ei ieſus. Ego ſũ / q loquor
tecũ. Et ꝯtinuo venerũt diſci
puli ei⁹: ⁊ mirabãt̃ / qa cũ mu
liere loquebat̃. Nemo tamẽ
dixit / qd queris: aut quid loq̃
ris cũ ea? Reliquit ḡ hydriã
ſuã mulier: ⁊ abijt in ciuitatẽ:
⁊ dicit illis hoib⁹. Uenite / et
videte hoiem qui dixit mihi
oĩa quecũqꝫ feci: nunqd ipſe
eſt xp̃s? Exierũt ergo de ciui
tate: ⁊ veniebant ad eũ. Inte
rea rogabãt eũ diſcipuli di-
cẽtes. Rabbi / manduca. Ille
aũt dixit eis. Ego cibũ habeo
manducare / quẽ vos neſcitis.
Dicebãt ergo diſcipuli ad in
uicẽ. Nũquid aliqs attulit ei
manducare? Dicit eis ieſus.
Meus cibus eſt / vt faciã vo-
luntatẽ eius qui miſit me: vt
perficiã opus ei⁹. Nõne vos
dicitis / ꝙ adhuc quattuor mẽ
ſes ſunt / ⁊ meſſis venit? Ecce
dico vobis: leuate oculos ve
ſtros ⁊ videte regiões: qa al-
be ſunt iam ad meſſẽ. Et qui
metit / mercedẽ accipit: ⁊ con-
gregat fructũ in vitã eternã:
vt ⁊ q ſeminat / ſimꝉ gaudeat
⁊ q metit. In hoc eni eſt ver-
bũ verũ: qa ali⁹ eſt q ſeminat /
⁊ alius eſt q metit. Ego miſi
vos metere: qđ vos nõ labora
ſtis. Alij laborauerũt / ⁊ vos in
labores eoꝝ introiſtis. Ex ci
uitate aũt illa multi credide-
rũt in eũ ſamaritanoꝝ: ꝓpter
verbũ mulieris teſtimoniuꝫ
perhibẽtis: qa dixit mihi om
nia q̃cunqꝫ feci. Cuꝫ veniſſẽt
ergo ad illũ ſamaritani / roga
uerũt eũ vt ibi maneret: ⁊ mã
ſit ibi duos dies. Et multoplu
res crediderũt ꝓpter ſmonẽ
ei⁹. Et mulieri dicebãt: qa iã
nõ ꝓpter tuã loq̃lã credim⁹:
ipſi eni audiuim⁹: ⁊ ſcim⁹ qa
hic eſt vere ſaluator mundi.

Offer. Intēde voci orationis mee rex meus ⁊ de⁹ meus: quoniā ad te orabo dñe. Secr. Respice dñe ꝓpitius ad munera q̄ ſacram⁹: vt ⁊ tibi grata ſint/⁊ nobis ſalutaria ſemꝑ exiſtāt. P. Cōio. Qui biberit aquam quā ego dabo ei dicit dñs ſamaritane: fiet in eo fons aque ſalientis ī vitā eternā. Cōpl. Hui⁹ nos dñe ꝑceptio ſacramēti mundet a crimine: ⁊ ad celeſtia regna ꝑducat. P. Sup ppl'z. Preſta q̄ſumus omnipotēs de⁹: vt qui in tua ꝓtectiōe cōfidim⁹/cūcta nobis aduerſantia te adiuuāte vincamus. P dominū. ¶ Sabbato. Intr. Uerba mea aurib⁹ percipe dñe/intellige clamorem meū: intende voci orationis mee. Ps. Rex meus et deus meus. Gloria pa. Oratio. Preſta qm̄s omp̄s de⁹: vt qui ſe affligēdo carne ab alimētis abſtinēt/ſectādo iuſticiaꝫ a culpa ieiunent. Per. Lctō Danielis ꝓphete. xiii. In dieb⁹ illis. Erat vir in babylone: ⁊ nomen eius ioachim. Et accepit vxorē noīe ſuſannā/filiā helchie/pulchrā nimis/⁊ timentē deū. Parētes eni illius cū eſſent iuſti/erudierūt filiā ſuā ſcd̄m legē moyſi. Erat āt ioachim diues valde: ⁊ erat ei pomariū vicinuꝫ domui ſue. Et ad ipſuꝫ cōfluebant iudei: eo q̄ eſſet honorabilior omniū. Et cōſtituti ſunt duo ſenes iudices in anno illo: de q̄bus locutus eſt dñs: q̄a egreſſa eſt iniq̄tas de babylone/a ſeniorib⁹ iudicib⁹/qui videbātur regere populū. Iſti frequentabant domū ioachim: ⁊ veniebāt ad eos oēs q̄ habebāt iudicia. Cū aūt populus reuertiſſet per meridiē/ingrediebat̄ ſuſanna: ⁊ deambulabat in pomario viri ſui. Et videbāt eā ſenes quotidie igredientē/⁊ deambulantē: ⁊ exarſerūt in ꝯcupiſcentiā eius. Et euerterūt ſenſum ſuū: ⁊ declinauerūt oculos ſuos/vt nō viderent celū: neq̄ꝫ recordarent̄ iudicioꝝ iuſtoꝝ. Factū eſt aūt/cū obſeruarēt diē aptū/quādo eā poſſent inuenire ſolā: ingreſſa eſt aliquādo ſicut heri/⁊ nudiuſterti⁹/cuꝫ duab⁹ ſolis puellis: voluitq̄ꝫ lauari ī pomario. Eſtus q̄ppe erat. Et nō erat ibi q̄ſq̄ꝫ/pter duos ſenes abſcōditos/⁊ cōtēplātes eā. Dixit ḡ puellis. Afferte mihi oleū ⁊ ſmigmata: et oſtia pomarij claudite/

vt lauer. Cũ aũt egreſſe eſſēt puelle/ſurrexerũt duo ſenes: ⁊ accurrerũt ad eã/⁊ dixerũt. Ecce oſtia pomarij clauſa ſũt: ⁊ nemo nos videt:⁊ ĩ ↄcupiſcentia tui ſumus. Quãobrē aſſentire nobis: ⁊ cõmiſcere nobiſcũ. Qd ſi nolueris/dicemus teſtimonium cõtra te/ꝙ fuerit tecũ iuuenis: ⁊ ob hãc cauſaꝫ emiſeris puellas a te. Ingemuit ſuſanna/⁊ ait. Anguſtie mihi ſunt vndiqꝫ. Si enĩ hoc egero/morſ mihi eſt: ſi aũt nõ egero/nõ effugiam man⁹ vr̃as:ſed meli⁹ eſt mihi abſqꝫ ope ĩcidere ĩ man⁹ hominũ/ꝗꝫ peccare in cõſpectu dñi. Et exclamauit voce magna ſuſanna. Exclamauerũt autē ⁊ ſenes aduerſus eã. Et cucurrit vn⁹/⁊ aꝑuit oſtia pomarij. Cũ ergo audiſſent clamorē famuli dom⁹ in pomario/irruerũt ꝑ poſticũ/vt viderēt qd nã eſſet. Poſtꝗꝫ aũt ſenes locuti ſũt/erubuerũt ſui vehemēter:qa nũꝗꝫ dict⁹ fuerat ſmo huiuſcemodi de ſuſanna. Et facta eſt dies craſtina. Cũqꝫ veniſſet popul⁹ ad virũ eius ioachim/venerũt ⁊ duo p̃ſbyteri pleni iniq̃ cogitatione aduerſus ſuſannã/vt interficerēt eã. Et dixerũt coram populo. Mittite ad ſuſannam filiã helchie/vxorē ioachim:⁊ ſtatim miſerũt. Et venit cũ parentib⁹/⁊ filijs/⁊ vniuerſis cognatis ſuis. Flebãt igit̃ ſui/⁊ omnes q nouerant eam. Conſurgentes aũt duo preſbyteri in medio populi/poſuerũt manus ſuas ſuꝑ caput eius. Que flens/ſuſpexit ad celũ: erat enĩ cor ei⁹ fiduciã habēs in dño. Et dixerũt p̃ſbyteri. Cũ deambularem⁹ ĩ pomario ſoli/ĩgreſſa eſt hec cũ duabus puellis: ⁊ clauſit oſtia pomarij/et dimiſit a ſe puellas. Venitqꝫ ad eã adoleſcens q erat abſcõdit⁹:⁊ cõcubuit cũ ea. Porro nos cũ eſſemus ĩ angulo pomarij/vidētes iniqtatē cucurrim⁹ ad eos: ⁊ vidim⁹ eos pariter cõmiſceri. Et illũ qdē nequim⁹ comprehendere/qa fortior nobis erat: et aperto oſtio exiliuit. Hãc aũt cũ apphendiſſem⁹: interrogauimus qſnam eſſet adoleſcens:⁊ noluit indicare nobis. Hui⁹ rei teſtes ſum⁹. Credidit eis multitudo ꝗſi ſenibus/⁊ iudicibus populi: et cõdẽnauerũt eã ad mortē. Exclamauit aũt voce magna ſuſanna/⁊ dixit. Deus eterne/q abſconditoꝝ es cognitor:q

noſti oīa anteq̃ fiant: tu ſcis/ quoniā falſuz teſtimoniū cō/ tra me tulerūt. Et ecce mori/ or/ cū nihil hoꝝ fecerim/ que iſti malicioſe ꝯpoſuerūt ad/ uerſū me. Exaudiuit aūt dn̄s vocez eius. Cūq̃ duceret̄ ad mortē/ ſuſcitauit dn̄s ſpirituz pueri iunioris/ cui nomē da/ niel: et exclamauit voce ma/ gna. Mundꝰ ego ſū a ſangui ne huiꝰ. Et ꝯuerſus oīs ppl̄s ad eū dixit. Quis eſt iſte ſer/ mo quē tu locutꝰ es? Qui cū ſtaret in medio eorū ait. Sic fatui filij iſrael nō iudicātes/ neq̃ qđ verū eſt cognoſcētes/ ꝯdēnaſtis filiā iſrael. Reuer timini ad iudiciū: qa falſū te/ ſtimoniū locuti ſunt aduer/ ſus eā. Reuerſus eſt ergo po pulus cū feſtinatiōe. Et dixit ad eos daniel. Separate eos ab inuicē ꝓcul/ ꝛ dijudicabo eos. Cū ergo diuiſi eſſent al/ ter ab altero/ vocauit vnū de eis: ꝛ dixit ad eū. Inueterate dieꝝ maloꝝ/ nūc venerūt pec cata tua/ que operabaris priꝰ/ iudicās iudicia iniuſta: inno/ cētes opprimēs/ ꝛ dimittens noxios: dicēte dn̄o. Innocē/ tē ꝛ iuſtū nō īterficies. Nunc ergo ſi vidiſti eā/ dic ſub q̄ ar/ bore videris eos colloquen tes ſibi. Qui ait. Sub ſchino. Dixitq̃ ei daniel. Recte mē/ titꝰ es in caput tuū. Ecce enī angelus dei accepta ſentētia ab eo/ ſcindet te mediū. Et a/ moto eo/ iuſſit venire aliū: et dixit ei. Semē chanaā/ ꝛ non iuda/ ſpecies decepit te: ꝛ ꝯcu piſcentia ſubuertit cor tuuz. Sic faciebatis filiabꝰ iſrael: ꝛ ille timentes loq̄bant̄ vobis: ſed nō filia iuda/ ſuſtinuit ini quitatē veſtrā. Nūc ergo dic mihi/ ſub qua arbore ꝯprehē derẜ eos loq̄ntes ſibi. Qui ait Sub prino. Dixit aūt ei dani el. Recte mentitꝰ es ꝛ tu ī ca/ put tuū. Manet enī āgelꝰ dn̄i gladiū habēs/ vt ſecet te me/ diū/ ꝛ interficiat vos. Excla/ mauit itaq̃ oīs ſynagoga vo ce magna: ꝛ benedixerūt deū/ q̄ ſaluat ſperātes in ſe. Et cō/ ſurrexerūt aduerſus duos ꝑ/ ſbyteros: conuicerat enī eos daniel ex ore ſuo falſū dixiſ/ ſe teſtimoniū. Et fecerūt eis ſicuti male egerāt aduerſus ꝓximū: ꝛ interfecerūt eos. Et ſaluatꝰ eſt ſanguis innoxius in die illa. Grad. Si ambulē in medio vmbre mortis/ nō time/ bo mala qm̄ tu mecum es dn̄e. ℣. Virga tua ꝛ baculus tuus: ipſa me conſolata ſunt. Scđz Ioā. viij.

In illo tpe. Perrexit ie
ſus in montē oliueti: ⁊
diluculo iterū venit ad tem-
plū. Et oīs populus venit ad
eū: ⁊ ſedēs docebat eos. Ad-
ducunt aūt ſcribe et phariſei
mulierē in adulterio depre-
henſam: ⁊ ſtatuerūt eā in me-
dio/ ⁊ dixerunt ei. Magiſter/
hec mulier modo dep̄henſa
eſt in adulterio. In lege aūt
moyſes mādauit nobis huiuſ
modi lapidare. Tu ergo qd
dicis? Hoc aūt dicebāt tētan
tes eū/ vt poſſēt accuſare eū.
Jeſus aūt inclinās ſe deorſū:
digito ſcribebat i terra. Cum
aūt pſeuerarēt interrogātes
eū/ erexit ſe/ ⁊ dixit eis. Qui
ſine pctō eſt veſtrū/ prim⁹ i il-
lā lapidē mittat. Et iterū ſe i-
clinās/ ſcribebat in terra. Au-
diētes aūt hec/ vnus poſt vnū
exibāt: icipiētes a ſeniorib⁹.
Et remāſit ieſus ſol⁹: ⁊ muli-
er i medio ſtās. Erigēs aūt ſe
ieſus/ dixit ei. Mulier/ vbi ſūt
q te accuſabāt? Nemo te cō-
dēnauit? Que dixit. Nemo
dn̄e. Dixit āt ieſus. Nec ego
te cōdemnabo. Vade/ et iam
amplius noli peccare. Offer.
Greſſus meos dirige dn̄e ſcd̄m
eloquiū tuū: vt nō dn̄etur mei oīs
iniuſticia dn̄e. Secr. Concede
qs̄ oīpotens de⁹: vt huius
ſacrificij mun⁹ oblatū/ fragili
tatem noſtrā ab oī malo pur
get ſemper ⁊ muniat. Per d.
Cōio. Nemo te cōdēnauit mu-
lier/ nemo dn̄e: nec ego te cōdēna-
bo/ iā ampli⁹ noli peccare. Cōpl.
Queſumus oṗs de⁹: vt iter
eius mēbra numeremur/ cui⁹
corpori cōmunicauim⁹ ⁊ ſan
guini. Qui tecū. Sup pp̄lm.
Pretende dn̄e fidelib⁹ tuis
dexterā celeſt auxilij: vt te to
to corde pquirant: ⁊ q̄ digne
poſtulāt cōſeq mereant. P.
¶ Dn̄ica q̄rta ad pceſſionē.
℟. Splendida. In reditu ℟.
Audi iſrael. Ad miſſā. Introi.

Etare hieru-
ſalē ⁊ cōuen-
tū facite oēs
qui diligitis
eam: gaudete
cū leticia qui
in triſticia fui
ſtis: vt exulte
tis ⁊ ſatiemini ab vberibus cōſo-
lationis veſtre. Ps. Letatus ſum
in his q̄ dicta ſunt mihi: i domū
dn̄i ibim⁹. Glia. Oratio.
Concede qs̄ oṗs de⁹:
vt q ex merito nr̄e actiōis af-
fligimur/ tue gratie ꝯſolatio-
ne reſpiremus. P. Lcō epl'e
bti pau. apl'i. Ad Galath. iiij.

Fratres. Scriptum eſt: quoniã abraam duos filios habuit: vnũ de ancilla/ ⁊ vnũ de libera. Sed qui de ancilla/ ſcd̃m carnẽ nat⁹ eſt: q aũt de libera / per repromiſſionẽ. que ſũt p allegoriã dicta. Hec enĩ ſũt duo teſtamẽta. Unũ quidẽ in mõte ſina / in ſeruitutẽ generãs/ que eſt agar. Sina enim mons eſt in arabia: q cõiunct⁹ eſt ei/ q̃ nũc eſt hieruſalẽ: ⁊ ſeruit cũ filijs ſuis. Illa aũt que ſurſum eſt hieruſalẽ/ libera eſt: q̃ eſt mater noſtra. Scriptũ eſt enim. Letare ſterilis que nõ paris: erũpe ⁊ clama que nõ parturis: qa multi filij deſerte/ magis q̃z eius q̃ habet virũ. Nos aũt fratres ſcd̃m iſaac pmiſſiõis filij ſum⁹. Sed quõ tunc is q ſm carnez natus fuerat/ pſequebat̃ eũ q ſm ſpũm: ita ⁊ nũc. Sed qd dic̃ ſcriptura? Eijce ancillaz/ ⁊ filiũ ei⁹. Nõ enĩ heres erit fili⁹ ãcille cũ filio libere. Itaqz frẽs/ non ſum⁹ ancille filij/ ſz libere. Qua libertate / xp̃s nos liberauit.

Grad. Letat⁹ ſuz i his q̃ dicta ſunt mihi: i domũ dñi ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abũdantia in turrib⁹ tuis. Tract⁹. Qui ↄfidũt i dño ſicut mons ſion: nõ cõmouebit̃ i eternũ q habitat in hieruſalẽ. ℣. Montes in circuitu ei⁹/ ⁊ dñs i circuitu populi ſui: ex hoc nũc ⁊ vſqz in ſeculuz.

Secundũ Joannẽ. vj.

In illo tpe. Abijt ieſus trans mare galilee/ qd̃ eſt tiberiadis. Et ſequebat̃ eum multitudo magna: qa videbãt ſigna q̃ faciebat ſuper his q infirmabant̃. Subijt ergo in montẽ ieſus: ⁊ ibi ſedebat cũ diſcipulis ſuis. Erat autẽ p̃rimũ paſca/ dies feſtus iudeoꝝ. Cum ſubleuaſſet ergo oculos ieſus: ⁊ vidiſſet/ quia multitudo maxima venit ad eũ/ dicit ad philippuz. Unde ememus panes vt manducẽt hi? Hoc aũt dicebat tentans eũ: ipſe enĩ ſciebat qd eſſet facturus⁹. Reſpõdit ei philipp⁹. Ducẽtoꝝ denarioꝝ panes nõ ſufficiũt eis/ vt vnuſqſqz modicũ qd accipiat. Dicit ei vn⁹ ex diſcipulis ei⁹/ andreas frater ſimõis petri. Eſt puer vn⁹ hic/ q habet qnqz panes hordeaceos/ ⁊ duos piſces: ſed hec qd ſunt ĩter tãtos? Dicit ergo ieſus. Facite hoĩes diſcũbere. Erat aũt fenũ multũ in loco. Diſcubuerunt ergo viri/ numero quaſi qnqz milia. Accepit ergo ieſus panes: ⁊ cũ gra

tias egiſſet / diſtribuit diſcū-
bentib⁹. Similr̄ ⁊ ex piſcibus
quātū volebāt. Ut aūt ipleti
ſūt/dixit diſcipulis ſuis. Col-
ligite q̄ ſuperauerūt fragmē
ta/ne pereant. Collegerūt er
go / ⁊ impleuerūt duodecim
cophinos fragmētoꝝ/ex qn-
q̄ panib⁹ hordeaceis/⁊ duo-
bus piſcib⁹ : q̄ ſupfuerūt his
q manducauerant. Illi ergo
hoīes cū vidiſſēt/ qd̄ ieſus fe
cerat ſignū/dicebāt. Quia hic
eſt vere pphēta/q vētur⁹ eſt i
mundū. Offer. Laudate dn̄z
qa benignus eſt : pſallite noī eius
qm̄ ſuaue eſt: omnia quecunq; vo-
luit fecit in celo ⁊ in terra. Secr.
Sacrificijs preſentib⁹ dn̄e
qs̄ intende placat⁹: vt ⁊ de-
uotioni noſtre pficiant ⁊ ſa-
luti. P. Cōio. Hieruſalē que
edificaṫ vt ciuitas: cui⁹ participa-
tio ei⁹ i idipſū: illuc eni aſcēderūt
tribus tribus dn̄i: ad confitendū
noī tuo dn̄e. Cōpl. Da nobis
miſericors de⁹: vt ſancta tua
qb⁹ inceſſāter explemur/ſyn-
ceris tractem⁹ obſequijs: ⁊ fi
deli mēte ſemp ſumam⁹. P
dn̄m. ℭ Feria ſcd̄a. Introi.
Deus i noīe tuo ſaluū me
fac/ ⁊ i virtute tua iudica
me: de⁹ exaudi orationez
meam. Ps. Quoniā alieni iſurre-
xerūt aduerſum me: ⁊ fortes que-
ſierūt animā meā. Gloria. Oro.
Preſta qs̄ ops̄ deus:
vt obſeruatiōes ſacras
annua deuotiōe recolētes/⁊
corpe tibi placeam⁹ ⁊ mente.
P. Lcō libri Regū. iij. ca. iij.
In dieb⁹ illis. Uenerūt
due mulieres meretri
ces ad regē ſalomonē: ſtete-
rūtq; corā eo. Quaꝝ vna ait.
Obſecro mi dn̄e: ego et mu-
lier hec/habitabam⁹ in domo
vna: ⁊ peperi apud eā in cubi
culo. Tertia vero die poſtq̄
ego peperi: peperit ⁊ hec. Et
eramus ſimul: nulluſq; alius
in domo nobiſcum/exceptis
nobis duab⁹. Mortu⁹ eſt au
tē filius mulieris huius no-
cte: dormiēs quippe oppſſit
eū. Et conſurgēs in tempeſte
noctis ſilentio/tulit filiū meū
de latere meo/ancille tue dor
mientis: ⁊ collocauit in ſinu
ſuo: ſuū aūt filiū q erat mor-
tuus poſuit in ſinu meo. Cū-
q; ſurrexiſſem mane/vt darē
lac filio meo / apparuit mor-
tuus. Quē diligētius intuēs/
clara luce dephendi nō eſſe
meū quē genuerā. Reſpon-
ditq; altera mulier. Non eſt
ita vt dicis: ſed filius tu⁹ mor
tuus eſt: meus aūt viuit. Cō-

trario illa dicebat. Mentiris.
Filius quippe me⁹ viuit: ꝛ fi/
lius tuus mortu⁹ eſt. Atqꝫ in
hūc modū ꝯtendebāt corā re
ge. Tūc rex ait. Hec dic̄. Fili
us me⁹ viuit: ꝛ fili⁹ tu⁹ mortu
us eſt. Et iſta reſpōdit. Non:
ſed fili⁹ tuus mortu⁹ eſt: me⁹
aūt viuit. Dixit ergo rex. Af/
ferte mihi gladiū. Cūqꝫ attu
liſſent gladiū corā rege. Di/
uidite inquit infantē viuū in
duas partes: ꝛ date dimidiā
partē vni: ꝛ dimidiā partē al
teri. Dixit aūt mulier/ cui⁹ fi/
lius erat viu⁹ ad regē (cōmo
ta ſunt qppe viſcera ei⁹ ſup̱ fi
lio ſuo) Obſecro dn̄e: date il
li infantē viuū: ꝛ nolite iterfi
cere eū. Econtrario illa dice/
bat. Nec mihi/ nec tibi ſit: ſed
diuidat̄. Reſpōdit rex/ et ait.
Date huic infantē viuū: ꝛ nō
occidat̄. Hec ē eni mater ei⁹.
Audiuit itaqꝫ oīs iſrael iudi/
ciū/ qd̄ iudicaſſet rex: ꝛ timue
rūt regē: vidētes ſapientiā dei
eſſe in eo/ ad faciēdū iudiciū.
Grad. Eſto mihi i deū ꝓtecto
rē: ꝛ in locū refugij vt ſaluū me fa
cias. ℣. De⁹ in te ſperaui dn̄e: nō
ꝯfundar in eternum. S. Joā. ij.
IN illo tp̄e. Prope erat
paſca iudeorū: ꝛ aſcen/
dit ieſus hieroſolymā. Et in/
uenit in tēplo vendētes oues
ꝛ boues ꝛ colūbas: ꝛ nūmu/
larios ſedētes. Et cū feciſſet
quaſi flagelluꝫ de funiculis/
oēs eiecit de tēplo: oues quo/
qꝫ ꝛ boues/ ꝛ nūmulariorꝫ ef
fudit es: ꝛ menſas ſubuertit.
Et his q colūbas vendebant/
dixit. Auferte iſta hinc: ꝛ no/
lite facere domū patris mei
domū negociatiōis. Recor/
dati vͦ ſunt diſcipuli ei⁹/ qa
ſcriptū eſt. Zelus domus tue
comedit me. Reſpōderūt er/
go iudei/ ꝛ dixerūt ei. Qd̄ ſi/
gnū oſtēdis nobis/ qa hec fa
cis? Rn̄dit ieſus/ ꝛ dixit eis.
Soluite templū hoc/ ꝛ in tri/
bus dieb⁹ excitabo illud. Di/
xerūt ergo iudei. Quadragi
ta ꝛ ſex annis edificatū eſt tē/
plū hoc: ꝛ tu in trib⁹ diebus
excitabis illud? Ille aūt dice
bat de tēplo corpis ſui. Cū er
go reſurrexiſſet a mortuis/ re
cordati ſunt diſcipuli eius/ qa
hoc dicebat: ꝛ crediderūt ſcri
pture/ ꝛ ſermoni quē dixit ie
ſus. Cum aūt eſſet hieroſoly
mis in paſca in die feſto: mul
ti crediderūt in noīe eius/ vi
dētes ſigna ei⁹ que faciebat.
Ipſe aūt ieſus nō credebat ſe
metipſū eis: eo ꝙ ipſe noſſet
omnes: ꝛ qa opus ei nō erat

vt qs teſtimoniũ phiberet de hoie. Ipſe eni ſciebat qd eſſet in hoie. Offer. Iubilate deo omnis terra: iubilate deo ois terra: ſeruite dño in leticia: ĩtrate i cõſpectu ei⁹ in exultatiõe: qa dñs ipſe eſt de⁹. Secr. Oblatũ tibi dñe ſacrificiuz/ viuificet nos ſemper et muniat. P. Cõio. Ab occultis meis mũda me domine: ⁊ ab aliẽis parce ſeruo tuo. Cõpl. Sumptis dñe ſalutarib⁹ ſacramẽtis/ad redẽptionis eterne qſ̃s pficiam⁹ augmentum. P. Sup populũ. Deprecationẽ noſtrã qſ̃s dñe benign⁹ exaudi: ⁊ qbus ſupplicandi preſtas affectuz/ tribue defenſiõis auxiliuz. P dñm. ¶ Feria tertia. Intro. Exaudi de⁹ orationẽ meã/ ⁊ ne deſpexeris depcationẽ meã: intẽde in me ⁊ exaudi me. Ps. Cõtriſtat⁹ ſũ i exercitatiõe mea: ⁊ ↄturbat⁹ ſũ a voce inimici: ⁊ a tribulatiõe pcõris. Glia. Sacre nobis qſ̃s Oĩo. dñe obſeruationis ieiunia/ ⁊ pie ↄuerſatiõis augmẽtum/ ⁊ tue ppitiationis cõtinuum preſtẽt auxiliuz. Per. Lectõ libri Exodi. xxxij. In dieb⁹ illis. Locutus eſt dñs ad moyſẽ dicẽs. Deſcẽde de mõte/ qa peccauit populus tu⁹/quẽ eduxiſti d̃ terra egypti. Receſſerũt cito de via quã oſtẽdiſti eis. Fecerũt ꝗ ſibi vitulũ cõflatilẽ/ ⁊ adorauerũt: atq immolantes ei hoſtias/dixerũt. Iſti ſunt dij tui iſrael/q eduxerũt te d̃ terra egypti. Rurſumq ait dñs ad moyſen. Cerno ꝙ populus iſte dure ceruicis ſit: dimitte me vt iraſcat̃ furor me⁹ cõtra eos: ⁊ deleam eos: faciamq te in gentem magnã. Moyſes aũt orabat dñz deũ ſuũ dicẽs. Cur dñe iraſcit̃ furor tu⁹ ↄtra populũ tuũ/quẽ eduxiſti de terra egypti/i fortitudine magna/et manu robuſta: Ne queſo dicant egyptij: callide eduxit eos: vt interficeret in montib⁹/ ⁊ deleret de terra. Quieſcat ira tua: et eſto placabilis ſup neqtia ppl̃i tui. Recordare abraam iſaac ⁊ iſrael ſeruoꝝ tuorum: quib⁹ iuraſti p temetipſũ dicens. Multiplicabo ſemẽ veſtrũ/ſicut ſtellas celi: ⁊ vniuerſã terram hãc de qua locutus ſũ/dabo ſemini veſtro: ⁊ poſſidebitis eã ſemp. Placatuſq eſt dñs: ne faceret malum/ qd̃ locut⁹ fuerat aduerſus populũ ſuũ. Et miſert⁹ eſt populo ſuo/dñs de⁹ noſter. Grad.

Exurge dñe fer opē nobis:ꝛ li
bera nos ꝓpter nomen tuū. ℣.
Deus aurib⁹ noſtris audiuimus/
p̄res nr̄i annūciauerūt nobis:op⁹
qđ operatus es i diebus eoꝝ:ꝛ in
dieb⁹antiqs. Scđꝫ Joānē.vij.
In illo tpe. Jā die feſto
mediāte/aſcēdit ieſus in
tēplū/ꝛ docebat.Et mirabanť
iudei dicētes.Quō hic litte-
ras ſcit/cū nō didicerit:' Re-
ſpōdit eis ieſus/ꝛ dixit.Mea
doctrina nō eſt mea:ſed ei⁹ q
miſit me.Siqs voluerit volū
tatē eius facere/cognoſcet de
doctrina vtrū ex deo ſit:an
ego a meipſo loquar.Qui a
ſemetipſo loquiť/gloriā pro
priā querit:q aūt querit glo
riā eius q miſit illū/hic verax
eſt:et iniuſticia in illo nō eſt.
Nōne moyſes dedit vobis
legē:ꝛ nemo ex vobis facit
legē:'Quid me q̄ritis interfi
cere:'Reſpōdit turba ꝛ dixit
Demoniū habes:qs te q̄rit
interficere:'Reſpōdit ieſus/ꝛ
dixit eis.Unū op⁹feci/ꝛ oēs
miramini.Propterea moy-
ſes dedit vobis circūciſionē:
nō qa ex moyſe eſt/ſed ex pa
trib⁹:ꝛ in ſabbato circuncidi
tis hoīem.Si circūciſionē ac
cipit homo in ſabbato/vt nō
ſoluať lex moyſi:mihi indi-
gnamini/qa totū hoīez ſanū
feci in ſabbato:'Nolite iudi-
care ſcđm faciē:ſed iuſtū iu-
diciū iudicate.Dicebāt ergo
qdā ex hieroſolymis.Nōne
hic eſt quē querūt interfice-
re:'Ecce palā loquiť/ꝛ nihil
ei dicūt.Nunqd vere cogno
uerūt p̄ncipes/qa hic eſt xp̄s:'
Sed hūc ſcim⁹ vnde ſit:xp̄s
aūt cū venerit/nemo ſcit vnde
ſit.Clamabat ḡ ieſus in tēplo
docēs:ꝛ dicēs.Et me ſcitis/ꝛ
vnde ſim ſcitis:ꝛ a meipſo nō
veni:ſed eſt ver⁹ q miſit me/
quē vos neſcitis.Ego ſcio eū:
et ſi dixero qa neſcio eū/ero
ſimilis vobis mendax.Sed
ſcio eū:qa ab ipſo ſum:ꝛ ipſe
me miſit.Querebāt ergo eū
ap̄phēdere:ꝛ nemo miſit i il
lū man⁹:qa nōdū venerat ho
ra ei⁹.De turba aūt multi cre
diderūt in eū. Offer. Expe-
ctās expectaui dñz/ꝛ reſpexit me:
ꝛ exaudiuit dep̄cationē meā:ꝛ imi
ſit in os meū canticū nouū:hym-
nū deo nr̄o. Secr. Hec hoſtia
q̄s dñe emūdet nr̄a delicta:
ꝛ ad ſacrificiū celebrādū/ſub-
ditoꝝ tibi corpora menteſqꝫ
ſanctificet.P. Cōio. Letabi
mur in ſalutari tuo:ꝛ in noīe dei
noſtri magnificabimur. Compl.
Huius nos dñe ꝑceptio ſacra-

menti mūdet a crimine: ⁊ ad celeſtia regna pducat. p. Sup pplm. Miſere dn̄e populo tuo: ⁊ ↄtinuis tribulatiōibus laborantē/ ppitius reſpirare cōcede. P. ¶ Feria quarta.

Dum ſanctificatus fuero i vobis/ ↄgregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ effundā ſup vos aquā mundā: ⁊ mūdabimini ab oībus inqnamētis veſtris: ⁊ dabo vob̄ ſpūm nouū. Ps. Benedicā dn̄m in omni tempore: ſemp laus eius in ore meo. Glia. Finito Kirieleiſō mox dicat Oremꝰ. Flect. ge. Le. Oro.

Deus qui et iuſtis p̄mia meritoꝝ/ et peccatoribꝰ per ieiuniū veniā prebes: miſerere ſupplicibꝰ tuis: vt reatus noſtri ↄfeſſio/ indulgentiā valeat pcipere peccatoꝝ. Per. Inſtar lectiōis legatur. Lcō Ezechielis pphe. xxxvj.

Hec dicit dn̄s deꝰ. Sanctificabo nomē meū magnū/ vt ſciāt gētes qa ego dn̄s cū ſctificatus fuero in vobis corā eis. Tollā qppe vos de gentibꝰ: ⁊ ↄgregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ adducam vos in terrā veſtrā: ⁊ effundā ſup vos aquā mundā: ⁊ mūdabimini ab omnibꝰ inqnamētis vr̄is: ⁊ ab vniuerſis idolis veſtris mūdabo vos. Et dabo vobis cor nouū: ⁊ ſpiritū nouū ponā in medio veſtri. Et auferā cor lapideū de carne vr̄a: ⁊ dabo vob̄ cor carneū ⁊ ſpūm meū ponā in medio vr̄i. Et faciā vt i p̄ceptis meis ambuletis: ⁊ iudicia mea cuſtodiatis/ ⁊ opemini. Et habitabitis i terra quā dedi patribus veſtris. Et eritis mihi in populū: ⁊ ego ero vobis in deuz. Dicit dn̄s ops. Grad. Venite filij audite me: timorem dn̄i docebo vos. V. Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre nō cōfundenť. Hic dr̄ Dn̄s vobiſcum ſine Flecta. ge. Oro.

Preſta qm̄s ops deꝰ: vt quos ieiunia votiua caſtigāt/ ipſa q̊qȝ deuotio ſancta letificet: vt terrenis affectibꝰ mitigatȝ/ facilꝰ celeſtia capiamus. P. Lcō Eſaie pphe. j.

Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Lauamini/ mūdi eſtote: auferte malū cogitationū veſtrarū ab ocl'is meis. Quieſcite agere pverſe: diſcite benefacere. Querite iudiciū: ſbuenite opp̄ſſo: iudicate pupillo: defēdite viduā: ⁊ vēite ⁊ arguite me dic̄ dn̄s. Si fuerint pctā veſtra vt coccinū/ q̄ſi nix dealbabunť. Et ſi fuerit rubra qua-

ſi vermicul⁹/ velut lana alba erũt. Si volueritis ⁊ audieritis me/bõa terre comedetis. Dicit dñs oṗs. Grad. Beata gens cuius eſt dñs de⁹ eorũ: populus quẽ elegit dñs in hereditatez ſibi. ℣. Uerbo dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpiritu oris ei⁹ oĩs virtus eorum. Scḋz Joañẽ.ix.

In illo tpe. Preteriens ieſus vidit hoĩem cecũ a natiuitate. Et interrogauerũt eũ diſcipli ei⁹. Rabbi/ qs peccauit: hic aut parẽtes ei⁹/vt cec⁹ naſceretur? Reſpõdit ieſus. Neqz hic peccauit/neqz parẽtes ei⁹: ſed vt manifeſtent opa di i illo. Me oportet operari opa ei⁹ q miſit me/donec dies eſt. Ueniet nox / quãdo nemo poteſt opari. Quãdiu ſũ in mũdo/ lux ſum mundi. Hoc cũ dixiſſet/expuit i terrã: ⁊ fecit lutũ ex ſputo: ⁊ liniuit lutũ ſup oculos ei⁹/ ⁊ dixit ei. Uade/laua in natatoria ſyloe/qḋ interpretat̃ miſſus. Abijt ergo ⁊ lauit/⁊ venit vidẽs. Itaqz vicini/⁊ q videbãt eũ pri⁹/qa mẽdic⁹ erat/ dicebãt. Nõne hic eſt q ſedebat ⁊ mẽdicabat? Alij dicebant/qa hic eſt: alij aũt/neq̃q̃z/ſed ſimilis eſt ei⁹. Ille vero dicebat / qa ego ſuz. Dicebãt ergo ei. Quõ aperti ſunt tibi oculi? Reſpõdit. Ille homo q dicit̃ ieſus/lutũ fecit et vnxit oculos meos/ ⁊ dixit mihi. Uade ad natatoriã ſyloe/⁊ laua. Et abij/⁊ laui/⁊ video. Et dixerũt ei. Ubi eſt ille? Ait. Neſcio. Adducũt eũ ad phariſeos/q cecus fuerat. Erat autẽ ſabbatũ/quando lutũ fecit ieſus/⁊ apuit oculos ei⁹. Iterũ aũt iterrogabãt eũ phariſei/ quõ vidiſſet. Ille autez dixit eis. Lutũ mihi poſuit ſup oculos: ⁊ laui/⁊ video. Dicebant ergo ex phariſeis qdã. Non eſt hic homo a deo/q ſabbatũ nõ cuſtodit. Alij aũt dicebãt. Quõ poteſt homo pctõr hec ſigna facere? Et ſciſma erat inter eos. Dicũt ḡ ceco iterũ. Tu qd dicis de illo q aperuit oculos tuos? Ille aũt dixit: qa ppheta eſt. Nõ crediderunt ergo iudei de illo/qa cecus fuiſſet ⁊ vidiſſet/ donec vocauerũt parẽtes ei⁹ q viderat: ⁊ interrogauerũt eos dicentes. Hic eſt filius veſter / quẽ vos dicitis/ qa cec⁹ nat⁹ eſt? Quõ ergo nunc videt? Reſpõderũt eis parẽtes ei⁹/ ⁊ dixerũt. Scimus qa hic eſt fili⁹ noſter: ⁊ quia cecus nat⁹ eſt: quõ aũt nũc videat neſcimus:

mus:aut qs ei⁹ aperuit ocu-
los nos neſcim⁹. Ipſū iterro
gate:etatē habet:ipſe de ſe lo
quat̄. Hec dixerūt parētes ei⁹/
qa timebāt iudeos. Iā enī cō
ſpirauerāt iudei/vt ſiqs eū cō
fiteret̄ eſſe xp̄z/extra ſynago
gā fieret. Propterea parētes
ei⁹ dixerūt:qa etatē habet/ip
ſū interrogate. Uocauerūt er
go rurſū hoīez qui fuerat ce
cus/⁊ dixerūt ei. Da gloriam
deo: nos ſcim⁹ qa hic homo
peccator eſt. Dixit ergo eis il
le. Si peccator eſt/neſcio:vnū
ſcio/quia cecus cū eſſem/mo
do video. Dixerūt ergo illi.
Quid fecit tibi? Quō aperu-
it tibi oculos? Reſpōdit eis.
Dixi vobis iā: ⁊ audiſtis:qd
iterū vultis audire? Nunqd
⁊ vos vultis diſcipuli ei⁹ fie-
ri? Maledixerūt ergo ei/⁊ di
xerūt. Tu diſcipulus illi⁹ ſis:
nos āt moyſi diſcipuli ſum⁹.
Nos ſcimus qa moyſi locut⁹
eſt de⁹:hūc aūt neſcim⁹ vnde
ſit. Reſpōdit ille homo/⁊ di-
xit eis. In hoc eniz mirabile
eſt/quia vos neſcitis vnde ſit:
⁊ aperuit meos oculos. Sci-
mus aūt/quia peccatores de⁹
non audit:ſed ſiquis dei cul-
tor eſt/⁊ voluntatē eius facit/
hūc exaudit. A ſeculo nō eſt
auditū/quia quis aperuit ocu
los ceci nati. Niſi eſſet hic a
deo/nō poterat facere quicq̄ȝ.
Reſpōderūt/⁊ dixerūt ei. In
peccatis natus es totus: ⁊ tu
doces nos? Et eiecerūt eū fo
ras. Audiuit ieſus / qa eiece-
rūt eū foras: ⁊ cuȝ inueniſſet
eū/dixit ei. Tu credis in filiū
dei? Reſpondit ille/ ⁊ dixit.
Quis eſt dn̄e/vt credā in eū?
Et dixit ei ieſus. Et vidiſti eū/
⁊ qui loquit̄ tecū / ipſe eſt. At
ille ait. Credo dn̄e. Et p̄cidēs
adorauit eū. Offer. Benedi-
cite gentes dn̄m deū noſtrū:⁊ ob-
audite vocē laudis ei⁹: qa poſuit
animā meā ad vitā:⁊ nō dedit cō-
moueri pedes meos: benedictus
dn̄s q nō amouit dep̄cationē meā
⁊ miſericordiā ſuā a me. Secre.
Supplices te rogam⁹ op̄s
de⁹:vt his ſacrificijs peccata
noſtra mundent̄:qa tūc verā
nobis tribuis mētis ⁊ corpo
ris ſanitatē. P. Cōio. Lutū
fecit ex ſputo dn̄s: et liniuit ocu-
los meos/et abij et laui:et vidi: et
credidi deo. Cōpl̄. Sacramē
ta q̄ ſumpſim⁹ dn̄e de⁹ noſter/
⁊ ſpiritualib⁹ nos repleāt ali-
mētis:⁊ corporalib⁹ tueātur
auxilijs. P. Super populū.
Pateāt aures miſericordie
tue dn̄e precib⁹ ſupplicantiū:

ꝛ vt petentibꝰ deſiderata cō⸗
cedas/fac eos que tibi placi⸗
ta ſunt poſtulare. Per domi⸗
num. ¶ Feria qnta. Introi.

L Etetur coꝛ querentiū dñꝫ:
querite dñm ꝛ cōfirmami
ni:querite faciē eius ſemp.
Ps. Cōfitemini domino ꝛ inuoca
te nomen eius: annūciate inter gē
tes opera eius. Glia. Orō.

P Reſta qm̄s oṗs deꝰ: vt
quos ieiunia votiua caſtigāt:
ipſa quoqꝫ deuotio ſctā letifi
cet:vt terrenis affectibꝰ miti⸗
gatis/facilius celeſtia capiamꝰ.
P. Lcō libri Regū.iiij.c.iiij.

I N diebꝰ illis. Uenit mu
lier ſunamitis ad heliſe
um virū dei in montē carme
li. Cūqꝫ vidiſſet eā vir dei de
cōtra: ait ad gieçi puerū ſuū.
Ecce ſunamitis illa:vade er⸗
go in occurſū eiꝰ/ꝛ dic ei. Re
cte ne agit̃ circa te/ꝛ circa vi⸗
rū tuū:ꝛ circa filiū tuū? Que
reſpōdit. Recte. Cūqꝫ veniſ⸗
ſet ad virū dei in montē/apꝑ
hēdit pedes eius. Et acceſſit
gieçi/vt amoueret eaꝫ. Et ait
homo dei. Dimitte illā: ani⸗
ma eni eiꝰ in amaritudine eſt
ꝛ dñs celauit a me/ꝛ nō indi⸗
cauit mihi. Que dixit illi. Nū
quid petiui filiū a dño meo?
Nunquid nō dixi tibi/ne illu
das me? Et ille ait ad gieçi.
Accinge lumbos tuos:ꝛ tol⸗
le baculū meū in manu tua/
ꝛ vade. Si occurrerit tibi ho
mo/nō ſalutes eū:ꝛ ſi ſaluta⸗
uerit te quiſpiā/nō reſpōdeas
illi. Et pones baculū meū ſu
per faciē pueri. Poꝛꝛo mater
pueri ait. Uiuit dñs / et viuit
anima tua: non dimittam te.
Surrexit ergo ꝛ ſecutꝰ eſt eā.
Gieçi aūt ꝑceſſerat āte eos:
ꝛ poſuerat baculū ſuꝑ facieꝫ
pueri:ꝛ nō erat vox neqꝫ ſen
ſus. Reuerſuſqꝫ eſt in occur⸗
ſum eiꝰ:ꝛ nūciauit ei dicens.
Nō ſurrexit puer. Ingreſſus
eſt ergo heliſeꝰ domū. Et ec
ce puer moꝛtuꝰ iacebat ī lectu
lo eiꝰ. Ingreſſuſqꝫ clauſit oſti
um ſuꝑ ſe/ꝛ ſuꝑ puerū: ꝛ oꝛa
uit ad dñm. Et aſcēdit/ꝛ incu
buit ſuꝑ pueruꝫ: poſuitqꝫ os
ſuū ſuꝑ os eiꝰ/ꝛ oculos ſuos
ſuꝑ oculos eius:ꝛ manꝰ ſuas
ſuꝑ manꝰ eiꝰ: ꝛ incuruauit ſe
ſuꝑ eum: ꝛ calefacta eſt caro
pueri. At ille reuerſus/deam
bulabat in domo ſemel huc
atqꝫ illuc. Et aſcendit ꝛ incu⸗
buit ſuꝑ euꝫ: ꝛ oſcitauit puer
ſepties:aperuitqꝫ oculos ſu⸗
os. At ille vocauit gieçi/ꝛ di⸗
xit ei. Uoca ſunamitē hanc.
Que vocata/igreſſa eſt ad eū.

Qui ait. Tolle filiū tuū. Ue-
nit illa/ꝛ corruit ad pedes ei⁹:
ꝛ adorauit ſup terrā. Tulitqꝫ
filiū ſuū/ꝛ egreſſa eſt. Hely-
ſeus vero reuerſus eſt i galga-
la. Grad. R eſpice dñe in teſta
mentū tuū: ꝛ aīas pauperū tuorū
ne obliuiſcaris in finē. V. Exurge
dñe ꝛ iudica cauſā tuā: memor eſto
opprobrij ſuoꝝ tuoꝝ. S. Joā. v.
IN illo tpe. Dixit ieſus
turbis iudeorū. Pater
me⁹ vſqꝫ modo operat̃: ꝛ ego
operor. Propterea ergo ma
gis querebāt eū iudei inter-
ficere: quia nō ſolū ſoluebat
ſabbatū/ſed ꝛ patrē ſuū dice-
bat deū/equalē ſe faciēs deo.
Reſpōdit itaqꝫ ieſus/ꝛ dixit
eis. Amē amen dico vobis/
nō poteſt fili⁹ a ſe facere quic-
q̄ꝫ: niſi qd viderit patrē faciē-
tez. Quecūqꝫ eni ille fecerit/
hec ꝛ fili⁹ ſimiliter facit. Pa-
ter eni diligit filiū: ꝛ oia de-
monſtrat ei que ipſe facit: et
maiora his demonſtrabit ei
opera/vt vos miremini. Sic
eni pater ſuſcitat mortuos ꝛ
viuificat: ſic ꝛ fili⁹ quos vult
viuificat. Neqꝫ eni pater iu-
dicat quemq̄ꝫ: ſed oē iudiciū
dedit filio: vt oēs honorifi-
cēt filiū/ſicut honorificāt pa-
trē. Qui nō honorificat filiū/
nō honorificat patrē q miſit
illū. Amē amē dico vobis: qa
qui verbū meuz audit/ꝛ cre-
dit ei qui miſit me/habet vi-
tā eternā. Et in iudiciū nō ve-
nit: ſed trāſiet a morte ad vi-
tā. Amē amen dico vobis: qa
venit hora ꝛ nūc eſt/quando
mortui audiēt vocē filij dei:
ꝛ qui audierint/viuēt. Sicut
eni pater habet vitā in ſemet
ipſo: ſic dedit et filio habere
vitā in ſemetipſo. Et poteſta
tem dedit ei iudiciuz facere:
qa fili⁹ hoīs eſt. Nolite mira
ri hoc: qa venit hora in qua
oēs q in monumētis ſūt/ au-
diēt vocē filij dei. Et ꝓcedēt
q bona fecerūt/i reſurrectio-
ne vite: q vero mala egerūt/ in
reſurrectionē iudicij. Offer.
D ñe ad adiuuandū me feſtina:
ꝯfundant̃ oēs aduerſantes mihi:
q cogitāt ſuis tuis mala. Secre.
P urifica nos miſericors de
us: vt eccleſie tue p̄ces q̄ tibi
grate ſunt/pia munera defe-
rētes/fiant expiatis mentib⁹
gratiores. P dn. Cōio. D ñe
memorabor iuſticie tue ſoli⁹: de⁹
docuiſti me a iuuentute mea: ꝛ vſ-
qꝫ in ſenectā ꝛ ſeniū de⁹ ne derelin
quas me. Cōpl. C eleſtia do-
na capientib⁹ qm̄s dñe/non
ad iudiciū ꝑuenire patiaris:

que fidelib⁹ tuis ad remediū
prouidiſti. P. Sup populū.
Populi tui deus inſtitutor
ꝛ rector / peccata q̄bus impu
gnat̃ expelle: vt ſemper tibi
placitus / ꝛ tuo munimine ſit
ſecurus. Per. ¶ Feria ſexta.
Meditatio cordis mei in
cōſpectu tuo ſemper dn̄e
adiutor meus ꝛ redem/
ptor meus. Ps. Celi enarrāt glo/
riam dei: ꝛ opera manuū ei⁹ an/
nūciat firmamētū. Gloria. Oro.
Deus q̄ ineffabilib⁹ mū/
dū renouas ſacramētꝫ:
p̄ſta q̄s: vt eccleſia tua ꝛ eter/
nis ꝑficiat inſtitutis / ꝛ tēpo/
ralib⁹ nō deſtituat̃ auxilijs. P.
Lcō libri Regū. iij. ca. xvij.
In diebus illis. Egrota
uit filius mulieris ma/
triſfamilias: et erat languor
fortiſſim⁹: ita vt nō remane/
ret i eo halit⁹. Dixit ergo ad
helyaz. Quid mihi ꝛ tibi vir
dei? Ingreſſus es ad me / vt
rememorarētur iniquitates
mee: ꝛ īterficeres filiū meū?
Et ait ad eā helyas. Da mihi
filiū tuū. Tulitq; euz de ſinu
illi⁹: ꝛ portauit in cenaculuz/
vbi ipſe manebat: ꝛ poſuit ſu
per lectulū ſuū: ꝛ clamauit ad
dn̄m / ꝛ dixit. Dn̄e de⁹ meus /
etiā ne viduā apud quā ego
vtcūq; ſuſtentor afflixiſti: vt
interficeres filiuz ei⁹? Et ex/
pādit ſe atq; menſus eſt ſup
puerū trib⁹ vicib⁹: clamauit/
q; ad dn̄m / ꝛ ait. Dn̄e de⁹ me⁹
reuertatur obſecro aīa pueri
hui⁹ ītra viſcera ei⁹. Et exau/
diuit dn̄s vocē helye. Et re/
uerſa eſt aīa pueri ītra eū: et
reuixit. Tulitq; helyas pue/
rū / ꝛ depoſuit eū de cenaculo
in inferiorē domū: ꝛ tradidit
matri ſue: et ait illi. En viuit
fili⁹ tu⁹. Dixitq; mulier ad he
lyā. Nūc i iſto cognoui / qm̄
vir dei es tu: ꝛ verbū dn̄i i ore
tuo verū eſt. Grad. Bonū eſt
ↄfidere in dn̄o q̄ꝫ ↄfidere in hoīe.
V. Bonū eſt ſpare i dn̄o q̄ꝫ ſpera/
re in principib⁹. Sc̄dꝫ Joā. xj.
In illo tp̄e. Erat quidā
languēs / laçarus a be/
thāia / de caſtello marie ꝛ mar
the ſororꝫ ei⁹. Maria aūt erat
q̄ vnxit dn̄m vnguēto: ꝛ ex/
terſit pedes ei⁹ capillis ſuis:
cui⁹ frater laçar⁹ infirmabat̃.
Miſerūt ergo ſorores ei⁹ ad
eū / dicentes. Dn̄e / ecce quem
amas infirmat̃. Audiēs autē
ieſus / dixit eis. Infirmitas
hec nō eſt ad mortē: ſed pro
gl̃ia dei: vt glorificet̃ fili⁹ dei
p eā. Diligebat aūt ieſus mar
thā / ꝛ ſororē ei⁹ mariā / ꝛ laça/

rum. Ut ergo audiuit qa īfirmabaꝛ̄: tūc quidē māſit in eo dez loco duob⁹ dieb⁹. Deinde poſt hec/dicit diſcipulis ſuis. Eamus in iudeā iterū. Dicūt ei diſcipuli. Rabbi/ nunc querebāt te iudei lapidare/ ꝛ iterū vadis illuc? Reſpondit ieſus. Nonne duodecī hore ſunt diei? Siquis ambulauerit in die nō offendit: qa lucē huius mūdi videt. Si autem ambulauerit in nocte/offendit: qa lux non eſt in eo. Hec ait: ꝛ poſt hec dicit eis. Laçarus amic⁹ nr̄ dormit: ſed vado vt a ſomno excitē eū. Dixerunt ḡ diſcipuli ei⁹. Dn̄e ſi dormit/ſalu⁹ erit. Dixerat aūt ieſus de morte ei⁹. Illi autē putauerūt/qa de dormitione ſomni diceret. Tūc ḡ ieſus dixit eis maniſeſte. Laçar⁹ mortu⁹ eſt: ꝛ gaudeo ꝑpter vos/ vt credatꝪ/qm̄ nō erā ibi: ſed eam⁹ ad eū. Dixit ḡ thomas q dr̄ didym⁹/ad ꝯdiſcipulos. Eamus ꝛ nos/ et moriamur cū eo. Uenit itaqꝫ ieſus: ꝛ inuenit eū quattuor dies iaꝫ in monumēto habentem. Erat aūt bethania iuxta hieroſolymaꝫ/ quaſi ſtadijs qndecim. Multi aūt ex iudeis venerāt ad marthā ꝛ mariā: vt cōſolarenꝛ̄ eas de fratre ſuo. Martha ergo vt audiuit/ qa ieſus venit: occurrit illi. Maria autē domi ſedebat. Dixit ergo martha ad ieſū. Dn̄e/ſi fuiſſes hic/frater me⁹ nō fuiſſet mortu⁹. Sed ꝛ nūc ſcio: qa q̄cūqꝫ popoſceris a deo / dabit tibi de⁹. Dicit illi ieſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio/qa reſurget ī reſurrectione/ī nouiſſimo die. Dicit ei ieſus. Ego ſū reſurrectio ꝛ vita: q credit ī me/etiā ſi mortuus fuerit viuet. Et oīs q viuit ꝛ credit in me/non morieꝛ̄ in eternū. Credis hoc? Ait illi. Utiqꝫ dn̄e. Ego credidi/quia tu es xp̄s fili⁹ dei viui: q ī hūc mūdū veniſti. Et cū hec dixiſſet/abijt ꝛ vocauit mariā ſororē ſuā ſilentio/dicens. Magiſter adeſt / et vocat te. Illa vt audiuit/ſurrexit cito / ꝛ venit ad eū. Nōdū eni venerat ieſus in caſtellū: ſed erat adhuc in illo loco/vbi occurrerat ei martha. Iudei ḡ q erāt cū ea ī domo/ꝛ ꝯſolabanꝛ̄ eā: cū vidiſſēt mariā / qa cito ſurrexit ꝛ exijt / ſecuti ſūt eā dicentes. Quia vadit ad monumētū / vt ploret ibi. Maria ḡ cū veniſſet vbi erat ieſus: vidēs eū/ cecidit ad pedes ei⁹/ꝛ dixit ei.

Jn vigilia Paſce

Dñe/ſi fuiſſes hic/nõ eẽt mor tu⁹frater me⁹. Jeſus ḡ vt vi dit eã ploꝛãtẽ:⁊ iudeos q ve nerãt cũ ea ploꝛãtes:ĩfremu it ſpũ/⁊ turbauit ſemetipſũ/⁊ dixit. Ubi poſuiſtis eũ? Dicũt ei. Dñe/veni ⁊ vide. Et lachꝛy mat⁹ eſt ieſus. Dixerũt ergo iudei. Ecce quõ amabat euz. Quidã aũt ex ipſis dixerũt. Nõ poterat hic q apuit ocu los ceci nati/facere vt hic nõ moꝛereť? Jeſus ergo rurſuz fremẽs ĩ ſemetipſo/venit ad monumẽtũ. Erat aũt ſpelũca ⁊ lapis ſuppoſit⁹ erat ei. Ait ieſus. Tollite lapidẽ. Dicit ei martha/ſoꝛoꝛ ei⁹ q moꝛtuus fuerat. Dñe/iã fetet:q̃driduanus enim eſt. Dicit ei ieſus. Nõne dixi tibi/quoniã ſi cre dideris/videbis gloꝛiaz dei. Tulerũt ḡ lapidẽ. Jeſus aũt eleuatis ſurſuz oculis/dixit. Pater/gratias ago tibi quo niã audiſti me. Ego aũt ſcie bã/qa ſemp me audis:ſed ꝓ pter ppl'm q circũſtat dixi:vt credãt/qa tu me miſiſti. Hec cũ dixiſſet/voce magna cla mauit. Laçare/veni foꝛas. Et ſtatĩ ꝓdijt q fuerat moꝛtu⁹:li gatus man⁹⁊ pedes inſtitis: ⁊ facies illi⁹ſudario erat liga ta. Dicit eis ieſus. Soluite eũ/ ⁊ ſinite abire. Multi ergo ex iudeis q venerãt ad mariã ⁊ martham/⁊ viderant que fe cit ieſus: crediderũt in eum.

Offer. P opulũ humilẽ ſaluũ facies dñe:⁊ ocl'os ſupboꝝ humi liabis: qm̃ qs deus pꝛeter te dñe.

Secr. M unera nos q̃s dñe oblata purificẽt:⁊ te nobis iu giter faciant eſſe placatũ. P.

Cõio. V idẽs dñs flentes ſoꝛo res lazari ad monumẽtũ/lachꝛy mat⁹eſt coꝛã iudeis/⁊ clamabat:la zare veni foꝛas:⁊ ꝓdijt ligatis ma nib⁹⁊ pedib⁹/qui fuerat q̃dridua nus moꝛtu⁹.

Cõpl'. H ec nos q̃s dñe participatio ſacramẽ ti/⁊ a ꝓpꝛijs reatib⁹ indeſinẽ ter expediat: ⁊ ab oĩbus tuea tur aduerſis. P.

Sup ppl'm. D a qm̃s oĩpotẽs de⁹: vt q infirmitatis noſtre conſcij de tua virtute ↄfidimus:ſub tua ſemp ꝓtectione gaudeam⁹. Per dñm.

Sabbato. Jnt. S Jtientes venite ad aquas dicit dñs: ⁊ q nõ habetis pꝛeciũ/venite ⁊ bibite cuz leticia. Ps. Attẽdite populе me⁹ legẽ meã: inclinate aurẽ veſtrã in verba oꝛis mei. Glia pri. Oro.

A Jat qm̃s dñe p gratiaz tuã fructuoſus nr̃e de uotiõis affect⁹: qa tũc nobis pꝛoderũt ſuſcepta ieiunia/ſi

tue ſint placita pietati. P dn.

H Lctō Eſaie pphe. xlix.

Ec dicit dñs. In tem⸗pore placito exaudiui te: ⁊ in die ſalutis auxiliatus ſū tui. Et ſeruaui te: ⁊ dedi te in fe⸗dus populi: vt ſuſcitares ter⸗rā: ⁊ poſſideres hereditates diſſipatas: vt diceres his qui vincti ſūt/exite: ⁊ his q̄ in te⸗nebris/reuelamini. Sup̄ vias paſcent̄: ⁊ in oībus planis pa ſcua eoꝝ. Nō eſuriēt neq̄ ſi⸗tient: ⁊ nō percutiet eos eſtus ⁊ ſol: q̄a miſerator eoꝝ reget eos: ⁊ ad fontes aquaꝝ pota bit eos. Et ponā oēs mōtes meos in viam: ⁊ ſemite mee exaltabunt̄. Ecce iſti de longe veniēt: ⁊ ecce illi ab aquilōe ⁊ mari: ⁊ iſti de terra auſtrali. Laudate celi ⁊ exulta terra: iubilate mōtes laudē: q̄a cō⸗ſolatus eſt dñs populū ſuū: ⁊ pauperū ſuoꝝ miſerebitur. Et dixit ſion. Dereliquit me dñs: et dñs oblitus eſt mei. Nunq̄d obliuiſci poteſt mu⸗lier infantē ſuuȝ: vt nō miſe⸗reat̄ filio vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit/ego tamen non obliuiſcar tui. Dicit dñs oꝑs.

Grad. Tibi dñe derelictus eſt pauper: pupillo tu eris adiutor. ℣. Ut quid dñe receſſiſti lōge/de⸗ſpicis in opportunitatibꝰ in tribu latione: dū ſuperbit impius incē⸗ditur pauper. Sc̄dm Joā. viij.

I N illo tp̄e. Dicebat ie⸗ſus turbis iudeoꝝ. Ego ſum lux mūdi. Qui ſequitur me/nō ambulat in tenebris: ſed habebit lumē vite. Dixe⸗rūt ergo ei phariſei. Tu de te⸗ipſo teſtimoniū ꝑhibes: teſti moniū tuuȝ nō eſt verū. Re⸗ſpōdit ieſus/⁊ dixit eis. Et ſi ego teſtimoniū perhibeo de meipſo/verū eſt teſtimoniuȝ meū: q̄a ſcio vnde veni/⁊ quo vado. Uos aūt neſcitis vnde venio/aut quo vado. Uos ſe⸗cūdū carnē iudicatis: ego nō iudico quemq̄ȝ. Et ſi iudico ego/iudiciū meū verū eſt: q̄a ſolꝰ nō ſū/ſed ego ⁊ q̄ me mi⸗ſit pater. Et ī lege vr̄a ſcriptū eſt: q̄a duoꝝ hoīȝ teſtimōiuȝ verū eſt. Ego ſū q̄ teſtimoni⸗um ꝑhibeo de meipſo: ⁊ teſti moniū ꝑhibet de me/q̄ miſit me pr̄. Dicebāt ergo ei. Ubi eſt pater tuꝰ? Reſpōdit ieſus. Neq̄ me ſcitis/neq̄ patrem meū. Si me ſciretis/forſitan ⁊ patrē meū ſciretis. Hec ver ba locutꝰ eſt ieſus ī gaçophi⸗lacio/docens in tēplo. Et ne⸗mo apprehēdit eū: q̄a nōduȝ venerat hora eius. Offerto.

Factꝰ eſt dñs firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meuꝫ: ⁊ liberatoꝛ meus ſpabo in eũ. Secr. Oblatiõibꝰ nr̃is q̃s dñe placare ſuſceptꝫ: ⁊ ad te nr̃as etiã rebelles cõpelle ꝓpitius volũtates. P. Cõio. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit: ĩ loco paſcue ibi me collocauit: ſup aquã refectiõis educauit me. Cõpl. Tua nos qm̃s dñe ſctã purificẽt: ⁊ opatiõis ſue remedio / tibi faciant eſſe placatos. P. Sup ppl'z. Deꝰ q ſperãtibꝰ in te miſeri potiꝰ eligis q̃ꝫ iraſci: da nob̃ digne flere mala q̃ fecimꝰ: vt tue cõſolatiõis gratiã inuenire valeamꝰ. P. ℭ Dñica ĩ paſſionẽ dñi. Ad ꝓceſſionẽ. Aſpges me. etc̃. Glia pri. nõ dicit. R. Circundederũt. In reditu R. In te iactatꝰ. Ad miſſã. Intro.

Udica me deus ⁊ diſcerne cauſã meã de gẽte nõ ſctã: ab hoie iniquo et doloſo eripe me: qa tu es dns meus ⁊ fortitudo mea. ps. Emitte lucẽ tuã ⁊ veritatẽ tuã: ipſa me deduxerũt ⁊ adduxerũt in montẽ ſctm̃ tuũ ⁊ in tabernacula tua. nõ dicit Glia pri ad introitũ vſqꝫ ad paſca / in miſſa de die: niſi in feſto ſi occurrerit. Kyrieleiſon de paſſione. ſine Et in terra. vſqꝫ ad cenã dñi exclu.

Quæſumus ſiue. Oratio. Omñs deus: familiã tuã ꝓpitiꝰ reſpice: vt te largiente regat̃ in coꝛpoꝛe: ⁊ te ſeruãte cuſtodiat̃ in mente. P. Lcõ eple beati pauli apli. Ad Hebreos. ix.

Fratres. Chr̃s aſſiſtẽs põtifex futuroꝝ bonoꝝ: per ãplius ⁊ ꝑfectius tabernaculũ nõ manufactũ / id eſt nõ huiꝰ creationis. Neqꝫ per ſanguineꝫ hircoꝝ aut vituloꝝ / ſed ꝑ pꝛopꝛium ſanguinẽ introiuit ſemel in ſctã: eterna redẽptione inuenta. Si enim ſanguis hircoꝝ aut tauroꝝ / ⁊ cinis vitule aſpſus / inqnatos ſanctificat ad emũdationẽ carnis: quãtomagis ſanguis xp̃i / qui ꝑ ſpiritũſanctũ ſemetipſũ obtulit ĩmaculatũ deo / emũdauit cõſcientiã noſtrã ab operibꝰ moꝛtuis: ad ſeruiendum deo viuenti. Et ideo noui teſtamenti mediatoꝛ eſt: vt moꝛte intercedẽte / in redẽptionẽ earũ p̃uaricationũ / q̃ erãt ſub pꝛioꝛi teſtamẽto / repꝛomiſſionẽ accipiant: q vocati ſunt eterne hereditatis. In chr̃o ieſu dño

nr̃o. Grad. Eripe me dñe de
inimicis meis: doce me facere vo
lũtatẽ tuã. ℣. Liberator me⁹ dñe
de gentib⁹ iracũdis: ab inſurgenti
bus in me exaltabis me: a viro ini
quo eripies me. Tractus. S
Epe expugnauerũt me a iu
uẽtute mea. ℣. Dicat nũc iſrael:
ſepe expugnauerũt me a iuuẽtute
mea. ℣. Etenĩ nõ potuerũt mihi:
ſupra dorſum meũ fabricauerunt
pctõres. ℣. Prolongauerũt iniq
tatẽ ſibi: dñs iuſtus cõcidet cerui
ces pctõꝝ. Scd'ʒ Joannẽ. viij.

In illo tpe. Dicebat ie-
ſus turbis iudeoꝝ ꝛ pri
cipib⁹ ſacerdotũ. Quis ex vo
bis arguet me de pctõ? Si ve
ritatẽ dico / q̃re vos nõ creditis
mihi? Qui eſt ex deo / verba
dei audit. Propterea vos nõ
auditis / qa ex deo non eſtis.
Reſpõderũt ergo iudei / ꝛ di
xerũt ei. Nõne bene dicimus
nos / qa ſamaritanus es tu: et
demoniũ habes? Rñdit ieſus.
Ego demoniũ nõ habeo: ſed
honorifico patrẽ meũ: ꝛ vos
inhonoraſtis me. Ego auteʒ
nõ q̃ro gloriã meã: eſt q q̃rat
ꝛ iudicet. Amẽ amẽ dico vob
ſiqs ſermoneʒ meũ ſeruaue-
rit / mortẽ nõ videbit in eter-
nũ. Dixerũt ergo iudei. Nũc
cognouim⁹ / qa demoniũ ha
bes. Abraã mortuus eſt ꝛ p
phete: ꝛ tu dicis / ſiqs ſermo-
nẽ meũ ſeruauerit / nõ guſta
bit mortẽ i eternũ? Nũqd tu
maior es patre noſtro abraã
qui mortuus eſt? ꝛ prophete
mortui ſunt. Quẽ teipſũ fa-
cis? Reſpondit ieſus. Si ego
glorifico meipſũ / gloria mea
nihil eſt. Eſt pater me⁹ q glo
rificat me: quẽ vos dicitis / qa
deus noſter eſt: ꝛ nõ cogno-
uiſtis eũ: ego aũt noui eũ. Et
ſi dixero: qa non ſcio eũ / ero
ſimilis vobis mendax. Sed
ſcio eũ: ꝛ ſermonẽ ei⁹ ſeruo.
Abraã pater veſter exultauit
vt videret diẽ meum: ꝛ vidit
ꝛ gauiſus eſt. Dixerunt ergo
iudei ad eũ. Quinquaginta
annos nondũ habes / ꝛ abraã
vidiſti? Dixit eis ieſus. Amẽ
amẽ dico vobis: anteq̃ʒ abraã
fieret / ego ſuʒ. Tulerũt ergo
lapides / vt iacerent in eum.
Jeſus autẽ abſcõdit ſe / ꝛ exi-
uit de templo. Offer. Con
fitebor tibi dñe i toto corde meo:
retribue ſeruo tuo: vt viuam ꝛ cu
ſtodiã ſermones tuos: viuifica me
ſecundũ verbũ tuuʒ dñe. Secre.

Hec munera q̃ſumus dñe / ꝛ
vincula noſtre prauitatis ab
ſoluãt: ꝛ tue nobis miſericor
die dona cõcilient. Per dñʒ.

Prefatio. Qui ſalutez humani. Et iſta p̃fatio dicit̃ vſq₃ ad ce nã dñi incluſiue/quãdo miſſa agit̃ de die. Cõio. Hoc corpus qd̃ pro vobis tradet̃ / hic calix noui teſtamẽti eſt in meo ſãgui ne dicit dñs: hoc facite quotiẽſcũ q₃ ſumitis i meã cõmemoratiõnẽ. Cõpl. Adeſto nobis q̃ſumꝰ dñe deꝰ noſter: et quos tuis myſterijs recreaſti/perpetuis defende p̃ſidijs. Per. Miſſe cõcludunt̃ p Bñdicamus dño de paſſione vſq₃ ad cenã dñi excluſiue. ¶ Feria ſecũda ꝛ alijs diebꝰ ferialibꝰ iaz nõ fit ꝓceſſio nec tractꝰ. Dñe non ſecundũ peccata. Ad miſſã. Intr.

Miſerere mihi dñe quoniã ꝯculcauit me homo: tota die bellãs tribulauit me. Ps. Conculcauerunt me inimici mei tota die: qm̃ multi bellantes aduerſuz me. Miſerere mi. Oro.

Sanctifica q̃s dñe noſtra ieiunia: ꝛ cũctarũ nobis ꝓpitiꝰ indulgẽtiã largire cul parũ. P. Lcõ Jone ꝓph. iij.

In diebꝰ illis. Factũ eſt verbũ dñi ad ionã pro phetã ſecũdo dicens. Surge ꝛ vade in niniuen ciuitatem magnã: ꝛ p̃dica in ea p̃dicatiõnẽ quã ego loquor ad te. Et ſurrexit ionas: ꝛ abijt i niniuen/iuxta verbũ dñi. Et niniue erat ciuitas magna / itinere diez triũ. Et cepit ionas ĩtroire ĩ ciuitatẽ/itinere diei vnius: ꝛ clamauit ꝛ dixit. Adhuc q̃draginta dies/ꝛ niniue ſubuertet̃. Et crediderũt viri niniuite ĩ dño: ꝛ p̃dicauerũt ieiuniũ: ꝛ veſtiti ſunt ſaccis a maiore vſq₃ ad minorez. Et peruenit verbũ ad regẽ niniue: ꝛ ſurrexit de ſolio ſuo: et abiecit veſtimentũ ſuũ a ſe: ꝛ indutus eſt ſacco: ꝛ ſedit in cinere: ꝛ clamauit ꝛ dixit in niniue ex ore regis ꝛ principũ eiꝰ dicens. Hoĩes ꝛ iumenta ꝛ boues ꝛ pecora nõ guſtent quicq̃₃/nec paſcantur: ꝛ aquã nõ bibant. Et operiant̃ ſaccis homines ꝛ iumẽta: ꝛ clamẽt ad dñm in fortitudine. Et cõuertatur vir a via ſua mala/ꝛ ab iniq̃tate que eſt ĩ manibꝰ eoꝝ. Quis ſcit ſi cõuertatur ꝛ ignoſcat deꝰ: ꝛ reuertat̃ a furore ire ſue/ꝛ nõ peribimꝰ? Et vidit deꝰ opera eoꝝ: quia conuerſi ſunt de via ſua mala: ꝛ miſertus eſt populo ſuo deus noſter. Grad. Deus exaudi orationẽ meã: auribꝰ percipe verba oris mei. V. Deus ĩ nomine tuo ſaluũ me fac: ꝛ ĩ virtute tua iudica me. Scd̃m Joã. vij.

IN illo tẽpore. Miſerũt principes ⁊ phariſei miniſtros/vt apprehẽderent ieſũ. Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicũ tẽpꝰ vobiſcũ ſũ: ⁊ vado ad eu3 qui me miſit. Queretis me/⁊ nõ iuenietꝫ: ⁊ vbi ego ſũ/vos nõ poteſtis venire. Dixerunt ergo iudei ad ſemetipſos. Quo hic iturus eſt/q̃a nõ inueniemꝰ eũ? Nunqd in diſperſionẽ gentiũ iturus eſt: ⁊ docturꝰ gẽtes? Quis eſt hic ſmo quẽ dixit. Queretis me/⁊ nõ inuenietꝫ: ⁊ vbi ſum ego vos nõ poteſtꝫ venire? In nouiſſimo aũt die magno feſtiuitatis/ſtabat ieſus: ⁊ clamabat dicẽs. Siqs ſitit/veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit ĩ me/ſicut dicit ſcriptura: flumina de vẽtre eiꝰ fluẽt aque viue. Hoc aũt dixit de ſpũ/quẽ accepturi erãt credẽtes in eũ. Offer. Dñe ꝯuerte re ⁊ eripe aĩam meã: ſaluũ me fac ꝓpter miſericordia3 tuã. Secre. Cõcede nobis dñe deꝰ nr̃: vt hec hoſtia ſalutaris/⁊ noſtroꝝ fiat purgatio pctõru3: ⁊ tue ꝓpitiatio maieſtatis. P. Cõio. Dñs virtutũ ipſe eſt rex glorie. Cõpl. Sacramẽti tui qͣs dñe participatio ſalutaris/⁊ purificationẽ nobis tribuat ⁊ ſalutẽ. P. Sup pplm. Da qͣs dñe pplo tuo ſalutẽ mentis ⁊ corporis: vt bõis operibꝰ inherẽdo/tua ſemper mereaꝛ ꝓtectiõe defendi. P dñm.

¶ Feria tertia. Introi. Expecta dñm viriliter age/⁊ cõforteꝛ cor tuũ ⁊ ſuſtine dñm. Ps. Dñs illuminatio mea ⁊ salꝰ mea: quẽ timebo? Oratio. Noſtra tibi qͣs dñe ſint accepta ieiũia: q̃ nos ⁊ expiando gratia tua dignos efficiãt/⁊ ad remedia perducant eterna. P. Lectio Danielis prophete. xiiij.

IN diebꝰ illis. Cõgregati ſunt babylonij ad rege3/et dixerũt ei. Trade nobis danielẽ/q bel deſtruxit/⁊ draconẽ interfecit. Alioqn interficiemus te ⁊ domũ tuã. Vidit ergo rex q irruerẽt in eũ vehemẽter/⁊ neceſſitate cõpulſus tradidit eis danielẽ. Qui miſerunt eũ in lacũ leonũ: et erat ibi ſex diebꝰ. Porro in lacu erãt leones ſepte3: ⁊ dabanꝛ eis quotidie duo corpora/⁊ due oues. Et tũc nõ data ſunt eis/vt deuorarẽt danielem. Erat aũt abacuc ꝓpheta ĩ iudea: ⁊ ipſe coxerat pulmẽtũ: ⁊ intriuerat panes ĩ alueolo: ⁊ ibat in campũ/vt ferret

meſſoribus. Dixitqꝫ angelus
dñi ad abacuc. Fer prandiũ
qđ habes in babylonē danie
li: q eſt ĩ lacu leonũ. Et dixit
abacuc. Dñe/babylonē nõ vi
di: ⁊ lacũ neſcio. Et apphen-
dit eũ angelus dñi in vertice
eiꝰ: ⁊ portauit eũ capillo capi
tis ſui: poſuitqꝫ eũ in babylo
nē ſup lacũ in ĩpetu ſpũs ſui.
Et clamauit abacuc dicēs. Da
niel ſerue dei/tolle prādiũ qđ
miſit tibi deus. Et ait daniel.
Recordatus eni es mei dñe
deꝰ meꝰ: ⁊ nõ dereliqſti diligē
tes te. Surgēſqꝫ daniel come
dit. Porro angelꝰ dñi reſtitu
it abacuc/ꝯfeſti in locũ ſuuz.
Uenit ergo rex die ſeptimo/
vt lugeret danielē: ⁊ venit ad
lacũ/⁊ ĩtroſpexit: ⁊ ecce dani-
el ſedēs ĩ medio leonũ. Et ex
clamauit rex voce magna di
cēs. Magnꝰ es dñe deꝰ danie
lis. Et extraxit eũ de lacu leo
nũ. Illos aũt q pditiõis eius
cauſa fuerāt/ĩtromiſit ĩ lacũ:
⁊ deuorati ſũt ĩ momēto corā
eo. Tũc rex ait. Paueāt habi
tātes ĩ vniuerſa terra deũ da-
nielis: qa ipſe eſt liberator et
ſaluator: faciens ſigna ⁊ mi-
rabilia ĩ celo ⁊ in terra: q libe
rauit danielē de lacu leonũ.
Grad. Diſcerne cauſam meam
dñe: ab hoĩe iniquo ⁊ doloſo eri-
pe me. V. Emitte lucē tuā ⁊ veri-
tatē tuā: ipſa me deduxerũt ⁊ ad-
duxerũt in mõtē ſctm̃ tuũ. Scđꝫ
In illo tpe. Am Io. vij.
bulabat ieſus ĩ galileā:
nõ eni volebat ĩ iudeā ambu
lare: qa querebāt eũ iudei ĩ-
terficere. Erat aũt ĩ pximo di
es feſtꝰ iudeoꝝ/ſcenophegia.
Dixerũt aũt ad eũ fratres eiꝰ
Trāſi hinc/⁊ vade ĩ iudeā: vt
⁊ diſcipli tui videāt opa tua
q facis. Nemo qppe ĩ occul-
to aliqd facit: ⁊ qrit ipſe ĩ pa-
lam eſſe. Si hec facis/manife
ſta teipſũ mundo. Neqꝫ eni
fratres eiꝰ credebāt in eũ. Di
cit ergo eis ieſus. Tēpus meũ
nõdũ aduenit: tēpꝰ aũt veſtrũ
ſemp eſt paratuz. Nõ poteſt
mundus odiſſe vos: me autē
odit: qa ego teſtimoniũ phi-
beo de illo: qa opera eiꝰ ma
la ſunt. Uos aſcēdite ad diez
feſtũ hũc: ego eni nõ aſcendā
ad diē feſtũ iſtũ: qa tēpꝰ meũ
nõdũ ĩpletũ eſt. Hec cũ dixiſ
ſet/ipſe māſit ĩ galilea. Ut aũt
aſcēderũt fratres eiꝰ/tũc ⁊ ip-
ſe aſcēdit ad diē feſtũ nõ ma-
nifeſte/ſed qſi in occulto. Iu-
dei ergo querebant eum in
die feſto/⁊ dicebant. Ubi eſt
ille? Et murmur multus erat

de eo in turba. Quidã eni di/
cebãt/ q̃a bon⁹ eſt. Alij autem
dicebant: nõ/ ſed ſeducit tur/
bas. Nemo tamẽ palã loque
bat̃ de illo ꝓpter metũ iudeo
rũ. Offer. S perẽt in te oẽs q̃
nouerunt nomen tuũ dñe: quoniã
nõ derelinq̃s querẽtes te: pſallite
dño q̃ habitat in ſion: quoniã non
eſt oblit⁹ orõnes pauperũ. Secr.
H oſtias tibi dñe deferim⁹
imolandas: q̃ ſic tẽporalẽ cõ
ſolationẽ ſignificent/ vt pro/
miſſa certius nõ deſperemus
eterna. Per. Cõio. R edime
me deus iſrael ex omnibus angu/
ſtijs meis. Compl̃. D a q̃s
oĩps de⁹: vt que diuina ſunt
iugiter exequẽtes: donis me
reamur celeſtib⁹ propinqua/
re. Per. Sup ppl̃m. D a no
bis q̃s dñe perſeuerantez
in tua volũtate famulatũ: vt
in diebus noſtris ꝛ merito ꝛ
numero ppl̃s tibi ſeruiẽs au
geatur. P. ¶ Feria quarta.
L Iberator meus de gẽtib⁹
iracũdis/ ꝛ ab inſurgenti/
bus in me exaltabis me:
a viro iniquo eripies me dñe. Ps.
Diligam te dñe virtus mea: dñs
firmamentũ meũ ꝛ refugium me/
us: ꝛ liberator meus. Orõ.
S Anctificato hoc ieiunio
deus tuoꝝ corda fideliũ mi/
ſerator illuſtra: ꝛ q̃bus deuo
tiõis p̃ſtas affectũ/ prebe ſup
plicãtib⁹ piũ benign⁹ auditũ.
P. Lctõ libri Leuitici. xix.
I N dieb⁹ illis. Locutus
eſt dñs ad moyſen di/
cẽs. Loquere ad vniuerſũ ce
tũ filiorum iſrael: ꝛ dices ad
eos. Ego dñs de⁹ veſter. Nõ
facietis furtũ: nõ mentiemi/
ni: nec decipiet vnuſq̃ſq; ꝓxi
mũ ſuũ. Nõ periurabis in no
mie meo: nec pollues nomẽ
dei tui. Ego dñs. Nõ facies
calũniã ꝓximo tuo: nec vi op
primes eũ. Nõ morabit̃ op⁹
mercennarij tui apud te vſq;
mane. Nõ maledices ſurdo:
nec corã ceco pones offẽdicu
lũ: ſed timebis dñm deũ tuũ:
q̃a ego ſũ dñs. Nõ facies qđ
iniquũ eſt: nec iniuſte iudica
bis. Nõ ꝯſideres pſonã pau
peris: nec honores vultũ po
tẽtis. Iuſte iudica ꝓximo tuo
Nõ eris crimiator/ nec ſuſur/
ro i ppl̃is. Nõ ſtabis ꝯtra ſã
guinẽ proximi tui. Ego dñs.
Nõ oderis fratrẽ tuũ i corde
tuo: ſed publice argue eũ/ ne
habeas ſup illo peccatũ. Nõ
queres vltionẽ: nec memor
eris iniurie ciuiũ tuoꝝ. Dili/
ges amicũ tuũ ſic teipſũ. Ego
dñs. Leges meas cuſtodite.

Ego enī ſum dñs de⁹ veſter.
Grad. E xaltabo te dñe quoni
aʒ ſuſcepiſti me:nec delectaſti ini/
micos meos ſuꝑ me. ℣. Dñe de⁹
me⁹ clamaui ad te ⁊ ſanaſti me:dñe
abſtraxiſti ab inferis animā meā:
ſaluaſti me a dſcēdētibus in lacū.

I N illo tpe. **S. Joā. x.**
Facta ſūt encenia ī hie
roſolymis: ⁊ hyems erat. Et
ambulabat ieſus ī tēplo/ī por
ticu ſalomonis. Circundede
rūt ergo eū iudei ⁊ dicebant
ei. Quouſqʒ aīaʒ noſtrā tol/
lis:' Si tu es xp̄s/ dic nob̄ pa/
lā. Rñdit eis ieſus. Loquor
vob̄/⁊ nō creditis. Opera que
ego facio in noīe patris mei/
hec teſtimoniū perhibent de
me. Sed vos nō creditiʒ:qa nō
eſtis ex ouibus meis. Oues
mee vocē meā audiūt: ⁊ ego
cognoſco eas:⁊ ſequūt̃ me:⁊
ego vitā eternā do eis: ⁊ non
peribūt in eternū: ⁊ nō rapiet
eas qſqꝫ de māu mea. Pater
me⁹ qd̄ dedit mihi/mai⁹ om/
nib⁹ eſt:⁊ nemo poteſt rape/
re de manu patris mei. Ego ⁊
pater vnū ſum⁹. Suſtulerūt
ergo lapides iudei/vt lapida
rent eū. Reſpōdit eis ieſus.
Multa bona opa oſtēdi vo/
bis ex patre meo:propter qd̄
eoꝝ opus me lapidatis:' Re/
ſponderūt ei iudei. De bono
opere nō lapidam⁹ te/ ſed de
blaſphemia:⁊ qa tu homo cū
ſis/facis teipſum deū. Rñdit
eis ieſus. Nōne ſcriptū eſt in
lege vr̃a:qa ego dixi/dij eſtiʒ:'
Si illos dixit deos/ ad quos
ſermo dei fact⁹ eſt:⁊ non po/
teſt ſolui ſcriptura:quē pr̄ ſā/
ctificauit/⁊ miſit ī mundū:vos
dicitis qa blaſphemas:qa di
xi/fili⁹ dei ſū:' Si nō facio opa
patris mei/nolite credere mi
hi. Si aūt facio:⁊ ſi mihi non
vultis credere/opib⁹ credite:
vt cognoſcatis ⁊ credatis/ qa
pater in me eſt/⁊ ego ī patre.

Offer. E ripe me de inimicis
meis de⁹ me⁹: ⁊ ab inſurgētib⁹ in
me libera me dñe. **Secre.** A n/
nue miſericors de⁹:vt hoſti/
as placatiōis ⁊ laudis ſynce/
ro tibi deferam⁹ obſeqo. P.

Cōio. L auabo inter innocētes
man⁹ meas: ⁊ circuibo altare tuū
dñe:vt audiam vocē laudis tue/et
enarrem vniuerſa mirabilia tua.

Cōpl. C eleſtis mēſe q̄ſum⁹
dñe ſacroſācta libatio corda
nr̃a purget ſemꝑ ⁊ paſcat. P.

Sup ppl'z. A deſto ſupplica
tiōib⁹ nr̃is ops̄ de⁹:⁊ quibus
fiduciā ſperāde pietatis īdul
ges/cōſuete miſericordie tri/
bue benignus effectum. Per

dñm. ¶ Feria qnta. Introi.
OMnia que feciſti nobis dñe in vero iudicio feciſti: qa peccauimus tibi: et mandatis tuis non obediuimus: ſed da gloriam nomini tuo: ꝛ fac nobiſcũ ſcd̃m multitudinẽ miſericordie tue. Ps. Magnus dñs et laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſctõ eiꝰ. Oratio.
PReſta qũs oṗs deꝰ: vt dignitas cõditionis humane per immoderantiã ſauciata/medicinalis parſymõie ſtudio reformetur. P. Lctõ danielis prophete. iij.
IN diebus illis. Orauit daniel ad dñm dicens. Dñe deꝰ noſter/ne deſpicias populũ tuũ ꝑpter nomen tuuz: et ne diſſipes teſtamentũ tuuz: neqꝫ auferas miſericordiam tuã a nobis: ꝑpter abraã dilectũ tuũ/ꝛ iſaac ſeruũ tuum/ ꝛ iſrael ſanctũ tuũ: quibꝰ locutus es/pollicẽs ꝙ multiplicares ſemen eoꝝ ſicut ſtellas celi: ꝛ ſicut arenã que eſt ĩ littore maris. Quia dñe immĩnuti ſumus pluſq̃ omnes gẽtes: ſumuſqꝫ humiles in vniuerſa terra hodie/ꝑpter peccata noſtra. Et non eſt in tempore hoc p̃ceps ꝛ ꝓpheta/ꝛ dux: neqꝫ holocauſtũ/neqꝫ ſacrificiũ/neqꝫ oblatio/neqꝫ incenſum/neqꝫ locus primitiarũ corã te/vt poſſimꝰ inuenire miſericordiã: ſed in animo cõtrito ꝛ ſpũ humilitatis ſuſcipiamur. Sicut in holocauſto arietũ ꝛ tauroꝝ/ꝛ ſicut in milibꝰ agnoꝝ pĩguiũ: ſic fiat ſacrificiũ noſtrũ ĩ ꝯſpectu tuo hodie/vt placeat tibi: qm̃ nõ eſt ꝯfuſio ꝯfidentibꝰ in te. Et nũc ſeqmur te in toto corde: ꝛ timemus te: ꝛ querimus faciẽ tuã. Ne ꝯfundas nos: ſed fac nobiſcũ iuxta mãſuetudinẽ tuã: ꝛ ſcd̃m multitudinem miſericordie tue. Et erue nos in mirabilibꝰ tuis: ꝛ da gloriã noĩ tuo dñe. Et confundant̃ oẽs qui oſtendũt ſeruis tuis mala. Confundant̃ in oĩpotentia tua: ꝛ robur eoꝝ cõterat̃. Et ſciãt qa tu es dñs deꝰ ſolus/ꝛ gl̃ioſus ſup omnẽ terrã. Dñs deꝰ nr̃. Grad. Tollite hoſtias ꝛ ĩtroite ĩ atria eiꝰ: adorate dñm ĩ aula ſctã eiꝰ. ℣. Reuelabit dñs cõdenſa: ꝛ in tẽplo eius oẽs dicent gloriam. S. Joã. vij.
IN illo tp̃e. Cũ audiſſẽt quidã de turba ſermones ieſu/dicebãt. Hic eſt vere propheta. Alij dicebãt: hic eſt xp̃s. Quidã aũt dicebant. Nunqd a galilea venit xp̃s:

Nonne ſcriptura dicit: qa ex ſemine dauid/ ⁊ de bethleem caſtello vbi erat dauid/ venit xp̄s? Diſſenſio itaqꝫ facta eſt in turba ꝓpter eū. Quidā autē ex ipſis volebāt apphēdere eū: ſed nemo miſit ſup eū manus. Venerunt ḡ miniſtri ad pōtifices ⁊ phariſeos: ⁊ dixerūt eis illi. Quare nō adduxiſtis eū? Reſpōderūt miniſtri. Nūq̄ꝫ ſic locutꝰ eſt homo/ ſicꝰ hic loquit̄. Reſpōderūt ḡ eis phariſei. Nūqd ⁊ vos ſeducti eſtis? Nūqd ex pꝛīcipibꝰ aliqs credidit ī eū/ aut ex phariſeis? Sed turba hec q̄ non nouit legē: maledicti ſūt. Dixit nicodemꝰ ad eos: ille q venit ad eū nocte: q vnꝰ erat ex ipſis. Nūqd lex nr̄a iudicat hoīeꝫ/ niſi pꝛius audierit ab ipſo/ ⁊ cognouerit qd faciat? Reſpōdert̄ ⁊ dixerūt ei. Nūqd ⁊ tu galileꝰ es? Scrutare ſcripturas ⁊ vide: qa a galilea ꝓpheta nō ſurgit. Et reuerſi ſunt vnuſqſqꝫ in domū ſuaꝫ. Offer. Super flumina babylōis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimus: dū recoꝛdaremur tui ſion. Secr̄. Concede nobis dn̄e q̄s: vt celebraturi ſancta myſteria/ nō ſoluꝫ abſtinentiā coꝛpoꝛalē: ſed qd eſt potius habeamꝰ mentiuꝫ puritatē. P. Cōio. Memēto verbi tui ſeruo tuo dn̄e in quo mihi ſpem dediſti: hec me ꝯſolata eſt in humilitate mea. Cōplr. Quod oꝛe ſumpſimus dn̄e pura mēte capiamus: ⁊ de munere tēpoꝛali fiat nobis remediuꝫ ſempiternuꝫ. P. Sup pplm. Eſto qm̄s dn̄e ꝓpitius plebi tue: vt q̄ tibi nō placent reſpuens/ tuoꝝ potiꝰ repleatur delectationibꝰ mandatoꝛuꝫ. Per. ¶ Feria ſexta. Introi.

Miſerere mihi dn̄e/ qm̄ tribuloꝛ: libera me et eripe me de manibꝰ inimicoꝛuꝫ meoꝝ: ⁊ a perſequētibꝰ me dn̄e nō ꝯfundar: quoniā inuocaui te. Ps. In te dn̄e ſperaui nō confundar ī eternum: in iuſticia tua libera me. Oꝛo. Coꝛdibus noſtris qm̄s dn̄e gratiā tuā benignus infunde: vt peccata noſtra caſtigatiōe volūtaria cohibentes/ tēpoꝛaliter potiꝰ maceremur/ q̄ꝫ ſupplicijs deputemur eternis. Per dn̄m. Lectō Hieremie ꝓphe. xvij.

In diebꝰ illis. Dixit hieremias. Dn̄e/ oēs qui te derelinquūt/ confundent̄: recedētes a te in terra ſcribent̄: quoniā dereliquerūt venam aquarū viuentiū dn̄m. Sana me dn̄e/ ⁊ ſanaboꝛ: ſaluū me

fac/⁊ ſaluus ero: quoniã laus mea tu es. Ecce ipſi dicũt ad me. Ubi eſt verbũ dñi? Ueniat. Et ego nõ ſum turbat⁹/te paſtorẽ ſequẽs: ⁊ diẽ hoĩs nõ deſideraui/tu ſcis. Qđ egreſſũ eſt de labijs meis/rectũ ĩ ↄſpectu tuo fuit. Non ſis mihi tu formidini: ſpes mea tu ĩ die afflictiõis mee. Cõfundanť q me pſequunť/⁊ nõ cõfundar ego. Paueãt illi/⁊ nõ paueã ego. Induc ſuper eos diẽ afflictõis: ⁊ duplici cõtritiõe cõtere eos/dñe de⁹ nr̃. Gradu. P acifice loquebanť mihi inimici mei: ⁊ in ira moleſti erãt mihi. ℣. Uidiſti dñe de⁹ me⁹: ne ſileas ne diſcedas a me. S. Joãnẽ. xj.

I N illo tpe. Collegerũt põtifices ⁊ phariſei cõciliũ aduerſus ieſum/⁊ dicebãt. Quid facim⁹/qa hic homo multa ſigna facit? Si dimittimus eũ ſic/oẽs credent in eũ. Et veniẽt romãi/⁊ tollẽt noſtrũ locũ ⁊ gentẽ. Un⁹ aũt ex ipſis cayphas noĩe/cũ eſſet põtifex ãni illi⁹/dixit eis Uos neſcitis qcq̃ȝ nec cogitatis: qa expedit vob vt vnus moriať homo ꝓ populo/⁊ nõ tota gens pereat. Hoc aũt a ſemetipſo nõ dixit: ſed cũ eſſet põtifex anni illi⁹/ꝓphetauit: qa ieſus moritur⁹ erat ꝓ gẽte: ⁊ nõ tm̃ ꝓ gẽte/ſed vt filios dei q erãt diſpſi/ↄgregaret ĩ vnũ. Ab illo ğ die cogitauerũt/vt interficerẽt eũ. Jeſus ergo iã non in palã ambulabat apđ iudeos: ſed abijt in regionẽ iuxta deſertũ in ciuitatẽ que diciť effrẽ. Et ibi morabať cuȝ diſcipulis ſuis. Offer. B enedict⁹ es dñe doce me iuſtificatões tuas: ⁊ nõ tradas calũniantib⁹ me ſupbis: ⁊ reſpõdebo exprobrãtib⁹ mihi verbũ. Secre. P reſta nobis miſericors de⁹: vt digne tuis ſemp altarib⁹ fuire mereamur: ⁊ eorũ ppetua participatiõe ſaluari. P. Cõio. N e tradideris me dñe in aĩas perſequẽtiũ me: qa inſurrexerũt in me teſtes iniq: ⁊ mẽtita eſt iniqtas ſibi. Cõpl. S ũpti ſacramẽti dñe ppetua nos tuitio non derelinquat: ⁊ noxia ſemp a nobis cũcta depellat. Per dñm. Sup populũ. C õcede qm̃s oĩs de⁹: vt q ꝓtectionis tue gratiã querimus: liberati a malis oĩbus ſecura tibi mẽte fuiam⁹. P.

¶ Sabbato. Introi. Miſere mihi dñe. vt heri. fo. 64. Oro.

P Roficiat q̃s dñe plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt ſacris actiõib⁹

eruḋita / quāto maieſtati tue fit gratior / tanto donis potio-rib⁹ augeať. P. Lectio Hie-remie prophete. xviij. c.

In dieb⁹ illis. Dixerūt impij iudei ad inuicē. Ueni-te ⁊ cogitem⁹ ɔtra iuſtū cogi-tatiōes. Nō enī ꝑibit lex a ſa-cerdote / neq̧ ɔſiliū a ſapiēte: nec ſermo a ꝓpheta. Uenite / ⁊ percutiam⁹ eū lingua: ⁊ nō attendamus ad vniuerſos ſer mōes ei⁹. Attēde dn̄e ad me / ⁊ audi vocē aduerſarioꝝ me-orū. Nunqd reddeť ꝓ bono malū: quia foderūt foueā ani me mee. Recordare ꝙ ſtete-rim in cōſpectu tuo / vt loque rer pro eis bonū: et auerterē indignationē tuā ab eis. Pro pterea da filios eoꝝ in famē: ⁊ deduc eos ī manus gladij. Fiāt vxores eoꝝ abſq̧ liberꝭ ⁊ vidue: ⁊ viri earū interficiā tur morte. Juuenes eoꝝ ɔfo diānť gladio in ꝓlio: audiať clamor de domib⁹ eoꝝ. Addu ces enī ſuꝑ eos latrōes repē-te: qa foderūt foueaꝫ vt cape rent me: ⁊ laqueos abſcōde-rūt pedib⁹ meis. Tu aūt dn̄e ſcis omne ɔſiliū eoꝝ aduer-ſum me in mortē. Ne ꝓpitie ris iniqtati eoꝝ: ⁊ peccatū eo rū a facie tua nō deleať. Fiāt corruentes in ɔſpectu tuo / in tp̄e furoris tui / dn̄e de⁹ noſter. Grad. Offer. ⁊ Cōio vt lxvi. folio. 65. Scḋm Joānē. xvij.

In illo tp̄e. Subleuatis ieſus oculis ī celū dixit. Pater / venit hora clarifica fi-liū tuū / vt fili⁹ tu⁹ clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatē oīs carnis: vt oē qḋ dediſti ei / det eis vitā eternā. Hec eſt aūt vi ta eterna: vt cognoſcāt te / ſo-lū verū deū / ⁊ quē miſiſti ieſū xp̄z. Ego te clarificaui ſuper terrā: opus conſūmaui / qḋ de-diſti mihi vt faciā. Et nūc cla rifica me tu pater apḋ temet-ipſum: claritate quam habui prius q̄ꝫ mūdus fieret apḋ te. Māifeſtaui nomē tuū hoīb⁹ quos dediſti mihi de mūdo. Tui erāt / ⁊ mihi eos dediſti: ⁊ ſermonē tuū ſeruauerunt. Nūc cognouerūt / qa omnia q̄ dediſti mihi / abs te ſunt: qa verba que dediſti mihi / dedi eis: ⁊ ipſi acceperūt / ⁊ cogno uerūt vere / qa a te exiui: ⁊ cre diderunt quia tu me miſiſti. Ego pro eis rogo: nō ꝓ mū-do rogo: ſed ꝓ his quos de-diſti mihi / qa tui ſūt. Et mea oīa tua ſunt: ⁊ tua / mea ſunt: ⁊ clarificatus ſum in eis. Et iam nō ſum in mūdo: ⁊ hi in

mũdo ſũt: ⁊ ego ad te venio. Pater ſancte/ſerua eos in nomine tuo quos dediſti mihi: vt ſint vnũ ſicᷓ ⁊ nos. Cũ eſſẽ cũ eis/ego ſeruabã eos ĩ noĩe tuo. Quos dediſti mihi / ego cuſtodiui: ⁊ nemo ex eis perijt/niſi fili⁹ ꝑditiõis: vt ſcriptura ĩpleaꝛ. Nunc aũt ad te venio: ⁊ hec loquoꝛ ĩ mũdo / vt habeãt gaudiũ meũ impletũ in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonẽ tuũ: ⁊ mundus eos odio habuit: quia nõ ſunt de mũdo/ſicut ⁊ ego non ſum de mũdo. Nõ rogo vt tollas eos de mũdo: ſed vt ſerues eos a malo. De mũdo nõ ſũt: ſicut ⁊ ego nõ ſuꝫ de mũdo. Sãctifica eos in veritate. Sermo tuus/veritas eſt. Sicut tu me miſiſti ĩ mundũ/ ita ⁊ ego miſi eos ĩ mũdũ: ⁊ ꝓ eis ego ſãctifico meipſum: vt ſint ⁊ ipſi ſanctificati ĩ veritate. Non ꝓ his aũt rogo tm̃ / ſed ⁊ ꝓ eis qui credituri ſunt ꝑ verbũ eorũ in me: vt omnes vnũ ſint: ſicut tu pater in me/⁊ ego in te: vt ⁊ ipſi in nobis vnũ ſint: vt credat mũd⁹/qa tu me miſiſti. Et ego claritatẽ quaꝫ tu dediſti mihi/dedi eis: vt ſint vnũ/ſicut ⁊ nos vnũ ſumus. Ego in eis/⁊ tu in me: vt ſint ꝯſummati in vnũ: et cognoſcat mũd⁹/qa tu me miſiſti: ⁊ dilexiſti eos/ſicut ⁊ me dilexiſti. Pater/q̊s dediſti mihi / volo vt vbi ſuꝫ ego/⁊ illi ſint mecũ: vt videãt claritatẽ meam/quã dediſti mihi: qa dilexiſti me ante ꝯſtitutionẽ mũdi. Pater iuſte/mũd⁹ te nõ cognouit: ego aũt te cognoui: ⁊ hi cognouerũt/ quia tu me miſiſti. Et notũ feci eis nomẽ tuũ/ ⁊ notũ faciã: vt dilectio qua dilexiſti me / in ipſis ſit: ⁊ ego in ipſis. Secꝛ. Preſta qm̃s omp̃s de⁹: vt ieiunioꝝ placatus ſacrificijs / ad redẽptiõis eterne qm̃s ꝓficiam⁹ augmentũ. P. Cõpl̃. Sumptis dñe ſalutarib⁹ ſacramentis/remiſſiõis tue nos venia proſequaris. P. Sup ppl̃ꝫ. Tueatur qm̃s dñe dextera tua ppl̃m tuũ te dep̃cantẽ / ⁊ purificatũ dignãter erudiat: vt ꝯſolatiõe p̄ſenti ad futura bona ꝓficiat. P. ¶ Dñica in ramis palmaꝝ pꝛimo cantaꝛ Aſperges me. ſine Gl'ia pꝛi. Poſtea ℟. Circundederũt me. vſqꝫ ad locũ vbi benedicẽdi ſũt rami. Tandẽ fit bñdictio ramoꝝ ſic. Adiutoꝛiũ noſtrũ in noĩe dñi. Qui fecit celum ⁊ terrã. ℣. Dñe exaudi oꝛonẽ meã. Et

clamor meˀ ad te veniat. ℟. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oremˀ.

OMnipotēs ſempiterne deˀ/flos mūdi/odor ſuauitatis/⁊ origo naſcentiū: q oia legis ⁊ prophetaꝝ oracula/in filij tui dñi nr̄i ieſu chr̄i humilitate declaraſti: quiq; etiā venienti hieroſolymā/deuotā illi cū ramis palmaꝝ/ac myſticis laudibˀ hodierna die obuiā feciſti turbā ꝓcedere. Reſpice ꝓpitiˀ ad debitā tibi populi tui ſeruitutē: ⁊ huius creature nouitatē tua virtute ſan ✠ ctifica: vt ſicut tūc prioris ppl̄i gratus tibi extitit huius deuotiōis affectus: ita nos quoq; nūc in veritate cōfeſſiōis noīs tui/hec eadē per reuoluta tēpora frequētātes/purificatis ſenſibˀ dignū tibi deferamus obſequiū: ⁊ velut floꝝ varietate pijs vernātes ſtudijs/ſarcina carnis depoſita: cū odore bonoꝝ operū in celeſti hieruſalē filio tuo dño noſtro Jeſu chriſto valeamus occurrere. Qui tecum. Alia oro. Oremˀ.

OMnipotēs ſempiterne deus/qui dn̄m noſtrū ieſum chr̄m hodierna die ſup pullum aſine ſedere feciſti: ⁊ turbas populoꝝ veſtimēta ⁊ ramos arboꝝ in via ſternere/⁊ oſanna decantare in laudē ipſius docuiſti: da qs: vt illoꝝ inocentiā imitari poſſimus: ⁊ eoꝝ meritū ꝯſeq mereamur. Per eundē chriſtū.

Exorciſmus floꝝ.

EXorciço te omnis creatura floꝝ et frondiū in noie dei ✠ patris omnipotētis: ⁊ in noie ieſu xp̄i ✠ filij eius: ⁊ ſpiritus ✠ ſancti paracleti. Exorciço te omnis virtˀ aduerſarij: omniſq; exercitus dyaboli: ⁊ omnis ſpūs inimici: omniſq; incurſio demonū eradicare ⁊ explātare ab hac creatura floꝝ ⁊ frondium: vt hanc in manibus gerentes/⁊ ad dei gratiā feſtinātes/non inqetare vel illudere preſumas interdico tibi. Per eū q venturus eſt. Alia oro.

OMnipotēs ſempiterne deˀ bñ ✠ dicere dignare hos flores/quos ī honore filij tui veniētis ī hieruſalē occurrētibˀ pueris cū ramis palmaꝝ obuiā filio tuo ipſi dño nr̄o ieſu xp̄o deducere feciſti: preſta q̄s: vt qſqs eos acceperit/bn̄dictionē tuā ſuſcipiat: ⁊ p̄miū vite eterne ꝑcipiat. Per eūd. d. no. In modū lcōis legit. Lcō libri Exod. xv. ⁊ xvi

IN dieb⁹ illis. Venerūt filij iſrael in helim / vbi erāt duodeciꝫ fontes aquaꝝ/ ꝛ ſeptuaginta palme: ꝛ caſtra metati ſūt iuxta aquas. Profectiqꝫ ſunt de helim: ꝛ venit oīs multitudo filioꝝ iſrael i deſertuꝫ ſyn/ qđ eſt inter helim ꝛ ſynai / q̄ntodecimo die menſis ſecūdi/ poſtq̄ꝫ egreſſi ſūt đ terra egypti. Et murmurauit oīs congregatio filioꝝ iſrael cōtra moyſen et aaron in ſolitudine. Dixeruntqꝫ ad eos filij iſrael. Utinā mortui eſſemus ꝑ manū dn̄i in terra egypti: quādo ſedebam⁹ ſuꝑ ollas carniū/ ꝛ comedebam⁹ panē in ſaturitate. Cur iduxiſtis nos in deſertū iſtud/ vt occideretis oēm multitudineꝫ fame? Dixit aūt dn̄s ad moyſē. Ecce ego pluā vob panē de celo. Egrediat̄ ppl's/ et colligat q̄ ſufficiunt ꝑ ſingulos dies: vt tentem eū/ vtrū ambulet i lege mea an nō. Die aūt ſexto parēt q̄ inferāt: ꝛ ſit duplū q̄ꝫ colligere ſolebāt ꝑ ſingulos dies. Dixerūtqꝫ moyſes ꝛ aaron ad oēs filios iſrael. Veſpere ſcietis/ q̄ dn̄s eduxerit vos de terra egypti: et mane videbitis gloriaꝫ dn̄i. Audiui enī murmur veſtruꝫ ɔtra dn̄m. Nos v̄o q̄d ſum⁹/ q̄a muſitaſtis contra nos? Et ait moyſes. Dabit vobis dn̄s veſpere carnes edere: ꝛ mane panes i ſaturitate: eo q̄ audierit murmuratiōes veſtras/ q̄bus murmurati eſtis ɔtra eū. Nos enī q̄d ſum⁹? Nec ɔtra nos eſt murmur veſtruꝫ/ ſed ɔtra dn̄m. Dixit q̄qꝫ moyſes ad aarō. Dic vniuerſe cōgregatiōi filioꝝ iſrael. Accedite corā dn̄o: audiuit enim murmur veſtrū. Cunqꝫ loqueret̄ aarō ad omnē cetū filiorū iſrael/ reſpexerunt ad ſolitudinē: ꝛ ecce gloria dn̄i apparuit i nube. Deinde cantat̄ R̸.

Collegerūt pōtifices ꝛ phariſei ɔciliū ꝛ dicebāt: q̄d facim⁹: q̄a hic hō multa ſigna facit. ſi dimittim⁹ eū ſic/ oēs credēt i eū. Ne forte veniāt romani ꝛ tollāt noſtrū locū ꝛ gentē. V̸. Unus aūt ex ipſis cayphas noīe cū eſſet pōtifex āni illi⁹ ꝓphetauit dicēs: Expedit vobis: vt vnus moriat̄ hō ꝓ ppl'o: ꝛ non tota gēs pereat. Ab illo ergo die cogitauerūt iterficere eū dicētes. Ne forte. Euāgeliū legit̄ de prima dn̄ica aduētus ꝑmittēdo Dn̄s vobiſcuꝫ. Vel ſi placet.

Secundū Marcum. xj.

IN illo tp̄e. Cū appropiquarēt hieroſolyme ꝛ betha/

nie ad mōtē oliuaꝝ: tūc ieſus
mittit duos ex diſcipłis ſuis /
⁊ ait illis. Ite in caſtelluꝫ qđ
cōtra vos eſt: ⁊ ſtatim ītroeū
tes illuc / inuenietis pullū li-
gatū / ſuꝑ quem nemo adhuc
hoim ſedit. Soluite illū / ⁊ ad
ducite. Et ſiqs vobis dixerit /
quid facitis? dicite / qa dño
neceſſariꝰ eſt: ⁊ ꝯtinuo illū di
mittet huc. Et abeūtes / inue-
nerūt pullū ligatū ante ianu
am foris ī biuio / ⁊ ſoluūt eū.
Et qdā de illic ſtātibus / dice
bāt illis. Quid facitis ſoluen
tes pullū? Qui dixerūt eis ſi
cut p̄cepat illis ieſus: ⁊ dimi
ſerūt eis. Et duxerūt pullum
ad ieſū: ⁊ īpoſuerūt illi veſti
mēta ſua: ⁊ ſedit ſuꝑ eū. Mul
ti aūt veſtimēta ſua ſtrauerūt
in via. Alij aūt frondes cede
bāt de arboribꝰ / ⁊ ſternebant
in via. Et q preibāt / ⁊ q ſeque
banť / clamabāt / dicētes. Oſā-
na / benedictꝰ q venit in noie
dñi. Benedictū qđ venit re-
gnū patris nr̄i dauid: oſanna
in excelſis. Poſt hoc ꝑmiſſo
Dñs vobiſcuꝫ dicit Oratio.

DEus q filiū tuū vnigeni
tū dñm nr̄m ieſū xp̄m /
ꝓ redēptiōe nr̄a in munduꝫ
dignatꝰ es dirigere: vt ppłm
tuū ab initio mūdi in pctōꝝ
ꝓfūditate dimerſū / de morte
ad vitā reuocares: vt cyrogra
pho letali deleto / ſanguine fi
lij tui īnouares gētibꝰ regnū.
Deus q diſperſa cōgregas / ⁊
ꝯgregata ꝯſeruas: q popu-
lis obuiā xp̄o ramos portāti
bus benedixiſti: bene ✠ dic
etiam ⁊ hos ramos palme ⁊
oliue: ceterarūq; arboꝝ quos
tui famuli ad honoreꝫ nois
tui fideliter ſuſcipiūt: vt ī quē
cūq; locū introducti fuerint /
tuā bn̄dictioneꝫ habitatores
loci illius ꝯſequanť: ⁊ omni
aduerſitate effugata / dextera
tua ꝓtegat / quos redemit Je
ſus chr̄s filius tuus dñs no-
ſter. Qui tecū. Oremꝰ.

BEne ✠ dic q̄s dñe hos
palmarū ſeu arboꝝ ramos: ⁊
p̄ſta: vt qđ populꝰ tuꝰ tua ve-
neratione hodierna die cor-
poraliter agit / hoc ſpirituali-
ter ſumma deuotiōe ꝑficiat:
de hoſte victoriā reportādo:
⁊ opus miſericordie ſummo
opere diligendo. Humiliter
etiā dñe dep̄camur: vt p̄dicta
rū arboꝝ germina ita ſcti ✠
ficare digneꝛ / vt loca ī quibꝰ
deportata fuerit ſctificata effi
cianť: quo inigtas omnis ſeu
illuſio demonū abſcedat: et
tua mox dextera ſemꝑ nos ꝓ

tegere digneť. P dñz. Orõ.

O Mnipotẽs ſempiterne de⁹/q in diluuij effuſiõe noe famulo tuo per os colũbe geſtãtis ramũ oliue/ pacẽ terris redditã nũciaſti:te ſupplices dñe depcamur:vt has ſpatulas palmarũ ſeu frõdes arboꝝ/quas ante ↄſpectũ glorie tue offerim⁹ : veritas tua ſancti ✠ ficet :vt deuot⁹ populus ĩ manib⁹eas ſuſcipiẽs/ benedictiõis tue gratiã ↄſeq mereať. Per dñm noſtrũ ieſum chꝛm filiũ tuũ.Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate ſpũſ ſancti deus. Hic eleua vocẽ.

P Er omnia ſecula ſeclorũ.Amẽ. D ñs vobiſcũ. Et cuz ſpũ tuo. S urſũ corda.Habem⁹ad dñm. G ratias agamus dño deo noſtro. Dignũ ⁊ iuſtũ eſt. Prefatio.

V Ere dignũ ⁊ iuſtum eſt equũ ⁊ ſalutare.Nos tibi ſemp ⁊ vbiqꝫ gratias agere: dñe ſancte pater oĩpotẽs eterne de⁹:mũdi cõditoꝛ/omniũqꝫ creaturaruz mirabilis diſpoſitoꝛ:q inter ipſa mũdi pꝛimoꝛdia/cũ ex nihilo cũcta cõderes:ligna quoqꝫ fructifera diuerſo vſui cõgrua terrã pducere iuſſiſti:ac poſt maledictũ interdicte arboꝛis/vniuerſa nobis p obedientiã vnigeniti filij tui/in benedictionẽ ↄuertiſti.Bene ✠ dic etiã hos multigenarũ arboꝝ ramos : inter quas pcipue hec arboꝛ oliue/ pinguedine cũctas pꝛecellit:p quã etiã cum mũdi crimina diluuio quondaz expiarenť effuſo/colũba ramũ eiuſdẽ deferẽs/pacem terre redditã nũciauit.Necnõ et innocẽs turba ſpũſctõ afflata/vnigẽito tuo dño nr̃o ieſu xp̃o p toti⁹ mũdi ſalute paſſuro/obuiã currẽs:palmarũ et hui⁹arboꝛis ramos abſcindẽs/ac veſtigijs eius ſubſternens/iam q̃ſi triũphatoꝛẽ deuicto moꝛtis pꝛincipe oſtẽdebat. Te igiť dñe ſuppliciter deprecamur:vt qui annua deuotione eiuſdẽ redẽptoꝛis nr̃i ſacratiſſimã paſſionẽ/ honoꝛe puenire nitimur : ipſo adiuuãte palmã victoꝛie tenẽtes/atqꝫ oleo miſericoꝛdie intrinſecus refulgẽtes / ĩ ei⁹ ſctã reſurrectiõe pmiũ vite/ ⁊ ĩmoꝛtalitatis coꝛonã pcipere mereamur. Hic ſubmiſſa voce dr. P eũdẽ dñm nr̃m. ⁊c.

D Eus q pꝛo ſalute Orõ. noſtra filiũ tuũ dñm noſtrũ ieſum xp̃m in hũc mundũ miſiſti/vt ſe humiliaret ad

nos: ⁊ nos reuocaret ad te: cui etiã dũ hieruſalẽ veniret vt adimpleret ſcripturas/credentiũ populoꝝ turba fideliſſima deuotiõe veſtimẽta ſua cũ ramis palmarũ in via ſternebat: preſta queſumus: vt illi fidei viam preparemus: de qua remoto lapide offenſionis ⁊ petra ſcandali/frondeãt apd te opera noſtra iuſticie ramis: vt eius veſtigia ſequi mereamur. Per eũdẽ.

Hic rami thurificentur ⁊ aſpergant aqua bñdicta dicta hac Añа. Turba multa que cõuenerat ad diem feſtum/clamabat dño: benedictus qui venit in nomine domini oſanna in excelſis.

Oratio. Poſtea dicitur Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus/qui dominũ noſtrum ieſum chriſtuꝫ hodierna die ſuper pullum aſine ſedere feciſti: ⁊ turbas populoꝝ veſtimenta et ramos arborum in via ſternere/⁊ oſanna decantare in laudem ipſius docuiſti: da queſumus: vt illoꝝ innocentiam imitari poſſimus: ⁊ eorum meritum conſequi mereamur. Per eundẽ chriſtum. His finitis fit proceſſio ad crucem/cũ hac añа. Cum appropinquaret dominus hieroſolymam/miſit duos ex diſcipulis ſuis dicẽs: ite in caſtellũ qđ eſt ꝯtra vos: ⁊ inuenietis pullũ aſine alligatũ/ſup quẽ nullus hominuꝫ ſedit: ſoluite ⁊ adducite mihi. Si qs vos interrogauerit/dicite: opus dñi eſt: ſoluẽtes adduxerũt ad ieſum: ⁊ impoſuerunt illi veſtimenta ſua ⁊ ſedit ſup eũ. Alij expãdebãt veſtimẽta ſua in via: alij ramos de arborib⁹ ſternebãt: ⁊ q ſequebanť/clamabãt Oſanna/benedict⁹ q venit in nomine dñi: benedictũ regnum patris noſtri dauid: oſanna in excelſis: miſerere nobis fili dauid. Alia añа. Cũ audiſſet populus/quia ieſus venit hieroſolymã: acceperũt ramos palmarũ: ⁊ exierũt ei obuiã: ⁊ clamabãt pueri dicẽtes. Pueri ſtãtes ante crucẽ cantant ſequẽtes verſus/choro hoc idẽ poſt eos repetẽte.

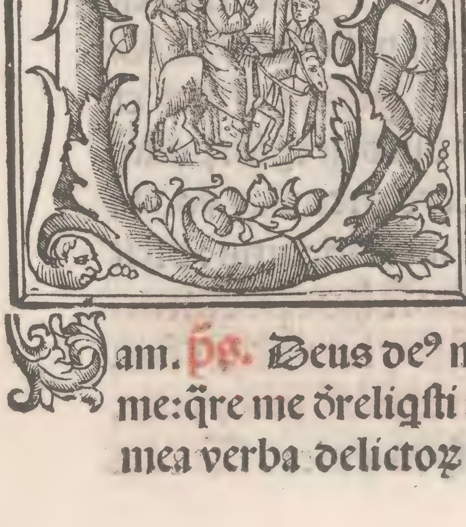
Hic eſt qui venturus eſt in ſalutem populi. Hic eſt ſalus noſtra ⁊ redemptio iſrael. Quãtus eſt iſte/cui throni ⁊ dñationes occurrũt. Noli timere filia ſion: ecce rex tu⁹ venit tibi: ſedens ſup pulluꝫ aſine ſicut ſcriptũ eſt. Salue rex fabricatoꝛ mũdi: q veniſti redimere nos. Sequiť alia q̃ per chorũ cantať Añ. Ante ſex dies ſolẽnis paſce/quãdo venit dñs in ciuitatẽ hieruſalem: occurrerũt ei pueri: ⁊ in manib⁹ portabãt ramos palma

rũ:⁊ clamabãt voce magna dicen-
tes:oſanna in excelſis:benedictus
q veniſti ĩ multitudine miſericoꝛ-
die:oſanna in excelſis. Qua fini
ta. canit̃ ꝑ pueros Hyꝰ The
odolphi p̃ſulis Aurelianeñ.

Gloria/laus ⁊ honoꝛ tibi ſit
rex chꝛiſte redemptoꝛ.Cui
puerile decus ꝓmpſit oſanna piũ.
Choꝛꝰ reſpõdet. Gloꝛia laus.
Iſrael es tu rex/dauidis ⁊ incly
ta pꝛoles.Noĩe q in dñi rex bene-
dicte venis.Choꝛꝰ. Cui puerile.
Cetus in excelſis te laudat celi-
cus oĩs. Et moꝛtalis hõ/⁊ cuncta
creata ſimul. Choꝛꝰ. Glĩa laus.
Plebs hebꝛea tibi cum palmis
obuia venit. Cũ pꝛece/voto/hym-
nis:aſſumus ecce tibi. Choꝛus.
Cui puerile. Hi placuere tibi:
placeat deuotio nr̃a. Rex pie/rex
clemẽs: cui bona cuncta placent.
Choꝛꝰ. Glĩa laus. Hi tibi paſ
ſuro ſoluebãt munia laudis. Nos
tibi regnãti/pãgimus ecce melos.
Choꝛus. Cui puerile. Ecõtra
pueri reincipiũt altioꝛi voce.
Gloꝛia laus. ¶ Ad ſalutãdũ
crucẽ. Añа. Aue rex noſter fili
dauid/redẽptoꝛ mũdi: quẽ ꝓphe
te p̃dixerũt ſaluatoꝛẽ domui iſra-
el eſſe venturũ: te enĩ ad ſalutarez
victimã deꝰ pater miſit ĩ munduz:
quẽ expectabant oẽs ſcti ab oꝛigi
ne mũdi:⁊ nũc oſãna filio dauid:
benedictꝰ qui veniſti in noĩe dñi:
oſanna in excelſis. Finito hym
no pueri ſuperpelicijs induti
cantãt has Añas. Pueri he-
bꝛeoꝝ/tollẽtes ramos oliuaꝝ/ob-
uiauerunt dño:clamãtes/⁊ dicen-
tes:oſanna in excelſis. Choꝛꝰ re
petit Añ. Pueri hebꝛeoꝝ/veſti
mẽta pꝛoſternebãt in via:⁊ clama-
bant dicentes:oſanna filio dauid:
benedictus qui venit in noĩe dñi.
Añ. Occurrũt turbe cũ floꝛibus
⁊ palmis redẽptoꝛi dño:⁊ victoꝛi
triumphanti digna dant obſeqa:
filiũ dei oꝛe gentes pꝛedicant: et
in laudẽ xp̃i voces tonãt ꝑ nubi-
la oſanna. Añ. Fulgentibꝰ pal-
mis/pꝛoſternimur aduenĩẽte dño
Huic omnes occurramꝰ cũ hym
nis ⁊ canticis:gloꝛificantes ⁊ di-
centes:benedictus dñs. Choꝛus
repetit. ¶ Deinde ad crucẽ
pꝛelatus accedens cum mini
ſtris flexis genibꝰ palma ter
tangit paſſionem: ter cantan
do hanc añam. Scriptum eſt
enim percutiam paſtoꝛem / Cho-
rus ad finem pꝛoſequitur et
diſpergentur oues gregis: poſtq̃ȝ
autem ſurrexero pꝛecedaȝ vos in
galileam: ibi me videbitis: dicit
dominus. Poſt hoc pꝛelatus
cuȝ duobꝰ p̃ſbyteris crucẽ in
altũ leuãdo cantat bina vice.
O crux aue ſpes vnica. Tertia

vice ℣. Te ſũma de⁹ tri. Chor⁹
cantat hos verſus ad finem.
¶ Demũ cruce in loco poſi-
ta ⁊ thuriſicata ac oſculata re
deũt ad eccl'iaʒ ſeu ad chorũ
cantãdo ℟. Ingrediēte dño in
ſanctã ciuitatē/ hebreoꝝ pueri re-
ſurrectioneʒ vite ꝓnunciãtes. Cũ
ramis palmarũ oſanna clamãtes i
excelſis. ℣. Cũq̄ audiſſet popul⁹
qa ieſus venit hieroſolymã/ exie-
rũt obuiã ei. Cũ ramis. ℣. Erue a
framea deus animã meaʒ. Oro.

DEus q nos regēdo cõ-
ſeruas/parcēdo iuſtiſi-
cas: p paſſionē vnigeniti filij
tui dñi nr̃i ieſu xp̃i a tēporali
tribulatiōe nos eripe: ⁊ eter-
na nobis gaudia largire. P
eundeʒ chriſtũ dñm noſtrũ.
Amen. ¶ Ad miſſã. Introi.

Omie ne lõ
ge facias au
xiliuʒ tuuʒ a
me: ad defē-
ſionē meam
aſpice: libe-
ra me ō ore
leonis: et a
cornib⁹ vni-
corniũ hu-
militatē me
am. Ps. Deus de⁹ me⁹ reſpice in
me: q̄re me ōreliq̄ſti: lõge a ſalute
mea verba delictoꝝ meoꝝ. Oro.

OMnipotēs ſempiterne
deus/q humano generi
ad imitandũ humilitatis exē
plũ/ſaluatorē noſtrũ carnem
ſumere/⁊ crucē ſubire feciſti:
cõcede ꝓpitius: vt ⁊ patiētie
ipſius habere documēta/⁊ re
ſurrectionis cõſortia merea-
mur. Per eũdem. Lctõ epl'e
bti Pauli apl'i. Ad Philip. ij.

FRatres. Hoc ſentite in
vobis/qđ ⁊ in xp̃o Jeſu.
Qui cũ in forma dei eſſet: nõ
rapinaʒ arbitratus eſt eſſe ſe
equalē deo: ſed ſemetipſum
exinaniuit/ formã ſerui acci-
piēs: in ſimilitudinē hominũ
fact⁹/⁊ habitu inuent⁹ vt ho-
mo. Humiliauit ſemetipſuʒ
factus obediēs vſq̄ ad mor-
tem: mortē autē crucis. Pro-
pter qđ ⁊ deus exaltauit illũ:
⁊ donauit illi nomē qđ eſt ſu
per omne nomen: vt in noīe
Jeſu omne genu flectatᷣ: cele
ſtiũ/terreſtriũ/⁊ infernoꝝ. Et
oīs lingua confiteatᷣ/ qa dñs
noſter Jeſus xp̃s in gloria eſt
dei patris. Grad. Tenuiſti
manũ dexterã meã: ⁊ in voluntate
tua deduxiſti me: ⁊ cũ gloria aſſũ-
pſiſti me. ℣. Quã bon⁹ iſrael de⁹
rectis corde: mei auteʒ pene moti
ſunt pedes/ pene effuſi ſunt greſ-
ſus mei: qa zelaui in peccatorib⁹/

pacem peccatoꝝ videns. Tract⁹.

Deus de⁹ meus reſpice i me: q̄re me dereliq̄ſti: Lōge a ſalute mea verba d̄lictoꝝ meoꝝ. Deus me⁹ clamabo per diē / nec exaudies: ꝛ nocte / ꝛ nō ad inſipiētiā mihi. Tu aūt in ſancto habitas la⁹ iſrael. In te ſꝑauerūt patres nr̄i: ſꝑauerūt ꝛ liberaſti eos. Ad te clamauerunt ꝛ ſalui facti ſūt: in te ſꝑauerūt ꝛ nō ſūt cōfuſi. Ego autē ſum vermis ꝛ nō homo: opprobriuz hoīm ꝛ abiectio plebis. Omnes q videbāt me aſpernabant me: locuti ſunt labijs ꝛ mouerūt caput. Sꝑauit in dño eripiat eū: ſaluū faciat eū quoniaz vult eū. Ipſi vō ꝯſiderauerūt et inſpexerūt me: diuiſerūt ſibi veſtimēta mea: ꝛ ſuꝑ veſtē meā miſerūt ſortē. Libera me d̄ ore leonis: ꝛ a cornib⁹ vnicorniū hūilitatē meā. Qui timetis dñz laudate eū: vniuerſū ſemē iacob magnificate eū. Annūciabit dño generatio ventura: ꝛ annūciabūt celi iuſticiā ei⁹. Populo q naſcet / quē fecit dñs.

¶ Paſſio dñi / abſq3 bn̄dictione dicit. ꝛ ſine Dñs vobiſcū.

Paſſio dñi noſtri Jeſu chr̄i ſcd̄3 Mattheū. xxvj. et. xxvij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Scitis / quia poſt biduū paſca fiet: et fili⁹ hoīs tradet vt crucifigat. Tūc ꝯgregati ſūt pꝛīcipes ſacerdotū / ꝛ ſeniores populi / in atriū pꝛīcipis ſacerdotū / q dicebat caypħas: ꝛ ꝯſiliū fecerūt / vt ieſū dolo tenerēt / ꝛ occiderēt. Dicebāt aūt. Nō i die feſto / ne forte tumult⁹ fieret i pplo. Cū aūt ieſus eſſet in bethania in domo ſimōis lepꝛoſi: acceſſit ad eū mulier habēs alabaſtrū vnguēti pꝛecioſi: ꝛ effudit ſuꝑ caput ipſi⁹ recumbētis. Uidētes aūt diſcipuli / indignati ſūt dicētes. Ut qd perditio hec? Potuit eni iſtd venundari multo: ꝛ dari pauperib⁹. Sciēs aūt ieſus / ait illis. Quid moleſti eſtis huic mulieri? Opus eni bonū operata eſt in me. Nā ſemꝑ pauperes habetis vobiſcū: me autē nō ſemꝑ habebit3. Mittēs eni hec vnguētū hoc in corp⁹ meū: ad ſepeliendū me fecit. Amē dico vobis: vbicūq3 p̄dicatū fuerit hoc euāgeliū i toto mūdo / dicet ꝛ qd hec fecit i memoriā ei⁹. Tūc abijt vn⁹ de duodeci / q dicit iudas ſcarioth / ad pꝛīcipes ſacerdotū / ꝛ ait illis. Quid vultis mihi dare / ꝛ ego vobis eū tradā? At illi ꝯſtituerūt ei trigita argēteos. Et exinde q̄rebat opportunitatē / vt eū traderet. Prima

autez die açimoꝝ/ acceſſerūt
diſcipuli ad ieſū dicētes. Ubi
vis parem⁹ tibi comedere pa
ſca? At ieſus dixit. Ite in ciui/
tatem ad quendā: ⁊ dicite ei.
Magiſter dicit: tēpus meuz
prope eſt/apud te facio paſca
cū diſcipulis meis. Et fecerūt
diſcipuli ſicut cōſtituit illis ie
ſus: ⁊ parauerūt paſca. Ueſpe
aūt facto diſcūbebat cū duo/
decī diſcipulis ſuis. Et edēti/
bus illis/dixit. Amē dico vo
bis/ qa vnus veſtrum me tra
diturus eſt. Et cōtriſtati val/
de / ceperunt ſinguli dicere.
Nunqd ego ſuz dñe? At ille
reſpondēs ait. Qui intingit
mecū manū in parapſide/hic
me tradet. Fili⁹ qdē hominis
vadit/ſicut ſcriptū eſt de illo.
Ue aūt hoi illi / per quē fili⁹
hominis tradet̄. Bonuz erat
ei/ſi natus nō fuiſſet homo il
le. Reſpondēs aūt iudas qui
tradidit euz/dixit. Nunquid
ego ſū rabbi? Ait illi. Tu di/
xiſti. Cenantib⁹ aūt eis/acce/
pit ieſus panē: ⁊ benedixit/ac
fregit/deditq; diſcipulis ſuis/
et ait. Accipite et comedite:
hoc eſt corpus meū. Et acci/
piens calicē / gratias egit: et
dedit illis/dicens. Bibite ex
hoc omnes. Hic eſt eniz ſan/
guis me⁹ noui teſtamēti: qui
pro multis effundet̄ in remiſ
ſionē peccatoꝝ. Dico aūt vo
bis/non bibā amodo de hoc
genimine vitis vſq; in diē il/
lū/cū illō bibā vobiſcū nouū
ī regno pr̄is mei. Et hymno
dicto/ exierūt ī mōtē oliueti.
Tūc dic̄ illis ieſus. Oēs vos
ſcandalū patiemini in me in
iſta nocte. Scriptū eſt enim.
Percutiā paſtorē/⁊ diſpgent̄
oues gregis. Poſtq̄ aūt reſur
rexero/ precedā vos ī galileā.
Reſpondēs aūt petr⁹/ait illi.
Et ſi oēs ſcandaliçati fuerint
in te/ego nunq̄ ſcādaliçabor.
Ait illi ieſus. Amen dico tibi
qa ī hac nocte anteq̄ gallus
cantet/ter me negabis. Ait illi
petr⁹. Etiaz ſi oportuerit me
mori tecū/nō te negabo. Si/
militer ⁊ oēs diſcipl'i dixerūt
Tūc venit ieſus cū illis ī villā/
q̄ dicit̄ gethſemani: ⁊ dixit di
ſcipulis ſuis. Sedete hic do/
nec vadā illuc/⁊ orem. Et aſ/
ſumpto petro / ⁊ duob⁹ filijs
çebedei: cepit ɔtriſtari/⁊ me/
ſtus eſſe. Tūc ait illis. Triſtis
eſt aīa mea vſq; ad mortem.
Suſtinete hic/⁊ vigilate me/
cū. Et progreſſus puſillū/ ꝓ/
cidit in faciē ſuā orās: ⁊ dicēs.
Pater mi/ſi poſſibile eſt/trā/

ſeat a me calix iſte. Uerunta-
men/nō ſicut ego volo/ſed ſi-
cut tu. Et venit ad diſcipulos
ſuos:⁊ inuenit eos dormien
tes:⁊ dicit petro. Sic/nō po-
tuiſti vna hora vigilare me-
cū? Uigilate ⁊ orate/vt nō in-
tretis i tētationē. Spūs qdē
prōptus eſt/caro aūt infirma.
Iterū ſcdo abijt:⁊ orauit di-
cēs. Pater mi/ſi nō poteſt hic
calix trāſire/niſi bibā illū:fiat
volūtas tua. Et venit iterū:⁊
īuenit eos dormiētes. Erant
enī oculi eoꝝ grauati. Et reli
ctis illis/iterū abijt:et orauit
tertio/eundē ſermonē dicēs.
Tūc venit ad diſcipl'os ſuos:
⁊ dicit illis. Dormite iā/⁊ re-
queſcite. Ecce appropiquabit
hora:⁊ fili⁹ hoīs tradet̄ i man⁹
pctōꝝ. Surgite/eamus: ecce
appropiquabit q me tradet.
Adhuc eo loquente/ecce iu-
das vnus de duodecī venit:
⁊ cū eo turba multa cum gla
dijs ⁊ fuſtib⁹/miſſi a pricipi-
bus ſacerdotū ⁊ ſeniorib⁹ po
puli. Qui aūt tradidit eū/de-
dit illis ſignū dicēs. Quēcū-
qȝ oſculat⁹ fuero/ipſe eſt: te-
nete eū. Et cōfeſtim accedēs
ad ieſuz dixit. Aue rabbi. Et
oſculat⁹ eſt eū. Dixitqȝ illi ie-
ſus. Amice/ad quid veniſti?
Tūc acceſſerūt/⁊ man⁹ iniece
rūt in ieſū:et tenuerūt eū. Et
ecce vnus ex his q erāt cū ie
ſu/extēdēs manū/exemit gla
diū ſuū:⁊ percutiēs ſeruū pri
cipis ſacerdotū/āputauit au-
riculā eius. Tūc ait illi ieſus.
Cōuerte gladiū tuū in locuz
ſuū. Oēs enī q acceperit gla-
diū/gladio peribūt. An putas
qa nō poſſum rogare patrez
meū:⁊ exhibebit mihi modo
plus q̄ȝ duodecī legiōes an-
geloꝝ? Quō ergo īplebunt̄
ſcripture? Quia ſic oportet
fieri. In illa hora/dixit ieſus
turbis. Tanq̄ȝ ad latronē exi
ſtis cū gladijs ⁊ fuſtib⁹/cōpre
hēdere me. Quotidie apud
vos ſedebā docēs in tēplo/⁊
nō me tenuiſtis. Hoc aūt to-
tū factū eſt/vt adiplerent̄ ſcri
pture ꝓphetaꝝ. Tūc diſcipu
li oēs/relicto eo/fugierunt.
At illi tenētes ieſuz/duxerūt
eū ad cayphā principē ſacer-
dotū:vbi ſcribe ⁊ ſeniores cō-
uenerāt. Petr⁹ aūt ſeq̄bat̄ eū
a longe/vſqȝ in atriū pricipis
ſacerdotū. Et ingreſſus itro/
ſedebat cū miniſtris/vt vide
ret finē. Princeps aūt ſacer-
dotū/⁊ omne cōciliū q̄rebāt
falſuz teſtimonium cōtra ie-
ſum/vt eū morti traderēt. Et

nō īuenerūt/cū multi falſi te/
ſtes acceſſiſſent. Nouiſſime
aūt venerūt duo falſi teſtes:
⁊ dixerūt. Hic dixit. Poſſuz
deſtruere templū dei: ⁊ poſt
triduum reedificare illud. Et
ſurgens princeps ſacerdotū/
ait illi. Nihil reſpōdes ad ea/
que iſti aduerſum te teſtificā
tur? Jeſus aūt tacebat. Et pri
ceps ſacerdotū/ait illi. Adiu/
ro te ꝑ deum viuū: vt dicas
nobis/ſi tu es xp̄s filius dei.
Dicit illi ieſus. Tu dixiſti. Ue
rūtamē dico vobis: amodo vi
debitis filiuz hoīs ſedentē a
dextris virtutis dei/⁊ venientē
in nubibꝰ celi. Tūc princeps
ſacerdotū ſcidit veſtimēta ſua
dicēs. Blaſphemauit. Quid
adhuc egemus teſtibꝰ? Ecce
nunc audiſtis blaſphemiam.
Quid vobis videt̄? At illi re
ſpōdentes/dixerūt. Reus eſt
mortis. Tūc expuerūt ī faciē
eiꝰ: ⁊ colaphis eū ceciderūt.
Alij aūt palmas in faciē eius
dederūt/dicētes. Prophetiça
nobis xp̄e: qs eſt q te ꝑcuſſit?
Petrus ꝟo ſedebat foris in
atrio. Et acceſſit ad eum vna
ancilla/dicēs. Et tu cū ieſu ga
lileo eras. At ille negauit co
rā oībꝰ/dicēs. Neſcio qd di/
cis. Exeūte aūt illo ianuā/vi/
dit eū alia ācilla: ⁊ ait his qui
erāt ibi. Et hic erat cū ieſu na
çareno. Et iterū negauit cuz
iuramēto/qa nō noui hoiez.
Et poſt puſillū acceſſerūt qui
ſtabāt/⁊ dixerūt petro. Uere/
⁊ tu ex illis es: naz ⁊ loquela
tua manifeſtū te facit. Tūc ce
pit deteſtari ⁊ iurare/qa nō
nouiſſet hoīem. Et continuo
gallus cantauit. Et recordatꝰ
eſt petrꝰ ꝟbi ieſu qd̄ dixerat:
priuſq̄ȝ gallus cantet/ter me
negabis. Et egreſſus foras/
fleuit amare. Mane autē fa/
cto/ꝯſiliū inierūt oēs pricipes
ſacerdotū/⁊ ſeniores ppl'i ad
uerſus ieſuz: vt eū morti tra/
derēt. Et vinctū adduxerunt
eum: ⁊ tradiderūt pontio pi/
lato p̄ſidi. Tunc vidēs iudas
qui eū tradidit/ꝙ damnatus
eſſet: penitētia ductus/retulit
triginta argenteos principi/
bus ſacerdotum ⁊ ſenioribꝰ/
dicēs. Peccaui/tradens ſan/
guinē iuſtū. At illi dixerunt.
Quid ad nos? Tu viderꝭ. Et
ꝓiectis argenteis in templo
receſſit: ⁊ abiēs/laqueo ſe ſu/
ſpendit. Principes aūt ſacer
dotū/acceptis argēteis dixe/
runt. Nō licet eos mittere in
corbanā: qa preciū ſanguinis
eſt. Cōſilio autem inito/eme/

runt ex illis agrum figuli/in
ſepulturā peregrinoꝝ.Pro-
pter hoc vocatus eſt ager ille
acheldemach:hoc eſt ager ſā
guinis/vſq; in hodiernū diē.
Tūc impletū eſt qđ dictuz eſt
p̄ hieremiā pphetā dicentē.
Et acceperūt triginta argen
teos preciū app̄ciati/quē app̄
ciauerūt a filijs iſrael:⁊ dede
rūt eos in agrum figuli/ſicut
ↄſtituit mihi dn̄s. Jeſus aūt
ſtetit ante p̄ſidē.Et interroga
uit eū p̄ſes/dicens.Tu es rex
iudeoꝝ? Dic illi ieſus.Tu di
cis.Et cū accuſaret a principi
bus ſacerdotū ⁊ ſeniorib⁹/ni
hil reſpondit. Tunc dicit illi
pilatus.Nō audis quāta ad-
uerſum te dicūt teſtimonia?
Et nō reſpōdit ei ad vllū ver
bum:ita vt miraret preſes ve
hementer.Per diē autem ſo
lennē/cōſueuerat p̄ſes popu
lo dimittere vnū vinctū quē
voluiſſent.Habebat aūt tūc
vinctum inſignē/qui diceba
tur barabbas.Cōgregatis er
go illis/dixit pilatus.Quez
vultis dimittā vobis barab-
ban/an ieſum/q̄ dicit chr̄s?
Sciebat enī q̄ per inuidiā tra
didiſſent eū. Sedēte aūt illo
pro tribunali: miſit ad eum
vxor eius dicēs.Nihil tibi ⁊

iuſto illi.Multa enī paſſa ſū
hodie per viſum propter eū.
Principes aūt ſacerdotū ⁊ ſe
niores pſuaſerunt populis/vt
peterēt barabban: ieſū vo p̄-
derent.Reſpōdens aūt p̄ſes/
ait illis. Quē vultis vobis de
duobus dimitti? At illi dixe-
rūt.Barabban. Dicit illis pi-
latus.Quid igit̄ faciā de ie-
ſu/qui dicit̄ xp̄s? Dicūt oēs.
Crucifigat̄. Ait illis preſes.
Quid eniz mali fecit? At illi
magis clamabāt/dicētes.Cru
cifigat̄.Uidēs aūt pilat⁹ q̄a ni
hil pficeret/ſed magis tumul
tus fieret:accepta aqua lauit
manus corā populo dicens.
Innocens ego ſum a ſangui
ne iuſti huius:vos videritis.
Et reſpōdēs vniuerſus popu
lus/dixit.Sāguis ei⁹ ſup nos/
⁊ ſup filios noſtros.Tunc di
miſit illis barabban: ieſū aūt
flagellatū tradidit eis/vt cru
cifigeret̄. Tūc milites p̄ſidis
ſuſcipientes ieſum in p̄torio/
cōgregauerūt ad euz vniuer
ſam cohortē.Et exuentes eū/
chlamydē coccineā circunde
derūt ei.Et plectētes coronā
de ſpinis/poſuerūt ſup caput
eius:⁊ arundinem in dextera
eius.Et genuflexo ante eū/il
ludebāt ei dicentes. Aue rex

iudeoꝝ. Et expuentes in eũ: acceperũt arundinẽ / ꝛ ꝑcutie bant caput eiꝰ. Et poſtq̃ȝ illu ſerũt ei / exuerũt euȝ chlamy de: ꝛ induerũt eũ veſtimẽtis eius: ꝛ duxerũt eum vt cruci figerẽt. Exeuntes autẽ / inue nerunt hoiem cyreneũ noie ſimonẽ: hunc angariauerũt / vt tolleret crucẽ eiꝰ. Et vene runt in locũ q dicitur golgo tha: qđ eſt caluarie locus. Et dederũt ei vinũ bibere / cum felle mixtũ. Et cum guſtaſſet / noluit bibere. Poſtq̃ȝ autem crucifixerũt eũ / diuiſerũt ve ſtimẽta eius ſortẽ mittentes. Ut adimpleref qđ dictuȝ eſt per ꝓphetã / dicentẽ. Diuiſe runt ſibi veſtimẽta mea: ꝛ ſu per veſtẽ meã miſerũt ſorteȝ. Et ſedentes ſeruabant eũ. Et impoſuerũt ſuꝑ caput eiꝰ cau ſam ipſius ſcriptã. Hic eſt ie ſus rex iudeoꝝ. Tunc crucifi xi ſunt cũ eo duo latrones: vnus a dextris / ꝛ vnus a ſini ſtris. Pretereũtes autẽ blaſ phemabãt eũ: mouẽtes capi ta ſua / ꝛ dicentes. Uah / q de ſtruis templũ dei: ꝛ ĩ triduo illđ reedificas. Salua temet ipſum / ſi filius dei es / deſcen de de cruce. Similiter ꝛ prĩci pes ſacerdotũ illudentes cũ ſcribis ꝛ ſeniorib⁹ dicebant. Alios ſaluos fecit / ſeipſũ non poteſt ſaluũ facere. Si rex iſ rael eſt / deſcẽdat nũc de cru ce / ꝛ credim⁹ ei. Cõfidit ĩ deo / liberet nũc eum ſi vult. Dixit enĩ / qa filius dei ſum. Idipſũ aũt ꝛ latrones q crucifixi erãt cũ eo / ĩproperabãt ei. A ſexta autẽ hora / tenebre facte ſunt ſuꝑ vniuerſam terrã / vſq; ad horã nonam. Et circa horam nonã / clamauit ieſus voce ma gna / dicẽs. Eli / eli / lamaſaba chtani. Hoc eſt. Deus meus / de⁹ me⁹ / vt qd dereliqſti me? Quidã aũt illic ſtãtes ꝛ audi entes / dicebãt. Helyã vocat iſte. Et cõtinuo currẽs vnus ex eis / acceptã ſpongiã imple uit aceto: ꝛ impoſuit arundi ni: et dabat ei bibere. Ceteri ꝟo dicebãt. Sine / videam⁹ an veniat helyas liberans eum. Ieſus autẽ iterũ clamãs voce magna / emiſit ſpiritũ. ¶ Pa ter noſter. Et ecce velũ templi ſciſſũ eſt in duas partes: a ſũ mo vſq; deorſũ. Et terra mo ta eſt: ꝛ petre ſciſſe ſunt: ꝛ mo numẽta aperta ſunt: ꝛ multa corpora ſanctoꝝ qui dormie rãt / ſurrexerũt. Et exeũtes de monumẽtis / poſt reſurrectio nẽ ei⁹ venerũt in ſanctã ciui tatẽ:

tatem: ⁊ apparuerũt multis.
Centurio aũt ⁊ q cũ eo erant
cuſtodiẽtes ieſum/viſo terre/
motu/⁊ his q̃ fiebãt:timuerũt
valde/dicẽtes. Uere fili⁹ dei
erat iſte. Erãt aũt ibi mulie/
res multe a longe:que ſecu/
te erãt ieſum a galilea mini/
ſtrãtes ei:inter q̃s erat maria
magdalene/⁊ maria iacobi/
⁊ ioſeph mater/⁊ mater filio
rum çebedei. Cum autẽ ſero
factũ eſſet:venit qdã homo di
ues ab arimathia/nomie io/
ſeph:q ⁊ ipſe diſcipulus erat
ieſu. Hic acceſſit ad pilatum:
⁊ petijt corp⁹ ieſu. Tũc pilat⁹
iuſſit reddi corp⁹. Et accepto
corpore/ioſeph inuoluit illđ
in ſindone mũda:⁊ poſuit il/
lud in monumẽto ſuo nouo/
qđ exciderat in petra. Et ad/
uoluit ſaxũ magnũ ad oſtiuꝫ
monumẽti:⁊ abijt. Erãt autẽ
ibi maria magdalene/⁊ alte/
ra maria/ſedẽtes cõtra ſepul/
chrũ. Hic legit̃ in modũ euã
gelij. Altera aũt die/que eſt
poſt paraſceuen: cõuenerunt
pricipes ſacerdotũ ⁊ phariſei
ad pilatũ/dicẽtes. Dñe/recor
dati ſum⁹:qa ſeductor ille di
xit adhuc viuẽs:poſt tres dies
reſurgã. Jube ergo cuſtodiri
ſepulchꝝ vſqꝫ in diẽ tertiuꝫ:
ne forte veniãt diſcipuli ei⁹/
⁊ furent̃ eũ:⁊ dicãt plebi/ſur
rexit a mortuis: ⁊ erit nouiſ/
ſimus error peior priore. Ait
illis pilat⁹. Habetis cuſtodi/
am: ite/cuſtodite ſicut ſcitis.
Illi aũt abeuntes/munierũt
ſepulchꝝ/ſignãtes lapidẽ cũ
cuſtodib⁹. Offer. Imprope/
riũ expectauit cor meũ ⁊ miſeriã:
⁊ ſuſtinui q ſimul ꝯtriſtaret̃ ⁊ non
fuit:cõſolantẽ me q̃ſiui ⁊ nõ inue/
ni:⁊ dederũt in eſcam meã fel: ⁊ i
ſiti mea potauerũt me aceto. Se/
cre. Ipſa maieſtati tue dñe
fideles ppl̃os cõmendet ob/
latio:que p filiũ tuũ reconci/
liauit inimicos. Per eũ. Pre
fatio. Qui ſalutẽ humãi. Cõio.
Pater/ſi nõ poteſt hic calix trãſi
re niſi bibam illũ:fiat volũtas tua.
Cõpl̃. Per huius dñe opa/
tiõeꝫ myſterij/⁊ vitia nr̃a pur
gent̃:⁊ iuſta deſideria ꝯpleã
tur. P. ¶ Feria ſcda. Intro.
Iudica dñe nocentes me:
expugna ĩpugnantes me:
apprehẽde arma ⁊ ſcutũ:
⁊ exurge in adiutoriũ meum dñe
virtus ſalutis mee. Ps. Effunde
frameã ⁊ cõclude aduerſus eos q
pſequuntur me: dic aĩe mee ſalus
tua ego ſũ. Iudica dñe no. Oro.
Da qm̃s omp̃s deus:vt
q in tot aduerſis ex no/

ſtra infirmitate deficimꝰ / in-
tercedente vnigeniti filij tui
paſſiõe reſpiremꝰ. Qui tecũ.

Lectõ Eſaie prophete. l.

IN dieb' illis. Dixit eſa
ias. Dñs deus aperuit mihi
aurẽ: ego aũt non cõtradico:
retrorſum non abij. Corpus
meũ dedi ꝑcutientibꝰ/⁊ ge
nas meas vellentibꝰ. Faciez
meã nõ auerti ab increpan-
tibus ⁊ cõſpuentibus in me.
Dñs deus auxiliator meus:
⁊ ideo nõ ſum ɔfuſus. Ideo
poſui faciẽ meã vt petrã du-
riſſimã: ⁊ ſcio qm̃ nõ ɔfũdar.
Iuxta eſt q iuſtificat me: quis
cõtradicet mihi? Stemꝰ ſimꝉ.
Quis eſt aduerſariꝰ meꝰ? Ac
cedat ad me. Ecce dñs deꝰ au
xiliator meꝰ. Quis eſt q con
dẽnet me? Ecce omnes quaſi
veſtimentũ ɔterenꝉ: tinea co
medet eos. Quis ex vobis ti
mẽs dñm / audiẽs vocẽ ſerui
ſui? Quis ambulauit in tene
bris / ⁊ nõ eſt lumẽ ei? Speret
in nomine dñi: ⁊ innitaꝉ ſuꝑ
dñm deũ ſuũ. **Grad.** Exur
ge dñe: ⁊ intẽde iudiciũ meũ: deꝰ
meꝰ ⁊ dñs meꝰ ĩ cauſã meã. **℣.** Ef
funde frameã ⁊ ɔclude aduerſus
eos q me ꝑſequunꝉ. **S. Ioã. xij.**

IN illo tpe. Ante ſex di
es paſce venit ieſus be
thaniã / vbi laçarꝰ fuerat mor
tuus / quẽ ſuſcitauit ieſus. Fe
cerũt aũt ei cenã ibi: ⁊ mar-
tha miniſtrabat. Laçarus vo
vnꝰ erat ex diſcũbẽtibꝰ cũ eo.
Maria ergo accepit librã vn
guẽti nardi piſtici precioſi / ⁊
vnxit pedes ieſu: ⁊ extersit pe
des eiꝰ capillis ſuis: ⁊ domus
impleta eſt ex odore vnguẽ-
ti. Dicit ergo vnus ex diſcipu
lis eiꝰ iudas ſcariothis / q erat
eũ traditurꝰ. Quare hoc vn-
guentũ nõ venijt trecẽtis de-
narijs: ⁊ datũ eſt egenis? Di-
xit aũt hoc: nõ qa de egenis
pertinebat ad euz / ſed qa fur
erat: ⁊ loculos habẽs / ea que
mittebanꝉ portabat. Dixit ḡ
ieſus. Sinite illã / vt in diẽ ſe-
pulture mee ſeruet illđ. Pau
peres eni ſemꝑ habebitis vo
biſcũ: me aũt nõ ſemꝑ habebi
tis. Cognouit ḡ turba multa
ex iudeis / qa illic eſt: ⁊ vene-
rũt nõ ꝓpter ieſum tm̃ / ſed vt
laçarũ viderẽt / quẽ ſuſcitauit
a mortuis. Cogitauerũt autẽ
pricipes ſacerdotũ / vt ⁊ laça-
rũ ĩterficerẽt: qa multi ꝓpter
illũ abibãt ex iudeis / ⁊ crede
bãt ĩ ieſũ. In craſtinũ aũt / tur
ba multa q̃ cõuenerat ad diẽ
feſtũ / cũ audiſſent qa venit ie
ſus hieroſolymã / acceperunt

ramoſ palmarũ:et ꝓceſſerũt obuiã ei:et clamabãt. Oſanna:benedict⁹ q̃ venit in noĩe dñi/rex iſrael. Et iuenit ieſuſ aſellũ/ꝛ ſedit ſup eũ: ſicut ſcriptũ eſt. Noli timere filia ſiõ: ecce rex tu⁹ venit ſedens ſup pullũ aſine. Hec non cognouerũt diſcipuli ei⁹ primũ:ſed quãdo glorificatus eſt ieſus/ tũc recordati ſũt: qa hec erãt ſcripta de eo: ꝛ hec fecerũt ei. Teſtimoniũ ergo perhibebat turba/q̃ erat cũ eo quãdo lazarũ vocauit de monumẽto:ꝛ ſuſcitauit eũ a mortuis. Propterea ꝛ obuiã venit ei turba: qa audierũt eũ feciſſe hoc ſignuz. Phariſei ergo dixerũt ad ſemetipſoſ. Uidetiſ qa nihil ꝓficim⁹: Ecce mũd⁹ tot⁹ poſt eũ abijt. Erant autẽ qdã gẽtiles ex his q aſcẽderãt/ vt adorarẽt ĩ die feſto. Hi ergo acceſſerunt ad philippũ/qui erat a bethſaida galilee: ꝛ rogabãt eũ dicẽtes. Dñe/volumus ieſũ videre. Uenit philipp⁹/ꝛ dicit andree. Andreas rurſũ ꝛ philipp⁹ dixerunt ieſu. Jeſuſ aũt reſpõdit eiſ/dicẽs. Uenit hora/vt clarificet̃ fili⁹ hoiſ. Amẽ amẽ dico vobis:niſi granũ frumẽti cadẽs in terrã/mortuũ fuerit/ipſuz ſolũ manet. Si aũt mortuum fuerit/multum fructũ affert. Qui amat animã ſuã/perdet eã. Et q̃ odit animã ſuã ĩ hoc mũdo/in vitã eternã cuſtodit eaz. Siqs mihi miniſtrat/me ſequat̃. Et vbi ſũ ego/illic et miniſter me⁹ erit. Siqs mihi miniſtrauerit/honorificabit eũ pater me⁹. Nunc aĩa mea turbata eſt. Et qd dicã: Pater/ſaluifica me ex hac hora. Sed ꝓpterea veni in hãc horã. Pater/clarifica nomẽ tuũ. Uenit ergo vox de celo dicẽs. Et clarificaui/ꝛ iterũ clarificabo. Turba ergo q̃ ſtabat ꝛ audierat/dicebat tonitruũ factuz eſſe. Alij aũt dicebant. Angelus ei locut⁹ eſt. Reſpõdit ieſus/ꝛ dixit. Nõ propter me hec vox venit/ſed ꝓpter vos. Nũc iudiciũ eſt mundi: nũc pᷓceps hui⁹ mũdi eijciet̃ foras. Et ego ſi exaltatuſ fuero a terra/omnia traham ad meipſũ. Hoc autẽ dicebat/ſignificãs qua morte eſſet moriturus. Reſpondit ei turba. Nos audiuimus ex lege/ qa xp̃s manet ĩ eternũ:ꝛ quõ tu diciſ/oportet exaltari filiũ hominiſ: Et qſ eſt iſte fili⁹ hoiſ: Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicũ lumen in vobis eſt:

ambulate dū lucē habetis/vt
nō vos tenebre cōprehēdāt.
Et q ābulat i tenebris/neſcit
quo vadat. Dū lucē habetis/
credite i lucē/vt filij lucis ſitis.
Hec locut⁹ eſt ieſus: ⁊ abijt/⁊
abſcōdit ſe ab eis. Offer. Eri
pe me de inimicis meis dn̄e ad te
confugi: doce me facere volūtatē
tuā qa de⁹ me⁹ es tu. Sec. Mu
nera nos q̄s dn̄e oblata puri
ficēt: ⁊ te nob iugiter faciāt eſ
ſe placatū. P. Cōio. Erube
ſcant ⁊ revereant ſimul q gratulā
tur malis meis: iduant pudore et
reverētia q maligna loquūtur ad
uerſū me. Cōpl. Prebeāt nob
dn̄e diuinū tua ſctā feruorē:
quo eoꝝ pariter ⁊ actu dlecte
mur ⁊ fructu. P. Sup ppl'm.
Adiuua nos de⁹ ſalutarꝫ nr̄:
⁊ ad bn̄ficia recolēda/qb⁹ nos
īſtaurare dignat⁹ es: tribue ve
nire gaudētes. P. ¶ Fer. iij.
Nos aūt gloriari oportet i
cruce dn̄i nr̄i ieſu chr̄i: in
quo eſt ſalus vita ⁊ reſur
rectio nr̄a: p quē ſaluati ⁊ liberati
ſum⁹. Ps. De⁹ miſeat nr̄i ⁊ bn̄di
cat nob: illuminet vultū ſuū ſuper
nos ⁊ miſeat nr̄i. Nos aūt. Orō.
Omps ſēpiterne de⁹/da
nob ita dn̄ice paſſiōis ſa
cramēta pagere: vt idulgētiā
percipere mereamur. P eūd.

Lcō Hieremie pph. xj.
In dieb⁹ illis. Dixit hie
remias. Dn̄e/dmōſtraſti mihi
⁊ cognoui: tu oſtendiſti mihi
ſtudia eoꝝ. Et ego q̄ſi agnus
māſuet⁹/q portat ad victimā.
Et nō cognoui/qa cogitauert
ſup me ɔſilia/dicētes. Mitta
mus lignū i panē ei⁹: ⁊ erada
mus eū d terra viuentiū: ⁊ no
mē ei⁹ nō memoret āpli⁹. Tu
aūt dn̄e ſabaoth q iudicas iu
ſte: ⁊ pbas renes ⁊ corda: vi
deā vltionē tuā ex eis. Tibi
eni reuelaui cauſaꝫ meā/dn̄e
deus me⁹. Grad. Ego aūt cū
mihi moleſti eſſēt iduebā me cili
cio: ⁊ humiliabā i ieiunio animaꝫ
meā: ⁊ orō mea i ſinu meo ɔuertet.
℣. Iudica dn̄e nocētes me: expu
gna ipugnātes me: apphēde arma
⁊ ſcutū ⁊ exurge i adiutoriū mihi.
¶ Paſſio dn̄i nr̄i Jeſu chr̄i
ſcdm Marcum. xiiij. et. xv. c.
In illo tpe. Erat paſca ⁊
azima poſt biduū. Et q̄
rebāt ſūmi ſacerdotes ⁊ ſcribe
quō ieſū dolo tenerēt ⁊ occi
derēt. Dicebāt aūt. Nō in die
feſto/ne forte tumult⁹ fieret i
pplo. Et cū eſſet ieſus betha
nie in domo ſimōis leproſi/⁊
recumberet: venit mulier ha
bēs alabaſtrū vnguēti nardi
piſtici pcioſi: et fracto alaba

ſtro/effudit ſuper caput eius. Erāt aūt qdā indigne ferētes intra ſemetipſos/ꝛ dicentes. Ut qd ꝑditio iſta vnguēti fa/cta eſt? Poterat enī vnguētū iſtud venūdari plus q̄ trecē/tis denarijs: ꝛ dari pauꝑib⁹. Et fremebāt in eā. Jeſus aūt dixit. Sinite eā. Quid illi mo leſti eſtis? Bonū opus opata eſt in me. Semꝑ enī pauꝑes habetis vobiſcū: ꝛ cū volueri tis/poteſtis illis benefacere: me aūt nō ſemper habebitis. Qd habuit/hec fecit: ꝓuenit vngere corpus meū in ſepul turā. Amē dico vobis: vbicū/q̄ predicatū fuerit euāgeliū iſtd ī vniuerſo mūdo: ꝛ qd fe cit hec narrabit̄ in memoriā ei⁹. Et iudas ſcariothis vnus de duodecim/abijt ad ſūmos ſacerdotes: vt proderet eū il/lis. Qui audiētes/gauiſi ſunt: ꝛ ꝓmiſerunt ei pecuniā ſe da turos. Et querebat quō eum opportūe traderet. Et primo die açimoꝝ/ quādo paſca im molabāt: dicunt ei diſcipuli. Quo vis eam⁹/ꝛ parem⁹ tibi vt manduces paſca? Et mittit duos ex diſcipulis ſuis: ꝛ di/cit eis. Ite in ciuitatē: ꝛ occur ret vobis homo lagenā aque baiulans. Sequimini euꝫ: et quocūq̄ introierit/dicite do mino domus: qa magiſter di cit. Ubi eſt refectio mea: vbi paſca cū diſcipulis meis man ducē? Et ipſe vobis demōſtra/bit cenaculū grande ſtratū: ꝛ illic parate nobis. Et abierūt diſcipuli ei⁹: ꝛ venerūt in ci/uitatē: ꝛ inuenerūt ſicut dixe rat illis: et parauerunt paſca. Ueſpe aūt facto/venit cū duo decī: ꝛ diſcūbentib⁹ eis ꝛ mā ducantib⁹/ait ieſus. Amē di/co vobis: qa vn⁹ ex vobis tra/det me/ q̄ māducat mecū. At illi ceperūt ɔtriſtari: ꝛ dicere ei ſingillatim. Nūquid ego? Qui ait illis. Unus ex duode cim/q̄ intingit mecū manū in catino. Et filius qdē hoīs va/dit/ſicut ſcriptū eſt de eo. Ue aūt hoī illi/ꝑ quē fili⁹ hoīs tra det̄. Bonuꝫ erat ei/ſi nō eſſet natus homo ille. Et mādicā tib⁹ illis/accepit ieſus paneꝫ: ꝛ benedicens/fregit: et dedit eis/ꝛ ait. Sumite: hoc eſt cor/pus meuꝫ. Et accepto calice/ gratias agēs/dedit eis. Et bibe rūt ex illo omnes. Et ait illis. Hic eſt ſanguis me⁹ noui te/ſtamēti: q̄ ꝓ multis effundet̄. Amē dico vobis: qa iā nō bi/bā de genimine vitis/vſq̄ in diē illū/cū illud bibā nouuꝫ

in regno dei. Et hymno di-
cto/exierũt in montẽ oliuaꝝ.
Et ait eis ieſus. Oẽs ſcandali
çabimini in me in nocte iſta:
qa ſcriptũ eſt. Percutiam pa-
ſtorem / et diſpergenť oues.
Sed poſtq̄ꝫ reſurrexero / p̄ce-
dã vos in galileã. Petr⁹ autẽ
ait illi. Et ſi oẽs ſcãdaliçati fu
erint / ſed nõ ego. Et ait illi ie
ſus. Amẽ dico tibi: qa tu ho-
die in nocte hac / priuſq̄ꝫ gall⁹
vocẽ bis dederit: ter me es ne-
gatur⁹. At ille ampli⁹ loque-
batur. Et ſi oportuerit me ſi-
mul cõmori tibi / nõ te nega-
bo. Similiter aũt ꝛ oẽs dice-
bãt. Et veniunt in prediũ / cui
nomẽ gethſemani. Et ait di-
ſcipl'is ſuis. Sedete hic / dõec
orem. Et aſſumit petrũ ꝛ ia-
cobũ ꝛ ioannẽ ſecũ: ꝛ cepit pa
uere / ꝛ tedere. Et ait illis. Tri
ſtis eſt aĩa mea vſq̄ꝫ ad mortẽ
Suſtinete hic / et vigilate. Et
cũ ꝓceſſiſſet paululuꝫ / ꝓcidit
ſup terraꝫ: ꝛ orabat / vt ſi fieri
poſſet / trãſiret ab eo hora: ꝛ di
xit. Abba pater / oĩa tibi poſſi
bilia ſunt: trãſfer calicẽ hunc
a me. Sed non qđ ego volo /
ſed qđ tu. Et venit / ꝛ inuenit
eos dormiẽtes. Et ait petro.
Simõ dormis? Non potui-
ſti vna hora vigilare? Vigi-
late ꝛ orate / vť nõ intretis in
tẽtationẽ. Spũs qdẽ ꝓmpt⁹
eſt / caro ṽo infirma. Et iterũ
abiens / orauit: eundẽ ſmonẽ
dicẽs. Et reuerſus / denuo in-
uenit eos dormiẽtes (erãt enĩ
oculi eoꝝ grauati) ꝛ ignora-
bant qd reſpõderẽt ei. Et ve
nit tertio: ꝛ ait illis. Dormite
iã / ꝛ requieſcite. Sufficit. Ve-
nit hora: ecce filius hoĩs tra-
deť in man⁹ peccatoꝝ. Surgi
te / eamus. Ecce q me tradet /
ꝓpe eſt. Et adhuc eo loquẽ-
te / venit iudas ſcarioth vn⁹ de
duodeciꝫ: ꝛ cũ eo turba mul-
ta cũ gladijs ꝛ lignis / miſſi a
ſummis ſacerdotib⁹ ꝛ ſcribis
ꝛ ſenioribus. Dederat auteꝫ
traditor ei⁹ ſignũ eis dicens.
Quẽcũq̄ꝫ oſculat⁹ fuero / ipſe
eſt: tenete eũ / ꝛ ducite caute.
Et cũ vẽiſſet ſtatĩ accedẽs ad
eũ / ait. Aue rabbi. Et oſculat⁹
eſt euꝫ. At illi man⁹ iniecerũt
in ieſũ: ꝛ tenuerũt eũ. Vnus
aũt qdã de circũſtãtib⁹ educẽs
gladiũ / ꝑcuſſit ſeruũ ſũmi ſa-
cerdotis: ꝛ amputauit illi au-
riculã. Et reſpõdẽs ieſus / ait il
lis. Tanq̄ꝫ ad latronẽ exiſtis
cũ gladijs ꝛ lignis ꝯprehẽde
re me. Quotidie erã apđ vos
in tẽplo docẽs / ꝛ nõ me tenui-
ſtis. Sed vt ĩpleanť ſcripture.

Tūc diſcipuli ei⁹ relinquētes
eū/omnes fugerunt. Adole-
ſcēs aūt quidā ſequebat̄ eū/
amictus ſindone ſup nudo: ⁊
tenuerūt eum. At ille reiecta
ſindone/nudus ꝓfugit ab eis.
Et adduxerūt ieſum ad ſum-
mū ſacerdotē: et cōuenerunt
oēs ſacerdotes ⁊ ſcribe ⁊ ſe-
niores. Petrus aūt a lōge ſe-
cut⁹ eſt eū/vſqꝫ intro in atriū
ſummi ſacerdotis: ⁊ ſedebat
cū miniſtris ⁊ calefaciebat ſe
ad ignē. Sūmi vͦo ſacerdotes
⁊ oē cōciliū/querebāt aduer-
ſus ieſū teſtimoniuꝫ/vt eum
morti traderēt: nec inuenie-
bant. Multi aūt teſtimoniuꝫ
falſū dicebāt aduerſus eum:
⁊ cōuenientia teſtimonia nō
erant. Et qdā ſurgētes/falſuꝫ
teſtimoniū ferebāt aduerſus
eū/dicētes. Quoniā nos audi
uim⁹ eū dicentē. Ego diſſol
uam templū hoc manufactū:
⁊ poſt triduū aliud nō manu-
factū edificabo. Et nō erat cō
ueniens teſtimoniū illoꝝ. Et
exurgēs ſummus ſacerdos ī
mediū/interrogauit ieſū di-
cēs. Nō reſpōdes qcq̄ꝫ ad ea
q̄ tibi obijciunt̄ ab his? Ille
aūt tacebat/et nihil reſpōdit.
Rurſū ſumm⁹ ſacerdos iter-
rogabat euꝫ/⁊ dixit ei. Tu es
xp̄s fili⁹ dei benedicti? Ieſus
aūt dixit illi. Ego ſum: et vi-
debitis filiū hoīs ſedētem a
dextris virtutis dei: ⁊ venientē
cū nubib⁹ celi. Sūmus aūt ſa
cerdos ſcindēs veſtimēta ſua/
ait. Quid adhuc deſideram⁹
teſtes? Audiſtis blaſphemiā.
Quid vobis videt̄? Qui om
nes cōdēnauerūt eū eſſe reū
mortis. Et ceperūt qdā ꝯſpue
re eū: ⁊ velare faciē eius: ⁊ co
laphis eū cedere: ⁊ dicere ei.
Prophetiça. Et miniſtri ala-
pis eū cedebāt. Et cū eſſet pe
trus in atrio deorſum: venit
vna ex ancillis ſūmi ſacerdo
tis: ⁊ cū vidiſſet petrū calefa-
cientē ſe/aſpiciēs illuꝫ ait. Et
tu cuꝫ ieſu naçareno eras. At
ille negauit/dicēs. Neqꝫ ſcio/
neqꝫ noui qd dicas. Et exijt
foras ante atriū: ⁊ gall⁹ canta
uit. Rurſus aūt cū vidiſſet il-
lū ancilla/cepit dicere circun
ſtantib⁹: quia hic ex illis eſt.
At ille iterū negauit. Et poſt
puſillū/rurſus q aſtabant/di-
cebāt petro. Uere ex illis es:
nam ⁊ galileus es. Ille auteꝫ
cepit anathematiçare ⁊ iura-
re: qa neſcio hoīem iſtū quē
dicitis. Et ſtatī gall⁹ iterū can
tauit. Et recordatus eſt petr⁹
verbi quod dixerat ei ieſus:

priuſq̄ʒ gallus cantet bis / ter me negabis : ⁊ cepit flere. Et cõfeſtim mane cõciliū faciētes ſummi ſacerdotes cū ſenioribus ⁊ ſcribis/⁊ vniuerſo ɔcilio: vinciētes ieſū/duxerūt ⁊ tradiderūt pilato. Et interrogauit euʒ pilat⁹. Tu es rex iudeoꝝ? At ille reſpōdēs / ait illi. Tu dicis. Et accuſabāt eū ſūmi ſacerdotes ī multis. Pilat⁹ aūt rurſū īterrogauit eū/ dicēs. Nō reſpōdes quicq̄ʒ? Uides in quātis te accuſant? Jeſus aūt ampli⁹ nihil reſpōdit /ita vt miraret̄ pilat⁹. Per diē aūt feſtū ſolebat dimittere illis vnū ex vinctis/ quēcūq̄ʒ petiſſēt. Erat aūt q̄ dicebat̄ barabbas/q̄ cū ſeditioſis erat vinct⁹: q̄ in ſeditione fecerat homicidiū. Et cū aſcendiſſet turba/cepit rogare : ſicut ſēper faciebat illis. Pilat⁹ autē reſpōdit eis/⁊ dixit. Uultis/dimittā vobis regē iudeorum? Sciebat eni q̄ p̄ inuidiā tradidiſſent eū ſūmi ſacerdotes. Pōtifices aūt ɔcitauerūt turbā/vt magis barabban dimitteret eis. Pilat⁹ autē iterū reſpondēs/ait illis. Quid ergo vultis faciā regi iudeoꝝ? At illi iterū clamauerūt. Crucifige eū. Pilat⁹ vo dicebat illis. Quid eniʒ mali fecit? At illi magis clamabant. Crucifige eū. Pilatus aūt volēs populo ſatiſfacere/dimiſit illis barabban: ⁊ tradidit ieſū flagellis ceſum/vt crucifigeret̄. Milites aūt duxerunt eū intro ī atriū pretorij: ⁊ ɔuocāt totaʒ cohortē: ⁊ induūt eū purpura: ⁊ imponūt ei plectētes ſpineā coronā: ⁊ ceperūt ſalutare eū. Aue rex iudeoꝝ. Et percutiebāt caput ei⁹ arundine: ⁊ cōſpuebāt eū: ⁊ ponētes genua/ adorabāt euʒ. Et poſtq̄ʒ illuſerūt ei/exuerūt illū purpura: ⁊ induerūt illū veſtimētis ſuis: ⁊ educūt illū vt crucifigerēt eū. Et angariauerunt p̄tereuntē quēpiam/ ſimonē cyreneū venientē de villa: patrē alexandri ⁊ ruffi/vt tolleret crucē ei⁹. Et p̄ducūt illuʒ ī golgotha locū: qd̄ eſt interp̄tatū caluarie locus. Et dabāt ei bibere myrrhatū vinum: ⁊ nō accepit. Et crucifigētes eū/ diuiſerūt veſtimēta ei⁹: mittentes ſortē ſup̄ eis/q̄s qd̄ tolleret. Erat autē hora tertia/⁊ crucifixerūt eū. Et erat titul⁹ cauſe ei⁹ īſcript⁹: rex iudeoꝝ. Et cū eo crucifigunt duos latrones: vnū a dextris/ ⁊ aliū a ſiniſtris ei⁹. Et īpleta eſt ſcri-

ptura q̃ dicit:⁊ cũ iniquis re/
putat⁹ eſt.Et pretereũtes blaſ
phemabãt eũ:mouẽtes capi/
ta ſua/⁊ dicẽtes.Uah qui de/
ſtruis templũ dei/⁊ in tribus
diebus reedificas:ſaluuꝫ fac
temetipſũ/deſcendẽs de cruce.
Similiter ⁊ ſũmi ſacerdotes
illudẽtes ad alterutrũ cũ ſcri
bis dicebãt.Alios ſaluos fe/
cit:ſeipſũ nõ poteſt ſaluũ face
re.Xp̃s rex iſrael deſcendat
nũc de cruce/vt videam⁹ ⁊ cre
damus.Et qui cũ eo crucifixi
erãt/cõuiciabant̃ ei.Et facta
hora ſexta/tenebre facte ſunt
ſup totã terrã/vſqꝫ ad horam
nonã.Et hora nona/exclama
uit ieſus voce magna/dicẽs.
Eloi/eloi/lamaſabachtani.
Qd̕ ẽ iterp̃tatũ.De⁹ me⁹/de⁹
meus/vt qd dereliqſti me?Et
qdã de circũſtãtib⁹ audiẽtes/
dicebãt.Ecce helyam vocat.
Currẽs aũt vnus/⁊ iplẽs ſpõ/
giã aceto/circũponenſqꝫ cala
mo/potũ dabat ei dicẽs.Si/
nite/videam⁹ ſi veniat hely/
as ad deponendũ eũ.Jeſus
aũt emiſſa voce magna/expi/
rauit. Pater noſter. Et velũ
tẽpli ſciſſũ eſt in duo:a ſũmo
vſqꝫ deorſũ.Uidẽs aũt centu
rio/q ex aduerſo ſtabat:qa ſic
clamans expiraſſet/ait.Uere
hic homo filius dei erat.Erãt
autẽ ⁊ mulieres de longe aſ/
piciẽtes:inter quas erat ma/
ria magdalene/⁊ maria iaco
bi minoris/et ioſeph mater/
⁊ ſalome:⁊ cũ eſſet in galilea/
ſequebant̃ eũ:⁊ miniſtrabãt
ei.Et alie multe que ſimul cũ
eo aſcenderãt hieroſolymã.
Hic legit̃ in modũ euãgelij.
Et cũ iam ſero eſſet factuꝫ:
qa erat paraſceue/quod erat
ante ſabbatum:venit ioſeph
ab arimathia nobilis decurio
q et ipſe erat expectãs regnũ
dei.Et audacter introiuit ad
pilatũ:⁊ petijt corp⁹ ieſu.Pi/
lat⁹ aũt mirabat̃ ſi iam obijſ/
ſet.Et accerſito centurione/
interrogauit eũ ſi iaꝫ mortu⁹
eſſet.et cũ cognouiſſet a cẽtu
rione/donauit corp⁹ ioſeph.
Joſeph aũt mercatus ſindo/
nem/⁊ deponẽs eũ/inuoluit
ſindone:⁊ poſuit eũ in monu
mẽto/qd̕ erat exciſum de pe/
tra:⁊ aduoluit lapidẽ ad oſti/
um monumẽti. Offer. Cu/
ſtodi me dñe d̕ manu peccatoris:
⁊ ab hoĩbus iniqs eripe me dñe.
Secre. Sacrificia nos q̃s
dñe ꝓpẽſius iſta reſtaurent:
que medicinalib⁹ ſunt inſti/
tuta ieiunijs. P dñm. Cõio.
Aduerſũ me exercebant̃ q ſede/

bāt in porta:⁊ in me pſallebāt qui bibebāt vinū : ego v̇o orōnez meā ad te dn̄e tēpus beneplaciti de⁹ in multitudine miſericordie tue. Cō-plē. Sanctificatiōibus tuis op̄s de⁹:⁊ vitia noſtra curentur:et remedia nobis eterna proueniant. P. Sup ppl̄m. Tua nos miſericordia deus ⁊ ab omni ſurreptiōe vetuſtatis expurget : ⁊ capaces ſācte nouitatis efficiat. Per dn̄m.

¶ Feria quarta. Introitus.

IN noīe dn̄i omne genu flectat̄/celeſtiū/terreſtrium ⁊ infernoꝝ:quia dn̄s factus eſt obediēs vſqꝫ ad mortē/mortez aūt crucis : ideo dn̄s ieſus xp̄s in gloria eſt dei p̄ris. P̄s. Dn̄e exaudi orationē meā:⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Finito Kyrieleiſon dr̄ Orem⁹ cuz Flect.ge. Le.

PReſta q̄s omp̄s Orō. deus:vt q noſtris exceſ-ſibus inceſſanter affligimur: per vnigeniti tui paſſionē liberemur. Qui tecuz. In modum lectionis. Lectio Eſaie prophete.lxij. et.lxiij.c.

HEc dicit dn̄s de⁹. Dicite filie ſion. Ecce ſaluator tu⁹ venit:ecce merces ei⁹ cuz eo. Quiſ eſt iſte q venit de edom/ tinctis veſtib⁹ de boſra? Iſte formoſus in ſtola ſua:gradiens in multitudine fortitudiniſ ſue. Ego qui loquor iuſticiā:⁊ ꝓpugnator ſū ad ſaluādum. Quare ergo rubrū eſt indumentū tuuz: ⁊ veſtimēta tua ſicut calcantiū in torculari? Torcular calcaui ſolus: et de gentib⁹ nō eſt vir mecum. Calcaui eos in furore meo: ⁊ cōculcaui eos ī ira mea. Et aſperſus eſt ſanguis eoꝝ ſup veſtimēta mea:⁊ omnia īdumēta mea inqnaui. Dies eni vltioniſ in corde meo:annuſ retributionis mee venit. Circūſpexi/ ⁊ nō erat auxiliator: queſiui/⁊ non fuit q adiuuaret. Et ſaluauit mihi brachiū meuz:⁊ indignatio mea/ipſa auxiliata eſt mihi. Et cōculcaui populos in furore meo: ⁊ inebriaui eos in indignatiōe mea:⁊ detraxi in terrā virtutē eoꝝ. Miſerationū dn̄i recordabor:laudē dn̄i ſup omnib⁹ que reddidit nobis dn̄s deuſ noſter. Grad. Ne auertas faciē tuā a puero tuo : quoniā tribulor velociter exaudi me. V. Saluū me fac de⁹ quoniā intrauerūt aque vſqꝫ ad animā meā : infixus ſum in limo ꝓfundi et nō eſt ſubſtantia. Deide Dn̄ſ vobiſcū dicat̄ ſine Flec.ge. Orō.

DEus q ꝓ nobis ſiliū tuū

crucis patibulũ ſubire volui/ſti / vt inimici a nobis expelleres poteſtatē: cõcede nobis famulis tuis: vt reſurrectiõis gratiā conſeq mereamur. Per eūdē. Lctō eſaie pphete. liij.

IN dieb⁹ illis. Dixit eſaias. Dñe qs credidit auditui noſtro: et brachiū dñi cui reuelatū eſt? Et aſcendet ſicut virgultū corā eo: ⁊ ſicut radix de terra ſitienti. Non eſt ſpecies ei neq decor. Et vidimus eū / ⁊ nō erat aſpect⁹: ⁊ deſiderauimus eū deſpectū / ⁊ nouiſſimū viroꝝ: virū doloꝝ / ⁊ ſcientē infirmitatez. Et q̃ſi abſcōdit⁹ vultus ei⁹ et deſpect⁹: vnde nec reputauim⁹ eū. Uere languores noſtros ipſe tulit: ⁊ dolores nr̃os ipſe portauit. Et nos putauimus eū quaſi leproſū: ⁊ pcuſſuz a deo ⁊ humiliatū. Ipſe aūt vulnerat⁹ eſt ppter iniqtates noſtras: attritus eſt ppter ſcelera nr̃a. Diſciplina pacis nr̃e ſup eū: ⁊ liuore eius ſanati ſumus. Oēs nos q̃ſi oues errauim⁹: vnuſquiſq in viā ſuaz declinauit: ⁊ dñs poſuit in eo iniqtatē oīuz noſtrū. Oblat⁹ eſt / qa ipſe voluit: ⁊ nō apuit os ſuū. Sicut ouis ad occiſionē ducet: ⁊ q̃ſi agn⁹ corā tondēte obmuteſcet: ⁊ nō aperiet os ſuū. De anguſtia ⁊ de iudicio ſublat⁹ eſt. Generationē ei⁹ qs enarrabit? Quia abſciſus eſt de terra viuētiuz. Propter ſcel⁹ ppli mei pcuſſi eū. Et dabit ipios p ſepultura: ⁊ diuites p morte ſua: eo q iniqtatē nō fecerit: neq dolus fuerit i ore ei⁹. Et dñs voluit cōterere euz in īfirmitate. Si poſuerit p pctō animā ſuā / videbit ſemē longeuū: ⁊ voluntas dñi in manu ei⁹ diriget: p eo q tradidit in mortē animā ſuā: ⁊ cū ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe pctā multoruz tulit: ⁊ p trāſgreſſorib⁹ rogauit: vt nō perirent. Tractus.

DOmine exaudi orationem meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Ne auertas faciē tuam a me: in q̃cūq die tribulor īclina ad me aurē tuā. ℣. In q̃cūq die īuocauero te velociter exaudi me. ℣. Quia defecerūt ſic fum⁹ dies mei: ⁊ oſſa mea ſic i frixorio cōfixa ſūt. ℣. Percuſſus ſuz ſic fenū ⁊ aruit cor meū: qa oblit⁹ ſū mādueare panē meū. ℣. Tu exurgēs dñe miſereberis ſiō: qa venit tēp⁹ miſerendi eius. ¶ Paſſio dñi nr̃i Jeſu xp̄i ſcđm Lucā. xxij. et. xxiij.

IN illo tēpore. Appropinquabat dies feſtus

açimorum/qui dicitur paſca. Et querebāt principes ſacerdotū ⁊ ſcribe/quō ieſum interficerēt. Timebant vero plebem. Intrauit aūt ſathanas in iudā/qui cognominabat̄ ſcarioth/vnū de duodecī: ⁊ abijt/ ⁊ locutus eſt cū principib⁹ ſacerdotū ⁊ magiſtratib⁹/quēadmodū illū traderet eis. Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniam illi dare: ⁊ ſpopōdit. Et q̄rebat opportunitatē/ vt traderet illuz ſine turbis. Uenit aūt dies açimorum / in qua neceſſe erat occidi paſca. Et miſit petrū ⁊ ioannē/dicēs. Eūtes parate nobis paſca/vt mā ducemus. At illi dixerūt. Ubi vis parem⁹? Et dixit ad eos. Ecce introeūtib⁹ vobis in ciuitatē/occurret vobis homo/ amphorā aque portās: ſeq̄mini eū in domū / in quā intrat: et dicetis patrifamilias domus. Dicit tibi magiſter. Ubi eſt diuerſoriū/vbi paſca cū diſcipulis meis manducē? Et ipſe oſtēdet vobis cenaculū magnuz ſtratū: ⁊ ibi parate. Eūtes autē inuenerunt ſicut dixit illis: ⁊ parauerūt paſca. Et cuz facta eſſet hora/diſcubuit: ⁊ duodecim apoſtoli cuz eo. Et ait illis. Deſiderio deſideraui hoc paſca māducare vobiſcum/anteq̄ȝ patiar. Dico enī vobis/q̄a ex hoc nō māducabo illud/donec impleatur in regno dei. Et accepto calice/gratias egit/⁊ dixit. Accipite/⁊ diuidite īter vos. Dico enī vobis/ꝙ nō bibā de generatiōe vitis/donec regnū dei veniat. Et accepto pane/gratias egit/⁊ fregit: ⁊ dedit eis dicēs. Hoc eſt corpus meū / qd̄ ꝓ vobis datur: hoc facite in meā cōmemorationē. Similiter ⁊ calicē poſtq̄ȝ cenauit/dicēs. Hic eſt calix nouū teſtamentū in ſanguine meo: qui pro vobis effundet̄. Uerumtamen ecce manus tradentis me / mecū eſt in menſa. Et q̄dem filius hoīs/ſcd̄m ꝙ diffinitū eſt/vadit: veruntamen ve hoī illi/per quē tradetur. Et ipſi ceperunt querere iter ſe/quis eſſet ex eis/qui hoc facturus eſſet. Facta eſt autē et cōtentio inter eos/quis eorum videret̄ eſſe maior. Dixit aūt eis. Reges gentiū dominant̄ eorum: ⁊ q̄ poteſtatē habēt ſuper eos benefici vocant̄. Uos autem nō ſic: ſed q̄ maior eſt in vobis/fiat ſicut minor: et qui p̄ceſſor eſt / ſicut miniſtrator. Nam q̄s maior eſt/qui recū-

bit/an qui miniſtrat? Nonne qui recumbit? Ego autem in medio veſtrū ſum/ ſicut q̄ miniſtrat. Uos autē eſtis q̄ permanſiſtis mecum in tētationibus meis. Et ego diſpono vobis/ ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnū: vt edatis et bibatis ſup mēſam meam in regno meo: ⁊ ſedeatis ſuper thronos duodecim/iudicantes duodecim trib⁹ iſrael. Ait autē dn̄s ſimoni. Simō/ ecce ſathanas expetiuit vos/vt cribraret ſicut triticū: ego autez rogaui pro te / vt nō deficiat fides tua. Et tu aliquando cōuerſus/cōfirma fratres tuos. Qui dixit ei. Dn̄e/tecum paratus ſum ⁊ in carcerem/ ⁊ in mortē ire. Et ille dixit. Dico tibi petre: nō cantabit hodie gall⁹/donec ter abneges noſſe me. Et dixit eis. Quando miſi vos ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamētis / nunqd aliquid defuit vobis? At illi dixerūt. Nihil. Dixit ergo eis. Sed nūc q̄ habet ſacculum / tollat ſimiliter et peram: et qui nō habet/vendat tunicam ſuaz/ ⁊ emat gladium. Dico enim vobis / quoniam adhuc hoc qđ ſcriptum eſt / oportet impleri in me. Et cum iniquis deputatus eſt. Eteniz ea que ſcripta ſunt de me/finem habent. At illi dixerunt. Domine/ecce duo gladij hic. At ille dixit eis. Satis eſt. Et egreſſus/ ibat ſecundum conſuetudinem in montem oliuaruz. Secuti ſunt autez illum/ ⁊ diſcipuli. Et cuz perueniſſet ad locum/dixit eis. Orate/ne intretis in tentationem. Et ipſe auulſus eſt ab eis / quantum iactus eſt lapidis. Et poſitis genibus/orabat dicens. Pater/ ſi vis transfer calicē iſtuz a me: veruntamen/non mea voluntas/ſed tua fiat. Apparuit autem illi angelus de celo/confortans eum. Et factus in agonia / prolixius orabat. Et factus eſt ſudor eius/ſicut gutte ſanguinis decurrentis in terraz. Et cū ſurrexiſſet ab oratione/ ⁊ veniſſet ad diſcipulos ſuos/ inuenit eos dormientes pre triſticia. Et ait illis. Quid dormitis? Surgite/ orate/ne intretis in tentationem. Adhuc eo loquente/ ecce turba: ⁊ qui vocabatur iudas/vnus de duodecim/antecedebat eos: ⁊ appropinq̄uit ieſu/vt oſcularet̄ eū. Jeſus autē dixit illi. Juda/oſculo filium hoīs tradis? Uidentes

aūt hi/q circa ipſū erāt/qđ fu/turū erat:dixerunt ei. Dn̄e/ſi ꝑcutimus in gladio? Et ꝑcuſſit vnus ex illis ſeruū p̄ricipis ſacerdotū:⁊ amputauit auriculā ei⁹ dextrā. Reſpondens aūt ieſus/ait. Sinite/vſq; huc. Et cū tetigiſſet auriculā eius/ſanauit eū. Dixit aūt ieſus ad eos q venerāt ad ſe/p̄ricipes ſacerdotuз ⁊ magiſtrat⁹ tēpli ⁊ ſeniores. Quaſi ad latronē exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtib⁹:cū quotidie vobiſcū fuerim ī tēplo/nō extendiſtis manus in me. Sed hec eſt hora veſtra/⁊ poteſtas tenebrarū. Comprehendētes aūt eū/duxerūt ad domū p̄ricipis ſacerdotū. Petrus ꝟo ſequebať eū a lōge. Accēſo aūt igne ī medio atrij ⁊ circūſedentib⁹ illis/erat petrus in medio eoꝝ. Quē cuз vidiſſet ancilla quedā ſedentē ad lumē:⁊ eū fuiſſet intuita/dixit. Et hic cū illo erat. At ille negauit eū/dicēs. Mulier/nō noui illū. Et poſt puſillū/alius vidēs eū/dixit. Et tu de illis es. Petr⁹ ꝟo ait. O homo/nō ſum. Et interuallo facto quaſi hore vni⁹:ali⁹ qdaз affirmabat/dicēs. Vere/⁊ hic cū illo erat:nā ⁊ galileus eſt. Et ait petrus. Homo/neſcio quid dicis. Et cōtinuo adhuc eo loquēte cantauit gall⁹. Et cōuerſus dn̄s reſpexit petrū. Et recordat⁹ eſt petrus verbi dn̄i ſicut dixerat: qa priuſq; gall⁹ cantet/ter me negabis. Et egreſſus petr⁹ foras/fleuit amare. Et viri q tenebāt ieſū illudebāt ei cedētes. Et velauerūt eū:⁊ ꝑcutiebant facieз ei⁹:⁊ īterrogabāt eū dicētes. Propheti͡ça:qs eſt q te ꝑcuſſit? Et alia multa blaſphemātes/dicebāt in eū. Et vt factus eſt dies/cōuenerunt ſeniores plebis ⁊ principes ſacerdotū ⁊ ſcribe:⁊ duxerunt illū ī cōcilīū ſuū/dicētes. Si tu es xp̄s/dic nobis. Et ait illis. Si vobis dixero/nō credetз mihi:ſi autē īterrogauero/nō reſpōdebitis mihi neq; dimittetз. Ex hoc aūt erit fili⁹ hois ſedēs a dextris virtutis dei. Dixerunt aūt oēs. Tu ergo es fili⁹ dei? Qui ait. Vos dicitis/qa ego ſuз. At illi dixerūt. Quid adhuc deſideram⁹ teſtimoniū? Ipſi eni audiuim⁹ de ore ei⁹. Et ſurgēs omnis multitudo eoꝝ/duxerūt illū ad pilatuз. Ceperūt aūt illū accuſare/dicētes. Hūc iuenim⁹ ſubuertēteз gentē noſtrā: ⁊ ꝓhibentē tributa dari ceſari: ⁊ dicentē

ſe xp̄m regē eſſe. Pilatꝰ autē
interrogauit eū/dicēs. Tu es
rex iudeoꝝ? At ille reſpōdēs/
ait. Tu dicis. Ait aūt pilatꝰ ad
p̄icipes ſacerdotū/ꝛ turbas.
Nihil inuenio cauſe in hoc
hoīe. At illi inualeſcebāt /di-
centes. Cōmouit populū/do
cens ꝑ vniuerſā iudeā/incipi
ens a galilea vſqꝫ huc. Pila-
tus aūt audiēs galileā: inter-
rogauit ſi homo galileꝰ eſſet.
Et vt cognouit ꝙ de herodis
poteſtate eſſet: remiſit eū ad
herodē/q ꝛ ipſe hieroſolymis
erat illis diebꝰ. Herodes aūt
viſo ieſu / gauiſus eſt valde.
Erat enī cupiēs ex multo tp̄e
videre eū: eo ꝙ audierat mul
ta de eo: ꝛ ſperabat ſignū ali-
qd̄ videre ab eo fieri. Inter-
rogabat aūt eū multꝭ ſermo-
nibꝰ. At ipſe nihil illi reſpon
debat. Stabant aūt principes
ſacerdotuꝫ ꝛ ſcribe/conſtāter
accuſantes eū. Spreuit aūt il
lū herodes cū exercitu ſuo: ꝛ
illuſit indutū veſte alba: ꝛ re
miſit ad pilatuꝫ. Et facti ſunt
amici herodes ꝛ pilatꝰ ī ipſa
die: nā antea inimici erāt ad
inuicē. Pilatus aūt ꝯuocatis
principibꝰ ſacerdotū ꝛ magi-
ſtratibꝰ ꝛ plebe: dixit ad illos.
Obtuliſtis mihi hūc hoīem/
quaſi auertentē populū: ꝛ ec
ce ego corā vobis īterrogās/
nullā cauſam īuenio in hoīe
iſto/ex his in qbꝰ eū accuſatꝭ.
Sed neqꝫ herodes. Nā remi
ſi vos ad illū: ꝛ ecce nihil di-
gnū morte actū eſt ei. Emēda
tū ergo illū/dimittā. Neceſſe
aūt habebat dimittere eis ꝑ
diē feſtū/vnū. Exclamauit au
tem ſimul vniuerſa turba/di
cēs. Tolle hūc/ꝛ dimitte no-
bis barabban. Qui erat pro-
pter ſeditionē quandā factaꝫ
in ciuitate / ꝛ homicidiū miſ-
ſus in carcerē. Iterū aūt pila
tus locutꝰ eſt ad eos/volēs di
mittere ieſū. At illi ſucclama
bāt dicētes. Crucifige/crucifi
ge eū. Ille aūt tertio/dixit ad
illos. Quid enī mali fec̄ iſte?
Nullā cauſā mortis īuenio ī
eo. Corripiam ergo illū/ꝛ di
mittā. At illi inſtabāt vocibꝰ
magnis/poſtulātes vt crucifi
gereť: ꝛ inualeſcebant voces
eoꝝ. Et pilatꝰ adiudicauit fie
ri petitionē eoꝝ. Dimiſit autē
illis eū: q propter ſeditionē ꝛ
homicidiuꝫ miſſus fuerat in
carcerē/quē petebāt. Ieſū ꝟo
tradidit volūtati eoꝝ. Et cuꝫ
ducerēt eū/ apprehēderūt ſi-
monē quendā cyrenenſē ve-
nientem de villa: ꝛ impoſue-

runt illi crucē portare poſt ie
ſum. Sequebat̃ aūt illū mul-
ta turba populi ⁊ mulierum:
que plangebāt ⁊ lamētabant̃
eū. Cōuerſus aūt ad illas ie-
ſus/ dixit. Filie hieruſalē/ no-
lite flere ſup̱ me: ſed ſup̱ voſ-
ipſas flete/ ⁊ ſup̱ filios vr̃os:
qm̃ ecce veniēt dies in q̄bus
dicēt. Beate ſteriles/ ⁊ vētres
que nō genuerūt: ⁊ vbera q̄
nō lactauerūt. Tūc incipient
dicere mōtibꝰ/ cadite ſup̱ nos
⁊ collibꝰ/ operite nos. Quia ſi
in viridi ligno hec faciūt/ ī ari
do qd fiet? Ducebant̃ aūt et
alij duo neq̄ꝫ cū eo/ vt interfi
cerent̃. Et poſtq̄ꝫ venerūt in
locū/ q vocat̃ caluarie: ibi cru
cifixerūt eū/ ⁊ latrones: vnuꝫ
a dextris/ ⁊ alterū a ſiniſtris.
Jeſus aūt dicebat. Pater/ di-
mitte illis: nō eniꝫ ſciūt quid
faciūt. Diuidētes ꝟo veſtimē
ta eius/ miſerūt ſortes. Et ſta
bat populus expectās: et de-
ridebāt eū p̄icipes cū eis/ di-
cētes. Alios ſaluos fecit/ ſeip
ſū ſaluū faciat/ ſi hic eſt xp̄s dei
electus. Illudebāt auteꝫ ei ⁊
milites accedētes: ⁊ acetū of
ferētes ei/ ⁊ dicētes. Si tu es
rex iudeoꝝ ſaluū te fac. Erat
autē ⁊ ſupſcriptio ſcripta ſup
eū litteris grecis/ ⁊ latinis/ et
hebraicis. Hic eſt rex iudeo-
rū. Unus aūt de his q̄ pende
bāt latronibꝰ/ blaſphemabat
eū dicēs. Si tu es xp̄s/ ſaluuꝫ
fac teipſū ⁊ nos. Reſpōdens
aūt alter/ icrepabat eū dicēs.
Neq̄ꝫ tu times deū/ q̄ ī eadē
dānatiōe es: ⁊ nos q̄dē iuſte/
nā digna factis recipimꝰ: hic
vero nihil mali geſſit. Et di-
cebat ad ieſū. Dn̄e/ memento
mei cū veneris ī regnū tuū. Et
dixit illi ieſus. Amē dico tibi/
hodie mecū eris ī paradiſo.
Erat aūt fere hora ſexta/ ⁊ te-
nebre facte ſūt in vniuerſam
terrā/ vſq̄ꝫ in horam nonā. Et
obſcuratus eſt ſol: Velū pen
dēs āte altare ſtati īfra dimit
tit. et velū tēpli ſciſſū eſt me-
diū. Et clamās voce magna
ieſus/ ait. Pater/ in manꝰ tuas
cōmendo ſpiritū meū. Et hec
dicens/ expirauit. Pater nr̃.
Uidēs aūt centurio/ qd factū
fuerat: glorificauit deū dicēs.
Uere/ hic homo iuſtꝰ erat. Et
oīs turba eoꝝ/ qui ſimul ade
rant ad ſpectaculū iſtud/ ⁊ vi-
debāt que fiebant: percutien
tes pectora ſua reuertebant̃.
Stabāt auteꝫ oēs noti eius a
longe: ⁊ mulieres q̄ ſecute eū
erant a galilea/ hec videntes.
Hic legit̃ in modū euāgelij.

Et ecce

E t ecce vir noīe ioſeph / q
erat decurio/vir bon⁹ ⁊ iuſt⁹:
hic nō ꝯſenſerat cōſilio ⁊ acti
bus eoꝝ:ab arimathia ciuita
te iudee / q expectabat ⁊ ipſe
regnū dei. Hic acceſſit ad pi-
latū:⁊ petijt corp⁹ ieſu:⁊ depo
ſitū inuoluit ſindone: ⁊ poſu
it eū in monumēto exciſo in
quo nōdū qſq̄ poſit⁹ fuerat.
Offer. D ñe exaudi orationem
meã:⁊ clamor me⁹ ad te pueniat.
Secr. S uſcipe qm̄s dñe mu
nus oblatū: ⁊ p̄ſta:vt qd paſ-
ſiōis filij tui myſterio gerim⁹/
pijs affectib⁹ aſſeq̄mur. P eū.
Cōio. P otū meū cū fletu tēpe/
rabā:qa eleuans alliſiſti me: ⁊ ego
ſicut fenū arui : tu aūt dñe in eter/
nū pmanes:tu exurgēs miſeberis
ſion : qa venit tēpus miſerēdi ei⁹.
Cōpl. L argire ſenſib⁹ nr̄is
omp̄s de⁹:vt p tēporalē filij
tui mortē/quā myſteria vene
rāda teſtanť:vitā te nob̄ dediſ
ſe ppetuā ꝯfidam⁹. P eūdē.
Sup populū. R eſpice qm̄s
dñe ſup hāc familiā tuā : pro
q̄ dñs nr̄ ieſus xp̄s nō dubi-
tauit manib⁹ tradi nocentiū :
⁊ crucis ſubire tormētū. Qui
tecū. ¶ Feria quinta magna
ſonabūt campane ad miſſaꝫ:
ſolēniterq; oīa cantantur cū
Glīa p̄ri. vt in feſtiuis diebus

Kyrie. Fōs bōitatis. Glīa in
excelſis et Credo dicunť. p̄fa
tio ſolēnis de ſctā cruce. Bñdi
ctio ad ppl'z dať. Bñdicamus
p octauas cātať. Placeat tibi
ſctā trinitas dr̄. Et hoc i ecclīa
cathedrali cū ep̄s celebrat et
chryſma conficitur. Alr̄s non.
¶ Miſſa in cena dñi quādo
chryſma nō cōficiť. Introit⁹.

N os autē
gloriari
oportet
in cruce
domini
nr̄i Jeſu
chriſti: i
quo ē ſa
lus vita
et reſur/
rectio noſtra:per queꝫ ſaluati ⁊ li/
berati ſumus. Ps. De⁹ miſereať
nr̄i:⁊ bñdicat nobis:illuminet vul
tū ſuuꝫ ſup nos ⁊ miſereať noſtri.
Glīa p̄ri. nō dr̄. Kyrie. p octa
uas dr̄ abſq; Glīa i ex. Orō.
D Eus a quo ⁊ iudas pdi
tor reat⁹ ſui penā/⁊ con
feſſiōis ſue latro p̄miū ſūpſit:
ꝯcede nob̄ tue ppitiatiōis ef
fectuꝫ:vt ſic in paſſiōe ſua ie/
ſus chr̄s dñs noſter diuerſa
vtriſq; ītulit ſtipēdia merito-
rū/ita nobis ablato vetuſtatis
errore/reſurrectiōis ſue gra-

tiã largiatᷓ. Qui te. Lcõ eplẽ dñi pauli aplĩ. Ad Cori. j. c. xj

FRatres. Cõuenientib⁹ vobis in vnũ/iam nõ eſt dñicã cenã mãducare. Unuſquiſqꝫ enĩ ſuã cenã preſumit ad mãducãdũ. Et ali⁹ qdẽ eſurit: ali⁹ autẽ ebri⁹ eſt. Nunqd domos nõ habetis ad mãducandũ ꝛ bibẽdũ? Aut eccleſiã dei cõtemnitis: ꝛ confunditis eos q nõ habent? Quid dicã vobis? Laudo vos: in hoc nõ laudo. Ego enĩ accepi a dño/ qđ ꝛ tradidi vobis: qm̃ dñs ieſus in q̃ nocte tradebatur: accepit panẽ/ꝛ gratias agens fregit/ꝛ dixit. Accipite ꝛ mãducate: hoc eſt corp⁹ meũ qđ pro vobis tradetᷓ: hoc facite ĩ meã cõmemorationẽ. Siłr ꝛ calicẽ poſtq̃ꝫ cenauit/dicens. Hic calix nouũ teſtamẽtum eſt in meo ſanguine. Hoc facite quotiẽſcũqꝫ bibetis/ĩ meã cõmemorationẽ. Quotienſcũqꝫ enĩ mãducabitis panez hũc/ꝛ calicẽ bibetis: mortem dñi annũciabitis/donec veniat. Itaqꝫ qcũqꝫ mãducauerit panẽ hũc/vel biberit calicem dñi ĩdigne: reus erit corpis ꝛ ſãguinis dñi. Probet aũt ſeipſũ homo: ꝛ ſic de pane illo edat/ꝛ đ calice bibat. Qui enĩ mãducat ꝛ bibit ĩdigne/iudiciũ ſibi mãducat ꝛ bibit: non dijudicãs corp⁹ dñi. Ideo inter vos multi ĩfirmi ꝛ ĩbecilles: ꝛ dormiunt multi. Qđ ſi noſmetipſos dijudicarem⁹/ nõ vtiqꝫ iudicaremur. Dũ iudicamur autẽ/a dño corripimur: vt nõ cũ hoc mũdo dãnemur. Građ. Chriſt⁹ fact⁹ eſt ꝑ nobis obediẽs vſqꝫ ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. ℣. Propter qđ ꝛ de⁹ exaltauit illuꝫ: ꝛ dedit illi nomẽ qđ eſt ſuꝑ omne nomẽ. Ante euãgeliũ portantᷓ candele ꝛ thuribulũ vt moris eſt ĩ feſtiuis dieb⁹. Sc̃đꝫ Joan. xiij.

IN illo tp̃e. Ante diẽ feſtum paſce/ſciens ieſus qa venit hora ei⁹/vt trãſeat ex hoc mũdo ad p̃rẽm: cũ dilexiſſet ſuos q erãt in mũdo/in finẽ dilexit eos. Et cena facta/ cũ diabolus iã miſiſſet in cor/ vt traderet eũ iudas ſimonis ſcariothis: ſciẽs qa oĩa dedit ei pater ĩ man⁹: ꝛ qa a deo exiuit/ꝛ ad deũ vadit: ſurgit a cena/et ponit veſtimẽta ſua. Et cũ accepiſſet lintheũ/p̃cinxit ſe. Deide mittit aquã in peluim: ꝛ cepit lauare pedes diſcipuloꝝ: ꝛ extergere lintheo quo erat p̃cinct⁹. Uenit ergo ad ſimonẽ petrũ: ꝛ dic̃ ei pe-

trus. Dñe / tu mihi lauas pe-
des? Reſpondit ieſus / ꝛ dixit
ei. Quod ego facio / tu neſcis
modo: ſcies aũt poſtea. Dicit
ei petr⁹. Nõ lauabis mihi pe
des in eternũ. Reſpõdit ei ie
ſus. Si nõ lauero te / nõ habe
bis partẽ mecũ. Dicit ei ſimõ
petr⁹. Dñe / nõ tm̃ pedes me-
os / ſed ꝛ man⁹ ꝛ caput. Dicit
ei ieſus. Qui lot⁹ eſt / nõ indi-
get niſi vt pedes lauet: ſed eſt
mũdus totus. Et vos mundi
eſtis / ſed nõ oẽs. Sciebat eniꝫ
quiſnã eſſet q traderet eũ: ꝓ-
pterea dixit / non eſtis mundi
oẽs. Poſtq̃ꝫ ergo lauit pedes
eoꝝ / accepit veſtimẽta ſua: et
cũ recubuiſſet / iterũ dixit eis.
Scitis qd fecerim vobis? Uos
vocatis me magiſter ꝛ dñe / et
bene dicitis: ſum eteni. Si er
go ego laui pedes veſtros /
dñs ꝛ magiſter: ꝛ vos debetis
alter alteri⁹ lauare pedes. Exẽ
plũ eni dedi vobis: vt queãd-
modũ ego feci vobis / ita ꝛ vos
faciatis. Euãgelij liber ad oſ
culandũ non fert̃. nec Credo
dicit̃. Offer. D extera dñi fecit
virtutẽ: dextera dñi exaltauit me:
nõ moriar ſed viuã ꝛ narrabo opa
dñi. Secr̃. I pſe tibi q̃s dñe
ſctẽ pater oṗs eterne de⁹ / ſacri
ficiũ noſtrũ reddat acceptũ: q
diſcipulis ſuis in ſui ꝯmemo
rationem hoc fieri hodierna
traditiõe mõſtrauit / ieſus xp̃s
fili⁹ tu⁹ dñs noſter. Qui tecũ.
Prefatio mediocris de ſãcta
cruce. Qui ſalutez humãi gñis.
etc̃. Sanct⁹ angelicũ. Cõicã-
tes hodie tm̃. Infra actionẽ.
C õmunicantes ꝛ diẽ ſacra-
tiſſimũ celebrãtes: quo dñs
noſter ieſus xp̃s ꝓ nobis eſt
traditus. Sed ꝛ memoriã ve
nerãtes. Imprimis glorioſe
ſempq̃ꝫ virginis marie: geni
tricis eiuſdẽ dei ꝛ dñi nr̃i ie-
ſu xp̃i. Sed ꝛ btõꝝ. etc̃. Iteꝫ.
H anc igit̃ oblationẽ ſerui-
tutis noſtre: ſed ꝛ cũcte fami
lie tue / quã tibi offerimus ob
diẽ / in qua dñs noſter ieſus
chr̃s tradidit diſcipulis ſuis
corporis ꝛ ſanguinis ſui my-
ſteria celebrãda: q̃ſum⁹ dñe /
vt placat⁹ accipias. ꝛc̃. Item.
Q ui pridie q̃ꝫ ꝓ noſtra om
niũq̃ꝫ ſalute pateret̃: hoc eſt
hodie: accepit paneꝫ in ſctãs
ac venerabiles man⁹ ſuas. ꝛc̃.
Et ſic per ordinẽ cõpleas ca-
nonẽ vſq̃ꝫ. P er omnia ſecu
la ſeculoꝝ. Amen. Pax dñi
ſit ſemper vobiſcũ. Et cũ ſpi-
ritu tuo. Agnus dei dicit̃ ſe-
cũdo ꝛ tertio cuꝫ miſerere no
bis. Pax non dat̃. ¶ Hodie

celebrãs reſeruat in loco ho/
neſto ⁊ cõuenienti vnã hoſti
am conſecratã ꝓ ſequẽti die
ĩ quo nõ ꝯficit: ⁊ alias plures
ꝓ infirmis ⁊ cõmunicãtibus.
Sanguinem ꝟo totũ ſumit.
Cõio. Dñs ieſus poſtq̃ꝫ cenauit
cũ diſcipulis ſuis/lauit pedes eo/
rũ/⁊ ait illis: ſcitis q̱d fecerim vo
bis ego dñs ⁊ magiſter: exemplũ
dedi vobis: vt ⁊ vos ita faciatis.
Poſt cõmunionez ſacerdos
diuina celebrãs incipit veſpe
ras per hanc antipho.
Calicem ſalutaris accipiã et
nomen dñi inuocabo. p̃s. Credi
di. Añ. Cũ his qui oderũt pacẽ
eram pacificus: cũ loq̃bar illis im
pugnabãt me gratis. p̃s. Ad do
minũ cũ. Añ. Ab hoïbꝰ iniq̱s
libera me dñe. p̃s. Eripe me do
mine. Añ. Cuſtodi me a laqueo
quẽ ſtatuerunt mihi: ⁊ a ſcandalis
operantiũ iniq̱tatẽ. p̃s. Dñe cla
maui. Añ. Cõſiderabã ad dexte
rã ⁊ videbã: ⁊ nõ erat q̱ cognoſce
ret me. p̃s. Voce mña. Ad mgt
añ. p celebrãtẽ ĩcipiat. Cenã
tibꝰ autẽ chorꝰ ꝟo ad finẽ ꝓſe
quat accepit ieſus panẽ: benedi/
xit ac fregit/dedit diſcipulis ſuis.
p̃s. Mgt. Quo finito ⁊ añ. re
petita celebrãs cõcludit miſ/
ſã ⁊ veſpas ſimul/per orõnez
vnã vcz cõpl. ꝑmittẽdo Dñs
vobiſcũ. Orõ. Refecti vita/
libꝰ alimonijs/q̃ſs dñe deꝰ
noſter/vt qd tẽpore nr̃e mor
talitatis cultu exeq̱mur: tue
ĩmortalitatis munere cõſeq̃/
mur. P. Et cõcludit miſſa p
Benedicamus de paſſiõe. Poſt
miſſã bñdictio nõ dat. ¶ Eo
dẽ die altaria denudant can/
tando añam. Diuiſerũt ſibi ve/
ſtimẽta mea: ⁊ ſup veſtẽ meã miſe/
rũt ſortẽ. cũ toto pſalmo Deꝰ
deus meꝰ reſpice. Poſtea ho
ra cõpetenti lauant cantãdo
℟. Circumdederunt me. ⁊ poſt
quãlibet lotionẽ vinũ ad mo
duz crucis fundit. ⁊ ita nuda
remanẽt vſq; in diẽ ſabbati.
¶ Itẽ bñdictio piſciũ. Orõ.
Deus q̱ hãc creaturã pi/
ſciũ ex aquaꝝ fluctibus
in mũdi principio ꝓdire iuſ/
ſiſti: quas inter ceteras reruz
naturas tuo dignatus es ore
benedicere: de q̱bus ꝑ aſſum/
ptã humani generis formaz
vnigenitꝰ filiꝰ tuꝰ corã ſuis di/
ſcipulis aſſam igni comedere
voluit: ad inſinuandũ nobis
myſteriũ cruciatũ ſue paſſio/
nis. bene ✠ dic etiã hos cibos
piſciũ: ⁊ p̃ſta nobis: vt qui de
paſſione dñi noſtri ieſu chri/
ſti ardorẽ tribulationis ſen/
timus: de ineffabili eiꝰ reſur/

rectione refrigerij rore ſemper glorie mur. P eund. dñz.
¶ Ad mādatū faciēdū ordo deſcribit. Oībus p ordinē rite expletis eps (ſi adeſt: aut decanus vel abbas) cū alijs / parati cū crucib⁹: ⁊ i loco ad hoc deputato exiſtētes / icipit ſubdyaconus epl'az Pauli in moduz lctōnis ſine titulo dicēs Cōueniētib⁹ vob in vnū. fol. 81. Qua plecta: dyacon⁹ accepta bñdictiōe / cantat euāgeliuz pmiſſo Dñs vobiſcū. Scdm Joannē. Ante diē feſtuz paſce: ſciēs ieſus. vt i miſſa fol. 81. Quo plecto / dicit plātus hāc orationē. Oratio.

DEus cuius cenā ſacratiſſimā veneramur / vt ea digni iueniamur: mūda nos qſ̄s a ſordib⁹ peccatoꝝ: q ad inſinuandū nobis humilitatis exemplū pedes tuoꝝ dignatus es lauare hodie diſcipuloꝝ. Qui cū patre. Qua finita / plat⁹ indut⁹ albis ⁊ cappa: lintheoq; pcinct⁹ cū miniſtrantib⁹ pedes ſiue man⁹ diſcipuloꝝ ſuoꝝ lauēt ⁊ abſtergant: inchoātes hanc añam.

Mandatū nouū do vobis Alij vo pſbyteri vlteri⁹ pſequuntur vt diligatis inuicē: ſicut dilexi vos dicit dñs. ps. Beati imaculati in via: qui ambulāt in lege dñi. Finito verſu chor⁹ incipiet. Mandatū nouū. vſq; ad finez. Poſt hec pſbyteri vlteri⁹ pſequant alias añas. Diligamus nos inuicē: quia charitas ex deo eſt: ⁊ qui diligit fratrē ſuū / ex deo natus eſt: ⁊ viuit i deo. ps. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū habitare fratres in vnū. Sic ſemp repetit poſt pſalmū aña p chorū. Mandatū nouū. Preſbīt añaz.

Cena facta dixit ieſus diſcipulis ſuis. amen amen dico vobis / vnus veſtrum eſt hic qui me traditurus eſt in hac nocte. ps. Meli⁹ illi erat ſi natus non fuiſſet homo ille. Añ. Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe / ⁊ bene dicitis: ſum etenim: ſi ego laui veſtros pedes dñs ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alterius lauare pedes. ps. Exemplū eni dedi vobis: vt ⁊ vos ita faciatis. Aña. Dñe tu mihi lauas pedes: reſpōdit ieſus ⁊ dixit ei: ſi nō lauero tibi pedes / nō habebis partez mecū. ps. Venit ieſus ad ſimonem petrū. ⁊ dixit ei petrus. Añ. Si ego dñs et magiſter veſter laui vobis pedes: quantomagis vos debetis alter alterius lauare pedes. ps. Exempluz enim dedi vobis vt et vos ita faciatis. Añ. Rogabat ieſum qdam phariſeus vt manducaret cū illo: ⁊ in

greſſus domū phariſei diſcubuit. Ps. Deus ſtetit in ſynagoga deorū: in medio autē deos diiudicat. Añ. In diebus illis/mulier que erat ī ciuitate peccatrix:vt cognouit ꝙ ieſus accubuiſſet in domo ſimonis leproſi attulit alabaſtrū vnguenti: ⁊ ſtans retro ſecus pedes domini ieſu lachrymis cepit rigare pedes ei⁹:⁊ capillis capitis ſui tergebat:⁊ oſculabatur pedes ei⁹/ ⁊ vnguento vngebat. Ps. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſácto eius. Añ. Maria ergo vnxit pedes ieſu/⁊ extersit capillis ſuis: ⁊ dom⁹ impleta eſt ex odore vnguēti. Ps. Dimiſſa ſūt ei peccata multa:quoniā dilexit multū. Añ. Domin⁹ ieſus poſtq̄ꝫ cenauit cū diſcipulis ſuis:lauit pedes eoꝝ:⁊ ait illis:ſcitis quid fecerim vobis ego dñs ⁊ magiſter:exemplū dedi vobis: vt et vos ita faciatis. Ps. Beati immaculati in via:qui ambulāt in lege domini. His finitis añis ſtatim preſbyteri cantant. Ubi charitas ⁊ amor de⁹ ibi eſt.Cōgregauit nos in vnū chriſti amor:exultemus ⁊ in ipſo iocūdemur:timeamus ⁊ amemus deū viuum: et ex corde diligamus nos ſyncero. Chor⁹. Ubi charitas. Preſbyteri. Qui nō habet charitatē nihil habet:⁊ in tenebris et vmbra mortis manet: nos alterutruꝫ amemus/⁊ in die: ſicut decet ambulemus lucis proles. Chorus. Ubi charitas. Preſbyteri. Clamat dñs ⁊ dicit clara voce:vbi fuerint in vnum congregati:meum ꝓpter nomen ſimul tres vel duo: ⁊ in medio eoꝝ ego ero. Chor⁹. Ubi charitas. Preſbyteri. Simul ergo cum in vnum congregamur:ne nos mente diuidamus caueamus: ceſſent iurgia maligna/ceſſent lites: ⁊ in medio noſtri ſit chriſtus deus. Chorus. Ubi charitas. Preſbri. Charitas eſt ſummum bonum amplum donum:in qua pendet totus ordo preceptoꝛuꝫ: per quam vetus atq̄ꝫ noua lex impletur: que ad celſa celi mittit ſe repletos. Chor⁹. Ubi charitas. Preſbyteri. Naꝫ vt ⁊ charitas coniungit abſentes: ſic diſcordia diſiungit preſentes: q̄ charitas preceptis in duobus: cō ſtat quibus deus atq̄ꝫ omnis homo. Chorus. Ubi charitas et. Preſbyteri. Et per coccum priſca lege figurat̄:qui colore tingi rubro bis iubetur:vere memorat fraternus amor vitam: ⁊ perpetuam malignis dabit penam. Chorus. Ubi charitas. Preſbyteri. Unanimiter excelſum imploremus:vt det paceꝫ clemēs noſtris in dieb⁹: iungat fidei ſpei/

q̧ opus bonum: ⁊ conſortium ca
ptemus supernorum. Chorus.
Ubi charitas et. Presbyteri.
Similes quoq̧ cũ beatis videa
mus gloriãter vultum tuũ chriſte
deus: gaudiũ quod eſt imměſum
atq̧ probũ: secula per infinita secu
lorum. Amen. Poſt aĩas ſtans
ꝑlat⁹ dic̃ ℣. Suſcepimus de⁹ mi
ſericordiã tuã. In medio tẽpli tui.
℣. Tu mãdaſti mandata tua. Cu
ſtodiri nimis. ℣. Tu lauaſti pe
des diſcipuloꝝ. Opa manuũ tuaꝝ.
Adeſto dñe officijs Oro.
noſtre ſeruitutis: qa tu
lauare pedes diſcipulis tuis
dignatus es: ne deſpicias ope
ra manuũ tuarũ q̃ nobis reti
nẽda mãdaſti: vt ſicut hic ex
teriora abluunť inquinamẽ
ta/ſic a te omniũ noſtrũ inte
riora lauenť peccata. Qđ ipſe
ꝑſtare digneť q viuit. Oro.
Deus q diſcipuloꝝ tuoꝝ
pedes abluẽs/pio ei⁹ af
fectu exemplũ ꝑbuiſti: mãda
tũq̧ dediſti: cõcede ꝓpitius:
vt ꝑ obſequiũ mãdatoꝝ tuo
rũ/eorũ obtentu de tuo lete
mur aſpectu. Qđ ipſe ꝑſtare
digneť q cuz patre ⁊ ſpũſctõ.
¶ Deinde ſedentib⁹ ad men
ſam ꝑlat⁹ oblatã porrigẽs/in
cipit. Hoc corpus chor⁹ ad fi
nẽ cantat quod ꝓ vobis tradeť.

hic calix noui teſtamẽti eſt in meo
ſanguine dicit dñs. hoc facite quo
tiẽſcũq̧ ſumitis in meã cõmemo
rationez. Qua finita/dyacon⁹
accepta bñdictiõe cãtat euan
geliũ ſequẽs ꝑ modũ lectio
nis. Joã. xiij. et. xiiij. ca.
Amen amen dico vobis.
Non eſt ſeruus maior dño
ſuo/neq̧ apoſtolus maior eſt
eo qui miſit illũ. Si hec ſcitis/
beati eritis ſi feceritis ea. Nõ
de omnib⁹ vob̃ dico: ego ſcio
quos elegerim. Sed vt adi
pleať ſcriptura: qui mãducat
mecũ panẽ/ leuabit cõtra me
calcaneũ ſuum. Amodo dico
vobis/priuſq̃ʒ fiat: vt cũ factuz
fuerit/credatis qa ego ſum.
Amen amen dico vobis: q ac
cipit ſi quem miſero/me acci
pit. Qui aũt me accipit/acci
pit eũ qui me miſit. Cuz hec
dixiſſet ieſus/turbatus eſt ſpi
ritu: ⁊ proteſtatus eſt/⁊ dixit.
Amẽ amen dico vobis: quia
vnus ex vobis tradet me. Aſ
piciebãt ergo ad inuicẽ diſci
puli heſitãtes de quo diceret.
Erat aũt recumbẽs vnus ex
diſcipulis ei⁹ in ſinu ieſu: quẽ
diligebat ieſus. Innuit ergo
huic ſimon petrus/⁊ dixit ei.
Quis eſt de quo dicit? Itaq̧
cuz recubuiſſet ille ſupra pe

ctus ieſu/dixit illi. Dñe quis
eſt? Reſpõdit ieſus. Ille eſt/
cui ego intinctũ panẽ porre-
xero. Et cũ intinxiſſet panez/
dedit iude ſimonis ſcariothis.
Et poſt buccellã/itroiuit i eũ
ſathanas. Et dic̃ ei ieſus. Q̃d
facis/fac citius. Hoc autẽ ne-
mo ſciuit diſcumbentium ad
qd dixerit ei. Quidã eni pu-
tabant/ qa loculos habebat
iudas/ ꝙ dixiſſet ei ieſus: eme
ea q̃ opus ſunt nobis ad diẽ
feſtũ: aut egenis vt aliqd da-
ret. Cum ergo accepiſſet ille
buccellã/exiuit cõtinuo. Erat
aũt nox. Cũ ergo exiiſſet/ di-
xit ieſus. Nũc clarificatus eſt
filius hoĩs: ꝛ deꝰ clarificatus
eſt in eo. Si deus clarificatus
eſt in eo/ ꝛ deꝰ clarificabit eũ
in ſemetipſo: ꝛ cõtinuo clari-
ficabit eũ. Filioli/adhuc mo-
dicũ vobiſcũ ſum. Queretis
me: et ſicut dixi iudeis/ quo
ego vado/ vos non poteſtis
venire. Et vobis dico modo.
Mandatũ nouuz do vobis:
vt diligatis inuicẽ/ſicut dile-
xi vos: vt ꝛ vos diligatis in-
uicẽ. In hoc cognoſcent oẽs/
qa diſcipuli mei eſtis/ſi dile-
ctionẽ habueritis ad inuicẽ.
Dicit ei ſimon petrus. Dñe
quo vadis? Reſpõdit ieſus.
Quo ego vado/nõ potes me
modo ſequi: ſequeris aũt po-
ſtea. Dicit ei petrus. Quare
nõ poſſũ te ſequi modo? Ani
mã meã pro te ponã. Reſpõ
dit ei ieſus. Animã tuam pro
me pones? Amen amẽ dico
tibi: nõ cantabit gallus/donec
ter me neges. Et ait diſcipu-
lis ſuis. Nõ turbetur cor ve-
ſtrũ. Creditis in deũ/ꝛ in me
credite. In domo patris mei
mãſiones multe ſunt. Si quo
minus/dixiſſẽ vobis: qa va-
do parare vobis locum. Et ſi
abiero/ꝛ preparauero vobis
locũ: iterũ venio ꝛ accipiã vos
ad meipſũ: vt vbi ſum ego/ꝛ
vos ſitis. Et quo ego vado
ſcitis: ꝛ viã ſcitis. Dicit ei tho-
mas. Dñe/neſcimus quo va-
dis: et quomodo poſſumus
viã ſcire? Dicit ei ieſus. Ego
ſum via/ꝛ veritas ꝛ vita. Ne-
mo venit ad patrẽ: niſi ꝑ me.
Si cognouiſſetis me/ꝛ patrẽ
meuz vtiqȝ cognouiſſetis. Et
amodo cognoſcetis eũ/ꝛ vi-
diſtis eũ. Dicit ei philippus.
Dñe/oſtende nobis patrẽ/ et
ſufficit nobis. Dicit ei ieſus.
Tãto tẽpore vobiſcũ ſum/ et
nõ cognouiſtis me? Philip-
pe/qui videt me/ videt ꝛ pa-
trẽ. Quõ tu dicis/oſtẽde no-

bis patrem:'Nõ credis quia
ego i patre/ꝛ pater in me eſt.
Verba q̄ ego loquoꝛ vobis/a
meipſo nõ loquoꝛ. Pater au
tē in me manēs/ipſe facit ope
ra. Nõ creditis qa ego in pa
tre/ꝛ pater in me eſt:'Alioqn
ꝑpter opa ipſa credite. Amē
amen dico vobis:q credit in
me/opera q̄ ego facio/et ipſe
faciet:ꝛ maioꝛa hoꝛuȝ faciet:
qa ego ad patrē vado. Et qd
cūqȝ petieritis patrē in noīe
meo/hoc faciaȝ:vt gloꝛificet̃
pater in filio. Siqd petieritis
me in noīe meo/hoc faciā. Si
diligitis me/mādata mea ſer
uate. Et ego rogabo patrē/ ꝛ
aliū paracletū dabit vobis:vt
maneat vobiſcū in eternū:ſpi
ritū veritatis/quē mūdus nõ
poteſt accipere : qa nõ videt
eum/nec ſcit eū. Vos aūt co-
gnoſcetis eū:quia apud vos
manebit/ꝛ in vobis erit. Nõ
relinquā vos oꝛphanos/ve-
niā ad vos. Adhuc modicū/ꝛ
mūdus me iā nõ videt. Vos
aūt videtis me:qa ego viuo/
ꝛ vos viuetis. In illo die vos
cognoſcetis/qa ego ſū in pa-
tre meo:ꝛ vos in me/ ꝛ ego ī
vobis. Qui habet mandata
mea/ꝛ ſeruat ea:ille eſt q dili
git me. Qui autē diligit me/
diliget̃ a patre meo. Et ego
diligam eū:ꝛ manifeſtabo ei
meipſū. Dicit ei iudas/nõ ille
ſcariothis. Dñe/qd factū eſt:
qa manifeſtaturus es nobis
teipſuȝ/ꝛ non mūdo:'Reſpõ
dit ieſus/ꝛ dixit ei. Siqs dili
git me/ſermoneȝ meū ſerua/
bit. Et pater meꝰ diliget eū:
ꝛ ad eū veniemus/ꝛ māſionē
apud eū faciemus. Qui non
diligit me/ſermões meos nõ
ſeruat. Et ſermonē quē audi
ſtis/nõ eſt meus:ſed eiꝰ q mi
ſit me/patris. Hec locutus ſū
vobis/apud vos manēs. Pa
racletus aūt ſpūſſanctꝰ/queȝ
mittet pater in noīe meo/ille
vos docebit omnia:ꝛ ſugge/
ret vobis omnia/quecūqȝ di
xero vobis. Paceȝ relinquo
vobis: pacē meaȝ do vobis.
Nõ quō mūdus dat/ego do
vobis. Nõ turbet̃ coꝛ veſtrū/
neqȝ foꝛmidet. Audiſtis quia
ego dixi vobis :vado ꝛ venio
ad vos. Si diligeretis me/gau
deretis vtiqȝ/qa vado ad pa/
trē: quia pater maioꝛ me eſt.
Et nūc dixi vobis/priuſq̄ȝ fi-
at:vt cū factū fuerit credatis.
Iā nõ multa loquar vobiſcū.
Venit eni princeps mūdi hu
ius/ꝛ in me nõ habet quicq̄ȝ.
Sed vt cognoſcat mundus/

qa diligo patrē:⁊ ſicut mādā
tum dedit mihi pater / ſic fa-
cio . Surgite : eamus hinc .
Et ſurgentes oēs veniūt ī ec
cleſiā cū ꝑlato dicētes hunc
pſalmū. Miſerere mei deus.
Quo finito / dī ōrō ſequēs ꝓ
ꝑlatū ꝓ his q mādatū ipſū i-
R Eſpice dn̄e pleuerūt .
ſuꝑ hos famulos tuos
q ſe īclinādo obediētie ſācte
pio obſeqo fratrū ſuoꝝ ex-
pleuerūt ſeruitiū : vt te ſemꝑ
habeāt ī auxiliū:⁊ ī bōis acti-
bus ſuperēt inimicū: ⁊ inoffē
ſe ſemꝑ agāt ſeruitiū ꝯſuetū:
vt eternū a te mereant̄ ꝑcipe
ꝑmium. P. Poſt hoc eps ſi
adeſt / dat bn̄dictionē pplō vt
moris eſt . Et ſtatī ſmo fit ad
pplm̄ . ¶ Ordo feria ſexta .
In ipſa die hora nona illumi
nāt̄ due cādele ad altare vbi
offim̄ agit̄. Cōueniūt aūt oēs
ad ecclīā ⁊ clerici ⁊ laici ad ſa
lutādā crucē. Et ꝑparat ſe ſa-
cerdos cū miniſtris īduti ve-
ſtibꝰ q̄dragesimalibꝰ / nō nu-
dis pedibꝰ: nō enī licet ꝑſby-
teꝝ / aut dyaconū / aut ſubdya
conū / aut acolythū altari ſui-
re nudis pedibus. Sacerdos
aūt officiās ſtet ad altare co-
optū mūdo mēſali ad dextrū
cornu altaris. Subdyaconus
ſuo aſcēdat ad legēdū:⁊ ſine
titulo īcipit ꝓphiā. Oſee. vj.
H Ec dicit dn̄s. In tribu-
latiōe ſua mãe ꝯſurgēt
ad me. Venite ⁊ reuertamur
ad dn̄m: qa ipſe cepit ⁊ ſana-
bit nos: ꝑcutiet ⁊ curabit nos.
Viuificabit nos poſt duos di
es: ī die tertia ſuſcitabit nos / ⁊
viuemꝰ ī ꝯſpectu eiꝰ: ſciemꝰ ſe
q̄murq; / vt cognoſcamꝰ dn̄ū.
Quaſi diluculū ꝑparatus eſt
egreſſus eiꝰ: ⁊ veniet q̄ſi īber
nob̄ tēporaneꝰ ⁊ ſerotinus ter
re. Quid faciā tibi effraym?
Quid faciā tibi iuda? Miſi-
cordia vr̄a q̄ſi nubes matuti-
na: ⁊ q̄ſi ros mane ꝑtranſiēs.
Propter hoc dolaui ī ꝓphet̄:
⁊ occidi eos ī v̄bis oris mei:
⁊ iudicia tua q̄ſi lux egrediē-
tur. Quia miſicordiā volui / ⁊
nō ſacrificiū: ⁊ ſciētiā dei plus
Q q̄ȝ holocauſtū . Tractꝰ.
D Omine audiui auditū tuū
⁊ timui: ꝯſideraui oꝑa tua: ⁊ expa-
ui. V. In medio duoꝝ aīaliū ino-
teſceris : dū apꝓpinq̄uerit āni co-
gnoſceris: dū aduenerit tēpꝰ oſtē-
deris . V. In eo dū ꝯturbata fue-
rit aīa mea : in ira miſcōie memo-
eris. V. Deꝰa libāo veniet: ⁊ ſcūs
de mōte vmbroſo ⁊ condenſo. V.
Opuit celos maieſtas eiꝰ: ⁊ laudis
eiꝰ plena eſt terra. Finito tractu

dicͭ ſacerdos. Oꝛemꝰ. ⁊ dya-
conus Flect. ge. Le. Oꝛatio.
Deus qui peccati veteris
hereditariam moꝛtē in
qua poſteritatis genus om-
ne ſucceſſerat / xp̄i filij tui dn̄i
nr̄i paſſione ſoluiſti: dona vt
ꝯformes eidē facti / ſicut ima
ginē terrene nature neceſſita
te poꝛtauimus: ita imaginez
celeſtis gratie ſanctificatione
poꝛtemꝰ. Qui te. Alia ꝓphia
ſine titulo legēda. Exodi. xij.
In diebus illis. Dixit
dn̄s ad moyſen et aarō
in terra egypti. Mēſis iſte vo
bis pꝛīcipiū menſiū: pꝛimus
erit in menſibꝰ anni. Loqui-
mini ad vniuerſū cetū filio-
rū iſrael: ⁊ dicite eis. Decima
die mēſis huiꝰ / tollat vnuſqſ
q̄ȝ agnū per familias ⁊ domos
ſuas. Sin autē minoꝛ eſt nu-
merus / vt ſufficere poſſit ad
veſcendū agnū: aſſumet vici-
nū ſuū / qui coniūctus eſt do-
mui eiꝰ / iuxta numerū aīarū
que ſufficere poſſunt ad eſuz
agni. Erit aūt agnꝰ abſqȝ ma-
cula: maſculꝰ anniculus. Iu-
xta quē ritū tolletis ⁊ hedū:
⁊ ſeruabitis eū vſqȝ ad quar-
tādecimā diē menſis huius.
Immolabitqȝ eum vniuerſa
multitudo filioꝝ iſrael ad ve-
ſperū: ⁊ ſument de ſanguine
eiꝰ: ac ponent ſup̱ vtrūqȝ po-
ſtē: ⁊ in ſup̱liminaribꝰ domo-
rū in quibꝰ comedēt illū. Et
edent carnes nocte illa aſſas
igni / ⁊ açimos panes cū lactu
cis agreſtibꝰ. Nō comedetis
ex eo crudū qd: nec coctū aq̄ /
ſed aſſum tm̄ igni. Caput cū
pedibꝰ eius ⁊ inteſtinis voꝛa
bitis: ⁊ oſſa eius nō cōfringe-
tis: nec remanebit ex eo qc-
q̄ȝ vſqȝ mane. Siqd reſiduuz
fuerit / igni cōburetis. Sic au
tē comedetis illū. Renes ve-
ſtros accingetis: ⁊ calciamē-
ta habebitis in pedibꝰ tenen-
tes baculos ī manibꝰ: ⁊ come
detis feſtināter. Eſt eniz pha-
ſe / id eſt trāſitus dn̄i. Tractꝰ.
Eripe me dn̄e ab hoīe ma-
lo: a viro iniquo libera me.
℣. Qui cogitauerunt malicias in
coꝛde: tota die ꝯſtituebāt p̄lia. ℣.
Acuerūt linguas ſuas ſicut ſerpē
tes: venenū aſpidū ſub labijs eoꝝ.
℣. Cuſtodi me dn̄e de manu pctō
ris: ⁊ ab hoībus iniqs libera me.
℣. Qui cogitauerūt ſupplantare
greſſus meos: abſconderūt ſup̱bi
laqueū mihi. ℣. Et funes extēde-
rūt in laqueū pedibꝰ meis: ⁊ iuxta
iter ſcādalū poſuerūt mihi. ℣. Di-
xi dn̄o deꝰ meꝰ es tu: exaudi dn̄e vo
cē oꝛonis mee. ℣. Dn̄e dn̄e virtꝰ ſa

lutis mee: obūbra caput meū i die belli. ℣. Ne tradas me a ɔſiderio meo pctōri: cogitauerūt aduerſuz me: ne derelinqˢ me ne vnq̄ꝫ exaltent. ℣. Caput circuitꝰ eoꝝ labor labioꝝ ipſoꝝ operiet eos. ℣. Verūtamē iuſti ɔfitebunt noi tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

¶ Anteq̄ꝫ legat paſſio dn̄i: pparēt ſindōes duas inuicē ſibi coherētes. vel paruū lintheū ſup nudū altare: et i eo ꝓſu i quo legit. Partiti ſunt veſtimēta mea ſibi. ſurripiāt eas de altari ad modū furātꝭ.

¶ Hec paſſio legit ſimplr ſine titulo Joan. xviij. et. xix.

Egreſſus eſt Jeſus cuz diſcipulis ſuis tranſ torrentē cedron / vbi erat hortꝰ: in quē introiuit ipſe et diſcipuli eiꝰ. Sciebat aūt ⁊ iudas / qui tradebat eū / locū: qa frequēter ieſus cōuenerat illuc cū diſcipulis ſuis. Judas ergo cū accepiſſet cohortē / et a pōtificibuſ ⁊ phariſeis miniſtroſ: venit illuc cū laternis ⁊ facibꝰ ⁊ armis. Jeſuſ itaqꝫ ſciens oia / q̄ ventura erāt ſuper eū: pceſſit ⁊ dixit eis. Quem q̄ritis? Reſpōderūt ei. Jeſuz naçarenū. Dic̄ eis ieſuſ. Ego ſū. Stabat aūt ⁊ iudas / q tradebat eū cū ipſis. Vt ergo dixit eis / ego ſū: abierūt retrorſū / ⁊ ceciderūt in terrā. Iterū ergo interrogauit eos. Quē q̄ritis? Illi aūt dixerūt. Jeſū naçarenum. Reſpōdit ieſus. Dixi vobis / qa ego ſū. Si ergo me q̄ritis / ſinite hoſ abire. Vt ipleret ſmo quē dixit: qa quos dediſti mihi / nō perdidi ex eis quēq̄ꝫ. Simō ergo petruſ habēſ gladiū / eduxit eū: ⁊ pcuſſit pōtificis ſeruū: ⁊ abſcidit auriculā eiuſ dextram. Erat aūt nomē ſuo / malchꝰ. Dixit ergo ieſuſ petro. Mitte gladiū tuū in vaginā. Calicē quē dedit mihi pater / nō vis vt bibā illū? Cohors ergo et tribunus / ⁊ miniſtri iudeorū cōprehenderūt ieſū: ⁊ ligauerūt eū: ⁊ adduxerūt eū ad annā primū. Erat aūt ſocer cayphe / q erat pōtifex anni illiꝰ. Erat aūt caypħas / q ɔſiliū dederat iudeis: qa expedit vnū hoīem mori ꝓ populo. Seq̄bat aūt ieſum ſimō petruſ / et alius diſcipulus. Diſcipulus autē ille erat notꝰ pontifici: ⁊ introiuit cū ieſu in atriū pōtificis. Petrus autez ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ergo diſcipulꝰ alius / q erat notus pōtifici: ⁊ dixit oſtiarie: ⁊ introduxit petrum. Dixit ergo petro

ancilla oſtiaria. Nūquid ꝛ tu
ex diſcipulis es hoīs iſtius?
Dicit ille. Nō ſū. Stabāt autē
ſerui ꝛ miniſtri ad prunas: qa
frigus erat / ꝛ calefaciebāt ſe.
Erat aūt cū eis ꝛ petrꝰ: ſtans
ꝛ calefaciens ſe. Pontifex er
go interrogauit ieſū de diſci-
pulis ſuis / ꝛ de doctrina eius.
Reſpōdit ei ieſus. Ego palā
locutus ſuꝫ mūdo: ego ſemꝑ
docui in ſynagoga ꝛ in tēplo /
quo oēs iudei cōueniunt: ꝛ ī
occulto locutꝰ ſū nihil. Quid
me interrogas? Interroga
eos q audierūt / qd locutꝰ ſuꝫ
ipſis. Ecce hi ſciūt qd dixeriꝫ
ego. Hec aūt cū dixiſſet: vnꝰ
aſſiſtens miniſtroꝝ dedit ala-
pam ieſu / dicens. Sic reſpon
des pōtifici? Reſpondit ei ie
ſus. Si male locutus ſū / teſti
moniū phibe de malo: ſi autē
bene / quid me cedis? Et miſit
eū annas ligatū ad caypham
pontificē. Erat aūt ſimon pe
trus ſtans / ꝛ calefaciēs ſe. Di
xerūt ergo ei. Nunqd ꝛ tu ex
diſcipulis eiꝰ es? Negauit il
le et dixit. Nō ſum. Dixit er-
go ei vnus ex ſeruis pōtificis
cognatꝰ eius / cuiꝰ abſcidit pe-
trus auriculā. Nonne ego te
vidi in horto cū illo? Iterū ḡ
negauit petrus: ꝛ ſtatim gal-
lus cantauit. Adducūt ergo
ieſū a caypha in ꝑtoriū. Erat
aūt mane: ꝛ ipſi nō itroierūt
in pretoriū / vt nō ꝯtaminarē
tur: ſed vt manducarēt paſca.
Exiuit ergo pilatꝰ ad eos fo-
ras / ꝛ dixit. Quā accuſationē
affertis aduerſus hoīeꝫ hūc?
Reſpōderūt / ꝛ dixerūt ei. Si
nō eſſet hic malefactor / nō ti-
bi tradidiſſemus eū. Dixit er
go eis pilatus. Accipite eum
vos / ꝛ ſcdm̄ legē veſtrā iudica
te eū. Dixerūt ergo ei iudei.
Nob nō licet iterficere quē-
q̄. Ut ſermo ieſu impleretur
quē dixit: ſignificās qua mor
te eſſet moriturus. Introiuit
ergo iterū in ꝑtoriū pilatꝰ: et
vocauit ieſū / ꝛ dixit ei. Tu es
rex iudeoꝝ? Reſpōdit ieſus.
A temetipſo hoc dicis / an alij
tibi dixerūt de me? Rn̄dit pi-
latꝰ. Nunqd ego iudeꝰ ſum?
Gens tua / ꝛ pontifices tradi
derūt te mihi: qd feciſti? Rn̄-
dit ieſus. Regnū meū nō eſt
de hoc mūdo. Si ex hoc mūdo
eſſꝫ regnū meū / miniſtri mei
vtiqꝫ decertarēt / vt nō trade-
rer iudeis. Nūc āt regnū me-
um nō eſt hinc. Dixit itaqꝫ ei
pilatus. Ergo rex es tu? Rn̄-
dit ieſus. Tu dicis / qa rex ſuꝫ
ego. Ego in hoc natus ſū: et

ad hoc veni in mūdū/ vt teſti
moniuꝫ perhibeam veritati.
Omnis q eſt ex veritate/ au-
dit vocē meā. Dicit ei pilat⁹.
Quid eſt veritas? Et cuꝫ hoc
dixiſſet/ iterū exiuit ad iude-
os/ ⁊ dicit eis. Ego nullā īue-
nio in eo cauſā. Eſt aūt ↄſue-
tudo vobis/ vt vnū dimittaꝫ
vobis in paſca. Uultis ergo
dimittā vobis regē iudeoꝝ?
Clamauerūt rurſū omnes/ di
cētes. Nō hūc/ ſed barabban.
Erat aūt barabbas latro. Tūc
ergo apphēdit pilat⁹ ieſū/ et
flagellauit. Et milites plectē-
tes coronā de ſpinis/ impoſu
erūt capiti eius: et veſte pur-
purea circūdederūt eū: ⁊ ve-
niebant ad eū/ ⁊ dicebāt. Aue
rex iudeoꝝ. Et dabant ei ala-
pas. Exiuit iterū pilat⁹ foras/
⁊ dicit eis. Ecce adduco vobis
euꝫ foras: vt cognoſcatis qa
nullā in eo inuenio cauſam.
Exiuit ḡ ieſus portās ſpineā
coronā/ ⁊ purpureū veſtimē-
tum. Et dicit eis. Ecce homo.
Cū ergo vidiſſent eū pontifi
ces ⁊ miniſtri/ clamabāt dicē-
tes. Crucifige/ crucifige euꝫ.
Dicit eis pilatus. Accipite eū
vos/ ⁊ crucifigite: ego enī nō
inuenio in eo cauſaꝫ. Reſpō
derūt ei iudei. Nos legē ha-
bemus/ ⁊ ſecundū legē debet
mori: qa filiū dei ſe fecit. Cū
ergo audiſſet pilatus hūc ſer
moneꝫ/ magis timuit. Et in-
greſſus eſt pretoriū iterū: et
dicit ad ieſum. Unde es tu?
Jeſus aūt reſpōſū nō dedit ei.
Dicit ergo ei pilatus. Mihi
nō loqueris? Neſcis qa pote-
ſtatē habeo crucifigere te: et
poteſtatē habeo dimittere te?
Reſpōdit ieſus. Nō haberes
poteſtatē aduerſū me vllam/
niſi tibi datū eſſet deſup. Pro
pterea q me tradidit tibi/ ma-
ius peccatū habet. Et exinde
querebat pilat⁹ dimittere eū.
Judei aūt clamabāt/ dicētes.
Si hūc dimittis/ nō es amic⁹
ceſaris. Omnis enī q ſe regē
facit/ cōtradicit ceſari. Pilat⁹
aūt cū audiſſet hos ſermōes/
adduxit foras ieſū: ⁊ ſedit ꝑ
tribunali/ in loco q dicit̄ litho
ſtratos: hebraice aūt gabba-
tha. Erat aūt paraſceue paſce
hora quaſi ſexta: ⁊ dicit iude-
is. Ecce rex veſter. Jlli auteꝫ
clamabāt. Tolle tolle: crucifi
ge eū. Dicit eis pilat⁹. Regē
veſtrū crucifigā? Reſponde-
rūt pontifices. Nō habemus
regē/ niſi ceſarem. Tūc ergo
tradidit eis illū/ vt crucifige-
retur. Suſceperūt aūt ieſum/

⁊ eduxerūt eū: ⁊ baiulās ſibi
crucē/exiuit in eū/ꝗ dicit̃ cal-
uarie locū: hebraice aūt gol-
gotha/vbi crucifixerūt euz: ⁊
cū eo alios duos hinc ⁊ hinc/
mediū aūt ieſū. Scripſit autē
⁊ titulū pilat⁹: ⁊ poſuit ſuper
crucē. Erat aūt ſcriptū. Jeſus
naçarenus/rex iudeoꝝ. Hūc
ergo titulū multi iudeoꝝ le-
gerūt: qa ꝓpe ciuitatē erat lo
cus/vbi crucifix⁹ eſt ieſus. Et
erat ſcriptū hebraice/grece/⁊
latine. Dicebant ergo pilato
pōtifices iudeoꝝ. Noli ſcribe
re rex iudeoꝝ: ſed qa ipſe di-
xit/rex ſū iudeoꝝ. Reſpōdit
pilat⁹. Qđ ſcripſi/ſcripſi. Mi
lites ergo cū crucifixiſſēt eū:
acceperūt veſtimēta ei⁹ (⁊ fe
cerūt q̄ttuor partes/vnicuiqꝫ
militi partē) ⁊ tunicam. Erat
aūt tunica incōſutilis/deſuꝑ
cōtexta ꝑ totū. Dixerūt ergo
ad inuicē. Nō ſcindamus eā/
ſed ſortiamur de illa cui⁹ ſit.
Ut ſcriptura impleret̃/dicēs.
Partiti ſunt veſtimenta mea
ſibi: ⁊ in veſtē meā miſerunt
ſortē. Et milites qdē hec fece
rūt. Stabāt aūt iuxta crucē ie
ſu mater eius/⁊ ſoror matris
eius/maria cleophe/⁊ maria
magdalene. Cū vidiſſet ergo
ieſus matrē/⁊ diſcipulū ſtan-
tē quē diligebat: dicit matri
ſue. Mulier/ecce fili⁹ tu⁹. De-
inde dicit diſcipulo. Ecce ma
ter tua. Et ex illa hora accepit
eā diſcipulus in ſuā. Poſtea
ſciēs ieſus/qa iā omnia conſū
mata ſunt: vt cōſummaretur
ſcriptura/dicit. Sitio. Uas au
tē poſitū erat aceto plenū. Il
li ergo ſpongiā plenā aceto/
hyſopo circūponētes/obtule
runt ori ei⁹. Cū ergo accepiſ-
ſet ieſus acetū/dixit. Cōſum-
matū eſt. Et inclinato capite
tradidit ſpiritu3. Pr̄ nr̄. Iu-
dei ergo/qm̄ paraſceue erat:
vt nō remanerēt in cruce cor
pora ſabbato (erat enim ma-
gn⁹ dies illa ſabbati) rogaue
rūt pilatū/vt frangerent̃ eoꝝ
crura/⁊ tollerent̃. Uenerūt g̊
milites: ⁊ primi qdē fregerūt
crura/⁊ alteri⁹ ꝗ crucifixus eſt
cū eo. Ad ieſū autē cuz veniſ
ſent: vt viderūt eū iā mortu-
um/nō fregerūt ei⁹ crura: ſed
vnus militū lancea latus ei⁹
aperuit: ⁊ cōtinuo exiuit ſan-
guis ⁊ aq̄. Et ꝗ vidit/teſtimo-
niū ꝑhibuit: et verū eſt teſti-
moniū ei⁹: et ille ſcit qa vera
dicit/vt et vos credatꝫ. Facta
ſunt enī hec/vt ſcriptura im-
pleret̃. Os non cōminuetis
ex eo. Et iterum alia ſcriptu-

ra dicit. Uidebūt in quē trāſfixerūt. Hic legat in modū euāgelij. Poſt hec aūt rogauit pilatū ioſeph ab arimathia/ eo q̄ eſſet diſcipul⁹ ieſu: occultus aūt ꝓpter metū iudeorū: vt tolleret corp⁹ ieſu. Et permiſit pilat⁹. Uenit ergo/ ꝛ tulit corpus ieſu. Uenit autē ꝛ nicodemus/ q̄ venerat ad ieſū nocte primū: ferens mixturā myrrhe ꝛ aloes/ q̄ſi libras centū. Acceperūt ergo corpus ieſu/ ꝛ ligauerunt illō lintheis cū aromatibus: ſicut mos eſt iudeis ſepelire. Erat aūt in loco vbi crucifixus eſt hortus: ꝛ in horto monumētū nouū/ in quo nōdum q̄ſq̄ poſitus erat. Ibi ergo ꝓpter paraſceuen iudeorū: q̄a iuxta erat monumentū/ poſuerunt ieſum. Finita paſſione ſacerdos ſtans ante altare: dic̄ has orationes ꝓ varijs neceſſitatib⁹. ꝓnūciāte dyacono p̄ ſingulas oōnes. Flectamus genua. Leuate. Pro eccl'ia ſctā.

Oremus dilectiſſimi nobis ꝓ eccleſia ſctā dei: vt eā de⁹ ꝛ dn̄s noſter pacificare adunare ꝛ cuſtodire dignetur toto orbe terrarū: ſubijciens ei principatus ꝛ poteſtates: detq̄ nobis quietā ꝛ trāquillā vitā degētib⁹ glorificare deū patrē oīpotentē. Oremus. Dyacon⁹. Flecta. gen̄. Oro.

Omnipotēs ſempiterne de⁹/ q̄ gloriā tuā oībus ī chr̄o gētib⁹ reuelaſti: cuſtodi opa miſericordie tue: vt eccleſia tua toto orbe diffuſa/ ſtabili fide ī cōfeſſione tui nominis pſeueret. Le. Per dn̄m. R. Amen. Pro papa.

Oremus ꝛ ꝓ beatiſſimo papa noſtro. N. vt deus ꝛ dn̄s noſter q̄ elegit eū: ī ordine epiſcopat⁹ ſaluū atq̄ icolumē cuſtodiat/ eccl'ie ſue ſcē: ad regendū ppl'm ſctm̄ dei. Orem⁹. Flecta. ge. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne de⁹/ cui⁹ iudicio vniuerſa fundant: reſpice propitius ad p̄ces noſtras: ꝛ electū nobis antiſtitē/ tua pietate cōſerua: vt chriſtiana plebs/ que tali gubernat auctore: ſub tāto pōtifice credulitatꝫ ſue meritis augeat. Le. Per dn̄ꝫ. R. Amen. Pro oī gradu eccl'ie.

Oremus ꝛ ꝓ oīb⁹ epiſcopis ꝛ p̄ſbyteris: dyaconibus ꝛ ſubdyaconib⁹: acolythis: ꝛ exorciſtis: lectoribus/ oſtiarijs/ ꝯfeſſorib⁹/ ꝟginib⁹/ viduis/ ꝛ ꝓ oī ppl'o ſctō dei. Orem⁹. Flecta. ge. Oratio.

O mp̄s

OMnipotēs ſempiterne deus:cuius ſpiritu totū corpus eccleſie ſanctificat̃ et regit̃: exaudi nos ꝑ vniuerſis ordinibus ſupplicātes:vt gratie tue munere/ab omnibus tibi gradib⁹ fideliter ſeruiatur. Le. Per dominum. ℟. Amen. Pro imperatore.

ORemus et pro chriſtianiſſimo imperatore noſtro. N. vt deus ⁊ dominus noſter ſubditas illi faciat omnes barbaras nationes / ad noſtram perpetuam pacem. Oremus. Flect. ge. Oratio.

OMnipotēs ſempiterne deus:in cui⁹ manu ſunt omniū poteſtates:⁊ omniuz iura regnoꝝ:reſpice ad chriſtianū benignus imperium: vt gentes que in ſua feritate confidunt/potentie tue dextera comprimant̃. Le. Per dominū. ℟. Amen. Pro rege.

ORemus ⁊ pro sereniſſimo rege nr̃o. N. vt de⁹ omnipotēs/ faciat illū regijs decenter ornatū virtutibus / vitia deuitare: hoſtes ſuperare:⁊ ad ſe qui via veritas ⁊ vita eſt / gratioſum ꝑuenire. Oremus. Flect. ge. Oratio.

OMnipotēs ſempiterne deus/miſericordiā tuaz ſupplices exoramus:vt famulū tuū principē noſtrum vna cū pplo̅ ſibi ſubiecto magna pietate ꝓtectionis tue cuſtodias:⁊ ab oībus mūdi huius periculis ſuperna prouiſione tuearis:vt gratie tue munere defenſus ſemꝑ celeſtibus iocundetur. Le. Per dn̄m. ℟. Amen. Pro cathecuminis.

ORemus ⁊ ꝑ cathecuminis noſtris:vt de⁹ ⁊ dn̄s noſter adaperiat aures p̃cordioꝝ ipſoꝝ:ianuamqꝫ miſericordie ſue:vt ꝑ lauacrū regeneratiōis/accepta remiſſione omniū pctōꝝ:⁊ ipſi inueniātur in chr̄o ieſu dn̄o noſtro. Oremus. Flect. ge. Oratio.

OMnipotēs ſempiterne deus/qui eccleſiā tuam noua ſemꝑ prole fecundas: auge fidē ⁊ intellectū cathecuminis noſtris:vt renati fōte baptiſmatis/adoptiōis tue filijs aggregentur. Le. Per eundem dominū. ℟. Amē.

Pro populo catholico.

ORemus dilectiſſimi nobis deū patrē omnipotentē: vt a cūctis mundū purget erroribus:morbos auferat:famem depellat:aperiat carceres: vincula diſſoluat: peregrinantibus reditū/infirmā-

tibus ſanitatem / nauiganti-
bus portũ ſalutis indulgeat.
Oremus. Flect. ge. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne
deus: meſtorꝝ cōſolatio /
laborantiũ fortitudo: perue-
niāt ad te preces de quacũqꝫ
tribulatione clamantium: vt
omnes ſibi in neceſſitatibus
ſuis miſericordiam tuā gau-
deant affuiſſe. Le. Per dñm.
R. Amen. Pro hereticis.
Oremus pro hereticis ⁊
ſciſmaticis: vt deꝰ ⁊ dñs
noſter eruat eos ab erroribꝰ
vniuerſis: ⁊ ad ſanctā matrē
eccleſiā catholicam atqꝫ apo-
ſtolicam reuocare dignetur.
Oremus. Flect. ge. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne
deus / qui ſaluas omnes
⁊ neminē vis perire: reſpice
ad animas diabolica fraude
deceptas: vt omni heretica
prauitate depoſita / errātiũ cor-
da reſipiſcant: ⁊ ad veritatis
tue redeant vnitatē. Le. Per
do. R. Amen. Pro iudeis.
Oremus et pro perfidis
iudeis: vt deus et dñs
noſter auferat velamen de cor-
dibꝰ eorꝝ: vt ⁊ ipſi agnoſcāt ie-
ſũ xp̄m dñm nr̄m. Oremꝰ.
Nō di Flecta. ge. Orō.
Omnipotēs ſempiterne
deus / q etiā iudaicā pfidiā a
tua miſericordia nō repellis:
exaudi p̄ces noſtras / quas p
illius populi obcecatione de-
ferimus: vt agnita veritatis
tue luce / que chrīs eſt / a ſuis te-
nebris eruantur. Per eũdē.
Nō. R. Amē. Pro paganis.
Oremus ⁊ pro paganis:
vt deus omnipotēs au-
ferat iniqtatē a cordibꝰ eorꝝ:
vt relictis idolis ſuis: cōuer-
tantꝰ ad deũ viuum ⁊ verũ: ⁊
vnicũ filiũ eiꝰ Jeſũ xp̄m deũ
⁊ dñm noſtrũ: cũ quo viuit ⁊
regnat cũ ſpiritusancto deus:
per omnia ſecula ſeculorum.
Oremus. Flect. ge. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne
deus: qui non vis mor-
tem peccatorũ / ſed vitā ſemp
inqris: ſuſcipe ppitiꝰ oratio-
nē noſtrā: ⁊ libera eos ab ido-
lorꝝ cultura: ⁊ aggrega eccle-
ſie tue ſancte ad laudē ⁊ glo-
riā nominis tui. Le. Per do.
¶ Priuſqꝫ finiantꝰ orationes
duo preſbyteri cũ luminibꝰ
p̄cedētibꝰ vadũt ad locũ vbi
crux poſita erat. et iduta caſu-
la crucē a ſumitate parũ diſ-
cooperiēdo: deferāt ad certũ
ſpaciũ ab altari. Cōpletis igit
orōnibꝰ / officiās cũ duobꝰ p̄-
ſbyteris ſeu miniſtrātibꝰ cru-

cem hincinde verſa facie ad chorū ſuſtentantib⁹ cantant. P Opule me⁹ qd feci tibi/aut in quo cōtriſtaui te/reſponde mihi:qa eduxi te de terra egypti / paraſti crucem ſaluatori tuo. Pueri (cū pſbris pcedēdo) cantāt. H agios o theos / hagios iſchyros / hagios athanatos: eleiſon imas. Chor⁹ cū cōmuni pplo flectētes tribus vicib⁹/ꝛ iterū ſe erigētes cantat. S anctus deus/Sāctus fortis/Sāctus immortalis: miſerere nobis. Iterū pſbri tenētes crucē. Q Uia duxi te p deſertū quadraginta ānis/ꝛ manna cibaui te/ꝛ introduxi te in terrā ſatis optimam: paraſti crucē ſaluatori tuo. Pueri Hagios o theos. Chor⁹ Sanctus. Deinde preſbyteri. Q Uid vltra debui facere tibi ꝛ nō feci: ego quidē plātaui te vineā meā ſpecioſiſſimā: ꝛ tu facta es mihi nimis amara. aceto nāqꝫ felle mixto ſitim meā potaſti: ꝛ lancea perforaſti latus ſaluatori tuo. Pueri. Hagios. Chorus. Sanctus. Hic diſcooperiēdo crucez/duo pſbyteri erigunt eā cantādo trib⁹ vicib⁹. E Cce lignū crucis. Choro vlteri⁹ pſequēte vſqꝫ ad finē. in quo ſalus mūdi pepēdit. Choro ꝟo cantāte Uenite adorem⁹.

oēs ſe pſternūt. Deinde pſalmus poſt tertiā erectionē per eos inchoat. Beati immaculati in via: Chor⁹. qui ambulāt in lege dñi. Poſtea ſacerdos depoſita cruce i loco ad hoc pparato adorāt eā vna cū pplo per orōnes infraſcriptas genib⁹ flexis. Interi ꝟo p choꝝ cantant ſequētes añe. ꝛ hymnus cū repetitionibus ſuis. O Um fabricator mūdi mortis ſuppliciū pateret in cruce:clamās voce magna tradidit ſpiritū. Et ecce velū templi ſciſſū eſt/ monumēta aperta ſunt:terremot⁹etiā factus eſt magnus: qa mortez filij dei clamabat mundus ſe ſuſtinere nō poſſe.Aperto ergo lancea militis latere crucifixi dñi: exiuit ſanguis ꝛ aqua in redēptionē ſalutis noſtre. Alia añā. O admirabile preciū:cui⁹ pōdere captiuitas redēpta eſt mundi:tartarea cōfracta ſunt clauſtra inferni/aperta eſt nobis ianua regni. Deinde pueri ſtantes ante crucem cantant hymnum ſequentem. C Rux fidelis iter omnes arbor vna nobilis.nulla ſylua talem profert flore/frōde/germine:Dulce lignū/dulces clauos/dulce pondus ſuſtinēs. Chor⁹ poſt eos repetit. Crux fidelis. P ange lingua glorioſi preliū certaminis: et

ſuꝑ crucis tropheo dic trumphū
nobilē: q̄liter redēptor orbis im-
molatus vicerit. Chor⁹. Dulce
lignū. De parentis protoplaſti
fraude facta condolēs: quādo po
mi noxialis morſu in mortē corru
it. ipſe lignū tūc notauit: damna li
gni vt ſolueret. Chor⁹. Crux fi-
delis. Hoc opus nr̄e ſalutis or-
do depopoſcerat: multiformis p-
ditoris ars vt artē falleret. et me-
delā ferret inde: hoſtis vnde leſe-
rat. Chor⁹. Dulce. Quādo ve-
nit ergo ſacri plenitudo tēporis:
miſſus eſt ab arce pr̄is nat⁹ orbis
cōditor: atqꝫ vētre virginali caro
factus ꝓdijt. Chor⁹. Crux fidel.
Vagit infans inter arcta cōdit⁹
p̄ſepia: mēbra pannis īuoluta vir-
go mater alligat: ⁊ pedes manuſ-
qꝫ crura ſtricta cingit faſcia. Cho
rus. Dulce. Luſtra ſex qui iam
peracta tēpus īplens corporis: ſe
volēte natus ad hoc paſſiōi dedi-
tus: agnus ī cruce leuat̄ immolan
dus ſtipite. Chor⁹. Crux fidelis.
Hic acetū/fel/arundo/ſputa: cla
uis lancea mite corpus perforat̄:
ſanguis vnda profluit: terra/pon-
tus/aſtra/mūdus quo lauant̄ flu-
mine. Chor⁹. Dulce lig. Fle-
cte ramos arbor alta: tenſa laxa vi
ſcera. ⁊ rigor lenteſcat ille quē de-
dit natiuitas. vt ſuperni mēbra re
gis miti tendas ſtipite. Chorus.

Crux fidelis. Sola digna tu fui
ſti ferre ſecli p̄ciū: atqꝫ portū pre-
parare nauta mūdo naufrago: quē
ſacer cruor perūxit fuſus agni cor
pore. Chor⁹. Dulce lig. Gloria
et honor deo vſqꝫquo altiſſimo.
vna patri/filioqꝫ īclyto paracleto:
cui laus eſt ⁊ poteſtas ꝑ eterna ſe-
cula. Chor⁹. Dulce lig. Pueri
reīcipiūt Crux fidelis. Orōnes
ad adorādā crucē. In prima
genuflexiōe ad qnqꝫ plagas.

Domine ieſu xp̄e Orō.
q nos ꝑ crucis paſſionē
hodierna die de diabolica ſer
uitute liberaſti: vt quo die ho
minē cōdideras/eodē die et
reformares: exaudi me miſe
rū pctōrē corā hoc ſignaculo
crucis cōfitentē ⁊ dep̄cantē: vt
huius venerabilis ⁊ vitalis li
gni tuitiōe munitus/⁊ hoſtis
nequiſſimi ignea tela repelle
re ⁊ ab inflictis euacuari vul
nerib⁹: ⁊ ad vitā eternā valeā
peruenire. Per te ieſu chr̄e.

¶ In ſcd̄a genuflexiōe. Orō.

Domine ieſu xp̄e fili dei
viui glorioſiſſime cōdi
tor mūdi: q cū ſis ſplēdor glo
rie/equalis patri/ſctōqꝫ ſpiri-
tui: carnē ſumere dignat⁹ es:
⁊ glorioſiſſimas palmas tuas
in crucis patibulo ꝑmiſiſti cō
figi: vt clauſtra diſſipares in-

ferni:vt humanũ gen⁹ libera res de morte: miſere miſere mihi opp̃ſſo facinore ac neq tiarũ ſorde ſordidato.nõ me derelinq̃s glorioſiſſime dñe: ſed dignare idulgere qd ma lũ egi:exaudi me dñe pſtra tũ ante te ad adorandã ſctãz crucẽ:vt a malis omnib⁹ exu tus/i his ſacr ſolẽnijs tibi me rear aſtare mũdus.Qui cuz.

¶ In tertia genuflexione. Orõ.

Domine ieſu xp̃e q me proprio redemiſti ſanguine/tuã crucẽ venerabi liter adoro.te ſancta dei crux obſecro:vt tua virtute meuz pectus munias:animã cuſto dias:cogitatiões ſctifices:ſer mões rectos pcures:⁊ omnia opa mea in viaz ſalutis diri gas: preſtãte dño noſtro ieſu chřo pro nobis i te crucifixo. Qui cum deo.

¶ In quarta genuflexione. Oratio.

Domine ieſu xp̃e adoro te in cruce pendentẽ:dep̃cor te: vt ipſa crux liberet me de angelo percutiente.Dñe ieſu xp̃e adoro te in cruce vulne ratũ:dep̃cor te:vt ipſa vulne ra ſint remediũ anime mee. Dñe ieſu xp̃e adoro te in ſe pulchro poſitũ.dep̃cor te vt tua mors ſit vita mea eterna. Qui cũ.

¶ In qnta genuflexiõe. Orõ.

Domine ieſu xp̃e adoro te deſcendẽ tem ad inferos ⁊ liberantẽ ca ptiuos:dep̃cor te:vt nõ pmit tas me ibidẽ introire.Dñe ie ſu xp̃e adoro te aſcẽdentem ad celos ⁊ ſedentẽ ad dexte rã dei patris.dep̃cor te:miſe rere mei.Dñe ieſu xp̃e ado ro te venturũ ac iudicaturũ viuos ⁊ mortuos.ſed dep̃cor te dñe/vt in tuo aduẽtu non intres in iudiciũ cũ me pctõ re.ſed ante mihi oĩa mea pec cata dimittas q̃ me iudices. Saluator mundi rex glorie. Qui cũ patre ⁊ ſpirituſancto viuis ⁊ regnas deus.Per om nia ſecula ſeculorum.Amen.

Finitis orationib⁹:ipſã cru cẽ cũ deuotiõe ⁊ reuerẽtia ac genuflexione oſculent/inci piẽdo a maiorib⁹ vſq ad mi nores.interim oĩs populus adoret nõ crucem:ſed crucifi xũ/memoriã faciendo dñice paſſionis.Ubi aũt nõ habent ſupraſcripte oratiões de qnq plagis:aut vbi nõ eſt d̃ cõſue tudine ipſas dicere:tũc cruce ſalutata ⁊ deoſculata.Sacer dos officians indutus caſula deferat ad ſummũ altare cor pus dñi cũ reuerẽtia qd heri

reſeruatū fuit. miniſtris pcedētibus cuz luminib⁹/thuribulo/ꝛ pulſatiōe tabule: preſbyteris cantātibus ſubmiſſa voce hāc cōmunionē. Hoc corpus quod pro vobis tradetur hic calix noui teſtamēti eſt in meo ſanguine dicit domin⁹: hoc facite quotienſcūqꝫ ſumitis in meā commemoratione. Tūc poſito ſup altari corpore xpi: deſcendat ante altare cū miniſtris/ꝛ dicat ſolitā cōfeſſionē. Qua finita accedit ad altare ſola palla tectū. et dilatat corporale i altari cū euchariſtia heri reſeruata: ꝛ pparat calicē cū vino ꝛ aqua nihil dicēdo. collocatoqꝫ ipſuz more ſolito tectū/ſup. corpale circa corpus dñi: poſtea lotis manib⁹ iclinat ſe āte altare tangēdo corpus xpi. Et iterū erectus ſubmiſſa voce dicit. Oremꝰ preceptis ſalutarib⁹ moniti: et diuina inſtitutione formati audem⁹ dicere. Pater noſter qui es in celis: Sanctificetur nomen tuū: Adueniat regnū tuū: Fiat volūtas tua/ſicut in celo et in terra. Panē noſtrū quotidianū da nobis hodie: Et tūdit pect⁹ ꝛ dicit dimitte nobis debita noſtra: ſicut et nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos iducas in tentatiōem. Chor⁹ ſubiūgit. Sed libera nos a malo. Prelatus celebrās/accepta patena dicit silēter Amē. et orōnē. Libera nos qſ̄s dñe ab oībus malis preteritis/preſētibus et futuris: ꝛ ītercedēte beata ꝛ glorioſa ſemp virgine dei genitrice maria: ꝛ beatis aplis tuis: petro et paulo atqꝫ andrea cū oībus ſāctis: Hic oſculat̄ patenam ꝛ bñdicit ſe illa. ꝛ dicit Da propiti⁹ pacem i dieb⁹ noſtris: vt ope miſericordie tue adiuti/et a peccato ſimus ſemper liberi/et ab omni perturbatione ſecuri. Inclinatus tandem frāgit hoſtiaz more ſolito i tres partes dicēs Per eūdez dñz noſtrū ieſū chr̄m filiuz tuū/q tecuz viuit ꝛ regnat i vnitate ſpirituſſancti deus. Per oīa ſcl'a ſeculoꝝ. Miniſtri reſpōdēt Amē. Poſt fractiōez/immediate vnā partē hoſtie mittit i calicē nihil dicēs. Poſtmodū anteqꝫ reliquas duas hoſtie partes recipiat/pmittit oratiōez ſub ſilētio. Dñe ieſu chr̄e fili dei viui/q ex volūtate pr̄is/cooperāte ſpūſācto p mortē tuā mūdum viuificaſti: libera me p hoc ſacroſctm̄

corpus tuū ab oībus iniqta-
tib⁹ meis: ꝛ vniuerſis malis:
et fac me tuis ſemꝑ inherere
mādatis: ꝛ a te nūq̄ȝ ſeparari
permittas. Qui cū eodē deo
patre ꝛ ſpirituſctō viuis ꝛ re-
gnas in ſecula ſeculoꝝ. Amē.
Tandē dicit P anē celeſtē
accipiā: ꝛ nomē dñi inuoca-
bo. Et iterū D ñe non ſum
dignus vt intres ſub tectum
meū: ſed tantum dic verbo ꝛ
ſanabit' anima mea. Poſtea
tundit ter pectus ſuū dicens.
D eus ꝑpitius eſto mihi pec
catori. Tandē recepto ſacra-
mēto dicit Corpus dñi nr̄i ie
ſu xp̄i cuſtodiat animā meā
in vitā eternā. Amē. Tandē
oībus omiſſis q̄ dici ſolēt an
te ſumptionē calicis/ recipit
reuerēter particulā hoſtie cū
vino ꝛ aqua: poſtea more ſo-
lito ablutis digitis ꝛ patena/
ſumit ablutionē nihil dicē-
do. Poſtea imediate cū mini
ſtris dicit veſpas circa altare
incipiēdo (abſq̄ Deus i ad-
iutoriū.) ps. Cōfitebor. cuȝ
alijs ſequētib⁹. ſine aīis. ꝛ ſi-
ne Gl'ia patri. Addit' Mgt.
ſine Gl'ia pr̄i. Et ſtati ſubiū-
git' aī. Chriſtus factus eſt ꝑ no-
bis obediēs. ꝛc. Dicta aī. Pa-
ter noſter dī. Deide ps. Mi-
ſerere mei de⁹. ꝛc. Ecōtra aī.
Chr̄s fact⁹ eſt. Poſt hoc abſq̄
Oremus dī. Cōpl'. R eſpice
q̄ſumus dñe ſuꝑ hāc familiā
tuā: pro qua dñs noſter ieſus
xp̄s nō dubitauit manib⁹ tra
di nocentum/ ꝛ crucis ſubire
tormentū. ſine Per dñm. et
ſine Benedicamus dño. Tādē
ppl'i q cōmunicare voluerit/
ad cōmuniōē accedūt. Po-
ſtea corp⁹ chriſti qd remanet
poſt cōiōnē cū reuerētia de-
portat' ad locū priſtinū cum
cantu cōionis. Hoc corpus qd
pro vobis tradet'. Deide cū cō-
ſimili reuerētia defert' corp⁹
chr̄i in corporali: et crux ſeu
imago reſurrectiōis ꝑut eſt
ꝯſuetudo ad ſepulchꝝ cantā
tib⁹ ſubmiſſa voce Reſ̄. Ecce
q̄uo moritur iuſtus. Itē Receſſit
paſtor bonus. Itē Sepulto dño
ſignatū eſt. Et ita corp⁹ chr̄i in
ſepulchro cū corpali ſuppor-
tatili ponit': vna cuȝ imagine
reſurrectiōis vel crucis. De-
mū ſepulchꝝ itus aqua bñdi
cta aſpergit' et thurificat'. vbi
ꝛ apponunt' lumina circa ſe-
pulchꝝ ꝯtinue ardētia ꝛ pſal
teriuȝ legit'. Et ſic tali modo
ꝯplet' ordo hui⁹ diei. C Or-
do i ſacratiſſimo ſabbato pa-
ſce: primo pulſat' tabula ad

cõuocandũ populũ: interim preparant altaria et ornatur eccleſia cũ omnib⁹ vtenſilib⁹ ſuis: ⁊ ꝑlatus cũ miniſtris (induti veſtib⁹) vadit ad locum vbi ſuccẽſus eſt ignis excuſſus de ſilice ſeu cryſtallo: vexillis / cereis nõ ardentibus / thuribulo vacuo ⁊ aqua benedicta ꝑcedẽtibus: ⁊ inchoãte ꝑlato q officiũ peragit / dicũt oẽs ſimul ſeptẽ pſalmos: ſine Glia pri. ⁊ ſine Litania ſbmiſſa voce / circueũdo ignẽ ſepties. choro ſtãte. Quibus finitis dicat aña. Chriſt⁹ factus eſt. etc. Kyrieleiſon. Chriſte leiſon. Kyrieleiſõ. Pater noſter. Et ne nos. Sed libera nos. Adiutoriuz noſtrũ in noie dñi. Qui fecit celum ⁊ terrã. Dñe exaudi orationẽ meaz. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. Oratio.

Domine ſãcte pater oipotens eterne deus: in noie tuo ⁊ filij tui dñi noſtri ieſu xp̃i / bñdicimus hũc ignẽ / ⁊ eũ cũ cera ⁊ oibus alimõijs ei⁹ ſctificamus: ⁊ ſigno crucis chri filij tui dei viui atq; altiſſimi ſignamus. vt itus vel foris accẽſus / nõ qd noceat incẽdat: ſed oia ad vſus hominũ neceſſaria calefaciat / ſiue illuminet. Et q̃ ex hoc igne fuerint cõflata vel calefacta: ſint benedicta / ⁊ omni humane ſaluti vtilia. Ut nõ cũ nadab ⁊ abiu ignẽ tibi offerẽtibus alienum incendamur: ſed cũ aaron pontifice ⁊ filijs eius eleaçaro ⁊ ithamaro hoſtias tibi pacificas / ſpirituſſãcti igne aſſatas imolare valeamus: ⁊ ſemꝑ eiuſdẽ ſpirituſſcti igne vitia noſtra vre: cordaq; nr̃a luce ſcientie tue illumina: et animas noſtras calore fidei clarifica. Per eũdem dñm etc. in vnita. eiuſd.

Domine de⁹ pater Oro. oipotens: lumẽ indeficiens: tu ſctẽ cõditor omniũ luminũ. exaudi nos famulos tuos: ⁊ bene ✠ dic hũc ignẽ: q tua ſctificatione atq; benedictione ꝯſecret: q illuminas omnẽ hoiem veniẽtẽ in hũc mundũ / illumina ꝯſcientias cordis noſtri igne tue charitatis: vt tuo igne igniti: tuo lumine illuminati: expulſis a cordibus noſtris pctõꝝ tenebris: ad vitã te illuſtrãte ꝑuenire mereamur eternã. Per.

Domine ſctẽ Alia oro. pater oipotens eterne deus: bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ ficare digneris ignem

iſtū: quē nos indigni famuli tui per inuocationē vnigeniti filij tui dñi noſtri ieſu chri: ⁊ ſpūſſancti: bene ✠ dicere pſumimus: tu clemētiſſime tua bene ✠ dictione ſanctifica: ⁊ ad pfectū hūani generis puenire ɔcede. P. Alia oro.

Deus q per vnigenitū filiū tuū/angularez ſcilicet lapidē/charitatis tue ignē fidelibus ɔtuliſti: pductū ex ſilice: noſtris vſibus pfecturū/nouuz hūc ignē ſancti ✠ fica: ⁊ cōcede nobis ita p hec feſta paſcalia celeſtibus deſiderijs iflāmari: vt ad ppetua feſta purificatis mentib⁹ pertingere valeamus. Per eūd.

Hic accēdit candela. deinde incēſum ſeu thus i cereo ponēdū benedicit dicēdo hanc orationez.

Veniat qm̄s oipotens deus ſup hoc incenſum larga tue bene ✠ dictionis infuſio: ⁊ hunc nocturnum ſplendorē inuiſibilis regenerator accēde: vt nō ſolū ſacrificiū qd i hac nocte litatum eſt / arcana luminis tui admixtiōe refulgeat: ſed in quocūqz loco ex hui⁹ ſanctificatiōis myſterio aliquid fuerit deportatū: expulſa dyabolice fraudis neqtia virtus tue maieſtatis aſſiſtat. Per.

Poſt hec aſpgit ignis aqua benedicta. ⁊ impoſitis carbonib⁹ eiuſdē noui ignis i thuribulū: ſimiliter thus imponit ⁊ thurificat. Interim oia luminaria eccleſie extinguūtur vt de igne bñdicto poſtmodū accēdant. Deinde accendūtur due cādele de ipſo igne quas accoliti portāt: accēdit ⁊ tertia quā alter miniſter portat: de quo accēdi debet cereus. Finita ignis benedictione/ſtatim reuertuntur ad choꝝ/pueris cantantibus hunc hymnū Prudētij.

Inuentor rutili dux bone luminis: q certis vicib⁹ tēpora diuidis. merſo ſole: chaos ingruit horridū. lumen redde tuis chr̄e fidelibus. Chor⁹ poſt eos repetit. Inuentor rutili. Quāuis innumero ſydere regiā / lunariqꝫ polum lāpade pinxeris: icuſſu ſilicis lumina nos tamen monſtras ſaxigeno ſemine q̄rere. Chorus. Inuentor. Ne neſciret homo ſpem ſibi luminis in chr̄i ſolido corpore conditā. qui dici ſtabilem ſe voluit petrā: noſtris igniculis vnde genus venit. Chor⁹. Inuentor rutili. Pinguis quos olei rore madentibus lychnis ac facib⁹ paſcimus aridis: quin ⁊ fila

fauis ſcirpea floreis preſſo melle prius collita fingimus. Chorus. Inuentor. P er chriſtum genitū ſumme pater tuū: in quo viſibilis ſtat tibi gloria. qui noſter dn̄s/qui tuus vnicus: ſpirat de patrio corde paracletū. Chor⁹. Inuentor. P er quē ſplēdor/honos/laus/ſapientia/maieſtas/bonitas/ꝛ pietas tua/regnū cōtinuat numine trirplici: texens ꝑpetuis ſecula ſeculis. Chor⁹. Inuentor. Finitis his dyaconus aut p̄ſbyter in ipſo cereo benedicēdo facit qnqꝫ foramina i modū crucis/adaptās ꝑ eiſdē foraminib⁹ qnqꝫ grana thuris. Tandem ſacerdos vel dyaconus cerei benedictionem decantat. Incipit benedictio cerei.

E Xultet iā angelica turba celoꝝ. exultent diuina myſteria: ꝛ pro tāti regis victoria/tuba īſonet ſalutaris. Gaudeat ꝛ tellus tātis irradiata fulgorib⁹/ꝛ eterni regis ſplēdore illuſtrata: toti⁹ orbis ſe ſentiat amiſiſſe caliginē. Letetur ꝛ mater eccleſia/tāti luminis adornata fulgorib⁹: ꝛ magnis populorū vocibus hec aula reſultet. Quapropter aſtantib⁹ vobis fratres chariſſimi/ad tā mirā huius ſcti luminis claritatē: vna mecum queſo oīpotētis dei miſericordiā inuocate. vt qui me nō meis meritis intra leuitarū numerū dignatus eſt aggregare: luminis ſui gratiā infundēdo/cerei huius laudē implere ꝑficiat. Per dn̄m noſtrū ieſum chr̄m filiū ſuū: cū quo viuit ꝛ regnat in vnitate ſp̄ūſcti deus.

P Er omnia ſecula ſeculoruꝫ. Amē. D n̄s vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo. S urſū corda. Habemus ad dominū. G ratias agamus dn̄o deo nr̄o. Dignū ꝛ iuſtuꝫ eſt.

V Ere dignū ꝛ iuſtuꝫ eſt: inuiſibileꝫ deū patrem oīpotentē/filiūqꝫ eius vnigenitū ieſum xp̄m dn̄m noſtrū toto cordis ac mētis affectu et vocis miniſterio ꝑſonare. Qui pro nobis eterno patri/ade debitum ſoluit: ꝛ veteris piaculi cautioneꝫ pio cruore deterſit. Hec ſunt enim feſta paſcalia: in quibus verus ille agnus occidiť/eiuſqꝫ ſanguine poſtes cōſecranť. Hec nox eſt/in qua primū patres noſtros filios iſrael eduxiſti de egypto: quos poſtea rubruꝫ mare ſicco veſtigio trāſire feciſti. Hec igiť nox eſt/que peccatorū tenebras/colūne illuminatiōe purgauit. Hec nox eſt: que hodie per vniuerſuꝫ mundū in chriſtū credētes/a vitijs ſeculi ſegregatos ꝛ cali/

gine peccatoꝝ/reddit gratie/
ſociatqꝫ ſanctitati. Hec nox
eſt/i qua deſtructis vinculis
mortis/chr̄s ab īferis victor
aſcēdit. Nihil enī nobis na-
ſci ꝓfuit: niſi redimi ꝓfuiſſet.
O mira circa nos tue pietatis
dignatio. O ineſtimabilis di
lectio charitatis: vt ſeruū re-
dimeres/filiū tradidiſti. O ve
re beata nox/que ſola meruit
ſcire tēpus ꝛ horā: in qua xp̄s
ab īferis reſurrexit. Hec nox
eſt/de qua ſcriptū eſt: ꝛ nox vt
dies illuminabitur: ꝛ nox il-
luminatio mea ī delicijs meis.
Huius igiṫ ſanctificatio no-
ctis fugat ſcelera/culpas la-
uat: ꝛ reddit īnocentiā lapſis/
ꝛ meſtis leticiā. Fugat odia/
cōcordiā parat: ꝛ curuat im-
peria. Hic imponiṫ incēſum
ſeu thus ī quiqꝫ foraminibꝰ
ī modū crucis. In huius igiṫ
noctis grā/ſuſcipe ſctē pater
incēſi huius ſacrificiū veſpti-
nū: qđ tibi in hac cerei obla-
tiōe ſolēni/ꝑ miniſtroꝝ ma-
nus de operibꝰ apū ſacroſctā
reddit eccleſia. Sed iaꝫ colū-
ne huiꝰ ꝑconia nouimꝰ: quā
ī honorē dei rutilās ignis ac-
cēdit. Hic accēdiṫ cereus de
igne nouiter ꝯſecrato. Qui
licet ſit diuiſus ī partes: mu-
tuati tamē luminis detrimēta
nō nouit. Alitur liquentibus
ceris: quas ī ſubſtātiaꝫ ꝑcioſe
huius lampadis/apis mater
eduxit. Hic accēdiṫ lampas
ante altare. O vere btā nox
q̄ expoliauit egyptios/dita-
uit hebreos: nox in qua ter-
renis celeſtia/humanis diui-
na iūgunṫ. Oramus ergo te
dn̄e/vt cereus iſte in honorē
noīs tui cōſecratꝰ: ad noctis
huiꝰ caliginē deſtruēdā inde
ficiēs ꝑſeueret: atqꝫ in odorē
ſuauitatis acceptus ſuꝑnis lu
minaribꝰ miſceaṫ. Flāmas eiꝰ
lucifer matutinus īueniat. il-
le inquā lucifer q neſcit occa
ſum. ille q regreſſus ab infe-
ris/humano generi ſerenus
illuxit. Precamur ergo te do
mine: vt nos famulos tuos/
omnēqꝫ clerū ꝛ deuotiſſimū
populū. vna cum beatiſſimo
papa nr̄o. N. atqꝫ ātiſtite no-
ſtro. N. ꝛ glorioſiſſimo rege
noſtro. N. cuꝫ omni familia:
quiete tēpoꝝ ꝯceſſa/ī his pa-
ſcalibus gaudijs aſſidua ꝓte-
ctiōe regere gubernare ꝛ cō-
ſeruare digneris. Per dn̄m
nr̄m ieſū xp̄ꝫ filiū tuū: q tecū
viuit ꝛ regnat ī vnitate ſpū̄ſ-
ſancti deus. Per oīa ſecula ſe-
culoꝝ. Amen. Cereo benedi-

cto/illuminant duo parui cerei in duob⁹ candelabris de ipſo nouo igne. ⁊ ꝑ oēs domos ignis anterior q tūc ardebat extinguit ⁊ nouus reaccendit. Deinde leguntur ꝓphetie ſequentes ſine titulo.

In principio Geneſ.j. creauit de⁹ celū ⁊ terrā. Terra autē erat inanis et vacua: et tenebre erāt ſuꝑ faciē abyſſi: et ſpūs dñi ferebatur ſuper aquas. Dixitq; deus. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deus lucē ꝙ eſſet bona: et diuiſit lucē a tenebris: appellauitq; lucem diem: ⁊ tenebras noctē. Factūq; eſt veſpere et mane dies vnus. Dixit quoq; deus. Fiat firmamentū in medio aquarū: ⁊ diuidat aq̄s ab aquis. Et fecit deus firmamentū: diuiſitq; aquas q̄ erāt ſub firmamento / ab his que erāt ſuper firmamentū. Et factū eſt ita. Vocauitq; deus firmamentū celum. Et factū eſt veſpere ⁊ mane dies ſcd̄s. Dixit vero de⁹. Cōgregentur aque que ſub celo ſunt ī locū vnū: ⁊ appareat arida. Factūq; eſt ita. Et vocauit de⁹ aridā terrā: congregationeſq; aquarū appellauit maria. Et vidit de⁹ ꝙ eſſet bonum / ⁊ ait. Germinet terra herbā virentē ⁊ facientē ſemen: ⁊ lignū pomiferū faciēs fructū iuxta genus ſuū: cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſuper terrā. Et factū eſt ita. Et protulit terra herbā virentē / ⁊ facientē ſemen iuxta genus ſuū: lignūq; faciēs fructū: ⁊ habens vnūquodq; ſementē ſꝫm ſpeciē ſuā. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū. Factūq; eſt veſpere ⁊ mane dies tertius. Dixit aūt de⁹. Fiant luminaria ī firmamēto celi: et diuidāt diem ac noctē: ⁊ ſint ī ſigna ⁊ tēpora / ⁊ dies ⁊ annos: vt luceāt ī firmamēto celi / ⁊ illuminēt terrā. Et factū eſt ita. Fecitq; deus duo luminaria magna: lumiare maius vt preeſſet diei: ⁊ luminare minus vt preeſſet nocti. et ſtellas. Et poſuit eas ī firmamēto celi / vt lucerent ſuꝑ terrā: ⁊ preeſſēt diei ac nocti: et diuiderēt lucem ac tenebras. Et vidit de⁹ ꝙ eſſet bonū. Et factū eſt veſpe ⁊ mane dies q̄rtus. Dixit etiā deus. Producāt aque reptile anime viuentis: ⁊ volatile ſuper terrā ſub firmamēto celi. Creauitq; deus cete grādia. ⁊ omnē animam viuētem atq; motabilem / quā produxerāt aque

in ſpecies ſuas:⁊ omne vola
tile ſcd̄m genus ſuū.Et vidit
deus ꝙ eſſet bonū:benedixit/
qꝫ eis dicēs. Creſcite ⁊ multi
plicamini/⁊ replete aq̄s ma-
ris : aueſqꝫ multiplicent̄ ſuꝑ
terrā.Et factū eſt veſpe ⁊ ma-
ne dies qnt⁹.Dixit quoqꝫ de/
us.Producat terra animā vi
uentē in genere ſuo : iumēta
⁊ reptilia:⁊ beſtias terre/ſcd̄ꝫ
ſpecies ſuas . Factūqꝫ eſt ita.
Et fecit deus beſtias terre/ iu
xta ſpecies ſuas:⁊ iumenta ⁊
omne reptile terre in genere
ſuo.Et vidit deus ꝙ eſſet bo-
nū : ⁊ ait.Faciamus hominē
ad imaginē ⁊ ſimilitudinem
noſtrā:⁊ preſit piſcib⁹ maris/
⁊ volatilib⁹ celi ⁊ beſtijs:vni
uerſeqꝫ terre: omniqꝫ reptili
qd̄ mouet̄ i terra . Et creauit
deus hoīem ad imaginē ⁊ ſi-
militudinē ſuā: ad imaginez
dei creauit illū:maſculū ⁊ fe/
minā creauit eos.Benedixit
qꝫ illis deus/⁊ ait . Creſcite ⁊
multiplicamini ⁊ replete ter/
rā/⁊ ſubijcite eā: ⁊ dominami
ni piſcibus maris/⁊ volatili-
bus celi: ⁊ vniuerſis animan
tibus que mouent̄ ſuꝑ terrā.
Dixitqꝫ deus.Ecce dedi vo-
bis omnē herbā afferentē ſe
mē ſuper terrā:⁊ vniuerſa li-
gna q̄ habēt in ſemetipſis ſe-
mentē generis ſui/ vt ſint vo
bis in eſcam ⁊ cūctis animā-
tib⁹terre:omniqꝫ volucri ce-
li ⁊ vniuerſis que mouent̄ in
terra:⁊ in qbus eſt aīa viuēs/
vt habeāt ad veſcendū.Et fa
ctū eſt ita. Viditqꝫ de⁹ cūcta q̄
fecerat:⁊ erāt valde bona.Et
factuꝫ eſt veſpe ⁊ mane dies
ſextus. Igit̄ ꝑfecti ſunt celi ⁊
terra/⁊ oīs ornatus eoꝝ.Cō/
pleuitqꝫ de⁹die ſeptimo op⁹
ſuū qd̄ fecerat: ⁊ reqeuit die
ſeptimo ab vniuerſo ope qd̄
patrarat. Deide ſacerdos abſ
qꝫ ſalutatione dicit Oremus:

DEus q mirabiliter Orō.
creaſti hominē/⁊ mira-
bili⁹redemiſti:da nobis qm̄s
cōtra oblectamēta pctī/mētis
ratiōe reſiſtere:vt mereamur
ad gaudia eterna ꝑuenire.p.

Lctō ſine titulo. Exodi.xiiii.

IN dieb⁹illis.Factū eſt
i vigilia matutina:⁊ ec/
ce reſpiciēs dn̄s ſuꝑ caſtra egi
ptioꝝ ꝑ colūnā ignis ⁊ nubis
interfecit exercitū eoꝝ:⁊ ſub/
uertit rotas curruū:fereban-
turqꝫ in ꝓfundū.Dixerūt er/
go egyptij. Fugiamus iſrae-
lē:dn̄s eni pugnat ꝓ eis ꝯtra
nos.Et ait dn̄s ad moyſē.Ex/
tende manū tuā ſuꝑ mare/vt

reuertant̃ aque ad egyptios/
ſuꝑ currus ⁊ eqtes eoꝝ. Cūqꝫ
extēdiſſet moyſes manū cō-
tra mare: reuerſuz eſt primo
diluculo ad priorē locū. Fu-
giētibuſqꝫ egyptijs occurre-
rūt aq̃: ⁊ īuoluit eos dn̄s ī me
dijs fluctibꝰ. Reuerſeqꝫ ſunt
aq̃/ ⁊ coopuerūt currus ⁊ eq-
tes cūcti exercitꝰ pharaōis / q
ſequētes īgreſſi fuerāt mare:
nec vnus qdē ſuꝑfuit ex eis.
Filij aūt iſrael ꝑrexerūt ꝑ me-
diū ſicci maris: ⁊ aq̃ eis erant
q̃ſi pro muro a dextris ⁊ a ſi-
niſtris. Liberauitqꝫ dn̄s ī die
illo iſrael de manu egyptioꝝ:
⁊ viderūt egyptios mortuos
ſuꝑ littus maris: ⁊ manū ma
gnā quā exercuerat dn̄s ꝯtra
eos. Timuitqꝫ populus dn̄m:
⁊ crediderūt dn̄o/ ⁊ moyſi ſer
uo eius. Tūc cecinit moyſes
⁊ filij iſrael carmen hoc dn̄o/
et dixerunt. Tractus.

CAntemus dn̄o. glorioſe eni
honorificatꝰ eſt. equū ⁊ aſcenſorez
ꝓiecit in mare. adiutor et ꝓtector
factꝰ eſt mihi ī ſalutē. ℣. Hic deꝰ
meꝰ ⁊ honorificabo eū: deꝰ patris
mei ⁊ exaltabo eū. ℣. Dn̄s ꝯterēs
bella: dn̄s nomē eſt illi. Oremꝰ.

DEus cuius antiq̃ Oro.
miracula etiā nr̄is ſecu
lis coruſcare ſentimus: dū qd
vni pp̄lo a ꝑſecutiōe egyptia
ca liberādo dextere tue potē
tia cōtuliſti/ id in ſalutē gētiū
ꝑ aquā regeneratiōis oparis:
p̄ſta: vt in abrae filios/ ⁊ in iſ-
raeliticā dignitatē totius mū
di tranſeat plenitudo. P do.

APprehē- Lcō eſaie. iiij.
dent ſeptē mulieres vi-
rū vnū in die illa dicētes. Pa
nē noſtrū comedemus: ⁊ ve-
ſtimētis noſtris operiemur:
tm̄modo īuocet̃ nomen tuū
ſuper nos: aufer opprobriuz
noſtrū. In die illa erit germē
dn̄i ī magnificētia ⁊ gloria/ ⁊
fructus terre ſublimis: ⁊ exul
tatio his qui ſaluati fuerint de
iſrael. Et erit oīs q relictꝰ fue
rit ī ſion/ ⁊ reſiduus in hieru-
ſalē: ſctūs vocabit̃ oīs qui ſcri
ptus eſt ī vita in hieruſalē. Si
abluerit dn̄s ſordē filiarū ſiō
et ſanguinē hieruſalē lauerit
de medio eiꝰ/ in ſpiritu iudicij
et ſpiritu ardoris. Et creauit
dn̄s ſuꝑ oēm locū mōtis ſiō:
⁊ vbi inuocatus eſt/ nubē per
diem: ⁊ fumū / ⁊ ſplendorem
ignis flāmantis in nocte. Su
per omnē enim gloriā prote
ctio: ⁊ tabernaculū erit in vm
braculuz diei ab eſtu: ⁊ in ſe-
curitatem ⁊ in abſconſionē a
turbine/ ⁊ a pluuia. Tractus.

Vinea facta eſt dilecto meo in cornu in loco vberi. ℣. Et maceriã circundedi/ ⁊ circũfodi: ⁊ plantaui vineã ſoreth. ⁊ edificaui turrim i medio ei᷒. ℣. Et torcular fodi i ea. vinea eni dñi ſabaoth dom᷒ iſrael. Orem᷒. Oro.

Deus qui nos ad celebrãdũ paſcale ſacramentũ vtriuſqꝫ teſtamẽti paginis inſtruis: da nobis ĩtelligere miſericordiã tuã: vt ex ꝑceptiõe preſentiũ munerũ: firma ſit expectatio futuroꝝ. Per do.

Lectõ libri Deuterono. xxxi.

In dieb᷒ illis. Scripſit moyſes canticũ ⁊ docuit filios iſrael. Precepitqꝫ dñs ioſue filio nun/ ⁊ ait. Cõfortare ⁊ eſto robuſt᷒: tu eni ĩtroduces filios iſrael in terram quã pollicit᷒ ſũ eis: ⁊ ego ero tecũ. Poſtq̃ꝫ ḡ ſcripſit moyſes verba legis hui᷒ ĩ volumine/ atqꝫ ꝯpleuit: ꝑcepit leuitis q portabãt arcã federis dñi dicẽs. Tollite librũ iſtũ/ ⁊ ponite eũ ĩ latere arce federis dñi dei veſtri: vt ſit ibi ꝯtra te in teſtimoniũ. Ego eni ſcio cõtẽtionẽ tuã/ ⁊ ceruicẽ tuã duriſſimã. Adhuc viuente me ⁊ ĩgrediẽte vobiſcũ/ ſemꝑ contentioſe egiſtis contra dñm: quãtomagis cũ mortu᷒ fuero? Cõgregate ad me oẽs maiores natu ꝑ tribus vr̃as: atqꝫ doctores/ ⁊ loquar audiẽtib᷒ eis ſmones iſtos: ⁊ ĩuocabo cõtra eos celũ ⁊ terrã. Noui eni ꝙ poſt mortẽ meã inique agetis: ⁊ declinabitis cito de via quã precepi vobis: ⁊ occurrent vobis mala in extremo tẽpore/ quando feceritis malũ in cõſpectu dñi: vt irritetis eũ ꝑ opa manuũ veſtrarũ. Locutus eſt ergo moyſes audiẽte vniuerſo cetu filioꝝ iſrael verba carminis hui᷒: ⁊ ad finẽ vſqꝫ ꝯpleuit. Tract᷒.

Attende celũ ⁊ loq̃r: ⁊ audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectet̃ ſicut pluuia eloquiũ meũ: ⁊ deſcendant ſicut ros verba mea. ℣. Sicut imber ſuꝑ gramẽ: ⁊ ſic̃ nix ſuper fenũ: qa nomẽ dñi ĩuocabo. ℣. Date magnificentiaꝫ do nr̃o: de᷒ vera opa ei᷒: ⁊ oẽs vie ei᷒ iudicia. ℣. De᷒ fidelis in quo nõ eſt iniq̃tas: iuſtus ⁊ ſctũs dñs.

Deus q eccleſiã tuã Oro. ſemꝑ gentiuꝫ vocatiõe multiplicas: cõcede ꝓpiti᷒: vt quos aq̃ baptiſmatis abluis: cõtinua protectione tuearis. Per. Et ſtati canit̃ Tractus.

Sicut ceru᷒ deſiderat ad fontes aquarũ/ ita deſiderat aĩa mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima

mea ad deũ fontẽ viuũ: qñ veniã ⁊ apparebo ante faciez dei mei. ℣. Fuerũt mihi lachꝛyme mee pães die ac nocte: dũ dicit̃ mihi per ſingulos dies vbi ẽ de⁹ tu⁹. Orem⁹.

Oratio. Concede qm̃s omp̃s deus: vt q feſta paſchalia agimus/celeſtibus deſiderijs accẽſi fontẽ vite ſitiamus Jeſũ xp̃m dñm nr̃m. Qui tecũ. Interi dũ lectiões legunt̃/p̃ſbyter catechiçat infantes q nõ ſũt catechiçati. et p̲parat eos ad baptiçãdũ. Expletis aũt lectiõib⁹ ⁊ cãticis/p̃ſbyter cũ ſuis miniſtris p̲cedũt ad benedicẽdũ fontẽ/vexillis/cereo magno/thuribulo ⁊ ſcholarib⁹ cũ luminibus precedẽtib⁹: circueũdo infra litaniã eũdẽ ſeptẽ vicibus. et chꝛyſma inter cruces ⁊ euangeliũ poꝛtãtes ⁊ litaniã p̲nũciãtes. choꝛo ſtãte p̲pe fontẽ in ſuo oꝛdine. Sequit̃ Litania ideſt ſupplicatio ſolẽnis.

Kyrieleiſon. Chꝛiſteleiſon. Chꝛiſte audi nos.
Saluatoꝛ mũdi adiuua nos.
Sancta maria Oꝛa p̲ nobis
Sancte michael oꝛa
Sancte gabꝛiel oꝛa
Sancte raphael oꝛa
Omnes ſancti angeli et archangeli. Oꝛate pꝛo nobis.
Scte ioannes baptiſta oꝛa
Omnes ſancti patriarche ⁊ pꝛophete. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancte petre oꝛa
Sancte paule oꝛa
Sancte andrea oꝛa
Omnes ſcti apoſtoli ⁊ euangeliſte. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancte ſtephane oꝛa
Sancte laurenti oꝛa
Sancte vincenti oꝛa
Sancte wenceſlae oꝛa
Sancte ſtaniſlae oꝛa
Sancte adalberte oꝛa
Sancte floꝛiane oꝛa
Omẽs ſãcti martyres. Oꝛate.
Sancte ſilueſter oꝛa
Sancte martine oꝛa
Sancte nicolae oꝛa
Omẽs ſcti confeſſoꝛes. Oꝛate.
Scã maria magdalena oꝛa
Sancta felicitas oꝛa
Sancta agatha oꝛa
Sancta catherina oꝛa
Sancta margaretha oꝛa
Sancta agnes oꝛa
Omnes ſancte virgines ⁊ vidue. Oꝛate pꝛo nobis.
Omẽs ſancti. Oꝛate p̲ nobis.
Pꝛopiti⁹ eſto. Parce nobis dñe. Pꝛopiti⁹ eſto. Exaudi nos dñe. Pꝛopiti⁹ eſto. Libera nos dñe. Ab oĩ malo. Libera nos dñe. Per crucẽ ⁊ paſſionẽ tuã. Libera nos d.

Per

P er glorioſã reſurrectionẽ
tuã. Libera nos d. P er ad-
mirabilẽ aſcẽſionẽ tuã. Libe
ra nos dñe. P er aduẽtum
ſpũſſcti paracleti. Lib.n.dñe.
I n die iudicij. Lib.n.dñe.
P eccatores. Te rogam⁹ au-
di nos. V t pacẽ nobis dones
Te rogam⁹ audi nos. V t ec
cleſiã tuã regere ꝛ defenſare
digneris. Te rogamus audi
nos. Iſtũ ℣ſũ/ſacerdos verſa
facie ad fontẽ cãtat trib⁹ vici/
bus: videlꝫ. V t fontẽ iſtũ be
ne ✠ dicere digneris. Cho/
rus rñdet. Te rogamus au-
di nos. V t fontẽ iſtũ be-
ne ✠ dicere et ſãcti ✠ ficare
digneris. Te rogamus audi
nos. V t fontẽ iſtũ bene ✠
dicere: ſcti ✠ ficare et ꝯſe ✠
crare digneris. Te rogamus
audi nos. V t nos exaudire
digneris. Te rogamus audi
nos. F ili dei. Te rogamus
audi nos. A gne dei q̃ tollis
pctã mũdi. Parce nobis dñe.
A gne dei q̃ tollis pctã mũ/
di. Exaudi nos dñe. A gne
dei q̃ tollis pctã mũdi. Miſe
rere nobis. Kyrieleiſõ. Chꝛe
eleiſon. Kyrieleiſon. His fi-
nitis/accedit p̃ſbyter ad bñdi
cẽdũ fontẽ dicẽs ℣. Dñe apud
te eſt fons vite. Et i lumine tuo vi
debimus lumẽ. ℟. Adiutoriũ no
ſtrũ in noie dñi. Qui fecit celum ꝛ
terrã. ℣. Dñe exaudi oꝛonẽ meã.
Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣.
Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpũ. Oꝛem⁹.
O Mĩps ſempiterne Oro.
de⁹/adeſto magne pie-
tatis tue myſterijs/adeſto ſa-
cramẽtis: ꝛ ad creãdos nouos
populos (quos tibi fons ba/
ptiſmi parturit) ſpiritũ ado-
ptiõis emitte: vt qđ hũilitatis
noſtre gerẽdũ eſt miniſterio:
tue virtutis impleat̃ effectu.
P dñm nr̃m ieſũ xp̄m filiũ
tuũ: q tecũ viuit ꝛ regnat in
vnitate ſpũſſancti deus. Hic
vocẽ eleuat i modũ p̄fatiõis.
P Er oĩa ſecula ſeculoꝛũ.
Amen. D ñs vobiſcũ.
Et cũ ſpũ tuo. S urſũ coꝛda.
Habemus ad dñꝫ. G ratias
agamus dño deo noſtro. Di/
gnũ ꝛ iuſtũ eſt. Prefatio ſe-
quẽs canit̃ ad bñdictionẽ fõ/
tiũ die ſabbati ſcti/ꝛ i vigilia
V Ere dignũ pẽtecoſtes.
ꝛ iuſtũ eſt/equũ et ſalu/
tare: nos tibi ſemper ꝛ vbiq̃
gratias agere: dñe ſctẽ/pater
oĩpotẽs/eterne de⁹. Qui in-
uiſibili potẽtia/ſacramentoꝝ
tuoꝝ mirabiliter operaris ef
fectũ. Et licet nos tantis my/
ſterijs exequẽdis ſimus indi/

gni: tu tamẽ gratie tue dona
nõ deſerẽs / etiã ad p̃ces no-
ſtras aures tue pietatis incli-
nas. Deus cuiꝰ ſpũs ſuꝑ aq̃s
inter ipſa mũdi primordia fe
rebat: vt iam tũc virtutẽ ſãcti
ficatiõis / aquarũ natura cõci-
peret. Deꝰ qui nocẽtis mũdi
crimina ꝑ aquas abluẽs / re
generatiõis ſpeciẽ in ipſa di-
luuij effuſiõe ſignaſti: vt vni-
us eiuſdẽq; elementi myſte-
rio / ⁊ finis eſſet vitijs ⁊ origo
virtutibꝰ. Reſpice dñe in fa-
ciẽ eccleſie tue / ⁊ multiplica ĩ
ea regeneratiões tuas: q gra
tie tue affluẽtis impetu letifi
cas ciuitatẽ tuã / fontemq; ba-
ptiſmatis apis toto orbe ter-
rarũ gentibus innouãdis: vt
tue maieſtatis imꝑio ſumat
vnigeniti tui gratiã de ſpiri-
tuſancto. Hic aquã manu tã
git ⁊ diuidit in modũ crucis.
Qui hãc aquã ✠ regenerã
dis hoĩbus p̃paratã / arcana
ſui luminis admixtiõe fecun
det: vt ſctĩficatiõe cõcepta / ab
immaculato diuini fõtis vte-
ro / in nouã renata creaturam
ꝓgenies celeſtis emergat. Et
quos aut ſexus in corꝑe / aut
etas diſcernit in tẽpore: oẽs
ĩ vnã pariat gratia mater in-
fantiã. Procul ergo hinc iu-
bẽte te dñe / oĩs ſpũs immun
dus abſcedat: ꝓcul tota neq-
tia diabolice fraudis abſiſtat.
Nihil hic loci habeat cõtra-
rie virtutis admixtio: nõ inſi
diãdo circũuolet / nõ latendo
ſurrepat / nõ inficiẽdo corrũ-
pat. Iterũ aquã manu tãgit
in modũ crucis. Sit hec ✠
ſctã ⁊ innocẽs creatura / libera
ab omni ĩpugnatoris ĩcurſu:
⁊ totiꝰ neq̃tie purgata diſceſ
ſu. Sit fons ✠ viuus: aqua
✠ regenerãs: vnda ✠ puri-
ficãs. Ut omnes hoc lauacro
ſalutifero diluendi: operante
in eis ſpũſctõ / ꝑfecte purga-
tiõis indulgentiã cõſequant.
Hic facit crucẽ ſupra fontẽ
dicẽs. Unde bñdico te crea-
tura aque / per deũ ✠ viuũ /
per deũ ✠ verũ / per deũ ✠
ſanctũ: per deũ qui te ĩ prin-
cipio verbo ſeparauit ab ari-
da: cuius ſpũs ſuper te fere-
bat: q te de paradiſo manare /
⁊ in q̃ttuor fluminibꝰ diuidẽs
totã terrã rigare p̃cepit. Hic
eijcit aquã extra fontẽ / in mo
dũ crucis. Qui te in deſerto
amarã / ſuauitate indita fecit
eſſe potabilẽ: ⁊ ſitienti pplo
de petra ꝓduxit. Bñ ✠ dico
te per ieſum xp̃m filium eius
vnicũ dñm noſtrũ: qui te in

chana galilee ſigno admirabili ſua potētia cōuertit in vinū. Hic fundit vinū in aquā in modū crucis. Qui pedib⁹ ſuis ſup te ambulauit: ⁊ a ioāne in iordane in te baptiçat⁹ eſt. Qui te vna cuz ſanguine de latere ſuo ꝓduxit: ⁊ diſcipulis ſuis iuſſit: vt credētes/in te baptiçarent̄/dicēs Ite docete omnes gētes baptiçātes eos in noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti. Hic mutat vocez q̄ſi legēs lectionē. Hec nobis p̄cepta ſeruantib⁹/tu deus oīpotens clemens adeſto: tu benign⁹ aſpira. Hic ſufflat in aquaz ter: ī modū crucis. Tu has ſimplices aq̄s tuo ore benedicito. Hic iterū ſufflat in aq̄m: ī modū crucis. Ut p̄ter naturalē emūdationē quā lauandis poſſūt adhibere corporib⁹: ſint etiā purificandis mentib⁹ efficaces. Hic mittit cereū ardentē in fontē tribus vicib⁹ ī modū crucis trahendo: ⁊ totiēs eleuādo: alta voce dicēs. Deſcendat in hanc plenitudinē fontis virt⁹ ſpūſſancti. Et vltimo tenet cereū in aq̄: quouſq3 ſub vocis eiuſdē tenore illā etiā dixerit particulā Totāq3 hui⁹ aque ſubſtantiā regenerādi fecundet effectu. Hic tollit cere⁹ de aq̄. Hic omniū pctōꝝ macule deleant̄: hic natura ad imaginē tuā cōdita: ⁊ ad honorē ſui reformata principij: cūctis vetuſtatis ſqualorib⁹ emūdet̄. Ut oīs homo hoc ſacramētū regeneratiōis igreſſus: in vere innocentie noua infantia renaſcat̄. Hic legēdo dicit Per eundē dn̄m noſtrū ieſū xp̄m filiū tuū: qui tecum. ⁊c. Ante infuſionē ſacri chryſmatis aliq̄d hauriat̄ de aqua ꝯſecrata ex fonte: ⁊ ad aſperſionē ppl̄i in craſtinū reſeruet̄. Deinde mittit̄ chryſma in fontē ī modū crucis. dicēdo In noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti paracleti: ſctificet̄ ⁊ fecūdet̄ de hoc oleo ſalutifero et chryſmate fons iſte: ad abluenda crimina ⁊ ad regenerādas aīas in vitā eternā. Amē. His finitis baptiçant̄ infantes: ⁊ campane ſolēniter pulſantur. Et ad chorū eundo ſolēniter cantatur Kyrieleiſō. paſcale. Interim officiās indutus ſolēni caſula cū miniſtris/tranſiens ad altare/ſolito more facit cōfeſſionē. ⁊ ꝓſequēdo inchoatū officiuz poſt Kyrieleiſon cantat. Gloria ī excelſis deo. Quo finito di. Dn̄s vobiſcū.

Deus qui hanc *Oratio.* ſacratiſſimā noctē gloria dñice reſurrectionis illuſtras: cōſerua in noua familie tue ꝓgenie adoptionis ſpiritum quē dediſti: vt mente ꝛ corpore renouati / puraꝫ tibi exhibeāt ſeruitutē. Per eundē. eiuſdē. *Lectio ep̄l'e beati pauli ap̄l'i. Ad Coloſſenſ. iij.*

Fratres. Si conſurrexiſtis cū xp̄o / q̄ ſurſū ſunt querite: vbi xp̄s eſt in dextera dei ſedēs. Que ſurſū ſunt ſapite / nō que ſup terrā. Mortui eni eſtis / ꝛ vita veſtra abſcondita eſt cū xp̄o in deo. Cū aūt chr̄s apparuerit vita veſtra / tūc ꝛ vos apparebitis cū ipſo in gloria. *Alla. ℣.* Cōfitemini dño quoniā bonꝰ: quoniā in ſeculū miſericordia eiꝰ. *Tractꝰ.*

Laudate dñm oēs gentes: et collaudate eū oēs ppl'i. *℣.* Quoniā cōfirmata eſt ſup nos miſericordia eiꝰ: ꝛ veritas dñi manet i eternum. *Ante euangeliū nō portant lumina i ipſa nocte: ſed tm̄ incenſū. S. Matth. xxviij.*

Veſpere aūt ſabbati / que luceſcit i prima ſabbati: venit maria magdalene / ꝛ altera maria videre ſepulchrū. Et ecce terremotus factꝰ eſt magnꝰ. Angelus eni dñi deſcēdit de celo: ꝛ accedēs / reuoluit lapidē / ꝛ ſedebat ſup eū. Erat aūt aſpectꝰ eius ſicut fulgur: ꝛ veſtimētū eiꝰ ſicut nix. Pre timore aūt eius exterriti ſunt cuſtodes: ꝛ facti ſunt velut mortui. Reſpōdēs aūt angelus / dixit mulieribꝰ. Nolite timere vos. Scio eni ꝙ ieſum q crucifixus eſt / queritis. Nō eſt hic: ſurrexit eni / ſicut dixit. Venite / ꝛ videte locum vbi poſitus erat dñs. Et cito eūtes / dicite diſcipulis eiꝰ / ꝗa ſurrexit: ꝛ ecce p̄cedet vos in galileā. Ibi eū videbitis: ecce predixi vobis. *Finito euāgelio: dicit ſacerdos* Dñs vobiſcū *et* Oremꝰ. *ꝛ nō dr̄* Credo *nec* Offer. *ſed ſtatiꝫ finito minori canone dicitur Secret.*

Suſcipe qs dñe ꝛ plebis tue ꝛ tuorū hoſtias renatorū: vt ꝛ confeſſiōe tui noīs et baptiſmate renouati / ſempiternā beatitudinē ꝯſequant. P. *Prefatio.* Te quidē dñe omni tpe: ſed i hac potiſſimū nocte. *etc.* *Seqtur totus canon. Infra actionē.* Cōmunicātes et noctē ſacratiſſimā. *etc.* Hāc igitur oblationē ſeruitutis noſtre. *etc.* Pax dñi *dr̄.* Agnꝰ dei *et cōio nō dr̄. nec oſculū pacis dat. Poſtq̄ autē p̄ſbyter cō*

municauerit/ſtatī incipiat alta voce ad veſpas aῆ. Alla. Chorus proſequatur alla alla. ps. Laudate dñm oēs gētes. Cōcludēdo cū Gloria patri. Reiterat aña. Alla. rc. Immediate ſequitur ad Magt Aña. Veſpere autē ſabbati que luceſcit ī pma ſabbati venit maria magdalene ⁊ altera maria videre ſepulchꝛū alla. ps. Magt. Repetita aña/pſbyter ſtās ad altare ſubiūgit. Dñs vobiſcū. Oremus. Cōpl. Spiritum nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos ſacramentis paſcalibus ſatiaſti/tua facias pietate ↄcordes. P dñm. rc. eiuſdē. Deinde Dñs vobiſcū. Et ſic vna oratiōe miſſa ⁊ veſpere ↄcludūtur. Dyaconus ſubiūgit. Benedicamus domino alla alla alla. Benedictio ad populū p epiſcopum ſi adeſt dat. ℂ Sequuntur benedictiones ipſo die paſce. Et primo bñdictio agni paſcalis. ℣. Adiutoꝛiū noſtrū in noīe dñi. Qui fecit celū ⁊ terram. ℣. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Orō.

Deus vniuerſe carnis cōditoꝛ: q noe ⁊ filijs ſuis de mūdis ⁊ immūdis animalibus pcepta dediſti: quiq p famulū tuū moyſē/in liberatione populi tui de egypto/agnū occidi ⁊ in vigilia paſce comedere iuſſiſti/in figura agni dñi nr̄i ieſu xp̄i: cui⁹ ſanguine oīa primogenita tibi de mūdo redemiſti: ⁊ in nocte illa omne primogenituꝫ in egypto pcutere pcepiſti: ſeruās populū tuū agni ſanguine prenotatum. Dignare qſ bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ ficare has carnes agninas ⁊ alioꝝ animaliū: vt quicūqꝫ ex populis tuis fidelibus ex eis comederint: omni benedictiōe celeſti ⁊ gratia tua ſaturati/repleantur bonis. Per eundē. ℂ Benedictio lardi.

Bene ✠ dic dñe creaturam iſtā lardi: vt ſit remedium ſalutare generi humano: et pſta p inuocationē ſcti noīs tui: vt qcunqꝫ ex eo guſtauerint inde coꝛpoꝛis ſanitatē ⁊ aīe tutelā pcipiāt. P. ℂ Bñdictio pāis ⁊ placētaꝝ.

Domine ſctē pater oṗs eterne deus: bñ ✠ dicere digneris hos panes tua ſctā benedictiōe ſicut benedixiſti quinqꝫ panes in deſerto: vt ſit oībus ſumētibus ſalus mētis et coꝛpoꝛis: atqꝫ cōtra oēs moꝛbos ⁊ vniuerſas inimicoꝝ inſidias tutamen. per

dominũ noſtrũ ieſum chꝛm
filiũ tuũ/panẽ q de celo deſcẽ
dit:⁊ dat vitã ⁊ ſalutẽ mũdo:
et tecũ viuit ⁊ regnat deꝰ.P
oĩa ſecula ſeculoꝛum . Amẽ.
¶ Benedictio caſei ⁊ butyri.
Omnipotẽs ſempiterne
deꝰ bene ✠ dicere ⁊ ſan
cti ✠ ficare digneꝛ hãc crea
turã caſei:⁊ butyri q̃s ex adi-
pe aĩaliũ ꝓducere dignatus
es:vt qcunqꝫ ex populis tuis
fidelibꝰ ex eis comederint:oĩ
bñdictiõe celeſti/⁊ gratia tua
ſaturati/repleant̃ bonis . P.
¶ Benedictio ouoꝛũ.
Subueniat dñe q̃s huic
ouoꝝ creature/gratia tue be
ne ✠ dictiõis:de qua pullos
gallinaꝝ dignatus es ꝓcrea-
re:vt cibus ſalutaris fiat tuis
fidelibus in tuaꝝ actiõe gra-
tiaꝝ ſumentibꝰ.P.¶ Bene-
dictio ſuper carnes volucrũ.
Domine ſctẽ pater om-
nipotens eterne deus q
es creatoꝛ omniuꝫ creatura-
rũ:qui oĩa ex nihilo creaſti:q
bñdicis oĩa:bñ ✠ dicere di-
gnare hãc creaturã volucrũ:
⁊ p̃ſta:vt qcunqꝫ de pp̃lis tuis
fidelibꝰ ex eis comederint:in
eis tua bñdictio ſemꝑ larga
ꝑmaneat. P. ¶ Benedictio
lactis:cereuiſie:vini ⁊ mellis.
Bene ✠ dic domine has
creaturas lactis/cereui-
ſie/vini et mellis : et pota fa-
mulos tuos de fonte peren-
ni/quod eſt ſpũs veritatis:⁊
enutri eos de hoc lacte/melle
vino ⁊ cereuiſia:tu eniꝫ dñe
ꝓmiſiſti pr̃ibꝰ noſtris abꝛae
iſaac ⁊ iacob dicẽs:ĩtroducã
vos in terrã ꝓmiſſiõis lacte
⁊ melle fluentẽ:cõiunge dñe
famulos tuos in ſpiritu cha-
ritatis ⁊ pacis ſicut cõiunctũ
eſt hoc lac/cereuiſia / vinuꝫ ⁊
mel:in chꝛo ieſu dño noſtro.
Amẽ.¶ Bñdictio pomoꝛũ.
Deus q hec arboꝛuꝫ po-
ma tua iuſſione et ꝓui-
dẽtia pꝛocreata eſſe voluiſti:
nũc etiã eadẽ bene ✠ dicere
digneris : vt qcũqꝫ ex eis ſũ-
pſerint/incolumes eſſe vale-
ant.P.¶ Gñalis bñdictio.
Deus qui filios iſrael de
egyptiaca ſeruitute li-
beraſti:paſcalẽ agnũ in typũ
redẽptionis future q̃ in chꝛo
filio tuo humano generi cle-
mẽter illuxit edere p̃cepiſti:
bene ✠ dic qm̃s ⁊ hũc agnũ
⁊ ceteroꝝ aĩaliuꝫ ac auiũ car
nes in vſum ⁊ cibũ famuloꝝ
tuoꝝ:vt q ſe veri agni chꝛiſti
tui ſanguine ĩmaculato redẽ
ptos fideliter credunt/coꝛpis

et aïe pcipiant ſanitatē. Per.
¶ Benedictio ſuper omnia.
DEus qui p reſurrectionē filij tui dñi noſtri ieſu chri / gaudia eterna nobis ꝯtuliſti: auge ⁊ ſcti ✠ fica collata nobis hec dona tue largitatis: ⁊ noſtras pariter mētes ſpūalibꝰ reple delicijs. P. Et bñ ✠ dictio dei pr̄is oīpotētꝫ: ⁊ fi ✠ lij: ⁊ ſpūſ ✠ ſcti deſcēdat ſup hāc creaturā ciboꝝ. Amē. Et ſtati aſpergat aqua bñdicta. ¶ Sequit viſitatio ſepulchri. Ante matutinū in die reſurrectiōis dñi ad ſubleuādā crucē ſeu imaginē reſurrectiōis / p̄latus cū alio p̄ſbytero iduti ſacris veſtibus. videlꝫ albis ſolēnioribus: vadūt in ꝓceſſiōe cū clericis ad ſepulchrū: p̄cedentibus vexillis / luminibꝰ ardētibus / thuribulo ſeu icēſo / aſpſorio ⁊ aqua bñdicta. Et circa ſepulchrū / primo flexis genibus cū magna deuotione hec aña dicit. Gloria tibi trinitas: equalis vna deitas ⁊ ante oïa ſecula: ⁊ nūc ⁊ in ꝑpetuū. ps. Laudate pueri. ſiue Laudate dñm oēs gentes. Gloria. ps. Dñe qd multiplicati ſūt. Glia. Aña repetit. Kyrieleiſon. Chriſteleiſon. Kyrieleiſō. Pater noſter. Aue maria. Et ne nos īducas. ꝶ. ℣. In reſurrectione tua chriſte alla. Celū ⁊ terra letent alla. ℣. Dñe exaudi orationē meā. Et clamor meus ad te veniat. Dominus vobiſcū. Et cuꝫ ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.
DOmine ieſu chriſte vita ⁊ reſurrectio corporuꝫ ⁊ aïaꝝ noſtrarū: reſuſcita aïas noſtras a vicioꝝ noſtroꝝ ſepulchris: ⁊ ſpūalibꝰ viſita virtutibꝰ: vt fide / ſpe ⁊ charitate radicati ⁊ fundati: poſſimus intelligere cū oïbus ſctis q̄ ſit beatitudo charitatis tue: qa genus humanū in tātū dilexiſti: vt ꝓ eo mortez ſubires: vt oïs q credit ī te / nō pereat: ſed habeat vitā eternā. Qui cū deo patre ⁊ ſpiritu ſctō viuis ac regnas deus. Per omnia ſecula ſeculorū. Amen. Deide crux ſeu imago reſurrectiōis thurificat ⁊ aſpergit: linteaminibuſqꝫ depoſitis / tollit vna cū hoſtia: ac defert cū proceſſione vſqꝫ ad altare maiꝰ / circuēdo choꝝ ter ⁊ cātādo hāc aña. Cū rex glorie. ⁊ iterim pulſant ſolēniter cāpane magne. qbus finitis ter ſurſū eleuat crux vel imago reſurrectiōis p ſacerdotes incipiendo añam. Surrexit dñs

de ſepulchro. Choro vlterius proſequēte. Qui pro nobis pe/pēdit i ligno alľa. Et ibi a popu lo ſalutata/ſtatuit i loco ſuo. Finita añ. ℣. dicit. In reſurre/ctione tua chriſte alľa. Celuz ⁊ ter/ra letentur alľa. Oremus. Orō.

Deus qui nos reſurre/ctionis dñice annua ſo lennitate letificas: cōcede ꝓ/pitius: vt per tēporalia feſta que agimus/ꝑuenire ad gau dia eterna mereamur. Per eundē. Poſt hoc cantat ſolē niter matutinū cum alijs vt i viatico. ¶ In die ſacratiſſi/mo paſce ad aſpgendū Añā.

Vidi aquam egrediētem de templo a latere dextro: al/leluia. Et omnes ad quos ꝑuenit aqua iſta: ſalui facti ſunt: ⁊ dicent alleluia alleluia. Ps. Confitemini dño quoniā bonus: quoniā in ſe/culum miſericordia eius. Gloria. Et omnes. In die pētecoſtes. Ps. Confirma hoc deus qđ ope/ratus es in nobis a templo ſancto tuo qđ eſt in hieruſalē. Gloria. Et oēs. ℣. Dñe apud te eſt fons vi/te alleluia. Et in lumine tuo vide/bimus lumen alleluia. Oratio.

Concede qs omnipo tēs deꝰ: vt qui feſta pa/ſcalia: vel aſcenſionis vel ſpi rituſſancti ſolēnia/agimus: celeſtibus deſiderijs accenſi/fontē vite ſitiamus. Per chri ſtum dñm noſtrū. Hec ora/tio dr̄ vſqꝫ ad feſtū penteco/ſtes incluſiue. Ad ꝓceſſionē.

Cum rex glorie chriſtus in/fernū debellaturus itraret: ⁊ chorus angelicus ante faciē eiꝰ portas principū tolli preciperet: ſanctoꝝ populus qui tenebatur in morte captiuus/voce lachrymabi li clamauerat. Adueniſti deſidera/bilis/quez expectabamus in tene/bris: vt educeres hac nocte vincu latos de clauſtris. Te noſtra voca bāt ſuſpiria: te larga reqrebant la/menta: tu factus es ſpes deſpera/tis: magna cōſolatio in tormētis.

Alle dei filius ab hoſte ſupbiſſi mo reſurgens a morte delens eue culpā: latronem ſero flebilem cō/iunctū beatiſſimo perduxit ad re/gna/quo iturus erat. Petrū cū ce teris viſitat/omneſqꝫ flebiles ſola/tur ſemper voce pia alľa. Pueri in reditu Hymnū inchoant.

Salue feſta dies. Chorus proſequit ad finez. toto venerabilis euo: qua deus infernū vicit et aſtra tenet. In aſcenſiōe dñi. Qua deus in celum ſcandit ⁊ aſtra tenet. In feſto penteco/ſtes. Qua deus electis pneuma dat: ⁊ aſtra tenet. Ecce renaſcen tis teſtatur gratia mundi: omnia

cū dño dona rediſſe ſuo. N amq̄ triumphāti poſt triſtia tartara chriſto: vndiq̄ȝ fronde nemus gramina flore fauent. L egibus inferni oppreſſis: ſuper aſtra meantem laudant rite deum/lux/polus/arua/fretū. Q ui crucifixus erat: deus ecce per omnia regnat: dantq̄ creatori cuncta creata precem. Chorus cantat. O q̄ȝ felix hec dies qua captiuis datur requies. In qua dei filius deſcendit ad inferos: vt a penis eruat captiuos. In introitu eccleſie preſbyteri cantant añaȝ.

S Edit angelus ad ſepulchrū dñi ſtola claritatis coopertus. videntes eum mulieres nimio terrore perterrite aſtiterunt a longe. tunc locutus eſt ãgelus ⁊ dixit eis. Chorus canit ℟. Crucifixum in carne laudate/⁊ ſepultū propter vos glorificate: reſurgentemq̄ȝ a morte adorate. Preſbyteri intrando chorū canūt añaȝ. N olite metuere dico vobis: qa illū quē queritis mortuū iam viuit: ⁊ vita hominum cuȝ eo ſurrexit. Alij preſbyteri ante maius altare canūt ℟. Recordamini quomodo predixit: quia oportet filiū hominis crucifigi: ⁊ tertia die a morte ſuſcitari. Chor⁹ terminat Allã.

¶ In die ſancto reſurrectionis dñi. Ad miſſam. Introi.

Eſurrexi et adhuc tecum ſū allã poſuiſti ſup me manū tuã allã. mirabilis facta eſt ſcientia tua allã allã. ps. Dñe pbaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meã ⁊ reſurrectionē meã. Gloria pri. Oro.

D Eus qui hodierna die per vnigenitū tuū eternitatis nobis adituȝ deuicta morte reſeraſti: vota noſtra q̄ preueniendo aſpiras: etiam adiuuãdo proſequere. Per eundē dñm. Lectio epl̄e btī Pauli apl̄i. Ad Corith. j.c.v.

F Ratres. Expurgate vetus fermētū/vt ſitis noua conſperſio: ſicut eſtis açimi. Etenim paſca noſtrū immolatus eſt chr̄s. Itaq̄ȝ epulemur. Nō in fermēto veteri/neq̄ȝ in fermento malicie: ⁊ nequitie: ſed in açimis ſinceritatis/⁊ veritatis. Grad.

H ec dies quam fecit dominus: exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Cōfitemini domino quoniã bonus:

quoniaꝫ ĩ ſeculũ miſericoꝛdia eiꝰ. A llа. ℣. Paſca noſtrũ immolatus eſt xp̃s. ℣. Epulemur in azimis ſinceritatis ⁊ v̓itatis. Proſa.

V Ictime paſcali laudes ĩmolent xp̃iani. A gnus redemit oues: xp̃s innocẽs patri recõciliauit peccatoꝛes. M oꝛs ⁊ vita duello ꝯflixere mirando: dux vite moꝛtuꝰ regnat viuꝰ. D ic nobis maria / q̄d vidiſti in via: ſepulchꝛũ chꝛ̄i viuẽtis. ⁊ gloꝛiã vidi reſurgẽtis. A ngelicos teſtes / ſudariũ ⁊ veſtes. ſurrexit xp̃s ſpes mea: p̄cedet ſuos ĩ galilea. C redẽdũ eſt magis ſoli marie veraci: q̃ꝫ iudeorũ turbe fallaci. S cimꝰ xp̃m ſurrexiſſe a moꝛtuis vere: tu nobis victoꝛ rex miſerere. Amen. Sc̄dm

I N illo Marcũ. xvj. ca. tp̄e. Maria magdalene ⁊ maria iacobi / ⁊ ſalome emerũt aromata: vt veniẽtes vngerẽt Jeſum. Et valde mane vna ſabbatoꝝ / veniũt ad monumẽtũ / oꝛto iã ſole. Et dicebãt ad inuicẽ. Quis reuoluet nobis lapidẽ ab oſtio monumẽti? Et reſpiciẽtes / viderũt reuolutũ lapideꝫ. Erat q̄ppe magnꝰ valde. Et introeũtes ĩ monumẽtũ / viderũt iuuenẽ ſedentẽ in dextris / coopertũ ſtola cãdida: ⁊ obſtupuerũt. Qui dicit illis. Nolite expaueſcere. Jeſũ queritis naçarenũ crucifixũ. Surrexit / nõ eſt hic. Ecce locus vbi poſuerũt eũ. Sed ite / dicite diſcipulis eiꝰ ⁊ petro: q̄a p̄cedet vos ĩ galileã. Ibi eũ videbitꝫ / ſicut dixit vobis. Offer. T erra tremuit ⁊ q̄euit dũ reſurgeret ĩ iudicio deus allа. Secr. S uſcipe q̄s dñe p̄ces pp̄li tui cũ oblatiõibꝫ hoſtiarũ: vt paſcalibꝰ iniciata myſterijs / ad eternitatis nobis medelã te cooꝑante ꝑficiãt. P. Prefatio. Te q̄dẽ dñe oĩ tẽpoꝛe: ſed ĩ hoc potiſſimũ die gloꝛioſius p̄dicare: Que nõ mutat̃ ⁊ ĩ duplicibꝰ feſtis / ab hic vſq; ad aſcẽſionẽ dñi. exceptꝫ illis ĩ q̄bꝰ ꝓpꝛie habẽtur p̄fatiões. Infra actioneꝫ. C õmunicantes ⁊ diẽ ſacratiſſimũ. H anc igit̃. vide inter p̄fatiões. Cõio. P aſca noſtrũ ĩmolatꝰ eſt xp̃s allа: itaq; epulemur ĩ azimis ſynceritatis ⁊ veritatis allа allа all̓. Cõpl. S piritũ nobis dñe tue charitatis ĩfunde: vt quos ſacramẽtis paſcalibꝰ ſatiaſti / tua facias pietate ꝯcoꝛdes. P. eiuſdẽ. Nota q̄ ipſo die paſce miſſa defunctoꝝ nõ canit̃ / etiã ſi funus p̄ſens habeat̃: q̄d p totã hebdomadã vitatur. niſi neceſſitas exigat. et tunc feria ſecũda ce

deinceps ordine cõſueto cele/
brat̃. Infra octauã paſce non
fit d̃ aliquo feſto ꝯmẽoratio.
¶ Feria ſecunda. Introitus.

Introduxit
vos dñs i ter
rã fluentẽ lac
ꝛ mel all'a : et
vt lex dñi ſẽ/
per ſit in ore
veſtro all'a al/
leluia. ps. Cõ
fitemini dño quoniaꝫ bonus : qm̃
in ſeculũ miſericordia ei⁹. Glia p.
DEus q ſolẽnitate Oro.
paſcali mũdo remedia
cõtuliſti: populũ tuũ qm̃s ce/
leſti dono ꝓſequere: vt ꝛ per/
fectã libertatẽ cõſeq mereat̃:
ꝛ ad vitã ꝓficiat ſempiternã.
P. Lectõ Actuũ apoſtoloꝝ. x.
IN dieb⁹ illis. Stans pe
trus in medio plebis di
xit. Uiri fratres / vos ſcitis qd̃
factũ eſt verbũ ꝑ vniuerſã iu/
deã. Incipiẽs enim a galilea
poſt baptiſmũ / qd̃ predicauit
ioãnes / ieſũ a naçareth : qũo
vnxit eũ de⁹ ſpũ ſctõ ꝛ ꝟtute.
Qui pertrãſijt benefaciẽdo /
ꝛ ſanãdo oẽs oppreſſos a dia
bolo: quoniã deus erat cũ il/
lo. Et nos teſtes ſumus omni/
um q̃ fecit in regiõe iudeorũ
ꝛ hieruſalẽ: quẽ occiderũt ſu/
ſpẽdẽtes in ligno. Hũc deus
ſuſcitauit tertia die: ꝛ dedit eũ
manifeſtũ fieri / nõ oĩ populo
ſed teſtib⁹ ꝑordinatis a deo:
nobis q mãducauim⁹ ꝛ bibi/
mus cũ illo / poſtq̃ꝫ reſurrexit
a mortuis. Et ꝑcepit nob̃ ꝑdi
care populo ꝛ teſtificari: qa ip
ſe eſt q ꝯſtitut⁹ eſt a deo iudex
viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ. Huic oẽs
ꝓphete teſtimoniũ ꝑhibent /
remiſſioneꝫ peccatoꝝ accipe
ꝑ nomẽ ei⁹ oẽs q credũt i eũ.
Grad. Hec dies quã fecit dñs
exultemus ꝛ letemur i ea. V. Di/
cat nũc iſrael quoniã bonus: quo/
niaꝫ in ſeculũ miſcõia ei⁹. All'a.
V. Nõne cor noſtrũ ardẽs erat in
nobis de ieſu duꝫ nobis loqueret̃
in via. Proſa. Uictime paſcali.
fol. 101. Scd'ꝫ Lucam. xxiiij.
IN illo tp̃e. Duo ex di/
ſcipl'is ieſu ibãt ipſa die
in caſtellũ qd̃ erat i ſpatio ſta
dioꝝ ſexaginta ab hieruſalẽ /
noĩe emaus. Et ipſi loquebã
tur ad inuicẽ de his oĩb⁹ q̃ ac/
ciderãt. Et factũ eſt dũ fabu/
larent̃ / ꝛ ſecũ quererẽt: ꝛ ipſe
ieſus appropinquãs ibat cũ
illis. Oculi aũt illoꝝ tenebãt̃ /
ne eũ agnoſcerẽt. Et ait ad il
los. Qui ſũt hi ſermões quos
confertis ad inuicẽ ambulã/
tes / ꝛ eſtis triſtes? Et reſpon/

dens vnus/cuī nomen cleo-
phas/dixit ei. Tu ſolus pere/
grinus es in hieruſalē: ⁊ nō
cognouiſti que facta ſunt ī il
la his dieb⁹? Quib⁹ ille di-
xit. Que? Et dixerūt. De ieſu
naçareno qui fuit vir ꝓphe-
ta/potēs in ope ⁊ ſermōe co/
rā deo/⁊ oī populo. Et quō
eū tradiderūt ſūmi ſacerdo-
tes ⁊ pricipes noſtri in dāna/
tionē mortis: ⁊ crucifixerunt
eū. Nos autē ſperabam⁹: qa
ipſe eſſet redēpturus iſrael.
Et nūc ſup hec oīa/tertia di-
es eſt hodie/ ꝙ hec facta ſūt.
Sed ⁊ mulieres ꝗdaz ex no-
ſtris/terruerūt nos/que ante
lucē fuerūt ad monumētū: ⁊
nō inuento corpe eius/vene/
rūt dicētes ſe etiā viſionē an
geloꝝ vidiſſe: q dicūt eū vi-
uere. Et abierunt qdā ex no-
ſtris ad monumētū: ⁊ ita iue-
nerūt ſicut mulieres dixerūt:
ipſū vo nō viderunt. Et ipſe
dixit ad eos. O ſtulti ⁊ tardi
corde ad credēdū/ī oib⁹ ꝗ lo
cuti ſunt ꝓphete. Nōne hec
oportuit pati chrm/⁊ ita ītra/
re in gloriā ſuā? Et incipiēs a
moyſe ⁊ oib⁹ ꝓphetis/inter-
pretabat illis in oib⁹ ſcriptu-
ris ꝗ de ipſo erāt. Et appro-
pinquerūt caſtello quo ibāt:
⁊ ipſe ſe finxit lōgius ire. Et
coegerūt illū dicētes. Mane
nobiſcū: quoniā adueſpera-
ſcit/⁊ inclinata eſt iaz dies. Et
ītrauit cū illis. Et factū eſt dū
recūberet cū eis: accepit pa-
nē/⁊ bñdixit ac fregit ⁊ porri
gebat illis. Et apti ſunt oculi
eoꝝ: ⁊ cognouerūt eū: ⁊ ipſe
euanuit ex oculis eoꝝ. Et di-
xerūt ad iuicē. Nōne cor no
ſtrū ardēs erat ī nobis/dū lo
queret in via/⁊ apiret nobis
ſcripturas? Et ſurgētes eadē
hora/regreſſi ſunt in hieruſa
lē: ⁊ iuenerūt ꝯgregatos vn-
decim: ⁊ eos q cū ipſis erant
dicētes: ꝙ ſurrexit dñs vere/
⁊ apparuit ſimōi. Et ipſi nar-
rabāt ꝗ geſta erāt ī via: ⁊ quō
cognouerūt eū ī fractiōe pa-
nis. Offer. Angelus dñi de/
ſcēdit de celo/ ⁊ dixit mulierib⁹:
quē ꝗritis: ſurrexit ſicut dixit allā.
Secr. Paſcales hoſtias recē
ſētes qms dñe: vt qđ frequē
tamus actu/cōprehēdam⁹ ef/
fectu. Per. Prefatio. Te qui
dē dñe. Cōmunicātes ⁊ diē.
Hanc igit oblationē. vtā.
Cōi. Surrexit dñs et apparuit
petro allā. Complē. Cōcede
qms oipotēs de⁹ vt feſta pa-
ſcalia ꝗ venerādo colimus:
etiā viuēdo teneamus. Per.

¶ Feria tertia. Introitus.

Qua ſapiētie potauit eos: alľa: firmabit in illis: et nō flectet alľa: et exaltauit eos in eternū alľa alľa. ps. Cōfitemini dn̄o quoniā bonus: qm̄ in ſeculū miſericordia ei⁹. Glia p.

Orō. D Eus qui eccleſiā tuā nouo ſemper fetu multiplicas: cōcede famulis tuis: vt ſacramentū viuendo teneāt / qđ fide perceperunt. Per. Lctō actuū apl'oꝝ. xiij.

I N diebus illis. Surgēs paulus / ⁊ manu ſilentiū indicēs / ait. Uiri fratres / filij generis abraā: ⁊ qui in vobis timent deū: vobis verbū ſalutis huius miſſū eſt. Qui eniz habitabāt hieruſalē / ⁊ principes eius: ignorātes ieſum / et voces ꝓphetarū (que per oē ſabbatū legunt) iudicantes impleuerūt. Et nullā cauſam mortis inueniētes in eo / petierūt a pilato vt interficeret eū. Cūqȝ cōſumaſſent omnia que de eo ſcripta erāt: deponētes eū de ligno / poſuerūt eū in monumēto. Deus aūt ſuſcitauit eum a mortuis tertia die. Qui viſus eſt p dies multos / his q ſimul aſcenderāt cū eo de galilea in hieruſalē: q vſqȝ nūc ſunt teſtes ei⁹ ad plebem. Et nos vobis annūciamus eā que ad pr̄es noſtros repromiſſio facta eſt: quoniā hanc de⁹ adimpleuit filijs veſtris: reſuſcitās ieſū xp̄m dn̄z noſtrū. Grad. H ec dies quā fecit dn̄s: exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Dicant nūc qui redēpti ſūt a dn̄o: quos redemit de manu inimici: ⁊ de regiōib⁹ ꝯgregauit eos. Alla. ℣. Surgēs ieſus dn̄s noſter ſtans i medio diſcipuloꝝ ſuorū dixit pax vobis. Proſa. Uictime paſcali. 101. S. Lucā. xxiiij.

I N illo tp̄e. Stetit ieſus in medio diſcipulorū ſuoꝝ / ⁊ dixit eis. Pax vobis. Ego ſum: nolite timere. Cōturbati vo ⁊ conterriti / exiſtimabāt ſe ſpiritū videre. Et dixit eis. Quid turbati eſtis / et cogitatiōes aſcendūt in corda veſtra? Uidete manus meas ⁊ pedes: qa egoipſe ſum. Palpate ⁊ videte: quia ſpūs carnem ⁊ oſſa nō habet / ſicut me videtis habere. Et cū hec dixiſſet / oſtēdit eis man⁹ ⁊ pedes. Adhuc aūt illis nō credētib⁹ / ⁊ mirantib⁹ pre gaudio / dixit. Habetis hic aliqd qđ

manducet? At illi obtulerūt
ei partē piſcis aſſi/⁊ fauū mel
lis. Et cū māducaſſet corā eis/
ſumēs reliqas/dedit eis. Et di
xit ad eos. Hec ſunt verba q̄
locutus ſuꝫ ad vos/cū adhuc
eſſem vobiſcū: quoniā neceſ
ſe eſt ipleri oīa q̄ ſcripta ſunt
in lege moyſi/⁊ prophetis/et
pſalmis de me. Tūc aperuit
illis ſenſum/vt intelligerent
ſcripturas/⁊ dixit eis. Quoni
am ſic ſcriptū eſt:⁊ ſic oporte
bat chriſtū pati/⁊ reſurgere a
mortuis tertia die: ⁊ p̄dicare
in noīe eius penitentiā/⁊ re
miſſionē pctōꝝ in oēs gētes.
Offer. Intonuit de celo dn̄s:⁊
altiſſimus dedit vocē ſuā:⁊ appa
ruerūt fontes aquarū all'. Secre.
Suſcipe qm̄s dn̄e oblatio
nes familie tue: vt ſub tue ꝓ
tectiōis auxilio/⁊ collata non
perdat:⁊ ad eterna dona ꝑue
niat. Per do. Cōmunicātes.
Hāc igit̄ oblationē. vt ſ. ꝑ to
tā hebdaꝫ. Cōio. Si cōſurre
xiſtis cū xp̄o/que ſurſū ſunt q̄rite
all'a. vbi chr̄s eſt in dextera dei ſe
dēs/q̄ ſurſū ſūt ſapite all'a. Cōpl'.
Concede qm̄s omnipotēs
deus: vt paſcalis perceptio ſa
cramenti/cōtinua in noſtris
mentibus perſeueret. Per d.
¶ Feria quarta. Introitus.

Venite benedi
cti p̄ris mei:
percipite re
gnuꝫ all'a: qd̄
vobis paratū
eſt ab origine
mūdi. all'a al
leluia all'. Ps.
Cantate dn̄o canticū nouum: quia
mirabilia fecit. Gl'ia patri. Orō.
Deus q nos reſurrectio
nis dn̄ice annua ſolēni
tate letificas: cōcede ꝓpitius:
vt per temporalia feſta q̄ agi
mus/ꝑuenire ad gaudia eter
na mereamur. Per eundem.
Lectō Actuū apl'orū. iij.
In diebus illis. Apiēs
petrus os ſuū dixit. Viri iſra
elite/⁊ q timetis deū audite.
Deus abraam/⁊ deus iſaac/⁊
deus iacob: deus patruꝫ no
ſtroꝝ glorificauit filiū ſuū ie
ſum: quē vos qdē tradidiſtis
⁊ negaſtis ante faciē pilati/iu
dicāte illo dimitti. Vos autē
ſanctū ⁊ iuſtū negaſtis:⁊ peti
ſtis virū homicidā donari vo
bis: auctorē vō vite interfeci
ſtis. Quē de⁹ ſuſcitauit a mor
tuis: cuius nos teſtes ſumus.
Et nūc fratres ſcio/qa ꝑ igno
rantiaꝫ feciſtis/ſicut ⁊ princi
pes veſtri. Deus autē q pre
nūciauit per os omniū ꝓphe

tarū/pati xp̄m ſuuʒ/impleuit
ſic. Penitemini igit̄ ꝛ cōuer-
timini: vt deleantur pctā vr̄a.
Grad. Hec dies quā fecit dn̄s:
exultem⁹ ꝛ letemur i ea. ℣. Dexte
ra dn̄i fec̄ virtutē: dxtera dn̄i exal-
tauit me. Alla. ℣. Chr̄s reſur-
gēs ex mortuis: iā nō morit̄: mors
illi vltra nō dn̄abit̄. Proſa. Vi-
ctime paſcali. 101. S. Joā. xxi.

IN illo tp̄e. Manifeſta-
uit ſe iterū ieſus ad ma
re tyberiadis. Manifeſtauit
aūt ſic. Erāt ſimul ſimō petr⁹/
ꝛ thomas q dicit̄ didymus/ꝛ
nathanael q erat a chana ga-
lilee/ꝛ filij ȥebedei/ꝛ alij ex di
ſcipulis eius duo. Dicit eis ſi-
mon petr⁹. Vado piſcari. Di-
cunt ei. Venimus ꝛ nos tecū.
Et exierūt/ꝛ aſcenderūt in na
uim: ꝛ illa nocte nihil prendi
derūt. Mane aūt iā facto/ſte-
tit ieſus i littore: nō tamē co-
gnouerūt diſcip̄li qa ieſus eſt
Dicit ğ eis ieſus. Pueri/nun
qd pulmētariū habetis? Re-
ſpōderunt ei. Nō. Dixit eis.
Mittite in dexterā nauigij re-
te/ꝛ inuenietis. Miſerūt er-
go/ꝛ iam nō valebāt illd tra-
here pre multitudine piſciū.
Dicit ergo diſcipul⁹ ille/quē
diligebat Jeſus/petro. Dn̄s
eſt. Simō petrus cū audiſſet
qa dn̄s eſt/tunica ſuccixit ſe:
(erat enī nudus) ꝛ miſit ſe in
mare. Alij aūt diſcipuli naui-
gio venerūt (nō enī lōge erāt
a terra/ſed q̄ſi cubitʒ ducētis)
trahētes rete piſciū. Ut ergo
deſcenderūt i terrā/viderunt
prunas poſitas: ꝛ piſcē ſuppo-
ſitū ꝛ panem. Dicit eis ieſus.
Afferte de piſcib⁹/quos prē-
didiſtis nūc. Aſcēdit ſimō pe
trus: ꝛ traxit rete in terrā/ple
nū magnis piſcibus: centum
qnq̄gintatribus. Et cuʒ tanti
eſſent/nō eſt ſciſſum rete. Di
cit eis ieſus. Venite: prādete.
Et nemo audebat diſcūben-
tiū interrogare eū: tu qs es?
ſciētes qa dn̄s eſt. Et venit ie-
ſus: ꝛ accepit panē ꝛ dabat eis
ꝛ piſceʒ ſimit̄r. Hoc iā tertio
mā̄ifeſtat⁹ eſt ieſus diſcipulis
ſuis/cū ſurrexiſſet a mortuis.

Offer. Portas celi apuit dn̄s: ꝛ
pluit illis manna vt ederent: panē
celi dedit illis: panē angeloꝝ man
ducauit homo alla. Secr. Sa-
crificia dn̄e paſcalib⁹ gaudijs
imolamus: quib⁹ eccleſia tua
mirabiliter paſcit̄: ꝛ nutritur.
Per dn̄m. Cōmunicantes.
Hanc igit̄. Cōio. Chriſtus
reſurgens ex mortuis iam nō mo
ritur alleluia. mors illi vltra non
dominabit̄ alleluia alla. Compl.

Ab omni nos qs̃ dñe ve-
tuſtate purgatos/ſacramenti
paſcalis venerãda perceptio/
in nouaz tranſferat creaturã.
Qui vi. ¶ Fer. qnta. Intro.

Victricẽ manũ tuã do
mine laudauerũt pa/
riter alla: quia ſapiẽ/
tia aperuit os mutũ:
ꝛ linguas infantium/
fecit diſertas alla alla. Ps. Cõfite
mini dño quoniã bonus: qm̃ in ſe
culũ miſericordia ei⁹. Glia. Oro.

Deus q diuerſitatẽ gen-
tiũ in ꝯfeſſione tui no-
minis adunaſti: da vt renatis
fonte baptiſmatis / vna ſit fi-
des mentiũ/ꝛ pietas actionũ.
Per. Lcõ Actuũ aploꝝ. viij.

In dieb⁹ illis. Angelus
dñi locut⁹ eſt ad philip/
pũ dicẽs. Surge ꝛ vade ꝯtra
meridianũ/ad viã que deſcen
dit ab hieruſalẽ in gaçã: hec
eſt deſerta. Et ſurgens abijt.
Et ecce vir ethiops eunuch⁹
potẽs candacis regine ethio-
pũ/q erat ſup oẽs gaças eius/
venerat adorare i hieruſalẽ:
ꝛ reuertebat ſedẽs ſupra cur
rũ ſuũ: legẽs eſaiã pphetã. Di
xit aũt ſpũs philippo. Accede
ꝛ adiũge te ad currũ iſtũ. Ac-
currẽs aũt philippus/audiuit
eũ legentẽ eſaiã pphetã: ꝛ di/
xit. Putaſne intelligis que le
gis? Qui ait. Et quõ poſſuz/
ſi nõ aliqs oſtenderit mihi?
Rogauitqꝫ philippũ vt aſcẽ-
deret/et ſederet ſecũ. Locus
aũt ſcripture quã legebat hic
erat. Tanqꝫ ouis ad occiſio-
nem ductus eſt: ꝛ ſicut agnus
corã tondente ſe ſine voce/ſic
nõ aperuit os ſuũ. In humili
tate iudiciũ eius ſublatũ eſt:
generationẽ eius qs enarra
bit? Quoniã tollet de terra vi
ta ei⁹. Reſpõdens aũt eunu-
chus dixit philippo. Obſecro
te/de quo ppheta dicit hoc: de
ſe/an de alio aliquo? Aperiẽs
aũt philippus os ſuũ: ꝛ inci-
piens a ſcriptura iſta/euãgeli
çauit illi ieſũ. Et dũ irent per
viã/venerũt ad quandã aquã.
Et ait eunuchus. Ecce aqua:
quis prohibet me baptiçari?
Dixit aũt philippus. Si cre-
dis ex toto corde/licet. Et re-
ſpõdẽs ait. Credo filiũ dei eſſe
ieſũ xp̃z. Et iuſſit ſtare currũ.
Et deſcẽderũt vterqꝫ in aquã/
philippus ꝛ eunuchus: ꝛ ba-
ptiçauit eũ. Cũ aũt aſcendiſ-
ſent de aqua/ſpũs dñi rapuit
philippũ: ꝛ amplius nõ vidit
eũ eunuchus. Ibat aũt p viã
ſuã gaudẽs. Philippus autẽ
inuentus eſt in açoto. Et per/

tranſiēs euāgeliçabat ciuita-
tibus cūctis/donec veniret ce
ſaream/nomē dñi noſtri ieſu
xpi. Grad. Hec dies quaꝫ fe-
cit dñs:exultemus ⁊ letemur i ea.
℣. Lapidē quē reprobauerūt edi
ficātes: hic factus eſt in caput an-
guli:a dño factū eſt iſtud:⁊ eſt mi-
rabile in oculis noſtris. Allelu
ia. ℣. In die reſurrectionis mee
dicit dñs precedā vos in galileā.
Proſa. Uictime paſcali. 101.
Secūduꝫ Joannē. xx. c.
In illo tpe. Maria ſta-
bat ad monumētuꝫ foris plo
rās. Dū ergo fleret/iclinauit
ſe:⁊ proſpexit in monumen-
tū. Et vidit duos angelos in
albis ſedētes: vnū ad caput/
⁊ vnū ad pedes: vbi poſituꝫ
erat corpus Jeſu. Dicunt ei
illi. Mulier/quid ploras? Di
cit eis. Quia tulerūt dominū
meū: ⁊ neſcio vbi poſuerunt
eum. Hec cū dixiſſet/cōuerſa
eſt retrorſum: ⁊ vidit Jeſum
ſtātem:⁊ neſciebat quia ieſus
eſt. Dicit ei ieſus. Mulier qd
ploras? quē queris? Illa exi
ſtimans/qa hortulanus eſſet:
dicit ei. Domine/ſi tu ſuſtuli-
ſti eū/dicito mihi vbi poſui-
ſti eū/et ego eū tollā. Dicit ei
ieſus. Maria. Cōuerſa illa/di
cit ei. Rabboni/qđ dicit ma-
giſter. Dic ei ieſus. Noli me
tāgere: nōdum enī aſcēdi ad
patrē meū. Uade aūt ad fra-
tres meos/et dic eis. Aſcēdo
ad patrē meū/⁊ patrē veſtrū:
deū meū/⁊ deū veſtrū. Uenit
maria magdalene annūciās
diſcipulis/qa vidi dñm:⁊ hec
dixit mihi. Offer. In die ſo
lēnitatis veſtre dicit dñs: inducā
vos in terrā fluentē lac ⁊ mel allā.
Secr. Suſcipe q̄s dñe mu-
nera pplo⁊ tuo⁊ ꝓpitius:vt
ꝯfeſſiōe tui nois ⁊ baptiſma-
te renouati/ſempiternā beati-
tudinē ꝯſequant̄. P. Com
municātes. Hāc igit̄. Cōio.
Populus acqſitionis annūciate
virtutes ei⁹ allā: qui vos de tene-
bris vocauit in admirabile lumen
ſuū allā. Cōplē. Exaudi dñe
p̄ces noſtras:vt redēptionis
noſtre ſacroſctā cōmercia/et
vite nobis ꝯferāt p̄ſentis au-
xiliū:⁊ gaudia ſempiterna cō
ciliēt. P. ¶ Feria. vj. Intro.
Duxit eos dñs i ſpe
allā: ⁊ inimicos eo⁊
operuit mare allelu-
ia allā allā. Ps. At-
tēdite popule meus
legē meā: inclinate aurē veſtrā in
verba oris mei. Gloria pa. Oro.
Omps ſempiterne deus:
q paſcale ſacramētuꝫ in

recōciliatiōis humane fede-
re cōtuliſti: da mētib⁹ noſtris/
vt qđ pfeſſione celebramus/
imitemur effectu. Per. Lctō
epl'e beati petri apl'i. j. ca. iij.
Chariſſimi. Chriſtus ſe-
mel p peccatis noſtris
mortu⁹ eſt: iuſtus p iniuſtis/
vt nos offerret deo. Mortifi
catos qdē carne / viuificatos
autē ſpū. In quo ⁊ his qui in
carcere erāt ſpū/veniēs pdi-
cauit: q increduli fuerant ali-
quādo: quādo expectabant
dei patientiā/in dieb⁹ noe: cū
fabricaret arca: in qua pauci/
ideſt octo aīe ſalue facte ſunt
p aquā. Qđ ⁊ vos nūc ſimilis
forme ſaluos facit baptiſma:
nō carnis depoſitio ſordiū:
ſed ↄſciētie bone interroga-
tio i deū: p reſurrectionē ieſu
chři a mortuis: q eſt i dextera
dei. Grad. Hec dies quā fe-
cit dñs: exultemus ⁊ letemur i ea.
℣. Benedict⁹ q venit in noīe dñi:
deus dñs ⁊ illuxit nobis. Alla.
℣. Dicite in gētibus: quia dñs re
gnauit a ligno. Proſa. Victime
paſcali. 101. S. Math. xxviij.
In illo tēpore. Unde-
cim diſcipuli abierūt i
galileā: in mōtē vbi ↄſtitue-
rat illis ieſus. Et vidētes eū/
adorauerūt: qdā aūt dubita-
uerūt. Et accedēs ieſus/locu-
tus eſt eis/dicēs. Data eſt mi-
hi oīs poteſtas in celo ⁊ i ter
ra. Euntes ergo docete oēs
gētes/baptiçantes eos in no-
mine patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſan-
cti: docentes eos ſeruare oīa
q̄cūq; mādaui vobis. Et ecce
ego vobiſcū ſum/oīb⁹ diebus
vſq; ad ↄſūmationem ſeculi.
Offerto. Erit vobis hic dies
memorialis all'a. ⁊ diem feſtū cele-
brabitis ſolēnē dño i pgenies ve-
ſtras legitimū ſempiternū diem
all'a all'a all'a. Secr. Hoſtias q̄s
dñe placatus aſſume: q̄s ⁊ p
renatoꝝ expiatiōe pcti defe-
rimus: ⁊ p acceleratiōe cele-
ſtis auxilij. Per. Cōmuni-
cātes. Hāc igit oblationē.
Cōio. Data eſt mihi oīs pote-
ſtas in celo ⁊ i terra all'a. eūtes do-
cete oēs gentes baptizātes eos in
noīe pris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti all'a all'a.
Cōplē. Reſpice q̄s dñe po-
pulū tuū: ⁊ quē paſcalibus di-
gnat⁹ es renouare myſterijs/
a tpalib⁹ culpis dignāter ab-
ſolue. P. ¶ Sabbato. Intro.
Duxit dñs populū
ſuū i exultatiōe all'a.
⁊ electos ſuos in le-
ticia / all'a all'a. Ps.
Cōfitemini dño quo
niā bonus: quoniā in ſeculū miſe-

ricordia ei⁹. Gloria pa. Oratio.
Concede qm̃s oĩpotẽs deus: vt q feſta paſcalia venerãdo egimus: p hec cõtingere ad gaudia eterna mereamur. Per. Lectõ. epl'e beati Petri apoſtoli. j. ca. ij.
Chariſſimi. Deponẽtes omnẽ maliciã / ⁊ omnẽ dolũ / ⁊ ſimulatiões / ⁊ inuidias / ⁊ oẽs detractiones: ſicut modo geniti infantes: rationabiles ſine dolo lac ↄcupiſcite: vt in eo creſcatis in ſalutẽ: ſi tamẽ guſtatis / quoniam dulcis eſt dñs. Ad quẽ accedẽtes lapidẽ viuũ / ab hoib⁹ qdẽ reprobatũ / a deo aũt electũ et honorificatum. Et ipſi tãq̃ lapides viui ſuperedificamini / domos ſpũales: ſacerdotiũ ſanctũ: offerẽtes ſpirituales hoſtias / acceptabiles deo p ieſum chr̃m. Propter qd̃ ↄtinet ſcriptura. Ecce ponã i ſiõ lapidẽ ſummũ / angularẽ / pbatũ / electũ / p̃cioſuȝ / ⁊ oĩs q crediderit in eũ / nõ cõfundet. Uobis igitur honor credẽtib⁹. nõ credẽtib⁹ autẽ / lapis quẽ reprobauerũt edificãtes / hic fact⁹ eſt i caput anguli. ⁊ lapis offenſiõis / ⁊ petra ſcandali his q offendunt verbo: nec credunt / in quo ⁊ poſiti ſunt. Uos aũt gen⁹ electum / regale ſacerdotiũ / gẽs ſctã / populus acquiſitiõis: vt virtutes annũcietis ei⁹ qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumẽ ſuũ. Qui aliquãdo nõ populus dei / nunc aũt populus dei: q nõ ↄſecuti miſericordiã / nũc aũt miſericordiam ↄſecuti. Alla. ℣. Hec dies quã fecit dñs: exultem⁹ ⁊ letemur i ea. Alla. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomẽ dñi. ℣. Sit nomẽ dñi bñdictũ ex hoc nũc ⁊ vſq̃ i ſeculũ. Proſa. Victime paſcali. 101. S. Joãnẽ. xx.
In illo tpe. Una ſabbati / maria magdalene venit mane / cuȝ adhuc tenebre eſſent ad monumẽtũ: ⁊ vidit lapidẽ ſublatũ a monumẽto. Cucurrit ergo / ⁊ venit ad ſimonẽ petrũ / ⁊ ad alium diſcipulũ quẽ amabat ieſus: ⁊ dicit eis. Tulerũt dñm de monumẽto / ⁊ neſcim⁹ vbi poſuerũt eũ. Exijt ergo petr⁹ / ⁊ ille ali⁹ diſcipulus: ⁊ venerũt ad monumẽtum. Currebãt aũt duo ſimul: ⁊ ille ali⁹ diſcipul⁹ p̃cucurrit citius petro: ⁊ venit primus ad monumẽtũ. Et cũ ſe inclinaſſet / vidit poſita linteamina: non tamẽ introiuit. Uenit ergo ſimon petrus ſe-

ques eũ/⁊ introiuit in monu
mentũ:⁊ vidit linteamina po
ſita/⁊ ſudariũ qđ fuerat ſuꝑ
caput ei⁹:nõ cũ linteaminib⁹
poſitũ/ſed ſeparatim inuolu
tũ in vnũ locũ. Tũc ergo in
troiuit ⁊ ille diſcipul⁹ q vene
rat prim⁹ ad monumẽtũ:⁊ vi
dit/⁊ credidit. Nondũ enim
ſciebãt ſcripturã:qa oportuit
eũ a mortuis reſurgere. Of
fer. Benedictus q venit in noĩe
dñi: bñdiximus vobis de domo
dñi:deus dñs et illuxit nobis allꝉa
allꝉa allꝉa. Secř. Concede qͣs
dñe ſemꝑ nos ꝑ hec ſacra my
ſteria paſcalia gratulari:vt cõ
tinua noſtre reparatiõis opa
tio/ꝑpetue nobis fiat cauſa le
ticie. P. Cõicantes. Hanc
igiř. Cõi. Omnes q in chriſto
baptizati eſtis xp̃m induiſtis allꝉa.
Compl. Redẽptiõis noſtre
munere vegetati qͣs dñe:
vt hoc ꝑpetue ſalutis auxiliũ
fides ſemꝑ vera perficiat. P.
Ab hinc vſq; ad feſtũ ſctẽ tri
nitatis excluſiue nõ cantatur
Grad. niſi ꝑ dſũctis/ſed duo
Allꝉa. quoꝝ primũ erit de quo
miſſa dicit. ſcđm de reſurre
ctiõe. Infra aſcenſionẽ aũt et
pẽteco. vltimũ Allꝉ. erit đ aſcẽ
ſiõe. vel de feſto pẽte. In miſ
ſis aũt ꝑ pctis. ꝑ ĩfirmis. ⁊ his

ſimilib⁹/vnuz Allꝉa. canit cum
ſuo Grad. ❡ In ipſa octaua
paſce Cõicãtes nõ dř. ❡ Sin
gulis aũt dñicis dieb⁹/prima
miſſa ĩ matura cantař de dñi
ca. Sũma vo de reſurrectiõe
per oĩa ſicut ipſo die: ſolũ q
loco grad. dř primũ Allꝉa. Pa
ſca noſtrũ. ⁊c. Scđz de dñica. et
ecõuerſo fit qñ teneř de dñi
ca. Si vero feſtũ aliqđ die do
minico ꝯtingat/tũc de reſur
rectiõe loco mature miſſa ca
niř. nihilomin⁹ ſcđz Allꝉa erit
de eadẽ dñica. licz ei⁹ omelia
in aliũ diẽ trãſferař. ❡ Pro
ceſſio ſingulis dieb⁹ dñicis vt
ĩ ipſo die paſce fit/vſq; ad pẽ
teco. incluſiue. ❡ Dominica
prima poſt paſca. Introitus.

uaſi modo
geniti infan
tes allꝉa. ratio
nabiles ſine
dolo lac con
cupiſcite allꝉa
allꝉa allꝉa. Ps.
Exultate deo
adiutori noſtro: iubilate deo ia
cob. Gloria patri. Oratio.
Preſta qͣs omnipotẽs
deus: vt q paſcalia feſta per
egimus: hec te largiẽte mori
bus ⁊ vita teneamus. P. Ab
hac die vſq; ad aſcẽſionẽ dñi

poſt orationẽ3 diei dicuntur orones de reſurrectione dñi. ⁊ de beata virgine tẽpori cõgruentes. Lectio ep̃le beati Joannis apoſtoli. j. ca. v.

Charissimi. Omne qḋ natū3 eſt ex deo/vincit mundũ. Et hec eſt victoria q̃ vincit mundu3/fides noſtra. Quis eſt aũt q vincit mũdũ/ niſi q credit/quoniã ieſus eſt filius dei? Hic eſt q venit p aquã ⁊ ſanguinẽ/ieſus chr̃s. Nõ in aqua ſolũ: ſed i aqua ⁊ ſanguie. Et ſpũs eſt q teſtificat̃: quoniã chr̃s eſt veritas. Qm̃ tres ſunt q teſtimoniu3 dãt i celo/pater/verbũ/⁊ ſpũſ ſctũs. Et hi tres vnũ ſunt. Et tres ſũt q teſtimoniũ dãt i terra: ſpũs/aqua/⁊ ſanguis: ⁊ hi tres vnũ ſunt. Si teſtimoniũ hoium accipim⁹/ teſtimoniũ dei mai⁹ eſt. Quoniã hoc eſt teſtimoniũ dei qḋ mai⁹ eſt: qa teſtificat⁹ eſt de filio ſuo. Qui credit in filiũ dei/habet teſtimoniũ dei i ſe. A lla. ℣. Angelus dñi deſcẽdit de celo ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ ⁊ ſedebat ſup eũ. ℣. Reſpõdẽs aũt angel⁹ dixit mulierib⁹: quẽ queritis. ille aũt dixerũt: ieſu3 nazarenũ. A lla. Paſca noſtrum. fo. 101. Proſa nõ dicitur. Secũdũ Joãnem. xx.

In illo tẽpore. Cũ ſero eſſet die illo vna ſabbatorũ: ⁊ fores eſſent clauſe/vbi erãt diſcipli cõgregati ppter metum iudeo⁊: venit ieſus: ⁊ ſtetit i medio: ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et cũ hec dixiſſet/oſtẽdit eis manus ⁊ lat⁹. Gauiſi ſũt ergo diſcipuli/ viſo dño. Dixit ergo eis iterũ. Pax vobis. Sicut miſit me pater/⁊ ego mitto vos. Hec cũ dixiſſet/inſufflauit/⁊ dixit eis. Accipite ſpiritũ ſanctu3. Quo⁊ remiſerit3 peccata/remittunt̃ eis: ⁊ quo⁊ retinueritis/retẽta ſunt. Thomas aũt vnus ex duodecim/q dr̃ didymus: nõ erat cũ eis quãdo venit ieſus. Dixerũt ergo ei aliȷ́ diſcipuli. Vidim⁹ dñ3. Ille aũt dixit eis. Niſi videro i manib⁹ ei⁹ fixurã clauo⁊/⁊ mittã digitũ meũ in locũ clauo⁊/⁊ mitta3 manũ meã in latus eius/non credã. Et poſt dies octo/iterũ erãt diſcipuli eius itus/⁊ thomas cum eis. Venit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit in medio/ ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitũ tuũ huc/⁊ vide manus meas/ ⁊ affer manũ tuã/⁊ mitte i latus meũ: ⁊ noli eſſe icredul⁹/ ſed fidelis. Reſpõdit thomas/

⁊ dixit ei. Dñs meus/et deus
meus. Dicit ei ieſus. Quia vi
diſti me thoma/credidiſti: be/
ati q nõ viderũt/⁊ crediderũt.
Multa qdẽ ⁊ alia ſigna fecit
ieſus in cõſpectu diſcipuloꝝ
ſuoꝝ/q̃ nõ ſũt ſcripta in libro
hoc. Hec autẽ ſcripta ſunt/vt
credatis/qa ieſus eſt xp̃s filiꝰ
dei: ⁊ vt credẽtes/vitã habea-
tis i noie eiꝰ. Credo ſolẽniter
cantet̃. Offer. Angelus domi
ni deſcẽdit de celo: ⁊ dixit mulie/
ribꝰ: quẽ queritis. ſurrexit ſicut di
xit alla. Secr. Suſcipe mune
ra q̃s dñe exultãtis eccleſie: ⁊
cui cauſã tãti gaudij p̃ſtitiſti/
ppetuũ fructũ cõcede leticie.
P. Cõio. Mitte manũ tuaꝫ: et
cognoſce loca clauoꝝ alla: et noli
eſſe incredulus ſed fidelis alla all.
Cõpl. Queſumꝰ dñe deꝰ no-
ſter: vt ſacroſcã myſteria que
pro reparatiõis noſtre muni
mine cõtuliſti/⁊ p̃ſens nobis
remediũ eſſe facias ⁊ futurũ.
Per. ¶ Si diebꝰ ferialibꝰ cõ/
tinget celebrare miſſã de tpe/
oia erũt de dñica. Gl'ia in excel
ſis. ⁊ Credo dr̃ a die paſce vſ/
qꝫ ad octauã corpis xp̃i. in oi/
bus miſſis alla ſcdꝫ de reſurre/
ctiõe/videlicet. In die reſurre/
ctiõis. Ep̃la dñice ⁊ euãgeliũ
dicunt̃ feria ſcda/tertia/qnta

⁊ ſabbto. ¶ Feria q̃rta. Lectõ
ep̃le b. pau. ap̃li. Ad heb. xiij.
Fratres. Obedite p̃po-
ſitis veſtris: ⁊ ſubiacete
eis. Ipſi eni peruigilãt quaſi
rationem pro aĩabus veſtris
reddituri: vt cũ gaudio hoc fa
ciãt/⁊ nõ gemẽtes. Hoc eniꝫ
nõ expedit vobis. Orate pro
nobis. Cõfidimus eni/qa bo
nã ↄſciẽtiã habemꝰ in oĩbus
bene volentes ↄuerſari. Am
plius aũt deprecor vos hoc
facere/quo celerius reſtituar
vobis. Deus aũt pacis q edu
xit de mortuis paſtoreꝫ ma-
gnuꝫ ouiũ in ſanguine teſta-
mẽti eterni/dñm noſtrũ ieſũ
xp̃m: aptet vos in omni bono/
vt faciatis eiꝰ voluntatẽ: faci-
ens i vobis qd placitũ eſt co
rã ſe/p ieſũ chr̃m: cui eſt glo-
ria in ſecula ſeculoꝝ. Amen.
Secũdũ Marcum. xvj.
In illo tpe. Surgens ie
ſus/mane prima ſabbati: ap-
paruit primo marie magda-
lene/de qua eiecerat ſeptẽ de-
monia. Illa vadẽs/nũciauit
his/q cũ eo fuerãt/lugentibꝰ
⁊ flentibꝰ. Et illi audiẽtes qa
viueret: ⁊ viſus eſſet ab ea/nõ
crediderũt. Poſt hec autem
duobꝰ ex eis ambulantibus/
oſtẽſus eſt in alia effigie/eun-

tibus in villā. Et illi eūtes/nūciauerūt ceteris. ¶ **Feria ſexta. Lctō eple bti Pauli apoſtoli ad Timotheum.j.ca.vj.**

Chariſſime. Diuitibꝰ huius ſeculi ꝑcipe nō ſublime ſapere:neqꝫ ſperare ī incerto diuitiarū:ſed in deo viuo / qui ꝓſtat nobis oīa abūde ad fruēdū/bene agere:diuites fieri in bonis opibꝰ:facile tribuere:cōmunicare/theſauriçare ſibi fundamētū bonū in futurū : vt apprehēdāt verā vitam. O timothee/depoſitū cuſtodi:deuitās ꝓphanas vocū nouitates:⁊ oppoſitiones falſi nois ſciētie : quā quidā ꝓmittētes / circa fidez exciderūt . Gratia tecū amē.

Scdꝫ Matheū.xxviij.

In illo tpe. Exierūt mulieres cito de monumēto/cū timore ⁊ gaudio magno:currētes nūciare diſcipulis ieſu. Et ecce ieſus occurrit illis/dicens. Auete. Ille aūt acceſſerūt/⁊ tenuerūt pedes eius : ⁊ adorauerūt eū. Tunc ait illis ieſus. Nolite timere. Ite/nūciate fratribꝰ meis/ vt eant in galileā:ibi me videbūt. Que cū abiſſent/ecce qdā de cuſtodibus venerūt in ciuitatez: ⁊ nūciauerūt pncipibꝰ ſacerdotū/oīa que facta fuerāt. Et cōgregati cū ſenioribus/cōſilio accepto/pecuniā copioſaz dederūt militibus/dicētes. Dicite/qa diſcipuli eiꝰ nocte venerūt:⁊ furati ſunt eū/nobis dormiētibus. Et ſi hoc auditū fuerit a preſide:nos ſuadebimus ei/⁊ ſecuros vos faciemus. At illi accepta pecunia/fecerūt ſicut erant edocti. Et diuulgatū eſt verbum iſtud apud iudeos/vſqꝫ ī hodiernū diē. ¶ **Dñica ſcda. Introitꝰ.**

Iſericordia dñi plena eſt terra allīa. verbo dei celi firmati ſunt allīa allīa. **Ps.** Exultate iuſti in dño : rectos decet collaudatio. Gloria. **Oro.**

Deus q in filij tui humilitate iacētē mūdū erexiſti:fidelibꝰ tuis ꝑpetuā ꝯcede leticiā : vt quos perpetue mortis eripuiſti caſibus gaudijs facias ſempiternis perfrui. Per eūdē. **Lectio eple beati Petri apoſtoli.j.ca . ij .**

Chariſſimi. Chrs paſſus eſt pro nobis:vobis relinquēs exēplū:vt ſequamini veſtigia eius. Qui peccatū

nõ fecit:nec inuẽtus eſt dolus
in ore eius. Qui cũ maledi-
cereť/nõ maledicebat. Cũ pa
tereť/nõ cõminabať. Trade-
bat aũt iudicanti ſe iniuſte:q
pctã noſtra ipſe ꝑtulit in cor-
pore ſuo ſuꝑ lignuz: vt pctis
mortui iuſticie viuam⁹ : cui⁹
liuore ſanati eſtis. Eratis eñ
ſicut oues errãtes:ſed ꝯuerſi
eſtis nũc ad paſtorẽ ⁊ epiſco
pũ aiarũ veſtrarũ. Alleluia.
℣. Surrexit paſtor bonus q po-
ſuit aiam ſuã pro ouibus ſuis:⁊ ꝓ
ſuo grege mori dignat⁹ eſt. Alle
luia. ℣. Paſca noſtrũ. 101. Pro
ſa nõ dicit. Scdm Joãnez.x.

IN illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Ego ſuz
paſtor bonus. Bonus paſtor
animã ſuã dat ꝓ ouibus ſuis.
Mercẽnarius aũt / ⁊ q nõ eſt
paſtor:cuius nõ ſunt oues ꝓ-
prie/videt lupũ veniẽtẽ/ ⁊ di-
mittit oues ⁊ fugit : ⁊ lupus
rapit/⁊ diſpergit oues. Mer
cennarius aũt fugit: qa mer-
cẽnarius eſt:⁊ nõ pertinet ad
eũ de ouib⁹. Ego ſum paſtor
bonus:⁊ cognoſco oues me-
as:⁊ cognoſcũt me mee. Sic
nouit me pater/ ⁊ ego agno-
ſco patrẽ:⁊ animã meã pono
ꝓ ouib⁹ meis. Et alias oues
habeo/q̃ nõ ſunt ex hoc oui-
li:⁊ illas oportet me adduce-
re:⁊ vocẽ meam audient. Et
fiet vnũ ouile/⁊ vnus paſtor.
Credo. Dĩ ſolenniter. Offer.

Deus deus meus ad te de luce
vigilo : ⁊ in noĩe tuo leuabo ma-
nus meas alleluia. Secre. Be-
nedictionem nobis dñe cõfe-
rat ſalutarẽ ſacra ſemꝑ obla-
tio:vt qđ agit myſterio / vir-
tute ꝑficiat. P. Cõio. Ego
ſum paſtor bonus alleluia : ⁊ co-
gnoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt
me mee alleluia alleluia. Cõplẽ.

Preſta nobis q̃s oĩpotens
deus:vt viuificatiõis tue gra
tiam cõſequẽtes/in tuo ſem-
per munere glorienur. P.

¶ Feria quarta. Lectio epi-
ſtole beati Petri apl'i.j. ca.j.

Chariſſimi. Scientes ꝙ
nõ corruptibilib⁹ auro
vel argẽto redẽpti eſtis de va
na veſtra ꝯuerſatiõe paterne
traditiõis:ſed p̃cioſo ſangui-
ne/q̃ſi agni icõtaminati ⁊ im-
maculati ieſu chři. Precogni
ti qdẽ ãte mũdi ꝯſtitutionẽ:
manifeſtati aũt in nouiſſimis
tpib⁹ ꝓpter vos:q per ipſũ fi-
deles eſtis i deo. Qui ſuſcita-
uit eum a mortuis:⁊ dedit illi
gloriã ſempiternam:vt fides
veſtra ⁊ ſpes eſſet in deo. Aias
veſtras caſtificãtes in obediẽ

tia charitatis:in fraternitatis amore.Simplici ex corde inuicē diligite attētius:renati nō ex ſemie corruptibili/ſed incorruptibili:p verbū dei viui/⁊ pmanentis in eternū:qa oīs caro vt fenū:⁊ oīs gloria eius tanq̄ flos feni. Exaruit fenū/⁊ flos eius decidit: verbū aūt dñi manet in eternū.

Secūdū Lucā.xxiiij.c.

IN illo tpe.Una ſabbati valde diluculo venerunt mulieres ad monumentuʒ: portātes que parauerāt aromata:⁊ inuenerūt lapidē reuolutū a monumēto:⁊ igreſſe/nō inuenerunt corpus dñi ieſu.Et factū eſt/dū mente cōſternate eſſent de iſto: ecce duo viri ſteterunt ſecus illas in veſte fulgēti.Cū timerent autē/⁊ declinarēt vultū in terraʒ: dixerunt ad illas.Quid queritis/viuētē cū mortuis? Nō eſt hic/ſed ſurrexit. Recordamini qualiter locutus eſt vobis/cū adhuc in galilea eſſet dicēs:qa oportet filiuʒ hoīs tradi in manus hoīum peccatorum:⁊ crucifigi:⁊ die tertia reſurgere. Et recordate ſunt verbo⁊ ei⁹:⁊ regreſſe a monumēto/nūciauerūt hec oīa illis vndecim/⁊ ceteris oīb⁹.Erat aūt maria magdalene/⁊ ioāna/⁊ maria iacobi/⁊ cetere que cū eis erāt: que dicebāt ad apoſtolos hec. Et viſa ſunt ante illos ſicut deliramētū verba iſta:⁊ nō crediderūt illis. Petrus autē ſurgēs/cucurrit ad monumētū: ⁊ procūbēs vidit linteamina ſola poſita:⁊ abijt ſecū mirās/quod factuʒ fuerat. ¶ Feria ſexta.Lectio epl'e beati Pauli apoſtoli. Ad Romañ.xv.

FRatres.Certus ſuʒ ego ipſe de vobis:quoniā ⁊ ipſi pleni eſtis dilectione:repleti oī ſciētia: ita vt poſſitis alterutrū monere.Audacius autē ſcripſi vobis fratres ex parte/tāq̄ i memoriā vos reducēs ꝓpter gratiā que data eſt mihi a deo/ vt ſim miniſter chr̄i ieſu/in gētib⁹ ſanctificās euāgeliū dei:vt fiat oblatio gētiuʒ accepta/⁊ ſctificata in ſpū ſctō. Habeo igit̄ gloriaʒ/in chr̄o ieſu dño noſtro.

Scdm Mattheuʒ.ix.c.

IN illo tpe.Acceſſerunt ad ieſuʒ diſcipuli ioānis dicētes. Quare nos ⁊ phariſei ieiunam⁹ frequēter:diſcipuli aūt tui nō ieiunāt? Et ait illis ieſus.Nunqd poſſunt filij ſpōſi lugere/q̄diu cū illis eſt

ſponſus? Veniēt aūt dies/cū auferet ab eis ſpōſus: ⁊ tunc ieiunabūt. Nemo aūt imittit cōmiſſurā panni rudis in veſtimētū vetus: tollit eni plenitudinē ei⁹ a veſtimento: ⁊ peior ſciſſura fit. Neq̄ʒ mittunt vinū nouū in vtres veteres: alioqn rūpunt vtres/et vinū effundit: ⁊ vtres pereūt. Sed vinum nouū in vtres nouos mittūt/et ambo cōſeruantur.

¶ Dñica tertia. Introitus.

Iubilate deo oīs terra all'a pſalmū dicite noi eius all'a: date gloriam laudi ei⁹ all'a all'a all'a. Ps. Dicite deo q̄ʒ terribilia ſunt opa tua dñe: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui. Gloria. Oratio.

Deus q errātib⁹ vt in viā poſſint redire iuſticie/ veritatis tue lumē oſtēdis: da cūctis q chr̄iana pfeſſione cēſent/ ⁊ illa reſpuere que huic inimica ſūt nomini: ⁊ ea que ſunt apta ſectari. P. Lectio ep'le beati Petri apl'i .j.ca.ij.

Chariſſimi. Obſecro vos tanq̄ʒ aduenas et peregrinos/abſtinete vos a carnalibus deſiderijs/ q̄ militāt aduerſus animā. Cōuerſationē veſtrā inter gētes habentes bonā: vt i eo qd detractāt de vobis tanq̄ʒ de malefactorib⁹/ex bonis operib⁹ vos cōſiderātes/glorificēt deū in die viſitatiōis. Subiecti eſtote omni humane creature pter deū. Siue regi q̄ſi precellēti: ſiue ducib⁹ tanq̄ʒ ab eo miſſis/ad vindictā malefactoꝝ/ laudez vo bonoꝝ. Quia ſic eſt volūtas dei: vt benefaciētes/obmuteſcere faciatis imprudentiū hominū ignorantiaʒ. Quaſi liberi/ ⁊ nō quaſi velamē habētes malicie libertatē: ſed ſicut ſerui dei. Oēs honorate: fraternitatē diligite. Deū timete: regē honorificate. Serui ſubditi eſtote in oī timore dñis/nō tm̄ bonis ⁊ modeſtis/ ſed etiā diſcolis. Hec eſt eni gratia/ in chr̄o ieſu dño nr̄o.

All'a. V. Modicū ⁊ nō videbitis me: iterū modicū et videbitis me. All'a. V. Paſca noſtrū. 101.

Proſa nō dr̄. S. Joānez. xvi.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Modicū ⁊ iam nō videbitis me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me: q̄a vado ad patrē. Dixerūt ergo ex diſcipulis ei⁹ ad inuicem.

Quid eſt hoc/qd dicit nobis/ modicũ/ꝛ nõ videbitis me:ꝛ iterũ modicũ/ꝛ videbitis me: qa vado ad patrẽ: Dicebant ergo. Quid eſt hoc/qd dicit/ modicũ: Neſcimus qd loq-tur. Cognouit aũt ieſus: quia volebãt eũ interrogare: ꝛ dixit eis. De hoc q̃ritis iter vos/ qa dixi modicũ/ꝛ nõ videbitis me:ꝛ iterũ modicũ/ꝛ videbitis me. Amẽ amẽ dico vobis: qa plorabitis ꝛ flebitis vos:mũdus autẽ gaudebit. Uos autẽ cõtriſtabimini: ſed triſticia veſtra vertet̃ in gaudiũ. Mulier cũ parit/triſticiã habet/qa venit hora ei⁹. Cuʒ aũt peperit pueruʒ:iã nõ meminit p̃ſſure ꝑpter gaudiuʒ: qa natus eſt homo ĩ mundũ. Et vos igit̃ nũc qdẽ triſticiaʒ habetis. Iterũ autem videbo vos:ꝛ gaudebit coꝛ veſtrũ:ꝛ gaudiũ veſtrũ nemo tollet a vobis. Credo ſolenniter dr̃. Offer. Lauda aĩa mea dñm laudabo dñm ĩ vita mea:pſallam deo meo q̃diu ero all'a. Secr. His nobis dñe myſterijs ꝯferat̃/ quo terrena deſideria mitigãtes/diſcamus amare celeſtia. Per. Cõio. Modicũ ꝛ nõ videbitis me all'a:iterũ modicũ ꝛ videbitis me all'a:qa vado ad patrẽ all'a all'a. Cõpl'. Sacramẽta q̃ ſumpſim⁹ dñe q̃s:ꝛ ſpũalib⁹ nos ĩſtruãt alimẽtis: ꝛ coꝛporalibus tueant̃ auxilijs. Per.

¶ Feria quarta. Lectio ep'le beati Ioãnis apoſtoli.j.ca.ij.

Chariſſimi. Hec ſcribo vobis/vt non peccetis: Sed ꝛ ſi qs peccauerit/aduocatũ habemus apud patrẽ ieſum chꝛm iuſtũ:ꝛ ipſe eſt ꝓpitiatio ꝑ pctis noſtris. Nõ ꝑ noſtris aũt tm̃/ſed etiã ꝑ totius mũdi. Et ĩ hoc ſcim⁹/qm̃ cognouim⁹ eũ/ ſi mãdata ei⁹ obſeruam⁹. Qui dicit ſe noſſe deũ:ꝛ mãdata ei⁹ nõ cuſtodit:mẽdax eſt/ꝛ veritas in eo nõ eſt. Qui aũt ſeruat verbũ eius: vere in eo charitas dei ꝑfecta eſt. In hoc ſcimus/qm̃ in ipſo ſumus ſi in eo ꝑfecti ſumus. Qui dicit ſe in chꝛo manere:debet ſicut ꝛ ille ambulauit ꝛ ipſe ãbulare. Chariſſimi/nõ mãdatũ nouũ ſcribo vobis:ſed mãdatũ vetus qd habuiſtis ab initio. Mãdatũ vetus eſt: verbũ qd audiſtis. Iterũ mãdatũ nouum ſcribo vobis:quod verum eſt ꝛ in ipſo ꝛ in vobis: qa tenebꝛe trãſierũt/ꝛ verũ lumẽ iaʒ lucet. Per ieſuʒ chꝛiſtũ dñm noſtrum. Scd'ʒ Ioãnem. iij.

IN illo tp̃e. Facta eſt q̃ſtio ex diſcipulis ioannis cũ iudeis de purificatiõe. Et venerũt ad ioãnẽ: ⁊ dixerũt ei. Rabbi/q erat tecũ trãs iordanẽ / cui tu teſtimonium ꝑhibuiſti/ecce hic baptiçat: ⁊ oẽs veniũt ad eũ. Reſpõdit ioãnes/⁊ dixit. Nõ poteſt homo accipe qcq̃ȝ / niſi fuerit ei datũ de celo. Ipſi vos mihi teſtimoniũ perhibetis/ ꝙ dixerim / nõ ſum ego chr̃s: ſed qa miſſus ſum ante illũ. Qui habet ſpõſam/ſpõſus eſt: amicus aũt ſpõſi q ſtat ⁊ audit eũ/ gaudio gaudet ꝓpter voceȝ ſpõſi. Hoc ergo gaudiũ meũ impletũ eſt. Illũ oportet creſcere/me aũt minui. Qui de ſurſum venit/ſup omnes eſt. Qui eſt de terra/de terra eſt/ ⁊ de terra loquit̃. Qui de celo venit/ſup oẽs eſt: ⁊ qd̃ vidit ⁊ audiuit/hoc teſtat̃: ⁊ teſtimoniũ ei⁹ nemo accipit. Qui aũt accepit ei⁹ teſtimoniũ/ſignauit: qa deus verax eſt. Queȝ eni miſit de⁹/verba dei loqtur. Nõ eni ad mẽſuram dat de⁹ ſpiritũ. Pater diligit filiũ: ⁊ oĩa dedit in manu ei⁹. Qui credit in filiũ/habet vitã eternam. Qui aũt incredulus eſt filio/nõ videbit vitaȝ: ſed ira dei manet ſuper euȝ. ¶ Feria ſexta. Lectio epiſtole btĩ Pauli aplĩ. Ad Coloſſen. ij.

FRatres. Dico vobis/vt nemo vos decipiat ĩ ſublimitate ſmonũ. Nã ⁊ ſi corpore abſẽs ſũ: ſed ſpũ vobiſcũ ſũ/gaudẽs ⁊ vidẽs ordinẽ veſtrũ: ⁊ firmamentũ ei⁹ q̃ in chr̃o eſt fidei vr̃e. Sicut ẽ͛ accepiſtis ieſum chr̃m dñm noſtrũ/in ipſo ambulate: radicati ⁊ ſupedificati in ipſo: ⁊ cõfirmati in fide/ ſicut ⁊ didiciſtis. Secũdũ Joannem. xij.

IN illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego lux in mũdũ veni: vt oĩs qui credit in me/in tenebris nõ maneat. Et ſi qs audierit verba mea/⁊ nõ cuſtodierit/ego nõ iudico eũ. Nõ enim veni vt iudicẽ mundũ: ſed vt ſaluificem mũdũ. Qui ſpernit me/ ⁊ non accipit verba mea: habet q iudicet eũ. Sermo quẽ locutus ſum/ille iudicabit eũ in nouiſſimo die. Quia ego ex meipſo nõ ſum locutus: ſed qui miſit me pater / ipſe mihi mãdatũ dedit quid dicam/ ⁊ quid loquar. Et ſcio/ qa mãdatũ ei⁹ vita eterna eſt. Que ergo ego loquor: ſicut dixit mihi pater ſic loquor.

¶ Dñica quarta. Introitus.

CAntate domino cãticũ nouũ all'a: qa mirabilia fecit dñs all'a: ante cõſpectũ gentiuz reuelauit iuſtitiã ſuã all'. all'a. Ps. Saluauit ſibi dexterã ei⁹: ⁊ brachiũ ſanctũ eius. Gloria pa.

DEus q̄ fideliũ mẽ Oro. tes vni⁹ efficis volũtatis: da populis tuis id amare qđ p̄cipis/id deſiderare qđ p̄mittis: vt inter mũdanas varietates ibi nr̃a fixa ſint corda/vbi vera ſunt gaudia. P.

Lctõ epl'e btĩ Jacobi apl'i. j.

CHariſſimi. Omne datũ optimũ/⁊ omne donũ p̄fectũ deſurſum eſt: deſcẽdẽs a patre luminũ: apđ quẽ nõ eſt trãſmutatio/nec viciſſitudinis obũbratio. Volũtarie eni genuit nos verbo veritatis: vt ſim⁹ initiũ aliqđ creature eius. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit aũt oĩs homo velox ad audiẽdũ: tardus aũt ad loquẽdũ / ⁊ tardus ad irã. Jra eni viri iuſticiã dei nõ operaẽ. Propter qđ abijcientes omnẽ imũdiciã / ⁊ abũdãtiã malicie: i mãſuetudine ſuſcipite iſitũ verbũ: qđ põt ſaluare aĩas veſtras. All'a. ℣. Vado ad eũ qui me miſit. ⁊ nemo ex vobis iterrogat me. quo vadis. All'a. ℣. Paſcha noſtrum. 101.

Proſa nõ dĩ. S. Joãnẽ. xvi.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vado ad eũ q̄ miſit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me/quo vadis. Sed qa hec locut⁹ ſuz vobis: triſticia impleuit cor veſtrũ. Sed ego veritatez dico vobis: expedit vobis/vt ego vadã. Si eni nõ abiero/paraclet⁹ nõ veniet ad vos. Si aũt abiero/mittã eũ ad vos. Et cũ venerit ille/arguet mũdũ de pctõ/⁊ de iuſticia/⁊ de iudicio. De peccato qdẽ: qa non credũt in me. De iuſticia ℣o: qa ad patrẽ vado: ⁊ iã nõ videbitis me. De iudicio autẽ: qa p̄ceps hui⁹ mũdi iã iudicatus eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere: ſed nõ poteſtis portare modo. Cũ aũt venerit ille ſpũs veritatis/docebit vos oẽz veritatẽ. Nõ eni loq̃tur a ſemetipſo: ſed q̃cũq; audiet/loqueẽ: ⁊ q̃ vẽtura ſũt/annũciabit vobis. Jlle me clarificabit: qa de meo accipiet/⁊ annũciabit vob. Credo ſolẽniter dĩ. Offer. Iubilate deo

vniuerſa terra:iubilate deo vniuer
ſa terra: pſalmū dicite noī ei⁹: ve/
nite ꝛ audite: ꝛ narrabo voƀ oēs
q̄ timetis deū quāta fecit dñs aīe
mee allā. Secr. Deus q̄ nos ꝑ
hui⁹ſacrificij venerāda com/
mercia vni⁹ſūmeq; diuinita/
tis participes eſſe efficis:p̄ſta
q̄ſ:vt ſicut tuā cognoſcim⁹
veritatē:ſic eā dignis moꝛib⁹
aſſeq̄mur.P. Cōio. Cum ve/
nerit paraclet⁹ſpūs veritatis: ille
arguet mundū de pctō: ꝛ de iuſti/
cia ꝛ de iudicio allā allā. Cōplē.
Adeſto nobis q̄s dñe deus
noſter:vt ꝑ hec q̄ fideliter ſū/
pſimus:ꝛ purgemur a vitijs:
ꝛ a ꝑiculis oībus exuamur.ꝑ.
¶ Feria q̄rta. Lctō epl'e bti
pauli apl'i. Ad Theſſal'.j.c.v.
Fratres. Oēs vos filij lu
cis eſtis/ꝛ filij diei. Nō
ſum⁹ noctis/neq; tenebrarū.
Igit̄ nō doꝛmiam⁹ſicut ꝛ ce/
teri:ſed vigilemus ꝛ ſobrij ſi/
mus.Qui enī doꝛmiunt/no/
cte doꝛmiūt:ꝛ q̄ ebrij ſunt/no
cte ebrij ſūt. Nos autē q̄ diei
ſumus/ſobrij ſimus:īduti lo/
ricam fidei ꝛ charitatis/ꝛ ga/
leā ſpez ſalutis.Q̄m nō poſu
it nos de⁹in irā/ſed ī acq̄ſitio/
nē ſalutis/ꝑ dñm nr̄m ieſum
xp̄m/qui moꝛtuus eſt pro no
bis:vt ſiue vigilem⁹/ſiue doꝛ
miamus/ſimul cuz illo viua/
mus.Propter q̄d ꝯſolamini
inuicē/ꝛ edificate alterutruz:
ſicut ꝛ facitis.in chr̄o ieſu do
mino nr̄o. Scdꝫ Joānē.xvij.
In illo tp̄e. Reſpiciens
ieſus ī diſcipulos ſuos
dixit.Pater ſctē/ſerua eos in
noīe tuo quos dediſti mihi:
vt ſint vnū ſicut ꝛ nos. Cum
eſſem cū eis/ego ſeruabā eos
ī noīe tuo.Quos dediſti mi/
hi/ego cuſtodiui: ꝛ nemo ex
eis perijt/niſi fili⁹ ꝑditiōis:vt
ſcriptura impleat̄. Nunc aūt
ad te venio: ꝛ hec loquoꝛ in
mūdo/ vt habeāt gaudiū me/
um ipletuz ī ſemetipſis. Ego
dedi eis ſmonē tuū:ꝛ mūdus
eos odio habuit: q̄a nō ſunt
de mūdo/ſicut ꝛ ego nō ſum
de mūdo. Nō rogo vt tollas
eos de mundo:ſed vt ſerues
eos a malo.De mūdo nō ſūt:
ſicut ꝛ ego nō ſum de mūdo.
Sāctifica eos ī veritate.Ser/
mo tuus/veritas eſt.Sicut tu
me miſiſti ī mūduz/ita ꝛ ego
miſi eos in mūdum: et ꝑ eis
ego ſctifico meipſuz:vt ſint ꝛ
ipſi ſcīficati in veritate. Nō ꝑ
his aūt rogo tm̄/ſed ꝛ ꝑ eis q̄
credituri ſūt ꝑ ꝟbū eoꝝ ī me:
vt oēs vnuz ſint:ſicut tu pr̄ in
me/ꝛ ego ī te:vt ꝛ ipſi ī nobis

vnū ſint: vt credat mundus/
qa tu me miſiſti. Et ego clari
tatē quā tu dediſti mihi/dedi
eis: vt ſint vnum / ſicut ⁊ nos
vnū ſumus. Ego ī eis/⁊ tu in
me: vt ſint cōſumati in vnū: ⁊
cognoſcat mundus/qa tu me
miſiſti: ⁊ dilexiſti eos/ſicut et
me dilexiſti. Pater/quos de-
diſti mihi/volo vt vbi ſū ego/
⁊ illi ſint mecū: vt videāt cla-
ritatē meā/quā dediſti mihi:
qa dilexiſti me ante conſtitu-
tionē mūdi. Pater iuſte/mū-
dus te nō cognouit: ego aūt
te cognoui: ⁊ hi cognouerūt/
qa tu me miſiſti. Et notū feci
eis nomē tuū/⁊ notū faciā: vt
dilectio qua dilexiſti me ī ip
ſis ſit: et ego ī ipſis. ¶ Feria
ſexta. Lctō epl'e btī pauli apo
ſtoli. Ad Theſſalo. j. c. v.

FRatres. De tēporibꝰ et
momētis nō indigetis vt ſcri
bamus vobis. Ipſi enī dili-
gēter ſcitis / qa dies dñi ſicut
fur in nocte: ita veniet. Cum
enī dixerint/pax ⁊ ſecuritas:
tūc repētinus eis ſupueniet
īteritus / ſicut dolor in vtero
habētis: ⁊ non effugiēt. Uos
autē fratres nō eſtis in tene-
bris: vt vos dies ille tanq̄ȝ fur
comprehēdat. Omnes enim
vos filij lucis eſtis/⁊ filij diei.

¶ Secūdum Joānē. xiij.
IN illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Filioli mei/
adhuc modicū vobiſcū ſum.
Queretis me: ⁊ ſicut dixi iu-
deis/quo ego vado / vos nō
poteſtis venire: ⁊ vobis dico
modo. Mandatū nouuȝ do
vobis: vt diligatis inuicē/ ſi-
cut dilexi vos: vt ⁊ vos dili-
gatis inuicē. In hoc cogno-
ſcent oēs/ quia diſcipuli mei
eſtis: ſi dilectionē habueritis
ad inuicē. Dic ei ſimō petrꝰ.
Dñe/quo vadis? Reſpōdit ie
ſus. Quo ego vado/nō potes
me modo ſeq: ſeq̄ris aūt po-
ſtea. ¶ Dñica quinta. Intro.

Vocem iocū-
ditatis annū
ciate: et audi-
atur/all'. ānū-
ciate vſq; ad
extremū ter-
re: liberabit
dñs populuȝ
ſuū alleluia all'a. Ps. Jubilate deo
oīs terra: pſalmū dicite noī eius:
date gloriā laudi eiꝰ. Glia. Orō.

DEus a quo bona cūcta
ꝓcedūt/largire ſuppli-
cibꝰ tuis: vt cogitemus te in-
ſpirāte que recta ſūt: ⁊ te gu-
bernante eadē faciamus. P.
Lctō epl'e btī Jacobi apl'i. j.

Chariſſimi. Eſtote facto res verbi/et nõ audito- res tm̃: fallẽtes voſmetipſos. Quia ſi qs auditor eſt verbi ⁊ nõ factor: hic cõparabit vi- ro ↄſiderãti vultũ natiuitatis ſue i ſpeculo. Cõſiderauit eni ſe ⁊ abijt: ⁊ ſtatim oblitus eſt qualis fuerit. Qui aũt perſpe xerit in lege pfecte libertatis/ ⁊ pmanſerit in ea: nõ auditor obliuioſus factus/ſed factor operis: hic beat⁹ in facto ſuo erit. Si qs autẽ putat ſe reli- gioſum eſſe/nõ refrenãs lin- guaȝ ſuam/ſed ſeducens cor ſuuȝ: huius vana eſt religio. Religio mũda ⁊ immacula- ta apud deũ et patrẽ hec eſt: viſitare pupillos/⁊ viduas in tribulatiõe eoꝝ: ⁊ immacula- tũ ſe cuſtodire ab hoc ſeculo.

Alla. ℣. Uſqȝ modo nõ petiſtis quicq̃ȝ in noĩe meo: petite ⁊ acci- pietis. Alla. ℣. Paſca nr̃m. 101.

Proſa nõ dr̃. S. Joannẽ. xvj.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amẽ dico vobis. Si qd petie- ritis patrẽ in noĩe meo/dabit vobis. Uſqȝ modo nõ petiſtis qcq̃ȝ i noĩe meo. Petite/⁊ ac- cipietis: vt gaudiũ veſtrũ ſit plenũ. Hec ĩ ꝓuerbijs locut⁹ ſũ vobis. Uenit hora/cũ iam nõ in ꝓuerbijs loquar vobis: ſed palã de patre meo annun ciabo vobis. In illo die/i no mine meo petetis. Et nõ di- co vobis: qa ego rogabo pa- trẽ de vobis. Ipſe eni pater a- mat vos: qa vos me amaſtis: ⁊ credidiſtis/qa a deo exiui. Exiui a patre/⁊ veni in mun dũ. Iterũ relinquo mundũ/ ⁊ vado ad patrẽ. Dicũt ei di- ſcipuli ei⁹. Ecce nũc palã loq̃ ris: ⁊ ꝓuerbium nullũ dicis. Nũc ſcimus/qa ſcis oĩa: ⁊ nõ eſt op⁹ tibi/vt qs te ĩterroget. In hoc credim⁹ qa a dõ exiſti.

Offer. Benedicite gẽtes dñm deuȝ noſtrũ: ⁊ obaudite vocẽ lau- dis ei⁹: q poſuit animã meã ad vi- tam: et nõ dedit cõmoueri pedes meos. benedict⁹ dñs q nõ amouit deprecationẽ meã: ⁊ miſericordiã ſuã a me alleluia.

Secr. Suſcipe dñe fideliũ preces cũ ob- lationibus hoſtiaruȝ: vt per hec pie deuotionis officia/ ad celeſtem gloriam tranſea- mus. Per domi.

Cõmunio. Cantate dño allã. cantate dño: ⁊ benedicite noĩ eius: bene nũciate de die in diẽ ſalutare ei⁹ allã allã.

Cõpl. Tribue nobis dñe ce leſtis menſe virtute ſatiatis: ⁊ deſiderare que recta ſunt: ⁊ deſiderata percipere. Per do.

¶ Litanie

¶ Litaniā minorem ſanct⁹ Mamertus viennēſis ep̄s ob īcurſionē malarū beſtiaruꝫ q̄ tūc tp̄is grauiſſime afficiebāt pplm̄ dn̄i/ꝑ triduū ante aſcē ſionē dn̄i fieri ꝯſtituit. q̄ po ſtea ab vniuerſali eccleſia eſt approbata ⁊ acceptata. Unde his dieb⁹ nemo p̄cioſa veſte induat: cōmeſſatiōes ⁊ ebrie tates prohibeant. Nemo ibi eqtare p̄ſumat/ſed oēs humi liter incedāt. Mulierculę ne quaq̄ꝫ choros ducāt/ſed oēs in cōmune **Kyrieleiſon** decā tent: ⁊ deū ꝓ ſalute/pro pctis/ ꝓ pace/ꝯtra peſtē/ꝓ cōſerua tiōe frugū: ⁊ ꝓ ceteris neceſſi tatib⁹ exorēt. Serui et ancille ꝑ hoc triduū ab oī ope laxen tur: ⁊ ad eccleſiā conueniant. Oēs a carnib⁹ abſtineāt/⁊ ad minus vſq̄ꝫ ad meridiē ieiu nēt. ¶ Feria ſcd̃a. Introit⁹.

Exaudiuit de templo ſancto ſuo vocē meā allꝉa. et clamor meus in ꝯſpectu ei⁹ introi uit in aures ei⁹: allꝉa allꝉa allꝉa. Ps. Diligā te dn̄e virtus mea. dn̄s firmamentū meū: ⁊ refu gium meū ⁊ liberator meus. Glo ria patri. Kyrieleiſon paſcale Pcū Et in terra. Oratio.

Preſta q̄ſumus oīpotēs deus: vt q in afflictiōe noſtra de tua pietate cōfidimus/cō tra aduerſa oīa tua ſemp ꝓ tectiōe muniamur. P. Lctō ep̄le beati Jacobi apl̄i. v. ca.

Chariſſimi. Cōfitemini alterutrū peccata veſtra: ⁊ orate pro inuicē vt ſaluemi ni. Multū eni valet depreca tio iuſti aſſidua. Helias ho mo erat ſimilis nobis paſſibi lis: ⁊ oratione orauit vt non plueret ſup terrā: ⁊ non pluit annos tres et menſes ſex. Et rurſū orauit: ⁊ celū dedit plu uiā: ⁊ terra dedit fructū ſuuꝫ. Si qs aūt ex vobis errauerit a veritate/⁊ cōuerterit qs eū: ſcire debet/quoniā q cōuerti fecerit peccatorem ab errore vie ſue/ſaluabit animā eius a morte: et operit multitudinē peccatoꝝ. Allꝉa. V. Cōfitemi ni dn̄o quoniā bonus: quoniā i ſe culuꝫ miſericordia eius. Aliud. In die reſurrectiōis. 105. Pro ſa. Uictime paſcali. 101. his tri bus diebus cantatur: ꝓpter impletionē ſolēnis octaue re ſurrectiōis. Simil̄r ⁊ Credo.

Secundum Lucam. xi.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Quis veſtrū habebit amicum: ⁊ ibit ad il lum media nocte: ⁊ dicet illi.

Amice/cõmoda mihi tres pa
nes:qm̃ amicus meus venit de
via ad me:⁊ nõ habeo qđ po
nã ante illũ.Et ille deint⁹ re-
ſpõdẽs dicat.Noli mihi mo
leſt⁹ eſſe:iã oſtiũ clauſũ eſt: et
pueri mei mecũ ſũt in cubili:
nõ poſſũ ſurgere ⁊ dare tibi.
Et ille ſi pſeuerauerit pulſãs:
dico vobis:⁊ ſi non dabit illi
ſurgẽs/eo q amicus ei⁹ ſit:p-
pter ĩprobitatẽ tamẽ ei⁹ ſur-
get:⁊ dabit illi quotquot ha
bet neceſſarios.Et ego dico
vobis.Petite/⁊ dabit᷑ vobis:
q̃rite/⁊ inuenietis: pulſate / ⁊
aperiet᷑ vobis.Oĩs eni q pe-
tit/accipit:⁊ qui q̃rit/ĩuenit:⁊
pulſãti/aperiet᷑.Quis aũt ex
vobis patrẽ petet panẽ/nun
qd lapidẽ dabit illi?Aut pi-
ſcẽ/nunqd p piſce ſerpẽtem
dabit illi?Aut ſi petierit ouũ/
nũquid porriget illi ſcorpio
nẽ?Si ergo vos cũ ſitis mali/
noſtis bona data dare filijs
veſtris:quãtomagis pater ve
ſter celeſtis de celo dabit ſpi
ritum bonum / petẽtibus ſe.
Offer.Cõfitebor dño nimis in
ore meo: et in medio multoꝝ lau
dabo eũ:q aſtitit ad dexterã pau
peris: vt ſaluã faceret a perſequẽ
tib⁹ animã meã all'a. Sec.Hec
munera qm̃s dñe/et vincula
noſtre prauitatis abſoluãt:et
tue nob miſcdie dona ꝯciliẽt.
P.Prefatio paſcalis.Cõio.
Petite ⁊ accipietis:querite ⁊ in
uenietis:pulſate/⁊ aperiet᷑ vobis.
omnis eñi qui petit accipit: ⁊ qui
querit inuenit:⁊ pulſanti aperiet᷑:
all'a.Cõpl.Vota nr̃a q̃s dñe
pio fauore proſequere:vt dũ
dona tua in tribulatiõe pce-
pimus/ de ꝯſolatione noſtra
in tuo amore creſcamus.P.
¶Sequunt᷑ proceſſiões pri-
uilegiate tempore paſcali.Et
primo feria ſecũda rogatio-
nũ fit ſtatio ad ſanctã trinita
tem.Unde peracta ſũma miſ
ſa/ante exitũ cuz proceſſione
de eccleſia / canitur hec Añ.
Exurge dñe adiuua nos:⁊ li
bera nos pp̃ter nomẽ tuũ:
all'a.Ps.Deus aurib⁹ noſtris au
diuimus:patres noſtri annũciaue
rũt nobis.Gloria patri.Exurge.
Exeũdo de eccleſia in ipſa p
ceſſiõe canit᷑ añã.Surgite ſan
cti.⁊c.Deinde.De hieruſalez.
Poſtea Cũ iocunditate.Ante
eccleſiã ſancte trinitatis cani
tur R.Sũme trinitati.V.Pre
ſtet nobis.In eccleſia canunt᷑
ſequẽtes añe:videlicet.Spes
noſtra.Ueni ſctẽ ſpũs.Per ſignũ
ſancte crucis.Regina celi.Vir in
clyte.Per merita ſãcti adalberti.

Deinde aña imponitꝛ de illo ſancto de quo fuerit neceſſe. Iſte cognouit. Pro ſerenitate vel pluuia: ſi opꝰ fuerit. Dñe rex deus. Tēpore peſtilentie. Dixitq; dauid ad dñz. Si fuerit opꝰ. Cōtere. Da pacē dñe. In celeſtibꝰ regnis. Poſt hoc verſus redduntꝛ ſingulis aññs: videlz primuz. Quis deꝰ magnus ſicut deꝰ. ꝛc. q tm̄ hodie dr̄. De ſcō ſpū. Emitte ſpūm tuū. De ſacta cruce. Adoramꝰ te xp̄e. De btā virgine. Specioſa facta es. De martyre. Glia ꝛ hono. Poſuiſti dñe. Magna eſt gloria. vel de alio ſcō de quo vis/ hic ipone. oēs pcedētes cū alla. Pro eccleſia. Exurgat deus ꝛ diſſipētur inimici eiꝰ. Et fugiāt q oderūt eū. ꝛc. ſine alla. Pro peccatis. Peccauimus dñe. etc. ſine alleluia. Tempore peſtilentie. ℣. Miſit dominus verbum ſuuz ꝛ ſanauit eos. Et de interitionibꝰ eoꝝ liberauit eos. Pro ſerēitate vl p pluuia. Dñs dabit benignitatē. Et terra nr̄a dabit fructū ſuuz. Pro rege. Dñe ſaluū fac regez noſtrū. Et exaudi nos i die q̄ iuocauerimꝰ te. Pro pace. Fiat pax in virtute. ſine alla. De omnibꝰ ſctis. Gaudete iuſti. cū alla. ℣. Dñe exaudi orōnē meā. ſine alla. Oremus. ſine Dñs vobiſcū.

Orō de ſctā trinitate: de ſctō ſpū: ꝛ deinceps alie correſpōdētes aññs ꝛ ℣ſi. Ultima d omnibus ſctis. ¶ Orōnes tēpore rogationū in ſtatiōibꝰ que ex eis due imponuntur poſt orationē pro pctis. Et primo in die ſancti Marci. Oratio.

Exaudi q̄s dñe gemitū populi ſupplicātis: ꝛ q de meritoꝝ q̄litate diffidimꝰ: non iudiciū/ſed miſericordiam ꝯſequi mereamur. Alia.

Deus qui iuſte iraſceris/ ꝛ clemēter ignoſcis: afflicti populi lachrymas reſpice: ꝛ iram tue indignationis quā iuſte meremur propitiatus auerte. ¶ Feria ſecunda rogationū iſte due. Oratio.

Conſerua q̄s dñe populū tuū: ꝛ ab omnibꝰ quas mereꝛ aduerſitatibꝰ redde ſecurū: vt tranqllitate pcepta/ dūota tibi mēte dſeruiat.

Alia orō. Afflictionē familie tue q̄s dñe intēde placatus: vt idulta venia pctōꝝ/ de tuis ſemp beneficijs gloriemur. ¶ Feria tertia rogationum iſte due. Oratio.

Ab omnibus nos queſumus dñe peccatis propitiatus abſolue: vt percepta venia peccatoruz/liberis tibi

mentibus ſeruiamus. Alia.
Preſta qm̃s dñe popu-lo tuo ꝯſolatiõis auxi-liũ: ⁊ diuturnis calamitatibꝰ laborãtem / ꝓpitius reſpira-re ꝯcede. ¶ Feria quarta ro gationũ iſte due. Oõ.
Clamãtiũ ad te q̃s dñe ꝑces dignãter exaudi: et ſicut niniuitis i afflictiõe poſitꝫ pe-perciſti: ita ⁊ nobis in ꝑſenti tribulatione ſuccurre. Alia.
Deus q culpa offẽderis / penitẽtia placaris: ꝑces populi tui ſupplicãtis ꝓpitiꝰ reſpice: ⁊ flagella tue iracun-die q̃ pro peccatis noſtris me-remur auerte. Alie oratiões que etiã ſũt neceſſarie. Oõ.
Deus refugiũ pauperũ ſpes humilium / ſaluſqꝫ miſerorũ: ſupplicationes po-puli tui clementer exaudi: vt quos iuſticia verberũ fecit af flictos / abũdãtia remediorũ faciat cõſolatos. Alia oratio.
Moueat pietatẽ tuaꝫ q̃s dñe ſubiecte tibi plebis affectus: ⁊ miſericordiã tuaꝫ ſupplicatio fidelis obtineat: vt quod meritis non preſu-mit / indulgẽtie tue largitate percipiat. Alia oratio.
Queſumus dñe deꝰ / af-flicti populi lachrymas reſpi ce: ⁊ irã tue ĩdignatiõis auer-te: vt q reatũ noſtre ĩfirmita-tis agnoſcimꝰ / tua cõſolatiõe liberemur. Alia oratio.
Exaudi dñe gemitũ po-puli tui: nec plus apud te va-leat offẽſio delinquẽtiũ / q̃ꝫ mi ſericordia tua indulta fletibꝰ ſupplicantiũ. Alia oõ.
Miſerere iam q̃s dñe po pulo tuo: ⁊ cõtinuis tribula-tionibus laborantem / celeri propitiatione letifica. Alia.
Purifica qm̃s dñe tuorũ corda fideliũ: vt a terre-na cupiditate mũdati: ⁊ ꝑſen tis vite periculis exuant̃ / ⁊ ꝑ-petuis donis firmẽtur. Alia.
Auxiliare dñe q̃rẽtibus miſericordiã tuaꝫ: ⁊ da veniã ꝯfitentibus: parce ſup-plicibus: vt q noſtris meritis flagellamur / tua miſeratione ſaluemur. Alia oratio.
Preſta qm̃s omnipotẽs deꝰ: vt q irã tue ĩdignationis agnouimꝰ / miſericordie tue ĩdulgẽtiã ꝯſequamur. Alia.
Tribulationeꝫ noſtram qm̃s dñe ꝓpitius reſpi ce: ⁊ iram tue indignationis quã iuſte meremur propitia-tus auerte. Alia oratio.
Deus qui aĩas peccãtiũ nõ vis perire ſed culpas: cõti-

ne quā meremur irā: ⁊ quaȝ precamur ſuper nos effunde clementiā: vt de merore gaudiū tue miſericordie cōſequi mereamur. Alia orō.

Deus cui ꝓpriū eſt miſereri ſemꝑ ⁊ parcere: ſuſcipe deprecationē noſtrā: ⁊ quos delictorum catena conſtringit/miſeratio tue pietatis abſoluat. Pro eccleſia.

Eccleſie tue dñe qm̄s p̄ces placat⁹ admitte: vt deſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ erroribus vniuerſis/ſecura tibi ſeruiat libertate. Pro ſerenitate.

Ad te nos dñe clamātes exaudi: ⁊ aeris ſerenitatē nobis tribue ſupplicantibus: vt qui pro peccatis noſtris iuſte affligimur / miſericordia tua preueniente/clementiam ſentiamus. Pro pluuia.

Deus i quo viuim⁹/mouemur ⁊ ſumus: pluuiā nobis tribue cōgruētē: vt p̄ſentibus ſubſidijs ſufficiēter adiuti/ſempiterna fiduciali⁹ appetamus. Cōtra peſtilentiaȝ. Orō.

Deus q nō mortē ſed penitētiā deſideras peccatoꝝ: populū tuū qm̄s ad te cōuerte ꝓpitius: vt dū tibi deuotus extitit/iracundie tue flagella ab eo amoueas.

Cōtra inimicos: hereticos ⁊ paganos tēpore belli.

Inuictiſſime ac fortiſſime deus/oppreſſorū ſalubre refugiū: ⁊ belloꝝ viſibiliuȝ ⁊ inuiſibiliū ſtrēnuiſſime propugnator: q ſperātes in te nō deſeris/⁊ cōfidētes in te inimicoꝝ inſidijs obrui nō ꝑmittis: reſpice qm̄s de excelſo tue maieſtatis ſolio ſuꝑ faciē eccleſie tue: pro qua nedū affigi cruci ⁊ in ea mori voluiſti/ſed etiā emiſſo ſpū lācea lat⁹ ꝑforari ſuſtinuiſti: nō ſinas p̄camur eā diutius ꝑuerſis hereticoꝝ dogmatib⁹/paganorūq; inſultib⁹ lacerari: vt oppreſſionibus malignantiū: ⁊ ꝯuētu ipſoꝝ ſubductis ⁊ deſtructis/ſecura tibi liberi⁹ deſeruiat libertate. Alia contra hoſtes tꝑe pacis. Orō.

Hoſtiū noſtroꝝ q̄ſumus dñe viſibiliū ⁊ inuiſibiliū/eliđe ſuꝑbiā: ⁊ dextere tue ꝟtute ꝓſterne: vt iuſtitie nō dñetur iniqtas: ſed ſubdat̄ ſemꝑ falſitas veritati. Cōtra tyrannidē.

Exaudi qm̄s dñe eccleſiā tuā: nō ſolū ꝑcuſſiōibus paganoꝝ attritā/ſed etiā xpianoꝝ prauitatib⁹ afflictā: ⁊ ꝯcede ꝓpitius: vt q diuine recuſāt ſubdi poteſtati/dexte-

ra tue maieſtatis citius deij/cianť inuiti. Cōtra tēpeſtatē.

A Domo tua q̄s dn̄e ſpirituales neq̄tie repellātur: ⁊ aerearū diſcedat malignitas tempeſtatum. Contra ſubitaneam mortē.

Omnipotēs ⁊ miſericors deus/reſpice ꝓpitius nos indignos famulos tuos tue maieſtati ſubiectos: ⁊ ne nos furor ſubitanee mortis inueniat/per interceſſionē beatiſſime dei genitricis marie/ ⁊ beatarū celeſtiū virtutū oīumq̃ʒ ſanctoꝝ ⁊ ſctārū/dextera tue ꝓpitiationis cuſtodiat. Pro confitentibus. Oratio.

Exaudi q̄s dn̄e ſupplicū preces ⁊ ꝯfitentiū tibi/parce pctis: vt pariter indulgētiā nobis tribuas benign⁹ ⁊ pacē. Cōtra malas cogitatiōes.

Omnipotens mitiſſime de⁹/reſpice ꝓpiti⁹ ad p̄ces noſtras: ⁊ libera corda noſtra de malarū tētatione cogitationū: vt ſctī ſpūs dignū fieri habitaculū mereamur. Pro fidelibus chr̄ianis.

Pretēde dn̄e famulis ⁊ famulabus tuis dexterā celeſtis auxilij: vt te toto corde ꝑquirāt: ⁊ que digne poſtulāt ꝯſeq̄ mereanť. Pro paſtore.

Deus q̄ es oīum fideliū paſtor ⁊ rector: famulū tuū. N. pōtificē noſtrū: queʒ eccleſie tue p̄eſſe voluiſti paſtorē ꝓpiti⁹ reſpice: da ei q̄s verbo ⁊ exēplo (qb⁹ preeſt) ꝓficere: vt ad vitā vna cū grege ſibi credito ꝑueniat ſempiternaʒ. Pro rege tp̄e pacis.

Queſumus op̄s deus: vt famulus tu⁹ rex noſter/q̄ tua miſeratione ſuſcepit regni gubernacula: virtutū etiā oīum ꝑcipiat incremēta: qb⁹ decēter ornat⁹/ ⁊ vitioꝝ mōſtra deuitare: ⁊ hoſtes ſuꝑare: ⁊ ad te q̄ via/veritas ⁊ vita es/ gratioſus valeat peruenire. Pro rege tēpore belli.

Deus q̄ conteris bella: ⁊ īpugnatores potētia tue defenſionis expugnas: auxiliare q̄s famulo tuo regi nr̄o/populoq̃ʒ ſibi ſubiecto: pro qb⁹ ſuppliciter miſericordiā tuā imploramus: vt te parcēte remiſſionē peccatoꝝ accipiāt: ⁊ cūcta ſibi aduerſantia/te adiuuāte ſuperare valeāt. Pro petitōe vite ſpacij.

Omnipotēs ſempiterne de⁹ te humiliter deꝑcamur: ne nos miſeros ꝑmittas perire propter pctā noſtra/q̄a tua creatura ſum⁹: ſed ꝯcede no/

bis dñe(itercedēte btā dei genitrice virgīe maria cū oīb⁹ sctis) ſpaciū vite viuēdi atq̃ bene agēdi:vt ante diez exitus noſtri/ꝑ verā penitētiā/ ꝑ purā ꝯfeſſionē/ rectāq̃ fidez tibi dño deo placere mereamur. Contra peſtē aīalium.

Deus q laborib⁹ hoīum etiā de mutis aīalib⁹ ſolatia ſubrogaſti: ſupplices te rogamus:vt ſine qb⁹ nō alit̃ hūana ꝯditio/nr̄is vſib⁹ facias nō perire. De btā virgine cōtra hereticos ꝛ paganos.

Omnipotēs ſempiterne de⁹ q in vtero virginis humilis marie carnē ſuſcipe dignat⁹es: vt tua eiuſq̃ humiliatione hoſtis generis humani ſupbiā cōfūderes:ac ab ipſi⁹ poteſtate hoīez captiuū eripes:tribue nobis qm̄s:vt eiuſdem virginis genitricis tue meritis ꝛ p̄cibus/a paganorū ꝛ hereticoꝝ tyrānorūq̃ omni furore vniuerſus populus tu⁹dextere tue potētia liberet̃.Qui viuis. Pro pace.

Deus a quo ſancta deſideria/recta cōſilia ꝛ iuſta ſunt opera:da ſeruis tuis illā quā mūdus nō poteſt dare pacē:vt corda noſtra mandatis tuis dedita:ꝛ hoſtiū ſublata formidīe/tēpora noſtra ſint tua ꝓtectione trāquilla. Oratio communis ſequitur.

Deus q es ſanctoꝝ tuoꝝ ſplēdor mirabilis atq̃ lapſoꝝ ſubleuator inenarrabilis : fac nos famulos tuos ſancte marie dei genitricis ꝛ oīum sctōꝝ tuoꝝ vbiq̃ tueri p̄ſidijs:necnon familiaritate atq̃ ꝯſanguinitate nobis cōiunctis/ꝛ oī populo chriano/ cūctis īſidijs fallacis inimici depulſis/ꝯcede ad celeſtē patriā redeūdi aditū:ac defunctoꝝ oīuz fideliū ſacri baptiſmatis vnda renatoꝝ aīabus/ qete ꝑfrui ſēpiterna.P eūd. Alie orōnes de ſanctis ſi fuerint neceſſarie/videant̃ in ſuis locis. De eccleſia ſctē trinitatis exiēs ꝓceſſio cathedralis/canit hymnū. Humili p̄ce ꝛ ſyncera. ꝛc. Per rectores canit̃ litania . Sūmus ꝛ oīpotēs genitor. ꝛc.ꝯtinuādo litaniam vſq̃ ad caſtruz. Choro poſt eos repetente. Intrādo eccleſiā cathedralem ℟. Are dei. cū vſu.Orō cū ℣.p hebdomadariuz dicit̃. ❡ Feria tertia rogationum ꝓceſſio ꝛ ſtatio ad ſanctū frāciſcuz.oīa ſiūt vt heri.omiſſo ℟.Sūme trinitati. Intrādo eccleſiā ſcti

frācīſci ℞.canit̄ Juſtū deduxit.
cū ſuo ℣ſu. Preſbyteri aāas
eaſdē canunt vt heri.excepta
prima. Orōnes cū ℣ſi. earuʒ
correſpōdētes dicunt̄. In re/
ditu canit̄ Aña. Aufer a nobis
dñe. ⁊c. Intrādo ecclīaʒ cathe
drālē ℞. Beatꝰ vir venceſlaus.
cū ſuo verſu. Deinde orō ⁊ ℣.
p hebdomadariū dr̄. ¶ Fe-
ria q̄rta rogationū vltima p-
ceſſio ⁊ ſtatio ad ſctām mariā
in circulo eodeʒ modo fit vt
feria ſcđa cū ℞. Sūme trinita.
Intrādo eccleſiā ſctē Marie
canit̄ ℞. Felix nāq̨ʒ. cuʒ verſu
ſuo. In reditu ſcholares ca-
nūt litaniaʒ.videlicet. Kyrie
leiſon. Chꝛ̄eleiſon. Kyrielei/
ſon. ⁊c. continuando vſq̨ʒ ad
portā caſtri. Choro poſt eos
repetēte. Intrādo ecclīā ℞.
canit̄ de ſctō floriano. Beatus
vir florianus. cū ſuo ℣. Deide
p hebdomadariū ℣. ⁊ orō dr̄.
¶ Nota ſi in die ſcti Marci
vel diebꝰ rogationuʒ pluuia
vl̄ inopportūitas tp̄is aliq̄ ac
ciderit/tūc miſſa peracta/pro/
ceſſio p ecclīā pagit̄ cū aāis ⁊
℞ijs.circuēdo eādē quantū
neceſſe fuerit/donec Aāe et
℞ia terminent̄:ſtatiōe flexis
genibꝰ/per aāas/℣. ⁊ oratio-
nes(iuxta diē) facta. Alia vt
prius. ¶ Feria tertia. Intro
itus. Vocē iocūditatis. per oīa
vtē in dñica. 1 1 2. Orō.

IEiunio hoc afflicti cor/
pore/⁊ corde ꝯtriti/frequēta/
mus ad te clemētiſſime deus
p̄ces noſtras:vt cū abſtinētia
corporali/abſtinētia nobis vi
ciorū donet̄: vt reſtricto cor-
pore ab epulis/tu qui es refe
ctio vera/in noſtris cordibus
oriaris. Per. Lctō eplē beati
pauli apl̄i. Ad Timoth.j.c.ij.

Chariſſime. Obſecro pri
mum omniū fieri obſe/
cratiōes/oratiōes/poſtulatio
nes/gratiarū actiōes p oībus
hoībus/ pro regibꝰ et oībus
qui in ſublimitate conſtituti
ſunt:vt quietā ⁊ tranquillam
vitā agamus/in omni pieta-
te ⁊ caſtitate. Hoc eni bonū
eſt ⁊ acceptuʒ corā ſaluatore
noſtro deo:qui oēs homines
vult ſaluos fieri/⁊ ad agnitio
nē veritatis venire. Vnus eni
deus/vnus ⁊ mediator dei ⁊
hoīuʒ/homo chꝛ̄s ieſus:q de-
dit redēptionē ſemetipſuʒ p
oībꝰ. Cuiꝰ teſtimoniū tēpori
bus ſuis ꝯfirmatū eſt:in quo
poſitus ſuʒ ego predicator ⁊
apoſtolꝰ. Veritatē dico/⁊ nō
mētior/doctor gētiū in fide ⁊
veritate. In chriſto ieſu dño

noſtro. Scđm Mattheū. vij.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Petite ⁊ dabit᷑ vobis: querite/ ⁊ inuenietis: pulſate/ ⁊ aperiet᷑ vobis. Omnis enim q̄ petit/ accipit: ⁊ qui querit/ inuenit: ⁊ pulſanti aperietur. Aut q̄s eſt ex vobis homo: quē ſi petierit filius ſuus panē/ nunq̄d lapidē porriget ei? Aut ſi piſcē petierit/ nunq̄d ſerpentē porriget ei? Si ergo vos cū ſitis mali/ noſtis bona data dare filijs veſtris: quātomagis pater veſter/ qui in celis eſt/ dabit bona petentib⁹ ſe. Omnia ergo quecūq̄ vultis vt faciāt vobis hoīes/ ⁊ vos facite illis. Hec eſt enim lex/ et p̄phete. Intrate per anguſtā portā: q̄a lata porta ⁊ ſpacioſa via eſt/ q̄ ducit ad perditionē: ⁊ multi ſunt qui intrant per eā. Quā anguſta porta ⁊ arta via eſt/ q̄ ducit ad vitā: ⁊ pauci ſūt qui inueniūt eā. Secr. Oblatis q̄s dñe placare munerib⁹: ⁊ in hac ſolēnitate ieiuniorū/ a cūctis nos defende periculis. P. Cōpl. Purifica q̄s dñe tuorū corda fideliū: vt a terrena cupiditate mūdati/ et preſentis vite periculis exuant/ ⁊ perpetuis donis firmētur. P.

ℂ Feria quarta in vigilis aſcenſiōis dñi. Introi.

Omnes gētes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis alleluia alleluia all'a. P̄s. Subiecit populos nobis: ⁊ gētes ſub pedibus noſtris. Gloria p̄ri. Oratio.

Preſta queſum⁹ omnipotēs de⁹: vt noſtre mētis intētio (quo ſolennitatis venture glorioſus auctor ingreſſus eſt) ſemp̄ intēdat: et quo fide p̄git/ conuerſatione perueniat. Per eundem.

Lectō Actuū Apoſtoloꝝ. iiij.

In diebus illis. Multitudinis credentiū erat cor vnum ⁊ aīa vna: nec q̄ſq̄ eoꝝ q̄ poſſidebat/ aliq̄d ſuū eſſe dicebat: ſed erāt illis oīa cōmunia. Et virtute magna reddebāt apoſtoli teſtimonium reſurrectiōis ieſu x̄pi dñi noſtri: ⁊ gratia magna erat ī oībus illis. Neq̄ eni quiſq̄ egēs erat inter illos. Quotquot eni poſſeſſores agrorū aut domoꝝ erāt: vendētes afferebāt precia eoꝝ que vēdebant: ⁊ ponebant ante pedes apoſtoloꝝ. Diuidebatur autē ſingulis: prout cuiq̄ opus erat. Alleluia. ℣. Omnes gen-

tes plaudite manib⁹:iubilate deo ī voce exultatiōis. Aliō de reſurrectiōe. Scdm Joannē.xvij.

In illo tpe. Sublevatis ieſus oculis in celū dixit. Pater/venit hora/clarifica filiū tuū/vt filius tuus clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatē oīs carnis:vt oē quod dediſti ei/det eis vitā eternaȝ. Hec eſt aūt vita eterna:vt cognoſcant te/ſolū verū deū/et quē miſiſti ieſū chr̄m. Ego te clarificaui ſup terrā:opus cōſumaui/qd dediſti mihi vt faciā. Et nūc clarifica me tu pater apd temetipſum:claritate quā habui priuſq̄ȝ mūdus fieret apud te. Manifeſtaui nomē tuū hoībus/quos dediſti mihi de mūdo. Tui erāt/ꝛ mihi eos dediſti: ꝛ ſermonē tuū ſeruauerūt. Nunc cognouerūt:quia oīa que dediſti mihi abs te ſūt: qa verba q̄ dediſti mihi/dedi eis:ꝛ ipſi acceperunt/ꝛ cognouerūt vere/qa a te exiui:ꝛ crediderūt qa tu me miſiſti. Ego ꝑ eis rogo:nō pro mūdo rogo: ſed ꝑ his quos dediſti mihi/quia tui ſunt. Et mea oīa tua ſunt: et tua/mea ſunt:ꝛ clarificatus ſuȝ in eis. Et iā non ſū in mūdo: ꝛ hi in mūdo ſūt:ꝛ ego ad te venio.

Offer. Viri galilei qd admiramini aſpicientes in celū:hic ieſus qui aſſumptus eſt a vobis in celū: ſic veniet quemadmoduȝ vidiſtis eū aſcendentē in celū all'a. Secr.

Sacrificiū tibi dñe pro filij tui ſupplices venerabili quā preuenimus nūc aſcēſiōe deferimus:p̄ſta qm̄s:vt ꝛ nos ꝑ ipſū his ɔmercijs ſacroſcīs/ad celeſtia cōſurgam⁹. P eūdē.

Cōio. Pater cū eſſeȝ cū eis/ego ſeruabā eos quos dediſti mihi alleluia:nūc autē ad te venio:nō rogo vt tollas eos de mūdo: ſed vt ſerues eos a malo all'a all'. Cōpl.

Tribue qm̄s oīs de⁹: vt ꝑ hec ſctā que ſumpſimus/illuc noſtre deuotiōis tēdat affect⁹: quo tecū eſt noſtra ſubſtātia dñs noſter ieſus chr̄s fili⁹tuus. Qui tecū viuit. ¶ In die aſcēſionis dñi. Ad ꝓceſſionē. Cū rex glorie. ꝛ alia vt ī die paſce. In itroitu eccleſie Rx.cantet. Ite in orbē. vna cū verſu. Quo finito p̄latus diuina celebrās/hos verſus flexis genib⁹ inchoat. videlicet. Oramus dñe. Ut cū flāmiuoma. Preſta hoc genitor. alijs p̄ſbyteris vel choro ad finē ꝓſequentibus. Intrādo chorū hec aña trib⁹ vicib⁹ per p̄ſbyteros cātatur. Aſcendo ad pa

trē meū. rc. Ad miſſā. Introi.

Iri galilei: qd admira/mini aſpiciē tes in celuz: all'a. quēad/modū vidi/ſtis eū aſcen dentē in ce/lū:ita veniet all'a all'a all'a. ps. Oēs gē tes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultatiōis. Gloria patri. Kyrie. Fons bonitat3. Oro.

Oncede qs̄ oīpotēs deus: vt q hodierna die vnigenitū tuū redēptorē no ſtrū ad celos aſcendiſſe credi mus/ipſi quoq3 mēte in cele/ſtibus habitemus. Per eūd.

Lectio Actuū Apl'oꝝ.j.

Rimū quidez ſermonē feci de omnibus o theophile/ que cepit ieſus facere ꝛ doce/re:vſq3 in diē qua precipiens apl'is per ſpiritū ſanctū quos elegit/aſſūptus eſt. Quibus ꝛ ꝑbuit ſeipſū viuū poſt paſſio/nē ſuā in multis argumētis: ꝑ dies q̄draginta apparēs eis: ꝛ loquēs de regno dei. Et cō/ueſcēs/ꝓcepit eis ab hieroſo/lymis ne diſcederēt:ſed expe ctarēt ꝓmiſſionē patris/quā audiſtis(inquit)per os meū. Quia ioānes qdē baptiçauit aq̄:vos aūt baptiçabimini ſpi ritu ſctō:nō poſt multos hos dies. Igit̄ q cōuenerāt/inter/rogabāt eū dicētes. Dñe/ſi in tēpore hoc reſtitues regnum iſrael? Dixit autē eis. Nō eſt veſtrū noſſe tēpora vel mo/mēta/que pater poſuit ī ſua poteſtate:ſed accipietis virtu tē ſuꝑuenietis ſpūs ſcti ī vos. Et eritis mihi teſtes in hieru ſalē/ꝛ in omni iudea ꝛ ſama/ria:ꝛ vſq3 ad vltimū terre. Et cū hoc dixiſſet/videntib⁹ illis eleuat⁹ eſt:ꝛ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Cūq3 ītuerent̄ ī celū euntē illū: ecce duo vi ri aſtiterūt iuxta illos ī veſtib⁹ albis:q ꝛ dixerūt. Viri galilei qd ſtatis aſpicientes in celū? Hic ieſus q aſſūptus eſt a vo/bis in celū:ſic veniet/quēad/modū vidiſtis eū euntē in ce lū. All'a. ℣. Aſcēdit de⁹ in iubi latiōe:ꝛ dñs in voce tube. All'a. ℣. Aſcendēs xp̄s in altū: captiuā duxit captiuitatē:dedit dōa hoīb⁹.

Rex omnipotēs die Proſa. hodierna. Mūdo trium/phali redēpto potentia. Victor aſcendit celos: vnde deſcenderat. Nam q̄dragita poſtq̄3 ſurrexerat Dieb⁹ ſacris/confirmās pectora

A poſtoloꝝ : pacis chara relin-
quēs oſcula. Q uib⁹ et dedit po-
teſtatē laxandi crimina. E t mi-
ſit eos ī mundū : baptizare cūctas
aīas. I n patris ꝛ filij ꝛ ſanctiſpi
rit⁹ clemētia. E t ꝗeſcēs p̄cepit
eis: ab hieroſolymis N e abirēt:
ſed expectarēt promiſſa munera.
N ō poſt multos eni dies: mittā
vobis ſpiritū paracletū in terris.
E t eritis mihi teſtes in hieruſa
lē/iudea ſiue ſamaria. E t cū hoc
dixiſſet: videntib⁹ illis eleuat⁹ eſt/ꝛ
nubes clara S uſcepit eū ab eoꝝ
oculis: intuētib⁹ illis aera. E cce
ſtetere amicti duo viri in veſte al-
ba I uxta/dicētes qd admirami
ni celoꝝ alta: I eſus eni hic q aſ
ſumpt⁹ eſt a vobis ad patris dex-
terā. V t aſcēdit: ita veniet/que-
rēs talēti cōmiſſi lucra. O deus
maris/poli/arui: hominē quē crea
ſti/ quē fraude ſubdola h oſtis
expulit paradiſo: ꝛ captiuatū ſecū
traxit ad tartara. S āguine pro-
prio quē redemiſti de⁹: illuc ꝛ re-
uehis: vnde prius corruit paradi-
ſicola. I udex cū veneris iudica-
re ſecula. da nobis q̄ſumus ſempi
terna gaudia in ſanctorum patria.
I n qua tibi canam⁹ all'a. Amen.

Secūdū Marcum. xvj.

In illo tpe. Recumbē-
tibus vndecim diſcipulis/ap
paruit illis ieſus: ꝛ exprobra
uit incredulitatē eoꝝ/ꝛ duri-
ciā cordis: qa his qui viderāt
eū reſurrexiſſe/non credide-
rūt. Et dixit eis. Eūtes in mū
dum vniuerſū/p̄dicate euan-
geliū oī creature. Qui credi-
derit/ꝛ baptiçat⁹ fuerit/ſalu⁹
erit: qui vo nō crediderit/cō-
demnabit̄. Signa autē eos q
crediderint/hec ſequent̄. In
noīe meo demonia eijciēt: lin
guis loquent̄ nouis: ſerpētes
tollēt. Et ſi mortiferū qd bi-
berint/nō eis nocebit. Super
egros manus īponent/ꝛ bene
habebunt. Et dn̄s qdē ieſus/
poſtq̄ȝ locut⁹ eſt eis/aſſūptus
eſt in celū: ꝛ ſedet a dextris dei.
Illi aūt ꝑfecti/predicauerūt
vbiq̄ȝ/dn̄o cooperāte/ꝛ ſmo-
nē ꝯfirmāte/ſequētib⁹ ſignis.
Offer. A ſcēdit de⁹ ī iubilatiōe
ꝛ dn̄s ī voce tube all'. Sec. S u-
ſcipe dn̄e munera: que ꝓ filij
tui glorioſa aſcēſiōe deferim⁹
ꝛ ꝯcede ꝑpiti⁹: vt a p̄ſentib⁹
ꝑiculis liberemur: ꝛ ad vitā
ꝑueniamus eternā. P eūdē.
Prefatio. Qui poſt reſurrectio-
nē ſuā. Et dī q̄tidie vſq̄ȝ ad vi
giliā pēteco. excluſiue: etiā in
feſtis q̄ nō habēt ꝓprias p̄fa-
tiōes. Cōicātes ſolū hodie dī.
Cōio. P ſallite dn̄o qui aſcēdit
ſuper celos celorum ad orientem

all'a. Cōpl'. Preſta nobis q̄s oīpotens ⁊ miſericors deus: vt que viſibilib⁹ myſterijs ſumēda pcepimus: inuiſibili cōſeq̄mur effectu. P. ¶ Feria ſexta ⁊ alijs diebus p octauā/ quādo agit' de aſcēſione/ oīa vt ipſo die fiūt. Kyrieleiſon p octauas. vel de patrōis cū ſolenni Et in terra. ¶ Dñica infra octauā aſcēſiōis. Ad pceſſionē. Uidi aquā. ⁊ alia vt i die aſcēſiōis. Ad miſſā. Intr.

xaudi domine vocē meā qua clamaui ad te all'a: tibi dixit cor meuz queſiui vultū tuū: vultū tuū dñe requirā: ne auertas faciem tuā a me all'a all'a. Ps. Dñs illuminatio mea: et ſalus mea quez timebo. Gl'ia prī. Kyrieleiſon p octauas. Orō.

O Mps ſempiterne de⁹: fac nos tibi ſemp ⁊ deuotā gerere volūtatē: ⁊ maieſtati tue ſyncero corde ſuire. P.

Lcō epl'e btī petri apl'i. j. c. iiij.

Chariſſimi. Eſtote prudētes/ ⁊ vigilate in orationib⁹. Ante oīa aūt mutuā in vobiſmetipſis charitatē cōtinuā habētes: quia charitas operit multitudinē peccatorum. Hoſpitales inuicē ſine murmuratione. Unuſq̄ſq; ſicut accepit gratiā/ in alterutrum illā adminiſtrātes: ſicut boni diſpēſatores multiformis gratie dei. Si q̄s loquitur q̄ſi ſermones dei. Si q̄s miniſtrat/ tanq̄ ex virtute quā adminiſtrat de⁹: vt in oībus honorificet' de⁹. Per ieſū chrm dñm noſtrū. All'a. V. Dñs i ſina in ſctō/ aſcendēs in altū captiuam duxit captiuitatē. Aliud Alleluia. de feria q̄nta. Si autē feſtū aliq̄d dominicā occupat/ primū Alleluia. erit de feſto. Scōm de dñica. Proſa nō d'.

Scdz Joānē. xv. et. xvj.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cū venerit paracletus/ quē ego mittā vobis a patre/ ſpūm veritatis/ qui a patre pcedit: ille teſtimoniū perhibebit de me. Et vos teſtimoniū phibebitis/ quia ab initio mecū eſtis. Hec locut⁹ ſum vobis: vt nō ſcandalizemini. Abſq; ſynagogis faciēt vos. Sed venit hora/ vt omnis qui interficit vos: arbitretur obſequiū ſe preſtare deo. Et hec faciēt vobis: quia nō nouerunt patrem/ neq; me. Sed hec locutus ſum vobis:

vt cũ venerit hora eoꝝ/remi
niſcamini/qa ego dixi vobis.
Credo ſolennit̃ dicat̃. Offer.
A ſcẽdit deꝰ in iubilatiõe:⁊ dñs
in voce tube all'a. Secr. S acri/
ficia nos dñe ĩmaculata puri
ficẽt:⁊ mentibꝰ noſtris ſupne
gratie dent vigorẽ. Per do.
Cõio. P ater cũ eſſem cum eis:
ego ſeruabã eos quos dediſti mi/
hi all'a. nũc aũt ad te venio: nõ ro/
go vt tollas eos de mũdo / ſed vt
ſues eos a malo all'a all'a. Cõpl.
R epleti dñe muneribus ſa/
cris: da q̃s: vt in gratiaꝝ ſem/
per actiõe maneamus. Per.
¶ In octaua aſcẽſiõis: vt ip/
ſo die aſcẽſiõis oĩa fiãt. ¶ Fe
ria ſexta poſt octauã aſcẽſiõis
ſi feſtuz nõ fuerit / miſſa agit̃
de dñica p̃cedẽti. Lctõ epl'e
bti Pauli apl'i ad Hebre. ij. c.
F Ratres. Uidemꝰ ieſum
ꝓpter paſſionẽ mortis/
gloria ⁊ honore coronatuz:
vt gratia dei ꝓ oĩbus guſta/
ret mortẽ. Decebat eni eũ/ꝓ/
pter quẽ oĩa/⁊ ꝑ quẽ oĩa: qui
multos filios in gloriã addu
xerat: auctorez ſalutis eoꝝ ꝑ
paſſionẽ cõſumari. Qui eni
ſctificat/⁊ q ſctificant̃ / ex vno
oẽs. Propter quã cauſaz / nõ
ↄfũdit̃ fratres eos vocare di
cẽs. Nũciabo nomẽ tuũ fra/
tribus meis: in medio eccle/
ſie laudabo te. Et iterũ. Ego
ero fidẽs in eũ. Et iterũ. Ecce
ego ⁊ pueri mei/ quos dedit
mihi deus. Quia ergo pue/
ri cõmunicauerũt carni ⁊ ſan
guini: ⁊ ipſe ſimiliter partici/
pauit eiſdẽ: vt ꝑ mortem de/
ſtrueret eũ/q habebat mortis
imperiũ ideſt dyabolũ: ⁊ libe
raret eos/ q timore mortis ꝑ
totã vitã obnoxij erãt ſerui/
tuti. Nuſq̃ꝫ eniz angelos ap/
prehẽdit: ſed ſemẽ abrae ap/
prehẽdit. Unde debuit ꝑ oĩa
fratribꝰ ſimilari: vt miſcors
fieret ⁊ fidelis põtifex ad deũ:
vt repropitiaret delicta popu/
li. In eo eni ĩ quo paſſus eſt
ipſe ⁊ tẽtatus: potẽs eſt ⁊ eis
q tẽtãtur auxiliari. Unde fra
tres ſancti / vocationis cele/
ſtis participes/ↄſiderate apo
ſtolum ⁊ pontificem cõfeſſio
nis noſtre/Jeſuz chꝛm dñm
noſtrũ. Scdm Joannẽ. xvij.
I N illo tpe. Reſpiciens
ieſus diſcipl'os ſuos di
xit. Pater ſancte/ſerua eos in
noĩe tuo/quos dediſti mihi:
vt ſint vnũ ſicut ⁊ nos. Cum
eſſem cuz eis/ego ſeruabam
eos in noĩe tuo. Quos dedi/
ſti mihi/ego cuſtodiui: ⁊ ne/
mo ex eis perijt/niſi filiꝰ ꝑdi/

tionis: vt ſcriptura impleat. Nūc aūt ad te venio: ⁊ hec loquor i mūdo: vt habeāt gaudiū meū ipletū i ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonē tuū: ⁊ mūdus odio eos habuit: qa nō ſunt de mūdo/ſicut ⁊ ego nō ſum de mūdo. Nō rogo vt tollas eos de mūdo: ſed vt ſerues eos a malo. ¶ Sabbato in vigilia pentecoſtes ieiuniū fiat: ⁊ totū officiū diuinū ⁊ ordo eius ſit ſicut in ſabbato paſce. vnde ante ↄſecrationē fontis/legunt ꝓphetie ſequētes ſine titulo. Prophetia prima. Gene. xxij.

In diebus illis. Tentauit deus abraā: ⁊ dixit ad eū. Abraam abraam. At ille reſpōdit. Aſſum. Ait illi. Tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis Iſaac: ⁊ vade in terrā viſionis: atqȝ ibi offeres eū in holocauſtū/ ſup vnū montiū quē monſtrauero tibi. Igit abraā de nocte ↄſurgēs/ſtrauit aſinū ſuū: ducēs ſecū duos iuuenes / ⁊ iſaac filiū ſuū. Cūqȝ ↄcidiſſet ligna in holocauſtū/abijt ad locū quē p̄ceperat ei de⁹. Die autē tertio/ eleuatis oculis vidit locū ꝓcul: dixitqȝ ad pueros ſuos. Expectate hic cū aſino: ego ⁊ puer illuc vſqȝ properātes/ poſtqȝ adorauerimus/reuertemur ad vos. Tulit quoqȝ ligna holocauſti/⁊ impoſuit ſup iſaac filiū ſuū: ipſe vero portabat in manibus ignē ⁊ gladiū. Cūqȝ duo ꝑgerent ſimul/dixit iſaac patri ſuo. Pater mi. At ille reſpōdit. Quid vis fili? Ecce (inqt) ignis ⁊ ligna/vbi eſt victima holocauſti? Dixit aūt abraā. Deus ꝓuidebit ſibi victimā holocauſti fili mi. Pergebāt ergo pariter: venerūtqȝ ad locū quē oſtēderat ei de⁹. In quo edificauit altare: ⁊ deſuper ligna compoſuit. Cūqȝ colligaſſet iſaac filiū ſuū: poſuit eū in altare ſup ſtruē lignoꝝ. Extenditqȝ manū/⁊ arripuit gladium/vt imolaret filiū ſuū. Et ecce angelus dn̄i de celo clamauit/dicēs. Abraā abraam. Qui reſpōdit. Aſſum. Dixitqȝ ei. Nō extēdas manū tuā ſuper puerū: neqȝ facias illi qcqȝ. Nūc cognoui ꝙ timeas dn̄m: ⁊ nō pepercisti vnigenito filio tuo ꝓpter me. Leuauit abraā oculos ſuos: viditqȝ poſt tergū arietē inter vepres herētē cornib⁹. Quē aſſumēs obtulit holocauſtū ꝓ filio. Appellauitqȝ nomē

loci illi⁹/dñs videt. Unde vſ qꝫ hodie dicitˀ/in mõte dñs videbit. Uocauit aũt ãgel⁹ dñi abraã ſecũdo de celo/dicens. Per memetipſum iuraui dicit dñs: qa feciſti hanc rem: ⁊ nõ peperciſti filio tuo vnigenito ꝓpter me: benedicã tibi/ ⁊ multiplicabo ſemen tuũ ſicut ſtellas celi: ⁊ velut harenã que eſt in littore maris. Poſſidebit ſemen tuũ portas inimicoꝝ ſuoꝝ: ⁊ benedicentˀ in ſemine tuo omnes gẽtes terre: qa obediſti voci mee. Reuerſuſqꝫ eſt abraã ad pueros ſuos: abieruntqꝫ berſabee ſimul/ et habitauit ibi. Prelatus officians dicit Oremus: ſine Flecta. genua. Oratio.

Deus qui in abrae famuli tui opere humano generi obediẽtie exẽpla prebuiſti: ꝯcede nobis: ⁊ noſtre volũtatis prauitatẽ frangere: et tuoꝝ preceptoꝝ rectitudinẽ in omnibus adimplere. Per. Lectõ ſecũda Deuteronomij. xxxj. Scripſit moyſes cãticũ ⁊ docuit filios iſrael. Reqre in vigilia paſce cũ tractu ſcilicet. Attẽde celũ. 96. Oremus.

Deus qui nobis Oratio. per ꝓphetarũ ora ꝑcepiſti/tẽporalia relinquere: et ad eterna feſtinare: da nobis famulis tuis: vt que a te iuſſa cognouimus/celeſti inſpiratiõe citius implere valeam⁹. Per. Lectio tertia. Eſaie. iiij. Apprehẽdent ſeptem mulieres virũ vnũ in illa die dicẽtes. 95. vt in vigilia paſce cũ tractu ſcilicet. Uinea facta eſt dilecto. 96. Orem⁹. Orõ.

Deus q nos ad celebrãdũ preſentẽ feſtiuitatẽ vtriuſqꝫ teſtamẽti paginis inſtruis: da nobis intelligere miſericordiã tuã: vt ex ꝑceptione ꝑſentiũ munerũ firma ſit expectatio futuroꝝ. Per dñm. Lectõ quarta Baruch. iij. ca.

Audi iſrael mandata vite: aurib⁹ percipe/vt ſcias prudentiã. Quid eſt iſrael ꝙ in terra inimicoꝝ es? Inueteraſti in terra aliena: coinqnatus es cũ mortuis: deputatus es cũ deſcẽdẽtib⁹ in infernũ: dereliqſti fontẽ ſapientie. Nã ſi in via dei ambulaſſes / habitaſſes vtiqꝫ in pace ſuꝑ terrã. Diſce vbi ſit prudẽtia: vbi ſit virtus: vbi ſit itellectus: vt ſcias ſimul vbi ſit lõgiturnitas vite/⁊ vict⁹: vbi ſit lumẽ oculoꝝ/⁊ pax. Quis inuenit locũ ei⁹: ⁊ qs introiuit in theſauros ei⁹? Ubi ſũt prin-

p̄ncipes gētiū:⁊ q̄ dominā-
tur ſup̄ beſtias q̄ ſunt ſup̄ ter-
rā:Qui in auib⁹ celi ludūt:q̄
argētū theſauriçāt ⁊ aurū/in
quo ↄfidūt hoīes:⁊ nō eſt fi-
nis acq̄ſitionis eoꝝ. Qui ar-
gentū fabricāt/⁊ ſolliciti ſūt:
nec eſt inuētio operū illoꝝ.
Exterminati ſunt/⁊ ad infe-
ros deſcēderūt:⁊ alij loco eo-
rū exurrexerūt. Juuenes vi-
derūt lumē:⁊ habitauerūt ſu
per terrā:viā autē diſcipline
ignorauerūt:neqʒ intellexe-
rūt ſemitas eius:neqʒ filij eo-
rū ſuſceperūt eā. A facie ipſo-
rū lōge facta eſt. Nō eſt audi-
ta in terra chanaan:neqʒ vi-
ſa eſt in theman. Filij quoqʒ
agar q̄ exquiſierūt prudētiā/
q̄ de terra eſt/negociatores
terre ⁊ themā/⁊ fabulatores:
⁊ exq̄ſitores prudētie/⁊ intel
ligētie:viā aūt ſapiētie neſcie
rūt:neqʒ cōmemorati ſunt ſe
mitas ei⁹. O iſrael q̄ʒ magna
eſt domus dei:⁊ ingēs locus
poſſeſſiōis eius. Magn⁹ eſt/
⁊ nō habet finē/excelſus ⁊ im
mēſus. Ibi fuerunt gigātes
noīati:illi q̄ ab initio fuerunt
ſtatura magna/ſciētes bellū.
Nō hos elegit dn̄s:neqʒ viā
diſcipline īuenerūt:ꝓpterea
perierūt. Et quoniam nō ha-
buerūt ſapiētiā/interierūt ꝓ-
pter ſuā inſipiētiā. Quis aſcē
dit in celū ⁊ accepit eā:⁊ edu-
xit eā de nubib⁹? Quis trāſ-
fretauit mare ⁊ īuenit illā:⁊
attulit illā ſup̄ aurum electū?
Nō eſt q̄ poſſit ſcire viā ei⁹:
neqʒ q̄ exq̄rat ſemitas eius.
Sed q̄ ſcit vniuerſa nouit eā:
⁊ adinuenit eā prudētia ſua.
Qui p̄parauit terrā ī eterno
tēpore:⁊ repleuit eā bipedi-
bus/⁊ q̄drupedib⁹. Qui emit-
tit lumē/⁊ vadit:⁊ vocat illd/
⁊ obedit illi in timore. Uoca
uitqʒ eā:⁊ obediuit illi in tre-
more. Stelle aūt dederūt lu-
mē in cuſtodijs ſuis:⁊ letate
ſunt. Uocate ſunt/⁊ dixerūt.
Aſſum⁹. Et luxerūt ei/cū io-
cūditate q̄ fecit illas. Hic eſt
de⁹ noſter:⁊ nō eſtimabit̄ ali-
us aduerſus eū. Hic adinue-
nit oēm viā diſciplīe:⁊ tradi
dit illam iacob puero ſuo:⁊
iſrael dilecto ſuo. Poſt hec ī
terris viſus eſt:⁊ cum hoīb⁹
ↄuerſat⁹ eſt. Tract⁹ poſt hāc
ꝓphetiā nō canit̄. ſed preſby
ter ſubiūgit Oremus. Or̄o.
Deus incōmutabilis vir
tus ⁊ lumē eternum:re
ſpice ꝓpitius ad toti⁹ eccleſie
mirabile ſacramētuʒ:⁊ da fa
mulis tuis:vt hoc q̄d deuote

agimus/etiã rectitudine vite teneamus. P. Tract⁹. Sicut ceruus deſiderat. vt i vigilia paſce. 96. Oremus. Oro.

O Oncede qm̃s omnipotẽs deus: vt q ſolennitatẽ doni ſcti ſpũs colimus: celeſtib⁹ deſiderijs accenſi / fontez vite ſitiamus: dñm noſtrũ ieſum xp̃m filiũ tuũ. Qui tecũ. etc̃. eiuſdẽ. His finitis ꝓcedit ad bñdictionẽ fontis cũ vexillis ⁊ cãdelis p̃cedẽtib⁹. Et circuitur ſepties / cãtantib⁹ pueris hymnũ.

R Ex ſanctoꝝ angelorũ. Totũ mundũ adiuua. Poſt eos chor⁹ repetit. Rex ſanctoꝝ. O ra primum tu pro nobis / virgo mater germinis: et miniſtri patris ſummi ordines angelici. Chorus. Totuz mundum. S upplicate chr̃o regi: cetus apoſtolici. ſupplicetq₃ permagnoꝝ ſãguis fuſus martyrũ. Rex ſanctoꝝ. I mplorate cõfeſſores: cõſoneq₃ virgines. quo donet magnum nobis tempus indulgẽtie. Totũ mũdũ. O mnes ſancti atq₃ iuſti: vos p̄camur cernui. vt purget crimen omne: veſtro ſub oramine. Rex ſãctoꝝ. H uius chriſte rector alme plebis vota ſuſcipe. q formaſti ꝓtoplaſtũ ⁊ genus gignentiũ. Totũ mũ. Poſtea officiãs ſupra fõtẽ ſtans / itegre hos ꝟſus tres canit. M itte ſanctũ nũc amboꝝ ſpiritũ paracletũ: in hãc plebem / quã recentẽ fons baptiſmi parturit. Chor⁹ repetat. Rex ſanctorum. F ac interna fontis huius ſacratũ myſteriũ: q profluxit cum cruore / ſacro chr̃i corpore. Totuz. E t letet mater ſancta tota nunc eccleſia: ex ꝑfectu renaſcẽtis tante multitudinis. Rex ſctõꝝ. Pueri verſũ hũc cõcludunt. P reſta patris atq₃ nati cõpar ſancte ſpiritus: vt te ſoluz ſemꝑ omni diligamus tẽpore. Totũ mundũ. Pueri ecõtra reincipiũt. Rex ſãctorũ. Chor⁹ ad finẽ cãtat. Finito hymno / p officiantẽ fons bñdicit eo mõ vt i vigilia paſce ſignatũ eſt: ⁊ pueri baptiçant. Finita ↄſecratiõe / canit ſolẽniter Kyrieleiſon paſcale / ⁊ campane pulſant. Deinde accẽſis luminib⁹ officians cũ miniſtris ad altare accedit. Et facta confeſſione: finitoq₃ Kyrieleiſõ incipit Glĩa i excelſis deo. Quo finito pagit miſſa vt ſequit. Dñs vobiſcũ.

P Reſta qm̃s ops Oro. de⁹: vt claritatis tue ſuꝑ nos ſplendor effulgeat: ⁊ lux tue lucis corda eoꝝ q ꝑ gratiã tuã renati ſunt / ſcti ſpũs illuſtratiõe cõfirmet. Per dñm. eiuſd. Lcõ Actuũ apl'oꝝ. rix.

IN dieb⁹ illis. Factū eſt cū apollo eſſet corīthi: ⁊ paulus peragratis ſupioribus partib⁹/veniret epheſū: ⁊ iueniret quoſdā diſcipulos dixitq̄ ad eos. Si ſpūm ſctm̄ accepiſtis credētes? At illi dixerūt ad eū. Sed neq̄ ſi ſpūs ſctūs eſt/audiuimus. Ille vo ait. In quo ḡ baptiçati eſtis? Qui dixerūt. In ioānis baptiſmate. Dixit aūt paul⁹. Ioānes baptiçauit baptiſmo penitētie ppl'm dicēs: i eū q̄ vēturus eſſet poſt ipſū/vt crederēt: hoc eſt i ieſū. His auditis/ baptiçati ſūt i noīe dn̄i ieſu. Et cū iposuiſſet illis manus paul⁹: venit ſpūs ſctūs ſuper eos: ⁊ loq̄banī līguis: ⁊ pphetabāt. Erāt autē oēs viri fere duodeci. Introgreſſus aūt ſynagogā/cū fiducia loq̄baī p tres mēſes: diſputās ⁊ ſuadēs de regno dei. Alla. ℣. Cōfitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in ſeculū miſericordia ei⁹. Tract⁹. Laudate dn̄m oēs gentes: et collaudate eū omnes populi. ℣. Quoniā cōfirmata eſt ſup nos miſericordia ei⁹ ⁊ veritas dn̄i manet in eternum. S. Ioā. xiiij. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si diligit̄ me mādata mea ſeruate. Et ego rogabo patrē: ⁊ aliū paracletū dabit vobis: vt maneat vobiſcū in eternū/ſpūz veritatis/ quē mūdus nō poteſt accipe: qa nō videt eū/nec ſcit eum. Vos autē cognoſcetis eū: qa apd vos manebit/ ⁊ in vobis erit. Nō relinquā vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū/ ⁊ mūd⁹ me iā nō videt. Vos aūt videtis me: qa ego viuo/ et vos viuetis. In illo die vos cognoſcetis/ qa ego ſū in pr̄e meo: ⁊ vos in me/ et ego i vobis. Qui habet mandata mea/ ⁊ ſeruat ea: ille eſt q̄ diligit me. Qui aūt diligit me: diliget a patre meo. Et ego diligā eū: ⁊ manifeſtabo ei meipſuz. Credo dī ſolēniter. Offer. Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabunī: ⁊ renouabis faciē terre: ſit gloria dn̄i in ſecula all'a. Secre. Uirtute ſancti ſpūs dn̄e munera noſtra ꝯtinge: vt qd ſolēnitate p̄ſenti tuo noī dedicamus/ ⁊ itelligibile nobis facias ⁊ eternū. P. eiuſd. Prefatio ſolēnis. Qui aſcēdēs ſup oēs ce. ⁊c. Scūs angelicū. Infra actionē. Cōicātes ⁊ diē ſacratiſſimū pētecoſtes cele. ⁊c. Alia. Hāc igiī oblationē. Et dicunī p totā octauā. Cōio. Ultimo feſtiuitatis die dicebat

ieſus: qui in me credit flumina de
vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue: hoc aūt di/
xit de ſpū quē accepturi erāt cre/
dētes in eū all'a all'. Cōpl. Pre
ſta q̄ſ̄s oīs de⁹: vt ſpūſſctūs
adueniens/maieſtatē filij tui
nobis manifeſtādo clarificet.
Qui tecū viuit ⁊ regnat i vni
tate eiuſdē ſpūſſcti de⁹. Per.
Ite miſſa eſt paſcale ſup Chriſte
leiſon dicat. ¶ In die ſancto
pētecoſtes. Ad pceſſionē vt i
die paſce. Intrādo eccleſiam
R. cantat. Apparuerūt apoſto/
lis. vna cū ꝟſu. Finita repeti/
tiōe/plat⁹ diuina celebrās fle
xis genib⁹ icipit hos verſus/
alijs ꝓſequētib⁹ ad finē. vide
licet. Ueni creator ſpūs. Da
gaudiorꝫ premia. Per te ſcia/
mus. Poſtea intrando cho/
rū/aīa hec per p̄ſbyteros ter
cātat. Accipite ſpiritum ſanctū.
etc. ¶ Ad miſſam. Introit⁹.

Piritus do
mini reple/
uit orbē ter/
raruꝫ all'a: ⁊
hoc qđ cōti/
net oīa/ſciē/
tiā habet vo
cis all'a alle
luia alleluia.
Ps. Confir/
ma hoc de⁹
qđ operat⁹ es i nobis: a tēplo ſctō
tuo qđ eſt in hieruſalem. Gl'ia pa.
Kyrie. Fons bonita. Oratio.
DEus qui hodierna die
corda fideliū ſācti ſpūs
illuſtratiōe docuiſti: da nobis
in eodē ſpiritu recta ſapere: ⁊
de eius ſemp̄ cōſolatione gau
dere. Per dn̄m noſtrū. eiuſd.
Lectō Actuum Apoſtolorꝫ. ij.
IN diebus illis. Dū cō
plerent̄ dies pētecoſtes
erant oēs diſcipuli pariter in
eodē loco. Et factus eſt repē
te de celo ſonus/ tanq̄ȝ adueni
entis ſpūs vehemētis: ⁊ reple
uit totā domū vbi erāt ſeden/
tes. Et apparuerūt illis diſp̄/
tite lingue tanq̄ȝ ignis: ſedit/
q̄ȝ ſupra ſingulos eorꝫ. Et re/
pleti ſunt oēs ſpū ſctō: ⁊ cepe
rūt loqui varijs linguis/pro/
ut ſpūs ſctūs dabat eloq̄ illis.
Erāt aūt in hieruſalē habitā/
tes iudei/viri religioſi/ex om
ni natiōe que ſub celo eſt. Fa
cta aūt hac voce/cōuenit mul/
titudo/⁊ mēte ꝯfuſa eſt: quo/
niā audiebat vnuſquiſq̄ȝ lin/
gua ſua illos loquētes. Stupe
bāt aūt oēs/ ⁊ mirabant̄ dicē
tes. Nōne ecce oēs iſti qui lo
quūtur galilei ſunt? Et quō
nos audiuimus vnuſqſq̄ȝ lin
guā noſtrā in q̄ nati ſumus?

Parthi ꝛ medi ꝛ elamite/ ꝛ q habitāt meſopotamiā: iudeā ꝛ cappadociā/pontū ꝛ aſiam/ phꝛygiā ꝛ pamphiliam/egyptū ꝛ partes lybie: q̄ eſt circa cyrenē/ꝛ aduene romani. Judei quoq; et pſeliti/cretes et arabes. Audiuim⁹ eos loquētes noſtris linguis magnalia dei. Alla. ℣. Emitte ſpūm tuū ꝛ creabunt: ꝛ renouabis faciē terre. Aliud. Alla. ℣. Ueni ſācte ſpūs reple tuoꝝ coꝛda fidelium: ꝛ tui amoꝛis in eis ignem accende.

Ueni ſancte ſpūs: ꝛ Proſa. emitte celitus lucis tue radiū. Ueni pater pauperū: veni datoꝛ munerū: veni lumē coꝛdiū. Conſolatoꝛ optime: dulcis hoſpes anime/dulce refrigeriū. In laboꝛe requies: in eſtu tēperies: in fletu ſolatiū. O lux beatiſſima: reple coꝛdis intima tuoꝝ fidelium. Sine tuo numine: nihil eſt in lumine/nihil eſt innoxiū. Laua qđ eſt ſoꝛdidū: riga qđ eſt aridū/ ſana qđ eſt ſauciū. Flecte qđ eſt rigidū: foue qđ eſt frigidū/rege qđ eſt deuiū. Da tuis fidelib⁹ in te cōfidentibus: ſacrū ſeptenariū. Da virtutis meritum: da ſalutis exitum/da perenne gaudium. Amen.

Secūduʒ Joannē. xiiij. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si qs diligit me: ſermonē meuʒ ſeruabit. Et pater meus diliget eū: et ad eū veniemus/ ꝛ manſionē apud eū faciemus. Qui nō diligit me / ſermones meos nō ſeruat. Et ſermonē quē audiſtis/nō eſt meus: ſed ei⁹ q miſit me/patris. Hec locutus ſū vobis/apud vos manēs. Paracletus aūt ſpūſſctūs/ quem mittet pater in noīe meo/ille vos docebit oīa: ꝛ ſuggeret vobis oīa quecunq; dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quō mundus dat/ ego do vobis. Non turbet coꝛ veſtrū/ neq; foꝛmidet. Audiſtis qa ego dixi vobis: vado ꝛ venio ad vos. Si diligeretis me/gauderetis vtiq;/quia vado ad patrē: qa pater maioꝛ me eſt. Et nūc dixi vobis pꝛiuſq̄ fiat: vt cū factū fuerit credatis. Jā nō multa loquar vobiſcū. Uenit enī pꝛiceps mūdi hui⁹: ꝛ ī me nō habet qcq̄. Sed vt cognoſcat mūdus/qa diligo patrē: et ſicut mādatū dedit mihi pater/ ſic facio. Offer. Cōfirma hoc de⁹ qđ opatus es in nobis a tēplo ſctō tuo qđ eſt in hieruſalē: tibi offerēt reges munera alla. Secre. Munera q̄s dn̄e oblata ſciſica: ꝛ coꝛda nr̄a ſcti ſpūs illu

ſtratiõe cõfirma. P d. eiuſdẽ.
Prefatio. Qui aſcẽdẽs ſup. In
fra actionẽ. Cõicãtes ⁊ diẽ ſa
cratiſſimũ. Alia. Hãc igitur
oblationẽ. Et dĩ p totá octa-
uã. Cõio. F actus eſt repẽte de
celo ſonus aduenĩetis ſpũs vehe
mentis: vbi erãt ſedẽtes allˀa. ⁊ re-
pleti ſunt oẽs ſpũ ſancto loquẽtes
magnalia dei allˀ. allˀ. Cõpl. S ã-
cti ſpũs dñe coꝛda noſtra mũ
det ĩfuſio: et ſui roꝛis intima
aſpſione fecũdet. Per d. eiuſ
dẽ. ℭ Feria ſcda. Introitus.

Ibauit eos
ex adipe fru-
mẽti allˀa: ⁊ d
petra melle
ſaturauit eos
allˀa allˀa allˀa.
Ps. Exultate
deo adiutoꝛi
noſtro: iubilate deo iacob. Gloꝛia
pri. Kyrie. Magne deꝰ. Oro.
D Eus qui apoſtolis tuis
ſanctũ dediſti ſpiritũ: cõ
cede plebi tue pie petitionis
effectũ: vt qbus dediſti fidẽ/
largiaris ⁊ pacez. Per dñm.
eiuſdẽ. Lcõ Actuũ aploꝝ. x.
I N diebus illis. Aperiẽs
petrus os ſuũ dixit. Ui
ri fratres ⁊ patres: nobis pꝛe-
cepit dñs p̃dicare populo et
teſtificari: qa ipſe eſt q cõſtitu
tũs eſt a deo iudex viuoꝛũ ⁊
moꝛtuoꝝ. Huic oẽs pphete
teſtimoniũ phibẽt/ remiſſio-
nẽ pctõꝛum accipe per nomẽ
eiꝰ/ oẽs q credũt ĩ eũ. Adhuc
loquẽte petro verba hec: ce-
cidit ſpũs ſctũs ſup oẽs qui
audiebãt verbũ. Et obſtupue
rũt ex circũciſiõe fideles/ q ve
nerãt cũ petro: qa ⁊ ĩ natiões
gratia ſpũs ſctĩ effuſa eſt. Au-
diebãt enĩ illos loquẽtes lin
guis/ ⁊ magnificãtes deũ. Tũc
reſpõdit petrꝰ. Nunqd aquã
qs phibere poteſt/ vt nõ ba-
ptiçentˀ hi q ſpũm ſctm̃ acce-
perũt ſicut ⁊ nos? Et iuſſit eos
baptiçari in noĩe dñi noſtri
ieſu chrĩ. A llˀa. ℣. Spũs dñi
repleuit oꝛbẽ terrarũ: ⁊ hoc quod
continet oĩa/ ſcientiã habet vocis.
A lleluia. ℣. Ueni ſancte ſpiri-
tus. vts in die ſancto. Proſa.
S Ancti ſpũs aſſit nobis gra-
tia. Q ue coꝛda noſtra ſibi
faciat habitacula. E xpulſis in-
de cũctis vicijs ſpiritalibꝰ. S pi
ritus alme illuſtratoꝛ oĩuz. H oꝛ
ridas noſtre mentis purga tene-
bras. A matoꝛ ſancte ſenſatoꝛũ
ſemper cogitatuũ. I nfunde vn
ctionẽ tuã clemẽs noſtris ſenſibꝰ.
T u purificatoꝛ omniũ flagitioꝝ
ſpũs. P urifica noſtri oculũ ite-
rioꝛis hoĩs. U t videri ſupꝛemꝰ

genitor poſſit a nobis. Mundi
cordis quē ſoli cernere poſſūt ocu
li. Prophetas tu inſpiraſti:vt p̄/
conia chriſti p̄cinuiſſent inclyta.
Apl̄os cōfortaſti:vti tropheum
xp̄i ꝑ totū mūdū veherēt. Quā/
do machinā ꝑ verbū ſuū fecit deꝰ
celi/terre/mariū. Tu ſuꝑ aquas
foturus eas: numē tuū expandiſti
ſpūs. Tu animabus viuificādis
aquas fecundas. Tu aſpirando
das ſpiritales eſſe hoīes. Tu di
uiſum ꝑ linguas munduz ⁊ ritus:
adunaſti dn̄e. Idolatras ad cul
tū dei reuocas:magiſtroꝝ optime
Ergo nos ſupplicātes tibi exau
di ꝓpitius:ſctē ſpūs. Sine quo
preces oēs caſſe credunt:⁊ īdigne
dei auribꝰ. Tu ꝗ oīum ſeculorū
ſctōs tui numinis docuiſti īſtinctu
amplectende ſpūs. Ipſe hodie
apoſtolos chriſti donans munere
inſolito:⁊ cūctis inaudito ſeculis.
Hunc diē glorioſū feciſti. Amē.

Scd̄m Joannem. iij. ca.

In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Sic deꝰ dile/
xit mūdū/vt filiū ſuū vnige/
nituz daret:vt oīs ꝗ credit in
eū nō pereat: ſed habeat vitā
eternā. Nō enī miſit deꝰ filiū
ſuū in mundū/vt iudicet mū/
dum: ſed vt ſaluet mūdus ꝑ
ipſū. Qui credit ī eū/nō iudi
cat. Qui aūt nō credit/iā iudi
catꝰ eſt:qa nō credidit in noīe
vnigeniti filij dei. Hoc eſt aūt
iudiciū:qa lux venit ī mūdū:
⁊ dilexerūt hoīes magis tene
bras q̄z lucē. Erāt enī eoꝝ ma
la opa. Oīs eniz ꝗ male agit/
odit lucē:et nō venit ad lucē/
vt nō arguant opa eiꝰ. Qui
aūt facit veritatē/venit ad lu/
cē/vt manifeſtent eiꝰ opa: qa
in deo ſūt facta. Offer. Into/
nuit de celo dn̄s: ⁊ altiſſimus de/
dit vocē ſuā:⁊ apparuerūt fontes
aquaꝝ all'a. Sec. Propitiꝰ dn̄e
q̄s hec dona ſanctifica: ⁊ ho/
ſtie ſpūalis oblatiōe ſuſcepta/
noſmetipſos tibi ꝑfice munꝰ
eternū. P. Cōio. Spūſ ſanctꝰ
docebit vos all'a:quecunq̄ dixero
vobis all'a all'a. Cōpl'. Adeſto
q̄s dn̄e pp̄lo tuo:⁊ quē my
ſterijs celeſtibus imbuiſti/ab
hoſtiū furore defende. Per
do. ¶ Feria tertia. Introitꝰ.

Ccipite iocū
ditatē glorie
veſtre allelu/
ia:grās agen/
tes deo all'a:
ꝗ vos ad cele
ſtia regna vo
cauit all'a all'a
all'a. Ps. Attendite popule meus
legē meam:inclinate aurē veſtram
in verba oris mei. Gloria patri.

Kyrie. Fons bonitatis. Oro.

Abſit nobis q̄ſumus dñe virtus ſpū̄ſſancti: que ⁊ corda noſtra clemēter expurget: ⁊ ab oībus tueatur aduerſis. Per dominū. eiuſdē.

Lcō Actuū apl'oꝝ. viij.

In dieb⁹ illis. Cū audiſſēt apl'i q erāt hieroſolymis/ qa recepit ſamaria verbū dei: miſerūt ad eos petruz ⁊ ioānē. Qui cū veniſſēt/ orauerūt ꝑ ipſis/ vt acciperēt ſpūm ſanctū. Nōdū eni in quēq̄ȝ illoꝝ venerat: ſed baptiçati tm̄ erāt ī noīe dñi ieſu. Tūc imponebāt man⁹ ſuꝑ illos: ⁊ accipiebāt ſpūȝ ſanctū. Alla. ℣. Paracletus ſpū̄ſctūs quē mittet pater in noīe meo / ille vos docebit omnē veritatē. Alla. ℣. Ueni ſctē ſpūs. 123. Proſa. Ueni ſancte ſpūs. ibidē. S. Joānem. x. ca.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amē dico vobis: q nō intrat ꝑ oſtiū in ouile ouiū / ſed aſcēdit aliūde: ille fur eſt ⁊ latro. Qui autē ītrat ꝑ oſtiū/ paſtor eſt ouiū. Huic oſtiarius aperit: ⁊ oues vocē eius audiūt. Et ꝓprias oues vocat noiatim/ ⁊ educit eas. Et cū ꝓprias oues emiſerit/ ante eas vadit: ⁊ oues illū ſequunt̄/ quia ſciūt vocē eius. Alienū autē nō ſequūtur / ſed effugiūt ab eo: qa nō nouerūt vocē alienorū. Hoc ꝓuerbiū dixit eis ieſus. Illi aūt nō cognouerūt qd loqret̄ eis. Dixit ergo eis iterū ieſus. Amē amē dico vobis: qa ego ſum oſtiū ouiuȝ. Oēs quotquot venerūt / fures ſūt ⁊ latrones: ſed nō audierunt eos oues. Ego ſum oſtiū. Per me ſi qs introierit ſaluabit̄: ⁊ ingrediet̄ / ⁊ egredietur: ⁊ paſcua īueniet. Fur nō venit: niſi vt furetur/ ⁊ mactet ⁊ ꝑdat. Ego veni/ vt vitā habeāt: ⁊ abūdātius habeāt. Offer. Portas celi apuit dñs: ⁊ pluit illis māna vt ederēt: paneȝ celi dedit eis. panē angeloꝝ manducauit homo alla. Secr. Purificet nos q̄s dñe muneris ꝑ̄ſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra participatione perficiat. Per. Cōio. Spiritus q a patre ꝓcedit alla: ille me clarificabit alla alla. Cōpl'. Mentes noſtras q̄ſumus dñe ſpū̄ſſanct⁹ diuinis reparet ſacramētis: qa ipſe eſt remiſſio oīuȝ peccatoꝝ. P. eiuſdē. ¶ Feria q̄rta quattuor tēpoꝝ. Introit⁹.

Deus dū egredieris coraȝ pplo tuo all'. iter faciēs eis alla: habitās ī illis alla all'.

Ps. Exurgat deus ⁊ diſſipent̄ inimici eius: ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie eius. Gloria pa. Kyrieleiſon infra octauā canit̄ ꝑ octauas vel de patronis/ cū ſolē. Et in terra. Poſt qđ ſequitur ſtatiꝫ. Oꝛem⁹. abſq; Flectamus genua. Oratio.

Preſta q̄s oīpotēs ⁊ miſericoꝛs de⁹: vt ſpūs tuus adueniēs / tēplū nos gloꝛie ſue dignāter inhabitādo ꝑficiat. P do. eiuſđ. Legit̄ in modū ꝓphie. Lctō libꝛi Sapiētie. j.

In dieb⁹ illis. Dixit ſalomō filijs iſrael. Diligite iuſticiā q̄ iudicatis terrā. Sentite de dn̄o in bonitate: ⁊ in ſimplicitate coꝛdis q̄rite illū: quoniā inuenit̄ ab his q̄ nō tētāt illū: apparet aūt eis/ qui fidē habēt i illū. Peruerſe eniꝫ cogitatiōes ſeparāt a deo: ꝓbata aūt virtus/ coꝛripit inſipiētes. Quoniā in maliuolā animā nō introibit ſapiētia: nec habitabit i coꝛpoꝛe ſubdito peccatis. Spūs eni ſctūs diſcipline effugiet fictū: ⁊ auferet ſe a cogitationib⁹ / q̄ ſunt ſine intellectu: ⁊ coꝛripiet̄ a ſuꝑueniente iniq̄tate. Benign⁹ eſt eniꝫ ſpūs ſapiētie: ⁊ nō liberabit maledictū a labijs ſuis: quoniā renū illius teſtis eſt de⁹: ⁊ coꝛdis illius ſcrutatoꝛ eſt verus: ⁊ lingue eius auditoꝛ. Qm̄ ſpirit⁹ dn̄i repleuit oꝛbeꝫ terrarū: ⁊ hoc qđ ꝯtinet oīa/ ſciētiā habet vocis. Alla. ℣. Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabunt̄: ⁊ renouabis faciē terre. Huic oꝛōni iā premittit̄. Dn̄s vobiſcū. Oratio.

Mentes noſtras q̄s dn̄e paraclet⁹ q̄ a te ꝓcedit illuminet: ⁊ inducat i omnē/ ſicut tuus ꝓmiſit filius veritatem. Qui tecum. eiuſdem.

Lctō Actuū apl'oꝝ. ij.

In dieb⁹ illis. Stās petrus cū vndecim /eleuauit vocem ſuā/ ⁊ locutus eſt eis. Uiri iudei/ ⁊ qui habitatis hieruſalem vniuerſi: hoc vobis notū ſit / ⁊ auribus percipite verba mea. Non enim ſicut vos eſtimatis hi ebꝛij ſunt / cum ſit hoꝛa diei tertia. Sed hoc eſt qđ dictū eſt ꝑ ꝓphetā iohel. Et erit in nouiſſimis diebus dicit dn̄s: effundā de ſpū meo ſuper omnē carnē: ⁊ ꝓphetabūt filij veſtri ⁊ filie veſtre. Juuenes veſtri viſiones videbūt: ⁊ ſenioꝛes veſtri ſomnia ſōniabūt. Et q̄dē ſuꝑ ſeruos meos/ ⁊ ſuꝑ ancillas meas in dieb⁹ illis effundā de ſpū meo/ ⁊ ꝓphetabūt.

Et dabo ꝓdigia ĩ celo ſurſũ: ⁊ ſigna in terra deorſum:ſanguinẽ/⁊ ignẽ/⁊ vaporẽ fumi. Sol ꝯuertet in tenebras/⁊ luna in ſanguinẽ:antequã veniat dies dñi magnꝰ/⁊ manifeſtꝰ. Et oĩs qcũqꝫ inuocauerit nomẽ dñi/ſaluus erit. All'a. ℣. Verbo dñi celi firmati ſunt:⁊ ſpũ oris eius oĩs virtus eoꝝ. Aliud. All'a. ℣. Dũ cõplerent dies pẽtecoſtes erãt oẽs pariter diſcipli. Veni ſpũs ꝯſolator Proſa. alme. Mentes tuoꝝ viſita iacẽtes egris moribus. Imple ſuperna gratia terrigenarũ pectora. Qui altiſſimi donũ dei diceris. Fons ꝑpetuꝰ ſpiritalis vnctio. Tu ꝓmiſſuꝫ oĩpotẽtis munus eſſe crederis. Apoſtolos tu liguis fũdaſti ſctõs igneis. Lumẽ da cordibꝰ virtute perenni firmãs ꝑpetim. Verũ affer amorẽ: mũeraqꝫ charitatꝫ plurima. Hoſtẽ repelle iprobũ / daqꝫ frui pace ſupera. Sic duce te preuio / valeamus ſcandere ethera connexa. In illo tp̃e. S. Joã.vj. Dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Nemo poteſt venire ad me/niſi pater q miſit me/traxerit eum. Et ego reſuſcitabo eũ in nouiſſimo die. Eſt ſcriptũ in ꝓphetis:⁊ erũt oẽs docibiles dei. Oĩs q audiuit a patre ⁊ didicit/ venit ad me. Non qa patrẽ vidit qſq̃ꝫ:niſi is q eſt a deo:hic vidit patrẽ. Amẽ amẽ dico vobis: q credit in me / habet vitã eternã. Ego ſum panis vite. Patres veſtri mãducauerũt mãna in deſerto/ ⁊ mortui ſũt. Hic eſt panis de celo deſcẽdẽs: vt ſi qs ex ipſo mãducauerit/non moriat. Ego ſuꝫ panis viuus/ q de celo deſcẽdi. Siqs mãducauerit ex hoc pane/viuet in eternũ. Et panis quẽ ego dabo/caro mea eſt/pro mũdi vita. Offer. Emitte ſpũm tuũ ⁊ creabunt:⁊ renouabis faciẽ terre:ſit gl'ia dñi ĩ ſecula all'a. Secr. Accipe qñs dñe munꝰ oblatũ:⁊ dignãter opare :vt qđ myſterijs agimꝰ/pijs effectibus celebremus. Per. Cõio. Pacẽ meã do vobis all'a : paceꝫ relinquo vobis all'a all'a. Cõpl. Sumẽtes dñe celeſtia ſacramẽta/qs clemẽtiã tuã : vt qđ ore tpaliter gerimus/eternis gaudijs ꝯſeq̃mur. P. ¶ Feria qnta. Introitꝰ. Spũs dñi. vt ĩ die pẽtecoſtes. Kyrieleiſon ꝑ octauas. Oro. Deus q hodierna die corda fideliuꝫ. f. 1 2 2. Lcõ actuũ apl'oꝝ. viij. In diebꝰ illis. Philippꝰ deſcendẽs in ciuitatem

ſamarie/pdicabat illis chꝛm.
Intendebant aūt turbe his q̄
a philippo dicebant/ vnani-
miter audiētes: ⁊ vidētes ſi-
gna q̄ faciebat. Multi enī eo-
rū qui habebāt ſpūs imūdos/
clamātes voce magna exibāt.
Multi aūt paralytici ⁊ claudi
curati ſūt. Factū eſt ergo gau
diū magnum in illa ciuitate.
Alla. ℣. Spūs ſctūs pcedēs a
throno/aploꝝ pectora iuiſibili ho
die pluſtrauit potētia. Alla. ℣. Ue
ni ſācte ſpūs. 123. S. Lucā. ix.
In illo tpe. Cōuocatis
ieſus duodeciz apoſto
lis/dedit illis virtutē ⁊ pote-
ſtatē ſup oīa demonia: ⁊ vt lā-
guores curarēt. Et miſit illos
pdicare regnum dei: ⁊ ſanare
īfirmos. Et ait ad illos. Nihil
tuleritis in via/neqꝫ virgam/
neqꝫ perā/neqꝫ panē/neqꝫ pe-
cuniā: neqꝫ duas tunicas ha-
beatis. Et in quācūqꝫ domū
ītraueritis/ibi manete: ⁊ inde
ne exeatis. Et qcūqꝫ nō rece-
perint vos: exeūtes de ciuita-
te illa/etiā puluerē pedū ve-
ſtroꝝ excutite/in teſtimoniū
ſupra illos. Egreſſi aūt circui
bant p caſtella: euāgeliçātes
⁊ curātes vbiqꝫ. Sec. Uir-
tute ſpūſſcti dn̄e munera no-
ſtra ꝯtinge: vt qd ſolēnitate
pſenti tuo noī dedicamus/⁊
ītelligibile nob facias ⁊ eter-
nū. P dn̄m. eiuſdē. Compl.
Sacris celeſtib⁹ dn̄e ſancto
ſpiritu operante/vicia noſtra
purgent: vt muneribus tuis
poſſim⁹ ſemp aptari. P dn̄z.
eiuſd. ¶ Feria ſexta. Introi.
Repleat os meū laude tua
alla: vt poſſim cātare alla:
gaudebūt labia mea dū cā
tauero tibi alla alla. Ps. In te dn̄e
ſperaui nō ꝯfundar ī eternū: i iuſti
cia tua libera me ⁊ eripe me. Glia.
Da q̄s eccleſie tue Orō.
miſericors deus: vt ſpi
ritu ſctō ꝯgregata/hoſtili nul
latenus incurſiōe turbet. P.
eiuſdē. Lctō actuū aploꝝ. ij.
In dieb⁹ illis. Aperiēs
petrus os ſuū dixit. Ui
ri iſraelite/audite verba hec.
Ieſum naçarenū virū appro
batū a deo in vobis virtutib⁹
⁊ pdigijs ⁊ ſignis/q̄ fecit p il-
lū deus in medio veſtri/ſicut
vos ſcitis: hūc definito ꝯſilio
⁊ preſciētia dei/traditū p ma-
nus iniquoꝝ/affligētes īter-
miſtis. Quē deus ſuſcitauit
ſolutis doloribus inferni: iu-
xta qd īpoſſibile erat teneri
illū ab eo. Dauid enī dicit in
eū. Prouidebā dn̄m in ꝯſpe
ctu meo ſemp: qm̄ a dextris

eſt mihi ne cõmouear. Propter hoc letatũ eſt cor meũ/⁊ exultauit lingua mea: inſup ⁊ caro mea requieſcet in ſpe. Quoniã nõ dereliques aĩaꝫ meã in ĩferno: nec dabis ſanctũ tuũ videre corruptionẽ. Notas mihi feciſti vias vite: replebis me iocũditate cũ facie tua. All'a. ℣. Emitte ſpũm tuũ ⁊ creabunt ⁊ renouabis faciẽ terre. All'a. ℣. Spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ: ⁊ hoc qđ cõtinet oĩa/ſcientiã habet vocis. Proſa dicit. Secũduꝫ Lucam. v. ca.

In illo tpe. Factũ eſt in vna dierũ: ⁊ ieſus ſedebat docẽs. Et erãt phariſei ſedẽtes/⁊ legis doctores/q venerãt ex oĩ caſtello galilee ⁊ iudee ⁊ hieruſalẽ: ⁊ virt⁹ dñi erat ad ſanãdũ eos. Et ecce viri portãtes in lecto hoĩem/ q erat paralyticus: ⁊ querebãt eũ inferre/⁊ ponere ante eũ. Et nõ ĩueniẽtes/qua parte illũ inferrẽt pre turba: aſcẽderũt ſupra tectũ: ⁊ per tegulas ſubmiſerũt illũ cũ lecto ĩ mediũ ante ieſuꝫ. Quoꝝ fidẽ vt vidit/dixit. Homo remittũtur tibi peccata tua. Et ceperũt cogitare ſcribe ⁊ phariſei dicẽtes. Quis eſt hic/q loquitur blaſphemias? Quis poteſt dimittere peccata/niſi ſolus deus? Ut cognouit aũt ieſus cogitatiões eoꝝ/reſpondẽs dixit ad illos. Quid cogitatꝫ ĩ cordib⁹ veſtris? Quid eſt facili⁹ dicere: dimittunt tibi peccata: an dicere/ ſurge ⁊ ambula? Ut aũt ſciatis/ qa filius hoĩs habet poteſtatẽ ĩ terra dimittẽdi peccata (ait paralitico) tibi dico ſurge/tolle lectũ tuũ/⁊ vade ĩ domũ tuã. Et cõfeſtim cõſurgẽs corã illis/tulit lectuluꝫ in quo iacebat: ⁊ abijt in domũ ſuã/ magnificãs deũ. Et ſtupor apprehendit oẽs/⁊ magnificabant deũ. Et repleti ſũt timore dicẽtes: qa vidim⁹ mirabilia hodie. Offer. Lauda anima mea dñm: laudabo dñꝫ ĩ vita mea: pſallã deo meo q̃diu fuero all'. Sec.

Sacrificia dñe tuis oblata ɔſpectib⁹/ignis ille diuin⁹ aſſumat: q diſcipuloꝝ chꝛi filij tui p ſpũm ſãctũ corda ſuccẽdit. Per eũdẽ. eiuſdẽ. Cõio.

Spũs vbi vult ſpirat/⁊ vocẽ ei⁹ audis all'. ⁊ neſcis vnde veniat aut quo vadat all'a all'a all'a. Cõplen.

Sũpſim⁹ dñe ſacri dona myſterij hũiliter dep̃cantes: vt q ĩ tui cõmemoratiõe nos facere p̃cepiſti/ĩ noſtre ꝓficiãt infirmitatis auxiliũ. Qui viuis.

¶ Sabbato in quattuor tē-poribus. Introitus.

Caritas dei diffuſa eſt in cordibus veſtris alleluia. per inhabitantē ſpiritum eius in vobis all'a all'a. Ps. Dñe deus ſalutis mee in die clamaui ⁊ nocte corā te. Gloria pa. Kirieleyſon. p octauas. cū Et in terra poſt q̃ ſtatim ſubiũgit̃. Orem⁹. ſine Flectamus geñ. Oratio.

Mentib⁹ noſtris q̃s dñe ſpiritū ſanctū benignus infunde: cuius ⁊ ſapiētia ↄditi ſumus/ ⁊ ꝓuidentia gubernamur. P dñm. eiuſdē. Finita oꝛone mox lectio legat̃ cū titulo. Lctō Iohelis ꝓphe. ij.

Hec dicit dñs deus. Effundā de ſpiritu meo ſuper omnē carnem: ⁊ ꝓphetabunt filij veſtri ⁊ filie veſtre. Senes veſtri ſomnia ſõniabũt: ⁊ iuuenes veſtri viſiones videbũt. Sed ⁊ ſuper ſeruos meos ⁊ ancillas meas in diebus illis effũdā ſpiritū meũ: et dabo ꝓdigia in celo ⁊ in terra: ſanguinē ⁊ ignez ⁊ vaporē fumi. Sol ↄuertet̃ in tenebras/ ⁊ luna in ſanguinez: anteq̃z veniat dies dñi magnus/ ⁊ horribilis. Et oīs qui īuocauerit nomē dñi ſaluus erit. A lla. ℣. Emitte ſpiritum tuũ ⁊ creabunt̃ ⁊ renouabis faciē terre. Oremus. Oratio.

Illo nos igne qm̃s domine ſpũſſctũs inflāmet: quē dñs noſter ieſus chꝛs miſit in terrā: ⁊ voluit vehemēter accēdi. Qui tecũ. eiuſdem. Lectio libri Leuitici. xxiij.

In diebus illis. Locutus eſt dñs ad moyſen dicēs. Loquere filijs iſrael: ⁊ dices ad eos. Cũ igreſſi fueritis terrā quā ego dabo vobis: ⁊ meſſueritis ſegetē: feretis manipulos ſpicarũ primitias meſſis veſtre ad ſacerdotē: q eleuabit faſciculũ coraz dño/ vt acceptabile ſit ꝑ vobis altera die ſabbati: ⁊ ſctificabit illuz. Nũerabitis ergo ab ipſo die in quo obtuliſtis manipulos primitiarũ/ ſeptē hebdomadas plenas/ vſq̃z ad alterā diē expletiōis hebdomade ſeptime: ⁊ ſic offeretis ſacrificium nouũ dño/ ex oīb⁹ habitaculis veſtris. Panes primitiaꝝ duos de duab⁹ decimis ſimile: quos eleuabit ſacerdos corā dño. Cũq̃z eleuauerit eos ſacerdos cũ panib⁹ primitiaꝝ corā dño cedēt ī vſuz ei⁹. Et vocabit̃ hũc diē celeberrimũ atq̃z ſctiſſimũ dño. Oē op⁹ ſuile nõ facietis i eo. Legitimũ

ſempiternū erit ī cūctis habitaculis ⁊ generationibus veſtris. Dicit dn̄s op̄s. A lla. ℣. Paraclet⁹ ſp̄ūſſctūs quem mittet pater ī noīe meo: ille vos docebit oēm veritatē. Orem⁹. Oratio.

Deus q ad aīarū medelā ieiunij deuotiōe caſtigari corpora p̄cepiſti: ↄcede nobis ꝓpiti⁹: ⁊ mēte ⁊ corpore ſemꝑ tibi eſſe deuotos. P. Lctō libri Deutero. xxvi.

In diebus illis. Dixit moyſes filijs iſrael. Audi iſrael que ego p̄cipio tibi hodie. Cū intraueris terraꝫ/ quā dn̄s deus tuus daturus eſt tibi poſſidēdā: ⁊ obtinueris eā: atqꝫ habitaueris in ea: tolles de cūctis frugib⁹ tuis primitias: ⁊ pones in cartallo: pergeſqꝫ ad locū/ quē dn̄s deus tuus elegerit: vt ibi inuoceť nomē eius. Accedeſqꝫ ad ſacerdotē q fuerit ī dieb⁹ illis: ⁊ dices ad eū. Profiteor hodie corā dn̄o deo tuo: qui exaudiuit nos/ ⁊ reſpexit humilitatē noſtrā: ⁊ laborē/ atqꝫ anguſtias: ⁊ eduxit nos de egypto in manu forti: ⁊ brachio extēto/ ī ingēti pauore: ⁊ in ſignis atqꝫ portētis: ⁊ introduxit ad locū iſtū: ⁊ tradidit nobis terrā lacte ⁊ melle manātē. Et idcirco nūc offero primitias frugū terre: quā dn̄s de⁹ dedit mihi. Et dimittes eas in ↄſpectu dn̄i dei tui. Et adorato dn̄o deo tuo/ epulaberis in oīb⁹ bonis / q̄ dn̄s de⁹ tu⁹ dederit tibi. A lla. ℣. Verbo dn̄i celi firmati ſunt: ⁊ ſpū oris eius oīs virt⁹ eoꝝ. Orem⁹.

Preſta q̄ſumus Oratio. oīpotēs deus/ vt ſalutaribus ieiunijs eruditi/ ab oīb⁹ etiā vitijs abſtinētes/ ꝓpitiationē tuā facili⁹ impetrem⁹. P. Lctō libri Leuitici. xxvi.

In dieb⁹ illis. Dixit dn̄s ad moyſē. Loquere filijs iſrael: ⁊ dices ad eos. Si in p̄ceptis meis ambulaueritis/ ⁊ mādata mea cuſtodieritis/ ⁊ feceritis ea: dabo vobis pluuias tēporib⁹ ſuis: ⁊ terra gignet germen ſuū: ⁊ pomis arbores replebunť. Apprehendet meſſiū tritura vindemiā: ⁊ videmia occupabit ſemētē. Et comedetis panē veſtrū ī ſaturitate: ⁊ abſqꝫ pauore habitabitiꝫ ī terra v̄ra. Dabo pacē ī finib⁹ v̄ris: dormietis/ ⁊ nō erit q exterreat. Auferā malas beſtias a vobis: ⁊ gladi⁹ nō trāſibit terminos v̄ros. Perſeq̄mini inimicos v̄ros: ⁊ corruēt corā vobis. Perſe-

quenť qnq3 de veſtris centū alienos: ⁊ cētū ex vobis decē milia. Cadēt inimici veſtri in cōſpectu veſtro gladio. Reſpiciā vos/⁊ creſcere faciam: multiplicabimini/et firmabo pactū meū vobiſcū. Et comedet3 vetuſtiſſima veterū: et nouis ſupuenientib⁹ vetera pijcietis. Ponā tabernaculū meum i medio veſtri: et nō abijciet vos vltra aīa mea. Ambulabo iter vos: ⁊ ero veſter de⁹: voſq3 eritis populus meus. Dicit dñs oipotēs. A lła. ℣. Ueni ſctē ſpūs reple tuoꝝ corda fideliū: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Oremus. Orō.

Preſta qm̄s oipotēs deus: ſic nos ab epulis carnalibus abſtinere: vt a vicijs irruentib⁹ pariter ieiunemus. P. Lctō Danielis pphe. iij.

Angel⁹ dñi deſcēdit cū açaria ⁊ ſocijs eius i fornacē. Require in aduētu/ſabbato qttuoꝛ tēporū. folio. 7. A lła. ℣. Benedict⁹ es dñe deus patrū noſtrorū: ⁊ laudabilis in ſecula. Hic iā dicit. Dñs vobiſcū. Oratio.

Deus q trib⁹ pueris mitigaſti flāmas igniū: cōcede ppiti⁹: vt nos famulos tuos nō exurat flāma vicioꝝ. Per. Lctō actuū aplōꝝ. xiij.

In dieb⁹ illis. Cōuenit vniuerſa ciuitas audire verbū dei. Uidētes aūt turbas iudei/repleti ſunt çelo: ⁊ ꝯtradicebāt his q̄ a paulo dicebanť/blaſphemātes. Tunc ꝯſtāter paul⁹ ⁊ barnabas dixerūt. Uobis oportebat primū loq ꝟbū dei: ſed quonia3 repellitis illud/⁊ idignos vos iudicaſtis eterne vite: ecce cōuertimur ad gētes. Sic enī p̄cepit nobis dñs. Poſui te in lucē gētiū/vt ſis in ſalutē vſq3 ad extremu3 terre. Audiētes aūt gētes/gauiſe ſunt: ⁊ glorificabāt verbū dñi: ⁊ crediderūt quotquot erāt p̄ordinati ad vitā eternā. Diſſeminabatur aūt verbū dñi p vniuerſam regionē. Judei aūt ꝯcitauerūt mulieres religioſas ⁊ honeſtas/⁊ primos ciuitatis: et excitauerūt pſecutionē i paulū ⁊ barnabā: ⁊ eiecerūt eos de finib⁹ ſuis. At illi excuſſo puluere pedum i eos/ venerūt iconiū. Diſcipli quoq3 replebanť gaudio ⁊ ſpū ſctō. A lła. ℣. Laudate dñm oēs gētes ⁊ collaudate eum oēs populi. Proſa dicit. Scdꝫ Lucā. iiij.

In illo tempore. Surgēs ieſus de ſynagoga itroiuit i domū ſimonis. So-

crus aũt ſimonis tenebať ma
gnis febꝛibus:⁊ rogauerunt
illũ ꝑ ea.Et ſtãs ſup illã/impe
rauit febꝛi:⁊ dimiſit illaꝫ.Et
ꝯtinuo ſurgẽs/miniſtrabat il
lis.Cũ aũt ſol occidiſſet/oẽs q
habebãt infirmos varijs lan
guoꝛib⁹/ducebãt illos ad eũ.
At ille ſingulis manus impo
nens/curabat eos.Exibãt aũt
demonia a multis/clamantia
⁊ dicentia:qa tu es filius dei.
Et increpãs/nõ ſinebat ea lo
qui:qa ſciebãt ipſũ eſſe xp̃m.
Facta aũt die egreſſus ibat ĩ
deſertũ locũ:⁊ turbe reqrebãt
eũ/ et venerũt vſq꜄ ad ipſũ:et
detinebãt illuꝫ ne diſcederet
ab eis.Quib⁹ille ait.Quia ⁊
alijs ciuitatibus opoꝛtet me
euãgeliçare regnũ dei: qa ad
hoc miſſus ſũ.Et erat p̃dicãs
in ſynagogis galilee. Offer.
E mitte ſpiritũ tuũ ⁊ creabũtur
⁊ renouabis facieꝫ terre.ſit gloꝛia
dñi in ſecula alľa.Secř. V t ac
cepta tibi ſint dñe noſtra ieiu
nia:p̃ſta nobis qͥs hui⁹ mu
nere ſacramẽti/purificatũ ti
bi pectus offerre. Per dñm.
Prefatio mediocris:⁊ Com
municãtes de ſctõ ſpũ dicun
tur. Cõio. N on vos relinquaꝫ
oꝛphanos: veniã ad vos iterũ al
leluia: et gaudebit coꝛ veſtrũ alľa
alľa. Compľ. P ꝛebeãt nobis
dñe diuinũ tua ſctã feruoꝛẽ:
quo eoꝝ pariter ⁊ actu dele
ctemur et fructu.℣. Ite miſſa
eſt ꝑ octauas dꝛ. ¶ Ipſo die
ſctẽ trinitatis p̃lat⁹diuina ce
lebꝛare volẽs/ichoat ãte ma
gnũ altare aĩam. Aſpges me.
vide ĩ pꝛincipio ante Calẽda
riũ cum ℣.⁊ oꝛone.Ad pceſ
ſionẽ ℟.cãteť. Sũme trinitati.
cũ ſuo ℣. In reditu ℟. Bene
dicamus patrẽ. In introitu ec
cleſie cãtať. Pax eterna. per p
latũ ℣.diciť. Beati q habitãt in
domo tua. ⁊c.Oꝛatio. Exaudi
nos dñe ſctẽ pater op̃s eter
ne deus:⁊ mittere digneris.
vide vbi.ŝ.itrando choꝝ/añ.
cãtať. Martyr dei ſtaniſlaus. ⁊c.
Nota ſi iſto die vel diebus
dñicis ſequentib⁹pluuia im
pedierit/ pꝛoceſſio per eccle
ſiã peragiť.Ad miſſã. Intro.

Enedi
cta ſit
ſcã tri
nitas/
atq꜄ in
diuiſa
vnitas
ꝯfitebi
mur ei
qa fe
cit no
biſcũ

biſcū miſericordiā ſuā. ps. Benedicamus patrē ꝛ filiū cū ſctō ſpū. Glia pri. Kyrie. Magne deus.

Omnipotēs ſempi Oro. terne deus / q dediſti famulis tuis in ꝯfeſſiōe vere fidei / eterne trinitatis gloriam agnoſcere: ꝛ in potētia maieſtatis adorare vnitatē: qm̄s: vt eiuſdem fidei firmitate / ab oībus ſemper muniamur aduerſis. Qui viuis ac regnas deus per oīa. ꝛc. Lcō eple bti pauli apli. Ad Romanos. xj.

Fratres. O altitudo diuitiarū ſapiētie ꝛ ſciētie dei: q̄ incomprehēſibilia ſūt iudicia eius: ꝛ inueſtigabiles vie eius. Quis eni cognouit ſenſuz dn̄i: aut qs cōſiliarius ei⁹ fuit? Aut qs prior dedit illi / ꝛ retribueť ei? Quoniā ex ipſo / ꝛ per ipſū / ꝛ in ipſo ſunt oīa: ipſi honor ꝛ gloria / in ſecula ſeculoꝝ amē. Alia epla q legiť in votiuis. Lcō eple bti pauli. Ad Corinth. ij. c. xiij.

Fratres. Gaudete / pfecti eſtote / exhortamini / idē ſapite. Pacē habete / ꝛ de⁹ pacis ꝛ dilectiōis erit vobiſcū. Gratia dn̄i noſtri ieſu xpi ꝛ charitas dei: ꝛ cōicatio ſcti ſpūs ſit cū oībus vobis. Amē. Grad. Benedict⁹ es dn̄e q intueris abyſſos ꝛ ſedes ſup cherubin. ℣. Benedict⁹ es dn̄e in throno regni tui: et laudabilis in ſecula. Alla. ℣. Benedictus es dn̄e deus patrū noſtroꝝ: ꝛ laudabilis in ſecula. Proſa dr̄ p octauaz.

Benedicta ſemp ſctā ſit trinitas: deitas ſcilicet vnica / coequalis gloria. Pater / filius / ſctūſ ſpūs: tria ſunt noīa: oīa eadē ſubſtātia. Deus genitor / de⁹ genit⁹: in vtroq̄ ſacer ſpūs / deitate ſoci⁹. Nō tres tamē dij ſunt: de⁹ verus vnus eſt. ſic pater dn̄s / filius / ſpiritusq̄ ſanctus. Proprietas i pſonis: vnitas eſt ꝛ in eſſentia. Maieſtas par ꝛ poteſtas: decus honor eque per oīa. Sidera / maria cōtinēs: arua ſimul ꝛ vniuerſa ꝯdita. Quē tremūt impia tartara: colit quoq̄ quē ꝛ abyſſus iſima. Nūc oīs vox atq̄ lingua fateať hūc laude debita. Quē laudant ſol atq̄ luna: dignitas adorat angelica. Et nos voce pcelſa oēs modulemur organica cātica: dulci melodia. Eia ꝛ eia nunc ſimul iubilemus altithrono dn̄o laudes i excelſis. O adorāda trinitas. O venerāda vnitas. Per te ſum⁹ creati: vera eternitas. Per te ſumus redēpti: ſūma tu charitas. Populū cūctuz tu ꝓtege / ſalua / libera / eripe ꝛ emunda. Te adoramus oīpotens / tibi canimus: tibi laus ꝛ

gloria. Per infinita ſecula ſecu-lorū. Amen. Poſt ſeptuageſi-maꝫ / de ſctā trinitate legitur Tract⁹. Laudate dominū oēs gentes: ⁊ collaudate eum oēs po-puli. ℣. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: ⁊ ve-ritas domini manet in eternum.

Secundum Joānem .iij. ca.

In illo tp̄e. Erat homo ex phariſeis / nicodem⁹ noīe / p̄ceps iudeoꝝ. Hic ve-nit ad ieſum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi / ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti magiſter. Nemo eniꝫ poteſt hec ſigna facere que tu facis / niſi fuerit de⁹ cū eo. Reſpō-dit ieſus / ⁊ dixit ei. Amē amē dico tibi: niſi qs renatus fue rit denuo / nō poteſt videre re gnū dei. Dicit ad eū nicode-mus. Quō poteſt homo na-ſci / cū ſit ſenex? Nūquid po-teſt ī vētrē matris ſue iterato introire / ⁊ renaſci? Reſpōdit ieſus. Amē amē dico tibi: niſi qs renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpū ſctō / nō pōt introire in re-gnū dei. Qđ natū eſt ex car-ne / caro eſt: ⁊ qđ natuꝫ eſt ex ſpū / ſpūs eſt. Nō mireris / qꝛ dixi tibi: oportet vos naſci de-nuo. Spūs vbi vult ſpirat: ⁊ vocē ei⁹ audis: ſed neſcis vn-de veniat / aut quo vadat. Sic eſt oīs q̄ natus eſt ex ſpū. Re-ſpōdit nicodemus / ⁊ dixit ei. Quō poſſunt hec fieri? Re-ſpōdit ieſus / ⁊ dixit ei. Tu es magiſter in iſrael / ⁊ hec igno raſ? Amē amē dico tibi: quia qđ ſcimus loq̄mur: ⁊ qđ vi-dim⁹ teſtamur: ⁊ teſtimoniū noſtrū nō accipitis. Si terre-na dixi vobis / ⁊ nō creditis: quō ſi dixero vobis celeſtia / credetis? Et nemo aſcēdit in celū / niſi q̄ deſcēdit de celo: fi-lius hoīs q̄ eſt ī celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpēteꝫ in deſerto: ita exaltari oportet fi-liū hoīs: vt oīs q̄ credit ī ipſū nō pereat: ſꝫ habeat vitā eter-nā.

Aliud Scđꝫ Joānē. xv. ⁊ xvj. Qđ legiť quādo p̄ annū de ſctā trinitate miſſa teneť.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Cū vene-rit paraclet⁹ / quē ego mittaꝫ vobis a p̄re / ſpiritū veritatis / q̄ a patre procedit: ille teſtimo-niū p̄hibebit de me. Et vos te-ſtimoniū perhibebitis / qꝛ ab initio mecū eſtis. Hec locu-tus ſum vobis: vt nō ſcādali-çemini. Abſq; ſynagogis fa-ciēt vos. Sed venit hora / vt oīs qui interficit vos arbitre-tur ſe obſequiū p̄ſtare deo. Et hec faciēt vobis: quia nō

nouerūt patrē/neq̨ me. Sed
hec locutus ſum vobis:vt cū
venerit hora/eoꝝ reminiſca-
mini/q̄a ego dixi vobis. Cre
do dicit̄ p̄ totā octauā ei⁹. Of
fer. B enedictus ſit deus pater
vnigenituſq̨ dei filius/ſanct⁹ quo-
q̨ ſpūs:quia fecit nobiſcū miſeri-
cordiā ſuā. Secr. S āctifica q̄s
dn̄e de⁹ noſter p̄ tui ſctī noīs
īuocationē hui⁹ oblatiōis ho
ſtiā:⁊ per eā noſmetipſos tibi
pfice mun⁹ eternū. Per. Pre
fatio. Qui cū vnigenito filio tuo
⁊ ſpūſctō. ⁊c. Et hec p̄fatio per
circulū anni dr̄/dū miſſa de ſā
cta trinitate tenet̄. Cōio. Be-
nedicim⁹ deū celi:⁊ corā oībus vi
uētib⁹ cōfitebimur ei: q̄a fecit no-
biſcū miſericordiā ſuā. Compl.
P roficiat nobis ad ſalutem
corpis ⁊ aīe dn̄e deus noſter
hui⁹ ſacramēti ſuſceptio:⁊ ſē-
piterne ſctē trinitatis/eiuſdē-
q̨ īdiuidue vnitatis cōfeſſio.
P. C Nota q̄ feſtū ſctē trini
tatis habet octauā vſq̨ ad vi
giliā corpis xp̄i:ī miſſa p̄ to-
tū vt ipſo die. Kyrieleiſō de
patronis. Uel p̄ octauas: cuz
Et in terra. Si vero feſta du-
plicia vel nouē lectionuz oc-
currāt/tūc in matura/de ſācta
trinitate cātat̄:⁊ in ſūma miſ-
ſa de feſtis q̄ occurrēt. De q̄-
bus dr̄ p̄fatio de ſcā trinitate.
exceptis que habēt p̄prias.
C In vigilia corpis chr̄i/āte
veſpas p̄ceſſio pagit̄ cū R̄io.
Homo q̄dam fecit. Finitis ve-
ſpis:cōpletorio ac matutino:
deportat̄ ſacramētū ad locū
ꝯſuetū/cantādo O ſalutaris
hoſtia. vel Tantū ergo ſacra-
mentū. C In feſto corporis
Christi. Ad miſſam. Introi.

Iba-
uit eoſ
ex adi
pe fru
menti
allelu-
ia:et d̄
petra
melle
ſatura
uit eoſ
all'a all'a all'a. Ps. Exultate deo ad-
iutori noſtro: iubilate deo iacob.
Glia pr̄i. Kyrie. Fons bonita.
D Eus q̄ nobis ſub Orō.
ſacramēto mirabili paſ
ſionis tue memoriā reliq̄ſti:
tribue q̄s: ita nos corporis
⁊ ſāguinis tui ſacra myſteria
venerari:vt redemptiōis tue
fructū in nobis iugiter ſentia
mus. Qui viuis. Lcō epl'e b.
F pauli apl'i. ad Cori. j. c. xj
Ratres. Ego enī accepi

a dño/quod ꝛ tradidi vobis: quoniá dñs iesus in qua nocte tradebat/accepit panẽ: et gratias agens/ fregit ꝛ dixit. Accipite ꝛ mãducate: hoc eſt corpus meũ/qđ ꝓ vobis tradet:hoc facite in meã cõmemorationẽ. Similiter ꝛ calicẽ/poſtq̃ cenauit dicẽs. Hic calix nouũ teſtamentũ eſt / in meo ſãguine:hoc facite quotienſcũq; bibetis/i meã cõmemorationẽ. Quotiẽſcũq; enĩ manducabitis panẽ hũc/ꝛ calicẽ bibetis:mortẽ dñi annũciabitis/donec veniat. Itaq; quicunq; mãducauerit panẽ hũc ꝛ biberit calicẽ dñi indigne:reus erit corporis ꝛ ſanguinis dñi. Probet aũt ſeipſum homo:ꝛ ſic de pane illo edat/et de calice bibat. Qui enĩ mãducat et bibit ĩdigne / iudiciũ ſibi mãducat ꝛ bibit: non dijudicans corpus dñi. Grad. Oculi oĩum in te ſperãt dñe:ꝛ tu das illis eſcã in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manuz tuã: ꝛ ĩples omne animal benedictiõe. All'a. ℣. Caro mea v̇e eſt cib⁹:ꝛ ſanguis meus v̇e eſt potus: q mãducat meã carnẽ ꝛ bibit meũ ſanguinẽ/ in me manet ꝛ ego i eo.

Proſa.

Lauda ſion ſaluatorem:lauda ducẽ ꝛ paſtorem in hymnis et canticis. Quantuz potes:tantũ aude.qa maior omni laude:nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis: panis viuus ꝛ vitalis hodie ꝓponit. Quem in ſacre mẽſa cene turbe fratrum duodene:datũ nõ ambigit. Sit laus plena/ſit ſonora: ſit iocũda/ſit decora mẽtis iubilatio. Dies eniz ſolẽnis agit:in qua mẽſe prima recolit hui⁹ inſtitutio. In hac mẽſa noui regis:nouũ paſca noue legis/phaſe vetus terminat. Vetuſtatẽ nouitas: vmbrã fugat veritas: noctez lux eliminat. Qđ in cena chřs geſſit: faciendũ hoc exp̃ſſit i ſui memoriã. Docti ſacris ĩſtitutis:panẽ/vinũ in ſalutis ꝯſecram⁹ hoſtiã. Dogma dat chřianis: ꝙ in carnẽ trãſit panis/ꝛ vinũ in ſanguinẽ. Quod nõ capis/qđ nõ vides:animoſa firmat fides p̃ter rerũ ordinẽ. Sub diuerſis ſpeciebus:ſignis tantũ et nõ rebus latẽt res eximie. Caro cibus / ſãguis potus.manet tamẽ xp̃s totus: ſub vtraq; ſpecie. A ſumente nõ concĩſus/nõ cõfract⁹/nõ diuiſus:integer accipit. Sumit vnus:ſumũt mille.quantũ iſti:tantũ ille.nec ſũptus cõſumit. Sumũt boni: ſumũt mali.ſorte tamẽ inequali vite vel iteritus. Mors eſt malis:vita bonis.vide:paris ſumptiõis/ꝙ ſit diſpar exit⁹. Fracto tamẽ ſa-

cramēto:ne vacilles. ſed memēto tantū eſſe ſub fragmēto:quātū toto tegit. Nulla rei fit ſciſſura: ſigni tātū fit fractura. qua nec ſtatus nec ſtatura ſignati minuit. Ecce panis angelorum: factus cib⁹ viatorum. vere panis filiorum: nō mittēdus canibus. In figuris pſignat: cū iſaac imolat. agnus paſce deputat: dat manna patrib⁹. Bone paſtor/ panis vere: Jeſu noſtri miſerere. tu nos paſce/nos tuere/ tu nos bona fac videre: in terra viuentiū. Tu qui cūcta ſcis et vales: qui nos paſcis hic mortales. tuos ibi cōmenſales/coheredes et ſodales: fac ſanctorum ciuiū. Amē. Poſt. lxx. Tract⁹. Laudate dñz oēs. vts. d ſcā trinitate. Scdm Joannē. vj.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis/et turbis iudeorum. Caro mea vere eſt cibus: et ſanguis meus vere eſt potus. Qui māducat meam carnē/et bibit meū ſanguinē: in me manet/et ego i illo. Sicut miſit me viuens pater/ et ego viuo ppter patrez. Et q māducat me/et ipſe viuet ppter me. Hic eſt panis/ q de celo deſcēdit: nō ſicut manducauerūt patres veſtri manna/et mortui ſunt. Qui manducat hunc panē/viuet in eternuz. Offer. Sacerdotes dñi incenſū et panes offerūt deo: et ideo ſancti erunt deo ſuo: et nō polluēt nomē eius alla. Secr. Eccleſie tue qs dñe vnitatis et pacis ppitius dona ↄcede: que ſub oblatis munerib⁹ myſtice deſignātur. P. Prefatio. Quia p incarnati. et c. vt i natiuita. dñi. Et dicit p totā octauā. Cōio. Quotiēſcūq māducabitis panē hūc/et calicē bibetis: mortē dñi annūciabitis donec veniat. itaq qcū q māducauerit panez vel biberit calicē dñi idigne/reus erit corpis et ſāguinis dñi alla. Cōpl. Fac nos qs dñe diuinitatis tue ſempiterna fruitione repleri: quā precioſi corporis et ſanguinis tui / tēporalis pceptio prefigurat. Qui viuis et regñs.

¶ Ipſo die corporis chri miſſa finita ſi aptū tēpus fuerit: proceſſio cuz corpore chri fit extra caſtrū. itaq pceſſione ordinata: prelatus ſacramētum eleuādo incipit R. Homo qdā fecit. choro ad finē cuz verſu pſequēte. Et cū peruenit ad eccleſiā ſcti franciſci ibidē ſtatio in choro fit: et canit Añ. O ſacrū cōuiuiū. Qua finita: platus dicit V. Panē celi dedit. et c. cū oratione. Deus q nobis ſub ſacramēto. Qua ↄcluſa: epūs ſi adeſt pplo dat benedictionem. Poſt hoc prelato intonante: cātantur p preſbros hi verſus. Ecce panis angelorum. et c. In figuris pſignatur. et c. Bone paſtor panis vere. et c. Quib⁹ finitis: plat⁹ icipit R. Immolabit bedū. choro ad finē pſequēte cū ſequētib⁹ Rijs videlz. Comedetis. Reſpexit helias. Panis quem ego. Cenantib⁹ illis. Miſit me. Diſcubuit ieſus. Unus panis. vna cū verſib⁹ eorum: circuen/

do circulū. Quibus finitis ī reditu Aña.
Melchiſedech cātatur. Deinde **Te deum
laudamus** ex toto. Dum vo ad eccleſiaꝫ
deuenitur: ſacramētū ad locū ꝯſuetū poꝛ
tatur: ⁊ trop⁹ p chorū canitur. ¶ Si vo
tēpus incōgruū fuerit: pceſſio ante ſum/
mā miſſā cū vnico ℟io: ſcilꝫ **Homo qdam
fecit.** in eccl'ia pagitur. Si aūt dñica dies
fuerit clara. tūc pceſſio que debuit foꝛe fe
ria qnta extra caſtrū: pagitur ipſo die do
minico poſt miſſā. Et tūc ante miſſam ſa/
cramēto ad maius altare depoꝛtato: pre/
latus officiās icipit. **Aſpges me.** Quo fi/
nito: miſſa ⁊ alia oīa fiāt vt notata ſunt ſu
peri⁹. ¶ In alijs autē diebus p octauā:
pceſſio fit p eccleſiā ante miſſaꝫ cū ℟io.
Homo quidā fecit. Et ante veſpas p añaꝫ.
Melchiſedech. die dñico ⁊ octaua exce//
ptis. ¶ Feria ſexta ⁊ dieb⁹ ſequentibus
īfra octauā coꝛpis chrı̄i ad miſſā oīa fiunt
vt ipſo die. **Kyrieleiſon** p octauas cani/
tur. ¶ In octaua aūt corpis xp̄i oīa vt ī
die ſctō fiūt. Proceſſio eodē die peracta
miſſa fit ad eccleſiā coꝛpis xp̄i in kaꝫimi/
ria. ⁊ cantātur ℟ia. **Homo quidā fecit. Im
molabit hedū. Comedetis. Reſpexit helias.
Panis quē ego.** Poſtea in ītroitu eccleſie
coꝛpoꝛis chrı̄i: canitur Añ. **Melchiſedech**
cū tropo. Qua finita ante altare canit̄ p
ſacerdotes Añ. **O ſacrū cōuiuiū.** Poſtea
℣. **Panē celi dedit eis.** p p̄latū dicitur: cuꝫ
oꝛone. **Deus q nobis ſub ſacramē.** Ea
ꝯcluſa: ep̄s ſi adeſt pp'lo dat bn̄dictionē.
Demū prelat⁹ ſacramēto eleuato incipit
hos verſus. **Ecce panis angeloꝝ.** ⁊c̄. **In fi
guris preſignat̄.** ⁊c̄. **Bone paſtoꝛ panis vere.**
⁊c̄. p̄l bāis ad finē pſequentib⁹. Tandeꝫ
cū de eccleſia exeūt: cātatur **Te deū lau/
damus** vſqꝫ ad eccleſiā cathedralem. Et
ibidē in eccl'ia peragūtur ſtatiōes ꝯſuete.
Prima ſtatio fit ad altare ſcti Bartholo
mei. Et legitur euāgeliū ſm Mattheuꝫ.
Liber generatiōis. qd̄ vide in natiuitate
Marie virginis fol'. 264. pulpitū locan/
do verſus ſeptētrionē. Quo finito in cir/
cuitu cantatur ℟. **Panis quē ego.** vſqꝫ ad
altare ſcti Joānis ante poꝛtā latinā. ⁊ ibi
ſcda fit ſtatio ⁊ legitur euāgeliū ſꝫ Mar/
cum. **Initiū euāgelij Jeſu chrı̄i.** qd̄ vide
feria ſexta poſt ſcdam dñicā aduētus: fo/
lio. 4. Quo finito cantatur ℟. **Cenātib⁹
illis.** ad ſtationē tertiaꝫ altaris vcꝫ ſancti
Vincētij poſt chorū pcedēdo. vbi legit̄
euāgeliū ſm Lucā. **Fuit in diebus hero/
dis regis.** quod vide in vigilia Joannis
baptiſte. fol'. 233. Poſt hoc cantatur ℟.
Miſit me viuēs. ad quartā ſtationē pcedē
do altaris ſcti Antonij: ⁊ ibidem legitur
euangeliū ſm Joannē. **In p̄ncipio erat
verbū.** quod vide ī ſūma miſſa natiuita/
tis dñi. fo. 12. Quo finito ℟. incohoatur.
Unus panis. choꝛo cū verſu pſequēte et
tropo. Sacramentū vero p p̄latū ad lo/
cū ꝯſuetū depoꝛtatur ⁊ ſtatuitur. ¶ Eo/
dē die cōpletis oībus: coꝛpus chriſti ſtra
tur cū reuerētia: tali modo. Nā p̄us can
tat̄ Añ. **Melchiſedech rex ſalē: typice paneꝫ
⁊ vinū.** ⁊c̄. cū tropo. **Rex xp̄e primogenite.**
⁊ alijs ꝯſib⁹. Deinde cātur p p̄latū. **Ec/
ce panis angeloꝝ.** ⁊c̄. Quib⁹ finitis dicitur.
℣. **Panē celi de.** Deīde iſte due oꝛones.
Da nobis q̄s miſericoꝛs deus dñe Jeſu
xp̄e: tuo ſacroſcō coꝛpe ⁊ ſāguine nos ita
digne refici: ⁊ charitate tibi vniri: vt hec
venerāda ſacramenta: atqꝫ ſalutaris paſ/
ſiōis tue memoꝛia: in nr̄is mentibus iugi
ter pſeuerēt. Alia. Clemētiſſime ſalua/
toꝛ dñe ieſu chr̄e: q te ſalutis hoſtiā in ara
crucis deo p̄ri p nobis pctōꝛib⁹ obtuliſti
qm̄s: vt pctā nr̄a deleas: ⁊ tuo ſāctiſſimo
coꝛpe ⁊ ſanguine ꝯtra hoſtes ⁊ vicia nos
munitos: ad celeſtia regna pducas. Qui
cū eodē deo p̄re. vna ꝯcluſiōe ꝯcludunt̄.
¶ Finaliter p̄lat⁹ lauādo manus: hoſtiā
reuerēter deponit ad coꝛpale: ⁊ ad cibo/
riū cū pulſu nole ſine aliquo cantu impo
nit: vſqꝫ ad ſūmaꝫ miſſaꝫ ī qua a celebrā
te cōſumit̄. ¶ Dñica īfra octauā coꝛpis
chrı̄i p̄lat⁹ officians ante mai⁹ altare: īcho
at **Aſpges me.** Poſt hoc aſpſiōe facta va
dit ad ſacramentū ⁊ ibidem dicit ꝯſum ⁊
oꝛationē ſic̄ in die ſctē trinitatis. Deinde
incipit ℟. **Homo qdaꝫ fecit.** Proceſſione
cū ſacramēto ad eccleſiaꝫ ſcti Michaelis

peracta: ⁊ ibidem per preſbyteros ſtatione facta prelatus ℣. ⁊ orationem dicit vt prius. In exitu autem de eccl'ia: prelatus ſacramentum eleuando inchoat ℟. Reſpexit helias. Ad eccleſiã ꝓ reuertendo: ſacramentũ in altari ſancti Bartholomei locatur. Interim fit ſtatio ſicut in die ſctẽ trinitatis. Qua terminata: ſacramentum per prelatum portatur ad maius altare: pſbyteris cantantibus Añam. Martyr dei. Si autẽ dies non apta fuerit: proceſſio fit per eccleſiam: ſtationem faciendo in capella manſionariorum. ¶ De dñica ſi non transfertur: miſſa ĩpletur in matura: Summa ꝓ miſſa fit de corpore Chriſti.

¶ Dñica. j. poſt trinita. Intr.

Omine ĩ tua miſericordia ſperaui: exultauit cor meũ ĩ ſalutari tuo cantabo domino q bona tribuit mihi. Ps. Uſqꝫquo dñe obliuiſceris me in finẽ: vſqꝫquo auertis faciẽ tuaꝫ a me. Glia pri. Kyrieleiſõ dñicale cũ Et ĩ terra dĩ. Oratio.

Deus in te ſperantiũ fortitudo/adeſto ꝓpiti⁹ inuocationibus noſtris: ⁊ qa ſine te nihil poteſt mortalis infirmitas/pſta auxiliuꝫ gratie tue: vt in exequẽdis mãdatis tuis/ ⁊ volũtate tibi ⁊ actione placeamus. Per. Lectio epiſtole btĩ Joannis apl'i. j. c. iiij.

Chariſſimi. Deus charitas eſt. In hoc apparuit charitas dei in nobis: quoniã filiũ ſuũ vnigenitũ miſit deus in mũdũ/vt viuamus per eũ. In hoc eſt charitas: nõ quaſi nos dilexerim⁹ deũ: ſed qm̃ ipſe prior dilexit nos: ⁊ miſit filiũ ſuũ ꝓpitiationẽ ꝓ peccatis noſtris. Chariſſimi/ſi ſic deus dilexit nos: ⁊ nos debem⁹ inuicẽ diligere. Deũ nemo vidit vnqꝫ. Si diligam⁹ inuicẽ/ de⁹ in nobis manet: ⁊ charitas ei⁹ in nobis pfecta eſt. In hoc cognoſcimus/quoniaꝫ in eo manemus/⁊ ipſe ĩ nobis: qm̃ de ſpũ ſctõ ſuo dedit nobis. Et nos vidimus ⁊ teſtificamur: quoniã pater miſit filiũ ſuuꝫ ſaluatorẽ mũdi. Quiſqs ↄfeſſus fuerit/quoniã ieſus eſt filius dei: deus in eo manet/ ⁊ ipſe in deo. Et nos cognouimus ⁊ credim⁹ charitati/ quã habet de⁹ in nobis. Deus charitas eſt: ⁊ q manet in charitate in deo manet/⁊ deus ĩ eo. In hoc pfecta eſt charitas dei nobiſcũ/vt fiduciã habeam⁹ ĩ die iudicij: quia ſicut ille eſt/ ⁊ nos ſumus in hoc mundo. Timor nõ eſt ĩ charitate: ſed perfecta charitas foras mittit timorẽ: quoniã timor penaꝫ habet. Qui autẽ timet/nõ eſt perfectus in charitate. Nos

ergo diligamus deũ:quoniã
deus prior dilexit nos.Si qs
dixerit/quoniã diligo deũ:⁊
fratrẽ ſuũ oderit/ mẽdax eſt.
Qui enim nõ diligit fratrez
ſuũ quẽ videt:deũ quẽ nõ vi
det/ quõ poteſt diligere? Et
hoc mãdatũ habemus a deo.
Ut qui diligit deũ / diligat ⁊
fratrẽ ſuuz. Grad. Ego dixi
dñe miſerere mei.ſana aĩam meã:
qm̃ peccaui tibi. ℣. Beatus q in-
telligit ſup egenũ ⁊ pauperem: in
die mala liberabit eũ dñs. Alla.
℣. Dñe de⁹ meus in te ſperaui:ſal
uum me fac ex oĩbus pſequẽtibus
me ⁊ libera me. Proſa nõ dici-
tur. Secũdũ Lucã.xvj.
In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabolã hãc.
Homo qdã erat diues/ q in-
duebatur purpura ⁊ byſſo: ⁊
epulabat̃ quotidie ſplendi-
de. Et erat qdã mẽdicus no-
mine laçarus:q iacebat ad ia
nuã eius/vlcerib⁹ plenus:cu-
piẽs ſaturari de micis que ca
debãt de mẽſa diuitis: ⁊ ne-
mo illi dabat.Sed ⁊ canes ve-
niebãt/ ⁊ lingebãt vlcera ei⁹.
Factũ eſt aũt/vt moreret̃ mẽ-
dicus/⁊ portaret̃ ab angelis i
ſinũ abrae.Mortuus eſt autẽ
⁊ diues:⁊ ſepultus eſt in ifer-
no.Eleuans aũt oculos ſuos
cum eſſet in tormentis/ vidit
abraã a lõge/⁊ laçarũ in ſinu
ei⁹.Et ipſe clamãs dixit. Pa
ter abraã/miſerere mei:⁊ mit
te laçarum vt intingat extre-
mũ digiti ſui in aquã/vt refri
geret linguã meã:qa crucior
i hac flãma.Et dixit illi abra-
am.Fili recordare:qa recepi
ſti bona in vita tua/⁊ laçarus
ſimiliter mala. Nũc autẽ hic
cõſolat̃:tu vo cruciaris. Et in
his oĩb⁹/inter nos ⁊ vos cha-
os magnũ firmatuz eſt:vt hi
q volũt hinc tranſire ad vos/
nõ poſſint:neqȝ inde huc trãſ
meare.Et ait. Rogo ergo te
pater/vt mittas eũ in domuz
patris mei.Habeo eniz qnqȝ
fratres/vt teſtet̃ illis:ne ⁊ ipſi
veniãt i hũc locũ tormẽtoꝝ.
Et ait illi abraã.Habẽt moy-
ſen ⁊ pphetas/audiant illos.
At ille dixit.Nõ pater abraã:
ſed ſi quis ex mortuis ierit ad
eos/penitẽtiã agẽt.Ait aũt il-
li.Si moyſẽ ⁊ pphetas nõ au-
diũt/neqȝ ſi qs ex mortuis re-
ſurrexerit credẽt.Credo dñi-
cale di. Offer. Intende voci
oratiõis mee rex meus ⁊ de⁹ me⁹:
quoniaz ad te orabo dñe. Secre.
Hoſtias noſtras dñe tibi di
catas qs placat⁹ aſſume: ⁊ ad
ppetuũ nobis tribue pueni-

re ſubſidiũ. Per. Prefatio de ſctã trinitate dĩ oĩ die dñico ab hinc vſqȝ ad dñicam. Vidi dñm. duplicibus feſtis vel nouẽ lectionuȝ exceptis. Cõio. Narrabo oĩa mirabilia tua: letabor ꝛ exultabo in te: pſallã nomini tuo altiſſime. Cõpl. Tantis dñe repleti muneribus / pſta qˢ: vt et ſalutaria dona capiamus: ꝛ a tua nunqȝ laude ceſſemus. Per. ¶ Et nota ꝙ qñ dñice transferunť ad dies feriales / oĩa canunť de eis / ſicut in ipſiſmet dñicis. ſolũ pfatio fit cõis. Aliis aũt ferialibus dieb⁹ / dũ feria tenetur a Kyrieleiſon feriali / oĩa fiunt ferialr. Alla. omittiť. ¶ Feria ſexta. Lectio epl'e btĩ pauli apoſtoli. Ad Galathas. iij.

Fratres. Abraã credidit deo / ꝛ reputatũ eſt illi ad iuſticiã. Cognoſcite ergo / qa qui ex fide ſunt / hi ſunt filij abrae. Prouidẽs aũt ſcriptura / qa ex fide iuſtificat gentes deus: pnũciauit abrae: qa benediceň in te oẽs gẽtes. Igitur q ex fide ſunt / benedicenť cũ fideli abraã. Quicũqȝ eni ex operib⁹ legis ſunt / ſub maledicto ſunt. Scriptũ eſt eni. Maledictus oĩs qui nõ permãſerit in oĩbus / que ſcripta ſũt in libro legis: vt faciat ea. Quoniam aũt in lege nemo iuſtificať apud deũ: manifeſtũ eſt / qa iuſtus ex fide viuit. ¶ Secũdũ Lucam. xvij. c.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Impoſſibile eſt / vt nõ veniãt ſcandala. Ve aũt hoĩ illi / per quẽ veniunt. Utilius eſt illi / ſi lapis molaris ĩponať circa collũ eius: et pijciať in mare: qȝ vt ſcandaliçet vnũ de puſillis iſtis. Attendite vobis. Si peccauerit in te frater tuus / increpa illũ. Et ſi penitentiã egerit / dimitte illi. Et ſi ſepties in die peccauerit in te / ꝛ ſepties in die cõuerſus fuerit ad te / dicens: penitet me: dimitte illi. Et dixerũt apoſtoli dño. Adauge nobis fidẽ. Dixit aũt dñs. Si habueritis fidẽ ſicut granum ſinapis / dicetis huic arbori moro / eradicare ꝛ tranſplãtare in mare: ꝛ obediet vobis. Quis autẽ veſtrũ habẽs ſeruũ arantẽ / aut boues paſcentẽ: q regreſſo de agro dicat illi: ſtatĩ tranſi / ꝛ recũbe: ꝛ non dicit ei: para ꝙ cenem: ꝛ precinge te / ꝛ miniſtra mihi donec mãducẽ ꝛ bibem: et poſt hec tu manducabis ꝛ bibes? Nũqd gratiã habet ſeruo il-

li:qa fecit q̃ ei imperauerat?
Nõ puto. Sic ⁊ vos cũ fece-
ritis oĩa que p̃cepta ſunt vo-
bis / dicite : ſerui inutiles ſu-
mus: qđ debuim⁹ facere / feci
mus. ¶ Dñica ſecũda / eccle-
ſia cathedralis cracouiẽſis ſo
let celebrare anniuerſariũ de-
dicatiõis / ſi nõ trãſfert̃ ꝑpter
feſta occurrẽtia: de quo vide
in officio dedicatiõis eccleſie.
Si aũt nõ fuerit dedicatio / tũc
p̃mittendo. Aſperges me. Ad
proceſſionẽ canit̃ añã. O crux
glorioſa. In reditu R. Bene-
dicamus patrẽ. ⁊ iſte ordo ſer-
uat̃ vſq₃ ad dñicaz. Uidi dñm.
feſtis duplicibus non impe-
diẽtib⁹. Ad miſſaz Introit⁹.

Actus eſt do minus prote ctor meus: ⁊ eduxit me in latitudinem: ſaluũ me fe- cit quoniã vo luit me. Ps.
Diligã te dñe virtus mea: dñs fir-
mamẽtũ meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ li-
berator me⁹. Gloria patri. Oro.
Sancti noĩs tui dñe timo
rẽ pariter ⁊ amorez / fac
nos habere ꝑpetuũ: qa nunq̃₃
tua gubernatione deſtituis /
quos ĩ ſoliditate tue dilectio-
nis inſtituis. Per. Lctõ ep'le
beati Joãnis apoſtoli. j. ca. iij.
Chariſſimi. Nolite mi-
rari / ſi odit vos mũdus.
Nos ſcimus / quoniã trãſlati
ſumus de morte ad vitã: quo-
niã diligim⁹ fratres. Qui nõ
diligit / manet ĩ morte. Oĩs q
odit fratrẽ ſuũ / homicida eſt.
Et ſcitis / quoniã oĩs homici
da nõ habet vitã eternã in ſe
manẽtẽ. In hoc cognouim⁹
charitatẽ dei: quoniã ille pro
nobis aĩam ſuã poſuit: ⁊ nos
debem⁹ pro fratribus animas
ponere. Qui habuerit ſubſtã
tiã huius mũdi / ⁊ viderit fra-
trẽ ſuuz neceſſitatem habere /
⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo:
qũo charitas dei manet ĩ eo?
Filioli mei / nõ diligam⁹ ver-
bo / neq₃ lingua: ſed ope ⁊ veri
tate. Grad. Ad dñm cũ tribu
larer clamaui: ⁊ exaudiuit me. V.
Dñe libera aĩaz meã a labijs iniq̃s
⁊ a lĩgua doloſa. All'a. V. De⁹ iu
dex iuſt⁹ fortꝫ ⁊ patiẽs: nũquid ira
ſcet̃ ꝑ ſinglos dies. S. lucã. xiiij.
In illo tp̃e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabo-
lã hanc. Homo qdã fecit ce-
nã magnã: ⁊ vocauit multos.
Et miſit ſeruũ ſuum hora ce-
ne / dicere inuitatis vt veni-
rẽt: quia iam parata ſunt oĩa.

Et ceperũt ſimul oẽs excuſa-
re. Primus dixit ei. Villam
emi / ⁊ neceſſe habeo exire / ⁊
videre illã: rogo te / habe me
excuſatũ. Et alter dixit. Iuga
boũ emi q̃nq; / ⁊ eo probare il
la: rogo te / habe me excuſatũ.
Et alius dixit. Vxorẽ duxi: ⁊
ideo nõ poſſuz venire. Et re-
uerſus ſeruus / nunciauit hec
dño ſuo. Tũc irat⁹ paterfami
lias / dixit ſeruo ſuo. Exi cito
in plateas / ⁊ vicos ciuitatis: ⁊
pauperes ac debiles / ⁊ cecos ⁊
claudos / introduc huc. Et ait
ſeruus. Dñe / factũ eſt vt impe
raſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait
dominus ſeruo. Exi in vias ⁊
ſepes / ⁊ cõpelle intrare / vt im
pleat̃ domus mea. Dico autẽ
vobis / ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ q
vocati ſũt / guſtabit cenã meã.
Offer. Dñe conuertere ⁊ eripe
animã meã: ſaluũ me fac ꝓpter mi
ſericordiã tuã. Secr. Oblatio
nos q̃s dñe tuo noĩ dicanda
purificet: ⁊ de die in diẽ ad ce
leſtis vite tráſferat actionez.
Per. Cõio. Cãtabo dño q bo
na tribuit mihi: ⁊ pſallam noĩ dñi
altiſſimi. Cõpl. Sũptis mu-
neribus ſacris dñe q̃s: vt cuz
frequẽtatiõe myſterij / creſcat
noſtre ſalutis effectus. Per.
¶ Feria ſexta. Lectõ eple btĩ
Pauli apl'i. Ad Epheſios. ij.
FRatres. Deus q diues
eſt in miſericordia / pro-
pter nimiã charitatẽ ſuã qua
dilexit nos: ⁊ cũ eſſemus mor
tui peccatis / cõuiuificauit nos
in chr̃o: cuius gratia eſtis ſal-
uati. Et cõreſuſcitauit / ⁊ cõſe-
dere fecit in celeſtib⁹ in chr̃o
ieſu: vt oſtẽderet in ſeculis ſu
peruenĩẽtib⁹ / abũdãtes diui-
tias gratie ſue: ĩ bonitate ſup
nos in chr̃o ieſu. Gratia enĩ
eſtis ſaluati p fidẽ: ⁊ hoc non
ex vobis. Dei enĩ donũ eſt / nõ
ex opibus: vt ne q̃s glorieẽt.
Ipſi⁹ enĩ ſum⁹ factura / creati
in chr̃o ieſu in opib⁹ bonis: q̃
ꝑparauit de⁹ / vt in illis ambu-
lemus. Secũdũ Lucam. viij.
IN illo tpe. Venit ad ie
ſuz vir cui nomẽ iair⁹:
⁊ ipſe pĩceps ſynagoge erat.
Et cecidit ad pedes ieſu: ro-
gãs eũ / vt ĩtraret ĩ domũ ei⁹:
q̃a vnica filia erat ei fere an-
noꝝ duodecim: ⁊ hec morie
bat̃. Et ꝯtigit dũ iret: a turbis
cõprimebat̃. Et mulier q̃daz
erat ĩ fluxu ſanguinis ab an-
nis duodecim: q̃ in medicos
erogauerat oẽz ſubſtãtiã ſuã:
nec ab vllo potuit curari: ac-
ceſſit retro / ⁊ tetigit fimbriaz
veſtimenti eius: ⁊ confeſtim

ſtetit fluxus ſanguinis eius.
Et ait ieſus. Quis eſt q me te/
tigit? Negãtibꝰ aũt oĩbus/di/
xit petrꝰ/ꝛ q cũ illo erãt. Pre
ceptoꝛ/turbe te cõprimũt ꝛ af
fligunt: ꝛ dicis/qs me tetigit?
Et dixit ieſus. Tetigit me ali
qs: nã ꝛ ego noui virtutẽ de
me exiſſe. Uidẽs aũt mulier/
qa nõ latuit: tremẽs venit/ et
ꝓcidit ante pedes eius: ꝛ ob
quã cauſaꝫ tetigerit eũ/ indi/
cauit coꝛam omni populo: et
quemadmodũ cõfeſtim ſana
ta ſit. At ipſe dixit ei. Filia/fi/
des tua ſaluã te fecit: vade in
pace. Adhuc illo loquẽte: ve
nit qdã ad pꝛincipẽ ſynago/
ge dicẽs ei. Quia moꝛtua eſt
filia tua: noli vexare illũ. Je/
ſus aũt audito hoc verbo/re/
ſpõdit pr̃i puelle. Noli time/
re: crede tm̃/ꝛ ſalua erit. Et cũ
veniſſet ad domũ/non ꝑmiſit
intrare ſecũ quẽq̃ꝫ: niſi petrũ
ꝛ iacobũ/ꝛ ioannẽ/ꝛ patreꝫ ꝛ
matrẽ puelle. Flebãt aũt om
nes/ꝛ plangebant illã. At ille
dixit. Nolite flere: nõ eſt moꝛ
tua puella/ſed doꝛmit. Et deri
debãt eũ: ſcientes qa moꝛtua
eſſet. Ipſe aũt tenens manũ
eius/ clamauit dicẽs. Puella
ſurge. Et reuerſus eſt ſpũs eiꝰ
ꝛ ſurrexit ↄtinuo. Et iuſſit il/
li dare mãducare. Et ſtupue/
rũt parẽtes eiꝰ. Quibꝰ pꝛece/
pit / ne alicubi dicerẽt qđ fa/
ctũ erat. ¶ Dñica tertia. Int.

Eſpice in me
ꝛ miſere mei
dñe: quoniaꝫ
vnicus ꝛ pau
per ſum ego.
vide humili/
tatẽ meã ꝛ la/
boꝛeꝫ meũ: et
dimitte omnia peccata mea deus
meus. Ps. Ad te dñe leuaui ani/
mã meã: deus meus i te cõfido nõ
erubeſcam. Glia pa. Oro.

D Eprecationẽ noſtrã q̃s
dñe benignus exaudi: ꝛ qbus
ſupplicãdi pꝛeſtas affectũ/ tri
bue defenſionis auxiliũ. P.

Lcõ epl̃e btĩ petri apl̃i. j. c. v.

C Hariſſimi. Humiliami
ni ſub potẽti manu dei:
vt vos exaltet in tẽpoꝛe viſita
tionis. Omnẽ ſolicitudinem
veſtrã ꝓijcientes in eũ: quo/
niã ipſi cura eſt de vobis. So
bꝛij eſtote/et vigilate: qa ad/
uerſarius veſter diabolus tã/
q̃ꝫ leo rugiẽs circuit / querẽs
quẽ deuoꝛet: cui reſiſtite foꝛ/
tes in fide: ſcientes/eandẽ paſ
ſionẽ ei que in mũdo eſt/ve/
ſtre fraternitati fieri. Deꝰ aũt
omnis gratie/ q vocauit nos

in eternā ſuā gloriā/i chriſto ieſu modicū paſſos: ipſe pficiet/ ɔfirmabit/ɔſolidabitq̃. Ipſi glia ⁊ iperiū i ſecula ſeculoꝝ amē. Grad. Iacta cogitatū tuū in dño: ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dū clamarē ad dñz/exaudiuit vocē meā ab his q appropinquāt mihi. Alla. ℣. Diligā te dñe virtus mea: dñs firmamentū meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator meus. Scdm

In illo tpe. Lucaz. xv. Erāt appropinquantes ad ieſum publicani ⁊ peccatores/vt audirēt illū. Et murmurabāt phariſei ⁊ ſcribe/dicētes. Quia hic peccatores recipit/⁊ mādučat cū illis. Et ait ad illos parabolā iſtā/dicēs. Quis ex vobis homo/q habet cētū oues: ⁊ ſi pdiderit vnā ex illis/nōne dimittit nonagintanouē in deſerto/⁊ vadit ad illaz q̄ perierat/donec inueniat eā? Et cū inuenerit eā/imponit in humeros ſuos gaudēs. Et veniēs domū/cōuocat amicos ⁊ vicinos/dicens illis. Cōgratulamini mihi: qa inueni ouem meā que pierat. Dico vobis/q̄ ita gaudiū erit in celo ſup vno peccatore penitentiaz agente: q̄z ſuper nonagintanouē iuſtis/q nō indigēt penitentia. Aut q̄ mulier habens drachmas decez: ⁊ ſi pdiderit drachmā vnā: nōne accendit lucernā/ ⁊ euertit domū: ⁊ querit diligenter/donec inueniat? Et cū inuenerit/cōuocat amicas ⁊ vicinas/dicens. Cōgratulamini mihi: qa inueni drachmā quā perdiderā. Ita dico vobis: gaudiū erit coraz angelis dei ſup vno peccatore/ penitentiam agente. Offer. Sperēt in te oēs q nouerūt nomē tuū dñe: qm̄ nō derelinqs querētes te: pſallite dño q habitat in ſiō: quoniā nō eſt oblitus orationē paupis. Secr. Munera dñe oblata ſctifica: vt nobis vnigeniti tui corpus ⁊ ſanguis fiāt. p eūd. Cōi. Ego clamaui quoniā exaudiſti me deus: inclina aurem tuam ⁊ exaudi verba mea. Cōpl. Hec nos qs̄ dñe cōmunio purget a crimie: ⁊ celeſtis remedij faciat eſſe ɔſortes. Per. ¶ Feria ſexta. Lectio epl'e bti Jacobi apl'i. ij.

Chariſſimi. Nolite in pſonarū acceptione habere fidē dñi noſtri ieſu chriſti glorie. Etenī ſi itroierit in cōuentū veſtrū vir/aureū anulū habēs in veſte cādida: itroierit aūt ⁊ paup in ſordido habitu: ⁊ intēdatis i eū q indu-

tus eſt veſte preclara:⁊ dixe-
ritis ei/tu ſede hic bene:pau/
peri autez dicatis:tu ſta illic:
aut ſede ſub ſcabello pedum
meoꝝ. Nōne iudicatis apud
voſmetipſos/⁊ facti eſtis iudi
ces cogitationū iniquarum?
Audite fratres dilectiſſimi.
Nōne deus elegit pauperes
in hoc mūdo/diuites in fide
⁊ heredes regni:qđ repromi
ſit de⁹ diligētib⁹ ſe? Vos aūt
exhonoraſtis pauperē. Nō-
ne diuites ꝑ potentiā oppri-
mūt vos:⁊ ipſi trahūt vos ad
iudicia? Nōne ⁊ ipſi blaſphe
māt bonū nomē/qđ iuocatū
eſt ſuꝑ vos? Si tamē legē ꝑfi/
citis regalē ſcđm ſcripturas/
diliges ꝓximū tuū ſicut teip/
ſum:bene facitis. Si aūt per/
ſonā accipitis/peccatū opera
mini. Secūdū Marcum.xj.

In illo tēpore. Introi-
uit ieſus hieroſolymā
in templū:⁊ circūſpectis om/
nibus/cū iā veſpera eſſet ho-
ra:exijt in bethaniā cuz duo/
decim. Et alia die cuz exirēt
a bethania/eſurijt. Cūq₃ vi-
diſſet a lōge ficū habentē fo-
lia: venit ſi quid forte inue-
niret in ea. Et cū veniſſet ad
eā/nihil inuenit preter folia.
Nō eniz erat tēpus ficoꝝ. Et
reſpōdens dixit ei. Jam non
amplius in eternū ex te qſq₃
fructuz manducet. Et audie-
bant diſcipuli eius:⁊ veniūt
iterū hieroſolymā. Et cū in-
troiſſent in templū/cepit eij-
cere vēdētes ⁊ emētes in tē-
plo:⁊ menſas nūmularioꝝ/⁊
cathedras vendentiū colum
bas euertit. Et nō ſinebat vt
quiſq₃ tranſferret vas per tē-
plum:⁊ docebat/dicens eis.
Nonne ſcriptū eſt:quia do-
mus mea/domus orationis
vocabit̄ oībus gētibus? Vos
aūt feciſtis eam ſpeluncā la-
tronuz. Quo audito/princi-
pes ſacerdotū ⁊ ſcribe quere
bant qūo eū ꝑderent. Time-
bant eniz eū:quoniā vniuer
ſa turba admirabat̄ ſuper do-
ctrina eius. Et cū veſpera fa-
cta eſſet/egrediebat̄ de ciui-
tate. Et cū mane trāſirēt/vide
rūt ficū aridā factaz a radici-
bus. Et recordatus petrus/
dixit ei. Rabbi/ecce ficus cui
maledixiſti/aruit. Et reſpon-
dens ieſus/ait illis. Habete
fidē dei. Amē dico vobis:qa
qcūq₃ dixerit huic mōti/tolle
re ⁊ mittere i mare:⁊ nō heſi-
tauerit i corde ſuo:ſed credi-
derit:qa qđcūq₃ dixerit fiat/
fiet ei. ¶ Dñica q̄rta. Introi.

Ominus illu
minatio mea
et ſalus mea:
quē timebo?
dominꝰ defen
ſoꝛ vite mee:
a quo trepida
boꝛ: qui tribu
lant me inimici mei: ipſi infirmati
ſunt ⁊ ceciderūt. Ps. Si cōſiſtant
aduerſum me caſtra: non timebit
cor meū. Gloria. Oratio.

P Rotectoꝛ in te ſperātiū
deus: ſine quo nihil eſt vali-
dū/nihil ſanctū: multiplica ſu
per nos miſericoꝛdiā tuā: vt
te rectoꝛe/te duce/ſic tranſea-
mus ꝑ bona tēpoꝛalia: vt nō
amittamꝰ eterna. ꝑ. Lcō epl'e
btī pauli apl'i. Ad Rom̄. viij.

F Rēs. Exiſtimo eni/ꝙ nō
ſūt ꝯdigne paſſiōes hu-
ius tꝑis ad futurā gl'iaz/ q̄ re-
uelabit̃ i nob. Nā expectatio
creature/ reuelationez filioꝝ
dei expectat. Uanitati eni crea
tura ſubiecta eſt nō volēs: ſed
ꝓpter eū q ſubiecit eā in ſpe.
Quia ⁊ ipſa creatura libera-
bit̃ a ſeruitute coꝛruptiōis/in
libertatem gloꝛie filioꝝ dei.
Scimus eniz ꝙ oīs creatura
igemiſcit ⁊ parturit vſqz ad-
huc. Nō ſolū autē illa/ſed et
noſipſi pꝛimitias ſpūs habē-
tes: ⁊ ipſi ītra nos gemimus
adoptionē filioꝝ dei: expectā-
tes redēptionē coꝛꝑis nr̄i: in
xp̄o ieſu dn̄o noſtro. Grad.

P Ropitiꝰ eſto dn̄e pctis nr̄is: ne
quādo dicāt gētes vbi eſt deꝰ eoꝝ.
℣. Adiuua nos deꝰ ſalutaris no-
ſter: ⁊ ꝓpter honoꝛē nois tui dn̄e
libera nos. Alla. ℣. Dn̄e i v̇tute
tua letabit̃ rex: ⁊ ſuꝑ ſalutare tuuz
exultabit vehemēter. S. lucā. vj.

I N illo tꝑe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Eſtote
miſericoꝛdes/ſicut ⁊ pater ve
ſter miſericoꝛs eſt. Nolite iudi
care/⁊ nō iudicabimini. No-
lite cōdēnare/⁊ nō cōdēnabi-
mini. Dimittite/⁊ dimittetur
vobis. Date/et dabit̃ vobis.
Mēſurā bonā/⁊ ꝯfertā/⁊ co-
agitatā/⁊ ſupeffluentē dabūt
in ſinū veſtrū. Eadē qppe mē
ſura q̄ mēſi fueritis/remetiet̃
vobis. Dicebat aūt et illis ſi-
militudinem. Nunqd poteſt
cecus cecū ducere? Nōne am
bo in foueā cadūt? Nō eſt di
ſcipulus ſuꝑ magiſtrū. Perfe
ctus aūt oīs erit/ſi ſit ſicut ma
giſter eiꝰ. Quid aūt vides fe-
ſtucā in oculo fratris tui: tra-
bē aūt que i oculo tuo eſt/nō
cōſideras? Aut quō potes di-
cere fratri tuo: frater/ſine eij-
ciā feſtucā de oculo tuo/ ipſe

in oculo tuo trabē nō vides?
Hypocrita/eijce primuz tra-
bē de oculo tuo: ⁊ tūc perſpi-
cies/vt educas feſtucā de ocu-
lo fratris tui. Offer. Illumi
na oculos meos ne vnq̄ꝫ obdor-
miā in morte: ne quādo dicat ini-
micus meꝰ ꝓualui aduerſus eum.
Secr. Reſpice dñe munera
ſupplicantis eccleſie: ⁊ ſaluti
credētiū/ꝑpetua ſctificatione
ſumenda ꝯcede. Per. Cōio.
Dñs firmamētū meū ⁊ refugiū
meū: ⁊ liberator meꝰ deꝰ meꝰ adiu-
tor meꝰ. Cōpl. Sctā tua nos
dñe ſūpta viuificēt: ⁊ miſeri-
cordie tue ſempiterne ꝑpa-
rēt expiatos. P. ¶ Feria ſex
ta. Lctō eplē btī Jude aplī. j.
Chariſſimi. Cōmonere
vos volo/ſciētes ſemel
oīa: quoniā ieſus populū de
terra egypti ſaluans/ſecūdo
eos q nō crediderūt/ꝑdidit.
Angelos vero q nō ſeruaue-
rūt ſuū principatū/ſed dereli
querūt ſuū domiciliū: in iu-
diciū magni dei in vinculis
eternis ſub caligine reſerua-
uit. Sicut ſodoma ⁊ gomor-
ra ⁊ finitime ciuitates/ſimili
modo exfornicate: ⁊ abeūtes
poſt carnē alterā: facti ſūt exē
plū ignis eterni/penā ſuſtinē
tes. Similiter ⁊ hi q carnem
quidē maculāt: dñationē aūt
ſpernūt: maieſtatē autē blaſ-
phemāt. Cū michael archan
gelus cū dyabolo diſputās al
tricaret̄ de moyſi corꝑe: non
eſt auſus iudiciū inferre blaſ-
phemie: ſed dixit. Imperet ti
bi deus. Hi aūt quecūq̄ꝫ q̄dē
ignorāt/blaſphemant: q̄cūq̄ꝫ
aūt naturaliter tāq̄ꝫ muta aīa-
lia norūt/in his corrūpunt̄.
Ue illis qui in via cayn abie
runt: ⁊ errore balaā mercede
effuſi ſunt: ⁊ in ꝯtradictione
chore ꝑierūt. Hi ſunt ī epu
lis ſuis macule cōuiuātes: ſi-
ne timore ſemetipſos paſcē-
tes: nubes ſine aqua/q̄ a ven
tis circūferunt̄: arbores autū-
nales infructuoſe/bis mor-
tue/eradicate: fluctus feri ma
ris/deſpumātes ſuas cōfuſio-
nes: ſidera errātia. Quibus
procella tenebrarū/ꝯſeruata
eſt in eternū. S. Math. xvij.
In illo tpe. Interroga-
uerūt ieſuz diſcipuli di
cētes. Quid ergo ſcribe di-
cūt/ꝙ heliā oporteat primū
venire? At ille reſpondēs/ait
eis. Helias q̄dez vēturus eſt/
⁊ reſtituet oīa. Dico aūt vo-
bis: q̄a helias iā venit: ⁊ nō
cognouerūt eum: ſed fecerūt
in eū quecūq̄ꝫ voluerūt. Sic

⁊ fili⁹ hoīs paſſur⁹ eſt ab eis. Tūc itellexerūt diſcipuli / q̄a de ioāne baptiſta dixiſſet eis. Et cū veniſſet ad turbā / acceſſit ad eū homo genib⁹ ꝓuolutus ante eū / dicēs. Dñe / miſerere filio meo: q̄a lunatic⁹ eſt / ⁊ male patit̄. Nā ſepe cadit ī ignē / ⁊ crebro ī aquā. Et obtuli eū diſcipulis tuis: ⁊ non potuerūt curare eū. Reſpōdēs aūt ieſus / ait. O gñatio incredula ⁊ peruerſa: quouſq; ero vobiſcū? Uſquequo patiar vos? Afferte huc illū ad me. Et increpauit illū ieſus: ⁊ exijt ab eo demonium: ⁊ curatus eſt puer in illa hora.

¶ Dñica quinta. Introitus.

Xaudi domine vocē meā qua clamaui ad te: adiutor meus eſto: ne derelinq̄s me: neq; deſpicias me de⁹ ſalutaris me⁹. Ps. Dñs illumiatio mea: ⁊ ſal⁹ mea quē timebo. Glia.

DA nobis q̄s dñe: Oro. vt ⁊ mūdi curſus pacifice tuo ordine dirigat̄: ⁊ eccleſia tua tranq̄lla deuotione letetur. Per. Lectio epiſtole beati Petri apoſtoli. j. ca. iij.

CHariſſimi. Oēs vnanimes in oratione eſtote: cōpatiētes / fraternitatis amatores / miſericordes / modeſti / humiles. Nō reddētes malū pro malo: nec maledictū ꝓ maledicto: ſed ecōtrario benedicētes. Quia in hoc vocati eſtis / vt benedictionē hereditate poſſideatis. Qui enī vult vitā diligere / ⁊ dies videre bonos: coerceat linguā ſuā a malo: et labia ei⁹ ne loquant̄ dolū. Declinet aūt a malo / ⁊ faciat bonum: inq̄rat pacē / ⁊ ſequat̄ eā. Quia oculi dñi ſup̄ iuſtos / ⁊ aures eius in p̄ces eoꝝ. Uult⁹ autē dñi ſup̄ faciētes mala. Et q̄s eſt q̄ vobis noceat / ſi boni emulatores fueritis? Sed ⁊ ſi q̄d patimini ꝓpter iuſtitiā / beati. Timorē aūt eoꝝ ne timueritis: vt nō ꝯturbemini. Dñm aūt ieſum chr̄m ſctificate ī cordib⁹ veſtris. Grad. Protector noſter aſpice de⁹: ⁊ reſpice ſup̄ ſeruos tuos. ℣. Dñe de⁹ virtutū exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ. Alla. ℣. In te dñe ſperaui nō ꝯfundar in eternū: ī tua iuſticia libera me ⁊ eripe me: iclina ad me aurē tuā: accelera vt eripias me. Scd̄m Lucā. v.

IN illo tp̄e. Cū turbe irruerēt in ieſū / vt audi-

rent verbū dei: ⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnū geneçareth. Et vidit duas naues ſtātes ſec⁹ ſtagnū: piſcatores aūt deſcēderāt/⁊ lauabāt retia. Aſcēdens autē in vnā nauim/q̄ erat ſimonis/rogauit eū a terra reducere puſillū: ⁊ ſedēs docebat de nauicula turbas. Ut ceſſauit aūt loqui/dixit ad ſimonē. Duc ī altū: ⁊ laxate retia veſtra ī capturā. Et reſpōdēs ſimō/dixit illi. Preceptor ꝑ totā noctē laborātes/nihil cepimus: in verbo aūt tuo laxabo rete. Et cū hoc feciſſēt/ꝯcluſerūt multitudinē piſciū copioſam. Rūpebat aūt rete eoꝝ. Et annuerūt ſocijs/qui erāt in alia naui/vt venirēt ⁊ adiuuarēt eos. Et venerūt/⁊ impleuerūt ambas nauiculas/ita vt pene mergerentur. Qd̄ cū videret ſimō petrus/ꝓcidit ad genua ieſu/dicēs. Exi a me dñe: qa homo peccator ſum. Stupor eniȝ circūdederat eū/⁊ oēs qui cū illo erāt/in captura piſciū/quā ceperāt. Similiter aūt iacobuȝ ⁊ ioānē filios çebedei/q erāt ſocij ſimonis. Et aīt ad ſimonē ieſus. Noli timere: ex hoc iā hoīes eris capiēs. Et ſubductis ad terraȝ nauib⁹/relictis oībus/ſecuti ſunt eum.

Offer. Benedicā dñm q mihi tribuit intellectū: prouidebā deuȝ ī ꝯſpectu meo ſemꝑ: quoniā a dextris eſt mihi ne cōmouear. Secr.

Oblationibus noſtris qs̄ dñe placare ſuſceptis: ⁊ ad te noſtras etiā rebelles cōpelle ꝓpitius volūtates. Per dñȝ.

Cōio. Unā petij a dño hāc requirā: vt ihabitē ī domo dñi oīb⁹ dieb⁹ vite mee. Cōpl. Myſteria nos dñe q̄s ſumpta purificēt: ⁊ ſuo munere tueantur. Per.

¶ Feria ſexta. Lectio epiſtole beati Jacobi apl̄i. ij.

Chariſſimi. Quid ꝓderit/ſi fidē qs dicat ſe habere: opa aūt nō habeat? Nūquid poterit fides ſaluare eū? Si āt frater ⁊ ſoror nudi ſint/⁊ idigeāt victu quotidiano: dicat aūt aliqs ex vobis illis/ite in pace: calefacimini ⁊ ſaturamini. Nō dederitis autē eis que neceſſaria ſunt corpi/qd ꝓderit? Sic ⁊ fides/ſi nō habeat opera: mortua eſt in ſemetipſa. Scd̄ȝ Lucā. xviij.

In illo tpe. Afferebant ad ieſum infantes: vt eos tāgeret. Qd̄ cū viderent diſcipuli/increpabant illos. Jeſus aūt cōuocās illos/dixit. Sinite pueros venire ad

me: ⁊ nolite vetare eos: taliũ eſt eni regnũ dei. Amen dico vobis: quicũqꝫ nõ acceperit regnũ dei ſicut puer: nõ intrabit in illud. ¶ Dñica ſexta.

DOminus fortitudo plebiſ ſue: ⁊ ꝓtector ſalutariũ xpi ſui eſt. saluũ fac populum tuũ dñe: ⁊ benedic hereditati tue: ⁊ rege eos uſqꝫ in ſeculũ. Ps. Ad te dñe clamabo de⁹ meus ne ſileas a me: ne quando taceas a me ⁊ aſſimilabor deſcẽdẽtibus in lacũ. Gloria pa. Oratio.

DEus q diligẽtib⁹ te bona inuiſibilia ꝑparaſti: infunde cordib⁹ noſtris tui amoris affectũ: vt te in oĩbus ⁊ ſuper oĩa diligẽtes / promiſſiones tuas / que omne deſideriũ ſuperãt / cõſequamur. Per do.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli. Ad Romanos. vj.

FRatres. Quicũqꝫ baptiçati ſumus in chr̃o ieſu / in morte ipſius baptiçati ſumus. Cõſepulti enim ſumus cũ illo ꝑ baptiſmũ in mortẽ: vt quõ ſurrexit chr̃s a mortuis ꝑ gloriã patris: ita ⁊ nos in nouitate vite ambulem⁹. Si eni cõplãtati facti ſum⁹ ſimilitudini mortis ei⁹ / ſimul ⁊ reſurrectiõis erim⁹. Hoc ſciẽtes: qa vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt / vt deſtruatur corp⁹ peccati: vt vltra nõ ſeruiam⁹ peccato. Qui enim mortu⁹ eſt / iuſtificat⁹ eſt a peccato. Si aũt mortui ſumus cũ chr̃o / credim⁹ qa ſimul etiam viuemus cũ illo. Scientes ꝙ chr̃s reſurgẽs ex mortuis / iã nõ morit: mors illi vltra nõ dñabit. Qd eni mortuus eſt pctõ / mortuus eſt ſemel. Qd aũt viuit / viuit deo. Ita ⁊ vos exiſtimate vos mortuos qdẽ eſſe peccato: viuẽtes aũt deo. In xpo ieſu dño nr̃o. Grad.

Cõuertere dñe aliquãtulũ: ⁊ deprecare ſuꝑ ſeruos tuos. ℣. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis a gñatione ⁊ ꝓgenie. Alla. ℣. Oẽs gentes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultationis. S. Math. v.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amẽ dico vobis. Niſi abũdauerit iuſticia veſtra pluſqꝫ ſcribarũ ⁊ phariſeoꝝ / nõ intrabitis i regnũ celoꝝ. Audiſtis qa dictũ eſt antiquis: nõ occides. Qui aũt occiderit / re⁹ erit iudicio. Ego aũt dico vobis: qa oĩs q iraſcit fratri ſuo / reus erit iu-

dicio. Qui autẽ dixerit fratri ſuo/racha: reus erit concilio. Qui aũt dixerit/fatue: reus erit gehẽne ignis. Si ergo offers mun⁹ tuũ ad altare: ⁊ ibi recordat⁹ fueris/qa frater tu⁹ habet aliqd aduerſũ te: relinque ibi mun⁹ tuũ ante altare: ⁊ vade pri⁹ reconciliari fratri tuo. Et tũc veniẽs/offeres munus tuũ. Offer. Perfice greſſus meos i ſemitis tuis vt nõ moueant̃ veſtigia mea: inclina aurem tuã ⁊ exaudi verba mea. mirifica miſericordias tuas qui ſaluos facis ſperãtes i te dñe. Sec. Propitiare dñe ſupplicationibus noſtris: ⁊ has oblatiões famulorũ famularũq; tuarũ benignus aſſume: vt qđ ſinguli obtulerũt ad honorẽ noĩs tui/cũctis pficiat ad ſalutẽ. Per. Cõio. Circuibo et ĩmolabo in tabernaculo ei⁹ hoſtiã iubilatiõis: cãtabo ⁊ pſalmũ dicã dño. Cõpl. Quos celeſti dñe dono ſatiaſti: pſta q̃s: vt a noſtris mũdemur occultis: ⁊ ab hoſtiũ liberemur inſidijs. P. ℭ Feria ſexta. Lcõ eplẽ btĩ Jacobi apl̃i. iij.

Chariſſimi. Si çelũ amarum habetis/⁊ ɔtẽtiones ſunt in cordib⁹ veſtris: nolite gloriari ⁊ mẽdaces eſſe aduerſus veritatem. Nõ eſt enim iſta ſapiẽtia deſurſũ deſcẽdens a patre luminũ: ſed terrena/aĩalis dyabolica. Ubi enĩ çelus ⁊ cõtẽtio/ibi icõſtãtia/⁊ omne op⁹ prauũ. Que aũt de ſurſũ eſt ſapiẽtia: primũ qdẽ pudica eſt/deinde pacifica/modeſta/ſuadibilis/bonis ɔſẽtiẽs/plena miſericordia ⁊ fructib⁹ bonis: iudicãs ſine ſimulatiõe. Fruct⁹ aũt iuſticie i pace ſeminat̃/facietibus pacẽ. S. Marcij. v.

In illo tpe. Uenit ieſus in regionez geraçenorum. Et exeũti ei de naui: ſtatiz occurrit ei de monumẽtis homo in ſpũ imũdo: q domiciliũ habebat in monumẽtis. Et neq; catenis iam qſq; poterat eũ ligare: quoniaz ſepe cõpedibus ⁊ catenis victus/dirupiſſet catenas/⁊ cõpedes cõminuiſſet: ⁊ nemo poterat eũ domare. Et ſemp nocte ac die in monumẽtis ⁊ in mõtibus erat: clamãs ⁊ cõcidẽs ſe lapidibus. Uidẽs aũt ieſum a longe/cucurrit ⁊ adorauit eũ: ⁊ clamãs voce magna dixit. Quid mihi ⁊ tibi ieſu fili dei altiſſimi? Adiuro te per deũ/ne me torqueas. Dicebat enĩ illi. Exi ſpũs imunde ab hoĩe iſto. Et interrogabat

eū. Qđ tibi nomē eſt? Et dicit ei. Legio mihi nomē eſt: quia multi ſumus. Et deprecabat eū multū/ne ſe expelleret extra regionē. Erat autē ibi circa montē grex porcoꝝ magnus/paſcēs in agris. Et deprecabant eū ſpūs/dicētes. Mitte nos in porcos/vt i eos introeamus. Et conceſſit eis ſtatim ieſus. Et exeūtes ſpūs immūdi/itroierūt in porcos: ꝛ magno impetu grex ꝑcipitatus eſt in mare/ad duo milia: ꝛ ſuffocati ſunt in mari. Qui aūt paſcebāt eos/fugerūt/ꝛ nūciauerūt in ciuitatē ꝛ in agros. Et egreſſi ſunt videre/quid eſſet facti. Et venerūt ad ieſum. Et vidēt illū q a demonio vexabat/ſedētē veſtitū/ꝛ ſane mētis/ꝛ timuerunt. Et narrauerūt illis/qui viderant: qualiter factū eſſet ei q demoniū habuerat/ꝛ de porcis. Et rogare ceperūt euz/vt diſcederet de finibus eorū. Cūqꝫ aſcēderet nauim: cepit illū deꝑcari/q a demonio vexatus fuerat/vt eſſet cū illo: ꝛ nō admiſit eū: ſed ait illi. Vade in domū tuā ad tuos: ꝛ annūcia illis/quāta tibi dñs fecerit: ꝛ miſertꝰ ſit tui. Et abijt/et cepit ꝑdicare i decapoli/quāta ſibi feciſſet ieſus: ꝛ oēs mirabant. ¶ Dñica ſeptima. Int.

Mnes gētes plaudite manibus: iubilate deo i voce exultationis. ps. Subiecit populos nobis: ꝛ gentes ſub pedibus noſtris. Glia pa.

DEus virtutū cuiꝰ Oro. eſt totū qđ eſt optimū: inſere pectoribꝰ noſtris amorē tui noīs: ꝛ preſta in nobis religionis augmētuz: vt que ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio que ſunt nutrita cuſtodias. Per dñm. Lcō epl'e beati Pauli apli. Ad Roma. vj.

FRatres. Humanū dico ꝑpter īfirmitatē carnis veſtre. Sicut enī exhibuiſtis mēbra veſtra ſeruire immūdicie/ꝛ iniqtati ad iniqtatez: ita nunc exhibete mēbra veſtra ſeruire iuſticie in ſanctificationē. Cū eniz ſerui eſſetis peccati/liberi fuiſtis iuſticie. Quē ergo fructuz habuiſtis tūc in illis/in qbus nūc erubeſcitis? Nā finis illoꝝ mors eſt. Nūc vo liberati a peccato: ſerui aūt facti deo/habetis fructū veſtrū in ſanctificatio-

nē:finē vero vitā eternā. Sti‑
pēdia eniꝫ peccati moꝛs: gra
tia aūt dei vita eterna. In xp̄o
ieſu dño noſtro. Grad. V e‑
nite filij audite me:timoꝛē dñi do‑
cebo vos. ℣. Accedite ad deū ⁊ il
luminamini:⁊ facies vr̄e nō ꝯfun‑
dent̄. All'a. ℣. Eripe me d̄ inimi
cis meis deꝰ meꝰ:⁊ ab inſurgētibꝰ
in me libera me. S. Marcū. viij.
IN illo tp̄e. Cum turba
multa eſſet cū ieſu: nec
haberēt qd̄ māducarēt/ꝯuo‑
catis diſcipulis/ait illis. Mi‑
ſereoꝛ ſup̄ turbā:q̄a ecce iam
triduo ſuſtinent me: nec ha‑
bēt qd̄ māducēt. Et ſi dimiſe
ro eos ieiunos in domū ſuā/
deficiēt in via. Quidā eni ex
eis de lōge venerūt. Et reſpō
derunt ei diſcipuli ſui. Unde
iſtos q̄s poterit hic ſaturare
panibꝰ in ſolitudine? Et iter‑
rogauit eos. Quot panes ha
betis? Qui dixerunt. Septē.
Et p̄cepit turbe diſcūbere ſu‑
per terrā. Et accipiēs ſeptē pa
nes/gratias agēs/ fregit:⁊ da
bat diſcipulis ſuis/vt appone
rēt. Et appoſuerūt turbe. Et
habebāt piſciculos paucos:⁊
ipſos bñdixit/⁊ iuſſit apponi.
Et māducauerunt / ⁊ ſaturati
ſunt. Et ſuſtulerūt/qd̄ ſupera
uerat de fragmētis/ſeptē ſpoꝛ
tas. Erāt aūt q̄ māducauerūt/
quaſi q̄ttuoꝛ milia: ⁊ dimiſit
eos. Offer. S icut in holocau
ſtis arietū ⁊ tauroꝝ/⁊ ſicut in mili
bus agnoꝝ pinguiū:ſic fiat ſacrifi‑
ciū noſtrū in cōſpectu tuo hodie:
vt placeat tibi:q̄a nō eſt ꝯfuſio ꝯfi‑
dētibꝰ in te dñe. Secr. P ropi‑
tiare dñe ſupplicationibꝰ no
ſtris:⁊ has populi oblatiōes
benignus aſſume:⁊ vt nulli‑
us ſit irritū votū/nulliꝰ vacua
poſtulatio. p̄ſta q̄s:vt qd̄ fi‑
deliter petimus/efficaciter cō
ſequamur. Per. Cōio. I n‑
clina aurē tuam: accelera vt eruas
nos. Cōpl. R epleti ſumus
dñe muneribus tuis: tribue
q̄s:vt eoꝝ mūdemur effe‑
ctu/⁊ muniamur auxilio. P.
¶ Feria ſexta. Lectio epiſto
le beati Jacobi apoſtoli. iiij.
CHariſſimi. Subditi eſto
te deo:reſiſtite aūt dya‑
bolo/⁊ fugiet a vobis. Appro‑
pinq̄te deo/⁊ appropinq̄bit vo
bis. Emūdate manꝰ peccatri‑
ces/⁊ purificate coꝛda dupli‑
ces aīo. Miſeri eſtote ⁊ luge‑
te/ploꝛate:riſus veſter in luctū
ꝯuertat̄/⁊ gaudiū in meroꝛē.
Humiliamini ī ꝯſpectu dñi/
⁊ exaltabit vos. S. Math. xij.
IN illo tp̄e. Abijt ieſus
ſabbato p̄ ſata. Diſcipu‑

li aũt eius eſurientes/ceperũt euellere ſpicas/et mãducare. Phariſei aũt vidẽtes/dixerũt ei. Ecce diſcipuli tui faciunt/ qđ nõ licet eis facere ſabbatꝫ. At ille dixit eis. Nõ legiſtis qđ fecerit dauid/ quãdo eſuriijt/⁊ q cũ eo erãt: quõ ĩtrauit ĩ domũ dei: ⁊ panes ꝓpoſitionũ comedit: quos nõ licebat ei edere/neqꝫ his q cũ eo erãt niſi ſolis ſacerdotibꝰ? Aut nõ legiſtis ĩ lege: qa ſabbatis ſacerdotes ĩ tẽplo ſabbatũ violant: ⁊ ſine crimine ſũt? Dico aũt vobis: qa tẽplo maior eſt hic. Si aũt ſciretis qđ eſt: miſericordiã volo/⁊ nõ ſacrificiũ nunqꝫ cõdẽnaſſetis ĩnocẽtes.

¶ Dñica octaua. Introitus.

Uſcepimꝰ deus miſericordiaꝫ tuam in medio tẽpli tui: ſcđm nomẽ tuũ deus: ita ⁊ laus tua ĩ fines terre: iuſticia plena eſt dextera tua. Ps. Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis: ĩ ciuitate dei nr̃i ĩ mõte ſcõ eiꝰ. Gl̃i.

Oro. Deus cuiꝰ ꝓuidentia in ſui diſpoſitiõe nõ fallit: te ſupplices exoramus: vt noxia cũcta ſubmoueas/ et omnia nobis profutura cõcedas. Per. Lctõ ep̃le bt̃i pauli ap̃li. Ad Romañ. viij.

Fratres. Debitores ſumꝰ nõ carni/vt ſm carnem viuamus. Si eñi ſcđm carnẽ vixeritis/moriemini. Si autẽ ſpũ facta carnis mortificaueritis/ viuetis. Quicũqꝫ eñi ſpũ dei agunt/hi ſũt filij dei. Nõ eniꝫ accepiſtis ſpm̃ ſeruitutis iterũ ĩ timore/ſed accepiſtis ſpiritũ adoptiõis filioꝝ dei: ĩ quo clamamꝰ/abba pr̃. Ipſe eñi ſpũs teſtimoniũ reddit ſpiritui noſtro/ꝙ ſumus filij dei. Si autẽ filij/⁊ heredes. Heredes qdẽ dei: coheredes aũt xp̃i. Građ.

Eſto mihi in deũ ꝓtectorẽ: ⁊ in locũ refugij vt ſaluũ me facias. ℣. Deus ĩ te ſpaui: dñe nõ cõfundar ĩ eternũ. Alla. ℣. Te decet hymnꝰ deus ĩ ſiõ: ⁊ tibi reddet votũ in hieruſalẽ. ℣. Replebimur ĩ bonis domus tue. ſctm̃ eſt tẽplũ tuũ mirabile ĩ eqtate. S. Math. vij.

In illo tpe. Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Attendite a falſis ꝓphetis/q veniunt ad vos ĩ veſtimẽtis ouiũ: intrinſecus aũt ſũt lupi rapaces. A fructibꝰ eoruꝫ cognoſcetis eos. Nunqđ colligũt de ſpinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic oĩs arbor bona/ fructus

bonos facit: mala aũt arbor/ malos fructus facit. Nõ poteſt arbor bona/ fructus malos facere: neq̨ arbor mala/ fructus bonos facere. Ois arbor que nõ facit fructũ bonũ/ excidet̃ ⁊ in ignẽ mittet̃. Igitur ex fructibus eoꝝ cognoſcetis eos. Nõ ois q dicit mihi dñe/dñe/intrabit in regnũ celoꝝ: ſed q facit voluntatez patris mei q in celis eſt/ ipſe ĩtrabit ĩ regnũ celoꝝ. Offer.

Populũ humilez ſaluum facies dñe: ⁊ oculos ſupboꝛũ humiliabis: quoniaz qs deus pter te dñe. Secr. Deus q legaliũ differẽtiã hoſtiarũ/vnius ſacrificij pfectiõe ſanxiſti: accipe ſacrificiũ a deuotis tuis famulis: ⁊ pari benedictione ſicut munera abel ſanctifica: vt qd ſinguli obtulerũt/ ad maieſtatis tue honorẽ/ cũctis pficiat ad ſalutẽ. Per. Cõio. Guſtate et videte quoniã ſuauis eſt dñs: beatus vir qui ſperat in eo. Cõplẽ.

Tua nos dñe medicinalis operatio/⁊ a noſtris puerſitatibus clemẽter expediat: ⁊ ad ea que recta ſunt pducat. P.

¶ Feria ſexta. Lctõ epl̃e btĩ pauli apl̃i. Ad Hebreos. iij.

Fratres. Uidete/ne forte ſit ĩ aliquo veſtrũ cor malũ incredulitatꝫ diſcedẽdi a deo viuo. Sed adhortamini voſmetipſos p ſingulos dies: donec hodie cognominat̃: vt nõ obduret̃ qs ex vobis fallacia pcti. Participes eniz chr̃i effecti ſumus: ſi tamen initiũ ſubſtãtie eius vſq̨ ad finẽ firmũ retineamus. In chr̃o ieſu dño noſtro. S. Matth. xxiij.

In illo tpe. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ principibus ſacerdotuz. Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: q clauditis regnum celoꝝ ante hoĩes. Uos enim nõ intratis: nec introeũtes ſinitis ĩtrare. Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: q comeditis domos viduarũ: oꝛatiões lõgas orãtes: pp̃ter hoc amplius accipietis iudiciũ. Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: q circuitis mare ⁊ aridã/vt faciatis vnũ proſelitũ. Et cũ fuerit factus: facitis eũ filiũ gehenne duplo q̃z vos. Ue vobis duces ceci: q dicitis: quicũq̨ iurauerit p tẽplũ/nihil eſt: q autẽ iurauerit in auro tẽpli: debitoꝛ eſt. Stulti ⁊ ceci: qd enĩ maiꝰ eſt: aurũ/an tẽplũ qd ſãctificat aurũ? Et qcunq̨ iurauerit ĩ altari/nihil eſt: qcunq̨ aũt iurauerit in dono/ qd eſt

ſup illud: debet. Ceci/ qd eniʒ maius eſt: donū/ an altare qđ ſctificat donū? Qui ergo iurat i altari: iurat i eo ⁊ in oib⁹ que ſup illud ſunt. Et qcunqȝ iurauerit in tēplo: iurat i illo/ ⁊ in eo q habitat i ipſo. Et q iurat in celo/ iurat in throno dei: ⁊ in eo q ſedet ſup eū. Ve vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite q decimatȝ mēthā/ ⁊ anetum/ ⁊ cyminum/ ⁊ reliquiſtis que grauiora ſunt legis/ iudicium ⁊ miſericordiam: ⁊ fidē. Hec oportuit facere/ ⁊ illa nō omittere. ¶ Dñica nona.

Cce de⁹ adiuuat me: ⁊ dñs ſuſceptor eſt aïe mee. auerte mala inimicis meis: i veritate tua diſperde illos: ꝓtector meus dñe. Ps. Deus in noïe tuo ſaluū me fac: ⁊ in virtute tua libera me. Gloria patri. Oro.

L Argire nobis qs dñe ſemꝑ ſpiritū cogitādi q̄ recta ſunt ꝓpiti⁹ ⁊ agēdi: vt q ſine te eſſe nō poſſum⁹/ ſcdm te viuere valeamus. P. Lcō ep̄le bti Pauli apl̄i. Ad Corinth. j. c. x.

F Ratres. Nō ſimus ꝯcupiſcētes maloꝝ/ ſicut ⁊ illi ꝯcupierūt. Neqȝ idolatre efficiamini/ ſicut qdā ex ipſis: queadmodū ſcriptū eſt. Sedit popul⁹ māducare ⁊ bibere/ ⁊ ſurrexerūt ludere. Neqȝ fornicemur/ ſicut qdā ex ipſis fornicati ſūt: ⁊ ceciderūt vna die vigintitria milia. Neqȝ tētem⁹ xp̄m/ ſicut qdā eoꝝ tētauerūt: ⁊ a ſerpētibus perierūt. Neqȝ murmurauerītis/ ſicut qdā eoꝝ murmurauerūt: ⁊ perierūt ab exterminatore. Hec aūt oïa/ in figura cōtingebāt illis. Scripta ſūt aūt ad correptionē noſtrā/ i quos fines ſeculoꝝ deuenerūt. Itaqȝ q ſe exiſtimat ſtare/ videat ne cadat. Tentatio vos nō apphēdat/ niſi humana. Fidelis aūt de⁹ eſt q nō patiet vos tētari ſupra id qđ poteſtis: ſed faciet cuȝ tētatione etiā ꝓuentū/ vt poſſitis ſuſtinere. Grad. D ñe dñs noſter q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. ℣. Quoniā eleuata eſt magnificētia tua ſup celos. A lleluia. ℣. Attēdite popule me⁹ in legeȝ meā. Secūdū Lucā. xvj.

I N illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis ſimilitudinē hāc. Homo qdā erat diues/ qui habebat villicum: et hic diffamatus eſt apud illū/

quaſi diſſipaſſet bona illius.
Et vocauit illũ/⁊ ait illi. Quid
hoc audio de te? Redde ra-
tionẽ villicationis tue/ iã eñi
nõ poteris villicare. Ait autẽ
villicus intra ſe. Quid faciã:
qa dñs meus aufert a me vil
licationẽ? Fodere nõ valeo:
mẽdicare erubeſco. Scio qd
faciaȝ: vt cũ amotus fuero a
villicatiõe/recipiãt me in do-
mos ſuas. Cõuocatis itaqȝ ſin
gulis debitoribus dñi ſui/di
cebat primo. Quantũ debes
dño meo? At ille dixit. Cẽtũ
cados olei. Dixitqȝ illi. Acci-
pe cautionẽ tuaȝ/ ⁊ ſede cito/
ſcribe qnquaginta. Deinde
alio dixit. Tu ꝟo quantũ de-
bes? Qui ait. Cẽtũ coros tri-
tici. Ait illi. Accipe litteras tu-
as/ ⁊ ſcribe octoginta. Et lau
dauit dñs villicum iniqtatis:
qa prudenter feciſſet: qa filij
hui⁹ ſeculi/ prudẽtiores filijs
lucis in gñatione ſua ſunt. Et
ego vobis dico. Facite vobis
amicos de mãmona iniqtatis:
vt cũ defeceritis/recipiãt vos
in eterna tabernacula. Offer.
Iuſticie dñi recte letificãtes cor
da: ⁊ dulciora ſup mel ⁊ fauũ: nam
⁊ ſeruus tu⁹ cuſtodiet ea. Secre.
Suſcipe munera qſ dñe
q̃ tibi de tua largitate deferi-
mus: vt hec ſacroſãcta myſte-
ria/gratie tue operãte virtu-
te: ⁊ pñtis vite nos ꝯuerſa-
tiõe ſctificẽt: ⁊ ad gaudia eter
na pducãt. P. Cõio. Primũ
q̃rite regnũ dei: ⁊ oĩa adijcient vo
bis dicit dñs. Cõpl. Sit no-
bis dñe reparatio mẽtis ⁊ cor
poris celeſte myſteriũ: vt cui⁹
exeqmur actionẽ/ſentiamus
effectũ. Per. ¶ Feria ſexta.
Lcõ epĺe btĩ petri apĺi. j. c. iiij
Chariſſimi. Nolite pe-
regrinari in feruore/ q
ad tẽtationẽ vobis fit/q̃ſi no-
ui vobis aliqd ꝯtingat: ſed cõ
municantes chr̃i paſſionibus
gaudete: vt ⁊ ĩ reuelatiõe glo
rie ei⁹ gaudeatis exultantes.
Si exprobramini ĩ noĩe chr̃i/
beati eritis: quoniã qđ eſt ho
noris/glorie ⁊ virtutis dei: ⁊
q eſt eius ſpũs/ſup vos rege-
ſcet. Scdm Lucam. xi.
In illo tpe. Rogauit ie-
ſum qdã phariſe⁹/vt apud ſe
prãderet. Et ingreſſus recu-
buit. Phariſeus aũt cepit in-
tra ſe reputãs dicere: q̃re nõ
baptiçatus eſſet ante prãdiũ.
Et ait dñs ad illũ. Nunc vos
phariſei/ qđ de foris eſt cali-
cis ⁊ catini mundatis: qđ aũt
intus eſt veſtrũ/plenũ eſt ra-
pina ⁊ iniquitate. Stulti/ nõ-

ne q fecit qđ de foris eſt/etiaʒ
id qđ de intus eſt/fecit? Verũ
tamẽ qđ ſupeſt/date elemoſy
nã: ꝛ ecce oĩa mũda ſunt vo-
bis. Sed ve vobis phariſeis/
q decimatis mentã ꝛ rutam/
ꝛ oẽ olus: ꝛ p̃teritis iudiciuʒ
ꝛ charitatẽ dei. Hec aũt opoꝛ
tuit facere: ꝛ illa nõ omittere.
Ve vobis phariſeis/q diligi-
tis pꝛimas cathedras in ſyna
gogis/ et ſalutatiões in foꝛo.
Ve vobis/qa eſtis vt monu-
mẽta/que nõ parent: ꝛ hoĩes
ambulãtes ſupꝛa/neſciũt. Re
ſpõdens aũt quidã ex legiſpe
ritis/ait illi. Magiſter/hec di
cẽs etiã contumeliã nobis fa
cis. At ille ait. Et vobis legiſ-
peritis ve: qa oneratis homi
nes oneribus/que poꝛtari nõ
poſſunt: ꝛ ipſi vno digito ve
ſtro/non tangitis ſarcinas.

¶ Dñica decima. Introitus.

Um clamarẽ
ad dñm: exau
diuit vocem
meã ab his q
appꝛopinqñt
mihi. ꝛ humi
liauit eos/q
eſt ante ſecula
ꝛ manet in eternũ: iacta cogitatuʒ
tuũ in dño: ꝛ ipſe te enutriet. Ps.
Exaudi deus oꝛationeʒ meã: ꝛ ne
deſpexeris depꝛecationẽ meã: in-
tende mihi ꝛ exaudi me. Glia pa.

P Ateant aures mi- Oꝛo.
ſericoꝛdie tue dñe p̃ci-
bus ſupplicantiũ: ꝛ vt petẽti-
bus deſiderata cõcedas/fac
eos q̃ tibi ſunt placita poſtu-
lare. Per. Lectio ep̃le beati
pauli apl̃i. Ad Coꝛith. j.c.xij.

F Ratres. Scitis quoniã
cũ gẽtes eſſetis/ad ſimu
lachꝛa muta ꝑut ducebami-
ni eũtes. Ideo notũ vobis fa
cio: ꝙ nemo i ſpũ dei loquẽs/
dicit anathema ieſu. Et nemo
poteſt dicere/dñs Jeſus/niſi
i ſpũ ſctõ. Diuiſiões ỽo grãꝝ
ſũt/idẽ aũt ſpũs. Et diuiſiões
miniſtrationũ ſunt/idem aũt
dñs. Et diuiſiões opationuʒ
ſũt/idẽ ỽo deus: q opat̃ oĩa in
oĩbus. Unicuiqꝫ aũt dat̃ ma-
nifeſtatio ſpũs ad vtilitateʒ.
Alij qdẽ ꝑ ſpũʒ dat̃ ſermo ſa
piẽtie. Alij aũt ſermo ſciẽtie/
ſm eundẽ ſpũm. Alteri fides
i eodẽ ſpũ/alij gratia ſanitatũ
i vno ſpũ/alij opatio virtutũ/
alij ꝓphetia/alij diſcretio ſpi
rituũ/alij genera linguarum/
alij interpꝛetatio ſermonuʒ.
Hec aũt oĩa operat̃ vnus at-
qꝫ idẽ ſpũs/diuidẽs ſingulis
pꝛout vult. Grad. C uſtodi
me dñe vt pupillã ocli: ſub vmbꝛa

alarũ tuarũ ꝓtege me. ℣. De vultu tuo iudiciũ meũ prodeat: oculi tui videant equitatem. Alła. ℣. Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. ℣. Sumite pſalmũ iocundũ cũ cithara. S. lucã. xix.

In illo tpe. Cũ appropiquaret ieſus hieruſalẽ: vidẽs ciuitatẽ fleuit ſup illã / dicẽs. Quia ſi cognouiſſes ⁊ tu. Et qdẽ in hac die tua q̃ ad pacẽ tibi: nũc aũt abſcondita ſunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te: ⁊ circũdabũt te inimici tui vallo: ⁊ circũdabunt te: ⁊ coanguſtabũt te vndiq3: ⁊ ad terrã ꝓſternent te / ⁊ filios tuos q in te ſũt. Et nõ relinquẽt in te lapidẽ ſup lapidẽ: eo ꝙ nõ cognoueris tẽpus viſitatiõis tue. Et ingreſſus i templũ: cepit eijcere vẽdentes i illo ⁊ emẽtes / dicens illis. Scriptuz eſt: qa domus mea / domus oratiõis eſt. Uos aũt feciſtis illã ſpelũcã latronũ. Et erat docens quotidie in tẽplo. Offer. Ad te dñe leuaui animã meaz deus meus in te cõfido nõ erubeſcã: neq3 irrideant me inimici mei. eteni vniuerſi q te expectant nõ cõfundenť. Secre.

Cõcede nobis hec dñe q̃s digne frequentare myſteria: qa quotiẽs hui⁹ hoſtie cõmemoratio celebratur / opus noſtre redemptiõis exerceť. P. Cõio. Acceptabis ſacrificiũ iuſticie oblationes ⁊ holocauſta ſup altare tuũ dñe. Cõpł. Tui nobis dñe cõmunio ſacramẽti ⁊ purificationẽ cõferat / ⁊ tribuat vnitatẽ. Per dñm. ¶ Feria ſexta. Lctõ epiſtole beati pauli apłi. Ad Coloſſenſes. j.

Fratres. Cum eſſetis aliquãdo alienati ⁊ inimici ſenſu / in operib⁹ malis: nũc aũt reconciliauit nos xp̃s: in corpe carnis ei⁹ / ꝑ mortẽ: exhibere vos ſctõs ⁊ imaculatos ⁊ irrep̃hẽſibiles corã ipſo. Si tamẽ ꝑmanetis i fide fũdati / ⁊ ſtabiles ⁊ immobiles a ſpe euãgelij / qd audiſtis: qd p̃dicatũ eſt in vniuerſa creatura q̃ ſub celo eſt. Cui⁹ factus ſuz ego paulus miniſter: q nunc gaudeo i paſſiõib⁹ ꝓ vobis: ⁊ adipleo ea q̃ deſunt paſſionũ chr̃i in carne mea / ꝓ corpore ei⁹ / qd eſt eccleſia: cui⁹ factus ſũ ego miniſter. In xp̃o ieſu dño noſtro. Sedz Lucã. xxi.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Attẽdite vobis: ne forte grauenť corda veſtra in crapula ⁊ ebrietate / ⁊ curis huius vite: ⁊ ſuperueniat in vos repẽtina dies

illa. Tanq̃ laqueꝰ enĩ ſupue-
niet in oẽs/q ſedent ſup faciẽ
oĩs terre. Vigilate itaq; om-
ni tẽpore orãtes/ vt digni ha
beamini fugere iſta oĩa q̃ fu-
tura ſunt: ⁊ ſtare ante filiũ ho
minis. ¶ Dñica vndecima.

Eus i loco ſã
cto ſuo: deus
qui inhabita-
re facit vnani
mes i domo:
ipſe dabit vir
tutẽ ⁊ fortitu
dinez plebis
ſue. Ps. Exurgat deus ⁊ diſſipen
tur inimici eius: ⁊ fugiãt qui ode-
runt euz a facie eius. Glia. Oro.
DEus qui omnipotentiã
tuã parcẽdo maxime ⁊
miſerãdo manifeſtas: multi-
plica ſuper nos miſericordiã
tuam: vt ad tua promiſſa cur
rentes/celeſtiũ bonoꝝ facias
eſſe conſortes. P. Lctõ eplẽ
bti pauli aplĩ. Ad Cori. j. c. xv
FRatres. Notũ vobis fa
cio euãgeliũ/ qd̃ p̄dica-
ui vob: qd̃ ⁊ accepiſtis: i quo
et ſtatis: per qd̃ ⁊ ſaluamini.
Qua ratione p̄dicauerim vo
bis/ſi tenetis: niſi fruſtra cre-
didiſtis. Tradidi enĩ vobis in
primis qd̃ ⁊ accepi: qm̃ chr̃s
mortuus eſt pro peccatis no-
ſtris ſcd̃m ſcripturas: ⁊ qa ſe-
pultus eſt: ⁊ qa reſurrexit ter
tia die ſcd̃m ſcripturas: et qa
viſus eſt cephe: ⁊ poſt hoc vn
decim. Deinde viſus eſt plus
q̃ quingẽtis fratribus ſimul:
ex qbꝰ multi manent vſq; ad-
huc: qdã aũt dormierũt. De-
inde viſus eſt iacobo: deinde
apoſtolis oĩbus. Nouiſſime
aũt oĩum/ tãq̃ abortiuo/viſus
eſt ⁊ mihi. Ego enĩ ſum mini
mus apoſtoloꝝ/q nõ ſum di-
gnus vocari apoſtolus: qm̃
pſecutꝰ ſuz eccleſiã dei. Gra-
tia aũt dei ſum id qd̃ ſum: et
gratia eiꝰ i me vacua nõ fuit.
Grad. In deo ſpauit cor meũ
⁊ adiutꝰ ſum: ⁊ refloruit caro mea
⁊ ex volũtate mea ꝯfitebor illi. V.
Ad te dñe clamaui: deus meus ne
ſileas ne diſcedas a me. Alla. V.
Dñe deꝰ ſalutis mee i die clamaui
⁊ nocte coraz te. S. Lucã. xviij.
IN illo tpe. Dixit ieſus
ad quoſdã q in ſe confi
debãt/tãq̃ iuſti: et aſpnabant̃
ceteros/parabolã iſtaz. Duo
hoĩes aſcẽdebãt in templũ/vt
orarẽt: vnus phariſeus/⁊ al-
ter publicanꝰ. Phariſeꝰ ſtans
hec apud ſe orabat. Deꝰ/gra-
tias ago tibi: qa nõ ſum ſicut
ceteri hoĩuz/raptores/iniuſti/
adulteri: velut etiã hic publi-

canus. Jeiuno bis ĩ ſabbato: decimas do omniũ que poſſideo. Et publicanus a longe ſtans/ nolebat nec oculos ad celũ leuare: ſed ꝑcutiebat pectus ſuũ/ dicẽs. Deus ꝓpitius eſto mihi peccatori. Dico vobis: deſcẽdit hic iuſtificatus ĩ domũ ſuã ab illo. Quia oĩs q̃ ſe exaltat/ humiliabit: ꝛ qui ſe humiliat/ exaltabit. Offer.

Exaltabo te dñe quoniã ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuꝑ me. dñe clamaui ad te/ ꝛ ſanaſti me. Sec. Tibi dñe ſacrificia dicata reddãtur: que ſic ad honorẽ noĩs tui deferẽda tribuiſti/ vt eadẽ remedia fieri noſtra ꝓſtares. Per. Cõio.

Honora dñm de tua ſubſtãtia: et de primitijs frugũ tuarũ: vt ĩpleãtur horrea tua ſaturitate: et vino torcularia redũdabunt. Compl.

Queſumus dñe deus noſter/ vt quos diuinis reparare nõ deſinis ſacramẽtis/ tuis nõ deſtituas benignus auxilijs. P.

¶ Feria ſexta. Lctõ epl'e bti pauli apl'i. Ad Corith. j. c. ix.

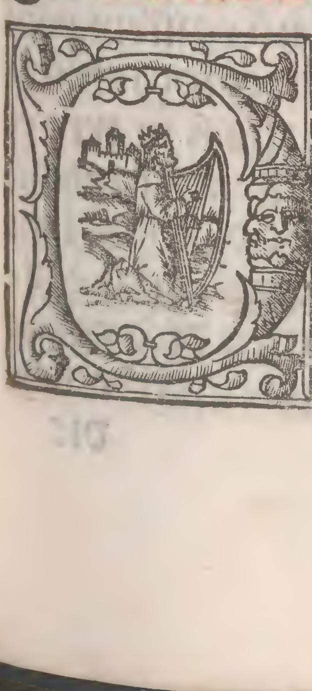
Fratres. Cũ liber eſſem ex oĩbꝰ/ omniũ me ſeruũ feci: vt plures lucrifacerẽ. Et factꝰ ſum iudeis tanq̃ iudeus/ vt iudeos lucrarer. His qui ſub lege ſunt/ q̃ſi ſub lege eſſem/ cũ ipſe nõ eſſem ſub lege: vt eos q̃ ſub lege erãt/ lucrifacerẽ. His q̃ ſine lege erãt tanq̃ ſine lege eſſẽ: cũ ſine lege dei nõ eſſẽ: ſed in lege eſſem xp̃i: vt lucrifacerẽ eos q̃ ſine lege erãt. Factus ſũ infirmis infirmus: vt infirmos lucrifacerez. Oĩbus oĩa factus ſum: vt omnes facerẽ ſaluos.

In illo tp̃e. S. lucã. xvij

Interrogatꝰ ieſus a phariſeis/ quãdo venit regnũ dei. Reſpõdit eis/ ꝛ dixit. Nõ veniet regnũ dei cũ obſeruatiõe neq3 dicẽt/ ecce hic/ aut ecce illic. Ecce enim regnũ dei intra vos eſt. Et ait ad diſcipulos ſuos. Venient dies/ quãdo deſideretis videre vnum diẽ filij hoĩs/ ꝛ nõ videbitis. Et dicẽt vobis. Ecce hic: ecce illic. Nolite ire/ neq3 ſectemini. Nã ſicut fulgur coruſcans de ſub celo in ea que ſub celo ſunt/ fulget: ita erit filiꝰ hoĩs in die ſua. Primũ aũt oportet illuz multa pati: ꝛ reprobari a generatiõe hac. Et ſicut factum eſt in diebus noe: ita erit ꝛ in diebꝰ filij hoĩs. Edebãt ꝛ bibebãt: vxores ducebãt: ꝛ dabant ad nuptias vſq3 in diez qua intrauit noe in arcam: et venit diluuiuz: ꝛ ꝑdidit oẽs.

Similiter/ſicut factũ eſt i diebus loth. Edebãt ⁊ bibebãt: emebant ⁊ vendebãt:plantabant et edificabant. Qua die aũt exijt loth a ſodomis/pluit ignẽ ⁊ ſulphur de celo:⁊ oẽs perdidit. Scdm̃ hec erit/qua die fili⁹ hoĩs reuelabit̃. In illa hora q̄ fuerit in tecto:⁊ vaſa eius in domo:ne deſcẽdat tollere illa. Et q̄ in agro/ſimiliter nõ redeat retro. Memores eſtote vxoris loth. Quicũq; q̄ſierit aĩam ſuã ſaluã facere/p̄det illã. Et qcũq; p̄diderit illã/viuificabit eã. Dico vobis: in illa nocte erũt duo in lecto vno:vn⁹ aſſumet̃/⁊ alter relinquet̃. Due erunt molentes in vnũ:vna aſſumet̃/⁊ altera reliquet̃. Duo i agro: vnus aſſumet̃/⁊ alter relinq̃tur. Reſpondẽtes dicũt illi. Ubi domine? Qui dixit illis. Ubicunq; fuerit corpus/illuc congregabuntur et aquile.

¶ Dñica duodecima. Intr̃.

Deus in adiutoriũ meũ intende:dñe ad adiuuandum me feſtina:cõfundant̃ ⁊ reuereantur inimici mei qui querunt animã meã. Ps. Auertantur retrorſũ ⁊ erubeſcant:q̄ cogitant mihi mala. Gl'ia p. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne de⁹:q̄ abũdãtia pietatis tue ⁊ merita ſupplicũ excedis ⁊ vota:effũde ſup̄ nos miſericordiã tuã: vt dimittas q̄ cõſcientia metuit/ ⁊ adijcias qđ oratio nõ p̄ſumit. P. Lectio ep̄le bti Pauli ap̄li. Ad Corinth.ij.c.iij.

Fratres. Fiduciã talẽ habemus per chr̃m ad deũ:nõ q̄ ſufficiẽtes ſimus cogitare aliq̄d a nobis quaſi ex nobis:ſed ſufficiẽtia noſtra ex deo eſt. Qui et idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamẽti:nõ littera/ſed ſpiritu. Littera eni occidit:ſpũs aũt viuificat. Qđ ſi miniſtratio mortis litteris deformata/ in lapidib⁹ fuit in gloria: ita vt nõ poſſẽt intẽdere filij iſrael in faciẽ moyſi: p̄pter gloriã vultus eius/que euacuat̃: quõ nõ magis miniſtratio ſpiritus erit in gloria? Nã ſi miniſtratio damnatiõis i gloria eſt:multomagis abũdat miniſteriũ iuſticie in gl'ia. Grad.

Benedicã dñm in omni tẽpore: ſemp̄ laus eius in ore meo. V. In dño laudabit̃ aĩa mea:audiãt manſueti ⁊ letent̃. Alleluia. V. Dñe

refugiũ factus es nobis a generatiõe ꝛ progenie. S. Marcũ. vij.

IN illo tpe. Exiẽs ieſus de finib⁹ tyri/venit ꝑ ſidonez ad mare galilee/ inter medios fines decapoleos. Et adducũt ei ſurdũ ꝛ mutum: ꝛ depcabant eũ/ vt iponat illi manũ. Et apprehendẽs eũ de turba ſeorſũ/ miſit digitos ſuos in auriculas ei⁹: ꝛ expuẽs/ tetigit linguã ei⁹. Et ſuſpiciens i celũ/ ingemuit: ꝛ ait illi. Ephpheta: qd eſt adaperire. Et ſtatim apte ſunt aures ei⁹: ꝛ ſolutũ eſt vinculum lingue ei⁹/ ꝛ loquebat recte. Et pcepit illis/ ne cui dicerẽt. Quãto aũt eis pcipiebat/ tãto magis plus pdicabãt: ꝛ eo ãpli⁹ admirabant/ dicentes. Bene oĩa fecit: ꝛ ſurdos fecit audire/ ꝛ mutos loq. Offer. Precatus eſt moyſes in cõſpectu dñi dei ſui: ꝛ dixit. pcatus eſt moyſes in ꝯſpectu dñi dei ſui: ꝛ dixit. q̃re dñe iraſceris in poplo tuo: parce ire aĩe tue: memento abraã iſaac et iacob/ quib⁹ iuraſti dare terrã fluẽtez lac ꝛ mel. ꝛ placat⁹ fact⁹ eſt dñs d malignitate/ quã dixit facere populo ſuo. Secr. Reſpice dñe qm̃s ad noſtrã ꝓpiti⁹ ſeruitutẽ: vt qd offerim⁹/ ſit tibi munus acceptũ: ſit noſtre fragilitati ſubſidiũ. P. Cõio. De fructu operũ tuoꝝ dñe ſatiabitur terra: vt educas panẽ de terra/ ꝛ vinũ letificet coꝛ hoĩs. vt exhilaret faciẽ in oleo: ꝛ panis coꝛ hoĩs cõfirmet. Cõpl. Gaudeat qm̃s dñe populus tu⁹ ſemp tua benedictiõe ꝯfiſus: vt tpalibus beneficijs adiuuet/ ꝛ erudiat eternis. P d. ¶ Feria ſexta.

Lcõ epl'e beati pauli apl'i. ad Cori. j. c. x.

FRatres. Fugite ab idoloꝝ cultura. Ut prudẽtibus loquoꝛ/ voſipſi iudicate qd dico. Calix bñdictiõis cui benedicim⁹: nõne communicatio ſanguinis chꝛi eſt? Et panis quẽ frangimus: nõne participatio coꝛporis dñi eſt? Quoniã vnus panis ꝛ vnũ coꝛp⁹ multi ſum⁹: oẽs q de vno pane ꝛ de vno calice participamus. In xp̃o ieſu dño noſtro. S. Matth. xj.

IN illo tpe. Cepit ieſus exprobrare ciuitatibus/ in quib⁹ facte ſũt plurime virtutes ei⁹: qa nõ egiſſent penitentiã. Ue tibi coroçaim: ve tibi bethſaida: qa ſi in tyro et ſidone facte eſſent virtutes/ q̃ facte ſunt in vobis: olim i cilicio ꝛ cinere penitentiaz egiſſent. Uerũtamen dico vobis: tyro et ſidoni remiſſi⁹ erit in

die

die iudicij/q̃ꝫ vobis. Et tu ca/
pharnaũ/nunqd vſqꝫ in celũ
exaltaberis? Uſqꝫ in infernũ
deſcẽdes. Quia ſi ĩ ſodomis
facte fuiſſent virtutes/que fa
cte ſunt in te: forte mãſiſſent
vſqꝫ in hãc diẽ. Uerũtamẽ di
co vobis: qa terre ſodomoꝝ
remiſſius erit ĩ die iudicij/ q̃ꝫ
tibi. ¶ Dominica tredecima.

Eſpice dñe in
teſtamentũ tu
um: ⁊ animas
pauperũ tuo/
rũ ne derelin
quas in finez.
exurge dñe ⁊
iudica cauſaz
tuaz: ⁊ ne obliuiſcaris voces que/
rentiũ te. Ps. Ut quid deus repu
liſti in finẽ: iratus eſt furor tuus ſu
per oues paſcue tue. Glia. Oro.
Omnipotẽs ⁊ miſericors
deus/de cuiꝰ munere ve
nit: vt tibi a fidelibus tuis di/
gne ⁊ laudabiliter ſeruiat: tri
bue qm̃s nobis: vt ad ꝓmiſ/
ſiones tuas ſine offenſiõe oc/
curramus. P. Lctõ epl'e bti
Pauli apl'i. Ad Galathas. iij.
Fratres. Abrae dicte ſũt
ꝓmiſſiões/⁊ ſemini eiꝰ.
Nõ dicit/⁊ ſeminibꝰ/quaſi in
multis: ſed quaſi in vno/⁊ ſe/
mini tuo q eſt xp̃s. Hoc autẽ
dico teſtamentũ cõfirmatũ a
deo/ que poſt quadringẽtos
⁊ triginta annos facta eſt lex:
nõ irritũ facit/ad euacuandã
promiſſionem. Nã ſi ex lege
hereditas iaz nõ ex ꝓmiſſio/
ne. Abrae aũt per repromiſ/
ſionẽ donauit deꝰ. Quid igit̃
lex? Propter trãſgreſſionem
poſita eſt/donec veniret ſemẽ
cui ꝓmiſerat: ordinata per an
gelos in manu mediatoris.
Mediator aũt vnius nõ eſt:
deus aũt vnus eſt. Lex ergo
aduerſus ꝓmiſſa dei? Abſit.
Si enĩ data eſſet lex/ que poſ
ſet viuificare/vere ex lege eſ/
ſet iuſticia. Sed concluſit ſcri
ptura oĩa ſub peccato: vt pro/
miſſio ex fide ieſu chr̃i daret̃
credẽtibus. Grad. Reſpice
dñe in teſtamentũ tuũ: ⁊ aĩas pau/
perũ tuoꝝ ne obliuiſcaris in finẽ.
V. Exurge dñe ⁊ iudica cauſã tuã
memor eſto opprobrij ſeruoꝝ tuo
rũ. Alla. V. Uenite exultemus
dño: iubilemꝰ deo ſalutari noſtro.
V. Preoccupemꝰ faciẽ eiꝰ in con/
feſſione: ⁊ in pſalmis iubilemꝰ ei.
¶ Secundum Lucam. x.
In illo tp̃e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Beati oculi q
vidẽt/que vos videtis. Dico
enĩ vobis/ꝙ multi ꝓphete ⁊
reges voluerũt videre q̃ vos

videtis/⁊ nō viderūt:⁊ audi-
re que auditis/⁊ nō audierūt.
Et ecce quidā legiſperitꝰ ſur-
rexit/tentās illū/⁊ dicēs. Ma
giſter/qd faciēdo vitā eternā
poſſidebo? At ille dixit ad eū.
In lege qd ſcriptū eſt? Quō
legis? Ille reſpōdens dixit.
Diliges dñm deū tuū ex to-
to corde tuo/⁊ ex tota anima
tua/⁊ ex oībus viribꝰ tuis: et
ex omni mente tua:⁊ ꝓximū
tuū ſicut teipſuz. Dixitqꝫ illi.
Recte reſpondiſti:hoc fac/et
viues. Ille aūt volēs iuſtifi-
care ſeipſū/dixit ad ieſum. Et
qs eſt meus ꝓximus? Suſpi
ciens aūt ieſus/dixit. Homo
qdā deſcēdebat ab hieruſalē
in hierico/ et incidit in latro-
nes:q etiā deſpoliauerūt eū:
⁊ plagis impoſitis abierunt/
ſemiuiuo relicto. Accidit aūt
vt ſacerdos qdā deſcenderet
eadem via:⁊ viſo illo/preteri
uit. Similiter ⁊ leuita/cū eſſet
ſecus locū/⁊ videret eū/ꝑtrā
ſijt. Samaritanus aūt quidā
iter faciens/venit ſecus eū:et
vidēs eū/miſericordia motus
eſt. Et appropians/alligauit
vulnera eiꝰ/infundēs oleū ⁊
vinū. Et imponēs illū in iu-
mentū ſuū/duxit in ſtabulū:
⁊ curā eius egit. Et altera die
ꝓtulit duos denarios:⁊ dedit
ſtabulario/⁊ ait. Curā illiꝰ ha-
be:⁊ qdcūqꝫ ſuperogaueris/
ego cū rediero/reddam tibi.
Quis hoꝝ triū videt̃ tibi ꝓ-
ximus fuiſſe illi/q incidit in
latrones? At ille dixit. Qui
fecit miſericordiaz in illū. Et
ait illi ieſus. Uade/⁊ tu fac ſi-
militer. **Offer.** **I** n te ſperaui
dñe dixi tu es deus meꝰ: in mani-
bus tuis tēpora mea. **Sec.** **H** o-
ſtias dñe qm̃s ꝓpitiatus intē
de/quas ſacris altaribꝰ exhi-
bemus:vt nobis indulgētiaz
largiēdo/tuo noī dent hono-
rē. P. **Cōio.** **P** anē de celo de-
diſti nobis dñe habentē omne de-
lectamētū ⁊ oēz ſaporē ſuauitatis.
Cōpl. **V** iuificet nos q̄s dñe
huiꝰ participatio ſumpta my
ſterij:et pariter nobis expia-
tionē tribuat et munimē. P.

¶ Feria ſexta. Lctō epl'e bti pauli apl'i. Ad Theſſa.j.c.iij.

F Ratres. Quam eni gra
tiarū actionē poſſumus
deo retribuere pro vobis in
omni gaudio/quo gaudemꝰ
ꝓpter vos ante deū noſtruz:
nocte ac die abūdantiꝰ oran-
tes/vt videamꝰ faciē veſtraz:
⁊ cōpleamus ea que deſunt fi-
dei veſtre? Ipſe aūt deus ⁊ pa
ter noſter/⁊ dñs ieſus chriſtꝰ/

dirigat vitam noſtrā ad vos. Uos autē dñs multiplicet:et abūdare faciat charitatē veſtrā in inuicē/ꝛ in oēs:queād modū ꝛ nos in vobis ad cōfirmāda corda vr̃a ſine querela i ſanctitate ante deū ꝛ patrē noſtrū/in aduētu dñi noſtri ieſu chr̄i cū oībus ſanctis eius. Secūdū Lucam. xiij.c.

In illo tpe. Dum iret ieſus per ciuitates ꝛ caſtella docēs:ꝛ iter faciens in hieruſalem. Ait aūt illi quidam. Dñe/ſi pauci ſunt q ſaluanť? Ipſe aūt dixit ad illos. Contendite intrare per anguſtam portā:qa multi(dico vobis) q̃rent intrare/ꝛ nō poterunt. Cū aūt intrauerit pr̄familias/ꝛ clauſerit oſtiū: et incipietis foris ſtare:ꝛ pulſare oſtiū dicentes. Dñe/aperi nobis. Et reſpōdēs dicet vobis. Neſcio vos/vnde ſitis. Tūc icipietis dicere. Māducauimus corā te/ꝛ bibimus: ꝛ in plateis noſtris docuiſti. Et dicet vobis. Neſcio vos/vnde ſitis. Diſcedite a me oēs opariȷ iniqtatꝫ. Ibi erit flet⁹ ꝛ ſtridor dentiū: cū videritis abraam ꝛ iſaac ꝛ iacob/ꝛ omnes ꝓphetas i regno dei:vos autē expelli foras. Et veniēt ab oriēte ꝛ occidēte/ꝛ aqlone et auſtro:ꝛ accūbēt in regno dei. Et ecce ſūt nouiſſimi q erāt primi: et ſūt ꝑmi/q erāt nouiſſimi. ¶ Dñica decimaquarta. Introitus.

Rotector noſter aſpice deus: ꝛ reſpice in faciē chr̄i tui: quia melior eſt dies vna i atriȷs tuis ſup milia.

Ps. Quā dilecta tabernacula tua dñe virtutū:ↄcupiſcit ꝛ deficit aīa mea i atria dñi. Gl'ia pa. Oratio.

OMnipotēs ſempiterne deus/da nobis fidei ſpei ꝛ charitatis augmentū: et vt mereamur aſſequi qđ ꝓmittis/fac nos amare quod precipis. Per. Lectio ep̄le beati pauli ap̄li. Ad galath. v.

FRatres. Spū ambulate/ꝛ deſideria carnis nō perficietis. Caro enim cōcupiſcit aduerſus ſpiritū:ſpūs aūt aduerſus carnē. Hec enī ſibiinuicē aduerſanť:vt nō quecūqꝫ vultis/illa faciatis. Qđ ſi ſpū ducimini/nō eſtis ſub lege. Manifeſta aūt ſunt opa carnis:q̃ ſunt/fornicatio/immundicia/impudicitia/luxuria/idolorꝫ ſeruitus/veneficia/inimicitie/

cōtentiões/emulationes/ire/
rixe/diſſenſiones/ſecte/inui-
die/homicidia/ebrietates/cō-
meſſatiões/ꝛ his ſimilia:que
p̄dico vobis/ſicut p̄dixi:quo-
niā q talia agūt/regnū dei nō
cōſequenẗ.Fructus aūt ſpūs/
eſt charitas/gaudiū/pax/pa-
tientia/benignitas/bonitas/
longanimitas/manſuetudo/
fides/modeſtia/cōtinētia/ca-
ſtitas.Aduerſus huiuſmodi/
nō eſt lex.Qui aūt ſunt chr̄i/
carnē ſuaȝ crucifixerūt/cū vi-
cijs et cōcupiſcentijs. Grad.
Bonū eſt cōfiteri dño ꝛ pſallere
noī tuo altiſſime. ℣. Ad annūciā-
dū mane miſericordiā tuā:ꝛ veri-
tatē tuā per noctē. Alleluia. ℣.
Qm̄ deꝰ magnꝰ dñs:ꝛ rex magnꝰ
ſuper oēm terrā. S. Lucā.xvij.
In illo tpe.Dū iret ieſus
in hieruſalē:tranſibat p
mediā ſamariaȝ ꝛ galileā.Et
cū igredereẗ i quoddā caſtel
lum/occurrerūt ei decē viri le
proſi:q ſteterūt a longe:ꝛ le-
uauerūt vocē ſuā/dicētes.Je
ſu preceptor/miſerere noſtri.
Quos vt vidit/dixit.Jte/oſtē
dite vos ſacerdotibus.Et fa-
ctū eſt dū irent/mūdati ſunt.
Unus aūt ex illis vt vidit qa
mūdatus eſt/regreſſus eſt cū
magna voce magnificās deū.
Et cecidit in faciē ante pedes
eius/gratias agēs:et hic erat
ſamaritanus.Reſpōdēs aūt
ieſus/dixit.Nōne decē mūda
ti ſunt/ꝛ nouē vbi ſunt? Nō
eſt inuētus q rediret/ꝛ daret
gloriā deo/niſi hic alienigena
Et ait illi.Surge/vade:qa fi-
des tua te ſaluū fecit. Offer.
Immittit angelus dñi in circui
tu timentiū eū/ꝛ eripiet eos.guſta
te ꝛ videte/quoniā ſuauis eſt dñs.
Secr. Propitiare qm̄s dñe
populo tuo:ꝓpitiare mune-
ribꝰ:vt hac placatiōe placatꝰ/
ꝛ indulgētiā nobis tribuas/ꝛ
poſtulata cōcedas.P. Cōio.
Panis quem ego dedero caro
mea eſt/ꝓ ſcl̄i vita. Cōpl. Sū-
ptis dñe celeſtibꝰ ſacramētis/
ad redēptionis eterne qm̄s
proficiamus augmentū. P.
¶ Feria ſexta. Lctō eplē btī
pauli aplī. Ad Timoth.j.c.v.
Chariſſime.Preſbyteri
qui bene preſunt/dupli
ci honore digni habeanẗ:ma
xime qui laborāt in verbo et
doctrina.Dicit enī ſcriptura.
Nō alligabis os boui tritu-
ranti.Et dignus eſt operariꝰ
mercede ſua.Aduerſus p̄ſby
terū accuſationē noli recipe/
niſi ſub duobꝰ aut tribꝰ teſti-
bus.Peccātes corā oībus ar-

gue/vt ⁊ ceteri timorẽ habeãt
Teſtor corã deo ⁊ xp̄o ieſu/ et
electis angelis ei⁹:vt hec cu-
ſtodias ſine p̄iudicio:nihil fa
ciens in aliã partẽ declinãdo.

I Scdm Mattheũ. xix.c.

N illo tp̄e. Accedẽs ad
ieſũ qdã/ait illi. Magiſter bo
ne/qd boni faciã/vt habeã vi
tã eternã? Qui dixit ei. Quid
me ĩterrogas de bono? Unus
eſt bonus/deus. Si aũt vis ad
vitã ingredi/ſerua mandata.
Dicit illi. Que? Jeſus aũt di
xit. Non homicidiuz facies.
Nõ adulterabis:nõ facies fur
tũ:nõ falſũ teſtimoniũ dices.
Honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ:⁊
diliges p̄ximũ tuũ ſicut teip-
ſum. Dicit illi adoleſcẽs. Oia
hec cuſtodiui a iuuẽtute mea:
qd adhuc mihi deeſt? Ait illi
ieſus. Si vis pfect⁹ eſſe/vade
vẽde omnia que habes/⁊ da
pauperib⁹:⁊ habebis theſau-
rũ in celo:⁊ veni/ſequere me.

¶ Dñica qntadecima. Intr.

Nclina domi
ne aurem tuã
ad me ⁊ exau
di me: ſaluuz
fac ſeruũ tuũ
dus me⁹ ſpan
tẽ i te:miſere
re mihi dñe/
quoniã ad te clamaui tota die. Ps.
Letifica animã ſerui tui: qm̃ ad te
dñe aiam meã leuaui. Gl'ia. Oro.

C Uſtodi q̃s dñe eccleſiã
tuã p̄pitiatiõe ppetua:⁊
qa ſine te labit̃ humana mor
talitas:tuis ſemper auxilijs/⁊
abſtrahat̃ a noxijs:⁊ ad ſalu-
taria dirigat̃. P. Lctõ ep̄le
bti pauli ap̄li. Ad Galath. vj.

F Ratres. Si ſpiritu viui-
mus/ſpũ ⁊ ambulemus.
Nõ efficiamur inanis glorie
cupidi/inuicẽ prouocãtes/in-
uicẽ inuidẽtes. Fratres/et ſi
preoccupatus fuerit homo in
aliquo delicto:vos q ſpiritua
les eſtis/huiuſmodi inſtruite
in ſpũ lenitatis:ↄſiderãs teip
ſum/ne ⁊ tu tẽteris. Alter alte
rius onera portate:⁊ ſic ĩple-
bitis legẽ xp̄i. Nã ſi qs exiſti
mat ſe aliqd eſſe/cũ nihil ſit:
ipſe ſe ſeducit. Opus aũt ſuũ
p̄bet vnuſqſqz:⁊ ſic in ſemet-
ipſo tm̃ gloriã habebit/et nõ
in altero. Unuſqſqz eni onus
ſuũ portabit. Cõmunicet aũt
is q catechizat̃ verbo/ei q ſe
catechizat in omnib⁹ bonis.
Nolite errare: deus nõ irri-
det̃. Que eni ſeminauerit ho
mo/hec ⁊ metet. Quoniaz q
ſeminat in carne ſua/de carne
⁊ metet corruptionẽ. Qui au

tem ſeminat in ſpũ/ de ſpiritu
metet vitã eternã. Bonũ aũt
faciẽtes/nõ deficiamus:tẽpo
re eni ſuo metem⁹/nõ deficiẽ
tes. Ergo dũ tẽpus habem⁹/
operemur bonũ ad oẽs: maxi-
me aũt ad domeſticos fidei.
Grad. Bonũ eſt ꝯfidere i dño/
q̃ꝫ ꝯfidere i hoĩe. ℣. Bonũ eſt ſpe
rare in dño q̃ꝫ ſperare in principi
bus. All'a. ℣. Dñe exaudi ora-
tionem meã: ꝛ clamoꝛ meus ad te
veniat. Scdꝫ Matth. vj.
In illo tp̃e. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Nemo poteſt
duob⁹ dñis ſeruire. Aut eniꝫ
vnũ odio habebit/ꝛ alterũ di
liget:aut vnũ ſuſtinebit/ ꝛ al-
terũ cõtẽnet. Nõ poteſtis deo
ſeruire ꝛ mãmone. Jdeo di-
co vobis : ne ſoliciti ſitis aĩe
veſtre/qd mãducetis:neqꝫ coꝛ
poꝛi veſtro quid induamini.
Nõne aĩa plus eſt/q̃ꝫ eſca : et
coꝛp⁹ plus/q̃ꝫ veſtimẽtũ? Re
ſpicite volatilia celi:qm̃ non
ſerũt/neqꝫ metũt/neqꝫ cõgre-
gãt in hoꝛrea: et pater veſter
celeſtis paſcit illa. Nõne vos
magis pluris eſtis illis? Quis
aũt veſtrũ cogitãs/poteſt adij
cere ad ſtaturã ſuaꝫ cubitum
vnũ? Et de veſtimẽtis qd ſoli-
citi eſtꝫ? Cõſiderate lilia agri/
quõ creſcũt: nõ laboꝛãt/neqꝫ
nent. Dico aũt vobis:qm̃ nec
ſalomon in oĩ gloꝛia ſua co-
optus eſt/ſicut vnũ ex iſtis. Si
eni fenũ agri/ qd̃ hodie eſt/ꝛ
cras in clibanũ mittit̃ / de⁹ ſic
veſtit:quãtomagis vos mo-
dice fidei? Nolite ergo ſoli-
citi eſſe/dicẽtes: qd mãduca-
bim⁹/aut qd bibem⁹/aut quo
operiemur? Hec eni oĩa gẽtes
inqrũt. Scit eni pater veſter:
qa his oĩbus ĩdigetis. Que-
rite ergo primũ regnũ dei/ ꝛ
iuſticiã ei⁹:ꝛ hec oĩa adijcien
tur vobis. Offer. Expectãs
expectaui dñm et reſpexit me : et
exaudiuit depꝛecationẽ meã:ꝛ im
miſit i os meũ canticũ nouũ/hym
nũ deo noſtro. Secr. Concede
nobis qm̃s dñe:vt hec hoſtia
ſalutaris/et noſtroꝝ fiat pur-
gatio delictoꝝ:ꝛ tue ꝑpitia-
tio maieſtatis. P. Cõio. Qui
mãducat carnẽ meã ꝛ bibit ſangui
nẽ meũ : in me manet ꝛ ego in eo:
dicit dñs. Cõplẽ. Purificent
ſemꝑ ꝛ muniãt tua ſacramẽta
nos de⁹:ꝛ ad ꝑpetue ducant
ſaluationis augmentũ. Per.
¶ Feria ſexta. Ep'la. Cõſide
rate ap'l'm ꝛ põtificẽ ꝯfeſ. Re
qre feria ſexta ante ſeptuage
ſimã. fol. 24. Scdꝫ Lucã. xx.
In illo tp̃e. Factũ eſt in
vna dierũ/docente ieſu

populũ in tẽplo/ ⁊ euãgelizã
te:cõuenerũt principes ſacer
dotũ ⁊ ſcribe cũ ſenioribꝰ: et
aiũt dicẽtes ad ieſum. Dic no
bis / in q̃ poteſtate hec facis?
Aut qs eſt/q dedit tibi hãc po-
teſtatẽ? Reſpõdens aũt ieſus
dixit ad illos. Interrogabo
vos ⁊ ego vnũ verbũ:reſpon
dete mihi. Baptiſmũ ioãnis/
de celo erat/an ex hoĩbus? At
illi cogitabãt ĩtra ſe dicentes.
Quia ſi dixerimus/ de celo:
dicet. Quare ergo nõ credi-
diſtis illi? Si aũt dixerimus/
ex hoĩbꝰ:plebs vniuerſa lapi
dabit nos. Certi ſunt enĩ/ ioã
nem ꝓphetã eſſe. Et reſpõde
rũt ſe neſcire vnde eſſet. Et ie
ſus ait illis. Neqꝫ ego dico vo
bis/ĩ qua poteſtate hec facio.

¶ Dñica decimaſexta. Intro.

Iſerere mihi
dñe qm̃ ad te
clamaui tota
die:qa tu dñe
ſuauis ac mi-
tis es:⁊ copi
oſus in miſe-
ricordia om-
nibꝰ inuocãtibꝰ te. Ps. Inclina dñe
aurẽ tuam mihi ⁊ exaudi me: qm̃
inops et pauꝑ ſum ego. Glĩa pr̃i.

E Ccleſiã tuaꝫ dñe Oro.
miſeratio ꝯtinuata mũ
det ⁊ muniat: et qa ſine te nõ
poteſt ſalua ſubſiſtere/tuo ſẽ-
per munere gubernet. Per.

Lcõ epl'e beati pauli apl'i. Ad Epheſi.iij.

F Ratres. Ob- ſecro vos ne deficiatis in
tribulationibꝰ meis ꝓ vobis/
q̃ eſt gloria veſtra. Huius rei
gratia flecto genua mea ad
patrẽ dñi noſtri Ieſu xp̃i: ex
quo oĩs paternitas in celis ⁊
in terra noĩatur: vt det vobis
ſm diuitias glorie ſue virtu-
tẽ: corroborari ꝑ ſpũꝫ eius in
interiori hoĩe/chr̃m habitare
per fidẽ in cordibꝰ veſtris. In
charitate radicati et fundati:
vt poſſitis comprehẽdere cũ
oĩbus ſctĩs/que ſit latitudo ⁊
longitudo/⁊ ſublimitas/⁊ ꝓ-
fundũ. Scire etiã ſuꝑeminen
tẽ ſciẽtie charitatẽ xp̃i:vt im-
pleamini in oẽm plenitudi-
nẽ dei. Ei aũt q potẽs eſt oĩa
facere ſuꝑabundãter q̃ꝫ peti-
mus aut ĩtelligimꝰ/ ſcd̃m vir
tutẽ que operat̃ in nobis. Ip
ſi gloria in eccleſia/ ⁊ in chr̃o
ieſu/in oẽs generatiões ſecu
li ſc'lorũ ãmẽ. Grad. T ime-
bũt gẽtes nomẽ tuũ dñe: ⁊ oẽs re
ges terre gloriã tuã. V. Qm̃ edifi
cauit dñs ſion et videbit̃ in maie-
ſtate ſua. Alla. V. Paratuꝫ cor
meum deus paratum cor meum:

cantabo et pſallam in gloria mea. **Secundũ Lucam. vij.** In illo tpe. Ibat ieſus in ciuitaté/que vocatur naim: ⁊ ibant cũ eo diſcipuli ei⁹/⁊ turba copioſa. Cũ aũt appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunct⁹ efferebat̃/filius vnicus matris ſue: ⁊ hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cũ illa. Quã cũ vidiſſet dñs/ miſericordia mot⁹ ſup eã/dixit illi. Noli flere. Et acceſſit/et tetigit loculũ. Hi aũt q portabãt ſteterũt. Et ait. Adoleſcẽs/tibi dico ſurge. Et reſedit q erat mortu⁹: ⁊ cepit loq: ⁊ dedit illũ matri ſue. Accepit aũt oẽs timor: ⁊ magnificabãt deũ/dicẽtes. Quia ꝓpheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ qa de⁹ viſitauit plebẽ ſuã. **Offer.** Dñe in auxiliũ meũ reſpice. cõfundant̃ ⁊ revereant̃ q querũt aiam meã: vt auferãt eã. dñe in auxiliũ meũ reſpice. **Secr.** Tua nos dñe ſacramẽta cuſtodiãt: ⁊ ꝯtra diabolicos ſemp tueant̃ icurſus. P. **Cõio.** Dñe memorabor iuſticie tue ſoli⁹: de⁹ docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſqꝫ in ſenectã ⁊ ſeniũ de⁹ ne derelinqs me. **Cõplẽ.** Mẽtes noſtras et corpa poſſideat qñs dñe doni celeſtis opatio: vt nõ noſter ſenſus in nobis/ſed iugiter eius ꝓueniat effect⁹. P. **¶ Feria ſexta. Lctõ epl'e bti Pauli apl'i. Ad philippẽ. ij.** Fratres. Si qua cõſolatio in chr̃o/ ſi quod ſolatium charitatis/ ſi qua ſocietas ſpiritus: ſi qua viſcera miſerationis: implete gaudiũ meũ/vt idez ſapiatis: eãdẽ charitatẽ habẽtes: vnanimes idipſũ ſentientes. Nihil per cõtentionẽ/neqꝫ p inanem gloriã/ſed in humilitate ſuperiores ſibijnuicẽ arbitrãtes. Nõ que ſua ſunt ſinguli ꝯſiderãtes: ſed ea que alioꝝ. In chriſto Jeſu dño noſtro. **S. lucã. xij.** In illo tẽpo re. Dixit ad ieſũ qdã de turba. Magr̃/dic fratri meo/ vt diuidat mecũ hereditatez. At ille dixit ei. Homo/qs me cõſtituit iudicẽ/aut diuiſorez ſupra vos? Dixitqꝫ ad illos. Uidete ⁊ cauete ab oĩ auaricia: qa nõ in abũdantia cuiuſqꝫ vita ei⁹ eſt/ex his que poſſidet. Dixit aũt ſimilitudinez ad illos/dicẽs. Hois cuiuſdã diuitis vberes fruct⁹ ager attulit: et cogitabat intra ſe dicẽs. Quid faciã/ q nõ habeo quo ꝯgregez fructus meos? Et dixit. Hoc faciã: deſtruam horrea mea: et maiora faciã:

ꝛ illuc cõgregabo oĩa q̃ nata ſunt mihi/et bona mea:et dicã aĩe mee. Aĩa/habes multa bona: poſita in annos plurimos:requieſce/comede/bibe/epulare. Dixit aũt illi deus. Stulte/hac nocte aĩam tuam repetũt a te: que aũt paraſti/cuius erũt? Sic eſt q ſibi theſauriçat/ꝛ nõ eſt in deũ diues. Dixitq; ad diſcipulos ſuos. Ideo dico vobis. Nolite ſoliciti eſſe aĩe veſtre qd mãducetis:neq; corpori/quid iduamini. Aĩa plus eſt q̃ eſca: et corpus plus q̃ veſtimentuz. Cõſiderate coruos: qa nõ ſeminant/neq; metunt: quibus non eſt cellariũ/neq; horreũ: ꝛ deus paſcit illos. ¶ Dñica decimaſeptima. Introitus.

IUſtus es dñe et rectũ iudiciũ tuũ:fac cũ ſeruo tuo ſm miſericordiã tuã. Ps. Bti immaculati i via: q ambulãt in lege dñi. Gloria pri. Oro.

TUa nos dñe qſ̃s gratia ſemp ꝛ p̃ueniat ꝛ ſequatur:ac bonis opib⁹ iugiter p̃ſtet eſſe intẽtos. P. Lcõ epl'e bti pauli apli. Ad Epheſi. iiij.

FRatres. Obſecro vos ego vinct⁹ in dño:vt digne ambuletis vocatiõe qua vocati eſtis: cũ oĩ humilitate ꝛ manſuetudine/cũ patientia ſupportãtes inuicẽ in charitate:ſoliciti ſeruare vnitatẽ ſpiritus in vinculo pacis. Unuz corp⁹ ꝛ vnus ſpũs:ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocatiõis veſtre. Unus dñs/vna fides/vnũ baptiſma. Unus deus ꝛ pater oĩum:q eſt ſup oẽs ꝛ p oĩa/ꝛ in oĩbus nobis. Qui eſt benedict⁹ in ſecula ſeculoꝝ amen. Grad. Beata gens cui⁹ eſt dñs deus eoꝝ:populus quem elegit dñs in hereditatẽ ſibi. ℣. Uerbo dñi celi firmati ſunt:ꝛ ſpiritu oris eius omnis virtus eoꝝ. Alleluia. ℣. In exitu iſrael ex egypto: domus iacob d populo barbaro. ℣. Facta eſt iudea ſctificatio ei⁹: iſrael poteſtas ei⁹. S. Lucã. xiiij.

IN illo tẽpore. Cũ intraret ieſus in domum cuiuſdam principis phariſeoꝝ ſabbato mãducare panẽ:ꝛ ipſi obſeruabãt eũ. Et ecce homo qdã hydropicus/erat ãte illũ. Et rñdens ieſus/dixit ad legiſpitos ꝛ phariſeos/dicẽs. Si licet ſabbato curare? At illi tacuerũt. Ipſe vo apprehẽſum ſanauit eũ/ac dimiſit. Et

reſpõdẽs ad illos dixit. Cuiꝰ
veſtrũ aſinus aut bos in pu-
teũ cadet: ⁊ nõ ꝯtinuo extra-
het illũ die ſabbati? Et nõ po
terãt ad hec reſpõdere illi. Di
cebat autẽ ⁊ ad inuitatos pa-
rabolã / intẽdẽs qũo primos
accubitus eligerẽt / dicẽs ad il
los. Cũ iuitatus fueris ad nu-
ptias / nõ diſcũbas ĩ primo lo
co: ne forte honoratior te ſit
ĩuitatus ab illo: ⁊ veniẽs is q
te ⁊ illũ vocauit / dicat tibi: da
huic locũ: ⁊ tũc incipias cũ ru
bore / nouiſſimũ locũ tenere.
Sed cũ vocatus fueris / vade /
⁊ recũbe in nouiſſimo loco:
vt cũ venerit q te inuitauit / di
cat tibi. Amice / aſcẽde ſupius.
Tũc erit tibi gloria / coram ſi-
mul diſcũbẽtibus. Quia oĩs
q ſe exaltat / humiliabiť: ⁊ qui
ſe humiliat / exaltabiť. Offer.
O raui deũ meum ego daniel di-
cẽs: exaudi dñe p̃ces ſerui tui: illu
mina faciẽ tuã ſup ſanctuariũ tuũ:
⁊ ꝓpitius intẽde populũ iſtũ ſup
quẽ inuocatũ eſt nomen tuũ deus.
Secr. M ũda nos dñe q̃s ſa
crificij p̃ſentis effectu: ⁊ ꝑfice
miſeratus in nobis: vt eiꝰ me
reamur eſſe participes. Per.
Cõio. V ouete et reddite dño
deo veſtro: oẽs q in circuitu eiꝰ af
fertis munera: terribili ⁊ ei q au-
fert ſpũm p̃cipũ: terribili apud
oẽs reges terre. Cõplẽ. P uri
fica dñe q̃s mẽtes noſtras be
nignus / ⁊ renoua celeſtibꝰ ſa-
cramẽtis: vt ꝯſequẽter corpo
rũ p̃ſens pariter ⁊ futurũ ca-
piamus auxiliũ. P. ℭ Feria
q̃rta in q̃ttuor tẽporibꝰ. Intr.
E Xultate deo adiutori no-
ſtro: iubilate deo iacob: ſu
mite pſalmũ iocũdũ cum
cithara: canite initiũ mẽſis tuba:
q͂a p̃ceptũ in iſrael eſt: ⁊ iudicium
deo iacob. P̃s. Buccinate in neo-
menia tuba in inſigni die ſolẽnita
tis veſtre. Glĩa patri. Kyrielei-
ſon feriali finito / ſine Dñs vo
biſcũ. vĩ Oremus abſq; Fle-
ctamus genua. Oratio.
M Iſericordie tue reme-
dijs q̃s dñe fragilitas noſtra
ſubſiſtat: vt q̃ ſua ꝯditiõe atte
riť / tua clemẽtia repareť. P.
Lectõ Amos prophete. ix. ca.
H Ec dicit dñs. Ecce dies
veniẽt: ⁊ cõprehẽdet
arator meſſorem: ⁊ calcator
vue mittentẽ ſemen. Et ſtilla
bũt mõtes dulcedinẽ: ⁊ om-
nes colles culti erunt. Et cõ-
uertã captiuitatẽ populi mei
iſrael: ⁊ edificabunt ciuitates
deſertas / ⁊ inhabitabũt i eis:
⁊ plantabũt vineas / ⁊ bibent
vinũ earũ: ⁊ facient hortos / ⁊

comedēt fructus eoꝝ. Et plā
tabo eos sup̱ humū ſuā:⁊ nō
euellā eos vltra de terra ſua/
quā dedi eis. Dicit dñs omni
potēs. Grad. P ropitius eſto
dñe peccatis noſtris: ne quādo di
cant gentes vbi eſt deus eorū. ℣.
Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter:
⁊ ꝑpter honorē nois tui dñe libe
ra nos. Finito grad. dicit̃ Do
minus vobiſcum. Orō.
P reſta qſ dñe familie
tue ſupplicanti: vt dū à cibis
corporalibus ſe abſtinet/a vi
cijs quoq̧ mēte ieiunet. Per.
Lcō libri eſdre. Neemie. viij
I N diebus illis. Cōgre-
gatus eſt oīs populus
q̄ſi vir vnus ad plateam/q̄ eſt
ante portā aquarū: ⁊ dixerūt
eſdre ſcribe / vt afferret librū
legis moyſi / quā preceperat
dñs iſraeli. Attulit ergo eſ-
dras ſacerdos legē corā mul
titudine viroꝝ ⁊ mulierū:cū-
ctiſq̧ q poterāt itelligere / in
die prima mēſis ſeptimi. Et
legit in eo aperte in platea/q̄
erat ante portā aquarū a ma
ne vſq̧ ad mediā diē/in ꝯſpe
ctu viroꝝ ac mulierū ⁊ ſapiē-
tiū. Et aures oīs populi erāt
erecte ad librum. Stetit autē
eſdras ſcriba ſup̱ gradum li-
gneū / quē fecerat ad loquē-
dum:et ſteterunt leuite iuxta
eū. Et aperuit eſdras librū co
rā oī populo. Et benedixit eſ
dras dño deo voce magna.
Et reſpōdit oīs populus amē
amē. Et eleuātes oēs manus
ſuas incuruati ſunt:⁊ adora-
uerūt deū proni ī terrā. Por
ro leuite ſilētiū faciebāt ī po-
pulo/ad audiēdaz legē. Po-
pulus aūt ſtabat ī gradu ſuo.
Et legerūt in libro legis dei
diſtincte/⁊ aperte ad ītelligē
dū. Dixit autē neemias ſacer
dos ⁊ eſdras ſcriba/⁊ leuite in
terpretātes vniuerſo popu-
lo. Dies ſanctificatus eſt dño
deo noſtro. Nolite lugere/⁊
nolite flere. Flebat enim oīs
populus/ cū audiret verba le
gis. Et dixit eis. Ite comedi-
te pinguia:⁊ bibite mulſuz:⁊
mittite partes eis q nō p̄para-
uerūt ſibi: qa ſctūs dies dñi
eſt/⁊ nolite contriſtari. Gau-
diū etenim dñi eſt fortitudo
noſtra. Grad. Q uis ſicut dñs
deꝰ noſter q in altis habitat:⁊ hu
milia reſpicit in celo ⁊ in terra. ℣.
Suſcitās a terra inopē:⁊ de ſterco
re erigēs pauperē. S. marcū. ix.
I N illo tp̄e. Reſpōdēs
vnus de turba dixit ad
ieſuz. Magiſter/attuli filium
meū ad te/ habentē ſpiritum

mutū. Qui vbicūq̄ꝫ eū appꝛe
hēderit/allidit eū:⁊ ſpumat/⁊
ſtridet dētib⁹/⁊ areſcit. Et di-
xi diſcipulis tuis/vt eijcerent
illū:⁊ nō potuerunt. Qui re-
ſpōdens eis/dixit. O genera-
tio incredula/q̄zdiu apud vos
ero? q̄zdiu vos patiar? Affer-
te illū ad me. Et attulerūt eū.
Et cū vidiſſet eū/ſtatim ſpūs
ꝯturbauit illū:⁊ eliſus in ter-
rā/volutabat̄ ſpumās. Et īter
rogauit patrē eius. Quantū
tēpoꝛis eſt/ex quo hoc ei acci
dit? At ille ait. Ab infantia.
Et frequēter eū in ignē ⁊ in
aquā miſit/vt eū ꝑderet. Sed
ſi q̄d potes/adiuua nos/mi-
ſertus noſtri. Jeſus aūt ait il-
li. Si potes credere/oīa poſſi
bilia ſunt credenti. Et conti-
nuo exclamans pater pueri/
cū lachꝛymis aiebat. Credo
dn̄e: adiuua incredulitatem
meā. Et cū vidiſſet ieſus cō-
currētē turbā/cōminatus eſt
ſpiritui immūdo/dicens illi.
Surde ⁊ mute ſpūs/ego pꝛe-
cipio tibi/exi ab eo:⁊ ampli⁹
ne ītroeas ī eū. Et exclamās/
⁊ multū diſcerpēs eū/exijt ab
eo. Et fact⁹ eſt ſicut moꝛtuus:
ita vt multi dicerēt/q̄a moꝛ-
tuus eſt. Jeſus aūt tenēs ma-
nū eius/eleuauit eū:⁊ ſurre-
xit. Et cū introiſſet in domū/
diſcipuli ei⁹ ſecreto īterroga
bāt eū. Quare nos nō potui-
mus eijcere eū? Et dixit illis.
Hoc genus in nullo poteſt
exire/niſi in oꝛōne ⁊ ieiunio.
Offer. Meditabar in mādatis
tuis q̄ dilexi valde: ⁊ leuabo ma-
nus meas ad mādata tua q̄ dilexi.
Secre. Deus q̄ de his terre
fructib⁹ tua ſacramēta ꝯſtare
voluiſti: p̄ſta q̄s: vt ꝑ hec opē
nobis/⁊ p̄ſentis vite ꝯferas ⁊
future. P. Prefatio ferialis.
Cōio. Comedite pinguia ⁊ bi-
bite mulſum: ⁊ mittite partes eis
q̄ nō p̄parauerūt ſibi: ſanct⁹ enim
dies dn̄i eſt/nolite cōtriſtari: gau-
diū eteni dn̄i eſt foꝛtitudo noſtra.
Cōpl. Sumētes dn̄e dona
celeſtia/ſuppliciter depꝛeca-
mur: vt q̄ ſedula ſeruitute te
donāte gerim⁹/dignis ſēſib⁹
tuo munere capiamus. Per.
Si aliquo iſtoꝝ triū dierū vi
gilia ſancti matthei occurre-
rit/miſſa matura de vigilia
fiat/ſūma vo de die. Et ſi ali-
q̄d feſtū nouem lectionū vel
duplex in aliquo eoꝛūdē die
rū venerit/oīa feſto cedūt. Et
dicit̄ pꝛima miſſa in matura
de die. Secunda vero de fe-
ſto memoꝛia vigilie impoſi-
ta. ¶ Feria ſexta. Introitus.

LEtetur coꝛ querētium do/minū: querite dñm ⁊ con/firmamini: q̃rite faciē ei⁹ ſemper. ps. Cōfitemini dño ⁊ in/uocate nomē eius: annūciate inter gētes opera eius. Gloꝛia. Orō.

PReſta queſumus omni potens deus: vt obſer/uationes ſacras annua deuo/tione recolentes/⁊ coꝛpe tibi placeamus ⁊ mēte. Per. Lectio libꝛi Oſee pphete. xiiij.

HEc dicit dñs deus. Cō/uertere iſrael ad dñm deū tuū: quoniā coꝛruiſti in iniqtate tua. Tollite vobiſcū verba: ⁊ ↄuertimini ad dñm/ ⁊ dicite ei. Omnē aufer iniq/tatē/⁊ accipe bonuȝ: ⁊ redde/mus vitulos labioꝝ noſtro/rū. Aſſur nō ſaluabit nos: ſup equos nō aſcēdemus: nec di/cemus vltra/dij noſtri opera manuū noſtrarū: qa eius qui in te eſt miſereberis pupilli. Sanabo ↄtritiōes eoꝝ: dili/gā eos ſpōtanee: qa auerſus eſt furoꝛ me⁹ ab eis. Ero q̃ſi ros: ⁊ iſrael germinabit ſicut liliū. Et erūpet radix ei⁹/vt li/bani ibūt rami ei⁹. Et erit q̃ſi oliua gloꝛia ei⁹: ⁊ odoꝛ eius vt libani. Cōuertent̃ ſedētes in vmbꝛa ei⁹: viuēt tritico: ⁊ germinabūt q̃ſi vinea. Me/moꝛiale ei⁹ ſicut vinū libani. Ephꝛaim qd mihi vltra ido/la: Ego exaudiā ⁊ dirigā eū: ego vt abietē virētem/ex me fruct⁹ eius inuētus eſt. Quis ſapiēs ⁊ intelliget iſta: intelli gens ⁊ ſciet hec: Quia recte vie dñi/⁊ iuſti ambulabūt in eis: p̄uaricatoꝛes vero coꝛruēt ī eis. Grad. Conuertere dñe ali quātulū: ⁊ dep̄care ſup ſuos tuos. ℣. Dñe refugiū fact⁹ es nobis a gñatiōe ⁊ pgenie. S. Lucā. vij.

IN illo tp̄e. Rogabat ie/ſum qdaȝ phariſeus/ vt mādu caret cū illo. Et ingreſ/ſus domū phariſei/ diſcubu/it. Et ecce mulier/que erat in ciuitate peccatrix: vt cogno/uit q̇ ieſus accubuit in domo phariſei: attulit alabaſtrū vn/guēti: ⁊ ſtans retro ſecus pe/des eius/ lachꝛymis cepit ri/gare pedes eius: ⁊ capillis ca pitis ſui tergebat: ⁊ oſculaba/tur pedes ei⁹: ⁊ vnguēto vn/gebat. Uidēs aūt phariſe⁹/q vocauerat eū/ait ītra ſe dicēs. Hic ſi eſſet ppħa/ ſciret vtiqȝ que ⁊ q̃lis eſt mulier q̄ tangit eū: qa peccatrix eſt. Et reſpō/dēs ieſus/dixit ad illū. Simō/ habeo tibi aliqd dicere. At il le ait. Magiſter dic. Duo debi toꝛes erant cuidā feneratoꝛi:

vnus debebat denarios qngē
tos/ ⁊ ali⁹ qnquagita. Nō ha-
bētib⁹ illis vnde redderēt/ do-
nauit vtriſqꝫ. Quis ergo euꝫ
plus diligit? Reſpōdēs ſimō
dixit. Eſtimo / qa is cui plus
donauit. At ille dixit ei. Recte
iudicaſti. Et ꝯuerſus ad mu-
lierē/ dixit ſimoni. Uides hāc
mulierē? Intraui ī domū tuā/
aquā pedib⁹ meis nō dediſti:
hec aūt lachrymis rigauit pe
des meos/ ⁊ capillis ſuis ter-
ſit. Oſculū mihi nō dediſti: hec
aūt ex quo ītrauit/ nō ceſſauit
oſculari pedes meos. Oleo
caput meū nō vnxiſti: hec aūt
vnguēto vnxit pedes meos.
Propter qd dico tibi. Re-
mittunt ei peccata multa: qm̄
dilexit multū. Cui aūt minus
dimittit/ minus diligit. Dixit
aūt ad illam. Remittunt tibi
peccata. Et ceperunt q ſimul
accūbebant / dicere intra ſe.
Quis eſt hic/ qui etiā peccata
dimittit? Dixit aūt ad mulie-
rē. Fides tua te ſaluā fecit: va
de ī pace. Offer. Benedic aīa
mea dño: ⁊ noli obliuiſci oēs re-
tributiōes eius: ⁊ renouabit ſicut
aquile iuuēt⁹ tua. Secr. Acce-
pta tibi ſint dñe q̄ſum⁹ noſtri
dona ieiunij: q̄ ⁊ expiādo nos
tua gratia dignos efficiāt / ⁊

ad ſempiterna promiſſa pdu
cāt. P. Cōio. Aufer a me op-
probriū ⁊ cōtēptū: qa mādata tua
exquiſiui dñe. nā ⁊ teſtimonia tua
meditatio mea eſt. Cōpl. Que
ſumus oipotens deus: vt de
pceptis muneribus gratias
exhibētes/ bñficia potiora ſu
mamus. Per. ¶ Sabbato in
quattuor tēporib⁹. Introit⁹.

Venite adorem⁹ deū ⁊ pro-
cidamus ante dñm. plore
mus ante eū q fecit nos:
qa ipſe eſt dñs deus noſter. Ps.
Preoccupem⁹ faciē eius in ꝯfeſ-
ſione: ⁊ in pſalmis iubilemus ei.
Gloria pa. Statiꝫ poſt Kyrie-
leiſon feriale ſine Dñs vo-
biſcum dicit Oremus. Oro.

Omnipotēs ſempiterne
de⁹ q per ꝯtinētiā ſaluta
rē/ ⁊ corporib⁹ mederis ⁊ mē
tibus/ maieſtatē tuā ſupplices
exoram⁹: vt pia ieiunātiū de-
precatiōe placatus/ ⁊ p̄ſentia
nobis ſubſidia tribuas ⁊ futu
ra. P. Lcō libri Leuiti. xxiij.

In diebus illis. Locu-
tus eſt dñs ad moyſen
dicēs. Decimo die mēſis hu
ius ſeptimi/ dies expiationū
erit celeberrimus: ⁊ vocabi-
tur ſanctus. Affligetiſqꝫ ani-
mas veſtras in eo: ⁊ offere-
tis holocauſtū dño. Oē opus

ſeruile non facietis in tēpore diei hui⁹:qa dies ꝓpitiationis eſt:vt ꝓpitietᷣ vobis dñs de⁹ veſter. Oīs aīa q̄ afflicta nō fuerit die hoc/peribit de populis ſuis. Et q̄ opis quippiā fecerit/delebo eā de populo ſuo. Nihil ergo operis facietis in eo. Legitimū ſempiternuz erit vobis/in cūctis generationibus/ꝛ habitationibus veſtris. Sabbatuz requietiōis eſt:affligetiſqꝫ aīas veſtras. Die nono mēſis ſeptimi/a veſpera vſqꝫ ad veſperaz celebrabitis ſabbata veſtra. Dicit dñs omps. Grad.

Propitius eſto dñe peccatis noſtris: ne quādo dicāt gētes vbi eſt de⁹ eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter:ꝛ ꝓpter honorē nōis tui domine libera nos. Orem⁹.

Da nobis qm̄s Oratio. oīpotēs de⁹:vt ieiunādo tua gratia ſatiemur/ꝛ abſtinēdo cūctis efficiamur hoſtibus fortiores. Per dñm.

Lectō Leuitici.xxiij.ca.

In diebus illis. Locutus eſt dñs ad moyſen dicēs. A qntodecimo die mēſis huius ſeptimi/quādo ꝯgregaueritis oēs fruct⁹ terre veſtre/celebrabitis ferias dñi ſeptē dieb⁹. Die prīo ꝛ die octauo erit ſabbatū/id eſt reges. Sumetiſqꝫ vobis die prīo fruct⁹ arboris pulcherrime/ſpatulaſqꝫ palmarū/ꝛ ramos ligni denſarū frōdiū/ꝛ ſalices de torrente/ꝛ letabimini corā dño deo veſtro. Celebrabitiſqꝫ ſolēnitatē eius ſeptē dieb⁹ ꝑ annū. Legitimū ſempiternum erit vobis in generationib⁹ vr̄is. Mēſe ſeptimo feſta celebrabitis:ꝛ habitabitis ī vmbraculis ſeptē dieb⁹. Oīs qui de genere iſrael eſt: manebit in tabernaculis: vt diſcāt poſteri veſtri/ꝙ in tabernaculis habitare feceriz filios iſrael/cū educerē eos de terra egypti. Ego dominus de⁹ veſter.

Grad. Protector noſter aſpice de⁹:ꝛ reſpice ſuꝑ ſeruos tuos. ℣. Dñe deus virtutū exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Orem⁹. Oro.

Tuere q̄s dñe populum tuū:vt ſalutis eterne remedia/q̄ te īſpirāte reqrim⁹/te largiente ꝯſequamur. P.

Lcō libri Michee ꝓphe.vij.

Domine deus noſter/paſce populū tuum in virga tua: gregem hereditatis tue/habitantes ſolos in ſaltu. In medio carmeli paſcentur baſan ꝛ galaad/iuxta dies antiquos:ſecundum dies

egreſſiõis tue de terra egypti/ oſtẽdã ei mirabilia. Uidebũt gẽtes / ⁊ ↄfundenť ſup omni fortitudine ſua. Quoniã qs deus ſimilis tui? Qui aufers iniqtatẽ: ⁊ trãſfers peccatũ reliquiarũ hereditatis tue. Nõ ĩmittet vltra furorẽ ſuũ/quoniã volẽs miſericordiã eſt: reuerteť ⁊ miſerebiť noſtri. Deponet oẽs iniqtates noſtras: ⁊ ꝓijciet in profundũ maris oĩa peccata noſtra. Dabis veritatẽ iacob: miſericordiam abraã/que iuraſti patribꝰ noſtris a diebꝰ antiquis: dñe deus noſter. Grad. Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in ↄſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuuz meaꝝ ſacrificiũ veſptinũ. Oremꝰ.

Preſta q̃ſumꝰ dñe Orõ. ſic nos ab epulis abſtinere carnalibꝰ: vt a vicijs irruẽtibꝰ pariter ieiunemꝰ. P.

Lctõ Zacharie pphete. viij.

In diebꝰ illis. Factũ eſt verbũ dñi ad me dicẽs. Hec dicit dñs deꝰ exercituũ. Sicut cogitaui / vt affligerez vos/cũ ad iracũdiã me ꝓuocaſſent pr̃es veſtri/⁊ nõ ſuz miſertus: ſic ↄuerſus cogitaui ĩ diebꝰ iſtis/vt benefaciã hieruſalẽ ⁊ domui iuda. Nolite timere. Hec ſunt ergo verba q̃ facietis. Loquimini veritatẽ vnuſqſqz cũ ꝓximo ſuo. Ueritatẽ ⁊ iudiciũ pacis/iudicate ĩ portis veſtris: ⁊ vnuſqſqz malũ ↄtra amicũ ſuũ ne cogitetis in cordibꝰ veſtris: ⁊ iuramẽtum mẽdax ne diligatis. Oĩa eni hec ſũt que odi/dicit dñs. Et factuz eſt verbũ dñi exercituuz ad me dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. Ieiuniũ q̃rti/⁊ ieiuniũ qnti/⁊ ieiuniuz ſeptimi: ⁊ ieiuniũ decimi erit domui iuda ĩ gaudiũ ⁊ ĩ leticiã/⁊ ĩ ſolẽnitates p̃claras. Ueritatẽ tm̃ ⁊ pacẽ diligite dicit dñs exercituũ. Grad. Conuertere dñe aliquãtulũ: ⁊ deprecare ſup ſeruos tuos. ℣. Dñe refugium factus es nobis a generatione ⁊ ꝓgenie. Oremus. Oratio.

Ut nobis dñe tribuis ſolẽne tibi deferre ieiuniũ: ſic nobis q̃s ĩdulgẽtie p̃ſta ſubſidiũ. P. Lcõ danielis pphe. iij. Angelꝰ dñi deſcẽdit cũ azaria ⁊ ſocijs eiꝰ. Require ĩ aduẽtu dñi ſabbato q̃tuor tẽpoꝝ: cũ hymno ſcilicet Bñdictꝰ es dñe deꝰ. fol. 7. Hic diciť Dñs vobiſcũ. Oratio.

Deus q tribꝰ pueris mitigaſti flãmas igniũ: cõcede propitius: vt nos famulos tuos nõ exurat flãma vicioꝝ.

cioꝝ.P. Lctō ep̄l'e btī Pau
li apoſtoli.ad Hebreos.ix.c.

FRatres. Tabernaculuꝫ
factū eſt primuꝫ/in quo
erāt cādelabra ⁊ mēſa/⁊ ꝑpo
ſitio panū/qd̄ dicit̄ ſctā. Poſt
velamētū aūt ſecūdū taberna
culū/qd̄ dicit̄ ſctā ſctōꝝ:aure
um habēs thuribuluꝫ/⁊ arcā
teſtamēti circūtectā ex omni
parte auro:in qua erat vrna
aurea/habēs māna:⁊ virga
aarō que frōduerat:⁊ tabule
teſtamēti/ſup̄ que erāt cheru
bin glorie obūbrātia ꝑpitia
toriū:de qbus nō eſt modo di
cēdū p̄ ſingula. His vero ita
cōpoſitis/in priori quidē ta
bernaculo ſemp̄ introibāt ſa
cerdotes/ſacrificiorū officia
ꝯſumātes. In ſcdo vo/ſemel
in anno ſolus pōtifex/nō ſine
ſanguine/quē offerret ꝓ ſua
⁊ populi ignorantia. Hoc ſi
gnificāte ſpūſctō/nōdū ꝓpa
latam eſſe ſctōꝝ viam/adhuc
priori tabernaculo habēte ſta
tū. Que parabola eſt tp̄is in
ſtantis:iuxta quaꝫ munera ⁊
hoſtie offerunt̄:q̄ nō poſſunt
iuxta ꝯſciētiam p̄fectū facere
ſeruiētē:ſolūmodo ī cibis ⁊ ī
potib⁹/⁊ ī varijs baptiſmati
bus/⁊ iuſticijs carnis:vſqꝫ ad
tēpus correctiōis impoſitis.
Chr̄s aūt aſſiſtēs pōtifex futu
roꝝ bonoꝝ perampli⁹ ⁊ p̄fe
cti⁹/tabernaculū nō manufa
ctū/id eſt nō hui⁹ creationis:
neqꝫ p̄ ſanguinē hircorū/aut
vituloꝝ:ſed p̄ ꝓpriū ſangui
nē ītroiuit ſemel in ſctā:eter
na redēptiōe inuēta. Tract⁹.

LAudate dn̄m oēs gentes: ⁊
collaudate euꝫ oēs populi.
℣. Quoniā cōfirmata eſt ſup̄ nos
miſericordia ei⁹:⁊ veritas dn̄i ma
net ī eternū. Scd̄m Lucā.xiij.

IN illo tp̄e. Dicebat ie
ſus turbis ſimilitudinē
hāc. Arborē fici habebat qdā
plātatā in vinea ſua:⁊ venit q̄
rēs fructū ī illa/⁊ nō inuenit.
Dixit autē ad cultorē vinee.
Ecce anni tres ſūt:ex quo ve
nio/q̄rens fructū in ficulnea
hac/⁊ nō inuenio. Succide er
go illā/vt qd etiā terrā occu
pat: At ille reſpōdēs/dixit il
li. Dn̄e/dimitte illā/⁊ hoc an
no/vſqꝫ dū fodiā circa illaꝫ/⁊
mittā ſtercora. Et ſiquidē fe
cerit fructū:ſin aūt/in futurū
ſuccides eā. Erat aūt docēs ī
ſynagoga eoꝝ ſabbatis. Et
ecce mulier q̄ habebat ſpūm
īfirmitatis annis decē ⁊ octo/
⁊ erat īclinata:nec oīno pote
rat ſurſum reſpicere. Quā cū
videret ieſus/vocauit eaꝫ ad

ſe/ꝛ ait illi. Mulier/ dimiſſa
es ab infirmitate tua. Et im-
poſuit illi manus. Et ↄfeſtim
erecta eſt / ꝛ glorificabat deũ.
Reſpõdẽs aũt archiſynago-
gus/indignãs: quia ſabbato
curaſſet ieſus/dicebat turbe.
Sex dies ſunt in qbꝰ oportet
opari. In his ergo venite ꝛ
curamini / ꝛ nõ ĩ die ſabbati.
Reſpõdẽs aũt ad illũ dñs/di
xit. Hypocrite /vnuſqſqꝫ ve-
ſtrũ ſabbato nõ ſoluit bouem
ſuũ aut aſinũ a pſepio/ ꝛ du-
cit adaquare? Hãc aũt filiam
abrae/quã alligauit ſathanas
ecce decem ꝛ octo annis / nõ
oportuit ſolui a vinculo iſto
die ſabbati? Et cũ hec dice-
ret erubeſcebãt oẽs aduerſa-
rij eiꝰ. Et oĩs populꝰ gaude-
bat ĩ vniuerſis/ q̃ glorioſe fie
bãt ab eo. Offer. D ñe deꝰ ſa-
lutis mee ĩ die clamaui ꝛ nocte co
rã te: ĩtret oratio mea in cõſpectu
tuo dñe. Secr. C õcede qˢ̃
oĩpotẽs deꝰ: vt oculis tue ma
ieſtatis munus oblatũ/ ꝛ gra
tiã nobis pie deuotiõis obti-
neat: ꝛ effectũ beate pennita-
tis acqrat. P. Cõio. M enſe
ſeptimo feſta celebrabitis: cũ ĩ ta-
bernaculis habitare feceriꝫ filios
iſrael: cum educereꝫ eos de terra
egypti. ego dñs deꝰ veſter. Cõpl.

P erficiant in nobis q̃s dñe
tua ſacramẽta qđ ↄtinẽt: vt q̃
nũc ſpecie gerimus/rerũ ve-
ritate capiamus. P. ¶ Dñi-
ca decimaoctaua. Introitus.

D A pacez dñe ſuſtinẽtibꝰ te: vt prophete tui fideles inueniant. exaudi pces ſerui tui / ꝛ plebis tue iſrl. Ps.
Letatꝰ ſum ĩ his q̃ dicta ſũt mihi:
in domũ dñi ibimꝰ. Glia. Oro.

D A q̃s dñe populo tuo
dyabolica vitare conta-
gia: ꝛ te ſolũ deũ pura mente
ſectari. Per. Lectõ eplé beati
Pauli apli. Ad Corinth. j. c. j.

F Ratres. Gratias ago
deo meo ſemper pro vo-
bis/ in gratia dei que data eſt
vobis/in chro ieſu. Quia in
oĩbꝰ diuites facti eſtis in illo/
in omni verbo ꝛ in omni ſciẽ
tia: ſicut teſtimoniũ chri ↄfir-
matũ eſt in vobis: ita vt nihil
vobis deſit in vlla gratia/ex-
pectãtibꝰ reuelationẽ dñi no
ſtri ieſu chri. Qui ꝛ cõfirma-
bit vos vſqꝫ in finẽ ſine crimi
ne: in die aduẽtus dñi noſtri
ieſu chri. Grad. L etatus ſuꝫ
in his que dicta ſunt mihi: in do-

mū dn̄i ibimus. ℣. Fiat pax i vir/
tute tua: ⁊ abūdātia i turrib⁹ tuis.
All'a. ℣. Dilexi quoniā exaudi
uit dn̄s vocē meā. S. math. xxij
IN illo tp̄e. Acceſſerunt
ad ieſū phariſei. Et iter
rogauit eū vnus ex eis legis
doctoꝛ/tentās eū. Magiſter/
qd̄ eſt mandatū magnū in le
ge? Ait illi ieſus. Diliges do-
minū deum tuū ex toto coꝛde
tuo: ⁊ in tota aīa tua: ⁊ in tota
mēte tua. Hoc eſt maximū ⁊
primū mādatū. Scd̄m aūt/ſi-
mile eſt huic. Diliges ꝓximū
tuū ſicut teipſuz. In his duo-
bus mādatis/vniuerſa lex pē
det ⁊ ꝓphete. Cōgregatis aūt
phariſeis/interrogauit eos ie
ſus/dicēs. Quid vobis videt̄
de xp̄o? cui⁹ filius eſt? Dicunt
ei. Dauid. Ait illis. Quō ergo
dauid i ſp̄ū vocat eū dn̄m/di
cēs. Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede
a dextris meis. Donec ponā
inimicos tuos/ſcabellū pedū
tuoꝝ? Si ergo dauid vocat
eum dn̄m: quō filius ei⁹ eſt?
Et nemo poterat ei reſpōde-
re verbū: neqꝫ auſus fuit quiſ
q̄ ex illa die/eū ampli⁹ inter/
rogare. Offer. Sanctificauit
moyſes altare dn̄o: offerēs ſup il/
lud holocauſta: ⁊ immolans victi
mas fecit ſacrificiuz veſpertinū in
odoꝛē ſuauitatis dn̄o deo in ꝯſpe
ctu filioꝝ iſrael. Sec. Maieſta
tē tuā dn̄e ſuppliciter dep̄ca-
mur: vt hec ſctā que gerim⁹/
⁊ a p̄teritis nos delictis exuāt
et futuris. P. Cōio. Tollite
hoſtias ⁊ itroite i atria ei⁹: adoꝛa/
te dn̄m in aula ſancta ei⁹. Cōpl'.
Sctificationib⁹ tuis op̄s de⁹/
⁊ vicia noſtra curent̄: ⁊ reme
dia nobis eterna ꝓueniāt. P.
¶ Feria ſexta. Lctō ep̄le btī
pauli ap̄li. Ad Coꝛinth. i. c. vi.
FRatres. Neſcitis/ qm̄
iniqui regnū dei nō poſſi
debūt. Nolite errare/qa neqꝫ
foꝛnicarij/neqꝫ idolis ſeruiē-
tes/neqꝫ adulteri/ neqꝫ mol-
les/neqꝫ maſculoꝝ cōcubito/
res/neqꝫ fures/neqꝫ auari/ne/
qꝫ ebꝛioſi/neqꝫ maledici/ne-
qꝫ rapaces/regnū dei poſſide-
būt. Et hec aliquādo qdē fui
ſtis: ſed abluti eſtis: ſed ſctifi-
cati eſtis: ſed iuſtificati eſtis: ī
noīe dn̄i noſtri ieſu chꝛi: ⁊ in
ſp̄ū dei noſtri. S. Math. xiij.
IN illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabo/
lā hanc. Simile eſt regnū ce-
loꝝ grano ſinapis: qd̄ accipi/
ens homo ſeminauit in agro
ſuo: qd̄ minimū qdē eſt om-
nib⁹ ſeminib⁹. Cū aūt creue-
rit/maius eſt omnib⁹ olerib⁹:

⁊ fit arbor/ita vt volucres ce
li veniant/⁊ habitēt in ramis
eius. Aliā parabolā locutus
eſt eis. Simile eſt regnū celo
rū fermēto: qđ acceptū mu/
lier abſcōdit in farine ſatis tri
bus/donec fermētatū eſt totū.
Hec aūt oīa locut⁹ eſt ieſus ī
parabolis ad turbas:⁊ ſine pa
rabolis nō loqbat̄ eis: vt iple
ret̄ qđ dictū eſt per pphetā/
dicentē. Aperiā in parabolis
os meū: eructuabo abſcōdita
a cōſtitutiōe mūdi. ¶ Dn̄ica
prima ante hiſtoriā Vidi dn̄z
cōcludit̄ matura miſſa de ſan
cta trinitate:⁊ canit̄ Kyrielei
ſon cuz Glia in excelſis deo
p octauas. Euāgeliū. Cū ve/
nerit paraclet⁹. fol. 129. Sā/
ctus angelicū. Et tūc etiā poſt
pceſſionē finalis fit ſtatio in
itroitu eccleſie. ¶ Dn̄ica de/
cimanona. Ad miſſam. Intr.

Alus populi
ego ſuz dicit
dn̄s: de qua/
cūq3 tribula/
tione clama/
uerint ad me
exaudiā eos:
⁊ ero illoruz
dn̄s in perpetuum. Ps. Attēdite
popule me⁹ legē meā: inclinate au
rē veſtrā in verba oris mei. Glia.

DIrigat corda no/ Oro.
ſtra qs dn̄e tue miſera/
tionis opatio: qa tibi ſine te
placere nō poſſumus. Per.
Lectio epiſtole beati Pauli
apli. Ad Epheſios. iiij.
FRatres. Renouamini
ſpiritu mētis veſtre:⁊ indui/
te nouū hoiem/q ſcđm deuz
creat⁹ eſt ī iuſticia ⁊ ſanctitate
veritatis. Propter qđ depo/
nētes mēdaciū/loqmini veri
tatē vnuſqſq3 cū pximo ſuo:
quoniā ſumus inuicē mēbra.
Iraſcimini/⁊ nolite peccare.
Sol nō occidat ſup iracūdiaz
veſtrā. Nolite locū dare dya
bolo. Qui furabat̄/iā nō fure
tur. Magis aūt laboret opan
do manib⁹ ſuis qđ bonū eſt:
vt habeat vnde tribuat neceſ
ſitatē patiēti. Grad. Dirigat
oratio mea ſicut incēſum ī ɔſpectu
tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manuū mea/
rū ſacrificiū veſptinū. Alla. ℣.
Laudate dn̄m oēs gētes: ⁊ collau
date eū oēs populi. S. math. ix.
IN illo tpe. Aſcēdēs ie/
ſus in nauiculā/trāſfre/
tauit/⁊ venit in ciuitatē ſuaz.
Et ecce offerebāt ei paralyti
cū/iacētē in lecto. Et vidēs ie
ſus fidē illorū/dixit paralyti
co. Cōfide fili/remittunt̄ tibi
peccata tua. Et ecce quidā de

ſcribis/ dixerũt intra ſe. Hic blaſphemat. Et cũ vidiſſet ieſus cogitatiões eoꝝ/dixit. Ut qd cogitatis mala in cordib⁹ veſtris: Quid eſt facilius dicere: dimittũtur tibi peccata tua/an dicere/ſurge ⁊ ambula: Ut aũt ſciatis/qa fili⁹ hoïs habet poteſtatẽ i terra dimittẽdi peccata. Tũc ait paralytico. Surge/tolle lectum tuũ/⁊ vade in domũ tuã. Et ſurrexit/⁊ abijt in domũ ſuã. Uidẽtes aũt turbe/timuerũt:⁊ glorificauerũt deũ/q dedit poteſtatem talẽ hoïbus. Offer. Si ambulauero in medio tribulationis/viuificabis me dñe:⁊ ſup iram inimicoꝝ meorũ extẽdes manum tuã: ⁊ ſaluũ me fecit dextera tua. Secr. Deus q nos p huius ſacrificij venerãda cõmercia/ vni⁹ ſũmeqꝫ diuinitatis participes efficis:pſta qs:vt ſicut tuã cognoſcimus veritatẽ/ſic eã dignis moribus aſſequamur. Per. Cõio. Tu mandaſti mãdata tua cuſtodiri nimis:vtinã dirigant vie mee / ad cuſtodiẽdas iuſtificationes tuas. Cõpl. Gratias tibi referim⁹ dñe ſacro munere vegetati/tuã miſericordiã deprecãtes: vt dignos nos ei⁹ participatiõe pficias. P. ¶ Feria ſexta. Lctõ epl'e bti Joannis apli. j. ca. v.

Chariſſimi. Oĩs q credit/qm̃ ieſus eſt chꝛs/ex deo natus eſt. Et oĩs q diligit eũ q genuit/diligit ⁊ eũ q nat⁹ eſt ex eo. In hoc cognoſcimus/quoniã diligimus natos dei/cũ deũ diligamus: ⁊ mãdata eius faciamus. Hec eſt enĩ charitas dei/vt mãdata eius cuſtodiamus. Et mãdata eius grauia nõ ſunt: quoniã omne qd natũ eſt ex deo/ vincit mũdũ. S. Math. xxiiij

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cũ videritis abominationẽ deſolatiõis/que dicta eſt a daniele pphetа/ſtantẽ in loco ſctõ: q legit intelligat. Tũc q in iudea ſunt/fugiãt ad mõtes:⁊ q in tecto/nõ deſcẽdant tollere aliqd de domo ſua. Et qui in agro / nõ reuertat tollere tunicã ſuã. Ue aũt pregnãtib⁹/ ⁊ nutriẽtibus in illis diebus. Orate autẽ / vt non fiat fuga veſtra in hyeme vel ſabbato. Erit enim tũc tribulatio magna: qlis nõ fuit ab initio mũdi vſqꝫ modo/neqꝫ fiet. Et niſi breuiati fuiſſẽt dies illi / nõ fieret ſalua oĩs caro:ſed propter electos breuiabunt dies illi. Tũc ſi qs vobis dixerit /

ecce hic eſt chr̃s/aut illic: noli
te credere. Surgẽt eniꝫ pſeu/
do chr̃i/ ⁊ pſeudo ꝓphete: ⁊
dabũt ſigna magna ⁊ prodi/
gia: ita vt ĩ errorẽ inducant̃/
ſi fieri poteſt/ etiã electi. Ecce
p̃dixi vobis. Si ergo dixerit
vobis/ ecce in deſerto eſt/no/
lite exire: ecce in penetrali/
bus/nolite credere. Sicut enĩ
fulgur exit ab oriẽte/ ⁊ paret
vſqꝫ in occidẽtẽ: ita erit ⁊ ad/
uẽtus filij hoĩs. Ubicũqꝫ fue
rit corpus/ illuc ꝯgregabunt̃
⁊ aquile. Statim aũt poſt tri/
bulationẽ dierũ illoꝝ/ſol ob/
ſcurabit̃: ⁊ luna non dabit lu/
mẽ ſuũ: ⁊ ſtelle cadẽt de celo:
⁊ virtutes celoꝝ cõmouebũ/
tur: ⁊ tunc parebit ſignũ filij
hoĩs ĩ celo. Et tũc plãgẽt oẽs
trib⁹ terre: ⁊ videbũt filiũ ho/
minis veniẽtẽ in nubib⁹ celi/
cũ virtute multa/⁊ maieſtate.
Et mittet angelos ſuos cũ tu/
ba/⁊ voce magna: ⁊ ꝯgrega/
bũt electos eius a q̃ttuor vẽ/
tis/a ſũmis celoꝝ vſqꝫ ad ter/
minos eoꝝ. ❡ Dñica que vo/
catur. Uidi dñm. Ad ꝓceſſio/
nẽ. Aſperges me. ℟. Suſtinui/
mus. In reditu ℟. Laudabilis
populus. In introitu eccleſie
nõ fit ſtatio. Sic tenebit̃ die/
bus dñicis vſqꝫ ad aduentũ:
ſi feſta nõ occurẽt. ❡ Dñica
viceſima. Ad miſſaꝫ. Introi.

Mnia que fe/
ciſti nobis do
mine in vero
iudicio feci/
ſti: qa peccaui
mus tibi: et
mãdatis tuis
non obediui/
mus: ſed da gloriaꝫ noĩ tuo: ⁊ fac
nobiſcũ ſecũdũ multitudinẽ miſe
ricordie tue. P̃s. Magnus dñs ⁊
laudabilis nimis: ĩ ciuitate dei no
ſtri in mõte ſctõ eius. Glia. Oro.
OMnipotẽs ⁊ miſericors
de⁹/vniuerſa nobis ad/
uerſantia ꝓpitiat⁹ exclude: vt
mẽte ⁊ corpe pariter expedi/
ti/ q̃ tua ſũt liberis mẽtib⁹ exe
quamur. P. Lectõ ep̃le beati
Pauli ap̃li. Ad Epheſios. v.
FRatres. Uidete itaqꝫ q̃/
modo caute ambuletis:
nõ quaſi inſipiẽtes/ ſed vt ſa/
piẽtes/ redimẽtes tẽpus: quo/
niã dies mali ſunt. Propte/
rea nolite fieri imprudentes/
ſed intelligẽtes que ſit volũ/
tas dei. Et nolite inebriari vi
no/in quo eſt luxuria: ſed im
pleamini ſpũſctõ: loqntes vo/
biſmetipſis ĩ pſalmis ⁊ hym
nis ⁊ canticis ſpũalibus: can/
tantes ⁊ pſallẽtes in cordib⁹

veſtris dño. Gratias agẽtes ſemper p oĩbus in noĩe dñi noſtri ieſu chri / deo ⁊ patri. Subiecti iuicẽ in timore chri ſti. Grad. Oculi oĩum i te ſpe/ rãt dñe: ⁊ tu das illis eſcã in tẽpo re opportuno. ℣. Aperis tu ma/ nũ tuã / ⁊ imples omne aĩal benedi ctione. Alla. ℣. Dextera dei fe cit virtutem: dextera dñi exaltauit me. Secundũ Mattheũ. xxij.

In illo tpe. Loquebat ieſus principibus ſacer dotũ ⁊ phariſeis in parabo- lis dicẽs. Simile factũ eſt re- gnũ celoꝝ hoĩ regi / qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſer uos ſuos / vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Iterũ miſit alios ſeruos di- cẽs. Dicite inuitatis / ecce prã diũ meuz paraui: tauri mei ⁊ altilia occiſa ſunt: ⁊ oĩa para- ta / venite ad nuptias. Illi aũt neglexerũt: ⁊ abierũt / alius in villã ſuaz / alius vo ad nego- ciationẽ ſuã. Reliqui vo te- nuerũt ſeruos eius / ⁊ ꝯtume lijs affectos / occiderũt. Rex autẽ cũ audiſſet / iratus eſt. Et miſſis exercitib9 ſuis / pdidit homicidas illos: ⁊ ciuitatẽ il loꝝ ſuccẽdit. Tunc ait ſeruis ſuis. Nuptie quidem parate ſũt: ſed q inuitati erãt / nõ fue- rũt digni. Ite ergo ad exitus viarũ: ⁊ quoſcũq3 iueneritis / vocate ad nuptias. Et egreſſi ſerui eius in vias / ꝯgregaue rũt oẽs quos inuenerũt / ma/ los ⁊ bonos: ⁊ iplete ſunt nu ptie diſcũbẽtiũ. Intrauit aũt rex / vt videret diſcũbentes: ⁊ vidit ibi hoĩem nõ veſtitũ ve ſte nuptiali / et ait illi. Amice / qũo huc intraſti / nõ habẽs ve ſtẽ nuptialẽ? At ille obmutu/ it. Tũc dixit rex miniſtris. Li gatis manib9 et pedib9 eius / mittite euz in tenebras exte- riores: ibi erit fletus / ⁊ ſtridor dentiũ. Multi enim ſunt vo- cati / pauci vero electi. Offer.

Sup flumina babylonis illic ſe/ dimus ⁊ fleuimus: dũ recordare/ mur tui ſiõ. Secr. Hec mune/ ra q̃s dñe / q̃ oculis tue maie- ſtatis offerimus / ſalutaria no/ bis eſſe ꝯcede. P. Cõmunio.

Memẽto vbi tui ſeruo tuo dñe / ĩ quo mihi ſpẽ dediſti: hec me cõ/ ſolata eſt ĩ humilitate mea. Cõpl.

Tua nos q̃s dñe medicina/ lis opatio / ⁊ a nr̃is puerſitati- bus clemẽter expediat: et tuis faciat ſemp ĩherere mãdatis. Per. ¶ Feria ſexta. Lcõ epl̃e beati Ioãnis apoſtoli. j. ca. v.

Chariſſimi. Scimus / qa oĩs q natus eſt ex deo /

non peccat:ſed generatio dei
ↄſeruat eũ:⁊ malignus nõ tã
get eũ. Scim⁹ quoniã ex deo
ſumus:⁊ mũdus totus in ma
ligno poſitus eſt. Et ſcimus/
quoniã filius dei venit/⁊ dedit
nobis ſenſum: vt cognoſca-
mus deũ verũ:⁊ ſimus in ve
ro filio ei⁹. Hic eſt verus de⁹/
⁊ vita eterna. Sc͞dʒ Lucã. vj.
IN illo tp͞e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Beati eri
tis cũ vos oderint hoĩes:⁊ cũ
ſeparauerint vos:⁊ exprobra
uerint/⁊ eiecerint nomẽ ve-
ſtrũ tanq̃ malũ/ꝓpter filium
hoĩs. Gaudete in illa die/⁊
exultate: ecce eni merces ve-
ſtra multa eſt i celo. Secũdũ
hec eni/faciebãt ꝓphetis pa-
tres eoꝝ. Verũtamẽ/ve vobis
diuitib⁹/qui habetis cõſola-
tionẽ veſtrã. Ve vobis q ſatu
rati eſtis/qa eſurietis. Ve vo
bis/q ridetis nũc/qa lugebi-
tis ⁊ flebitis. Ve cũ benedixe
rint vobis oẽs hoĩes: ſc͞dʒ hec
enim faciebãt pſeudo ꝓphe-
tis patres eoꝝ. Sed vobis di
co/q auditis. Diligite inimi-
cos veſtros: benefacite his q
vos oderũt. Bñdicite maledi
cẽtib⁹ vobis: ⁊ orate ꝓ calũ-
niãtib⁹ vos. Et q te ꝑcutit in
maxillã vnã/ꝓbe illi ⁊ alterã.
Et ab eo q aufert tibi veſti-
mẽtũ/etiã tunicã noli ꝓhibe-
re. Omni aũt petẽti te/tribue:
⁊ q aufert q̃ tua ſunt/ne repe
tas. Et ꝓut vultis vt faciãt vo
bis hoĩes/⁊ vos facite illis ſi-
militer. Et ſi diligitis eos q
vos diligũt/q̃ vobis eſt gra-
tia? Nã ⁊ peccatores/diligẽ-
tes ſe diligũt. Et ſi bñfeceritis
his/q vobis benefaciũt: q̃ vo
bis eſt gratia? Siqdẽ/et pec-
catores hoc faciũt. Et ſi mu-
tuũ dederitis his a qb⁹ ſpera
tis recipere: que gratia eſt vo
bis? Nã et peccatores/pecca
toribus fenerant̃/vt recipiãt
equalia. Verũtamẽ/diligite
inimicos veſtros: benefacite
et mutuũ date/nihil inde ſpe
rantes: et erit merces veſtra/
multa: et eritis filij altiſſimi.
Quia ipſe benignus eſt ſuꝑ
ingratos et malos. ¶ Domi
nica viceſimaprima. Introi.

N voluntate
tua dñe vni-
uerſa ſunt po
ſita: ⁊ nõ eſt q
poſſit reſiſte-
re voluntati
tue: tu enim
feciſti oĩa ce-
lũ: ⁊ terrã: ⁊ vniuerſa q̃ celi ambi
tu cõtinent̃: dñs vniuerſoꝝ tu es.

ps. Beati imaculati ĩ via q̃ ambulãt in lege dñi. Gl'ia patri. Orõ.

Largire q̃s dñe fidelib⁹ tuis indulgẽtiã placat⁹ et pacẽ: vt pariter ab oĩb⁹ mũdent̃ offẽſis: et ſecura tibi mẽte deſeruiãt. P. Lcõ ep'le bti Pauli ap'li. Ad Epheſios. vj.

Fratres. Cõfoꝛtamini in dño / ⁊ in potẽtia virtutis eius. Induite vos armaturã dei: vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias dyaboli: quoniaꝫ nõ eſt nobis colluctatio aduerſus carnẽ ⁊ ſanguineꝫ: ſed aduerſus pꝛincipes ⁊ poteſtates: aduerſus mundi rectoꝛes tenebꝛarũ harũ / cõtra ſpiritualia nequitie in celeſtibus. Pꝛopterea accipite armaturã dei / vt poſſitis reſiſtere in die malo: ⁊ in oĩb⁹ ꝑfecti ſtare. State ergo ſuccincti lũbos veſtros in veritate: ⁊ induti loꝛicã iuſticie: ⁊ calciati pedes / in p̄paratione euangelij pacis. In oĩbus ſumentes ſcutũ fidei: in quo poſſitis oĩa tela neq̃ſſimi ignea extinguere. Et galeã ſalutis aſſumite: ⁊ gladiũ ſpũs / q̃d eſt verbũ dei. Grad. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis a gñatiõe ⁊ ꝓgenie. ℣. Pꝛiuſq̃ꝫ montes fierent aut foꝛmarent̃ terra ⁊ oꝛbis a ſeculo ⁊ vſq̃ꝫ in ſeculũ tu es de⁹. Alleluia. ℣. Qui cõfidũt in domino ſicut mõs ſion: nõ cõmouebitur in eternũ: qui habitat in hieruſalem.

Secundũ Joãnem. iiij.

In illo tp̃e. Erat q̃dã regulus / cui⁹ filius infirmabat̃ capharnauꝫ. Hic cũ audiſſet / q̃a ieſus adueniret a iudea in galileã / abijt ad eũ: ⁊ rogabat eũ / vt deſcẽderet ⁊ ſanaret filiũ eius: incipiebat eni moꝛi. Dixit ergo ieſus ad euꝫ. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia videritis / nõ creditis. Dicit ad eũ regulus. Dñe / deſcẽde pꝛiuſq̃ꝫ moꝛiat̃ filius me⁹. Dicit ei ieſus. Uade / filius tuus viuit. Credidit homo ſermõi / quẽ dixit ei ieſus: ⁊ ibat. Jã aũt eo deſcẽdẽte / ſerui occurrerũt ei: ⁊ nũciauerũt dicẽtes / q̃a fili⁹ ei⁹ viueret. Interrogabat ergo horã ab eis / in qua melius habuerit. Et dixerũt ei: q̃a heri hoꝛa ſeptima / reliquit eũ febꝛis. Cognouit ergo pater: q̃a illa hoꝛa erat / ĩ qua dixit ei ieſus: filius tu⁹ viuit: ⁊ credidit ipſe / ⁊ domus eius tota. Offer.

Uir erat in terra hus noĩe iob: ſimplex ⁊ rect⁹ / ac timẽs deũ: queꝫ ſathã petijt vt tẽtaret: ⁊ data eſt ei poteſtas a dño / ĩ facultate ⁊ in carne eius: ꝑdiditq̃ꝫ omnẽ ſubſtantiã

ipſius ꝛ filios: carnē quoqꝫ eiꝰ graui vlcere vulnerauit. Sec. Celeſtē nobis pꝛebeāt hec myſteria q̄s dn̄e medicinā: ꝛ vicia cordis noſtri expurgēt. Per. Cōio. In ſalutari tuo aīa mea/ ꝛ in verbū tuū ſperaui: quādo facies ꝺ pſequētibꝰ me iudiciū: iniq pſecuti ſūt me. adiuua me dn̄e deꝰ meus. Cōplē. Ut ſacris dn̄e reddamur digni muneribꝰ/ fac nos q̄s tuis ſemꝑ obedire mandatis. P. ¶ Feria ſexta. Lctō eplē btī Pauli aplī. Ad Roma. v.

FRatres. Regnauit mors ab adā vſqꝫ ad moyſen: etiā in eos qui nō peccauerūt/ i ſimilitudinē ꝑuaricatiōis ade/ q eſt forma futuri. Sed nō ſicut delictū/ ita ꝛ donū. Si enī vnius delicto multi mortui ſunt/ multo magis gratia dei ꝛ donū/ i gratia vnius hoīs ieſu xp̄i i plures abūdauit. Et nō ſicut per vnū peccatū/ ita et donū. Nā iudiciū qdē ex vno i cōdēnationē: gratia aūt ex multis delictis in iuſtificationē. Si enī vnius delicto mors regnauit ꝑ vnū: multomagis abūdantiā gratie ꝛ donatiōis ꝛ iuſticie accipiētes i vita/ regnabūt per vnū ieſum chꝛiſtū dn̄m noſtrū. Scd̄ꝫ Mattheū. viij.

IN illo tp̄e. Cū veniſſet ieſus i domū petri: vidit ſocrū eiꝰ iacentē ꝛ febꝛicitantē: ꝛ tetigit manū eius/ ꝛ dimiſit eā febꝛis: ꝛ ſurrexit/ ꝛ miniſtrabat eis. Ueſpe autē facto/ obtulerūt ei multos demonia habētes. Et eijciebat ſpiritus verbo: ꝛ oēs male habentes curauit: vt adimpleret qđ dictū eſt per eſaiā pꝛophetā dicentē. Ipſe infirmitates noſtras accepit: ꝛ egrotationes noſtras poꝛtauit. ¶ Dn̄ica viceſimaſecunda. Introitus.

Si iniquitates obſeruaueris dn̄e/ dn̄e quis ſuſtinebit: qa apud te ꝓpitiatio eſt/ deus iſrael. Ps. De ꝓfundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocem meā. Gloria patri. Oratio.

FAmiliam tuā q̄s dn̄e cōtinua pietate cuſtodi: vt a cūctis aduerſitatibꝰ te ꝓtegente ſit libera: et in bonis actibꝰ tuo noī ſit deuota. P. Lectio epiſtole btī pauli apoſtoli. Ad Philippenſes. j. ca.

FRatres. Confidimus in dn̄o ieſu: quia qui cepit in vobis opus bonū/ ꝑficiet

vſqꝫ in diē chꝛi ieſu. Sicut eſt
mihi iuſtū hoc ſentire ꝓ om/
nibus vobis: eo ꝙ habeā vos
in corde/ ⁊ in vinculis meis/ ⁊
in defenſione ⁊ ꝯfirmatione
euangelij/ ſocios gaudij mei
oēs vos eſſe. Teſtis eniꝫ mi/
hi eſt deus: quō cupiam oēs
vos eſſe in viſcerib⁹ ieſu chꝛi.
Et hoc oro/ vt charitas veſtra
magis ac magis abūdet/ in oī
ſciētia ⁊ in oī ſenſu: vt ꝓbetis
potiora/ vt ſitis ſinceres/ ⁊ ſine
offenſa ī diē chꝛi/ repleti fru/
ctu iuſticie. Per ieſum chꝛm
in gloriā ⁊ laudē dei. Grad.
Ecce ꝗ̄ bonū ⁊ ꝗ̄ iocūdū habi
tare fratres in vnū. ℣. Sicut vn/
guētū in capite/ qđ deſcēdit in bar
bā/ barbā aarō. ℣. Mādauit dn̄s
benedictionē ⁊ vitaꝫ vſqꝫ in ſecu/
lū. Alla. ℣. De profundis cla/
maui ad te dn̄e: dn̄e exaudi voceꝫ
meam. Secūdū Matth. xviij.
In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabo/
lā hāc. Simile eſt regnū celo
rū hoī regi/ q voluit rationē
ponere cū ſeruis ſuis. Et cum
cepiſſet rationē ponere/ obla
tus eſt ei vnus/ q debebat ei
decē milia talēta. Cū aūt nō
haberet vnde redderet/ iuſſit
eū dn̄s eius venūdari/ ⁊ vxo
rē eius/ ⁊ filios: ⁊ oīa q̄ habe/
bat/ ⁊ reddi. Procidēs aūt ſer
uus ille/ orabat eū/ dicēs. Pa
tiētiā habe ī me/ ⁊ oīa reddā
tibi. Miſertus aūt dn̄s ſerui
illius/ dimiſit eū: ⁊ debitū di/
miſit ei. Egreſſus aūt ſeruus
ille/ inuenit vnū de ꝯſeruis ſu
is/ q debebat ei cētū denarios.
Et tenēs/ ſuffocabat eū/ dicēs:
Redde qđ debes. Et ꝓcidēs
cōſeru⁹ ei⁹ rogabat eū dicēs.
Patiētiā habe ī me/ ⁊ oīa red/
dam tibi. Ille aūt noluit: ſed
abijt/ ⁊ miſit eū in carcerē/ do
nec redderet debitū. Uidētes
aūt ꝯſerui eius q̄ fiebāt/ ꝯtri/
ſtati ſunt valde: ⁊ venerunt/ ⁊
narrauerūt dn̄o ſuo/ oīa q̄ fa/
cta fuerāt. Tūc vocauit illum
dn̄s ſu⁹/ ⁊ ait illi. Serue neqꝫ/
omne debitū dimiſi tibi/ quo/
niaꝫ rogaſti me. Nōne ergo
oportuit ⁊ te miſereri ꝯſerui
tui/ ſicut ⁊ ego tui miſert⁹ ſuꝫ?
Et irat⁹ dn̄s eius/ tradidit eū
tortorib⁹/ quoaduſqꝫ redde/
ret vniuerſuꝫ debitum. Sic ⁊
pater meus celeſtis faciet vo
bis: ſi nō remiſeritis vnuſqſqꝫ
fratri ſuo/ de cordib⁹ veſtris.
Offer. Recordare mei dn̄e om
nipotētatui dominās: da ſermonē
rectū in os meū: vt placeāt verba
mea in ꝯſpectu principis. Secr.
Suſcipe dn̄e propitius ho/

ſtias/qbus ⁊ te placari volui-
ſti:⁊ nobis ſalutē potēti pieta
te reſtitui. P. Cōio. Dico vo
bis gaudiuȝ eſt angelis dei ſuper
vno peccatore penitentiaȝ agente.
Cōplē. Immortalitatis ali-
moniā cōſecuti/qm̄s dn̄e: vt
qd ore pcepim⁹/ pura mente
ſectemur. P. ¶ Feria ſexta.
Lctō ep̄le bti pauli ap̄li. Ad
Fratres. Te- Epheſi.iiij.
ſtificor corā dn̄o/vt iam
nō ambuletis ſicut et gentes
ambulant in vanitate ſenſus
ſui:tenebris obſcuratū habē-
tes ītellectū:alienati a via dei
p ignorantiaȝ/que eſt in illis
pp̄ter cecitatē cordis ipſorū.
Qui deſperātes ſemetipſos
tradiderūt impudicitie/i ope
rationē immūdicie omnis/in
auariciā. Vos aūt nō ita didi-
ciſtis xp̄m. Scd̄ȝ Marcū.iiij.
In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Videte
qd audiatis. In q̄ mēſura mē
ſi fueritis/remetief vobis: et
adijcief vobis. Qui enim ha
bet/dabif illi:⁊ qui nō habet/
etiā qd habet/ auferef ab eo.
Et dicebat. Sic eſt regnū dei:
quēadmoduȝ ſi homo iaciat
ſementē in terrā/⁊ dormiat/⁊
exurgat nocte ac die/ et ſemē
germinet/⁊ īcreſcat dū neſcit
ille. Vltro enim terra fructifi
cat:primū herbā/deinde ſpi-
cam/deinde plenū frumentū
in ſpica. Et cū ex ſe pduxerit
fruct⁹/ſtatī mittit falcē/ quo-
niā adeſt meſſis. Et dicebat.
Cui aſſimilabim⁹ regnū dei:
aut cui parabole cōparabim⁹
illd? Sicut granū ſinapis: qd
cū ſeminatū fuerit ī terra/mi-
nus eſt omnib⁹ ſeminib⁹ que
ſunt in terra:⁊ cum natū fue-
rit/aſcendit in arborem: et fit
maius omnib⁹ oleribus:⁊ fa
cit ramos magnos/ita vt poſ
ſint ſub vmbra eius aues celi
habitare. Et talib⁹ multis pa-
rabolis loquebatur eis verbū
prout poterāt audire:ſine pa
rabola autē nō loquebaf eis.
Seorſum aūt diſcipulis ſuis
differebat omnia. ¶ Domi-
nica viceſimatertia. Introit⁹.

Dicit dn̄s. ego
cogito cogi-
tatiōes pacis
et nō afflicti-
onis. inuoca-
bitis me/ et
ego exaudiaȝ
vos: et redu-
cam captiuitatem veſtram de cun-
ctis locis. Ps. Benedixiſti domi-
ne terram tuam:auertiſti captiuita
teȝ iacob. Gloria patri. Oratio.

D Eus refugiũ noſtrũ et virt⁹: adeſto pijs eccleſie tue p̃cib⁹ auctor ipſe pietatis: ⁊ p̃ſta. vt qḋ fideliter petimus / efficaciter cõſequamur. Per. Lectio ep̃le beati pauli apl̃i. Ad Philippeñ. iij.

F Ratres. Imitatores mei eſtote: et obſeruate eos q ita ambulãt / ſicut habetis formã noſtrã. Multi eñi ambulant / quos ſepe dicebã vobis: nũc aũt ⁊ flens dico / inimicos crucis xp̃i: quoꝝ finis interitus: quoꝝ de⁹ vẽter eſt: ⁊ gloria i ꝯfuſiõe ipſoꝝ q terrena ſapiunt. Noſtra aũt ꝯuerſatio in celis eſt. Unde etiã ſaluatorẽ expectamus / dñm noſtrũ ieſũ xp̃m: q reformabit corp⁹ humilitatis noſtre / configuratũ corpori claritatis ſue: ſm operationẽ / qua poſſit etiã ſubijcere ſibi oĩa. Jeſus chr̃s dñs noſter. Grad. L iberaſti nos dñe ex affligẽtibus nos: ⁊ eos qui nos oderũt cõfudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die: ⁊ noĩ tuo cõfitebimur i ſecula. A lla. ℣. Lauda anima mea dñm / laudabo dñm in vita mea: pſallã deo meo q̃diu ero. Scdm Matth. xxij.

I N illo tp̃e. Abeũtes phariſei / ꝯſiliũ inierũt: vt caperẽt ieſũ in ſermõe. Et mittunt ei diſcipulos ſuos cũ herodianis / dicẽtes. Magiſter / ſcim⁹ qa verax es: ⁊ viã dei in veritate doces: ⁊ non eſt tibi cura de aliquo: nõ eñi reſpicis pſonaꝫ hoĩum. Dic ergo nobis / qd tibi videt̃: Licet cenſum dari ceſari / an non: Cognita auteꝫ ieſus nequitia eoꝝ / ait. Quid me tẽtatis hypocrite: Oſtẽdite mihi nũmiſma cenſus. At illi obtulerũt ei denariũ. Et ait illis ieſus. Cui⁹ eſt imago hec / ⁊ ſupſcriptio: Dicũt ei. Ceſaris. Tunc ait illis. Reddite ergo q̃ ſunt ceſaris / ceſari: ⁊ q̃ ſunt dei / deo. Offer. D e ꝓfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi orationẽ meã. Secr. D a miſericors de⁹: vt hec ſalutaris oblatio / ⁊ a ꝓprijs nos reatib⁹ indeſinẽter expediat: ⁊ ab oĩbus tueat̃ aduerſis. P. Cõio. A mẽ dico vobis. q̇cquid orãtes petitis / credite: qa accipietis. ⁊ fiet vobis. Cõpl̃. S ũpſimus dñe ſacri dona myſterij / humiliter dep̃cãtes: vt que i tui cõmemoratiõe nos facere p̃cepiſti: in noſtre ꝓficiãt infirmitatis auxiliũ. Qui viuis.

¶ Feria ſexta. Lectõ ep̃le bti Pauli apl̃i. Ad Epheſios. v.

F Ratres. Probate qd ſit beneplacitũ deo: ⁊ noli-

te cõmunicare opibus infru-
ctuoſis tenebrarũ:magis aũt
redarguite. Que enim in oc
culto fiũt ab ipſis/turpe eſt ⁊
dicere. Oĩa aũt q̃ arguunt̃/a
lumine manifeſtant̃. Oẽ eni
qd manifeſtat̃/lumẽ eſt. Pro
pter qd dic̃. Surge q dormis/
⁊ exurge a mortuis/⁊ illumi-
nabit te chr̃s. S. Marcũ.vij.

In illo tp̃e. Cõuenerũt
ad ieſuz phariſei:⁊ qdã
de ſcribis/veniẽtes ab hiero-
ſolymis. Et cũ vidiſſẽt quoſ-
dã ex diſcipulis eius cõmuni
bus manibus/id eſt nõ lotis/
mãducare panes/vituperaue
rũt. Phariſei eni ⁊ oẽs iudei/
niſi crebro lauerint manꝰ/nõ
mãducãt: tenẽtes traditionẽ
ſeniorꝝ. Et a foro venientes/
niſi baptiçent̃/nõ comedunt.
Et alia multa ſunt que tradi-
ta ſunt illis ſeruare:baptiſma
ta calicũ/⁊ vrceorꝝ/⁊ eramen-
torũ/⁊ lectorũ. Et interroga-
bãt eũ phariſei ⁊ ſcribe. Qua
re diſcipuli tui nõ ambulant
iuxta traditionez ſeniorꝝ:ſed
cõmunibꝰ manibus mãducãt
panẽ? At ille reſpõdẽs/dixit
eis. Bene pphetauit Eſaias
de vobis hypocritis:ſicut ſcri
ptũ eſt. Populus hic labijs
me honorat/cor aũt eorꝝ lõ-
ge eſt a me. In vanũ aũt me
colũt/docẽtes doctrinas ⁊ p̃-
cepta hoĩum. Relinquentes
enĩ mãdatũ dei/tenetis tradi
tiões hoĩum. ¶ Dñica vice-
ſimaquarta. Introitus. Dicit
dñs ego cogito. vide in prece-
dẽti dominica. 158. Oratio.

Excita dñe qſ̃s tuorꝝ fi-
deliũ volũtates: vt di-
uini operis fructuz propen-
ſius exequentes/pietatis tue
remedia maiora percipiant.
Per. Lectõ epiſtole bti Pau-
li apoſtoli. Ad Coloſſenſes.j.

Fratres. Nõ ceſſamus
p vobis orãtes ⁊ poſtu
lãtes:vt ĩpleamini agnitione
volũtatis dei. In oĩ ſapiẽtia
⁊ ĩtellectu ſpũali:vt ambule-
tis digne/deo p oĩa placẽtes.
In omni ope bono fructificã
tes/⁊ creſcentes in ſciẽtia dei.
In omni virtute ꝯfortati/ſe-
cũdũ potẽtiã claritatis eiꝰ. In
omni patiẽtia/⁊ lõganimita-
te:cũ gaudio/gratias agẽtes
deo ⁊ patri:q dignos nos fe
cit in partẽ ſortis ſanctorꝝ/ĩ lu
mine. Qui eripuit nos de po
teſtate tenebrarũ:⁊ tranſtulit
in regnũ filij dilectionis ſue:
in quo habemus redẽptionẽ
⁊ remiſſionem peccatorꝝ. In
chriſto ieſu domino noſtro.

Grad. ⁊ alia vt ĩ officio p̄cedẽtis dñice. 159. S. Matth. ix.

In illo tp̄e. Loquẽte ieſu ad turbas: ecce princeps vnus acceſſit/ ⁊ adorabat eũ/ dicẽs. Dñe/ filia mea modo defuncta eſt: ſed veni/ ipo ne manũ tuã ſup̄ eã/ ⁊ viuet. Et ſurgẽs ieſus/ ſequebat̃ eũ/ ⁊ diſcipuli ei9. Et ecce mulier q̃ ſanguinis fluxũ patiebatur duodeci annis: acceſſit retro/ ⁊ tetigit fimbriã veſtimẽti ei9. Dicebat eniz intra ſe. Si tetigero tm̃ veſtimentũ eius/ ſalua ero. At ieſus ꝯuerſus/ ⁊ videns eã/ dixit. Cõfide filia: fides tua te ſaluã fecit. Et ſalua facta eſt mulier / ex illa hora. Et cũ veniſſet ieſus in domũ principis: ⁊ vidiſſet tibicines/ ⁊ turbã tumultuãtẽ/ dicebat. Recedite/ nõ eſt eniz mortua puella/ ſed dormit. Et deridebãt eũ. Et cũ eiecta eſſet turba/ intrauit/ ⁊ tenuit manũ ei9 ⁊ dixit/ puella ſurge. Et ſurrexit puella. Et exijt fama hec / in vniuerſã terrã illaz. Secr.

Propitius eſto dñe ſupplicatiõibus noſtris: ⁊ populi tui oblatiõibus precibuſq; ſuſceptis/ omniũ noſtrũ ad te corda ꝯuerte: vt a terrenis cupiditatib9 liberati/ ad celeſtia deſideria trãſeamus. P. Cõpl.

Concede nobis dñe q̃ſumus vt p̄ hec ſacramẽta que ſumpſimus: q̄cquid in noſtra mẽte vicioſum eſt/ ipſius medicationis dono curetur. Per.

¶ Feria ſexta. Lcõ ep̃le beati pauli ap̃li. Ad Galath. iij.

Fratres. Quicũq; ex operibus legis ſũt/ ſub maledicto ſunt. Scriptũ eſt eniz. Maledictus oĩs q̄ nõ p̄manſerit in oĩbus que ſcripta ſũt ĩ libro legis: vt faciat ea. Q̃m aũt in lege nemo iuſtificatur apud deum: manifeſtũ eſt/ q̄a iuſtus ex fide viuit. Lex autẽ nõ eſt ex fide: ſed q̄ fecerit ea/ viuet in illis. Chr̃s nos redemit de maledicto legis/ fact9 pro nobis maledictũ: q̄a ſcriptuz eſt. Maledictus oĩs qui pẽdet in ligno: vt in gẽtib9 benedictio abrae fieret. In xp̄o ieſu dño nr̃o. S. Matth. xxj.

In illo tp̄e. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Homo q̄dã habuit duos filios: ⁊ accedẽs ad primũ dixit. Fili/ vade hodie op̄ari in vineã meaz. Ille aũt reſpõdẽs/ ait. Nolo. Poſtea aũt penitẽtia motus/ abijt. Accedẽs aũt ad alterum/ dixit ſimiliter. At ille reſpõdẽs/ ait. Eo dñe: ⁊ nõ iuit.

Quis ex duob⁹ fecit volũta-
tẽ patris? Dicũt ei. Prim⁹. Di
cit illis ieſus. Amẽ dico vo-
bis: qa publicani ⁊ meretri-
ces/ p̃cedũt vos in regnũ dei.
Venit eni ad vos ioãnes i via
iuſticie/ ⁊ nõ credidiſtꝫ ei. Pu
blicani aũt ⁊ meretrices cre-
diderũt ei. Vos aũt vidẽtes/
nec penitẽtiaꝫ habuiſtis po-
ſtea/ vt credetis ei. ¶ Dñica
viceſimaqnta. Int. Dicit dñs:
ego cogito. vide ante i dñica
viceſimatertia. fo. 158. Oro.

E Xcita qm̃s dñe potẽtiã
tuã ⁊ veni: ⁊ qđ eccleſie
tue ꝓmiſiſti/ vſqꝫ in finẽ/ cle-
menter operare. Per dñm.

Lctõ Hieremie pphe. xxiij.

E Cce dies veniunt dicit
dñs: ⁊ ſuſcitabo dauid
germẽ iuſtũ: ⁊ regnabit rex/ ⁊
ſapiẽs erit: ⁊ faciet iudiciũ ⁊
iuſticiã in terra. In dieb⁹ illis
ſaluabit iuda: ⁊ iſrael habita-
bit ꝯfidẽter. Et hoc eſt nomẽ
quo vocabũt eũ/ dñs iuſt⁹ no
ſter. Propter hoc/ ecce dies
veniũt dicit dñs: ⁊ nõ dicent
vltra: viuit dñs/ q eduxit fili-
os iſrael de terra egypti: ſed
viuit dñs/ q eduxit ⁊ adduxit
ſemen domus iſrael/ de terra
aqlonis/ ⁊ de cũctis terris ad
quas eiecerã eos illuc: ⁊ habi
tabunt in terra ſua. Dicit dñs
oĩpotens. Grad. ⁊ alia vt in
dñica viceſimatertia. fo. 159.

I Secundũ Joannez. vi.
N illo tpe. Cum ſuble-
uaſſet oculos ieſus/ ⁊ vidiſſet/
qa multitudo maximã venit
ad eũ/ dicit ad philippũ. Vn-
de ememus panes/ vt mãdu-
cẽt hi? Hoc autẽ dicebat ten-
tans eũ: ipſe enim ſciebat/ qđ
eſſet facturus. Reſpondit ei
philipp⁹. Ducẽtoꝝ denarioꝝ
panes nõ ſufficiũt eis/ vt vnuſ
quiſqꝫ modicuꝫ qđ accipiat.
Dicit ei vn⁹ ex diſcipulis ei⁹/
andreas frater ſimonis petri.
Eſt puer vn⁹ hic: q habet qn-
qꝫ panes ordeaceos/ ⁊ duos
piſces. Sed hec qđ ſunt inter
tãtos? Dicit ergo ieſus. Faci-
te hoĩes diſcũbere. Erat autẽ
fenũ multũ i loco. Diſcubue-
rũt ergo viri/ numero quaſi
qnqꝫ milia. Accepit ergo ie-
ſus panes: ⁊ cũ gratias egiſ-
ſet/ diſtribuit diſcũbẽtib⁹. Si-
militer ⁊ ex piſcib⁹ quãtũ vo
lebãt. Vt aũt impleti ſunt/ di-
xit diſcipulis ſuis. Colligite
q̃ ſuperauerũt fragmenta ne
pereãt. Collegerũt ergo/ ⁊ im
pleuerunt duodecim cophi-
nos fragmẽtoꝝ/ ex qnqꝫ pa-
nibus ordeaceis/ ⁊ duob⁹ pi-
ſcibus

ſcibus: que ſuperfuerunt his qui manducauerant. Illi ergo homines cum vidiſſent / quod ieſus fecerat ſignū/dicebāt. Quia hic eſt vere propheta/qui vēturus eſt in mūdum. Secr. Sacrificium tibi domine celebrandū placatus intende: quod ꝛ nos a vicijs noſtre cōditionis emundet / ꝛ tuo nomini reddat acceptos. Per. Cōpl. Anime noſtre q̄ſumus omnipotens deus/hoc potiātur deſiderio: vt a tuo ſpiritu inflammētur/ ſicut lāpades: vt diuino munere ſatiati / ante cōſpectū veniētis chr̄i filij tui velut clara luminaria fulgeamus. Qui tecum. ❡ Feria ſexta. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli. Ad Coloſſenſes. j. ca.

FRatres. Chriſtus eſt caput corporis eccleſie / qui eſt pricipiū/primogenitꝰ ex mortuis: vt ſit i oībꝰ ipſe primatū tenēs. Quia i ipſo cōplacuit oēm plenitudinē diuinitatis inhabitare: ꝛ per eū recōciliari oīa in ipſum / pacificās per ſanguinē crucis eius/ſiue que in terris/ ſiue q̄ in celis ſunt. Et vos cum eſſetis aliquādo alienati ꝛ inimici ſenſu i operibus malis: nūc aūt reconciliati in corpore carnis eius p mortē: exhibere vos ſanctos ꝛ immaculatos/ ꝛ irreprehēſibiles coram ipſo. Si tamen permanetis in fide fundati/ ꝛ ſtabiles: et immobiles a ſpe euāgelij/ qđ audiſtis: qđ predicatū eſt in vniuerſa creatura/ q̄ ſub celo eſt. In chr̄o ieſu dn̄o noſtro. S. Marcum. vj.

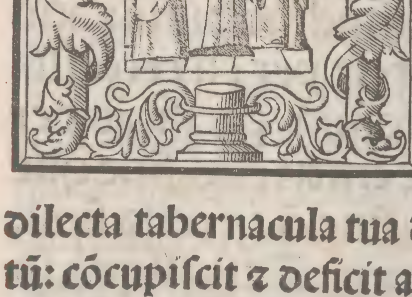
IN illo tp̄e. Exiens ieſus de naui/vidit turbā multam: ꝛ miſertus eſt ſuper eos: quia erāt ſicut oues nō habētes paſtorē. Et cepit illos docere multa. Et cum iam hora multa fieret/ acceſſerūt ad eū diſcipuli eius/dicentes. Deſertus eſt locus hic/ ꝛ iā hora preterijt: dimitte illos/vt eūtes in ꝓximas villas ꝛ vicos/ emant ſibi cibos quos manducent. Et reſpondens/ait illis. Date illis manducare. Et dixerunt ei. Eūtes emamus ducētis denarijs panes/ ꝛ dabimus illis māducare. Et dicit eis. Quot panes habetis? Ite ꝛ videte. Et cum cognouiſſent/dicūt. Quinqꝫ/ ꝛ duos piſces. Et precepit illis/vt accūbere facerent omnes ſecundū contubernia ſuper viride fenū. Et diſcubuerunt in partes/per cētenos ꝛ

quinquagenos. Et acceptis qnqꝫ panibus/ ⁊ duobus piſcibus: intuẽs in celũ/ bñdixit/ ⁊ fregit panes: ⁊ dedit diſcipulis ſuis/ vt ponerẽt ante eos: ⁊ duos piſces/ diuiſit oĩbus. Et mãducauerũt oẽs/ ⁊ ſaturati ſunt. Et ſuſtulerũt reliquias fragmẽtorũ/ duodecim cophinos plenos ⁊ de piſcibꝰ. Erãt autẽ qui mãducauerãt/ qnqꝫ milia virorũ. Et ſtatim coegit diſcipulos ſuos aſcẽdere nauim: vt precederẽt eũ trãs fretum ad bethſaidã/ dũ ipſe dimitteret populũ. Et cũ dimiſiſſet eos/ abijt in montẽ orare. ¶ In dedicatione eccleſie ꝑmiſſo. Aſperges me. cuz ℣. ⁊ oratiõe ſolita. Ad ꝓceſſionẽ ℟. Terribilis ẽ. In reditu ℟. Benedic dñe. In ſtatiõe. Pax eterna. cũ ℣. ⁊ oratiõe in principio libri ſignata. Si ꝟo dedicatio fuerit tpe paſcali. proceſſio fit vt i die paſce. ¶ In ipſa die dedicationis eccleſie/ totũ officiuz agit: vt infra in anniuerſario dedicationis eccleſie/ preter orationes: loco quarũ dicũtur orationes ſe.

Deus qui quẽtes. Oõ: inuiſibiliter oĩa ꝯtines: ⁊ tamen ꝓ ſalute humani generis/ ſignũ tue potẽtie viſibiliter oſtẽdis: tẽplũ hoc potentia tue inhabitationis illuſtra: vt oẽs qui huc deprecaturi cõueniunt/ ex quacũqꝫ tribulatione ad te clamauerint cõſolationis tue beneficia cõſequãtur. Per. Secre.

Deus q̃ ſacrandorũ auctor es munerũ: effunde ſuꝑ hãc orationis domũ tuã benedictionem: vt ab oĩbus inuocãtibus nomẽ tuũ/ defenſionis tue auxiliũ ſentiat. Per. Cõplẽ.

Multiplica qũs dñe/ ꝑ hec ſctã que ſũpſimus/ in animabus noſtris veritatẽ tuã: vt in tẽplo ſancto tuo iugiter te adoremus: ⁊ in conſpectu tuo cũ ſanctis oĩbus gloriemur. Per. ¶ In anniuerſario dedicatiõis eccleſie. Intr.

Terribilis eſt locus iſte: hic domus dei eſt ⁊ porta celi: ⁊ vocabit aula dei. Ps. Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: cõcupiſcit ⁊ deficit anima mea in atria dñi. Glia patri. Kyrie. Fõs bonitatis. vel paſcale. ſi

fuerit īfra tēp⁹ paſcale. Orō.

DEus qui nobis p ſingulos annos huius ſcti tēpli tui cōſecrationis reparas diē: ⁊ ſacris ſemper myſterijs repreſentas incolumes: exaudi preces populi tui/⁊ preſta: vt quiſqs hoc templū beneficia petitur⁹ ingredit: cūcta ſe impetraſſe letet. P. Lctō libri Apocalypſis btī Joannis apli. xxj. ca.

IN diebus illis. Uidi ciuitatē ſanctā hieruſalē/nouā/deſcendētem de celo: a deo paratā/ ſicut ſponſam ornatā viro ſuo. Et audiui vocē magnā de throno/dicentē. Ecce tabernaculū dei cū hoībus/et habitabit cū eis. Et ipſi populus ei⁹ erūt: ⁊ ipſe deus cū eis erit eoꝝ de⁹. Et abſterget de⁹ omnez lachrymam ab oculis eoꝝ: ⁊ mors vltra nō erit/neqꝫ luct⁹/ neqꝫ clamor / neqꝫ dolor erit vltra: que prima abierūt. Et dixit q ſedebat in throno. Ecce noua facio omnia. Grad.

Locus iſte a deo factus eſt: ineſtimabile ſacramentū irreprehēſibilis eſt. ℣. Deus cui aſtant angeloꝝ chori/exaudi preces ſeruorūz tuoꝝ. Alla. ℣. Uox exultatiōis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtorūz. Tpe paſcali loco grad. primū Alleluia erit de dedicatiōe. Secūdū de reſurrectiōe. Proſa.

PSallat eccleſia mater illibata/⁊ virgo ſine ruga: honorez hui⁹ eccleſie. Hec dom⁹ aule celeſtis pbat particeps. In laude regis celoꝝ: ⁊ cerimōijs. Et lumine ꝯtinuo emulās ciuitatē ſine tenebris. Et corpora in gremio cōfouēs animarū: que in celo viuūt. Quā dextera ꝑtegat dei. Ad laudē ipſi⁹ diu. Hic nouā prolez gratia parturit: fecūda ſpū ſctō. Angeli/ciues viſitāt hic ſuos: ⁊ corp⁹ ſumit ieſu. Fugiunt vniuerſa corporis nocua. Pereunt peccatricis aīe crimina. Hic vox clara leticie pſonat. Hic pax ſalus ⁊ gaudia redundant. Hac in domo trinitati laus ⁊ glia ſemp reſultat. Alia pſa q̄ in octaua canit.

QUā dilecta tabernacula dn̄i virtutum et atria. Quā electi architecti: tuta edificia. Que nō mouent imo fouēt: vētus/flumē/pluuia. Quā decora fundamēta: p cōcinna ſacramēta vmbre pcurrētia. Latus ade dormientis euam fudit: in manentis copule primordia. Arca ligno fabricata noe ſeruat: gubernata per mūdi diluuiū. Prole ſera tandē feta: anus ſara ridet leta noſtrū lactans gaudiū. Seruus bibit qui legat: ⁊ camel⁹ adaquat ex

rebecce hydria. H ec inaures et armillas aptat ſibi: vt per illas viro fiat congrua. S ynagoga ſup plantaẗ a iacob:dū diuagaẗ nimis freta littere. L ippam liam latēt multa:quibꝰ vidēs rachel fulta pari nubit federe. I n biuio tegēs nuda:geminos parit ex iuda thamar diu vidua. H ic moyſes a puella dū ſe lauat: in fiſcella reperiẗ ſcirpea. H ic mas agnus immolaẗ:quo iſrael ſatiatur: tinctus eius ſanguine. H ic tranſitur rubens vnda: egyptios ſub ꝓfunda obꝛuens voꝛagine. H ic eſt vꝛna māna plena. hic mādata legis dena:ſed in arca federis. H ic ſunt edis oꝛnamēta:hic aaron indumēta: q̄ p̄cedit poderis. H ic vꝛias viduaẗ.berſabee ſublimatur:ſedis conſoꝛs regie. H ec regi varietate veſtis aſtat deaurate:ſicut reguꝫ filie. H uc venit auſtri regina:ſalomonis quā diuina cōdit ſapientia. H ec nigra eſt ſed foꝛmoſa: myrrhe ⁊ thuris fumoſa v̇ga pigmētaria. H ec futura / que figura obumbꝛauit:reſerauit nobis dies gratie. I am in lecto cū dilecto geſcamus/⁊ pſallamus: aſſunt enī nuptie. Q uarū tonat initium in tubis epulantiū: ⁊ finis per pſalteriū̄. S pōſum millena milia/vna laudant melodia ſine fine dicentia all'a all'a. Amē. Sc'dꝫ Lucā. xix.

I N illo tp̄e. Ingreſſus ieſus/ꝑābulabat hierico. Et ecce vir noīe çacheus/ et hic erat pꝛinceps publicanoꝝ/et ipſe diues. Et q̄rebat videre ieſum quis eſſet:⁊ nō poterat pꝛe turba: q̄a ſtatura puſillus erat. Et p̄currēs/aſcēdit in arboꝛē ſycomoꝝ/vt videret eū:q̄a inde erat trāſiturus. Et cū veniſſet ad locū:ſuſpiciēs ieſus vidit illū/⁊ dixit ad eū. Zachee/feſtinās deſcēde:q̄a hodie ī domo tua opoꝛtet me manere. Et feſtinans deſcēdit: ⁊ excepit illum gaudens. Et cū viderēt/oēs murmurabāt/dicētes ꝙ ad hoīeꝫ peccatoꝛē diuertiſſet. Stans aūt çacheus/dixit ad dn̄m. Ecce dimidiū bonoꝛum meoꝝ dn̄e do pauperibꝰ:⁊ ſi q̄d aliquē defraudaui/reddo q̄druplum. Ait ieſus ad eū. Quia hodie ſalus domui huic facta eſt/eo ꝙ ⁊ ipſe filius ſit abꝛae. Venit enī filius hoīs querere/⁊ ſaluū facere/q̄d perierat. Credo dr̄ p̄ totā octauā. Offer. D n̄e deꝰ/in ſimplicitate cordis mei letus obtuli vniuerſa: et populū tuū q̄ repertus eſt/vidi cū ingēti gaudio. deus iſrael cuſtodi hāc volūtatē. Sec. A nnue q̄s dn̄e p̄cibꝰ noſtris:vt quicūq̄

intra tẽpli huius (cuius anni/
uerſariũ dedicationis diẽ ce
lebꝛam⁹) ambitũ ꝯtinemur:
plena tibi atqꝫ ꝑfecta corpis
et aie deuotiõe placeamus:vt
dũ hec vota p̃ſentia reddim⁹/
ad eterna premia te adiuuã=
te ꝑuenire mereamur. Per.
Prefatio cõis ſemp.dũtaxat
tpe paſcali de reſurrectione.
Cõio. Domus mea/ dom⁹ ora/
tionis vocabit̃ dicit dñs:in ea oĩs
q petit accipit:⁊ qui q̃rit inuenit:
⁊ pulſãti aperiet̃ all'a all'a. Cõpl'.
Deus q eccleſiã tuã vnige=
niti tui ſpõſam vocare digna
tus es:vt que habet gratiã p
fidei deuotionẽ/haberet etiã
ex noie pietatẽ:da vt oĩs hec
plebs noi tuo deſeruiẽs hu/
ius vocabuli cõſortio digna
eſſe mereatur: et eccleſia tua
hoc in tẽplo(cui⁹hodie anni/
uerſarius dedicatiõis dies ce/
lebrat̃)collecta/te timeat/te
diligat/teqꝫ ſequat̃:vt dũ iu/
giter p veſtigia tua gradit̃/ad
celeſtia ꝓmiſſa te ducẽte ꝑue
nire mereat̃. Per eũdẽ dñz.
¶ Infra octauã dedicatiõis
oĩa vt in die. Kyrieleiſon p
octauas vel de patronis/cuz
ſolẽni. Et in terra. vel paſca/
le ꝓ tẽpore. ¶ In octaua de=
dicatiõis eccleſie ꝓceſſio per=
agit̃ vt ipſo die. Et ſi feſtum
duplex alicuius ſcti die octa/
ue venerit ℟. primuz. Bene/
dic dñe. De dedicatione canit̃.
In reditu ſecũduz ℟. de ſctõ
cuius feſtuz celebrat̃. Kyrie/
leiſon. in octaua dedicatiõis
fit ꝑ octauas. vel paſcale pro
tpe. Proſa. Quam dilecta. vts.
Alia vt in die. ¶ In ꝯſecra=
tiõe altaris. Ad miſſam. Intr.

Dicit dñs/ſer/
mones mei/
quos dedi in
os tuũ/nõ de
ficient de ore
tuo. adeſt enĩ
nomen tuum
⁊ munera tua
accepta erũt ſup altare meuz. Ps.
Miſericordias dñi in eternũ cãta
bo. Glia patri. Kyrie. Magne
deus. vel paſcale pro tẽpore.
Deus qui ex omni Orõ.
coaptatione ſctõꝝ/eter/
nũ tibi cõdis habitaculuz:da
edificationi tue incremẽta ce
leſtia:vt quorũ hic reliquias
pio amore cõplectimur/ eoꝝ
ſemp meritis adiuuemur. P.
Lcõ Eſaie ꝓphete. xix.
Hec dicit dñs. In die illa
deferet̃ mun⁹ dño exercituũ/
⁊ rex fortis dñabitur eoꝝ. In
die illa erit altare dñi in me=

dio terre: ⁊ titulus dñi iuxta terminū eius. Et cognoſcet dñs: ⁊ colēt eum in hoſtijs ⁊ muneribus: ⁊ vota vouebūt dño/⁊ ſoluēt. Et ꝯuertent ad dñm: ⁊ placabit eis: ⁊ ſaluabit eos. In die illa erit iſrael benedictio ī medio terre: cui benedixit dñs exercituū: dicēs. Benedict⁹ populus meus: ⁊ opus manuū mearū/hereditas mea iſrael. Dicit dñs oīpotēs. Grad. Tollite hoſtias ⁊ introite in atria eius: adorate dñm in aula ſancta eius. ℣. Reuelabit dñs cōdēſa: ⁊ in tēplo eius oēs dicēt gloriā. Alla. ℣. Vox exultationis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtorū. Aliud. Alla. ℣. Introibo ad altare dei: ad deū q letificat iuuentutē meā. Proſa. Pſallat eccleſia. vts. 162. Poſt ſeptuageſimā dicit Tractus.

Qui ꝯfidūt in dño ſicut mōs ſiō nō cōmouebit in eternū: q habitat in hieruſalē. ℣. Mōtes in circuitu eius: ⁊ dñs in circuitu populi ſui ex hoc nūc ⁊ vſq in ſeculum. Secundū Lucā. vj. ca.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nō eſt arbor bona/q̄ facit fruct⁹ malos: neq arbor mala/ faciens fructū bonū. Unaqueq eni arbor/de fructu ſuo cognoſcitur. Neq eni de ſpinis colligūt ficus: neq de rubo vindemiant vuam. Bonus homo/de bono theſauro cordis ſui/ꝓfert bonū. Et malus homo/de malo theſauro/ꝓfert malū. Ex abūdātia eni cordis/os loquit. Quid aūt vocatis me dñe dñe/⁊ nō facitis q̄ dico? Oīs qui venit ad me/⁊ audit ſermones meos/⁊ facit eos/oſtendā vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt hoī edificāti domū/qui fodit in altū/⁊ poſuit fundamētū ſupra petrā. Inundatiōe aūt facta/illiſum eſt flumē domui illi: ⁊ nō potuit eā mouere. Fūdata eni erat ſupra petram. Credo dicit. Offer. Sāctificauit moyſes altare dño: offerens ſup illud holocauſta: imolās victimas fecit ſacrificiū veſpertinū in odorē ſuauitatis dño deo in ꝯſpectu filiorū iſrael. Secr. Omps ſempiterne deus/ altare hoc nomini tuo dicatū/celeſtis virtutis benedictione ſanctifica: ⁊ oībus in te ſperātibus/ auxilij tui munus oſtēde: vt hic ⁊ ſacramētorū virtus/⁊ votorū obtineatur effect⁹. Per. Cōio. Acceptabis ſacrificiū iuſticie oblationes ⁊ holocauſta ſuper altare tuum domine. Cōplē. Copioſa

beneficia queſumus dñe chriſtianus populus aſſequat̃:vt qui in honore ſanctoꝝ ſacrãdis tibi luminib⁹ deuotus occurrit:⁊ vite ſubſidia preſentis accipiat:⁊ gratiã ſempiterne redẽptionis inueniat. P.

¶ Hymnus angelicus.

Loria i excelſis Deo. Et i terra pax hominibus bone voluntatis. Laudam⁹ te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agim⁹ tibi ꝓpter magnã gloriã tuã. Dñe deus rex celeſtis. Deus pater oĩpotens. Dñe fili vnigenite Jeſu chr̃e/⁊ ſãcteſpũs. vel altiſſime. Dñe deus agnus dei filius patris. Qui tollis peccata mundi:miſerere nobis. Qui tollis peccata mundi: ſuſcipe deprecationẽ noſtrã. Qui ſedes ad dexteram patris:miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctus. Tu ſolus dominus. Tu ſolus altiſſimus Jeſu chriſte. Cum ſanctoſpiritu:in gloria dei patris. Amen. ¶ Iſtud canitur de domina diebus ſabbatinis.

Gloria in excelſis Deo. Et in terra pax hominibus bone volũtatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnã gloriã tuã. Dñe deus rex celeſtis. Deus pater omnipotens. Dñe fili vnigenite Jeſu chr̃e. Spiritus ⁊ alme orphanoꝝ paraclete. Domine deus agnus dei filius patris. Primogenitus Marie virginis matris. Qui tollis peccata mundi: miſerere nobis. Qui tollis peccata mũdi:ſuſcipe deprecationem noſtram. Ad Marie gloriam. Qui ſedes ad dexterã patris: miſerere nobis. Qm̃ tu ſolus ſanctus. Mariã ſanctificans. Tu ſolus dñs. Mariam gubernãs. Tu ſolus altiſſimus. Mariam coronãs. Jeſu chriſte. Cum ſanctoſpiritu: i gloria dei patris. Amen.

Redo in vnum deum. Patrem omnipotentem: factorẽ celi et terre: viſibilium omnium et inuiſibilium. Et

in vnū dominū noſtrū Jeſū
chꝛm/ filiū dei vnigenitū: et
ex patre natū ante oīa ſecu-
la. Deū de deo/lumē de lumi-
ne: deum verū de deo vero.
Genitū nō factū: cōſubſtātia
lē patri: ꝑ quē oīa facta ſunt.
Qui ꝓpter nos hoīes ⁊ pro-
pter noſtrā ſalutē/deſcēdit de
celis. Et incarnatus eſt de ſpi
ritu ſancto ex Maria virgi-
ne: ⁊ homo factus eſt. Cruci-
fixus etiā pro nobis ſub pon
tio pilato: paſſus ⁊ ſepultus
eſt. Et reſurrexit tertia die ſe-
cūdū ſcripturas. Et aſcēdit in
celū: ſedet ad dexterā patris.
Et iterū vēturus eſt cū gloria
iudicare viuos et mortuos:
cuiꝰ regni nō erit finis. Et in
ſpiritū ſanctū dn̄m ⁊ viuificā-
tem: qui ex patre filioqꝫ pro-
cedit. Qui cū patre ⁊ filio ſi-
mul adorat̃/ ⁊ cōglorificatur:
qui locutus eſt per ꝓphetas.
Et vnā ſanctā catholicam et
apoſtolicā eccleſiā. Cōfiteor
vnum baptiſma in remiſſio-
nem peccatoꝝ. Et expecto re
ſurrectionem mortuorū. Et
vitam venturi ſeculi. Amen.

Canō minor more Ro-
mane eccleſie. Sacer-
dos celebrans/dicto ⁊ finito
offertorio/ambabus manib
accipiēs patenã cū hoſtia/ ⁊
vſqꝫ ad pectꝰ eleuatā tenēs ſe
crete dicat.

Suſcipe ſācte
pater oīpotēs eterne de-
us/hāc īmaculatā hoſtiā: quā
ego indignꝰ famulus tuꝰ offe
ro/tibi deo meo viuo ⁊ vero:
pro īnumerabilibꝰ peccatis ⁊
offenſionibus/ ⁊ negligētijs
meis: ⁊ pro oībus circūſtāti-
bus. Sed ⁊ ꝓ oībus fidelibꝰ
chꝛianis viuis ⁊ defunctis: vt
mihi ⁊ illis ꝓficiat ad ſalutē
in vitā eternā. Amē. Deinde
facto ſigno crucis cuꝫ patena
ſup corpali/ibidē hoſtiā depo
nēs/patenā ſubtus corporale
ponat/vel miniſtrāti dalmu-
ciato ſi adeſt/porrigat tenen-
dā. Tandē nihil dicēs/infun-
dat vinū in calicē. Deinde fa-
ciat ſignū crucis ſup ampulla
aque: ⁊ ex ea īponat puſillū
aque in calicē/ſecrete dicens.

Deus q humane ſubſtantie
dignitatē mirabiliter ꝯdidi-
ſti/ et mirabilius reformaſti:
da nobis ꝑ huius aque ⁊ vi-
ni myſteriū/eiꝰ diuinitatis eſ-
ſe cōſortes: q humanitatis no
ſtre fieri dignatꝰ eſt particeps
Jeſus chꝛs filiꝰ tuus dn̄s nr̄/q
tecū viuit ⁊ regnat in vnitate
ſpūſſcti deus. Per oīa ſecula
ſeculorū. Amē. Qua oratiōe

finita/ambab⁹ manib⁹ calicez
diſcoopertū vſq3 ad pectus ele-
uatū tenens/⁊ in medio alta-
ris ſtans/ſecrete dicat. O ffe-
rimus tibi dn̄e calicē ſaluta-
ris: tuā deprecantes clemen-
tiā: vt in cōſpectu diuine ma-
ieſtatis tue/ꝓ noſtra ⁊ ꝓ toti⁹
mūdi ſalute cū odore ſuauita
tis aſcendat. Amē. Cū ſigno
crucis ſup corporali cū calice
facto/euz reponat ⁊ coopiat:
deinde manib⁹ iūctis/ſup al-
tare poſitis/capite iclinato ſe-
crete dicat. In ſpū humilita-
tis ⁊ animo contrito ſuſcipia
mur a te dn̄e: ⁊ ſic fiat ſacrifi-
ciū noſtrū in cōſpectu tuo ho
die: vt placeat tibi dn̄e deus.
Tandē eleuet manus exten-
ſas: ⁊ iūgat illas ante pectus
ſecrete dicēs. V eni ſanctifi-
cator oīps eterne deus: ⁊ be-
ne ✠ dic hoc ſacrificiū tuo ſā
cto noī preparatuz. Deinde
fit altaris thurificatio ſi ſolen
niter miſſa cantat̄: cūq3 ponit
incenſū in thuribulū ad thu-
rificandū dicat. Per interceſ
ſionē beati Michaelis archā
geli ſtantis a dextris altaris
incenſi/⁊ oīum electoꝝ ſuoꝝ/
incēſum iſtu[d] [d]ignetur dn̄s
bene ✠ dice[re]: ⁊ in odorem
ſuauitatis [illegible]

dn̄m noſtrū. Amen. Tandez
cū incenſat oblata/dicat. In-
cenſum iſtud a te benedictuz
aſcendat ad te dn̄e: ⁊ deſcen-
dat ſup nos miſericordia tua.
Cū incenſat altare/dicat hanc
orationez. D irigat̄ dn̄e oro
mea ſicut incenſū in cōſpectu
tuo: eleuatio manuū mearuz
ſacrificium veſpertinū: pone
dn̄e cuſtodiā ori meo/⁊ oſtiū
circūſtantie labijs meis: vt nō
declinet os meū in verba ma-
licie/ad excuſandas excuſati-
ones in peccatis. Cū reddit
thuribulū diacono. Accēdat
in nobis dn̄s ignē ſui amoris/
⁊ flammā eterne charitatis.
Amē. Tādem extremitatem
digitoꝝ lauet ⁊ tergat dicens
ſecrete. L auabo inter inno-
cētes manus meas/⁊ circūda
bo altare tuū dn̄e. V t audiā
vocē laudis tue: ⁊ enarrē vni
uerſa mirabilia tua. D n̄e di
lexi decorē domus tue/⁊ lo-
cum habitationis glorie tue.
N e perdas cū impijs deus
animā meā/⁊ cū viris ſangui
nū vitā meā. I n quoꝝ ma
nibus iniqt[ates] ſunt/dextera
eorū replet[a] eſt muneribus.
E go autē in innocentia mea
īgreſſus ſuz/redime me ⁊ mi
ſer[illegible]

in directo/in eccleſijs benedi
cam te dñe. Glia pri ⁊ filio
⁊ ſpirituiſctō. Sicut erat in
principio ⁊ nūc ⁊ ſemper. ⁊c.
Lotis ⁊ terſis manib⁹/ad me
diū altaris ſtans/ad deū ele
uatis oculis/manibuſq; iūctis
ſuper altare poſitis/inclinato
capite dicat ſecrete. Suſci
pe ſancta trinitas hāc oblatio
nē: quā tibi offerimus ob me
moriā paſſionis reſurrectio
nis ⁊ aſcēſionis ieſu chri dñi
noſtri: ⁊ in honorē beate ma
rie ſemp virginis: beati mi
chaelis archāgeli/⁊ beati Jo
annis baptiſte/ſāctoꝝ apl'oꝝ
petri ⁊ pauli: ⁊ iſtoꝝ/⁊ oīum
ſanctoꝝ: vt illis pficiat ad ho
norē: nobis aūt ad ſalutē: ⁊ il
li p nobis intercedere dignē
tur i celis/quoꝝ memoriā fa
cimus in terris. Per eundē
xp̄m dñz nr̄m. Amē. Tū alta
ri oſculato vertēs ſe ad popu
lū voce aliquātulū eleuata di
cat. Orate fratres ⁊ ſorores
ſecrete pſequat vt meū ⁊ ve
ſtrū ſacrificiū acceptabile fiat
apud deū oīpotētē. Deinde
miniſter aut intereſſentes re
ſpōdeāt dicētes. Suſcipiat do
minus ſacrificiū de manibus
tuis: ad laudē ⁊ gloriā nomi
nis ſui/ad vtilitatē quoq; no
ſtraz/⁊ totius eccleſie ſue ſan
cte. Si vero miniſter aut inte
reſſentes nō reſpōdeāt/ſolus
dicat. Suſcipiat dñs ſacrifi
ciū de manibus meis/ad lau
dē ⁊ gloriam noīs ſui: ad vti
litatē quoq; noſtrā/⁊ toti⁹ ec
cleſie ſue ſancte. Tū celebrās
manib⁹ aliquantulū extenſis
ante pectus/ſtans ante librū
ſecrete dicat Secretā/⁊ veni
ens ad verba. P dñz no. ⁊c.
vel ad aliaz ↄcluſionē/mani
bus iūctis continuet vſq; ad
verba. Per oīa ſecula ſeculo
rū excluſiue ſi vnica ſit Secre
ta. Si vo plures Secrete ſint/
addet concluſioni prime Se
crete aut ſecunde/illa verba.
Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amē.
Deinde ſimpliciter ſubiūgat
alias Secretas/ prioꝛib⁹ ora
tionib⁹ ſeu collectis ante epi
ſtolam lectis cōuenientes: qa
tot ac eodē ordine dici debēt
Secrete/⁊ poſt cōmunionem
oīones/quot/⁊ quo ordine/⁊
de qb⁹ dicte ſunt ante eplam
orationes: ⁊ pueto in ↄcluſio
ne vltime Secrete ad verba.
Per oīa ſecula ſeculoꝝ exclu
ſiue/ſtās in medio altaris po
ſitis ſup eo manibus extēſis/
voce clara dicat. Per oīa ſe
cula ſeculoꝝ. Dñs vobiſcū. tū

eleuãdo man⁹ extẽſas dicat: Surſũ corda. Tandẽ iungat manus ante pect⁹/ꝛ caput inclinet ꝛ dicat Gratias agam⁹ dño deo nr̃o. Deinde eleuatis ꝛ extẽſis manib⁹ ꝯſeqtur prefationẽ officio diei aut feſto cõuenientẽ: ꝛ finita prefatione / iũctis manib⁹ ante pectus/voce mediocri dicat Sãctus ꝛc̃. ꝛ dicẽs Bñdictus ſignet ſe ſigno crucis: ꝛ vltimo dicto Oſanna i excelſis/ manib⁹ iunctis ſup altare poſitis/ ſtans ante mediũ altaris/verſus ad illud: corde deuoto eleuatis etiã oculis ad deũ/ꝛ ſine mora demiſſis/capite iclinato dicat ſecrete Canonẽ maiorẽ Te igiꝰ clemẽtiſſi. et ꝯtinuet ordine ꝛ modo ibi expreſſis.

Sequiꝰ Canon minor in qualibet miſſa per anni circulũ/iuxta antiquã ꝯſuetudinẽ dioceſis Cracouienſis. Sacerdos celebrãs dicto offertorio/ eleuatis ad celũ manibus dicit ſecrete orationẽ. Ueni inuiſibilis ſanctificator oẽ̄s eterne deus/ꝛ bene✠dic hoc ſacrificiuꝫ noĩ tuo preparatũ. Per chꝛ̃ꝫ dñm noſtrũ. Tũ leuãdo calicẽ ambobus manib⁹ ſurſũ vſqꝫ ad pectus dicit. Suſcipe ſctã trinitas hãc oblationẽ: quã tibi offerimus in memoriã venerãde paſſionis/reſurrectionis ꝛ aſcẽſionis dñi nr̃i Jeſu chꝛi. Et in honorẽ ſctiſſime dei genitri[illegible] [illegible]nis Marie: ꝛ oĩuꝫ ſctõꝝ [illegible] q tibi placuerunt ab initio mũdi vſqꝫ ad p̃ſentẽ diẽ: ꝛ quoꝝ hodie feſtiuitas celebraꝰ: ꝛ quoꝝ noĩa ꝛ reliq̃e hic ꝯtinenꝰ: vt illis ꝓficiat ad honorẽ: nobis aũt ad ſalutẽ: ꝛ aĩabuſ oĩuꝫ fideliũ defunctoꝝ ad vitaꝫ ꝛ reqem ſempiternã. Et vt illi ĩtercedere dignenꝰ ꝓ nobis in celis/quoꝝ hic memoriã facimus ĩ terris. Deponit calicẽ ſup altare cũ ſigno crucis/ꝯcludẽs. Per eũdẽ chꝛ̃m dñm nr̃m. Tũ deponẽdo patenã de calice vna cũ hoſtia/in depoſitiõe hoſtie ſup corpale dicit. Ueni ſctẽ ſpũs reple tuoꝝ corda fideliũ ꝛ tui amoris in eis ignẽ accende. Oſculaꝰ patena: ꝛ ſignãdo ſe cũ ea ꝓſequiꝰ Qui ꝑ diuerſitatẽ linguarũ cũctarũ gentes ĩ vnitate fidei ꝯgreg[illegible]ſti. Tũ patena ſub corpali [illegible] calix coopiꝰ. Poſte[illegible] manib⁹ dicit [illegible]actifica [illegible] dñe hãc oblation[illegible] [illegible] vnigeniti [illegible] [illegible]

guis fiat. Inclinādo ſe di
cit. In ſpū humilitatis ⁊ ani
mo contrito ſuſcipiamur a te
dñe. Et ſic fiat ſacrificiū nr̄m
in ↄſpectu tuo: vt a te ſuſcipia
tur hodie: et placeat tibi dñe
deus. Tum oſculať altare. Et
vertēdo ſe ad populuʒ dicit.
Orate ꝓ me pctōre fratres ⁊
ſorores: vt meū pariter ac ve
ſtrū acceptabile fiat ſacrificiū
in ↄſpectu dñi. Poſtea dicit
ſecreta: vna vľ plures: tot ⁊ eo
ordine vt dicte ſūt collecte: q̄
ↄcludanť ꝑ altā ⁊ expſſā ↄclu
ſionē. Ante p̄fationē dicēdo.
Per oīa ſecula ſeculorū.
Amē. Dñs vobiſcū. Et
cū ſpū tuo. Surſū corda. Ha
bemus ad dñm. Gratias aga
mus dño deo nr̄o. Dignū et
iuſtū eſt. Prefatio q̄tidiana.
Vere dignum ⁊ iuſtū eſt/
equū ⁊ ſalutare: Nos ti
bi ſemꝑ ⁊ vbiqʒ gratias age
re. dñe ſctē/pater oīpotēs/eter
ne de⁹. Per chr̄m dñm nr̄m.
Per quē/maieſtatē tuaʒ lau
dant angeli: adorāt dñatiōes/
tremūt poteſtates. Celi celo
rumqʒ virtutes/ac beata ſera
phin: ſocia exultatione cōce
lebrāt. Cū quib⁹ ⁊ noſtras vo
ces vt admitti iubeas/depca
mur ſupplici cōfeſſione dicē
tes. Angelic⁹ ſimul ⁊ huma
nus hy⁹.
Sanctus/San
ctus/ Sanctus dñs deus
ſabaoth. Pleni ſunt celi et
terra gloria tua. Oſanna i ex
celſis. Benedictus q̄ venit i
noīe dñi. Oſanna in excelſis.
Tum lauat extremitates di
gitoruʒ nihil dicendo. Qui
bus terſis. Et reuerētia facta
ad crucifixū: ac eo oſculato:
Canon maior inchoať: ⁊ con
tinuatur/vt ibi. ¶ De natiui
tate domini. Prefatio.
Eterne deus. Quia per
incarnati verbi myſteriū: no
ua mentis noſtre oculis lux
tue claritatis infulſit. Ut duʒ
viſibiliter deū cognoſcimus:
per hūc inuiſibiliū amore ra
piamur. Et ideo cū angelis ⁊
archāgelis/cū thronis ⁊ dña
tionib⁹. Cūqʒ oī militia cele
ſtis exercitus/ hymnū glorie
tue canimus: ſine fine dicen
tes. ¶ Infra actionē. Cōi
cantes/⁊ noctē (vel diē) ſacra
tiſſimā celebrātes: qua beate
Marie īmemerata virginitas
huic mūdo edidit ſaluatorē.
Sed ⁊ memoriā venerantes.
In primis eiuſdeʒ glorioſe/
ſempqʒ v̄ginis marie/genitri
cis eiuſdē dei ⁊ dñi noſtri ieſu
chr̄i. Sed et btōꝝ apľoꝝ. ⁊c.

¶ In epiphania dñi. Prefatio.

Eterne deus. Quia cuȝ vnigenitus tuus in ſubſtãtia noſtre mortalitatis apparuit: noua nos immortalitatis ſue luce reparauit. Et ideo cũ angelis. vtſ. ¶ Infra actionẽ. Cõmunicãtes/ ꝛ diẽ ſacratiſſimũ celebrãtes/ quo vnigenitus tuus in tua tecũ gloria coeternus: in veritate noſtre carnis viſibiliter corporalis apparuit. Sed ꝛ memoriã venerãtes. In primis glorioſe ſemperq̨ʒ virginis marie genitricis eiuſdeȝ dei/ ꝛ dñi noſtri ieſu chꝛi. Sed ꝛ beatoꝝ apłoꝝ. ¶ In q̄dragesima ferialib⁹ dieb⁹. Prefatio.

Eterne de⁹. Qui corporali ieiunio vicia cõprimis/ mentẽ eleuas/ virtutẽ largiris ꝛ p̄mia. Per chꝛm dñm noſtrũ. Per quẽ maieſtatẽ. ¶ In paſſione domini ꝛ de ſancta cruce. Prefatio.

Eterne deus. Qui salutẽ humani generis in ligno crucis ꝯſtituiſti: vt vnde mors oriebat̃/ inde vita reſurgeret. Et qui in ligno vincebat: in ligno quoq̨ʒ vinceret̃. Per chꝛm dñm noſtrũ. Per quẽ maieſtatẽ tuã. vtſ. ¶ De reſurrectione dñi. Prefatio.

Vere dignuȝ ꝛ iuſtũ eſt/ equuȝ ꝛ ſalutare. Te q̨dem dñe oĩ tẽpore: ſed ĩ hac potiſſimũ die glorioſius p̄dicare: cũ paſca noſtrũ ĩmolatus eſt chꝛs. Ipſe enim verus eſt agnus: qui abſtulit peccata mũdi. Qui mortẽ noſtraȝ moriẽdo deſtruxit: ꝛ vitã reſurgendo reparauit. Et ideo cum angelis. vtſ. ¶ Infra actionem. Cõmunicãtes/ ꝛ diẽ ſacratiſſimũ celebrãtes reſurrectiõis dñi noſtri ieſu xp̄i ſecũdũ carnẽ. Sed ꝛ memoriã venerãtes. In primis glorioſe ſemperq̨ʒ virginis Marie: genitricis eiuſdẽ dei ꝛ dñi noſtri Jeſu chꝛi. Sed et btõꝝ apłoꝝ. ꝛc̃. Alia. Hãc igitur oblationeȝ ſeruitutis noſtre/ ſed ꝛ cũcte familie tue: quã tibi offerimus: pro ijs quoq̨ʒ quos regenerare dignat⁹ es ex aqua ꝛ ſpiritu ſancto: tribuẽs eis remiſſionem oĩum peccatoꝝ. Q̄ms dñe vt placatus accipias. ꝛc̃. ¶ De aſcẽſione domini. Prefatio.

Eterne deus. Per chꝛm dñm noſtrũ. Qui poſt reſurrectionẽ ſuã oĩbus diſcipulis ſuis manifeſtus apparuit: ꝛ ipſis cernẽtibus eſt eleuatus in celũ: vt nos diuinitatis ſue

tribueret eſſe participes. Et ideo cũ angelis. vt̃s. ¶ Infra actionem. Communicantes/⁊ diem ſacratiſſimum celebrãtes: quo dominus noſter vnigenitus filius tuꝰ vnitã ſibi fragilitatis noſtre ſubſtantiam/in glorie tue dextera collocauit. Sed ⁊ memoriam venerantes. In primis glorioſe ſemperqꝫ virginis Marie/genitricis eiuſdẽ dei ⁊ domini noſtri ieſu chriſti. Sed ⁊ beatorum apoſtoloꝝ.

¶ In die pentecoſtes: ⁊ de ſãcto ſpiritu. Prefatio.

Eterne deus. Per chriſtum dominum noſtrũ. Qui aſcendens ſuper omnes celos/ſedenſqꝫ ad dexterã tuã: promiſſum ſpiritumſanctuꝫ hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profuſis gaudijs: totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed ⁊ ſuperne virtutes: atqꝫ angelice poteſtates/hymnum glorie tue concinunt: ſine fine dicentes. ¶ Infra actionem. Communicantes/⁊ diem ſacratiſſimũ pentecoſtes celebrantes: quo ſpirituſſanctus apoſtolis in linguis igneis apparuit. Sed ⁊ memoriam venerantes. In primis glorioſe ſemperqꝫ. ꝛc.

Alia. Hanc igitur oblationeꝫ ſeruitutis noſtre/ſed ⁊ cuncte familie tue: quam tibi offerimus/pro ijs quoqꝫ quos regenerare dignatꝰes ex aqua ⁊ ſpirituſancto/tribuens eis remiſſionem omnium peccatorum. Queſumus domine vt placatꝰ accipias. ꝛc. ¶ De ſctã trinitate. Prefatio.

Eterne deus. Qui cum vnigenito filio tuo ⁊ ſpirituſancto/vnus es deus: vnus es dominus. Non in vnius ſingularitate perſone: ſed in vnius trinitate ſubſtãtie. Quod enim de tua gloria (reuelante te) credimus: hoc de filio tuo/hoc de ſpirituſancto/ſine differentia diſcretionis ſentimus. Ut in confeſſione vere ſempiterneqꝫ deitatis: ⁊ in perſonis proprietas/⁊ in eſſentia vnitas/⁊ in maieſtate adoretur equalitas. Quã laudãt angeli atqꝫ archangeli/cherubin quoqꝫ ⁊ ſeraphin/qui non ceſſant clamare quotidie/vna voce dicẽtes. ¶ De beata ꝟgine. Prefatio.

Eterne deus. Et te in veneratione. vel Aſſumptiõe. vel Natiuitate. vel Conceptione. vel Annunciatione.

vel Viſitatione. vel Preſentatione/ beate Marie ſemper virginis: exultantib⁹ animis collaudare/ benedicere ⁊ predicare. Que ⁊ vnigenitū tuū ſanctiſpiritus obumbratione concepit: ⁊ virginitatis gloria permanente/ huic mundo lumen eternū effudit/ Jeſum chriſtum dominuz noſtrum. Per quem/ maieſtatem. vts.
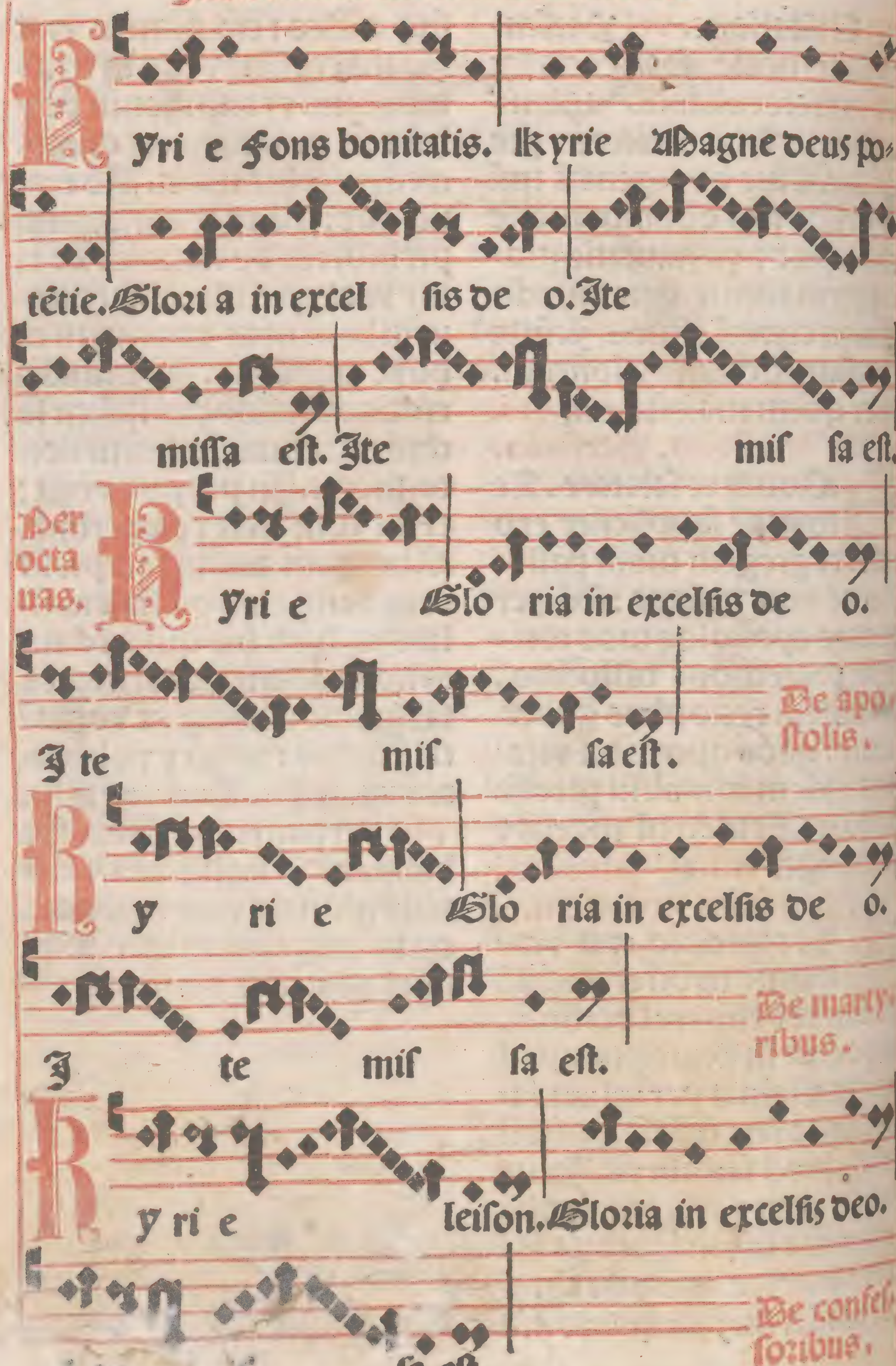
¶ De apoſtolis. Prefatio.
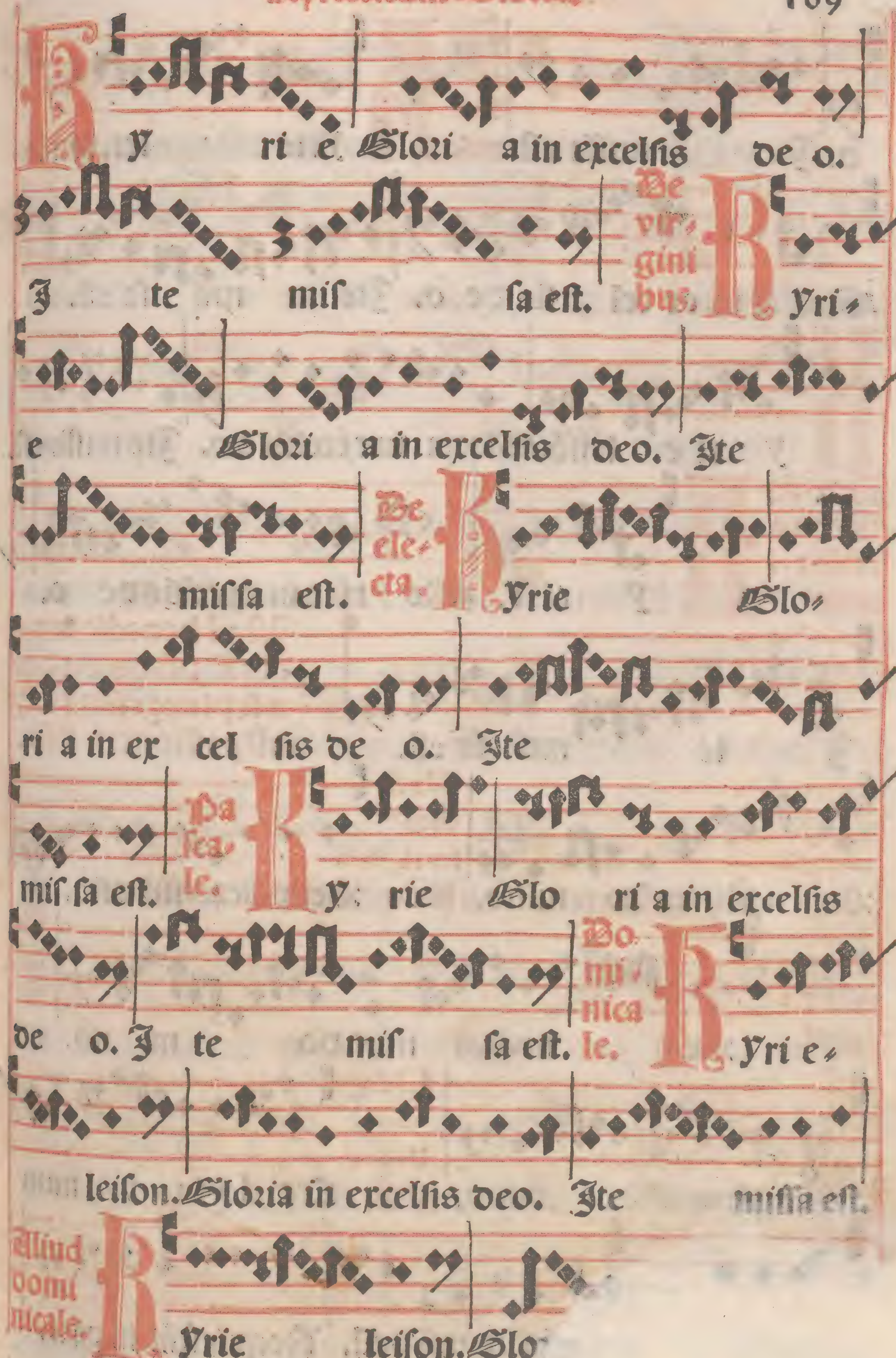
Equum et ſalutare. Te domine ſuppliciter exorare: vt gregem tuum paſtor eterne non deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos cōtinua protectione cuſtodias. Ut iiſdem rectoribus gubernetur: quos operis tui vicarios eidem contuliſti preeſſe paſtores. Et ideo cū angelis ⁊ archange. vts.
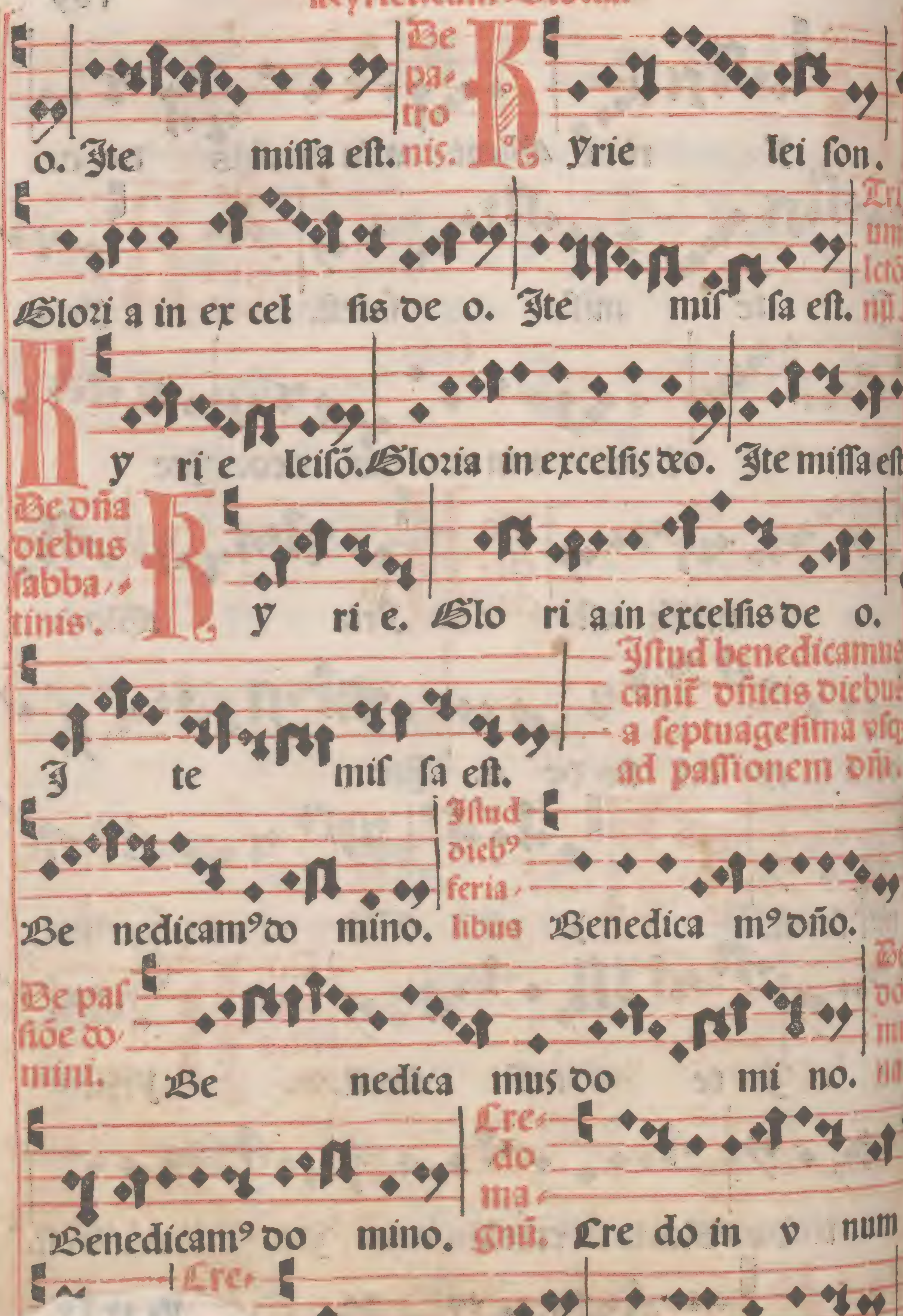
¶ Initiū ſcti euangelij ſcd̄m Joannem. j.
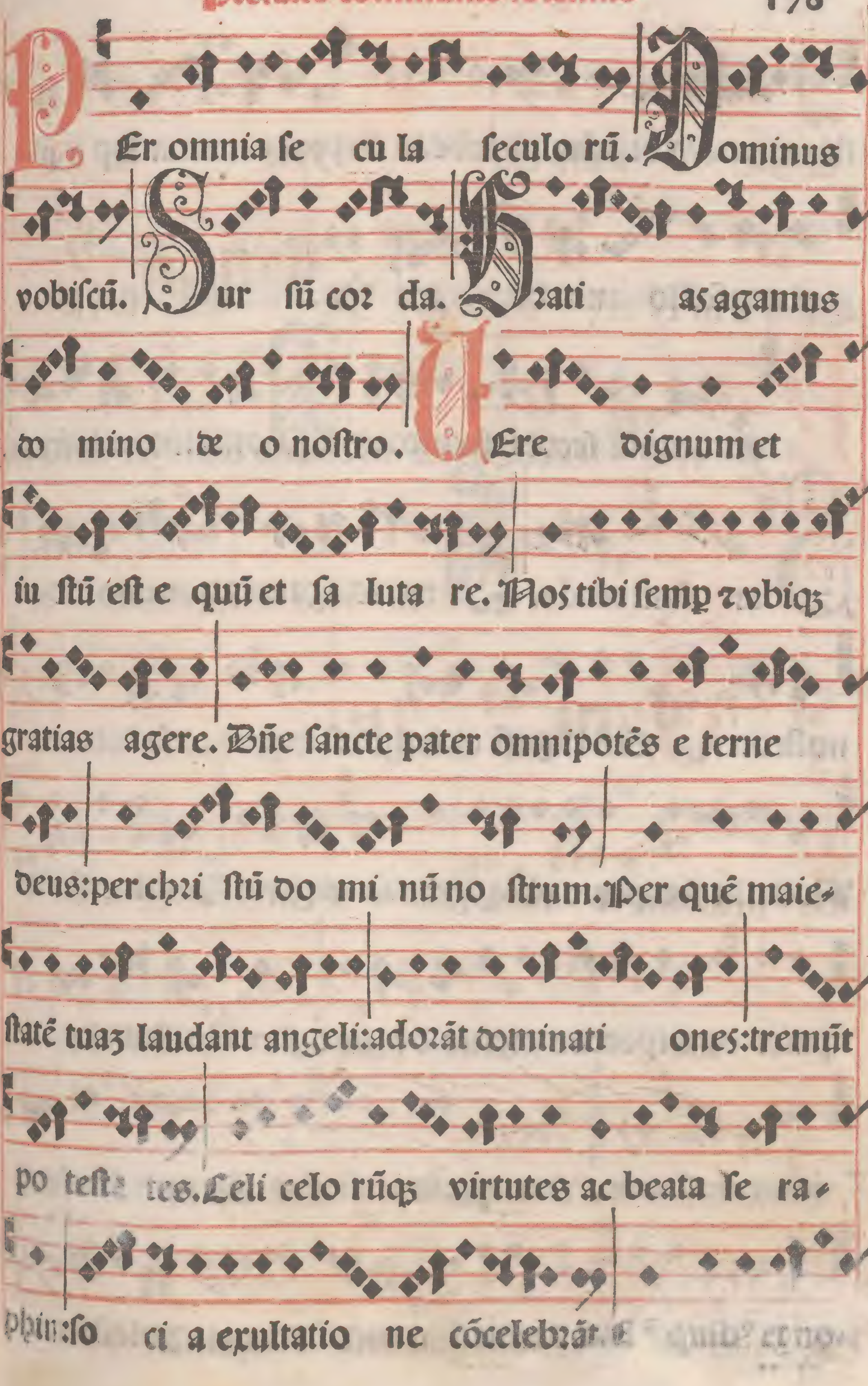
In principio erat verbum: ⁊ verbū erat apud deum: et deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil, quod factum eſt. In ipſo vita erat: ⁊ vita erat lux hominum: ⁊ lux in tenebris lucet: ⁊ tenebre eam non comprehenderūt. Fuit homo miſſus a Deo: cui nomen erat Joannes. Hic venit in teſtimonium: vt teſtimoniū perhiberet de lumine: vt omnes crederent per illum. Nō erat ille lux: ſed vt teſtimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera que illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat: ⁊ mundus per ipſum factus eſt: ⁊ mundus eum non cognouit. In propria venit: et ſui eum non receperunt. Quotquot autem receperūt eum dedit eis poteſtatem filios dei fieri: his qui credunt in nomine eius. Qui non ex ſanguinibus: neq̃ ex voluntate carnis: neq̃ ex voluntate viri. ſed ex Deo nati ſunt. Et verbum caro factū eſt ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius: gloriam quaſi vnigeniti a patre. Plenum gratia et veritate.

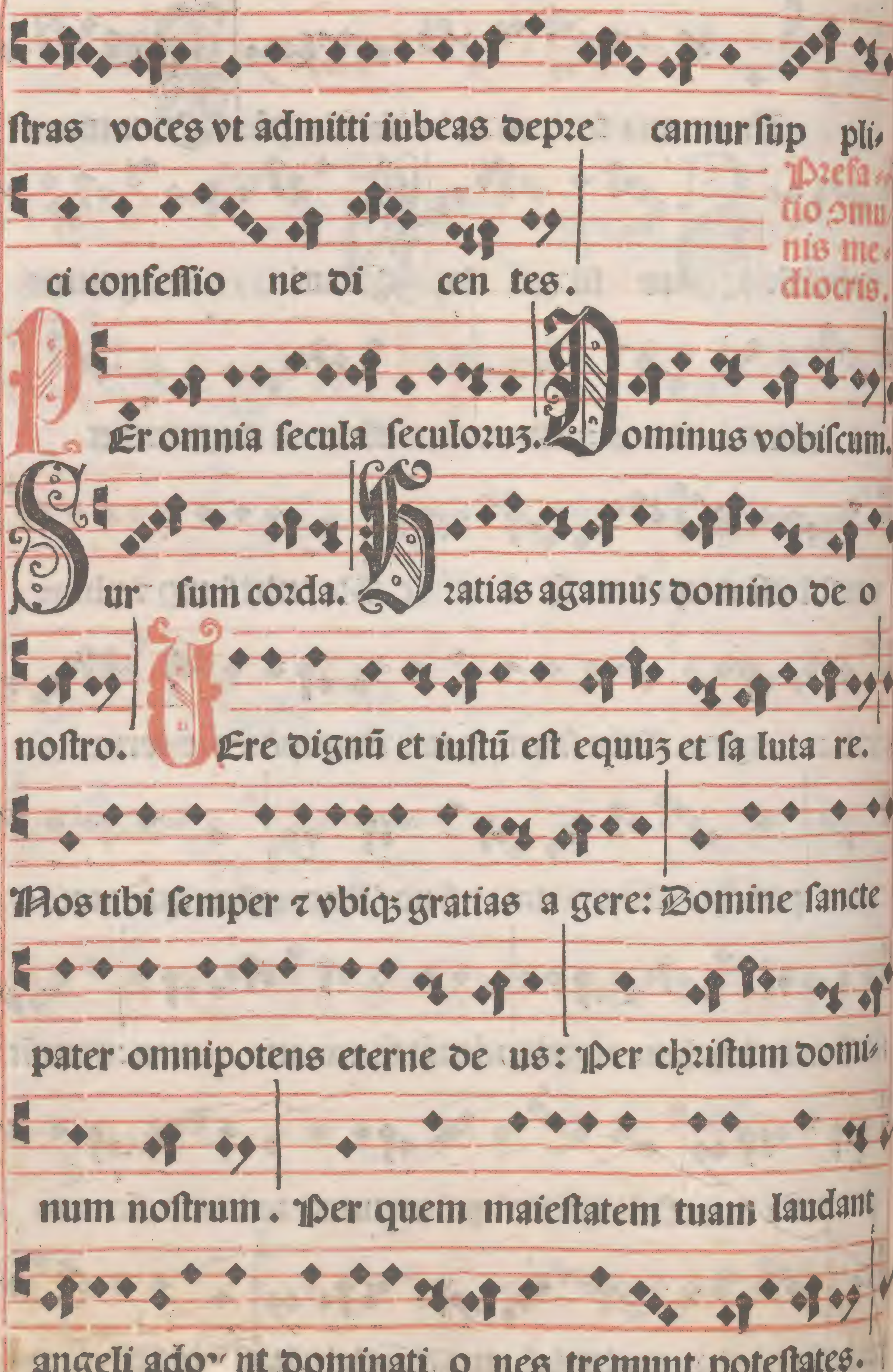
Iſtud canitur in feſtis ſolennibus.

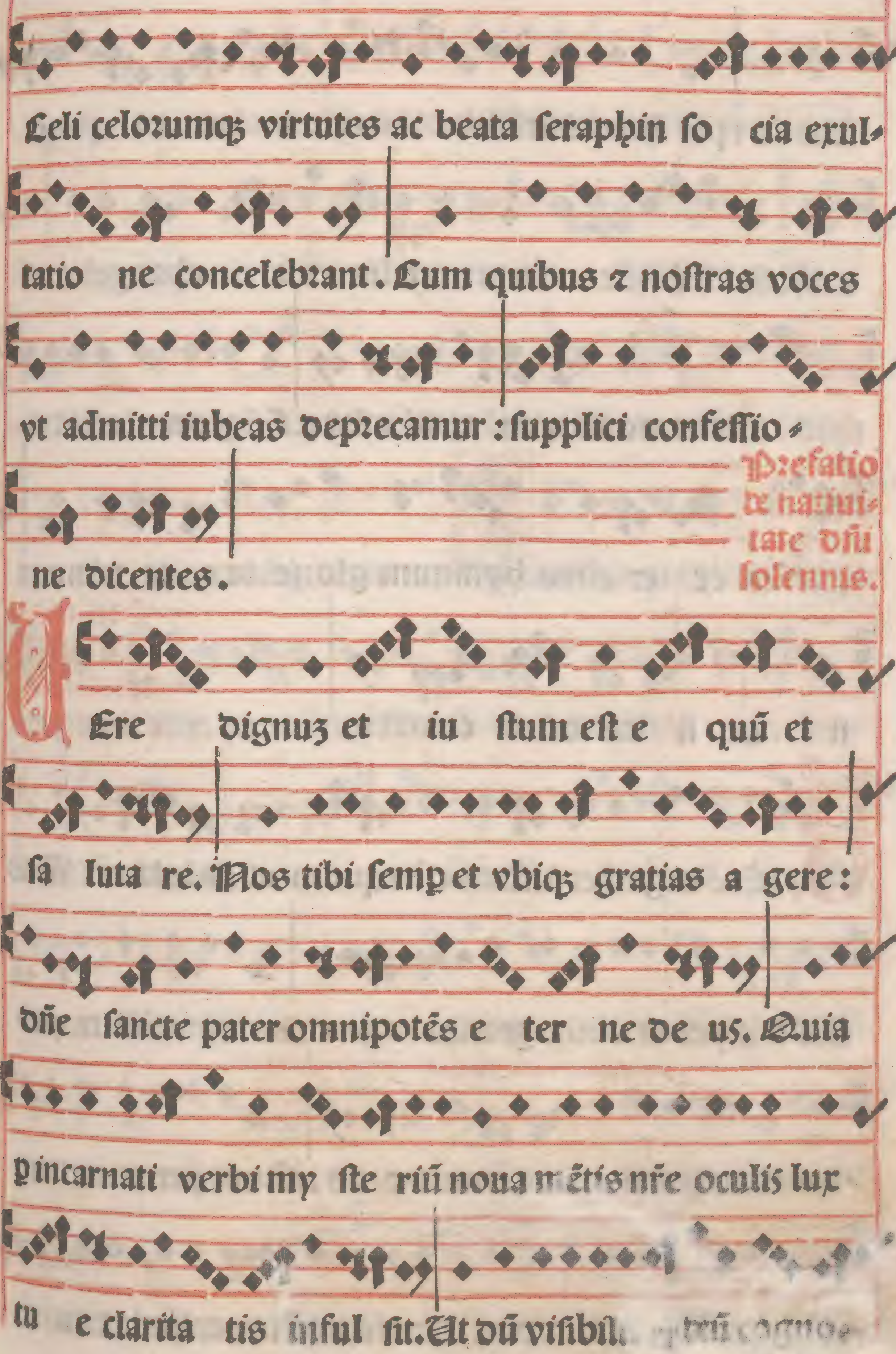

K yri e. Glori a in excelſis de o.
I te miſ ſa eſt. De vir- gini bus. K yri-
e Glori a in excelſis deo. Ite
miſſa eſt. De ele- cta. K yrie Glo-
ri a in ex cel ſis de o. Ite
miſ ſa eſt. Paſca- le. K y rie Glo ri a in excelſis
de o. I te miſ ſa eſt. Do mi nica le. K yri e-
leiſon. Gloria in excelſis deo. Ite miſſa eſt.
Aliud domi nicale. K yrie leiſon. Glo
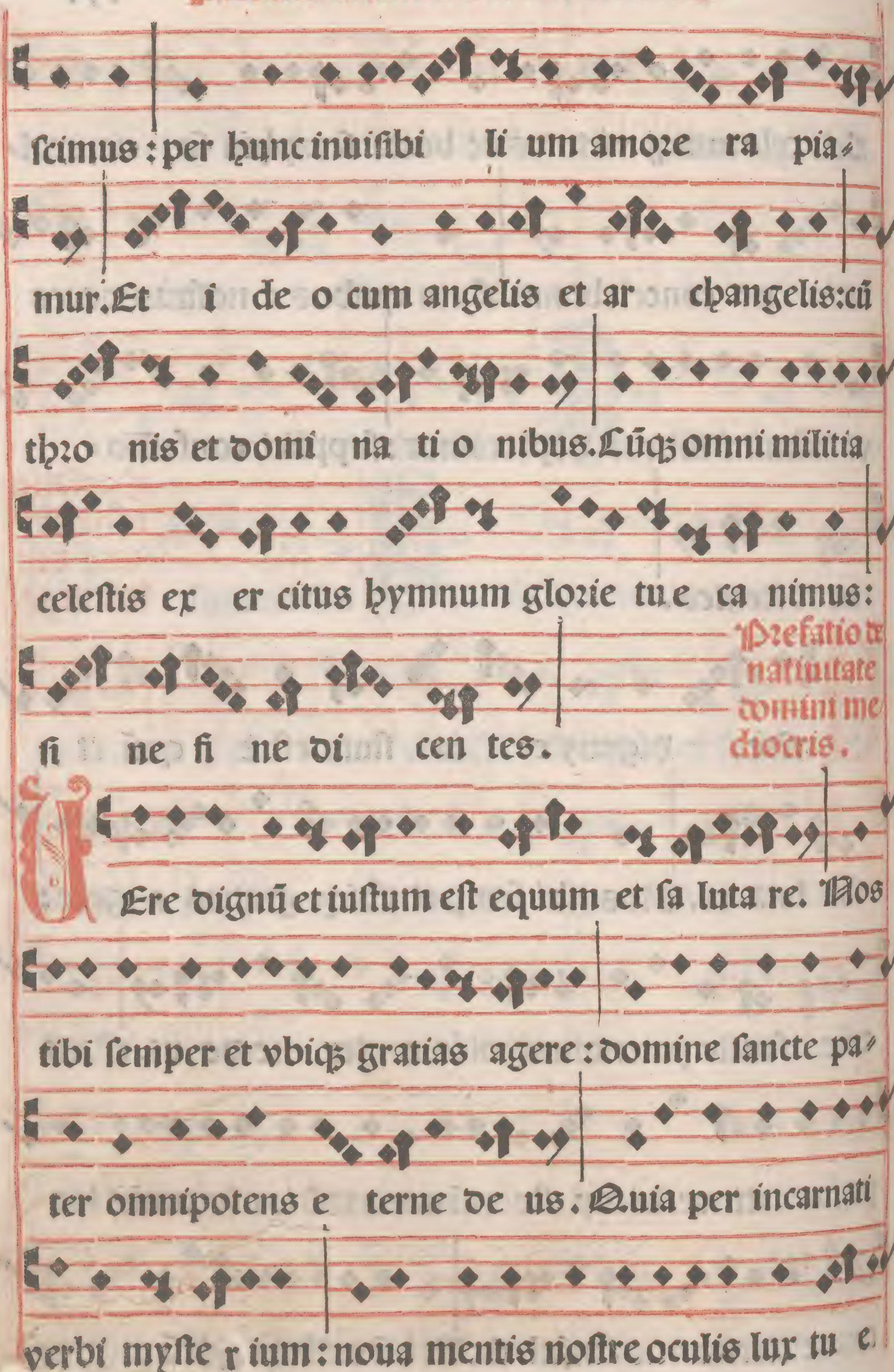

o. Jte miſſa eſt.
De patronis.
Kyrie leiſon.
Gloria in excel ſis de o. Jte miſ ſa eſt.
Kyrie leiſō. Gloria in excelſis deo. Jte miſſa eſt.
De dña diebus ſabbatinis.
Kyrie. Glo ri a in excelſis de o.
Jte miſ ſa eſt.
Jſtud benedicamus canit dñicis diebus a ſeptuageſima vſq ad paſſionem dñi.
Be nedicam⁹ do mino.
Jſtud dieb⁹ ferialibus
Benedica m⁹ dño.
De paſſiōe domini.
Be nedica mus do mi no.
Benedicam⁹ do mino.
Credo magnū.
Cre do in v num
do in vnū deū. Requieſcāt in pace.
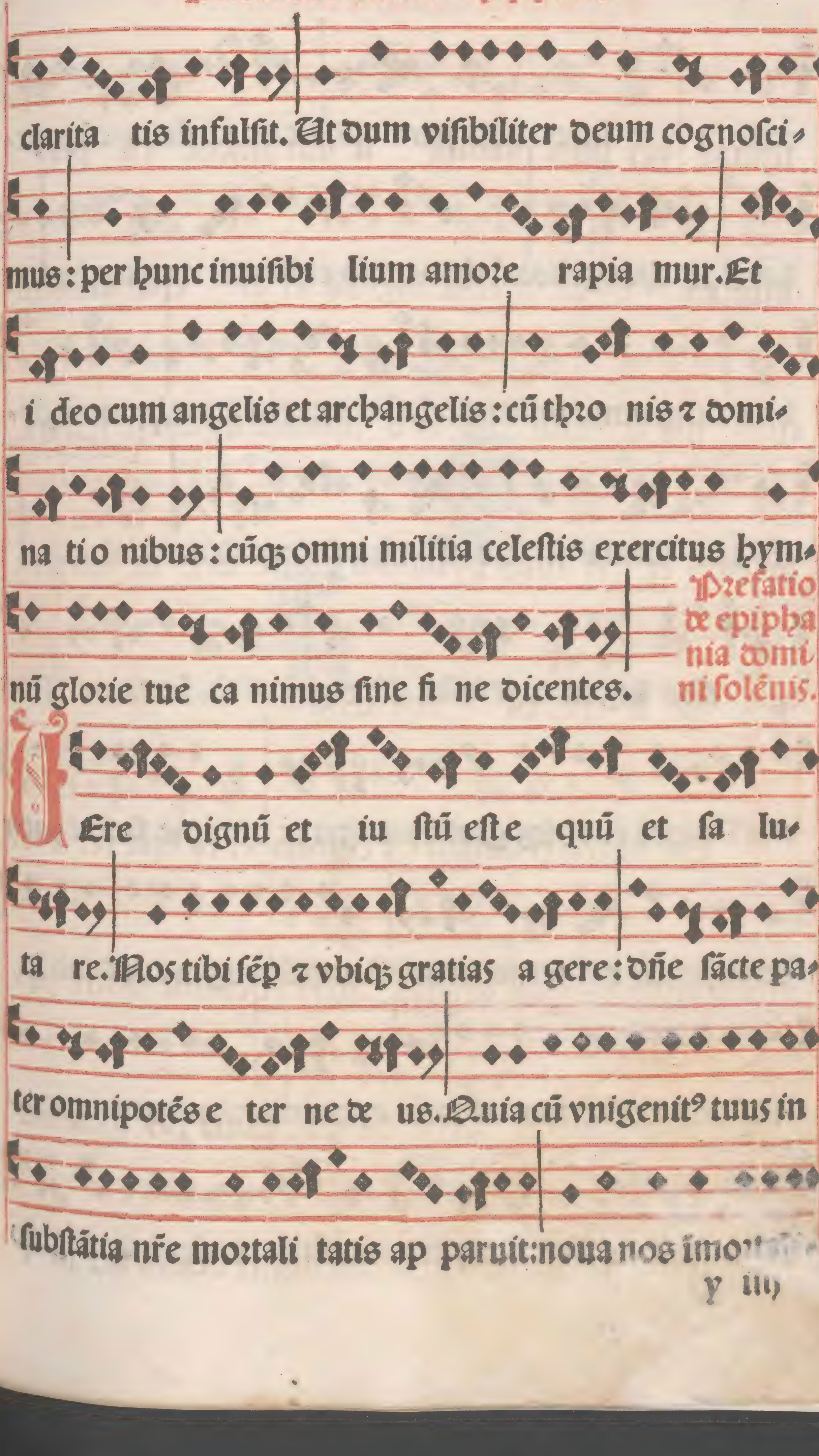

Per omnia ſe cu la ſeculo rũ. Dominus
vobiſcũ. Sur ſũ cor da. Grati as agamus
do mino de o noſtro. Vere dignum et
iu ſtũ eſt e quũ et ſa luta re. Nos tibi ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ
gratias agere. Dñe ſancte pater omnipotẽs e terne
deus: per chri ſtũ do mi nũ no ſtrum. Per quẽ maie-
ſtatẽ tuã laudant angeli: adorãt dominati ones: tremũt
po teſta tes. Celi celo rũqꝫ virtutes ac beata ſe ra-
phin: ſo ci a exultatio ne cõcelebrãt.
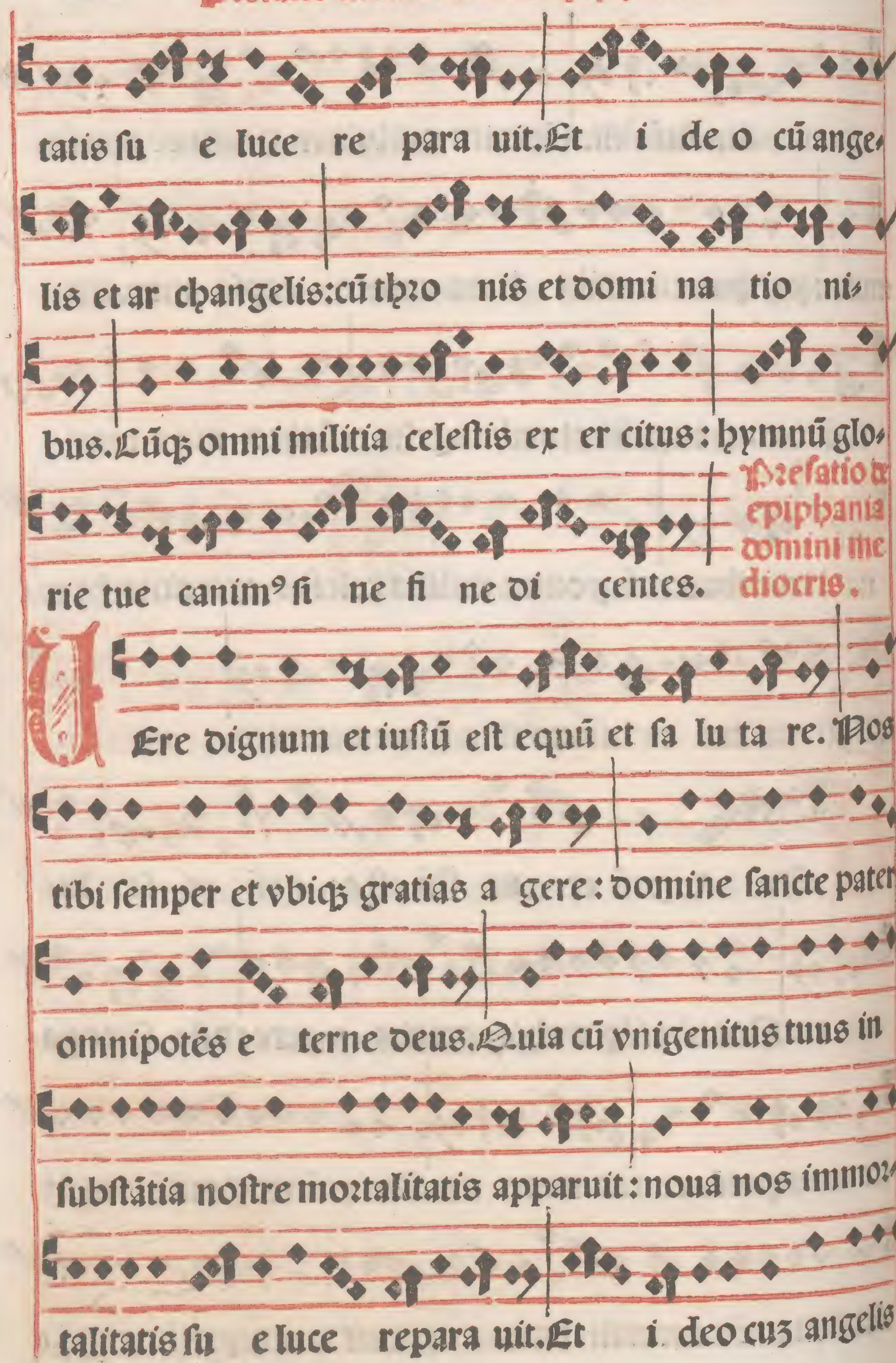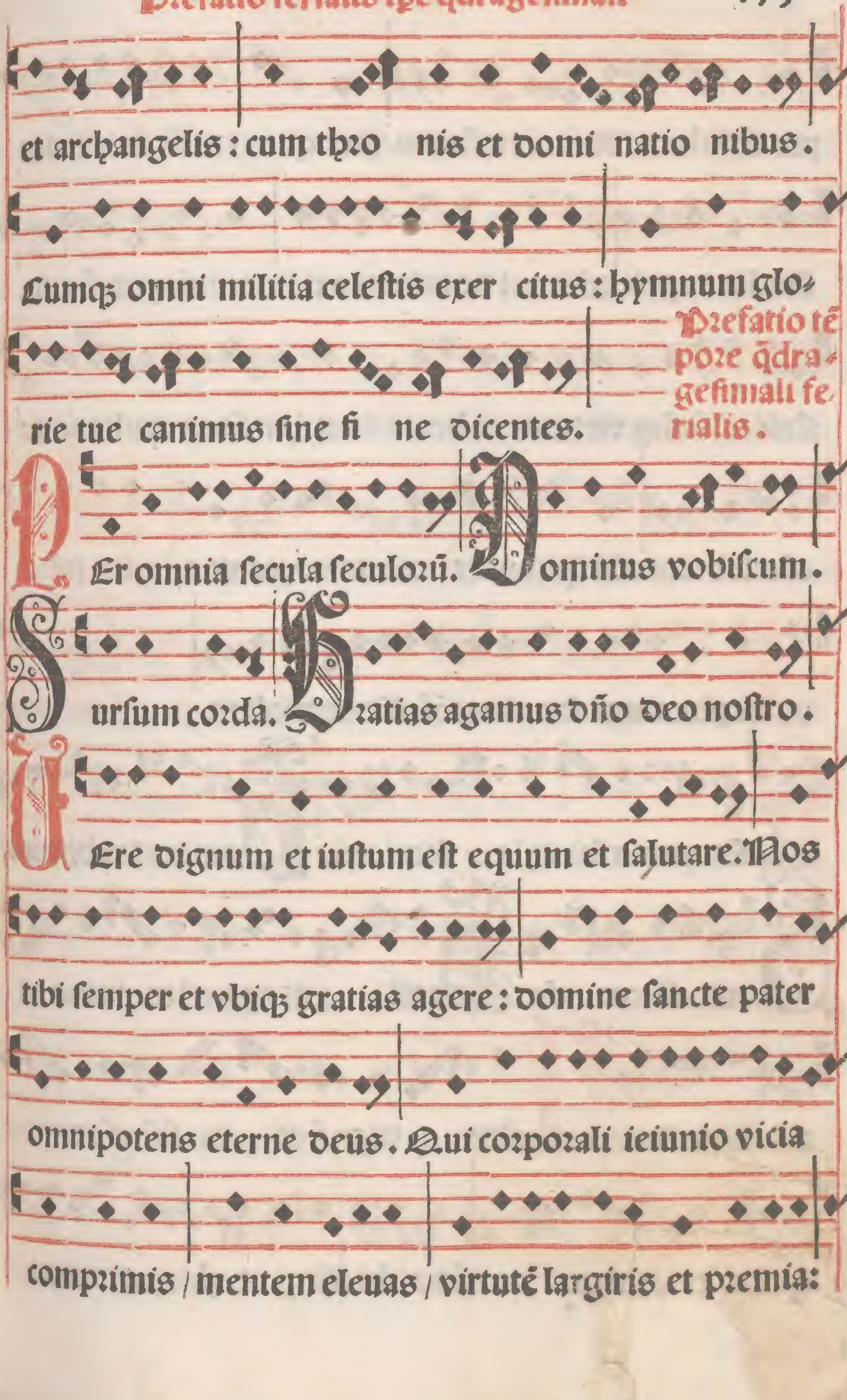

Prefatio omnis mediocris.

Celi celoꝛumqꝫ virtutes ac beata ſeraphin ſo cia exul-
tatio ne concelebꝛant. Cum quibus ⁊ noſtras voces
vt admitti iubeas depꝛecamur: ſupplici confeſſio-
ne dicentes.
Pꝛefatio de natiui-tate dñi ſolennis.
Vere dignuz et iu ſtum eſt e quũ et
ſa luta re. Nos tibi ſemꝑ et vbiqꝫ gratias a gere:
dñe ſancte pater omnipotẽs e ter ne de us. Quia
ꝑ incarnati verbi my ſte riũ noua mẽtis nr̃e oculis lux
tu e clarita tis inful ſit. Ut dũ viſibil deũ cogno-

ſcimus : per hunc inuiſibi li um amore ra pia-
mur. Et i de o cum angelis et ar changelis: cū
thro nis et domi na ti o nibus. Cūqꝫ omni militia
celeſtis ex er citus hymnum glorie tu e ca nimus:
ſi ne ſi ne di cen tes.
Prefatio de natiuitate domini me diocris.
VEre dignū et iuſtum eſt equum et ſa luta re. Nos
tibi ſemper et vbiqꝫ gratias agere : domine ſancte pa-
ter omnipotens e terne de us. Quia per incarnati
verbi myſte r ium : noua mentis noſtre oculis lux tu e.

clarita tis inſulſit. Ut dum viſibiliter deum cognoſci-
mus: per hunc inuiſibi lium amore rapia mur. Et
i deo cum angelis et archangelis: cũ thro nis ꝛ domi-
na ti o nibus: cũqꝫ omni militia celeſtis exercitus hym-
nũ glorie tue ca nimus ſine fi ne dicentes.
Prefatio de epiphania domini ſolẽnis.
Vere dignũ et iu ſtũ eſt e quũ et ſa lu-
ta re. Nos tibi ſẽp ꝛ vbiqꝫ gratias a gere: dñe ſãcte pa-
ter omnipotẽs e ter ne de us. Quia cũ vnigenit⁹ tuus in
ſubſtãtia nr̃e mortali tatis ap paruit: noua nos imortali-

tatis ſu e luce re para uit. Et i de o cũ ange-
lis et ar changelis: cũ thꝛo nis et domi na tio ni-
bus. Cũq; omni militia celeſtis ex er citus: hymnũ glo-
rie tue canim⁹ ſi ne fi ne di centes.
Pꝛefatio de epiphania domini mediocris.
V Ere dignum et iuſtũ eſt equũ et ſa lu ta re. Nos
tibi ſemper et vbiq; gratias a gere: domine ſancte pater
omnipotẽs e terne deus. Quia cũ vnigenitus tuus in
ſubſtãtia noſtre moꝛtalitatis apparuit: noua nos immoꝛ-
talitatis ſu e luce repara uit. Et i deo cuz angelis

et archangelis : cum thro nis et domi natio nibus.
Cumq; omni militia celeſtis exer citus : hymnum glo-
Prefatio tẽpore q̃drageſimali ferialis.
rie tue canimus ſine fi ne dicentes.
Per omnia ſecula ſeculorũ. Dominus vobiſcum.
Surſum corda. Gratias agamus dño deo noſtro.
Vere dignum et iuſtum eſt equum et ſalutare. Nos
tibi ſemper et vbiq; gratias agere : domine ſancte pater
omnipotens eterne deus. Qui corporali ieiunio vicia
comprimis / mentem eleuas / virtutẽ largiris et premia:

per chriſtum dominũ noſtrum. Per quem maieſtatẽ tuam

laudãt angeli: adorant dominati o nes: tremũt poteſtates.

Celi celorũq3 virtutes ac beata ſeraphin ſocia exultatione

cõcelebrant. Cũ quibus et noſtras voces vt admitti iube-

as deprecamur ſupplici cõfeſſione dicẽtes.

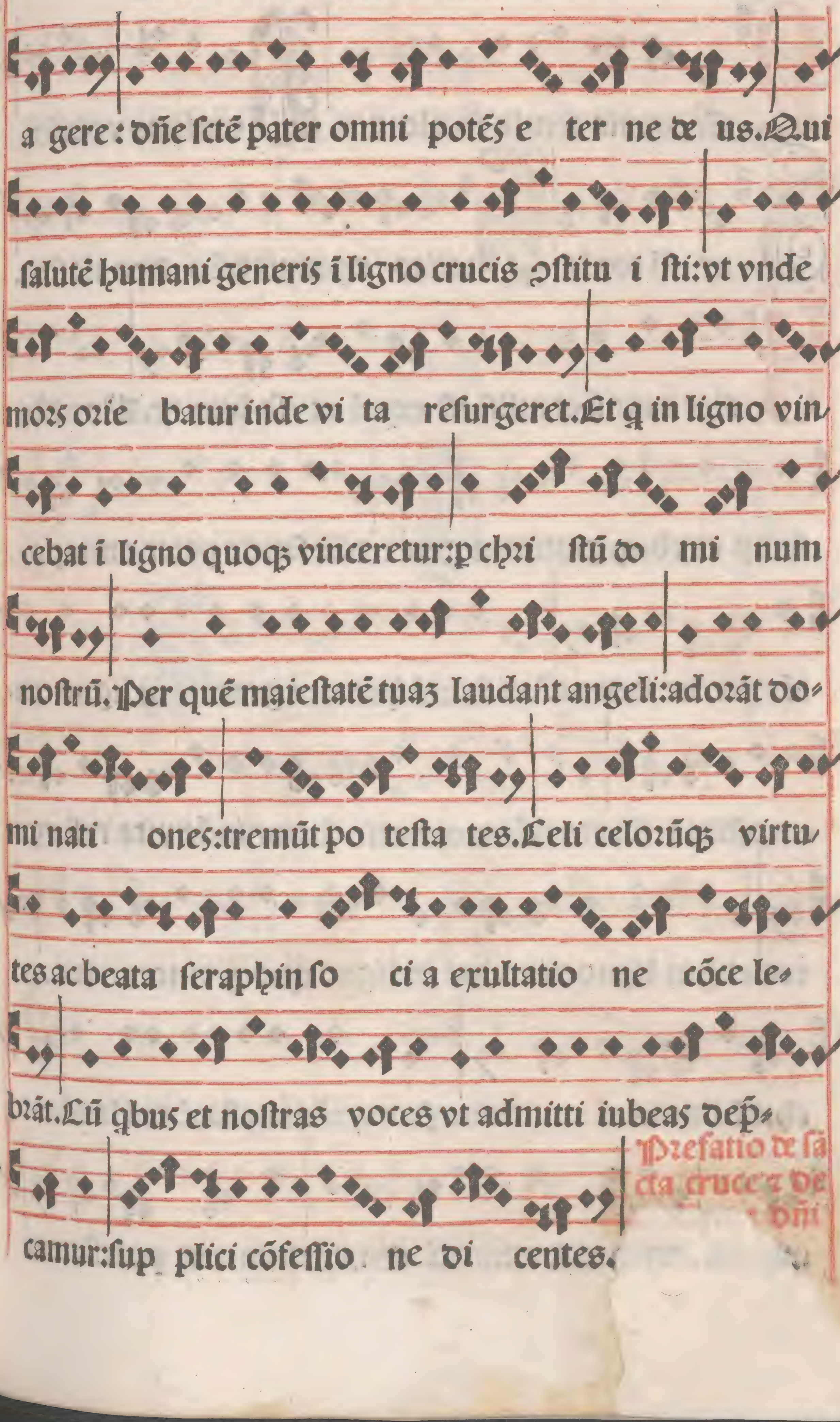
Prefatio de ſancta cruce ſo-lennis.

PEr omnia ſe cula ſeculorũ. Dominus vobiſcum.

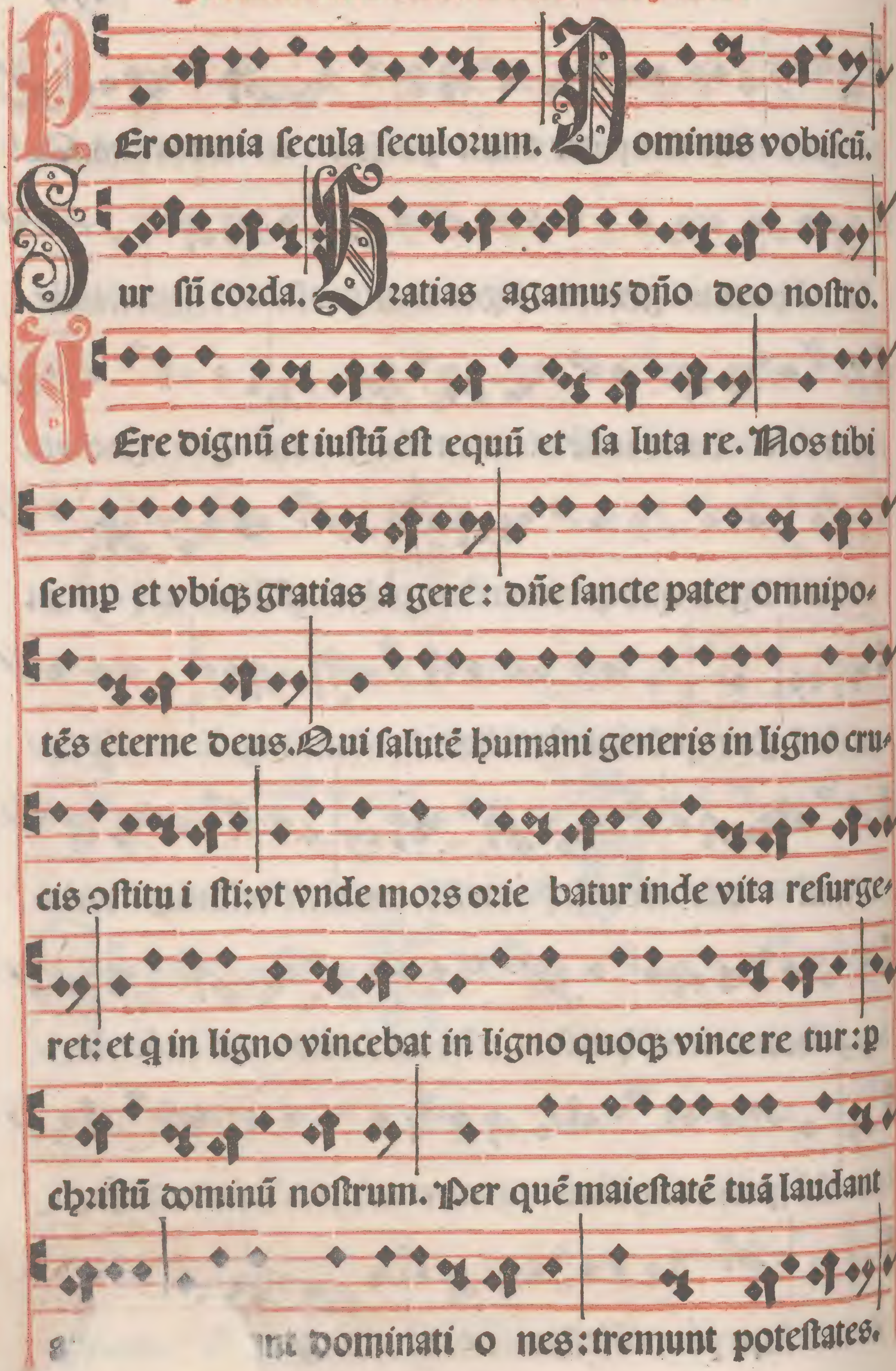
Sur ſũ cor da. Grati as agam⁹ do mino
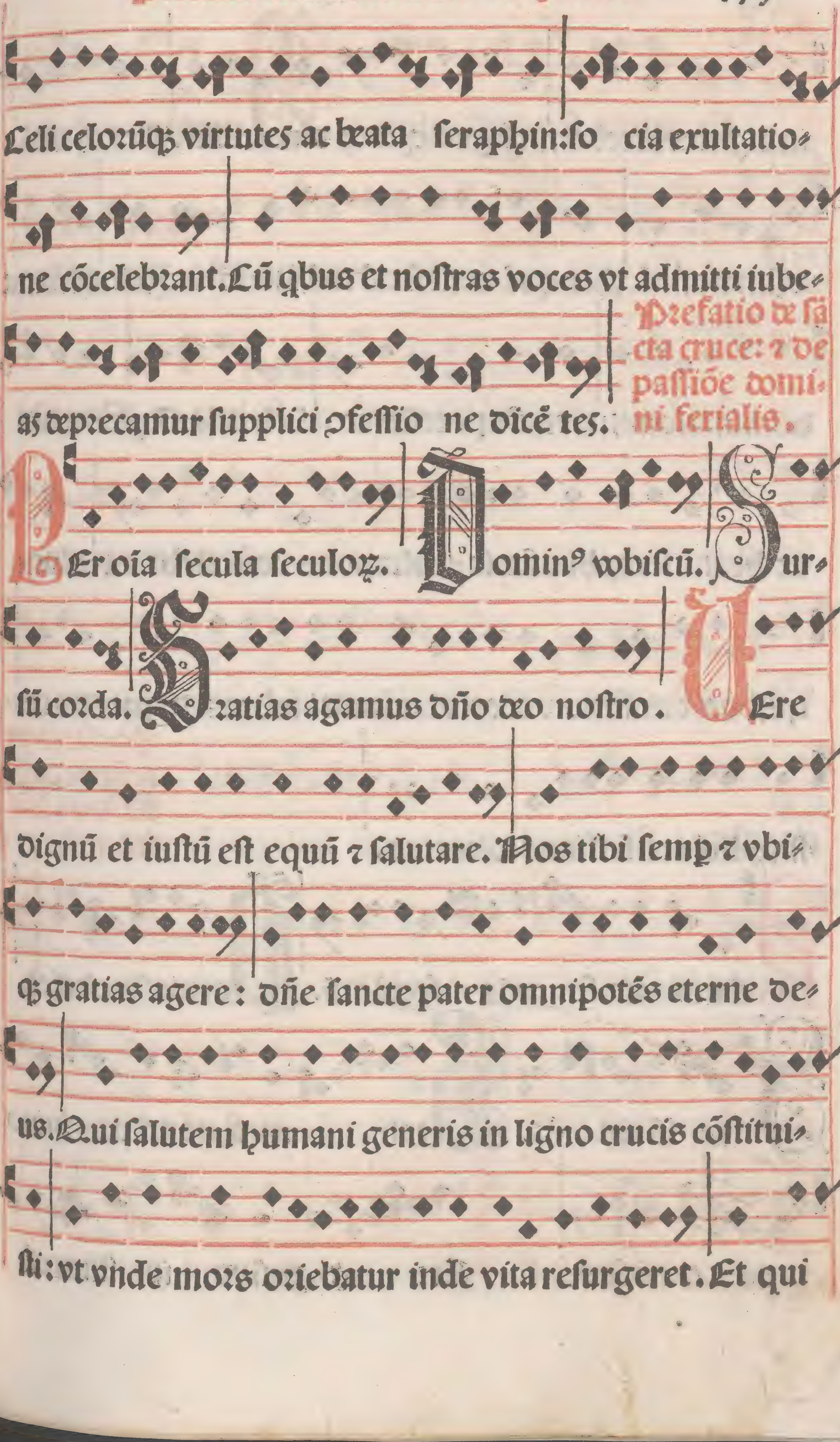
de o noſtro. Vere dignũ et iu ſtũ eſt e-

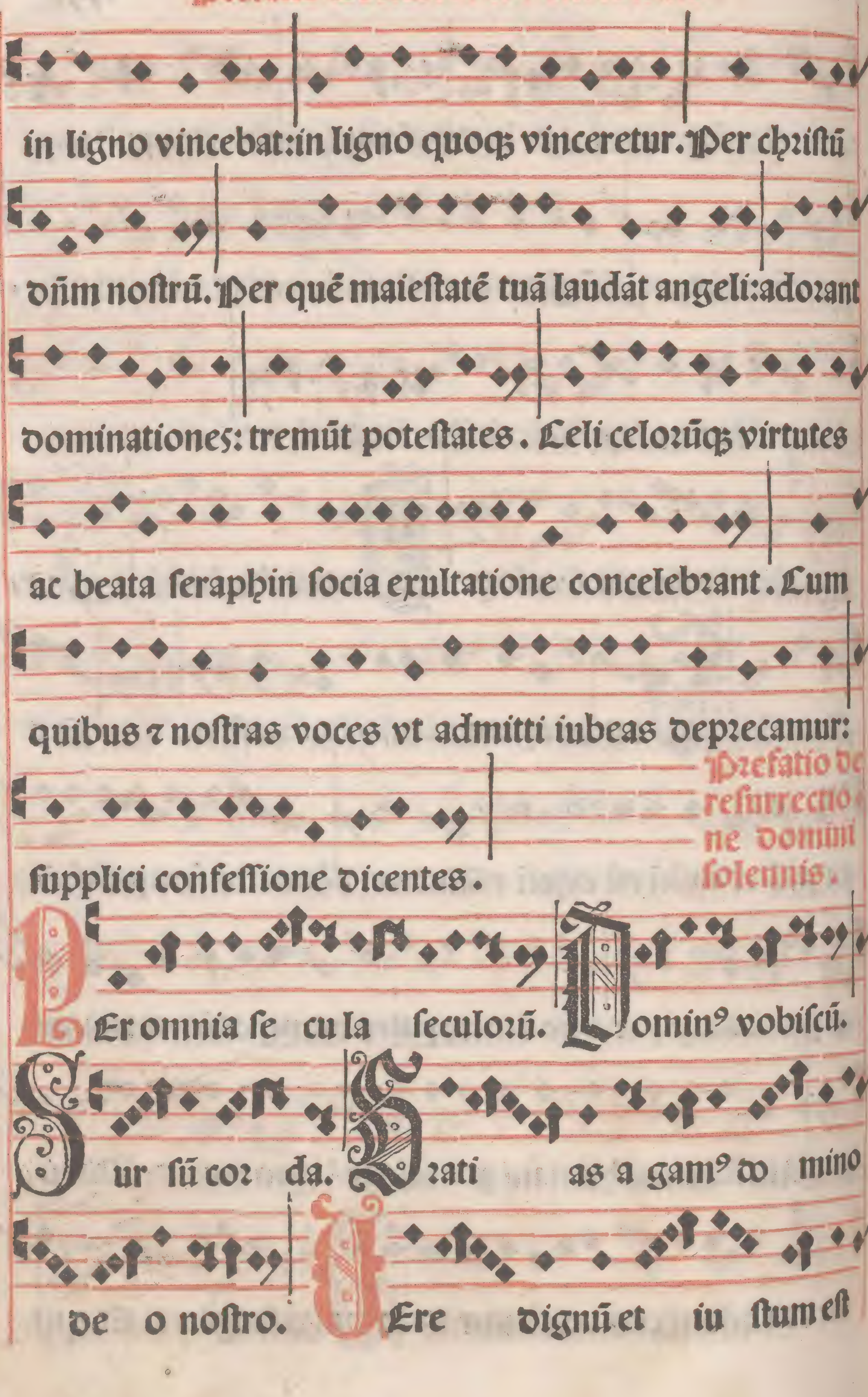
quum et ſa luta re. Nos tibi ſemp et vbiq3 gratias
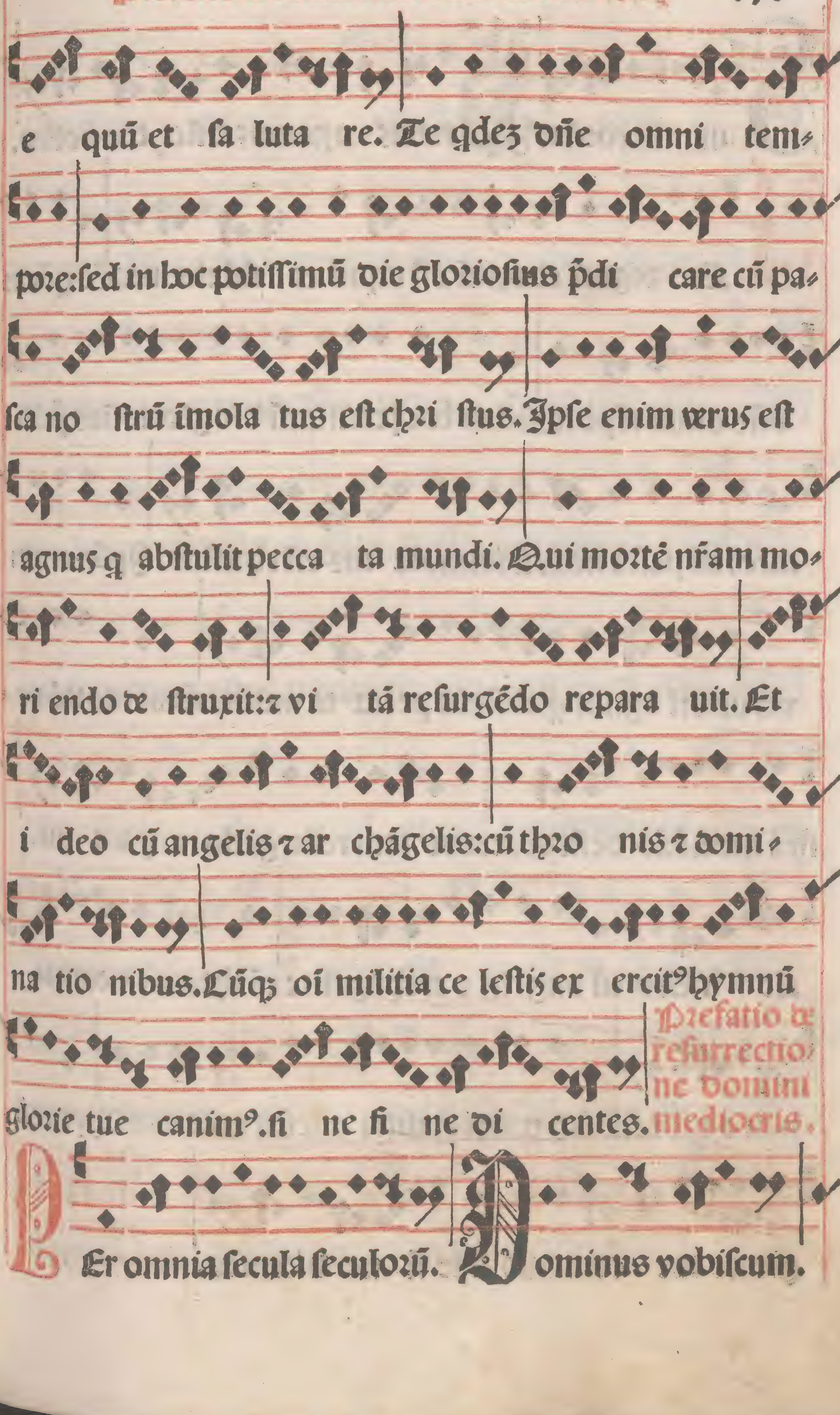

a gere: dñe ſctē pater omni potēs e ter ne de us. Qui
ſalutē humani generis ī ligno crucis ꝯſtitu i ſti: vt vnde
mors orie batur inde vi ta reſurgeret. Et q̄ in ligno vin-
cebat ī ligno quoq; vinceretur: ꝑ chri ſtū do mi num
noſtrū. Per quē maieſtatē tuā laudant angeli: adorāt do-
mi nati ones: tremūt po teſta tes. Celi celorūq; virtu-
tes ac beata ſeraphin ſo ci a exultatio ne cōce le-
brāt. Cū q̄bus et noſtras voces vt admitti iubeas dep̄-
camur: ſup plici cōfeſſio ne di centes.
Prefatio de ſa cta cruce & de dñi

Prefatio mediocris de cruce et de paſſiõe

Celi celorũq3 virtutes ac beata ſeraphin:ſo cia exultatio-
ne cõcelebrant. Cũ q̃bus et noſtras voces vt admitti iube-
as deprecamur ſupplici ꝯfeſſio ne dicẽ tes.
Prefatio de ſa cta cruce: ⁊ de paſſiõe domi ni ferialis.
PEr oĩa ſecula ſeculoꝝ. Dominꝰ vobiſcũ. Sur-
ſũ corda. Gratias agamus dño deo noſtro. VEre
dignũ et iuſtũ eſt equũ ⁊ ſalutare. Nos tibi ſemꝑ ⁊ vbi-
q3 gratias agere: dñe ſancte pater omnipotẽs eterne de-
us. Qui ſalutem humani generis in ligno crucis cõſtitui-
ſti: vt vnde mors oriebatur inde vita reſurgeret. Et qui

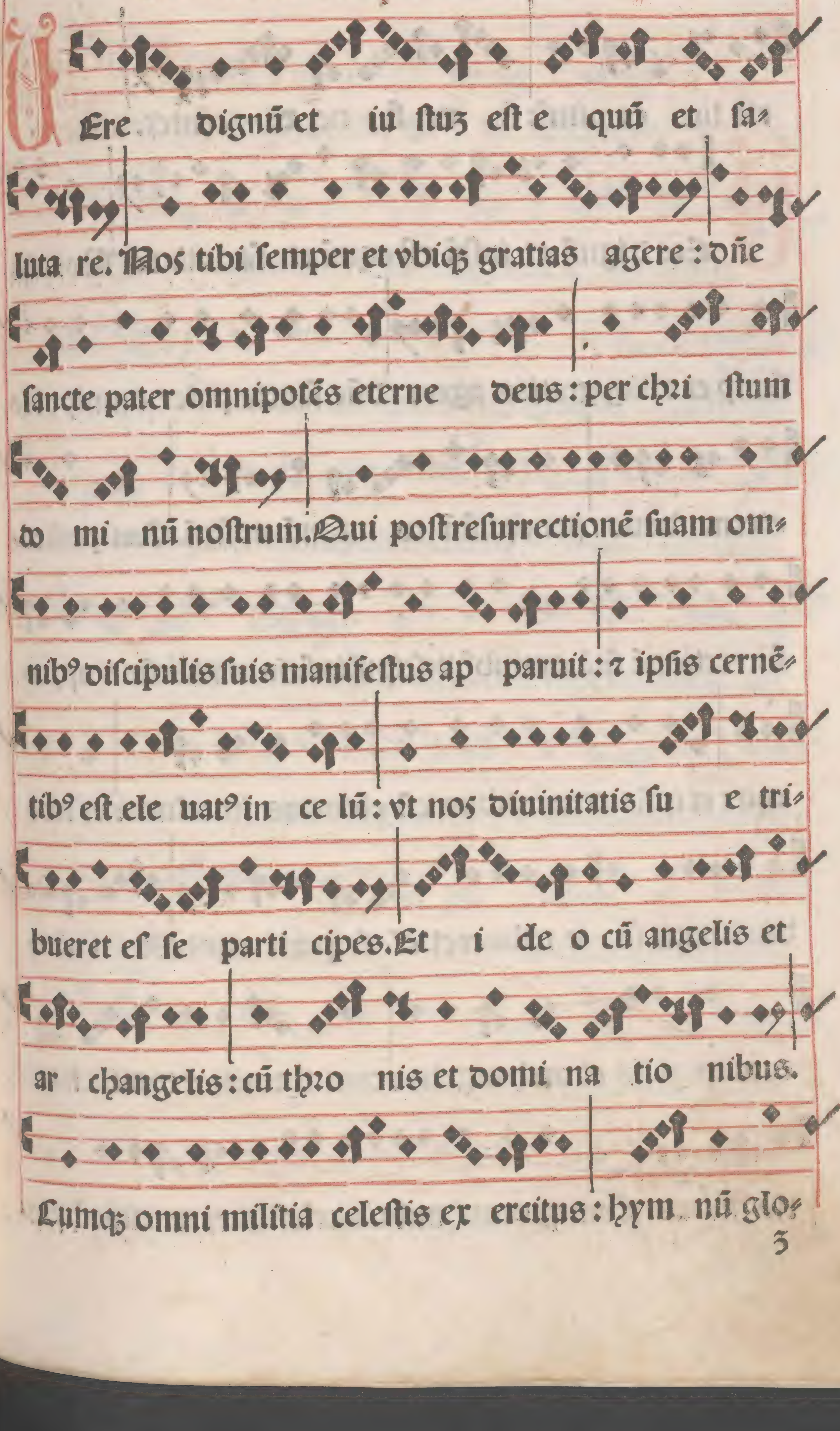

in ligno vincebat: in ligno quoqꝫ vinceretur. Per chriſtū
dn̄m noſtrū. Per quē maieſtatē tuā laudāt angeli: adorant
dominationes: tremūt poteſtates. Celi celorūqꝫ virtutes
ac beata ſeraphin ſocia exultatione concelebrant. Cum
quibus ⁊ noſtras voces vt admitti iubeas deprecamur:
Prefatio de reſurrectione domini ſolennis.
ſupplici confeſſione dicentes.
Per omnia ſe cu la ſeculorū. Domin⁹ vobiſcū.
Sur ſū cor da. Grati as a gam⁹ do mino
de o noſtro. Vere dignū et iu ſtum eſt

e quũ et ſa luta re. Te qdez dñe omni tem-
pore: ſed in hoc potiſſimũ die glorioſius p̄di care cũ pa-
ſca no ſtrũ imola tus eſt chri ſtus. Ipſe enim verus eſt
agnus q abſtulit pecca ta mundi. Qui mortẽ nr̃am mo-
ri endo de ſtruxit: ⁊ vi tã reſurgẽdo repara uit. Et
i deo cũ angelis ⁊ ar chãgelis: cũ thro nis ⁊ domi-
na tio nibus. Cũq; oĩ militia ce leſtis ex ercit⁹ hymnũ
glorie tue canim⁹. ſi ne fi ne di centes.
Prefatio de reſurrectio-ne domini mediocris.
Per omnia ſecula ſeculorũ. Dominus vobiſcum.

Sur ſũ corda. Gratias agamus dño deo noſtro.

Vere dignũ et iuſtũ eſt equũ et ſaluta re. Te qdem
dñe omni tẽpore: ſed in hoc potiſſimũ die glorioſius ꝑdi-
care: cũ paſca noſtrũ immola tus eſt chriſtus. Ipſe enim
verus eſt agnus q abſtulit pecca ta mũdi. Qui mortẽ no-
ſtrã moriẽdo deſtruxit: et vi tam reſurgẽdo repara uit.
Et i deo cũ angelis ⁊ archãgelis: cũ thronis ⁊ domi-
nati o nibus. Cũq; omni militia celeſtis exer citus: hymnũ
glorie tue canimus ſine fi ne dicentes.

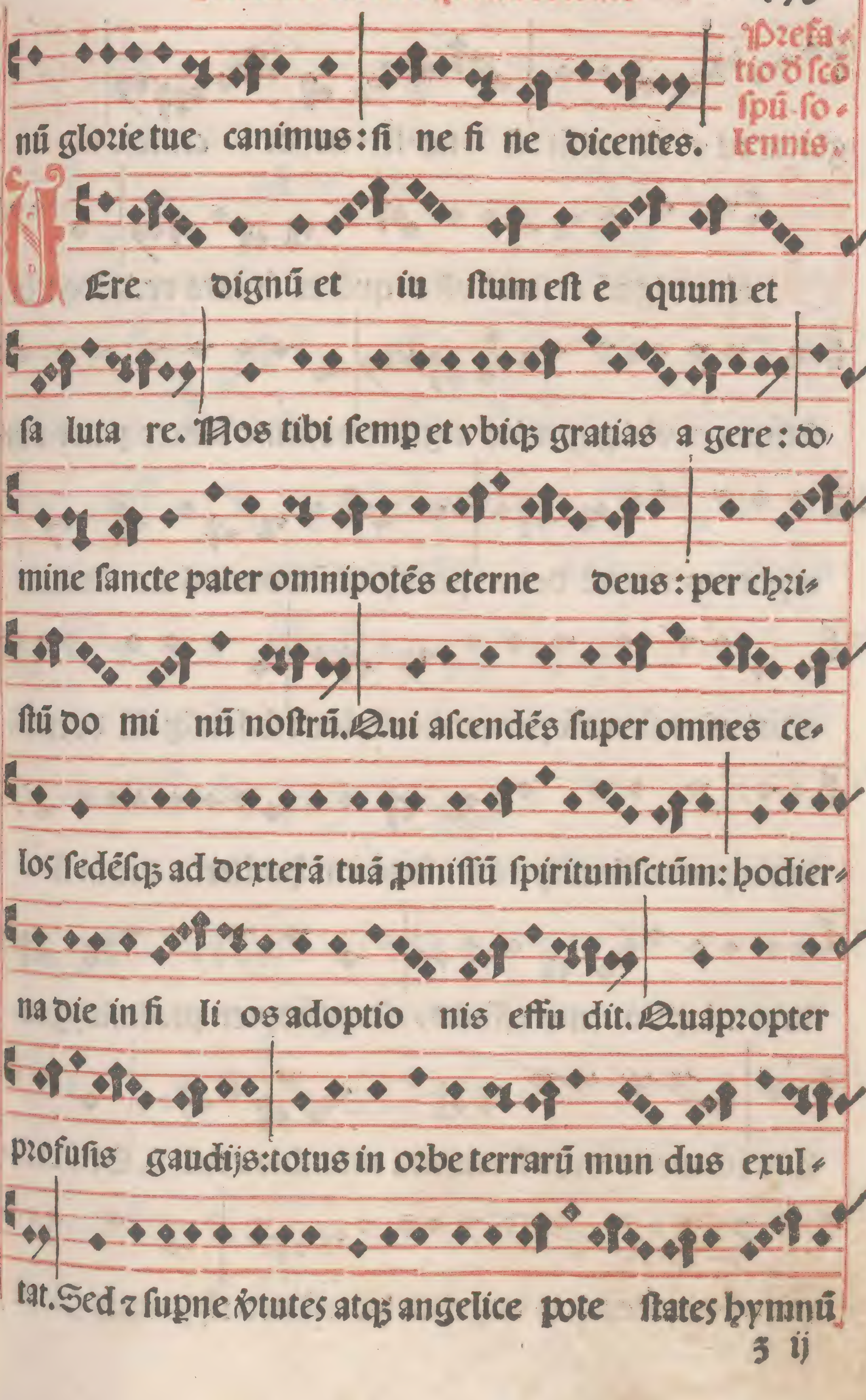
Prefatio de aſcenſione domini ſolennis.

V Ere dignũ et iu ſtuꝫ eſt e quũ et ſa-
luta re. Nos tibi ſemper et vbiqꝫ gratias agere: dñe
ſancte pater omnipotẽs eterne deus: per chꝛi ſtum
do mi nũ noſtrum. Qui poſt reſurrectionẽ ſuam om-
nibꝰ diſcipulis ſuis manifeſtus ap paruit: ⁊ ipſis cernẽ-
tibꝰ eſt ele uatꝰ in ce lũ: vt nos diuinitatis ſu e tri-
bueret eſ ſe parti cipes. Et i de o cũ angelis et
ar changelis: cũ thꝛo nis et domi na tio nibus.
Cumqꝫ omni militia celeſtis ex ercitus: hym nũ glo-

Prefatio de aſcēſione dn̄i mediocris.

rie tue ca nimꝰ: ſi ne ſi ne di centes.
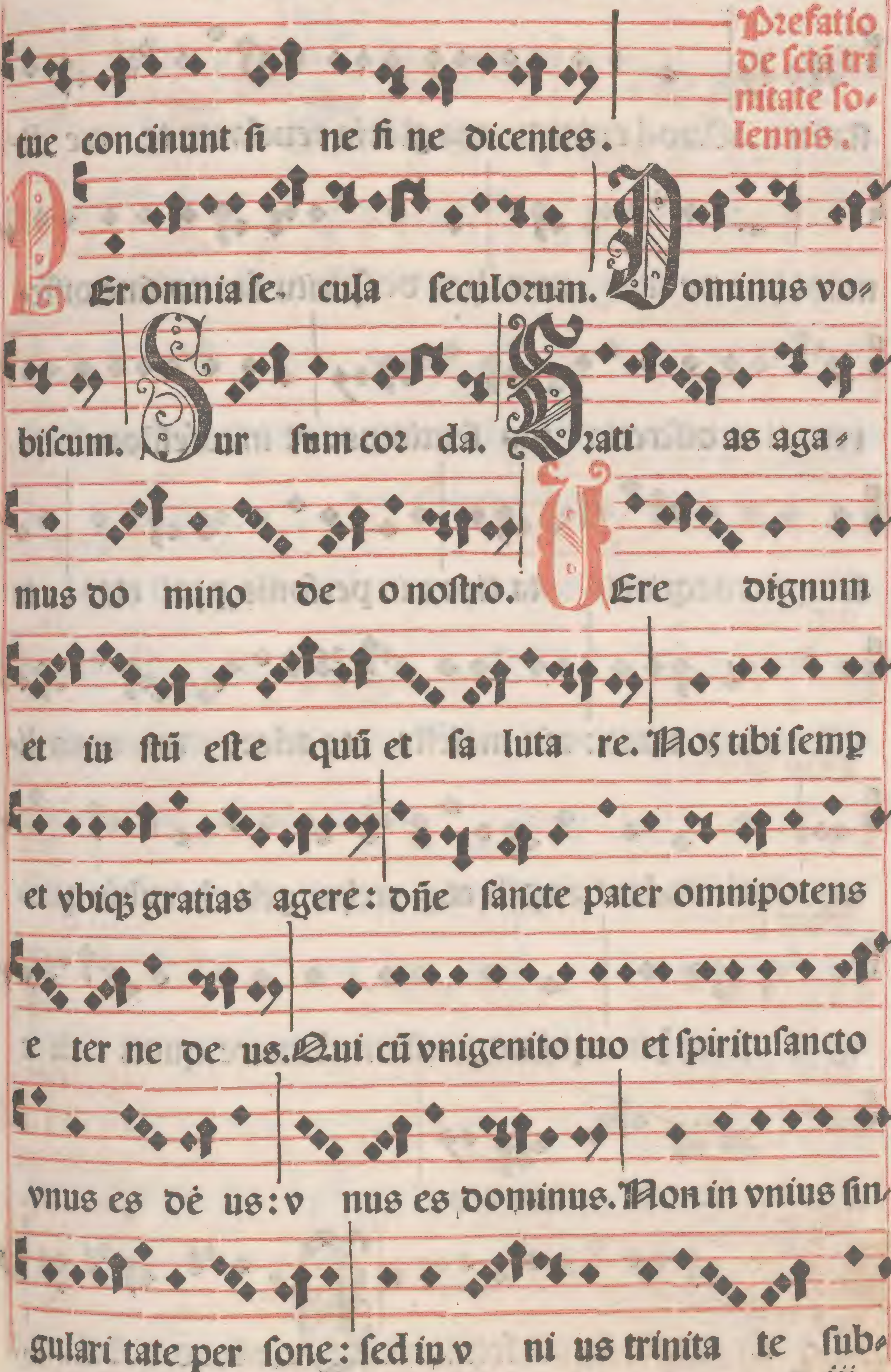
Vere dignū et iuſtū eſt equū et ſa luta re. Nos tibi
ſemꝑ et vbiq; gratias agere: dn̄e ſancte pater omnipotēs
eterne deus: per chriſtū do mi nū noſtrū. Qui poſt re-
ſurrectionē ſuā omnibꝰ diſcipulis ſuis manifeſtus appa-
ruit: et ipſis cernentibus eſt eleuatus in celum: vt nos
diuinitatis ſu e tribueret eſ ſe parti cipes. Et i deo
cum angelis et archangelis: cum thronis ⁊ domi na-
tio nibus. Cumq; omni militia celeſtis exer citus hym-
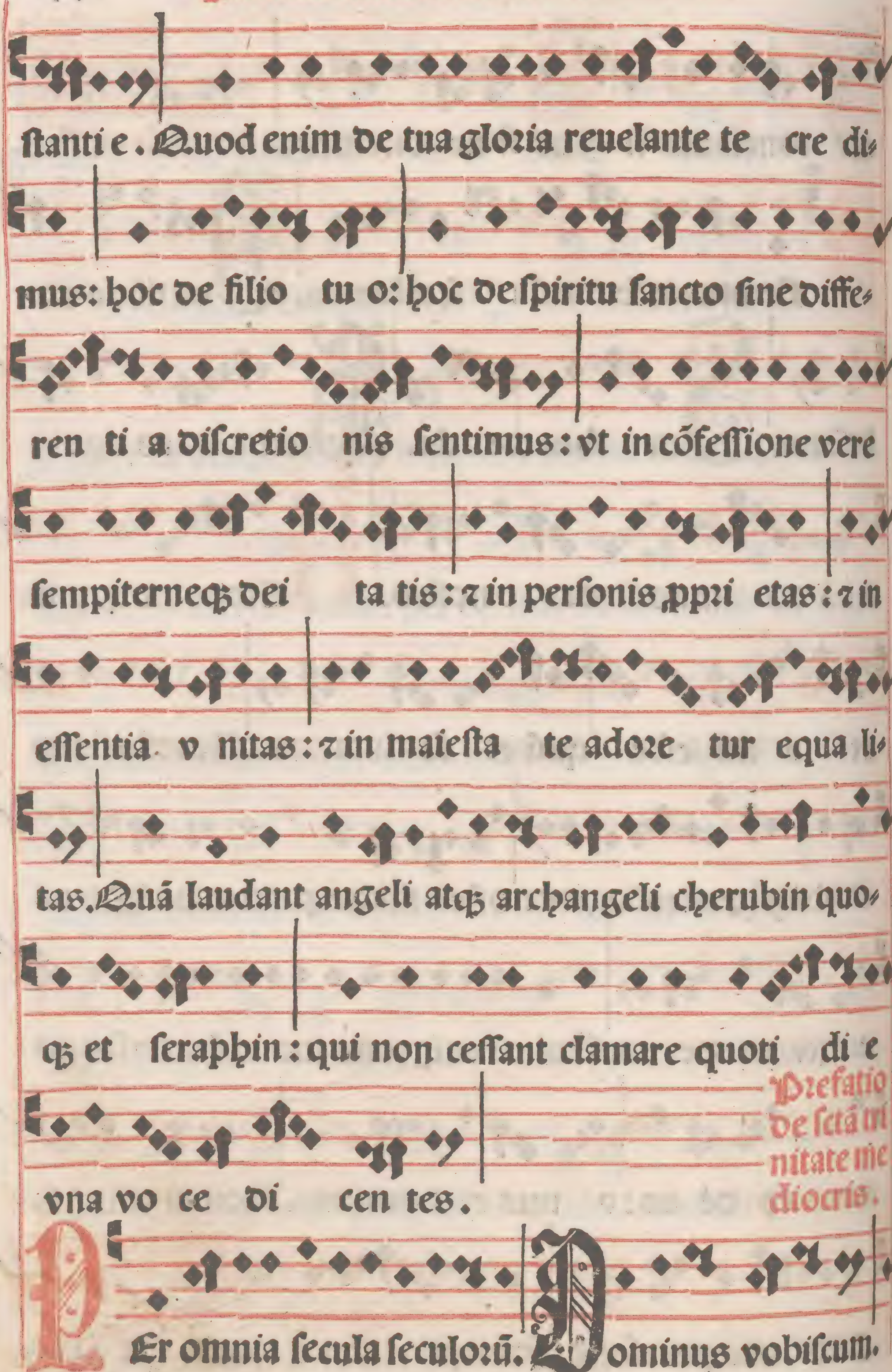

Prefa-
tio đ ſcō
ſpū ſo-
lennis.
nū glorie tue canimus: ſi ne ſi ne dicentes.
VEre dignū et iu ſtum eſt e quum et
ſa luta re. Nos tibi ſemꝑ et vbiqꝫ gratias a gere: do-
mine ſancte pater omnipotēs eterne deus: per chri-
ſtū do mi nū noſtrū. Qui aſcendēs ſuper omnes ce-
los ſedēſqꝫ ad dexterā tuā ꝓmiſſū ſpiritumſctūm: hodier-
na die in fi li os adoptio nis effu dit. Quapropter
profuſis gaudijs: totus in orbe terrarū mun dus exul-
tat. Sed ⁊ ſupne ꝟtutes atqꝫ angelice pote ſtates hymnū

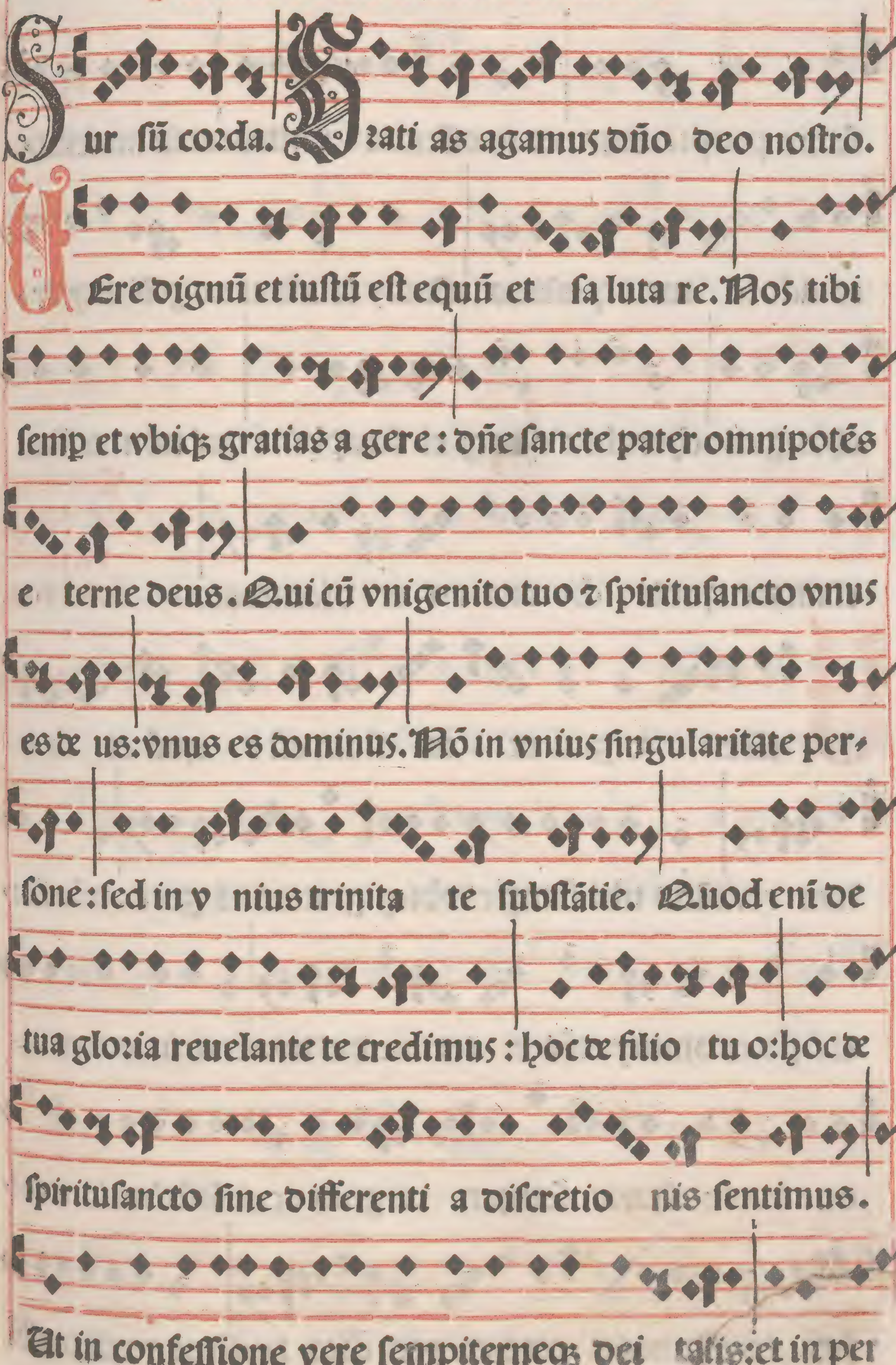
glorie tu e cō cinūt: ſi ne ſi ne di centes. Prefatio d̄ ſcō ſpū mediocris.

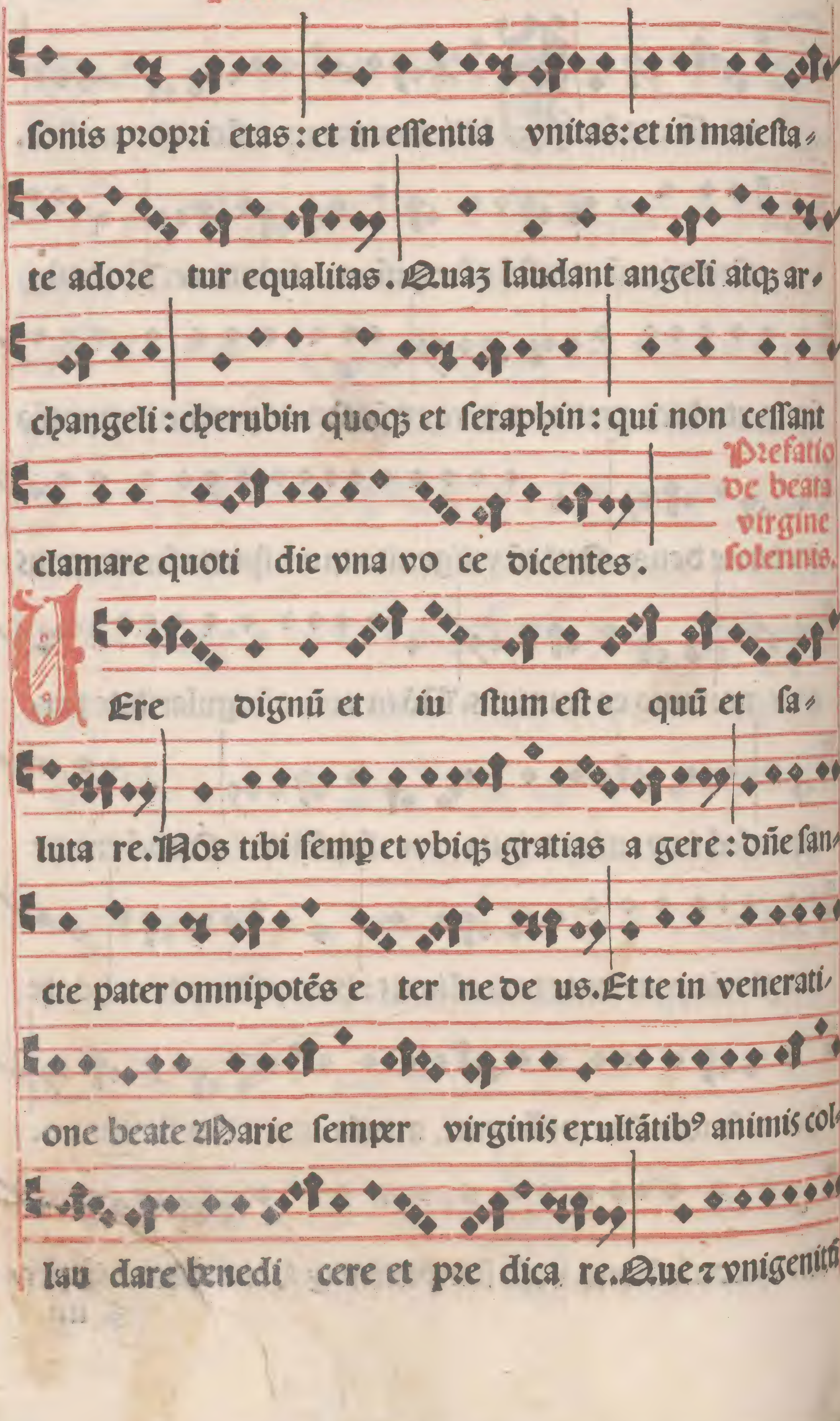
Vere dignū et iuſtū eſt e quū et ſa luta re. Nos tibi
ſemper et vbiqꝫ gratias a gere: domine ſancte pater om-
nipotens eterne deus: per chriſtū dominū no ſtrum.
Qui aſcendens ſuper omnes celos: ſedenſqꝫ ad dexterā
tuam promiſſum ſpiritumſanctum hodierna die in fi-
lios adoptio nis effudit. Quapropter profuſis gau-
dijs: totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed et ſu-
perne virtutes atqꝫ angelice poteſtates: hymnuꝫ glorie

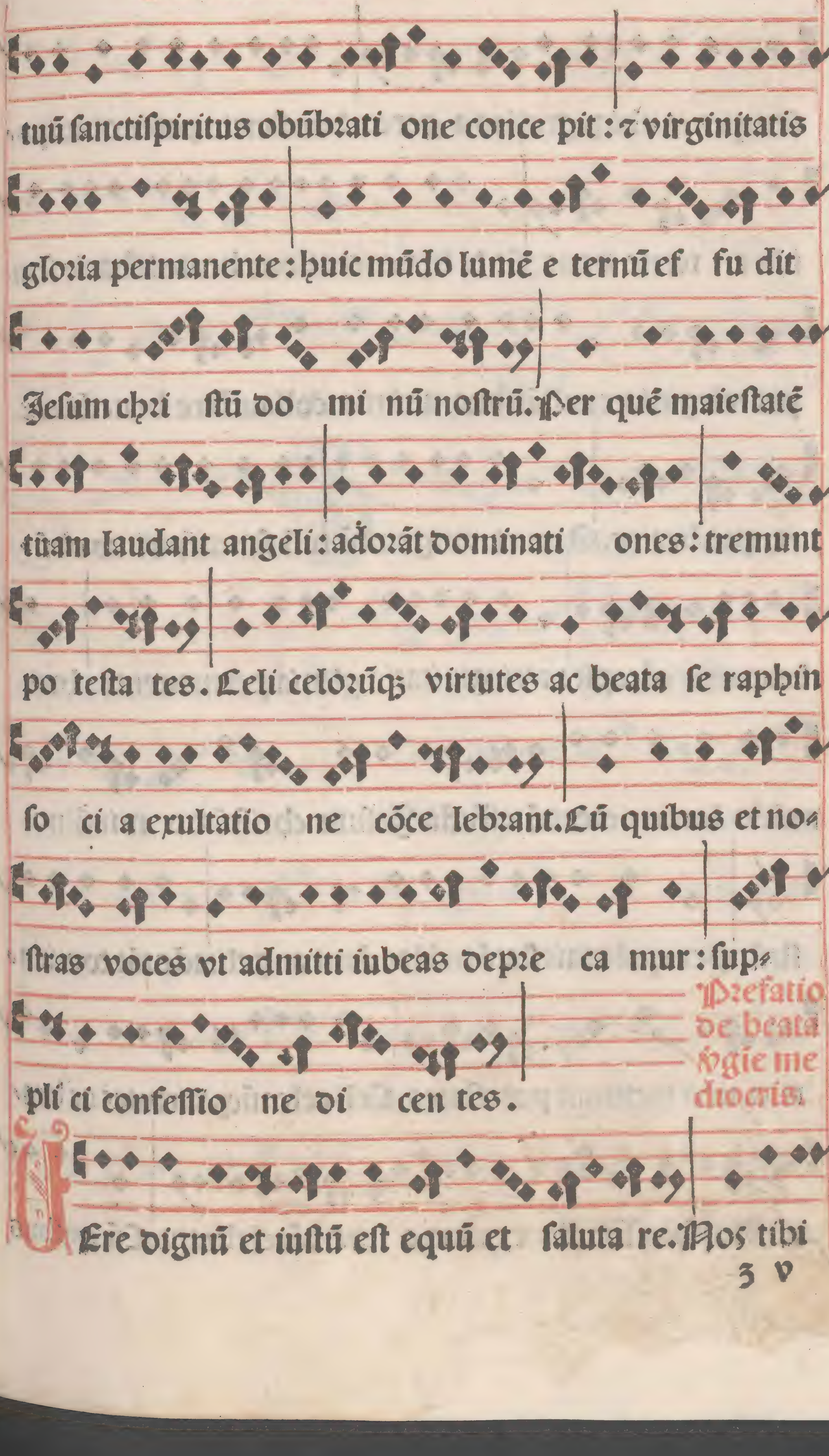
Prefatio de sctā trinitate ſolennis.

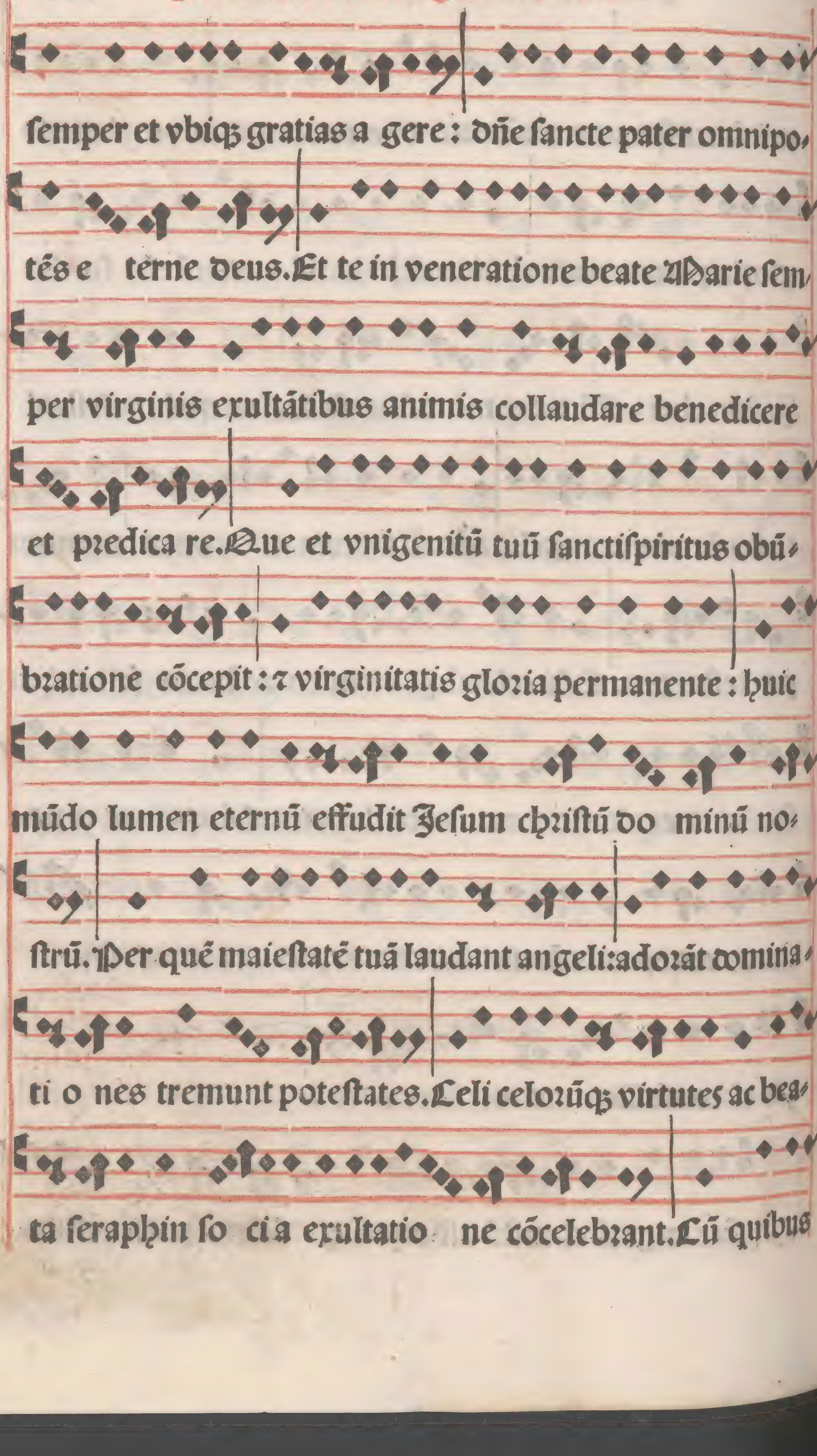

ſtanti e . Quod enim de tua gloria reuelante te cre di-
mus: hoc de filio tu o: hoc de ſpiritu ſancto ſine diffe-
ren ti a diſcretio nis ſentimus: vt in cõfeſſione vere
ſempiterneq̧ dei ta tis: ⁊ in perſonis ꝓpri etas: ⁊ in
eſſentia v nitas: ⁊ in maieſta te adore tur equa li-
tas. Quã laudant angeli atq̧ archangeli cherubin quo-
q̧ et ſeraphin: qui non ceſſant clamare quoti di e
vna vo ce di cen tes.
Prefatio de ſctã tri nitate me diocris.
PEr omnia ſecula ſeculorũ. Dominus vobiſcum.
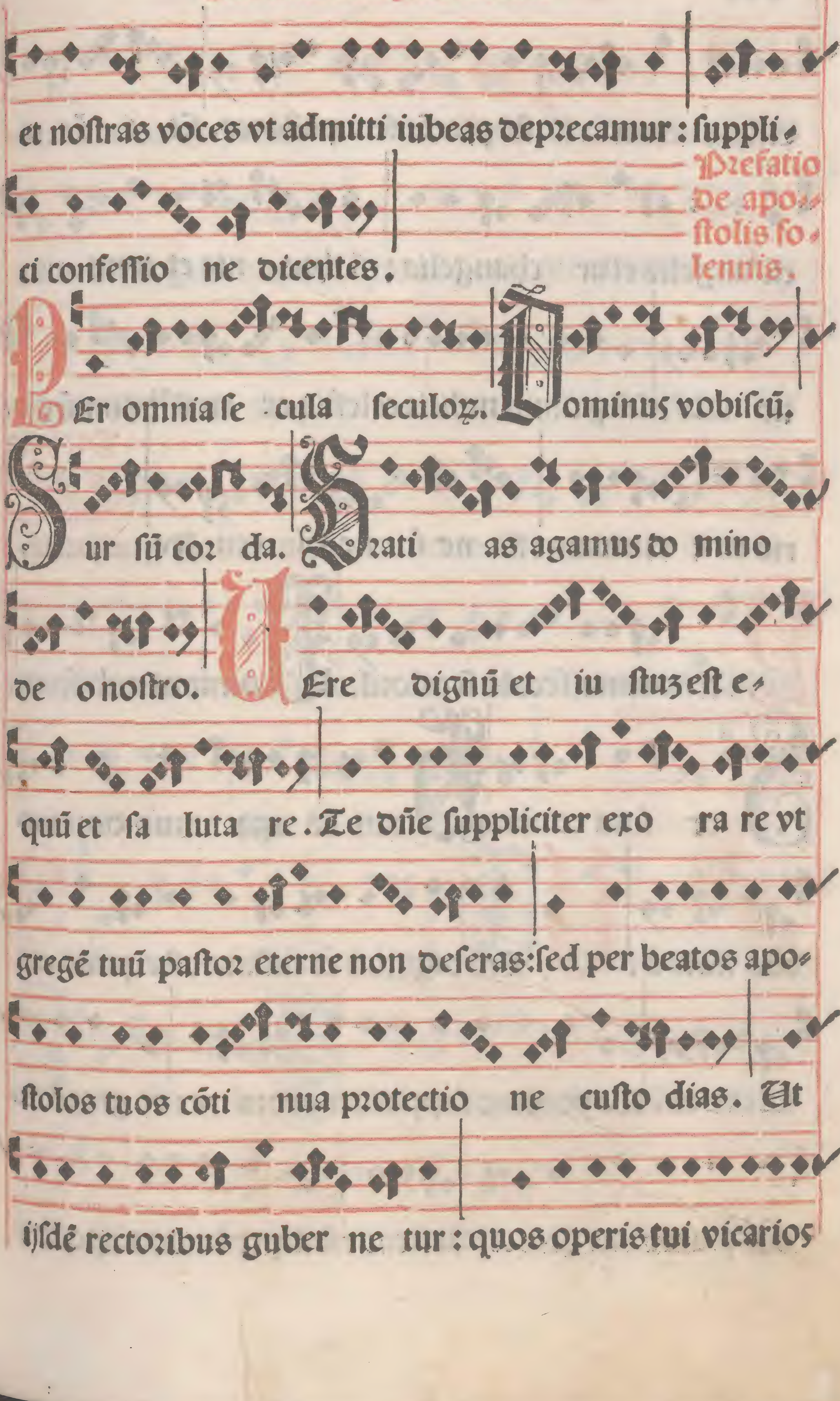

Sur ſũ corda. Gratias agamus dño deo noſtro.
VEre dignũ et iuſtũ eſt equũ et ſa luta re. Nos tibi
ſemꝑ et vbiqꝫ gratias a gere: dñe ſancte pater omnipotẽs
e terne deus. Qui cũ vnigenito tuo ⁊ ſpirituſancto vnus
es de us: vnus es dominus. Nõ in vnius ſingularitate per-
ſone: ſed in v nius trinita te ſubſtãtie. Quod eni de
tua gloria reuelante te credimus: hoc de filio tu o: hoc de
ſpirituſancto ſine differenti a diſcretio nis ſentimus.
Ut in confeſſione vere ſempiterneqꝫ dei tatis: et in per
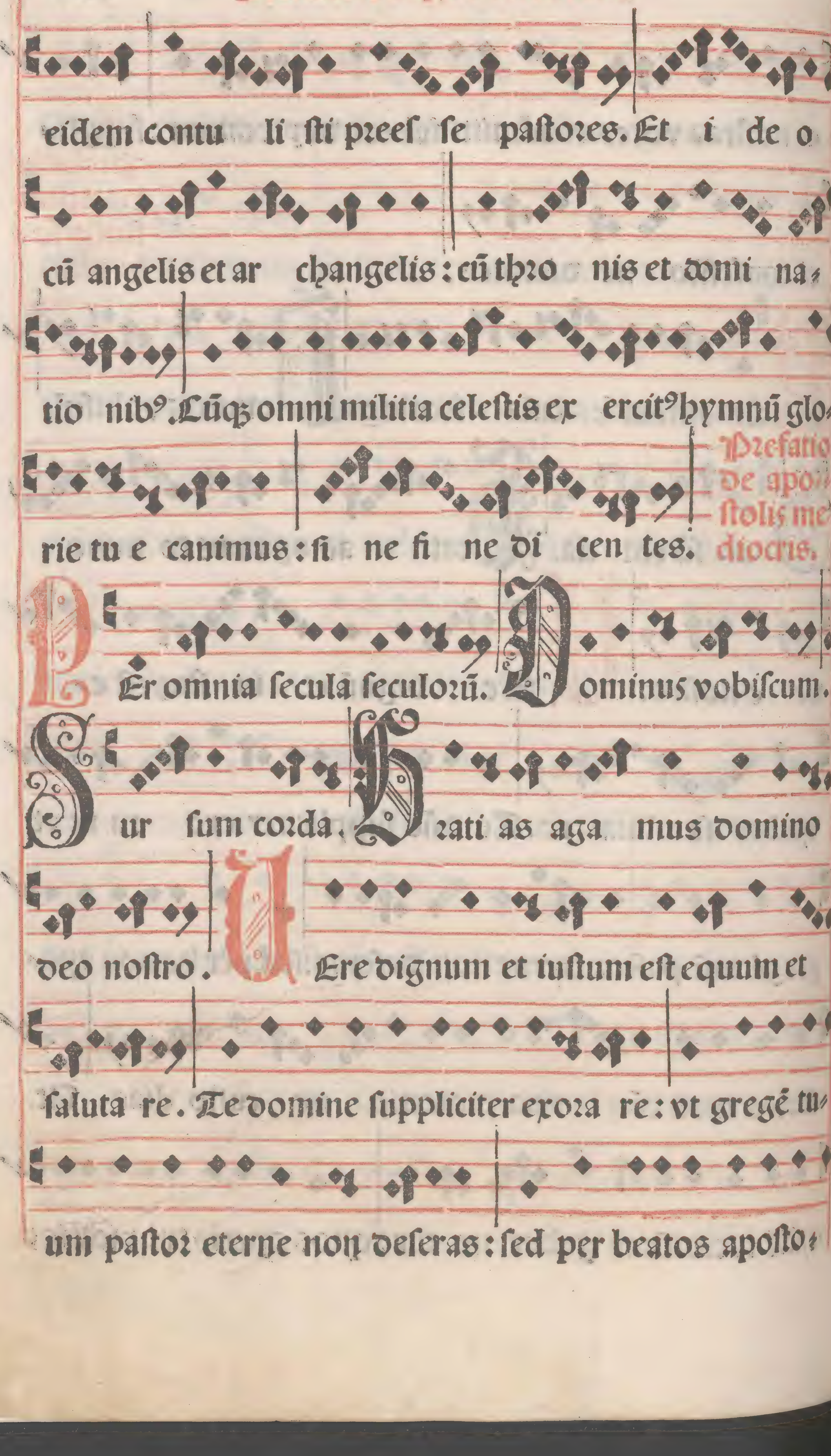

ſonis propri etas: et in eſſentia vnitas: et in maieſta-
te adore tur equalitas. Quaꝫ laudant angeli atqꝫ ar-
changeli: cherubin quoqꝫ et ſeraphin: qui non ceſſant
clamare quoti die vna vo ce dicentes.
Prefatio de beata virgine ſolennis.
Vere dignū et iu ſtum eſt e quū et ſa-
luta re. Nos tibi ſemꝑ et vbiqꝫ gratias a gere: dñe ſan-
cte pater omnipotēs e ter ne de us. Et te in venerati-
one beate Marie ſemper virginis exultātib⁹ animis col-
lau dare benedi cere et pre dica re. Que ⁊ vnigenitū
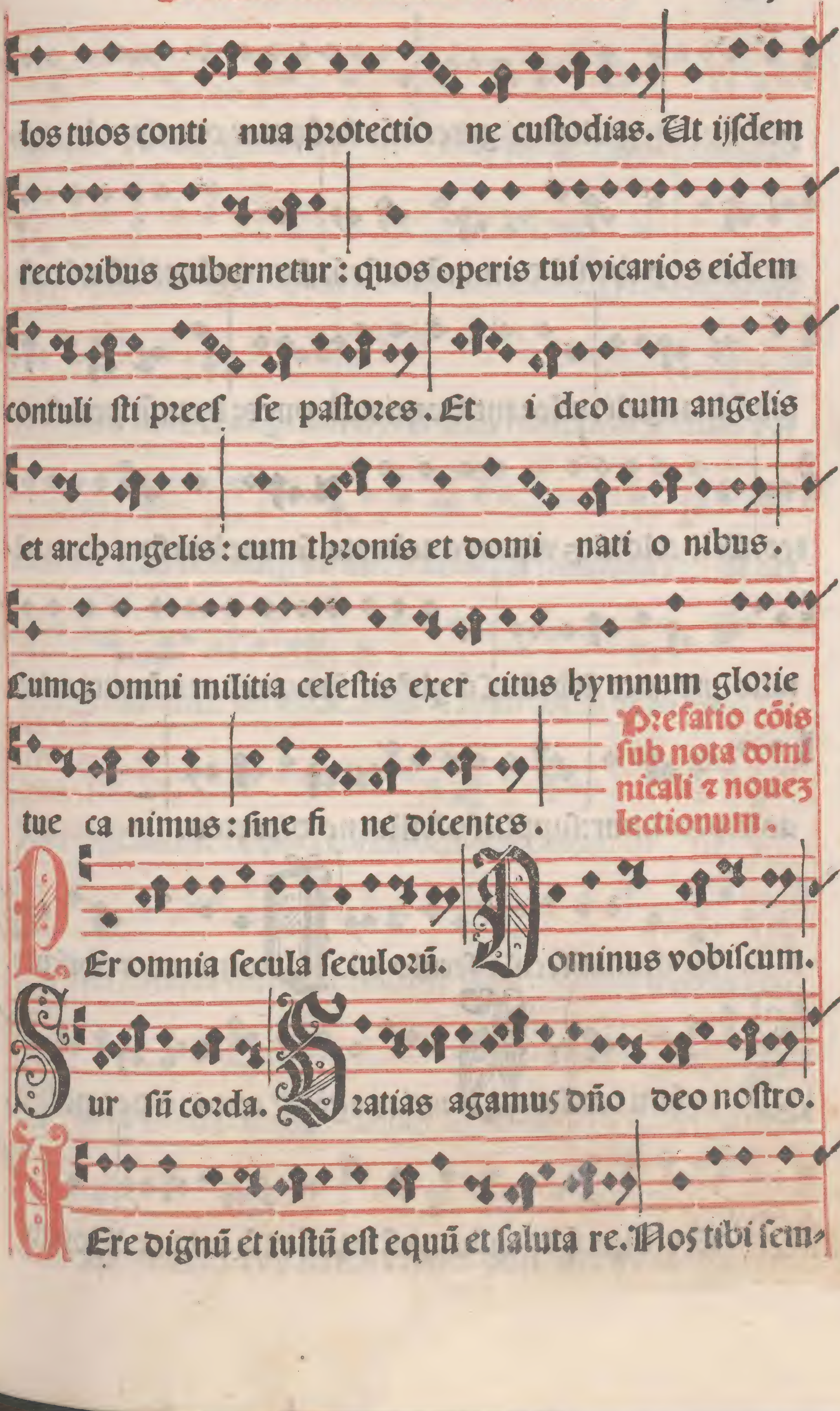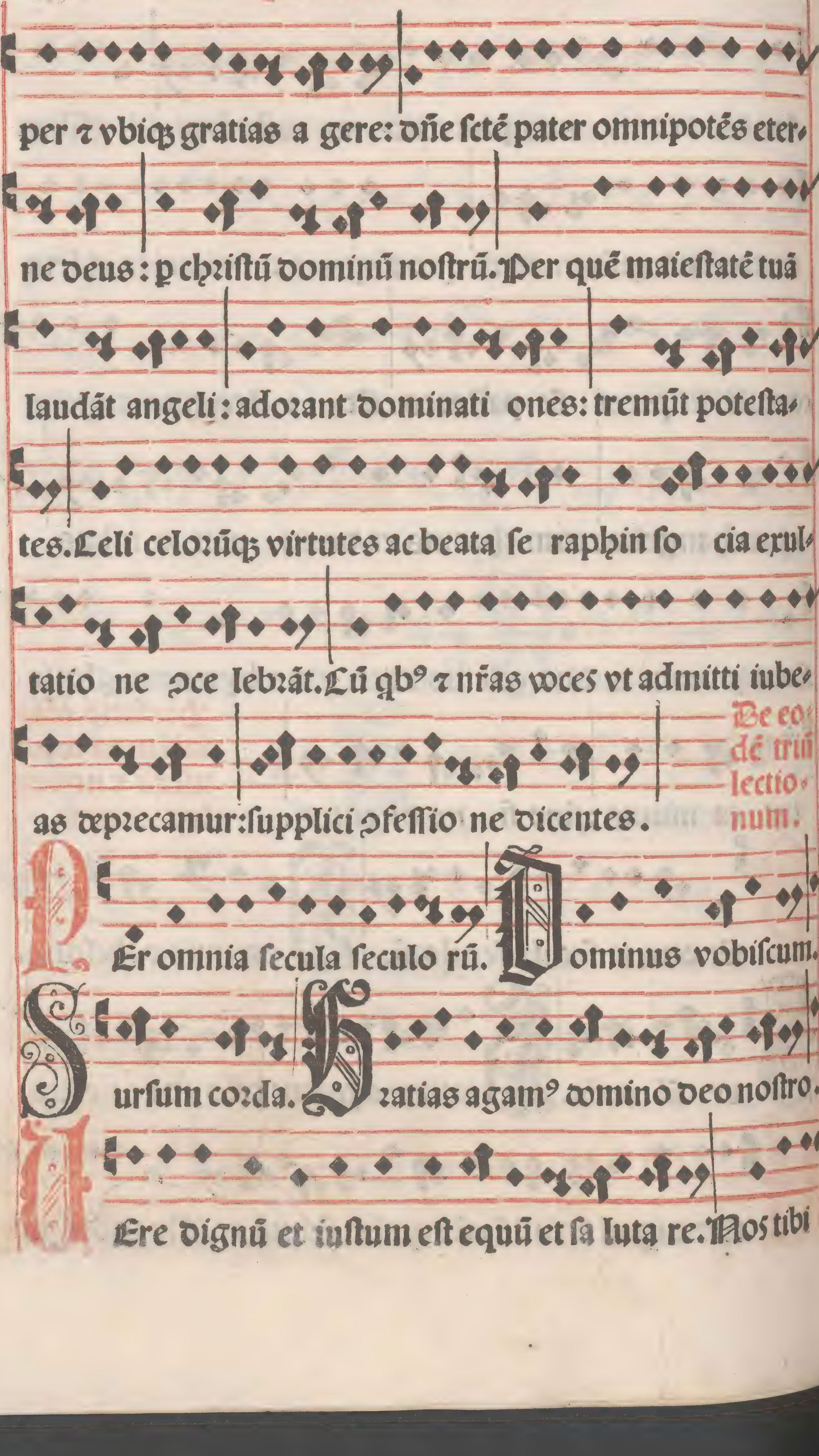

Prefatio de beata vgie mediocris.

ſemper et vbiqꝫ gratias a gere: dñe ſancte pater omnipo-
tés e terne deus. Et te in veneratione beate Marie ſem-
per virginis exultátibus animis collaudare benedicere
et predica re. Que et vnigenitũ tuũ ſanctiſpiritus obũ-
bratione cõcepit: ⁊ virginitatis gloria permanente: huic
mũdo lumen eternũ effudit Jeſum chriſtũ do minũ no-
ſtrũ. Per quẽ maieſtatẽ tuã laudant angeli: adorãt domina-
ti o nes tremunt poteſtates. Celi celorũqꝫ virtutes ac bea-
ta ſeraphin ſo ci a exultatio ne cõcelebrant. Cũ quibus

et noſtras voces vt admitti iubeas deprecamur: ſuppli-
ci confeſſio ne dicentes.
Prefatio de apo-ſtolis ſo-lennis.
Per omnia ſe cula ſeculoꝝ. Dominus vobiſcũ.
Sur ſũ cor da. Grati as agamus do mino
deo noſtro. Vere dignũ et iu ſtuꝫ eſt e-
quũ et ſa luta re. Te dñe ſuppliciter exo ra re vt
gregẽ tuũ paſtor eterne non deſeras: ſed per beatos apo-
ſtolos tuos cõti nua protectio ne cuſto dias. Ut
iiſdẽ rectoribus guber ne tur: quos operis tui vicarios

eidem contu li ſti preeſ ſe paſtores. Et i de o
cũ angelis et ar changelis: cũ thro nis et domi na-
tio nibꝰ. Cũq; omni militia celeſtis ex ercitꝰ hymnũ glo-
rie tu e canimus: ſi ne fi ne di cen tes.
Prefatio de apoſtolis mediocris.
Per omnia ſecula ſeculorũ. Dominus vobiſcum.
Sur ſum corda. Grati as aga mus domino
deo noſtro. Vere dignum et iuſtum eſt equum et
ſaluta re. Te domine ſuppliciter exora re: vt gregẽ tu-
um paſtor eterne non deſeras: ſed per beatos apoſto-

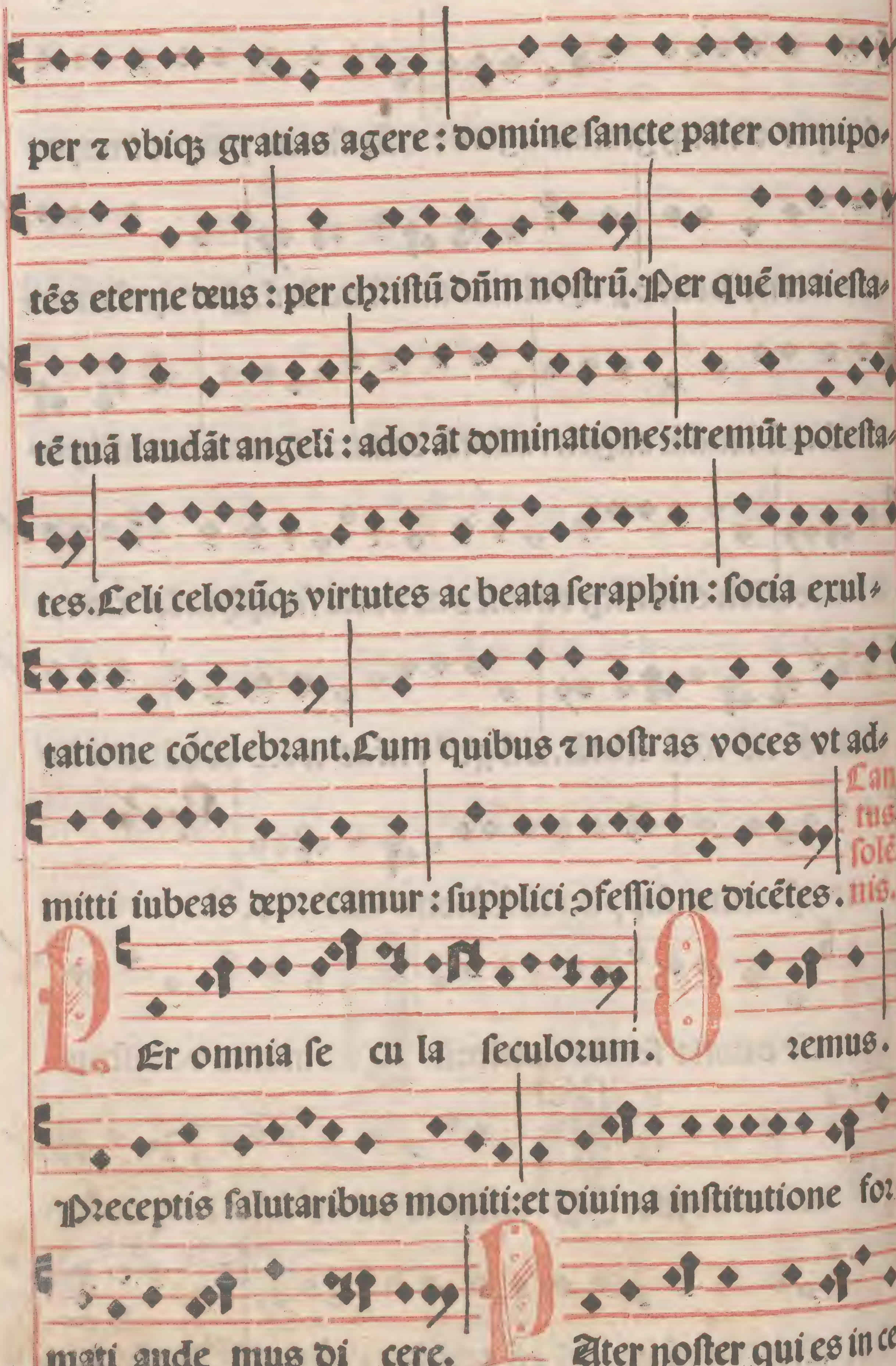

los tuos conti nua protectio ne cuſtodias. Ut ijſdem
rectoribus gubernetur: quos operis tui vicarios eidem
contuli ſti preeſ ſe paſtores. Et i deo cum angelis
et archangelis: cum thronis et domi nati o nibus.
Cumqꝫ omni militia celeſtis exer citus hymnum glorie
tue ca nimus: ſine fi ne dicentes.
Prefatio cõis ſub nota domi nicali ⁊ nouez lectionum.
PEr omnia ſecula ſeculorũ. Dominus vobiſcum.
Sur ſũ corda. Gratias agamus dño deo noſtro.
VEre dignũ et iuſtũ eſt equũ et ſaluta re. Nos tibi ſem-
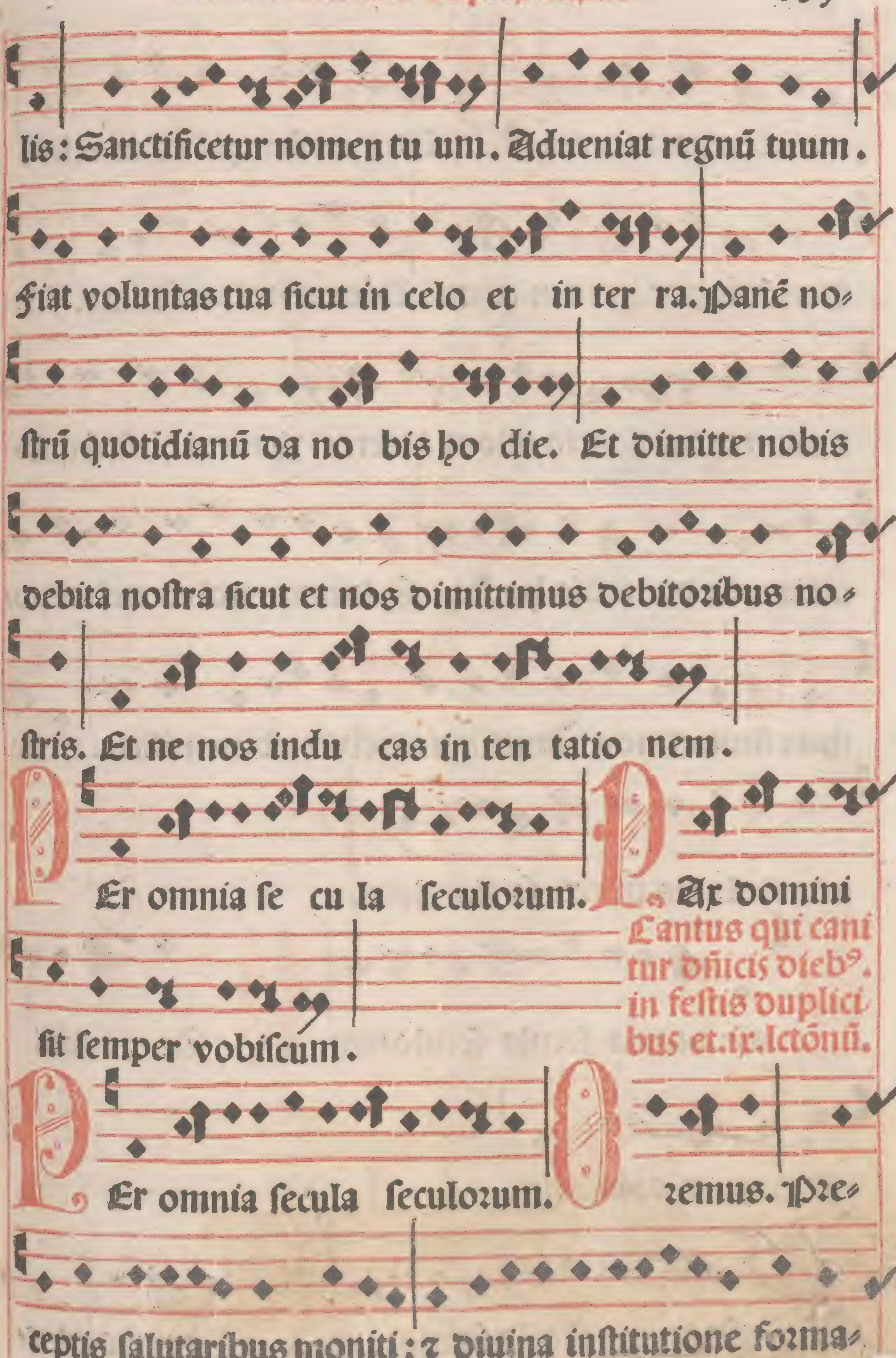

per ⁊ vbiqꝫ gratias a gere: dñe ſcté pater omnipotés eter-
ne deus: ꝑ chriſtũ dominũ noſtrũ. Per quẽ maieſtatẽ tuã
laudãt angeli: adorant dominati ones: tremũt poteſta-
tes. Celi celorũqꝫ virtutes ac beata ſe raphin ſo cia exul-
tatio ne ꝯce lebrãt. Cũ qb⁹ ⁊ nr̃as voces vt admitti iube-
as deprecamur: ſupplici ꝯfeſſio ne dicentes.
De eodẽ triũ lectio-num.
PEr omnia ſecula ſeculo rũ. Dominus vobiſcum.
Surſum corda. Gratias agam⁹ domino deo noſtro.
VEre dignũ et iuſtum eſt equũ et ſa luta re. Nos tibi

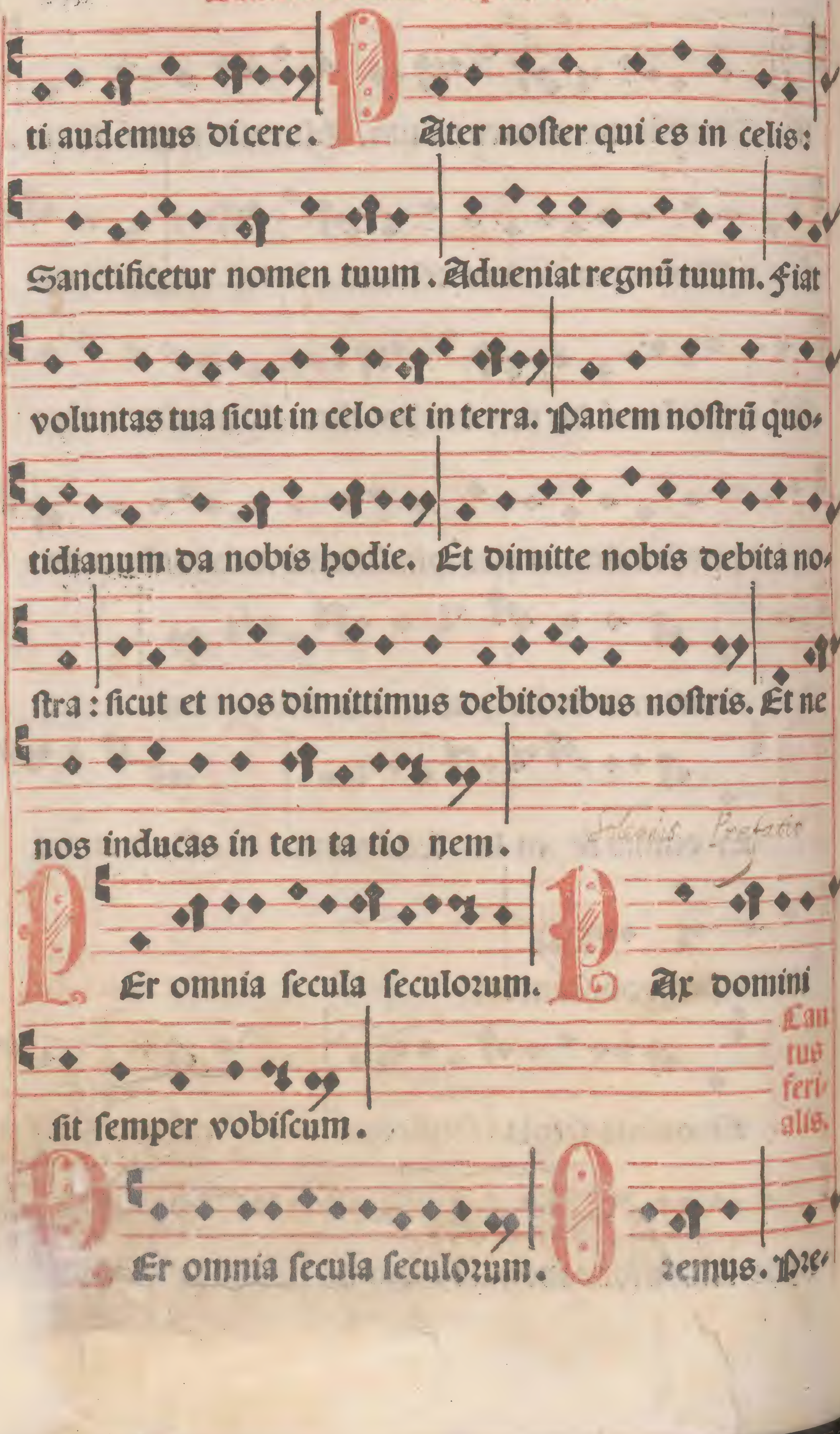
ſemper ⁊ vbiqꝫ gratias agere: dn̄e ſancte pater omnipo-
tēs eterne deus: ꝑ chriſtū dominū noſtrū. Per quē maie-
ſtatē tuā laudāt angeli: adorāt dominationes: tremūt po-
teſtates. Celi celorūqꝫ virtutes ac beata ſeraphin ſo cia ex-
ultatio ne cōce lebrāt. Cū qbꝰ ⁊ nr̄as voces vt admitti iu-
beas dep̄camur: ſupplici cōfeſſione dicentes.

Prefatio cōmunis ferial'.

Per omnia ſecula ſeculorū. Dominus vobiſcum.
Surſum corda. Gratias agamus dn̄o deo noſtro.
Vere dignū ⁊ iuſtū eſt equū ⁊ ſalutare. Nos tibi ſem-

per ⁊ vbiqꝫ gratias agere : domine ſancte pater omnipo-
tẽs eterne deus : per chriſtũ dñm noſtrũ. Per quẽ maieſta-
tẽ tuã laudãt angeli : adorãt dominationes: tremũt poteſta-
tes. Celi celorũqꝫ virtutes ac beata ſeraphin : ſocia exul-
tatione cõcelebrant. Cum quibus ⁊ noſtras voces vt ad-
mitti iubeas deprecamur : ſupplici ꝯfeſſione dicẽtes.
Cantus ſolẽnis.
P Er omnia ſe cu la ſeculorum. O remus.
Preceptis ſalutaribus moniti: et diuina inſtitutione for-
mati aude mus di cere. P Ater noſter qui es in ce-

lis: Sanctificetur nomen tu um. Adueniat regnũ tuum.
Fiat voluntas tua ſicut in celo et in ter ra. Panẽ no-
ſtrũ quotidianũ da no bis ho die. Et dimitte nobis
debita noſtra ſicut et nos dimittimus debitoribus no-
ſtris. Et ne nos indu cas in ten tatio nem.
Per omnia ſe cu la ſeculorum. Pax domini
Cantus qui canitur dñicis dieb⁹. in feſtis duplicibus et.ix.lctõnũ.
ſit ſemper vobiſcum.
Per omnia ſecula ſeculorum. Oremus. Pre-
ceptis ſalutaribus moniti: ⁊ diuina inſtitutione forma-

ti audemus dicere. P Ater noſter qui es in celis:
Sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnū tuum. Fiat
voluntas tua ſicut in celo et in terra. Panem noſtrū quo-
tidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita no-
ſtra: ſicut et nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne
nos inducas in ten ta tio nem.
P Er omnia ſecula ſeculorum. P Ax domini
ſit ſemper vobiſcum.
Cantus ferialis.
P Er omnia ſecula ſeculorum. O remus. Pre-

¶ Incipit Officiũ propriuz
de ſanctis per anni circulum.
Et ſciendũ/ q̄ de aliq̄bus ſan
ctis/de quib⁹ ſpecialiter ſigna-
ta ſunt. videlicet Grad'/ Alla/
Offer. ⁊ Cõio. q̄ accepta ſunt
de cõi: poſſunt mutari ſcd̃m
placituz. Kyrieleiſon de eis
cuz in dñicam veniũt canit̃ p
octauas: Licet poteſt mutari
alijs dieb⁹ ferialib⁹. Proſe in
duplicib⁹ feſtis vel nouẽ le-
ctionũ vbi nõ ſunt ꝓprie/ di-
cunt̃ de cõi. Prefatio de eis ſit
cõmunis que nõ habent pro
prias. ¶ In feſtis aũt trium
lectionũ/ proſe ⁊ Credo nũq̄
dicunt̃: niſi eſſent patroni vel
patrone/ aut haberent altare
vel reliq̄as: quia tũc de tali-
bus officia agerẽtur/ ſicut in
duplicib⁹ feſtis. Sabbatis au
tem dieb⁹ ⁊ dñicis: ⁊ per ſo-
lennes octanas/ ꝑ cõmemora
tionẽ implentur. Miſſe poſt
ſeptuageſimaz cõcludunt̃ de
eis per Benedicamus dñicale.
Et in terra nõ ſit. nec Ite miſſa
eſt. ¶ Feſta iterũ que hic per
cõmemorationẽ imponunt̃/
ſi placebit: poſſunt de eis of-
ficia alibi impleri. De ſanctis
autem vbi crux notata eſt/ ſi-
gnificatur q̄ de talib⁹ eccle-
ſia Cracouienſis non tenet.

¶ In vigilijs aũt apoſtoloꝝ
dñicis ⁊ ferialib⁹ diebus oc-
currentib⁹/ qualiter officium
peragit̃: vide in cõi/ in vigilia
apl'oꝝ/ fo. 291. ¶ In vigilia
ſancti Andree apl'i. Introit⁹.

Ominus ſecus mare gali-
lee vidit duos fratres pe-
truz et andream/ et
vocauit eos: venite poſt me: faciaz
vos fieri piſcatores hominũ. Ps.
Dñe ꝓbaſti me et cognouiſti me:
tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ⁊ reſur
rectionẽ meã. Gloria. Oratio.

Q Ueſumus omnipotens
deus/ vt beatus andreas
apoſtolus/ tuũ pro nobis im-
ploret auxilium: vt a noſtris
reatibus abſoluti/ a cũctis etiã
periculis eruamur. P. Ep'la.
Benedictio dñi ſup caput iu
ſti. fol. 292. Grad'. Iuſtus vt
palma. 292. Alla. nõ dicit̃/ nec
Grad'. repetit̃. Sed ſi hec vi-
gilia i dñicã venerit/ tũc Alla
dicitur qd' placebit de apoſto-
lis. fol. 294. S. Joannẽ. j. ca.

In illo tp̄e. Stabat ioannes/⁊ ex diſcipulis eius duo. Et reſpiciēs ieſum ambulantē/dixit. Ecce agn⁹ dei. Et audierunt eum duo diſcipuli loquentē/⁊ ſecuti ſunt ieſum. Cōuerſus aūt ieſus:⁊ vidēs eos ſequētes ſe/dicit eis. Quid q̄ritis? Qui dixerūt ei. Rabbi/qđ dicit̃ interpretatū magiſter/vbi habitas? Dicit eis. Uenite et videte. Uenerūt ⁊ viderūt vbi maneret: et apud eū manſerunt die illo. Hora aūt erat quaſi decima. Erat aūt andreas frater ſimonis petri/vnus ex duob⁹ qui audierāt a ioāne/⁊ ſecuti fuerant eū. Inuenit hic primū/fratrē ſuū ſimonē/⁊ dicit ei. Inuenim⁹ meſſiā/qđ eſt interpretatū chr̄s. Et adduxit eū ad ieſū. Intuitus aūt eū ieſus dixit. Tu es ſimō filius ioanna: tu vocaberis cephas/qđ interpretatur petrus. In craſtinū voluit exire in galileā/⁊ inuenit philippū: ⁊ dicit ei ieſus. Seq̄re me. Erat aūt philippus a bethſaida ciuitate andree ⁊ petri. Inuenit philippus nathanael/⁊ dicit ei. Quē ſcripſit moyſes in lege/⁊ prophete: inuenim⁹ ieſū filiū ioſeph a naçareth. Et dixit ei nathanael. A naçareth poteſt aliq̄d boni eſſe? Dicit ei philippus. Ueni ⁊ vide. Uidit ieſus nathanael venientem ad ſe/⁊ dicit de eo. Ecce vere iſraelita in quo dolus nō eſt. Dicit ei nathanael. Unde me noſti? Reſpōdit ieſus/⁊ dixit ei. Priuſq̄ȝ te philipp⁹ vocaret/cū eſſes ſub ficu/vidi te. Rn̄dit ei nathanael/⁊ ait. Rabbi/tu es filius dei/tu es rex iſrael. Reſpondit ieſus/⁊ dixit ei. Quia dixi tibi/vidi te ſub ficu credis? maius his videbis. Et dicit ei. Amē amē dico vobis: videbitis celū apertū/⁊ angelos dei aſcendētes/⁊ deſcendētes ſup filiū hoīs. Offer. Glīa ⁊ honore. 292. Secre. Sacrandū tibi dn̄e munus offerim⁹: quo bt̄i andree apl'i tui ſolēnia p̄ueniētes/purificationē quoq̄ȝ nr̄is mētibus imploramus. P. Cōio. Dicit andreas ſimōi fratri ſuo: inuenim⁹ meſſiā q̄ dicit̃ chr̄s: ⁊ adduxit eū ad ieſū. Cōpl'. Percepṫis dn̄e ſacramētis ſuppliciter exoramus: vt intercedēte beato andrea apl'o tuo/que pro illi⁹ veneranda gerimus paſſiōe: nobis proficiant ad medelā. P. ✠ ¶ Eodē die Saturnini martyris. Oratio.

DEus q̃ nos btī Saturni
ni martyris tui cõcedis
natalicio pfrui: ei⁹ nos tribue
meritis adiuuari. P. Secre.
Munera tibi dñe dicata ſcti
fica: ⁊ intercedēte btō ſaturni
no martyre tuo/p hec eadem
nos placat⁹ intēde. P. Cõpl.
Sctificet nos q̃s dñe tui pce
ptio ſacramēti: ⁊ interceſſiõe
ſctõꝝ tuoꝝ tibi reddat accep
tos. p. ¶ In die ſctõ. Introi.

Mihi autem ni
mis honora
ti ſunt amici
tui deus: ni
mis cõforta
tus eſt princi
patus eoꝝ.
Ps. Dñe pro
baſti me ⁊ cognouiſti me: tu cogno
uiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē
meā. Gloria pr̃i. Kyrieleiſon de
aplis. cū Et in terra. Oratio.
MAieſtatē tuā dñe ſuppli
citer exoramus: vt ſicut
eccleſie tue beatus Andreas
apoſtolus tuus extitit predi
cator ⁊ rector/ita apud te pro
nobis ſit perpetuus interceſ
ſor. Per. Lctō epiſtole beati
Pauli apl̃i. Ad Romanos. x.
FRatres. Corde creditur
ad iuſticiā: ore aūt cõfeſ
ſio fit ad ſalutē. Dicit enī ſcri
ptura. Omnis q̃ credit ī illū/
nõ cõfundet. Nõ enim eſt di
ſtinctio iudei ⁊ greci. Nā idē
dñs omniū: diues in omnes/
qui inuocāt illū. Omnis enī
qcūqꝫ īuocauerit nomē dñi
ſaluus erit. Quō ergo inuo
cabūt/in quē nõ crediderūt?
Aut quō credent ei/quē non
audierūt? Quō aūt audiēt ſi
ne p̃dicante? Quō vero predi
cabūt/niſi mittant? Sicut ſcri
ptū eſt. Quā ſpecioſi pedes
euāgeliçantiū pacē: euāgeli
çantiū bona. Sed nõ omnes
obediūt euāgelio. Eſaias enī
dicit. Dñe/quis credidit audi
tui noſtro? Ergo fides ex au
ditu: auditus autē per verbū
chr̃i. Sed dico. Nunqd non
audierūt? Et quidē/in omnē
terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fi
nes orbis terre verba eoꝝ.
Grad. Conſtitues eos pricipes
ſup oēz terrā: memores erūt nois
tui dñe. V. Pro patrib⁹ tuis nati
ſunt tibi filij: ppterea populi cõfi
tebuntur tibi. Alla. V. Dilexit
andreā dñs in odorē ſuauitatis.
SAcroſctā hodier- Proſa.
ne feſtiuitatis p̃conia. Di
gna laude vniuerſa cathegorizet
eccleſia. Mitiſſimi ſanctoꝝ ſan
ctiſſima excolēdo merita. Apo
ſtoli andree: admirāda p̃fulgentis

gratia. Hic accepto a ioanne ba
ptiſta:ꝙ veniſſet qui tolleret pctā.
Mox eiꝰ intrans habitacula: au/
diebat eloqa. Inuentoqꝫ fratre
ſuo bariona : inuenimus ait ouās
meſſiā. Et duxit eū ad dulcifluā
ſaluatoris pſentiā. Hūc perſcru
tantē maria chri vocauit clemētia.
Artē piſcandi cōmutās dignita
te apl'ica. Huius aīam poſt clara
feſti paſcalis gaudia. Sctiſpūs
pclara pluſtrauit potētia. Ad p/
dicandū populis penitētiā. Et
dei pris p filiū clementiā. Gratu
lare ergo tāto pre achaia. Illu/
ſtrata eiꝰ ſalutari doctrina. Ho/
norata multimoda ſignoꝝ frequē/
tia. Et tu gemens plora : trux
carnifex egea. Te lues inferna ⁊
mors tenet eterna. Sed andreā
felicia p crucē manēt gaudia. Iā
regē tuū ſpectas/iā adoras:iam in
eiꝰ cōſpectu andrea ſtas. Odorē
ſuauitatis iam aſpiras: quē diuini
amoris aroma dat. Sis ergo no
bis iclyta dulcedo: ſpirās intima
celeſtis vite balſama. Amē. Aliā
pſā de eodē vide extra. Scdꝫ

IN illo tpe. Matth.iiij.
Ambulans ieſus iuxta
mare galilee: vidit duos fra/
tres/ſimonē q vocat petrus:
⁊ andreā fratrē eiꝰ/mittentes
rete in mare. Erāt eni piſcato
res. Et ait illis. Uenite poſt
me/⁊ faciaꝫ vos fieri piſcato/
res hoīm. At illi cōtinuo reli
ctis retibus/ſecuti ſunt eū. Et
pcedēs inde/ vidit alios du/
os fratres:iacobū çebedei/et
ioannē fratrē eius ī naui/cuꝫ
çebedeo pre eoꝝ/ reficientes
retia ſua : et vocauit eos. Illi
aūt ſtatim relictis retibꝰ ⁊ pa/
tre/ſecuti ſunt eū. Credo dici
tur. Offer. Cōſtitues eos prin
cipes ſup omneꝫ terrā : memores
erūt nominis tui in omni pgenie
⁊ generatiōe. Secr. Sacrificiū
noſtruꝫ tibi qſ̄s dñe bti an/
dree apoſtoli tui pcatio ſācta
cōciliet:vt in cuiꝰ honore ſo/
lēniter exhibet/ eius meritis
efficiat acceptū. P. Prefatio
de apl'is ſolēnis. Cōi. Uenite
poſt me/ faciā vos fieri piſcatores
hoīum:at illi relictis retibꝰ ⁊ naui
ſecuti ſunt dñm. Cōpl'. Sūpſi/
mus dñe diuina myſteria/bti
andree apl'i feſtiuitate letan/
tes:q̄ ſicut ſctis tuis ad glori/
am/ita nobis qſ̄s ad veniaꝫ
prodeſſe pficias. P. Infra
octauā de ſctō andrea oīa vt
in die eius. Grad. Offer. qd
placebit de apl'is. i cōi. fo. 296.
Proſa dicit/ ſi eſt ante aduen
tū. al's ſubticet. Sub aduentu
Credo dicit dñicale. Kyrie/
leiſon de apl'is:fine Et i terra.

Miſſa cõcludit̃ p Benedicam⁹ dñicale. ¶ De ſctã barbara. Intr. Gaudeam⁹ oẽs i dño. vt. Barbare virginis. de cui⁹ paſſiõe. ps. Eructauit. 313. Kyrieleiſõ p octauas. cũ Et i terra. Oro.

Porrige nobis miſericors deus clementiã tuam deuote ſupplicantib⁹ / vt q beate Barbare virginis et martyris tue cõmemoratiõe gratulamur: virtute illius ad ꝓmerendã delictoꝝ veniã gubernemur. P. Epl'a. Cõfitebor tibi dñe rex. 314. Grad. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intẽde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ℣. Propter vitatẽ ⁊ mãſuetudinez ⁊ iuſticiã: ⁊ dducet te mirabiliter dx tera tua. All'a. ℣. O barbara q̃ dſpoliaris veſtib⁹ / ⁊ vngulis carne laceraris: ſpõſuz quẽ amas ⁊ a quo amaris / tuis pijs p̃cib⁹ pro nobis alloq̃ris. Aliud. All'a. ℣. Aue virgo ſacra barbara ieſu xp̃i dotata cuz arrha ⁊ corona auriſona ſis matrona. O beata ſpõſa grata ſpõſo xp̃o barbara / tu aduerte nos / vt p te euitemus tartara. mũdi decorem ſeculiqꝫ nitorem refutaſti: ſed amaſti angeloꝝ dñm. hunc implora ⁊ exora pro ſalute hominum / te deuoto corde iuocantiũ. Proſa.

Conſolare mũde triſtis / cuz ſis illuſtrat⁹ iuſtis barbare ſuffragijs. Que duz ſeculo extat nata / xp̃o ſemꝑ fuit grata: cunctis beneficijs. Iura ſtupẽt in natura / cꝙ paterna in figura latẽt tot opprobria. Paterna duz furit ira / cõmonet̃ p̃fectura barbara i filia. Spõſus ei pollicet̃: vt voluntas excitet̃ / viuẽdi in ſeculo. Fugit (prius q̃z vocet̃ / ⁊ cũ viro maritetur) de turris ergaſtulo. Paſtor paſcens grege oues (quã tu deus ſemꝑ foues) hãc prodidit indice. Oues i locuſtas verſe: ſigno diuino reſparſe / ſummi throni aſpice. Dũ carceri mancipat̃ / plaga q̃qꝫ hinc ſanat̃ dei p antidotuz. Hec a patris enſe ſecta / ad thalamũ ſpõſi vecta: inde cõpleuit votũ. Fla gitans / vt oẽs ſui nõ aptent̃ penis lui: viuẽtes i ſeculo. Deguſtãdo tecũ frui in fine vite iſtrui ſalutari poculo. Ergo vgo digne nata: nobis in ſolamẽ data: fac nos ire celice. Ut iũgamur per te iuſtis / habitãtes nũc in iſtis / caterue ãgelice. Euãgeli. Sil'e eſt regnũ celo. decẽ virgi. 316. Credo dicit̃. Offer. Offerent̃ regi virgines: proxime eius offerent̃ tibi in leticia ⁊ exultatiõe: adducent̃ in templuz regi dño. Secr. Noſtris q̃ms dñe placatus aſſis libaminib⁹ acceptis: ⁊ intercedente beata barbara virgine ⁊ martyre tua / ab omni

nos defende nequitia. Per.
Cōio. D iffuſa eſt gratia i labijs tuis: ꝑpterea benedixit te deus in eternū. Cōpl. S ūpta dn̄e ſacramēta celeſtia qm̄s ab omni nos aduerſitate cuſtodiāt: ⁊ btē barbare ỽginis ac martyris tue meritis interueniētibꝰ / ꝓpitiatiōis tue nobis cō tinuum preſtēt auxiliū. Per.
✠ ¶ Jodoci ꝯfeſſoꝝ. Intr. Os iuſti medi. i cōi. 308. Orō.
D Eus q beatū iodocū cō feſſorē tuū eternitatis gloria ſublimaſti: ꝯcede nobis famulis tuis eiꝰ memoriā celebrātibus / cūctoꝝ noſtroꝝ veniā delictoꝝ: ⁊ eterne beatitudinis p̄mia ſempiterna. P. Epl̄a. Dedit dn̄s ꝯfeſſionē. 309. Grad. Os iuſti. 310. All̄a. Iſte ſcūs. 310. Proſa. Dilectꝰ deo. 311. Euāge. Nemo accēdit lucer. 312. Offer. Deſideriū aīe. 313. Secr. M unera qm̄s dn̄e oblata ſāctifica: noſqꝫ interueniēte beato iodoco ꝯfeſſore tuo / a peccatorū noſtroꝝ maculis emūda. P. Cōi. Beatꝰ ſeruꝰ. 313. Cōplē. Q m̄s dn̄e deus noſter: vt per hec ſacroſancta myſteria / btō iodoco cōfeſſore tuo ſupplicāte / veniā delictoꝝ noſtroꝝ tribuas: quēꝫ in terris declarare non ceſſas. P do.

¶ De ſancto Nicolao. Intr.

Statuit ei dominus teſtamentū pacis: ⁊ principē fecit eū / vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. Ps. Miſericordias dn̄i in eternū cantabo. Gloria patri. Kyrieleiſon p octauas. cū Et i terra. Orō.
D Eus qui beatū nicolaū piū pontificē tuū innumeris decoraſti virtutū miraculis: tribue qm̄s: vt eiꝰ meritis ⁊ precibꝰ a gehenne ignis incēdijs liberemur. Per do. Epl̄a. Ecce ſacerdos magnꝰ q in vita. 308. Grad. E cce ſacerdos magnus q in diebꝰ ſuis placuit deo. V. Nō eſt inuētus ſimilis illi q ꝯſeruaret legē excelſi. A ll̄a. V. Tūba ſancti nicolai ſacrū reſudat oleū / qđ egros ſanat.
C Ongaudētes exultemꝰ vocali ꝯcordia. Proſa. A d beati nicolai votiua ſolēnia. Q ui in cunis adhuc iacens ſeruādo ieiunia. A papillis cepit ſumma promereri gaudia. A doleſcens amplexat̄ litterarū ſtudia. A lienus ⁊ immunis ab omni laſciuia. F elix ꝯfeſſor: cuius fuit digni

tatis vox de celo nūcia. Per quā ꝓuectus: p̄ſulatus ſublimat̄ ad ſū ma faſtigia. Erat in eius animo pietas eximia:ꝛ oppreſſis impendebat multa beneficia. Auro ꝑ eū/virginū tollit̄ infamia:atqꝫ patris earundē leuat̄ inopia. Quidā naute nauigātes/ꝛ ꝯtra fluctuū ſeuitiā luctātes:naui pene diſſoluta. Iam de vita deſperātes/ i tāto poſiti periculo:clamantes voce dicūt omnes vna. O btē nicolae: nos ad portū maris trahe d̄ mortis anguſtia. Trahe nos ad portū maris: tu q̄ tot auxiliaris pietatis gratia. Dū clamarēt / nec incaſſum:ecce quidā/dicēs aſſum ad veſtra p̄ſidia. Statī aura dat̄ grata:ꝛ tēpeſtas fit ſedata/ quieuerunt maria. Ex ipſius tūba manat vnctiōis copia. Que infirmos oēs ſanat ꝑ eius ſuffragia. Nos q̄ ſumus in hoc mūdo vicioꝝ in profundo iam paſſi naufragia. Glorioſe nicolae ad ſalutis portū trahe:vbi pax ꝛ gloria. Ipſam nobis vnctionē impetres a dn̄o p̄ce pia: Que ſanauit leſionē multoꝝ peccaminū in maria. Huius feſtū celebrātes gaudeāt per ſecula. Et coronet eos chr̄s : poſt vite curricula.Amē. Euāgeliū. Homo q̄daꝫ nobi. 312. Credo dī. Offer. Veritas mea ꝛ miſericordia mea cum ipſo : et in noīe meo exaltabit̄ cornu eius. Secr.

Infunde cordibus noſtris oīpotēs de⁹ ꝑ ſcti nicolai merita coeternū tibi paracletū:ꝛ ꝑ hāc hoſtiā/benedictiōis tue gratiā dignāter exhibe.Per. Cōio. Dn̄e q̄nqꝫ talēta tradidiſti mihi : ecce alia q̄nqꝫ ſuplucrat⁹ ſuꝫ:euge ſerue fidelis/ quia in pauca fuiſti fidelis/ſupra multa te conſtituam:intra in gaudium dn̄i tui. Cōplen. Obtineat q̄ſ dn̄e nobis btūs nicolaus ꝑ hāc hoſtiā qua paſti ſum⁹ miſericordiā tuā:ꝛ ipſius meritis ꝛ p̄cibus ī angeloꝝ nos trāſferre digneris familiā.Per. ¶ In octaua ſcti andree ꝑ ſumma miſſa oīa vt ī die. Kyrieleiſō de apl'is:ſine Et ī terra. Proſa nō dī. Credo canit̄. Prefatio de apl'is. Et Benedicamus dn̄icale. Oro.

Protegat nos q̄ſ dn̄e ſepius btī andree apl'i tui repetita ſolēnitas : vt cui⁹ patrocinia ſine ītermiſſiōe recolim⁹/ ꝑpetuā defenſionē ſentiam⁹. ꝑ. Sec.

Indulgētiam nobis p̄beāt hec munera dn̄e q̄ſ largiorē:q̄ venerabilis apl'i tui andree ſuffragijs tibi offerunt̄. P. Cōpl. Adiuuet familiā tuā tibi dn̄e ſupplicādo btū andreas apl's: ꝛ pius īterce

ſoꝛ efficiat:q noīs tui idoneꝰ
extitit ꝑdicatoꝛ.p. ¶ In ꝯce
ptiōe ſctē Marie. Intr̄. Gau/
deamꝰ oēs. ꝛc. i honoꝛe marie v/
ginis de cuiꝰ ꝯceptiōe. vide de
ꝟgini.i cōi. 3 1 3. Kyriel. Fōs
bōita. Alia ad finē vt ī natiui
ta. marie. mutādo natiuitatē
ī ꝯceptionē. ¶ Aliō officiuȝ
ꝓpꝛiū/ qð edidit Sixtꝰ papa
quartꝰ. ꝛ qð tenet eccleſia ca/
thedralis Cracouiēſis. Intr̄.

Egredimini
ꝛ videte filie
ſion reginaȝ
veſtrā: quaȝ
laudāt aſtra
matutina: cu
ius pulchꝛi
tudinē ſol ꝛ
luna miran/
tur: et iubi/
lant omnes
filij dei. Ps. Oſtendat faciē ſuaȝ:
ſonet vox eius in auribꝰ noſtris:
quia eloquiū ſuum dulce/ ꝛ facies
decoꝛa nimis. Gl'ia. Orō.
DEus q per immaculatā
virginis ꝯceptionē dignū fi
lio tuo habitaculū ꝑparaſti:
qs: vt ſicut ex moꝛte eiuſdē
filij tui preuiſa: eā ab oī labe
ꝑſeruaſti: ita nos quoqȝ mū/
dos eiꝰ interceſſiōe ad te pue
nire ꝯcedas. P eūdē. Lcō li
bri Sapie. Prouerbioꝝ. viij.
DOminus poſſedit me ī
initio viarū ſuarū: ante
q̄ȝ quicq̄ȝ faceret a pꝛincipio.
Ab eterno oꝛdinata ſuȝ/ ꝛ ex
antiquis anteq̄ȝ terra fieret.
Nondū erāt abyſſi/ ꝛ ego iā
concepta erā. Necdū fontes
aquaꝝ eruperāt: necdū mon
tes graui mole ꝯſtiterāt. An
te oēs colles ego parturie/
bar: adhuc terrā nō fecerat ꝛ
flumina/ ꝛ cardines oꝛbis ter
re. Quādo pꝛeparabat celos
aderā: quādo certa lege ꝛ gy
ro vallabat abyſſos. Quādo
ethera firmabat ſurſū/ ꝛ libꝛa
bat fontes aquarū. Quando
circūdabat mari terminū ſu/
um: ꝛ legē ponebat aquis/ ne
trāſirent fines ſuos. Quādo
appēdebat fundamēta terre/
cuȝ eo erā cūcta cōponēs. Et
delectabar per ſingulos dies
ludēs coꝛā eo oī tempoꝛe: lu
dēs in oꝛbe terraꝝ: et delicie
mee eſſe cū filijs hoīuȝ. Nūc
ergo filij audite me: bti q cu/
ſtodiūt vias meas. Audite di
ſciplinam ꝛ eſtote ſapiētes/ ꝛ
nolite abijcere eā. Btūs ho/
mo q audit me: ꝛ qui vigilat
ad foꝛes meas quotidie: et
obſeruat ad poſtes oſtij mei.
Qui me inuenerit/ inueniet

vitaꝫ:⁊ hauriet ſalutē a dn̄o. Grad. Qualis eſt dilecta nr̄a chariſſimi: q̄lis eſt mr̄/dicite dn̄i: q̄lis ⁊ quāta ſit ſoror et ſpōſa xp̄i. ℣. Dilecta nr̄a cādida/ímaculata/ q̄ſi aurora ꝯſurgēs. Alla. ℣. Ueni regina noſtra: veni dn̄a in ortū odoris ſup oia aromata. Proſa.

Feſtuꝫ marie veneremur hac die/iugiter pſallētes. Audi v̄go/gregē tibi laudes canentē. Dirige gentē/ꝯceptū tuū amantē. Cōceptū tuū p̄clarū/i vnione ſanctū. Probāt reprobāt id ſcripta/dictaq꜅ doctoꝝ. Quoꝝ ō gregē anſelm⁹ prim⁹/ꝯceptū tuū pōit mūdiſſimū. Et clariorē poſt regem eū aſſerit eſſe: ⁊ te puriorem. Bernard⁹ deniq꜅ plvſtrādo intime/oī p̄fert laude. Ciuib⁹ ſupernis:hoīb⁹ i terris: diſertas addit laudes. Auguſtin⁹ reuera ſic ing̃t.cū de pctīs dici ꝯtingit/nō q̄ri/ nō fari/aŋ lapſū fecit: an legē violauit. Hildefōſus v̄ginē aſpicit: dictis ſctīs/doctrinis aſtruit:vt ſapit/⁊ ſētit/ꝙ nūq̄ꝫ fedā de facto cōtraxit. Hec ſūt eloq̄a/ q̄ tibi placent o dei p̄ris filia. Cōceptū in matre v̄bū placuit mox i te carnē ſumere. A ſcoto/guidone/ ricardoq꜅: aſſeritur id ratiōe. Multū promittis magis tribuis/chꝛiſifera v̄go maria. Per demōes iā ſubmerſuꝫ / reduxiſti tuū clieminum. Et clericū ſubarratuꝫ/ reuocaſti actu īpollutū. Helſinūq꜅ abbatē i mari anxiū:ad portū ſalutis trāſtuliſti vultu letiſſimo. Ob hanc cauſā āglia replet̄ gaudio: ꝯceptū marie ſolennizat in dulci iubilo. Eccl̄ia romana approbat: cōfirmat hoc feſtū ſit celebrādū. Baſilieſis ſynod⁹/ordo minoꝝ/ ſic aſſiſtūt regie celoꝝ. Regina leta nos freta colloca vbi nūc es cū dilecto filio i celeſti ſolio. Amē. S. Luc. xi.

In illo tp̄e. Loq̄n te ieſu ad turbas. Extollēs vocē q̄dā mulier de turba/ dixit illi. Btūs vēter q te portauit:⁊ vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo/bt̄i q audiunt v̄bū dei/⁊ cuſtodiūt illud. Credo dī. Offer. O rt⁹ ꝯcluſus fōs ſignat⁹: emiſſiōes tue paradiſus. O maria: man⁹ tue ſtillauerūt myrrhā: mellifluiq꜅ fcī ſūt celi:dū manu dn̄i fabricata es mr̄ tāti dei alt̄. Sec. Suſcipe digneris p temetipſū bēignitatꝫ auctorē rogam⁹ dn̄e/matris ac dom⁹ tue celatoꝝ deuotas cū hilaritate ſupplicatiōes: vt ſic̄ ipſa tui gr̄a p̄ueniente/mūdo hodie īmunis apparuit: ita ipſi mūdā de tue mr̄is mūere te cōcedēte/exhibeāt gr̄aꝝ actiōeꝫ p temetip̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ dn̄ꝫ nr̄m Qui viuis. Prefa. Et te i cōce

ptiōe beate. Cōio. Glorioſa di cta ſunt de te maria: quia fecit tibi magna q potēs eſt allʾa. Cōplen. Odorē dñe ſacrificij hui⁹ſu ſcipe ſuauitatis. ⁊ preſta: vt q hodie marie ꝯceptionē iubilādo celebrāt / ei⁹ ſalubri oratione / fructū cētuplū ſue deuotionis accipiāt. P. ℂ Infra octauā cōceptiōis marie. Kyrieleiſon de beata virgine. Alia vt in die. Allʾa. ℣. O ſctā prius inaudita cōceptio / cōcepit mulier ſancta de viro ſancto: ſed nulli vnq̄ꝫ crimini fuit hec obnoxia conceptio. Proſa. Salue ſpōſa deitatis maria: fōs pietatis / angeloꝝ dña. Aue dulcis o maria: chʾri mater ⁊ filia vlla ſine macula. Tu ſol refulgēs gloria: celoꝝ luſtrās atria: luce reples ſecula. Tu puteus honeſtatis: fauus dulcis charitatis: tu noſtra leticia. Roſa rubens caſtitatis / liliū virginitatis cū oī fragrātia. Tu magiſtra clementie: mater miſericordie / delēs noſtra crimina. Tu norma inocentie maria plena gratie: tu ſtella matutina. Tu a deo fabricata: in cōceptu ꝑſeruata nulla trahis ſcelera. Tu i celis coronata: ab angelis venerata / micas ſuꝑ ſidera. Nos famulos rege tuos: atq̄ꝫ tibi fac deuotos ꝑ tua clemētia. Ab inferno liberatos nos poſtremo fac beatos i celi militia. Amē. Alias ꝓſas vide extra. ℂ In octaua ꝯceptio. marie. Kyrieʾl. p octas. Alia vt i die. ✠ ℂ Caſarie ꝟgis. Intr. Dilexiſti iuſti. de virginib⁹ in cōi. 313. Oro. DEus tuarū virginū corona / q btē caſarie ꝟgini ꝑelecte ex dono tue ineffabilis gratie cōtuliſti: vt in terris ꝟtutū clareſceret īſignijs / ⁊ i celis cū angelis eterna gloria coruſcaret: tribue: vt oēs votiuū ipſi⁹ pro ſuis neceſſitatibus inuocātes auxiliū / petitionis ſue ſalutarē ꝯſequanʾ effectū. Per. Epʾla. Dñe de⁹ meus. 314. Grad. Adiuuabit eā. 315. Allʾa. Egregia ſpōſa. 315 Euāg. Siʾle eſt reg. celoꝝ theſa. 316. Offer. Offerēʾ regi. mi nus. 316. Secr. Pie pʾ ⁊ miſericors de⁹ / oblatiōes famulorū tuoꝝ afflictoꝝ benign⁹ aſſume: qa nō habēt fiduciā niſi in tua miſericordia / ⁊ ſctōꝝ tuoꝝ auxilio ꝯfidētes / tribue q̄s: vt rerū ſubſtātiā eis ablatam ꝑ interceſſionē ſancte caſarie virginis velocius repeʾriant: ⁊ ꝯſolatiōe ꝑſenti adiuti / in tua laude ꝑſeuerent. P. Cōio. Diffuſa eſt. 317. Cōplē. Queſumus dñe de⁹ noſter:

vt quos ↄtinua celeſtis myſterij participatione refoues: humane neq̄tie nō ſinas ſubiacere: ſed eſto nobis adiutor in tribulationib⁹ que inuenerūt nos nimis: ⁊ tribue famulis tuis p̄ merita beate caſarie virginis tue/perdita recuperare. Per. ✠ ❡ Damaſi pape ⁊ confeſſoris. Orō.

M Iſericordiā tuā dn̄e nobis q̄s interueniēte beato damaſo ↄfeſſore tuo atq; pōtifice clemēter impēde: ⁊ nobis peccatoribus ipſius ꝓpitiare ſuffragijs. Per. Secre.

D a nobis q̄s dn̄e ſemper hec tibi vota gratāter ꝑſoluere: q̄bus ſc̄ti ↄfeſſoris tui atq; pōtificis damaſi depoſitionē recolimus: ⁊ preſta: vt in eius laude ſemp̄ tuā gloriā ꝑdicemus. Per. Cōpl. S umptū dn̄e celeſtis remedij ſacramētū/ad ꝑpetuā nobis ꝓuenire gratiā: beatus pōtifex damaſus obtineat. P. ✠ ❡ Materni epiſcopi ⁊ ↄfeſſo. Orō.

O Mnipotēs ſempiterne deus: qui in meritis ſancti materni ↄfeſſoris tui atq; pōtificis/ſemp̄ es ⁊ vbiq; mirabilis: q̄s clemētiā tuā: vt ſicut ei eminētem gloriā ↄtuliſti: ſic ad cōſequēdā miſericordiā tuā eius nos facias ꝑcib⁹ adiuuari. P. Secr. H oſtias tibi dn̄e: ꝓ ſacro natalicio beati materni confeſſoris tui atq; pōtificis offerim⁹ ſuppliciter deprecātes: vt ei⁹ ſuffragātibus meritis/nobis ꝓficiat ad ſalutē. Per. Cōplē.

R epleti dn̄e benedictiōe celeſti: q̄s clemētiā tuā: vt intercedēte beato materno cōfeſſore tuo atq; pōtifice q̄ humiliter gerim⁹/ſalubriter ſentiamus. Per. ✠ ❡ Nicaſij martyris ⁊ pōtificis. Oratio.

D Eus illuminator oīum gentiū/qui mira opera tua in virtute ſancti martyris tui atq; pōtificis nicaſij demōſtraſti: q̄s immēſam clemētiā tuā: vt ſicut ab illo cecitatis tenebras effugaſti: ita nobis eius meritis ⁊ ꝑcibus/corporis vite gratiā: ⁊ eterne claritatis gloriā largiaris. Per. Secr. S uſcipe q̄s dn̄e munera dignāter oblata: ⁊ beati nicaſij martyris tui atq; pōtificis ſuffragantibus meritis/ad noſtre ſalutis auxiliū ꝓuenire ↄcede. P. Cōpl. R efecti participatiōe muneris ſacri: q̄s dn̄e deus nr̄: vt intercedēte btō nicaſio martyre tuo atq; pōtifice/ cuius exeq̄mur

cultũ:ſentiam⁹ effectũ. Per.

¶ Lucie ṽginis ⁊ martyris Intr. Dilexiſti iuſticiã. de virginibus in cõi. 313. Kyrieleiſon de ṽginibus. Orõ.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de btẽ lucie ṽginis ac martyris tue feſtiuitate gaudem⁹/ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. Epl'a. Confitebor tibi. fol'. 314. Grad. Dilexiſti iuſticiam. 315. Alla. ℣. Diffuſa eſt gr̃a. 315. Proſa. Exultent filie. fo. 316. Euãge. Simile eſt regnũ celorũ decez ṽgini. 316. Credo nõ dr̃. Offer. Offerent regi. min⁹. 316. Sec. Accepta tibi ſit dñe ſacrate plebis oblatio/p tuoꝝ honore ſanctoꝝ:quoꝝ ſe meritis/pcepiſſe de tribulatiõe cognoſcit auxiliũ. P. Cõio. Diffuſa eſt gr̃a. f. 317. Cõpl'. Leti dñe ſumpſimus ſacramẽta celeſtia: q̃ intercedẽte pro nobis beata lucia martyre tua:ad vitã nobis proficiãt ſempiternã. P.

✠ ¶ Eodẽ die Otilie ṽgis. Orõ vt de ſimplici ṽgi. Orõ.

Deus illuminator oĩum gentiũ:qui mira opera tua atq; mirabilẽ virtutis tue potẽtiã in beata virgine tua otilia demõſtraſti: q̃s immẽſam clemẽtiã tuã: vt ſicut ab illius oculis natiue cecitatis tenebras effugaſti:ita nobis meritis ⁊ p̃cibus eius/corpalis luminis gratiam/⁊ eterne claritatis gloriã largiaris. P.

Alla. ℣. Alma virgo otilia morbos aufer oculorũ:mẽtes noſtras ſubtilia:molẽ deleas vicioꝝ:diuinitatis p numẽ nos chr̃o reconcilia.da verũ videre lumen in celo/dei tu filia. Secr̃. Concede miſericors de⁹nobis:vt hec hoſtia ſalutaris/⁊ beate virginis otilie quã cecã nataz illuminaſti interceſſio venerãda/⁊ noſtroꝝ fiat purgatio peccatorũ:tueq; propitiatio maieſtatis: atq; interiorũ exteriorũq; noſtrorũ pfecta illuminatio ⁊ conſeruatio oculorũ. Per. Cõpl'. Claritatẽ mẽtis ⁊ corpis ſumpta diuina q̃s dñe nobis p̃beant ſacramẽta/interceſſiõe btẽ virginis tue otilie:quã natiue ab ea ſublata caligie cecitatis/decore oculorũ lumine decoraſti. Per.

¶ Laçari epi ⁊ marty. Intr. In virtute tua. de martyre i cõi. f. 304. Kyriel'. de marty. Orõ.

Deus q per vnigenitum filiũ tuũ dñm noſtrũ ieſum chr̃m/beatũ laçarũ martyrẽ tuũ atq; põtificẽ quadri

duanũ mortuũ de monumẽ
to reſuſcitaſti: erige nos de tu-
mulis peccatorũ noſtrorum: vt
mereamur adipiſci conſortia
tuorum electorum. P eũd. Ep̄la.
Omnis pōtifex. in cōi. 305.
Grad. Domine p̄ueniſti. 306.
Alla. ℣. O lazare feſtina peti-
mus ſuccurre nobis: neqter ecce p̄
mit nos vndiq; turbidꝰ hoſtis. vl'
Surrexit paſtor bo. 306. Pro-
ſa. Spe mercedis. 306. Euāge-
liũ. Erat qdā lāguēs laçarus.
Et legat ex toto. vt feria ſex-
ta ante dñicaꝫ iudica. fo. 58.
Credo nō di. Offer. Poſuiſti
dñe. 307. Sec. Preces no-
ſtras ⁊ hoſtias qs dñe cle-
mēter ſuſcipe: ⁊ ſancti laçari
martyris tui atq; pōtificis q
filio tuo digne meruit famu
lari/intercedētibꝰ meritis: me
reamur pfrui p̄ſentis ⁊ futu-
re vite gaudijs. p eũd. Cōio.
Vidēs dñs flētes ſorores lazari
ad monumētũ lachrymatꝰ eſt corā
iudeis: ⁊ clamabat/ lazare veni fo-
ras: ⁊ pdijt ligatis manibꝰ ⁊ pedi-
bus q fuerat q̄driduanꝰ mortuꝰ.
Cōpl. Sũptis muneribꝰ ſa-
cris q̄s imēſam clemētiā tuā
oṗs et miſericors deꝰ: vt bti
laçari martyris tui atq; pōtifi
cis itercesſiōe: ⁊ a morte q̄dri
fida liberemur: ⁊ vita perfrui

mereamur eterna. P. ¶ In
vigilia ſcti thome ap̄li. Intr.
Ego aũt ſic oli. regre fol. 291.
Concede nobis Oratio.
q̄ſumus oīpotens deꝰ/
vēturā bti thome ap̄li tui ſo-
lēnitatē cōgruo p̄uenire ho-
nore: ⁊ veniētē/digna celebra
re deuotiōe. Per. Ep̄la. Bea
tus hō q inue. ſapi. i cōi. 292.
Grad. Iuſtꝰ vt pal. 292. Si in
dñicam venerit dicat Alla qd
placebit de ap̄lis. 294. Euā-
geliũ. Ego ſuꝫ vitis vos pal.
fo. 292. Offer. Glia ⁊ hono-
re. 292. Secr. Accepta tibi
ſit dñe noſtre deuotiōis obla
tio: ⁊ ad apoſtolicā puriores
nos faciat p̄uenire feſtiuita-
teꝫ. P. Prefatio cōis. Cōio.
Poſuiſti. 292. Cōpl. Preſta
nobis q̄s eterne largitor: eiꝰ
nos vbiq; pia ptegi orōne/
cuiꝰ natalicia p hec ſctā q̄ ſum
pſimus/votiuo p̄uenimꝰ ob-
ſeqo. P. ¶ In die ſcō. Intr.

Mihi autem ni
mis honora-
ti ſunt amici
tui deꝰ nimis
confortatus eſt
p̄ncipatꝰ eorum
Ps. Dñe pro
baſti me ⁊ co
gnouiſti me: tu cognouiſti ſeſſio-

nem meã / ꝛ reſurrectionẽ meam. Glia. Kyrieleiſon de aplis. Oro.
O A nobis q̃s dñe beati apl'i tui thome ſolẽnitatibus gloriari: vt eius ſemp ꝛ patrocinijs ſubleuemur: ꝛ fidẽ cõgrua deuotiõe ſectemur. Per. Ep'la. Jã nõ eſtis hoſpites. 293. Grad.
Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis cõfortatus eſt principatus eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos: et ſuper arenam multiplicabũtur. Alla. ℣. Nõ vos me elegiſtis: ſed ego vos elegi: ꝛ poſui vos vt eatis ꝛ fructũ afferatis: ꝛ fructus veſter maneat. Proſa. Clare ſanctorũ. 295. Scdm Joãnẽ. xx.
IN illo tẽpore. Thomas vn⁹ ex duodecim / q̃ dicit̃ didim⁹ / nõ erat cũ eis quãdo venit ieſus. Dixerũt ergo ei alij diſcipuli. Uidim⁹ dñz. Jlle aũt dixit eis. Niſi videro in manib⁹ eius fixurã clauorũ: ꝛ mittã digitũ meũ i locũ clauoꝝ / ꝛ mittã manũ in latus eius / nõ credã. Et poſt dies octo / iterum erãt diſcipuli eius intus / ꝛ thomas cũ eis. Uenit ieſus ianuis clauſis: ꝛ ſtetit in medio / et dixit eis. Pax vobis. Deinde dixit thome. Infer digitũ tuuz huc / et vide man⁹ meas: ꝛ affer manũ tuã / ꝛ mitte in latus meũ: ꝛ noli eſſe incredul⁹ / ſed fidelis. Reſpõdit thomas / ꝛ dixit ei. Dñs me⁹ / ꝛ de⁹ me⁹. Dicit ei ieſus. Quia vidiſti me thoma crediſti. Beati q̃ nõ viderunt / ꝛ crediderũt. Credo dĩ. Offer. In oẽz terrã exiuit ſon⁹ eoꝝ: ꝛ in fines orbis terre verba eoꝝ. Secr. Debitum tibi dñe noſtre reddim⁹ ſeruitutis / ſuppliciter exorãtes: vt ſuffragijs btĩ thome apl'i tui / in nobis tua munera tuearis: cuius honorãda ꝯfeſſione laudis tibi hoſtias ĩmolam⁹. P. Prefatio de aplis. Cõi. Mitte manuz tuã ꝛ cognoſce loca clauoꝝ alla: ꝛ noli eſſe incredul⁹ ſed fidelis alla alla. Cõpl. Conſerua q̃s dñe populũ tuũ: ꝛ quẽ ſctõꝝ tuoꝝ p̃ſidijs nõ deſinis adiuuare / ĩterceſſiõe btĩ thome apl'i tui perpetuis tribue gaudere bñficijs mẽtis ꝛ corporis. P. ¶ Thome archiepi cantuariẽſis. Et ſilueſtri pape / vide officia eorũ in craſtino ſctõꝝ innocẽtũ poſt natiuitatẽ dñi: q̃ ibi poſita ſũt / ꝓpter p̃fationez de natiuitate dñi. Als extra tp̃s illud / dĩ cõis p̃fatio de eis / Et proſe de cõi.
✠ ¶ Genouefe v'gi. Jntr. Gaudeam⁹ oẽs. i cõi. 313. Oro.

Beate genouefe virginis natalicia venerãda dñe qũs ecclesia tua deuote suscipiat: ⁊ fiat magne glorificationis amore deuotior: ⁊ tãte fidei proficiat exẽplo. Per d. Epl'a. Qui gloriat᷑. 314. Grad. Diffusa est gratia. 315. All'a. qd placebit de virginibus. 315. Euãgeliũ. Simile est regnũ celoꝝ decẽ virginibus. 316. Offer. Offerent᷑ regi vir. minus. 316. Secr. Offerimus dñe p̃ces ⁊ munera in honore sctẽ genouefe gaudẽtes: presta qũs: vt eius meritis / ⁊ cõueniẽter hec agere / ⁊ remediũ sempiternũ acquirere valeam⁹. Per. Cõio. Simile est regnuz celoꝝ. 317. Cõplc̃. Adiuuẽt nos qũs dñe ⁊ hec mysteria sancta q̃ sumpsimus: ⁊ btẽ genouefe virginis intercessio veneranda. Per dominuz. ✠ ¶ Pauli primi eremite. Oratio.

Sancti Pauli eremite tui maiestati tue nos q̃s dñe cõmẽdet oratio: ⁊ ꝑ nobis ipso intercedente ad gaudia eterna ꝑducas. Per. Secr. Appositũ sacrificiũ ꝑ laude nois tui q̃s dñe suscipe: vt qd pro ecclesia tua offerimus: interueniẽte beato paulo eremita tuo / fiat ei salutare remediũ. Per. Cõpl'. Sumẽtes dñe munera nostre redẽptiõis in honore btĩ pauli anachorite tui: q tibi placuit / qũs: vt ipso pro nobis te obsecrãte / ab hoste maligno nos redde securos. P. ✠ ¶ Hilarij epi ⁊ cõfessoris. Intr. Sacerdotes dei. de confessore. 308. Oro:

Deus cuius miseratione / delinquẽtes mutant᷑ ad veniã: iusti trãsferunt᷑ ad palmã: q infusus in cor btĩ hilarij antistitis / q̃si de tuo tẽplo fidei respõsa dedisti: ꝯcede ꝓpitius: vt q tũc inclytũ ꝯfessorẽ fecisti cesarẽ nõ timere / ei⁹ intercessiõe a spũali hoste plebez ꝓtegas obsecrantẽ: vt cuius solẽnitate tripudiat / ei⁹ fida sit p̃ce defensa. P. Epl'a. Ecce sacerdos magnus. 308. Grad. Sacerdotes eius. 310. Alla. ℣. Elegit te dñs sibi in sacerdotẽ magnum in populo suo. Euãgeliũ. Vigilate qa nescitis. 311. Offer. Veritas mea. fo. 313. Secr. Uniuersitatis ꝯditor ⁊ hũani gñis reformator oĩpotẽs de⁹: annue qũs p̃cibus nostris: vt q̃ miramur in doctore / qd colim⁹ mereamur: ⁊ sicut beato hilario cõfessori tuo atq; põtifici dedi-

ſti/da eccleſie tue cócordiá et memoriá glorioſaꝫ:vt eo ob tinēte/ſacrificiū noſtrū eiꝰ me ritis tibi efficiaẗ acceptū. P. Cóio. Fidelis ſeruus. 313. Cóplē. Deus fideliū remune rator aiarū:p̄ſta q̄s:vt q beati hilarij ɔfeſſoris tui atq̃ pōti ficis venerandā celebramus feſtiuitatē/eius p̄cibꝰ indulgē tiaꝫ cōſeq̄mur. P. ¶ Felicis cōfeſſoris. Intr. Os iuſti medi tabiẗ. de ɔfeſ. in cōi. 308. Ky rieleiſon triū lectionū. Oro.

Concede q̄s oīpotēs de us:vt ad meliorē vitaꝫ ſācti Felicis ɔfeſſoris tui exē pla nos prouocēt: quatenus cuius ſolēnia agimꝰ/etiā actꝰ imitemur. Per. Epl'a. Teſti ficor corā deo. 305. Grad. Iu rauit dñs. 310. All'a. Iuſtꝰ vt pal ma. 306. Euāgeliū. Vigila te. 311. Offer. Gloria ꝛ hono re. 307. Secre. Hoſtias tibi dñe beati felicis ɔfeſſoris tui dicatas meritis benignꝰ aſſu me:ꝛ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝑuenire ſubſidiuꝫ. P. Cóio. Poſuiſti domine. 307. Cóplē. Queſumꝰ dñe ſalutaribꝰ re pleti myſterijs:vt cuius ſolē nia celebramus:eius p̄cibus adiuuemur. Per dominuꝫ. ✠ ¶ Mauri abbatis offīm ꝑ totū vt de ſancto felice. Oro.

Deus q hodiernā diē bti mauri ɔfeſſoris tui atq̃ abbatis ſacro trāſitu cōſecra ſti:ɔcede nobis ꝑpitius inof fenſis ꝑ eius inſtituta greſſi bus ꝑgere:vt eiuſdē in regio ne viuentiū mereamur gau dijs admiſceri. Per do. Sec. Cōcede qm̄s oīpotēs deꝰ: vt hāc oblationē/quā tue ma ieſtatis oculis īmolamus:in teruenientе beato mauro cō feſſore tuo ſolita benedictio ne cōſecrare digneris. Per. Cóplē. Sacramēti tui dñe venerāda ꝑceptio interueniē tibus bti mauri p̄cibꝰ/ꝛ my ſtico nos mūdet effectu/ꝛ ꝑ petua virtute defendat. Per. ¶ Marcelli pape ꝛ martyris. Intr. Statuit ei dñs. de ɔfeſ. i cōi. 308. Kyrieleiſō triuꝫ le ctionū cū Et i terra. Oratio.

Preces populi tui q̄ſu mus dñe clemēter exau di:vt beati Marcelli marty ris tui atq̃ pōtificis meritis adiuuemur/cuius paſſiōe le tamur. Per. Epl'a. Plures facti ſunt ſacerdotes. fo. 309. Grad. Inueni dauid. 310. Al leluia. Iurauit dominꝰ. Aut qd placebit. 310. Euangelium. Homo quidā peregre. 311. Offer.

Offer. Ueritas mea. 313. Sec. S uſcipe qſ̃s dñe munera tibi dignáter oblata: ⁊ beati marcelli ſuffragátibus meritis/ad noſtre ſalutis auxiliuȝ ꝑuenire cócede. Per. Cóio. Dñe qnq̄ taléta. 313. Cóplen. S atiaſti dñe familiá tuam muneribꝰ ſacris: eius q̄ſumus ſemper interuétione nos refoue: cuius ſolennia celebramus. Per. ✠ ¶ Baſilij magni doctoris ⁊ epiſcopi. Oro. O Eus qui ſanctũ tuũ baſiliũ ꝓpter magnitudiné ſue fidei/ magnũ Baſiliuȝ myſtico p̄ſagio diuinoq; oraculo vocari voluiſti: da nobis q̄s noſtre fidei magnitudiné/ hic in p̄ſenti iuſtis opibus/ſáctis moribꝰ/ſtrénuiſq; virtutũ actibꝰ infatigabiliter adornari: eiuſdéq; optatũ effectũ te miſeráte cóſeq in gloria ſempiterna. Per. Secre. R eſpicere digneris dñe deus noſter de ſolio tuo excelſo ſup hoc ſacrificiũ/ qd imperiali tue ſanctitati ad honoré beatiſſimi pótificis ⁊ confeſſoris tui magni baſilij offerimꝰ deprecátes: vt p eiꝰ excelſa merita nobis ꝓficiat ad ſaluté animarũ noſtrarũ. Per. Cóplé. M étibus noſtris qſ̃s dñe deus eterne ſaluator/ gratiaȝ tuá infundere digneris p hec ſacroſancta libamina corpis ⁊ ſanguinis tui/qbus nos ad laudé beati baſilij pótificis ⁊ cófeſſoris tui refeciſti: vt vanitatibus cũctis ſpretis terrenis/gaudia eterna capiamꝰ. Qui viuis. ¶ Antonij abbatis. Si venerit in dñicam nó priuilegiataȝ. Ad ꝓceſſioné. ℞. Iuſtuȝ deduxit. In reditu: ℞. Uerbũ caro. Intr. Os iuſti meditabit. de ꝯfeſ. in cõi. 308. Kyrieleiſon de cófeſſoribus. O Mnipotens ſempiterne deus/ q beatum Antonium abbaté inter mũdi huius turbines illeſuȝ cóſeruare dignatus es: cócede ꝓpitius/vt q eius feſta veneramur in terris/ ipſius meritis ⁊ p̄cibus adiuuemur í celis. Per. Oro. Epl'a. Dilectus deo. fo. 308. Grad. Os iuſti. 310. Alla. Iſte ſanctus. 310. Proſa. Dilectus deo. 311. Euágeliũ. Ecce nos reliqmus omnia. fol. 296. Credo nó dr niſi ſit dies dñicus. Offer. Deſideriũ anime eius. 307. Secr. O blatis q̄s dñe/ob honoreȝ beati cófeſſoris tui antonij placare muneribus: ⁊ ipſius interuétu/cũctorũ nobis idulgé-

tiam tribue peccatorū. Per. Cōio. Fidelis ſeruus. 313. Cōplē. Tribue nobis oīpotēs deus: vt dona celeſtia q̄ debito frequētamus officio / meritis btī antonij ſalutaria nobis iugiter ſentiamus. Per.

¶ Priſce virginis. Intr. Loquebar de teſtimonijs. in cōi de virginib9. 313. Kyrieleiſon triū lectionuz. Oratio.

Da qm̄s oīpotēs de9: vt q beate Priſce virginis ⁊ martyris tue natalicia colimus: ⁊ annua ſolennitate letemur: ⁊ tante fidei ꝓficiamus exēplo. Per. Epl'a. Sapientia vincit maliciā. fo. 314. Grad. Specie tua et. 315. Alleluia. Diffuſa eſt. 315. Euāgeli. Simile eſt regnum celoꝝ decē virginibus. 316. Offer. Filie regum. fo. 316. Secr. Hoſtias qm̄s dn̄e quas ſancte priſce virginis ⁊ martyris tue natalicia recenſentes offerimus: ⁊ vincula noſtre prauitatis abſoluāt: ⁊ tue nobis miſericordie dona ɔciliēt. Per dn̄z. Cōio. Feci iudiciū. 317. Cōpl'. Sancte priſce vginis ⁊ martyris tue p̄cibus ɔfidētes / q̄s dn̄e: vt p ea que ſumpſimus / eterna remedia capiamus. Per.

✠ ¶ Eodē die ſctōꝝ marij: ⁊ marthe ſocioꝝūq3. Oratio.

Exaudi qm̄s dn̄e populū tuū cū ſanctoꝝ tuoꝝ marij: ⁊ marthe: ſocioꝝūq3 eorū tibi patrocinio ſupplicātē: vt ⁊ temporalis vite nos tribuas pace gaudere: ⁊ eternū reperire ſubſidiuz. P. Secr. Preces q̄s dn̄e tuoꝝ ⁊ oblatiōes fideliū reſpice: ⁊ vt grate tibi ſint p tuoꝝ feſtiuitate ſanctoꝝ: ⁊ nobis cōferāt tue ꝓpitiatiōis auxiliū. P. Cōpl'. Sanctoꝝ tuoꝝ dn̄e marij ⁊ marthe ſocioꝝūq3 eoꝝ interceſſione placatus: p̄ſta qm̄s: vt que tēporali celebramus actione: ꝑpetua ſaluatiōe capiamus. Per.

¶ Fabiani ⁊ ſebaſtiani martyrū. Si venerit in dn̄icam abſolutā ad ꝓceſſionē ℟. Beatus es tu. In reditu ℟. Verbū caro. Intr. Intret in ɔſpectu. in cōi. fol. 297. Kyrieleiſon p octauas. Olo.

Infirmitatē noſtrā omnipotēs deus ꝓpitius reſpice: ⁊ qa pōdus ꝓprie actionis grauat: btī fabiani martyris tui atq3 pōtificis interceſſio gl'ioſa nos ꝓtegat. Olo.

Deus q beatuz ſebaſtianū martyrē tuū virtute cōſtantie in paſſione roboraſti: ex eius imitatione nobis

tribue pro amore tuo ꝓſpera mũdi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa formidare. Per do. Ambe ſimul. Ep̄la. Sancti p fidez. 299. Grad. Glorioſus deus. 300. Alla. ℣. Sancti tui dn̄e benedicẽt te: gloriã regni tui dicẽt. Proſa. O beata beatoruz. fo. 301. Poſt ſeptuageſimaz Tract⁹. Qui ſeminant in lachrymis. 300. Euãge. Deſcẽdens ieſus de mõte. 301. Offer. Letamini i dño. 303. Secr. Interceſſio nos qm̄s dn̄e ſcti põtificis ⁊ martyris tui fabiani munera noſtra commendet: noſqꝫ eius veneratio tue maieſtati reddat acceptos. Aliud. Sancto ſebaſtiano interueniẽte q̄s dn̄e tibi ſeruitus noſtra cõplaceat: ⁊ obſequia munerũ fiant p̄ſidia deuotorũ. Per. Cõio. Multitudo languentiũ. 303. Cõpl. Refecti participatiõe muneris ſacri: qm̄s dn̄e deus noſter: vt cuius exeqmur cultũ: ſentiam⁹ effectũ. Alia. Sacro munere ſatiati ſupplices te dn̄e deprecamur: vt qđ debite ſeruitutis celebramus officio: intercedẽte btõ ſebaſtiano martyre tuo ſaluatiõis tue ſentiamus augmentuz. Per dn̄m.

¶ Agnetis virginis ⁊ martyris. Si venerit in dn̄icam ante ſeptuageſimam. Ad ꝓceſſionem ℟. Mel et lac. In reditu ℟. Verbum caro. Introitus.

ME expectauerũt peccatores vt perderẽt me: teſtimõia tua domine ĩtellexi: omnis ꝯſummationis vidi finem / latũ mandatum tuũ nimis. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dn̄i. Gl̄ia patri. Kyrieleiſon. p octauas. Orõ.

OMnipotens ſempiterne deus / q infirma mũdi eligis vt fortia queqꝫ confundas: cõcede ꝓpitius: vt q btẽ Agnetis virginis ac martyris tue ſolennia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus. P. Ep̄la. Cõfitebor tibi do. rex. 314. Grad. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternũ. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mãſuetudinez ⁊ iuſticiã / ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alla. ℣. O virgo egregia agnes / celeſtia nos trãſfer ad gaudia: tua adiuti prece / ſoluti vinculis / letemur in gl̄ia. Aliud. Alla. ℣. Egregia ſponſa chriſti ĩplora pro nobis. O agnes agni vellere ꝓtecta / fac nos colere te ſãctiſſima: tibi cõcinũt hodie ciues celeſtis curie agni pediſſeq̄: vt me-

reamur viuere cũ agno in ethere / ſuccurre nob dña ad dñƺ ieſũ xp̄ƺ. L Aus ſit regi glie / Proſa. cui⁹ formã gratie ſolis ſplẽdor obſtupeſcit. I n hortos eccleſie lilia colligere (tãq̃ ſpõſus) dñ proceſſit/ E cce agnes inuenit: ⁊ inuẽta colligit liliũ de lilio. A nulo cui⁹ munit: ⁊ in ſponſam eligit regi/ regis filio. E ius feruẽs in amore ſpernit mundũ cum decore: blandimẽtis nec tormẽtis emollita iudicis. Q ũq̃ mẽtis in feruore ſponſũ querit ſponſe more/ ſpoliata veſtimẽtis/ denſis latet capillis. T ũc inducta lupanari/ cella fulget i ſolari ſplẽdore/ lucis copia. A b angelo cõſolari meruit: atq̃ velari ciclade auro cõtexta. I llic virgo ne tangat / impudicus ſuffocat: ꝑ quo agnes dum precat / reuiuiſcit iuuenis. P er quẽ xp̄s dñ laudat / plebs hinc furẽs indignat: agnẽ magã ꝓteſtat / tradẽs hãc incẽdijs. S ed ignis obſtupẽs cedit: ⁊ agne nec lanã ledit: ei⁹ roris ac pudoris nõ ferẽs potentiã. H uius guttur enſis cedit: mortiq̃ vita ſuccedit: ecce vidit qđ cupiuit ꝑ ſponſi clementiã. E rgo poſtq̃ ſic triũphat virgo: martyr gaudens intrat ſui ſponſi thalamũ. A pud quẽ nũc intercedat: vt nobis celi cõcedat intrare palatiũ. Amẽ. Tract⁹. Qui ſeminãt in lachrymis. 300. Euãgeliũ. Simile eſt regnũ celorũ decez virgi. 316. Credo dr. Offer. O fferẽtur regi virgines poſt eã proxime eius offerent tibi in leticia ⁊ exultatiõe: adducent in tẽpluƺ regi dño. Sec. H odiernũ dñe ſacrificiũ letãtes offerimus/ q btẽ agnetis celeſteƺ victoriã recenſentes/ tua magnalia ꝑdicam⁹: ⁊ nos acquiſiſſe gaudemus ſuffragia glorioſa. P. Cõio. Q uinq̃ prudẽtes virgines acceperũt oleũ in vaſis ſuis cũ lampadib⁹: media autẽ nocte clamor fact⁹ eſt: ecce ſponſus venit exite obuiã chriſto dño. Compl'. S umẽtes dñe gaudia ſempiterna de participatiõe ſacramẽti/ feſtiuitatis ſctẽ virginis ⁊ martyris tue agnetis ſuppliciter deꝑcamur: vt q̃ ſedula ſeruitute donãte te gerimus/ dignis ſenſib⁹ tuo munere capiamus. P. ¶ Infra octauã ſctẽ agnetis ad miſſã oĩa vt i die ei⁹. Kyrieleiſon de ɥginib⁹. Alla qđcũq̃ de virginib⁹ i cõi. 315. Proſa omittit. Credo nõ dr: niſi ſit dies dñicus. Poſt ſeptuageſimã. Et i terra. et Ite miſſa eſt. omittunt. Tract⁹ fit. Miſſa ꝯcludit ꝑ Bñdicam⁹ dñicale. Alia vt pri⁹. ¶ Uincẽtij martyris

Si venerit in dñicā ante ſep-
tuageſimā. Ad ꝓceſſionē ℟.
Agnoſce o vincenti. In reditu.
Verbū caro. Intr. Letabiť iuſtꝰ.
ſ cōi. 304. Kyrielei. p octas.
Adeſto qm̄s dñe Orō.
ſupplicatiōibꝰ noſtris:
vt q ex iniqtate nr̄a reos nos
eſſe cognoſcimꝰ/bti Vincētij
martyris tui ītercesſiōe libe-
remur. p. Epl'a. Juſtꝰ ſi mor-
te. 305. Grad. Poſuiſti dñe.
f. 306. All'a. Letabiť iuſtꝰ. 306.
Martyris egregij Proſa.
triūphos vincētij / celebret
eccleſia. Qui certāti p̄fuit: vires
arma p̄buit: regi laus ⁊ gl'ia. Hic
etate viridis/daciani p̄ſidis currit
ad p̄toria. Verbuꝫ v̄bo reddiť:
de fide ꝯſeriť grandis ꝯtrouerſia.
Nil (ait vincentiꝰ) noſtra fide ve
rius: ego ſū chꝛicola. Deū viuū
aſtruo: deos plures reſpuo: nō de-
os/ſed idola. Te minantē rideo
te parcentē doleo: ſeui/toꝛque/la-
nia. Preſes ira tumidus: tanq̄
fera rabidus/impendit ſupplicia.
Toꝛquet ī eculeo ſublimatū fer-
reo/pena ſub diutina. Rapit ab
eculeo/ſtridēs igne flāmeo candēs
ferri machina. Raptꝰ a patibu-
lo/claudiť ergaſtulo teſte ſup frag
mina. Teſtarū aſpitas floꝛum fit
ſuauitas: celo datur aīa. Beſtijs
exponiť: vidēt/ſtupent: tegiť alitis
cuſtodia. Mari naute dederant/
ꝑdito tripudiāt: ſed iā tenet litto-
ra. Sic vbiqꝫ victoꝛ eſt: celo/ter-
ra potēs eſt: gaudeat eccleſia. Di
es hic victoꝛie/dies eſt leticie/no-
bis dans ſolennia. Tuo martyr
ſāguine culpas noſtras ablue: red
dēs celi gaudia. Amē. Poſt ſep
tuageſimā. Tractꝰ. Deſideriū
aīe. 306. Euāgel'. Niſi granū
fru. vt ĩ ſctō Laurētio. 254.
Credo dī. Offer. Gloꝛia ⁊ ho
noꝛe coꝛonaſti eū dñe: ⁊ cōſtituiſti
eū ſup opa manuū tuarū. Secre.
Hoſtias tibi dñe bti vincētij
martyrꝫ tui dicatas meritꝫ be
nignꝰ aſſume: ⁊ ad ꝑpetuū no
bis tribue ꝓuenire ſubſidiū.
P. Cōi. Qui vult venire poſt
me: abneget ſemetipſū: ⁊ tollat cru
cē ſuā: ⁊ ſequať me. Cōpl'. Qm̄s
ōps deꝰ: vt q celeſtia alimēta
ꝑcepimꝰ: ītercedēte btō vin-
cētio martyre tuo ꝑ hec ꝯtra
oīa aduerſa muniamur. P.
✠ C Emerētiane ⁊ macha-
rij marty. Orō.
Maieſtati tue nos q̄s dñe marty-
rū tuoꝝ emerētiane ⁊ macha
rij ſupplicatio btā cōciliet: vt
q inceſſanter actibꝰ noſtris te
offēdimꝰ/iuſtoꝝ p̄cibꝰ expie-
mur. P. Secr. Accepta tibi
ſit dñe ſacrate plebis oblatio
ꝓ tuoꝝ honoꝛe ſctōꝝ: quoꝝū

ſe meritis ꝑcepiſſe in tribula
tione cognoſcit auxiliuꝫ. P.
Cõpl. I ugiter nos dñe ſan
ctoꝝ tuoꝝ emerẽtiane ⁊ ma-
charij vota letificẽt:⁊ patroci
nia nobis martyrũ tuoꝝ/ipſe
ſemꝑ feſtiuitates exhibeant.
P. ¶ Timothei apli ꝑ ꝯme
moratioẽ ſolũ imponit. Si
ꝓo placuerit tenere officiuꝫ.
Intr. Ego aũt ſic oli. i cõi. 291.
P Reſta q̃s op̃s de⁹: Orõ.
vt eccleſia tua bti timo-
thei apli tui munita preſidijs/
nec minis aduerſantiũ/nec vl
la mũdi ꝑturbatiõe quatiat.
P. Epla. Teſtificor corã do.
fo. 305. Grad. Iuſt⁹ vt palma.
fo. 306. Alla. Iſte eſt q ãte. 310
Tract⁹. Qui ſeminãt. 300. Euã
geliũ. Hoc eſt p̃ce. 295. Cre
do dr. Offer. Glia ⁊ ho. 292.
Sec. S acrãdũ tibi dñe mu-
nus offerim⁹/quo bti apli tui
timothei ſolẽnia recolẽtes/pu
rificatioẽ quoq; noſtris mẽ
tib⁹ imploram⁹. p. Cõio. Ma
gna eſt glia. 292. Cõpl. B eati
timothei apli tui dñe itercеſ-
ſiõe placatus/ꝯcede q̃s: vt ſa-
cramẽti tui venerãda ꝑceptio
fiat oĩum pctõꝝ nroꝝ remiſ-
ſio. Per. ¶ In conuerſione
ſancti pauli. Si venerit i do-
minicã abſolutaꝫ ad ꝓceſſio-
nẽ R. Magnus ſanctus paulus.
In reditu. Verbuꝫ caro. Intr.

Cio cui credi
di/et cert⁹ ſũ:
q̄a potens eſt
depoſitũ me-
uꝫ ſeruare in
illũ dieꝫ. Ps.
Dñe probaſti
me et cogno-
uiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem
meã ⁊ reſurrectionẽ meã. Gloria.
Kyrieleiſon de aplis. Orõ.
D Eus q vniuerſum mũ-
dũ beati pauli apli p̃di
catiõe docuiſti: da nobis q̄ſ:
vt cui⁹ hodie ꝯuerſionẽ coli-
mus: ꝑ ei⁹ ad te exẽpla gradia
mur. P. Lcõ actuũ aploꝝ. ix.
I N diebus illis. Saulus
adhuc ſpirãs minarũ/⁊
cedis i diſcipulos dñi: acceſ-
ſit ad principẽ ſacerdotũ:⁊ pe
tijt ab eo epiſtolas in dama-
ſcũ ad ſynagogas: vt ſi quos
inueniſſet huius vie viros ac
mulieres/vinctos ꝑduceret i
hieruſalẽ. Et cuꝫ iter faceret:
cõtigit vt appropinq̃ret da-
maſco. Et ſubito circunfulſit
eũ lux de celo. Et cadẽs i ter
rã/audiuit vocẽ dicentẽ ſibi.
Saule ſaule qd me ꝑſeq̄ris?
Qui dixit. Quis es dñe. Et
ille. Ego ſũ ieſus naçarenus

quē tu perſequeris. Durum
eſt tibi ꝯtra ſtimulū calcitra-
re. Et tremēs ac ſtupēs dixit.
Dn̄e/quid me vis facere? Et
dn̄s ad eū. Surge ⁊ ingrede-
re ciuitatē: ⁊ ibi dicet̄ tibi qd
te oporteat facere. Uiri autē
illi q comitabant̄ cū illo/ſta-
bāt ſtupefacti: audiētes qdeʒ
vocē/neminē auteʒ vidētes.
Surrexit aūt ſaulus de terra:
apertiſqꝫ oculis nihil videbat.
Ad manus aūt illū trahētes/
introduxerūt damaſcum. Et
erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō vidēs:
⁊ nō manducauit neqꝫ bibit.
Erat aūt quidā diſcipulus da
maſci/noīe ananias. Et dixit
ad illū in viſu dn̄s. Anania?
At ille ait. Ecce ego dn̄e. Et
dn̄s ad illū. Surge ⁊ vade in
vicū q vocat̄ rectus: et q̄re in
domo iude ſaulū noīe tharſē
ſem. Ecce eniʒ orat. Et vidit
virū ananiā noīe ītroeuntē:
⁊ imponenteʒ ſibi manus/vt
viſū recipiat. Rn̄dit aūt ana-
nias. Dn̄e/audiui a multis de
viro hoc: quāta mala fecerit
ſanctis tuis in hieruſaleʒ. Et
hic habet poteſtatē a princiṗi
bus ſacerdotū/alligandi oēs
qui inuocāt nomē tuū. Dixit
aūt ad eū dn̄s. Uade/quoniā
vas electiōis eſt mihi iſte: vt
portet nomē meū corā genti
bus/⁊ regibus/et filijs iſrael.
Ego eni oſtendā illi: quanta
oporteat eū ꝑ noīe meo pa-
ti. Et abijt ananias: ⁊ ītroiuit
i domū: ⁊ imponēs ei manū
dixit. Saule frater: dn̄s ieſus
miſit me: q apparuit tibi ī via
q̄ veniebas: vt videas/⁊ īplea
ris ſpū ſctō. Et cōfeſtim ceci-
derūt ab oculis ei⁹ tanq̄ꝫ ſqua
me: ⁊ viſū recepit. Et ſurgēs/
baptiçat⁹ eſt. Et cū accepiſſet
cibū/ꝯfortat⁹ eſt. Fuit aūt cuʒ
diſcipulis/q erāt damaſci per
dies aliquot. Et ꝯtinuo igreſ
ſus i ſynagogas/p̄dicabat ie-
ſum: qm̄ hic eſt fili⁹ dei. Stupe
bāt aūt oēs q eū audiebāt/et
dicebāt. Nōne hic eſt/q expu
gnabat in hieruſalē eos q in-
uocabāt nomē iſtud? Et huc
ad hoc venit: vt vinctos illos
duceret ad principes ſacerdo
tū? Saulus aūt multomagis
ꝯualeſcebat: ⁊ ꝯfundebat iu-
deos/q habitabāt damaſci: af
firmans qm̄ hic eſt chriſtus.
Grad. Qui operat⁹ eſt petro in
apoſtolatu/operat⁹ eſt ⁊ mihi iter
gētes: et cognouerūt gratiam dei
que data eſt mihi. ℣. Gratia dei ī
me vacua non fuit: ſed gratia eius
ſemp in me manet. Alla. ℣. Tu
es vas electiōis ſcē paule apoſtole

gentium doctor:pro oībus nobis ora deuʒ q te elegit. Uel. A llā. ℣. Magnus ſctūs paulus vas electiōis/vere digne eſt glorificādus.

D Jxit dn̄s ex baſan: Proſa. O conuertā/conuertā in profunduʒ maris. Q uod dixit ⁊ fecit/ſaulū vt ſtrauit/paulū ⁊ ſtatuit. P er verbū ſuum incarnatū per qđ fecit ⁊ ſecula. Q ð dum impugnat/audiuit:ſaule ſaule qd me pſequeris: E go ſum ieſus: durū eſt tibi vt recalcitres ſtimulo. A facie dn̄i mota eſt terra:ↄtremuit/ q3 mox ⁊ quieuit. D ū cognito credidit dn̄o paul⁹:perſeq ceſſat con chr̄ianos. H inc lingua tuorū eſt canū:ex inimicis rediēs ad te de⁹ D ū paulus ī ore oīum ſacerdotū/iura dat preceptoꝝ. D ocens crucifixū/nō eſſe aliū preter chr̄m deū: C ū patre q regnat ⁊ ſancto ſpiritu:cui⁹teſtis paul⁹. H ic lingua ſacerdotū/more canis/dū perlinxit legis ⁊ euāgelij/ duos molares ī his cōtriuit. C orroſit vniuerſas ſpecies medicinarū: qbus curant̄ ſaucij: reficiunt̄ enutriēdi. Q ui ↄuertendo/ apparuiſti xp̄e/ ↄuertens paulū vas electū. P er quē conuerſum/⁊ nos tu viuifices xp̄e pctōres. Q uo docente deū/ mare vidit ⁊ fugit:iordanis cōuerſus eſt retrorſū. Q uia turba gentiū/relicto vicioꝝ ꝓfundo/⁊ og rege baſan̄ cōfuſo T e ſolū adorat xp̄3 creatorē:teq3 cognoſcit ī carne vēiſſe redēptorē. Trac. poſt.lxx.

T U es vas electionis ſctē paule apl'e:vere digne es glorificādus. ℣. Predicator veritatis/ ⁊ doctor gentiū in fide ⁊ veritate. ℣. Per te oēs gētes cognouerūt gratiaʒ dei. ℣. Intercede pro nobis ad deū q te elegit. Uel Qui ſemināt. 300. Euāgeli. Dixit petrus ad ieſum. Ecce nos reliqm⁹. fo. 296. Credo dicit̄. Offer. M ihi aūt nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis ↄfortatus eſt principat⁹ eoꝝ. Secre. A poſtoli tui pauli precibus dn̄e/plebis tue dona ſāctifica: vt q̄ tibi grata tuo ſūt inſtituto/gratiora fiant patrocinio ſupplicantis. P. Prefatio de apoſtolis. Cōio. A mē dico vobis q vos qui reliquiſtis oīa: ⁊ ſecuti eſtis me centuplū accipietis:⁊ vitā eternā poſſidebitis. Cōplē. S atiati dn̄e ſalutari myſterio qm̄s:vt beati pauli apoſtoli pro nobis non deſit oratio: cuius nos donaſti patrocinio gubernari. Per do.

✠ ¶ Policarpi marty. Oro.

B Eati policarpi martyris tui atq3 pōtificis nos q̄s dn̄e tuere p̄ſidijs: vt cuius natalicia annua deuotiōe recoli/

mus:ei⁹ intercessiõe/ab omnibus aduerſitatib⁹ liberemur. Per. Secr. Preſentia munera qm̃s dñe ita ſerena pietate intuere/vt ſancti ſpũs infundát benedictioné:⁊ cordibus noſtris eãdẽ infundát/ per quá ſáctus martyr tuus ⁊ pótifex policarpus/oĩa torméta ſui corpis deuicit. P. eiuſdé. Cõpl. Plebs tua dñe ſancti policarpi martyris tui atq; pótificis glorificatiõe te magnificet:⁊ eodé precáte/ ſemp te mereamur habere ptectoré. Per. ¶ Joannis chryſoſtomi ante. lxx. Ad proceſſioné. R. Juſtuz deduxit. In reditu. R. Verbuz caro. Intr. Statuit ei dñs. de confeſ. in cõi. 308. kyrieleiſon per octauas. ſeu Da qm̃s de cõfeſ. Orõ. Oĩpotẽs deus:vt q beati Joánis chryſoſtomi natalicia recolimus:⁊ annua ſolénitate letemur:⁊ táte fidei pficiamus exẽplo. Per. Epſa. Ecce ſacerdos magnus q in vita. f. 308. Grad. Ecce ſacerdos magnus. 310. Alla. Ecce ſacerdos. 310. Proſa. Ad laudes ſaluatoris. 310. Poſt. lxx. tractus. Beatus vir. 310. Euágeliuz. Sint lũbi vñi. 312. Credo dicit. Offer. Veritas mea. fol. 313. Secr. Debitũ dñe noſtre ſeruitutis reddim⁹ ſupplicíter exorátes:vt beati ioannis chryſoſtomi ſuffragijs/ in nobis tua munera tuearis: pro cuius honoráda ɔfeſſione/laudis tibi hoſtias ĩmolamus. Per. Cõio. Beatus ſeruus. 313. Cõpl. Cõſerua domine populũ tuũ/⁊ quẽ ſanctorũ preſidijs nõ deſinis adiuuare:interceſſiõe btĩ ioánis chryſoſtomi / ppetuis tribue gaudere remedijs. P dñm.

✠ ¶ Caroli magni imperatoris. Intr. In virtute tua. req re in cõi. 304. Oratio. Deus q ex ſupabũdanti fecunditate bonitatis tue/beatũ carolũ magnũ imperatoré ac cõfeſſoré tuũ / depoſito carnis velamine beate ĩmortalitatis trabea ſublimaſti:cõcede nobis ſupplicátibus: vt quẽ ad laudẽ noĩs tui ĩperij honore exaltaſti ĩ terris: piũ ac ppitiũ interceſſoré habere mereamur in celis. P. Epſa. Beatus vir q inuent⁹. 304. Grad. Domine pueniſti. 306. Alla. V. O ſctitatis ſpeculũ diuine tu carole:p ſecula hunc rege gregem chrĩ:vt te ſequat ſedulus ad gaudia perennia pater quo iaz piſti. Proſa. Dilect⁹ deo. 311.

Poſt.lxx.tractus. Beatus vir. fo.310.Euāgeliū. Nemo ac cēdit lucernam.312.Offer. Poſuiſti dn̄e.307.Secr. Hostias tibi dn̄e ꝑ ſancti caroli magni imperatoris ⁊ ꝯfeſſoris tui cōmemoratiōe deferimus exorantes: vt peccatoꝝ indulgentiā/nobiſqꝫ mētis ⁊ corꝑis ꝯferāt ſalutē.P.Cōi. Magna eſt gloria.307.Cōplē. Sanctificet nos q̄s dn̄e de⁹ ſacri corꝑis ⁊ ſāguinis tui venerāda ꝑceptio:vt intercedēte beato carolo magno imperatore ac confeſſore tuo/ꝑ hec myſteria noſtre ſalutis ⁊ fidei/in p̄ſenti pctōꝝ veniā/⁊ in futuro vitā ꝯſeq mereamꝰ eternā.Qui viuis. ¶ In octaua ſancte agnetis. Intr. Vultū tuū. de v̄ginib⁹ in cōi.314. Kyrieleiſon de virginib⁹ ſine Et in terra. ſi eſt poſt ſeptuageſimam. Oratio.

Deus q nos annua beate agnetis virginis ⁊ martyris tue ſolēnitate letificas:da qm̄s:vt quā veneramur officio:etiā pie cōuerſationis ſequamur exēplo. Per. Epl̄a. Sapiētia laudabit animam. fo.314.Grad. Spe tua.315. Alla. Egregia ſponſa chr̄i.315. Tract⁹. Qui ſemināt.fo.300.

Proſa ſubticet.Euangeliuꝫ. Simile eſt regnū celoꝝ decē virginibus.316.Credo nō dr̄ niſi ſit dies dn̄icus.tūc dr̄ dn̄icale. Offer. Offerent regi. minus.316.Secr. Grata tibi ſint q̄s dn̄e munera qbus ſancte agnetis magnifica ſolēnitas recēſet:ſic eni ab exordio ſui vſqꝫ ad finē beati certaminis extitit gl'ioſa/vt eius nec initiū debeamus p̄terire nec fineꝫ. Per. Cōio. Simile eſt regnū celoꝝ. fo.317.Cōpl̄. Adeſto nobis domine/ſctē agnetis martyris tue depcatiōe:⁊ quā pati ꝑ tuo nōie tribuiſti/fac tuis fidelib⁹ ſuffragari. P. ✠ ¶ Mathie hieroſolymitāi epi ⁊ ꝯfeſ. Oro.

Deus qui nos beati mathie cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis annua ſolēnitate letificas:cōcede ꝓpitius:vt cuius natalicia colim⁹/de eiuſdē etiā ꝓtectiōe gaudeam⁹. P. Secr. Hec oblatio dn̄e de⁹: qm̄s intercedēte beato mathia cōfeſſore tuo atqꝫ pontifice/nos ab oib⁹ mūdet pctis: ⁊ tota virtute tuis faciat ſeruire mādatis. Per. Cōplen. Salutis noſtre leti libātes myſteria:preſta q̄s dn̄e:vt bti mathie ꝯfeſſoris tui atqꝫ pō/

tificis/nos adiuuet orō:ꝛ tua iugiter cuſtodiat ꝓtectio. P.

¶ Aldegūdis ỽgi. Orō.

O Eus totius amator pudicitie/nobis alme ỽginis aldegūdis meritis ꝛ p̄cibus auxiliare: que cū ſpōſo ſibi dilecto dn̄o nr̄o ieſu chr̄o perēni gloriatur ſolēnitate. Qui tecū. Sec. L audis hoſtias tibi ſūme pater offerim⁹ orātes: ſancte aldegūdis meritis tue maieſtati fore gratas nobiſqꝫ ꝓfuturas eſſe ꝯcede. Per. Cōpl. S acro libamine vegetati q̄s dn̄e deus noſter: vt ſancte virginis tue aldegūdis interceſſione/a p̄ſentiū inimicorū liberemur terrore: ac celeſtium mereamur ꝑfrui beatitudine. Per dn̄z.

¶ Victoris marty. Orō.

F Ortitudo fideliū deus ꝛ martyrū corona: cuius gratia beat⁹ victor in diuerſis cruciatib⁹ extitit triūphator: ꝯcede ꝓpiti⁹/ei⁹ orationū ſuffragijs/oīum malignarū tētationū nos eſſe victores. Per. Secr. P reſta q̄s oīpotēs deus: vt noſtre humilitatis oblatio/ꝛ pro tuoꝝ tibi grata ſit honore ſanctoꝝ: ꝛ nos corpore pariter ꝛ mente purificet. P. Cōpl. Q ueſum⁹ dn̄e ſacramētis q̄ ſumpſim⁹: intercedente beato victore martyre tuo/ad redēptionis eterne ꝓficiamus augmentum. Per.

¶ Ignatij epī ꝛ martyris. Intr. Glīa ꝛ honore. i cōi. 304

S Anctus tuus martyr ꝛ pontifex ignatius q̄ms dn̄e ſua interceſſiōe nos vbiqꝫ letificet: vt dū eius merita in p̄ſenti feſtiuitate recolimus: in augmēto virtutū/ipſius patrocinia ſentiam⁹. P. Orō.

Epl̄a. Oīs pōtifex. i cōi. 305. Grad. Juſtus nō cōturbabitur. f. 306. Alla. Poſuiſti dn̄e. 306. Proſa. Spe mercedis. f. 306. Euangeliū. Ego ſum paſtor bonus. in cōi. 306. Offer. Poſuiſti dn̄e. 307. Secr. M unera tibi dn̄e dicata ſanctifica: ꝛ intercedēte btō ignatio martyre tuo atqꝫ pontifice/per ea nos placat⁹ intēde. P. Cōio. Magna eſt gloria. 307. Cōplē. H ec nos cōmunio dn̄e purget a crimine: ꝛ intercedente btō ignatio martyre tuo atqꝫ pōtifice/celeſtis remedij faciat eſſe ꝯſortes. P.

¶ Brigide ỽginis. Intr. Dilexiſti iuſticiā. de virginib⁹. in cōi. 313. Kyrieleiſō triū lctōnū. Orō.

O Mnipotēs ſempiterne deus: q̄ es ſanctarū glo-

ria virginū: clemētiā tuā ſup
plices exoramus:vt p merita
beate vginis tue brigide/cu-
ius nos annua ſolēnitate le-
tari tēporaliter tribuis / eius
apud te beatis interceſſioni-
bus opportunū tue pietatis
auxiliū ſentiam⁹. Per. Epla.
Qui gloriat. 314. Grad. Di
lexiſti iuſticiā. 315. Alla. Specie
tua. 315. Tractus. Audi filia.
fol. 316. Euangeliū. Simile
eſt regnū celoꝝ decē virgini
bus. 316. Offer. Offerent re-
gi. minus. 316. Secr. Grata
tibi ſit dñe qm̄s hec oblatio/
quā in honore ſācte brigide
ad tuā referimus gloriā/ꝛ ad
noſtre fragilitatis ſubſidiuꝫ.
P. Cōio. Diffuſa eſt grā. 317.
Cōpl. Sūptis ſpūalibus ali
mētis q̄s dñe de⁹ noſter:vt in-
teruenīēte tua vgine brigida
ab oī viciorū morbo mūdati
ppetuā cōſeq̄mur ſalutē. P.

¶ In purificatiōe btē marie virginis bn̄dictio candelarū.

Adiutoriū noſtrū in nomine dñi.
Qui fe. ꝛc. Dn̄s vobiſcuꝫ. Et
cum. Oremus. Oratio.
Exaudi q̄s dñe plebē tu-
am:ꝛ q̄ extrinſecus tribuis an
nua deuotione venerari:inte-
rius aſſeq gratie tue luce cō-
cede. Per dn̄m. Alia oratio.

Domine deus ops̄ crea-
tor celi ꝛ terre/rex regū
ꝛ dn̄s dn̄antium:exaudi nos
famulos tuos orātes ꝛ clamā
tes ad te: precamur ergo te
dn̄e ſācte pater oīpotēs eter-
ne deus:q oīa ex nihilo crea
ſti/ ꝛ iuſſu tuo p opera apum
hūc liquorē ad pfectionē ce-
rei venire feciſti: ꝛ q hodier-
na die petitionē iuſti ſimeo-
nis impleſti:te humiliter de-
precamur:vt has cādelas ad
vſus hoīum ꝛ ſalutē aīarū ꝛ
corpoꝝ/ſiue ī terra/ſiue ī aq̄s/
p inuocationē ſcti noīs tui/ꝛ
per interceſſionē ſācte marie
vginis genitricis filij tui (cu
ius hodie deuoti feſta colim⁹)
ꝛ p p̄ces oīuꝫ ſctōꝝ tuoꝝ/be-
ne✠dicere ꝛ ſācti✠ficare
digneris:vt hec plebs tua/il-
las honorifice in manib⁹ por
tans cantādo/teq̄ꝫ laudādo a
te pio dn̄o exaudiat de celo
ſācto tuo:ꝛ de ſede maieſtatis
tue:ppitiuſq̄ꝫ ſis oīb⁹ clamāti
bus ad te:quos redemiſti p̄-
cioſo ſanguine filij tui. Qui
tecū viuit. Alia oratio.
Omnips ſempiterne deus q
hodierna die vnigenitū tuū/ī
vlnis ſcti ſimeōis in tēplo ſctō
tuo ſuſcipiendū p̄ſentaſti:tuā
ſupplices dep̄camur clemētiā:

vt hos cereos quos nos famuli tui in tui noīs magnificentiam ſuſcipientes/geſtare cupimus luce accenſos: bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ ficare/atqꝫ lumine ſuperne bene ✠ dictionis accēdere digneris: quatenus eos tibi domino deo noſtro offerendo: digni: ⁊ ſancto igne tue dulciſſime charitatis accēſi: ī tēplo ſācto gl'ie tue repñſentari mereamur. Per eūdē dñz. Alia oratio.

Bene ✠ dic dñe ieſu chr̄e hanc creaturā cere ſupplicantibus nobis: ⁊ infunde ei per ſancte crucis tue virtutē/bene ✠ dictionē celeſtē: vt qui eā ad repellendas tenebras humano generi tribuiſti: talē ſignaculo crucis tue fortitudinem ⁊ bene ✠ dictionē accipiat: vt in qbuſcūqꝫ locis accēſa ſiue impoſita fuerit: diſcedat ⁊ cōtremeſcat ille malignus dyabolus: ⁊ effugiat pauidus cū oībus miniſtris ſuis de habitationibus illis: nec preſumat amplius inquietare: vel illudere ſeruiētes tibi deo. Proinde ſupplices te dñe deprecamur: vt emittas ſanctū angelū tuū raphaelē: vt q euulſit ⁊ expulit a ſara ⁊ tobia demonē mortiferū ⁊ īfeſtantē/ cōterat illū ⁊ repellat de cunctis habitatiōib9 colētiū deū: de baſilicis/de domib9/de angulis/de lectulis/de refectorijs/⁊ de vniuerſis locis in qbuſcūqꝫ famulātes deo habitāt ⁊ reqeſcūt/dormiūt/ vigilāt/cōſiſtūt ⁊ ambulāt: nec valeat amplius inqetare vel pauores īmittere ſup illos quos ſancti chryſmatis tui vnctio fecit eſſe munitos. Bene ✠ dico etiaz te creatura cere in nomine dñi dei noſtri ⁊ ſācte trinitatis: vt ſis exterminatio dyaboli ⁊ oīum contubernalium eius. Per eū qui viuit ⁊ regnat deus. Mutata voce ad moduz pfationis.

Per oīa ſecula ſeculorū. Amē. Dñs vobiſcū. Et cuz ſpū tuo. Surſuz corda. Habemus ad dominū. Gratias agamus domino deo noſtro. Dignū ⁊ iuſtū eſt.

Vere dignū ⁊ iuſtuz eſt: equū ⁊ ſalutare. Qui p ſereniſſimā ac placidiſſimā ſtellā genitricē tuā (cuius ſacratiſſimū nomē p ineffabile ⁊ inenarrabile meritū/ſtella maris īterptat) hūanuz gen9 illuminare dignat9es. Pro hoc maximo gaudio hodierna die

ouātes/ꝛ ideo in manibꝰ noſtris venerabiliter cādelas ferentes:ꝛ inceſſabili voce clamātes petimus: vt pro dilectiſſimo amore ꝛ clementiſſima interceſſione eiuſdez tue digne genitricis ſempꝙ virginis marie/nos īdignos ſed tamē precioſiſſimo ſanguine tuo redēptos:te eterno ac vero lumine facias clemēter ꝑfrui. Hic mutat vocem. Qui cū patre et ſpūſancto viuis ꝛ regnas deus. Per oīa ſecula ſeculorū. Amē. Alia oratio.

Domine ieſu chr̄e/q hodierna die ī noſtre carnis ſubſtātia inter hoīes apparēs/a parētibuſ in tēplo es p̄ſentatus:quē ſimeō venerabilis ſenex lumine ſpiritusſā cti irradiatus agnouit/ſuſcepit ꝛ benedixit: p̄ſta ꝓpitiuſ: vt eiuſdez ſpiritusſācti gratia illuminati atqꝫ edocti/te veraciter agnoſcamus ꝛ fideliter diligamus. Qui cū patre in vnitate eiuſdez ſpūſſancti viuis ꝛ regnas deꝰ. Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amē. Et benedictio dei patris ✠ omnipotētis:ꝛ fi ✠ lij:ꝛ ſpūſ ✠ ſācti deſcēdat ſuꝑ has cādelas ꝛ maneat ſemꝑ nobiſcū. Amē. Bn̄dictione cōpleta cerei aſperguntur aqua benedicta ꝛ thurificātur. Deinde ꝑ prelatū hec an̄a inchoat̄. Lumen ad reuelationē gētiū. Choro vltra ꝓſequēte. ꝛ gloriam plebis tue iſrael. Ps. Nūc dimitt. Et ita poſt quēlibet verſuz pſalmi. Nunc dimittis. Et poſt Glia et Sicut erat repetit̄ tota an̄. His cōpletis dicit̄ oro.

Illumina qm̄s dn̄e populū tuum: ꝛ ſplēdore gratie tue cor eiuſ ſemꝑ accēde:vt ſaluatorē ſuū ꝛ īceſſanter agnoſcat/ꝛ veraciter apprehēdat/Chr̄m dn̄z noſtrū. Deide fit ꝓceſſio ꝛ cātat̄ an̄.

Aue gratia plena/dei genitrix virgo:ex te enim ortus eſt ſol iuſticie:illuminās q̄ in tenebris ſunt. Letare ꝛ tu ſenior iuſte: ſuſcipiēs ieſum in vlnas liberatorem animarū noſtraꝝ:donantē nobis ꝛ reſurrectionem. Alia an̄a.

Adorna thalamū tuū ſiō:ꝛ ſuſcipe regē chr̄m. amplectere mariaz que eſt celeſtis porta:ipſa eniz portat regē glorie noui luminis: ſubſiſtit virgo adducens in manibus filiū:ante luciferū genitū: quē accipiens ſimeon in vlnas ſuas:p̄dicabat populis dominū eū eſſe vite ꝛ mortis/ꝛ ſaluatorem mūdi. Alia an̄a. Reſponſum accepit ſimeon a ſpirituſancto: non viſurum

ſe mortē/niſi videret chriſtuz dn̄i.
Et cū inducerēt puerū in templū
accepit eū in vlnas ſuas/ꝛ bn̄dixit
deū ꝛ dixit. Nūc dimittis dn̄e ſer/
uuz tuū i pace. ℣. ſi placet. Poſt
partū virgo inuio. Deide oꝛo.
DA qūs dn̄e populo tuo
inuiolabilem fidei fir/
mitatē: vt q̄ vnigenitū tuū in
tua tecū gloria ſempiternū in
veritate noſtri corporis natū
de maria virgine ꝯfitent̄: ꝛ a
p̄ſentibus liberent̄ aduerſis
ꝛ manſuris gaudijs inſerant̄.
P. Hoc finito canit̄ R̄. Vide
te miraculū. cum ſuo ℣. In in/
troitu chori p̄ rectores an̄. in/
choat̄. Hodie beata virgo ma/
ria puerū ieſuz p̄ſentauit in tēplo.
ꝛ ſimeō repletus ſpirituſctō acce/
pit eum in vlnas ſuas: ꝛ benedixit
deū in eternuz. ℣. Diffuſa eſt gra
tia in labijs tuis. Propterea bene
dixit te deus in eternum. Oꝛo.
PErfice i nobis dn̄e gra/
tiā tuā q̄ ſimeonis peti/
tionē iplesti: vt ſicut ille moꝛ
tē nō vidit pꝛiuſq̄ chr̄m dn̄z
videre mereret̄/ita ꝛ nos vi/
tā obtineamus eternaz. Per
eūdē. Et ſi feſtū purificatiōis
die dn̄ico venerit nō aliter p̄/
ceſſio peragit̄ q̄z vt p̄tactum
eſt. Et ſi ſeptuageſima aut ſe/
xageſima vel quiquageſima
anticipat feſtuz purificatiōis/
ad p̄ceſſionē canit̄ R̄. de p̄di/
ctis dominicis. In reditu vo
R̄. Verbum caro. Demum ad
ſummaz miſſam. Introitus.

Suſce/pimꝰ deꝰ mi ſeri/cordiā tuā in medio tēpli tui: ſe/cūduz nomē
tuū deꝰ/ita ꝛ laus tua i fines terre:
iuſticia plena eſt dextera tua. Ps.
Magnus dn̄s ꝛ laudabilis nimis
i ciuitate dei noſtri i mōte ſctō eiꝰ.
Glīa pa. Kyrie. Fōs bonitatis.
OMnipotēs ſem/ Oꝛo.
piterne deus/ maieſtatē
tuaz ſupplices exoꝛamus: vt
ſicut vnigenitꝰ filius tuus ho/
dierna die cuz noſtre carnis
ſubſtātia in tēplo eſt p̄ſenta/
tus: ita nos facias purificatis
tibi mētibꝰ p̄ſentari. Per eūdē.
Lectō Malachie p̄phete. iij.
HEc dicit dn̄s deꝰ. Ecce
ego mitto angelū meū:
ꝛ p̄parabit viā āte faciē meā.
Et ſtatim veniet ad tēplū ſan
ctū ſuuz dominatoꝛ quē vos

queritis: ⁊ angelus teſtamē-
ti quē vos vultis. Ecce venit
dicit dñs exercituū: ⁊ qs po-
terit cogitare diē aduēt⁹ ei⁹?
Et qs ſtabit ad videndū eū?
Ipſe eni quaſi ignis cōflans/
⁊ q̄ſi herba fullonū. Et ſede-
bit cōflans: ⁊ emūdans quaſi
argētū: ⁊ purgabit filios leui.
Et colabit eos q̄ſi aurū / ⁊ q̄ſi
argentū: ⁊ erūt dño offerētes
ſacrificia in iuſticia. Et place-
bit dño ſacrificiū iuda ⁊ hie-
ruſalē: ſicut dies ſeculi/⁊ ſicut
anni antiqui. Dicit dñs oṗs.
Grad. S uſcepimus deus mi/
ſericordiā tuā in medio tēpli tui:
ſcdm nomē tuū dñe: ita ⁊ laus tua
in fines terre. ℣. Sicut audiuim⁹
ita ⁊ vidim⁹/in ciuitate dei noſtri
ī mōte ſctō ei⁹. A lla. ℣. Senex
pueꝝ portabat: puer aūt ſenē rege
bat. Vel. A lla. ℣. Poſt partū
virgo inuiolata ꝑmāſiſti: dei geni/
trix intercede ꝓ nobis. Proſa.

L Etabundus exultet fidelis
chorus. alla. R egē reguz
intacte ꝓfudit thorus. res miran/
da. A ngelus ꝯſilij nat⁹ eſt de vir
gine: ſol de ſtella. S ol occaſū ne
ſciēs: ſtella ſemꝑ rutilās ſemꝑ cla/
ra. S icut ſid⁹ radiū ꝓfert virgo
filiū: pari forma. N eqꝫ ſidus ra/
dio: neqꝫ virgo filio fit corrupta.
C edr⁹ alta libani cōformat̃ hy/
ſopo: valle nr̃a. V erbū ens altiſ/
ſimi corporari paſſū eſt: carne ſū/
pta. E ſaias cecinit: ſynagoga
meminit: nūq̄ꝫ tamē deſinit eſſe ce
ca. S i nō ſuis vatib⁹: credat vel
gētilibus: ſybillinis verſib⁹ hec ꝑ/
dicta. I nfelix ꝓpera: crede vel
vetera. cur dānaberis gēs miſera:
Q uē docet littera natū ꝯſidera:
ipſū genuit puerpa Maria. Amē.
Si hoc feſtū cadit poſt ſeptua
geſimaz dicit̃ Tractus.

N Unc dimittis ſeruū tuū do
mine / ſcdm verbū tuū in pace. ℣.
Quia viderunt oculi mei ſalutare
tuū. ℣. Qđ paraſti ante faciē oīuꝫ
populoꝝ. ℣. Lumē ad reuelatio/
nem gentiū et gloriam plebis tue
iſrael. Alius tract⁹. Gaude ma/
ria virgo. fo. 322. S. Lucā. ij.

I N illo tp̄e. Poſtq̄ꝫ iple/
ti ſunt dies purgatiōis
marie/ſcdm legē moyſi/tule-
rūt ieſum ī hieruſalē/vt ſiſte-
rēt eū dño: ſicut ſcriptū eſt in
lege dñi. Quia omne maſcu
linū adaperiēs vuluā/ ſanctū
dño vocabit̃. Et vt darēt ho/
ſtiā/ſcdm qđ dictū eſt in lege
dñi: par turturū aut duos pul
los colūbarū. Et ecce homo
erat ī hieruſalē/cui nomē Sy
meon: ⁊ homo iſte iuſt⁹ et ti/
moratus expectās ꝯſolationē
iſrael: et ſpiritus ſctūs erat in
eo.

eo. Et reſpõſum acceperat a ſpũſancto / nõ viſurũ ſe mortẽ/niſi prius videret chrm dñi. Et venit in ſpiritu in tẽplũ. Et cũ induceret puerũ ieſum parẽtes ei9/vt facerẽt ſecũdũ ꝯſuetudinẽ legis ꝑ eo: ⁊ ipſe accepit eũ in vlnas ſuas:⁊ bñdixit deũ/⁊ dixit. Nũc dimittis ſeruũ tuũ dñe/ſcdm verbũ tuũ in pace. Quia viderũt oculi mei/ſalutare tuũ. Qd paraſti ante facieʒ oĩum populorũ. Lumẽ ad reuelationẽ gentiũ/ ⁊ gloriã plebis tue iſrael. Credo dicit. Offer. Diffuſa eſt gratia i labijs tuis: ꝑpterea bñdixit te de9 in eternũ:⁊ i ſeculũ ſcli. Secr. Exaudi dñe ꝓces noſtras: ⁊ vt digna ſint munera q̃ oculis tue maieſtatis offerim9: ſubſidiũ nobis tue pietatis ĩpẽde. P. Prefatio. Quia p incarnati. Cõmunio. Reſponſum accepit ſimeõ a ſpũſancto/nõ viſurũ ſe mortẽ:niſi videret chrm dñi. Cõplẽ. Queſumus dñe de9 noſter: vt ſacroſãcta myſteria / q̃ pro reparationis noſtre munimine ꝯtuliſti: intercedẽte beata dei genitrice maria ſemꝑ virgine:⁊ ꝓſens nobis remediũ eſſe facias ⁊ futurũ. P eũdẽ.

¶ Blaſij martyris. Intr. Letabit̃ iuſtus. in cõi. 304. Kyrieleiſon triũ lectionũ. Oratio.

Deus q in ſanctoꝝ tuoꝝ triumphis mirabiliter gloriaris:quoꝝ btũs põtifex Blaſius in paſſione factus eſt ſocius:da nobis eius apud te patrocinia ſentire:ſicut ꝓmiſſum eſt illi voce veritatis dñ ꝑ te patereẽ. Per. Epla. Doctrinis varijs. 310. Grad. Poſuiſti dñe. 306. Alla. Letabit̃ iuſtus. 306. Tractus. Deſideriũ. fo. 306. Euãge. Si qs vult venire poſt me. 306. Offer. Gloria ⁊ honore. 307. Secr. Supplicationes hãs dñe noſtre deuotiõis hoſtias ꝓpitius reſpice: ⁊ peccatoꝝ noſtroꝝ vincula meritis beati blaſij martyris tui atq; põtificis clementer abſolue. Per. Cõio. Magna eſt. 307. Cõpl. Deus q nos ſpiritali cibo potuq; recreaſti: ꝯcede nobis interceſſione beati blaſij martyris tui atq; põtificis abſolui peccatis:⁊ a cũctis aduerſitatibus liberari. P do.

¶ Agathe virginis ⁊ martyris. Si venerit in diẽ dñicã. R. primũ de dñica. In reditu R. Agatha letiſſima. Intr. Gaudeamus oẽs in dño. ⁊ C. Agathe ṽginis de cui9 paſſi. ⁊ C. 313. Kyrieleiſõ de ṽginib9. Oro.

C

DEus q inter cetera po-
tẽtie tue miracula/etiaz
in ſexu fragili victoriã mar-
tyrij cõtuliſti:ↄcede ꝓpitius:
vt q beate Agathe virginis
⁊ martyris tue natalicia coli/
mus:ꝑ eius ad te exẽpla gra/
diamur. P. Ep̃la. Cõfitebor
tibi dñe. 314. Grad. Adiuua
bit eã. 315. Alľa. Egregia ſponſa
chři. 315. Proſa. Exultẽt filie
ſiõ. 316. Tract⁹. Qui ſeminant.
fol. 300. Euãgeliuz. Simile
eſt regnũ celoꝝ decẽ virgini
bus. 316. Credo non dr̃ niſi
ſit dies dñicus. Offer. Offerẽ
tur regi. min⁹. 316. Sec. S u
ſcipe dñe munera q̃ in beate
agathe martyris tue ſolẽnita
te deferimus:cui⁹ nos cõfidi-
mus patrocinio liberari. P.
Cõio. Q ui me dignatus eſt ab
oĩ plaga curare/⁊ mamillas meas
meo pectori reſtituere:ipſuz inuo/
co deũ viuũ. Cõplẽ. E xulta-
mus pariter ⁊ de ꝓcepto pa-
ne iuſticie:⁊ de tue dñe feſti-
uitate martyris agathe:quia
interuẽtionib⁹ tibi placẽtiũ/
cõfidim⁹ nobis ad ꝑpetuã vi
tã ꝓfutura q̃ ſumpſimus. P.
¶ Dorothee ꝟginis ⁊ mar-
tyris. Si venerit in dñicã nõ
ꝑuilegiatã/ad ꝓceſſionem
primũ ℞. erit de dñica. In re
ditu ℞. Regnũ mũdi. Eodem
modo de feſtis appolonie ⁊
ſcolaſtice itelligat. Ad miſſã.
Gaudeamus oẽs ⁊c. Dorothee
ꝟginis. de cuius paſſione. ⁊c. In
cõi de virginibus. 313. Kyrie
Oleiſon per octauas. Oõ.
OMnipotẽs ſempiterne
de⁹/in cui⁹ noĩe glorioſa vir/
go ⁊ martyr dorothea mul-
torũ tormẽtoꝝ genera ſupe-
rauit:te ſupplices exoramus:
vt eius interuẽtu/cũcta peri-
cula vincam⁹:ipſamqꝫ in no/
ſtris neceſſitatib⁹ celerẽ adiu
tricẽ ſentiamus. Per. Ep̃la.
Cõfitebor tibi dñe rex. 314.
Grad. D iffuſa eſt grã in labijs
tuis ꝓpterea bñdixit te de⁹ in eter
nũ. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mãſue
tudinẽ ⁊ iuſticiã: ⁊ deducet te mi/
rabiliter dextera tua. A llľa. ℣.
Tu virtutũ tũba ſine felle colũba
glioſa dorothea nos tuere: ne rũ/
phea demonis ſuccidat:nec tarta/
ro collidat. Aliud. A llľa. ℣.
Egregia ad laudãdũ ꝓlis diuine
melos pãgamus glie o ſctã doro/
thea. De angelorũ ſocia iã gaudet
cappadocia o ſctã dorothea ſpõſa
chři:ex liuore fabricij ſcel⁹ calcauit
vicij o ſctã dorothea. Cũ roſas in
erario mittis protonotario o ſctã
dorothea iplora ꝓ nobis. Scribã
regni militie chři cõformans grẽ

o ſctā dorothea. Nos cū tuo p̄camine reple diuio flamie o ſctā dorothea dominuz ieſum chriſtum. Aliud. A lla. ℣. O flos amenitatis dos ſerenitatis: roſa puritatis: nos nantes in pctis quos labis fluctuat ratis adiūgito beatis.

A Ue preclara doro/ Proſa. thea:a labis ſcoria nos bea: purā mentē crea. E uge deſpōſata xp̄o btā ſenatoꝝ nata:ſtirpe clara ꝑpagata/dorotheo p̄re:theodora matre. V irgo nazarea/vrbs ceſarea te gignit: fetaris pneumate dū baptizaris:azima limaris: cor ſyncerū paris. T e plenā fide/ fabrici⁹ vrget dire:gazas ſpōdet immēſas:vt thori ſocia/ adores idola. T u lignū vite/paruipēdis gazas rite: velut fimū p̄fecti ſpernis cōnubia/chriſto ſubarrhata. T e (agnū regē/p̄ſes trux/ꝯfitentē)tradit dolio feruēti oleo: exultas/tāq̄ balſamo ſis puncta. T u nec furentē paues/nec blādientē curas: miraculū aſtantū luſtrat mētes/ errores penit⁹ expiauit. H inc gentiū multi gentiliū ꝯuertunt ad dei filiuz: ex p̄ſtigio p̄ſes hoc putans/ ergaſtulo recludi te iubet cuſtodire abs alimētis nouenarijs dieb⁹: educaris ab angelis. H inc manna verū libas ī tenebris:ac celitus pie ꝯſolaris:cōmuniōis eſū da nobis/dū mortis inſtat hora: cōfeſſi ꝯtritiq; chro nutriti /.trāſferamur ad alta trabeatoꝝ cōſortia. H ac fontem xp̄m te cōſeruantē e carcere ductam/nos ſaluare: venuſtā te ſpectans/ pro tribūaliq; iubet impius in eculeo te preſes exuſtari. H ac igni ſctō idola fuſo/audito clamore:cur nos vaſtas īſolito more:paganoꝝ milib⁹ad xp̄m verſis: p penas facis hos celo ꝑpinq̄re. A udi nos:vncis/ſcopis/virgis/ flagris torq̄ris. S alua nos virgo: mamillis faculis adoleris. O a fontē xp̄m (germanas adiūgēs/ fuſte cederis) mūde reſpicere. Q uo hauſto/plecti capite iuberis: roſas malaq; mittis theophilo. C hriſtianiſmi fidē corroborās:exorās pro te iuocantibus: ex hui⁹ incolatu ſclī fac nos ad te trāſire. Poſt ſeptuageſimā tract⁹. Qui ſemināt. 300. Euāge. Sil̄e eſt reg.celo.decē ℣. 316. Credo di. Offer. O fferent regi v̄gines ꝑxime ei⁹ offerent tibi ī leticia ⁊ exultatiōe:adducētur in tēplū regi dn̄o. Secr. H āc oblationē noſtre ſaluatiōis/ quā tibi offerim⁹ qm̄s omp̄s ⁊ [illegible]⁹ ſctifica:⁊ ſctē dorothee virginis ac martyris tue īterceſſione/ab oībus pctōꝝ nexib⁹abſolutos / gaudium celeſte fac nos habere ꝑpetuū. P. Cōi. Q uinq; prudētes virgines acce

perūt oleū in vaſis ſuis cū lampa dib⁹: media autē nocte clamor factus eſt: ecce ſpōſus venit exite obuiā chr̄o dn̄o. Cōplē. Purificent nos qm̄s dn̄e celeſtia ſacramēta ſemp̄q3 muniāt: atq3 ītercedēte btā dorothea martyre tua/ a cūctis iniqtatib⁹ et piculis liberos/ faciāt perennis glorie p̄mia obtinere. P.

✠ ¶ Vedaſti ⁊ amādi. Intr. Sacerdotes tui. de cōfeſſorib⁹ in cōi. fol. 307. Oratio.

Tu nos qm̄s dn̄e tuere precib⁹ ſctōꝝ/ vt feſta pōtificū tuoꝝ vedaſti et amādi ſine ceſſatiōe venerātes: ⁊ fideli mūiamur auxilio/ ⁊ magnifico ꝓficiamus exemplo. P. Ep̄la. Plures facti ſūt ſacerdotes. 309. Grad. Sacerdotes ei⁹. 310. All'a. Gaudete iuſti. fo. 300. Euāgeliū. Sint lūbi v̄ri. 312. Offer. Exultabūt ſcti. fo. 303. Secr. Preces populi tui dn̄e ⁊ oblatiōes fideliū tibi grate ſint in feſtiuitate ſāctoꝝ: ⁊ nobis conferāt tue ꝓpiatiōis auxiliu3. P. Cōio. Iuſtoꝝ aīe. 303. Cōpl. Repleti alimōia celeſti qm̄s dn̄e: vt intercedētib⁹ ꝯfeſſorib⁹ tuis/ miſericordie tue dona cōſeq mereamur. P.

¶ De ſancta appolonia ꝟgine. Intr. Loq̄bar de teſti. in cōi de ꝟginib⁹. fo. 313. Kyriel. per octauas. Oro.

Eterne ac mitiſſime deus: q ad tolerāda pro tui nōis gloria carnis tormēta/ ſpū fortitudinis electos tuos corroborare nō deſiſtis: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt qui btē appolonie ꝟginis ac martyris tue (quā excuſſis ꝑ tui nōis confeſſione dentib⁹/ acerbiſſima morte ab hoſte maligno triūphare feciſti) martyriū recolimus: meritis ipſi⁹ ⁊ p̄cibus/ a dolore dentiū/ ⁊ ab omni periculo corporis ⁊ aīe protegi ac eripi mereamur. P dn̄m. eiuſdē. Ep̄la. Confitebor tibi dn̄e rex. 314. Grad. Audi filia. 315. All'a. Specie tua. 315 Proſa. Exultēt filie. 316. Poſt lxx. tract⁹. Qui ſeminant. 300. Euāge. Sil'e eſt reg. celoꝝ decē ꝟg. 316. Credo nō di. niſi ſit dies dn̄ic⁹. Offer. Offerent regi. mai⁹. 316. Secr. Gratū ſit tibi dn̄e munus oblatū: et vt p̄ſentib⁹ ſacramētis digne poſſim⁹ miniſtrare: ſacratiſſime virginis tue appolonie meritis/ nobis mentiū puritatē/ ⁊ ſalutarē cordis obtineat cōpunctionē. Per do. Cōio. Quinq3 prudentes. 317. Complē. Celeſti alimonia

vegetati q̄s oīpotēs deus:
vt ſacratiſſime virginis appo
lonie intercedētibus meritis:
ꝛ tibi caſto corpore ſeruire: ꝛ
ab oībus tribulationib⁹ cor-
poris ꝛ anime iugiter libera-
ri mereamur. P. ¶ Scolaſti-
ce virginis. Intr. Vultū tuum.
de virginib⁹ in cōi. 314. Ky-
rieleiſon de virginib⁹. Oro.
Familiā tuam q̄s dn̄e
beate virginis tue ſcola
ſtice meritis ꝓpitius reſpice:
vt ſicut ipſius p̄cibus ad ob-
tinēdū qđ ꝯcupiuit/ imbrem
celitus deſcendere feciſti: ita
eius ſupplicationib⁹/ aridita
tē noſtri cordis ſup̄ne gratie
digneris rore ꝑfundere. P.
Epiſtola. Qui gloriat᷑. 314.
Grad. Dilexiſti iuſticiā. 315.
Alla. Specie tua. 315. Proſa.
Exultēt filie. 316. Tract⁹. Audi
filia. 316. Euāgeliū. Simile
eſt regnū celoꝝ decē virgini
bus. 316. Credo nō dicitur.
niſi ſit dies dn̄icus. Offer. Of-
ferent᷑ regi. minus. 316. Secr.
Suſcipe q̄s dn̄e ob hono
rē ſancte virginis tue ſcolaſti
ce munus oblatū: ꝛ qđ no-
ſtris aſſequi meritis nō vale
mus: eiuſdē ſuffragātib⁹ me-
ritis/ largire ꝓpiti⁹. P. Cōio.
Diffuſa eſt. 317. Cōpl. Quos
celeſti dn̄e refectiōe ſatiaſti:
q̄s btē ſcolaſtice virginis tue
meritis/ a cūctis erue ꝓpitia-
tus aduerſis. Per. ✠ ¶ Ca
ſtiſſime virginis. Oro.
Deus pater oīpotēs/ qui
beatā virginē caſtiſſimā ſub
habitu religioſo conſeruare
dignatus es: cōcede nobis fa
mulis tuis ita eius ſequi ve-
ſtigia: vt gaudijs perfrui me-
reamur eternis. Per. Secr. ꝛ
cōplē. vide de vna ꝟgine nō
martyre. 317. ✠ ¶ Eulalie
virginis ꝛ martyris. Oratio.
Deus qui nos beate eu-
lalie virginis ꝛ marty-
ris tue annua ſolēnitate leti-
ficas: cōcede ꝓpitius: vt eius
adiuuemur meritis/ cuius ca
ſtitatis irradiamur exēplis.
Per. Secr. Fiāt dn̄e grata
tuo cōſpectui munera ſuppli
cātis eccleſie: ꝛ intercedente
beata eulalia virgine ac mar
tyre tua/ noſtre ſaluti ꝓficiāt.
Per. Cōpl. Sancte ꝟginis ꝛ
martyris tue eulalie p̄cib⁹ cō
fidētes q̄s dn̄e: vt p ea q̄ ſum
pſim⁹/ eterna remedia capia-
mus. Per. ¶ Valētini marty
ris. Si venerit in dn̄icam ſo-
lutā. Ad proceſſionē primū.
℟. de dn̄ica. In reditu. ℟.
Beatus vir valētinus. Introit⁹.

IN virtute tua dñe letabit̃ iuſtus: ⁊ ſuꝑ ſalutare tuũ exultabit vehemẽter: deſiderium aĩe eius tribuiſti ei. ps. Magna eſt gloria eiꝰ in ſalutari tuo: gloriã ⁊ magnũ decorẽ impones ſuꝑ eũ. Gloria. Kyrieleiſon de martyribꝰ. Oratio.

PReſta qñs omnipotẽs deus: vt q beati valentini martyris tui natalicia colimus: a cũctis malis ĩminentibꝰ / eius interceſſiõe liberemur. P. Epl'a. Btũs vir q in ſapi. 304. Grad. Beatus vir q timet dñm: in mãdatis eiꝰ cupit nimis. ℣. Potẽs in terra erit ſemen eiꝰ: gñatio rectoꝝ benedicet̃. All'a. ℣. Letabit̃ iuſtꝰ in dño et ſperabit in eo: ⁊ laudabunt̃ oẽs recti corde. Proſa. Spe mercedis ⁊ co. 306. Tractꝰ. Deſiderium aĩe. 306. Euãg. ſm matth. Si qs vult poſt me. 306. Credo nõ dr̃ niſi ſit dies dñicus. Offer. In virtute tua dñe letabit̃ iuſtus: ⁊ ſuꝑ ſalutare tuũ exultabit vehemẽter: deſideriũ aĩe eius tribuiſti ei. Secre. Oblatis queſumus dñe placare muneribus: ⁊ intercedente beato valentino martyre tuo: a cũctis nos defende periculis. Per. Cõmunio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnũ decorem impones ſuper euꝫ domine. Complẽ. Sit nobis dñe reparatio mentis et corporis celeſte myſteriũ: vt cuius exequimur cultum: ſentiamus effectum. Per dñm.

¶ Iuliane virginis ⁊ martyris. Intr. Loquebar de teſtimonijs. de virginibꝰ in cõi. 313. Kyrieleiſõ triũ lctõnũ. Oro.

OMnĩps ſempiterne deus q infirma mũdi eligis / vt fortia queqꝫ ꝯfundas: da nobis in feſtiuitate ſctẽ virginis ⁊ martyris tue iuliane cõgrua deuotiõe gaudere: vt et potentiã tuã in eius paſſione laudemus: et ꝓuiſum nobis ꝑcipiamus auxiliũ. P. Epl'a. Dñe deus meꝰ. 314. Grad. Specie tua ⁊ pulchri. 315. Alleluia. Diffuſa eſt gratia. 315. Tractus. Qui ſeminãt ĩ lachry. 300. Euãgeliũ. Simile eſt regnũ celoꝝ decẽ virgini. 316. Offer. Offerent̃ regi. minꝰ. 316. Secre. In ſctẽ virginis ⁊ martyris tue iuliane paſſiõe ꝓcioſa / te dñe mirabilẽ ꝑdicãtes / munera votiua deferimꝰ: ꝑſta qñs: vt ſicut eius tibi grata ſunt merita / ſic noſtre ſeruitutis accepta reddantur officia. Per dñm. Cõio. Quinqꝫ pru-

dentes. 317. Cōpl. Libātes
dn̄e menſe tue beata myſte-
ria q̄s: vt ſancte iuliane vir
ginis ꝛ martyris tue interuē
tionibus glorioſis: ꝛ tēpora-
lē nobis miſericordiā ꝯferāt
ꝛ eternā. Per. ✠ ℭ Caſtiſ-
ſime virginis. Oratio.
Deus tuarū virginū pre
miū ꝛ corona: q beate caſtiſſi
me p̄electe/ex dono tuo inef
fabilis gratie cōtuliſti/vt ꝛ in
terris virtutū clareſceret inſi/
gnijs/ꝛ in celis cū angelis co
ruſcaret: tribue q̄s: vt oēs
votiuū ipſius pro ſuis neceſ/
ſitatibus inuocātes auxiliū/
petitionis ſue ſalutarē conſe-
quant̄ effectū. P. Sec. Offe
rimus dn̄e p̄ces ꝛ munera in
honore ſancte caſtiſſime vir-
ginis tue gaudentes: p̄ſta q̄s:
vt cōuenieter hec agere/ꝛ re/
mediū ſempiternū acqrere
valeamus. P. Cōpl. Adiu-
uent nos q̄s dn̄e: ꝛ hec ſan
cta myſteria que ſumpſimus/
ꝛ beate caſtiſſime virginis in/
terceſſio venerāda. Per do.
✠ ℭ Simeōis epi ꝛ marty.
Deus qui nos bea Orō.
ti Simeonis martyris
tui atq̃ pōtificis annua ſolē/
nitate letificas: ꝯcede ꝓpiti⁹:
vt cuius natalicia colimus/de
eiuſdē etiā ꝓtectiōe gaudea-
mus. P. Secr. Munera ti-
bi dn̄e dicata ſanctifica: et in/
tercedēte beato ſimeone mar
tyre tuo atq̃ pōtifice/ꝑ eadē
nos placat⁹ intēde. P. Cōpl.
Letificet nos q̄s dn̄e/di-
uini ſacramēti ꝑceptio: ꝛ īter/
ueniēte beato ſimeōe marty
re tuo atq̃ pōtifice/ad ſalutē
nobis te miſerāte ꝓficiat ſem
piternam. Per. ℭ Feſta que
occurrēt triū lectionum ſub
q̄drageſima/per cōmemora-
tionē implētur. ℭ In cathe/
dra ſācti petri apl̄i. Introit⁹.

Statuit ei do
minus teſta/
mentū pacis:
ꝛ principē fe
cit eū/vt ſit il/
li ſacerdotij
dignitas in
eternū. Ps.
Miſericordias dn̄i in eternū can/
tabo. Gloria pri. Kyrieleiſon
Deus q de aplis. Orō.
beato Petro apl̄o tuo/
collatis clauib⁹ regni celeſtis/
aīas ligādi atq̃ ſoluēdi pon-
tificiū tradidiſti: ꝯcede ꝓpi-
tius: vt interceſſiōis eius au-
xilio/a peccatorū noſtrorū ne-
xibus liberemur. Qui viuis.
Lcō ep̄le bti petri apl̄i. j. ca. j.

Petrus apoſtol⁹ ieſu xpi: electis aduenis diſperſionis ponti/galacie/ capadocie/aſie ꝛ bythinie:ſcdm preſcientiā dei patris/in ſanctificationē ſpūs/in obedientiā ꝛ aſperſionem ſanguinis Jeſu chri:gratia vobis ꝛ pax a deo multiplicet̃. Benedict⁹ deus/ ꝛ pater dn̄i noſtri ieſu chri: q ſcdm magnā miſericordiam ſuā regenerauit nos in ſpem viuā: per reſurrectionez ieſu chriſti ex mortuis:in hereditatē incorruptibilē/ꝛ incontaminatā/ꝛ immarceſſibilē:cōſeruatā in celis:i vobis qui in virtute dei cuſtodimini p fidē in ſalutē:paratā reuelari i tēpore nouiſſimo:i quo exultabitis. Modicū nūc ſi oportet cōtriſtari in varijs tribulatiōib⁹:vt pbatio fidei veſtre/ multo pcioſior ſit auro:qd p ignē probat̃. Inueniat̃ in laudē/ꝛ gloriā ꝛ honorē:in reuelationez ieſu chri dn̄i noſtri.

Grad. Exaltēt eū i eccleſia plebis:ꝛ i cathedra ſenioꝝ laudēt eū. ℣. Cōfiteant̃ dn̄o miſcdie ei⁹:ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hoīum. Tract⁹.

Tu es petrus: ꝛ ſup hanc petrā edificabo eccleſiā meaz. ℣. Et porte inferi nō preualebūt aduerſus eā.ꝛ tibi dabo claues regni celoꝝ. ℣. Q̄dcunqꝫ ligaueris ſup terrā:erit ligatū ꝛ in celis. ℣. Et qdcūqꝫ ſolueris ſup terraz:erit ſolutū ꝛ i celis. Euāg. Uenit ieſus i partes ceſa. vide 237. ipſo die petri ꝛ pau. Credo dr̄. Offer. Tu es petr⁹. ꝛ ſup hanc petrā edificabo eccleſiā meā:ꝛ porte inferoꝝ nō pualebūt aduerſus eā:ꝛ tibi dabo claues regni celoꝝ. vel. Ueritas mea. 313. Secre.

Eccleſie tue q̄s dn̄e pces ꝛ hoſtias bti petri apl̄i tui cōmēdet oratio:vt qd p illius gloria celebram⁹: nobis pſit ad ſalutē. P. Prefatio de aplis. Cōio. Tu es petrus. ꝛ ſup hāc petrā edificabo eccleſiā meā. Cōplē. Letificet nos qm̄s dn̄e munus oblatū:vt ſicut in apoſtolo tuo petro te mirabilem predicamus:ſic per illū ſumamus tue indulgentie effectū. Per.

¶ In vigilia ſancti mathie apoſtoli. Intr. Ego autez ſicut oliua. regre i cōi fo. 291.

Concede qm̄s Oratio. omnipotēs deus vēturam apoſtoli tui mathie ſolēnitatē congruo preuenire honore:et venientē digna celebrare deuotione. Per dn̄m. Epiſtola. Beatus homo qui inuenit ſapientiā. in cōmuni fo. 292. Grad. Juſt⁹ vt palmā.

in cōi. 292. Si cadit in domi
nicā tūc dicitur Tract⁹. Deſi
deriū aie eius. 306. Euāgeliū.
Deſignauit dn̄s. in cōmuni
de apl'is. 292. Offer. Gloria
⁊ honore. 292. Secr. A cce
pta tibi ſit q̄s dn̄e noſtre de
uotionis oblatio: ⁊ ad apoſto
licā puriores nos faciat veni
re feſtiuitatē. Per. Cōio. Po
ſuiſti dn̄e. 292. Cōplē. P re
ſta nobis eterne largitor eius
vbiq; pia oratione ꝓtegi: cu
ius natalicia ꝑ hec ſctā q̄ ſūpſi
mus votiuo ꝑuenimus obſe
quio. P. ¶ In die ſcō. Intr.

Mihi autem ni
mis honora
ti ſunt amici
tui de⁹ nimis
ꝯfortatus eſt
ꝑncipat⁹ eoꝝ
Ps. Dn̄e pro
baſti me ⁊ co
gnouiſti me: tu cognouiſti ſeſſio
nem meā / ⁊ reſurrectionē meam.
Glia. Kyrieleiſon de apl'is.
D Eus q beatū ma Oro.
thiā apl'orū tuoꝝ colle
gio ſociaſti: tribue q̄s: vt eius
interuētiōe: tue circa nos pie
tatis ſemꝑ viſcera ſentiamus.
Per. Lectio Actuū apl'oꝝ. j.
I N diebus illis. Exur
gens petrus in medio
fratruz dixit. (Erat aūt turba
hoīuz ſimul / fere centū vigin
ti.) Viri fratres / oportet īple
ri ſcripturā quā ꝑdixit ſpiri
tuſſanctus ꝑ os dauid / de iu
da q fuit dux eoꝝ q cōprehē
derūt ieſū: q cōnumerat⁹ erat
in nobis: ⁊ ſortit⁹ eſt ſortē mi
niſterij hui⁹. Et hic qdē poſ
ſedit agrū de mercede iniqta
tis: ⁊ ſuſpēſus crepuit medi⁹:
⁊ diffuſa ſunt oīa viſcera ei⁹.
Et notū factū eſt oīb⁹ habitā
tibus hieruſalē: ita vt appel
laret̄ ager ille lingua eorum
acheldemach / hoc eſt ager ſā
guinis. Scriptū eſt eniz in li
bro pſalmorū. Fiat cōmora
tio eoꝝ deſerta: ⁊ nō ſit q inha
bitet in ea: ⁊ epiſcopatū ei⁹ ac
cipiet alter. Oportet ergo ex
his viris q nobiſcū ſunt ꝯgre
gati / in oī tēpore quo itrauit
⁊ exiuit inter nos dn̄s ieſus:
incipiēs a baptiſmate ioānis /
vſq; in diem qua aſſumptus
eſt a nobis: teſtē reſurrectio
nis eius nobiſcū fieri vnū ex
iſtis. Et ſtatuerunt duos: io
ſeph / q vocabat̄ barſabas / q co
gnominat⁹ eſt iuſt⁹: ⁊ mathiā
Et orātes dixerūt. Tu dn̄e q
noſti corda oīuz: oſtēde quē
elegeris ex his duobus vnū:
accipe locū miniſterij hui⁹ ⁊

apoſtolatus: de quo preuari
catus eſt iudas: vt abiret in
locũ ſuum. Et dederũt ſortes
eis. Et cecidit ſors ſuper ma-
thiã: ⁊ annumeratus eſt cum
vndecim apoſtolis. Grad.
N imis honorati ſunt amici tui
deus: nimis cõfortatus eſt princi-
patus eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos:
⁊ ſuper arenam multiplicabũtur.
C Eli enarrãt glo- Tractus.
riã dei: ⁊ opera manuũ eius
annũciat firmamentũ. ℣. Dies di
ei eructat verbũ: ⁊ nox nocti indi-
cat ſcientiam. ℣. Nõ ſunt loquele
neq; ſermones: quoꝝ non audian-
tur voces eoꝝ. ℣. In omnẽ terrã
exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis
terre verba eoꝝ. Uel. Qui ſemi-
nant. 300. Scdm Matthe. xi.
I N illo tpe. Reſpõdens
ieſus/ dixit. Cõfiteor ti-
bi pater/ dñe celi ⁊ terre: quia
abſcõdiſti hec a ſapiẽtibus et
prudẽtibus/ ⁊ reuelaſti ea par
uulis. Ita pater: qm̃ ſic placi-
tũ fuit ante te. Oĩa mihi tra-
dita ſunt a patre meo. Et ne-
mo nouit filiũ/ niſi pater: ne-
q; patrẽ qs nouit niſi filius/ ⁊
cui voluerit filius reuelare.
Uenite ad me omnes q labo
ratis/ ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego re
ficiã vos. Tollite iugũ meuz
ſup vos/ ⁊ diſcite a me: qa mi-
tis ſuz/ ⁊ humilis corde: ⁊ in-
uenietis requiez aĩabus ve-
ſtris. Iugũ enim meũ ſuaue
eſt: ⁊ onus meũ leue. Credo
dicit. Offer. I n oẽm terrã exi
uit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis ter
re verba eoꝝ. Secr. D eus qui
proditoris apoſtate ruinã/ ne
apoſtoloꝝ tuoꝝ numerus ſa
cratus pfectiõe careret/ beati
mathie electiõe ſuppleſti/ pre
ſentia munera ſctĩfica: et p ea
nos gratie tue ℣tute ꝯfirma.
P. Prefatio de aplĩs. Cõio.
U os q ſecuti eſtis me: ſedebitis
ſup ſedes iudicãtes duodecim tri
bus iſrael dicit dñs. Complen.
P reſta qm̃s oĩpotens ⁊ mi
ſericors deus: vt p hec ſctã q̃
ſumpſimꝰ/ interueniente btõ
mathia apoſtolo tuo/ veniaz
cõſequamur et pacem. Per.
✠ ℭ In trãſlatiõe ſctĩ augu
D Eus qui ſtini epi. Orõ.
trãſtuliſti populũ tuuz
p mare rubrũ: ⁊ ſãctiſſimi tui
doctoris auguſtini corpꝰ ſu-
pra marinos vertices trãſfer
ri/ ⁊ in loco tibi placito collo-
cari voluiſti: ꝯcede qm̃s eius
meritis ⁊ precibꝰ/ nos de mor
te ad vitã tranſire/ cuiꝰ hodie
trãſlationez celebramus. P.
Secr. A ccepta ſit i cõſpectu
tuo qm̃s dñe nr̃e humilitatis

oblatio: ⁊ ſancti cóſeſſoris tui atq̃ pontificis auguſtini/ fiat ſupplicatione ſalutaris: ꝑ cuius venerāda tráſlatione/tue maieſtati defert̃. Per. Cōpl. Ut nobis dñe tua ſacramēta dēt ſalutē: beatus cōfeſſor tuus auguſtinus ⁊ pontifex: q̃ñs precator accedat. Per.

¶ Albini epi ⁊ confeſſoris. Intr. Statuit ei dñs. i cōi. 308. Kyrieleiſon. de cōfeſ. Oio. Votiua q̃s dñe nos beati albini confeſſoris tui atq̃ pontificis natalicia ſemp inſtaurēt: ⁊ ad omne bonum tua gratia faciant proniores. Per do. Epl'a. Ecce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis. fol. 308. Grad. Iurauit dominus. 310. Tractus. Beatus vir. fol. 310. Euangelium. Sint lūbi veſtri. 312. Credo non dicit̃. Offer. Ueritas mea. 313. Secr. ⁊ Cōpl. in cōi de cōfeſ. ⁊ pōti. 313. Cōio. Beatus ſeruus. 313.

¶ In tranſlatione ſancti venceſlai. Intr. Letabitur iuſtus. de vno martyre in communi. 304. Kyrieleiſon ꝑ octauas. Oratio. Concede q̃ſumus domine beatum venceſlaum martyrem tuum interuenire pro nobis: cuius diez tranſlationis celebramus: quia tūc nos ſaluari poſſe confidimus/ ſi eius precibus tua guberne-tur eccleſia: cuius letat̃ te donante feſtiuitate glorioſa. P dñm. Epiſtola. Beatus vir qui inuētus eſt. 304. Grad. Poſuiſti domine. 306. Tract⁹. Deſiderium anime. 306. Euangelium ſecūdū mattheū. Si quis vult poſt me. 306. Credo dicit̃. Offer. In virtute tua. fo. 307. Secr. Martyris tui venceſlai precibus dñe plebis tue dona ſanctifica: vt que tibi tuo ſunt grata inſtituto: gratiora tibi fiāt patrocinio ſupplicantis. Per. Prefatio cōis. Cōio. Poſuiſti domine. fo. 307. Cōpl. Sumptis domine remedijs ſempiternis tuorū mundētur corda fidelium: vt beati venceſlai martyris tui tráſlationis inſignia/ que corporalib⁹ officijs exequuntur/ pia mentis intelligentia comprehendat. Per.

¶ Thome de aquino. Intr. In medio eccleſie aperuit os ei⁹. de confeſſoribus in cōmuni. fo. 308. Kyrieleiſon ꝑ octauas. Oratio. Deus qui eccleſiā tuā beati Thome confeſſoris tui mira eruditione clarificas: et ſancta

operatiõe fecũdas:da nobis
qs̃:⁊ que docuit intellecta
cõſpicere:⁊ que egit imitatio
ne ꝯplere. Per. Epla. Opta
ui ⁊ dat⁹ eſt mi. 309. Grad.
Os iuſti. 310. Tract⁹. Beatus
vir. 310. Euãgeliũ. Uos eſtis
ſal terre. 312. Credo dĩ. Of/
fer. Deſideriũ aie. 313. Secre.
P aſſionis filij tui dñe me/
moriã recẽſentes depoſcim⁹:
vt qd tibi in btĩ thome cõfeſ/
ſoris tui ſolẽnitate deferim⁹
ſacrificiũ/ſit acceptũ. P. Cõi.
Dñe qnqꝫ talenta. 313. Cõplẽ.
H ec nos cõmunio qs̃ dñe
ſancta letificet:q̃ beati thome
ꝯfeſſoris ſuffragijs virtutes
roborenẽ interi⁹:⁊ actus exte
rius pie opationis accreſcãt.
P. C Perpetue ⁊ felicitatis
virginũ ⁊ martyꝝ. Intr. Uul/
tũ tuũ. in cõi de ꝟginib⁹. 314.
Kyrieleiſon de virginibus.
D A nobis qs dñe Orõ.
deus noſter/ſanctaꝝ vir
ginũ ⁊ martyrũ tuarũ perpe
tue ⁊ felicitatis palmas inceſ
ſabili deuotiõe venerari: vt
quas digna mente celebrare
nõ poſſumus: humilib⁹ ſaltẽ
frequẽtemus obſequijs. P.
Epla. De virginib⁹ ꝑceptuꝫ
dñi. 315. Grad. Glioſus de⁹.
fo. 300. Tract⁹. Qui ſeminant.

fo. 300. Euãgelium. Sĩle eſt
regnũ celoꝝ decẽ virg. 316.
Credo nõ dĩ. Offer. Offerenẽ
regi. maius. 316. Secr. I ntẽ
de dñe qs̃ munera altarib⁹
tuis pro ſanctarũ virginuꝫ ⁊
martyrũ tuarũ perpetue ⁊ fe
licitatis cõmemoratiõe ꝓpo
ſita:vt ſicut per hec beata my
ſteria illis gloriã cõtuliſti: ita
nobis indulgentiã largiaris.
P. Cõio. Quinqꝫ prudẽ. 317.
Complẽ. P reſta nobis dñe
qs̃ intercedẽtibus ſctis vir
ginib⁹⁊ martyrib⁹ tuis perpe
tua ⁊ felicitate:vt q̃ ore cõtin
gimus/pura mẽte capiamus.
P. C Cirulli ⁊ metudij. In
tro. Sacerdotes dei. de confeſ
ſorib⁹. 308. Kyrieleiſon de
confeſſoribus. Oratio.
O Mnipotẽs pijſſime de/
us/qui nos per beatos põtifi
ces ⁊ ꝯfeſſores tuos Cirullũ
⁊ Metudiũ ad credulitatẽ fi/
dei chriſtiane vocare digna/
tus es: preſta queſumus: vt
qui eorum feſtiuitate in pre/
ſenti gloriamur:eorum etiaꝫ
meritis gloriam conſeq eter
naꝫ mereamur. Per. Epiſto
la. Plures facti ſunt ſacerdo
tes. vide in cõi. 309. Grad.
Sacerdotes eius. 310. Tract⁹.
Qui ſeminãt. 300. Euangeliũ.

Sint lũbi veſtri p̃cincti. 312. Credo nõ dr̃. Offer. Letamini in dño. 303. Secr. S uſcipe q̃s dñe p̃ces ⁊ munera: que vt digna ſint tuo cõſpectui/ſctoꝝ tuoꝝ cirulli ⁊ metudij p̃cibus a diuuemur. P. Cõio. Ego vos elegi. 297. Cõplẽ. C orporis ſacri ⁊ p̃cioſi ſãguinis repleti libamine q̃s dñe deꝰ noſter: vt qd̃ pia deuotione gerimus: certa redẽptione capiamꝰ. P. ¶ Quadraginta militũ marty. Intr. Sapiẽtiã ſctõꝝ. de martyribꝰ i cõi. 297. Kyriel. de martyribus. Orõ.

P Ropitiare nobis q̃s dñe famulis tuis p hoꝝ quadraginta militũ martyrũ/quoꝝ eccleſia recolit merita glorioſa: vt eoꝝ pia interceſſiõe ab oĩbꝰ ſemp protegamur aduerſis. Per. Epl'a. Sancti per fidẽ. fo. 299. Grad. Exultabũt ſcti. fo. 300. Tractus. Qui ſeminãt. fo. 300. Euãgeliũ. Cũ audieritis p̃lia. 302. Credo nõ dr̃. Offer. Exultabũt ſcti. 303. Secre. S acrificijs p̃ſentibꝰ dñe q̃s intẽde placatꝰ: ⁊ intercedẽtibus ſanctis tuis: ⁊ deuotioni noſtre ꝓficiant ⁊ ſaluti. P. Cõio. Poſuerũt mor. 304. Cõpl'. Q ueſumus oĩpotẽs deus: vt illius ſalutaris capiamus effectũ: cuiꝰ p hec myſteria pignus accepimus. Per.

¶ Gregorij pape. Intr. Sacerdotes dei bñ. de ↄfeſ. 308. Kyrieleiſõ p octauas. Orõ.

D Eus qui aĩe famuli tui gregorij/eterne beatitudinis p̃mia cõtuliſti: cõcede ꝓpitiꝰ: vt q peccatoꝝ noſtrorũ põdere p̃mimur: eiꝰ apud te p̃cibus ſubleuemur. Per. Epl'a. Ecce ſacerdos magnꝰ qui in vita ſua. 308. Grad. Iurauit dñs. 310. Tractꝰ. Beatus vir qui timet. 310. Euãgeliũ. Vigilate ergo. 311. Credo dicit. Offer. Veritas mea. fo. 313. Sec. A nnue nobis q̃s dñe: vt interceſſiõe btĩ gregorij ↄfeſſoris tui atqꝫ põtificis hec nobis proſit oblatio: quã immolãdo/totiꝰ mũdi tribuiſti relaxari delicta. Per. Cõio. Fidelis ſeruꝰ. 313. Cõpl'. D eus qui beatũ gregoriũ põtificẽ tuũ ſctõꝝ tuorũ meritis coequaſti: ↄcede ꝓpitius: vt q cõmemorationis eius feſta ꝑcolimus: vite quoqꝫ imitemur exẽpla. P.

✠ ¶ In cathedra iacobi mi noris apl'i. Orõ.

D Eus q primitiue eccl'ie tue ſacroſctẽ hieroſolymitãe beatũ

iacobū minoꝛē apoſtolū/pri/
mū antiſtitē oꝛdinari volui⸗
ſti:cōcede ꝓpitius:vt tua mi⸗
ſeratione ⁊ tanti pōtificis in⸗
terceſſione/triūphātis eccle⸗
ſie membꝛa cēſeamur. Per.
Secre. Oblatis dn̄e placare
muneribꝰ:⁊ intercedēte bea/
to iacobo ap̄lo tuo pꝛimo hie
ſolymitano pōtifice/adhibi⸗
to circa nos pie coꝛꝛectionis
remedio/p̄ſentibꝰ hoſtijs a no
bis hoſtes qbꝰ impugnamur
potēter ꝓpelle. Per. Cōplē.
Queſumus oīpotēs deꝰ:vt
q celeſtia alimēta pcepimꝰ in/
tercedēte beato iacobo ap̄lo
pꝛimo hieroſolymitano ar⸗
chiep̄o/ↄtra oīa aduerſa mu/
niamur. Per. ¶ Lōgini mar
tyris. Intr̄. Letabitur iuſtus. de
vno martyr̄. 304. Kyrieleiſō
de martyribus. Oꝛatio.
Deus cui ſoli cognitꝰ eſt
numerus electoꝛū tuoꝛū: p̄⸗
ſta qm̄s:vt interceſſione ſan/
cti lōgini martyris tui ⁊ mili
tis electi/liber ſācte p̄deſtina⸗
tionis nos aſcriptos retineat:
vt de eius felici gaudio colle
temur/⁊ ipſius ſanctis meri⸗
tis adiuuemur. Per. Ep̄la.
Beatꝰ vir q inuētus eſt. 304.
Grad. Poſuiſti do. 306. Tra
ctus. Deſideriū aie. 306. Euā⸗
geliuz. Si qs vult poſt. 306.
Credo nō dr̄. Offer. Gloꝛia ⁊
hono. 307. Cōio. Qui vult ve/
nire. 307. Secr̄. ⁊ cōpl̄. regre
in cōi de marty. 307. ¶ Ger
trudis ꝟgis. Intr̄. Dilexiſti iu
ſticiā. de ꝟginibus. 313. Ky/
rieleiſon de ꝟginibus. Oio.
Deus q nos annua bea⸗
te gertrudis ꝟginis tue
ſolēnitate letificas:da vt quā
veneramur officio/etiā pie cō
uerſatiōis ſequamur exēplo.
Per. Ep̄la. Qui gl̄iat̄. 314.
Grad. Dilexiſti. 315. Tractꝰ.
Audi filia. 316. Euāg. Simi⸗
le eſt regnū celoꝝ decē ꝟgi/
ni. 316. Credo nō dr̄. Offer.
Offerent̄ regi. minꝰ. 316. Sec.
Suſcipe dn̄e munera que i
beate gertrudis virginis tue
ſolēnitate deferimꝰ/cuiꝰ nos
cōfidimus patrocinio libera
ri. Per. Cōio. Quinq̧ pruden/
tes. 317. Cōpl̄. Auxiliētur
nobis dn̄e ſumpta myſteria:
⁊ intercedēte beata gertrude
virgine tua/ſempiterna nos
pꝛotectione confirmēt. Per.
✠ ¶ Patritij ↄfeſ. ⁊ pontifi.
Deus q ſanctam Oꝛatio.
huius diei ſolēnitatez/
i honoꝛe ſcti patricij ↄfeſſoꝛis
tui atq̧ pōtificis ↄſecraſti:ade
ſto familie tue p̄cibꝰ: vt cuiꝰ

feſta celebꝛamus/ eius meri-
tis ⁊ auxilijs ſubleuemur. P.
Secr. ⁊ Compl. vide in coi.
¶ Joſeph nutritoꝛ dñi. In-
tro. Iuſt⁹ vt palma. de ꝯfeſ. 308
Kyrieleiſon de ꝯfeſſoꝛi. Oꝛo.
Deus q̄ caſtiſſime virgi-
ni Marie gē nitrici filij
tui dñi nr̄i Jeſu chr̄i / caſtum
ſpóſum Joſeph/ ⁊ teſtē virgi
nitatis ꝓuidiſti: p̄ſta q̄s: vt q̄
eiuſdem filij tui nutricius eſſe
meruit i terris/ſua nos inter-
ceſſiōe apud te tueaꝛ in celis.
Per eūdē. Ep̄la. Dilect⁹ deo.
fo. 308. Grad. Os iuſti. 310.
Tract⁹. Beat⁹ vir. 310. Euāge
liū. Cū eſſet deſpóſata. ſ. i vi-
gilia natiui. dñi. fo. 9. Credo
nō dr̄. Offer. Deſideriū. 313.
Secr. Preſentia munera q̄s
dñe ita ſerena pietate ītuere:
vt ⁊ ſcti ſpūs pfundanꝛ bñdi-
ctiōe: ⁊ i nr̄is coꝛdib⁹ eādē be
nedictionē validā infundāt:
p quā ſctūs ioſeph nutricius
tu⁹ oīa coꝛpis nocumēta de-
uicit. Qui viuis. eiuſd. Cōio.
Joſeph fili dauid/ noli timere/
accipe mariā cōiugē tuā: qd̄ eni in
ea natū eſt de ſpū ſctō eſt. vel Fi-
delis ſeru⁹. 313. Cōplē. Dñe
de⁹ noſter/ q̄ btō ioſeph nutri
cio tuo/ matrē tuā virginē de
ſpū ſctō impꝛegnatā/ angelo
annūciante reuelaſti: ⁊ eū cō-
iugē accipe iuſſiſti: ipſūqꝫ p
infantia ⁊ puericia tua/ ⁊ vir-
ginis matris tue cuſtodē ſoli
citū fieri voluiſti: pꝛeſta q̄s:
vt vtriuſqꝫ meritis ⁊ p̄cibus/
vite gaudia ꝯſeq̄ mereamur.
Qui viuis. eiuſdē. ¶ Guni-
berti ꝯfeſſo. ⁊ pōtificis. Intr.
Statuit ei. de ꝯfeſ. 308. Kyrie
leiſon de ꝯfeſſoꝛi. Oꝛo.
Deus qui nos deuota bti
guniberti cōfeſſoꝛis tui atqꝫ
pōtificis inſtātia/ ad agnitio-
nē noīs tui vocare dignatus
es: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ ſolen
nia colim⁹/ patrocinia ſentia-
mus. P. Ep̄la. Ecce ſacerdos
mag. q̄ in dieb⁹. 308. Grad.
Ecce ſacer. 310. Tract⁹. Beat⁹
vir. 310. Euāg. Sit lūbi. 312
Credo non dr̄. Offer. Veritas
mea. 313. Secr. Hec i nobis
ſacrificia de⁹ intercedēte btiſ
ſimo ꝯfeſſoꝛe tuo atqꝫ pōtifi-
ce guniberto/ ⁊ actiōe perma
neāt ⁊ operatiōe firmenꝛ. P.
Cōio. Btūs ſeru⁹. 313. Cōpl.
Deus q̄ nos ſctōꝝ tuoꝝ tēpo
rali facis ꝯmemoꝛatiōe gau-
dere: p̄ſta q̄s: vt btō guniber-
to īteruenīēte/ in ea numere-
mur ſoꝛte ſalutis: in qua tecū
illi ſunt gratia glorioſi. Per.
✠ ¶ Alexādri epi hieroſo-

lymitani ⁊ martyris. Oratio.

Adesto dn̄e pplo tuo: vt bti alexandri martyris tui atqꝫ pōtificis merita p̄clara ſuſcipiēs/ad īpetrandā miſericordiā tuā/ſemꝑ eius patrocinijs adiuueť. P. Secre. Hec ſacra q̄ſumus dn̄e/que venerādis bti alexādri martyris tui atqꝫ pontificis meritis deferimus: vincula peccatoꝝ noſtroꝝ abſoluāt: ⁊ eius obtētu/ab oib⁹ tueanť aduerſis. p. Cōplr. Pignus ꝑpetue ſalutis ſumētes/clemētiā tuā oṗs de⁹ iploram⁹: vt btō alexādro martyre tuo atqꝫ pōtifice interueniēte/celeſtis vite p̄mia ꝯſeq̄mur. P. ✠ ❡ In trāſlatiōe ſctē marie magdalene. Orō.

Concede nobis q̄s oṗs de⁹ ad beate marie magdalene gaudia eterna ꝑtingere: de cuius nos trāſlatione tribuis annua ſolēnitate gaudere. P. Secre. Munera nr̄a q̄s dn̄e btē marie magdalene glorioſis meritis tibi reddanť accepta: cui⁹ oblatiōis obſequiū/vnigenit⁹ filius tu⁹ clemēter ſuſcepit impēſum. Qui tecum. Cōplr. Sūpto dn̄e vnico ac ſalutari remedio corpore ſcilicet et ſanguine tuo p̄cioſo: ab oībus malis beate marie magdalene patrocinijs exuamur. Qui viuis. ❡ Benedicti abbatis. Intro. Os iuſti. de cōfeſ. in cōi. 308. Kyrieleiſō de ꝯfeſſo. vel ꝑ octauas. Orō.

Omnipotens ſempiterne deus/ qui ꝑ glorioſa bti Benedicti abbatis exēpla humilitatis triumphale nobis iter oſtēdiſti: da q̄s: vt viā placite obediētie qua idē venerabilis pater īceſſit/nos p̄claris eius meritis adiuti/ſine errore ſubſeq̄mur. P. Epla. Rigabo hortū. 309. Grad. Os iuſti. 310. Tract⁹. Beatus vir. fo. 310. Euāgeliū. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa. 296. Credo nō dr. Offer. Deſiderium aie. 313. Secre. Benedictio tua dn̄e/ bti benedicti ꝯfeſſoris tui interceſſiōe/ſuꝑ has hoſtias deſcēdat: q̄ et benedictionē nobis clemēter opereť: ⁊ btē immortalitatis dona cōciliet. p. Cōio. Fidelis ſu⁹. 313. Cōpl. Perceptis dn̄e de⁹ noſter ſacramētis ſalutarib⁹/ſuppliciter depcamur: vt intercedēte btō Benedicto ꝯfeſſore tuo/ que ꝑ illi⁹ venerādo agimus obitu/nobis ꝓficiāt ad ſalutē. P. ❡ In annūciatione beate Marie virginis. Introit⁹.

R Orate celi ď ſup:⁊ nubes pluāt iuſtū: aperiat̃ ter/ra/⁊ germi/net ſaluato/rē. ps. Celi enarrāt gloriam dei: et opa manuū eius annun/ciat firmamentū. Glia pa. Kyrie. Fons bonitatis. cũ Et i terra.

D Eus q̃ de btē ma/rie virginis vtero ver/bū tuū angelo nūciante car/nē ſuſcipere voluiſti: pſta ſupplicib⁹ tuis: vt qui ve eam dei genitricē credim⁹/eius apud te itercessioibus adiuuemur. Oro. Per eūd. Epla. Locutus eſt dñs ad achaz. ſ. fer. iiij. quattuor tēpoꝝ i aduētu dñi. fo. 5

Grad. T ollite portas pricipes veſtras et eleuamini porte eterna/les: ⁊ itroibit rex glorie. V. Quis aſcēdet in montē dñi: aut quis ſta/bit in loco ſctō eius: innocēs ma/nibus ⁊ mūdo corde. Tractus.

A Ve maria gratia plena: dñs tecū. V. Benedicta tu i mulierib⁹: ⁊ benedict⁹ fructus vētris tui. V. Ecce eni cōcipies ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomē ei⁹ ieſuz. V. Quō ingt fiet iſtud qm̃ virū nō cognoſco: ⁊ reſpōdens angelus intulit ei. V. Spūſſctūs ſupueniet i te et virtus altiſſimi obūbrabit tibi. V. Ideoq3 qd naſcet ex te ſanctū: vocabit filius dei. Euāge. Miſſus eſt angel⁹ gabriel. ſ. fer. iiij. quattuor tēpoꝝ i aduētu dñi. fol. 5. Credo dr. Offer.

A ue maria/gratia plena/dñs te/cū benedicta tu in mulierib⁹: ⁊ benedictus fruct⁹ vētris tui. Secr.

I n mentib⁹ nr̃is qs dñe vere fidei ſacramēta ɔfirma: vt q cōceptū de virgine deū verū ⁊ hoiem cōfitemur: per eiuſdē ſalutifere reſurrectio/nis potentiaz: ad eternā me/reamur puenire leticiā. Per eūdē. Prefatio. Et te in annū/ciatiōe. Cōio. E cce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē ei⁹ emanuel. Cōpl. G ratiā tuā qs dñe mentib⁹ noſtris in/funde: vt q angelo nūciante chři filij tui incarnationē co/gnouim⁹: p paſſionē ei⁹ ⁊ crucē/ad reſurrectiōis gloriaz p/ducamur. P eūd. ¶ Caſtuli marty. Intr. Letabit iuſtus. de vno marty. i cōi. 304. Kyrie leiſō de marty. Oratio.

D Eus qui nos hodierna die beati caſtuli martyris tui/facis iocūda feſtiuitate letari: tribue qs/ei⁹ nos ſemp ⁊ pijs

defenſionibꝰ muniri: ⁊ oratio
nibus adiuuari. Per. Epl'a.
Beatꝰ vir q̄ inuē. 304. Grad.
Poſuiſti dñe. 306. Tractꝰ. De
ſideriū aīe. ibid. Euāgeliū. Si
qs vult venire poſt me. 306.
Offer. Gloria ⁊ honore. 307.
Sec. M unera q̄s dñe q̄ pro
ſācti caſtuli martyris tui paſ
ſione deferimus/ꝓpitius ītue
re: ⁊ ipſius ītercesſiōe/ad ꝑfe
ctū corꝑis ⁊ aīe nobis ſaluta
rē ꝑuenire ꝯcedas. P. Cōi.
Qui vult ve. 307. Cōpl'. S u
mētes dñe celeſtis dona my
ſterij q̄s: vt ſcti caſtuli marty
ris tui adiuuemur meritis: cu
ius victorioſis letamur triū
phis. Per. ¶ Si vero caſtuli
fuerit poſt paſca. Intr̄. Prote
xiſti me. 304. Kyriel'. paſcale
cū Et ī terra. Orones cū epl'a
vts. Alla. Poſuiſti dñe. de cōi.
fo. 306. Aliud de reſurrectio
ne. Proſa. Victime pa. f. 101.
Euāgeliū. Ego ſum vitis ve
ra ⁊ pater meꝰ. de apl'is. 295.
Credo dr̄ poſt paſca de ſctis
vſq; ad octauas corꝑis chr̄i.
Offer. Cōfitebunt̄. 307. Pre
fatio paſcalis. Cōi. Letabit̄ iu
ſtus. 307. Ite miſſa eſt. paſcale.
✠ ¶ Quirini militis ⁊ mar
A Urē tuā q̄s tyris. Orō.
dñe p̄cibꝰ noſtris incli

na: vt q̄ peccatoꝝ noſtroꝝ fla
gellis ꝑcutimur: intercedēte
btō quirino martyre tuo: tua
gratia liberemur. Per. Sec.
A ccepta ſit in cōſpectu tuo
dñe noſtra deuotio: ⁊ eiꝰ no
bis fiat ſupplicatione ſaluta
ris/ꝓ cuiꝰ cōmemoratiōe de
fert̄. P. Cōpl'. S atiaſti dñe
familiā tuā muneribꝰ ſacris:
q̄s beati quirini martyris tui
interuētione nos refoue: cu
ius ſolēnia celebramus. Per.
¶ Marie egyptiace ſub qua
drageſima. Intr̄. Gaudeamꝰ
oēs. ⁊c. egyptiace electe. de cuiꝰ
ſolē. Ps. Eructauit. vide de v
ginibꝰ. 313. Kyrie. de electa.
D Eus q̄ beatā ma Orō.
riā egyptiacā derelictis
aſſuete fragilitatis īmūdicijs/
ad verā ꝑnitētiā reuocare di
gnatus es: ꝯcede ꝓpitius no
bis eiꝰ memoriā agentibꝰ/ad
te ꝑ veros vere penitētie fru
ctus ꝑuenire. P. Epl'a. Mu
lierē fortē. 315. Grad. Ad
iuuabit eā. 315. Tractꝰ. Qui ſe
mināt. 300. Euāgeliū. Simi
le eſt regnū celorū theſauro.
fo. 316. Credo nō dr̄. Offer.
Filie regu;. 316. Sec. V ultu
placito dñe nos reſpice q̄ tibi
de manu tua recepimꝰ offe
rētes: vt ipſa munera tibi pla

ceāt/ qđ in nobis oculis tuis diſplicet/beate marie egyptiace ꝑcib⁹/ gratie tue benignitas abſtergat. P. Cōio. D ico vobis gaudium eſt angelis dei ſup vno peccatore penitentiā agēte. Cōpl. S ūpta q̄s oīpotēs de⁹ hoſtia ſalutaris/ab aduerſis nos oīb⁹ tueat̄ incurſib⁹: ꝛ poſt labores hui⁹ exiuij/ ſctē marie egyptiace intercedētibus meritis / ducat tandē ad requiē opulentā. Per. ¶ Si vero fuerit poſt paſca. Gaudeamus oēs. Addēdo de ſctis poſt paſca vſq; ad trinitatis i fine intr. ad offert. ꝛ ad cōio. Alla. Kyrieleiſō paſcale. Alla. Egregia ſpōſa chri. 315. Aliud de reſurrectione. Proſa ꝛ ꝑfatio paſcalis. Credo dr. Alia vt ante ſub q̄drageſima. cum cōio. Diffuſa eſt. 317. Jte miſſa eſt. paſcale. ¶ Ambroſij epi ſub q̄drageſima. Intr. Sacerdotes dei. de cōfeſ. i cōi. 308. Kyriel. per octauas. Oratio.

D Eus qui hodiernā diē nobis ſacratiſſimā beati cōfeſſoris tui atq; pōtificis ambroſij feſtiuitate tribuiſti: adeſto ꝑpitius eccleſie tue ꝑcibus: vt cuius gloriat̄ meritis/muniatur ſuffragijs. Per. Epla. Ecce ſacerdos magn⁹ q in vita ſua. 308. Grad. Ecce ſacerdos. 310. Tract⁹. Beatus vir. 310. Euāgeliū. Uos eſtis ſal terre. f. 312. Credo dr. Offer. Ueritas mea. 313. Secr. H ec i nobis ſacrificia deus/ intercedēte beato ambroſio cōfeſſore tuo atq; pōtifice/ꝛ actiōe ꝑmaneāt ꝛ operatione firment̄. Per. Cōio. Fidelis ſeru⁹. 313. Cōpl. H ec nos dn̄e cōmunio purget a crimine: ꝛ intercedēte beato ambroſio ſacerdote ꝛ ꝯfeſſore tuo/celeſtib⁹ remedijs faciat eſſe cōſortes. Per. ¶ Si vero ſācti ambroſij fuerit tpe paſcali. Intr. Protexiſti me deus. in cōi de vno marty. 304. Kyrieleiſon paſcale. Oīones cū epl'a vtē. Primū Alla. Iſte eſt q ante deū. 310. Secūdum Alla. de reſurrectione. Proſa paſcalis. Euāgeliū. Ego ſum vitis vera. de aplis i cōi. 295. Credo dr. Offer. Confitebunt̄. f. 307. Prefatio paſcal'. Cōi. Ego ſū vitis. 297. ¶ Uincētij de valentia ſub q̄drageſima. Intr. Os iuſti. i cōi. 308. Kyrieleiſon de ꝯfeſſorib⁹. Oīo.

O Mnipotēs ſempiterne deus: q innumeros iudeoꝝ ac gentiliū populos ad agnitionē tue lucis mira btī

vincentij cõfeſſoris tui p̃dica
tione venire tribuiſti:da ec-
cleſie tue q̃s vt eius ꝓtega
tur auxilijs cuius miraculis ꝛ
exẽplis illuſtrari nõ deſinit.
Per. Epl'a. Dilect⁹ deo. 308.
Grad. Os iuſti. 310. Tract⁹.
Beatus vir. 310. Euãgelium.
Homo qdam peregre. 311.
Credo nõ dr̃. Offer. Deſide-
riū. 313. Sec. Munera dñe
noſtre deuotionis offerim⁹:
que vt tibi grata ꝛ nobis ſa-
lutaria reddant:beat⁹ vincẽ-
tius cõfeſſor tuus q donis tu-
is hic extitit glorioſus:apud
clemẽtiã tuã p nobis pius exi
ſtat itercesſor. P. Cõio. Dñe
qnqꝫ talẽta. 313. Cõpl. Diui-
nis dñe munerib⁹ ſatiati q̃s:
vt bti vincentij cõfeſſoris tui
meritis glorioſis victime de
ſideratū ſentiam⁹ effectū. P.
¶ Si fuerit poſt paſca. Intr.
Protexiſti me de⁹. de vno mar-
tyre. 304. Kyrieleiſon paſca
ſcale. Orõnes cum epl'a vtõ.
All'a. Iſte ſanct⁹. 310. Aliud re-
ſurrectiõis. Proſa ꝛ prefatio
paſcalis. Euãgeliũ. Ego ſuz
vitis vera:ꝛ pater me⁹. 295.
Credo dicit. Offer. Repleti ſu
mus. 307. Cõio. Ego ſuz vitis.
f. 297. ¶ Tyburtij ꝛ valeria
ni martyrū tpe paſcali. Intr.

SAncti tui dñe bene-
dicẽt te: gloriam re-
gni tui dicẽt allelu-
ia. Ps. Exaltabo te
deus meus rex:ꝛ be
nedicã noĩ tuo in ſeculū ꝛ in ſecu
lū ſeculi. Gl'ia. Kyriel'. paſcale.
PReſta q̃s oipo- Orõ.
tẽs deus: vt q ſanctorū
martyrū tuoꝝ tyburtij ꝛ va-
leriani ꝛ maximi ſolẽnia coli
mus:eorū etiã virtutes imite
mur. Per. Epl'a. Stabũt iu-
ſti. 298. All'a. ℣. Gaudete iu
ſti in dño: rectos decet collauda-
tio. Secũdũ ſi fuerit die dñi-
co. All'a. Paſca noſtrū. 101. Si
vero feriali. All'a. ℣. In die
reſurrectionis mee dicit dñs p̃ce-
dã vos in galileã. Sic intelliga
tur de alijs ſanctis tpe paſca-
li. Proſa de reſurrectiõe. Euã
geliũ. Ego ſuz vitis: vos pal
mites. 292. Credo dr̃. Offer.
Confitebunt celi mirabilia tua
dñe:ꝛ veritatez tuã in eccleſia ſan-
ctoꝝ all'a all'a. Sec. Hoſtia hec
q̃s dñe quã in ſctõꝝ tuorū
natalicijs recenſentes offeri-
mus/ꝛ vincula noſtre praui-
tatis abſoluat/ꝛ tue nobis mi
ſericordie dona cõciliet. Per.
Prefatio d reſurrectiõe. Cõi.
Gaudete iuſti i dño all'a: rectos
decet collaudatio all'a. Cõplen.

Celeſti munere ſatiati qs̄
dn̄e deus noſter: vt hec nobis
dona ſctõꝝ martyrū tuoꝝ ſup
plicatio beata/ ꝓdeſſe ꝑficiat.
P. ¶ Si ꝟo feſtū tyburtij et
valeriani fuerit ſub q̄drageſi
ma. Intr. Sapientiā ſctõꝝ. de
martyrib⁹ in cõi. 297. Kyrie
leiſon de martyrib⁹. Orōnes
vtš. Epl'a. Sācti p fidē. 299.
Grad. Glorioſus de⁹ in. 300.
Tract⁹. Qui ſeminãt. 300. Euā
geliū. Hoc eſt p̄ceptū. 295.
Credo nō dī. Offer. Letamini
in dn̄o. 303. Cõio. Juſtoꝝ aīe.
fo. 303. ¶ Sciendū q̄ quan
do poſt paſca de ſctis tenetur/
primū all'a erit de ſctõ cui⁹ fe
ſtū celebrabit. ſcd̄m All'a de re
ſurrecti. Sequētia de feſto ſi
fuerit ꝓpria. vl' de reſurrecti.

¶ Adalberti epi ꝛ martyris.

Rotexi
ſti me de
us a con
uētu ma
lignātiū:
alleluia: a
multitu
dine ope
rantium
iniq̄tatē
alleluia alleluia. Ps. Exaudi deus
oratiōē meam cū deprecor: a ti
more inimici eripe animā meam.

Glīa pri. Kyrieleiſon paſcale.
Tuam nobis idul Orō.
gentiā qs̄ dn̄e beatus
adalbertus epiſcopus ꝛ mar
tyr imploret: vt beneficia de
ſiderata concedas. P. Epl'a.
Omnis põtifex. in cõi de mar
tyre. 305. All'a. ℣. O ſanctita
tis ſpeculum diuine legis emulus
adalberte/ per ſeculum hunc rege
gregē chriſti: vt te ſequat̄ ſedulus
ad gaudia perēnia pater quo iam
preiſti. Vel iſtud pro primo.
All'a. ℣. Surrexit paſtor bon⁹
q̄ poſuit aīam ſuā pro ouib⁹ ſuis:
ꝛ p grege ſuo mori dignatus eſt.
Aliud de reſurrectiōe. Proſa.
Victime paſcali. 101. Vel pro
pria. Hodierne lux diei. req̄re
extra. Euāgeliū. Ego ſū pa
ſtor bon⁹. in cõi. 306. Credo
dī. Offer. Cōfitebunt̄ celi mi
rabilia tua dn̄e: ꝛ veritatē tuam in
eccleſia ſanctoꝝ all'a all'a. Secre.
Sacrificiū exhibitū q̄s dn̄e
benign⁹ aſſume: vt qd̄ nomi
ni tuo in ſolēnitate bt̄i adal
berti martyris tui atq̄ põtifi
cis deferimus/ nobis ꝓſit ad ve
niā. Prefatio paſcalis. Cõio.
Ego ſum paſtor bonus alleluia
ꝛ cognoſco oues meas/ et cogno
ſcūt me mee all'a all'a. Complē.
Refecti dn̄e munerib⁹ ſacris
ſupplices te dep̄camur: vt in

dulgentiā tuā nobis interceſ
ſio btī adalberti martyris tui
atq; pōtificis ſemꝑ imploret.
Per. ¶ De ſancto Adalber-
to vt de pꝛono ꝑ annū. Intr.

n virtute tua dn̄e le
tabit̄ iuſtus: ⁊ ſuꝑ ſa-
lutare tuū exultabit
vehementer. deſide-
riū aīe eius tribuiſti
ei. Ps. Magna eſt gloꝛia eiꝰ in ſa-
lutari tuo: gloꝛiā ⁊ magnū decoꝛē
impones ſuꝑ eū. Glia. Kyrielei
ſon de patronis cū ſolēni Et
in terra. Poſt. lxx. Et ī terra
omittit̄. Oꝛones vtō. ſolū ī ſe-
cret. loco ſolēnitate dicat̄ cō-
memoꝛatiōe. Epl'a. Ois pō-
ti. ī cōi de marty. 305. Grad.
Dn̄e ꝑueniſti eū in benedictiōi-
bus dulcedinis: poſuiſti in capite
eius coꝛonā de lapide ꝑcioſo. V.
Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei longi
tudinē dierū ī ſeculū ſeculi. All'a.
Surrexit paſtoꝛ. vtō. Proſa et
Credo nō dicūt̄. niſi eſſet vo
tiua: tūc adderet̄ ⁊ ꝓſa de cōi.
fo. 306. vel ſi placuerit ꝓpꝛia
eā vide extra. Tractꝰ poſt. lxx.
Deſideriū aīe. 306. Euāgeliū.
Ego ſum paſtoꝛ. 306. Offer.
Poſuiſti dn̄e ī capite eiꝰ coꝛonā
de lapide ꝑcioſo: vitā petijt a te et
tribuiſti ei. Pꝛefatio cōis. Cōi.
Magna eſt gloꝛia eius ī ſalutari
tuo: gloꝛiā ⁊ magnū decoꝛē impo
nes ſuꝑ eū dn̄e. ¶ Geoꝛgij mar
tyris tpe paſcali. Intr. Pꝛotē
xiſti. vtō. in die ſācti adalber-
ti. Kyrieleiſon paſcale. Oꝛo.
Deus q̄ nos btī geoꝛgij
martyris tui meritis et
interceſſione letificas: ꝯcede
ꝓpitiꝰ: vt qui eiꝰ beneficia po
ſcimus, dono tue gratie cōſe-
quamur. P. Epl'a. Btūs vir
q̄ inuentus. 304. All'a. Letabit̄
iuſtꝰ. 306. Aliō de reſurrectio.
Proſa. Victime paſcali. f. 101.
Euāgeliū. Ego ſū vitis vera
et pater. 295. Credo dī. Of-
fer. Repleti ſumꝰ. 307. Secre.
Tāto placabiles in ꝯſpectu
maieſtatis tue q̄m̄s dn̄e no-
ſtre ſint hoſtie: quanto ſancti
martyris geoꝛgij, ꝑ cuiꝰ ſolē-
nitate exhibent̄, tibi grata ſūt
munera. P. Pꝛefatio paſca-
lis. Cōio. Letabit̄ iuſtus. 307.
Cōplē. Bti geoꝛgij martyrī
tui dn̄e ſuffragijs exoꝛatꝰ, ꝑ-
cepti ſacramēti tui nos virtu-
te defende. P. ¶ Sācti geoꝛ-
gij dū anticipat̄ ad q̄drageſi-
mā. Intr. Letabit̄ iuſtꝰ. de vno
martyre ī cōi. 304. Kyrielei-
ſon de martyribꝰ. Oꝛones cū
epl'a vtō. Grad. Poſuiſti dn̄e.
fo. 306. Tractꝰ. Deſideriū aīe.
fo. 306. Euāgeli. Si q̄s vult

poſt me. 306. Credo nō dr. Offer. In vtute tua. 307. Cōi. Qui vult venire. 307. ℂ Marci euāgeliſte. Intr. Protexiſti me. vtſ. de ſancto adalberto. f. 219. Kyrielē. paſcale. Orō.

D Eus qui beatū Marcū euāgeliſtā tuū / euāgelice pdicatiōis gloria ſublimaſti: tribue q̄s: eius nos ſemp & eruditiōe pficere: & orone defendi. P. Epl'a. Vidi oſtiū apertū. 294. All'a. Dorſa eorū. fo. 295. Aliud de reſurrectione. Proſa. Victime paſca. 101. Euāgeliū. Ego ſuz vitis vos palmites. 292. Credo dicit. Offer. Cōfitebuntur celi. 307. Secr. Beati marci euāgeliſte tui ſolēnitate / tibi munera deferētes qm̄s dn̄e: vt ſicut illū predicatio euāgelica fecit glorioſuz: ita nos eius interceſſio / & verbo & opere tibi reddat acceptos. P. Prefatio de aplis. Cōio. Ego ſum vitis vera. 307. Cōplē. Tribuāt nobis qm̄s dn̄e ɔtinuū tua ſācta pſidiū: quo bti marci euāgeliſte tui precibus nos ab oībus ſemp tueant̄ aduerſis. Per. ℂ In die ſcti marci ſeruat̄ ieiuniū. Et poſt miſſā fit pceſſio priuilegiata ad eccleſiā ei⁹ cū an̄is & R̄ijs vt in diebus rogationū. Intrādo vo eccleſiā ei⁹ / addit̄ R̄. Filie hieruſalē. cū ſuo v̄ſu. Quo finito an̄e p preſbyteros cātantur. vcȝ. Veni ſācte ſpūs. Per ſignum crucis. Regina celi. Iſte cognouit. cū alijs & v̄. ac orationibus. vt in dieb⁹ rogationū. Et ibidē eps ſi adeſt / populo dat bn̄dictionē. In redeūdo vo / pceſſio eccleſie cathedralis deſcēdit ad eccleſiā ſancte marie: cātando R̄. Felix nācꝫ. cū ſuo v̄ſu. Quo finito / ibidē cantat̄. Regina celi. cuȝ an̄. Da pacē. Orationes vo cū v̄. eis adiūgunt̄ per plātū. Exeundo aūt de eccleſia ſancte marie / cantat̄ an̄a. Aufer a nobis dn̄e. cū ſua letania. Qua finita. intrādo eccleſiā caſtrēſem / cātat̄. R̄. Are dei. cū ſuo v̄ſu. Oratione cū v̄. de ſctō ſtaniſlao ei adiuncta. ℂ Vitalis martyris tēpore paſce. Intr. Protexiſti me de⁹. ſupra de ſancto adalberto. fo. 219. Kyrie leiſon. paſcale. Oratio.

P Reſta qm̄s oīpotēs de⁹: vt intercedēte beato vitale martyre tuo: & a cūctis aduerſitatibus liberemur i corpore: & a prauis cogitationibus mūdemur in mēte. Per. Epl'a. Beat⁹ vir qui inuētus

eſt. 304. Alla. Poſuiſti domine. fo. 306. Aliud reſurrectiõis. cũ pſa. Euãg. Ego ſum vitis vera ⁊ pr. 295. Credo dicit. Offer. Repleti ſum⁹. 307. Sec.

Accepta ſit in cõſpectu tuo dñe noſtra deuotio: ⁊ ei⁹ nobis fiat ſupplicatiõe ſalutaris: p cuius ſolénitate deferṫ. P. Prefatio ð reſurrectõe. Cõi. Ego ſum vitis. 307. Complé.

Exultet qm̃s dñe populus tu⁹ in ſcti vitalis martyris tui cõmemoratiõe: vt cuius voti uo letaṫ officio: ſuffragio releueṫ optato. Per.

¶ Vitalis martyris dũ anticipaṫ ad q̃dragefimã. Intr. Letabiṫ iuſt⁹. de vno martyre in cõi. 304. Kyrieleiſon p octauas. Orationes. cũ epl'a vt ante. Grad. Juſtus vt pal. 306. Tract⁹. Deſideriũ. 306. Euãgeliũ. Si qs vult poſt me. 306. Credo ðr ratiõe reliqarũ. Offer. Glia ⁊ hono. 307. Cõio. Qui vult venire. 307.

¶ Petri noui martyris tpe paſcali. Protexiſti me de⁹. ſup de ſcõ adalberto. 219. Kyrieleiſõ paſcale. Oratio.

Preſta qm̃s oĩpotẽs deus vt beati petri martyris tui fidẽ ꝯgrua deuotiõe ſectemur: q pro eiuſdẽ fidei dilatatiõe martyrij palmã meruit obtinere. P. Epl'a. Beatus vir q in ſapiẽ. 304. Alla. Poſuiſti dñe. 306. Aliud de reſurrectione cũ proſa. Euãgeliũ. Ego ſum vitis vera ⁊ pater. 295. Credo dr. Offer. Repleti ſumus. 307. Secr.

Preces quas tibi dñe offerimus intercedẽte beato petro martyre tuo cleméter intende: ⁊ pugiles fidei ſub tua protectione cuſtodi. Per. Prefatio de reſurrectiõe. Cõio. Ego ſum vi. 307. Cõpl.

Fideles tuos dñe cuſtodiãt ſacramẽta q̃ ſumpſim⁹: ⁊ ĩtercedẽte btõ petro martyre tuo/cõtra oẽs aduerſos tueanṫ incurſus. p.

¶ Nota q̃ de feſtis q̃ poſt aſcẽſionẽ dñi occurrunt: ꝓſe fiũt cões q̃ nõ habẽt ꝓprias. Scdm Alla de octaua aſcenſionis. Prefatio de aſcẽſione fit de eis ſi nõ habẽt ꝓprias.

¶ Si vero feſtũ ſcti petri cõtingit ſub q̃dragefima. Intr. Juſt⁹ nõ ꝯturbabiṫ. 304. Kyrieleiſon de martyrib⁹. Oiones cũ epl'a. vtſ. Grad. Gloria ⁊ honore. 306. Tractus. Deſideriũ. 306. Euange. Attẽdite a fermẽto. 301. Credo nõ dr. Offer. In ṽtute tua. 307. Cõi. Poſuiſti dñe. 307.

¶ Philippi ⁊ iacobi apl'oꝝ. Introit⁹.

Exclamauerūt ad te dñe ī tēpore afflictionis ſue : et tu de celo exaudiſti eos alla alla. ps. Exultate iuſti in domio: rectos decet collaudatio. Gloria. Kyrieleiſon paſcale. vel de apl'is pro tpe. Oratio.

Deus q nos annua apoſtoloꝝ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi ſolēnitate letificas: p̄ſta qͣs: vt quoꝝ gaudemus meritis inſtruamur exēplis. P. Epl'a. Stabūt iuſti in magna ꝯſtantia. 298. A lla. ℣. Stabunt iuſti in magna cōſtantia aduerſus eos q ſe anguſtiauerūt. Aliud. A lla. ℣. Tanto tēpore vobiſcū ſuz/⁊ nō cognouiſtis me: philippe qui videt me/videt ⁊ patrē. Aliud de reſurrectiōe vel de aſcēſione ꝑ tpe. Proſa paſcalis. vel cōis de apoſtolis ꝑ tpe. Secūdū Joannem. xiiij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nō turbetur cor veſtrū. Creditis in deum/⁊ in me credite. In domo patris mei manſiōes multe ſunt. Si quo minus/dixiſſē vobis: qa vado parare vobis locū. Et ſi abiero/⁊ p̄parauero vobis locū/ iterū venio et accipiā vos ad meipſū: vt vbi ſū ego/⁊ vos ſitis. Et quo ego vado: ſcitis/⁊ viā ſcitis. Dicit ei thomas. Dñe/neſcim⁹ quo vadis: ⁊ qūo poſſum⁹ viā ſcire? Dicit ei ieſus. Ego ſū via/veritas/et vita. Nemo venit ad patrē/niſi ꝑ me. Si cognouiſſetis me/⁊ patrē meū vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eum: ⁊ vidiſtis eū. Dicit ei philippus. Dñe/oſtēde nobis patrē/⁊ ſufficit nobis. Dicit ei ieſus. Tanto tēpore vobiſcū ſuz/⁊ nō cognouiſtis me? Philippe/q videt me/videt ⁊ patrē. Qūo tu dicis/oſtēde nobis patrē? Nō credis: qa ego in patre/⁊ pater i me eſt? Uerba que ego loquor vobis/a meipſo non loquor. Pater aūt in me manens/ipſe facit opa. Nō creditis/qa ego in patre/⁊ pater in me eſt? Alioqn/ꝓpter opera ipſa credite. Amen amē dico vobis: q credit in me/opera que ego facio/⁊ ipſe faciet: et maiora horum faciet: qa ego ad patrē vado. Et quodcūqꝫ petieritis patrem in nomine meo/hoc faciā. Credo dicit. Offer. Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatē tuā in eccle-

ſia ſctōꝝ alla alla. Secr. Mune
ra dn̄e q̄ pro apl'oꝝ tuoꝝ phi
lippi ꝛ iacobi ſolēnitate defe
rimus/ꝑpiti⁹ ſuſcipe: ꝛ mala
oīa q̄ iuſte meremur auerte.
P. Prefatio de aplis. Cōio.
Tanto tpe vobiſcū ſum ꝛ nō co
gnouiſtis me: philippe qui videt
me/videt ꝛ patrem alla: nō credis
quia ego in patre ꝛ pater i me eſt:
alla alla. Cōpl. Queſum⁹ do
mine ſalutaribus repleti my
ſterijs: vt quoꝝ ſolēnia cele
bramus: eoꝝ orōnibus adiu
uemur. P. ¶ Eodē die val
purge virginis. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne
deus caſtoꝝ corporū ꝛ men
tiū ꝯſeruator ꝛ cuſtos: pijs ec
cleſie tue precibus adeſſe di
gnare: ꝛ intercedēte btā val
purga virgine tua / mētibus
noſtris pius illabere: ꝛ ſpiri
talis vite nobis tribue puri
tatē. Per. Secr. Sacrificiū
oblatū qm̄s dn̄e interceſſio
beate valpurge virginis tue
maieſtati tue reddat acceptū:
ꝑ cui⁹ venerāda cōmemora
tione/tibi deuoto deferꝛ ob
ſequio. Per. Cōpl. Satiati
corpis ꝛ ſanguinis dn̄ici ali
monia dn̄e de⁹ noſter ſuppli
ci deuotiōe depoſcim⁹: vt ipſa
patrocinātē cui⁹ ſolēnia cele

bramus/hec eadē ſacrata my
ſteria/ad noſtrarū vegetatio
nē aīarū iugiter ꝓuenire cō
cedas. Per. ¶ Sigiſmūdi re
gis ꝛ martyris. Intr. Prote
xiſti me deus. ſup de ſctō adal
berto. 219. Kyrieleiſō paſca
le. vel ꝑ octauas ꝑ tpe. Oro.
Deus q̄ beatū ſigiſmūdū
regē/vtroq; dyadema
te temporali ſcilicet ꝛ eterno
cū deſiderata corona marty
rij honorare dignat⁹ es: ꝛ ei⁹
reliquias ex ꝓfundo aquarū
gurgite/ad celebrādū fideli
bus reuelaſti: tribue q̄s: vt q̄
ei⁹ merita veneramur ī terris:
ipſi⁹ interceſſionib⁹ / ab oīb⁹
ſemꝑ ꝓtegamur aduerſis. P.
Epla. Beatus vir q̄ inuētus
eſt. fo. 304. Alla. V. Egregie
martyr chri ſigiſmunde/ ꝓ nobis
ad dn̄z p̄ces funde: vt tuis īterceſ
ſiōib⁹ liberemur a nocētib⁹. Vel.
Alla. Letabiꝛ iuſt⁹. 306. Aliud
de reſurrectiōe vel aſcēſione
pro tpe. Proſa paſcalis. vel
cōis de martyre ꝑ tpe. vel ꝓ
pria. Verbum dei. vide extra.
Euāge. Ego ſum vitis vera ꝛ
pater. 295. Credo dr. Offer.
Repleti ſumus. fol. 307. Secr.
Concede qm̄s rex eterne: vt
huius ſacrificij munus obla
tū/interuētu ſcti ſigiſmūdi re

gis ꝛ martyris/fragilitatē noſtrā ab oī aduerſitate ſemper ꝓtegat ꝛ muniat. Per. Prefatio de reſurrectiōe vel aſcēſione ꝑ tpe. Cōio. Letabiť iuſtus. 307. Cōpl. Purificent nos qͣs rex eterne tua ꝑcepta ſacramēta: ꝛ interceſſiōe btī ſigiſmūdi regis ꝛ martyris tui ab oī malo expiatos/ tibi nos reddāt acceptos. P.

¶ In inuētiōe ſcē crucis. Intr.

Os autē gloriari oportet in cruce dn̄i nr̄i Jeſu chr̄i/ in quo eſt ſal⁹ vita ꝛ reſurrectio noſtra: ꝑ quem ſaluati ꝛ liberati ſumus all'a. Ps. De⁹ miſereať noſtri ꝛ bn̄dicat nobis: illuminet vultū ſuuz ſup nos: ꝛ miſereatur noſtri. Glia. Kyrieleiſon paſcale. vel ſolēne ꝑ tēpore.

DEus qui in ꝑclara Oro. ſalutifere crucis inuentione/ paſſionis tue miracula ſuſcitaſti: concede propitius: vt vitalis ligni precio/ eterne vite ſuffragia conſequamur. Qui viuis. Lcō epl'e btī pauli apl'i. Ad Galath. v. et. vj. c.

FRatres. Cōfido de vobis in dn̄o ieſu/ ꝙ nihil aliud ſapiatis. Qui aūt ꝯturbat vos/ portabit iudiciū quicūqꝫ eſt ille. Ego aūt fratres ſi circūciſionem ꝑdico: quid adhuc ꝑſecutionē patior? Ergo euacuādū eſt ſcādalū crucis. Utinā ꝛ abſcindātur/ qui vos cōturbāt. Vos enim in libertatez vocati eſtis fratres: tm̄ ne libertatē in occaſionez carni detis: ſed ꝑ charitatem ſpūs ſeruite inuicē. Omis eniz lex in vno ſermone impletur. Diliges proximū tuū ſicut teipſuz. Qđ ſi inuicē mordetis ꝛ comeditis: videte ne ab inuicē cōſumamini. Quicūqꝫ enim volunt placere in carne/ hi cogūt vos circūcidi: tantū vt crucis chr̄i perſecutionē nō patianť. Neqꝫ eniz qui circūcidūtur/ legē cuſtodiūt: ſed volūt vos circūcidi/ vt in carne veſtra gloriētur. Mihi aūt abſit gloriari/ niſi ī cruce dn̄i noſtri ieſu chr̄i: per quē mihi mūdus crucifixus eſt/ ꝛ ego mundo. All'a. ℣. Dulce lignū dulces clauos/ dulcia ferēs pondera: q̄ ſola fuiſti digna ſuſtinere regē celoꝝ ꝛ hoīuz. Vel. All'a. ℣. Nos aūt gloriari oportet in cruce dn̄i nr̄i ieſu chr̄i. Aliud de reſurrectione vel de aſcenſiōe ꝑ tempore. Proſa.

LAudes crucis attollamus: nos q crucis exultam⁹ ſpeciali gloria. Nam in cruce triūphamus: hoſtē ferū ſuperam⁹ vitali victoria. Dulce melos tāgat celos: dulce lignū dulci dignū credimus melodia. Voci vita non diſcordet. cū vox vitā non remordet: dulcis eſt ſimphonia. Serui crucis crucē laudēt: qui ꝑ crucē ſibi gaudēt vite dari munera. Dicāt oēs ⁊ dicant ſinguli. aue ſalus toti⁹ ſeculi arbor ſalutifera. O ꝙ̄ felix ꝙ̄ ꝓclara/ fuit hec ſalutis ara: rubēs agni ſanguine. Agni ſine macula: q mūdauit ſecula ab antiquo crimine. Hec eſt ſcala peccatorū: per quā chr̄s rex celoꝝ ad ſe traxit oīa. Forma cui⁹ hoc oſtēdit: que terrarū cōprehēdit quattuor ꝯfinia. Nō ſunt noua ſacramēta: nec recēter eſt inuēta crucis hec religio. Iſta dulces aquas fecit. ꝑ hāc ſilex aquas iecit: moyſi officio. Nulla ſalus eſt i domo: niſi cruce munit homo ſuperliminaria. Neq̄ ſenſit gladium / nec amiſit filium: quiſquis egit talia. Ligna legens in ſarepta: ſpem ſalutis eſt adepta pauꝑ muliercula. Sine lignis fidei: nec lecyth⁹ olei valet/ nec farinula. In ſcripturis ſub figuris iſta latēt: ſed iā patent crucis beneficia. Reges credunt/ hoſtes cedunt. ſola cruce chr̄o duce: vnus fugat milia. Roma naues vniuerſas in profunduꝫ vidit merſas vna cum maxentio. Fuſi thraces/ ceſi perſe. ſed ⁊ partis dux aduerſe victus ab heraclio. Iſta ſuos fortiores ſemꝑ facit: ⁊ victores. morbos ſanat ⁊ lāguores: reprimit demōia. Dat captiuis libertatē: vite cōfert nouitatē. ad antiquā dignitateꝫ crux reduxit oīa. O crux lignum triūphale mūdi vera ſalus: vale. inter ligna nullū tale: fronde/ flore/ germine. Medicina chriſtiana: ſalua ſanos/ egros ſana. qđ non valet vis humana: fit in tuo noīe. Aſſiſtētes crucis laudi: cōſecrator crucis audi. atq̄ ſeruos tue crucis: poſt hāc vitā/ vere lucis trāſfer ad palacia. Quos tormento vis ſeruire: fac tormēta nō ſentire. ſed cū dies erit ire: nobis ꝯfer ⁊ largire ſempiterna gaudia. Amen. Euāgeliū. Erat homo ex phariſeis nicodemus noīe. vide in die ſctē trinitatis. 229. Credo dr̄. Offer. Protege dn̄e plebē tuā ꝑ ſignū ſctē crucis ab oīb⁹ inſidijs inimicoꝝ oīum: vt tibi gratā exhibeam⁹ ſeruitutē: ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificiū noſtrū all'. Sec. Sacrificiū dn̄e qđ tibi imolamus/ placat⁹ intēde: vt ab oī nos exuat belloꝝ nequitia: ⁊ ꝑ vexillū ſancte crucis filij tui/

ad conterendas aduerſarioꝝ inſidias/nos in tue protectionis ſecuritate cõſtituat. Per eundẽ. Prefatio. Qui ſalutem humãi generis. Cõio. N os autem gloriari oportet in cruce dñi noſtri ieſu chriſti alleluia. Cõpl. R epleti alimonia celeſti et ſpiritali poculo recreati/queſumus omnipotens deus: vt ab hoſte maligno defendas/quos per lignũ ſctẽ crucis filij tui armis iuſticie pro ſalute mũdi triumphare iuſſiſti. Qui tecũ. ¶ Eodem die alexandri ꝛ ſocioꝝ eiꝰ. Oratio.

P Reſta qm̃s omnipotẽs deus: vt q ſanctoꝝ tuoꝝ Alexandri/Euencij/theodoli atq; iuuenalis natalicia colimus: a cũctis malis imminẽtibus eoꝝ interceſſionibꝰ liberemur. P. Secre. S uper has qm̃s dñe hoſtias benedictio copioſa deſcendat: que ꝛ ſanctificationẽ nobis clemẽter operetur: ꝛ de martyrum nos ſolennitate letificet. P. Cõpl. P aſce nos qm̃s dñe tuoꝝ gaudijs vbiq; ſanctoꝝ: quia noſtre ſalutis augmẽta ſunt/quotiens illis honor impenditur: in quibus tu mirabiliter predicaris. Per dñm. ¶ Floriani martyris. Intr.

P Rotexiſti me deus a conuẽtu malignãtiũ: alleluia: a multitudine operantium iniqtateꝫ alleluia alleluia. Ps. Exaudi deus orationẽ meam cũ deprecor: a timore inimici eripe animã meam. Gloria patri. Kyrieleiſon paſcale. vel ſolẽne pro tpe. Orõ.

D Eus q nos annua beati floriani martyris tui glorioſe paſſionis ſolẽnitate letificas: ſolita pietatis tue largitate cõcede benignus: vt cuius famoſum victorie triumphuꝫ pio amore veneramur in terris: ſocietatis eius leticiam adipiſci te largiẽte mereamur in celis. Per. Epl'a. Beatus vir qui inuẽtus eſt. fo. 304. A lla. ℣. Adeſto votis eccleſie floriane martyr egregie/tuis hanc eximijs fouẽs patrocinijs. Aliud. A lla. ℣. O athleta p̄clare martyr chr̄i floriane tecũ militantibꝰ ferocitates dũ cõtempſiſti: qbus te in flumẽ ꝓpellũt ex furia ac ex iuſſu aqlini p̄fecti. nos delinquẽtes tua miſericordia pro

moue celicos ad meros cōcent⁹.
Uel aliqđ de martyre in cōi. fo. 306. Aliđ resurrectiōis vł aſcenſiōis pro tēpore. Proſa paſcalis. Uel hec ꝓpria.
SAlue martyrglorioſe: paſſionis q famoſe torcular īgrediēs. Indumentū rubricaſti/teq ipſū abnegaſti: pugnatur⁹ ꝓdiēs. Regū iuſſa refutaſti: lauriaci triūphaſti/aqlino ꝑſide. Idolis libare iuſſus dū ꝯtemnis/es diſcuſſus fuſtium examine. Uncis ſcapulis euulſus: cadis in flumē ꝓpulſus/tortoris ex furia. Supra petraz es eiect⁹/ꝛ ab aqla ꝓtect⁹: tollit te valeria. Dū portaris ad humādū/ laſſis bob⁹ ad potandū ſcatet fons dās gratiā. De ſepulchro virt⁹manat: ꝑ te de⁹egros ſanat: ꝛ dat lapſis veniā. Agoniſta triūphalis/nō deuict⁹mūdi malis: vltro petēs ꝑlia. Nil in te ꝑ blādimēta ꝑſes/nil ꝛ ꝑ tormēta proficit crudelia. Trāſiens hāc mundi vallē/ regiū incedis callē cāpiductor nobilis. Quē nec mūdi dextra mollit: nec ſiniſtra robur tollit muri tā immobilis. Gracouia gaude vere: ꝙ ad tue partes terre hunc athletā trāſmeare iuſſit de⁹/ te curare. Te rogam⁹ floriāe: vt vitem⁹ nūc inane: ꝛ poſſim⁹ i ethere regem celi collaudare. Ergo nos currētes poſt te/prece trahēs fac a poſte ne pellamur dñi. Floriane flos / qui flores inter veros eden flores/ correſpōdēs nomini. Cauſa noſtri te patronū delegamus/āte thronū diuine clementie. Irā placa quā meremur: ſta pro nob / vt letemur reformati gratia. Carnē noſtrā reflorere fac nos vltra nō marcere vicijs vrentibus. In ſplēdorib⁹ſctōꝝ vt fruamur angeloꝝ celicis cōcentib⁹. Amen.
Euāgeliū. Ego ſū vitꝫ vera ꝛ pr̄. de aplis. 295. Credo dī. Offer. Cōfitebunt̄ celi mirabilia tua dñe: ꝛ vitatē tuā in eccleſia ſctōꝝ alľa alľa. Secr. Hāc i cōſpectu glorie magnitudinis tue oblatiōis hoſtiaꝫ/q̄s ops de⁹ btī floriani martyris tui digna ꝯmēdet oratio: q ſctō charitatis tue deuict⁹ amore/ ꝓpriā ſui corporis hoſtiaꝫ in odorē ſuauitatis tibi obtulit viuā. P. Prefatio de reſurrec. vł aſcēſi. ꝓ tpe. Cōio. Letabitur iuſt⁹in dño ꝛ ſꝑabit i eo: ꝛ laudabunt̄ oēs recti corde alľa alľa. Cōpl. Sctā nos q̄s dñe ſacramēti celeſtis participatio/ ꝛ ab hoſtiū callido ꝯfluentiū tueant̄ incurſu: ꝛ ſctō floriāo intercedente/aīarū nobis remedia ſalutis cōferant ſempiterna. Per. ¶ Infra octauā ſcti floriani oīa teneantur

vt in die. Kyrieleiſon ſi fuerit poſt aſcenſionē ꝑ octauas vel de patronis. Alla. Poſuiſti. vel qđ placebit de martyre. Alld de reſurre. vel aſcēſio. ꝑ tpe. Credo dr̄ ꝑ octaꝫ. ¶ De ſancto floriano ꝑ annū. Intr.

Etabit iuſtus i dño/ ⁊ ſperabit i eo: ⁊ laudabunt oēs recti corde. Ps. Exaudi deꝰ orationē meā cū de/precor: a timore inimici eripe ani/mā meā. Kyrieleiſon de martyribꝰ cū Et in terra. ſed poſt lxx. Et in terra omittit. Oro.

DEus q nos btī floriani martyris tui glorioſe paſſiōis cōmemoratione letificas: ſolita pietatis tue largi/tate ꝯcede benignus: vt cuiꝰ famoſū victorie triūphū pio amore veneramur in terris/ ſocietatis eiuſ leticiā adipiſci te largiēte mereamur i celis. P. Epla. Btūs vir qui inuētus eſt. 304. Grad. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronā de lapide ꝓcioſo. ℣. Deſideriū anime eius tribuiſti ei: ⁊ volūtate labioꝝ eius non fraudaſti eū. Alla. ℣. Letabit iuſtus i dño ⁊ ſperabit in eo; ⁊ laudabūtur oēs recti corde. Proſa ⁊ Credo omittuntur. Euāgeliū ſm Matth. Si qs vult venire poſt. 306. Offer.

Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tua/rū dñe. Secr. Hāc in ꝯſpectu. vts. Cōio. Qui vult vēire poſt me abneget ſemetipſū: ⁊ tollat crucem ſuā ⁊ ſequat me. vel Letabit iuſtus. ⁊c. Cōpl. Sctā nos qs. vts. 223. ¶ Proceſſio ipſo die floriāi fit ad eccleſiā eiuſ. Peracta miſſa cantat. Exurge dñe. Ps. Deꝰ auribꝰ noſtris. Glia pri. Exurge. In ꝓceſſiōe cātat aña. Protege dñe. Qua finita cantat ℟. Te ſanctū dnm. cuꝫ ℣. Deinde ℟. Sūme trinitati. cuꝫ ſuo ℣. Intrādo ꝟo eiꝰ eccleſiā cantat ℟. Filie hieruſalē. cū ſuo ℣. Quo finito ꝑ pſbyteros añe cantant/ vcꝫ Veni ſācte ſpūs. Per ſignū cru. Regina celi. Iſte cognouit. cū alijs ad finē: vt i diebꝰ rogationū. ℣ſi. ⁊ oronibꝰ eis correſpōdētibꝰ adiūctꝫ. In reditu deſcēdit ad ecclīā ſctē marie cantādo ℟. Que eſt iſta. cū ℣. eiꝰ. et i ecclia canit Regina celi. ⁊ Da pacē. cū oronibꝰ. Exeūdo ecclīā ſācte marie cātat Aufer a nobis. cuꝫ letania. Intrādo ꝟo eccleſiaꝫ cathedralē canit ℟. Btūs vir vēceslaꝰ. cum ℣. ſuo et oratione. ✠ ¶ Sancte monice matris ſancti Auguſtini. Oratio.

DEus meretiũ ↄſolator / ⁊ in te ſperantiũ ſalus: q btẽ monice lachrymas in cõuerſiõe filij ſui auguſtini miſericorditer ſuſcepiſti: da nobis vtriuſq̧ iteruẽtu / pctã noſtra deplorare: ⁊ gratie tue indulgẽtiã inuenire. P. Secr. Bñdictione tua copioſa q̃s dñe hec munera ſctifica: q̃ in ſolẽnitate btẽ monice / tibi ſuis p̃cib⁹ ⁊ lachrymis / patriciũ virũ ſuũ lucrate offerim⁹: vt per eã vinculis peccatoꝝ noſtrorũ abſolutis / vita noſtra inter aduerſa ⁊ pſpera vbiq̧ dirigat. P. Cõpl. Omnipotẽs ſempiterne deus / q precibus famule tue monice exorat⁹ / eius dilectiſſimũ filiũ auguſtinũ doctorez magnũ / ſacro baptiſmatis fonte purificaſti: da q̃s: vt cuius ſolẽnia veneramur in terris / eius meritis ⁊ p̃cibus p̃miemur in celis. Per. ¶ Gothardi cõfeſſoris ſoluz ſit cõmemoratio. Si placebit officiũ. Protexiſti me. ſup̃ de ſcõ adalberto. 219.

DEus q meritis Oratio. beati gothardi cõfeſſoris tui atq̧ põtificis ſemp es ⁊ vbiq̧ mirabilis: qm̃s clemẽtiã tuaz: vt ſicut ei eminẽtem gloriã cõtuliſti: ſic ad ↄſequẽdam gratiã tuaz eius nos facias precibus adiuuari. Per. Epl̃a. Ecce ſacerdos magn⁹ qui in dieb⁹, 308. All'a. Iurauit dñs. 310. Aliud reſurrectionis. vel aſcẽſionis. Proſa de cõfeſ. Euãgeliũ. Ego ſum vitis vera ⁊ pater. 295. Credo dicit. Offer. Repleti ſum⁹. fo. 307. Sec. Propitiare q̃s dñe ſupplicationib⁹ noſtris: ⁊ interueniẽte pro nobis ſctõ gothardo his ſacramẽtis celeſtibus ſeruiẽtes / ab oi culpa nos liberos eſſe ↄcede: vt purificãte nos gratia tua / eiſdẽ qbus famulamur myſterijs emũdemur. Per. Prefatio de reſurrectione vel aſcẽſione pro tpe. Cõio. Letabit̃ iuſtus. 307. Cõpl. Preſta q̃s oĩpotẽs deus: vt de pceptis munerib⁹ gratias exhibẽtes: intercedẽte beato gothardo ↄfeſſore tuo: beneficia potiora ſumamus. Per. ¶ Joãnis ante portã latinã. Intr. Protexiſti me deus. 219. Kyrieleiſon paſcale. vel de apoſtolis pro tempore. Oratio.

DEus q cõſpicis / qa nos vndiq̧ mala noſtra pturbãt: preſta qm̃s: vt beati ioannis apl̃i tui ⁊ euãgeliſte interceſſio gl'ioſa nos ptegat. Per. Epl̃a.

Ep̃la. Qui timet deũ. s̃.ipſo die ioãnis ap̃li ⁊ euãgeli. 14. Alla. ℣. Iſte eſt ioãnes cui xp̃s in cruce matrẽ virginẽ virgini cõmendauit. Aliud reſurrectiõis vel aſcẽſionis ꝑ tpe. Proſa.

Verbũ dei deo natum/ quod nec factũ nec creatuꝫ / venit de celeſtibus. Hoc vidit:hoc attrectauit:hoc de celo reſerauit ioannes hoib⁹. Inter illos primiuos/veros veri fõtis riuos/ioãnes exiliiit. Toti mũdo ꝓpinare nectar illud ſalutare : qđ de throno ꝓdiit. Celũ trãſit: veri rotaꝫ ſolis vidit:ibi totã mentis figens aciẽ. Speculator ſpiritalis quaſi ſeraphin ſub alis dei vidẽs faciẽ. Audiuit i gyro ſedis/ ꝗ pſallãt cum citharedis q̃ter ſeni ꝓceres. De ſigillo trinitatis / noſtre nũmo ciuitatis impreſſit caractereꝫ. Iſte cuſtos virginis/arcanũ origiñis diuine myſteriũ/ſcribẽs euãgeliũ/ mũdo demõſtrauit. Celi cui ſacrariũ/ſuũ ch̃s liliũ/ filio tonitrui ſub amoris mutui fide / cõmẽdauit. Haurit virus hic letale: vbi corpus virginale v̓tus ſeruat fidei. Pena ſtupet/ꝗ in pena ſit ioãnes ſine pena bulientis olei. Hic naturis imperat / vt ⁊ ſaxa trãſferat i decus gẽmarũ. Quo iubẽte/riguit:aurũ fuluũ iduit virgula ſyluarũ. Hic infernuꝫ reſerat:morti iubet/referat:quos venenũ ſtrauit. Obſtruit qđ ebeõ/cherintus ⁊ marciõ perfide latrauit. Volat auis ſine meta:quo nec vates nec propheta euolauit altius. Tã implẽda q̃ꝫ impleta/ nũq̃ꝫ vidit tot ſecreta pur⁹ homo puri⁹. Spõſus rubra veſte tect⁹/ viſus ſed nõ intellect⁹: redit ad palatiũ. Aquilã ezechielis/ ſpõſe miſitq̃ꝫ de celis/referre myſteriuꝫ. Dic dilecte de dilecto:q̃lis is ſit(ex dilecto ſpõſus ſpõſe)nuncia. Dic quis cibus angeloꝝ:que ſunt feſta ſupnoꝝ de ſpõſi p̃ſentia. Veri panis intellectus cenã/chr̃i ſupra pectus ſumptam/nobis reſera. Vt cãtemus cũ patrono coram agno/ coram throno/laudes ſup ethera.

Euãgeliũ. Dixit ieſus petro. Sequere me. ſupra in natali eius. 14. Credo dicit̃. Offer. Confitebũtur celi. 307. Secre. Sacrificiũ noſtrũ dñe qm̃s beati ioãnis ap̃li ⁊ euãgeliſte p̃catio ſancta ↄciliet:vt cuius honore ſolẽniter exhibetur: meritis efficiat̃ acceptũ. Per. Prefatio de ap̃lis. Cõio. Ego ſum vitis. 307. Cõpl̃. Sũpſimus dñe diuina myſteria bt̃i ioãnis ap̃li tui ⁊ euangeliſte feſtiuitate letantes. que ſicut ſctis tuis ad gloriã:ita nobis q̃s ad veniã ꝓdeſſe pficias. P.

E

¶ Stāiſlai epi ꝛ marty. Int.

Rotexiſti me deus a con/uentu mali/gnātiū : alľa: a multitudi/ne oꝑantiuȝ iniqtatē alľa alleluia. ps. Exaudi de⁹ orationē me am cū depre cor:a timore inimici eripe animaȝ meā. Gľia. Kyrieľ. paſcale. vľ. Kyrieľ. Fōs bōi. ꝑ tpe. Orō.

P Opulum tuū queſum⁹ dn̄e intercedente beato Staniſlao glorioſo martyre tuo atqȝ pontifice/vngue tue virtutis potenter defende: ꝛ ſolē tue maieſtatis irreuerbe rato mentis radio glorianter intueri cōcede. P do. Epľa. Ois pōtifex. de marty. i cōi. fo. 305. Alľa. ℣. Surrexit pa/ſtor bonus q poſuit aiam ſuā pro ouib⁹ſuis:ꝛ ꝑ grege ſuo mori di/gnatus eſt. Per octauam ℣o ſi placebit. Alľa. ℣. Leta mente ſtaniſlai recolamus feſta:vt per ei⁹ preces mūdemur a ſorde. Aliud Alľa. ℣. O ſydus polonie mar tyr glorioſe ſtaniſlae:ope / fide ge/neroſe: tua gens vandalica te d̄po ſcit vere:vt cū dei filio ſui miſere.

Aliud. Alľa. ℣. Protege pa/ſtor militans ſacris effulgēs doti/bus/alto poli progrediēs ſtaniſla/us: iugis fruitur poculis. Aliud Alľa. ℣. O preclarū ſydus po/lonie ſtaniſlae paſtor egregie / qui animā ꝑ ouib⁹tradēs : ſeuitiā bo/leſlai vincens ꝑ iuſticiā:clara voce victor potēs glorioſe:nos o pater benigne mortis nunc et in hora / chriſto cōmenda ſine mora. Ali/ud Alľa de reſurrectione vel aſcenſiōe ꝑ tpe. Proſa.

IEſu chr̄e rex ſupne/deo pa/tri coeterne: tibi laus ꝛ gľia. Cuius ope martyr clemēs ſtaniſla⁹ / hoſtē premens:triūphat victoria. Vir etate iaȝ matur⁹ / ſui gregis fortis mur⁹ /in īcurſu hoſtiū Penas mortis paruipēdit:ſpōſā chr̄i dū defēdit/īgreſſus ꝑ oſtiū. Clamans docet obſecrādo:ꝛ interdū obiurgādo chr̄ianū populū. Vt virtutes imiteť:a delictis emūdeť mūdans cordis oculū. Boleſla⁹ vir ſceleſt⁹ furēs/fremit : fit infeſt⁹ argut⁹ ꝑ vicio. Quātūcūqȝ trux mineť : tyro dei/ nec terreť minis nec ſupplicio. Pro reatu labis nequā in tyrannū preſul equā diri git ſententiā. Tortor rapt⁹ in fu rorē:ſuā(iuris in cultorē)exercet dementiā. Ad altare vir celeſtis cadit / ceſus a ſceleſtis mille lacer fruſtulis. Corrodēd⁹ feris dať:

ſed tutelis defenſat aquilarū ſedulis. Sparſos artus iubar celi ꝓdit cetui fideli:nec perit articulus. Sacrū corp⁹ integrat / dū pars parti federatur:videns ſtupet populus. Sepulture cōmendatus/ innumeris vir beatus coruſcat miraculis. Signa ſignis cumulant: mancis man⁹/pedes dant claudis viſus oculis. Ut res geſta ꝓteſtatur:verax nomē eliquat/apollo polonie. Poli ciuis fit polonus:ꝑſul pi⁹ ⁊ patron⁹/ immo pater patrie. Quē precemur corde mundo/donec ſumus i hoc mūdo : ne mergamur in profundo/ꝑ delicti macula . Sed occultis emūdati prima ſtola trabeati:cū beatis iam beati viuamus per ſecula . Amen. Euangeliū. Ego ſum paſtor bon⁹. de martyre in cōi. 306. Credo dī per totā octauā. Offer. Cōfitebuntur celi mirabilia tua dn̄e:⁊ veritatem tuā in eccleſia ſctōꝝ all'a all'a. Secre. Oblatis dn̄e placare munerib⁹:⁊ īteruenietib⁹ meritis ſctī ſtaniſlai glorioſi martyris tui atqꝫ pōtificis/adhibito circa nos pie correptiōis remedio: ꝑſentibus hoſtijs a nobis hoſtes/ qb⁹ īpugnamur/potēter repelle. P. Cōio. Ego ſum paſtor bonus all'a:⁊ cognoſco oues meas:⁊ cognoſcūt me mee all'a all'. Cōpl.

Fideles tuos dn̄e tui perceptio ſacramenti mūdet ſemꝑ ⁊ muniat:⁊ interuentu precū btī ſtaniſlai glorioſi martyris tui atqꝫ pōtificis pijs īcrepationibus correptos tibi faciat cōplacere. P. ¶ Infra octauā ſcti ſtaniſlai oīa vt in die. Kyriel'. ſi fuerit poſt aſcēſionē de patrōīs. vel ꝑ octauas. All'a. cū pſa de ꝓprio / poſſūt variari. Proſa per octauam.

Laudes dei cracouia nūc attollat mēte pia/inſtātia vigili. Letabūdus pſallat mundus: pſallat deo cū tropheo/ omne decus ſeculi . Solēnizet ⁊ hymnizet die iſta ꝑ hec feſta/ſtaniſlao preſuli. Sit laus iugis/ſit benigna : ſit ſalubris/ ſit cōdigna mētis iubilatio. Dies enī trophei agit : in qua paſtor mēbratim cedit/ꝑ gregis cuſtodia. O qꝫ rara/qꝫ amara/ qꝫ effera / qꝫ auſtera mortis hec illatio. Tāto morte gratior/ quanto trux atrocior pro plebis iniuria. Boleſlaū q prophanū arcet regem: ne in gregez dn̄i deſeuiat . Dū veſanus mittēs man⁹/ oues chr̄i dente triſti velut lup⁹ laniat . Augēs malū inhumanū/lac mā marū feminarū dat ſugendū catulis. Execrat/⁊ damnat ſcelus regis iure legis/ ꝑ cenſurā preſulis. Hinc atletha mēte leta ſubit letū:

ſpernit metum / ſitiẽs martyrium. G audet leſus enſe ceſus:trãſit letus / cedit fletus ⁊ doloꝛ ĩ gaudiũ. Q uiꝰ oſſa terre foſſa / vigẽt ſignis ac condignis pullulãt virtutibus. Q uiꝰ vita redimita chꝛi ſoꝛte:victa moꝛte / viuit in celeſtibꝰ. H ũc qui totis poſcũt votis / dei donis freti bonis / ĩpetrata poſſidẽt. C eci / claudi:ſurdi / muti / neci dati / deſperati:ſpẽ ſalutis obtinẽt. S pe ipſiꝰ meritoꝝ vita redit defunctorũ:demonio oppꝛ̃ſſoꝝ fit crebꝛa curatio. Q uo viſo / gens polonoꝝ inſtat: vt martyr ipſoꝝ in numero btõꝝ iungaꝑ catalogo. E cce pater polonoꝝ / factꝰ tutoꝛ pupilloꝝ: ve pater filioꝝ: colẽdus ſedulius. A dmirãde eſt virtutis:opẽ fert grate ſalutis:in pꝛeſſuris ꝯſtitutis ſubuenit celeriꝰ. B one paſtoꝛ tui gregis / veniã ĩpetra reis:pacẽ obtinẽdo eis:ne hos ſtringat pena legis / abſolue criminibus. P ater age ſtaniſlae:vt rex piꝰ ac benignꝰ / nos in fine ſine fine regno donet / ac coꝛonet:iũgẽs.celi ciuibꝰ. Am̃.

¶ Proceſſio fit ad rupellam die cõpetẽti infra octauã eiꝰ / vel poſt.pacta miſſa cãtaꝑ. Exurge dñe. ps. Deus auribꝰ. Exeũdo vo cantaꝑ añã. Protege dñe. Qua finita cantatur ℞. Sũme trinitati. cũ ſuo vſu. Deinde ℞. Te ſctm̃ dñm. vna cũ ſuo verſu. Intrãdo vo eccleſiã ſcti ſtaniſlai in rupella cantaꝑ ℞. Are dei. cũ ſuo verſu. Quo finito pꝛ̃ſbyteri cantant has añas. Ueni ſancte ſpiritus. Per ſignũ crucis. Regina celi. vl̃ Sãcta dei genitrix tẽpoꝛibꝰ ſuis Archãgele chꝛi. Uir inclyte. Per merita ſcti. et tpe paſcali (ſi cõtigerit de aliquo ſctõ) p añas. Iſte cognouit. Simil'r ꝓ ſereni tate vl̃ ꝓ pluuia / aut ꝓ peſtilẽtia ſcdm neceſſitatẽ. Deinde Cõtere dñe. Da pacẽ. In celeſtibꝰ regnis. Uel Scti dei. ſcdz tẽpꝰ vſus etiã ⁊ oꝛationes eis reſpõdẽtes p p̃latũ adiũguntur: vt in rogatiõibus notatũ eſt. Deinde eps ſi adeſt / dat benedictionẽ. In reditu vo deſcẽdit ad eccleſiã ſancte catherine. cantãdo ℞. Surge virgo. cũ ſuo verſu. In qua cãtatur añ. per pꝛeſbyteros. Uirgo ſãcta catheria. cũ alia. Iſte cognouit. Uel. Sacerdos ⁊ põtifex. tẽpoꝛibꝰ ſuis. Oꝛonibꝰ etiã cũ verſi. eis adiunctis. Exeũdo vo de eccleſia ſctẽ catherine / cantaꝑ ℞. Regnũ mũdi. cũ verſu / eundo ad ſanctam heduigim: ⁊ ibidẽ intrando / etiam per pꝛeſbyteros cantaꝑ Añã. Heduigis ſctã iclyta. cũ alia Da pacẽ. Oꝛone de ſancta hedui

gi ⁊ ꝑ pace cũ ꝟ. impoſitis. In redeũdo litania. Aufer a nobis ꝯtinuaṫ. Intrando ꝟo eccleſiã cathedralez / reſponſoriũ cantaṫ de ſctõ vẽceſlao. Beatus vir. cũ ꝟ. oratione ſna cũ ꝟ. impoſita. ✠ ¶ In tranſlatione ſcti nicolai epi. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus / da nobis qm̃s ſãcti ꝯfeſſoris tui atq̃ põtificis nicolai precibus adiuuari: vt cuiꝰ hodie trãſlationem colimus / eiꝰ auxiliũ ſentiamus. p. Secṙ. Infunde cordibꝰ noſtris qm̃s oipotens pater per ſcti nicolai merita coeterni tibi paracleti rorẽ gratiſſimũ: ⁊ eo cooperãte / hãc hoſtiã in dilecti filij tui corpꝰ ⁊ ſanguinẽ ſic benedicẽdo trãſforma: vt his cõmunicãdo / tibi ſimꝰ hoſtia viua. P. Cõpl. Obtineat nobis qm̃s dñe dilectus tibi nicolaus / ꝑ hanc qua paſti ſumus hoſtiã omniũ peccatoꝶ veniã: quez ꝑpter vite mundiciã in angeloꝶ digna tus es transferre familiã. P.

¶ Gordiani ⁊ epimachi cõmemora. Si ꝟo placeret officiũ. Intṙ. Scti tui. de martyribus in cõi. 297. Kyrieľ. quo tẽpore occurret. Oro.

A qm̃s oipotens deus / vt qui beatoꝶ martyrũ tuoꝶ gordiani ⁊ epimachi ſolẽnia colimus: eoꝶ apud te interceſſionibꝰ adiuuemur. Per. Epľa. Stabũt iuſti. 298. Allľa Gaudete iu. 300. Aliud reſurrectiõis vel aſcenſiõis ꝑ tpe. Proſa paſcalis vel de cõi pro tpe. Euãge. Ego ſũ vitis vera et pr̃. 295. Credo di. Offer. Repleti ſumꝰ. 307. Secṙ. Hoſtias tibi dñe beatoꝶ martyꝶ tuoꝶ gordiani ⁊ epimachi dicatas meritis benignꝰ aſſume: ⁊ ad ꝑpetuũ nobis tribue ꝑuenire ſubſidiũ. p. Prefatio de reſurrectiõe vel aſcenſione ꝑ tpe. Cõi. Gaudete iuſti. 304 Cõpl. Queſumus oipotens deꝰ: vt q̃ celeſtia alimẽta ꝑcepimus: ĩtercedẽtibꝰ ſctis tuis gordiano ⁊ epimacho: ꝑ hec cõtra oia aduerſa mũiamur. P.

¶ In octaua ſcti floriani ꝑ totũ vt ĩ die. Kyrieľ. ꝑ octauas ſi fuerit poſt aſcẽſio. Allľa qđ placebit de marty. in cõi. fo. 306. Aliđ reſurrectiõis vľ aſcẽſiõis. Proſa paſcaľ. vel de cõi ꝑ tpe. Cõi. Ego ſũ vi. 307.

¶ Nerei ⁊ achilei ⁊ pangratij ꝯmemo. Si ꝟo officiũ placebit. Intṙ. Ecce oculi dñi. de martyribꝰ ĩ cõi. 297. Kyrieľ. qđ occurret ꝑ tẽpore. Oro.

SEmper nos q̄s dn̄e mar
tyrū tuorū nerei ⁊ achi-
lei atqꝫ pāgratij foueat beatā
ſolēnitas: ⁊ tuo dignos red-
dat obſeqo. P. Epl'a. Expe-
ctatio iuſtoꝝ. 298. All'a. Gau-
dete iuſti. 300. Aliud reſurre-
ctionis vel aſcēſionis. Proſa
paſcalis. vel de cōi ꝑ tp̄e. Euā
geliū. Ecce ego mitto. 296.
Credo dicit. Offer. Cōfitebū-
tur celi. 303. Sec. Sactorū
tuoꝝ qm̄s dn̄e nerei ⁊ achi-
lei atqꝫ pāgratij/ tibi grata ſit
ꝯfeſſio: q̄ ⁊ munera noſtra cō
mēdet: ⁊ tuā nobis indulgē-
tiā ſemꝑ imploret. P. Prefa
tio pro tp̄e. Cōio. Gaudete iu-
ſti. 304. Cōplē. Quesumus
dn̄e: vt beatoꝝ martyrū tuo-
rū nerei ⁊ achilei: ⁊ pāgratij
deprecationibꝰ ſacramēta ſā-
cta/ que ſumpſimꝰ/ ad tue no-
bis ꝓficiāt placatiōis augmē
tū. Per. ¶ Seruatij epi ⁊ cō-
feſſoris cōmemoratio. Si vo
placebit officiū. Intr. Prote-
xiſti me deꝰ. ſupra de ſctō adal-
berto. 219. Kyriel. pro tp̄e.
DEus qui populo Orō.
tuo ſanctuꝫ dediſti ſer-
uatiū predicatorē: ꝯcede q̄s:
vt interceſſiōe eiꝰ/ ⁊ tue pieta
tis defenſiōe ab oībꝰ vbiqꝫ li-
beremur aduerſis: ⁊ trāquil-

la ꝓſperitate in tua laude le-
temur. P. Epl'a. Ecce ſacer-
dos ma. 308. All'a. Jurauit do
minus. 310. Aliud de reſurre
ctiōe vel aſcēſiōe. Proſa pa-
ſcalis vel de cōi ꝑ tp̄e. Euāge.
Ego ſū vitis vera: ⁊ pī. 295.
Credo dicit. Offer. Repleti ſu
mus. 307. Sec. Hec oblatio
qm̄s dn̄e īteruenīēte btō ſer
uatio ep̄o ab oībꝰ nos emū-
det peccatis: ⁊ tota virtute tu-
is faciat ſeruire mādatis. P.
Prefatio ꝑ tp̄e. Cōio. Ego ſū
vitis. 307. Cōplē. Salutis
noſtre leti libantes myſteria/
p̄ſta q̄s dn̄e: vt btī ſeruatij pō
tificis tui nos ſemꝑ adiuuet
oratio: ⁊ tua nos ſemꝑ cuſto-
diat ꝓtectio. Per. ¶ In octa
ua ſācti ſtaniſlai: oīa vt ī die.
Kyrieleiſon p octauas ſi fue
rit poſt aſcēſionē. ¶ Sophie
ante pētecoſtes cū filiabꝰ ſu-
is. Intr. Sācti tui. de martyri
bus ī cōi. 297. Kyriel. paſca-
le. vel p octauas ꝑ tp̄e. Orō.
DEus qui beate ſophie ⁊
filiabus ſuis perēnis vi
te ianuam aperire dignatus
es: multiplici pietatis tue do
no nobis ſuccurre: ⁊ preſta:
vt quicquid pro neceſſitati-
bus ⁊ anguſtijs noſtris de-
uote petimus/ earum ſuffra-

giјs impetremus. P. Epła. Stabūt iuſti. 298. Alła. Gaudete iuſti. 300. Aliud de reſurrectiōe vł aſcēſiōe. Proſa paſcalis. Uel de martyrib9 i cōi p tpe. Euāgeli. Ego ſū vitis vos palmi. 292. Credo dr. Offer. Cōfitebunt celi. 303. Secre. Sanctaꝝ martyrū tuarū qs dñe ſophie filiarūqꝫ ſuarū pcib9 ⁊ meritis deuotio noſtra tibi ꝯplaceat: ⁊ obſequiū munerū noſtroꝝ/earū ſupplicatiōe fiat ſemp acceptuȝ. P. Cōio. Gaudete iuſti. 304. Cōplē. Proſit nobis qs omnipotēs de9 beatarū martyꝝ tuarū ſophie filiarūqꝫ ei9 veneranda feſtiuitas: ⁊ quaruȝ gaudem9 honore/ ptegamur auxilio. p. ¶ Si vo feſtū ſctē ſophie fuerit poſt trinitatis. Intr. Sapientiā ſctōꝝ. de martyrib9 i cōi. 297. Kyrieleiſon p octauas. Orōnes vtš. Epła. Scti p fidē. 299. Grad. Glorioſus de9. 300. Alła. Letamini i dño. 300. Proſa. O btā btōꝝ. fo. 301. Euāge. Cū audieritꝫ plia. 302. Credo dr. Offer. Exultabūt ſcti. 303. Prefatio de ſancta trinitate. Cōmūio. Iuſtoꝝ anime. fo. 303. ¶ Potentiane virginis. Orō. Deus q nos ānua beate Potentiane virginis tue ſolennitate letificas: cōcede ppitius: vt quā veneramur officio/etiam pie cōuerſationis ſequamur exēplo. Per dñȝ. Secr. Suſcipe dñe munera que in beate potētiane virginis tue ſolēnitate deferimus: cui9 nos ꝯfidimus patrocinio liberari. P. Cōplē. Sancte virginis tue potētiane pcib9 ꝯfidētes/qs oipotēs deus: vt p ea que ſumpſim9/eterna remedia capiam9. Per dñȝ.

✠ ¶ Marie ad Martyres.

Concede qs Oratio. ops deus/ad eoꝝ nos eterna gaudia ꝑtingere: de quoꝝ nos virtute tribuis annua ſolennitate gaudere. P. Secr. Super has qs dñe hoſtias benedictio copioſa deſcēdat: que ⁊ ſanctificationeȝ nobis clemēter operet: ⁊ de martyꝝ nos ſolēnitate letificet. P. Cōpl. Supplices te rogamus oipotens deus: vt quos tuis reficis ſacramētis: tibi etiā placitis moribus dignāter deſeruire cōcedas. P. ¶ De ſctō Bernardino ante pētecoſtes. Introi. Protexiſti me de9. ſupra de ſancto adalberto. fo. 219. Kyrieleiſō paſcale. vel per octauas. Orō.

Beati famuli bernardini cõfeſſoris tui: nobis q̃s dñe p̄clara merita ſuffragentur: ⁊ qđ noſtra fragilitas nõ p̄ſumit: eius apud te ſupplex oratio: gratiaꝫ quã poſtulamus obtineat ſalutarẽ. Per. Epl'a. Dilect⁹ deo ⁊ hoĩbus. fo. 308. All'a. Iſte ſãctus. 310. Aliud reſurrectionis vel aſcẽſionis. Proſa paſcalis. vl'. Dilectus deo. 311. pro tpe. Euãgeliũ. Ego ſum vitis vera ⁊ pater meus. 295. Credo dr̃. Offer. Cõfitebuntur celi. 307. Secr. Dñe ieſu chr̃e / q ſanctiſſimi noĩs tui dignitatẽ excellẽtiſſimãqꝫ virtutẽ / p beatũ cõfeſſorẽ tuũ bernardinuꝫ mirabiliter exaltaſti: tribue qm̃s: vt cuius myſteriũ in terra cognouim⁹: eiuſdẽ tui nominis in celis glorioſuꝫ effectũ pcipere mereamur. Qui viuis. Prefatio de reſurrectione vel aſcenſione. Cõio. Ego ſum vitis. 307. Cõplen. Fragilitati noſtre q̃ſumus dñe ieſu chr̃e / tui glorioſiſſimi noĩs preco feruẽtiſſimus bernardinus / gratiã tuaꝫ dignanter imploret: vt cui⁹ doctrine lumẽ accipimus: eius apud tuã clementiã / interceſſionis auxiliũ capiam⁹. Qui viuis.

¶ Bernardini ſo dñ fuerit poſt trinitatis. Intr. Os iuſti. de ꝯfeſ. in cõi. 308. Kyrieleiſon de ꝯfeſ. vel p octauas. Orationes cũ epl'a vt s. Grad. Os iuſti. 310. All'a. qđ placebit de ꝯfeſ. 310. Proſa. Dilect⁹ deo. 311. Euãgeliuꝫ. Homo quidã peregre. 311. Credo dr̃. ſi octaua trinitatis currit. al's ſubticeť. Offer. Deſideriũ aĩe. 313. Prefatio de ſãcta trinitate. ſi dies ei⁹ currũt / al's cõis eſſet. Cõio. Dñe qnqꝫ talenta. 313.

¶ Helene regine ante pente. Intr. Gaudeamus oẽs. ⁊c̃. helene electe. de cuius ſolẽni. ⁊c̃. 313. Kyriel'. paſcale vel de electa p tpe. Oĩo.

Deus q inter cetera potẽtie tue miracula etiã in ſexu fragili virtuteꝫ recte intentionis corroboras: p̄ſta qm̃s: vt exẽplo ſãcte helene chr̃ianiſſime regine: cui⁹ ſtudio deſideratũ regis noſtri lignũ detegere dignat⁹ es: ſecũ ea q̃ chr̃i ſũt / iugiter indagare: atqꝫ cõſeq te fauẽte mereamur. P. Epl'a. Mulierẽ fortẽ. 315. All'a. Egregia ſpõſa chr̃i. 315. Aliud reſurrectionis vel aſcẽſiõis pro tẽpore. Proſa paſcalis. Uel. Hec ſancta cui⁹. 316. p tẽpore. Euã-

gelīū. Siľe eſt regnū celoꝝ thēſauro. 316. Credo dr̄ propter ſolēnes octauas. Offer. Filie regū. 316. Secr. Munera ppľi tui q̄s dn̄e placabilis dextera tua ſuſcipiat: vt ſctē helene ſuffragātib⁹ meritꝫ: deuotiōi noſtre pficiāt ⁊ ſaluti. P. Prefatio reſurre. vľ aſcēſiōis p tpe. Cōio. Diffuſa eſt. 317. Cōpľ. Refecti corporis ſacri p̄cioſiq; ſanguinis libamine q̄s ops̄ de⁹: vt interceſſiōe btē helene: cui⁹ feſtiuo gratulamur officio: a cūctis maloꝝ noſtroꝝ ſordib⁹ exuamur. P.

Helene ĩo poſt trinitatis. Kyrieľ. de electa. Grad. Adiuuabit eā. 315. Proſa. Hec ſācta cui⁹. 316. Prefatio de ſctā trinitate īfra octauā eius. alˀs cōis. Alia vtš.

Urbani pape ⁊ marty. āte pēteco. Intr. Protexiſti me. š. de ſcō adalberto. 219. Kyrieľ. paſcale vel d̄ martyribus p tpe. Orō.

O A q̄s ops̄ de⁹: vt qui btī vrbani martyris tui atq; pōtificis ſolēnia colimus: ei⁹ apud te īterceſſiōib⁹ adiuuemur. P. Epľa. Ois pōtifex. i cōi. 305. Alľ. Poſuiſti d. 306. Aliud reſurrecti. vľ aſcēſiōis. vľ de dn̄ica ſcdm tēp⁹. Proſa prout occurret paſcalis. Uel. Spe mercedis. 306. Euāgeli. Ego ſū paſtor. i cōi. 306. Credo dr̄. Offer. Cōfitebūtur celi. fo. 307. Secr. Hec hoſtia q̄s dn̄e emūdet noſtra delicta: ⁊ īterceděte btō vrbano martyre tuo atq; pōtifice: ad ſacrificiū celebrandū ſubditoꝝ tibi corpa mēteſq; ſctificet. Per. Prefatio reſurrectio. vľ aſcēſiōis vt occurret. Cōi. Ego ſuꝫ vitis. 307. Cōpľ. Bti vrbani martyrꝫ tui atq; pōtificis dn̄e interceſſiōe placat⁹: p̄ſta q̄s vt que tēporali celebram⁹ actiōe ꝑpetua ſaluatiōe capiamus. P.

Si aūt vrbani fuerit poſt trinitatis. Intr. Sacerdotes tui. de cōfeſ. in cōi. 307. Kyrieľ. de martyri. Orones cū epľa ⁊ euāgeli. vtš. Grad. Inueni dauid. 310. Alľa. Corōa aurea. 306. Proſa. Spe mercedis. 306. Credo dr̄ ſi cadit īfra octauaꝫ trinitatis / alˀs nō. Offer. Ueritas mea. 313. Prefatio de ſctā trinitate ſi occurret octaua ei⁹ / alˀs eſſet cōis. Cōio. Fidelis ſu⁹. 313.

Joannis pape ⁊ ꝯfeſſoris. Orō.

D Eus qui nos btī ioānis ꝯfeſſoris tui atq; pōtificis multiplici facis ſolēnitate gaudere: tribue q̄s: ei⁹ nos ſemꝑ pijs defenſionib⁹ muni/

ri:⁊ orationib⁹ adiuuari. P.
Sec. Propitiare dñe suppli cationibus noſtris:⁊ intercedente beato ioãne cõfeſſore tuo atqꝫ põtifice/his ſacramẽtis celeſtib⁹ ſeruiẽtes/ab omni culpa liberos eſſe cõcede: vt purificãte gratia tua/ijſdẽ qbus famulamur myſterijs emũdemur. P. Cõpl. Sancti tui dñe cõfeſſoris atqꝫ põtificis ioãnis/tribue nos ſupplicatione refoueri: vt cuius depoſitionẽ annuo celebramus obſequio: eius apud te interceſſiõibus adiuuemur. Per. ¶ Petronelle ꝟginis.
Oro. Adiuua nos dñe q̃ſumus beate petronelle virginis tue feſta celebrãtes: vt ſicut eã ſublimi virginitatis gradu coronaſti/ita nobis ꝑ illius ſuffragia/vite pennis cõcedas gaudia. Per. Secr.
In honore btẽ ꝟginis tue petrõelle ꝓſentia tibi dñe dona offerim⁹:tuã clemẽtiã ſupplicĩter deprecãtes:vt ei⁹ intercedẽtib⁹ meritis/eadẽ nobis fiãt vnigeniti tui corpus ⁊ ſanguis. Qui tecũ. Cõplẽ.
Refecti dñe muneribus ſacris que in ſolẽnitate btẽ petronelle ꝟginis tue ꝑcepim⁹: ꝓſta qm̃s:vt ipſa intercedẽte ad medelã nobis corꝑis ⁊ aĩe ꝓficiãt. Per. ¶ Nicomedis martyris. Intr. Letabit̃ iuſtus. de vno martyre in cõi. 304. Kyriel. triũ lectionuꝫ. Oro.
Deus q nos annua beati nicomedis martyris tui ſolẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt cuius natalicia celebramus/virtutẽ quoqꝫ paſſionis imitemur. Per. Epla. Iuſtus cor ſuuꝫ tradit. 305. Grad. Gloria ⁊ honore. 306. Alla. Letabit̃ iuſtus. 306. Euãgeliũ. Si qs vult venire. 306. Offer. Poſuiſti dñe. 307. Sec.
Munera dñe oblata ſanctifica:⁊ intercedẽte beato nicomede martyre tuo/nos ꝑ hec a peccatoꝝ noſtroꝝ maculis emũda. Per. Cõio. Qui vult venire. 307. Cõpl. Sit nobis qm̃s dñe ſacramenti tui ꝑceptio certa ſaluatio/quã cũ beati martyris tui nicomedis meritis imploram⁹. P. ¶ Marcellini ⁊ petri martyrũ. Intr. Clamauerũt iuſti. de martyrib⁹ in cõmuni. 297. Kyrieleiſon triũ lectionuꝫ. Oratio.
Deus q nos annua beatoꝝ martyrũ tuorũ marcellini ⁊ petri ſolẽnitate letificas: ꝓſta q̃s: vt quoꝝ gaudem⁹ meritis ꝓuocemur exẽplis. P.

Ep̄la. Reſpōdēs vnus de ſe niorib⁹. 298. Grad. Clamaue rūt iuſti. 300. Allā. Iuſti epulen-tur. 300. Euāge. Cū audieri-tis p̄lia. 302. Offer. Letamini i dño. 303. Sec. Uotiua dñe munera deferentes in tuorū martyrum marcellini ꝛ petri paſſiōe / tuā magnificētiā ve-neramur: ꝛ p̄ eā nobis implo ramus tue pietatis auxiliuȝ. Per. Cōio. Iuſtoruȝ aie. 303. Cōpl. Sacro munere ſatia-ti ſupplices te dñe dep̄camur: vt qd̄ debite ſeruitutis cele-bramus officio / ſaluatiōis tue ſentiam⁹ augmētū. ¶ Eraſ-mi ep̄i ꝛ martyris ante pēte-coſtes. Intr̄. Protexiſti me de⁹. vīs. de ſacto adalberto. 219. Kyrieleiſon per octauas ra-tione reliquiarū. Orō. DEus cuius virtute bea-tus eraſmus martyr ꝛ pōtifex multa tormētorū genera ſu-perauit: fac nos qm̄s eius in-terceſſiōe / vniuerſas inſidias inimicoꝝ noſtroꝝ viſibiliū ꝛ inuiſibiliū cū gaudio ſupare: ꝛ in chr̄o bonis opib⁹ abūda re. P eūdē. Ep̄la. Ois pōti-fex. i cōi. 305. Alla. ℣. Pro-tege paſtor bone ſctē eraſme aīas noſtras oībus horis: ꝛ pro grege tuo ora ad dominū. Uel. Surre xit paſtor bonus. 306. Aliud de aſcēſiōe. ſeu de dñica. Proſa. Spe mercedis. 306. vel p̄pria. Sācto eraſmo. Require extra. Euangeliū. Ego ſum paſtor bon⁹. i cōi. 306. Credo dicit. Offer. Cōfitebunt̄. 307. Secr. Sacrificiuȝ tibi dñe laudis offerimus p̄ ſancti celebrita-te eraſmi: vt p̄pitiationē tuā quā noſtris operib⁹ nō mere mur: pij ſuffragatoris inter-ceſſiōe aſſequamur. P dñ̄ȝ. Prefatio de aſcēſione. Cōio. Ego ſum paſtor. 307. Cōplen. Deus q beatū eraſmū a tor mētis ereptū angelico ciba-ſti pane / tribue qm̄s nobis: vt meritis eius ꝛ p̄cibus / ab hoſtibus corporis ꝛ aie triū-phare valeam⁹. P. ¶ Si vo feſtū ſancti eraſmi fuerit poſt trinitatis. Intr̄. In virtute tua dñe. de vno marty. i cōi. 304. Grad. Domine p̄ueniſti. 306. Allā. Surrexit paſtor bon⁹. 306. Credo dī ratiōe reliquiarū. Offer. Poſuiſti dñe. 307. Pre fatio de ſancta trinitate infra octauā ei⁹ / al's cōis. Cōio. Ma gna eſt gloria ei⁹. 307. Alia vt ſupra. ¶ Bōifacij ep̄i ꝛ mar tyris cū ſocijs ei⁹. Intr̄. Mul-te tribula. de martyrib⁹ in cōi. fo. 297. Kyriel̄. triū lectōnū.

Oro. DEus q multitudi/ nē gentiū btī bonifacij martyris tui atq̃ pōtificis ſo/ ciorūq̃ eius inſtātia/ad agni/ tionē tui nois vocare digna tus es: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt quoꝝ natalicia colim⁹/etiā patroci nia ſentiam⁹. Per. Epl'a. Iu ſtoꝝ aie. 297. Grad. Exulta/ būt ſctī. 300. Allā. Iuſti epulen/ tur. 300. Euāg. Ecce ego mit to vos. 297. Offer. Gloriabun tur in te. 303. Secr. Accepta ſit q̃s dn̄e in ꝯſpectu tuo no/ ſtre humilitatis oblatio: ꝛ ſctī martyris tui atq̃ pōtificis bo nifacij ſociorūq̃ ei⁹ fiat ſup/ plicatiōe ſalutaris: ꝑ quorū ſolēnitate tue maieſtati defer tur. Per. Cōio. Alia noſtra ſicut paſſer. 304. Cōpl'. Queſum⁹ oīpotēs de⁹: vt btī bonifacij martyris tui atq̃ pōtificis ſo ciorūq̃ ei⁹ celeſtib⁹ myſterijs celebrata ſolēnitas: indulgē/ tiā nobis tue ꝓpitiatiōis acce leret. Per. ¶ Vincentij epi ꝛ marty. cōmemoratio. Si vo placebit offm̄ ꝛ fuerit ante pē teco. Intr. Protexiſti me deus. ꝑ totū viā. de ſctō adalberto. f. 219. Si poſt pētecoſtes eue nerit. Intr. In vͤtute tua. de vno marty. i cōi. 304. Oro. DEus q nos btī vincētij martyris tui atq̃ pōtificis ſa/ crū nataliciū celebrarī ꝯcedis ei⁹ ꝯtinua ītercesſiōe ſuꝑ nos miſericordiā tuā multiplica: vt cui⁹ patrocinijs gloriamur ei⁹ ſuffragijs p̄ſentis vite ſub/ ſidia ꝛ eterne ſalutis p̄mia cō ſequamur. P. Epl'a. Iuſtus cor ſuū. 305. Grad. Beatus vir. 306. All'. Letabit' iuſt⁹. 306. Proſa. Spe mercedis. fo. 306 Euāge. Homo qdā ꝑegre. fo. 311. Offer. Poſuiſti domi/ ne. 307. Sec. Precib⁹ noſtris dn̄e q̃s aures tue pietatis in/ clina: ꝛ hoſtias q̃s in honore ſctī vincētij martyris tui atq̃ pōtificis noī tuo ſacrādas of/ ferimus/meritis ipſi⁹ ꝛ inter/ ceſſiōe/tibi ꝑfice benign⁹ ac/ ceptas. P. Cōio. Qui vult ve/ nire. 307. Cōpl'. Purificent nos q̃s dn̄e ſacramēta q̄ ſum pſimus: ꝛ ītercedēte btō vin/ cētio martyre tuo atq̃ pōtifi ce/a cūctis nos efficiāt vicijs abſolutos. Per. ¶ Primi et feliciani martyꝝ. Intr. Sapi/ entiā ſctōꝝ. de martyribus in cōi. 297. Kyriel'. triū lctōnū. Oro. HAc nos qm̄s dn̄e ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ pri mi ꝛ feliciani ſemꝑ feſta ſecta ri: quoꝝ ſuffragijs/ꝓtectiōis tue dona ſentiam⁹. P. Epl'a.

Juſti aũt i p. 297. Grad. Juſtorũ aie. 300. Alla. Letamini in dño. 300. Euãge. Attẽdite a ſer. 301. Offer. Mirabilis deus. 303. Secr. Sacrificium dñe qd pro ſanctis martyribus tuis ꝓponit noſtra deuotio q̃s/vt eorũ merito/nobis augeat te donãte ſuffragiuꝫ. Per. Cõi. Ego vos elegi. 297. Cõpl. Sũpti ſacrificij dñe libamen ꝑpetua nos tuitiõe nõ relinquat:⁊ intercedẽtibꝰ ſanctis tuis primo ⁊ feliciano noxia ſemp a nobis cũcta depellat. Per. ¶ Barnabe apl'i ſi fuerit ãte pẽteco. Intr. Protexiſti me. ſup̃ de ſcõ adalberto f. 219. Kyriel. de apl'is. Oro.

Deus q nos bti barnabe apl'i tui annua ſolẽnitate letificas:ↄcede ꝓpitiꝰ:vt q eiꝰ bñficia poſcimꝰ/dono tue grẽ ↄſeq̃mur. p. Epl'a. Jã nõ eſtis. 293 All. Jn oẽm ter. 294. Aliud de aſcẽſiõe/ſeu de dñica:cũ i dñicã venerit. Proſa. Clare ſctõꝝ. 295. Euãge. Ego ſum vitis vos pal. 292. Credo dr. Offer. Confitebuntur celi. 307. Secre. Hec oblatio dñe ſicut incẽſum in ↄſpectu tuo cũ odore ſuauitatis aſcẽdat:⁊ p̃clari apl'i tui barnabe interceſſiõe/nobis iſtãtis ſubſidia futureqꝫ vite gaudia cõferat/i cuiꝰ veneratiõe tue obtulimꝰ maieſtati. Per. Prefatio de apl'is. Cõio. Ego ſum vitis. 307. Cõplẽ. Ineffabili corpis ſãguiniſqꝫ filij tui ſuauitate refecti/q̃s dñe deus noſter:vt illiꝰ nobis ſupplicatione ꝓficiat ad mẽtis corporiſqꝫ ſalutẽ/quẽ credimꝰ ob vite meritũ ſctõꝝ tuoꝝ agminibꝰ laudabiliter ĩtereſſe. Per. Si ſ'o barnabe apl'i poſt trinitatis venerit. Intr. Mihi aũt. de apl'is i cõi. 293. Grad. Nimis hono. 294. Alla. Jã nõ eſtis. vel quod placebit de apl'is. 294. Euãg. Deſignauit dñs. 292. Credo dicit. Offer. Jn omnẽ terraꝫ. 296. Cõio. Uos q ſecuti. 297. Alia vt̃s videantur.

¶ Sãctoꝝ baſilidis cyrini ⁊ alioꝝ. Intr. Jntret in cõſpectu. de martyribus. 297. Kyrieleiſõ triũ lectionũ. Oro.

Sanctoꝝ martyrũ tuorũ baſilidis:cyrini:naboris ⁊ naçarij qm̃s dñe natalicia nobis votiua reſplẽdeãt:⁊ qd il lis ↄtulit excellẽtia ſempiterna:fructibꝰ noſtre deuotionis accreſcat. P. Epl'a. Scti p fidem. 299. Grad. Uidica dñe. f. 300. Alla. Juſti epulent. 300. Euãg. Ecce ego mitto. 296.

Offer. Exultabūt ſctī. 303. Se
cre. P ro ſanctoꝝ tuorū ba-
ſilidis:cyrini:naboris τ naça-
rij ſanguine venerādo:hoſti-
as tibi dn̄e ſolēniter imola-
mus:tua mirabilia ꝑtractātes
ꝑ quē talis eſt ꝑfecta victoria.
P. Cōio. Poſuerūt mor. 304.
Cōpl. L eti dn̄e ſctōꝝ mar-
tyrū tuoꝝ baſilidis:cyrini na
boris τ naçarij ſolēnia celebra
mus:vt eoꝝ patrociniū iugi-
ter ſentiamus. P. C Antonij
ɔfeſſoris. Intr. Os iuſti. de cō
feſ. in cōi. 308. Kyriel. triuz
E cclesiā lectionū. Oro.
tuā de⁹ btī antonij ɔfeſ
ſoris tui votiua ſolēnitas le-
tificet:vt ſpūalibus ſemꝑ mu-
niat auxilijs: τ gaudijs ꝑfrui
mereat eternis. P. Epl'a. De
dit dn̄s confeſſionem. 309.
Grad. Os iuſti. 310. Alla. Iſte
eſt q ante deū. 310. Euāg. Ecce
nos reliqm⁹. 296. Offer. De
ſideriū aie. 313. Secr. P reſēs
oblatio fiat dn̄e populo tuo
ſalutaris: ꝑ quo patri tuo di
gnat⁹ es te immolare. Qui.
Cōi. Fidelis ſeru⁹. 313. Cōpl.
D iuinis dn̄e munerib⁹ ſatia
ti q̄s:vt btī antonij ɔfeſſoris
tui meritis glorioſis/ſalutaris
victime deſideratū ſentiam⁹
effectū. P. C Uiti τ modeſti
martyrū. Intr. Intret in ɔſpe-
ctu tuo. de martyrib⁹ i cōi. 297
Kyriel. de martyri. vel ꝑ octa
uas īfra octa. trinitatis. Oro.
D Eus q beatū vitum in
puerili adhuc etate triū
phātē coronaſti:τ modeſtū τ
creſcētiā ei⁹ meritis coequa-
ſti:ɔcede ꝓpiti⁹: vt quoꝝ ve
nerāda natalicia colim⁹/eoꝝ
etiā patrocinijs adiuuemur.
Per. Epl'a. Lingua ſapien-
tū. 298. Grad. Glorioſus de-
us. 300. Alla. Letamini in domi
no. 300. Proſa de martyrib⁹
vel ꝓpria. Uito plaudat. vide
extra. Euāg. Nolite arbitra-
ri. 307. Credo nō dr̄ niſi ſit
octaua trinitatis. vel dies dn̄i
cus. Offer. Letamini i do. 303
Secr. H ec munera q̄s oīpo
tēs de⁹ ꝑ tui noīs inuocationē
ſctifica:τ ꝑ ſctōꝝ martyꝝ tuo
rū viti modeſti τ creſcētie in-
terceſſionē/ nos a peccatis pu
rifica:vt tuis digni ɔſpectib⁹
ſemper aſſiſtere mereamur.
Per. Prefatio de ſctā trinita-
te infra octauā eius. al's eſſet
cōis. Cōi. Iuſtoꝝ aie. 303. Cō
plē. E xaudi q̄s dn̄e ꝑces no
ſtras: τ ſāctoꝝ martyrū tuoꝝ
viti/modeſti τ creſcētie/quo-
rū gl'ioſa feſta ſolēniter cele-
bramus: cōtinuis foueamur

auxilijs. P. ¶ Marci ꝛ mar-
celliani martyrū. Intr. Salus
aūt iuſtoꝝ. de marty. i cōi. 297.
Kyrieł. triū lectionuꝫ. Oꝛo.
SAnctoꝝ tuoꝝ nos qͣs
dn̄e marci ꝛ marcelliani
natalicia tueanť: qa tāto fidu
cialius tuo noī ſupplicamus:
quāto frequentius martyrū
bn̄dictionib⁹ cōfouemur. P.
Epl'a. Gratias agere debe-
mus. 299. Grad. Exultabunt
ſcti. 300. Alła. Corpora ſanctoꝝ.
fo. 300. Euāge. Hoc eſt p̄ce-
ptū. 295. Offer. Alia nr̄a. 303
Secr. Suſcipe dn̄e q̄s mu-
nera tuoꝝ populoꝝ votiua: ꝛ
ſctōꝝ martyrū tuoꝝ marci ꝛ
marcelliani tibi precib⁹ eſſe
grata ꝯcede: p quoꝝ ſolēni-
tatib⁹ offerunť. P. Cōi. Amē
dico vobis. 304. Cōpl. Salu
taris tui dn̄e munere ſatiati /
ſupplices exoꝛam⁹: vt quoꝝ
letamur guſtu / renouemur
effectu. P. ¶ Geruaſij ꝛ p-
thaſij marty. Intr. Loqueť do
min⁹: de marty. 297. Kyrieł.
Ꝺ martyrib⁹ vel p octauas in-
fra octauā trinitatis. Oꝛatio.
SAnctoꝝ martyrū tuoꝛū
dn̄e geruaſij ꝛ pꝛothaſij
natalicia celebꝛantes / ſuppli-
ces te rogamus: vt quos cele
ſti gloꝛia ſublimaſti / tuis fide

lib⁹ adeſſe ꝯcedas. P. Epl'a.
Reddet de⁹ mercedeꝫ. 298.
Grad. Iuſtoꝛū aie. 300. Alła.
Letamini i dn̄o. 300. Proſa de
marty. Euāge. Cū audieritis
pꝛelia. 302. Credo dr̄. Offer.
Letamini. 303. Sec. Cōcede
nobis q̄s oīpotēs de⁹: vt his
munerib⁹ que p ſctōꝝ marty
rū tuoꝝ geruaſij ꝛ pthaſij ho
noꝛe deferim⁹: ꝛ tibi placea-
mus exhibitis / ꝛ nos viuifice
mur acceptis. Per. Pꝛefatio
cōis. niſi ſit octaua trinitatis.
Cōio. Poſuerūt moꝛtalia. 304.
Cōpl. Da qͣs oīpotēs de⁹:
vt myſterioꝝ tuoꝝ virtute ſa
tiati / ſctōꝝ geruaſij ꝛ pthaſij
interceſſiōe firmemur. Per.
¶ Albani martyris. Oꝛatio.
DEus qui nos hodierna
die btī albani martyris
tui annua ſolēnitate letificas:
cōcede ppiti⁹: vt oēs q ad ei⁹
ſolēnia venerāda ꝯuenerint /
ſpiritali remuneratiōe diten
tur. Per. Secr. Sup has q̄s
dn̄e noſtre deuotiōis hoſtias
ppiti⁹ reſpice: ꝛ peccatoꝝ no
ſtroꝝ vincula / btī albani mar
tyris tui iterceſſiōe clemēter
abſolue. Per. Cōplē. Deus
q nos ſpirituali cibo potuqꝫ
recreaſti: ꝯcede nobis iterceſ
ſione ſcti albani martyris tui

ab oībus abſolui pctīs:⁊ a cū
ctis aduerſitatib⁹ liberari.P.

C Decē miliū militū marty/
rū. Intr. Gaudeamus oēs.⁊c.
decē milia militū martyꝝ. ď quoꝝ
paſſiōe. ⁊c.313.Ps. Exultate iu/
ſti ī dn̄o: rectos ďcet collaudatio.
Glia.Kyriel. p octauas.Orō.

DEus qui ad imitanduꝫ
humilitatis tue exēplū
decem milia martyrū crucis
patibulū ſubire feciſti:ꝯcede
ꝓpitius:vt qui paſſionē eoꝝ
veneramur in terris/paſſiōis
tue remedia cōſequi merea/
mur ī celis.Qui viuis. Epla.
Spectaculū fcti. 299.Grad.
Timete dn̄m. 300.Alla. ℣.O
pie paſtoꝛ hermolae cū grege mi/
litie:nūc ꝓ nobis oꝛa deū hodie:
ne nos lapſos cōpꝛehēdat ꝓcella
miſerie. Al.Letamini ī do. 300
Proſa ď martyri.vl hec ꝓpa.

GLoriet tot⁹ mūdus in mar
tyrū ſolēnia. Choꝛ⁹ can/
tet letabundus ꝑ militū ſuffragia.
Honoꝛ tāte ſit diei/in q̄ ſctī mili
tes. Pꝛopter laudē ieſu chꝛi ſūt
effecti martyres. Ut gigātes hi
ſteterūt foꝛtes / coꝛā ceſare. Sa/
piēter reſpōderūt ſe deū viuū co/
lere. Simulachꝛa nō curam⁹/ſic
dixerūt milites. Deū verū ado/
ramus qui eſt electoꝝ ſpes. His
auditis adrian⁹ ī electos fremuit/

Et toꝛmētis plurimis hos fla/
gellari pꝛecipit. Flagellati ſunt
btī:fere decē milia. Et ducūtur
ſupꝛa montē ad crucis ſupplicia.
Crucifixi ſunt electi bene octo
milia. Alij oēs ſunt deleti ī mō/
tis cauernula. Nūc ſubnixe īplo
remus martyrum leuamina. Ut
locemur cū btīs in eterna gaudia.
Amē. Euāgeli. Attēdite a fer
mēto. 301.Credo dī.Offer.

Gloꝛiabuntur in te oēs qui dili
gūt nomē tuū: qm̄ tu dn̄e benedi/
cis iuſtis:dn̄e vt ſcuto bone volū/
tatis tue coꝛonaſti eos. Secreta.

Deus q largifluo benigni/
tatis tue conſilio / decē milia
martyrū ꝑ crucis ſupplicium
triūphare feciſti:pſta qm̄s:vt
pſens ſacrificiuꝫ populo tuo
fiat ſalutare/ꝓ quo dignatus
es patri tuo te ī ara crucis ho
ſtiā viuentē immolare. Qui
cū eod.deo pr̄e. Pꝛefatio cōis
niſi ſit octaua trinitatꝫ. Cōio.

Poſuerūt moꝛtalia ſeruoꝝ tuoꝝ
dn̄e eſcas volatilib⁹ celi: carnes ſā
ctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre / ſcd̄m ma/
gnitudinē bꝛachij tui poſſide fili/
os moꝛti punitoꝝ. Cōpl. De⁹
q pꝛo noſtra oīum ſalute cru
cis patibulū dignat⁹ es ſubi/
re:⁊ calicē paſſiōis haurire:
te ſuppliciter exoꝛam⁹:vt eo
rū pcib⁹ ſalutaris victime ſē/
tiamus

tiamus in nobis effectū: q̄ p
te nō dubitarūt crucis ſubire
tormentū. Qui cū. ¶ Nota
q̄ de feſtis duplicib⁹ vel no-
uem lectionū diebus dñicis
poſt trinitatis occurrentibus/
ad pceſſionez aña fit. O crux
gl'ioſa. In reditu ꝟo de ſancto
cui⁹ feſtū occurrit. ¶ In vigi
lia bti ioānis baptiſte. Intr.

E timeas zacharia:
exaudita eſt oratio
tua: ⁊ eliſabeth vxor
tua pariet tibi filiuz:
⁊ vocabis nomē ei⁹
ioannē. hic erit magn⁹ corā dño: ⁊
ſpiritu ſctō replebit' adhuc ex vte
ro matris ſue/⁊ multi in natiuita-
te ei⁹ gaudebūt. ps. Dñe in virtu
te tua letabitur rex: ⁊ ſup ſalutare
tuū exultabit vehemēter. Gloria.
Si hec vigilia venerit in diē
dñicā Kyriel'. de martyrib⁹
ſine Et in terra. dieb⁹ aūt fe-
rialib⁹/oīa fiūt ferial'r. Orō.
PReſta qm̄s omps deus:
vt familia tua per viā ſa
lutis incedat: et bti Joannis
precurſoris hortamēta ſectā-
do: ad eū quē predixit ſecura
pueniat: dñm noſtrū Jeſum
chriſtū filiū tuū. Qui tecum.
Lectio Hieremie pphete. j.
IN dieb⁹ illis. Factū eſt
verbū dñi ad me dicēs.
Priuſq̄ʒ te formarē in vtero
noui te: ⁊ anteq̄ʒ exires de vul
ua/ſctificaui te: ⁊ pphetaz in
gētib⁹ dedi te. Et dixi. A/a/a/
dñe de⁹/ecce neſcio loqui: qa
puer ego ſū. Et dixit dñs ad
me. Noli dicere/quia puer
ego ſuz: qm̄ ad oīa que mit-
tā te/ibis: ⁊ vniuerſa que mā-
dauero tibi/loqueris. Ne ti-
meas a facie eoꝝ: qa ego te-
cū ſum: vt eruaz te dicit dñs.
Et miſit dñs manū ſuā/et te-
tigit os meuz: ⁊ dixit ad me.
Ecce dedi ꝟba mea ī ore tuo:
ecce cōſtitui te hodie ſup gē-
tes ⁊ ſup regna: vt euellas ⁊
deſtruas/⁊ diſpdas/⁊ diſſipes/
⁊ edifices/⁊ plātes. Dicit dñs
oipotēs. Grad. Fuit homo
miſſus a deo cui nomen ioannes
erat: hic venit ꝟ. Ut teſtimonium
phiberet d̄ lumine: ⁊ pparare dño
plebē pfectā. Si hec vigilia in
diē dñicā euenerit: dī A lła.
ꝟ. Ne timeas zacharia ne timeas
qa exaudita eſt oratio tua. vbi ve
ro nō habet' ppriū canit' Alla
Juſtus vt palma. 306. Initiū
ſctī euāgelij ſm Lucā. j.
FUit in dieb⁹ herodis re-
gis iudee/ſacerdos qdā noīe
çacharias de vice abia: ⁊ vxor
illius de filiabus aaron: et
nomen eius eliſabeth. Erant

auté ambo iuſti ante deū:in-
cedentes in oībus mandatis
⁊ iuſtificatiōib⁹ dñi/ſine que-
rela. Et nō erat illis filius:eo
q̄ eſſet eliſabeth ſterilis:⁊ am
bo ꝓceſſiſſēt ī dieb⁹ ſuis. Fa-
ctū eſt aūt cū ſacerdotio fun-
gereť çacharias in ordine vi
cis ſue ante deū: ſcd̄m ꝯſuetu
dinē ſacerdotij ſorte exijt/ vt
incenſū poneret/ingreſſus in
templū dñi. Et oīs multitu-
do populi erat orās foris ho
ra incēſi. Apparuit aūt illi an
gel⁹ dñi/ſtās a dextris altaris
incenſi. Et çacharias turbat⁹
eſt vidēs:⁊ timor irruit ſuper
eū. Ait auté ad illū angelus.
Ne timeas çacharia:qm̄ ex-
audita eſt deprecatio tua. Et
vxor tua eliſabeth pariet tibi
filiū:⁊ vocabis nomē ei⁹ ioā-
nē. Et erit gaudiū tibi ⁊ exul-
tatio:⁊ multi in natiuitate ei⁹
gaudebūt. Erit eni magnus
corā dño:vinū ⁊ ſicerā nō bi-
bet. Et ſpū ſancto replebitur
adhuc ex vtero matris ſue: ⁊
multos filiorꝫ iſrael cōuertet
ad dñm deum ipſorꝫ. Et ipſe
precedet ante illū in ſpū ⁊ vir
tute helie: vt cōuertat corda
patrū in filios: ⁊ incredulos
ad prudentiā iuſtorꝫ: parare
dño plebez perfectā. Offer.

Glīa ⁊ ho. 307. Secr. Mune
ra dñe oblata ſctifica:⁊ īterce
dēte btō ioanne baptiſta:nos
p hec a pctōꝝ noſtrorꝫ macu-
lis emūda. P. Cōio. Magna
eſt glīa. 307. Cōpl. Beati ioā
nis baptiſte nos dñe p̄clara
comiteť orō:⁊ quē venturuz
eſſe predixit:poſcat nobis fo
re placatū: dñm noſtrū ieſuz
chrm̄ filiū tuū. Qui te. ¶ In
die ioānis baptiſte. In redi-
tu ꝟſ. ad ꝓceſſionē. Inter na-
tos mulierū. Ad miſſā. Intro.

E ventre matris mee/ vocauit me domi-
n⁹ nomine meo:⁊ poſuit
os meū vt gladiū acutū:ſub tegu-
mēto manus ſue ꝓtexit me:poſuit
me quaſi ſagittā electā. Ps. Bonū
eſt cōfiteri domino: ⁊ pſallere no-
mini tuo altiſſime. Gloria patri.
Kyrie. Magne de⁹. Oratio.

DEus q̄ preſentē diē/ho
norabilē nobis in beati
Joannis baptiſte natiuitate
feciſti: da populis tuis ſpiri-

tualiū gratiā gaudioꝝ:⁊ omnium fideliū mentes dirige in viam ſalutis eterne. Per.

Lcō Eſaie pphete. xlix.

HEc dicit dn̄s deus. Audite inſule: ⁊ attēdite populi de longe. Dn̄s ab vtero vocauit me: de vētre matris mee recordatus eſt noīs mei. Et poſuit os meū quaſi gladiuz acutū: in vmbra manus ſue protexit me. Et poſuit me ſicut ſagittam electā: in pharetra ſua abſcondit me: et dixit mihi. Seruus meus es tu iſrael: quia in te gloriabor. Et nunc hec dicit dn̄s: formans me ex vtero ſeruum ſibi. Dedi te in lucem gentium: vt ſis ſalus mea vſq; ad extremum terre. Reges videbunt: ⁊ cōſurgēt principes: ⁊ adorabūt dominū deum tuū: ⁊ ſanctum iſrael qui elegit te. Grad.

Priuſq̄ te formarē in vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires de vētre/ ſanctificaui te. ℣. Miſit dn̄s manum ſuā ⁊ tetigit os meū: ⁊ dixit mihi. Alla. ℣. Erat ioannes p̄dicans in deſerto baptiſmum penitentie. Aliud Alla. ℣. Tu puer pphe ta altiſſimi vocaberis: preibis āte dn̄m parare vias eius. Proſa.

SAncti baptiſte chriſti preconis. Solennia celebrātes: moribꝰ ipſum ſequamur. Ut ad vitā (quaz predixit) aſſeclas ſuos perducat. Deuoti te ſanctiſſime hoīum: amice ieſu chri flagitamꝰ: vt gaudia pcipiamus. Apparēs que zacharie gabriel repromiſit: q tuā celebrarent obſequijs natiuitatez. Ut per hec feſta/ eterna gaudia adipiſcamur. Qua ſancti dei ſacris delicijs leti cōgaudēt. Tu qui preparas fideliū corda: ne qd deuium vel lubricum deus in eis inueniat. Te depoſcimus: vt crimina noſtra et facinora / continua prece ſtudeas abſoluere. Placatus vt ipſe ſuos ſemp inuiſere fideles. Et manſionē in eis facere digneť. Et agni vellere (quē tuo digito / Mundi monſtraueras tollere crimina) nos velit induere. Ut ipſum mereamur angelis aſſocij. In alba veſte ſequi per portaz clariſſimam. Amice chri ioannes. Scd̄m Lucam. j.

IN illo tpe. Eliſabeth ipletū eſt tēpus pariēdi: ⁊ peperit filiū. Et audierūt vicini ⁊ cognati eius/ qa magnificauit dn̄s miſericordiā ſuā cū illa/ ⁊ cōgratulabantur ei. Et factū eſt in die octauo/ venerūt circuncidere puerū: et vocabāt eum noīe patris ſui/ zachariā. Et reſpondens mater eius /dixit. Nequaq̄/ ſed

vocabit̄ ioānes. Et dixerūt ad illā: quia nemo eſt in cognatione tua / q̄ vocet̄ hoc noīe. Innuebāt aūt patri ei⁹ / quez vellet vocari eū. Et poſtulās pugillarē / ſcripſit dicēs. Joānes eſt nomē eius. Et mirati ſunt vniuerſi. Apertū eſt aūt illico os ei⁹ / ⁊ lingua ei⁹: ⁊ loquebat̄ benedicēs deū. Et factus eſt timor ſuper oēs vicinos eoꝝ: ⁊ ſuꝑ oīa mōtana iudee / diuulgabanī oīa verba hec. Et poſuerūt oēs q̄ audierāt ī corde ſuo / dicētes. Quiſputas puer iſte erit? Etenim manus dn̄i erat cū illo. Et çacharias pater eius replet⁹ eſt ſpū ſācto / ⁊ ꝓphetauit / dicēs. Benedict⁹ dn̄s de⁹ iſrael: qa viſitauit ⁊ fecit redēptionem plebis ſue. Credo dī. Offer. Juſt⁹ vt palma florebit: ſicut cedrus q̄ in libano eſt multiplicabitur. Secr. Tua dn̄e muneribus altaria cumulam⁹ ſcti ioānis baptiſte natiuitatē honore debito celebrātes: q̄ ſaluatorē mūdi ⁊ cecinit affuturū / ⁊ adeſſe mōſtrauit: dn̄m noſtrū ieſuz chr̄z filiū tuū. Qui te. Prefatio cōis. Cōio. Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: preibis eniz ante faciē dn̄i parare vias ei⁹. Cōpl. Sumat eccleſia tua de⁹ / btī ioānis baptiſte generatiōe leticiā: ꝑ quē ſue regenerationis cognouit auctorē: dn̄m noſtrū ieſum chriſtū filiū tuū. Qui tecū. ¶ Infra octauaz ioannis baptiſte oīa vt ipſo die. Kyrieleiſon de martyrib⁹ cuz Et in terra. Vel aliquādo ꝑ octauas. Credo dicit̄ in die ſcti petri ⁊ die dn̄ico. ⁊ ꝑ octauā corpis chrī ſi ꝯtinget īfra octauā ei⁹. alſs ſubticetī. Oēs orōnes: vt ī die Vel ſequētes ſi placet. Orō.

Concede qn̄s oīpotēs de⁹: vt q̄ btī ioannis baptiſte ſolēnia colim⁹: ei⁹ apd̄ te intercedēte patrocinio adiuuemur. P. Secr. Munera dn̄e oblata ſctifica: ⁊ intercedēte beato ioāne baptiſta / nos ꝑ hec a maculis peccatoꝝ noſtroꝝ emūda. Per. Cōpl. Preſta qn̄s oīpotēs deus: vt q̄ celeſtia alimēta percepimus / intercedente btō ioāne baptiſta: ꝑ hec ꝯtra oīa aduerſa muniamur. P. ✠ ¶ Sancti eulogij ꝯfeſſoris ⁊ pōtificis. Jntr. Statuit ei dn̄s. De cōfeſſorib⁹ in cōi. 308. Oratio.

Deus q̄ ſanctā huius diei feſtiuitatē in cōmemoratiōe ſācti eulogij ꝯfeſſoris tui atq̄ʒ pōtificis feciſti: preſta

familie tue: vt cuiꝰ hodie na/
talicia celebꝛamꝰ: eius apud
te meritis ꝛ precibus adiuue
mur. Per. Epl'a. Ecce ſacer-
dos. 308. Grad. Iurauit dñs.
fol. 310. All'a. ℣. Eulogi dei
põtifex/coheres chꝛi/angeloꝝ cõ
ciuis: noſtri ſis conſolatoꝛ ꝛ apud
deũ interceſſoꝛ. Euãg. Homo
qdã pegre. 311. Offer. Veri
tas mea. 313. Sec. Ua nobis
qũs dñe deꝰ ſemp vota pſol-
uere: qbꝰ ſcti eulogij ꝯfeſſo-
ris tui atqꝫ põtificis cõmemo
ratioẽ recolimꝰ: ꝛ p̃ſta: vt in
eiꝰ ſemp laude tuã gloꝛiã p̃di
cemus. P. Cõio. Beatus ſer/
uus. 313. Cõpl'. Sũptũ dñe
celeſtis remedij ſacramentũ/
ad ppetuã nobis puenire glo
riã/beatꝰ eulogius ꝯfeſſoꝛ ob
tineat. P. ❡ Joãnis ꝛ pauli
martyrũ. In reditu. ℟. Beati
martyres chꝛi. Ad miſſã. Intr.
Multe tribulatiões. i cõi de mar
ty. 297. Kyrie. de martyribꝰ.
Queſumus oĩpo- Oro.
tẽs deꝰ: vt nos gemina
ta leticia hodierne feſtiuitatis
excipiat: q̃ de beatoꝝ marty-
rũ ioãnis ꝛ pauli gloꝛificatio
ne pcedit: quos eadẽ fides ꝛ
paſſio/vere fecit eſſe germa-
nos. P. Epl'a. Hi ſũt viri mi
ſericoꝛdie. 298. Grad. Ecce
q̃ bonũ ꝛ q̃ iocũdũ. 300. Al
leluia. ℣. Iſti ſũt due oliue ꝛ duo
cãdelabꝛa lucẽtia ante dñm: habẽt
poteſtatẽ claudere celũ nubibꝰ/ꝛ
aperire poꝛtas eiꝰ: qa lingue eoꝝũ
claues celi facte ſunt. Proſa de
martyribꝰ. Euãg. Attẽdite a
fermẽto. 301. Credo. nõ dr̃.
niſi ſit dies dñicꝰ. Offer. Glo
riabunt in te. 303. Secr̃. Ho-
ſtias altaribꝰ tuis dñe placa-
tionis iponimꝰ/potẽtiã tuã/
in ſctõꝝ tuoꝝũ ioãnis ꝛ pauli
paſſioĩbꝰ/honoꝛãdo: ꝛ p eos
nobis imploꝛãdo veniã deli
ctoꝝ. P. Cõio. Et ſi coꝛã homi
nibꝰ. 304. Cõpl'. Sũpſimus
dñe ſanctoꝝ martyrũ tuoꝝ
ioannis ꝛ pauli ſolẽnia cele-
bꝛãtes celeſtia ſacramẽta: p̃-
ſta qũs: vt qd̃ tpaliter geri-
mus/eternis gaudijs ꝯſequa
mur. Per. ❡ Ladiſlai regis.
In reditu. ℟. Iuſtum deduxit.
Ad miſſam. Intr. Os iuſti. de
ꝯfeß. in cõi. 308. Kyriel'. de
Deus q beatũ ꝯfeß. Oro.
ladiſlaũ regẽ ꝛ confeſ-
ſoꝛem tuũ miro miſerationis
modo/delinquẽtẽ ad veniã/
ꝛ iuſtũ tranſtuliſti ad gloꝛiã:
p̃ſta qũs: vt quẽ habuimus
rectoꝛẽ in terris: eũ modo p-
tectoꝛẽ ſentiamꝰ in celis. P.
Epl'a. Dilectꝰ deo ꝛ hoibus.

fo. 308. Grad. Os iuſti. 310. Alla. Inueñi dauid. 310. Proſa. Noue laudis attol. vide extra. vel. Dilectꝰ deo. 311. Euãge. Nemo accẽdit. 312. Credo nõ dr. niſi ſit dies dñicus. Offer. Deſideriũ aíe. 313. Secre.

Hoſtias pie placationis clementie tue offerimꝰ oĩpotẽs deus: vt beati ladiſlai regis ⁊ ꝯfeſſoꝛis tui meritis ⁊ p̃cibꝰ placatus accipias: ⁊ clemẽter diſpẽſes. P. Cõio. Fidelis ſeruus. 313. Cõpl. Sacramẽta dñe ſalutaria ſumẽtes / clemẽtiã tuã humiliter exoramꝰ: vt interceſſiõe ſcti ladiſlai regis ⁊ ꝯfeſſoꝛis tui / p̃ſentibꝰ nõ deſtituamur ſubſidijs: ⁊ gaudijs pfruamur eternis. P. ¶ In vigilia ſancti petri. Introitꝰ.

D Icit dñs petro: cum eſſes iunioꝛ cigebas te: ⁊ ambulabas vbi volebas. cũ autem ſenueris extendes manus tuas / ⁊ alius te cinget: ⁊ ducet quo tu non vis: hoc autẽ dixit: ſignificãs qua moꝛte clarificaturus eſſet deũ. Ps. Celi enarrãt gloꝛiã dei: ⁊ opera manuũ eius annũciat firmamentum. Gloꝛia. Oratio.

Deus qui nos apoſtolorum tuoꝝ petri ⁊ pauli natalicia gloꝛioſa p̄ire concedis: tribue qm̃s eoꝛũ nos ſemper beneficijs p̃ueniri: ⁊ oꝛationibus adiuuari. P dn.

Lcõ actuũ Apoſtoloꝝ. iij. ca.

In diebꝰ illis. Petrus ⁊ ioannes aſcendebãt in templũ / ad hoꝛã oꝛatiõis nonã. Et quidã vir q erat claudus ex vtero matris ſue / baiulabaẗ: quẽ ponebãt quotidie ad poꝛtã templi / que dicitur ſpecioſa: vt peteret elemoſynã ab introeũtibus in templũ. Is cũ vidiſſet petrũ ⁊ ioannẽ incipientes introire in templũ: rogabat vt elemoſynã acciperet. Intuẽs autẽ in eum petrus cũ ioanne / dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos: ſperans ſe aliquid accepturũ ab eis. Petrꝰ aũt dixit. Argentũ ⁊ aurũ nõ eſt mihi: qđ aũt habeo hoc tibi do. In noĩe ieſu xp̃i naçareni / ſurge et ambula. Et apprehẽſa manu eius dextera / alleuauit eũ. Et protinus cõſolidate ſunt baſes eiꝰ / ⁊ plante: ⁊ exiliens ſtetit ⁊ ambulabat. Et intrauit cum illis in templũ: ambulãs / ⁊ exiliẽs / ⁊ laudãs deũ. Et vidit omnis populus eũ ambulantẽ / ⁊ laudantẽ deũ. Cognoſcebãt aũt illum: quoniaꝫ ipſe erat qui

ad elemoſynã ſedebat/ad ſpe ciosam portã tẽpli. Et repleti ſũt ſtupore ⁊ extaſi / in eo qđ contigerat illi. Grad. In omnẽ terrã. 294. Si hec vigilia in diẽ dñicũ euenerit/tũc dicať. Alla. de apl'is qđ placebit in cõi. 294. Secũdũ Joãnẽ. xxi.

In illo tpe. Dixit ieſus ſimoni petro. Simõ ioannis / diligis me plus his? Dicit ei. Etiã dñe/tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterũ. Simon ioannis / diligis me? Ait illi. Etiã dñe/tu ſcis quia amo te. Dicit ei iterum. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio. Simon ioãnis/amas me? Cõtriſtatus eſt petrus / qa dicit ei tertio / amas me: ⁊ dicit ei. Dñe/tu oĩa noſti: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce oues meas. Amẽ amẽ dico tibi: cuꝫ eſſes iunior cingebas te/⁊ ambulabas vbi volebas. Cũ autẽ ſenueris/extẽdes manus tuas/ ⁊ alius te cinget/⁊ ducet quo tu nõ vis. Hoc autẽ dixit ſignificãs/qua morte clarificaturus eſſet deũ. Offer. Mihi autẽ. 296. Sec. Munera domine tue glorificationis offerimus: que vt tibi pro noſtris grata ſint ieiunijs ſanctorum apoſtoloꝝ qñs deprecatio / quorũ ſolẽnia preuenimus / efficiat. Per. Prefatio cõis. Cõio. Simon ioannis diligis me plus his? dñe tu oĩa noſti: tu ſcis dñe quia amo te. Complẽ. Sũptis dñe remedijs ſempiternis / tuoꝝ mundenť corda fideliũ: vt apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli natalicia ĩſignia que corporalibus officijs exequũtur: pia cordis intelligentia cõprehendant. Per. Eodem die leonis pape. Orõ.

Deus qui beatũ leonem pontificẽ tuũ/ſanctorũ tuorũ meritis coequaſti: ꝯcede propitius: vt qui cõmemorationis eius feſta percolimus/vite quoqꝫ imitemur exempla. Per. Secr. Annue q̃ſumus dñe: vt interceſſiõe beati leonis hec nobis proſit oblatio: quaꝫ ĩmolando totius mũdi tribuiſti relaxari delicta. P. Cõpl. Deus qui anime famuli tui leonis eterne beatitudinis premia cõtuliſti: cõcede propitius: vt qui peccatorũ noſtrorũ pondere premimur: eius apud te precibus ſubleuemur. Per dñm.

¶ In die ſctoꝝ petri ⁊ pauli apl'oꝝ. In reditu Rx. Petre amas me. Ad miſſã. Introit⁹.

Nunc ſcio vere / q̄a miſit dominꝰ angelū ſuū ⁊ eripuit me d̄ manu herodis ⁊ de omni expectatiōe plebis iudeoꝝ. Ps. Domine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meam ⁊ reſurrectionem meā. Gloria patri. Kyriel. Magne deꝰ. Oratio.

Deus qui hodiernā diē apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli martyrio cōſecraſti: da eccleſie tue/ eoꝝ in oībus ſequi preceptū: ꝑ quos religionis ſumpſit exordiuȝ. Per. Hec ſola. Lectio actuū apl'oꝝ. xij.

In diebus illis. Miſit herodes rex manuſ vt affligeret quoſdā de eccleſia. Occidit aūt iacobū fratrē ioannis gladio. Videns aūt q̄a placeret iudeis/ appoſuit apprehēdere ⁊ petrū. Erāt autē dies açimoꝝ. Quē cū apprehēdiſſet miſit in carcerē: tradens q̄ttuor quaternionibuſ militū ad cuſtodiēdū volenſ poſt paſca ꝓducere eū populo. Et petruſ q̄dē ſeruabat̄ in carcere: oratio aūt fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deū pro eo. Cū aūt ꝓducturus eſſet eū herodes: in ipſa nocte erat petrꝰ dormiēs inter duos milites/ vinctꝰ catenis duabꝰ. Et cuſtodes ante oſtiū cuſtodiebāt carcerē. Et ecce angelus dn̄i aſtitit: ⁊ lumē refulſit in habitaculo carceriſ. Percuſſoq̄ȝ latere petri/ excitauit eū dicēs. Surge velociter. Et ceciderunt catene de manibꝰ eiuſ. Dixit aūt angelus ad euȝ. Precingere: ⁊ calcia te caligaſ tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi. Circūda tibi veſtimētū tuū/ ⁊ ſeq̄re me. Et exiēs ſeq̄bat̄ eū: ⁊ neſciebat/ q̄a verū eſt qđ fiebat ꝑ angelū. Exiſtimabat aūt ſe viſum videre. Trāſeūtes aūt primā ⁊ ſecūdā cuſtodiā/ venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē: q̄ vltro apta eſt eiſ. Et exeuntes/ ꝓceſſerūt vicū vnuȝ: ⁊ ꝯtinuo diſceſſit angelꝰ ab eo. Et petrꝰ ad ſe reuerſuſ/ dixit. Nūc ſcio vere: q̄a miſit dn̄s angelū ſuuȝ: ⁊ eripuit me de manu herodis/ ⁊ de oī expectatiōe plebiſ iudeoꝝ. Grad.

Cōſtitues eos ꝓ̄ncipes ſuꝑ oēm terrā: memores erūt noīs tui dn̄e. V. Pro patribꝰ tuis nati ſunt tibi

filij: ꝓpterea populi cōfitebunť tibi. A lla. ℣. Tu es petr⁹/ et ſup hāc petrā edificabo ecclesiā meaꝫ. ℣. Beat⁹es ſimō petre:qa caro et ſāguis nō reuelauit tibi ſed pater meus q eſt i celis. Proſa. P Etre ſūme xp̄i paſtoꝛ:ꝛ paule gentiū doctoꝛ. E ccleſiam veſtris doctrinis illuminataꝫ. P er circulū terre precatus adiuuet veſter. N am dn̄s petre celoꝝ tibi claues dono dedit. A rmigerū beniamin chꝛiſtus te/ſcit ſuū: vaſq̃ electuꝫ. M are planta te petre xp̄s ꝯculcare:tue dedit charitati. V mbꝛā tui coꝛpoꝛis: īfirmis debilibuſq̃ fecit medicinā. D octilogos philoſophos te paule chꝛiſtus dat vincere ſua voce. M ultiplices victoꝛias tu paule chꝛō ꝑ populos acqſiſti. P oſtremo victis oībus barbaris:ad arcē ſūmi ꝑgitis culminis.germanos diſcoꝛdes ſub iugo chꝛi pacatos iaꝫ coacturi. I bi neronis feritas/pꝛincipes apl̄oꝝ/ſ̄plijs plurimis victores:diuerſe te petre ꝛ paule addixerat pene moꝛtis. T e crux aſſociat:te vo gladius cruentus mittit chꝛiſto. Amē. Sc̄dm̄ Math. xvj.

I N illo tp̄e. Uenit ieſus in partes ceſaree philippi:ꝛ interrogabat diſcipulos ſuos/dicēs. Quē dicūt hoīes eſſe filiū hoīs? At illi dixerūt. Alij ioannē baptiſtā/alij autē heliam:alij vo hieremiā/ aut vnū ex ꝓphetis. Dicit illis ieſus. Uos aūt quē me eſſe dicitis? Reſpōdens ſimō petr⁹/ dixit. Tu es chꝛs fili⁹dei viui. Reſpōdēs aūt ieſus/dixit ei. Beat⁹es ſimō bariona:qa caro ꝛ ſāguis nō reuelauit tibi: ſed pater me⁹q in celis eſt. Et ego dico tibi: qa tu es petr⁹: ꝛ ſup hāc petrā edificabo ecclesiā meaꝫ: ꝛ poꝛte inferi nō p̄ualebūt aduerſus eā. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et q̄dcunq̃ ligaueris ſup terrā/ erit ligatū ꝛ in celis:ꝛ q̄dcūq̃ ſolueris ſup terrā/erit ſolutū et in celis. Credo dr̄. Offer.

C ōſtitues eos pꝛīcipes ſup oēm terrā:memoꝛes erūt noīs tui dn̄e: in oī pꝛogenie ꝛ gn̄atione. Secr.

H oſtias dn̄e q̄s noī tuo ſacrādas offerimus: apoſtolica ꝓſequať oꝛo:ꝑ quaꝫ nos expiari tribuas ꝛ defēdi. P. Prefatio de apl̄is. Cōi. T u es petrus:ꝛ ſup hāc petrā edificabo ecclesiā meā. Cōpl̄. Q uos celeſti dn̄e alimento ſatiaſti: apoſtolicis interceſſionib⁹ab omni aduerſitate cuſtodi. Per.

¶ In ꝯmemoꝛatiōe ſc̄i pauli apl̄i. In reditu ℟. Magnus ſctūs paulus. Ad miſſā

Scio cui credidi ⁊ certꝰ ſuz: qa potens eſt depoſitũ meuz ſeruare in illũ diẽ. Ps. Celi enarrãt gloriã dei: et opa manuũ eius annunciat firmamentũ. Glia. Kyriel. De aplis.

Deus q multitudinẽ gentiũ / beati Pauli apli pdicatiõe docuiſti: da nobis qſs: vt cuiꝰ natalicia colimus: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamus. P. De ſctõ petro fiat memoria p orones vt infra petri ad vicula. Lcõ eple bti pauli apli. Ad Galath. j.

FRatres. Notũ vobis facio euangeliũ / qd euangeliçatũ eſt a me: qa nõ eſt ſecundũ hoiem: neqꝫ eniz ego ab hoie accepi illud / neqꝫ didici: ſed per reuelationẽ ieſu chri. Audiſtis eni cõuerſationem meã aliquãdo in iudaiſmo: quoniã ſupra modũ pſequebar eccleſiam dei / ⁊ expugnabã illã: ⁊ pficiebã in iudaiſmo / ſupra multos coetaneos meos i genere meo: abũdãtiꝰ emulator exiſtẽs paternarũ mearũ traditionũ. Cuz [...]uit ei / q me ſegregauit de vtero matris mee: ⁊ vocauit per gratiã ſuã / vt reuelaret filiũ ſuũ in me / vt euãgeliçarẽ illũ in gentibꝰ: cõtinuo non acqeui carni ⁊ ſanguini: neqꝫ veni hieroſolymam ad anteceſſores meos apoſtolos: ſed abij in arabiã: ⁊ iteruz reuerſus ſuz damaſcũ. Deinde poſt annos tres / veni hieroſolymã videre petrũ: ⁊ manſi apud eũ diebꝰ quindecim. Aliũ autẽ apoſtoloꝝ vidi neminẽ / niſi iacobũ fratrẽ dñi. Que aũt ſcribo vobis ecce coram deo / qa nõ mentior. Deinde veni in partes ſyrie ⁊ cilicie. Erã autẽ ignotus facie eccleſijs iudee / q̃ erant i chro ieſu. Tm̃ autẽ audituz habebãt: quoniã qui perſequebãt nos aliquando / nũc euãgeliçat fidẽ: quã aliquãdo expugnabat. Et i me glorificabãt dñm ieſũ chrm. Grad. Qui operatus eſt petro in apoſtolatu operatus eſt ⁊ mihi inter gentes: ⁊ cognouerũt gratiã dei que data eſt mihi. V. Gratia dei in me vacua nõ fuit: ſed gratia eiꝰ in me ſemper manet. Alla. V. Magnus ſctũs paulꝰ vas electiõis: vere digne eſt glorificãdus. Proſa. Petre ſũme xpi paſtor. vts. Euãgeliũ. Ecce nos reliqmus. 296

Credo dr. Offer. Mihi autez nimis honorificati ſunt amici tui de⁹: nimis ꝯfortat⁹ eſt pricipatus eoꝝ. Secr. Eccleſie tue que/ ſumus dñe/preces ⁊ hoſtias apoſtolica ꝯmẽdet orõ: vt qđ p illoꝝ gloria celebram⁹: nobis ꝓſit ad veniã. P. Prefatio d̃ aplis. Cõi. Amẽ dico vobis: ꝙ vos q̃ reliqſtis oia ⁊ ſecuti eſtis me: centuplũ accipietis: ⁊ vitã eternã poſſidebitis. Cõplen. Perceptis dñe ſacramentis ſubdito corde rogam⁹ ⁊ petimus: vt ĩtercedẽte btõ paulo apl̃o tuo nobis ꝓficiãt ad medelã: q̃ p illi⁹ geſta ſũt paſſione. p. ¶ Si octaua ſcti ioãnis venerit ĩ dñicã. Ad ꝓceſſionẽ añ. O crux. In reditu ℟. Inter natos. ¶ In octaua ſcti ioãnis baptiſte ad miſſã p totũ vt ĩ die ſctõ. Kyriel'. p octaſ.

Preſta q̃s oms de⁹: Orõ. vt eccleſia tua q̃ iterato natiuitatẽ precurſoris filij tui dñi nr̃i ieſu chr̃i ioãnis baptiſte ĩ octaua venerat: ipſo p ea apud miſericordiã tuã interueniente/a peccatis oĩbus te miſerante liberari mereatur. Per eũdẽ. Proſa in octaua.

Inter natos mulierũ (vt teſtat verbũ verũ) nullus maior ꝓdijt Saluatoris p̃curſore: cui⁹ ort⁹/ mirõ more miris ſignis claruit. Pater ſenex/ mater an⁹: quos fecũdat dei manus: gaudẽt puerperio. Prohibebat partuz etas: iuuẽtutis vltra metas laborabãt ſenio. Thura litãs regi celi/ dũ non credit gabrieli/pater mutus tacuit. Ut parẽtes infecũdi genuere iubar mũdi: vox ad patrẽ redijt. Mater matrẽ ſalutauit: ⁊ ioannes exultauit/matris clauſus vtero. Preconat preco regez: ⁊ nature vincit legẽ ſenſus hic ĩ puero. Nondũ natus/nondũ natũ/ ſenſit vates: vatem vatũ naſciturũ/ ſpũ. Cui⁹ virt⁹ ſctitatis mũdat illũ a peccatis/vẽtris ſub accubitu. Solẽ preibat lucerna: cuius luce lux ſuperna/lucet ſine termino. Uox clamãtis in deſerto monet oẽs in apto: viã parẽt dño. Uerbũ/preit vox/naſcẽdo/ p̃dicando/ monendo/baptizando populos. Hic vẽturo viã parat: ſic ſerenti ſulcos arat: conuertit incredulos. Hic baptiſmo ieſum merſit: qui pcti ſordes terſit / ſanguinis antidoto. Speciale dat ei: ſingulare donum dei / demonſtrare digito. Certe magnũ eremitã/ preſentẽ ſpreuiſſe vitã / contẽpſiſſe ꝓſpera. Mel ſilueſtre cib⁹ vilis/⁊ cameli texta pilis veſtis: ꝓbat aſpa. Hic dũ legez dei zelat/ crimẽ herodis reuelat/arguẽdo publice. Lui-

tate puellari mox eſt miſſus ↄ̃col-
lari/vite vir angelice. R. ex deui-
ct⁹ſic ꝓcinctu / herodiadis inſtin-
ctu fedauit ↄuiuiũ. M artyr chꝛi
paſſus mortẽ/eſt aſſũptus itra ſor-
tẽ ſupnoꝝ ciuiũ. Q uo/nos ſuos
laudatores poſt p̃ſſuras ⁊ labores
aſſumat ad brauiuz. Amẽ. Credo
dicit. Secr. I n tuo ↄſpectu
dñe q̃s talia noſtra ſint mu-
nera:q̃ intercedẽte btõ ioãne
baptiſta/⁊ te placare valeãt:⁊
nos tibi placere ꝑficiant. P.
Cõpl. D e⁹ q nos bti ioãnis
baptiſte ſolennia frequẽtare
cõcedis: p̃ſta q̃s:vt ⁊ deuotis
mẽtib⁹ eadẽ celebꝛem⁹:⁊ ei⁹
patrocinio ꝓmerẽte/plene ca
piam⁹ ſecuritatis augmẽtuz.
Per. ¶ Infra octauã petri ⁊
⁊ pauli. Intr. Mihi aũt nimis.
de apl'is i cõi. 293. Kyrielei
ſon de apl'is. Oĩo p octauã cũ
ſecr. et cõpl. vt in die ſctõ. Cũ
ho de ſctis petro ⁊ paulo ex-
tra octauã tenet: tunc oĩo ſe-
quens cũ ſecr. ⁊ cõpl. dicent.
E Xaudi nos de⁹ ſalutaris
noſter: ⁊ apl'oꝝ tuoꝛuz
petri ⁊ pauli nos tuere pꝛeſi-
dijs/quoꝝ donaſti fideles eſ
ſe doctrinis. P. Epl'a. Iã nõ
eſtis. 293. Grad. Nimis ho-
noꝛa. 294. All'a. Non vos me ele
giſtis. 294. Proſa. Petre ſũme

xp̃i. 237. Euãg. Hoc eſt p̃ce-
ptũ. 295. Credo ſemp dicit.
Offer. In oẽʒ ter. 296. Secre.
M unera dñe tue gloꝛifica-
tiõis offerim⁹:q̃ vt tibi ꝑ no-
bis grata ſint/eoꝝ q̃ms dep-
catio efficiat/quoꝝ ſolẽnia ce
lebꝛamus. Per. Pꝛefatio de
apl'is. Cõio. Vos q ſecuti. 297.
Cõpl'. S ctã nos tua q̃s dñe
ſũpta viuificẽt: ⁊ itercedẽtib⁹
ſctis apl'is tuis petro ⁊ paulo/
miſericoꝛdie ſempiterne p̃pa
rẽt expiatos. P. ¶ Infra eti-
am octauã ſctoꝝ petri ⁊ pauli
Epl'e. Grad. All'a. Euãgeliũ.
Offert. Cõio. mutant de cõi
apl'oꝝ. ¶ In vigilia viſitati-
onis marie. Ad miſſã. Intro.
Roꝛate celi. vtš. i die annũcia-
tiõis marie. 217. ⁊ ſi hec vigi
lia venerit in dñicã. Kyriel.
fit de btã ꝟgine qd canit die-
bus ſabbatinis. ſine Et in ter
ra. Die aũt feriali oĩa feriali-
ter fiũt. nec grad. reiteratur.
T Ue ſanctificatio - Oĩo.
nis arce marie dñe de⁹/
que te nouẽ menſib⁹ baiula-
uit/fac nos debita veneratio-
ne feſta pagere: in q̃ ipſe di-
gnatus es/clauſuz ꝓphetã in
vtero eliſabeth viſitare. Qui
viuis. Lctõ libꝛi apocalypſis
beati Ioannis apl'i. xij. cap.

SIgnū magnū apparuit in celo. Mulier amicta ſole/ꝛ luna ſub pedibꝰ eiꝰ: et in capite eiꝰ corona ſtellaruʒ duodecim: ꝛ in vtero habēs/ ꝛ clamabat parturiēs: ꝛ cruciat̄ vt pariat. Et peperit filiū maſculū: q̄ recturus erat oēs gētes in virga ferrea. Et raptus eſt filius eiꝰ ad deū/ꝛ ad thronū eiꝰ. Grad. Benedicta ꝛ venerabi. iſra de beata virgine. fo. 322. die dñico cantat̄. Alla. ℣. Prophete ſcti p̄dicauerūt naſci ſaluatorem de virgine matre ſctā maria. Euāgeli. Cū eſſet deſpōſata. vide in vigilia natiuitatis dñi. fol. 9. Credo vī dñicale die dñico, al's nō dicit̄. Offer. Felix nāq; de btā virgine. 322. Secr. Viſita nos in ſalutari tuo dñe: q̄ marie viſcera tua dignatꝰ es p̄ſentia viſitare: ꝛ p̄ glorioſaʒ matris tue qua eliſabeth viſitauit exultationē/nos ad perennē digneris p̄ducere habitationē. Qui vi. Prefatio cōmunis. Cōio. Beata viſcera. de btā v̄gie. 322. Cōpl. Saciati ꝛ inebriati celeſtibꝰ alimentis/ fac nos q̄ms dñe eterna fruitiōe ꝯſeq: q̄ myſticis ſumpſimꝰ ſacramentis. P. Miſſa ꝯcludat̄ p̄ Benedicamus dñi. vī dñicale ſi i dñicā vigilia venerit.

¶ Nota ſi feſtum viſitatiōis marie in dñicam venerit. Ad p̄ceſſionez R. Magnificat aīa. cuʒ ℣. In reditu R. O p̄clara. Alia vt p̄riꝰ.

¶ In die viſitatiōis Marie. Ad miſſā. Intr.

Audeamꝰ oēs in dño diez feſtuʒ celebrantes: in honore marie v̄ginis: de cuius viſitatione gaudent angeli ꝛ collaudāt filiū dei. Ps. Eructauit cor meū verbum bonuʒ: dico ego opa mea regi. Glia. Al. Fecit mihi magna q̄ potēs eſt: ꝛ ſctm̄ nomē eius. Gloria. Kyrie. Fons bonitatis. Oro. Que tm̄ hodie dr̄.

DEus q̄ nos p̄ſentē feſtiuitatē in ieſu chriſti filij tui ꝛ marie v̄ginis matris eiꝰ laudibꝰ venerari feciſti: p̄ſta q̄s: vt q̄ eiuſdē v̄ginis humilitatis ꝛ gaudioꝝ q̄bus eliſabeth viſitauit ſolēnia celebramus: in eoꝝ memoria ꝛ gaudijs iugiter maneamꝰ. P eūdem. Alia oꝛo p̄ totā octauā.

DEus q̄ in viſitatiõe leta
bũde ꝟginis marie ieſu
chr̄i filij tui gerule/noue lau/
dis p̄conijs magnificari volui
ſti: ei⁹ p̄cib⁹ ⁊ meritis talẽ no/
bis q̄s tue viſitatiõis gratiã
tribue: quaten⁹ nũc ⁊ ſemp̄ te
magnificare mereamur. Per
eũd. Lcõ libri ſapiẽtie. Cãti/
corũ. ij. c.

ECce iſte venit
ſaliẽs i mõtib⁹/trãſiliẽs
colles. Similis eſt dilect⁹ me⁹
capree/hinuloq; ceruoꝝ. En
ipſe ſtat poſt parietẽ noſtrũ:
reſpiciẽs p feneſtras: ꝓſpici/
ens p cãcellos. En dilect⁹ me⁹
loqtur mihi. Surge/ ꝓpera
amica mea/colũba mea/ for/
moſa mea/⁊ veni. Jam enim
hyems trãſijt: imber abijt ⁊ re
ceſſit: flores apparuerũt i ter
ra noſtra: tẽpus putatiõis ad/
uenit. Vox turturis audita eſt
in terra noſtra. Ficus ꝓtulit
groſſos ſuos: vinee florẽtes
dederũt odorẽ ſuũ. Surge ꝓ/
pera amica mea/ſpecioſa mea
⁊ veni/colũba mea i forami/
nib⁹ petre/i cauerna macerie.
Oſtẽde mihi faciẽ tuã: ſonet
vox tua i auribus meis. Vox
enĩ tua dulcis/⁊ facies tua de/
cora. Grad. Audi filia ⁊ vide
⁊ inclina aurẽ tuã: qa ↄcupiuit rex
ſpeciẽ tuam. ℣. Specie tua ⁊ pul
chritudine tua intẽde ꝓſpere ꝓce
de ⁊ regna. Alla. ℣. Aue ſtillãs
melle aluearium: aue veri ſalomõis
ferculũ: aue verbi dei tu ſacrariũ:
aue deitatis receptaculum/maria.

AUe ꝟbi dei parẽs: Proſa.
virginũ humilitas. Aue
oĩ nodo carẽs: humilis ꝟginitas.
Gaude q̄ ſic grauidaris: nec gra
uaris filio. Gaude q̄ ſic onera/
ris: onere gratiſſimo. Salue ieſ
ſe ſtirpe orta: virgula fructifera.
Salue clauſa tẽpli porta: ſoli deo
puia. Plaude vell⁹ gedeonis ro
re madẽs pneumatis. Plaude
pellis ſalomõis/pulchrior pre ce/
teris. Vale iacob micãs ſtella: cir
cũluſtrãs maria. Vale ↄſignata
cella: rub⁹ i vi flãmea. Euge ſo/
le q amicta: ſolẽ gignis ſtellula.
Euge q ſis p̄electa: ſcala celi ful
gida. Pãge auroꝛa ↄſurgẽs: lu/
ce noui ſiderꝫ. Pãge arca: trina
ferẽs chariſmata miſerꝫ. Eia ma
gnificat tua ieſũ xp̄ꝫ aĩa. Eia tecũ
vt laudem⁹ ora dulcis maria. Amẽ.

IN illo tp̄e. S. lucam. j.
Exurgẽs maria/abijt in
mõtana cũ feſtinatiõe in ciui
tatem iuda: ⁊ intrauit in do/
mũ çacharie/⁊ ſalutauit eliſa
beth. Et factuz eſt/ vt audiuit
ſalutationẽ marie eliſabeth/
exultauit infans in vtero ei⁹.
Et repleta eſt ſpũ ſancto eli/

ſabeth:⁊ exclamauit voce magna/⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres:⁊ benedict⁹ fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce eniz vt facta eſt vox ſalutatiõis tue in aurib⁹ meis/exultauit in gaudio infans i vtero meo. Et beata q̃ credidiſti: qm̃ perficient ea que dicta ſunt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat anima mea dñm. Et exultauit ſpiritus meus/in deo ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatē ancille ſue:ecce eniz ex hoc beatã me dicēt oēs generatiões. Quia fecit mihi magna qui potēs eſt:⁊ ſanctũ nomē eius. Et miſericordia eius a ꝓgenie in ꝓgenies/timētibus eũ. Fecit potētiã in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mēte cordis ſui. Depoſuit potentes de ſede:⁊ exaltauit humiles. Eſuriētes impleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael puerum ſuũ: recordatus miſericordie ſue. Sicut locut⁹ eſt ad patres noſtros: abraã ⁊ ſemini eius in ſecula. Māſit aũt maria cum illa/q̃ſi mēſibus tribus:⁊ reuerſa eſt in domũ ſuã. Credo vſ ꝑ totã octauã. Offer. Aue maria gratia plena dñs tecuz / benedicta tu in mulieribus:⁊ benedict⁹ fructus vētris tui. Secr. Salutaris victime oblatione tibi deus pater oı̄potēs ı̄molamus/ ſuppliciter deprecãtes: vt ſicut intemerate virginis marie viſcera ieſu chriſti filij tui gloria illuſtraſti/ ꝙ te in ſpiritu exultatiõis ⁊ leticie magnificaret: ita penetralia cordis noſtri ſpũſſcti digneris ſuauitate ꝑfundere: q̃tenus ſacro delibuti chariſmate /veniã cõſequi peccatorum:teqꝫ nũc ⁊ ſemꝑ pijs mētibus magnificare mereamur. Per eundē. eiuſdē. Prefatio. Et te in viſitatiõe. Cõio. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te de⁹ in eternũ all'a. Cõpl. Refecti et renouati ſacro celeſtis alimonie pabulo/imēſaz clementiã tuã flagitam⁹ dñe de⁹ noſter:vt q viſitationis feſta peragim⁹: in ieſu chñi filij tui et marie laudib⁹ indefinēter maneam⁹. Qui tecũ. ¶ Eodez die ſancte marie/ꝓceſſi ⁊ martiniani fit cõmemora. Si placebit officiũ. Intr. Judicãt ſci gētes. de marty. in cõi. 297.

Deus q nos ſctõꝝ Orō. tuoꝝ/ꝓceſſi ⁊ martiniani ꝯfeſſiõib⁹ glorioſis circũ-

das ⁊ ꝓtegis : p̄ſta nobis q̄s
⁊ eoꝝ imitatiōe ꝓficere/⁊ in-
terceſſiōe gaudere. P. Ep̄la.
Expectatio iuſtorū. fo. 298.
Grad. Exultabūt ſcti. 300. Al
leluia. Iudicabūt ſcti. 300. Euā-
geliū. Sedēte ieſu ſupra mō
tez. 302. Offer. Gloriabunť in
te. 303. Secr. S uſcipe dn̄e
preces ⁊ munera: que vt tuo
ſint digna ꝯſpectui / ſanctoꝝ
tuorū precibus adiuuemur.
Per. Cōio. Aīa noſtra. 304.
Cōpl. C orporis ſacri ⁊ pre-
cioſi ſanguinis repleti libami
ne/q̄s dn̄e deus noſter: vt qđ
pia deuotiōe gerim⁹/certa re-
dēptiōe capiam⁹. Per eūdē.

¶ Infra octauā viſitationis
ſctē marie oīa vt ī die. Kyrie
lei. de btā vgīe. Allīa cū ſeq̄n-
tibus pſīs mutādo. A llīa. ℣.
O maria mater xp̄i mōtana q̄ adi
ſti: ⁊ cognatā ſalutaſti: cōſilij mater
caſti/audi nos dulcis ⁊ pia: natuz
nobis cōcilia. Aliud. A llīa. ℣.
Maria mater xp̄i q̄ mōtana adij̄ſti
nobis aſſis ī agōe tua īterceſſiōe.
I Llibata mēte ſana Proſa.
vgo/abij̄t in mōtana ſalutā-
do grauidā. O nus ferēs pſuaue
roborata ſumpto aue: ſenē mulcet
pauidā. H āc vt vidit hec matro
na eliſabeth/ingt: dona quis mihi
tot tribuit. A d me mater q̄ ve-
niret dei: talē nō ſitiret qs hoc ne
phas īduit. N ate clauſus vnde
ouas nou⁹: cernēs ꝓles nouas: qſ
te ſcire docuit: N ouo nou⁹ gra-
tulať: mater matrē amplexať: totū
de⁹ voluit. E ya ambit illa illaz/
matrē dei ⁊ ancillā: hec eā ſimili-
ter. S acra virgo pacti rata: ma-
gnificat voce grata decātat humi-
liter. A ue flore redimita/rore
diuo inſignita/nos p̄camur reſpi-
ce. N os immūdos labe/mūdes/
nō aggraues ſed fecūdos/ꝯcores
O magnifice. Amē. Alia pſa.
D Ecet hui⁹ cunctis horis fe-
ſti voce dulcioris/facere memo-
riā. N ec indignū ſed benignuz/
voce cordi dare ſignū/marie ī glo
riā. I nnouemus mēte ſana: ma
ter q̄ petit mōtana/ſalutare graui
dā. P aranympho comitata/fue
ratq̄ ſalutata: ſenē mulcet pauidā.
R em mirať hec matrona/vnde
ingt tāta dona mihi danť hodie.
A d me veniret q̄ illa mater dei
⁊ ancilla/ſceptrū oīs glīe. G au-
det clauſus ſua matre: ſentit prolē
ſine patre: agnū dei p̄dicat. E rit
magnus infās rite: regē celi agnū
vite clauſus/plauſu indicat. N e-
quit ſenex immorari: rapit manus
manu pari ⁊ nimis celeriter. E x
ultabat more miro: circumplexa
hanc in gyro/ſalutando dulciter.
C lamat ſenex voce clara ample-
xata:

xata: tot ꝑclara inſignia deo chara voce pandēs veteri. S alue / īter mulieres te reſpexit celi heres: meruiſti ꝙ videres caſta fructum vteri. I lla ſed repudiauit: laudē deo aſſignauit: quādo ſupplex decantauit ꝯtexēs magnificat. C lemēs virgo atqꝫ pia / tu nos foue o maria: partus nāqꝫ tis nos qa ſoſa ſpes viuificat. Amē. Alia.

O Felicē genitricē / cuiꝰ caſta viſcera M eruere ꝯtinere / continētem oīa. F elix vēter / quo clemēter deus formā induit. F elix pectꝰ / in quo tectꝰ rex virtutū latuit. F elix aluꝰ / quo fit saluꝰ hō fraude ꝑditus. F elix ſinus: quo diuinus requieuit ſpūs. H ac in domo deus homo fieri diſpoſuit. H ic abſcōſus piꝰ ſponſus / nouā formā induit. H ic nature frangens iura / nouo ſtupet ordine. R erum vſus eſt excluſus / in ꝑſenti v̉gine. O mamilla / cuiꝰ ſtilla fuit eius pabulū. Q ui dat terre fructū ferre paſcit omne ſeculū. O maria mater pia finis ⁊ exordium. P oſce natū: vt optatū det nobis remedium. Q uo ſanati ſauciati / ſine ſordе vulnerū. T rāſferamur ⁊ ducamur in ſanctoꝝ numerū. Amen.

¶ Dñica currenti infra octauas viſitatiōis marie. Ad ꝓceſſionem. O crux. In reditu ℟. O ꝑclara. ¶ Proceſſio v̄o aliquo die cōpetēti infra octauas viſitationis fit ad horenā: vnde pacta miſſa cātatur. Exurge dñe. In ꝓceſſione cantaꝛ añ. Protege dñe. Poſt hoc ℟. Sūme trinitati. cū ℣. Deinde. ℟. Te ſctm̄ dñm. cū ℣. Tādez ſi neceſſe fuerit. ℟. Inter natos. Eccleſiā v̄o itrādo ℟. O ꝑcl[illegible]ra. cū v̄ſu ſuo. Quo finito ꝑſbyteri canūt aīas. Ueni ſctē ſpūs. Per ſignū crucꝫ. Magnificet dñm. Uir iclyte. cū alijs ꝯſuetis. ⁊ in fine de oibꝰ ſctis Scti dei oēs. Oꝛonibꝰ p ꝑlatū ⁊ ℣. cōpetentibꝰ eis adiunctis. Interponēdo etiā oꝛonē de viſitatiōe marie q̄ fit per octauā. Demū ſi eṗs adeſt / dat benedictionē. In reditu letania Aufer a nobis. cōtinuaꝛ ad finē. Intrādo v̄o cathedralē eccleſiā / cantaꝛ ℟. Are dei. cum v̄ſu. oꝛone ⁊ ℣. d̄ ſcō ſtaniſlao adiūcta. ✠ ¶ In trāſlatione ſci thome apli p totū de aplis.

O Mnipotēs ſempi- Oꝛo. terne deꝰ: q nos idoneos eſſe nō perpēdis ad maieſtatē tuā ſicut dignū eſt exorandū: da ſanctū thomā apoſtolū tuū ꝓ noſtris ſupplicare pctis: quē digne poſſis audire. P. Secr. E xaudi dñe ꝑces noſtras: ⁊ vt digna ſint

munera q̄ oculiſ tue maieſtatis offerimus/apl'i tui thome nobis aſſit ſubſidium. Per. Cōpl'. Intēde precamur altiſſime vota q̄ reddim⁹: ⁊ tibi placita fieri beati thome apl'i tui p̄cib⁹ (cui⁹ deferunt̄ honore) ɔcede. P. ¶ In trāſlatione ſancti martini. Orō.

Deus q populo tuo eterne ſalutis beatū martinū miniſtrū cōſtituiſti: p̄ſta qm̄s: vt quē doctorē vite habuimus in terris/ interceſſorē ſemper habere mereamur in celis. Per. Sec. Hoſtias tibi dn̄e laudis tuis altarib⁹ adhibemus: quas tibi eius patrocinio credimus cōmēdandas/ cuius nos voluiſti votis ad tue pietatis puenire noticiā. Per. Cōpl'. Sacramēta ſalutis noſtre pcipiētes/ɔcede qm̄s miſericors de⁹: vt beati martini ɔfeſſoris tui atq; pōtificis nos vbiq; interceſſio adiuuet/ in cuius veneratiōe hec tue obtulimus maieſtati. Per. ¶ Procopij abbatis.

Plenam in nobis Orō. eterne ſaluator tue virtutis operare medelā: vt qui p̄clara bti procopij ɔfeſſoris tui merita veneramur: ipſius adiuti ſuffragijs/a cūctis animarū noſtrarū liberemur lāguorib⁹. Per. Secr. Accepta tibi ſit dn̄e qm̄s hec oblatio ſalutaris: vt ſicut btō procopio cōfeſſori tuo pficit ad honorē: ita nobis famulis tuis pficiat ad ſalutē. P. Cōpl'. Quod a te dn̄e deſcēdit ad nos/ad te q̄s a nobis aſcēdat: et intercedēte btō procopio cōfeſſore tuo purificet/ quos redemit ieſus chr̄s dn̄s noſter. Qui tecū. ¶ Eodē die vdalrici confeſſoris. Oratio.

Deus qui hodierne feſtiuitatis diē bti vdalrici cōfeſſoris tui atq; pontificis trāſitu glorioſam feciſti: ɔcede ppitius: ſic nos tāti patroni atq; doctoris merita venerari in terris/ vt ipſius apud te patrocinia ſentiamus in celis. Per. Secr. Propitiare dn̄e qm̄s ſupplicationib⁹ noſtris: ⁊ interueniēte p nobis btō cōfeſſore tuo atq; pōtifice vdalrico/his ſacramētis celeſtibus ſeruiētes/ab oī culpa liberos eſſe cōcede: ⁊ purificāte nos gratia/eiſdē qbus famulamur myſterijs emūdemur. P. Cōpl'. Sancti ɔfeſſoris tui atq; pōtificis vdalrici tribue nobis qm̄s dn̄e ſupplicationib⁹ foueri: vt cuius

depoſitionem annuo celebra
mus obſeqo:ei⁹apd te inter-
ceſſionib⁹adiuuemur ꝛ meri
tis.P. ¶ Octaua ſctoꝝ petri
ꝛ pauli ſi venerit in dñicam
ad pceſſionẽ añã. O crux. In
reditu ℟. Ciues apoſtolorum.
Ad miſſã. Intr. Sapientiã ſctõ
rũ. de marty. in cõi. 297. Oro.
DEus cuius dextera/bea
tũ petrũ ambulãtem in
fluctib⁹ne mergeret erexit:ꝛ
coapoſtolũ eius paulũ tertio
naufragãtẽ de pfundo pela-
gi liberauit:exaudi nos ppi-
tius ꝛ ↄcede:vt amboꝝ meri
tis eternitatis gloriã ↄſequa
mur. Qui vi. Epl'a. Hi ſũt vi
ri miſericordie. 298. Grad.
Iuſtoꝝ aie. 300. Alla. In oẽz ter
rã. 294. Proſa. Petre ſumme.
fol. 237. Scdm Matth. xiiij.
IN illo tpe. Iuſſit ieſus
diſcipulos ſuos aſcẽde
re in nauiculã:ꝛ pcedere euz
trãs fretũ: donec dimitteret
turbas. Et dimiſſa turba/aſcẽ
dit in montẽ ſolus orare. Ve
ſpere aũt facto ſolus erat ibi.
Nauicula aũt in medio ma-
ri iactabat fluctib⁹: erat eniz
ↄtrarius vẽtus. Quarta aũt
vigilia noctis/venit ad eos
ambulãs ſupra mare. Et vi-
dẽtes eũ ſupra mare ambulã
tẽ:turbati ſũt/dicẽtes:qa fan-
taſma eſt. Et pre timore cla-
mauerũt. Statimqꝫ ieſus lo-
cutus eſt eis/dicens. Habete
fiduciã:ego ſuz/nolite time-
re. Reſpõdẽs aũt petrus/di-
xit. Dñe/ſi tu es/iube me ve-
nire ad te ſup aquas. At ipſe
ait. Veni. Et deſcẽdẽs petrus
de nauicula/ambulabat ſup
aquã/vt veniret ad ieſuz. Vi
dẽs ꝟo vẽtũ validũ/timuit.
Et cuz cepiſſet mergi/clama-
uit dicẽs. Dñe ſaluũ me fac.
Et ↄtinuo ieſus extẽdẽs ma
nũ:apprehẽdit euz/ꝛ ait illi.
Modice fidei/quare dubita-
ſti? Et cũ aſcẽdiſſet in nauicu
lã/ceſſauit vẽtus. Qui aũt in
nauicula erãt/venerũt ꝛ ado
rauerũt eũ/dicẽtes. Vere fili-
us dei es. Credo dicit. Offer.
Exultabũt ſcti. 303. Sec. MU
nus populi tui dñe qm̃s apo
ſtolica interceſſione ſctifica:
noſqꝫ a pctõꝝ noſtroꝝ macu
lis emũda. Per. Prefatio de
aplis. Cõio. Iuſtoꝝ aie. 303.
Cõplẽ. PIgnus eterne vite
capiẽtes humiliter te dñe im
ploramus:vt apoſtolicis ful-
ti patrocinijs:qd in imagine
ↄtingim⁹ſacramẽti: manife-
ſta pceptiõe ſentiamus. Per.
¶ Vuilibaldi epi ꝛ ↄfeſ. Oro.

P Ropitiare dn̄e populo tuo:vt quē feſtiue ſolēnitati bti vilibaldi cōfeſſoꝛis tui atq̄ pōtificis frequēter tribuis itereſſe/ ꝓtectione ꝑpetua ſemꝑ faciaſ eſſe ſecurum. Per. Secr. A ccepta ſit i cōſpectu tuo dn̄e noſtra oblatio:⁊ eius nobis fiat ſupplicatiōe ſalutaris/ꝓ cuiꝰ ſolēnitate deferr̄. Per. Cōplen. R epleti alimonia celeſti queſumus dn̄e/intercedente beato vilibaldo ↄfeſſoꝛe tuo/miſericoꝛdie tue gratiā conſequi mereamur. Per dn̄m. ¶ Kiliani ⁊ ſocioꝝ eiꝰ. Ořo.

D Eus qui ſanctoꝝ martyrum tuoꝝ kiliani ⁊ ſocioꝝ eiꝰ mentibꝰ virtutē cōſtantie in paſſiōe aſpiraſti:cōcede ꝓpitius: vt ſicut illi deuicto ꝑſecutoꝛe coꝛonari a te meruerūt/ita nos eoꝝ interuentiōe tua ſemper ꝓtectione defende:vt ad eterne beatitudinis gaudia ꝑuēire mereamur.p. Secr. S int qm̄s dn̄e noſtra tibi munera grata: qa tūc eadē in ſanctoꝝ tuoꝝ kiliani ſocioꝛūq̄ eiꝰ digna cōmemoratione deferimꝰ: ſi actꝰ illoꝛū pariter ſubſequamur. Per. Compl̄. P roteɡe dn̄e plebē tuam:⁊ quam martyrū tuoꝝ kiliani:colonati ⁊ totnani aſſidua tribuis feſtiuitate deuotaȝ: tibi placitā fieri pꝛecibus concede ſctōꝝ. Per. ¶ Nota ſi octaua viſitatiōis marie in dn̄icam venerit ad ꝓceſſionē. O crux. In reditu. O pꝛeclara. Alia vtē. ¶ In octaua viſitatiōiſ marie ad miſſā oīa vt in die: dn̄ica currēti infra octauā/ ⁊ i octaua eiꝰ. Kyrieleiſō ꝑ octauas. Epl̄a ⁊ euāgeliū ⁊ alia oīa vt in die. ¶ Septeȝ fratrū martyrū. Intr̄. Laudate pueri. de marty. in cōi. 297. Kyriel̄. triū lectionuȝ. Ořo.

P Reſta qm̄s omnipotēs deus:vt q glorioſoſ martyreſ tuoſ ſiluanū/vitalē/marcialē/ianuariū/felicē/ philippū ⁊ alexandrū foꝛtes in ſua ↄfeſſiōe cognouimus: pios apud te in noſtra interceſſiōe ſentiamus. P. Epl̄a. Mulierē foꝛtē. 315. Grad̄. Uindica dn̄e ſā. 300. A lla. ℣. Laudate pueri dn̄ȝ:laudate nomen dn̄i. ℣. Sit nomen dn̄i benedictū:ex hoc nūc ⁊ vſq̄ i ſeculū. S. matth. xij.

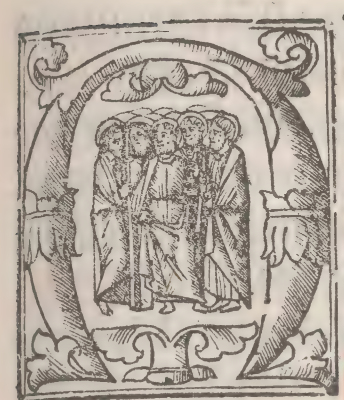
I N illo tp̄e. Loquēte ieſu ad turbas:ecce mater eius et fratres ſtabant foꝛis/ querētes loqui ei. Dixit aūt ei quidam. Ecce mater tua/⁊ fratres tui foꝛis ſtant/querē-

tes te. At ipſe reſpondens / di
centi ſibi / ait. Que eſt mater
mea: ⁊ qui ſunt fratres mei?
Et extendens manũ in diſci-
pulos ſuos dixit. Ecce mater
mea / ⁊ fratres mei. Quicũq;
enim fecerit voluntatẽ patris
mei qui in celis eſt: ipſe meus
frater / ⁊ ſoror ⁊ mater eſt. Of
fer. Anima noſtra. 303. Secr.
Sacrificijs preſentibus dñe
qm̃s intende placatus: et in-
tercedentib⁹ ſanctis tuis / de-
uotioni noſtre pficiant et ſa-
luti. P. Cõio. Quicũq; fecerit.
fo. 304. Cõpl. Quesum⁹ oĩ-
potẽs deus: vt interceſſione
ſanctoꝝ tuoꝝ illius ſalutaris
capiamus effectu: cuius per
hec myſteria pignus accepi-
mus. Per. ¶ In trãſlatione
ſcti benedicti. Intr. Os iuſti.
de ꝯfeſſorib⁹ in cõi. 307. Ky
rieleiſon triũ lectionũ. Oro.
Deus q btm̃ bñdictũ cõ-
feſſorẽ tuũ in terris vi-
ta laudabili decoraſti / ⁊ in ce
lis eterna gloria ſublimaſti:
ei⁹ qm̃s ſuffragantib⁹ meritis
vita noſtra apud te cõmende
tur. P. Epl'a. Dedit dñs cõ-
feſ. 309. Grad. Os iuſti. 310
All'a. Iſte ſcũs. 310. Euãg. Ne
mo accẽdit. 312. Offer. Deſi-
deriũ aĩe. 313. Secr. Sacris
altarib⁹ dñe hoſtias ſuperim
poſitas / ſctũs benedict⁹ qm̃s
in ſalutẽ nobis puenire depo
ſcat. Per. Cõio. Fidelis ſeru⁹.
fo. 313. Complẽ. Protegat
nos dñe / cũ tui pceptione ſa-
cramẽti btũs benedict⁹ abbas
p nobis intercedẽdo: vt con
uerſationis eius experiamur
inſignia: ⁊ interceſſionis ipſi⁹
percipiamus ſuffragia. Per.
¶ Margarethe virginis et
martyris. In reditu ℟. Qua-
dã die olibrius. Ad miſſa. In-
tro. Gaudeamus oẽs. ⁊c. Mar-
garethe virginis: de cuius paſſio-
ne gaudẽt angeli ⁊ collaudãt. Ky
rieleiſon p octauas. Oratio.
Deus qui beatã marga-
retham virginẽ / hodier
na die ad celos per martyrij
palmã venire feciſti: concede
qm̃s: vt eius exempla ſequẽ-
tes / ad te puenire mereamur.
Per d. Epl'a. Cõfitebor tibi
dñe. 314. Grad. Specie tua
⁊ pulchritudine tua: intende pſpe
re procede et regna. ℣. Propter
veritatẽ ⁊ manſuetudinẽ ⁊ iuſticiã
et deducet te mirabiliter dextera
tua. All'a. ℣. O verbi ſponſa
chri chara margaretha / roſula pre
clara / rutilans aurora: martyrio
vincens olibriũ / legibus dei viuẽs
mitiſſima. Aliud. All'a. ℣. Ver

nãs roſa lucẽs inter lilia margaretha theodoſij filia: p te saluant̃ ⁊ letant̃ peccatoꝝ milia: nos optam⁹ ⁊ rogamus pro nobis ora / nimium formoſa ⁊ gratioſa. Proſa.

Margarethã glorioſam / ſpõſam chꝛi generoſaz veneremur hodie. A gẽtili patre nata: fide chꝛo deſpõſata / ipſi regi glie. Rectã fidẽ dũ ſectat̃ / domo patris ppulſatur: nutrici ſe cõtulit. Generoſa oues pauit: quã prefectus adamauit: ſed hec chꝛm ptulit. Ad tribunal pſentat̃ / ⁊ exuta flagellat̃: fluũt riui ſãguinis. Ridẽs gaudet paſſiõe: ꝯfortat̃ i agone nutu ſcti flãminis. Ex contẽptu puocat̃ iudex: aqua pparat̃ / in vas virgo mergit̃. Tyrãnus vidẽs illeſam / claudit antro virgis ceſam: demõ terrẽs ſternit̃. Ad mucronẽ ceruix tẽſa / orat voce cũ imẽſa p ſe venerãtib⁹. Mox ſpopõdit regnuz celi pmiſſo chꝛs fideli / cũctis te laudãtib⁹. Ut nos tuos fide claros ſeruos / ducat ad ſuperos: vbi pax ⁊ gloria. Amen. Euãge. Sic̃e eſt regnũ celoꝝ decez virgini. 316. Credo di. Offer. Offerent̃ regi vgines pxime ei⁹ offerent̃ tibi i leticia ⁊ exultatiõe: adducent̃ in tẽplum regi dño. Secr. Hec victima dñe qm̃s p btẽ virginis margarethe martyrio oblata / ⁊ mẽtiũ nobis ſanctitatẽ / ⁊ corpoꝝ obtineat ſanitatez. P. Cõio. Diffuſa eſt gr̃a i labijs tuis: propterea bñdixit te de⁹ in eternum. Cõpl. Huius dñe pceptiõe ſacramẽti et btẽ margarethe virginis ⁊ martyris tue itercesſione: ⁊ tu in nobis dignare: ⁊ nos i te viciſſiz manere ꝯcede. P. ✠ ¶ Henrici ꝯfeſſoris ſi placebit offm̃. Intr. Os iuſti. de ꝯfeſ. in cõi. 308. Oro.

Deus q beatũ henricũ iuuenili flore nitẽtẽ / in ſãctoꝝ cõfeſſorũ tuoꝝ cõſortio ſublimaſti: pſta q̃s: vt quẽ tibi facis eſſe deuotũ / ei⁹ apud te ſentiam⁹ auxiliũ. P. Epla. Dedit dñs ꝯfeſ. 309. Grad. Os iuſti. 310. Euãg. Nemo accendit. 312. Offer. Deſiderĩu aie. 313. Secr. Sancti henrici ꝯfeſſoris tui dñe pcibus qm̃s ⁊ pietati tue accepta hec efficiat̃ oblatio: et gratie tue nobis dona ꝯciliet. P. Cõio. Fidelis ſeru⁹. 313. Cõpl. Populuz tuũ q̃s dñe pio fauore pſeq̃re: ⁊ itercedẽte btõ henrico ꝯfeſſore tuo / a cũctis aduerſitatib⁹ cuſtodi. P. ¶ In diuiſiõe aploꝝ. Si hoc feſtũ in dñicam venerit. Ad pceſſionez. O crux. In reditu R. Ite in orbẽ. Ad miſſam. Intr.

Mihi autem nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis cófortatus eſt principatus eoꝝ. Ps. Dñe pbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meá ⁊ reſurrectionez meá. Gloria. Kyriel. de aplis.

Deus q eccleſiá Oratio. tuá diſtributá per orbé terrarũ/ſanctoꝝ aploꝝ pdicatione fundaſti: ɔcede ppiti⁹: vt quorum hodierna die ſub vna celebritate recolimus inſignia/eoꝝ in cũctis neceſſitatib⁹ noſtris experiamur ſuffragia. Per. Epla. Iá non eſtis hoſpi. 293. Grad. Conſtitues eos principes ſup oém terrá: memores erũt nois tui dñe. V. Pro patrib⁹ tuis nati ſũt tibi filij: ppterea ppli ɔfitebunt tibi. Alla. V. Nó vos me elegiſtis/ ſed ego vos elegi: ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructũ afferatis: ⁊ fructus veſter maneat.

Celi enarrát gloriá Proſa. dei filij/vbi icarnati: facti d terra celi. Hec eni glia: ſoli dño eſt ɔgrua. Nomé eſt cui⁹: magni ɔſilij angel⁹. Iſtud cóſiliũ/lapſo homini auxiliũ eſt: antiquũ ⁊ profundũ/⁊ verũ factũ/ſolis tm ſctis cognitũ. Cũ angelus iſte homo natus ex muliere: imortale ex mortali/de terra celũ fecit/ex hoie angelũ. Hic eſt dñs exercituũ de⁹/ cuius ſunt angeli: miſſi i terrá apoſtoli. Quib⁹ ſeipſũ viuũ pbuit reſurgés in multis argumétis: pacé victor mortis nũcians. Pax vobis/ego ſuz ingt: nolite iá timere. Pdicate vbũ dei creature oi coraz regib⁹ ⁊ principib⁹. Sicut miſit me pater: ⁊ ego mitto vos in mundũ. Eſtote ergo prudétes ſicut ſerpentes: eſtote vt colũbe ſimplices. Hinc petr⁹ romá apoſtoloꝝ priceps adijt. Paul⁹ greciá: vbiqꝫ docés gratiá. Ter qttuor hi pceres/ in plagis terre qttuor: euágelizantes trinũ ⁊ vnũ. Andreas/ iacobus vterqꝫ/philipp⁹ bartholome⁹ ſimon ⁊ tadeus/ioánes/ thomas/⁊ matthe⁹ duodecim iudices/nó ab vno ſed in vnũ diuiſi: p orbé diuiſos i vnũ colligũt. In oém terrá exiuit ſon⁹ eoꝝ. Et i fines orbis terre verba eoꝝ. Quam ſpecioſi pedes euágelizátium bona/predicantiũ pacé. Sanguine xpi redéptis ita dicentium: ſion regnabit deus tuus. Qui verbo ſecula fecit: qd p nobis verbũ caro factum eſt/i fine ſeculoꝝ. Hoc verbũ qd pdicamus chrm crucifixũ: q viuit ⁊ regnat de⁹ in celis. Hi ſunt celi in qbus chre habitas: in quorũ

verbis tonas/fulguras ſignis/ ro/ras gratiā. H is dixiſti.rorate ce li deſup ⁊ nubes pluāt iuſtū:apiaṫ terra germinās G ermē iuſtū/ſu ſcita terrā noſtraꝫ:quā apoſtolicis verbis ſerens / germinare facias. Q uo℞ verbis verbū patris tenē tes: i patiētia fructū ferre fac nos tibi dn̄e. H i ſunt celi / quos ma/gni ꝯſilij angelus inhabitas:quos nō ſeruos ſed amicos appellas/q/bus oīa que audiſti a patre notifi/cas. I n quo℞ diuiſiōe collectuꝫ gregē cuſtodias idiuiſum:⁊ i vin/culo pacis vnū.vt in te vnū ſimus: ſicut i patre tu es vnus. M iſere/re nobis:tu q habitas rex i celis. Amē. Euāgeliuꝫ. Cōuocatis ieſus duodeci apl'is. vide fe/ria quinta poſt penteco. 126. Vel hoc. Scdꝫ Marcū. xvj. c.

I N illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Eūtes in mundū vniuerſuꝫ/ predicate euangeliuꝫ oi creature. Qui crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit / ſaluus erit. Qui vō nō credi derit/ꝯdēnabiṫ. Signa auteꝫ eos q crediderint/hec ſequē/tur. In noīe meo demonia eijcient:linguis loquenṫ no/uis:ſerpētes tollēt. Et ſi mor tiferū qd biberint/ nō eis no/cebit. Sup egros manus ipo nēt/ ⁊ bene habebūt. Et dn̄s qdē ieſus / poſtq̄ꝫ locutus eſt eis/aſſūptus eſt in celū: et ſe/det a dextris dei. Illi aūt pfe cti/p̄dicauerūt vbiqꝫ dn̄o co/operāte:⁊ ſermonē ꝯfirmāte ſequētib⁹ ſignis. Credo diciṫ. Offer. I n oēm terrā exiuit ſo/nus eo℞:⁊ in fines orbis terre ver ba eo℞. Secṙ. G loriā dn̄e ſā/cto℞ apl'o℞ tuo℞ ppetuaꝫ in eo℞ diuiſiōe recēſentes qm̄s: vt eandē ſacris myſterijs ex/piati/digni⁹ celebremus. P. Prefatio de apl'is diciṫ. Cōio. E go vos elegi de mūdo vt ea/tis:⁊ fructū afferatis:⁊ fructus ve ſter maneat. Cōpl'. O mp̄s ſem piterne de⁹ mūdi creator ⁊ re/ctor:q beatos apl'os noīs tui gloria ſublimaſti:exaudi po/pulū tuū cū ſācto℞ tuo℞ tibi patrociniīs ſupplicantem: vt nobis pacis donū tribuas: et cōtinuatim pficiat ad fidei et charitatis augmentum. Per.

¶ Proceſſio in die diuiſiōis aplo℞ ad ſctāꝫ heduigi ſi nō fuerit dies dn̄ica. vnde pacta miſſa canitur Exurge dn̄e. Ps. Deus auribus. Deinde in pro ceſſione cantaṫ añа. Protege dn̄e. Intrando in eccleſiā ſan cte heduigis cantaṫ R. Ite in orbē vniuerſū. V. Euntes in mun dum. Quo finito preſbyteri

cantant Aňas. Ecce ego mitto vos. Deide aň. Heduigis ſctã. Aňa. Cõtere dñe. Aň. Da pacẽ. Deide ℣. p p̄latũ dicunt. In oẽm terrã. cum alijs que cõpe⸗tũt aňis. Oratio prima.

Omnipotẽs ſempiterne deus / meſtorũ benigniſſime ↄſolator / ⁊ tutũ refugiũ in te ſperantiũ: q hodiernã diem huic populo de tua ꝓtectio⸗ne cõfidẽti / triũpho mirabili de celo p̄ſtito / celebrẽ fieri vo luiſti: p̄ſta qm̃s tue ꝓtectiõis abundãtiã: vt idẽ popul⁹ me⸗ritis ⁊ p̄cib⁹ ſctõꝝ apl'oꝝ tuo⸗rũ (quoꝝ ſolẽnia agimus) ab oĩ ſemp impugnatiõe hoſtili tueat᷑: ⁊ ſecurus / tibi deſeruiẽ do permaneat: ac letus in tua deuotiõe ↄſiſtat. P. Alia orõ de ſctã heduigi. Tertia ↄtra hoſtes. Quarta p pace. Cõ⸗cludẽdo. Per chr̄m dñm no ſtruȝ. Si ep̄s fuerit / p eũ dat᷑ benedictio. Deinde in redi⸗tu canit᷑. Te deũ laudamus. vſqȝ ad finẽ. Intrando eccle⸗ſiã cathedralẽ ℟. cantat᷑. Are dei. cũ ſuo ℣ſu. ⁊ orõne impo ſita de ſctõ ſtaniſlao. ¶ Ale⸗xij ↄfeſſoris. In reditu ℟. Iu ſtũ ↄduxit dñs. Ad miſſã. Intr. Os iuſti. de ↄfeſ. in cõi. 308. Kyriel'. de ↄfeſſorib⁹. Orõ.

Deus q beato Alexio cõ feſſori tuo tribuiſti / vt ⁊ noua arte mũdũ deluderet: et de hoſte humani generis mirabiliter triũpharet: pre⸗ſta qm̃s: vt ei⁹ muniamur au xilijs / cuius ſalutiferis erudi⸗mur exẽplis. P. Epl'a. Dile ctus deo. 308. Grad. Os iu ſti. 310. All'a. Iſte ſãctus. 310. Proſa. Dilect⁹ deo. 311. Euã ge. Si qs venit ad me. 307. Credo nõ di. Offer. Deſide⸗riũ aĩe. 313. Secr. V a nobis q̃s dñe tue pietatis affectũ: ⁊ intercedẽte btõ ↄfeſſore tuo alexio: noſtra munera ꝓpiti⸗us intuere. P. Cõi. Dñe qnqȝ talẽ. 313. Cõplẽ. P ercepta nobis q̃s dñe prebeãt ſacra⸗mẽta ſubſidiũ: ⁊ intercedẽte beato alexio ↄfeſſore tuo / no bis ꝓficiant ad medelã. Per.

¶ Arnolphi epi ⁊ ↄfeſſoris. Intr. Sacerdotes tui. de cõfeſ. in cõmuni. 307. Kyrieleiſon triũ lectionuȝ. Oratio.

Deus q beatũ arnolphũ ↄfeſſorẽ tuũ atqȝ põtificẽ do⸗ctorem precipuũ / catholiceqȝ fidei predicatorẽ eligere di⸗gnatus es: p̄ſta qm̃s: vt ipſo pro nobis intercedẽte / pecca toꝝ noſtroꝝ mereamur exui maculis / ⁊ tibi dño ſinceris

mētibus deſeruire. P. Epl'a. Ecce ſacerdos magnus q in diebus. de confeſſoribus in cōi. 308. Grad. Jurauit dominus. 310. All'. Ecce ſacerdos magn⁹. 310. Euāg. Sint lūbi veſtri. 312. Offer. Ueritas mea. fo. 313. Secr. Interuentu p̄cū ⁊ obtētu orationū bti arnolphi ꝯfeſſoris tui atq; pōtificis dñe q̄s his oblatis muneribus benedictionē infundas celeſtē: qbus eiuſdē annuā celebram⁹ cōmemorationē: ⁊ p̄ſta: vt oībus careamus culpis: ⁊ celeſtib⁹ inſeramur gaudijs. P. Cōio. Fidelis ſeruus. 313. Cōpl'. Repleti domine munerib⁹ ſacris / q̄ de feſtiuitate bti arnolphi ꝯfeſſoris tui atq; pōtificis pcepim⁹ / tribue qm̄s: vt eodē intercedente / ⁊ eoꝝ mūdemur effectu / ⁊ muniamur auxilio. P.

¶ Praxedis virginis. Intr. Dilexiſti iuſticiā. de virginibus i cōi. 313. Kyriel'. triū lectionū. Orō. Sancte ꝟginis tue praxedis q̄s dñe ſupplicatiōib⁹ tribue nos foueri: vt cui⁹ venerabilē ſolēnitatē celebramus obſeqo: ei⁹ interceſſionibus cōmēdemur. P. Epl'a. Dñs mihi aſtitit. 305. Grad. Dilexiſti iuſticiaȝ ⁊ odiſti. 315. Alla. Egregia ſpōſa xpi. fol'. 315. Euāge. Sile eſt regnū celoꝝ decē virgini. 316. Offer. Offerētur regi. minus. fo. 316. Secr. Munerib⁹ noſtris q̄s dñe virginis tue praxedis feſta recolim⁹: q̄ tibi illius meritis reddant accepta. P. Cōio. Diffuſa eſt. 317. Cōplē. Queſumus oīpotēs deus: vt intercedēte beata praxede ꝟgine tua / p ſacroſācta myſteria q̄ ſūpſimus / p̄ſentis vite ſubſidia / ⁊ eterne ſalutis p̄mia cōſeq̄mur. P.

¶ Marie magdalene. In reditu ℟. Acceſſit ad pedes. Ad miſſam. Intr. Gaudeamus omnes. ⁊c. marie magdalene de cui⁹ ſolēnitate. ⁊c. 313. Kyriel'. p octauas. Orō. Deus qui btē marie magdalene mētē / tāto tue dilectiōis ardore inflāmaſti / vt ieſu xp̄o filio tuo / nō ſolū viuēti / verū etiā mortuo obſeqa humanitatis impēdere ſincero feſtinaret affectu: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt apud miſericordiā tuā p noſtris reatibus intercedat: q̄ eūdē filiū tuum dn̄m noſtrū ieſum chr̄m prima omniuȝ videre meruit a mortuis reſurgētē. Qui. Lcō libri ſapiētie. Canti. iij. In lectulo meo p noctē

q̃ſiui quē diligit anima mea. Queſiui illum/ et nō inueni. Surgā ⁊ circuibo ciuitatē per vicos ⁊ plateas/querā quē diligit aīa mea. Queſiui illū/et nō inueni. Inuenerūt me vigiles/qui cuſtodiunt ciuitatē. Nū quē diligit aīa mea vidiſtis? Paululū cū ptranſiſſem eos/ īueni quē diligit anima mea. Tenui euz/nec dimittā: donec ītroducā illū in domū matris mee:⁊ in cubiculū genitricis mee. Grad. Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo : de⁹ in medio eius nō cōmouebit. ℣. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: ſctificauit tabernaculū ſuū altiſſimus. Alla. ℣. Maria hec eſt illa cui dimiſiſti multū dn̄e ieſu xp̄e:qa dilexit vehemēter. Alia Alla. ℣. Optimā partē elegit ſibi maria: q̄ nō auferet ab ea ī eternū. Proſa.

Laus tibi chr̄e: q ēs creator ⁊ redēptor/idez ⁊ ſaluator. Celi/terre/maris/angeloꝝ ⁊ hominū. Quē ſolū deū ꝯfitemur ⁊ dn̄m. Qui pctōres veniſti vt ſaluos faceres. Sine pctō: peccati aſſumēs formulā. Quoꝝ de grege/vt chananeam:mariam viſitaſti magdalenā. Eadē mēſa vbi diuini:illā micis/ hāc refoues poculis. In domo ſimōis leproſi ꝯuiuijs accubans typicis. Murmurat phariſe⁹:vbi plorat femina criminis cōſcia. Peccator contēnit cōpeccantē.peccati neſci⁹ penitentē exaudis:emūdas fedā/adamas vt pulchrā facias. Pedes amplectitur dn̄icos/lachrymis lauat/tergit crinibus:lauādo/tergendo/vnguēto vngit/oſculis circuit. Hec ſunt cōuiuia q̄ tibi placēt:o patris ſapiētia. Nat⁹ de virgine: q non dedignaris tāgi a peccatrice. A phariſeo es īuitat⁹:marie ferculis ſaturat⁹. Multū dimittis multū amāti: nec crimē poſtea repetenti. Demōijs eā ſeptē mūdans ſeptiformi ſpū. Ex mortuis reſurgētem te das cunctis videre priorē. Hāc chr̄e ꝯſelitā ſignas eccleſiā: quā ad filioꝝ mēſam vocas alienigenā. Quā inter ꝯuiuia legis et gratie ſpernit phariſe⁹ : faſtus lepra vexat heretica. Qualis ſit/tu ſcis.tāgit te qa peccatrix: qa venie optatrix. Quidnā haberet egra: ſi nō accepiſſet/ſi nō medicus adeſſet? Rex regū diues in oēs/ nos ſalua:pctōꝝ tergēs cūcta crimina/ ſctōꝝ ſpes ⁊ gloria. Amen. Euangeliū. Rogabat ieſum qdaz phariſe⁹. vide feria ſexta q̄tuor tēpoꝝ poſt feſtū exaltatiōis ſctē crucis. 151. Credo dī. Offer. Angelus dn̄i deſcēdit de celo et dixit mulierib⁹. quē queritis : ſurrexit ſicut dixit alla.

Secr. Preſentia munera qs dñe placito vultu intuere: et pſta/ vt ſancti ſpūs pfundant bñdictione: ꝛ in noſtris cordi bus eā tui noīs dilectionē infundāt/ q in mente btē marie magdalene nimio flagrauit ardore. Per. eiuſd. Prefatio cōis. Cōio. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: ppterea bñdixit te deus in eternū. Cōpl. Sumpto dñe vnico ac ſalutari remedio corpore ſcilicet ꝛ pcioſo ſanguie filij tui dñi noſtri ieſu chriſti ab oibus malis beate marie magdalene patrocinijs exuamur. Qui te. ¶ Appollinaris epi ꝛ marty. Intr. Sacerdotes dei. de ɔfeſſ. in cōi. f. 308. Kyrieľ. triū lectionū.

Beati ſacerdotis ꝛ Orō. martyris tui appollinaris annua feſtiuitate ouātes/ clemētiā tuā ſupplices exoramus oīpotēs de⁹: vt ſicut ille optati agone certaminis triūphali redimit⁹ exultat corona/ ita ꝛ nos orationuꝫ illius ſuffulti ſuffragio/ tētationuꝫ tela ſuperantes/ brauio letemur eterno. P. Epľa. Iuſtū deduxit dñs. 304. Grad. Ecce ſacerdos. 310. Alľa. Iurauit dñs. 310. Euāg. Facta eſt cōtētio. Regre ifra de ſctō bartholomeo. 260. Offer. Inueni dauid. 313. Secr. Bti martyr[is] tui appollinaris orō nos qs dñe/ itelligere chri tui myſteria poſtulet ꝛ mereri. Per. Cōi. Semel iuraui. 313. Cōpl. Sūpta ſacrificia qs dñe btō appollinare martyre tuo atqꝫ pōtifice deprecāte/ remediuꝫ nobis celeſte ɔciliēt. Per dn. ¶ Officiū de vigilia ſcti iacobi i matura. Ego aūt. vt in vigilia vni⁹ apli. 291. Oratio.

Concede nobis qs oipotēs deus vētura bti apli tui iacobi ſolēnitatē/ cōgruo puenire honore: ꝛ veniētem digna celebrare deuotione. Per. Epľa. Beat⁹ hō q inuenit ſapientiā. in vigilia vnius apli. 292. Grad. Iuſtus vt palma. 292. Si vigilia in dñicaꝫ venerit tūc dr. Alľa. Per man⁹ aūt aploꝝ. 294. Euāge. Deſignauit dñs. 292. Offer. Glia ꝛ ho. 292. Secr. Muneribꝰ noſtris dñe bti apli tui iacobi feſta preim⁹: ꝛ qa cōſciētie noſtre ppedimur obſtaculis/ ei⁹ meritis qs tibi grata reddant. P. Cōio. Poſuiſti. 292. Cōpl. Beati apli tui iacobi dñe qs ſupplicatiōe placat⁹: ꝛ veniā delictoꝝ nobis tribue/ ꝛ remedia ſēpiterna ɔcede. P.

C Eodē die brigitte electe. In reditu. R. Regnum mūdi. Ad summā missā. Intr. Gaudeamꝰ oēs. de ṽgini.i cōi. 313. Kyrieleiſon de electa. Orō.

D Omine deꝰ noſter q ſecūdū magnā miſericordiā tuā btē brigitte tantā dediſti gratiā/vt ei ꝑ filiū tuū vnigenituꝫ/ſecreta celeſtia ꝛ occulta myſteria a mūdi ſapiētibꝰ abſcōdita reuelares:ipſiꝰ pio īteruētu ꝯcede nos famulos tuos/ī reuelatiōe ſempiterne glīe tue gaudere/perenniter exultātes. P eūd. Epla. Mulierē fortē. 315. Grad. Adiuuabit eā. 315. All'a. V. O ſpōſa chri redolēs vt myrrha ſuauiſſima/errori nro ꝯdolens ꝑna ꝛ mitiſſima. Uel. Diffuſa eſt. 315 Proſa. Hec ſctā cu. 316. Euāge. Sīle eſt regnū celoꝝ theſauro. 316. Credo nō dicit. Offer. Filie regū. 316. Secre.

O mīs ſempiterne deꝰ munera maieſtati tue oblata/perītercesſionē btē brigitte ſpōſe dilectiſſimi filij tui/ad ꝑpetuā fac nobis ꝓuenire leticiā. P. Cōi. Diffuſa eſt. 317. Cōpl.

S acramēta ſalutis noſtre ſuſcipiētes/ꝯcede q̄s oipotens deus:vt beate brigitte nobis vbiqꝫ ꝓſit oratio:ī cuiꝰ veneratiōe hec tue obtulimꝰ maieſtati. P. C Eodē die chriſtine ṽginis ꝛ martyris. Orō.

D Eus qui nos hodierna die btē chriſtine ṽginis ꝛ martyris tue annua ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitiꝰ:vt eiꝰ adiuuemur meritis/cuius caſtitatis irradiamur exēplis. Per. Sec. H oſtias tibi dñe btē chriſtine martyris tue dicatas meritis benignꝰ aſſume: ꝛ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝓuenire ſubſidiū. P. Cōpl. A diuuēt nos q̄s dñe ꝛ hec myſteria q̄ ſumpſimꝰ: ꝛ btē chriſtine ṽginis ꝛ martyris tue īterceſſio venerāda/ad celeſtem nos perducat māſionē. Per.

C In die ſcti iacobi apli. In reditu R. Admirās chri. Uel Cines aploꝝ. Ad miſſaꝫ Intr.

Ihi autē nimis honorati ſunt amici tui deꝰ:nimis ꝯfortatus eſt principatꝰ eorū. Ps. Dñe ꝓbaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē ꝛ reſurrectionem meā. Glia patri. Kyriel. de aplis. Orō.

E Sto dñe ꝓpitius plebi tue ſctificatoꝛ ꝛ cuſtos:

vt apl'i tui iacobi munita p̄ſi-
dijs/⁊ ↄuerſatiōe tibi placeat:
⁊ ſecura mēte deſeruiat. Per.
Epl'a. Jā nō eſtꝫ. 293. Grad.
Nimis honorati ſunt amici tui
de⁹: nimis ↄfortat⁹ eſt p̄ncipat⁹ eo-
rū. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper
arenā multiplicabunt̄. Alla. ℣.
In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ: et
ī fines orbis terre v̓ba eoꝝ. Pro
ſa. Clare ſctōꝝ. 295. Uel hec.
Gaude chri ſpōſa/virgo ma
ter eccleſia. Omni de na-
tione/generās illi filios quotidie.
Per quos inferos ſuperas/ ⁊ ce
li tibi ianuā ↄcilias. Hāc pādūt
hodie (quorum feſta veneramur)
hec duo luminaria. Ex quib⁹ ia
cob⁹ in iudea p virtutem refulſit ⁊
ſamaria. Egros curās/ demōes
fugās/ mortuos in lucē verbo re-
uocans. Magos ſana vincēs do
ctrina / fidei parauit corda pluri-
ma. Poſt vt agnus iugulo duct⁹/
ſe impēdit ꝓmptiſſimū. Lauās
agni ſanguine ſtolaꝫ/ commutauit
morte vitā. Eiuſdē vite imitat⁹
ardorem chriſtoforus/ Hac ipſa
paſſus eſt die: ſed diuerſo tēpore.
Gētilib⁹ exortus/ſed celitus in-
ſtruct⁹: verbo qd̄ p̄dicauit / ſignis
ↄfirmauit. Aridā prece fuſa/vir
gam fecit florere: carceri mācipat̄/
virgiſqꝫ cedit̄. Ignē pertranſijt:
ferrū ſicut cerā diſſoluit. Capite
plectit̄: celos vt victor igreditur.
Ipſius p mirabilia/crediderūt
milia q̄ter duodena. Rex quo-
qꝫ q eū peremit/ ſignis victus cuꝫ
ſuis fidem ꝓmeruit. Terge fle-
tus rachel genas paſſione roſeas.
Quos gemebas laborantes mo-
do regnāt victores. Te q tuo cō
mendēt ſpōſo. Amē. Sc'dꝫ mat.
In illo tpe. Ac- .ihxū. xx.
ceſſit ad ieſum mater fi
liorū çebedei/cū filijs ſuis a-
dorās ⁊ petēs aliquid ab eo.
Qui dixit ei. Quid vis? Ait
illi. Dic vt ſedeāt hi duo filij
mei: vnus ad dexterā tuaꝫ/et
vnus ad ſiniſtrā ī regno tuo.
Reſpōdens autē ieſus/dixit.
Neſcitis qd petatis. Poteſtis
bibere calicē/quē ego bibitu
rus ſum? Dicūt ei. Poſſum⁹.
Ait illis. Calicē quidē meum
bibetis: ſedere aūt ad dexterā
meā vel ſiniſtrā nō eſt meum
dare vobis: ſed qbus paratū
eſt a patre meo. Et audiētes
decē / indignati ſunt de duob⁹
fratribus. Jeſus aūt vocauit
eos ad ſe/⁊ ait. Scitis/qa pri-
cipes gētiū dn̄ant̄ eoꝝ: ⁊ qui
maiores ſunt/poteſtatē exer-
cent ī eos. Nō ita erit iter vos.
Sed qcūqꝫ voluerit īter vos
maior fieri/ſit veſter miniſter.
Et q voluerit inter vos pri-

mus eſſe/erit veſter ſeru⁹. Si/
cut filius hois nō venit mini
ſtrari/ſed miniſtrare: et dare
aīam ſuā redēptionē ꝑ mul/
tis. Credo dr̄. Offer. Mihi
aūt nimis honorificati ſunt amici
tui de⁹: nimis ꝯfortat⁹ eſt principa
tus eoꝝ. Secr. Oblatiōes po/
puli tui q̄s dn̄e btī apl̄i tui ia
cobi/paſſio btā cōciliet: ꝛ que
noſtris nō apta ſunt meritis/
fiāt tibi placita ei⁹ deprecatio/
ne. Per. Prefatio de apl̄is.
Cōio. Vos q ſecuti eſtis me/ſe/
debitis ſup ſedes iudicātes duo/
deci trib⁹ iſrael/dicit dn̄s. Cōpl̄.
Bti apl̄i tui iacobi/in cuius
hodie feſtiuitate corpore ꝛ ſā
guine filij tui nos refeciſti/q̄s
dn̄e interceſſiōe noſ adiuua:
ꝑ cui⁹ ſolēnitate ꝑcepim⁹ tua
ſctā letātes. P. ¶ De ſancta
āna. In reditu R. Regnū mū/
di. Ad miſſā. Intr. Gaudeam⁹
oēs. ꝛc. āne mr̄is marie. d cui⁹ ſo
lēnitate. ꝛc. Kyriel'. p octauas
Deus q beatam Oratio.
annā matris tue geni/
tricē fieri voluiſti: p̄ſta qm̄s:
vt apud te meritis vtriuſqꝫ/
matris et filie regna celeſtia
ꝯſeq̄mur. Qui viuis. Epl̄a.
Mulierē fortez. 315. Grad.
Adiuuabit eā. 315. Vel. Felix
mater ſancta es anna: cuius filia ſi/
ne tactu pudoris inuēta eſt mater
ſaluatoris. V. Ergo parēs ſctā cū
ſit tibi filia tanta/ipſa tuis meritis
cōfer opē miſeris. All'a. V. An
na mater genitricis dei: ad te cla/
mamus oēs rei: ora ꝑ nobis filiā
matrē dei mariā. Vel. All'a. V.
Anna mater eximia felix abrae fi/
lia/celi fulget i curia corōata gl'ia.
Omnis mūdus de/ Proſa.
cantet ꝛ iocūdus all'a. No
ua feſta nunc adſunt: ſed diu geſta
res mirāda. En dilecti pariter
vixerūt feliciter/fide clara. Vir/
ga ieſſe ꝑduxit/de q̄ chr̄s illuxit:
ſol de ſtella. Tandem illis viſio
monſtrat ab angelo/pari forma.
Crediderūt nūcio: nec hoꝝ duo
tio fit corrupta. Poſt hec anna
credidit/ꝛ mariā peperit valle no
ſtra. De qua chr̄s naſcit: ei⁹ lacte
paſcit carne ſūpta. Iſte dei fili⁹
miſſus erat celit⁹: ſed hunc plebs
iudaica dānat ceca. Inde crucifi
git/lancea ꝑfodit: fecit hec ꝑ deli/
cta plebs p̄dicta. Ieſu nos adiu
ua cuꝫ matre maria: educ de valle
hac miſera. Ad celi gaudia: vbi
tu cū anna regnas/ꝛ mater puer/
pera maria. Euāg. Liber gn̄a/
tiōis. īfra ī nati. b. vgis. 264.
Credo dr̄. Offer. Filie re. 316
vl'. Bn̄dicta anna mater gēitricꝫ
ſaluatoris nr̄i/te laudātes meritis
adiuua: ꝛ repelle/ꝯſolatiōe tua/ab

hac familia cūcta vicia: quā cuz fi-
lia ſemꝑ viſita/hac i via nos adiu-
ua:⁊ ꝑ pia ſubſidia nos ad gaudia
ducas celica/vbi milia canūt agmi
na:anna ſancta nos ſalua. Secre.
H ec victima q̄s dn̄e pro
btē anne memoria oblata: ⁊
mētiū nobis ſanctitatē ⁊ cor-
porū obtineat caſtitatē. Per.
Prefatio cōis ſolēnis. Cōio.
Diffuſa eſt. 317. Uel. B eata
gaudia nobis anne p̄cib⁹ tribuat
ipſe dn̄s eterni patris fili⁹. Cōpl.
D a q̄s oipotēs de⁹: vt q
btē anne cōmemoratiōe glo-
riamur:ipſi⁹ adiuti p̄cib⁹/pre
ſentib⁹ ⁊ eternis cōſolationi-
bus foueamur. Per. ¶ Chꝛi
ſtofori martyris. In reditu.
℟. Beat⁹ vir chꝛiſtoforus. Ad
miſſam. Intr. Letabit̄ iuſt⁹. De
vno martyre i cōi. 304. Ky-
rieleiſon. ꝑ octauas. Oratio.
D Eus cui⁹ virtute beatus
martyr chꝛiſtofor⁹ di-
uerſa ſuperauit tormēta: fac
q̄s ei⁹ nos interueniētib⁹ me
ritis/ vniuerſas inſidias inimi
ci ſuperare. P. Epl'a. Beat⁹
vir q inuēt⁹. de vno marty-
re in cōi. 304. Grad. Poſuiſti
dn̄e. 306. Alla. Letabitur iuſtus.
fol. 306. Proſa. Spe merce-
dis. 306. Euāge. Si qs vult
poſt me. 306. Credo. Di ra-
tione reliquiarū. Offer. Glia
⁊ honore. 307. Secr. A ltare
tuū de⁹ munerib⁹ oblatis cu-
mulātes/da q̄s:vt ad ſalutē
noſtrā btī chꝛiſtofori marty-
ris tui p̄catiōib⁹ ꝓficiāt:cuius
ſolēnitatē veneramur. Per.
Cōi. Poſuiſti dn̄e. 307. Cōpl.
R epleti dn̄e muneribus ſa-
cris i martyris tui chꝛiſtofo-
ri ſolēnitate q̄s:vt ⁊ te ſempꝛ i
ei⁹ cōmemoratiōe laudem⁹:⁊
tuā miſcdiaz ipſo deprecante
cōſequamur. P. ¶ Pātaleo
nis martyris. Intr. Letabit̄ iu
ſtus. de vno marty. i cōi. 304.
Kyriel'. triū lectionuz. Oro.
P Reſta q̄s oipotēs de⁹:
vt qui btī Pantaleonis
martyris tui tēporali ſolēni-
tate gaudemus/ vite gaudijs
ꝑfruamur eternis. P. Epl'a.
Juſtus ſi morte. 305. Grad.
Dn̄e p̄ueniſti. 306. Alla. Letabi-
tur iuſt⁹. 306. Euāge. Si quis
vult venire poſt. 306. Offer.
In virtute tua. 307. Sec. P re
ſta nobis oipotēs de⁹/vt no
ſtre humilitatis oblatio et ꝓ
tuoꝝ tibi grata ſit honore ſā-
ctorū: ⁊ intercedēte beato pā
taleōe martyre tuo/nos emū
det/pariter ⁊ mēte purificet.
Per. Cōi. Poſuiſti dn̄e. 307.
Cōpl. S umptis dn̄e celeſti
bus

bus ſacramẽtis qſ̃s/ interce
dẽte beato pãtaleone marty/
re tuo / ad redẽptiõis eterne
pficiamus augmẽtum. Per.
¶ Marthe virginis hoſpite
dñi. In reditu ℟. Ueni dile/
cta. Ad miſſaz. Intr. Gaudea/
mus oẽs. ꝛc. marthe hoſpite dñi
de cuiꝰ ſolẽnitate. ꝛc. Kyrieł. p
Omnipõs cle/ octauas. Oro.
O mẽtiſſime deus/cuiꝰ filiꝰ
i ede btẽ marthe hoſpitari di
gnatꝰ eſt: da qſ̃s: vt eiꝰ meri
tis ꝛ pcibus/ q̃ illũ placite ſu/
ſcepit hoſpitio/ in ede poloꝝ
miſericorditer hoſpitari va/
leamus. Per eũdẽ. Lcõ libri
ſapientie. Eccleſiaſtici. xxvj.
Gratia mulieris ſedule
delectabit virũ ſuum: ꝛ
oſſa illiꝰ impinguabit. Diſci/
plina illiꝰ datũ dei eſt. Mulier
ſenſata ꝛ tacita/ nõ eſt imuta/
tio erudite aie. Gratia ſuper
gratiã/ mulier ſctã ꝛ pudora/
ta. Ois aũt põderatio nõ eſt
digna ↄtinẽtis aie. Sicut ſol
oriẽs mũdo i altiſſimis dei:
ſic mulieris bone ſpecies in
ornamentũ domꝰ eiꝰ. Lucer
na ſplẽdẽs/ ſup cãdelabrũ ſan
ctũ/ ꝛ ſpecies faciei ſup etatez
ſtabilẽ. Colũne auree ſup ba
ſes argenteas: ꝛ pedes firmi
ſup plãtas ſtabilis mulieris.
Fũdamẽta eterna ſup petraz
ſolidã: ꝛ mãdata dei in corde
mulieris ſancte. Grad. Spe/
cie tua. i cõi. 315. Alla. ℣. In
trauit ieſus in quoddã caſtelluz: ꝛ
mulier q̃daz martha noie excepit
illũ in domũ ſuã. Uel. Alla. ℣.
Martha cuiꝰ virtutibꝰ tota fulget
eccleſia: obtine tuis precibus bea/
ta nobis gaudia. Proſa.
Rutilat marthe dies dñi ho
ſpite / ſororis marie magdalene.
Reſonet laudes plebs leticie ho
die/ impatori ſũme glorie. Que
ſuſcepit chr̄m hoſpitio: letať celi
ſolio. O q̃3 dulcis iſta ſuſceptio:
qua dať celi regio. Cuius prece
dñs fetidum ab orco ſuſcitauit la/
zarũ: liberet p eius meritũ a mor/
te ppetua populũ. Felix celorũ
regis hoſpita: aula cuiꝰ nitet eme/
rita: hũc ſupplex p nobis rogita/
quo viuamꝰ tecũ in ethera. Glo
ria eterno patri ſimul chr̄o eiꝰ na/
to ſpirituiq3 ſctõ. Qui deꝰ vnus
omnipotẽs deuotorũ hanc meoꝝ
faciat memoriam. Amẽ. Euãge/
liũ. Intrauit ieſus in quod/
dã caſtellũ. in die aſſumptio
nis marie. 257. Credo diciť.
Offer. Diffuſa eſt gratia in la/
bijs tuis: propterea benedixit te
deus in eternuz ꝛ in ſeculũ ſeculi.
Secř. Suſcipe ꝛ ſctifica ado
nai deus hoc munus oblatũ ꝛ

cõcede: vt ad ſalutẽ noſtrã ca
ro ⁊ ſanguis fiat filij tui/meri
tis illi⁹ que illũ gratãter hoſpi
tio recepit. Qui tecũ. Cõio.
Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniqta
tẽ: ꝑpterea vnxit te de⁹ deus tu⁹.
Cõpl. Queſumus oĩpotens
deus: vt ſacramẽtis que ſũpſi-
mus ⁊ meritis beate marthe
filij tui hoſpite/digne hic ⁊ in
futuro viuamus. Per eũdẽ.
¶ Eodẽ die felicis ⁊ ſocioꝝ
PReſta q̃s dñe: ei⁹. Orõ.
vt ſicut populus chr̄ia-
nus martyꝝ tuoꝝ felicis: ſim
plicij/fauſtini ⁊ beatricis tẽpo
rali ſolẽnitate congaudet/ita
ꝑfruat̃ eterna: ⁊ qđ votis cele
brat/pio cõprehẽdat effectu.
P. Secre. Hoſtias tibi dñe
ꝓ ſctõꝝ martyꝝ tuoꝝ felicis/
ſimplicij/fauſtini et beatricis
cõmemoratiõe deferim⁹: ſup-
pliciter obſecrãtes: vt indul-
gentiã nobis pariter cõferãt
⁊ ſalutez. Per. Cõplẽ. Pre-
ſta qm̃s omp̃s de⁹: vt ſctõꝝ
martyrũ tuoꝝ felicis/ſimpli-
cij/fauſtini ⁊ beatricis celeſti-
bus myſterijs celebrata ſolẽ-
nitas: indulgentiã nobis tue
ꝓpitiationis acquirat. Per.
¶ Abdon ⁊ ſennen martyꝝ.
Intr. Intret i ↄſpe. de martyri.
i cõi. 297. Kyriel. triũ lcõnũ

DEus q ſanctis tu- Orõ.
is Abdon ⁊ ſennen/ad
hanc gloriã veniẽdi copioſũ
munus gratie cõtuliſti: da fa
mulis tuis ſuoꝝ veniã pctõꝝ:
vt ſanctoꝝ tuoꝝ intercedẽti-
bus meritis/ab oĩbus merea
mur aduerſitatibus liberari.
Per. Epl'a. Rememorami-
ni priſtinos. 300. Grad. Glo
rioſus de⁹. 300. All'a. Juſti epu-
lent. 300. Euãge. Sedente ie
ſu. 302. Offer. Mirabilis de⁹.
fo. 303. Secr. Munera tibi
dñe ꝓ ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ
abdon ⁊ ſennen paſſiõe defe
rimus: qui dũ finiunt̃ in ter-
ris: facti ſunt celeſti ſede glo
rioſi. P. Cõio. Poſuerũt mor
talia. 304. Cõpl. Populũ tu
um dñe ꝑpetua munitione
ↄfende: nec difficulter qđ pie
⁊ iuſte poſtulat cõſequat̃ cui
ſanctoꝝ tuoꝝ abdon ⁊ ſennẽ
merita ſuffragant̃. P. ¶ Ger
mani epi ⁊ cõfeſſoris. Intro.
Sacerdotes tui. de cõfeſ. 307.
Kyriel. triũ lectionũ. Orõ.
MAieſtatẽ tuã qm̃s dñe/
ſctũs germanus ↄfeſſor
tuus ⁊ põtifex cui⁹ hodie de-
poſitionẽ celebramus ꝓ no-
bis exoret: vt qđ noſtris me-
ritis nõ valemus eius p̃cib⁹
cõſequamur. P. Epl'a. Ecce

ſacerdos magn⁹ q in diebus ſuis. 308. Grad. Jurauit dñs. fo. 310. Alleluia. Inueni dauid. f. 310. Euãg. Sint lũbi. 312. Offer. Ueritas mã. 313. Secr. Sacrificiũ noſtrũ tibi domi ne qũs beati germani preca tio ſctã cõciliet: vt cui⁹ hono re ſolenniter exhibet: meritis efficiat acceptũ. P. Cõi. Fide lis ſeru⁹. 313. Cõpl. Deus fi deliũ remunerator animarũ: preſta qũs: vt beati germani cõfeſſoris tui atq; põtificis/cu ius venerandã celebram⁹ fe ſtiuitatẽ/precib⁹ indulgentiã ꝯſequamur. P. ¶ Ad vincu la Petri. In reditu R. Petre amas me. Ad miſſã. Intr. Nũc ſcio vere. vt in die ſctõꝝ petri ⁊ pauli apoſtoloꝝ. 236. Ky rieleiſon de apoſtolis. Oratio.

Deus qui beatũ petrum apoſtolũ a vinculis ab ſolutuz/illeſum abire feciſti: noſtroꝝ qũs abſolue vincu la peccatoꝝ: ⁊ omnia mala a nobis ꝓpitiatus exclude. P. Epĩa. Miſit herodes rex ma nus. vtš. fo. 236. Grad. Con ſtitues eos. fol. 294. Alleluia. V. Solue iubente deo terrarũ pe tre catenas: qui facis vt pateant ce leſtia regna beatis. Proſa. Tu es petrus/⁊ ſup hanc pe tram edificabo eccleſiã meã. Tu beatus es bariona: cui aſpirat ſua dona/quaſi nato ſpũs. Quod ca ro ſanguiſq; neſcit / per patrẽ tibi pateſcit reuelatum celitus. Tibi claues deus dedit: quibus porta celi cedit / ꝑualetq; inferis. Po teſtate formidanda hic ligas illic liganda: tuta ſunt q̃ ſolueris. Te piſcantem / piſcatoris ad capture melioris vſuz traxit gratia. Cũ cta linquens/naui ſpreta tẽporali / mũdi meta iudices vt oĩa. Apo ſtolis principaris/ dñoq; ſociaris in tributi precio. Transformati tu meſſie moyſiq; et helie frueris collogo. Sicco pede calcas ma re: malchũ truncas: fles amare dũ pũgit negatio. Sic deiectuz pa tientis/ ⁊ erectũ reſurgentis rein tegrat viſio. Ter cõfeſſus ter ne gatũ: gregem paſcis ter donatum/ vita verbo precib⁹. Claudus ſa lit ⁊ thabita iterata claret vita/viã parãs gentib⁹. Infirmis vmbra mederis: defraudantes graui fe ris coniuges ſupplicio. Tu vin clis liber laxatis/ portis exis reſe ratis: duce fretus preuio. Cecus videt/mutus fatur: languor fugit: duplex dat ſalus antiochie. Fu nus ſurgit: magus cadit: conſecra tor romã vadit / crucis ⁊ victorie. Illum ſequens: pendens cruce/ ſcandens celũ: quo te duce nobis

detur aditus. Janitoꝛ ingreſſuȝ pande: quo nos lucis nō mutāde foueat ituitus. Amē. Uel Petre ſūme. 237. Euāg. Uenit ieſus ī partes ceſa. 237. Credo nō Offer. Cōſtitues eos pꝛicipes ſup omnē terrā: memoꝛes erūt nominis tui in oī pꝛogenie ⁊ generatione. Secr. Oblatū tibi dn̄e ſacrificiū intercedente btō petro apl̄o tuo/viuificet nos ſēper ⁊ muniat. P. Cōio. Tu es petrus ⁊ ſup hanc petraȝ edificabo eccleſiā meā. Cōpl̄. Coꝛpoꝛis ſacri ⁊ p̄cioſi ſanguinis repleti libamine q̄s dn̄e deus noſter: vt qd̄ pia deuotiōe gerimus: intercedēte btō petro apl̄o tuo/certa redēptione capiamus. P do. ¶ Eodē die machabeoꝝ martyrū. Oīo.

FRaterna nos dn̄e martyrū tuoꝛū machabeoꝝ coꝛona letificet: q̄ et fidei noſtre pꝛebeat incremēta virtutū: ⁊ multiplici nos ſuffragio cōſoletur. P. Secr. Iterata myſteria dn̄e ſctōꝝ martyrū tuoꝝ ſolēnia celebꝛātes deuota mente tractamus: quibꝰ nobis q̄m̄s ⁊ pꝛeſidiū creſcat et gaudiū. P. Cōplen. Pꝛeſta q̄m̄s oꝑs deꝰ: vt quoꝝ memoriā ſacramēti participatiōe recolimꝰ/fidē quoq; ꝑficiendo ſectemur. Per. ¶ Stephani pape ⁊ martyris. Intr. Sacerdotes eius. de ꝯfeſ. in cōi. 308 Kyriel̄. triū lctōnū. Oratio.

DEus qui nos beati Stephani martyris tui atq; pontificis annua ſolennitate letificas: concede pꝛopitius: vt cuius natalicia colimus: de eiuſdeȝ etiā protectione gaudeamus. Per do. Epl̄a. Ois pontifex. in cōi. 305. Grad. Os iuſti. 310. All̄a. Iſte ſanctus digne. 310. Euang. Ego ſum paſtoꝛ bonus. Require in cōmuni. fol̄. 306. Offer. Inueni dauid. fo. 313. Secr. Munera tibi dn̄e dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato ſtephano martyre tuo atq; pontifice: ꝑ eadeȝ nos placatus intende. Per. Cōio. Dn̄e quinq; talēta. fol̄. 313. Complē. Hec nos cōio dn̄e purget a crimine: ⁊ intercedente beato ſtephano martyre tuo atq; pontifice: celeſtis remedij faciat eſſe conſoꝛtes. Per dominuȝ. ¶ In inuentione ſcti ſtephani pꝛotomartyris ⁊ alioꝝ. Introitꝰ. Etenim ſederūt pꝛicipes. per totū vt in natali eiꝰ. 12. Kyrieleiſon triū lectionuȝ. Oratio.

DEus q es ſanctoꝝ tuorum ſplēdoꝛ mirabilis:

quiqꝫ hodierna die corpora beatorū ſtephani protomartyris tui/nicodemi/gamalielis atqꝫ abibō: inuētione glorioſa reuelaſti: da nobis q̄s in eterna leticia de eoꝝ ſocietate gaudere. P. Epl'a. Stephanus plenꝰ gratia. in natali eiꝰ. 13. Grad. Sederūt principes. 13. All'a. Uideo celos apertos. 13. Euāg. Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ principibus ſacerdotū. 13. Offer. Elegerūt. 13. Secr. His q̄ms dn̄e muneribꝰ intēde placatus: ⁊ tribue ſupplicatione glorioſi protomartyris tui ſtephani/nicodemi/gamalielis atqꝫ abibō nos a peccatis oībꝰ abſolui: et celeſti gloria ditari. Per. Prefatio cōis. Cōio. Uideo celos apertos. 13. Cōplē. Deus qui eccleſiā tuā glorioſi protomartyris tui ſtephani/nicodemi gamalielis atqꝫ abibō glorificare de inuētis dignatus es artubus: da vt eorū ſupplicatione fiat ſemp̱ tibi deuota: ⁊ meritis iugiter ſecura. P. ✠ ¶ Eodē die iuſtini martyris. Oratio.

Deus qui tua ineffabili pietate beatū iuſtinum etate paruulū magnū fide ac virtute feciſti: da q̄ms: vt qui eius paſſiōe gloriamur: vite quoqꝫ īnocētiā imitemur. P. Secr. Accipe munera miſericors deus que in honorē ⁊ laudez glorie tue btō iuſtino martyre tuo collata offerimꝰ: vt te ſāctificāte/ vnigeniti tui corpus ⁊ ſanguis fiat: ⁊ p̱ hoc nos in eius corporis vnitate tribue in perpetuū manere. P. Cōpl. Tui dn̄e p̱ceptio myſterij/⁊ btī iuſtini ſolēnitate letātes/q̄ms: vt eiꝰ nobis interceſſiōe/ ⁊ mētiū puritatē ⁊ corporū ꝯferat ſoſpitatē. P.

¶ Dñici cōfeſſoris. In reditu. Re. Juſtuz deduxit. Ad miſſam. Intr. Os iuſti. de cōfeſ. i cōi. 308. Kyriel'. p̱ octauas.

Deus qui eccleſiā tuā /btī dn̄ici ꝯfeſſoris tui illuminare dignatꝰ es meritis ⁊ doctrinis: concede: vt eiꝰ interceſſiōe/tēporalibꝰ nō deſtituat̄ auxilijs: ⁊ ſpūalibꝰ ſemp̱ ꝓficiat īcremētis. Per. Orō. Epl'a. Dilectꝰ deo ⁊ hominibus. 308. Grad. Os iuſti. 310 All'a. ℣. Pie paſtor dn̄ice tuoꝝ memor operū: ſta corā ſummo iudice pro tuo ortu pauperū. Uel. All'a. Iſte ſctūs digne. 310. Proſa. Dilectus deo. 311. Euāge. Uos eſtis ſal terre. 312. Credo nō dicit̄. Offer. Deſideriuz

anime. 313. Secre. Munera qm̄s dn̄e tibi dicata ſanctifica: ⁊ meritis beati dn̄ici ꝯfeſſoris tui nobis ꝓficiāt ad medelā. Per. Cōio. Fidelis ſeruus. 313. Cōpl. Concede q̄s oīpotēs deus: vt q peccatoꝝ noſtroꝝ pōdere premimur: bti dominici ꝯfeſſoris tui patrocinio ſubleuemur. Per.

¶ Marie niuis. In reditu. Re. Dominus rex omnium. Ad miſſaz. Introi. Salue ſancta parēs. de btā virgine. 322. Kyrie. Fons bonitatis. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne de⁹/qui ad ampliādam laudē in hoc ſeculo glorioſe virginis marie genitricis tue/ domuz inſolita niue ꝑſignaſti: cōfer opē famulis tuis: vt refrigerio gratie tue ardorē extinguamus libidinis: quatenus in hac ſacra ſolēnitate/ tibi caſto corpore ⁊ pura mēte aſſiſtere valeamus. Qui viuis. Epla. Ab initio ⁊ ante ſecula. infra de btā ꝟgine. 322. Grad. Benedicta ⁊ venerabilis es. 322. Alleluia. O conſolatrix pauperum. 322. Proſa.

Theoya ſponſa chr̄i gaude: corde/voce/noua laude militās eccleſia. Et celeſtes hierarchie iocūdent in hac die/dulci cū ſymphonía. Totus orbis colletet: totus chorus gratulet/ſupernoꝝ ciuiū. Genitricis illibate ſemper virginis beate aſſunt feſta niuium. Que nature ꝯtra ritū ex anguſto infinitū fructum profert paruula. Homo deū/ſtella ſolez/nata patrem/virgo prolē/ antiquū iuuencula. Nouū creat virgo miruz: dū ſol virginalē gyrū in eſtate media. Luſtrat magno cū feruore: niuē dedit cū algore: miſcuit contraria. Roma datur in ſtuporē/ niuē vidēs preter morē inconſuetum patrie. Quid pretēdit dum neſcit/ſtatim tellus aperit tūc pro cultu latrie. Cuius tēpli de ſtructura vidit viſione pura pontifex liberius. Genitricem precellentem nocte ſibi colloquentē: obedit celerius. Somno vidit cū vxore matrē chriſti cū fulgore nobilis patricius. Mandans tēplum cōſūmari/⁊ a cūctis venerari: exequūtur citius. Tēplū pulchruz erexerūt: ⁊ illud cōſecrauerūt virginis ſub titulo. Ubi ſigna clarēt plura que nō fiūt a natura/ ei⁹ amminiculo. Quā ꝑcemur corde puro/vt nō locet i obſcuro noſter tādem ſpiritus. Sed in regno claritatis nos collocet cū beatis/poſt preſentes gemitus. Amē. Euangeliuz. Extollens vocem quedā mulier de turba:

dixit illi. de beata vgine. 323.
Credo. di. Offer. Felix nāq̃
es ſacra vgo maria et oī laude di/
gniſſima : qa ex te ort⁹ eſt ſol iuſti/
cie xp̄s de⁹ noſter. Secr. Aſpi/
ce de ſede ſctā tua ⁊ cogita de
nobis ī mediatricis noſtre fe
ſtiuitate oṕs de⁹: quā iocūdo
hodierna die niuiū dedicaſti
miraculo : q̄ fulcitū niuiū p̄/
prietatib⁹/ſui ſctiſſimi corpo
ris olim p̄buit hoſpitiū dño
nr̄o ieſu chr̄o filio tuo. Qui
tecū. Prefatio. Et te in venera/
tiōe. ſolēnis. Cōi. Beata viſce
ra marie vginis q̄ portauerūt eter
ni patris filiuȝ. Cōpl. Deus q
ad declarandū gratiā virginis
marie genitricis filij tui dñi
noſtri ieſu chr̄i/in eſtiuis calo
rib⁹locū/ in quo edificaret ei
téplū/dignat⁹es demōſtrare:
tribue q̄s:vt ei⁹obſequijs in/
ſiſtētes/refrigerato eſtu cōcu
piſcētie/candore innocētie de/
albent. P eūd. Eodē die
oſualdi regis ⁊ martyrȝ. Orō.
Deus q beatū oſualdū re
gē ⁊ martyrē tuū hodie
ſuſcepiſti atq̃ remuneraſti:cō
cede ppiti⁹:vt q ei⁹ gaudem⁹
meritis : p̄uocemur exēplis.
P. Secr. Hec ſacra nos dñe
qm̄s:que p̄ venerādis bti oſ
ualdi martyris tui deferimus
meritis/pctōꝝ noſtroꝝ vincu
la ſoluāt:⁊ ei⁹obtētu/ab oīb⁹
nos tueant̄ aduerſis. P. Cō/
plē. Pign⁹ ppetue ſalutis ſu
mētes/clementiā tuā oīpotēs
deus īploram⁹:vt btō oſual/
do interueniēte / celeſtis vite
premia conſequi mereamur.
Per d. In traſſiguratiōe
dñi. In reditu R. Deſcenden/
tibus illis. Ad miſſam. Intro.

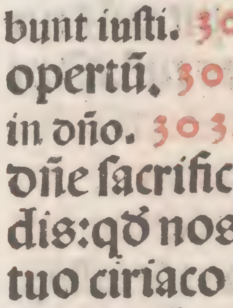
Omi/
nus di
xit ad
me:fili
us me/
us es
tu:ego
hodie
genui
te. Ps.
Quare
fremuerūt gentes:⁊ populi medi/
tati ſunt inania. Gloria patri. Ky
rie. Magne deus. Orō.
Deus q hodierna die vni
genitū tuū mirabiliter traſſi/
guratū/celitus vtriuſq̃ teſta/
menti patribus reuelaſti : da
nobis qm̄s beneplacitis tibi
actib⁹ /ad eius ſemp̄ ꝯtemplā
dam p̄uenire gloriaȝ:in quo
tue paternitati optime ꝯpla/
cuiſſe teſtatus es. Qui tecuȝ.
Lcō epl'e bti petri apl'i.ij.ca.j.

Charissimi. Iuſtū arbi-
tror/q̄zdiu ſuz in hoc ta
bernaculo/ſuſcitare vos in cō
monitione. Certꝰ q̄ velox eſt
depoſitio tabernaculi mei:ſe
cundū q̄ et dn̄s noſter ieſus
chr̄s ſignificauit mihi. Dabo
aūt operā: ⁊ frequēter habe-
re vos poſt obitū meum: vt
hoꝝ oīuz memoriā faciatis.
Nō eniz indoctas fabulas ſe
cuti/notā fecimus vobis dn̄i
noſtri ieſu chr̄i virtutē ⁊ pre-
ſciētiā: ſed ſpeculatores facti
illiꝰ magnitudinis. Accipiēs
eniz a deo patre honorē ⁊ glo
riam: voce delapſa ad eū hu-
iuſcemodi a magnifica glo-
ria. Hic eſt filiꝰ meꝰ dilectꝰ/in
quo mihi cōplacui: ipſuz au-
dite. Et hāc vocē nos audiui
mus de celo allatā: cū eſſemꝰ
cū ipſo in mōte ſctō. Et habe-
mus firmiorē propheticū ſer
monē: cui bn̄facitis attēdētes
q̄ſi lucerne lucēti in caligino
ſo loco: donec dies eluceſcat:
⁊ lucifer oriat̄ in cordibꝰ ve-
ſtris. Grad. Tecū principiuz
in die virtutis tue in ſplēdoribus
ſctōꝝ ex vtero ante luciferū genui
te. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a
dextris meis: donec ponaz inimi-
cos tuos ſcabellū peduz tuorum.
Alla. ℣. Candor eſt lucis eter-
ne ſpeculum ſine macula: ⁊ imago
bonitatis illius. Vel. Alla. Dies
ſanctificatus. 12. Proſa.
Adeſt dies celebris: quo pla
catus miſeris deus demōſtratur.
Eius vnigenitū pfert nā in me
diū: luce trāſformatū. Mētes vt
alliciat īfirmas: ⁊ puehat in ſupre
mū ſtatū. Vbi nexu liberi mor-
tis facti lucidi/ſcti gloriant̄. Cō
formati luminis fonti ſacri numi
nis vino debriant̄. Obſequunt̄
laudibꝰ/intētiſq̄ vultibꝰ ſemp ſpe
culātes. Hec pādunt̄ hodie: mō
tis ī cacumīe chr̄o rutilāte. Vo-
cant̄ patritij vatū ⁊ apl̄i ad tātū aſ
pectū. Declarat ſe dn̄m mortis
⁊ viuētiū: priſcis nūciatū. Ani-
mantur ceteri morte plecti auidi:
quā nec formidarūt. Aiūt teſtes
ſolidi dignitatis dn̄i: quā nēpe p-
barūt. Cōheredes filios ⁊ gran
des ⁊ paruulos pr̄i aggregādos.
Quibus tabernacula p̄ſtanda in
gloria ſūt iā p̄parata. Quoꝝ nos
efficiat ꝯſortes: q p̄miat ī vita bea
ta. Amē. vel pſa de ſctā trinita
te. Euāg. Aſſumpſit ieſus p
trū ⁊ iaco. ⁊ ioā. vt ſ. ſabbo an
te Reminiſcere. 39. Credo d.
Offer. Intonuit de celo dn̄s ⁊
altiſſimus dedit vocē ſuā ⁊ appa-
ruerūt fontes aquarū alla. Secr.
Suſcipe q̄s dn̄e ſancte pa
ter omnipotēs eterne deus

munera q̄ ꝓ glorioſa filij tui tráſfiguratióe deferimus: et ꝯcede ꝓpiti⁹: vt per hec a tēporalib⁹ liberemur incómodis: ꝛ gaudijs annumeremur eternis. Per eūdē. Prefatio de ſctá trinitate. Cōi. In splē doꝛib⁹ ſctoꝝ ex vtero ante luciferꝝ genui te. Cōpl. Deus q hunc diē incarnati verbi tui tráſfiguratióe: tueqꝫ ad eum miſſa paternitatis voce cōſecraſti: tribue qm̄s: vt diuinis paſti alimonijs/in eius mereamur mēbra tranſferri: q hoc in ſui memoriā fieri p̄cepit/dn̄s noſter ieſus chr̄s filius tu⁹. Qui tecū. ¶ Eodē die Sixti feliciſſimi ꝛ agapiti martyrū cōmemoratio. Si vō placebit officiū. Intr. Salus aūt iuſtoꝝ. de martyrib⁹ i cōi. 297. Oꝛo. Deus q nos cōcedis sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ ſixti feliciſſimi ꝛ agapiti natalicia colere: da nobis in eterna leticia de eoꝝ ſocietate gaudere. Per. Epl'a. Expectatio iuſtoꝝ. 298. Grad. Exultabunt ſcti. 300. Alla. ℣. Te martyrū candidatus laudat exercitus dn̄e. Euāgel. Ecce ego mit. 296. Offer. Gloriabūtur in te. 303. Secr. Munera tibi dn̄e dicata ſanctifica: ꝛ itercedētib⁹ ſctis martyrib⁹ tuis/ſixto/feliciſſimo ꝛ agapito/ per eadem nos placatus intēde. P. Cōi. Ego vos elegi. 297. Complē. Preſta nobis qm̄s dn̄e itercedētibus ſctis tuis ſixto: feliciſſimo et agapito: vt q̄ oꝛe ꝯtingimus: pura mēte capiamus. P. ¶ Donati epi ꝛ martyris. Intr. In virtute tua. De vno martyre in cōi. 304. Kyrieleiſon triū lectionū. Oꝛo. Deus tuoꝝ gloꝛia ſacerdotū: preſta qm̄s: vt ſcti martyris tui ꝛ ep̄i donati/cuius feſta gerim⁹: ſentiam⁹ auxiliū. Per. Epl'a. Oīs pōtifex. in cōi. 305. Grad. Dn̄e p̄uenisti. 306. Alla. Letabit iuſt⁹. fo. 306. Euāge. Ego ſum paſtoꝛ bonus. i cōi. 306. Offer. Poſuiſti dn̄e. 307. Secr. Preſta qm̄s dn̄e: vt interceſſione ſcti martyris tui ꝛ ep̄i donati: quē ad laudē noīs tui dicatis munerib⁹ honoꝛam⁹: pie nobis deuotiōis fruct⁹ accreſcat. Per. Cōi. Magna eſt gl'ia. 307. Cōpl. Omnipotēs ꝛ miſericors de⁹/ q nos ſacramētoꝝ tuoꝝ ꝛ participes efficis ꝛ miniſtros: p̄ſta qm̄s: vt intercedēte btō martyre tuo atqꝫ pōtifice donato: eiuſdē ꝓficiamus ꝛ fidei augmēto/ꝛ beati

tudinis iũgamur ↄſoꝛtio.P.
¶ Eodẽ die ſctẽ affre marty.
I Nterceſſio nos Orõ.
q̃s dñe ſctẽ affre marty
ris tue ſociarũq; ei⁹ ſemp leti
ficet:q̃ in tui nõis ↄfeſſiõe ti
bi placere meruit:tuáq; glĩaz
ĩ celis adeptura p aque mer
ſioné ⁊ ignis ↄcrematioñe co
roná vite eſt ↄſecuta.p. Sec.
S acrificiũ dñe qđ deſiderá
ter offerim⁹/gratũ tibi btá af
fra ſuffragatrix ſocieq; ei⁹ ef
ficiát.P. Cõpl. B eate affre
martyris tue ſociarũq; eius
dñe ſuffragijs exoꝛatus pce
pti ſacraméti nos virtute de
fendas.P.¶ Si vo placebit
alicui officiũ de ſácta affra cũ
ſociab⁹ ei⁹. Intr. Intret i cõſpe
ctu tuo.de martyri.in cõi.297.
D Eus cuius chari Orõ.
tatis ardoꝛe incéſa btá
affra vna cũ puellis ſuis/illi
cita carnaliũ deſiderioꝝ incé
dia deuicit:carniſq; cõbuſtio
nez ſuſtinuit imperterrita: te
ſupplices depcamur: vt p ea
rũ pces in nobis carnalia de
ſideria extinguas:atq; ad ſu
perna gaudia nos pducas.p.
Epla. Reddet de⁹ mer. 298.
Grad. Exultabunt ſancti. 300.
Alla. Iuſti epulent. 300. Proſa.
O beata beatoꝝ. 301. Euange.

Uidés ieſus turbas. 301. Of
fer. Letamini i dño. 303. Sec.
cũ ↄpl.vtš. Cõio. Iuſtoꝛũ ani
me. 303. ¶ Ciriaci ⁊ ſocioꝛũ
ei⁹ martyꝝ. Intr. Timete dñz.
f.297. Kyriel. triũ lectionũ.
D Eus q nos annua Orõ.
beatoꝝ martyrũ tuoꝛũ
ciriaci largi ⁊ ſmaragdi ſolé
nitate letificas: ↄcede ꝓpiti⁹
vt quoꝝ natalicia colim⁹:vir
tutéq; paſſionis imitemur.p.
Epla. Lingua ſapiétium. de
martyrib⁹ in cõi. 298. Grad.
Timete dñm. 300. Alla. Fulge
bunt iuſti. 300. Euáge. Nihil
opertũ. 303. Offer. Letamini
in dño. 303. Secre. S uſcipe
dñe ſacrificiũ placatiõis ⁊ lau
dis:qđ nos interueniéte ſctõ
tuo ciriaco cũ ſocijs ſuis/⁊ p
ducat ad veniá/⁊ in perpetua
gratiarũ cõſtituat actiõe. P.
Cõio. Signa eos qui in me cre
dũt. 304. Cõpl. Q ueſumus
dñe de⁹ noſter: vt iterueniéte
btõ ciriaco cũ ſocijs ſuis/ſacro
ſácta myſteria q̃ ſumpſim⁹:⁊
actu ſubſeq̃mur ⁊ ſenſu. P.
¶ In vigilia ſci laurẽtij. Int.

Iſperſit dedit pau
perib⁹: iuſticia eius
manet in ſeculũ ſecu
li:coꝛnu ei⁹ exaltabi
tur in glĩa. Ps. Bea

tus vir qui timet dñm:in mādatis
eius cupit nimis.Gloria. Kyrie
leiſon de martyrib⁹. ſine Et i
terra.dñ venerit in dñicam.
Als oia ferialiter fiunt.Orō.
A Deſto dñe ſupplicatiōi-
bus noſtris:et interceſ-
ſione beati laurētij martyris
tui/ꝑpetuā nobis miſericor-
diam benignus impēde. P.
Ep'la. Cōfitebor tibi dñe rex.
f.314.mutādo eſtuata in eſtu
atus. Grad. D iſperſit dedit
pauperib⁹ : iuſticia eius manet in
ſeculū ſeculi.V. Potens in terra
erit ſemen ei⁹:generatio rectoꝝ be
nedicet. Die dñico dr̃ A lla.
V. Poſuiſti dñe ſuper caput eius
coronā de lapide ꝓcioſo. Euāg.
ſꝫ math. Si qs vult veni.poſt
me.306. Credo ſi ſit dies dñi
cus dr̃ dñicale.Offer.O ratio
mea mūda eſt:ꝛ ideo peto vt detur
locus voci mee i celo:qa ibi eſt iu-
dex me⁹ꝛ ↄſci⁹me⁹.in excelſo aſcē
dat ad dñm depcatio mea.Secr.
H oſtias dñe q̄s tibi offeri-
mus ꝓpiti⁹ſuſcipe:ꝛ itercedē-
te btō laurētio martyre tuo /
vincula pctōꝝ nr̄oꝝ abſolue.
P.Cōi. Q ui vult venire poſt
me/abneget ſemetipſū:ꝛ tollat cru
cē ſuā ꝛ ſequat me. Cōplē. D a
q̄s dñe de⁹noſter:vt ſicut btī
laurētij martyr tui ↄmemo-
ratiōe/tpali gratulamur offi-
cio:ita ꝑpetuo letemur aſpe-
ctu.p.C Eodē die romāi m̃.
B Eati martyris tui Orō.
dñe romani ꝓcib⁹adiu-
uemur:ꝛ ei⁹digne ſolēnia ce
lebrātes/tuo noi ſemꝑ fac eſ-
ſe deuotos.p.Sec.M agnifi-
ca dñe btī romāi martyr tui
ſolēnia recēſemus:q̄ ꝓmptis
cordib⁹ambiētes/oblatis mu
nerib⁹/ꝛ ſuſcepim⁹ꝛ preim⁹.
p.Cōpl. S ctā tua dñe btī ro
mani martyris tui ꝓcioſa paſ
ſione et ſolennitate quā pre-
imus nos refoueāt:qbus iu-
giter deſideram⁹expleri.P.
Miſſa cōcludit per Benedica
mus dñicale : ſi fuerit dñica.
C In die ſancti Laurentij.
In reditu R. Beatus vir lau-
rentius.Ad miſſam.Introit⁹.

Onfeſſio et
pulchritudo
in conſpectu
eius: ſāctitas
et magnificē-
tia in ſanctifi-
catiōe ei⁹.ps
Cantate dño
canticū nouū:cantate dño oīs ter-
ra.Gloria. Kyriel. p octauas.
D A nobis q̄s oi- Orō.
potēs de⁹ / vicioꝝ nr̄oꝝ
flāmas extinguere: qui beato

Laurētio martyri tuo tribui ſti tormentoꝝ ſuoꝝ incendia ſuperare. Per. Lectõ epl'e bti pauli apli. Ad Corinth.ij.c.ix.

FRatres. Qui parce ſeminat/parce ⁊ metet. Et q ſeminat in benedictiõibus/ de benedictionibus ⁊ metet. Unuſqſq; prout deſtinauit i corde ſuo/non ex triſticia aut ex neceſſitate. Hilarē eni datorē diligit de⁹. Potēs eſt autē deus omnē gratiā abūdare facere in vobis: vt in omnibus ſemp oēm ſufficientiā habentes/ abūdetis in omne opus bonū: ſicut ſcriptuz eſt. Diſperſit dedit pauperibus: iuſticia eius manet in ſeculū ſeculi. Qui autē amminiſtrat ſemen ſeminanti/⁊ panē ad māducandū preſtabit. Et multiplicabit ſemē veſtrū: et augebit incremēta frugū iuſticie veſtre. Grad. Probaſti dn̄e cor meuz: ⁊ viſitaſti nocte. ℣. Igne me examinaſti: ⁊ nō eſt inuēta in me iniqtas. All'a. ℣. Leuita laurēti⁹ bonū opus opatus eſt/ qui p ſignū crucis cecos illuminauit: ⁊ theſauros eccleſie dedit paupib⁹. Proſa dr̄ p totā octauā.

STola iocūditatis all'a. Induit hodie dn̄s militē ſuuz laurētiū. Solito plaudat alacri⁹ ꝯcio leta fideliū. Hodie martyr īſignis hoſtiā deo placentez obtulit. Hodie tormentū ignis grauiter examinat⁹/ptulit. Animatus ad certamen monitis beati ſenis. Grauiſſimis nō refugit exhibere mēbra penis. Ante regē accerſit: ⁊ de reb⁹ ꝯueniť occultis eccleſie. Sed non cedit blādimētis: emolliť haud tormētis ei⁹ auaricie. Ludiť valerian⁹: ⁊ leuite larga man⁹ dū petit inducias. Dat miniſtra charitatis paupib⁹ ꝯgregatis facultatum copias. Furit igiť pfect⁹: ⁊ parať ardēs lect⁹: inſultātis viſcera crates vrit aſpera. Sudat martyr i agone ſpe mercedis ⁊ corone: que dať fidelib⁹ p chr̄o certantib⁹. De cui⁹ militia celi gaudet curia. Quia vicit hodie miniſtros neqtie. Ut hūc ergo p patronū ꝯſeq̄mur vite donū. In illi⁹ die feſto chor⁹ noſter letus eſto. Iocundū in eccleſia decantās all'a all'a. S. Joannē.xij.

IN illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis. Niſi granū frumēti cadēs in terrā/mortuū fuerit/ipſuz ſolū manet. Si aūt mortuū fuerit/multū fructū affert. Qui amat aiaz ſuā/pdet eā. Et q odit animā ſuā in hoc mūdo/in vitā eternaz cuſtodit eā. Siquis mihi

ministrat/me ſequat̃. Et vbi
ſum ego/illic ⁊ miniſter me⁹
erit. Si qs mihi miniſtrauerit
honorificabit eũ pater me⁹/q̃
eſt in celis. Credo dĩ. Offer.
Cõfeſſio ⁊ pulchritudo i cõſpe
ctu ei⁹: ſctitas ⁊ magnificẽtia i ſan
ctificatiõe ei⁹. Sec. Accipe q̃s
dñe munera dignãter obla-
ta: ⁊ btĩ laurẽtij martyris tui
ſuffragãtib⁹ merit3/ad noſtre
ſalutis auxiliũ ꝑuenire cõce-
das. P. Cõi. Qui mihi mini-
ſtrat me ſequat̃: ⁊ vbi ego ſũ illic ⁊
miniſter me⁹ erit. Cõpl. Sup-
plices te rogam⁹ oĩpotẽs de⁹:
vt quos donis celeſtib⁹ ſatiaſti
ĩtercedẽte btõ laurẽtio mar-
tyre tuo/ꝑpetua ꝓtectiõe cu-
ſtodias. P. ¶ Infra octauã
ſcti laurẽtij ⁊ i octaua Kyriel.
de martyrib⁹ cũ Et i terra. Cre
do nõ dĩ niſi ſit dies dñic⁹ ⁊
ꝑ octauã aſſump. marie. Alia
vt in die. ¶ Tyburtij marty.
cõmem. Si ꝓ placebit offi-
ciũ. Int. Iuſt⁹ vt pal. i cõi. 308
Beati tyburtij nos Orõ.
dñe foueãt ꝯtinuata p̃-
ſidia: quia nõ deſinis ꝓpitius
intueri/quos talibus auxilijs
cõceſſeris adiuuari. Per do.
Epla. Iuſtus cor ſuuz. 305.
Grad. Iuſtus nõ cõturbabitur.
fo. 306. Allã. Letabit̃ iuſt⁹. 306

Euãge. Hoc eſt p̃ceptũ. 295.
Offer. In virtute tua dñe. 307.
Secr. Adeſto dñe precibus
populi tui/adeſto munerib⁹:
vt que ſacris ſunt oblata my-
ſterijs/tuoꝝ tibi placeãt iter-
ceſſione ſanctoꝝ. Per. Cõio.
Poſuiſti dñe. 307. Complen.
Sũpſimus dñe pign⁹ redẽ
ptionis eterne: ſit nobis q̃s
intercedente beato tyburtio
martyre tuo: vite p̃ſentis au-
xilium pariter ⁊ future. Per.
✠ ¶ Clare ꝟginis. Oratio.
Famulos tuos q̃s dñe
btẽ ꝟginis tue clare vo
tiua natalicia recẽſentes: cele
ſtiũ gaudioꝝ ſua facias inter
uẽtione participes: ⁊ ſimul in
vnũ diuitis ⁊ paupis tui vni-
geniti coheredes. Qui tecũ.
Secr. Oblata tibi dñe q̃s do-
na ſctifica: q̃ maieſtati tue ac-
cepta faciat btẽ virginis tue
clare interceſſio veneranda.
Per. Cõpl. Protegãt q̃s
dñe plebẽ tuã glorioſe ꝟgi-
nis tue clare ꝯtinuata p̃ſidia:
⁊ ſumpta ꝑ illius gloria/cor-
poris tui ſacri ⁊ p̃cioſi ſangui
nis ſacramenta. Qui viuis.
¶ Hippolyti ⁊ ſocioꝝ ei⁹. In
reditu. Re. Iſti ſũt ſcti. Ad miſ
ſam. Intr. Iuſti epulentur. De
martyribus in cõmuni. 297.

Kyrieleiſon de marty. Orō. Da nobis qͣſ̄s oīpotēs deus: vt beati hippolyti martyris ſocioꝛūq; eius vene rāda ſolēnitas/ꝛ deuotionez nobis augeat ꝛ ſalutez. Per. Epla. Rememoꝛamini priſtinos. 300. Grad. Juſtoꝝ ani me. 300. Alla. Juſti epulē. 300. Proſa de martyri. in cōi. 300. Euāg. Attēdite a fermē. 301 Credo non dr̄. Offer. Alia noſtra. 303. Secr. Reſpice dn̄e munera populi tui ſctōꝝ feſtiuitate votiua: ꝛ tue teſtificatio veritatis/nobis ꝓficiat ad ſalutē. Per. Cōi. Dico aūt vobis. 304. Cōpl. Sacramētorū tuoꝛū dn̄e cōmunio ſūpta nos ſaluet: ꝛ intercedēte beato hippolyto ſocijſq; eius/in tue veritatis luce ꝯfirmet. P.

¶ In vigilia aſſūptionis marie. Intr. Salue ſācta parēs. de btā virgine. 322. Kyrieleiſō de dn̄a. ſine Et in terra quādo venerit in dn̄icā. Alijs aūt dieb⁹ oīa ferialiter fiūt. Orō. Deus qui virginalē aulā btē marie/in qua habitares eligere dignatus es: da qͣſ̄s: vt ſua nos defenſione munitos/iocundos faciat ſue itereſſe feſtiuitati. Qui vi uis. Epla. Ego quaſi vitis. Regre de dn̄a. 324. Grad. Benedicta ꝛ venerabilis. 322. Grad. nūq; reiterat. Die dn̄ico dr̄. Alla. Virga ieſſe flo. 322. Aut. Prophete ſcti. 320. Euāgeliū. Extollēs vocē quedā mulier. de btā virgine. 323. Credo nō dr̄ niſi ſit dies dn̄icus/tūc dr̄ dn̄icale. Offer. Felix nāq;. 325. Secr. Munera noſtra dn̄e/apud clemētiam tuā/dei genitricis cōmendet oꝛatio: quā idcirco de p̄ſenti ſeculo trāſtuliſti: vt ꝓ peccatis noſtris apud te fiducialiter intercedat. Per eūd. Prefatio cōis. Cōio. Regina mūdi. fo. 325. Cōpl. Concede miſericoꝛs deus fragilitati noſtre p̄ſidiū: vt q ſctē dei genitricis marie requiē celebꝛam⁹: interceſſionis ei⁹ auxilio/a noſtris iniqtatibus reſurgam⁹. Per eūdē. Miſſa ꝯcludat̄ ꝑ Benedicamus. dn̄icale ſi vigilia hec occurret die dn̄ico. Et ſic erit intelligendū de vigilia natiuitatis marie ꝛ cōceptionis que hic notata ſunt.

¶ Eodē die euſebij cōfeſſoris. Orō. Deus qui nos beati euſebij cōfeſſoꝛis tui/annua ſolēnitate letificas: cōcede ꝓpitius: vt cuius natalicia colimus/ꝑ eius ad te

exépla gradiamur. P. Secr. Laudis tue dñe hoſtias im-molamus:in tuoꝝ cõmemo-ratiõe ſctõꝝ/qbus nos ꝛ pſen tibus exui malis cõfidimus ꝛ futuris. P. Cõpl. Sacti eu-ſebij natalicia tuo munere ce lebrãtes/ſupplices te dñe de-precamur:vt hoc idez nobis indulgẽtie cauſa ſit ꝛ ſalutis. P. ℭ In die ſctõ bñdictiões herbarũ ꝛ alioꝝ fructuũ que fiũt in alijs eccleſijs ante pro-ceſſionem. In cathedrali aũt pacta pceſſiõe. Adiutoriũ no ſtrũ i noĩe dñi Qui fecit celũ ꝛ ter rã. Dñe labia mea aperies. Et os meũ annũciabit laudẽ tuã. Ora.

Omnipotẽs ſempiterne deus q celũ ꝛ terrã/mare viſibilia ꝛ iuiſibilia vbo tuo creaſti ex nihilo: qq; herbas arboreſq; ad vſus hoĩuz aĩa-liũq; gignere feciſti: et vnũ-quodq; iuxta ſemẽtem in ſe-metipſo fructũ habere pcepi ſti:atq; vt herbe nõ ſolũ ani-mãtib⁹ ad victũ/ſed etiã egris corporibus pdeſſent ad me-dicamẽtũ/tua ineffabili miſe ricordia ↄceſſiſti. Te ſupplici mẽte ꝛ ore depcamur:vt has diuerſi generis herbas/tua clemẽtia bene ✠ dicas:ac ſa-lubres/nõ ſolũ ad neceſſita-tes hoĩuz/verũetiã aĩaliũ fa-cere digneris:vt qcũq; ex eis i hac venerãda feſtiuitate ſũ-pſerint/vel in quẽcũq; vſum redacte fuerint ſeu aſſũpte: tã corporis q̃z aĩe recipiãt ſa-nitatez. Qd preſtare digneř ieſus chr̃s fili⁹ tu⁹. Qui tecũ.

Alia oratio.

Suppliciter etiã tuam obnixis preci bus deprecamur deus oĩpo-tentiã: qui mirabiliter ex ni-hilo cũcta creaſti:quiq; de ter ra diuerſa germina proferre feciſti:atq; vniuſcuiuſq; ſemẽ in ſemetipſo manere ſup ter-rã indidiſti. Et q diuerſa me-dicamẽtorũ genera ad ſanã-da humani generis corpora ĩpoſuiſti:bene ✠ dicere ꝛ ſã-cti ✠ ficare has diuerſi gene ris herbas tua benignitate di gneris: vt quicũq; ex eis ſũt ſumpturi: tam anime q̃z cor-poris pcipiãt ſanitatẽ: ꝛ inter cedẽte btã dei genitrice virgi ne maria qñs/vt ſalubriter ſumamus de vniuerſis terra rũ germinib⁹ q̃tenus in tuo-rũ odore vnguẽtorũ merea-mur adire ianuas paradiſi p-ſtãte eodem dño noſtro ieſu chriſto. Qui tecũ. Oro.

Deus q ex vniuerſis her barũ germinibus/humanis

neceſſitatibꝰ preſtitiſti reme-
dia: hanc herbaꝝ collectionē
tue miſerationis bene ✠ dic
dextera: vt quiſqꝫ languore
depreſſus ex eis aliqd guſta
uerit / eccleſie tue repſentatꝰ/
optate munus ſalutis te do-
nante percipiat. Per dñz no-
ſtrū. Benedictio pomorum.

TE deprecamur omnipo
tēs eterne deus: vt be-
ne ✠ dicas hūc fructū nouū
pomoꝝ: vt q eſu interdicte ar
boris letalis pomi i protopa
rente iuſta fuimus ſententia
damnati / per illuſtrationem
vnigeniti filij tui dñi noſtri
ieſu chri / ⁊ ſpirituſſancti / bene
dictiōe ſanctificata ſint oīa at-
qꝫ benedicta: vt depulſis an-
tiqui hoſtis inſidijs / cū ſalu-
britate mentis ⁊ corporis ſu-
mamus. Per dñm ieſū chri-
ſtū bene ✠ dic hūc fructum
pomoꝝ: vt q ex eis vtunt ſint
ſctificati. Per eūdē. ¶ In die
aſſumptiōis marie. ſi venerit
in dñicam. Ad pceſſionē añ.
O crux. In reditu ℟. Que eſt
iſta que aſcēdit. cū ꝟſu ſuo. Si
autē hoc feſtū die feriali fue-
rit / tunc proceſſio fit per ℟.
Super ſalutem. cum verſu. In
reditu reſpōſoriū. Que eſt iſta
q̄ aſcendit. Ad miſſā. Introitꝰ.

Aude
amus
omnes
in dño
diē fe-
ſtū ce-
lebran
tes in
hono-
re Ma
rie vir
ginis: de cuiꝰ aſſumptione gaudēt
angeli et collaudant filiū dei. Ps.
Exaltata es ſācta dei genitrix / ſup
choros angeloꝝ ad celeſtia regna.
Gl'a. Kyrie. Fons bonitatis.

VEneranda nobis Oro.
dñe huiꝰ diei feſtiuitas /
opē conferat ſalutarē: in qua
ſctā dei genitrix mortē ſubijt
tēporalē: nec tamē mortis ne-
xibꝰ deprimi potuit / que filiū
tuū dñm noſtrū de ſe genuit
incarnatū. Qui tecū. Lctō li-
bri ſapiētie. Eccl'iaſtici. xxiiij.

IN oībus requiē queſi-
ui: et in hereditate dñi
morabor. Tūc precepit ⁊ di-
xit mihi creator omniū: ⁊ qui
creauit me / reqeuit in taber-
naculo meo: ⁊ dixit mihi. In
iacob inhabita / ⁊ in iſrael he-
reditare: ⁊ in electis meis mit
te radices. Et ſic in ſion firma
ta ſū: ⁊ in ciuitate ſanctificata
ſimiliter

ſimiliter requieui:ꝛ in hieru
ſalē poteſtas mea. Et radica-
ui in populo honorificato: ꝛ
in partes dei mei hereditas il
lius:ꝛ in plenitudine ſanctoꝝ
detentio mea. Quaſi cedrus
exaltata ſum ī libano:ꝛ quaſi
cypreſſus in mōte ſiō. Quaſi
palma exaltata ſum in cades:
ꝛ quaſi plantatio roſe in hie
rico. Quaſi oliua ſpecioſa in
cāpis: ꝛ quaſi platanus exal-
tata ſum iuxta aquā in plate-
is. Sicut cynamomū ꝛ balſa-
mū aromatiçās odorem de-
di. Quaſi myrrha electa dedi
ſuauitatem odoris. Grad.
Propter veritatē ꝛ māſuetudi-
nē ꝛ iuſticiā/ ꝛ deducet te mirabi-
liter dextera tua. ℣. Audi filia ꝛ
vide ꝛ inclina aurē tuā: q̄ȝ cōcupi
uit rex ſpeciē tuā. Alleluia. ℣. Aſ-
ſumpta eſt maria in celuȝ: gaudet
exercit⁹ angelorū. Proſa.
Congaudent angeloꝝ chori
glorioſe v̓gini. Que ſine virili
cōmixtione genuit Filiū:q̄ ſuo
mūdū cruore medicat. Nam ip
ſa letaꝝ: q̄ celi iā conſpicaꝝ princi
pē. In terris cui quondā ſugē-
d⁹ v̓go māmillas p̄buit. Quā
celebris angelis:maria ieſu mater
credit. Qui filij [illegible]ius debitos
ſe cognoſcūt famulos. Qua glo
r[illegible] in celis iſta virgo colit: q̄ o[illegible]

celi p̄buit hoſpitiū ſui ſanctiſſimi
corporis. Quā ſplendida polo
ſtella maris rutilat: que oīum lu-
mē aſtroꝝ ꝛ hoīum atq̄ȝ ſpirituuȝ
genuit. Te celi regina hec plebe
cula pijs cōcelebrat mētib⁹. Te
cantu melodo ſup ethera vna cuȝ
angelis eleuat. Te libri v̓go cō-
cinūt ꝓphetarū/chorus iubilat ſa
cerdotū:apoſtoli/chriſtiq̄ȝ marty-
res p̄dicāt. Te plebis ſexus ſeq
tur vtriuſq̄ȝ/ vitā diligēs virgina-
lē: celicolas ī caſtimonia emulās.
Eccleſia ergo cūcta te cordib⁹/
teq̄ȝ carminibus celebrat. Tibi
ſuā manifeſtat deuotionē: precatu
te ſupplici implorās maria. Ut
ſibi auxilio circa chr̄m dominum
eſſe digneris per euū. Alia proſa.
Salue ſalutis ianua:ſolēnitas
annua tibi celebraꝝ. Hic lo-
ſculus ſanctitatis/dies ſolēnitatis
per te iteraꝝ. Cum iā ſis aſſūpta
reſumpta ad celi palatia. Iā ri-
maris cūcta cōiuncta/ ſemota fal-
lacia. Natus decorauit/ornauit:
ſic ipſam diſpoſuit. Ut celi regi
nā:dominā in throno ſuo poſuit.
Quidā ipſam dubitant/ aſſerere
heſitāt corpore aſſumptā. Sed
eſt ired[illegible]bile/imo impoſſibile in
erra ſe[illegible] Cū ſit thronus re
gins[illegible] ⁹in quā rex

manauit: Corpus glorioſū multumqꝫ formoſuꝫ nullo modo putruit. Regis angeloꝝ/dn̄i celoꝝ qđ hoſpitiuꝫ fuit. Abſit vt hoc credā/ꝙ pars ſit putrida quedam Ventris virginei / qui manet in aula dei. Ipſaꝫ deprecemur / vt ibi locemur cū ipſius nato. Vbi regnat vere:nos velit fouere in regno beato. Amē. Scđꝫ Lucā.x.

In illo tp̄e. Intrauit ieſus in quoddā caſtellū: et mulier quedā martha nomine/excepit illū in domum ſuaꝫ. Et huic erat ſoror noīe maria. Que etiā ſedēs ſecus pedes dn̄i/audiebat ꝟbū illi⁹. Martha autē ſatagebat circa frequēs miniſteriū. Que ſtetit ꝛ ait. Dn̄e/nō eſt tibi cure/ꝙ ſoror mea reliqt me ſolaꝫ miniſtrare? Dic ergo illi vt me adiuuet. Et reſpōdēs/dixit illi dn̄s. Martha/martha ſolicita es / et turbaris erga plurima. Porro/vnū eſt neceſſariū. Maria optimā partē elegit / q̄ nō auferet ab ea. Credo dī p totā octauā. Offer. Aſſumpta eſt maria [illegible] celū [illegible] angeli [illegible] collau[illegible] [illegible] n all'a. [illegible] [illegible] obiſ

Subueniat qm̄s dn̄e plebi tue dei genitricis oratio:quā ꝛ ſi pro ɔditiōe carnis migraſſe cognoſcim⁹: in celeſti gl'ia apud te ꝑ nobis orare ſentiamus. Per eūdem. Prefatio. Et te in aſſūptione. Cōio. Optimā partē elegit ſibi maria:que nō auferet ab ea i eternū all'a. Aliud infra octauā. Dilexiſti iuſticiā ꝛ odiſti iniquitatē: ꝑpterea vnxit te deus deus tu⁹. Cōpl'. Mēſe celeſtis participes effecti/imploramus clemētiaꝫ tuā dn̄e deus noſter:vt q feſta dei genitricis colimus:a cūctis malis iminētib⁹/eius interceſſionibus liberemur. Per eūdē.

¶ Infra octauā aſſūptionis marie. Kyriel'. de beata virgine. Alia vt i die. ¶ Arnolphi epi ꝛ cōfeſſoris. Oratio.

Deus qui beatuꝫ arnolphū cōfeſſorē tuuꝫ atqꝫ pōtificē/doctorē p̄cipuuꝫ/catholiceqꝫ fidei p̄dicatorē eligere dignatus es:p̄ſta qm̄s: vt ipſo ꝑ nobis intercedēte/peccatoꝝ noſtroꝝ mereamur exui maculis/ꝛ tibi dn̄o ſinceris mētibus deſeruire. Per. Secr. Deus mundi auctor ꝛ [illegible] hodierne diei feſti [illegible] beati arnolphi ɔfeſſoris tui atqꝫ pontificis mi[illegible]

tione cōſecraſti: p̄ſta qm̄s: vt
cuius annua celebritate deuo
tis exultamus obſequijs: ei⁹
ſuffragijs tuum cōſequamur
auxiliū. P. do. Cōpl. Omp̄s
ſempiterne deus/q beatū ar-
nolphū ꝯfeſſorē tuū/ ⁊ pōtifi
catus officio et fidei munere
ſublimaſti: tribue ſupplicib⁹
tuis: vt quicqd in nobis con-
tagione contractū eſt: ipſo ꝑ
nobis ſūmo antiſtite tuo in-
tercedēte emūdet. P. ¶ In
octaua ſancti laurentij. Intr.

P Robaſti dn̄e cor me-
um et viſitaſti nocte:
igne me examinaſti/
⁊ nō eſt inuēta in me
iniquitas. Ps. Exau
di dn̄e iuſticiam meā: intende de-
precationē meā. Gloria. Oratio.

B Eati laurentij nos qm̄s
dn̄e foueat paſſio vene
randa letātes: ⁊ vt eā ſufficiē-
ter recolamus/efficiat prom-
ptiores. Per. Epl'a vt in die.
Grad. Probaſti dn̄e. vt s̄ i die
Alla. Leuita laurētius. vt s̄ i die.
cū proſa. Euāgeliū vt in die.
Offer. Oratio mea mūda. vt in
vigilia. Secr. B eati laurētij
martyris honorabilē paſſio-
nē munerib⁹ dn̄e geminatis
exeqmur: que licet proprijs
ſit memorāda principijs: in-
deſinēter tamen ꝑmanet glo
rioſa. P. Cōio. Qui mihi mi-
niſtrat. vt in die. Cōpl. Solē
nis nobis interceſſio btī lau-
rentij martyris qm̄s dn̄e pre-
ſtet auxiliū: vt celeſtis menſe
participatio quā ſumpſimus/
tribuat eccleſie tue recenſitā
leticiā. p. ¶ Agapiti mr̄. Orō.

L Etetur eccleſia tua deus
beati agapiti martyris
tui cōfiſa ſuffragijs: atqꝫ eius
glorioſis precib⁹ ⁊ deuota ꝑ-
maneat/⁊ ſecura ꝯſiſtat. Per.
Secr. Suſcipe dn̄e munera/
q̄ in ei⁹ tibi ſolēnitate deferi-
mus: cuius nos ꝯfidimus pa
trocinio liberari. Per. Cōpl.
S atiaſti dn̄e familiaꝫ tuam
munerib⁹ ſacris: ei⁹ qm̄s ſem
per interuētione nos refoue/
cuius ſolēnia celebram⁹. P.
¶ Magni martyris. Oratio.

A Deſto qm̄s dn̄e ſuppli-
cationib⁹ noſtris: ⁊ īter-
cedēte beato magno marty-
re tuo/ab hoſtiū nos defende
ꝓpitiat⁹ incurſu. Per. Secr.
P reſta nobis qm̄s omnipo
tens deus: vt noſtre humilita
tis oblatio/et pro tuorꝫ tibi
grata ſit honore ſanctorꝫ: et
nos corpore pariter ⁊ mente
purificet. P. Complē. Tua
ſancta ſumentes qm̄s dn̄e: vt

beati magni martyris tui/nos foueant continuata preſidia. Per. ℭ Ludouici confeſſoris ꝛ pōtificis. Oratio.

DEus qui eccleſiā tuam diſpēſatione mirabili/nouis ſanctorū ſemꝑ illuſtras splēdoribus:tribue qm̄s : vt qui beati ludouici cōfeſſoris tui atq; pōtificis ſolēnia veneramur:ad eius cōſortiū ꝑueni re mereamur. P. Sec. Sacrificia q̄s dn̄e/que ꝑ honore ſcti ludouici cōfeſſoris tui atq; pōtificis/tue offerimus maieſtati/nobis ad ſalutē ſint efficacia:ꝛ tue placita pietati. Per. Cōpl. Immēſam clementiā tuā oīpotēs deus ſupꝑliciter exoramus:vt intercedente btō ludouico ꝯfeſſore tuo atq; pōtifice/ꝑ hec ſancta que ſumpſimus cūcta nobis aduerſantia te adiuuāte vincamus. Per. ℭ Bernardi abbatis. In reditu. R. Iuſtū deduxit. Ad miſſaʒ. Intr. Os iuſti. de cōfeſ.in cōi. 308. Kyrieleiſon per octauas. Oro.

PErfice in nobis q̄s dn̄e pie deuotionis augmētū:ꝛ ad obtinendā gratie tue largitatē/beatus bernardus abbas ꝛ doctor egregi⁹/ſuis pro nobis apud te meritis ꝛ ꝓcibus intercedat. P. Epla. Optaui ꝛ dat⁹ eſt mihi. 309. Grad. Os iuſti. 310. Alla. Iſte ſanctus. 310. Proſa. Dilectus deo. 311. Euange. Uos eſtis ſal terre. 312. Credo dī Of fer. Deſideriuʒ aie. 313. Secr. Paternis interceſſionibus magnifici paſtoris bernardi/ qm̄s oīpotēs de⁹ familie tue cōmēdetur oblatio:cuius vita decorat̄ celeſtib⁹ exēplis. Per. Cōi. Fidelis ſeru⁹. 313. Cōplē. Interceſſio nos q̄s dn̄e bti bernardi abbatis tibi cōmēdet:vt qd̄ noſtris meritis nō valemus/eius patrocinio aſſequamur. P. ℭ Eodē die ſtephani regis. Oratio.

DEus qui beatū ſtephanū regē ꝛ ꝯfeſſorē tuū/ terreni imperij glīa coronaſti: ꝛ ſanctoꝝ tuorū ſocietate ſublimaſti/ꝓſta qm̄s:vt queʒ pānonia meruit habere diuine religionis doctorē in terris/eū modo eccleſia tua mereat̄ habere defenſorē in celis. Per. Secr. Placeāt munera oīpotēs de⁹/que tue clemētie deferim⁹ ꝑ merita fidelis famuli tui ſtephani:noſq; ab oībus tueantur aduerſis/ quos pro eterna remuneratione in fide ſancte trinitatis

ſolidare nō diſtulit. Per. Cō plē. Sumpta ſacrificia nos dñe qs̄ a laqueis inimicorū noſtrorum defendāt: et p merita beati ſtephani famuli tui ad eterne patrie claritatē perducāt. Per. ¶ Dñica currēti infra octauam et in octaua aſſumptiōis marie ad pceſſionē. O crux. In reditu R. Que eſt iſta. Alia vt s. ¶ In octaua aſſūptiōis marie. Intr. Gaudeam⁹ oēs. vt s. in die ei⁹. 256. Dñica infra octauā et in octaua. Kyriel. p octauas. Orō.

CONcede nobis q̄s omnipotēs de⁹ ad btē marie ſemp virginis eterna gaudia ptingere: de cuius venerāda aſſumptione tribuis nos annua ſolēnitate gaudere. P. Alia oia vt ipſo die. ¶ Eodē die timothei et ſymphoriani martyrū. Oratio.

AUxiliū tuum nobis dñe qs̄ placatus impēde: et intercedētibus ſanctis martyribus tuis timotheo et ſymphoriano: dexterā ſup nos tue ppitiatiōis extēde. Per. Secr.

Accepta ſit tibi domine ſacre plebis oblatio p tuorum honore ſctōrum: quorū ſe meritis pcepiſſe de tribulatiōe ſperat auxiliū. Per. Cōpl. Diuini muneris largitate ſatiati / q̄s dñe deus noſter: vt intercedētibus btīs martyribus tuis timotheo et ſimphoriano: in ei⁹ ſemp participatiōe viuamus. P. ¶ In vigilia ſancti bartholomei aplī. Intr. Ego aūt. in cōi de aplīs. 291. Orō.

TUere nos miſericors deus: et beati bartholomei aplī tui / cuius natalicia preuenimus / ſemp guberna preſidijs. Per. Eplā. Beat⁹ homo qui inuenit ſapientiam. 292. Grad. Iuſtus vt pal. 292. Si vero die dñico fuerit / dicit. Allā. Per man⁹ aūt aplōrum. 294. Euāg. Deſignauit. 292. Offer. Gloria et hono. 292. Secr.

Grata tibi ſint dñe munera quibus btī bartholomei aplī tui ſupueniētem puenim⁹ ſolennitatē. P. Cōio. Poſuiſti dñe. 292. Cōpl. Sāctificati dñe myſterio ſalutari q̄s: vt btī bartholomei aplī tui pro nobis nō ceſſet oratio: cuius nos donaſti votis preuenire ſolēnia. Per. ¶ Eodē die timothei et appollinaris martyrū. Orō.

DEus q nos annua beatorū martyrū tuorū timothei et appollinaris ſolēnitate letificas: eorū qs̄ ptinua interceſſione

ſuper nos miſericordiã tuaꝫ
multiplica:vt quoꝝ patroci-
nijs gratulamur:ipſoꝝ ſuffra
gijs ꝑpetue ſalutis auxilium
adeſſe ſentiamꝰ. Per. Secr.
Munera qŝ dñe ꝓ tuorũ
cõmemoratiõe ſanctoꝝ timo
thei ⁊ appollinaris oblata ꝓ-
pitius ſuſcipe:⁊ pia eoꝝ inter
ceſſiõe/ſalutẽ nobis ꝑpetuaꝫ
ꝓuenire cõcede. Per. Cõpl.
Beatoꝝ martyrum tuoꝝ ti-
mothei et appollinaris dñe
interceſſiõe placatus/ꝯcede
qŝ:vt ſacramẽti tui venerã
da perceptio/ fiat omniũ pec
catorum noſtrorũ remiſſio.
Per dñm. ¶ In die ſcti bar-
tholomei. In reditu. R. Ci-
ues apl'oꝝ. Ad miſſam. Intr.

Mihi autẽ ni-
mis honora-
ti ſunt amici
tui deus: ni-
mis cõforta-
tus eſt princi
patꝰ eoꝝ. Ps.
Dñe ꝓbaſti
me ⁊ cognouiſti me:tu cognouiſti
ſeſſionem ⁊ reſurrectionẽ meam.
Glia. Kyriel. de aplis. Oro.
OMnipotẽs ſempiterne
deus/qui huius diei ve-
nerãdã ſanctãqꝫ leticiã in bti
apli tui bartholomei feſtiui-
tate tribuiſti: da eccleſie tue
qŝ: ⁊ amare qd credidit:⁊
ꝑdicare qd docuit. P. Epla.
Scimus quoniã diligẽtibus.
i cõi. 293. Grad. Conſtitues
eos principes ſup omnẽ terram:
memores erunt nõis tui dñe. V.
Pro patribꝰ tuis nati ſunt tibi fi-
lij:ꝓpterea populi ꝯfitebunt̃ tibi.
Alla. V. Uos eſtis q permanſi-
ſtis mecum in tentationibus me-
is:ego aũt in medio veſtrum ſum
ſicut qui miniſtrat. Proſa.
Diẽ feſtũ bartholomei chri
amici:fratres excolite dignis pre
conijs. Eius obtentu celi quo
mereamur ſedibus perfrui. Hic
indie populis ꝑdicat euãgelium.
Qui õditi vicijs vacabãt idola-
trie. Quos inſtruẽs ſanctꝰ apo-
ſtolus: iuſſit frangere idola/atqꝫ
chriſto facere tẽpla. Et demo-
nes/quos adorauere/ fecit lõgius
abire:vbi eſſent iuia terre. Mũ-
dat leproſos:ſaluti priſtine ⁊ red-
dit egros. Ueſtiuit cecos ꝑſen-
ti lumine: fecitqꝫ ſanos. Oratio
eius paralyticos erigit:atqꝫ curat
energuminos. Nam inclyti na-
tã regis diu lunaticã: ſola ꝑce ſal-
uam fecerat. Cõuertit regẽ po-
pulũqꝫ eius ſacris fontibꝰ expia-
uerat. Promittẽs illis qd nõ vi
dit homo:nec aſcẽderat in cor ho
minis. Per multa ſic predicans

tēpora: veſtimēta ei⁹ nō fuerūt ſor dida. Nocturno vigilabat tēpore: ſimiliter diurno i dei laudamine. Poſt talia miracula occiſus migrauit ad chr̄m: perēni i regno ſemp māſurus. Sed veniet iudicij in die cū deo: hoīum ſecreta p ignē iudicatur⁹. Queſum⁹te bartholomee exorantes: vt detergas noſtra hic facinora. Quaten⁹ fruamur p̄mio: qd̄ credētiū repromiſit gregi puſillo. S. Lucā. xxij.

In illo tp̄e. Facta eſt cōtētio inter diſcipulos ieſu / quis eoꝝ videret eſſe maior. Dixit aūt eis. Reges gētiū dominanꝰ eoꝝ: ⁊ q poteſtatē habēt ſup eos / benefici vocanꝰ. Uos aūt nō ſic. Sed q maior eſt in vobis / fiat ſicut minor: ⁊ qui p̄ceſſor eſt / ſicut miniſtrator. Nā quis maior eſt / q recūbit / an q miniſtrat? Nōne q recūbit? Ego aūt in medio veſtrū ſum / ſicut q miniſtrat. Uos aūt eſtis / q pmāſiſtis mecū in tētationib⁹ meis. Et ego diſpono vobis / ſicut diſpoſuit mihi pater me⁹ regnū: vt edatis ⁊ bibatis ſupra mēſaꝫ meā i regno meo. Et ſedeatis ſup thronos / iudicātes duodecim trib⁹ iſrael. Credo vt̄. Offer. Mihi aūt nimis honorificati ſūt amici tui de⁹ nimis cōfortatus eſt principatus eorum. Secre. Beati apoſtoli tui bartholomei dn̄e ſolēnia recēſentes / qm̄s: vt auxilio ei⁹ tua beneficia capiam⁹ / p quo tibi hoſtias laudis immolamus. P. Prefatio de apl̄is. Cōio. Uos q ſecuti eſtis me / ſedebitis ſup ſedes iudicātes duodeci trib⁹ iſrael dicit dn̄s. Cōpl̄. Sūpſim⁹ dn̄e pign⁹ ſalutis eterne bti apl̄i tui bartholomei votiua celebrantes ſolēnia: ⁊ ppetua merita venerātes / qm̄s / vt nobis pficiat ad ſalutē. Per. ¶ In trāſlatiōe ſctē heduigis. In reditu. R̄. Regnū mūdi. Ad miſſaꝫ Intr̄. Gaudeamus oēs. ⁊c̄. Heduigis electe. de cui⁹ trāſlatiōe. ⁊c̄. 313. Kyrieleiſon p octauas. Orō.

Omnipotēs ſempiterne deus: q ſancte heduigi famule tue tantā gratiā donare dignat⁹ es: vt te ſup oīa huius mūdi delectabilia ſpiritu feruentiſſime charitatis diligeret: ꝯcede ppitius: vt cui⁹ hodie tranſlationē colimus / eius meritis ⁊ p̄cibus a dilectiōe mūdane prauitatis abſtrahamur: ⁊ toto cordis noſtri deſiderio / tēdamus ad patriam claritatis eterne. Per. Epl̄a. Mulierē fortem. 315.

Grad. Adiuuabit eã. 315. Alleluia. O felix hęduigis. cũ pſa. Conſurge iubilans. vt in natali eius. 275. Euãge. Simile eſt regnũ celoꝝ theſauro. 316. Credo dĩ. Offer. Filie regum. fo. 316. Sec. Uultu dñe placito reſpice ea que tibi de manu tua recepimus offerẽtes: ⁊ vt ipſa tibi munera placeãt qđ in nobis oculis tuis diſplicet / btẽ hęduigis p̃cibus (cuius hodie trãſlationẽ colimus) tue gratia benignitatis abſtergat. Per. Cõio. Simile eſt regnum. 317. Cõplen.

Sumpta qñs oĩpotẽs deus hoſtia ſalutaris / ab aduerſis nos oĩbus tueaꝛ incurſibus: ⁊ poſt hui⁹ laboꝛes exilij / beate hęduigis intercedẽtibus meritis / cuius trãſlationẽ celebꝛamus / ducat tãdem ad requiẽ opulentam. Per.

¶ Ruſi martyris. Intr. Letabiꝛ iuſtus. de vno martyre in cõi. 304. Kyrieľ. triũ lcõnuz. Oĩo.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: ⁊ beati ruſi martyris tui interceſſionibus ꝯfidentes: nec minis aduerſantiũ / nec vllo turbemur hoſtiũ incurſu. Per. Epľa. Beatus vir q inuẽtus eſt. 304. Grad. Poſuiſti dñe. f. 306. Alľa. Coꝛona aurea. 306 Euange. Si qs vult poſt me venire. 306. Offer. Glĩa ⁊ honoꝛe. 307. Secr. Oblatis q̃s dñe placare munerib⁹: ⁊ intercedente beato ruſo martyre tuo / a cũctis nos defende periculis. P. Cõio. Qui vult venire. 307. Cõpľ. Celeſtib⁹ refecti ſacramẽtis ⁊ gaudijs / ſupplices te rogamus dñe: vt quoꝛũ gloꝛiamur triumphis / ꝓtegamur auxilijs. P.

¶ Auguſtini epi ⁊ ꝯfeſſoꝛis. In reditu Rx. Sint lũbi veſtri. Ad miſſam. Intr. In medio eccleſie. de cõfeſ. in cõi. 308. Kyrieleiſon per octauas. Oĩo.

Adeſto ſupplicatiõibus noſtris oĩpotẽs deus: ⁊ qbus fiduciã ſperãde pietatis indulges / intercedẽte beato auguſtino cõfeſſoꝛe tuo atq põtifice: ꝯſuete miſericoꝛdie tribue benign⁹ effectũ. Per. Epľa. Ecce ſacerdos magn⁹ q in vita ſua. 308. Grad. Ecce ſacerdos magn⁹. 310. Alľa. V. O gloꝛioſum lumẽ eccleſie paſtoꝛ gregis egregie / o flos floꝛens cãdẽs flagrãs p doctrinã aureaz. doce / rege gregẽ tuũ ſũmũ decus p̃ſulũ. Auguſtine pꝛeſul pie / tu dignare dep̃care maieſtatis dñz. Ne nos dãnet / veruz donet alme vite

p̄miū.O auguſtine placa nobis re
gez glie. Vel. Alla. ℣. Sidus
ſplendidum magne pater auguſti/
ne ora ꝑ nobis ad deuz. Proſa.
DE profundis tenebrarū lu/
men mūdo luxit clarum:et
ſcintillat hodie. Olim qdez vas
erroris auguſtinus: vas honoris
datus eſt eccleſie. Verbo dei dū
obedit/credit errās/et accedit ad
baptiſmi gratiā. Quā in primis
tuebat/verbis/ſcriptis/execrat er/
roris fallaciā. Firmans fidem/
formās mores: legis ſacre peruer
ſores verbi necat gladio. Obmu
teſcit fortunatus: cedūt manes et
donatus tante lucis radio. Mū/
dus marcens ꝛ inanis/et doctri/
nis tritus vanis per peſtē hereti/
cam. Multum cepit fructuz fer/
re/dum in fines orbis terre/fidem
ſpargit vnicam. Clericalis vite
formam conquadrauit: iuxta nor/
mam cetus apoſtolici. Sui quip
pe nil habebāt tanq̄ ſuū:ſed viue/
bant in cōmune clerici. Sic mul
toꝝ pro ſalute diu viuens in virtu
te/bona tandē ſenectute dormiuit
cū patribus. In extremis nil le
gauit qui nil ſuū eſtimauit: immo
totū reputauit cōmune cuz fratri/
bus. Salue gemma confeſſorū:
lingua chriſti/vox celoꝝ/ſcriba vi
te/lux doctoruz:preſul beatiſſime.
Qui te patrē venerant/te ducēte
ꝯſequant vitā:in qua gloriant bea
toꝝ anime.Amen. Euāgelium.
Vos eſtz ſal. 312. Credo dī.
Offer. Veritas mea et miſeri/
cordia mea cū ipſo:ꝛ in noīe meo
exaltabit cornu ei⁹. Secr. Bea
ti ꝯfeſſoris tui auguſtini no/
bis q̄s dn̄e pia nō deſit oratio:
q̄ ꝛ munera noſtra cōciliet:ꝛ
tuā nobis īdulgētiā ſemꝑ ob/
tineat.p. Cōio. Dn̄e qnqꝫ ta/
lēta tradidiſti mihi:ecce alia qnqꝫ
ſuplucrat⁹ ſum: euge ſerue fidelis
qa i pauca fuiſti fidelis:ſupra mul
ta te ꝯſtituā:intra i gaudiū dn̄i tui.
Cōpl. Honorē noīs tui dn̄e
qm̄s in cōmemoratiōe btī au
guſtini ꝯfeſſoris tui atqꝫ pō/
tificis hec ſctā pronuncient:ꝛ
nos ſui participatiōe dignos
efficiant. Per. ¶ Eodez die
Hermetis martyris.Oratio.
DEus qui beatū herme/
tem martyrē tuū virtu
te cōſtantie in paſſione robo
raſti:ex eius nobis imitatiōe
tribue pro amore tuo ꝓſpera
mūdi deſpicere:ꝛ nulla eius
aduerſa formidare. P. Sec.
Mūera nr̄a q̄s dn̄e ꝓpitiat⁹
aſſume:ꝛ vt digne tuis famu
lemur altarib⁹/ſctī martyris
tui hermetz nos īterceſſiōe cu
ſtodi.p. Cōpl. Repleti dn̄e
benedictiōe celeſti/qm̄s cle/

mentiā tuaꝫ: vt intercedente
beato hermete martyre tuo/
que humiliter gerimus/ ſalu
briter ſentiamus. P dominū.
¶ In decollatiōe ſcti ioannis
baptiſte. In reditu Rꝭ. Metue
bat herodes. Ad miſſaꝫ. Intr.
In v̄tute tua. de vno marty. in
cōi. 304. Kyrieľ. p octauas.
SAncti ioannis Oꝛatio.
baptiſte et martyris tui
qm̄s dn̄e venerāda ſolenni-
tas ſalutaris auxilij nobis pꝛe
ſtet effectū. P. Lctō libꝛi Sa
piētie. Eccliaſtici. xlix. et. l. ca.
MEmoꝛia iuſti in cōpoſi-
tiōe odoꝛis facta: opus
pigmētarij. In omni oꝛe q̄ſi
mel indulcoꝛabiť ei⁹ memo-
ria: ⁊ vt muſica in cōuiuio vi-
ni. Ipſe eſt directus diuinit⁹
in penitentiā gētis: ⁊ tulit ab
minatiōes ipietatis. Et guber
nauit ad dn̄ꝫ coꝛ ipſi⁹: ⁊ i die-
bus pctōꝝ coꝛroboꝛauit pie-
tatē. Nā male tractauerūt il-
lū/ q de ventre matris cōſecra-
tus eſt pphēta: euertere erue-
re ⁊ perdere: ⁊ iterū edificare
⁊ renouare. Quaſi ſtella ma-
tutina in medio nebule: ⁊ q̄ſi
luna plena i dieb⁹ ſuis lucet.
Et q̄ſi ſol refulgēs/ ſic ille re-
fulſit in tēplo dei. Grad. Dn̄e
p̄ueni. 306. All'a. ℣. Miſſo he
rodes ſpiculatoꝛe p̄cepit amputa-
re caput ioānis baptiſte i carcere.
PSallite regi noſtro: Pꝛoſa.
pſallite pſallite/pſallite pꝛu-
dēter. Nā pſalteriū eſt iocundū
cum cithara. Nato virginis quo
pſallens natus ſterilis. Citharā
carnis percuſſit in domo domini.
Dum quod ſonabat clamando/
docuit viuendo. Moꝛtificando
que ſuper terrā ſunt mēbꝛa: ⁊ hoc
alios docendo. Pꝛeparās chꝛi-
ſto plebeꝫ perfectam ioannes vox
clamantis in deſerto. Sed vox
hec impium herodem quem coꝛ-
ripit minime coꝛrigit. Haud ta-
men tacuit: ſed aduſq; ſanguinem
ſceleri reſtitit. Non licet inquit
te fratris tui habere coniugem ra
ptam ſibi: peccaſti/quieſce/peniten
tibus ſic pꝛecepit dn̄s. Vocē in-
cantantis ſapienter herodes vt aſ
pis ſurda ſpernit: vt iuſtum vt ſan
ctum ioannem timet/ quem vinxit
in carcere. Sedet in tenebꝛis lu
cerna lucis/amicus omnipotētis.
Studet delicijs mundi pꝛinci-
pis/filius perditiōis. Meretrix
ſuadet: puella ſaltat: rex iubet: ſan-
ctus d̄collatur. Dat rex ſaltanti
caput ioannis: qui ſanctus ante ſit
q̄ꝫ natus. En quomodo perit iu
ſtus/q̄ſi nō ſit deo dilect⁹. Cū ſit
ei⁹ precioſa moꝛs hec in cōſpectu
dn̄i. Nos coꝛde pcipimus/qua-

lis ⁊ quãtus eſt/qa vicinus natiui/tate chřo fit ⁊ morte. N ã morte turpiſſima damnať ſponſus:ſponſi ⁊ amicũ damnãt morte recte turpiſſima. C arcere carnis ductum quē ferũt pſallētes celi angeli/angelũ. E t nos i terrꝭ tibi pſallere fac xp̃e in memoriã baptiſte. H erodis ſpreta cõmenſa / altaris tui menſa ipſuʒ te dñ ſumimus/ ſemp̱ tibi pſallamꝰ. Am̃. S.marcũ.vj.

I N illo tp̃e. Miſit herodes ac tenuit ioannē: et vinxit eũ in carcerē/ꝓpter herodiadeʒ vxorē philippi fratris ſui:qa duxerat eã. Dicebat eni ioannes herodi. Nõ licet tibi habere vxoreʒ fratris tui. Herodias autē inſidiabať illi: ⁊ volebat occidere eũ / nec poterat. Herodes aũt metuebat ioannē / ſciens eũ virũ iuſtũ ⁊ ſanctũ:⁊ cuſtodiebat eũ. Et audito eo/multa faciebat:⁊ libēter eũ audiebat. Et cũ dies opportunꝰ accidiſſet/herodes natalis ſui cenã fecit principibꝰ/⁊ tribunis ⁊ primis galilee. Cũq; introiſſet filia ipſius herodiadis/⁊ ſaltaſſet/et placuiſſet herodi: ſimulq; recũbentibus/rex ait puelle. Pete a me qđ vis / et dabo tibi. Et iurauit illi:quia qcqd petieris/dabo tibi: licet dimidiũ regni mei. Que cuʒ exiſſet/dixit matri ſue. Quid petã? At illa dixit. Caput ioãnis baptiſte. Cunq; introiſſet ſtatī cũ feſtinatiōe ad regē/petiuit/dicens. Volo/vt ꝓtinus des mihi in diſco caput ioannis baptiſte. Et cõtriſtatus eſt rex:ꝓpter iuſiurãdũ: ⁊ ꝓpter ſimul recũbentes noluit eaʒ ꝯtriſtari:ſed miſſo ſpiculatore/p̃cepit afferri caput eius in diſco:⁊ decollauit euʒ in carcere. Et attulit caput eiꝰ in diſco:⁊ dedit illud puelle:⁊ puella dedit matri ſue. Quo audito/diſcipuli eiꝰ venerũt/⁊ tulerũt corpus eiꝰ: ⁊ poſuerunt illud i monumēto. Credo dicitur.

Offer. P oſuiſti dñe i capite eiꝰ coronã de lapide p̃cioſo:vitaʒ petijt a te ⁊ tribuiſti ei. Secr. M unera tibi dñe/pro ſancti martyris tui ioãnis baptiſte paſſione deferimus: qa dũ finiť in terris / factꝰ eſt celeſti ſede ꝑpetuus:qñs:vt eius obtētu nobis proficiãt ad ſalutē. P. Prefatio cõis. Cõio. M agna eſt gloria eiꝰ in ſalutari tuo:gloriã et magnũ decorē impones ſup̱ eũ dñe. Compľ. C õferat nobis dñe ſcti ioãnis baptiſte vtcũq; celebrata ſolēnitas/vt magnifica ſacramēta q̃ ſũpſimꝰ /

⁊ digne veneremur: ⁊ nobis ſalutaria ſentiamus. P dñz. ¶ Eodē die ſabine martyrꝭ. Oꝛo. Deus qui inter ceteꝛa potētie tue miracula etiā in ſexu fragili victoꝛiā martyrij cōtuliſti: ↄcede ꝓpitius: vt cui⁹ natalicia colim⁹/ per eius ad te exēpla gradiamur. P. Secr. Hoſtias tibi dñe btē ſabine martyris tue dicatas meritis benign⁹ aſſume: ⁊ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝓuenire ſubſidiū. P. Cōplē. Diuini muneris largitate ſatiati qm̄s dñe de⁹ noſter: vt itercedēte btā ſabina martyre tua/ in ei⁹ ſemꝑ participatiōe viuamus. P. ¶ Felicis ⁊ adaucti martyrū. Jntr. Sapiētiā ſctōꝝ. de martyrib⁹ i cōi. 297. Kyriel. triū lectionuz. Oꝛo. Maieſtatē tuā dñe ſupplices deꝑcamur: vt ſicut nos iugiter ſctōꝝ martyrum tuoꝝ felicis ⁊ adaucti cōmemoꝛatione letificas: ita ſemꝑ ſupplicatiōe defendas. Per. Epl'a. Juſtoꝛuz anime. 297. Grad. Juſtoꝛuz aie. 300. Alla. Fulgebūt iuſti. 300. Euāgeliū. Egrediēte ieſu. 302. Offer. Letamini. 303. Secr. Hoſtias dñe tue plebis intēde: ⁊ quas in honoꝛe ſctōꝝ martyꝝ tuorū felicis ⁊ adaucti deuota mēte celebꝛat/ ꝓficere ſibi ſentiat ad ſalutez. P. Cōio. Qd̄ dico vobis. 304. Compl. Repleti dñe mūerib⁹ ſacris q̄s: vt itercedētib⁹ ſāctis martyrib⁹ tuis felice ⁊ adaucto/ in gratiaruz tuarū ſemꝑ actiōe maneam⁹. P. ✠ ¶ Paulini ↄf. Oꝛo. Deus q hodie btm̄ pauli nū ↄfeſſoꝛē tuū atqꝫ pōtificē eterne beatitudinis gloria ſublimaſti: cōcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ merita veneramur in terris/ itercessiōis ei⁹ auxilio apud tuā miſericoꝛdiā mūiamur i celis. P. Secr. Munera noſtra q̄s dñe apud clemētiaz tuā bti paulini cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis ↄmēdet oꝛatio: vt ⁊ tue maieſtati ſint accepta: ⁊ nobis ſupplicib⁹ tuis ꝓſint ad veniā. P. Complē. Sūpſim⁹ dñe bti paulini cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis ſolēnitate letātes ſacramēta celeſtia: cuius ſuffragijs qm̄s largiaris: vt per tēpoꝛalia feſta q̄ agim⁹/ ꝓuenire ad gaudia eterna mereamur. P. ¶ Egidij abbatis. Jn reditu R. Juſtū ↄduxit. Ad miſſā. Jntr. Os iuſti. de ↄfeſ. in cōi. 308. Kyrieleiſō de cōfeſ. Oꝛo. Deus qui beatuz egidiū

miſericordē feciſti interceſſo
rē pro peccatis omniū: da no
bis q̄s ipſiꝰ interuētu deli-
ctoꝝ noſtroꝝ veniā/ ⁊ tue bea
titudinis optabilē leticiā. P.
Epl'a. Rigabo hortuz. 309.
Grad. Os iuſti. 310. Alla. Iſte
ſctūs. 310. Proſa. Dilectꝰ deo.
f. 311. vl' ppria. Pſallat laude.
vide extra. Euāge. Ecce nos
reliqmꝰ. 296. Credo nō di.
Offer. Deſideriuz. 313. Secr.
Interceſſio q̄s dn̄e beati
egidij abbatꝫ munera noſtra
tibi cōmendet: noſqꝫ eiꝰ vene
ratio ſancta tue maieſtati red
dat acceptos. P. Cōio. Amē
dico vobis. 313. Cōpl. Que-
ſumus omps deus: vt q cele
ſtia alimēta percepimus: in-
tercedēte btō egidio abbate/
ꝯtra oīa aduerſa muniamur:
⁊ ad eterna gaudia ꝯſequen-
da/ſpes nobis ſuppetat ⁊ fa-
cultas. P. ℭ Eodē die priſci marty. Orō.
Omnipotēs ſempiterne deus/ forti-
tudo certantiū ⁊ martyrū pal
ma: ſolēnitatē hodierne diei
ꝑpitiꝰ reſpice: ⁊ eccleſiā tuaz
cōtinua fac celebritate gaude
re: vt interceſſiōe beati priſci
martyris tui/ oīuz in te credē
tium vota pficias. P. Secre.
Eius tibi dn̄e precibus hec
grata reddať oblatio: p cuiꝰ
feſtiuitate imolať. P. Cōpl.
Preſta q̄s dn̄e vt ſacri tui
corporis ⁊ ſanguinis pceptiōe
vegetati: ſcti q̄qꝫ martyris tui
priſci p̄cibꝰ adiuuemur. Qui
vi. ✠ ℭ Roſe vginis. Orō.
Deus qui beataz roſam
ſanctarū tuarū virginū
collegio aggregare dignatꝰ
es: tribue q̄s nobis: vt eius
meritis ⁊ p̄cibus/ a culpis om
nibꝰ expiemur: ⁊ tue maieſta-
tis cōſortio pfrui mereamur
eterno. P. Secr. ⁊ cōpl. d' cōi
vniꝰ virgīs. fo. 317. ✠ ℭ Re
gine virginis ⁊ marty. Orō.
Omnipotēs ſempiterne
deꝰ/ miſericordiā tuam
oſtēde ſupplicibus: vt qui de
meritoꝝ qualitate diffidimꝰ/
intercedēte btā regina virgi-
ne ac martyre tua: nō iudiciū
ſed indulgentiaz ſentiamus.
Per. Secr. Maieſtatē tuam
dn̄e ſuppliciter deprecamur:
vt hec ſctā que gerimus/ pre-
cibus beate virginis ac mar-
tyris tue regine: ⁊ a preteritis
nos delictis exuant ⁊ futuris.
Per. Cōpl. Sacramētis ce-
leſtibꝰ vicia noſtra q̄s dn̄e
purgenť: vt interueniētibus
ſctē regine meritis/ tuis mune
ribꝰ poſſimꝰ ſemp aptari. P.

✠ ¶ Victorini marty. Oro.

Deus q̄ beatū victorinū martyrē tuū atq̈ pōtificē triēnio vinctū/igne celitus miſſo ꝓdigioſe a vīculis abſoluiſti: exaudi nos ꝓpiti⁹ et cócede: vt peccatoꝝ noſtroꝝ nexib⁹ ſoluti/tibi ſacrificiū ꝛ hoſtiā laudis imolemus. P. Secr. Sit acceptū ſacrificiū noſtrū in ꝯſpectu tuo dñe: vt martyris tui victorini venerātes ſolēnia/dono tuo beneficia ꝛ aīe ꝛ corporis ꝯſequamur. P. Cōplē. Humiliate qm̄s dñe plebi tue quā myſticis dapib⁹ refouiſti: ꝛ intercedēte btō victorino martyre tuo/nobis de vniuerſis hoſtib⁹ victoriā triūphalē cōcede. Per. ¶ In vigilia natiuitatis marie oia vide vt ſupra in vigilia aſſūptionis marie. fo. 255. ¶ Eodē die mathalberte ꝟginis ꝛ martyris. In reditu ℟. Regnum mūdi. Ad miſſā. Intr. Dilexiſti iuſticiā. de virginib⁹ in cōmuni. 313. Kyriel. de ꝟginibus. Oro.

Concede nos qm̄s oipotēs de⁹ ſancte virginis ac martyris tue mathalberte exultare meritis: ꝛ beneficiorū ei⁹ attolli ſuffragijs. Per. Epla. Confitebor tibi dñe rex. 314. Grad. Dilexiſti iuſticiā. 315. All. Specie tua. 315. Proſa. Exultēt filie ſion. 316. Euāge. Silē eſt regnū celorū decē virginib⁹. 316. Credo nō dicit. Offer. Offerentur regi. 316. min⁹. Secr. Munerib⁹ te dñe magnificam⁹ oblatis: q̄ in ſancte mathalberte ſolēnitatib⁹/gaudia nobis ſuperna conciliēt et patrocinia ſempiterna. Per. Cōio. Diffuſa eſt. 317. Cōplē. Sancte virginis ꝛ martyris tue mathalberte nos precatio tibi dñe grata cōmēdet: ꝛ tuā nobis idulgētiā poſcere nō deſiſtat. P. ¶ Si feſtū natiuitatꝭ marie in dñicam venerit. Ad pceſſionē. O crux. In reditu ℟. Solē iuſticie. cū ꝟſu. ¶ In die natiuitatis marie. Introi.

Gaudeamus omnes in dño diē feſtū celebrantes in honore Marie virginis: de cuius natiuitate gaudēt angeli et collaudant filiū dei. Ps.

Eructauit cor meū verbū bonum/ dico ego opera mea regi. Glia p. Kyrie. Fons bōitatis. Orō.

Famulis tuis qm̄s dn̄e celeſtis gratie mun⁹ im partire: vt qbus beate marie virginis partus extitit ſalutis exordiū: natiuitatis ei⁹ votiua ſolēnitas/pacis tribuat incre mentū. Per. Epl'a. Dn̄s poſ ſedit me in initio viarū ſuarum. vtś. fol. 196. Grad. Audi fi lia et vide et inclina aurē tuā/qa cō cupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Specie tua et pulchritudine tua / intende pſpere pcede et regna. Alla. ℣. Natiuitas glorioſe vginis marie ex ſemine abrae / orta de tribu iu da/clara ex ſtirpe dauid. Proſa.

Stirpe maria regia procrea ta / regem generans Jeſum. Laude digna angelorum ſanctorum. Et nos peccatores tibi dūotos intuere benigna. Tu pios patrū mores oſtentas in te: ſed excellis eoſdē. Patris tui ſolomonis in te lucet ſophia. Et ezechie apō deū cor rectū: ſed nunq̄ in te cor rūpendū. Patris ioſie adimple uit te religioſitas. Summi etiā pa triarche te fides totā poſſidet pa tris tui. Sed qd nos iſtos recen ſem⁹ heroas? Quz tuus nat⁹ oēs pcellat illos / atq̄ cūctos p orbez. Nos hac die tibi gregatos tua virgo i lucē mūdi qua pdiſti: pari tura celorum lumē. Amē. Initiū ſcti euāgelij. Scd'm Mattheū. j.

Liber generatiōis Jeſu chri/filij dauid/filij abra am. Abraā genuit iſaac. Iſaac aūt/genuit iacob. Jacob aūt/ genuit iudā/et fratres ei⁹. Ju das aūt/genuit phares/ et ça ram de thamar. Phares aūt/ genuit eſrom. Eſrom aūt/ge nuit aram. Aram aūt / genuit aminadab. Aminadab autez/ genuit naaſon. Naaſon aūt/ genuit ſalmon. Salmon aūt/ genuit booç de rachab. Booç autem/ genuit obed ex ruth. Obed aūt/genuit ieſſe. Jeſſe aūt/genuit dauid regem. Da uid aūt rex/genuit ſalomonē ex ea/q̄ fuit vrie. Salomō aūt genuit roboā. Roboā aūt/ge nuit abiam. Abia aūt / genuit aſa. Aſa aūt/ genuit ioſaphat. Joſaphat aūt/ genuit ioram. Jorā aūt/genuit oçiā. Oçias aūt/genuit ioathā. Joatham aūt/genuit achaç. Achaç au tez/genuit eçechiam. Eçechi as autem / genuit manaſſen. Manaſſes aūt/genuit amon. Amon aūt/genuit ioſiam. Jo ſias autē/genuit iechoniam / et fratres eius in tranſmigra tiōe babylonis. Et poſt trāſ

migrationē babylonis/iecho nias genuit ſalathiel. Sala- thiel autē/genuit ʒorobabel. Zorobabel autē / genuit abi- ud. Abiud autem/genuit elia cim. Eliacim aūt genuit açor. Açor autem/genuit ſadoch. Sadoch autē/ genuit achim. Achim autem / genuit eliud. Eliud autez / genuit eleaçar. Eleaçar aūt/genuit matthan. Matthan autē/genuit iacob. Jacob aūt/genuit ioſeph/vi- rum marie. De qua natus eſt Jeſus/q vocatur chr̄s. Credo dr̄ p totā octauā. Offer. Beata es virgo maria/q̄ oīum portaſti creatorē:genuiſti eū q te fecit:ꝛ in eternū permanes virgo all'a. Uel hoc p totā octauā. Aue maria gratia plena dn̄s tecuz: benedicta tu in mulierib⁹ ꝛ benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. Secr. Unigeniti tui dn̄e nobis ſuccurrat hu- manitas:vt q natus de virgi ne/matris integritatē nō mi- nuit/ſed ſacrauit:ī natiuitatis eius ſolennijs a noſtris nos piaculis exuens:oblationem noſtrā ſibi faciat acceptā: Je- ſus chr̄s dn̄s noſter. Qui tecū. Prefatio. Et te i natiuitate btē. Cōio. Diffuſa eſt gratia i labijs tuis:ꝑpterea benedixit deus te in eternū. Cōpl'. Sūpſim⁹ dn̄e

celebritatis annue votiua ſa- cramēta:p̄ſta qs̄:vt interce dēte beata dei genitrice ſem- per virgine maria/ꝛ tēporalis nobis vite remedia p̄beant ꝛ eterne. Per do. ❡ Eodē die Adriani martyris. Oro. Preſta qs̄ omnipotēs deus:vt q beati adriani mar tyris tui natalicia colimus: a cūctis malis imminētib⁹ ei⁹ interceſſione liberemur. P. Secr. Accepta ſit dn̄e in cō- ſpectu tuo noſtra deuotio:vt ei⁹ nobis fiat interceſſiōe ſa- lutaris:ꝑ cuius ſolēnitate de- ferẽ. Per. Cōpl'. Beati adri ani martyris tui dn̄e interceſ ſione placatus: p̄ſta qs̄: vt qđ tēporaliter gerimus: ꝑpe tua ſaluatione capiamus. P. ❡ Infra octauaz natiuitatis marie. Kyrieleiſon de beata ꝟgine. Alia vt i die. ❡ Gor gonij martyris. Oratio. Sanctus tuus martyr gor gonius qs̄ dn̄e/ſua nos in- terceſſione letificet:ꝛ pia faci at ſolennitate gaudere. Per. Secr. Grata ſit tibi domine noſtre ſeruitutis oblatio:pro qua ſanctus gorgonius mar tyr interuētor exiſtat. Per do minū. Complē. Familiam tuam qs̄ domine ſuauitas

illa

illa cōtingat ꝛ vegetet: q̄ btō martyre tuo gorgonio christi tui bono iugiter ipſa odore paſcať. P eūdē. ✠ ¶ Nicolai de tolētino. Orō.
O Oncede qm̄s oipotēs deus: vt eccleſia tua: q̄ in fine ſeculorū ineffabili ꝓuidētia/ beati nicolai ꝯfeſſoris tui virtutū ꝛ miraculoꝝ magnitudine coruſcat: ipſius meritis ꝛ interceſſiōe eliminatis erroribus/ ꝑpetua pace ac vnitate leteť. Per. Secť. Ut grata tibi ſint/que ꝓ ſancti nicolai veneratiōe offerimus munera oipotens deus: qm̄s: vt pietatis ꝛ religionis ſue nos facias amatores. P. Complť. Populū tuū dn̄e que ſumpſimus ſacramēta cuſtodiāt: ꝛ qui ſancti nicolai ꝯfeſſoris tui iugiter implorāt auxiliū/ petitionū ſuarū ſalutarē cōſequātur effectū. P. ✠ ¶ Kunegūdis virgi. officiū ſi placet. Intř. Loquebar de teſtimonijs. de v̄ginib⁹. in cōi. 313.
O Mnipotēs ꝛ miſericors de⁹: qui a gloria tua nullū excipis ſexū: nullaq; cōditionem excludis: te ſuppliciter imploramus: vt ſicut beate kunegūdi virgini tue poſt terreni culmē imperij/ celeſtis regni ſoliū cōtuliſti: ita nobis meritis ei⁹ ꝛ precibus/eterne felicitatis p̄mia largiaris. P. Epła. De virginib⁹ p̄ceptū dn̄i. 315. Grad. Specie tua. 315. Allła. Ois gloria. 315. Proſa. Exultent filie ſiō. 316. Euange. Simile eſt regnū celoꝝ decē virgi. 316. Offer. Offerētur regi. minus. fo. 316. Seč. Sacrificiū laudis tue dn̄e deus noſter offerimus/ tuā clemētiā implorātes: vt ꝑ huius virtutē ſacramēti/intercedēte beata kunegūde virgine tua/nos a peccatis expedias ꝛ a periculis tuearis. P. Cōio. Cōfundanť ſupbi. 317. Cōpť. Sacramētū redēptionis humane/ qd̄ in honore beate kunegūdis obtulimus/tibi dn̄e nos reddat acceptos: vt ꝑ hoc qd̄ ipſi accepimus de tuo/ ꝛ tu ſuſcepiſti de noſtro: in tuo ſemper honore viuam⁹. P. ¶ Proti ꝛ Hyacinthi. Oratio.
B Eatorū martyrū tuorū dn̄e Proti et hyacinthi/ felicis ꝛ regule nos foueat p̄cioſa cōfeſſio: ꝛ pia iugiter interceſſio tueať. P. Secť. Pro ſanctoꝝ martyrū tuorū proti ꝛ hyacinthi/ felicis ꝛ regule cōmemoratiōe munera tibi

dn̄e q̄ debemus exoluimus:
p̄ſta qm̄s: vt remediū nobis
perpetue ſalutis operenť. P.
Cōpl. Ut percepta nos dn̄e
tua ſancta purificent: beatoꝝ
martyrū tuoꝝ proti ⁊ hyacin
thi/felicis ⁊ regule qm̄s iplo
ret oratio. Per. ✠ ℭ Ma
terni confeſſoris. Orō.
D Eus q beatuꝫ maternū
confeſſorē tuū atqꝫ pontificē
eternitatis gloria ſublimaſti:
ꝯcede nobis famulis tuis ei⁹
memoriā celebrātib⁹/cūctoꝝ
veniā delictoꝝ: ⁊ eterne bea
titudinis premium ſempiter
nū. P. Secr. Noſtre fragili
tati potētiſſime mediator de⁹
opē cōferre depoſcimus: vt il
lius interuētu noſtre immo
latiōis hoſtia tibi reddať acce
pta/ cuius memoriā celebra
mus. P. Cōplē. Saluande
recordatiōis victimis immo
latis/btī patris materni gau
dentes cōmemorationi dn̄e
exoramus: vt cui⁹ inſiſtimus
ſeruitijs meritorum / ſemper
pijs adiuuemur auxilijs. P.
ℭ Septē dormientiū. Orō.
D Eus qui in mōte celion
ſeptē corporibus ſctōꝝ
mirabili ⁊ inaudita quiete/ſo
pore opp̄ſſis tue virtutis ope
ra manifeſtas: cōcede nobis
ppitius eoꝝ interueniētibus
meritis: nō ad iudiciū/ ſed ad
indulgentiā de ſomno reſo
lutionis excitari. Per. Secr.
Maieſtatē tuā nobis q̄s dn̄e
hec hoſtia imolanda reddat
placatā: ⁊ tuoꝝ digna poſtu
latio ſanctoꝝ. Per. Complē.
Sacramētis dn̄e depcamur
acceptis/⁊ ſanctoꝝ tuoꝝ ſeptē
dormientium precibus/con
tra omnes nequitias diabo
li irruentes/ptegamur. Per.
ℭ In exaltatione ſancte cru
cis. In reditu. R. Hoc ſignum
crucis. Ad miſſam. Introit⁹.

Os autē glo
riari oportet
i cruce domi
ni noſtri Jeſu
chr̄i: i quo eſt
ſalus vita ⁊ re
ſurrectio no
ſtra: per queꝫ
ſaluati ⁊ liberati ſumus. Ps. De⁹
miſereať noſtri ⁊ benedicat nobis
illuminet vultum ſuum ſuper nos
⁊ miſereatur noſtri. Gloria patri.
Kyrie. Magne de⁹. Oratio.
D Eus qui nos hodierna
die/exaltatiōis ſctē cru
cis annua ſolēnitate letificas:
p̄ſta qm̄s: vt cui⁹ myſteriū in
terra cognouim⁹: eius redē
ptiōis p̄mia in celo ꝯſeq me

reamur. Per eũdẽ. Lcõ epl'e btí pauli apl'i. Ad Galath. ij.

F Ratres. Sciẽtes q̄ non iuſtificat̃ homo ex operibus legis: niſi per fidẽ ieſu chri. Et nos in chro ieſu credimus/ vt iuſtificemur ex fide chri/ et non ex operibꝰ legis. Propter qd ex operibus legis nõ iuſtificabit̃ omnis caro. Qd ſi querẽtes iuſtificari in chro/ inuenti ſumus ⁊ ipſi pctõres: nunqd chrs peccati miniſter eſt? Abſit. Si eniz q̄ deſtruxi/ hec iterũ reedifico: p̄uaricatorẽ me ꝯſtituo. Ego enĩ per legẽ/ legi mortuꝰ ſuz: vt deo viuã: chro cõfixus ſum cruci. Uiuo aũt iam nõ ego: viuit vero in me chrs. Qd aũt nũc viuo ĩ carne: ĩ fide viuo filij dei. Qui dilexit me: ⁊ tradidit ſemetipſuz ꝓ me. Grad.

C hrs factus eſt pro nobis obediẽs vſq̄ ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. ℣. Propter qd ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomen qd eſt ſup̱ omne nomẽ. A lla. ℣. Dulce lignũ/ dulces clauos/ dulcia ferens põdera: que ſola fuiſti digna ſuſtinere regẽ celoꝶ ⁊ hoim. Uel A lla. ℣. Dicite in gentibꝰ quia dominꝰ regnauit a ligno. Proſa. Laudes crucis attollamꝰ. vts. in inuentione ſctẽ crucis. 222.

D Ulce lignũ col/ Uel hec. laudemus: dulces clauos veneremur: verbũ patris predicemus ſolẽni preconio. C hri crucem adoremus: crucifixũ deprecemur: vt ab hoſte liberemur crucis patrocinio. A ue lignũ p̄cioſuz: pondus ferens glorioſũ: quondã eras oneroſum mortis ĩproperiũ. A ue lignũ qd fuiſti dignũ ferre corpꝰ chri: mũdo lapſo cõtuliſti vitã ⁊ imperiũ. C hrs in te triumphauit: ⁊ mors mortem ſup̱auit: ⁊ potẽter ſpoliauit acherõtis atria. S ic preuiã atq̄ ducẽ habeamus xp̄i crucẽ: vt videre verã lucẽ poſſimus in patria. S. Joannẽ. xij.

I N illo tp̄e. Dixit ieſus turbis iudeoꝶ. Nũc iudiciũ eſt mũdi: nũc princeps huius mũdi eijciet̃ foras. Et ego ſi exaltatꝰ fuero a terra/ oĩa trahã ad meipſũ. Hoc autẽ dicebat/ ſignificans q̄ morte eſſet moriturꝰ. Reſpondit ei turba. Nos audiuimus ex lege: qa chrs manet in eternum: ⁊ q̃uo tu dicis: oportet exaltari filiũ hoĩs? Et qs eſt iſte filius hominis? Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicũ lumẽ in vobis eſt. Ambulate dũ lucẽ habetis: vt nõ vos tenebre cõprehẽdant. Et q ambulat in tenebris/ neſcit quo

vadat. Dum lucē habetis/credite in lucē/vt filij lucis ſitis. Credo dicit. Offer. Protege dñe plebem tuā per ſignū ſctē crucis ab omnib⁹ inſidijs inimicorū oīum: vt tibi gratā exhibeam⁹ ſeruitutē: ꝛ acceptabile tibi fiat ſacrificiū noſtrū. Secre. Deuotas dñe humilitatis noſtre p̃ces ꝛ hoſtias miſericordie tue p̃cedat auxiliū: ꝛ ſalutez quā p adā in paradiſo ligni clauſerat temerata p̃ſumptio: ligni rurſuz fides aperiat. P. Prefatio. Qui ſalutē hūani generis. Cōi. Nos aūt gloriari oportet ĩ cruce dñi noſtri ieſu xpi. Cōpl. Adeſto familie tue q̃s clemēs ꝛ miſericors de⁹: vt ĩ aduerſis ꝛ pſperis eius preces exaudias: ꝛ nephas aduerſarioꝝ / p auxiliū ſancte crucis digneris contere: vt portū ſalutis tue valeat apprehēdere. P. ¶ Eodē die cornelij ꝛ cypriani martyrū. Orō. Beatoꝝ martyrum tuoꝝ pariterq; pōtificuz cornelij ꝛ cypriani nos dñe qm̃s feſta tueant: ꝛ eoꝝ cōmendet oratio venerāda. P. Secr. Plebis tue dñe munera benign⁹ intēde: q̃ maieſtati tue p ſanctoꝝ martyrū tuorū cornelij ꝛ cypriani ſolēnitatib⁹ ſūt dicata. P. Cōpl. Sacro munere vegetatos in ſctōꝝ martyrū tuorū cornelij ꝛ cypriani natalicio/nos tibi dñe q̃s eoꝝ cōmendet oratio. Per.

¶ In octaua natiuitatis marie officiū p totū vt ipſo die. Kyrieleiſō dñica currēti infra octauā ꝛ in octaua p octauas. ¶ Eodem die nicomedis martyris. Oratio. Adeſto dñe populo tuo vt beati nicomedis martyris tui merita p̃clara ſuſcipiens/ ad impetrandā miſericordiā tuā/ſemp ei⁹ patrocinijs adiuuetur. Per. Secr. Interceſſio ſcti nicomedis martyris tui dñe munera noſtra cōciliet: vt quā merita noſtra nō valēt/eius dep̃catio nobis indulgentiaz valeat obtinere. Per. Cōpl. Purificent nos q̃s dñe ſacramēta q̃ ſūpſim⁹: ꝛ intercedēte beato nicomede martyre tuo: a cūctis efficiant vitijs abſolutos. Per.

✠ ¶ Ludmille martyris ſi placet officiū. Intr. Me expecta. de v̄ginib⁹ ĩ cōi. 3 ı 3. Orō. Beate ludmille martyris tue dñe ſupplicationibus tribue nos foueri: vt cui⁹ venerabilē ſolēnitatē celebramus obſequio: eius inter-

ceſſionibus cōmendemur ⁊ meritis. Per. Epl'a. Dñe de/us meus. 314. Grad. Specie tua. 315. All'a. Dis gl'ia ei⁹. 315 Euág. Sil'e eſt regnū celorū theſauro. 316. Offer. Filie regū. 316. Secr. Munera noſtra dñe p ſctē ludmille martyris tue: cuius feſta veneramur cōmemoratiōe oblata: eius meritis tibi reddant accepta. Per. Cōi. Feci iudiciuz. f. 317. Cōpl'. Sanctificet nos q̄s dñe tui pceptio ſacramēti: et interceſſione btē ludmille martyris tue/tibi reddat acceptos. Per. ¶ Eufemie ꝟginis ⁊ martyris. Intr. Uultum tuū. de ꝟginibus in cōi. 314. Kyriel'. triū lectionuz. Oro.

Omnipotēs ſempiterne deus q infirma mūdi eligis vt fortia queq̄ ꝯfundas: ꝯcede ꝓpitius: vt q btē eufemie ꝟginis ⁊ martyris tue ſolēnia colimus/ei⁹ apud te patrocinia ſentiam⁹. P. Epl'a. Cōfitebor tibi dñe rex. 314. Grad. Diffuſa eſt. 315. All'a. Egregia ſpōſa chri. 315. Euág. Simile eſt regnū celoꝝ decē ꝟgini. 316. Offer. Offerentur regi. minus. 316. Secr. Preſta q̄s dñe de⁹ noſter: vt ſicut in tuo ꝯſpectu mors eſt pcio/ſa ſctōꝝ: ita merita eoꝝ venerantiū/accepta tibi reddatur oblatio. P. Cōio. Quicq̄ prudētes. 317. Cōpl'. Sanctificet nos dñe qm̄s tui pceptio ſacramēti: ⁊ interceſſio btē eufemie martyris tue/tibi reddat acceptos. Per. ¶ Lāperti epi ⁊ martyris. Intr. In virtute tua. de vno martyre i cōi f. 304. Kyriel'. triū lectionū.

Origo ⁊ ꝯſūmatio Oro. toti⁹ bonitatis de⁹/qui cor bti pontificis ⁊ martyris tui lamperti tā fortiter in tuo amore inflāmaſti: vt nō ſolū ꝓpter te terrenā ſubſtātiā/verūetiā ꝓpriā ꝯtēneret carnē/cōcede: vt q illius ſolēnia celebramus deuoti/ipſo opitulāte/ab omni aduerſitate p te ſemp gaudeamus ſecuri. P. Epl'a. Dis pōtifex. i cōi. 305 Grad. Dñe pueni. 306. All'a. Poſuiſti dñe. 306. Euág. Ego ſum paſtor bon⁹. in cōi. 306. Offer. Poſuiſti dñe. 307. Secre. Inexhauſte largitatis de⁹ ſereno vultu cōtēplare ⁊ benedic munera/q̄ in honore ſcti martyris tui atq̄ pōtificis lamperti tibi offerūtur ꝯſecrāda. Per. Cōio. Magna eſt. 307. Cōpl'. Sacroſanctū corporis ⁊ ſāguinis tui liba/

men dñe ſumma humiliatio
ne ſumẽtes/qñs immenſam
clementiã tuã:vt interueniẽ-
te ſctõ martyre tuo atq; põti-
fice lampto: ſicuti tuis fideli-
bus ꝓmiſiſti per hocipſũ nos
facias in te manere recte vi-
uẽdo: ⁊ te in nobis manentẽ
manifeſtes/ſemp ſolatiũ exhi
bẽdo. Qui viuis. ¶ In vigi
lia ſcti matthei apl̃i. Ego autẽ
ſicut oliua. i cõi.fol.291. Oĩo.
DA nobis qñs ops̃ de⁹:
vt btĩ matthei apl̃i tui
⁊ euãgeliſte quã preuenim⁹
venerãda ſolennitas:⁊ deuo-
tionẽ nobis augeat ⁊ ſalutẽ.
Per. Epl̃a. Btũs homo qui
inuenit ſapiẽtiã. 292. Grad.
Juſtus vt palma. 292. Si vene-
rit die dñico dĩ Alla qdcũq;
de apl̃is in cõi. 294. S. lucã. v.
IN illo tpe. Uidit ieſus
publicanũ nomine leui
ſedentẽ ad teloneũ/⁊ ait illi.
Sequere me. Et relictis oi-
bus/ſurgẽs ſecutus eſt eum.
Et fecit ei conuiuiũ magnuz
leui in domo ſua:et erat tur-
ba multa publicanoꝝ/⁊ alio-
rũ/q cũ illis erãt diſcũbentes.
Et murmurabant phariſei/⁊
ſcribe eoꝝ/dicentes ad diſci-
pulos eius. Quare cũ publi-
canis ⁊ pctõrib⁹ mãducatis ⁊
bibitis? Et reſpondẽs ieſus/
dixit ad illos. Nõ egent qui
ſani ſunt/medico/ſed q male
habẽt. Nõ eniz veni vocare
iuſtos/ſed peccatores ad pe-
nitentiã. Offer. Glia ⁊ hono-
re. 292. Secr. Apoſtolice re
uerẽtie culmẽ offerim⁹ ſacris
myſterijs imbuentes: preſta
qñs dñe:vt btĩ matthei apo
ſtoli ⁊ euangeliſte ſuffragijs:
cui⁹ natalicia ꝑuenimus: hec
plebs tua ſemp ⁊ ſua vota de-
promat:⁊ deſiderata ꝑcipiat.
Per. Cõio. Poſuiſti dñe. 292
Cõpl. Beati matthei apoſto
li ⁊ euãgeliſte q̃s dñe ſuppli-
catiõe placatus:⁊ veniã nobis
tribue:et remedia ſempiter-
na concede. P. ¶ In die ſcti
matthei. In reditu R̃. Quat-
tuor aialia. Ad miſſam. Intro.

Mihi autez ni-
mis honora-
ti ſunt amici
tui deus: ni-
mis cõforta-
tus eſt princi
pat⁹ eoꝝ. Ps.
Dñe ꝓbaſti
me ⁊ cognouiſti me:tu cognouiſti
ſeſſionem ⁊ reſurrectionẽ meam.
Glia. Kyriel. de apl̃is. Oĩo.
BEati matthei apl̃i ⁊ euã
geliſte dñe ꝑcib⁹ adiu-

uemur:vt qd poſſibilitas no
ſtra nō obtinet/ei⁹ nobis in-
terceſſione donet̃.P. Epl'a.
Unicuiqꝫ noſtrū data eſt gra
tia. 294. Grad. In oēm ter-
rā exiuit ſonus eoꝝ:⁊ in fines or-
bis terre verba eoꝝ. V. Celi enar
rāt gloriā dei:⁊ opa manuū ei⁹an
nūciat firmamētū. Alla. V. Pri
mus ad ſiō dicet ecce aſſum: ⁊ hie
ruſalē euāgeliſtam dabo. Proſa.
Jocundare plebs fidelis. in cōi.
fol. 295. Scdm Mattheū.ix.
In illo tpe. Cuꝫ trāſiret
iesus/vidit hoiem ſedē
tē in teloneo/mattheū noie.
Et ait illi. Seqre me. Et ſur-
gēs/ſecutus eſt eū. Et factū eſt
diſcūbente eo in domo:ecce
multi publicani ⁊ peccatores
veniētes/diſcūbebāt cū ieſu/
⁊ diſcipulis eius. Et vidētes
phariſei/dicebant diſcipulis
eius. Quare cū publicanis ⁊
peccatorib⁹ manducat magi-
ſter veſter? At ieſus audiēs/
ait. Nō eſt opus valētib⁹ me-
dico/ſed male habētib⁹. Eū-
tes aūt/diſcite qd eſt: miſeri-
cordiā volo/⁊ nō ſacrificium.
Nō eniꝫ veni vocare iuſtos/
ſed peccatores. Credo dicit̃.
Offer. Mihi aūt nimis hono-
rificati ſunt amici tui deus: nimis
ꝯfortat⁹ eſt principat⁹ eoꝝ. Secr̃.
Supplicationib⁹ apoſtoli-
cis beati matthei apoſtoli tui
⁊ euāgeliſte: q̄s dn̄e eccleſie
tue tibi cōmēdet̃ oblatio:cu-
ius magnificis p̄dicationib⁹
erudit̃. P. Prefatio de apl'is.
Cōio. Uos q ſecuti eſtis me:ſe-
debitis ſup ſedes iudicātes duo-
decim trib⁹ iſrael dicit dn̄s. Cō-
plē. Perceptis dn̄e ſacramē
tis/btō mattheo apoſtolo tuo
⁊ euāgeliſta interueniēte/de-
precamur:vt q̄ pro illius cele
brata ſunt gloria: nobis pfi-
ciāt ad medelā. P. ¶ Mau-
ricij ⁊ socioꝝ eius. In reditu.
R. Iſti ſunt ſancti. Ad miſſaꝫ.
Intr̃. Multe tribulationes. de
martyrib⁹ in cōi. 297. Kyrie
leiſon p octauas. Orō.
Deus q es ſanctoꝝ tuoꝝ
ſplēdor mirabilis:quiqꝫ hūc
diē in honorē beatoꝝ marty
rum mauricij ſociorūqꝫ eius
martyrio cōſecraſti:da eccle-
ſie tue de natalicio tāte feſtiui
tatis letari:vt apud miſericor
diā tuā exēplis eoꝝ ⁊ meritis
adiuuemur. Per. Epl'a. Re-
ſpōdēs vn⁹ de ſeniorib⁹. 298
Grad. Timete dn̄ꝫ. 300. Alla.
Letamini i dn̄o. 300. Proſa de
martyrib⁹. Euāge. Deſcēdēs
ieſus de monte. 301. Credo
di. Offer. Letamini i dn̄o. 303.

Secr. Reſpice qm̃s dñe munera q̃ in ſctõꝝ martyrũ tuorũ ɔmemoratiõe deferim⁹: et pſta: vt quoꝝ honore ſũt grata: eoꝝ nobis fiãt interceſſiõe ppetua. P. Cõio. Juſtorũ aie. fo. 303. Cõpl. Celeſtib⁹ refecti ſacramẽtis ⁊ gaudijs ſupplices te rogam⁹ oṗs de⁹: vt quoꝝ gloriamur triũphis / ꝓtegamur auxilijs. p. ✠ C Tecle ỽgis. Orõ.

Domine de⁹ oṗs / rex regũ ⁊ dñs dñantiũ / q btẽ tecle ỽgini ac martyri tue diuerſaꝝ ferocitatẽ ferarũ tua potẽtia ſubiugaſti: ɔcede nobis veniã pctõruz: vt ꝑ interceſſionẽ ipſi⁹ / liberemur ab hoſtib⁹ mentis ⁊ corpis. P. Secr. Sacrificijs pſentib⁹ q̃s dñe intẽde placatus: vt ⁊ deuotiõi noſtre ꝓficiant ⁊ ſaluti. P. Cõpl. Q. m̃s oṁs de⁹: vt intercedẽte btã tecla virgine tua / illi⁹ ſalutaris capiam⁹ effectũ / cui⁹ ꝑ hec pign⁹ accepim⁹. P. ✠ C Jn ɔceptiõe ſcti ioãnis baptiſte. Jntr. Ne timeas zacha. in vigilia ioãnis baptiſte. 233. Orõ.

Da qm̃s oĩpotẽs deus in ſãcte eccleſie tue vtero cõſtitutos / eo nos ſpiritu ab iniquitate noſtra iuſtificari: quo beatũ ioannẽ baptiſtam intra viſcera materna docuiſti. Per. Epl̃a. Memoria iuſti. vt ſuꝑ. fol. 261. Grad. Fuit homo. vt ſuꝑ. 233. All'a. ỽ. Erat ioannes predicans in deſerto baptiſmuz penitentie. Proſa. Jnter natos mulieruz. vtš. 238. Euangeliũ. Apparuit aũt illi angelus. vtš. 233. in medio euangelij. ⁊ dicatur ad finez. Offer. Juſtus vt palma. vt ſuꝑ. fo. 234. Secr. Munera dñe oblata ſanctifica: ⁊ intercedẽte beato ioanne baptiſta / nos per hec a peccatoꝝ noſtrorũ maculis emũda. Per. Cõio. Tu puer propheta. vt ſuꝑ. 234. Complẽ. Da queſum⁹ omnipotens deus: vt myſticis eccleſia tua beati ioannis baptiſte exordijs / et ſacris erudita preconijs: iram venturi iudicis declinando / dignos fructus ſalutis iugiter operetur. Per dñm. ✠ C Eodez die Ruperti confeſſoris. Oratio.

Eccleſiam tuã deus queſumus pia miſeratione cuſtodi: ⁊ quã beatiſſimus cõfeſſor ⁊ ſacerdos tuus rupertus / cũctis te cooperante purgauit hereſibus / ipſius orationibus non deſinas momẽtis omnibus adiuuare. Per. Secr. Supplicatiõis noſtre

hoſtias de⁹ oīpotēs vt clemē
ter ſuſcipias/humiliter exora
mus:et familie tue/q̄ ſe beatiſ
ſimi ↄfeſſoris ꝛ ſacerdotis tui
rupti monitis eruditā exul
tat:celeſtis regni ianuas ape
rire digneris.P. Cōpl. Q ñe
deus oīpotēs/q corpore ꝛ ſan
guine chr̄i filij tui nos ſatiare
dignat⁹ es:p̄ſta ꝑpiti⁹: vt bti
ↄfeſſoris tui atq; pōtificis ru
perti/cuius in tuo noīe ho
die ſolennia celebramus ad
iuti ſubſidijs:eternis intereſ
ſe epulis mereamur.P eūd.

✠ ¶ Juſtine ꝟginis. Oro.

D Eus q btē iuſtine ꝟgi
ni ac martyri tue tenta
mēta hoſtis ſupare/ꝛ illibate
virginitatis ſignaculū cōſer
uare tua virtute tribuiſti:ↄce
de ꝑpitius nobis ſupplicāti
bus:vt cui⁹ glorioſum victo
rie triūphū veneramur in ter
ris:eius ꝑpetuo ↄſortio iūga
mur i celis.Per. Sec. ꝛ ↄpl.
i cōi de ꝟgine ꝛ martyre. 317

¶ Coſme ꝛ damiani marty
rū. In reditu ℟. Iſti ſunt ſcti.
Ad miſſaz. Intr. Sapiētiā ſan
ctorū. de martyrib⁹ i cōi. 297.
Kyrieleiſon p octauas. Oro.

M Agnificet te dñe ſctōrū
martyrū tuoꝝ coſme et
damiani beata ſolēnitas:qua
ꝛ illis gloriā ſempiternam/ꝛ
opē nobis ineffabili ꝓuidē
tia ↄtuliſti.Per. Epla. Sācti
p fidez. 299. Grad. Clamaue
rūt iuſti. 300. Alla. Letamini in
dño. 300. Proſa. O beata bea
toꝝ. 301. Euāge. Hec mādo
vobis. 296. Credo vī ratiōe
reliquiarū. Offer. Gloriabun
tur i te. 303. Sec. I n tuoꝝ
dñe ꝑcioſa morte ſctōꝝ ſacri
ficiū illud offerimus: de quo
martyriū omne ſumpſit prin
cipiuz. Per. Cōio. Poſuerūt
mortalia. 304. Cōpl. S it no
bis dñe ſacramēti tui ꝑceptio
certa ſaluatio:quā cū beatoꝝ
martyrum tuoꝝ coſme ꝛ da
miani meritis iploram⁹. P.

¶ In trāſlatiōe ſcti ſtaniſlai
epi ꝛ martyris. In reditu. ℟.
Are dei. Ad miſſaz. Introit⁹.

In virtute tua
dñe letabitur
iuſt⁹: ꝛ ſup ſa
lutare tuū ex
ultabit vehe
mēter:deſide
riū aīe ei⁹ tri
buiſti ei. Ps.
Magna eſt gloria eius in ſalutari
tuo:gloriam ꝛ magnum decorem
impones ſuper eū. Gloria. Ky
rie. Fōs bonitatis. Oro.

D Eus q bti ſtaniſlai mar

tyris tui atq; pontificis meri-
ta glorioſa / fructibus tribui-
ſti noſtre deuotiōis accreſce-
re: preſta familie ſupplicanti/
eius q tibi placuit continuata
apud te ſuffragia nō deeſſe. P.
Epła. Ois pōtifex. i cōi. 305
Grad. Dñe preueniſti eū in be
nedictiōib⁹ dulcedinis: poſuiſti in
capite ei⁹ coronā d lapide pcioſo.
℣. Vitā petijt a te ꝛ tribuiſti ei/lō-
gitudinem dierū in ſeculuz ſeculi.
Alła. ℣. Surrexit paſtor bon⁹
q poſuit aiam ſuā p ouib⁹ ſuis: et
pro ſuo grege mori dignatus eſt.
Proſa. Ieſu xpe. vtš. poſt pa-
ſca. fo. 225. Vel hec ſi placet.

Omnes odas nūc melodas:
pangamus cū alła. Omni
laude digna plaude ciuitas craco-
uia Ponēs planctū: qa ſctm̄ me-
ruiſti gignere Et nutrire: quem
dux dire morti feč tradere. Fra
udulētus truculent⁹ boleſla⁹ carni
fex. Qui i celis iā fidelis ſtaniſla
us pōtifex Nūc iſultat: ꝛ exultat
cū ſctis perēniter. Celebrem⁹ vt
debem⁹ digne ac ſolēniter. Cui⁹
vota modo tota ſuſcipiat eccleſia:
in europa fiant nota / africa ꝛ aſia.
Propter ſua mare ſolū plaudat
natalicia: vexit ſctm̄ ꝛ ad polū cuz
ſumma victoria. Ergo pſul glo
rioſe tu p nobis ipetra. Stāiſlae
pcioſe hūc q eſt ſpes vnica. Et
cor preſtans nobis mite/noſtra la-
xans debita. Vt ad regnū ducat
vite: ppter ſua merita. Am̄. Poſt
ſeptuageſimā. Tract⁹. Deſide
riū aie. 306. Euāge. Ego ſuz
paſtor. i cōi. 306. Credo di.
Offer. Poſuiſti dñe i capite ei⁹
coronā de lapide pcioſo: vitaz pe-
tijt a te ꝛ tribuiſti ei. Secr. Ob-
latis dñe placare muneribus:
que maieſtati tue reddat acce
pta martyr tu⁹ ꝛ pōtifex ſtani
ſla⁹. P. Cōio. Magna eſt glo-
ria ei⁹ in ſalutari tuo: gloriā ꝛ ma-
gnū decorē impones ſup eū dñe.
Cōpl. Protegāt nos q̄s dñe
iteruenięte btō ſtaniſlao mar
tyre tuo atq; pōtifice repara-
tiōis humāe ſacroſctā cōmer
cia: ꝛ ſūpta p illius gloria cor
poris tui ſacri ꝛ ſanguinis ſa-
cramēta. Qui viuis. ¶ Offi-
ciū p annū/tenet de ſctō ſtani-
ſlao vtš in trāſlatiōe ei⁹. Ky-
rieleiſō de patrōis cū ſolenni
Et in terra. Poſt ſeptuageſi-
mā ℣o nō fit Et i terra. Oro.

Populū tuū q̄s dñe iter-
cedēte btō ſtaniſlao glo
rioſo martyre tuo atq; pōtifi
ce vngue tue virtutis potēter
defende: ꝛ ſolē tue maieſtatis
irreuerberato mentis radio
gloriāter intueri cōcede. P.
Secre. Oblatis dñe placare

muneribus: ⁊ interueniētib⁹
meritis ſcti ſtaniſlai glorioſi
martyris tui atq; pontificis /
adhibito circa nos pie corre-
ptionis remedio: p̄ſentibus
hoſtijs a nobis hoſtes/q̄bus
impugnamur/potēter repel-
le. P. Cōpl. Fideles tuos
dn̄e tui perceptio ſacramēti
mūdet ſemp̄ ⁊ muniat: ⁊ in-
teruētu p̄cū bti ſtaniſlai glo-
rioſi martyris tui atq; pōtifi-
cis pijs increpationib⁹ corre
ptos/tibi faciat cōplacere. P.
Alia vtē. Proſa non dr̄/neq;
Credo. Poteſt tamē Kyrie-
leiſon p octauas fieri. quādo
fuerit dies ſolēnis/aut voti-
ua: ⁊ tūc oīa fiūt. ¶ Sācti vē-
ceſlai martyris. In reditu R.
Magnā nobis. Ad miſſā Intr.

Etabit iuſtuſ
in dn̄o ⁊ ſpe-
rabit in eo: ⁊
laudabuntur
oēs recti cor
de. Ps. Exau
di de⁹ oratio
nē meā cum
deprecor: a timore inimici eripe
animam meam. Glia patri. Ky-
rie. Magne deus. Oro.
D Eus q bti Vēceſlai no-
bilitatē in meliorem mutaſti
dignitatē: ⁊ euz per martyrij
palmā ad celeſtez perduxiſti
gloriā: ei⁹ nos q̄ſ p̄cib⁹ ab
oī aduerſitate libera: ⁊ eter-
ne beatitudinis cōcede pfrui
gloria. Per. Epla. Beat⁹ vir
q inuētus. 304. Grad. Po-
ſuiſti dn̄e ſup caput ei⁹/coronā de
lapide p̄cioſo. V. Deſideriuz aie
eius tribuiſti ei: ⁊ volūtate labioꝝ
ei⁹ nō fraudaſti eū. Alla. V. Cō
ſolator miſeroꝝ palma fulgēs vi-
ctorie/nos ad regnū duc celoꝝ vē
ceſlae martyr pie. Proſa.
Chriſte tui preclari militis
venceſlai colētes ſolēnia A diu-
uemur tua ſemp gratia. Et eius
exēplo ↄtinue inherēdo Morū
atq; vite placeam⁹ puritate. Hic
ſummus eccleſie gētis bohemice
Martyrij fulgida donat gloria.
Cū matutinū tibi chre pgit ob-
ſequiū ſoluere debitū Illū ger
manus bonis ei⁹ inuidēs actibus/
pſternit pallid⁹. Quē ptin⁹ car-
neis ſolutū vīculis Corona vi-
ctorie decoras hodie. Nā inter
plures celoꝝ māſiōes/q̄s primit⁹
credulis paraſti populis. Cōci-
uē tui victoris abel iuſti/hūc mar
tyrē optime collocas dn̄e. Quo
nūc p̄lucido Let⁹ ↄſortio: Nos
tibi ſedulis p̄cib⁹ cōmēdet ſuppli
ces venceſlaus oram⁹. Alia pſa.
C Orona ſanctitatis ⁊ immor
talitatis. Ornauit hodie

dñs militē ſuū venceſlaū. Terſa oculoꝝ lachꝛyma/iuſtꝰ floꝛet velut palma. Oculoꝝ terſa lachꝛyma/ aboleꝛ hoc enigma. Specularis ſquama cadit: claret viſus ſpecialis. Ubi deus eſt oīa: virtꝰ ſctōꝝ ꝛ gloꝛia. Ubi deꝰ eſt oīa: nec diſtinctus vt oīa. manēs qđ eſt ī gloria: oībus eſt oīa. Unū eſt oium p͛emiū: ſacrū ſociās collegiū. vnū eſt ſed diſpar p͛emiū: pꝛo merito fideliū. Huius nos ꝯſoꝛtes glorie/oꝛa ſctē venceſlae: quos in adā ꝑpetue ſcis addictos miſerie. Amē. Poſt ſeptuageſimā. Tractus. Deſideriū aīe. 306. Euāge. Si qs vult venire poſt me. 306. Credo dī cū ꝓſa ꝑ totā octauā. Offer. In virtute tua dñe letabiꝛ iuſtus/ꝛ ſuꝑ ſalutare tuum exultabit vehemēter: deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei. Secr. Hanc eccleſie tue oblatiōez altari tuo oipotēs deus ſuppoſitā/beati venceſlai martyris tui interceſſio tibi reddat acceptaz: ꝛ ex ea nobis eterne ſalutis obtineat cōferri medicinā. Per dñm. Prefatio cōis. Cōio. Poſuiſti dñe in capite eius coꝛonā de lapide ꝓcioſo. Cōpl. Sūpta menſe celeſtis ſacramēta qm̄s oṗs deus/intercedente btō venceſlao martyre tuo/ nos ab oī peccati macula mūdos/tue maieſtati ſemꝑ faciāt eſſe deuotos. Per. ¶ Infra octauā ſcti vēceſlai. Kyrieleiſon ꝑ octauas. vel de patrōis. aut de martyribꝰ. Grad. Alla. Offer. Cōio. poſſūt mutari de vno marty. in cōi. vel vt ī die cū alijs. ¶ Quādo do ꝑannū teneꝛ de eo. Kyrieleiſō de martyribus. cum Et in terra. Poſt. lxx. vo ſubticeꝛ. Proſa et Credo nō dicunꝛ. Alia vt ī die. ¶ Michaelis archangeli. In reditu ℟. Te ſanctuz dominum. Ad miſſam. Introitꝰ.

Enedicite dominū oēs angeli eiꝰ: potētes virtute: q facitis verbū eiꝰ/ad audiēdaz vocē ſermonū eiꝰ. Ps. Benedic aīa mea dño: et oīa que ītra me ſunt/noī ſctō eiꝰ. Glia pa. Kyrie. Magne deus. Oratio. Deus q miro oꝛdine/angeloꝝ miniſteria homīnūqꝫ diſpenſas: concede pꝛopitius: vt a quibus tibi miniſtrantibꝰ in celo ſemꝑ aſſiſtiꝛ/ ab his in terra vita noſtra muniatur. P. Lcō libꝛi Apocalypſis bti Joānis apli. xij. In diebus illis. Factuz

eſt prelium magnuz in celo. Michael et angeli eius preliabant cuz dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli ei⁹: ⁊ non valuerũt/neq̃ locus inuẽtus eſt eoruz amplius in celo. Et proiect⁹ eſt draco ille magn⁹ ſerpẽs antiquus/q̃ vocat diabolus ⁊ ſathanas/qui ſeducit vniuerſum orbẽ / proiect⁹ eſt in terrã: ⁊ angeli eius cũ illo miſſi ſunt. Et audiui vocẽ magnã in celo dicentẽ. Nunc facta eſt ſalus ⁊ virtus ⁊ regnũ dei noſtri / et poteſtas chriſti eius: q̃a proiectus eſt accuſator fratrũ noſtrorum: q̃ accuſabat illos ante ↄſpectũ dei noſtri die ac nocte. Et ipſi vicerũt eum propter ſanguinẽ agni: ⁊ propter verbũ teſtimonij ſui: ⁊ nõ dilexerũt aĩas ſuas vſq̃ ad mortẽ. Propterea letamini celi: ⁊ qui habitatis in eis. Grad. Benedicite dñm oẽs angeli ei⁹/ potẽtes virtute: qui facitis verbũ eius. ℣. Benedic aĩa mea dño/ et oĩa interiora mea nomẽ ſctm̃ ei⁹. All'a. ℣. Cõcuſſuz eſt mare ⁊ cõtremuit terra/ vbi archangel⁹ michael deſcẽdebat de celo. Proſa.

Summi regis archãgele michael. Intende q̃ſumus noſtris precib⁹. Tu deũ obſecra pro nobis: vt mittat auxiliuz miſeris. Te nãq̃ ↄfitemur eſſe supernorum principez ciuiũ. Principalis eſt poteſtas a dño tibi data: peccãtes ſaluificare aĩas. Idẽ tenes ppetui principatũ paradiſi: oẽs ciues te honorãt ſuperi. Tu in tẽplo dei thuribulũ aureũ viſus es habuiſſe manib⁹. Inde ſcandẽs vapor aromatũ plurimorum: ↄuenit ante ↄſpectũ dei. Quãdo cũ dracone magnũ cõmiſiſti preliũ: faucib⁹ illi⁹ animas abſtraxiſti plurimas. Hinc maximũ agebat in celo ſilentiũ: milia miliũ dicebãt ſaluſ regi dño. Audi nos michael archãgele ſumme/huc parũ deſcẽde de poli ſede: nobis ferẽdo opem dñi atq̃ leuamen indulgẽtie. Tu noſtros gabriel hoſtes proſterne. tu raphael egris affer medelã: morbos auerte/noxas dilue/ noſq̃ fac intereſſe gaudijs beatorũ. Amen. Alia proſa.

Ad celebres rex celice laudes/cũcta Pãgat canora caterua ſymphõia Odas/ atq̃ ſoluat cõcio tibi noſtra. Cũ iã renouant michaelis inclyta valde feſta Per que letabũda perornat machina mũdi tota. Nonies diſtincta pneumatuz ſũt agmina per te facta. Sed cũ vis facis hec flãmea per ãgelicas officinas. Inter primeua ſũt hec iam creata tua/cũ ſim⁹ nos vltima factura/ſed imago tua. Theologica cathegorizant

ſymbola nobis hec: ter tripartita p priuata officia. Plebs angelica ꝛ archágelica/ pricipás turma/ virtuſqꝫ vranica/ac poteſtas almiſoma. Dominátia numina diuinaqꝫ ſubſellia / cherubin etherea/ ac ſeraphin ignicoma. Uos o michael celi ſatrape gabrielqꝫ vera dás vbi núcia. Atqꝫ raphael vite vernula/tráſferte nos itra paradiſicolas. Per vos patris cúcta cóplent mádata/q̃ dat eiuſdez ſophia/cópar quoqꝫ pneuma/ vna pmanens in vſia/cui eſtis adminiſtrátia deo milia miliū ſacra. Uices p bis quinas / bis atqꝫ qngéta dena cétena millena aſſiſtūt i aula: ad quá rex oué cétesimá verbigená drachmáqꝫ decimaz veſtra duxit ad algamatha. Uos p ethera nos p rura dena pars electa armonieqꝫ vota demus hic p lyricas citharas. Ut poſt bella michaelis inclyta/noſtra deo ſint accepta aureá circa ará thymiamata. Quo in coeua iá gloria Cōdecátem⁹ alla. Secūm Mattheū. xviij.

In illo tpe. Acceſſerunt diſcipuli ad ieſum dicétes. Quiſputas maioꝛ eſt i regno celoꝝ? Et aduocás ieſus paruulū/ſtatuit euz in medio eoꝝ/ꝛ dixit. Amé dico vobis: niſi cōuerſi fueritis/ ꝛ efficiamini ſicut paruuli nō intrabitis in regnū celoꝝ. Quicūqꝫ ergo hūiliauerit ſe ſicut paruulus iſte:hic eſt maioꝛ in regno celoꝝ. Et qui ſuſceperit vnū paruulū talé i noīe meo me ſuſcipit. Qui aūt ſcádalizauerit vnū de puſillis iſtis q in me credūt:expedit ei/vt ſuſpédat mola aſinaria in collo ei⁹: ꝛ demergat in pꝛofundū maris. Ue mūdo a ſcádalis. Neceſſe eſt eniz/vt veniát ſcádala. Uerūtamen ve homini p qué ſcádalum venit. Si aūt man⁹ tua/vel pes tu⁹ ſcádalizat te:abſcide eū / ꝛ pijce abs te. Bonū eſt tibi ad vitá igredi debilé vel claudū/q̃ duas man⁹/vel duos pedes habété/mitti in ignez eternū. Et ſi ocul⁹ tu⁹ ſcádalizat te/erue eū ꝛ pijce abs te. Bonū eſt tibi vnū oculū habété in vitá itrare: q̃ duos oculos habétem mitti i gehéná ignis. Uidete ne cóténatis vnū ex his puſillis. Dico eni vobis:qa angeli eoꝝ in celis ſemp vidét facié patris mei/q in celis eſt. Credo ſemp dī. Offer. Stetit angelus iuxta ará tépli habés thuribulū aureū i manu ſua:ꝛ data ſunt ei incéſa multa: ꝛ aſcendit fumus aromatū i cóſpectu dei alla. Sec. Mun⁹ populi tui dn̄e q̃s di

gnāter aſſume: qđ nō noſtris
meritis/ſed ſcti michaelis ar/
chāgeli tui deprecatione tibi
ſit gratū. Per. Prefatio cōis.
Cōio. B ndicite oēs angeli dñi
dño hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate
eū in ſcła. Cōpl. B eati archā
geli tui michaelis interceſſio/
ne ſuffulti / ſupplices te dñe
deprecamur: vt qđ ore pſeq/
mur/cōſingamus ⁊ mēte. P.
¶ Hieronymi pſbyteri. In
reditu R. Iuſtum deduxit. Ad
miſſam. Intr. In medio eccle/
ſie. de cōfeſ. in cōi. 308. Ky/
rieleiſon p octauas. Oratio.
D Eus qui nobis per bea
tū hieronymū cōfeſſo/
rē ſacerdotēq; tuū / ſcripture
ſacre veritatē/⁊ myſtica ſacra
mēta reuelare dignat⁹ es: p̄/
ſta qs: vt cui⁹ natalicia coli
mus/eius ſemp ⁊ erudiamur
doctrinis/ ⁊ meritis adiuue/
mur. P. Epła. Optaui ⁊ da/
tus eſt. 309. Grad. Os iuſti.
fo. 310. A lła. V. O gēma pa/
tiētie hieronyme doctor egregie/
decus ſumme tēperātie: tu virtu/
tū ſpeculū illuſtraſti ſeculū doctri
na tua aurea. O extirpator here/
ſum hieronyme beatiſſime/ inter/
cede pro tuis vernulis ad Ieſum
chriſtum dominū. Proſa.
L Ubar nouū radiauit / mun/
dum quādo illuſtrauit beatus hie
ronymus. R iuus fundens mel
dulcoris: vigor candēs intus fo/
ris / virtute magnanimus. H ic
ioannes eſt baptiſta: dauid quoq;
cithariſta pſallens laudū cantica.
C lauſa per hūc reſerātur: ſpar/
ſa paſſim adunant: voce tonat celi
ca. S clauia hunc genuit: roma
quoq; docuit: bethleē tumulauit.
H ic leonē domuit: hoſtes chri
terruit: vicia debellauit. L iuor
tumet poſt flagella: erudit p hec
bella vanis nō ītēdere. D ogma
ſpernit ciceronis: libros contēnit
platōis/ſpōdet ſacra legere. I n
deſerto ſcorpionū comes erat ⁊
brutorū/in celo ſanctiſſim⁹. C ar/
nē vrit ſolis ardor: viget tamē mē
tis cādor buliēs iterius. C utis
vſta tegit oſſa: lect⁹ extat terre foſ/
ſa: vincit carnē ſpiritus. O p̄cla/
rū inſtrumentū/ tibi nō eſt par in/
uētū: tu doctor maxim⁹. A ugu
ſtinū docuiſti/prima die qua vidi/
ſti clarā dei faciē. T res defun/
ctos ſuſcitaſti: defūctuſq; extirpa/
ſti hereticam rabiē. E rgo ſion
lauda regē / qui edidit tibi legem
chriſti per hieronymū. L audis
carmē nouū pāge: carnis faſtū te/
rens frāge/ optans finē vltimum.
F los doctorū/decor morū: eter/
norū gaudiorum nobis poſcens
premiū. O ra/hoſtes pcul pelli/

ne aſſiſtát more belli circa vite ter
minū. Amē. Euāge. Uos eſtis
ſal terre. 312. Credo dī. Of
fer. Deſideriū aīe eius tribuiſti
ei dn̄e/⁊ volūtate labioꝝ eius non
fraudaſti eū: poſuiſti in capite ei⁹
coronā de lapide p̄cioſo. Secre.
Supplicatiōis noſtre hoſti
as dn̄e de⁹ oīpotēs vt clemē
ter ſuſcipias/humiliter exora
mus: ⁊ familie tue/q̄ ſe beatiſ
ſimi confeſſoris ⁊ ſacerdotis
hieronymi monitis eruditā
exultat: celeſtis regni ianuas
aperire digneris. P. Cōio.
Beatus ſeru⁹ quē cū venerit dn̄s
inuenerit vigilantē: amē dico vo
bis/ſup oīa bona ſua cōſtituet eū.
Cōpl. Omp̄s ſempiterne de⁹
q eccleſie tue beatū hierony
mū ſacre ſcripture ⁊ verū in
terpretē ⁊ tractatorē catholi
cū tribuiſti: cōcede ꝓpiti⁹ per
hec ſacramēta q̄ ſumpſimus:
vt ei⁹ ſemp erudita doctrinis/
ſtabili fide / in veneratiōe tui
noīs ⁊ agnitiōe ꝓficiat. Per.
¶ Remigij ⁊ ſocioꝝ ei⁹ com
memoratio. Si vero placebit
officiū. Intr. Sacerdotes dei.
de ↄfeſ. i cōi. 308. Orō.
Exaudi dn̄e populū tuū:
⁊ ſctōꝝ ↄfeſſorū tuoꝝ/remi
gij germani ⁊ vedaſti antiſti
tū ſolēnia celebrantē/tempo
ralis nos vite tribue pace ga
udere: ⁊ eternū reperire ſub
ſidiū. Per. Ep̄la. Plures fa
cti ſunt ſacerdo. 309. Grad.
Sacerdotes eius. 310. Alla. ỽ.
Fulgebūt iuſti. 300. Euāgeliū.
Sint lūbi veſtri. 312. Offer.
Gloriabunt. 303. Secr. Pre
ces noſtras qs̄ dn̄e ⁊ tuoꝝ
reſpice oblatiōes fideliuꝫ: vt
tibi grate ſint in tuorū feſtiui
tate ſctōꝝ: ⁊ nobis conferant
tue ꝓpitiationis auxiliū. P.
Cōio. Iuſtoꝝ aīe. 303. Cōplē.
Repleti ſacramēto repara
tiōis humane/p̄ſta qs̄ dn̄e:
vt per ea que nobis munere
celeſti p̄bere dignatus es: tri
bue nos inherere donis ce
leſtibus. Per. ¶ Leodegarij
epi. cōmemoratio. Si place
bit officiū. Intr. In virtute tua.
de vno marty. i cōi. 304. Orō.
Deus q nos annua beati
leodegarij martyris tui
atqꝫ pōtificis ſolēnitate letifi
cas: cōcede ꝓpitius: vt cuius
natalicia colim⁹: virtutē quo
qꝫ paſſionis imitemur. Per.
Ep̄la. Btūs vir q in ſa. 304.
Grad. Poſuiſti do. 306. Alla.
Letabit iuſt⁹. 306. Euāg. Ni
ſi granū. vtſ de ſctō laurētio
fo. 255. Offer. Glia ⁊ ho. 307
Secr. Sacrificia tibi dn̄e ve
nerāda

nerãda ꝑ beati martyris tui
atq̃ pótificis leodegarij paſ-
ſione ſuppliciter ímolamus:
vt ei⁹ orationib⁹ placeát: pro
cuius meritis offerunt: p̃ſta
q̄s: vt ſicut ei⁹ tibi grata ſũt
merita/ſic noſtre ſeruitutis ac
cepta reddãtur officia. Per.
Cõi. Qui vult veni. 307. Cõpl.
P roſit nobis q̄s dñe de⁹
noſter ſácti martyris tui atq̃
pótificis leodegarij multipli
cata deuotio: vt ſumẽtes di-
uina myſteria ꝑ eius cõme-
moratiõe celebrata/ capiam⁹
eterne ſimul incremẽta leti-
cie. Per. ¶ Frãciſci cõfeſſo-
ris. In reditu ꝶ. Iuſtũ dedu/
xit. Ad miſſaz. Intr. Os iuſti.
de ↄfeſ. in cõi. 308. Kyrielei/
ſon p octauas. Oratio.
D Eus qui eccleſiã tuã bea
ti franciſci meritis fetu noue
prolis amplificas: tribue no/
bis ex eius imitatione terre-
na deſpicere: ⁊ celeſtiũ dono
rũ ſemp participatiõe gaude
re. P. Epl'a. Dilect⁹ deo. 308
Grad. Os iuſti. fo. 310. Alla.
Iſte ſctũs. 310. Proſa. Dilect⁹
deo. 311. Euãg. Ecce nos re-
liquim⁹ oĩa. 296. Credo dr.
Offer. Deſideriuz anime. 313.
Secr. M unera tibi dñe di-
cata ſctifica: ⁊ intercedẽte btõ

franciſco cõfeſſore tuo/ab oĩ
nos culpaz labe purifica. P.
Cõi. Fidelis ſeru⁹. 313. Cõpl.
E ccleſiã tuã q̄s dñe gra-
tia celeſtis amplificet: quam
beati frãciſci cõfeſſoris tui il-
luminare voluiſti gl'ioſis me
ritis ⁊ exẽplis. P. ¶ In octa
ua ſancti vẽceſlai. Kyrielei-
ſon p octauas. Alia vt in die.
✠ ¶ Fidis virginis. Oro.
D Eus qui preſentẽ diez
btẽ fidis ꝟginis ⁊ mar
tyris tue facis eſſe ſolẽnẽ: pre
ſta eccleſie tue vt cuius meri/
tis gloriat/ eius p̃cibus adiu
uetur. Per. Secr. ⁊ Cõpl. in
cõi de virginib⁹. 316. et. 317
¶ Marci pape ⁊ cõfeſſoris.
Intr. Sacerdotes dei. de ↄfeſ.
i cõi. 308. Kyriel. triũ lcõnũ.
E Xaudi q̄s dñe Oro.
p̃ces noſtras: ⁊ interue
niẽte beato marco cõfeſſore
tuo atq̃ pótifice: ſupplicatio/
nes noſtras placatus intẽde.
Per. Epl'a. Plures facti ſũt
ſacerdotes. 309. Grad. Inue
ni dauid. 310. Alla. Iſte eſt ſan/
ctus homo. 310. Euãge. Ho-
mo quidã nobilis. 312. Of-
fer. Veritas mea. 313. Secre.
B ñdictio tua dñe larga ſu-
per nos deſcẽdat: que ⁊ mu-
nera noſtra deprecãte beato

marco cõfeſſoꝛe tuo atq; põ/
tifice / tibi reddat accepta : et
nobis ſacramentũ redẽptio-
nis efficiat. Per. Cõio. Beat⁹
ſeru⁹. 313. Cõpl'. P aſti cibo
ſpiritualis alimonie/ q̃s dñe
deus noſter: vt qđ myſterijs
frequẽtam⁹ / intercedẽte btõ
marco ꝯfeſſoꝛe tuo atq; põ-
tifice/plena veritate cõſequa-
mur. Per. ℂ Marcelli ⁊ ſo-
cioꝛũ eius. Intr. Sapiẽtiã ſan/
ctoꝝ. de martyrib⁹ in cõi. 297.
Kyriel'. triũ lectionuz. Oro.
S Anctoꝝ martyrũ tuoꝛũ
nos dñe marcelli: apu-
lei: ſergij ⁊ bachi merita ꝓſe/
quãtur beata: ⁊ tuo ſemꝑ fa-
ciant amoꝛe feruentes. Per.
Epla. Sci p fidẽ. 299. Grad.
Juſtoꝝ aie. 300. Alla. Stabũt iu
ſti. 300. Euãg. Cũ pſequent
vos. 302. Offer. Exultabũt ſan
cti. 303. Sec. M aieſtatẽ tuã
dñe nobis q̃s hec hoſtia red/
dat imolãda placatã/tuoꝝ di
gna poſtulatiõe ſctoꝝ. Per.
Cõio. Poſuerũt moꝛtalia. 304
Cõpl'. S acramẽtis dñe mu
niamur acceptis: ⁊ ſctoꝝ mar
tyrũ tuoꝝ marcelli ⁊ apulei /
ſergij et bachi meritis / cõtra
oẽs neqtias igruẽtes/armis
celeſtibus ꝓtegamur. Per.
✠ ℂ Demetrij marty. Oro.

P Ropitiare nobis q̃s
dñe idignis famulis tu-
is per ſcti demetrij martyris
tui merita glorioſa: vt ei⁹ in-
terceſſione/ab oib⁹ aduerſis
ꝓtegamur. Per. Secr. ⁊ Cõ-
plẽ. in cõi de martyrib⁹. 307
ℂ Dionyſij ⁊ ſocioꝝ ei⁹ mar
tyrũ. In reditu. R. Jſti ſũt ſan
cti. Ad miſſam. Intr. Intret in
ꝯſpe. d martyribus i cõi. 297.
Kyriel'. de martyrib⁹. Oro.
D Eus qui hodierna die
beatũ dionyſiũ marty-
rẽ tuũ/virtute cõſtantie i paſ/
ſione roboꝛaſti: quiq; illi ad
pꝛedicandũ gẽtib⁹ gloꝛiã tuã
ruſticũ ⁊ eleutheriuz ſociare
dignatus es: tribue nobis q̃s
ex eoꝝ imitatione/pꝛo amo/
re tuo ꝓſpera mũdi deſpice-
re: ⁊ nulla eius aduerſa foꝛ-
midare. P dominũ. Lectio
Actuum apoſtoloꝛũ. xvij. ca.
I N dieb⁹ illis. Stãs pau
lus in medio ariopagi/
ait. Viri atheniẽſes/p oĩa q̃ſi
ſupſtitioſos vos video. Pre/
teriẽs eni ⁊ vidẽs ſimulachꝛa
veſtra: iueni ⁊ arã in qua ſcri
ptũ erat. Ignoto deo. Quod
ergo ignoꝛantes colitis: hoc
ego annũcio vobis. De⁹ q fe
cit mũdũ/⁊ oĩa que in eo ſũt:
hic celi ⁊ terre cuz ſit dñs: nõ

in manufactis tēplis habitat: nec manibus humanis colit̄/ indigēs aliquo: cum ipſe det oībus vitā/ ꝛ inſpirationē ꝛ oīa: fecitqꝫ ex vno oē genus hoīuꝫ inhabitare ſup vniuer ſam faciē terre: definiēs ſtatu ta tēpoꝛa/ ꝛ terminos habita tionis eoꝝ q̄rere deū: ſi foꝛ te attrectēt eū/aut inueniant: q̄uis non longe ſit ab vno quoqꝫ noſtrū. In ipſo enī vi uimus ꝛ mouemur ꝛ ſumus: ſicut et q̄dā veſtroꝝ poetarū dixerūt. Ipſius enī ꝛ gen⁹ ſu mus. Gen⁹ ergo cū ſim⁹ dei/ nō debemus eſtimare auro ꝛ argento: aut lapidi ſculpture artis: ꝛ cogitatiōis hoīs diui nū eſſe ſimile. Et tēpoꝛa q̄dē hui⁹ ignoꝛātie deſpiciēs deus/ nūc annūciat hoībus: vt oēs vbiqꝫ penitētiā agāt: eo ꝙ ſta tuit diē in quo iudicatur⁹ eſt oꝛbē in eq̄tate: i viro in quo ſtatuit fidē/pꝛebēs oīb⁹: ſuſci tās eū a moꝛtuis. Cū audiſſēt aūt reſurrectionē moꝛtuoꝛū: quidā quidē irridebāt: q̄daꝫ vero dixerūt: audiemus te de hoc iterū. Sic paulus exiuit de medio eoꝝ. Quidā vero viri adherētes ei crediderūt: in q̄bus ꝛ dionyſius ariopa gita/ ꝛ mulier noīe damaris: ꝛ alij cū eis: Grad. Exultabūt ſancti in glia. 300. Alla. Letami ni in dño. 300. Proſa. O bea ta beatoꝝ. 301. Euāge. Deſcē dēs ieſus de mōte ſtetit in lo co cāpeſtri. 301. Credo non di. Offer. Mirabilis de⁹. 303. Secr. Oblata tibi q̄ms dñe munera populi tui pꝛo tuoꝝ honoꝛe ſctōꝝ martyrū dio nyſij/ruſtici ꝛ eleutherij/ ſuſci pe ꝓpiti⁹: ꝛ eoꝝ interceſſiōe eadeꝫ nobis ſanctifica. Per. Cōio. Dico auteꝫ vobis. 304. Cōpl. Sūptis dñe ſacramē tis q̄ms: vt intercedētib⁹ ſan ctis martyrib⁹ tuis dionyſio ruſtico ꝛ eleutherio: ad redē ptionis eterne pꝛoficiamus augmentū. Per.

¶ Gereonis ꝛ socioꝝ eius martyruꝫ. In reditu ℟. Iſti ſunt ſancti. Ad miſſaꝫ Intr. Iuſti epulent. de martyrib⁹ in cōi. 297. Kyrieleiſon p octauas. Oratio.

Deus qui hūc diē ſacratiſſimū martyrū tuoꝛū gereonis ſocioꝛūqꝫ eius paſſione cōſecraſti: p̄ſta q̄ms: vt eoꝝ ſuffragia apud te ſentiamus in celis/quoꝛū hic ſolēnia pio amoꝛe veneramur in terris. Per. Epla. Reſpondēs vnus de ſenioꝛib⁹. 298. Grad. Vindica domine. 300.

Allā. Juſti epulent. 300. Proſa.
Agone triūphali. 300. Euāge.
Cū pſequent vos. 302. Cre
do vt ratiōe religarū. Offer.
Exultabūt ſcti. 303. Sec. Mu
nera q̄ pietati tue clemētiſſi-
me pater in ſctōꝝ martyrum
tuoꝝ gereonis ſociorūq; ei⁹
honore offerim⁹: qm̄s: vt eo
rū opitulātib⁹ meritis fiāt tue
clementie acceptabilia: ꝛ no
bis pficiāt ad idulgentiā. P.
Cōio. Poſuerūt mortalia. 304
Cōpl. Deus q nos ꝛ celeſti
bus paſcere ſacramētis: ꝛ ſan
ctoꝝ martyrū tuoꝝ gereonis
ſociorūq; ei⁹ nō deſinis foue-
re ſuffragijs: pſta qm̄s: vt qd
illis ad gloriā cōtuliſti/ad no
ſtre pſit fragilitatis auxiliū.
Per. ✠ ¶ In trāſlatiōe ſcti
auguſti. epi oīa fiāt vt i natali
ei⁹. 260. pter iſtā orōnē. Orō.
Omps ſēpiterne de⁹: qui
nos ānua recurſiōe trāſ
latiōis ſcti auguſtini pfeſſoris
tui atq; pōtificis letificas: pce
de ppiti⁹: vt ab iminētib⁹ pec
catoꝝ noſtroꝝ piculis libere
mur: ꝛ eternis gaudijs pfrui
mereamur. P. Secr. ꝛ cpl. i
natali ei⁹. 261. ¶ Calixti pp
ꝛ m̄. Int. Sacerd. tui. 307. Ky
rieł. triuz lctōnū. Orō.
Deus q nos cōſpicis ex
noſtra ifirmitate deficere: ad
amorē tuū nos miſericordi-
ter per ſcti calixti martyris tui
exempla reſtaura. P. Epła.
Ecce ſacerdos magn⁹ q i die-
bus. 308. Grad. Ecce ſacerdos
ma. 310. Allā. Jurauit do. 310.
Euāge. Uigilate qa neſcitis.
f. 311. Offer. Ueritas mā. 313
Sec. Myſtica nobis dn̄e p-
ſit oblatio: q̄ nos ꝛ a reatibus
noſtris expediat: ꝛ ppetua ſal
uatiōe pfirmet. P. Cōi. Bea
tus ſeru⁹. 313. Cōpl. Queſu-
mus ops de⁹: vt reatū noſtrū
munera ſacrata purificēt: ꝛ i-
tercedēte btō calixto martyre
tuo atq; pōtifice/recte viuēdi
nobis operent effectū. Per.
¶ Heduigis electe. In redi
tu R. Margarita ſolo tecta. Ad
miſſā. Intr. Gaudeam⁹ oēs. ꝛc
heduigis electe. de cui⁹ ſolēnitate.
ꝛc. 313. Kyrieł. p octauas.
Deus gratie dator Orō.
ꝛ glorie: tue nobis ppi
tius ſinū pietatis aperi: ꝛ pre
ſta: vt q manentē ciuitatē hic
nō habemus: ad futurā quaz
inqrimus/beate heduigis in-
teruenīēte ſuffragio pducā
mur. Per. Epła. Mulierem
fortē. 315. Grad. Adiuuabit
eaz. 315. Allā. V. O felix hed
uigis gaudēs in celis/ſolamē pau

perũ:intercede ꝓ nobis ad dñm. C Onſurge iubilans Proſa. vox queuis hominũ:laudeſ q̃s reſonãs more fideliũ in chriſto credentiũ H eduigis inclyte dñ feſta recolis:de cui⁹ meritis angeli hodie cõgaudent in celis. I n hac miſerie valle mater pie ſuccurre miſeris:ꝛ zyma ſcorie tollas de medio I ncurſu fantaſmatũ tot dñ turbat̃ mentale ſabbatũ/ ꝛ carne mouẽte diuerſuʒ preliũ. H oras hec ꝓpellat mũdanas noxias chr̃i nos faciat ſecũ participes patris imperij. N aʒ cũ tot fulgeat in terris meritis/cecos illuminãs claudis greſſuʒ donat/ auditumq; ſurdis. M ortuos ſuſcitat:febres eliminat:ſeſe inuocãtes egros plures curat:ꝛ ſanos efficit. Q uam felix famula heduigis inclyta/viuẽs cũ gloria in celi patria per eui ſecula. V bi nec ſeniũ/nec lãguor mentiũ:nec terror hoſtiuʒ/nec cura veſtiũ:nec fraus vel odiũ. I llic archãgeli/ꝓphete /angeli ſunt canentes gloriã deo in celis voce mirabili. Q ui nobis tribuat peccati veniã heduigis precib⁹: ꝛ donet gloriam in celi patria. Amen. Euãgeliũ. Siĺe eſt regnũ celoꝝ theſauro. 316. Credo Dĩ Offer. F ilie regum in honore tuo aſtitit regina a dxtris tuis i veſtitu deaurato circũdata varietate.

Sec. V ultu dñe placito nos reſpice / ea que de manu tua recepim⁹ offerẽtes: et vt ipſa tibi munera placeãt/quod in nobis oculis tuis diſplicet / beate heduigis precibus tue gratia benignitatis abſtergat. P. Cõio. S imile eſt regnũ celoruʒ hoĩ negociatori querẽti bonas margaritas:inuẽta vna p̃cioſa margarita/dedit oĩa bona ſua ꝛ cõparauit eã. Cõpl. S ũpta q̃s oĩpotens deus hoſtia ſalutaris/ab aduerſis nos omnib⁹ tueat̃ incurſib⁹: ꝛ poſt huius labores exilij/beate heduigis interueniẽtib⁹meritis/ ducat tandẽ ad requiẽ opulentam. Per. C Galli ꝯfeſſorꝫ. Intr. Juſtus vt palma. De vno cõfeſſore in cõi. 308. Kyrieleiſon trium lectionũ. Oratio. E Xaudi dñe preces noſtras: quas in ſcti galli cõfeſſoris tui ſolennitate deferim⁹: vt q digne tibi meruit famulari/intercedentib⁹eius meritis/ab omnibus nos abſolue peccatis. P. Epĺa. Dilectus deo. 308. Grad. Juſtus non cõturbabit̃. 306. Alĺa. Juſtus vt palma. 306. Euãgeliũ. Facili⁹ eſt camelũ. 312. Offer. Deſideriũ aĩe. 313. Secr̃. H oſtias dñe quas nomini tuo ſacran

das offerimus/ſcti galli confeſſoꝛis tui pꝛoſequat oratio/ per quã nos expiari tribuis ⁊ defendi. P. Cõio. Fidelis ſeruus. 313. Cõpl. Beati galli confeſſoꝛis tui/ in cui⁹ hodie feſtiuitate coꝛpoꝛe ⁊ ſanguine tuo nos dñe refeciſti: qm̃s eius interceſſiõe nos adiuua/ pro cui⁹ ſolẽnitate pcipimus tua ſancta letãtes. Qui viuis.

¶ Luce euangeliſte. In reditu R. Quattuoꝛ aialia. Ad miſſaȝ. Intr. In medio eccłie. vt̃s. in die ſcti ioãnis apłi ⁊ euãgeliſte. 14. Kyrieleiſõ de apłis.

Interueniat pro Oio. nobis dñe qm̃s ſanctus tuus lucas euãgeliſta: qui crucis moꝛtificationẽ iugiter in ſuo coꝛpoꝛe pro tui nominis honoꝛe poꝛtauit. Per. Epła. Uidi oſtiũ aptũ. 294. Grad. In omneȝ terrã. 294. Alła. Primus ad ſion. Uel. Doꝛſa eoꝛum. fo. 295. Proſa. Jocũdare plebs fidelis. 295. Euangeliũ. Deſignauit dñs. 292. Credo dr̃. Offer. Mihi auteȝ nimis. 296. Secr. Suſcipe qm̃s dñe munera populi tui pro ſcti luce euãgeliſte cõmemoꝛatiõe: et ſincero nos coꝛde fac ei⁹ natalicijs intereſſe. Per. Prefatio de apłis. Cõio. Uos q ſecuti eſtis. 297. Cõpl. Preſta q̃s omñs deus: vt id qd de ſctõ altari tuo accipimus/ pꝛecib⁹ beati luce euãgeliſte tui ſãctificet aias noſtras: per qd tuti eſſe poſſimus. P.

¶ Januarij ⁊ ſocioꝝ eius. Intr. Salus aũt. de martyrib⁹ in cõi. 297. Kyrieleiſon triũ lcõnũ. Oio.

Da nobis qm̃s oĩpotẽs deus: vt beati ianuarij martyris tui ſocioꝝũq; ei⁹ venerãda ſolẽnitas/ ⁊ deuotionẽ nobis augeat ⁊ ſalutẽ. P. Epła. Reddet deus. fo. 298. Grad. Exultabunt ſancti. 300. Alła. Letamini in do. 300. Euãgelium. Deſcendẽs ieſus de monte. 301. Offer. Anima noſtra. 303. Secr. In tuoꝝ domine pꝛecioſa moꝛte ſanctoꝝ ſacrificiũ illud offerimus: de quo martyriũ ſumpſit omne pꝛincipiũ. Per. Cõio. Amen dico vobis. 304. Cõplẽ. Sit nobis dñe ſacramenti pcepti certa ſaluatio: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus tuis/ quoꝝ feſta celebꝛamus/ cõtinuis foueamur auxilijs. P.

¶ In tranſlatione ſcti adalberti. In reditu R. Almẽ pſul. Ad miſſaȝ. Intr. In v̓tute tua. de vno martyre in cõi. 304. Kyrie. Magne deus. Oio.

D Eus q populo tuo eterne ſalutis btm̄ adalbertū martyrē tuū atq̧ pontificē (cui⁹ hodie diē trāſlatiōis colimus) miniſtrū cōceſſiſti: p̄ſta qm̄s: vt quē doctorē vite habuimus in terris/interceſſorez ſemper habere mereamur in celis. P. Ep̄la. Omnis pōtifex. i cōi. 305. Grad. Dn̄e p̄ueni. 306. Alla. ℣. O ſāctitatis ſpeculū diuine legis emulus adalberte per ſeculū hunc rege gregem chriſti: vt te ſequatur ſedulus ad gaudia perennia pater A quo iam preiſti. Proſa. Adalbertus preſul gratus/ieſu chr̄o copulatus/aſſit nūc imploratus. B onus paſtor ꝯfortatus: deitate inſignitus: ſtola bina ornatus. C elos ſcandit laureat⁹: ſciētia decoratus ad apicē prouectus. D ignitate fulgēs preſul: de patria fuit exul / deū viuum colēdo. E ccleſiā gubernādo/iura ei⁹ defendendo / oppreſſis cōdolendo. F ecit pietatē egris: compatiēs chr̄i mēbris per iudeos venditis. G neznā intrās ſubminiſtrat ſciētiam effundēdo/polonos inſtruēdo. H ominib⁹ ſimplicib⁹ timentibus humilibus: ſalutē querentibus. I ocundetur polonia ſacra agens ſolennia: implorans ſuffragia. O ra pater ſupplicando: gregē tuū protegendo ab incurſu hoſtiū. Amē. Euāge. Ego ſuz paſtor bo. i cōi. 306. Credo dr̄. Offer. P oſuiſti dn̄e i capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioſo: vitā petiit a te ⁊ tribuiſti ei. Secr. H oſtie qm̄s dn̄e q̄s in ſcti adalberti trāſlatiōe tue offerimus maieſtati/⁊ vīcula noſtre prauitatis abſoluāt: ⁊ tue nobis miſericordie dona cōcilient. Per. Prefatio ſolēnis cōis. Cōio. M agna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē impones ſup eū dn̄e. Compl. O mp̄s ſempiterne de⁹: adeſto magne pietatis tue ſacramēto: ⁊ intercedēte btō adalberto martyre tuo atq̧ pōtifice ꝓ nobis/cui⁹ diē trāſlationis celebramus/ veniā deinceps ꝯſeq̄mur: atq̧ ab oībus emūdemur delictis. p.

¶ Undecim miliū virginū. In reditu ℟. Audiui vocē. Ad miſſā. Intr. Gaudeam⁹ oēs i dn̄o. ⁊c̄. vndecim miliū virginū. de quarū paſſiōe. P̄s. Exultate iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio. Gloria. Kyrieleiſon p octauas. Orō. D Eus q tibi digne ſacratis virginibus mirandi agonis robur indidiſti / quo p martyrij palmā ad ſuperne contēplatiōis ꝑtingerēt glo-

riã/da qſũs earũ nos interceſſionib⁹ adiuuari: quas hodierna die trãſcenſo mortis ſtadio/in celeſtib⁹ triũphare feciſti. P. Epl'a. De virginib⁹. fol. 315. Grad. Exultabũt ſcti. fol. 300. A lla. V. Stellas rubras ſanguinauit/qui venit de domo dauid: margaritas cõparauit/quas cruore cãdidauit. Al'. Alla. Adducentur regi. 315. Proſa.

V Irginalis turma ſexus/ieſu chriſti que connexus dono ſentis gratie. F los candoris tui rubet: trucidari dũ te iubet tortor pudicitie. B ritannorꝫ inſule rector pater vrſule deo not⁹ claruit. H anc cananus virginẽ: propter pulchritudinẽ parem tori voluit. P rocos mittit ꝛ precatꝰ: minis terret ſi ſpernatꝰ: ſibi poſcens vrſulam. P ater ei⁹ iam baptiſmi fonte lotus/paganiſmi prorſus vitat copulã. I nterim vrſula chr̃i diſcipula docta ꝑ ſomniũ S tatuit nuptias: querẽs inducias trimatu ſpatio. V ice dotis ꝛiugÿ/regine votis habiles dato ſũptu nauigÿ/coeue danꝰ nobiles. V ndena demũ milia ſpõſe trãſmittit v̓ginuz: ducũt naues ꝑ maria curã ſpernẽtes hoĩuz. A ura flãte lenius diſcedũt a littore: huc illucꝙ ſepius plano ludũt equore. H ic manus feminea rexit dãte dño naues: q̃s baſilea breui vidit termino. R elictis nauib⁹ ordinãt acies: vẽtis ꝛ eſtib⁹ exponũt facies: ꝛ romã adeunt. P er mõaſteria fundẽtes lachrymas/trahũt ſuſpiria: cõmendãt aĩas ſctis/ ꝛ redeũt. Q uã in portu reliquerũt claſſẽ/ſimul inuenerũt: magnũ flumẽ ꝛ amenũ nauigãtes/intrãt renũ ꝑ dei clementiã. H inc ad locũ paſſiõis duxit eas dux agõis: florẽ ſue iuuẽtutis paruipẽdũt ſpe ſalutis eũtes coloniã. O felix colonia/ſubter cui⁹ menia barbarorꝫ rabies. E nſes/tela/frameas/ cultros i virgineas cruẽtauit acies. F eliciora v̓ginũ cõnubia viraginuz/ agnũqꝫ ſine macula duce ſequunꝰ vrſula. Q uarũ orationib⁹ felices cũ felicib⁹ pace fruamur ſedula i ſeculorꝫ ſecula. Amẽ.

Euãge. Sil'e eſt reg. ce. decẽ virgi. 316. Credo di. Offer. O fferenꝰ regi v̓gines ꝓxime ei⁹ offerenꝰ tibi i leticia ꝛ exultatiõe: adducenꝰ in tẽpluz regi dño. Secre. V otiua dñe dona myſtici libaminis ꝓ ſctãrꝫ virginũ tuarꝫ veneratiõe tue maieſtati oblata/noſtra expurgẽt facinora: ꝛ purificatos nos tanti myſterij exequẽdi reddãt acceptos. P. Cõio. Q uinqꝫ prudẽtes virgines acceperũt oleũ in vaſis ſuis cũ lãpadib⁹: media aũt nocte clamor factus eſt/ ecce ſpon

ſus venit exite obuiam chřo dño.
Cōpl. Celeſtis dñe alimonie refecti ſacramento qſ: vt intercedētib9 ſctis virginibus ac martyrib9 tuis / q̄ pro illarū celebramus gloria: ad noſtre ſalutis pficiant incremēta. P. ¶ Cordule virginis ꝛ marty. In reditu ℞. Regnū mūdi. Ad miſſā. Intr. Loqbar de teſti. de virgini. in cōi. 313. Kyrieleiſon p octauas. Orō.
PRoſit nobis qſ oipotēs de9 beate cordule venerāda feſtiuitas: vt cui9 gaudemus honore: protegamur auxilio. P. Epl'a. Cōfitebor tibi dñe. 314. Grad. Specie tua. 315. All'a. Egregia ſponſa. fo. 315. Proſa. Virginalis turma. vt heri. 276. Euāg. Sile eſt regnū celoꝝ decez virginib9. 316. Credo dr. Offer. Offerent regi. mai9. 316. Sec. ꝛ cōpl. in cōi de virgine ꝛ martyre. 317. Cōi. Diffuſa ē. 317.
¶ Eodē die ſeueri epi cōmemoratio. Si vero placebit officiū. Intr. Statuit ei dñs. de cōfeſſ. in cōi. 308. Orō.
BEatus ſeuerus ſacerdos ꝛ cōfeſſor tuus qſ dñe pia nos interceſſiōe tibi ɔmēdet: vt ei9 placito fulti ſuffragio / quā nō meremur indulgētiā ɔſeq̄mur. P. Epl'a. Ecce ſac. ma. q i dieb9. 308. Grad. Iurauit do. 310. All'a. Iuſt9 germi. fo. 310. Euāg. Hō qdā peregre. 311. Offer. Veritas mea. f. 313. Secr. Accipe dñe q̄s munera dignanter oblata: ꝛ beati ſeueri ſuffragātib9 meritis / ad noſtre ſalutis auxiliū puenire ɔcedas. p. Cōio. Dñe qnq3. 313. Cōpl. Beati ſeueri ſacerdotis ꝛ cōfeſſoris tui pcib9 ɔfidētes / q̄s dñe: vt p ea q̄ ſūpſimus / eterna remedia capiamus. P. ¶ Seuerini epi. Intr. Sacerdotes tui. i cōi. 307. Kyriel. triū lcōnū Orō.
OMnipotēs ſempiterne deus q beatuz ſeuerinū ɔfeſſorē tuū / ꝛ pōtificatus officio / ꝛ fidei munere ſublimaſti: tribue q̄s ſupplicibus tuis: vt qcqd in nobis ɔtagione peccati ɔtractū eſt / ipſo pro nobis ſūmo antiſtite itercedēte ſaluef. P. Epl'a. Ecce ſacerdos magn9 qui in dieb9. 308. Grad. Inueni dauid. 310. All'a. Iurauit do. 310 Euāgeliū. Homo qdam peregre. 311. Offer. Deſideriuz aie. 313. Secr. Sacrificia tibi dñe in beati ſeuerini ɔfeſſoris tui atq3 pōtificis honore deferētes / q̄s: vt eius inter-

ceſſiōe mereamur fieri hoſtia
tibi acceptabilis. Per. Cōio.
Dn̄e qn̄qꝫ. 313. Cōplē. An-
nue qm̄s dn̄e: vt myſterijs
tuis iugiter repleamur: ⁊ ſcti
ſeuerini ꝯfeſſoris tui atqꝫ pō
tificis ſemper auxilio munia
mur. P. ℭ Criſpini ⁊ criſpi-
niani martyrū. Intr. Sapien-
tiā ſanctoꝝ. de martyrib⁹ in cōi
f. 297. Kyriel'. triū lectionū.
Deus ſpes humi- Oro.
liū/ſincerū lumē mētiū
luxqꝫ pfecta beatoꝝ: qui vere
es lumē eccleſie tue/da cordi
bus noſtris dignā tibi oratio
nē pſoluere: ⁊ in ſctōꝝ tuorū
criſpini ⁊ criſpiniani glorio-
ſa te victoria collaudare. P.
Epl'a. Reddet de⁹ mer. 298.
Grad. Exultabūt ſci. 300. All'.
Iuſti epulēt. 300. Euāg. Egre
diēte ieſu. 302. Offer. Gloria
buntur. 303. Sec. Hoſtias no
ſtras q̄s dn̄e tibi dicatas pla-
catus aſſume: ⁊ intercedenti-
bus ſāctis tuis criſpino ⁊ cri-
ſpiniano/ad ppetuū nobis tri
bue ꝑuenire ſubſidiuꝫ. Per.
Cōio. Poſuerūt mortalia. 304.
Cōpl'. Tātis dn̄e repleti mu
nerib⁹: pſta qm̄s: vt interue-
niētibus ſctis tuis criſpino ⁊
criſpiniano ſalutaria dona ca
piamus: ⁊ a tua nunq̄ laude
ceſſemus. Per. ℭ Euſtachij
⁊ ſocioꝝ eius. In reditu ℟.
Iſti ſunt ſcti. Ad miſſam. Intr.
Multe tribulationes. de marty-
ribus in cōi. 297. Kyrielei-
ſon per octauas. Oro.
Deus q beatū euſtachiū
in tētationibus pbaſti/⁊ pba
tū coronaſti: ipſius ſociorūqꝫ
eius meritis in omni tribula
tione ⁊ anguſtia noſtra tuuꝫ
nobis pſta auxiliuꝫ/⁊ ſempi-
terne ꝯſolatiōis interminabi
le gaudiū. Per. Epl'a. Sācti
p fidē. 299. Grad. Ecce q̄ bo
num. 300. All'a. ℣. Letamini in
dn̄o. 300. Proſa. O beata bea-
toꝝ. 301. Euāge. Attendite a
fermēto. 301. Credo dr̄ rati
one reliqꝝ. Offer. Gloriabū
tur. 303. Secr. Suſcipe dn̄e
qm̄s q̄ tibi offerim⁹ mūera: ⁊
ſctōꝝ tuoꝝ euſtachij ſociorū-
qꝫ ei⁹ pcib⁹ tibi grata eſſe ꝯce
de. p. Cōi. Et ſi coram ho. 304.
Cōpl'. Sūptū q̄s dn̄e vene-
rabile ſacramētū itercedētib⁹
ſctis tuis: ⁊ pſentis vite ſubſi
diū nobis pbeat et eterne. p.
✠ ℭ Amādi ꝯfeſſoris. Oro.
Omnipotēs ſempiterne
de⁹ qui beatū amādum
cōfeſſorē tuū in terris hono-
rabili vita glorificaſti: ⁊ cum
electis tuis in celis coronaſti:

ipſius qm̃s interueniẽtibus
meritis/beatitudinẽ ꝯſequa-
mur vite pennis. Per. Secr.
Reſpice nos q̃s dñe tua ſan
cta tractãtes: ⁊ feſtiuitatẽ ſcti
amãdi ꝯfeſſoris tui celebran
tes: vt qd̃ i eiꝰ honore maieſta
ti tue offerimꝰ: ⁊ tibi placeat
ad laudez/⁊ nobis ꝑficiat ad
ſalutẽ. P. Cõpl. Sacramẽ-
tis celeſtibꝰ refecti/ qm̃s dñe
deus noſter: vt intercedente
beato amãdo ꝯfeſſore tuo/ꝑ
eadẽ veniã cõſequamur deli
ctorũ. Per. Nota ſi infra hi-
ſtoriã. Uidi dñz. die dñico ve-
nerit feſtuz duplex vel. ix. le-
ctionũ. tũc ad ꝓceſſionẽ can-
tatˀ R. Suſtinuimus pacẽ. vno
die dñico: ⁊ alio R. Laudabi-
lis. In reditu vo R. de feſto
occurrẽti. Alia vt priꝰ. ¶ In
vigilia ſimonis ⁊ iude apl'oꝝ
Intr. Intret i cõſpectu. de apl'is
i cõmuni. 292. Oratio.
Concede qm̃s oĩpotẽs
deus: vt ſicut apl'oꝝ tuoꝝ ſi-
monis ⁊ iude glorioſa nata-
licia ꝓuenimus: ſic ad tua be-
neficia ꝓmerẽda/ maieſtatez
tuã ipſi ꝓ nobis ꝓueniãt. P.
Epla. Iuſti aũt in perpetuũ.
f. 297. Grad. Uidica dñe. 292
Si fuerit dies dñica. tunc dr̃
Alla. Iuſti autẽ. 292. Euãgeli.

Ego ſum vitis vera ⁊ pater.
fol. 295. Offer. Exultabũt ſcti.
fo. 293. Secr. Muneribꝰ no
ſtris dñe/ apoſtoloꝝ ſimonis
⁊ iude feſta ꝓcedimus: te ſup-
pliciter deprecãtes: vt que cõ
ſciẽtie noſtre ꝓpediũtur ob-
ſtaculis: illorũ meritis grata
reddant. Per. Prefatio cõis.
Cõio. Iuſtoꝝ aĩe. 293. Cõplẽ.
Sũpto dñe ſacramẽto ſup-
pliciter deprecamur: vt inter-
cedentibus beatis apl'is tuis
ſimone ⁊ iuda: qd̃ tẽporali-
ter gerimus: ad vitã capiamꝰ
eternã. P. ¶ In die ſimõis ⁊
iude. In reditu R. Ciues apo
ſtolorũ. Ad miſſam. Introitꝰ.

Ihi autez ni-
mis honora-
ti ſunt amici
tui deus: ni-
mis cõforta-
tus eſt princi
patꝰ eoꝝ. Ps.
Dñe ꝓbaſti
me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti
ſeſſionẽ meã ⁊ reſurrectionẽ meã.
Glia. Kyriel. de apl'is. Oro.
Deus q nos per beatos
apoſtolos tuos ſimonẽ
⁊ iudã/ad agnitionẽ tui nois
venire tribuiſti: da nobis eo-
rũ gloriã ſempiternaz: ⁊ ꝓfi-
ciẽdo celebrare: ⁊ celebrãdo

ꝓficere. Per. Epl'a. Scimus qm̄ dili. 293. Grad. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis ꝯfortatus eſt principatus eorū. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper arenā multiplicabunt. All'a. ℣. In omnē terrā exiuit ſonus eorū: ⁊ in fines orbis terre verba eorū. Proſa. Qui ſunt iſti. 295. Euāgeliū. Hoc eſt p̄ceptū. 295. Credo dr̄. Offer. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Sec. Gloriā ſctōꝝ dn̄e apoſtoloꝝ tuorū ſimonis ⁊ iude ꝑpetuā venerātes/qm̄s: vt eandē ſacris myſterijs expiati/digni⁹ celebrem⁹. P. Prefatio de apl'is. Cōio. Vos qui ſecuti eſtis me/ ſedebitis ſuper ſedes/ iudicantes duodeciȝ tribus iſrael dicit dn̄s. Cōpl. Perceptis dn̄e ſacramētis/ſuppliciter exoramus: vt intercedētib⁹ beatis apl'is tuis ſimone ⁊ iuda/que ꝓ illorū venerāda gerim⁹ paſſione: nobis ꝓficiāt ad medelā. Per. ❡ Narciſci epi ⁊ martyris. Orō.

Da q̄s oīpotēs de⁹: vt q bti narciſci martyris tui atq; pōtificis ſolēnia colim⁹/ei⁹ apud te intercesſionib⁹ adiuuemur. Per. Secr. Beati narciſci martyris tui atq; pōtificis dn̄e tibi

grata cōfeſſio/ ⁊ munera noſtra cōmēdet: ⁊ tuā nobis indulgētiā ſemꝑ imploret. P. Cōpl. Queſum⁹ oīpotēs de⁹ vt bti martyris tui atq; pōtificis narciſci dep̄catiōib⁹/ſacramēta ſctā q̄ ſumpſim⁹/ad tue nobis ꝓficiāt placationis augmentū. P. ❡ Leonardi cōfeſſoris. In reditu. ℟. Iuſtū ꝯduxit. Ad miſſā. Intr. Os iuſti. 308. Kyrielei. de ꝯfeſ. Orō.

Maieſtati tue qm̄s dn̄e beatiſſimi cōfeſſoris tui leonardi pia nos iugiter cōmendet oratio: vt quē hodierna veneramur ſolēnitate/ipſius ſuffragio ſubleuemur optato. P. Epl'a. Dedit dn̄s ꝯfeſſio. 309. Grad. Os iuſti. 310. All'a. Iſte ſanct⁹ digne. f. 310. Proſa. Dilect⁹ deo. 311. Euāge. Homo qdaȝ ꝑegre. fo. 311. Credo nō dr̄. Offer. Deſideriū aie. 313. Sec. Munerib⁹ ſacris ⁊ p̄cib⁹ bti ꝯfeſſoris tui leonardi/nobis dn̄e ſuccurre placat⁹: ⁊ ab oībus nos pctis abſolue. P. Cōio. Dn̄e qnq;. 313. Cōpl. Purificet ſemper ⁊ muniat tui nos dn̄e ſuſceptio ſacramēti: ⁊ interceſſiōe ſāctiſſimi ꝯfeſſoris tui leonardi ꝑpetuis ꝑ eā mereamur gaudijs admiſceri. P.

¶ In vigilia oĩum ſanctoꝝ. Intro. Timete dñm. infra de marty. 297. Si hec vigilia in dñicá venerit Kyrieleiſõ dr̃ de martyribus. ſine Et in terra. diebus aũt ferialib⁹ dicũtur oĩa ferialiter. Orõ. Domine de⁹ noſter/multiplica ſup nos miſericordiá tuá: ꝛ quorũ ꝑuenimus glorioſa ſolénia/tribue ſubſequi in ſancta ꝓfeſſione leticiam. Per dñm. Lectio libri Apocalypſis bti Joánis aplĩ. c. v. In dieb⁹ illis. Ecce ego ioannes vidi in medio throni/ꝛ quattuor aĩalium: ꝛ in medio ſenioꝝ/agnũ ſtãté: tãꝗ̃ occiſuꝫ: habenté cornua ſepté: ꝛ oculos ſepté/qui ſunt ſepté ſpũs dei: miſſi in omné terram. Et venit ꝛ accepit de dextera ſedétis in throno librũ. Et cũ aperuiſſet librum: quattuor aĩalia ꝛ vigitiquattuor ſeniores ceciderũt corá agno: habẽtes ſinguli citharas ꝛ phialas aureas/plenas odoramentoꝝ: q̃ ſunt orationes ſctõꝝ. Et cãtabant canticũ nouũ dicẽtes. Dignus es dñe accipere librũ: ꝛ ſoluere ſignacula eius: quoniá occiſus es: ꝛ redemiſti nos deo in ſanguine tuo: ex omni tribu/ꝛ lingua/ꝛ populo/ꝛ natione: et feciſti nos deo noſtro regnũ/ꝛ ſacerdotes: ꝛ regnabimus ſup terrá. Et vidi ꝛ audiui vocé angeloꝝ multorũ in circuitu throni/ꝛ q̃ttuor animaliũ et ſeniorũ. Et erat numerus eoꝝ milia miliũ/voce magna dicentiũ. Dignus eſt agnus q occiſus eſt/accipere virtuté/ꝛ diuinitaté/ꝛ ſapiẽtiá/ꝛ fortitudiné/ꝛ honoré/ꝛ gloriá: ꝛ benedictioné in ſecula ſeculoꝝ. Amen. Grad. Exultabũt ſcti. 300. Grad. nõ reiterat̃. Si fuerit dies dñic⁹ dicit̃ Alla. Gaudete iuſti. 300. Euáge. Deſcendẽs ieſus de mõte. 301. Credo nõ dr̃ niſi ſit dies dñicus/tũc dr̃ dñicale. Offer. Mirabilis de⁹. 303. Secr. Altare tuũ dñe deus noſter muneribus cumulamus oblatis: da q̃s: vt ad ſaluté noſtrá omniũ ſctõꝝ tuorũ ꝑcatione ꝓficiát: quoꝝ ſolénia vẽtura ꝑuenim⁹. Per. Prefatio cõis. Cõio. Juſtorũ aĩe. 303. Cõpl. Sacramẽtis dñe ꝛ gaudijs optata celebritate expletis/q̃s: vt eorũ ꝑcibus adiuuemur/quoꝝ recordationibus exhibent̃. Per. Miſſa ꝯcludit̃ per Benedicamus dñicale ſi vigilia venerit

in dñicã. ✠ ¶ Eodẽ die quintini martyris. Oratio.

Deus qui beatũ quintinum martyrem tuum iſtius mundi vanitatẽ inuicte fidei conſtãtia ſuperare feciſti: fac nos qͥs eius ſuffragijs illecebras mũdanas deuitare: ⁊ ad ſupernã patriã feſtinare. Per dñm. Secr. Sup has dñe noſtre deuotiõis hoſtias ꝓpitius reſpice: ⁊ beati martyris tui quintini meritis/ peccatorum noſtroꝝ vincula clementer abſolue. Per. Cõpl. Sanctificet nos qͥs dñe ꝑceptio ſacramẽti: ⁊ interceſſione beati martyris tui quintini tibi reddat acceptos. P.

¶ In die omnium ſanctoꝝ. In reditu R. Beati pauperes ſpiritu. Ad miſſam. Introit⁹.

Gaudeamus oẽs in dño: diẽ feſtũ celebrantes in honore ſanctoꝝ omniũ/ de quoꝝ ſolẽnitate gaudẽt angeli et collaudãt filiũ dei. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Gloria patri.

Kyrie. Fons bõitatis. Oro.

Omnipotẽs ſempiterne deus/ q nos omniũ ſanctoꝝ tuoꝝ merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: qͥs: vt deſideratã nobis tue ꝓpitiatiõis abundantiã/ multiplicatis interceſſoribus largiaris. P. ¶ Eodẽ die ceſarij martyris. Oro.

Deus q nos btĩ ceſarij martyris tui annua ſolẽnitate letificas/ cõcede ꝓpitius: vt cuius natalicia colimus/ etiã actiones imitemur. P. Lectõ libri Apocalypſis btĩ Ioãnis aplĩ. vij.

In dieb⁹ illis. Ecce ego ioannes/ vidi alterũ angelũ aſcendentẽ ab ortu ſolis: habentẽ ſignũ dei viui. Et clamauit voce magna q̃ttuor angelis/ qbus datũ eſt nocere terre ⁊ mari/ dicẽs. Nolite nocere terre ⁊ mari/ neq; arboribus: quoaduſq; ſignemus ſeruos dei noſtri in frontibus eoꝝ. Et audiui numerum ſignatoꝝ: centũ q̃dragitaquattuor milia ſignati/ ex oĩ tribu filiorũ iſrael. Ex tribu iuda/ duodecim milia ſignati. Ex tribu ruben/ duodeciꝫ milia ſignati. Ex tribu gad/ duodecim milia ſignati. Ex tribu aſer/ duodecĩ milia ſignati. Ex

tribu neptalim/ duodeciz mi
lia ſignati. Ex tribu manaſſe/
duodeci milia ſignati. Ex tri
bu ſimeõ/ duodecim milia ſi/
gnati. Ex tribu leui / duode/
ciz milia ſignati. Ex tribu iſa
char/ duodeciz milia ſignati.
Ex tribu zabulon/duodecim
milia ſignati. Ex tribu ioſeph
duodeci milia ſignati. Ex tri/
bu beniamin/ duodeci milia
ſignati. Poſt hec vidi turbaz
magnã: quã nemo dinume/
rare poterat/ex oĩbus gẽtib⁹/
ꝛ tribub⁹/ꝛ populis/ꝛ linguis
ſtantes ante thronũ in ꝯſpe/
ctu agni: amicti ſtolis albis:
ꝛ palme in manibus eoꝝ. Et
clamabãt voce magna dicen
tes. Salus deo noſtro/q̃ ſedet
ſuper thronũ/ꝛ agno. Et oẽs
angeli ſtabãt in circuitu thro
ni/ꝛ ſenioꝝ/et q̃ttuor anima/
liũ. Et ceciderunt in cõſpectu
throni in facies ſuas: ꝛ adora
uerunt deũ dicẽtes/amẽ. Be
nedictio ꝛ claritas et ſapiẽtia
ꝛ gratiarũactio: honor ꝛ vir/
tus ꝛ fortitudo deo noſtro/ in
ſecula ſeculoꝝ. amen. Grad.
Timete dñm oẽs ſcti eius: quo/
niaz nihil deeſt timentibus eũ. ℣.
Inquirentes aũt dñm nõ deficiẽt
omni bono. Alla. ℣. Vox exul
tationis ꝛ ſalutis in tabernaculis
iuſtoꝝ. vel Alla. ℣. Venite ad
me omnes qui laboratis ꝛ onerati
eſtis ꝛ ego reficiam vos. Proſa.
Omnes ſcti ſeraphin/ cheru/
bin / throni quoq; domina/
tioneſq;. Principat⁹/poteſtates/
virtutes. Archãgeli/angeli vos
decet laus ꝛ honores. Ordines
noueni ſpirituũ beatorũ. Quos
in dei laudibus firmauit charitas.
Nos fragiles hoĩes firmate pre/
cib⁹. Vt ſpiritales prauitates ve
ſtro iuuamine vincentes fortiter.
Nunc ꝛ in euũ veſtris ſimus di/
gni ſolẽnijs ĩtereſſe ſacris. Vos
quos dei gratia vincere terrea.
Et angelis ſocios fecit eſſe po/
lo. Vos patriarche/ꝓphete/apo
ſtoli/confeſſores/martyres/ mona
chi/virgines. Et viduarum ſan
ctarũ/omniũq; placentiũ populus
ſupremo dño. Nos adiutorium
Nũc ꝛ perenniter Foueat ꝓte
gat vt veſtrũ: in die poſcimus gau
dioruz veſtroꝝ. Euãgeliũ. Vi/
dens ieſus turbas. 301. Cre
do dĩ per totã octauã. Offer.
Letamini ĩ dño ꝛ exultate iuſti/
ꝛ gloriamini oẽs recti corde. Se
cre. Munera tibi dñe noſtre
deuotiõis offerim⁹: q̃ ꝛ ꝓ cũ/
ctoruz tibi grata ſint honore
ſanctorũ: ꝛ nobis ſalutaria te
miſerãte reddanť. Per dñm.
Secr. Hoſtias tibi dñe beati

Ceſarij martyris tui dicatas
meritis benign⁹ aſſume: ⁊ ad
ꝑpetuū nobis tribue ꝓueni-
re ſubſidiū. Per dn̄m. Preſa
tio cōmunis. Cōio. Gaudete
iuſti in dn̄o rectos decet collauda
tio. Cōpl. Sanctoꝝ omniū
glorioſa cōfeſſione de⁹ tribue
nobis qm̄s: vt ꝑ hec ſancta q̄
ſumpſimus / tuorum admixti
concilijs / miſericordie tue da
pibus ſaginemur. Per dn̄m.
Cōpl. Hui⁹ dn̄e ꝑceptio ſa-
cramenti nos mūdet a crimi
ne: et intercedēte btō ceſario
martyr̄ tuo / ad celeſtia regna
perducat. P. In die omniū
ſctōꝝ finitis veſpis. Salue. ⁊ p
pace: ⁊ i die aīaꝝ (ſi nō fuerit
in craſtino dies dn̄icus) ꝓceſ
ſio ante ſummā miſſā fit pro
aīabus / ꝑ iſta qnqꝫ ℟ia. Ab-
ſolue dn̄e. cū ſuo ℣ſu. Credo q̄
redēptor. Qui lazarū. ℣el. Pec-
cantē me. Ad placitū. vltimū.
Libera me dn̄e ꝺ mor. Poſt qꝺ-
libet ſtationē faciēdo / abſqꝫ fi
nali: cantando. Kyrieleiſon.
Xp̄eleiſon. Kyrieleiſon. Pa-
ter noſter. Deinde p̄ces. Et
ne nos. ℣. A porta iferi. ℣. Cre
do videre. ℣. Nō tradas dn̄e. ℣.
Dn̄e exaudi. Orem⁹. ſine Dn̄s
vobiſcū. Oīo. Fideliū deus.
tm̄ hec vnica. concludendo.

Qui viuis ⁊ regnas de⁹. ⁊c̄.
C In die aīarū loco mature
cantaſ. Requiē eternā. ꝑ totū i
cōi. 369. In ſūma miſſa. Int.
Si enim credimus. in cōi. 368.
Kyrieleiſon feriale. Oratio.
Fideliū de⁹. hec tm̄ vnica. in
cōi. 375. Epl'a. Nolum⁹ vos
ignorare de dormiētib⁹. 369.
Grad. Regeꝫ eternā. 369. Tra
ct⁹. Sicut ceruus. 369. Euāge.
Oē qꝺ dat mihi pr̄. 369. Fit
ſermo iſto die. Offer. O pie
de⁹ q primū hoīeꝫ. 369. Secre.
Hoſtias qm̄s dn̄e. 375. Pre
fatio cōis ferialis. Cōio. Tuā
deus depoſcimus. 369. Cōplē.
Aīabus q̄s dn̄e. 375. Oia iſta
regre infra ī miſſa ꝓ defūctis.
C Infra octauā oīum ſctōꝝ.
Kyrieleiſō ꝑ octauas. vl' de pa
tronis cuꝫ ſolēni Et in terra.
vel ꝺ martyrib⁹. Alia vt ī die.
C Uilibrordi epi ⁊ cōfeſ. cō-
memoratio. Tamē ſi placebit
officiū. Intr. Statuit ei dn̄s. de
cōfeſ. in cōi. 308. Oīo.
DEus qui in diuerſis na
tionū populis / p̄claros vere
fidei cōſtituiſti doctores / de
quoꝫ collegio beatū vilibror
dū ꝯfeſſorē tuū atqꝫ pōtificē /
nobis celitus deſtinaſti: cōce
de ꝓpitius: vt ei⁹ ſuffragātib⁹
meritis / preſentis ꝓſperitatis
gaudia

gaudia deſpicere/ꝛ future bea
titudinis p̄mia cōſequi me-
reamur. Per. Epl'a. Ecce ſa-
cerdos magnꝰ. 308. Grad.
Inueni dauid. 310. Alla. Iſte eſt
qui ante deū. 310. Euāg. Sint
lūbi veſtri. 312. Offer. Veri-
tas mea. 313. Secre. Accipe
q̄s dn̄e munera dignanter
oblata: ꝛ beati vilibrordi ſuf-
fragātibus meritis: ad noſtre
ſalutis auxiliū prouenire cō-
cede. Per. Cōio. Dn̄e qnq̄ ta-
lēta. 313. Cōpl'. Supplices
te rogamus deus oīpotēs: vt
quos donis celeſtibus ſatia-
ſti: intercedēte beato vilibror
do ꝯfeſſore tuo atq̄ pōtifice/
ꝑpetua ꝓtectione cuſtodias.
Per. ¶ In octaua oīum ſan-
ctoꝝ. Kyrieleiſon ꝑ octauas.
Alia oīa vt in die. ¶ Quat-
tuor coronatoꝝ cōmemora-
tio. Si autē placebit officiuz.
Intr. Intret in ꝯſpectu. de mar-
tyribus i cōi. 297. Orō.
Preſta q̄s oīpotēs de-
us: vt q glorioſos martyres
tuos claudiū/nicoſtratū/ſim-
phorianū/caſtoriuz atq̄ ſim-
pliciū fortes in ſua ꝯfeſſione
cognouimus: pios apud te
in noſtra interceſſione ſentia
mus. P. Epl'a. Scti ꝑ fidez.
f. 299. Grad. Vidica do. 300.
Alla. Iuſti epulent. 300. Euāg.
Hec mando vo. 296. Offer.
Aia noſtra. 303. Sec. Benedi
ctio tua dn̄e larga deſcēdat: q̄
ꝛ munera noſtra deprecātibꝰ
ſanctis tuis tibi reddat acce-
pta: ꝛ nobis ſacramentū redē
ptiōis efficiat. P. Cōio. Po-
ſuerūt mortalia. 304. Cōplen.
Celeſtibus refecti ſacramē
tis ꝛ gaudijs: ſupplices te do-
mine deprecamur: vt quorū
gloriamur triūphis/ꝓtega-
mur auxilijs. Per. ¶ Theo-
dori martyris. triū lectionū.
Intr. In v̇tute tua. de vno mar
tyre i cōi. 304. Oratio.
Deus qui nos beati theo
dori martyris tui cōfeſſione
glorioſa circundas ꝛ ꝓtegis:
p̄ſta nobis ex eius imitatiōe
ꝓficere: ꝛ oratiōe fulciri. P.
Epl'a. Iuſtus cor ſuuz. 305.
Grad. Dn̄e p̄ueniſti. 306. Al-
leluia. Iuſtꝰ vt palma. 306. Euā-
geliū. Si qs vult veni. 306.
Offer. Gloria ꝛ honore. 307.
Secr. Suſcipe dn̄e p̄ces fi-
deliū cū oblatiōībus hoſtia-
rū: vt intercedēte btō theodo
ro martyre tuo: ꝑ hec pie de-
uotionis officia: ad celeſtem
gloriā trāſeamus. P. Cōio.
Poſuiſti dn̄e. 307. Cōpl'. Pre
ſta nobis q̄s dn̄e intercedēte

btō theodoro martyre tuo:vt que ore cōtingim⁹/pura mē/te capiamus. P. ✠ C Lud/mille martyr. Intr. Cognoui dn̄e. de ꝟgini.i cōi. 314. Oro.

Adiuuēt nos qs̄ p̄ces 7 merita ſācte ludmille martyris tue de⁹ noſter:vt ei⁹ veſtigijs inherētes/et in fide robuſti/7 in operib⁹ inuenia/mur penitentie fructuoſi. P. Epla. Dn̄e deus meus. 314. Grad. Specie tua. 315. Alla. ꝟ. In ſarepta obijt licta caſtrimargia:panē vite adijt/mūdi abſtinentia: egris claudis p̄buit ſanitatis gratiā: caligantē induit noua luce bohemiā. Euāge. Siſe eſt re/gnū celoꝝ theſauro. 316. Offer. Filie regū. 316. Sec. In menſa largitatis tue clemētia dn̄e nobis ſemꝑ aſſit: q̄ 7 hec libamina celeſti benedictiōe ſctificet:et ꝑ dilecte martyris tue ludmille p̄ces/noſmetip/ſos tibi ꝓ acceptabili hoſtia repreſentet. Per. Cōio. Pri/cipes ꝓſecu. 317. Cōpl. Cele/ſtib⁹ dn̄e ſacramētis ꝓ repa/ratione noſtra ꝓceptis/clemē tiam tuā dep̄camur:vt inter/ceſſiōe btē ludmille martyris tue/cuius ſolēnia celebram⁹/per eadē nobis aīe 7 corpis medelā ꝓuenire ſentiam⁹.p.

C Martini epiſcopi 7 cōfeſ/ſoris. In reditu R. Martinus abrae. Ad miſſam. Introitus.

Statuit ei dn̄s teſtamētuꝫ pacis: et princi/pem fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij digni/tas in eternū. Ps. Miſeri/cordias dn̄i in eternum cantabo. Gloria. Kyriel. per octauas.

Deus q ꝯſpicis qa Oro. ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus:ꝯcede ꝓpiti⁹:vt interceſſiōe beati martini cō/feſſoris tui atqꝫ pōtificis ꝯtra oīa aduerſa muniamur. Per. Epla. Ecce ſacerdos magn⁹ q in vita ſua. fol. 308. Grad.

Ecce ſacerdos magnus qui in dieb⁹ ſuis placuit deo. ꝟ. Nō eſt inuētus ſimilis illi q cōſeruaret legem excelſi. Alla. ꝟ Martinus epiſcopus migrauit a ſeculo:viuit in chro gēma ſacerdotū. Proſa dicitur per totā octauā.

Sacerdotē chriſti martinum cuncta per orbē canat eccleſia pa/cis catholice. Atqꝫ illius nomē omnis heretic⁹ fugiat pallidus. Pannonia letet/genitrix tāti fi/lij. Italia exultet/alitrix tāti iu/uenis. Et gallie trina diuiſio ſa/

cro certat litigio : cui⁹ eſſe debeat p̄ſul. Sed pariter habere ſe patrē oēs gaudeant:thuroni ſoli ei⁹ corp⁹foueāt. Huic francoꝝ atqꝫ germāie plebs oīs plaudat. Quibus videnduꝫ inuexit dn̄m in ſua veſte. Hic celebris eſt egypti partib⁹:grecie quoqꝫ cūctis ſapiētib⁹ Qui impares ſe martini meritis ſentiūt:atqꝫ ei⁹medicamini. Nā febres ſedat/demōeſqꝫ fugat:paralytica membra glutinat. Et mortuoꝝ ſua p̄ce triū reddit corpa vite priſtine. Hic ritus ſacrilegos deſtruit:⁊ ad chꝛi gloriā dat ignibus idola. Hic nudis myſteria brachijs ꝯficiēs : p̄ditus eſt celeſti lumine. Hic oculis ac manib⁹in celū ⁊ totis virib⁹ſuſpēſus: terrena cūcta reſpuit. Eius ori chꝛs nūqꝫ abfuit : ſiue iuſticia/vel qcqd ad verā vitā ptinet. Igit te cūcti poſcim⁹o martine:vt q multa mira hic oſtēdiſti. Etiā de celo gratiā chꝛi nobis ſupplicatu tuo ſemper infundas. Amē. Euāgeliū. Sint lūbi vr̄i. 312. Credo dr̄ Offer. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipſo ⁊ in noīe meo exaltabit̄ cornu ei⁹. Secr. Beati martini ꝯfeſſoris tui atqꝫ pōtificis qs̄s dn̄e pia ꝑ nobis nō deſit oratio:q̄ ⁊ munera noſtra tibi conciliet: ⁊ tuā nobis idulgentiā ſemꝑ obtineat. ꝑ.

Cōio. Beat⁹ ſeruus/quē cuꝫ venerit dn̄s inuenerit vigilantē:amē dico vobis: ſuꝑ oīa bona ſua cōſtituet eū. Cōplē. Tua dn̄e ſctā ſumētes ſuppliciter deprecamur:vt cui⁹veneramur ꝯfeſſionēꝫ/p̄ſidiū ſentiam⁹. Per.

¶ Eodē die mēne martyris.

Preſta qs̄s oīpo/ Orō. tēs deus:vt q btī menne martyrꝫ tui natalicia colim⁹: interceſſiōe eius / in tui nōis amore roboremur. P. Secr. Beati menne martyris tui dn̄e ſolēnia recenſentes/ q̄s : vt ei⁹auxilio tua beneficia capiamus:pro quo tibi hoſtias laudis offerimus. P. Cōpl. Benedictio tua de⁹impleat corda fideliū:taleſqꝫ pficiat/q ⁊ martyꝝ honorificēt paſſiones:⁊ remedia ſalutis eterne eiſdē patrocinātib⁹ aſſequantur. P. ¶ Infra octauā ſācti martini. Kyriel. per octauas vel de ꝯfeſ. Grad. ⁊ cōio poſſunt mutari de ꝯfeſ. vt in cōi. vel vt in die. Credo nō dicit̄ niſi ſit dies dn̄icus. Alia vt in die. ¶ Quinqꝫ fratrū polonoꝝ. In reditu R. Iſti ſūt ſctī. Ad miſſā. Intr. Veite bn̄dicti. vide fer. qrta paſce. 103. Kyrieleiſō ꝑ octauas. Orō. Sanctoꝝ nos qs̄s dn̄e

martyrũ tuoꝝ benedicti ioã-
nis matthei iſaac atq; chriſti
ni glorioſa hodierna die tro-
phea letificẽt: quatenus eoꝝ
interuẽtione ad illã ꝑuenia-
mus hereditatẽ: in qua ijdez
felices angeloꝝ cetibus ag-
gregati: tue ſemꝑ maieſtatis
cõſortio perfruunt̃ ineffabili
claritate. Per. Epla. Hi ſũt
viri miſcdie. 298. Grad. Ec-
ce q̃ bonũ. 300. Alla. Hec eſt ve
ra fraternitas. 300. Proſa de
martyrib⁹. Euãg. Attẽdite a
fermẽto phari. 301. Credo
dr. Offer. Gloriabunt̃ i te. 303
Secr. Munera q̃s dñe obla
ta ſctifica: ⁊ intercedẽtib⁹ ſctis
tuis martyrib⁹/ per eadẽ nos
placat⁹ intẽde. Per. Cõio. Et
ſi corã hoib⁹. 304. Cõpl. Sã-
ctificet nos q̃s dñe tui perce-
ptio ſacramẽti: ⁊ itercesſione
ſctõꝝ martyrũ tuoꝝ bñdicti/
matthei/iſaac/ioãnis atq; chri
ſtini tibi reddat acceptos. P.

¶ Eodẽ die guniberti epi ⁊ ꝯfeſ. Oro.
Exaudi q̃s
dñe ꝑces noſtras: ⁊ in-
tercedẽte btõ guniberto ꝯfeſ
ſore tuo atq; põtifice/ſuppli-
cationes noſtras placat⁹ intẽ
de. Per. Sec. Hec tibi q̃s
dñe bti guniberti cõfeſſoris
tui atq; põtificis ꝑcibus gra-

ta reddat̃ oblatio: vt noſtruz
famulatũ purifices. Per. Cõ
plẽ. Deus fideliũ remune-
rator aiarũ/ ꝓſta q̃s: vt bti
guniberti cõfeſſoris tui atq;
põtificis/cui⁹ venerãdã cele-
bramus feſtiuitatẽ: ei⁹ ꝑcib⁹
idulgẽtiã cõſequamur. Per.

¶ Briccij epi ⁊ ꝯfeſſoris. In
reditu ℟. Sint lũbi veſtri. Ad
miſſã. Intr. Sacerdotes tui. de
ꝯfeſſorib⁹. i cõi. 307. Kyrie-
leiſon ꝑ octauas. Oro.
Deus q nos annua beati
briccij ꝯfeſſoris tui atq; põti-
ficis feſtiuitate letificas: da
nobis ei⁹ interueniẽtib⁹ me-
ritis/ ⁊ perpetua ꝓtectiõe mu
niri/ ⁊ ſalutari gaudere ꝓfe-
ctu. P. Epla. Ecce ſacerdos
magnus q in dieb⁹ ſuis. 308.
Grad. Iurauit dñs. 310. Alla.
Inueni dauid. 310. Proſa. Ad
laudes ſaluatoris. 310. Euãge.
Homo qdam nobilis. 312.
Credo dicit̃. Offer. Inueni da
uid. 313. Secr. Sancti bric-
cij ꝯfeſſoris tui atq; põtificis
q̃s dñe venerãda ſolẽnitas/
tue pietati noſtrũ ſacrificium
reddat acceptũ: vt per hãc ſa
lutarẽ hoſtiã/ ⁊ veniã ꝯſequa-
mur ⁊ gratiã. Per. Cõio. Se
mel iuraui. 313. Cõpl. Refe
cti cibo potuq; celeſti de⁹ no-

ſter te ſupplices exoram⁹: vt
beati briccij ꝯfeſſoꝛis tui atq;
pōtificis / in cuius hec feſtiui
tate percepimus / ei⁹ meritis
muniamur ꝛ precibus. Per.
¶ Joānis elemoſynarij epi
ꝛ ꝯfeſ. In reditu Rx. Vidētes
multi. Ad miſſam. Introitus.

Iſperſit ddit
pauperib⁹/iu
ſticia ei⁹ ma-
net in ſeculuꝫ
ſeculi: cornu
eius exaltabi
tur in gloria.
Ps. Beatus
vir qui timet dominuꝫ/ in manda/
tis eius volet nimis. Gloria pr̄i.
Kyrieleiſon ꝑ octauas. Orō.
DEus q̄ btm̄ ioannē ele/
moſynariū ꝯfeſſorē pō
tificēq; tuū/ſanctarū elemoſy
narū liberalē erogatorē con/
ſtituiſti: doniſq; tēporalib⁹ cu
mulatū/ad pauperū tuoꝝ cō/
ſolationē deficere nunq̄ per/
miſiſti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cuius
merita hodierna die deuote
recolimus / ei⁹ imitatiōe pre/
ſentiū ꝛ futuroꝝ bonoꝝ abū
dantiā/te donāte cōſequi me-
reamur. Per do. Lectio libri
Sapiētie. Prouerbioꝝ. xiiij.
QUi deſpicit ꝓximū ſuuꝫ/
peccat. Qui aūt miſeret̄

paupi/beatus erit. Qui credit
in dn̄o/ miſericordiā diligit:
errāt q̄ operant̄ malū. Miſe-
ricordia ꝛ veritas p̄parāt bo
na. In oī ope bono erit abun
dātia: vbi aūt v̄ba ſunt pluri/
ma/ibi frequēter egeſtas. Co
rona ſapientū/diuitie eoꝝ: fa
tuitas ſtultoꝛū/imprudentia.
Liberat aīas teſtis fidelis: et
profert mēdacia verſipellis.
In timore dn̄i fiducia forti-
tudinis: ꝛ filijs ei⁹ erit ſpes. Ti
mor dn̄i/fons vite: vt declinet
a ruina mortis. In multitudi
ne populi/dignitas regis: ꝛ in
paucitate plebis / ignominia
principis. Qui patiēs eſt/mul
ta gubernat̄ ſapiētia: q̄ autē
impatiēs/exaltat ſtulticiā ſuā.
Vita carniū / ſanitas cordis:
putredo oſſiuꝫ/inuidia. Qui
calūniat̄ egentē/exprobrat fa
ctori ei⁹. Honorat aūt dn̄m /
q̄ miſeret̄ pauperis. Grad.
Beat⁹ q̄ itelligit ſup egenū ꝛ pau
perē: in die mala liberabit eū dn̄s.
℣. Dn̄s ꝯſeruet eū ꝛ viuificet eū:
ꝛ beatū faciet eū in terra: ꝛ nō tra
det eū i aīaꝫ inimicoꝝ ei⁹. Alla.
℣. Feneraf dn̄o q̄ miſeret̄ paupi/
bus: ꝛ viciſſitudinē ſuā reddet ei.
AEruore deuotiōis Proſa.
celebrem⁹ eleymonis ioānis
p̄conia. Vita cuius eſt inſignis:

que refulget miris ſignis nunc in
alexandria. Puer clara ſtirpe na
tus:ꝛ pre cũctis adamatus:mittit
ad ſtudia. Litterarũ chꝛo duce
in etatis pꝛima luce didicit ꝑmoꝛ
dia. Cultoꝛ fact⁹ ꝓbitatis ama
toꝛ virginitatis in vita floꝛeſcere.
Licet euo iuuenili/ſenſu tamen
iã virili cepit eniteſcere. Qui vir
tute ſic polléti in veſtitu pꝛefulgẽ
ti ꝑ ſomnũ apparuit Uirgo ma
ter ſaluatoꝛis:vt ſe amet cũctis ho
ris/puerum admonuit. Uiſione
animat:ſertũ ei⁹ cõtemplat cõſer
tũ ex olea. Cepit inde pietatis ꝛ
interne puritatis ſe veſtire trabea.
Dum in virũ euaſiſſet:in egypto
claruiſſet ei⁹ fama ppl'o Patriar
cha deſignat: alexandriã vocatur:
pꝛeſit iuſto titulo. Cleri decus ꝛ
coꝛona/largiẽdo cũcta bona pijs ĩ
opib⁹. Eccleſie de theſauro nec
eri parcit nec auro:donãdo paupi
bus. Diſtributoꝛ liberalis/ſenſit
nunꝙ pater talis defectũ pecunie:
Sed quo magis erogabat/auro
magis abũdabat:dono dei gratie.
Patrẽ piũ obiurgauit:aurũ eius
cõfiſcauit niceta patrici⁹. Picta
ciũ deterret ſctõ ſcelus confitet:
reddit es celeri⁹. Multa fecit fa
cta mira:quẽ nec vnꝙ lingua dira
ꝯturbauit vlla ira/aut impatiẽtia.
Offenſoꝛẽ in petẽdo pꝛioꝛ recõ
ciliãdo fuit/pater in amãdo ꝛ mi
ſericoꝛdia. Salue pater oꝛpha
noꝝ/ꝯſolatoꝛ egenoꝛũ: audi vota
pꝛiuatoꝝ humão ꝑſidio. Mũdo
toto venerat⁹/noſtros abſolue rea
tus:cet⁹ noſter ſit tutat⁹/ex tuo ſuf
fragio. Bone paſtoꝛ hoſtes tere:
tue plebi miſerere:quos vis ꝑmit
gentis fere/bona pacis fac videre
in ꝑſenti ſeculo. Tibi pia vota
damus: nũc aſſiſte te rogam⁹:nos
tuendo ne ꝑdamus vite bona que
optamus aduenire ſedulo. Amen.
Euãg. Eſtote miſericoꝛdes.
vide dñica.iiij.poſt trinitatis.
f.136. Credo dr. Offer. Mi
ſericoꝛdiã ꝛ veritatẽ diligit deus:
gratiã ꝛ gloꝛiã dabit dñs. Secr.
Sint q̃s dñe in hac ſolẽni
tate hodierna btĩ ioãnis eley
monis tibi accepta mũera ꝑ
ſentia:q̃ ꝛ nobis veniã delicto
rũ impetrẽt:ꝛ fidelibus defun
ctis ꝯferãt ſalutis eterne me
delã. P. Cõio. Qui ꝓnus eſt
ad miſericoꝛdiã benedicet:de pa
nib⁹ eni ſuis dedit paupi. Cõpl.
Tuis dñe refectis mũerib⁹
da qñs btĩ ioãnis eleymõis
merita ſuffragari:vt q ope li
berali ſuccurrebat egentium
inopie/ſuo nos opitulamine
pace muniat ꝛ defendat. Per.
¶ Othmari abbatꝭ ꝯmemo
ratio. Si placebit officiũ. Os
iuſti. de cõfeſ.in cõi.308. Oro.

B Eatus othmarus cōfeſſor tu⁹ ⁊ abbas / q̄s dn̄e / ſua nos itercessiōe cōmēdet: vt ipſius tibi placito ſuffulti ſuffragio / quā non meremur indulgētiā cōſequamur. P. Epl'a. Juſtum deduxit dn̄s. fo. 304. Grad. Os iuſti. 310. All'a. Iſte ſanctus. 310. Euāge. Nemo accēdit lucernā. 312. Offer. Deſideriū anime. 313. Secr. M unera noſtra q̄ms dn̄e benigno vultu ſuſcipe: ⁊ ꝯcede: vt bti othmari ꝯfeſſoris tui atq̨ abbatis p̄cib⁹ nobis ſalutaria reddanẗ: ꝑ cui⁹ venerāda depoſitiōe / ante cōſpectū maieſtatis tue deferūtur. Per. Cōio. Fidelis ſeru⁹. fo. 313. Cōpl'. G ratiā tuam q̄ms dn̄e huius virtute myſterij / intercedēte btō othmaro ꝯfeſſore tuo cordibus noſtris infunde: ⁊ p̄ſta: vt in cuius hec venerāda depoſitiōe ꝑcepim⁹: eius iſtruamur exēplis: et muniamur meritis / ⁊ orationib⁹ adiuuemur. Per.

¶ In octaua ſancti martini. O omnia vt in die. Oro.

C Oncede q̄ms oīpotēs deus: vt beati Martini cōfeſſoris tui atq̨ pōtificis frequētata ſolēnitas / ad perpetuā populo tuo ꝓficiat ſalutem: vt quē ſepi⁹ veneramur i terris ſemꝑ habeamus patronū in celis. P. Secr. O mnipotēs ſempiterne de⁹ / munera tue maieſtati oblata per interceſſionez beati martini cōfeſſoris tui atq̨ pōtificis / ad ꝑpetuā fac nobis ꝓficere ſalutē. Per. Cōpl'. S acramēta domine q̄ ſūpſimus q̄s btō martino ꝯfeſſore tuo atq̨ pōtifice intercedēte ab oī nos aduerſitate defendāt: ⁊ ꝑpetua ꝓſperitate tibi ſoli deo ſeruire cōcedāt. Per.

¶ Eliſabeth vidue. In reditu R. O lāpas eccleſie. Ad miſſaz. Intr. Gaudeamus oēs. ⁊c. eliſabeth electe. de cui⁹ ſolēnitate. ⁊c. 313. Kyrieleiſon ꝑ octauas. Oratio.

T Uorū corda fideliū de⁹ miſerator illuſtra: ⁊ beate eliſabeth p̄cibus glorioſis: fac nos ꝓſpera mūdi deſpicere: ⁊ celeſti ſemꝑ cōſolatione gaudere. Per. Epl'a. Mulierē forte. 315. Grad. Adiuuabit eā. 315. All'a. V. Spōſa veri zacharie eliſabeth i hac die noſtre laudes armonie rep̄ſenta dn̄o.

G Aude ſiō q̄ egreſſus a te decor et depreſſus tui fulgor ſpeculi. Proſa. R ediuiua luce redit o ⁊ alpha: qō accedit iā in fine ſeculi. R oma prima primi

tiuos deus ſanctos adhuc viuos vidit i cacumine. Ut extremos addat primis: q̄uis ſtātes nos in imis ſuo viſit lumine. Sed pre multis te reſpexit: odor tuus hūc allexit ⁊ ſapor ⁊ puritas. Tu de reguʒ ramis nata: iuſte vere ſis vocata: tu dei ſaturitas. Gaudent aſtra matutina / q̄ in hora veſpertina ortu noui ſideris Celi ſidus illuſtratur: in quo terre deſignatur noui ſignum federis. Uere ſidus tu preclarum: qđ a ſole differt parum ⁊ luna lucidius. Tu q̄ ſole ſis amicta: carne ꝓbat hic relicta / lucis tue radius. Oq̄ʒ dignis fulges ſignis: vaſa rapis a malignis poſſeſſa demonijs. Lepre mundas labe tactos: claudos ponis et attractos in pedū officijs. Quod negatuʒ eſt nature / tu virtutū agis iure: ⁊ potes ex gratia. Uitā functis tu reducis: cecis reddis mēbra lucis / ⁊ mēbroꝝ ſpatia. Eya mater nos agnoſce: libro vite nos depoſce cū electis inſeri. Ut cōſortes tue ſortis vt a penis ⁊ a portis eruamur inferi. Amen. Euangeliū. Simile eſt regnū celorū theſauro. 316. Credo dī. Offer. Filie regum in honore tuo: aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circūdata varietate. Secr. Munera dn̄e noſtre deuotionis offerimus: vt tibi grata ⁊ nobis ſalutaria beate eliſabeth pia ſupplicatiōe reddant. Per. Cōio. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternuʒ. Cōplen. Queſumus oīpotens deus: vt qui nos ſalutarib⁹ dignatus es erudire myſterijs: btē eliſabeth interceſſio glorioſa / celeſtib⁹ reficiat alimentis. P. ¶ In die preſentationis Marie. In reditu R. Omnes gētes. Ad miſſaʒ. Gaudeamus oēs. ⁊c. i honore Marie virginis de cuius preſentatiōe. 313. Kyrie. Fons bonitatis. Oio.

Deus qui beatam dei genitricē virginē Mariā tabernaculum ſanctiſpiritus poſt trienniū in templo preſentari voluiſti: preſta q̄ſ: vt qui eius preſentationis feſta veneramur: ipſius interceſſione / templū in quo habitare digneris efficiamur. Per eundē. ⁊c. eiuſdē ſpirituſſcti. Epl'a. Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē. de beata virgine. 324. Grad. Audi filia et. fo. 315. All'a. V. Felix virgo q̄ nondum edita matris aluo repletur gratia: ⁊ i templo dei repoſita illuſtrat ſumma peritia. Proſa.

Altiſſima ꝓuidente / cūcta recte diſponēte: dei ſapientia.

Uno nexu coniugati ioachim ⁊ anna grati:iuga ſunt ſterilia. Ex cordis effectu toto/domino fideli voto ſe ſtrinxerūt pariter. Mox ſi prolem illis dare dignetur:hāc dedicare in tēplo perēniter. An gelus apparuit lucidus : qui do/ cuit exaudita vota. Regis ſūmi gratia / vt detur his filia gratioſa tota. In vtero conſecrata:miro modo generata / gignet mirabili/ us. Altiſſimi patris natum/ vir go manēs:qui reatū mundi tollet gratius. Benedicta virgo nata : tēplo trima preſentata/ it ter qui/ nis gradibꝰ. Et recta velox aſcē/ dit : dum neuterqꝫ parens tendit/ ornando ſe veſtibus. Noua ful/ ſit gloria tēplum:dū eximia virgo preſentatur. Et docta diuinitus: viſitata celitꝰangelis letaṫ. Dum vt nubant iubet multis princeps puellis adultis / ſacra virgo ren / nuit. Ipſam nāqꝫ deuouere pa/ rentes:ipſa manere virgo voto ſta tuit. Conſultus deus/reſpōſum dat:vt virgo ſumat ſponſum / quē pandet flos editus. Oſtenſus io ſeph:puellam ad parentum duxit cellā nuptijs ſolicitus. Tūc ga/ briel ad virginē ferens cōceptus ordinem delegaṫ. Erudita/ſtat tacita:verba qꝫ ſint inſolita/ medi/ tatur. At cū ille tradidit modū virgo credidit:ſicqꝫ ſacro flamine Mox verbū cōcipiṫ : ⁊ qđ nuſqꝫ claudiṫ/cōditur in virgine. Ec/ ce virgo ſingularis / quanta laude ſublimaris: quanta fulges gloria. Nos ergo ſic tuearis / vt fructu quo gloriaris fruamur in patria. Amē amen amen pangant om/ nia. Euāgeliuꝫ. Liber gene/ rationis. vt ſup. in die natiui tatis marie. 264. Credo di/ citur. Offer. Aue maria gra/ tia plena dominus tecum: benedi cta tu in mulieribus : et benedi/ ctus fructus ventris tui. Secre. Hec munera qſ̄s domine beate marie ſemper virginis interceſſione ſanctifica : quā in tēplo tuo munus tibi gra/ tiſſimū offerri parentū mani bus voluiſti. Per. Prefatio. Et te in p̄ſentatiōe. Cōio. Bea/ ta viſcera marie virginis que por tauerunt eterni patris filiū. Cō/ plē. Sacramēta que ſumpſi mus dn̄e beate marie ſemp virginis interceſſiōe nos ſal/ uent:que deuotiōe ſui cordis pijſſimi/acceptabile tibi ſacri ficiuꝫ iugiter immolauit. P.

Eodē die colūbani abba/ tis. Oratio.

Adeſto dn̄e fidelibus tuis:nec vllis eos mentis ⁊ corporis patia/ ris ſubiacere periculis/quos btī colūbani abbatis munit

glorioſa confeſſio. P. Secr.
Munera dn̄e ꝓ cōmemora-
tiōe beati colūbani ɔfeſſoris
tui oblata ꝓpitius ſuſcipe: et
pia eius īterceſſiōe/ad ſalutē
nobis ꝑpetuā prouenire ɔce-
de. P. Cōpl. Ut nobis dn̄e
ſūpta ſacrificia clemēter ſalu-
tē ⁊ pacē operent̄/btūs colū-
banus ɔfeſſor tuꝰ/ſupplex ꝓ
noſtris reatibꝰ īterceſſor exi-
ſtat. p. ¶ Cecilie v̄gis ⁊ mar-
tyrꝫ. In reditu R. Dū aurora.
Ad miſſā. Intr. Loq̄bar. d̄ vir
gi. i cōi. 313. Kyriel. de v̄gi-
nibꝰ. Ōro. DEus cui btā
cecilia ita caſtitatis deuo
tiōe ɔplacuit/vt ɔiugē ſuū va
lerianū/affinēq̄ꝫ ſuū tyburtiū
tibi fecerit ɔſecrari: ⁊ angelo
deferēte micantiū odoriferas
floꝝ coronas palmāq̄ꝫ marty
rij ꝑceꝑerūt: q̄ms: vt ea inter-
cedēte ꝓ nobis/beneficia tui
muneris ꝑcipe mereamur. p.
Epl'a. Cōfitebor tibi d. 314.
Grad. Audi filia. 315. All'. Dif
fuſa ē. 315. Proſa. Exultēt filie.
f. 316. Euāg. Simile ē regnū ce
loꝝ decē v̄gi. 316. Credo nō
di. Offer. Offerent̄ regi. minꝰ.
f. 316. Secr. Hec hoſtia dn̄e
placatiōis ⁊ laudis q̄ms/inter-
cedēte beata cecilia martyre
tua/nos tua ſemꝑ ꝓpitiatiōe
dignos efficiat. P. Cōio. Cō-
fūdant̄ ſuꝑbi. 317. Cōpl. Sic
nos dn̄e q̄ms gratia tua ſem
per exerceat: vt ⁊ diuinis in-
ſtauret corda noſtra myſteri-
is: et ſctē cecilie martyris tue
cōmemoratiōe letificet. Per.
¶ Clementis pape ⁊ marty-
ris. In reditu R. Dediſti do-
mine. Ad miſſam. Introitus.

Dicit dn̄s ſer-
mones mei
quos dedi in
os tuū/nō de
ficient de ore
tuo: adeſt eni
nomen tuuꝫ:
⁊ munera tua
accepta erūt ſuper altare meū. Ps.
Dn̄e exaudi orationem meā: ⁊ cla
mor meus ad te veniat. Gloria p.
Kyrieleiſon ꝑ octauas. Ōro.
OMnipotēs ſempiterne
deus q̄ omniū ſanctorū
tuoꝝ virtute es mirabilis: da
nobis ī btī clemētis annua ſo
lēnitate letari: q̄ filij tui mar-
tyr ⁊ pōtifex extitit: qd̄ mini-
ſterio geſſit/teſtimōio cōpro-
bauit: ⁊ qd̄ ore p̄dicauit/ɔfir-
mauit exēplo. P. Lctō epl'e
btī pau. apl'i. Ad philippē. iiij.
FRatres mei chariſſimi
et deſideratiſſimi: gau-
dium meū ⁊ corona mea: ſic

ſtate in dn̄o chariſſimi. Euchodiā rogo/ ꝛ ſynthicen depꝛecoꝛ idipſuꝫ ſapere ī dn̄o. Etiaꝫ rogo ꝛ te germane cōpar: adiuua illas que mecū laboꝛauerūt in euāgelio/ cū clemēte et ceteris coadiutoꝛibꝰ meis. Quoꝝ noīa ſūt ī libꝛo vite. Grad. Iurauit dn̄s. 310. Alla. Poſuiſti dn̄e. 306. Pꝛoſa Spe mercedis. 306. Euāg. Uigilate qa neſcitis. 311. Credo nō dr̄. Offer. Ueritas mea. fo. 313. Secr̄. Sacrificiū tibi dn̄e offerimus ꝑ ſancti celebꝛitate clemētis: vt ꝓpitiationē tuā quā noſtris opibus nō meremur: pij ſuffragatoris interceſſionibus aſſequamur. P. Cōio. Magna eſt gloria. 307. Cōpl̄. Beati clemētis dn̄e natalicio fidelibꝰ tuis celeſtia munera ſuffragētur: ꝛ q tibi placuit nobis iploꝛet auxiliū. P. ✠ ¶ Eodeꝫ die felicitatis martyris. Oratio.

PReſta qm̄s oipotēs deꝰ: vt beate felicitatis martyris tue ſolēnia recēſentes/ meritis ipſius pꝛotegamur ꝛ ꝓcibus. Per. Secr̄. Munera tibi dn̄e pꝛo ſancte felicitatis glorioſa cōmemoꝛatiōe deferimus: que nobis huius ſolēnitatis effectū ꝛ cōfeſſiōe dicauit ꝛ ſanguine. P. Cōplē. Supplices te rogamꝰ oipotēs deꝰ: vt interueniēte beata felicitate martyre tua: in nobis dona multiplices: ꝛ tēpora noſtra in tua pace diſponas. P. ¶ Chꝛyſogoni martyris. Intr̄. Iuſtus nō ꝯturbabitur. de vno martyre ī cōi. 304 Kyriel̄. triuꝫ lectionū. Oꝛo.

ADeſto qm̄s dn̄e ſupplicationibꝰ noſtris: vt qui ex iniqtate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus/ btī chꝛyſogoni martyris tui interceſſione liberemur. P. Epl̄a. Memoꝛ eſto dn̄m. 305. Grad. Iuſtus vt palma. 306. Alla. Corona aurea. 306. Euāge. Si qs vult venire. 306. Offer. Gloria ꝛ hono. 307. Secr̄. Offerimus tibi dn̄e ꝓces ꝛ munera in honoꝛe ſctōꝝ martyrū tuorū gaudentes: ꝓſta qm̄s: vt ꝛ cōueniēter hec agere/ ꝛ remediū ſempiternum valeamus acqrere. Per. Cōio. Poſuiſti dn̄e. 307. Cōpl̄. Tui qs dn̄e ꝑceptione ſacramēti intercedēte btō chꝛyſogono martyre tuo: ꝛ a noſtris mūdemur occultis: ꝛ ab hoſtiuꝫ liberemur īſidijs. P. ¶ Catherine ỽgis ac martyris. In reditu R̄. Surge vgo. Ad miſſā. Inr̄.

Gaudeamus oēs. ꝛc. in honoꝛe Catherine v̓ginis: de cuiꝰ paſſiōe. ꝛc. 313. Kyriel. per octauas. D Eus q̄ dediſti legē Orō. moyſi in ſūmitate mō- tis ſynai: ꝛ i eodē loco coꝛpꝰ btē catherine v̓ginis ꝛ mar- tyris tue per ſanctos angelos tuos mirabiliter collocaſti: p̄- ſta q̄ſ: vt eius meritis ꝛ p̄ci- bus/ad montē virtutū q̄ chr̄s eſt/ꝑuenire valeamus. Per. Epl'a. Dn̄e deus meus. 314. Grad. S pecie tua ꝛ pulchritu dine tua: intēde ꝓſpere procede ꝛ regna. ℣. Propter veritatē ꝛ mā ſuetudinē ꝛ iuſticiaꝫ: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. A llā. ℣. Qui creauit oīa celum terrāq̄ꝫ maria / vocauit ad celeſtia cathe- L rinam cum gloꝛia. Proſa. Etabūdus exultās te laudet choꝛus catherina. Q ui iocūdus victrici tibi cōgaudet catherina. M ira eloquētia victrix eloquen tiū catherina. T u mactata verbe re: tetro clauſa carcere catherina. C eli luce frueris: ꝑ colūbaꝫ pa- ſceris catherina. T e regina ſeq̄- tur: ꝛ moꝛte pꝛegredit̄ catherina. A tq̄ꝫ cū poꝛphirio ducētena cō cio catherina. F racta rote ma- china multa ſternit agmina: nec te ledūt fragmina catherina. M ox vt caput plecteris/lōgius deuehe ris a miniſtris ſuperis catherina. L ocaris in ſyna: ex te medicina fluit olei catherina. Q ueſumus: diuina ope a ruina fac nos deuehi catherina. Euāg. Sile eſt reg. celoꝝ decē v̓gi. 316. Credo dicit̄. Offer. D iffuſa eſt gratia in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deꝰ in eternū ꝛ in ſeculū ſeculi. Secr. M unera dn̄e ſacrificij p̄ſentis q̄ tibi offerimꝰ in ho- noꝛe ſctē catherine v̓ginis et martyris tue/ fiāt nobis eius p̄cibꝰ vita ꝑpetua: ꝛ te donā- te ſalus infinita. Per. Cōio. D ilexiſti iuſticiā ꝛ odiſti iniq̄ta tē ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuus. Cōpl'. S umptis dn̄e ſalutis noſtre ſubſidijs / ſuppliciter depꝛecamur: vt ſicut liquoꝛ q̄ de mēbꝛis btē catherine vir- ginis ꝛ martyris iugiter ma- nās/languidoꝝ coꝛpa ſanat: ſic eius oꝛatio/cūctas a nobis iniq̄tates expellat. Per dn̄m.

✠ ¶ Conradi epi ꝛ ɔfeſſo- ris. Introi. Sacerdotes tui. ꝛc. ɔ cōfeſ. in cōi. 307. Orō. D Eus ineffabilis glīe/q̄ beatū cōradū glīoſuꝫ ɔfeſſo rē tuū atq̄ꝫ pōtificē īfinitis mi raculis clarere feciſti: cōcede ꝓpitiꝰ: vt eiꝰ meritis ꝛ p̄cibꝰ a cūctis aduerſitatibꝰ mentis ꝛ coꝛpoꝛis liberemur. P. Epl'a.

Ecce ſacerdos magnus. 308.
Grad. Iurauit dñs. 310. Alla.
Iſte eſt ſctūs hō. 310. Euāgeli.
Sint lūbi veſtri. 312. Offer.
Ueritas mea. 313. Secre. Da
qm̄s miſericoꝛs deꝰ: vt hec ſa
lutaris oblatio nos a ꝓprijs
reatibꝰ indeſinēter expediat/
ꝛ ab oībus tueat̄ aduerſis. P.
Cōio. Beatus ſeruꝰ. 313. Cō
plē. Deus q beatū conradū
ꝯfeſſoꝛē tuū atq; pontificem
ſanguinis gloꝛificati p̄clarū
vita ſanctitate ꝛ miraculoꝛū
vigoꝛe clarioꝛē feciſti: ꝯcede
vt virtutū eiꝰ meritis de tuis
beneficijs gloꝛiemur: ꝛ a te q̄
noſtre fragilitati ſuffragetur
obtinere mereamur. Per do.

✠ ¶ Lini epi et martyris.

Intr. Sacerdotes dei. de ꝯfeſ
ſoꝛibus i cōi. 308. Orō.
Preces populi tui dñe
qm̄s clemēter exaudi: vt bea
ti lini martyris tui atq; pōtifi
cis meritis adiuuemur: cuius
paſſione letamur. P. Epla.
Iuſtus coꝛ ſuū. 305. Grad.
Inueni dauid. 310. Alla. Coroa
aurea. 306. Euāgeli. Homo
qdam peregre. 311. Offer.
Ueritas mea. 313. Secre. Su
ſcipe qm̄s dñe munera dignā
ter oblata: ꝛ ſcti lini ſuffragā
tibꝰ meritis ad noſtre ſalutis
auxiliū ꝓuenire cōcedas. P.
Cōio. Poſuiſti dñe. 313. Com
plē. Satiaſti dñe familiam
tuā muneribꝰ ſacris: eius qm̄s
ſemp īteruētionibꝰ nos refo
ue/ cuiꝰ ſolennia celebramus.
Per dominū.

¶ De ſancto rocho cōfeſſoꝛe contra peſtilentiam. Cuius feſtum celebratur. xvj. Auguſti. Introitus.

Ongratula
mini omnes
in dño/ diem
beati Rochi
commemorā
tes: in cuiꝰ cō
memoratiōe
letatur eccle
ſia: plebs exultat: et angeli dulces
dant melodias dicentes: gloꝛia ti
bi domine qui talem virum cōfeſ
ſoꝛem elegiſti. Ps. Beati imma
culati in via: qui ambulant in lege
domini. Gloꝛia. Oratio.
Deus qui es gloꝛioſus i
gloꝛia ſanctoꝝ: et cunctis ad
eoꝛum patrocinia confluēti
bus/ ſue petitionis ſalutarem
pꝛeſtas effectū: cōcede plebi
tue: vt intercedēte btō rocho
cōfeſſoꝛe tuo/ que in eius ce
lebritate ſe deuotā exhibet/ a
languoꝛe et epidimie peſte/
quā in ſuo coꝛpoꝛe ꝓ tui noīs
gloꝛia paſſus eſt/ ſit liberata:

ꝛ tuo noĩ ſemꝑ ſit deuota. P.
Epl'a. Memoꝛ eſto dn̄. 305.
Grad. Tibi pio ſancto rocho honoꝛ ſit ꝛ gl'ia: ꝛ depcãtes apud celeſte numẽ tuis p̃cib⁹ a moꝛbo epidimie ſaluos redde. ℣. Fac q̃ſumus btẽ cõfeſſoꝛ chr̄i: vt apud deũ pꝛeces noſtre non ſint vane. ꝛ nobis aeris tẽperiẽ cõcede: vt in fine tecũ in celis congratulemur. Alla. ℣. O beate ꝯfeſſoꝛ roche o q̃ꝫ magna apud deũ ſunt merita tua: qbus credimus nos a moꝛbo epidimie poſſe liberari: ꝛ aeris tẽperiem concedi. Pꝛoſa.

Gloꝛioſus ſuffragatoꝛ ſãct⁹ rochus: cõſolatoꝛ cũctis venerabilis. Doct⁹ ſcriptis ſancti pauli/cepit coꝛp⁹ caſtigare adoleſcẽs nobilis. Paterna oppida linquẽs: pera/baculo gradiens: exul querit italos. Romaꝫ aliaqꝫ loca peſtilentia vexata: cruce ſanauit egros. Pꝛincipatu ſe abdicans: es egenis tribuẽs: paupertatẽ elegit. Placẽtie peſtilẽtes ĩ hoſpitali degẽtes: moꝛbos cũctos ſubegit. Percuſſus febꝛe acuta: trãſfixus coxa ſiniſtra: galliã viſitauit. In paternis vt tradiť qnqꝫ annis maceratur: carcereꝫ ſuſtinuit. Triceſimo ꝛ ſecundo migrauit de vita anno: a notis ignoꝛatur. Tũc oꝛauit ad dn̄m: vt inuocãs nomen ſuũ a peſte ſanareť. Omnes peſte laboꝛãtes/ ad rochũ cõfugiẽtes: trucẽ euadunt moꝛtem. Hec in tabula deſcripta/ latere eius reperta: hãc cõtinebãt ſoꝛtẽ. Roche pater eximie: ſuccurre epidimie: quali truci vexamur. Medere noſtris mẽtibus: hinc expulſis lãguoꝛibus: vt tecũ gloriemur. Amẽ. Euãgeliũ. Uigilate quia neſcitis. i cõi. 311.

Offer. Rochũ chr̄i ꝯfeſſoꝛem exoꝛatũ facimus: ꝛ pꝛeces ad patrẽ noſtrũ dirigimus: vt ſua interceſſione a lãguoꝛibus ꝛ epidimie peſte ſaluemur: ꝛ aeris tẽperie potiamur. Secr. Parce nobis dn̄e: ꝛ flagella ire tue/ q̃ peccata noſtra mereñť/ p̃cibus ꝛ meritis beatiſſimi cõfeſſoꝛis tui rochi/ a nobis miſericoꝛditer auerte. P. Cõio. O q̃ꝫ magnificũ eſt nomẽ tuũ beate roche: qui tuis interceſſionibus multitudinem languẽtium noſti ſanare: ꝛ nomẽ tuũ glorioſum cõmemorãtibus oĩbus te ꝓpitiuꝫ exhibere: veni ꝛ ſalua nos a moꝛbo ac epidimie peſte: ꝛ aeris temperiẽ concede. Cõpl'. Pꝛeſta qs̄ oĩpotẽs deus: vt qui celeſtia alimẽta percepimus: intercedente beato rocho confeſſoꝛe tuo/ per hec cõtra omnia aduerſa mundi muniamur: ac ab oĩ moꝛbo ꝛ peſte: ac a ſubitanea

morte liberemur. Per dñm.

¶ De ſancto Job cõfeſſore cõtra morbũ gallicuz/cui⁹ feſtum agitur. xxij. mẽſis maij.

Cio q̄ redẽptor meus vi uit: ꝛ ĩ nouiſſimo die d̄ terra ſurrectur⁹ ſum: ꝛ rurſuz circundabor pelle mea: ꝛ ĩ carne mea videbo deũ ſaluatorez meũ all'a. Ps. Quez viſurus ſum egoipſe ꝛ nõ ali⁹: ꝛ oculi mei cõſpecturi ſunt. Gloria patri. Oro.

DEus qui ad inſtructionẽ poſteroꝝ beatũ iob cõfeſſorẽ tuũ atq̄ ꝓphetã patiẽtie virtute in tẽtationibus decoraſti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt ei⁹ exẽplo p̄ſentis vite incõmoda equanimiter ꝑferamus: ꝛ future cõmoda ꝯſeq mereamur. P. Lectio libri Job. j.

IN dieb⁹ illis. Uir erat in terra hus noĩe iob. Et erat vir ille ſimplex/ ꝛ rectus/ac timẽs deũ: ꝛ recedẽs a malo. Natiq̄ ſunt ei ſeptẽ filij/ꝛ tres filie. Et fuit poſſeſſio eius ſeptẽ milia ouium: ꝛ tria milia cameloꝝ: qngenta quoq̄ iuga boũ: ꝛ quingẽte aſine: ac familia multa nimis Eratq̄ vir ille magnus inter oẽs oriẽtales. Et ibãt filij ei⁹/ ꝛ faciebãt cõuiuia ꝑ domos: vnuſqſq̄ in die ſuo. Et mittẽtes/vocabãt tres ſorores ſuas: vt comederẽt/ ꝛ biberẽt cum eis. Cũq̄ in orbem trãſiſſent dies cõuiuij: mittebat ad eos iob/ ꝛ ſanctificabat illos: ꝯſurgẽſq̄ diluculo/offerebat holocauſta ꝑ ſingulos. Dicebat enĩ. Ne forte peccauerint filij mei: ꝛ benedixerint deo in cordib⁹ ſuis. Sic faciebat iob cũctis diebus. Grad. Cum audiſſet iob nuncioꝝ verba ſuſtinuit patiẽter dicẽs: nudus egreſſus ſum dẽ vtero matris mee: nudus reuertar illuc. ℣. Dñs dedit dñs abſtulit: ſicut dño placuit/ ita factũ eſt: ſit nomẽ dñi benedictuz. All'a. ℣. Induta eſt caro mea putredĩe ꝛ ſordib⁹ pulueris cutis mea aruit ꝛ ꝯtracta eſt. All'a. ℣. In oĩbus his nõ peccauit iob labijs ſuis: neq̄ ſtultũ aliquid ꝯtra deũ locut⁹ eſt. Sc̄d'm Lucã. xij.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite timere puſillus grex: qa cõplacuit patri veſtro dare vobis regnũ. Uendite que poſſidetis/ ꝛ date elemoſynã. Facite vobis ſacculos q nõ veteraſcunt: theſaurũ non defi-

cientē in celis:quo fur nō appropiat / neq̃ tinea corrūpit. Ubi eni thesaurus veſter eſt/ ibi et cor veſtruz erit. Offer. Vir erat in terra hus/noie iob / ſimplex ⁊ rectus ac timēs deū:quē ſathan petijt vt tentaret: ⁊ data eſt ei poteſtas a dño i facultate ⁊ i carne ei⁹: perdiditq̃ oēm ſubſtantiaz ipſius ⁊ filios:carnē quoq̃ ei⁹ graui vlcere vulnerauit. Secr. Suſcipe dñe ꝓpiti⁹hoſtias/ q̄bus bti iob meritis te placari voluiſti:⁊ nobis ſalutē corporis ⁊ aīe potenti pietate reſtitue. P. Cōio. Job ſeruus me⁹ orabit ꝓ vobis:faciē eius ſuſcipiā/ vt nō vobis iputeť ſtulticia. Cōpl'. Sūptis dñe munerib⁹ſacris qm̃s clementiā tuam:vt ſicut nouiſſimis beati iob benedixiſti/ſic nobis ⁊ oībus famulis tuis bñdicere et auxiliari tua pietate digneris. P. ¶ Officiū de ſctō wolfgango ꝯfeſſore ⁊ pōtifice glorioſo: cui⁹feſtum agiť vltima nouēbris. Introi. Statuit ei. 308. Orō. Omnipotēs ſempiterne deus/q̄ populo tuo beatū wolfgangū cōfeſſorē tuū atq̃ pontificez eterne ſalutis miniſtrū conceſſiſti:preſta q̄ſumus : vt quē doctorē vite habuimus in terris/ interceſſorē ſemꝑ apud te habere mereamur in celis. P. Epla. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ in vita ſua. 308. Grad. Ecce ſacerdos magn⁹. 310. All'. Jnueni dauid. fo. 310. Proſa. Ad laudes ſaluatoris. 310. Euāge. Sint lūbi veſtri. 312. Offer. Ueritas mea. 313. Secr. Has hoſtias qm̃s dñe/quas maieſtati tue cōſecrādas offerim⁹/intercedēte btō wolfgango cōfeſſore tuo atq̃ pōtifice/ad perpetuam atq̃ preſentē fac nobis ꝓuenire ſalutē. P do. Cōio. Beatus ſeruus. 313. Complē. Tua ſancta ſumentes qm̃s dñe de⁹noſter:vt beati wolfgangi ꝯfeſſoris tui atq̃ pōtificis/nos foueāt ꝯtinuata p̄ſidia. P. ¶ Joachim p̃ris marie officiū. Introit⁹. Juſtus vt palma. fo. 308. Oratio. Deus q̄ beatuz ioachim pre oībus ſanctis tuis in vnigeniti filij tui incarnati auū/ a quo puriſſima illius mater ⁊ virgo digne generareť elegiſti:concede ꝓpitius:vt cui⁹ feſta debito honore veneramur:eius interuentu tue gratie ⁊ tandem donis glorie repleamur. Per eundē. Epla. Dilectus deo et hoīb⁹. 308. Grad. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput

eius

eius:coronã de lapide ꝑcioſo. ℣. Deſiderium aĩe eius tribuiſti ei:⁊ volũtate labioꝝ eius nõ fraudaſti eũ. Alla. ℣. O maria dei geni/trix/benedict⁹ ſit pater tuus ſanct⁹ Joachi: a quo ſine peccati macula ꝓceſſit caro tua ṽginea. Proſa. Celi regẽ attollam⁹/⁊ in vo/ces erũpamus/laudũ ꝑ cã/tica. Qui ꝑ ioachim radiare: ſi/dus fecit ſalutare/ĩ matre deifica. Cũ ſponſa ſua ꝯuerſatus/ ꝓlis pene ſpe fruſtratus/ꝯſternatus flebilis. Ambo ſic infructuoſi / vi/uunt tanq̃ odioſi/ſuis ꝯtribulib⁹. Ipſi quoq; redarguti/ſunt ab ipſis ⁊ ꝑſecuti/templi ſacerdotibus. In pudore rubricati / tẽplũ pe/tũt adunati/culpas flẽtes ſcelerũ. Uotum illic emiſerũt/dare deo promiſerũt: naſciturum puerum. Mox in fletu cõſolanť/ bona ga nuncianť affatu angelico. Anna tandez grauidať / ⁊ maria generať ordine mirifico. Ergo tu cũ patre nata / dulci nexi federata / cul/pis nos abſoluite. Tu nepoti tuq; nato / hoſte noſtro ꝓpulſato/ interuentu iũgite. Gaude marie pater gaude:ioachim omni digne laude: pater tãte filie. Salue pa/ter matris chꝛi/ qui iã felix aſcẽdiſti:iubilãs ad ethera. Iter para nobis tutũ/vt in dñi virtutũ / col/locemur dextera. Amẽ. Euãge.

Liber gñationis ieſu chriſti. q̃re in natiuitate marie. 264. Offer. Gloria ⁊ honore coro/naſti eũ:⁊ cõſtituiſti euz ſup opera manuũ tuarũ dñe. Secr. Deus merẽtiũ ꝯſolator gaudia preſtãs poſt lamẽta:q triſtẽ ſterilitatẽ beatiſſimi ioachim tãdẽ in imẽſum gaudiũ per ortũ ſanctiſſime ꝓlis ſue virgi/nis marie mirabiliter ꝯuertiſti:da nobis q̃s/patris ⁊ fi/lie interuẽtu ⁊ meritis/letam ſpiritalis vite fecunditatẽ: vt celeſtẽ cũ illis gloriã obtineamus. P. Cõio. Poſuiſti dñe ſup caput eius coronaz de lapide ꝑcioſo. Cõpl. Deus q beato ioachim vt pater dei genitricis marie effici mereretur tribuiſti:ꝯcede ꝓpitius:vt vtri/uſq; meritis ⁊ ꝑcibus/veniaz peccatoꝝ noſtrorũ et celeſtia regna cõſequamur. Per do.

¶ De ſancto latrone diſma cõfeſſore officiũ. Introitus.

In tribulatione mea inuo/caui dñm / et ad deũ meuz clamaui:⁊ exaudiuit de tẽplo ſacto ſuo vocẽ meaz: ⁊ clamor meus in cõſpectu eius in/

troiuit in aures eius. ps. Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firma/mentũ meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ libe/rator meus. Gloria patri. Oro.

DEus qui pro peccatoribus naſci ⁊ mori voluiſti: et vt ſpem venie penitẽtibus dares/beato diſme tecũ crucifixo: teqȝ cõfitẽti/latroni regnũ/anxio celũ/dãnato paradiſum benignius ꝯtuliſti: preſta qͣs: vt meritis ipſius ac ꝑcibus gratiã ⁊ gloriã cõſequamur. Qui viuis. Epla. Dilectus deo ⁊ hoib⁹. 308. Grad. Dñe preueniſti eũ. 306. Alla. ℣. Amauit eum dñs. 310. Tract⁹. Deſideriũ aĩe ei⁹. 306. ☩ Secunduȝ Lucã. xxiij.

IN illo tpe. Unus de his q cũ ieſu pẽdebãt latronib⁹/ blaſphemabat eũ/dicens. Si tu es chrs/ſaluũ fac temetipſum ⁊ nos. Reſpõdens autẽ alter/increpabat eum/dicẽs. Neqȝ tu times deũ/ q in eadẽ dãnatione es? Et nos quidẽ iuſte: nã digna factis recipimus: hic vero nihil mali geſſit. Et dicebat ad ieſuȝ. Dñe/ memẽto mei cũ veneris in regnũ tuum. Et dixit illi ieſus. Amẽ dico tibi / hodie mecuȝ eris in paradiſo. Offer. Iuſticiã tuã dñe nõ abſcõdi in corde meo: veritatẽ tuã ⁊ ſalutare tuũ dixi: ideo cõfirmaſti me in cõſpectu tuo i eternũ. Uel. Deſideriũ aĩe eius. 313. Secr. Deus q ab vno latrone illuſorie exprobrari/⁊ ab alio venerabiliter cõfiteri voluiſti: benigno nos qͣs miſeratus ꝓtegas auxilio: ⁊ has oblationes ad ſalutem nobis ꝓuenire cõcedas. Qui viuis. Cõio. Benedict⁹ deus q nõ amouit orationẽ meã ⁊ miſericordiã ſuã a me. Uel. Beatus ſeruus. 313. Cõpl. Queſumus oĩpotẽs ⁊ miſericors deus: vt q beatũ diſmã quõdam latronẽ/paſſionis et regni ſociũ habere voluiſti: per hec ſãcta que ſumpſimus/da nobis in eterna beatitudine de ei⁹ ſocietate gaudere. Qui viuis. ☩ Sancti bonaucture doctoris ſeraphici. Intr. In medio eccleſie. fo. 308. Oratio.

DEus qui beatũ bonauẽturã cõfeſſorẽ tuũ atqȝ põtificẽ vera in ſummis eius honoribus humilitate decoraſti: te ſupplices deꝑcamur: vt eius nobis interceſſiõe cõcedas/ꝓſpera mũdi deſpicere/⁊ ad eterna ꝑmia ꝑuenire. Epla. Teſtificor coram deo. fol. 305. Grad. Ecce ſacerdos magnus. 310. Alla. ℣. O pſul

dignissime bonauētura doctor in-
clyte / audi ſeruulos tuos tue lau-
di ſedulos : vt poſſideant gaudia
beatoꝝ perēniter in patria tecū .
Aliud. Alla. ℣. Memēto dn̄e
dauid ⁊ oīs manſuetudinis eius .
Euāgeliū. Uos eſtis ſal ter-
re. 312. Offer. Ueritas mea.
fol. 313. Secr. Intercesſio
qm̄s dn̄e beati bonauenture
cōfeſſoris tui atq̄ȝ pontificis
in tuo nos amore cōfirmet: q
vita/doctrina ⁊ ordine / ſera-
phicus meruit appellari. P.
Cōio. Fidelis ſeruus. 313. Cō-
plē. Tueant̄ eccleſiā tuā de⁹
ſacramēta que ſumpſimus/⁊
p̄ſta: vt intercedēte beato bo
nauentura cōfeſſore tuo atq̄ȝ
pōtifice ſiniſtra i adminiſtra-
tionibus careat volūtate. P.
¶ Gabriel' archāgeli. Intr.
Bn̄dicite dn̄m. ſup̄. 270. Oro.
Beati archāgeli Gabrie
lis nos qm̄s dn̄e cōme
moratio glorioſa letificet: vt
quē tue icarnatiōis noſtreq̄ȝ
redēptionis voluiſti eſſe mi-
niſtrū/ſemp apud tuā miſeri-
cordiā habere mereamur pa
tronum. Qui viuis. Lectio
Danielis pphete. ix. c.
In diebus illis. Cū lo-
querer ⁊ orarē ⁊ ꝯfiterer pec
cata mea / et pctā populi mei
iſrael: vt pſternerē p̄ces me-
as in ꝯſpectu dei mei. Adhuc
me loquēte in oratiōe mea :
ecce vir gabriel quē videraȝ
in viſiōe a principio: cito vo-
lās tetigit me in tpe ſacrificij
veſptini. Et docuit me ⁊ locu
tus eſt mihi. Dixitq̄ȝ. Daniel/
nūc egreſſus ſum vt docerem
te/⁊ intelligeres. Ab exordio
precū tuarū egreſſus eſt ſer-
mo. Ego aūt veni vt indica-
rē tibi: q̄a vir deſiderioꝝ es.
Tu ergo aīaduerte ſermonē
⁊ intellige viſionē. Septua-
ginta hebdomades/abbreuia
te ſunt ſup populū tuū/ ⁊ ſup
vrbē ſanctā tuā: vt ꝯſumetur
p̄uaricatio/⁊ finē accipiat pec
catū: ⁊ deleat̄ iniq̄tas: ⁊ addu-
cat̄ iuſticia ſempiterna: ⁊ im-
pleat̄ viſio ⁊ prophetia: ⁊ vn-
gat̄ ſāctuſſāctoꝝ. Scito ergo
⁊ aīaduerte : ab exitu ſermo-
nis vt iterū edificet̄ hieruſa-
lē/vſq̄ȝ ad chr̄m ducē. Grad.
Benedicite dn̄o oēs. ſup̄. 271.
Alla. ℣. Sācte gabriel archāge
le defende nos in p̄lio: vt non pe-
ream⁹ in tremēdo iudicio. Pro-
ſa de angelis ſup̄. 271. Euāge.
Miſſus eſt āgelus. requre fe-
ria q̄rta q̄ttuor tēpoꝝ in aduē
tu. 5. Offer. Stetit angel⁹ iuxta.
ſup̄. 271. Secr. Hoſtias tibi

dñe laudis offerim⁹ ſupplici-
ter deṗcātes: vt eaſdē āgelico
ꝓ nobis īteruenięte ſuffragio
⁊ placat⁹ accipias/⁊ ad ſalutē
nr̃az ꝑuenire ꝯcedas.p. Cōi.
Bñdicite angeli. f.271. Cōpl.
B ti gabrielis archāgeli tui
interceſſiōe ſuffulti/ſupplices
te dñe deṗcamur: vt qđ ore ꝓ
ſequmur: ꝯtingam⁹ ⁊ mēte.p.
¶ Raphaelis archāgeli. Int.

Ego ſum azarias ana
nie magni filius: ego
ſuz raphael archāge
lus: vn⁹ ex ſeptez qui
aſtam⁹ ante ꝯſpectuz
dñi: pax vobis nolite timere: dñs
exaudiuit ṗces vr̃as: ⁊ miſit me ad
vos vt curē vos all'a. Ps. Bñdici-
te dñz oēs electi ei⁹: agite diē leti-
cie ⁊ ꝯfitemini illi. Gloria. Orō.
Deus q btm̃ Raphaelē
archāgelū tobie famu-
lo tuo ꝓperāti ꝑuiū direxiſti:
⁊ īter hui⁹ vie ac vite varieta-
tes atq; diſcrimina donaſti cu-
ſtodē: da q̄s: vt eiuſdē ꝓtega-
mur auxilio: q̄ten⁹ ⁊ vite ṗſē-
tis vitem⁹ ꝑicula: ⁊ ad gaudia
valeam⁹ ꝑuenire celeſtia. P.
Lectō libri Tobie. xij. ca.
Dixit angel⁹ raphael ad
tobiā. Eteni ſacramētū regis
abſcōdere/bonū eſt. Opa aūt
dei reuelare ⁊ ꝯfiteri/honorifi-
cū eſt. Bona eſt orō cū ieiūio
⁊ elemoſyna/magis q̄ȝ theſau
ros auri recondere. Qm̃ ele-
moſyna a morte liberat: ⁊ ip-
ſa eſt q̄ purgat pctā/⁊ facit in-
uenire vitā eternā. Qui autē
faciūt pctm̃ ⁊ iniqtates/hoſtes
ſunt aīe ſue. Manifeſto ergo
vobis veritatē: ⁊ nō abſcondā
a vobis ẜmonē occultū. Quā-
do orabas cū lachrymis: ⁊ ſe-
peliebas mortuos: ⁊ derelinq̄-
bas prandiū: ⁊ abſcondebas
mortuos ꝑ diē in domo tua: ⁊
nocte ſepeliebas eos: ego ob-
tuli orationē tuaz dño. Et qa
accept⁹ eras deo: neceſſe fuit:
vt tētatio probaret te. Et nūc
miſit me dñs: vt curarē te: et
ſarā vxorē filij tui a demonio
liberarē. Ego ſū raphael āge-
lus/vn⁹ ex ſeptē q aſtam⁹ ante
dñm. Cū hec audiſſēt/turbati
ſūt: ⁊ tremētes ceciderūt ſuꝑ
terrā in faciē ſuā: dixitq; ei an-
gel⁹. Pax vobis/nolite time-
re. Eteni cū eſſē vobiſcū/ꝑ vo-
lūtatē dei erā. Ipſū bñdicite/⁊
cantate illi. Uidebar qdē vo-
biſcū māducare et bibere: ſed
ego cibo ⁊ potu inuiſibili/q ab
hoīb⁹ videri nō poteſt/vtor.
Tēp⁹ ergo eſt/vt reuertar ad
eū q me miſit. Uos aūt bñdi-
cite dñm: ⁊ narrate oīa mira-

billa eius. Grad. Angelꝰ ra-
phael apprehēdit ⁊ ligauit demo
nē. ℣. Magnus dn̄s noster: ⁊ ma
gna virtus eiꝰ. Alla. ℣. Missus
est raphael angelꝰ a deo ad tobiā:
⁊ salutauit eū ⁊ dixit ei: gaudiū sit
tibi semp̄. Prosa de angelis. s.
fo. 271. Euāge. Erat dies fe-
stus iudeoꝝ. vide fer. vj. post
Inuocauit. fo. 37. Offer. In
honore scti raphaelis psallat mili
tās ecclesia: q virtute dei p̄ris liga
uit demonia: ⁊ tobie visū reddidit
quo p̄uatꝰ fuerat alla. Sec. Mit
te deꝰ archāgelū tuū raphaelē
cū medicamine opificē/ q sani
tatē mētis reportet ⁊ corpis:
misericordiaq; celestis donū
infūdat: ⁊ q̄ in nob̄ sūt aduer-
sa deponat: vt q nostra iniqta-
te tabescimus: de tua quā nō
meremur pietate letari cōce-
das. P. Cōio. Iubilus sūme
laudis resonet in ore oīum ad lau
dē beati raphaelis archangeli: vt
ipse cuiꝰ memoria agit̄ i terris: ad
deū p̄ nobis itercedat i celis alla.
Cōpl. Dirigere dignare do-
mine deus i adiutoriū nostrū
raphaelē archāgelum: ⁊ quē
tue maiestati semper assistere
credimus: tibi nostras exigu
as p̄ces benedicēdas assignet.
P. ℭ De sctō sebastiano tem
pore mortalitatis. Introitus.

Egregie chr̄i
martyr seba-
stiane p̄nceps
et p̄pagator
sctissimoꝝ p̄-
ceptorū: ecce
nomē tuū in
libro vite ce-
lestis ascriptū est: ⁊ memoriale tu-
um nō derelinquet̄ in secula. Ps.
O q̄ꝫ mira refulsit gratia sanctꝰ se-
bastianꝰ martyr īclytus: q militis
portās īsignia/ sed d̄ fratrū palma
solicitꝰ/ cōfortauit corda pallentia
verbo sibi collato celitus. Gloria.
Omnipotēs sempiterne Oro.
deus qui meritis beati ⁊
gloriosi martyris tui sebastia
ni/ quandā generalē pestē ho
minū mortiferā reuocasti: p̄-
sta supplicibꝰ tuis: vt qui pro
cōsimili peste reuocāda ad ip
sum sub tua cōfidentia confu
giūt: eius meritis ⁊ p̄cibus ab
ipsa ⁊ oī tribulatiōe liberent̄.
P. Epla. Beatꝰ vir q in sapi
entia morabit̄. infra. fo. 304.
Grad. O sancte sebastiane chr̄i
athleta gloriosissime/ q p̄ chr̄o re-
liqsti terrene militie principatū: ⁊
suscepisti imane suppliciū: interce
de pro nobis ad dn̄m. ℣. O sctē
sebastiane chr̄i martyr egregie/ cu
ius meritis tota patria lombardie
liberata fuit a mortifera peste: li-

bera nos ab ipſa ⁊ maligno hoſte
A lla. V. O ſctē ſebaſtiane iplo
ramus nō inane tuū clemēs auxi-
liū: vt poſſim⁹ obtinere per te pe-
ſtis mortifere apud ieſū chrm re-
mediū. Euāgeliū. Niſi granū
frumenti. vt de ſctō laurētio.
fol. 254. Offer. Martyr egre-
gie decus militie athleta dei / ora
dei natum vt auertat a nobis indi
gnationē ſuā: martyr ſuffragia ef-
funde pia: vt epidimia non ſit no-
xia: in hac patria aut in alia: que
ſubſidia depoſcit tua: audi talia
preconia: hec prece pia dant pre-
mia. miles eya nobis: alleluia. Se
cre. Subueniat nobis dñe
miſericordia tua intercedēte
btō ſebaſtiano martyre tuo:
vt ab iminentibus pctōꝝ no-
ſtroꝝ periculis: te mereamur
ꝓtegēte eripi: ⁊ ſuis precibus
liberari. P. Cōio. Beatus es
⁊ bene tibi erit egregie chri mar-
tyr ſebaſtiane: qa cū ſanctis gaude
bis: ⁊ cū angelis exultabis in eter
nū. Cōpl. Da qſ dñe po-
pulo tuo ſalutē mentis ⁊ cor
poris interuētu bti ſebaſtiani
martyris tui: vt bonis opib⁹
inherendo / tue ſemp virtutis
et ſuoꝝ meritoꝝ mereatur
protectione defendi. P dñm
noſtrū Jeſum chrm filiū. ⁊c.
Explicit propriū ſanctoꝝ.

C Incipit cōmune ſanctoꝝ.
Notandū ꝙ vigilia vnius et
pluriū apl'oꝝ veniēs in dñi-
cam ſemp Kyrie eleiſon ca-
nit de martyrib⁹: ſine Et i ter
ra. Alla. qd placebit de aplis
ex ordine. Proſa nō ſit. Cre-
do dr dñicale. Prefatio cōis.
Miſſa ꝯcludit per Benedica-
mus: dñicale. Diebus autē fe
rialib⁹ a Kyrie eleiſon feriali
oia ferialiter dicūtur. C In
vigilia vnius apl'i. Introit⁹.

Ego autē ſicut oli-
ua fructi
ficaui in
domo
dñi: ſpa-
ui in mi-
ſericor-
dia dei
mei: ⁊ ex-
pectabo nomen tuū / quoniā bonū
eſt ante cōſpectū ſctōꝝ tuoꝝ. Ps.
Quid gloriaris in malicia / qui po
tens es in iniquitate. Gl'ia. Orō.
Concede nobis qſumus
dñe omps deus / vētu-
rā bti apoſtoli tui. N. ſolēni-
tatē congruo preuenire ho-
nore: ⁊ veniētem digna cele-
brare deuotione. Per. Alia.
Da qſ oipotens deus:
vt beati. N. apoſtoli tui

quā ꝑuenimus venerāda ſolē nitas / ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutē. P. Lcō libri ſapiētie. Eccl'iaſtici. xliiij. et. xlv

BEnedictio dn̄i ſuper caput iuſti: ideo dedit illi dn̄s hereditatem: ⁊ diuiſit ei partē in tribubus duodecim: ⁊ inuenit gratiam in ꝯſpectu oīs carnis. Magnificauit eū in timore inimicoꝝ: ⁊ in verbis ſuis mōſtra placauit. Glorificauit eū in cōſpectu regū: ⁊ oſtēdit illi gloriā ſuā. In fide ⁊ lenitate ipſi⁹ ſanctū fecit illū: ⁊ elegit eū ex omni carne. Et dedit illi cor ad ꝑcepta / ⁊ legē vite ⁊ diſcipline: et excelſuȝ fecit illū. Statuit ei teſtamētū eternū: ⁊ circūcinxit eū ȥona iuſticie. Et induit eū dn̄s corona gl'ie. Lectio libri ſapientie: Prouerbioꝝ. iij.

BEatus homo q̄ inuenit ſapiētiā: ⁊ q̄ affluit prudētia. Melior eſt acq̄ſitio ei⁹ negociatiōe auri ⁊ argēti primi ⁊ puriſſimi. Fruct⁹ ei⁹ preciosior eſt cūctis opib⁹: ⁊ oīa q̄ deſideranť / huic nō valēt cōparari. Lōgitudo dierū ī dextera ei⁹: ⁊ ī ſiniſtra ei⁹ diuitie ⁊ gl'ia. Uie ei⁹ / vie pulchre: ⁊ oēs ſemite eius pacifice. Lignū vite eſt his q̄ appꝛhēderint eā: ⁊ q̄ tenuerit eā beat⁹. Dn̄s ſapiētia fundauit terrā: ſtabiliuit celos prudētia. Sapiētia illius eruperūt abyſſi: ⁊ nubes rore ꝯcreſcūt. Grad.

IUſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabiť in domo dn̄i. ℣. Ad annūciādū mane miſericordiā tuā / ⁊ veritatē tuam per noctē. Si die dn̄ico fuerit vigilia diciť All'a qd̄ placebit de apl'is. Scd̄m Lucam. x. ca.

IN illo tp̄e. Deſignauit dn̄s ⁊ alios ſeptuagintaduos: et miſit illos binos ante faciē ſuā in oēm ciuitatē / ⁊ locū quo ipſe erat vēturus. Et dicebat illis. Meſſis quidē multa / opariȷ aūt pauci. Rogate ergo dn̄m meſſis / vt mittat oparios in meſſem ſuā. Ite / ecce ego mitto vos / ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſacculū / neq̄ perā / neq̄ calciamēta: ⁊ neminē p̄ viaȝ ſalutaueritis. In quācūq̄ domū intraueritis / primuȝ dicite: pax huic domui. Et ſi ibi fuerit filius pacis / requieſcet ſuper illum pax veſtra. Sin autē / ad vos reuertetur. In eadem autē domo manete / edētes ⁊ bibētes que apud illos ſunt. Dignus eſt eniȝ operarius mercede ſua.

I Secūduz Joānem. xv.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis: vos palmites. Qui manet in me/ ⁊ ego i eo: hic fert fructū multum: qa ſine me nihil poteſtis facere. Si qs in me nō māſerit mitteť foras ſicut palmes: ⁊ areſcet/ et colligēt eū/ ⁊ in ignez mittēt/ ⁊ ardet. Si māſeritis i me/ ⁊ v̄ba mea in vobis māſerint: qd̄cūqȝ volueritis petetis/ et fiet vobis. In hoc clarificatus eſt pater meus/ vt fructū plurimū afferatis: ⁊ efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pater/ ⁊ ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si precepta mea ſeruaueritis/ manebitis in dilectiōe mea: ſicut et ego p̄cepta patris mei ſeruaui/ et maneo i eius dilectiōe. Hec locut⁹ ſum vobis: vt gaudiū meū in vobis ſit: ⁊ gaudiū veſtrū impleať. Offer. Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opera manuū tuarum dn̄e. Secre. Accepta tibi ſit dn̄e noſtre deuotiōis oblatio: ⁊ ad apl'icam puriores nos faciat venire feſtiuitatez. P. Cōio. Magna eſt gloria ei⁹ in ſalutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē impones ſup euz dn̄e. Uel. Poſuiſti dn̄e in capite eius coronā de lapide p̄cioſo. Cōpl'. Preſta nobis eterne felicitatis largitor/ eius nos vbiqȝ ꝓtegi oratione: cuius natalicia p hec ſācta que ſumpſim⁹/ votiuo p̄uenimus obſeqo. P. ¶ In vigilia plurimoꝝ apl'oꝝ. Introit.

Intret i cōſpectu tuo dn̄e gemit⁹ cōpeditorū: redde vicinis noſtris ſeptupluz in ſinu eoꝝ: vīdica dn̄e ſanguinē ſanctoꝝ tuorū q effuſus eſt. Ps. Deus venerūt gētes i hereditatē tuā: polluerūt tēplū ſanctum tuū: poſuerūt hieruſalem in pomorū cuſtodiā. Gloria. Oro.

Concede qs̄ oīpotēs deus: vt ſicut apoſtolorum tuoꝝ. N. et. N. glorioſa natalicia p̄uenim⁹: ſic ad tua beneficia ꝓmerēda/ maieſtatē tuaz p nobis ipſi p̄ueniāt. Per. Ep'la. Scimus quoniā diligē. ifra. fo. 293. Uel. Juſti autē in perpetuum. infra fo. 297. Grad. Uindica dn̄e ſanguinē ſanctoꝝ tuorū/ q effuſus eſt. V. Poſuerūt mortalia ſeruorū tuoꝝ eſcas volatilib⁹ celi: carnes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Si fuerit die dn̄ico dicitur. Alla. V. Juſti autē in perpetuū viuēt: ⁊ apud dn̄m eſt merces eoꝝ. Euā.

gelíũ. Ego ſum vitis vera: ⁊ pater me⁹ agricola eſt. infra fo. 295. Offer. E xultabũt ſã cti in glĩa: letabunť in cubilib⁹ ſu is: exultatiões dei in faucib⁹ eoꝝ. Sec. M unerib⁹ noſtris dñe ſctõꝝ apľoꝝ. N. ⁊. N. feſta ꝓ cedim⁹: te ſuppliciter depre cãtes: vt que cõſciẽtie noſtre ꝑpediũtur obſtaculis / illoꝝ̃ meritis grata reddãtur. P. Cõio. I uſtoꝝ aĩe in manu dei ſunt: ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ ma licie: viſi ſũt oculis inſipiẽtiũ mo ri / illi autez ſunt in pace. Cõplẽ. S ũpto dñe ſacramẽto ſup pliciter depcamur: vt interce dẽtib⁹ beatis apľis tuis. N. ⁊ N. qđ tẽporaliter gerim⁹ ad vitã capiamus eternaz. Per.

¶ In die ſctõ de apľis. Intr.

Jhi autez ni mis honora ti ſunt amici tui deus: ni mis ꝯfortat⁹ eſt principa tus eoꝝ. Ps. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meam / ⁊ reſurrectionem meã. Gloria. Orõ vnius apľi.

E Xaudi dñe populũ tuũ cum ſcti apoſtoli tui. N. patrocinio ſupplicãtẽ: vt tuo ſemꝑ auxilio ſecura tibi poſ ſit deuotiõe ſeruire. P. Plu rimorũ apoſtolorũ. Oratio.

P Rotector in te ſperan tium deus / familiã tuã ꝓpitius reſpice: ⁊ per beatos apľos tuos a cũctis aduerſi tatib⁹ potẽtie tue brachio de fende. Per. Lctõ epľe beati Pauli apľi. Ad Epheſios. ij.

F Ratres. Jã nõ eſtis ho ſpites ⁊ aduene: ſed eſtis ciues ſanctoꝝ ⁊ domeſtici dei: ſuperedificati ſuꝑ fundamẽ tum apoſtolorũ ⁊ propheta rũ: ipſo ſummo angulari la pide chřo ieſu. Jn quo om nis edificatio cõſtructa: cre ſcit in tẽplum ſanctũ in dño. Jn quo ⁊ vos coedificamini in habitaculum dei in ſpiritu ſancto. Lectio epľe btĩ Pau li apľi. Ad epheſios. j.

F Ratres. Benedictus de us / ⁊ pater dñi noſtri ieſu xp̃i: q benedixit nos in omni be nedictiõe ſpũali in celeſtibus in chřo: ſicut elegit nos in ip ſo ante mũdi ꝯſtitutionẽ: vt eſſemus ſancti ⁊ immaculati in cõſpectu eius in charitate. Qui ꝓdeſtinauit nos ĩ adop tionẽ filioꝝ ꝑ ieſum chřm in ipſuz / ſcđm ꝓpoſitũ volũtatis ſue / ĩ laudẽ glorie gratie ſue:

in qua gratificauit nos in di
lecto filio ſuo. In quo habe-
mus redẽptionẽ p ſanguinẽ
eius:in remiſſionẽ peccatoꝝ:
ſcd͠z diuitias gratie ei⁹: q̃ ſu-
perabũdauit i nobis. Per ie-
ſum xp̃m dñz nr̃m. Lcõ epl'e
bti pauli apli. ad Roma. viij

F Ratres. Scimus quo-
niã diligẽtibus deũ oĩa
cooperant̃ in bonũ/his q ſe-
cũdũ ꝓpoſitũ vocati ſunt ſcti.
Nã quos preſciuit/ ⁊ p̃deſti-
nauit ꝯformes fieri imaginis
filij ſui:vt ſit ipſe primogeni
tus in multis fratrib⁹. Quos
aũt p̃deſtinauit/hos ⁊ vocauit:
⁊ quos vocauit/hos ⁊ iuſtifi
cauit. Quos aũt iuſtificauit/
illos et magnificauit. Quid
ergo dicem⁹ad hec? Si deus
p nobis/qs cõtra nos? Qui
etiã ꝓprio filio ſuo nõ peper
cit: ſed pro nobis oĩb⁹tradi-
dit illuz. Qũo nõ etiã cũ illo
oĩa nobis donauit? Quis ac-
cuſabit aduerſus electos dei?
Deus q iuſtificat. Quis eſt q
cõdẽnet? Chr̃s ieſus q mor-
tuus eſt/imo q ⁊ reſurrexit:q
eſt ad dexterã dei:q etiã inter-
pellat pro nobis. Quis ergo
nos ſeparabit a charitate xp̃i?
Tribulatio/an anguſtia: an
fames/an nuditas/an pericu
lũ? an ꝑſecutio/an gladi⁹? Si
cut ſcriptũ eſt. Quia ꝓpter te
mortificamur tota die: eſti-
mati ſumus ſicut oues occi-
ſionis. Sed in his oĩb⁹ſupe-
ramus: ꝓpter eũ qui dilexit
nos. Certus ſum enĩ:qa neq̃
mors/neq̃ vita/neq̃ angeli/
neq̃ principatus:neq̃ virtu
tes/neq̃ inſtantia/neq̃ futu-
ra/neq̃ fortitudo/neq̃ altitu
do/neq̃ profundũ/neq̃ crea
tura alia poterit nos ſepara-
re a charitate dei: que eſt in
chriſto ieſu domino noſtro.
Lectio Actuũ apoſtolorũ. v.

I N diebꝰ illis. Per ma-
nus apoſtoloꝝ/fiebant
ſigna ⁊ ꝓdigia multa in ple-
be. Et erant vnanimiter oẽs
in porticu ſalomonis. Cete-
roꝝ aũt nemo audebat ſe cõ-
iungere illis/ſed magnifica-
bat eos populus. Magis aũt
augebat̃ credẽtiũ i dño mul
titudo viroꝝ ac mulierũ: ita
vt i plateis eijcerẽt infirmos/
et imponerent in lectulis ac
grabatis:vt veniẽte petro/ſal
tem vmbra illius obũbraret
quẽq̃ illoꝝ:⁊ liberarent̃ oẽs
ab infirmitatib⁹ſuis. Cõcur-
rebat aũt ⁊ multitudo vicina
rum ciuitatum hieruſalem:
afferentes egros et vexatos

a ſpiritibus immũdis:q cura
banť oés. ¶ De euãgeliſtis
epl'e. Lcõ Ezechielis ꝓphe. j.
In diebus illis. Uidi/ ꝛ
ecce vẽtus turbinis ve/
niebat ab aquilone: ꝛ nubes
magna ꝛ ignis inuolués:ſplé
doꝛq; in circuitu eius. Et de
medio eius quaſi ſpecies ele
ctri/id eſt de medio ignis. Et
in medio eoꝝ ſimilitudo q̃t/
tuoꝛ aĩalium: et hic aſpectus
eoꝝ. Similitudo hoĩs in eis.
Et q̃ttuoꝛ facies vni / ꝛ quat/
tuoꝛ penne vni. Et pedes eo/
rũ pedes recti: ꝛ plãta pedis
eoꝝ/quaſi plãta pedis vituli.
Similitudo aũt vultus eoꝝ:
facies hoĩs/ꝛ facies leonis a
dextris ipſoꝝ quattuoꝛ. Fa/
cies aũt bouis/a ſiniſtris ipſo
rũ quattuoꝛ. Et facies aquile
deſup ipſoꝝ quattuoꝛ. Et fa/
cies eoꝝ ꝛ pẽne eoꝝ extente
deſup. Due penne ſinguloꝛũ
iũgebanť:ꝛ due tegebãt coꝛ/
poꝛa eoꝝ. Et vnũqdq; eoꝛũ/
coꝛam facie ſua ambulabat.
Ubi erat impetus ſpũs/ illuc
gradiebanť:nec reuertebanť
cũ ambularẽt. Et ſimilitudo
aĩaliuz/ꝛ aſpectus eoꝝ/quaſi
carbonũ ignis ardẽtiũ: ꝛ q̃ſi
aſpectus lãpadarũ. Hec erat
viſio diſcurrẽs in medio aĩa/
lium:ſplẽdoꝛ ignis/ꝛ de igne
fulgur egrediẽs. Et animalia
ibant ꝛ reuertebanť/in ſimili
tudinẽ fulguris coꝛuſcantis.
Lectio libri Apocalypſis bea
ti Joãnis apoſtoli. iiij.
In dieb⁹ illis. Uidi oſti/
um apertũ in celo:ꝛ vox pri/
ma quã audiui/ tanq̃ tube lo/
quẽtis mecũ/dicẽs. Aſcende
huc: ꝛ oſtendã tibi q̃ opoꝛtet
fieri cito. Poſt hec ſtatim fui
in ſpiritu. Et ecce ſedes poſi/
ta erat in celo:ꝛ ſupꝛa ſedem
ſedẽs. Et qui ſedebat/ſimilis
erat aſpectui lapidis iaſpidis
ꝛ ſardinis. Et iris erat in cir/
cuitu ſedis/ ſil'is viſioni ſma/
ragdine. Et in circuitu ſedis/
ſedilia vigintiquattuoꝛ:ꝛ ſu/
pꝛa thꝛonos vigintiquattuoꝛ
ſenioꝛes ſedẽtes/circũamicti
veſtimẽtis albis:et in capiti/
bus eoꝝ coꝛonas aureas. Et
de thꝛono ꝓcedebãt fulgura
ꝛ voces/ꝛ tonitrua: ꝛ ſeptem
lãpades ardẽtes ante thꝛonũ/
q ſunt ſeptẽ ſpirit⁹ dei. Et in
cõſpectu ſedis tanq̃ mare vi
treum/ſimile cryſtallo. Et in
medio ſedis/ ꝛ in circuitu ſe/
dis quattuoꝛ animalia / ple/
na oculis ante ꝛ retro. Et ani
mal pꝛimuz/ſimile leoni. Et
ſecũdũ animal/ſimile vitulo.

Et tertiũ aīal/habēs faciē q̃ſi
hoīs. Et quartum aīal/ſimile
aquile volāti. Et q̃ttuoꝛ ani-
malia ſingula eoꝝ habebant
alas ſenas: ⁊ in circuitu ⁊ ītus
plena ſunt oculis. Et requiē
nō habebāt die ac nocte dicē
tia. Sāctus ſanctus ſanctꝰ dñs
deꝰ oīpotēs: q̄ erat/⁊ q̄ eſt/⁊ q̄
vēturus eſt. Et cū darent illa
aīalia gloꝛiā ⁊ honoꝛē ⁊ bene
dictionē ſedēti ſup̄ thꝛonuz/
viuēti in ſecula ſeculoꝝ: p̄ci-
debāt vigintiq̃ttuoꝛ ſenioꝛes
ante ſedētē ī thꝛono. Et ado-
rabāt viuētem in ſecula ſecu-
loꝛū amē. Lcō ep̄le bti Pau
li apoſtoli. Ad Epheſios. iiij.

FRatres. Unicuiq; no-
ſtrū data eſt gratia/ſcd̄z
mēſurā donatiōis chr̄i. Pro-
pter qd̄ dicit. Aſcēdēs in altū
captiuā duxit captiuitatē: de-
dit dona hoīb⁹. Qd̄ aūt aſcē
dit/quid eſt niſi q̄a ⁊ deſcēdit
pꝛimuz in inferioꝛes partes
terre. Qui deſcēdit/ipſe eſt ⁊
q̄ aſcēdit ſuper oēs celos: vt
adimpleret oīa. Et ipſe dedit
quoſdā quidē ap̄los/quoſdā
aūt p̄phetas/alios v̄o euāge
liſtas: alios aūt paſtoꝛes ⁊ do
ctoꝛes/ad ꝯſumationē ſctōꝝ/
in opus miniſterij/in edifica-
tionē coꝛpoꝛis chr̄i: donec oc
curramꝰ oēs in vnitatē fidei
⁊ agnitionis filij dei/in virū
p̄fectū: in menſurā etatis ple
nitudinis chꝛiſti. Grad. In
omnē terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in
fines oꝛbis terre v̄ba eoꝝ. ℣. Ce-
li enarrāt gloꝛiā dei: ⁊ op̄a manuū
eiꝰ annūciat firmamentū. Grad.
Cōſtitues eos pꝛincipes ſuper
omnē terrā: memoꝛes erunt noīs
tui dñe. ℣. Pro patribꝰ tuis nati
ſunt tibi filij: p̄pterea populi cōfi-
tebunt̄ tibi. Grad. Nimis ho-
noꝛati ſunt amici tui deus: nimis
ꝯfoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝝ. ℣.
Dinumerabo eos: ⁊ ſuper arenaz
multiplicabunt̄. All'a. ℣. Non
vos me elegiſtis/ſed ego vos ele-
gi. ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructum
afferatis: ⁊ fructus veſter maneat.
All'a. ℣. In omnē terrā exiuit
ſonus eoꝝ: ⁊ in fines oꝛbis terre
verba eoꝝ. All'a. ℣. Nimis ho-
noꝛati ſunt amici tui deus: nimis
confoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝝ.
All'a. ℣. Per manus autē apo-
ſtoloꝝ fiebant ſigna ⁊ pꝛodigia ma
gna in plebe. All'a. ℣. Jam nō
eſtis hoſpites ⁊ aduene: ſed eſtis
ciues ſanctoꝛum ⁊ domeſtici dei.
All'a. ℣. Celi enarrāt gloꝛiā dei
⁊ opera manuū eius annūciat fir-
mamētū. All'a. ℣. Ego vos ele
gi de mundo. vt eatis ⁊ fructū af-
feratis: et fructus veſter maneat.

A lla. ℣. Uos eſtis q ꝑmanſiſtis mecū in tētationib⁹ meis. ego aūt in medio veſtrū ſum ſicut q miniſtrat. A lla. ℣. Te glīoſus apoſtoloꝝ chorus laudat dn̄e. ¶ De euāgeliſtis. A lla. ℣. Primus ad ſion dicet ecce aſſum: ꝛ hieruſalē euangeliſtam dabo. A lla. ℣. Dorſa eoꝝ plena ſūt oculis: ꝛ ſcintille ac lāpades in medio diſcurrētes. Tract⁹. Q ui ſeminant in lachrymis/ in gaudio metent. ℣. Eūtes ibāt ꝛ flebāt/ mittētes ſemina ſua. ℣. Ueniētes aūt veniēt cū exultatione / portantes manipulos ſuos. Proſa de apoſtolis.

C Lare ſanctorū ſenatus apoſtoloꝝ: princeps orbis terrarū/ rectorqꝫ regnoꝝ. E ccleſiarū mores ꝛ vitā moderare. Q ue ꝑ doctrinā tuā fideles ſunt vbiqꝫ. A ntiochus ꝛ remus ꝯcedūt tibi petre regni ſoliū. T yrannidē tu paule alexādrinā īuaſiſti greciam. E thiopes horridos matthee/ agnelli vellere (Q ui maculas neſciat aliquas) veſtiſti candido. T homa/ bartholomee/ ioānes/ philippe/ ſimō. iacobiqꝫ pariles/ A ndrea/ thadee: dei bellatores inclyti. E n vos oriēs ꝛ occidēs/ īmo teres mundi circulus: ſe patres habere gaudet / et expectat iudices. E t idcirco mūdus omnis/ laudes vobis et honorem ſanctis debitū: ſupplex impendit. Amē. Alia pſa de apoſtolis.

Q Ui ſūt iſti q vt nubes volāt ꝑ aera. P ortātes chr̄i per ſanctū ſpiritū myſteria. H i ſunt terre principes et electi iudices: quoꝝ ſonus exaudit⁹ eſt ꝑ terre climata. P etr⁹ antiochiā: paul⁹ alexādriā/ ꝛ andreas ꝯuertit ad dn̄m achaiā. I oānes ī dolio ꝛ feruēti oleo ſenatū deuicerat. P hilippus azoticū deſtinauit populū ad matrē eccl̄iaꝫ. A dhuc ſūt ī nūero iacob⁹ cū iacobo/ ſimon chanane⁹ ꝛ iudas thade⁹. U ocat⁹ a dn̄o ſedēs in teloneo ſequit̄ matthe⁹/ ꝛ bartholome⁹. T homas nō poſtponit̄: mathiaſqꝫ colit̄ electus a dn̄o/ ſorte apl̄ica. E rgo vos apl̄i ꝛ amici dn̄i/ noſtroꝝ abſoluite peccatoꝝ vincula iuuādo ꝑ ſcl̄a. Am̄. Alia pſa de apoſtolis.

C Eli ſolē imitātes/ in occaſu triūphātes: ortum ſolis referunt. O rtū ſolis: ꝛ occaſum. quoꝝ oēs ita caſū: terre fines aſſerūt. P etrū paulū ꝛ ādreā/ ꝑ neronē/ ꝑ egeā roma/ patras ꝑimūt. H erodes / gēs phariſea iacobis ꝛ in iudea binis: vitā adimūt. I oānes vt eſt vocat⁹: ab epheſo ē trāſlat⁹ ad xp̄i ꝯuiuia. M auri trucidāt matheū ꝛ indi bartholomeū: ꝛ philippū ſcytia. T homā īdi/ iudā pſe ſimonēqꝫ: ſic ſuꝑ ſe celi celos penetrāt.

Sic aſcẽdũt celi celos.vbi chꝛo
pãgũt melos:nobis vitã ipetrãt.
Amen. Proſa de euãgeliſtis.

Iocũdare plebs fidelis cui⁹
pater eſt i celis: recolẽs eze
chielis ꝓphete ꝑconia. Eſt ioã
nes teſtis ipſi:ſcribẽs i apocalipſi.
Vere vidi / vere ſcripſi vera teſti/
monia. Circa thꝛonũ maieſtatis
cũ ſpiritib⁹beatis: q̃ttuoꝛ diuerſi/
tatis aſtãt aialia. Formã primũ
aqlinã:ꝛ ſcdꝫ leoninã. Sed huma
nã ꝛ bouinã duo gerũt alia. For
me formãt figurarũ formas euãge
liſtarũ: quoꝝ imber doctrinaꝝ ſtil
lat in eccleſia. Hi ſunt marcus ꝛ
matthe⁹/lucas/ꝛ quẽ zebedeus pa
ter tibi miſit de⁹:dũ laxaret retia.
Formã viri dãt mattheo.qa ſcri
pſit ſic de deo:ſicut deſcẽdit ab eo/
quẽ plaſmauit hoie. Lucas bos
eſt i figura:vt ꝑmõſtrat in ſcriptu/
ra/hoſtiarũ tãgens iura legis ſub
velamine. Marcus leo p deſertũ
clamãs rugit in aptũ. Iter fiat deo
certũ:mũdũ coꝛ a crimine. Sed
ioãnes ala bina charitatis: aqlina
forma/fert in diuina puriori lumi
ne. Quattuoꝛ deſcribũt iſti:q̃dri
formes act⁹chꝛi. Et figurãt vt au/
diſti:qſqꝫ ſua formula. Nat⁹ho/
mo declarat:vitulus ſacrificat:leo
moꝛtẽ depꝛedat: ſed aſcẽdit aqla.
Ecce forma beſtialis / quã ſcri/
ptura ꝓphetalis notat: ſed mate/
rialis hec eſt ipoſitio. Currũt ro
tis/volãt alis. Viſus:ſenſus ſpiri/
talis. Rota:greſſus eſt eq̃lis. Ala:
cõtẽplatio. Paradiſus irrigat:
viret/floꝛet/fecundat.his abũdat/
his letat q̃ttuoꝛ fluminib⁹. Fõs
eſt chꝛs:hi ſunt riui. Fõs eſt altus:
hi ꝓclini:vt ſapoꝛẽ fõtis viui mi/
niſtrẽt fidelibus. Quoꝛũ trahat
nos doctrina vicioꝝ a ſentina: ne
ſic moꝛte repẽtina dãnemur cũ im
pijs. Hoꝛũ fonte debꝛiatis ſitis
creſcat charitatis: vt ſupne clari/
tatis perfruamur gaudijs. Amen.

In illo S. Joannẽ. xv.
tpe. Dixit ieſus diſcipu
lis ſuis. Hoc eſt ꝑceptũ meũ/
vt diligatis inuicem:ſicut di
lexi vos. Maioꝛẽ hac dilectio
nẽ nemo habet:q̃ꝫ vt aiaꝫ ſuã
ponat qs ꝓ amicis ſuis. Vos
amici mei eſtis / ſi feceritis q̃
ego ꝑcipio vobis. Iã nõ dicã
vos ſeruos:qa ſeru⁹neſcit qd
faciat dñs eius. Vos aũt dixi
amicos: qa oĩa q̃cũqꝫ audiui
a patre meo/nota feci vobis.
Nõ vos me elegiſtis:ſed ego
elegi vos:ꝛ poſui vos vt ea/
tis/ꝛ fructũ afferatis:ꝛ fruct⁹
veſter maneat. Vt qdcũqꝫ pe
tieritis patrẽ in noie meo/det
vobis. Secũdũ Joannẽ. xv.

In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Ego ſuꝫ

vitis vera: ⁊ pater me⁹ agricola eſt. Omnez palmitẽ in me nõ ferentẽ fructũ / tollet eũ / et omnẽ qui fert fructũ / purgabit eũ: vt fructũ plus afferat. Iã vos mũdi eſtis / ꝓpter ſermonẽ / quẽ locut⁹ ſum vobis. Manete in me / ⁊ ego ĩ vobis. Sicut palmes nõ poteſt ferre fructũ a ſemetipſo / niſi mãſerit ĩ vite: ſic nec vos niſi in me mãſeritis. Ego ſuz vitis: vos palmites. Qui manet in me / ⁊ ego ĩ eo: hic fert fructũ multũ: qꝛ ſine me nihil poteſtis facere. Si qs in me nõ mãſerit / mittet̃ foras ſicut palmes / et areſcet: ⁊ colligẽt eũ / ⁊ in ignẽ mittẽt / ⁊ ardet. Si mãſeritis ĩ me / ⁊ verba mea ĩ vobis mãſerint: qd̕cũqꝫ volueritis petetis: ⁊ fiet vobis. S. Ioãnẽ. xv.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hec mãdo vobis / vt diligatis inuicẽ. Si mundus vos odit / ſcitote qꝛ me priorẽ vobis odio habuit. Si de mundo fuiſſetis / mund⁹ qd̕ ſuũ erat / diligeret. Quia ṽo de mũdo non eſtis / ſed ego elegi vos de mũdo: ꝓpterea odit vos mũd⁹. Mementote ſermõis mei / quẽ ego dixi vobis. Nõ eſt ſeru⁹ maior dñio ſuo. Si me pſecuti ſunt: ⁊ vos pſequent̃. Si ſermonez meũ ſeruauerũt: ⁊ veſtrũ ſeruabũt. Sed hec oĩa faciẽt vobis ꝓpter nomẽ meũ: qꝛ neſciũt eũ q miſit me. Si nõ veniſſẽ / ⁊ locut⁹ fuiſſẽ eis / peccatũ nõ haberẽt. Nũc aũt excuſationẽ nõ habẽt de pctõ ſuo. Qui me odit / ⁊ patrẽ meum odit. Si opa nõ feciſſẽ in eis / que nemo ali⁹ fecit / pctm̃ nõ haberẽt. Nũc aũt et viderũt / ⁊ oderũt ⁊ me / ⁊ patrẽ meuz. Sed vt adimpleat̃ ſermo / qui ĩ lege eoꝝ ſcript⁹ eſt: qꝛ odio habuerũt me gratis. S. Mat theũ. x.

In illo tpe. Miſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos p̃cipiẽs eis / dicẽs. In viã gentiũ ne abieritis: ⁊ in ciuitates ſamaritanoꝝ ne intraueritis: ſed potius ite ad oues / q̃ perierũt dom⁹ iſrael. Eũtes aũt p̃dicate / dicẽtes: qꝛ appropinq̃bit regnuz celoꝝ. Infirmos curate: mortuos ſuſcitate: leproſos mũdate: demones eijcite. Gratis accepiſtis / gratis date. Nolite poſſidere aurũ / neqꝫ argentũ / neqꝫ pecuniã in çonis vr̃is. Nõ perã in via / neqꝫ duas tunicas / neqꝫ calciamẽta / neqꝫ virgã. Dign⁹ eñi eſt operari⁹ cibo ſuo. In quãcũqꝫ autẽ ciuitatẽ / aut

caſtellũ intraueritis:interrogate qs in ea dignus ſit:⁊ ibi manete donec exeatis. Intrãtes aũt in domũ / ſalutate eã / dicentes. Pax huic domui. Et ſiquidẽ fuerit domus digna / veniet pax veſtra ſup eaz. Si aũt non fuerit digna / pax veſtra reuertet̃ ad vos. Et qcũq; nõ recepit vos / neq; audierit ſermões veſtros: exeũtes foras de domo vel ciuitate / excutite puluerẽ de pedib⁹ veſtris. Amen dico vobis: tolerabili⁹ erit terre ſodomoꝝ et gomorreoꝝ in die iudicij / q̃ȝ illi ciuitati. S. Math. x.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos / ſicut oues i medio lupoꝝ. Eſtote ergo prudẽtes / ſicut ſerpẽtes: ⁊ ſimplices / ſicut colũbe. Cauete aũt ab hoĩb⁹. Tradẽt eni vos in ↄcilijs: ⁊ in ſynagogis ſuis flagellabunt vos. Et ad p̃ſides ⁊ reges ducemini ꝓpter me / in teſtimoniũ illis ⁊ gẽtibus. Cũ autez tradent vos: nolite cogitare qũo aut qd loq̃mini. Dabit̃ eni vobis in illa hora qd loq̃mini. Nõ eni vos eſtis q loq̃mini: ſed ſpũs patris veſtri / q loquit̃ in vobis. Tradet autẽ frater fratrẽ in mortẽ / ⁊ pater filiũ: ⁊ inſurgẽt filij in parentes: ⁊ morte eos afficient. Et eritis odio oĩbus ꝓpter nomẽ meũ. Qui aũt pſeuerauerit vſq; in finẽ / hic ſaluus erit.

In illo tẽpore. S. math. xix. Dixit ſimon petr⁹ ad ieſum. Ecce nos reliqmus oĩa / ⁊ ſecuti ſumus te: qd ergo erit nobis? Jeſus aũt dixit illis. Amen dico vobis: q vos q ſecuti eſtis me in regeneratiõe: cũ ſederit fili⁹ hoĩs in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecim / iudicantes duodecĩ tribus iſrael. Et oĩs q reliquerit domuz / vel fratres / aut ſorores / aut patrẽ / aut matrez / aut vxorẽ / aut filios / aut agros ꝓpter nomẽ meũ: centuplũ accipiet / ⁊ vitã eternã poſſidebit. Offer. Mihi aũt nimis honorificati ſũt amici tui de⁹: nimis cõfortat⁹ eſt principat⁹ eoꝝ. Offer. Cõſtitues eos pricipes ſup oẽm terrã: memores erũt nois tui in oĩ progenie ⁊ generatiõe. Offer. In oẽm terrã exiuit ſonus eoruz: ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Secr. Sacrãdũ tibi dñe munus offerim⁹: quo bti. N. apoſtoli tui ſolẽnia recolentes / purificationẽ quoq; noſtris mentib⁹ implorem⁹. P.

Pluri-

Plurimoꝝ aplõꝝ. Sec. Munera dñe q̃ pro aplõꝝ tuoꝝ. N. ꝛ. N. solénitate deferimꝰ: ꝓpitiꝰ suscipe: ꝛ mala oĩa que meremur auerte. P. Cõio. Ego sũ vitis vera ꝛ vos palmites: q manet ĩ me ꝛ ego in eo / hic fert fructũ multũ all'a all'a. Cõio. Ego vos elegi d mũdo: vt eatis ꝛ fructũ afferatis: ꝛ fructus vester maneat. Cõi. Amẽ dico vobis: ꝙ vos q reliqstis oĩa / ꝛ secuti estis me / centuplũ accipietis: ꝛ vitã eternã possidebitis. Cõi. Uos q secuti estis me: sedebitis sup sedes / iudicãtes duodecim tribus israel dicit dñs. Cõplẽ. Perceptis dñe sacramentis suppliciter exoramꝰ: vt intercedẽte btõ. N. aplõ tuo: q̃ pro illiꝰ venerãda gerimꝰ solénitate / nobis ꝓficiant ad medelã. P. Plurimoꝝ aplõꝝ. Cõplẽ. Q nũs dñe salutaribꝰ repleti mysterijs: vt quoꝝ solénia celebramus / eoꝝ orationibꝰ adiuuemur. p. ¶ De pluribꝰ martyribꝰ. Intr.

Intret in ꝯspectu tuo domine gemitꝰ cõpeditoꝝ. redde vicinis nostris septuplum in sinu eoꝝ. vindica sanguinẽ sctõꝝ tuoꝝ qui effusus est. Ps. Deus venerũt gẽtes in hereditatẽ tuã: polluerũt templũ sanctũ tuũ: posuerunt hierusalem in pomoꝝ custodiã. Gloria patri. Post pasca. Introi.

Sancti tui dñe benedicent te gloriam regni tui dicẽt all'a. Ps. Exaltabo te dñe quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Gloria. Introitꝰ.

Clamauerũt iusti / ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex oĩbus tribulatiõibꝰ eoꝝ liberauit eos. Ps. Benedicã dñm in oĩ tẽpore: semp laus eiꝰ in ore meo. Glia. Intr.

Ecce oculi dñi sup metuẽtes eũ: sperãtes ĩ misericordia eiꝰ all'a: vt eripiat a morte aĩas eorũ: quoniã adiutor ꝛ ꝓtector noster est alleluia alleluia. Ps. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. Gloria. Introitus.

Sapientiã sctõꝝ narrãt populi: ꝛ laudẽ eoꝝ nunciat ecclesia. noĩa aũt eoꝝ viuẽt in sclm seculi. Ps. Exultate iusti ĩ dño: rectos decet collaudatio. Glia. Intro.

Salus autẽ iustorum a dño: ꝛ protector eoꝝ est in tẽpore tribulationis. Ps. Noli emulari in malignantibꝰ: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatẽ. Gloria. Intr.

Loquetur dñs pacẽ in plebẽ suã: ꝛ sup sanctos suos / ꝛ in

eos q cōuertunt ad ipſū. ps. Be-
nedixiſti dn̄e terrā tuā: auertiſti ca
ptiuitatē iacob. Gloria. Introi.
MUlte tribulatiões iuſtoꝝ: et
de his oibus liberauit eos
dn̄s: dn̄s cuſtodit oia oſſa eorum:
vnū ex his nō conteret. ps. Be-
nedicā dn̄m in omni tēpore: ſemꝑ
laus eiꝰ in ore meo. Glia. Intro.
IUdicant ſancti gētes: ꝛ do-
minant populis: ꝛ regnabit
dn̄s deus illoꝝ in perpetuū. ps.
Exultate iuſti in domino: rectos
decet collaudatio. Gloria. Intr.
LAudate pueri dn̄m: laudate
nomē dn̄i: q habitare facit
ſterilē in domo: matrē filioꝝ letan
tē. ps. Sit nomē dn̄i benedictū:
ex hoc nūc ꝛ vſqꝫ in ſeculū. Glia.
TImete dn̄m oēs Introitꝰ.
ſcti eius/ quoniā nihil deeſt
timentibus eū: diuites eguerunt ꝛ
eſurierūt: inquirētes aūt dn̄m/ nō
deficiēt omni bono. ps. Benedi
cam dn̄m in oi tēpore: ſemꝑ laus
eius in ore meo. Gloria. Intro.
IUſti epulent ꝛ exultēt in cō
ſpectu dei: ꝛ delectent in le-
ticia. ps. Exurgat deus ꝛ diſſipē
tur inimici eius: ꝛ fugiāt qui ode-
runt eū a facie eiꝰ. Gloria. Orō.
BEatoꝝ martyꝝ tuoꝝ pa
riterqꝫ pōtificū. N. ꝛ. N.
nos dn̄e feſta tueant: et eorū
ꝯmēdet oratio venerāda. P.

DEus q nos ꝯcedis Orō.
ſanctoꝝ martyrū tuoꝝ.
N. et. N. feſta colere: da no-
bis in eterna beatitudine de
eoꝝ ſocietate gaudere. Per.
Lectō libri Sapiētie. iij.
IUſtoꝝ aie in manu dei
ſunt: ꝛ nō tāget illos tormētū
mortis. Uiſi ſūt oculis inſipiē
tium mori: ꝛ eſtimata eſt affli
ctio exitꝰ illoꝝ/ et qd a nobis
eſt iter exterminij: illi aūt ſūt
in pace. Et ſi corā hoibus tor-
mēta paſſi ſūt: ſpes illoꝝ im-
mortalitate plena eſt. In pau
cis vexati/ in multis bene diſ-
ponent: quoniā deus tētauit
eos: ꝛ inuenit illos dignos ſe.
Tanqꝫ aurū in fornace ꝓba-
uit illos: ꝛ q̄ſi holocauſta ho-
ſtie accepit illos: ꝛ in tempore
erit reſpectꝰ illoꝝ. Fulgebunt
iuſti/ ꝛ tanqꝫ ſcintille in arūdi
neto diſcurrēt. Iudicabūt na
tiones/ ꝛ dn̄abunt populis. Et
regnabit dn̄s deus illorū in
ꝑpetuū. Lectō libri Sapie. v.
IUſti autē in ꝑpetuū vi-
uēt: ꝛ apud dominū eſt
merces eoꝝ/ ꝛ cogitatio eoꝝ
apd altiſſimū. Ideo accipiēt
regnū decoris/ ꝛ diadema ſpe
ciei de manu dn̄i. Quoniā dex
tera ſua teget eos: et brachio
ſancto ſuo defendet illos. Ac-

cipiet armaturaꝫ çeli illius:⁊ armabit creaturã ad vltionẽ inimicoꝝ. Induẽt ꝓ thorace iuſticiã:⁊ accipient pro galea iudiciũ certum. Sument ſcutũ inexpugnabile equitateꝫ: ibũt directe ꝓmiſſiones. Et ad certũ locuꝫ deducet illos/ dñs deus noſter. Lectio libri ſapiẽtie. Prouerbioꝝ.x.et.xj

Expectatio iuſtorũ leticia:ſpes aũt impioꝝ peribit. Fortitudo ſimplicis via dñi:⁊ pauor his qui operanẽ malũ. Iuſt⁹ in eternũ nõ cõmouebiẽ:impij aũt nõ habitabũt ſup terrã. Os iuſti parturiet ſapiẽtiã: ligua prauoꝝ peribit. Labia iuſti cõſiderãt placita/et os impioꝝ ꝑuerſa. Simplicitas iuſtorũ diriget eos:et ſupplantatio ꝑuerſoꝝ vaſtabit illos. Juſticia rectoꝝ liberabit eos:⁊ ĩ inſidijs ſuis capienẽ iniq. Juſtus de anguſtia liberat⁹ eſt:⁊ tradeẽ impi⁹ ꝓ eo. Simulator ore decipit amicũ ſuũ:iuſti aũt liberabũtur ſciẽtia. In bonis iuſtorũ exaltabiẽ ciuitas:⁊ in ꝑditiõe impioꝝ erit laudatio. In benedictiõe iuſtoꝝ exaltabiẽ ciuitas. Lctõ libri ſapiẽtie.x.c.

Reddet deus mercedẽ laboꝝ ſctõꝝ ſuoꝝ:⁊ deducet illos ĩ via mirabili. Et fuit illis in velamẽto diei:et in luce ſtellaꝝ ꝑ noctẽ. Et trãſtulit illos ꝑ mare rubrũ:⁊ trãſuexit illos ꝑ aquã nimiã. Inimicos aũt illorũ demerſit in mare:⁊ ab altitudine inferorũ eduxit illos. Ideo iuſti tulerũt ſpolia impioꝝ:⁊ decãtauerũt/dñe nomẽ ſanctũ tuũ. Et victricẽ manũ tuã: laudauerũt pariter/dñe de⁹ noſter. Lcõ libri ſapie. Eccliaſtici.ij.

Qui timẽt dñm/nõ erũt increduli verbo illius. Et q diligũt illũ/ↄſeruabunt viam illius. Qui timẽt dñm/ inquirẽt que beneplacita ſũt illi:⁊ q diligũt illũ: replebuntur lege ipſius. Qui timent dñm/ p̃parabũt corda ſua:et in cõſpectu ipſius ſanctificabũt aĩas ſuas. Qui timẽt dñꝫ/ cuſtodiũt mãdata illi⁹:⁊ patiẽtiã habebũt:vſqꝫ ad circũſpectionẽ illi⁹. Lcõ libri ſapie.v

Stabunt iuſti in magna cõſtãtia/aduerſus eos q ſe anguſtiauerũt:⁊ q abſtulerũt labores eoꝝ. Uidẽtes turbabũtur timore horribili: et mirabunẽ in ſubitatiõe inſperate ſalutis:gemẽtes pre ãguſtia ſpũs:dicẽtes intra ſe/ penitentiaꝫ agẽtes/⁊ pre angu-

ſtia ſpūs gementes. Hi ſunt quos aliquādo habuimus in deriſum/ꝛ in ſimilitudinē im‑ properij. Nos inſenſati / vitā illoꝝ eſtimabam⁹ inſaniā: ꝛ fi nem illoꝝ ſine honore. Ecce quō cōputati ſunt inter filios dei. Et inter ſanctos ſors illo/ rum eſt. Lectio libri Sapien tie. Eccleſiaſtici. xliiij. c.

Hi ſūt viri miſericordie: quoꝝ iuſticie obliuionē non acceperūt. Cum ſemine eorū permanent bona: hereditas ſancta nepotes eoꝝ. Et in te‑ ſtamentis ſtetit ſemen eoꝝ: ꝛ filij eoꝝ propter illos vſqꝫ in eternuꝫ manent. Generatio eoꝝ ꝛ gloria eoꝝ/ nō derelin quetur. Corpora eoꝝ in pace ſepulta ſunt: ꝛ nomina eoruꝫ viuent in ſecula. Sapientiam ipſoꝝ narrēt omnes populi: ꝛ laudem eoꝝ pronūciet om nis eccleſia ſanctoꝝ. Lctō li‑ bri Sapie. Prouerbioꝝ. xv.

Lingua ſapientiū ornat ſcientiā: os fatuoꝝ ebul lit ſtulticiā. In omni loco ocu li domini cōtemplant̄ bonos ꝛ malos. Lingua placabilis lignū vite: que autē immode rata eſt/ conteret ſpiritū. Do‑ mus iuſti/ plurima fortitudo: ꝛ in fructib⁹ impij ꝯturbatio. Labia ſapientiuꝫ diſſemina‑ būt ſcientiā: cor ſtultoꝝ diſſi‑ mile erit. Victime impioruꝫ abominabiles dn̄o: vota iuſto rū placabilia. Qui ſequit̄ iu‑ ſticiā/ diligit̄ a dn̄o. Lcō libri Apocaly. btī Joānis aplī. vij.

In dieb⁹ illis. Reſpon‑ dens vnus de ſeniorib⁹/ dixit mihi. Hi qui amicti ſūt ſtolis albis: qui ſunt et vnde venerūt? Et dixi illi. Dn̄e mi tu ſcis. Et dixit mihi. Hi ſunt qui venerūt de tribulatione magna: ꝛ lauerunt ſtolas ſu‑ as: ꝛ dealbauerūt eas in ſan‑ guine agni. Ideo ſunt ante thronum dei: ꝛ ſeruiūt ei die ac nocte in templo eius. Et q ſedet i throno/ habitat ſup il‑ los. Nō eſurient neqꝫ ſitient amplius: neqꝫ cadet ſup illos ſol/ neqꝫ vllus eſtus: quoniā agn⁹ q in medio throni eſt/ re get illos: ꝛ deducet eos ad vi/ te fontes aquarū. Et abſter‑ get deus omnē lachrymā ab oculis eorū. Lectio libri Sa pientie. Eccleſiaſtici. ij.

Metuētes dn̄m/ ſuſtinete miſericordiā eius: ꝛ nō defle ctatis ab illo/ ne cadatis. Qui timetis dn̄m/ credite illi: ꝛ nō euacuabitur merces veſtra. Qui timetis dn̄m/ ſperate in

illū:ꝛ in oblectationē eiꝰ ve‐
niet vobis miſericordia. Qui
timetis dn̄m/diligite illū:ꝛ il
luminabuntur corda veſtra.
Reſpicite filij natiōes hoīuȝ:
ꝛ ſcitote/ qa nullus ſperauit i
dño ꝛ ꝯfuſus eſt. Quis eniȝ
ꝑmāſit i mādatis eiꝰ/ꝛ dereli
ctus eſt? Aut qs iuocauit eū/
ꝛ deſpexit illū? Quoniā pius
ꝛ miſericors eſt/dn̄s deus no‐
ſter. Lcō ep̄le btī Petri apo‐
ſtoli. prima. ca.j. et.iiij.

B Enedictꝰ deꝰ ꝛ pater dn̄i
noſtri ieſu chr̄i: q ſcd̄m miſe‐
ricordiā ſuā magnā regene‐
rauit nos in ſpē viuā/ ꝑ reſur
rectionē ieſu xp̄i ex mortuis:
in hereditatē incorruptibilē/
ꝛ incōtaminatā/ꝛ immarceſſi
bilē ꝯſeruatā in celis i vobis:
q in ꝟtute dei cuſtodimini ꝑ
fidē in ſalutē/paratā reuelari
in tēpore nouiſſimo. In quo
exultabitis modicum nūc/ ſi
oportet ꝯtriſtari i varijs tēta
tiōibꝰ: vt ꝓbatio veſtre fidei/
multo p̄cioſior ſit auro/ qd̄ ꝑ
ignez ꝓbat̄. Chr̄o igit̄ paſſo
i carne/ꝛ vos eadē cogitatio‐
ne armamini: qa q paſſus eſt
in carne/ deſijt a peccatis: vt
nō iā deſiderijs hoīuȝ/ſed vo
lūtate dei qd̄ reliquū eſt i car‐
ne/viuat tēporis. In xp̄o ieſu
dño nr̄o. Lcō ep̄le btī pauli
ap̄li. Ad theſſalonicēſes.ij.c.j

F Ratres. Gratias agere
debemus ſemꝑ deo pro
vobis: ita vt ꝛ noſipſi glorie‐
mur in eccleſijs dei ꝑ patiētia
veſtra ꝛ fide: ꝛ in oībus ꝑſecu
tionibus veſtris/ꝛ tribulatio
nibus/quas ſuſtinetis in exē
plū iuſti iudicij dei: vt digni
habeamini in regno dei/pro
quo ꝛ patimini. Si tamē iu‐
ſtū eſt apud deū retribuere re
tributionē his q vos tribulāt:
ꝛ vobis q tribulamini/requiē
nobiſcū in reuelatiōe dn̄i ie‐
ſu de celo/ cū angelis ꝟtutis
eiꝰ in flāma ignis/dātis vindi
ctā his q nō nouerūt deū: ꝛ q
nō obediūt euāgelio dn̄i no
ſtri ieſu chr̄i. Qui penas da‐
būt in interitu eternas a facie
dn̄i/ꝛ a gloria virtutis eiꝰ: cū
venerit glorificari i ſctis ſuis:
ꝛ admirabilis fieri in oībus
q crediderūt: ieſuȝ chr̄ȝ dn̄m
noſtrū. Lectio ep̄le btī Pau
li ap̄li. Ad Corinth. ij. ca.j.

F Ratres. Benedictꝰ deꝰ ꝛ
pater dn̄i nr̄i ieſu chr̄i/
pater miſericordiarū/ꝛ deꝰ to
tius ꝯſolatiōis: q cōſolat̄ nos
i omni tribulatiōe noſtra: vt
poſſimꝰ ꝛ ipſi ꝯſolari eos: qui
in oī preſſura ſūt/ ꝑ exhorta‐

tionē qua exhoꝛtamur ⁊ ipſi a deo. Quoniā ſicut abūdāt paſſiones chꝛi in nobis: ita ⁊ ꝑ chꝛm abūdat ꝯſolatio noſtra. Siue autē tribulamur ꝓ veſtra exhoꝛtatione ⁊ ſalute: ſiue ꝯſolamur ꝓ veſtra ꝯſolatione: ſiue exhoꝛtamur pꝛo veſtra exhoꝛtatiõe ⁊ ſalute/ q̃ operat̃ tolerantiā earundez paſſionum/ quas ⁊ nos patimur: vt ſpes noſtra firma ſit ꝓ vobis. Sciētes/ quoniā ſicut ſocij paſſionū eſtis: ſic eritis ⁊ ꝯſolatiõis. In chꝛo ieſu dño noſtro. Lctõ epl'e bti Pauli apl'i. Ad Coꝛinthios. j.c.iiij.

Fratres. Spectaculū facti ſumus huic mūdo ⁊ angelis ⁊ hoībus. Nos ſtulti ꝓpter chꝛm: vos aūt pꝛudentes in chꝛo. Nos infirmi/ vos aūt foꝛtes. Vos nobiles/ nos aūt ignobiles. Uſq; ī hāc hoꝛā ⁊ eſurimus/ ⁊ ſitimus/ ⁊ nudi ſumꝰ: ⁊ colaphis cedimur/ ⁊ inſtabiles ſumus: ⁊ laboꝛamus operātes manibus noſtris. Maledicimur/ ⁊ benedicimꝰ. Perſecutionē patimur/ ⁊ ſuſtinemꝰ. Blaſphemamur/ ⁊ obſecramus. Tanq̃ purgamenta huius mundi facti ſumus: omniū peripſima vſq; adhuc. Non vt ꝯfundā vos/ hec ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo. In chꝛo Jeſu dño noſtro. Lctõ epl'e bti Pauli apl'i. Ad Hebꝛe.xj

Fratres. Sācti ꝑ fidē vicerūt regna: operati ſūt iuſticiā: adepti ſunt repꝛomiſſiones. Obturauerūt oꝛa leonū: extinxerūt impetū ignis. Effugauerūt aciē gladij/ ꝯualuerūt de infirmitate: foꝛtes facti ſunt in bello. Caſtra verterūt exteroꝝ: acceperūt mulieres de reſurrectiõe moꝛtuos ſuos. Alij aūt diſtēti ſunt nõ ſuſcipiētes redēptionē: vt melioꝛē īuenirēt reſurrectionē. Alij ꝟo ludibꝛia ⁊ ꝟbera experti/ inſuꝑ ⁊ vincula ⁊ carceres. Lapidati ſunt: ſecti ſūt: tētati ſunt: in occiſiõe gladij moꝛtui ſunt. Circuierūt ī melotis/ ⁊ ī pellibꝰ capꝛinis/ egētes/ anguſtiati/ afflicti/ quibus dignꝰ nõ erat mūdus. In ſolitudinibꝰ errātes: in mõtibꝰ/ ⁊ in ſpelūcis ⁊ ī cauernis terre. Et hi oēs teſtimonio fidei pꝛobati inuēti ſunt. In chꝛo ieſu dño nr̃o. Lctõ epl'e bti Pau. apl'i. ad Timoth.ij.c.ij.

Chariſſime. Nemo militās deo implicat ſe negocijs ſecularibꝰ vt ei placeat cui ſe ꝓbauit. Nā et q̇ certat

in agone/non coronabit̃ niſi legitime certauerit. Laborã-tem agricolã oportet primũ de fructibus accipere. Intel-lige que dico. Dabit enim ti-bi dñs in oĩbus intellectum. Memor eſto dñm ieſuz chri-ſtum reſurrexiſſe a mortuis/ ex ſemine dauid ſecũdũ euã-geliũ meũ/ĩ quo laboro vſqꝫ ad vincula quaſi male ope-rans:ſed verbũ dei nõ eſt al-ligatũ. Ideo oĩa ſuſtineo ꝓ-pter electos:vt et ipſi salutez cõſequant̃/que eſt in chr̃o ie-ſu dño noſtro. Lectio epl'e bti Pauli apl'i. Ad Hebre.x.

FRatres. Rememorami-ni priſtinos dies/in qui-bus illuminati: magnũ certa-mẽ ſuſtinuiſtis paſſionũ. In altero quidẽ opprobriis ⁊ tri-bulationibus ſpectaculũ fa-cti. In altero aũt ſocij taliter cõuerſantiũ effecti. Nã ⁊ vin-ctis cõpaſſi eſtis:⁊ rapinã bo-norũ veſtrorũ cũ gaudio ſu-ſcepiſtis:cognoſcẽtes vos ha-bere meliorẽ et manẽtẽ ſub-ſtantiã. Nolite itaqꝫ amitte-re cõfidentiã veſtrã:que ma-gnã habet remunerationez. Patiẽtia enim vobis neceſſa-ria eſt: vt volũtatẽ dei faciẽ-tes/reportetis ꝓmiſſionem. Adhuc enim modicũ aliquã-tulũqꝫ/q̃ vẽturus eſt veniet/ ⁊ nõ tardabit. Juſtus autẽ ex fide viuit. Grad. Anima no-ſtra ſicut paſſer erepta eſt õ laqueo venãtiũ. ℣. Laqueus cõtritus eſt/ ⁊ nos liberati ſumꝰ:adiutoriũ no-ſtrũ in noĩe dñi/q̃ fecit celũ et ter-raz. Grad. Glorioſus deus in ſanctis ſuis:mirabilis ĩ maieſtate faciẽs prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata eſt in v̓tute: dexte-ra manus tua cõfregit inimicos. Grad. Clamauerũt iuſti/⁊ dñs exaudiuit eos:⁊ ex oĩbꝰ tribulatio-nibꝰ eorũ liberauit eos. ℣. Juxta eſt dñs his q̃ tribulato ſũt corde: et humiles ſpũ ſaluabũt̃. Grad. Vindica dñe ſãguinẽ ſctõꝝ tuo-rũ q̃ effuſus eſt. ℣. Poſuerũt mor-talia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibꝰ celi:carnes ſctõꝝ tuoꝝ beſtijs ter-re. Grad. Juſtorũ aĩe in manu dei ſunt: ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie. ℣. Viſi ſũt oculis inſipiẽ-tiũ mori:illi aũt ſũt ĩ pace. Grad. Exultabũt ſcti in gloria:letabũ-tur ĩ cubilibꝰ ſuis. ℣. Cãtate dño canticũ nouũ:laus eius in eccleſia ſanctorũ. Grad. Timete dñm oẽs ſancti eius:quoniã nihil deeſt timẽtibus eũ. ℣. Inquirẽtes aũt dñm/nõ deficiẽt oĩ bono. Grad. Confitebũtur celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuã ĩ eccleſia ſctõꝝ.

℣. Miſericordias tuas domine in eternū cātabo:in gñatione ⁊ ꝓgenie. Grad. Preciosa in ꝯſpectu dñi/mors ſctōꝝ eiꝰ. ℣. Credidi ꝓpter qđ locutꝰ ſuꝫ/ego aūt humiliatꝰ ſum nimis. Grad. Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocundū/habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguētū in capite qđ deſcēdit in barbā/barbā aarō. ℣. Mādauit dñs benedictionē/⁊ vitā vſqꝫ i ſeculū. Alla. ℣. Juſti epulent̄ ⁊ exultent in cōſpectu dei:⁊ delectentur in leticia. Alla. ℣. Judicabūt ſcti natiōes ⁊ dñabunt̄ populis:⁊ regnabit illoꝝ rex in eternū. Alla. ℣. Corpora ſctōꝝ in pace ſepulta ſunt: et noīa eoꝝ viuent in ſecula. Alla. ℣. Letamini in dño ⁊ exultate iuſti: et gloriamini oēs recti corde. Alla. ℣. Juſti aūt in ꝑpetuū viuēt:⁊ apud dñm eſt merces eorū. Alla. ℣. Fulgebūt iuſti/⁊ tanq̄ꝫ ſcintille in arūdineto diſcurrēt in eternū. Alla. ℣. Stabūt iuſti in magna ꝯſtantia aduerſus eos q ſe anguſtiauerūt. Alla. ℣. Exultabūt ſcti in glīa:letabūtur in cubilibus ſuis. Alla. ℣. Preciosa in cōſpectu dñi: mors ſanctoꝝ eius. Alla. ℣. Juſtorū aīe i manu dei ſunt:⁊ nō tāget illos tormētū malicie. Alla. ℣. Tradiderūt corpora ſua ꝓpter deū ad ſupplicia: ideo coronātur/⁊ accipiūt palmā.

Alla. ℣. Sancti tui dñe benedicent te: gloriam regni tui dicent. Alla. ℣. Te martyrū cādidatꝰ laudat exercitus dñe. Alla. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. Alla. ℣. Mirabilis deus noſter in ſanctis ſuis. Alla. ℣. Hec eſt vera fraternitas/q̄ vincit mūdi crimina: chr̄m ſecuta eſt inclyta/tenēs regna celeſtia. Alleluia. ℣. Juſti exultēt i ethere cū dño:ſol illis vltra nō obſcurabit̄. Alla. ℣. Laudate dñm in ſāctis eiꝰ:laudate eū in firmamēto virtutis eius. ¶ De martyribꝰ tp̄e paſcali. Alla. ℣. Confitebūtur celi mirabilia tua dñe:etenim veritatē tuā in eccleſia ſctōrū. Aliud. Alla. ℣. Sācti tui dñe florebūt ſicut lilium: et ſicut odor balſami erunt ante te. Aliud. Alla. ℣. Stabūt iuſti in magna ꝯſtātia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerūt:et q abſtulerūt labores eoꝝ. Aliud. Alla. ℣. Gaudete iuſti in dño: rectos dcet collaudatio. Tractꝰ. Qui ſeminant in lachrymis/in gaudio metēt. ℣. Eūtes ibāt ⁊ flebāt/mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autē venient cum exultatione/ portātes manipulos ſuos.

¶ De martyribus. Proſa.

Agone triūphali militū regis ſūmi/ dies iſte celebris Eſt populis/ chr̄o regi credu/

lis. H ic delectamēta reſpuerūt
mundanoꝝ. E t crucē tunc tur-
pem quotidie baiularunt. H os
nullius feritas a chriſto ſeparat.
D um ad deum mortibus mille-
nis properāt. N on carcer vllus
aut catena molliunt/fortia in chri
ſto pectora. S ed nec ferarū mor
ſus diri/martyrū ſolidū excauant
animū. N on iminēs capiti gla-
dius territat F ortiſſimos mili-
tes optimi dñi. N ūc manu dei
cōplexi/perſequentiū inſultant fu-
roribus quōdā crudelibus. E t
plebi chriſti ſolamē ſuppeditant/
in cūctis laboribus lubrici ſeculi.
V os chr̄i martyres/nos valde
fragiles. P recibus nos iuſto iu
dici ſinceris iugiter cōmēdare cu
rate. Alia pſa de martyribus.

O Beata beatoꝝ martyrū ſolē
nia. O deuote recolēda vi-
ctorū certamina. D igni dignis
fulgēt ſignis: ⁊ florent virtutibus.
I llos ſemp cōdecenter venere-
mur laudibus. F ide voto/cor-
de toto: adheſerūt dño. E t in-
uicti ſūt addicti atroci martyrio.
C arcerati/trucidati: tormētorū
genera. I gne leſi/ferro ceſi: ꝑtu-
lerūt plurima. D um ſic torti ce-
dunt morti carnis per interitum:
vt electi ſunt adepti beatorū pre-
miū. P er cōtemptū mūdanorū
⁊ per bella fortia: meruerūt ange-
lorū victores cōſortia. E rgo fa
cti coheredes chr̄o in celeſtibus.
A pud ipſum vota noſtra ꝓmo
uete ꝑcibus. V t poſt huius finē
vite ⁊ poſt trāſitoria. I n perēni
mereamur exultare gloria. Amē.

Secūdum Lucam. vj.

I N illo tp̄e. Deſcēdēs ie-
ſus de mōte/ſtetit in loco cā-
peſtri/⁊ turba diſcipuloꝝ eiꝰ/
⁊ multitudo copioſa plebis/
ab omni iudea ⁊ hieruſalē/⁊
maritima/⁊ tyri et ſidonis: q
venerāt vt audirēt eū/⁊ ſana
rent̄ a lāguoribꝰ ſuis. Et q ve
xabant̄ a ſpiritibꝰ immūdis/
curabant̄. Et oīs turba que-
rebat eū tāgere: qa virtus de
illo exibat/⁊ ſanabat oēs. Et
ipſe eleuatis oculis ī diſcipu-
los ſuos/dicebat. Beati pau-
peres: qa veſtrū eſt regnū dei.
Beati q nūc eſuritis/qa ſatu-
rabimini. Beati q nūc fletis/
qa ridebitis. Beati eritis cuꝫ
vos oderint hoīes: ⁊ cū ſepa
rauerint vos/⁊ exprobraue-
rint: ⁊ eiecerint nomē veſtrū
tanq̄ʒ malū/ꝓpter filiū hoīs.
Gaudete in illa die ⁊ exulta
te: ecce eni merces veſtra mul
ta eſt in celo. S. mattheū. v.

I N illo tp̄e. Vidēs ieſus
turbas/aſcēdit in mon-
tem. Et cū ſediſſet/acceſſerūt

ad eũ diſcipuli eius. Et aperiẽs os ſuũ/docebat eos/ dicẽs. Beati pauperes ſpiritu: quoniã ipſoꝝ eſt regnũ celorũ. Beati mites: quoniã ipſi poſſidebũt terrã. Beati q lugẽt: quoniã ipſi ꝯſolabũtur. Beati q eſuriunt ⁊ ſitiũt iuſticiã: quoniã ipſi ſaturabũtur. Beati miſericordes: quoniã ipſi miſericordiã cõſequent̃. Beati mũdo corde: quoniaȝ ipſi deũ videbũt. Beati pacifici: quoniã filij dei vocabuntur. Beati qui pſecutionẽ patiunt̃ ꝓpter iuſticiã: quoniaȝ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Beati eſtis cũ maledixerint vobis hoĩes: ⁊ pſecuti vos fuerint: ⁊ dixerint omne malũ aduerſuȝ vos/mentiẽtes ꝓpter me. Gaudete ⁊ exultate: quoniã merces veſtra copioſa eſt ĩ celis. Secundũ Mattheũ. xix.

In illo tpe. Acceſſerunt ad ieſuȝ phariſei/tẽtantes eũ ⁊ dicẽtes. Si licet hoĩ dimittere vxorẽ ſuã quacũqȝ ex cauſa? Qui reſpõdens/ait eis. Nõ legiſtis: qa q fecit hominẽ ab initio/maſculũ ⁊ feminã fecit eos? ⁊ dixit. Propter hoc dimittet homo patrẽ ⁊ matrẽ/⁊ adherebit vxori ſue: ⁊ erũt duo in carne vna. Itaqȝ iã nõ ſunt duo/ſed vna caro. Qđ ergo deus cõiũxit/ homo nõ ſeparet. Dicũt illi. Quid ergo moyſes mãdauit dare libellũ repudij/⁊ dimittere? Ait illis. Quoniã moyſes ad duriciaȝ cordis veſtri pmiſit vobis dimittere vxores veſtras: ab initio autẽ nõ fuit ſic. Dico aũt vobis: quia qcũqȝ dimiſerit vxorẽ ſuam/ niſi ob fornicationẽ: ⁊ aliam duxerit/mechat̃. Et q dimiſſaȝ duxerit/mechat̃. Dicũt ei diſcipuli eius. Si ita eſt cauſa hoĩs cũ vxore/nõ expedit nubere. Qui dixit illis. Nõ oẽs capiũt verbũ iſtud/ ſed qbus datũ eſt. Secundũ Lucã. xij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attẽdite a fermẽto phariſeorũ/ qđ eſt hypocriſis. Nihil eñ opertũ eſt/qđ nõ reuelet̃: neqȝ abſcõditũ/qđ non ſciat̃. Quoniã q in tenebris dixiſtis/ ĩ lumine dicent̃: ⁊ qđ ĩ aure locuti eſtis in cubiculis/p̃dicabit̃ ĩ tectis. Dico aũt vobis amicis meis/ ne terreamini ab his q occidũt corpus: ⁊ poſt hec nõ habẽt ampliꝰ qđ faciãt. Oſtẽdã aũt vobis quẽ timeatis. Timete eũ/q poſtq̃ȝ occiderit/habet poteſtatẽ mittere in gehẽnã.

Ita dico vobis: hūc timete.
Nóne quinq; paſſeres vene/
unt dipódio? ⁊ vnus ex illis
nó eſt in obliuione corā deo.
Sed et capilli capitis veſtri
oés numerati ſūt. Nolite er/
go timere/ multis paſſeribus
pluris eſtis vos. Dico aūt vo
bis: oīs quicūq; cōfeſſus fue
rit me corā hoībus/ ⁊ fili⁹ ho/
minis cōfitebit̄ illū coraʒ an/
gelis dei. Scdm Marcū. xiij.
In illo tpe. Egrediente
ieſu de téplo/ ait illi vn⁹
ex diſcipulis ſuis. Magiſter/
aſpice quales lapides/ ⁊ qua/
les ſtructure? Et reſpōdēs ie
ſus/ ait illi. Uides has oēs ma
gnas edificationes? Nó re/
linquet̄ lapis ſup̄ lapidē/ qui
nó deſtruat̄. Et cū ſederet in
móte oliuarū cōtra tēplū: in/
terrogabāt eū ſeparatim pe/
trus/ ⁊ iacobus/ ⁊ ioánes/ ⁊ an
dreas. Dic nobis quādo iſta
fiēt? Et qd ſignū erit/ quādo
hec oīa incipiēt ꝯſūmari? Et
reſpōdens ieſus/ cepit dicere
illis. Uidete/ ne qs vos ſedu
cat. Multi eni venient in no
mine meo/ dicētes: quia ego
ſum: ⁊ multos ſeducēt. Cum
aūt audieritis bella/ ⁊ opinio
nes bellorum: ne timueritis.
Oportet enim hec fieri: ſed
nōdū finis. Exurget eni gēs
ꝯtra gentē: ⁊ regnū ſuper re/
gnū: ⁊ erūt terremotus p̄ lo/
ca ⁊ fames. Initiū dolorum/
hec. Uidete aūt voſmetipſos.
Tradēt enim vos in ꝯcilijs:
⁊ in ſynagogis vapulabitis:
⁊ ante preſides ⁊ reges ſtabi
tis ꝑpter me in teſtimoniuʒ
illis. Et in oēs gētes primuʒ
oportet p̄dicari euāgelium.
Et cū duxerint vos tradētes:
nolite precogitare qd loqua
mini: ſed qd datū vobis fue/
rit in illa hora/ id loquamini.
Nó enim vos eſtis loquētes/
ſed ſpūſſanctus. Tradet autē
frater fratrē i mortē/ et pater
filium: et cōſurgēt filij in pa/
rētes: ⁊ morte afficiēt eos. Et
eritis odio oībus/ ꝑpter no/
men meum. Qui autē ſuſti/
nuerit in finē/ hic ſaluus erit.
Scdm Mattheū. xxiiij.
In illo tpe. Sedēte ieſu
ſup̄ montē oliueti: acceſſerūt
ad eū diſcipuli ſecreto dicē/
tes. Dic nobis quādo hec erūt
⁊ qd ſignū aduēt⁹ tui/ et ꝯſū/
matiōis ſeculi? Et reſpōdēs
ieſus/ dixit eis. Uidete ne qs
vos ſeducat. Multi enim ve/
niēt i noīe meo/ dicētes: Ego
ſum chrs: et multos ſeducēt.
Audituri enim eſtis prelia et

opiniões prelioꝝ: videte ne
turbemini. Oportet eni hec fi
eri: ſed nondũ eſt finis. Con-
ſurget eni gens in gentẽ/ ⁊ re
gnuz i regnũ: ⁊ erũt peſtilẽtie
⁊ fames/ ⁊ terremotus p̱ loca.
Hec aũt oĩa initia ſũt dolorũ.
Tũc tradẽt vos i tribulationẽ
⁊ occident vos. Et eritis odio
oibꝰ gẽtibꝰ ꝓpter nomẽ meũ.
Et tũc ſcandaliçabunt multi/
⁊ iuicẽ tradẽt: ⁊ odio habebũt
iuicẽ. Et multi pſeudo ꝓphe
te ſurgẽt/ ⁊ ſeducẽt multos. Et
qm̃ abũdabit iniqtas/ refrige
ſcet charitas multoꝝ. Qui au
tez pſeuerauerit vſqꝫ in finẽ/
hic ſaluꝰ erit. S. Mattheũ. x.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Cũ perſe
quent vos i ciuitate iſta/ fugi
te in aliã. Amẽ dico vobis: nõ
conſũmabitis ciuitates iſrael/
donec veniat filius hois. Nõ
eſt diſcipulꝰ ſup̱ magiſtrũ: ne
qꝫ ſeruꝰ ſup̱ dñm ſuũ. Sufficit
diſcipulo/ vt ſit ſicut magiſter
eius: ⁊ ſeruo/ ſicut dñs eiꝰ. Si
patrẽfamilias beelçebub voca
uerũt: q̃tomagis domeſticos
eiꝰ? Ne ergo timueritis eos.

IN illo tẽpo S. Lucã. xj.
re. Dicebat ieſus turbis
iudeoꝝ ⁊ principibꝰ ſacerdo-
tũ. Ue vobis q edificatis mo-
numẽta ꝓphetaꝝ: patres aũt
veſtri occiderũt illos. Profe-
cto teſtificamini/ q cõſentitis
operibꝰ patrũ veſtroꝝ: Qm̃ qdẽ
ipſi eos occiderũt: vos aũt edi
ficatis eoꝝ ſepulchra. Propte
rea ⁊ ſapiẽtia dei dixit. Mittã
ad illos ꝓphetas ⁊ apl̃os: ⁊ ex
illis occidẽt/ ⁊ pſequent: vt in
grat ſanguis oĩum ꝓpheta-
rũ/ q effuſus eſt a ↄſtitutione
mũdi/ a generatiõe iſta/ a ſan-
guine abel vſqꝫ ad ſanguinẽ
çacharie: q periit iter altare ⁊
edem. Ita dico vobis/ reqret
ab hac gñatiõe. Ue vobis le-
giſpitis/ qa tuliſtis clauẽ ſciẽ-
tie: ipſi nõ introiſtis/ ⁊ eos qui
introibãt/ ꝓhibuiſtis. Cũ aũt
hec ad illos diceret/ ceperunt
phariſei et legiſperiti graui-
ter inſiſtere/ ⁊ os eiꝰ opprime
re/ de multis/ iſidiãtes ei: ⁊ que
rẽtes aliqd capere ex ore eiꝰ/
vt accuſarẽt eũ. S. Lucã. xxi.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Cum au
dieritis p̄lia ⁊ ſeditiones/ no-
lite terreri. Oportet primum
hec fieri/ ſed nondũ ſtatim fi-
nis. Tũc dicebat illis. Surget
gens cõtra gentem: et regnũ
aduerſus regnũ: ⁊ terremotꝰ
magni erũt p̱ loca: ⁊ peſtilen
tie/ ⁊ fames: terroreſqꝫ de celo/

⁊ ſigna magna erũt. Sed an-
te hec omnia/iniJcient vobis
manus ſuas: ⁊ pſequent̄/tra-
dentes in ſynagogas ⁊ cuſto
dias: trahẽtes ad reges ⁊ p̄ſi
des ꝑpter nomẽ meũ. Cõtin
get aũt vobis in teſtimoniũ.
Ponite ergo in cordibus ve-
ſtris nõ premeditari quẽad-
modũ reſpõdeatis. Ego eniꝫ
dabo vobis os ⁊ ſapiẽtiaꝫ: cui
nõ poterũt reſiſtere/⁊ ꝯtradi-
cere oẽs aduerſarij vr̄i. Tra-
demini aũt a parẽtibꝰ ⁊ fratri
bꝰ/⁊ cognatis/⁊ amicis: ⁊ mor
te afficient ex vobis. Et eritis
odio oĩbus hoĩbus ꝑpter no-
mẽ meũ. Et capillus de capi-
te veſtro nõ peribit. In pati-
entia veſtra poſſidebitis ani
mas veſtras. S. Marcũ. xiij.

In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Cũ vide
ritis abominationẽ deſolatio-
nis/ſtantẽ vbi nõ debet (q le-
git itelligat.) Tũc q in iudea
ſunt/fugiãt in mõtes: ⁊ q ſup
tectũ/ne deſcẽdat in domum:
nec introeat/vt tollat quid de
domo ſua. Et q in agro erit:
nõ reuertat̄ retro tollere veſti
mẽtũ ſuũ. Ue aũt pregnãtibꝰ
⁊ nutrientibꝰ in illis diebus.
Orate ꝟo/vt hyeme nõ fiãt.
Erũt eñi dies illi tribulatiõis
tales/q̃les nõ fuerunt ab ini-
tio creature/ quã cõdidit deus
vſqꝫ nũc/neqꝫ fiẽt. Et niſi bre-
uiaſſet dñs dies: nõ fuiſſet ſal
ua oĩs caro. Sed propter ele
ctos quos elegit/breuiauit di
es. Et tũc ſi qs vobis dixerit:
ecce hic eſt chr̄s/ecce illic/ne
credideritis. Exurgent enim
pſeudo xp̄i/⁊ pſeudo ꝓphete:
⁊ dabũt ſigna ⁊ portẽta ad ſe-
ducendos/ſi poteſt fieri/etiaꝫ
electos. Uos ergo videte: ec-
ce predixi vobis oĩa. Sed in
illis diebus poſt tribulationẽ
illã ſol contenebrabit̄: ⁊ luna
nõ dabit ſplẽdorẽ ſuũ: ⁊ ſtelle
celi erũt decidẽtes: ⁊ virtutes
que in celis ſunt/mouebunt̄.
Et tũc videbũt filiũ hoĩs ve-
nientẽ in nubibus/ cũ virtute
multa et gloria. Et tũc mittet
angelos ſuos: ⁊ congregabit
electos ſuos/ a q̃ttuor ventis/
a ſũmo terre vſqꝫ ad ſummũ
celi. A ficu aũt diſcite parabo-
lã. Cũ iam ramus eius tener
fuerit/⁊ nata fuerint folia: co
gnoſcitis/quia in proximo ſit
eſtas. Sic ⁊ vos/cũ videritis
hec fieri/ſcitote ꝙ in ꝓximo
ſit in oſtijs. Amẽ dico vobis/
quoniã nõ trãſibit generatio
hec/donec oĩa iſta fiant. Ce-
lum ⁊ terra tranſibũt: verba

aũt mea nõ tranſibũt. De die autẽ illo vel hora nemo ſcit: neq; angeli in celo/ neq; filius/niſi pater. S. Mattheũ. x.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nihil eſt opertũ qđ nõ reueleť: ⁊ occultũ qđ nõ ſciať. Qđ dico vobis in tenebris/dicite in lumine: et qđ in aure auditis/pdicate ſuper tecta. Et nolite timere eos/q occidũt corpus: animã aũt nõ poſſunt occidere: ſed poti⁹ timete eũ/q poteſt ⁊ animã ⁊ corp⁹ pdere in gehẽnã. Nõne duo paſſeres aſſe veneũt: ⁊ vnus ex illis nõ cadet ſuper terrã ſine patre veſtro. Veſtri autem ⁊ capilli capitis/ oẽs numerati ſũt. Nolite ergo timere: multis paſſeribus meliores eſtis vos. Oĩs ergo q cõfitebiť me corã hoĩb⁹/cõfitebor ⁊ ego eum corã patre meo qui in celis eſt. Offer. Letamini ĩ dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oẽs recti corde. Offer. Mirabilis de⁹ in ſctis ſuis: de⁹ iſrael/ipſe dabit virtutẽ ⁊ fortitudinẽ plebis ſue: benedict⁹ deus allꝫ. Offer. Gloriabuntur in te oẽs q diligũt nomẽ tuũ: quoniam tu dñe bñdicis iuſtis: dñe vt ſcuto bone volũtatis tue coronaſti eos. Offer. Exultabũt ſancti in gloria: letabunť in cubilib⁹ ſuis: exultatiões dei in faucib⁹ eoꝝ. Offer. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiũ: laque⁹ cõtritus eſt/⁊ nos liberati ſumus. Offer. Iuſtoꝝ aĩe in manu dei ſũt/ et nõ tãget illos tormẽtũ malicie. viſi ſunt oculis inſipientiũ mori: illi autẽ ſunt in pace. Poſt paſca. Offer. Cõfitebunť celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuã in eccleſia ſanctoꝝ allꝫ allꝫ. Aliud Offer. Repleti ſumus mane miſericordia tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati ſumus allꝫ. Secr. Plebis tue dñe munera benignus intẽde: q̃ maieſtati tue ſctõꝝ martyrũ tuoꝝ pariterq; põtificũ. N. et. N. meritis efficianť accepta. Per. Secr. Munera tibi dñe noſtre deuotiõis offerimus: que ⁊ pro tuoꝝ tibi grata ſint honore ſctõꝝ: ⁊ nobis ſalutaria te miſerãte reddanť. Per. Cõio. Multitudo languentiũ/ ⁊ q vexabanť a ſpiritibus ĩmũdis/veniebãt ad eũ: qa virtus de illo exibat / et ſanabat oẽs. Cõio. Iuſtorũ aĩe in manu dei ſũt/⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie: viſi ſũt oculis ĩſipientiũ mori: illi aũt ſunt ĩ pace. Cõio. Beati mũdo corde/qm̃ ipſi deũ videbũt bti pacifici/qm̃ filij dei vocabunť: beati q pſecutionẽ patiunť pp̄ter

iuſticiā/qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ.
Cōio. Poſuerunt mortalia ſer/
uorū tuoꝝ dn̄e eſcas volatilib⁹ ce/
li:carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs terre:
ſm̄ magnitudinē brachij tui poſſi
de filios morti punitorū. Cōio.
Amē dico vobis: qḋ vni ex mi/
nimis meis feciſtis mihi feciſtis:
venite bn̄dicti patris mei.poſſide
te paratū vobis regnū ab initio ſe
culi. Cōio. Et ſi corā hoīb⁹tor
mēta paſſi ſūt/de⁹tētauit eos: tāq̄
aurū in fornace probauit eos: et
q̄ſi holocauſta accepit eos. Cōio.
Signa eos q in me credūt/ hec
ſequent:demōia eijciēt:ſup egros
manus imponēt:ꝛ bene habebūt.
Cōio. Dico autē vobis amicis
meis: ne terreamini ab his q vos
perſequunt. Cōio. Quod dico
vobis i tenebris/dicite in lumine
dicit dn̄s.ꝛ qḋ in aure auditis/p̄/
dicate ſup tecta. Cōio. Anima
noſtra ſicut paſſer erepta eſt de la/
queo venātiū:laqueus ꝯtritus eſt/
ꝛ nos liberati ſum⁹. Cōio. Qui/
cūq̄ fecerit volūtatē patris mei q
in celis eſt:ipſe me⁹ frater ꝛ ſoror
ꝛ mater eſt/dicit dn̄s. Poſt pa-
ſca. Cōio. Ego ſum vitis vera
ꝛ vos palmites:qui manet in me ꝛ
ego in eo:hic fert fructū multum
alla alla. Cōio. Gaudete iuſti in
dn̄o alla:rectos decet collaudatio
alla. Cōplt. Q m̄s dn̄e ſaluta/
rib⁹repleti myſterijs:vt quo
rū ſolēnia celebramus/eorū
oratiōib⁹adiuuemur.P. Cō
plē. Preſta nobis q̄s dn̄e in/
tercedētib⁹ſctīs tuis.N.ꝛ.N.
vt qḋ ore cōtingimus/pura
mēte capiam⁹.p. ¶ De vno
martyre pontifice et de vno
martyre nō pōtifice. Introi.

In virtute tua
dn̄e letabitur
iuſt⁹:ꝛ ſup ſa
lutare tuū ex/
ultabit vehe/
mēter:deſide
riū aīe ei⁹tri/
buiſti ei. ps.
Magna eſt gloria eius in ſalutari
tuo:gloriā ꝛ magnū decorē impo
nes ſuper eū.Gloria. Introit⁹.
Letabit iuſtus in dn̄o:ꝛ ſpe/
rabit in eo: ꝛ laudabuntur
oēs recti corde. ps. Exaudi de/
us orationē meā cum deprecor:
a timore inimici eripe aīam meā.
Gloria. Poſt paſca. Introit⁹.
Protexiſti me deus a cōuētu
malignātium alla:a multitu
dine operantiū iniquitatem alla
alla. ps. Exaudi deus orationem
meā cū deprecor:a timore inimici
eripe animā meā. Gloria. Intr.
Gloria et honore coronaſti
eū dn̄e:ꝛ ꝯſtituiſti eū ſuper
opa manuū tuarū. ps. Dn̄e dn̄s

noſter ꝙ̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. Gloria. Intr.
IUſtus nō ꝯturbabiť: qa dn̄s firmat manuȝ eius: tota die misereť ⁊ cōmodat: ⁊ semē eiꝰ in bn̄dictione erit: ⁊ i eternū ꝯſeruabiť. ps. Noli emulari in malignātibꝰ: neq̧ zelaueris faciētes inigtatē. Glia. De marty. ⁊ pōtifice.

DEus qui nos bea- Orō. ti. N. martyris tui atq̧ pōtificis annua ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt cuius natalicia colimus/ de eiuſdeȝ etiā ꝓtectiōe gaudeamꝰ. P.

¶ De martyre nō pontifice.

PReſta q̄s oīpotēs Orō. deꝰ: vt q bti. N. martyris tui natalicia colimꝰ: a cūctis malis īminētibꝰ eiꝰ interceſſione liberemur. P. Lctō libri ſapiētie. Eccleſiaſti. xiiii.

BEatus vir q in et. xv. ca. ſapiētia morabiť: ⁊ q in iuſticia ſua meditabiť: ⁊ i ſenſu cogitabit circūſpectionem dei. Cibauit illū pane vite ⁊ intellectꝰ: ⁊ aqua ſapiētie ſalutaris potabit illū. Et firmabitur in illo/ ⁊ nō flecteť: ⁊ cōtinebit illuȝ/ ⁊ nō cōfundeť: ⁊ exaltabit illuȝ apud ꝓximos ſuos. Et noīe eterno heredītabit illū/ dn̄s deꝰ noſter. Lcō libri ſapiētie. Eccliaſtici. xxxi.

BEatus vir q inuentꝰ eſt ſine macula: ⁊ q poſt aurū nō abijt/ nec ſperauit in pecunie theſauris. Quis eſt hic ⁊ laudabimus eū? Fecit eniȝ mirabilia i vita ſua. Qui probatus eſt in illo/ ⁊ ꝑfectꝰ inuētus eſt/ ⁊ erit illi gloria eterna Qui potuit trāſgredi/ ⁊ non eſt trāſgreſſus: facere mala/ ⁊ nō fecit. Ideo ſtabilita ſūt bona illius in dn̄o: et elemoſynas illiꝰ enarrabit oīs eccleſia ſanctoꝝ. Lectio hieremie

BEnedictꝰ ꝓphete. xvij. vir q ꝯfidit i dn̄o/ ⁊ erit dn̄s fiducia eiꝰ. Et erit quaſi lignum qd̄ trāſplantať ſuper aquas: qd̄ ad humorē mittit radices ſuas: ⁊ nō timebit cū venerit eſtus. Et erit foliū eiꝰ viride: ⁊ in tp̄e ſiccitatis non erit ſolicitū/ nec aliquādo deſinet facere fructū. Lctō libri

IUſtū dedu- ſapiētie. x. xit dn̄s ꝑ vias rectas: ⁊ oſtēdit illi regnū dei: ⁊ dedit illi ſciētiaȝ ſctōꝝ. Honeſtauit illū in laborībꝰ: ⁊ cōpleuit labores illius. In fraude circūuenietiū illū/ affuit illi/ ⁊ honeſtū fecit illū. Cuſtodiuit eū ab inimicis: ⁊ a ſeductoribus tutauit illū. Et certamē forte dedit illi/ vt vinceret: ⁊ ſciret/

quoniā

quoniā omniū potentioꝛ eſt ſapiētia. Hec vēditū iuſtū nō dereliqt: ſed a pctōꝛibꝰ liberauit eū. Deſcēditq; cū illo i foueā: ꝛ in vinculis nō dereliqt illū/ donec afferret illi ſceptrū regni/ ꝛ potētiā aduerſus eos q eū deprimebāt. Et mēdaces oſtēdit/ q maculauerūt illuz. Et dedit illi claritatē eternā/ dñs deus noſter. Lectio libri Sapiētie. Eccleſiaſtici. xxxix.

Iuſtus coꝛ ſuum tradet ad vigilandū diluculo/ ad dñm qui fecit illū: ꝛ in cōſpectu altiſſimi deprecabitur. Aperiet os ſuuz in oratione: et pro delictis ſuis deprecabitur. Si enim dñs magnus voluerit/ ſpiritu intelligētie replebit illū. Et ipſe tāq; imbꝛes mittet eloquia ſapiētie ſue: ꝛ in oratione cōfitebitur dño. Et ipſe diriget cōſilium eius ꝛ diſciplinā: ꝛ in abſcōditis ſuis cōſiliabif. Et ipſe palam faciet diſciplinā doctrine ſue: ꝛ i lege teſtamēti dñi gloꝛiabif. Collaudabūt multi ſapientiā eiꝰ: ꝛ vſq; in ſeculū nō delebif. Nō recedet memoꝛia eiꝰ: et nomē eiꝰ reqref a generatiōe in generationē. Lectō libri Sapiētie. iiij.

Iuſtus ſi moꝛte pꝛeoccupatus fuerit/ i refrigerio erit. Senectus enim venerabilis eſt: nō diuturna/ neq; annoꝝ numero cōputata. Cani autē ſunt ſenſus hoīs: ꝛ etas ſenectutis vita imaculata. Placēs deo factꝰ dilectꝰ: ꝛ viuēs inter pctōꝛes trāſlatꝰ eſt. Raptꝰ eſt/ ne malicia mutaret itellectū eius: aut ne fictio deciperet aīaz illiꝰ. Cōſumatꝰ in bꝛeui/ expleuit tēpoꝛa multa: placita eniz erat deo aīa illiꝰ. Propter hoc pꝛoperauit educere illū de medio iniqtatū: quoniā gratia dei ꝛ miſericoꝛdia eſt i ſctōs eiꝰ: ꝛ reſpectꝰ in electos illiꝰ. Lctō epl'e bti Pauli apl'i. Ad timotheū. ij. c. iiij.

Chariſſime. Dñs mihi aſtitit ꝛ cōfoꝛtauit me/ vt p me pꝛedicatio adimpleaf: ꝛ audiāt oēs gētes quōo libe ratus ſum de oꝛe leonis. Liberauit me dñs ab oī opere malo: ꝛ ſaluū faciet in regnū ſuū celeſte: cui gloꝛia in ſecula ſeculoꝝ amē. Lcō epl'e bti pauli apl'i. Ad timoth. ij. c. iiij

Chariſſime. Teſtificoꝛ corā deo ꝛ chꝛo ieſu/ qui iudicaturus eſt viuos ꝛ moꝛtuos ꝛ per aduentū ipſius: ꝛ regnū eiꝰ: pꝛedica verbū: inſta opportūe/ importune. Argue

obſecra/ icrepa i omni patiē-
tia ⁊ doctrina. Erit enī tēpus
cū ſanā doctrinā nō ſuſtine-
būt: ſed ad ſua deſideria coa-
ceruabūt ſibi magiſtros pru-
riētes auribus. Et a veritate
qdē auditū auertēt: ad fabu-
las aūt ↄuertenť. Tu vo vigi
la: in oībus labora: opus fac
euāgeliſte: miniſteriū tuū im
ple: ſobrius eſto. Ego eniz iā
delibor: ⁊ tēpus reſolutionis
mee inſtat. Bonū certamen
certaui: curſuz ↄſumaui: fidē
ſeruaui. In reliquo repoſita
eſt mihi corona iuſticie: quā
reddet mihi dn̄s in illa die
iuſtus iudex. Nō ſolū aūt mi
hi: ſed ⁊ his q diligūt aduētū
ei⁹. Lcō ep̄le bti Pauli ap̄li.
Ad Timotheū. ij. ca. ij. et. iij.

Chariſſime. Memor e-
ſto dn̄m ieſum chr̄z re-
ſurrexiſſe a mortuis ex ſemi-
ne dauid/ ſm̄ euāgeliū meū:
in quo laboro vſq ad vicula/
q̄ſi male operās. Sed vbū dei
nō eſt alligatū. Ideo oīa ſuſti
neo ,ppter electos: vt ⁊ ipſi ſa
lutē ↄſequanť/ q̄ eſt i chr̄o ie-
ſu cū gl'ia celeſti. Tu aūt aſſe-
cut⁹ es meā doctrinā/ inſtitu-
tionē/ ,ppoſitū/ fidē/ lōganimi
tatē/ dilectionē/ patiētiaz/ pſe-
cutiones/ [illegible] mihi

facta ſūt antiochie/ iconio/ ly-
ſtris: q̄les pſecutiōes ſuſtinui:
⁊ ex oīb⁹ eripuit me dn̄s. Et
oēs q pie volūt viuere i chr̄o
ieſu/ pſecutionem patientur.
Lcō Eſaie pphete. xliij.

Hec dicit dn̄s. Creans te
iacob/ ⁊ formās te iſrael. No
li timere: qa redemi te: ⁊ vo-
caui te noīe tuo. Meus es tu.
Cū trāſieris p aq̄s tecū ero: ⁊
flumina nō operiēt te. Cū am
bulaueris in igne/ nō cōbure
ris: et flāma nō ardebit in te:
qa ego dn̄s de⁹ tu⁹/ ſctūs iſra-
el/ ſaluator tu⁹. Dedi ,ppitia-
tionē tuā egyptū: ⁊ ethiopiā
⁊ ſaba ,p te: ex quo honorabi
lis factus es in oculis meis/ ⁊
glorioſus: ego dilexi te. Et
dabo hoīes ,p te: ⁊ populos
pro aīa tua. Noli timere/ qa
ego tecū ſuz: dicit dn̄s oīpo-
tēs. Lectio ep̄le beati Pauli
ap̄li. Ad [illegible]. v.

Fratres. Oīs pōtifex ex
hoīb⁹ aſſūpt⁹ ,p hoībus cōſti-
tuiť in his q̄ ſunt ad deuz: vt
offerat dona et ſacrificia pro
pctīs. Qui ↄdolere poſſit his
q ignorāt ⁊ errant: qm̄ ⁊ ipſe
circūdatus eſt infirmitate. Et
,ppterea debet/ queādmodū
pro populo/ ita etiā ,p ſemet-
ipſo offerre ,p peccatis. Nec

quiſq̄ ſumat ſibi honorē: ſed q vocat a deo tanq̄ aarō. Sic ⁊ chrs nō ſemetipſū clarificauit vt pōtifex fieret: ſed q locutus eſt ad eū: fili⁹ meus es tu:ego hodie genui te. Quēadmodū ⁊ in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in eternū/ſecundū ordinē melchiſedech. Grad. Iuſtus vt palma florebit:ſicut cedr⁹ libani multiplicabitur i domo dñi. ℣. Ad annūciandū mane miſericordiā tuā:⁊ veritatē tuā p noctē. Grad. Poſuiſti dñe ſup caput ei⁹/coronā de lapide p̄cioſo. ℣. Deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei:⁊ volūtate labioꝝ eius nō fraudaſti eū. Grad. Beatus vir q timet dñm:i mādatis ei⁹cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemē ei⁹:gñatio rectoꝝ benedicet. Grad. Iuſt⁹nō cōturbabit: qa dñs firmat manū ei⁹. ℣. Tota die miſeret ⁊ cōmodat:⁊ ſemē ei⁹ i benedictiōe erit. Grad. Gloria ⁊ honore coronaſti eū dñe: ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opera manuū tuarū. ℣. Qm̄ eleuata eſt magnificentia tua ſup celos. Grad. Dñe preueniſti eū in bñdictionib⁹ dulcedinis: poſuiſti i capite ei⁹coronā de lapide p̄cioſo. ℣. Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei longitudinē dierū in ſeculū ſeculi. Alla. ℣. Surrexit paſtor bon⁹ q poſuit aīam ſuā p ouibus ſuis: et p ſuo grege mori dignatus eſt. Alla. ℣. Letabit iuſtus in dño:⁊ ſperabit in eo ⁊ laudabuntur oēs recti corde. Alla. ℣. Iuſtus germinabit ſicut liliū:⁊ florebit i eternū ante dñz. Alla. ℣. Iuſt⁹vt palma florebit i domo dñi:et ſicut cedrus libani multiplicabit. Alla. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput ei⁹/coronā de lapide p̄cioſo. Alla. ℣. Corona aurea ſuper caput ei⁹:exp̄ſſa ſigno ſāctitatis glīe ⁊ honoris. Alla. ℣. Iuſtus nō cōturbabit:qa dñs firmat manū ei⁹. Alla. ℣. Beat⁹vir q ſuffert tētationē:qm̄ cū ꝓbat⁹fuerit accipiet coronam vite. Alla. ℣. Beat⁹vir q timet dñm:i mādatis ei⁹cupit nimis. Alla. ℣. Qui ſequitur me non ambulat in tenebris ſed habebit lumen vite eterne. Alla. ℣. Glīa et honore coronaſti eū dñe. Tract⁹. Deſideriū aīe eius tribuiſti ei:et volūtate labioꝝ eius nō fraudaſti eum. ℣. Quoniā p̄ueniſti euz in bñdictionib⁹dulcedinis. ℣. Poſuiſti ſup caput ei⁹coronā d̄ lapide p̄cioſo.

Proſa. Spe mercedis et corone ſtetit martyr in agone: ad mortē obediēs. Morte xp̄m imitatus fide firmus et firmat⁹:firmo greſſu gradiens. Furit furor militaris: vt vir ſāctus ſacris aris immolet hoſtia. Quē occi

dunt vt sciẽtes /introducũt nesciẽtes ad eterna gaudia. Christi fortis hic athleta: qui subire mẽte leta mortẽ nõ abhorruit. Ut sit salus infirmorum et medela peccatorum: gratiã promeruit. Ceci/claudi/surdi/muti: sunt ad vsum restituti diuina clemẽtia. Non est morbus quẽ nõ curet: dum morbosum nõ obduret mẽtis diffidentia. Hostes xpi/xpo cedũt: signa signis dũ succedũt argumẽta fidei. Ergo martyr inuocet: vt pro eũ nobis det ad superna puehi. Amẽ. S. Joã. x.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aiaz suã dat pro ouibus suis. Mercẽnarius aũt / et q nõ est pastor / cuius nõ sũt oues pprie: videt lupũ veniẽtẽ / et dimittit oues et fugit. Et lupus rapit et dispgit oues. Mercẽnarius autẽ fugit: qa mercẽnarius est: et nõ ptinet ad euz de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscunt me mee. Sicut nouit me pater / et ego agnosco patrem: et aĩam meã pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo / q̃ nõ sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocẽ meã audiẽt. Et fiet vnum ouile / et vnus pastor. S. mattheũ. xvj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis vult post me venire / abneget semetipsũ: et tollat crucẽ suã / et sequatur me. Qui enim voluerit aĩam suaz saluã facere / perdet eã. Qui aũt pdiderit animã suam propter me / inueniet eam. Quid enim pdest hoi / si vniuersum mundũ lucretur: aĩe vero sue detrimentuz patiatur? Aut quã dabit hõ cõmutationẽ pro aĩa sua? Filius enim hoĩs vẽturus est in gloria patris sui cũ angelis suis: et tũc reddet vnicuiqz secũdũ opera eius. Amẽ dico vobis: sunt quidã de hic stãtibus / q nõ gustabũt mortẽ / donec videãt filiũ hoĩs veniẽtẽ in regno suo. Scdm Lucam. ix.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis vult post me venire / abneget semetipsuz: et tollat crucẽ suã quotidie / et sequatur me. Qui enim voluerit animã suã saluã facere / perdet illã. Nã qui pdiderit aĩam suã propter me / saluã faciet illaz. Quid enim pficit homo / si lucretur vniuersum mũdũ: se aũt ipsum perdat / et detrimentũ sui faciat? Nã q me erubuerit / et meos sermones: hũc filius hoĩs eru-

beſcet/cũ venerit in maieſtate ſua ⁊ patris ⁊ ſanctorũ angelorũ. Dico aũt vobis vere: ſũt aliqui hic ſtantes: q nõ guſtabũt mortem / donec videant regnũ dei. Scd̃m Lucã. xiiij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis venit ad me: ⁊ nõ odit patrez ſuũ ⁊ matrẽ/et vxorẽ ⁊ filios/⁊ fratres ⁊ ſorores: adhuc autem ⁊ animã ſuam/ nõ poteſt meus eſſe diſcipulus. Et qui nõ baiulat crucẽ ſuaz/⁊ venit poſt me: nõ poteſt meus eſſe diſcipulus. Quis eniz ex vobis volens turrim edificare: nõ prius ſedens ꝯputat ſumptus qui neceſſarij ſunt/ ſi habeat ad perficiendũ: ne poſtq̃ȝ poſuerit fundamentũ/⁊ nõ potuerit perficere/oẽs qui vident/incipiãt illudere ei dicẽtes: qa hic homo cepit edificare/⁊ nõ potuit ꝯſummare? Aut quis rex iturus cõmittere bellũ aduerſus aliũ regẽ: nõ ſedens prius cogitat/ſi poſſit cũ decem milibus occurrere ei/qui cuz viginti milibus venit ad ſe? Alioquin adhuc illo longe agente: legationẽ mittẽs/rogat ea q̃ pacis ſunt. Sic ergo oĩs ex vobis q non renũciat oĩbus q̃ poſſidet/nõ poteſt meus eſſe diſcipulus.

Secũdũ Mattheum. x.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite arbitrari/qa venerim pacẽ mittere in terrã. Nõ veni pacẽ mittere/ſed gladiũ. Ueni eniz ſeparare hoĩem aduerſus patrẽ ſuuz: ⁊ filiã aduerſus matrẽ ſuã: ⁊ nurum aduerſus ſocrũ ſuã: ⁊ inimici hoĩs/domeſtici eius. Qui amat patrẽ aut matrem pluſq̃ȝ me/nõ eſt me dignus. Et qui amat filiũ/aut filiã ſuper me/non eſt me dignus. Et q nõ accipit crucem ſuã ⁊ ſequit̃ me/nõ eſt me dignus. Qui inuenit aĩam ſuã/ꝑdet eã. Et q ꝑdiderit aĩam ſuã ꝓpter me/inueniet eam. Qui recipit vos / me recipit. Et q me recipit / recipit eũ q me miſit. Qui recipit ꝓphetã ĩ noĩe ꝓphete/mercedẽ ꝓphete accipiet. Et q recipit iuſtũ in noĩe iuſti / mercedẽ iuſti accipiet. Et qcũq; potum dederit vni ex minimis iſtis calicẽ aque frigide tm̃/in nomine diſcipuli: amẽ dico vobis/nõ perdet mercedẽ ſuaz.

Offer. Gloria et honore coronaſti eũ: ⁊ cõſtituiſti eum ſuꝑ opera manuũ tuarũ domine. Offer. Iuſtꝰ vt palma florebit ſicut ce-

drus que in libano eſt multiplica-
bit. Offer. In virtute tua dñe
letabit iuſtus:ꝛ ſuper ſalutare tuũ
exultabit vehemẽter: deſiderium
aíe eius tribuiſti ei. Offer. Po
ſuiſti dñe in capite eius coronã de
lapide p̃cioſo: vitã petijt a te ꝛ tri-
buiſti ei. Offer. Deſideriuꝫ aíe
eius tribuiſti ei dñe:ꝛ volũtate la-
biorũ ei⁹ nõ fraudaſti eũ: poſuiſti
in capite eius coronã de lapide p̃-
cioſo. Poſt paſca. Offer. Cõ
fitebũtur celi mirabilia tua dñe: ꝛ
veritatem tuaꝫ in eccleſia ſanctoꝝ
alla alla. Aliud Offer. Repleti
ſumus mane miſericordia tua: ꝛ
exultauimus ꝛ delectati ſum⁹ alla.
Secr. de martyre et põtifice.
Preſentia munera q̃s dñe
ita ſerena pietate intuere: vt
ſctiſpiritus pfundãtur bene-
dictiõe:ꝛ in noſtris cordibus
eã dilectionẽ ĩfundãt: p quã
ſctũs martyr tu⁹ ꝛ põtifex. M.
oĩa corporis tormẽta deuicit.
P. De ſimplici martyre. Se-
cre. Accepta ſit in cõſpectu
tuo dñe noſtra deuotio: ꝛ ei⁹
nobis fiat ſupplicatione ſalu
taris/pro cuius ſolẽnitate de-
fert. Per. Cõio. Ego ſum pa
ſtor bonus alla: ꝛ cognoſco oues
meas:ꝛ cognoſcũt me mee. alla al-
leluia. Cõio. Magna eſt gloria
eius in ſalutari tuo: gloriaꝫ ꝛ ma-

gnũ decorẽ impones ſup eũ dñe.
Cõio. Poſuiſti dñe ĩ capite ei⁹
coronaꝫ de lapide p̃cioſo. Cõio.
Qui vult venire poſt me abne-
get ſemetipſum:ꝛ tollat crucẽ ſuã
ꝛ ſequatur me. Cõio. Qui mihi
miniſtrat me ſequat:ꝛ vbi ſuꝫ ego:
illic ꝛ miniſter me⁹ erit. Poſt pa
ſca. Cõio. Letabit iuſtus ĩ dño
ꝛ ſperabit in eo: ꝛ laudabunt oẽs
recti corde alla alla. Alia Cõio
poſt paſca. Ego ſum vitis ve-
ra ꝛ vos palmites: q manet in me
ꝛ ego in eo: hic fert fructũ multũ
alla alla. Cõplẽ. de martyre et
põtifice. Sũpſim⁹ dñe ĩ ſcti
martyris tui atq; põtificis. M.
ſolẽnitate celeſtia ſacramẽta:
cui⁹ ſuffragijs largiaris: vt qđ
tẽporaliter gerimus/eternis
gaudijs ꝯſequamur. P. De
ſimplici martyre. Cõpl. Re
fecti participatiõe mũeris ſa-
cri: q̃s dñe de⁹ noſter: vt cui⁹
exeqmur cultũ/ſentiam⁹ effe
ctũ. p. ¶ De ꝯfeſſorib⁹. Intr.

Acerdotes
tui dñe iduãt
iuſticiã:ꝛ ſcti
tui exultent:
ꝑpter dauid
ſeruũ tuũ nõ
auertas faciẽ
chꝛi tui. Ps.
Memẽto dñe dauid:ꝛ oĩs mãſue-

tudinis eius. Gloꝛia. Introit⁹.
SAcerdotes dei bñdicite do/mino: ſcti ꝛ humiles coꝛde laudate deū. ps. Benedicite oīa opa dñi dño: laudate ꝛ ſuperexalta/te eū in ſecula. Gloꝛia. Introit⁹.
SAcerdotes ei⁹ induāt ſalutare: ꝛ ſcti eius exultatiōe exultabūt. ps. Memēto dñe dauid: ꝛ oīs manſuetudinis eius. Gloꝛia.
STatuit ei dñs teſta/ Intro. mētū pacis/ ꝛ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternū. ps. Miſericoꝛdias dñi in eternum cantabo. Gloꝛia. ¶ De cōfeſſoꝛe ſimplici. Introit⁹.
IUſtus vt palma floꝛebit: ſi/cut cedrus libani multipli/cabitur: plātatus in domo dñi/ in atrijs domus dei noſtri. ps. Bo/nū eſt ꝯfiteri dño ꝛ pſallere nomi/ni tuo altiſſime. Gloꝛia. Introi.
OS iuſti meditabit̄ ſapientiā: ꝛ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in coꝛde ipſius. ps. Noli emulari in malignātib⁹: necq̃ zelaueris faciētes iniquitatē. Gloꝛia. ¶ De doctoꝛe. Intr.
IN medio eccleſie eius: ꝛ impl
ſpiritu ſapientie
lam gloꝛie ind
num eſt cōf
re nomi
O

DEus q nos ſctōꝝ ꝯfeſſoꝛū pariterq̃ pōtificum. N. ꝛ. N. glorioſis cōfeſſionibus circūdas ꝛ ꝓtegis: da nobis q̃s eoꝝ imitatiōe ꝑficere ꝛ interceſſiōe gaudere. Per.
Alia de eiſdem. Oratio.
ADiuua nos dñe q̃s tuoꝛū depꝛecatiōe ſctōꝝ: vt quoꝛū feſta gerimus ſentiamus auxilium. Per. ¶ De cōfeſſoꝛe et pōtifice maioꝛe. Oño.
OMnipotēs ſempiterne deus: qui es ſctōꝝ tuoꝛū ſplēdoꝛ mirabilis: quiq̃ hodie beatum. N. ꝯfeſſoꝛē tuū atq̃ pōtificē eterne beatitudinis gloꝛia ſublimaſti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ merita veneramur i terris: itercesſiōis ei⁹ auxilio apud tuaꝫ miſericoꝛdiā muniamur i celis. P. Alia de cōfeſſoꝛe et pōtifice. Oratio.
EXaudi q̃s dñe p̄ces noſtras/ quas in ſcti. N. cōfeſſoꝛis tui atq̃ pōtificis ſolēnitate deferimus: vt q tibi digne

habemus/eius q tibi placuit precibus adiuuemur. Per do minū. Si fuerit abbas. Oro.

I Nterceſſio nos q̄s dñe beati. N. abbatis cōmē det: vt qđ noſtris meritis nō valemus/ei⁹ patrocinio aſſe-quamur. P. Lctō libri ſapiē tie. Eccleſiaſtici. xliiij. et. xlv.

E Cce ſacerdos magnus/ q in diebus ſuis placuit deo: ꝛ inuētus eſt iuſtus: ꝛ in tēpore iracūdie/factus eſt re-cōciliatio. Non eſt inuentus ſimilis illi: q cōſeruaret legē excelſi. Ideo iure iurando/fe cit illū dñs creſcere in plebē ſuā. Benedictionē omniū gē tium dedit illi: ꝛ teſtamentū ſuū ꝯfirmauit ſup caput eius. Cognouit eū in benedictio-nib⁹ ſuis: ꝛ cōſeruauit illi mi-ſericordiā ſuā: ꝛ inuenit gra-tiā corā oculis dñi. Magnifi cauit eū in ꝯſpectu regū: ꝛ de-dit illi coronā glorie. Statuit illi teſtamentū eternū: ꝛ dedit mū: ꝛ i dieb⁹ ſuis corrobora-uit tēplū. Tēpli etiā altitudo ab ipſo fundata eſt: duplex edificatio/et excelſi parietes tēpli. In dieb⁹ ipſi⁹ emanaue rūt putei aquarū: ꝛ quaſi ma re adimpleti ſunt ſupra mo-dū. Qui curauit gentē ſuā: ꝛ liberauit illā a pditiōe. Qui p̄ualuit amplificare ciuitatē: q adeptus eſt gloriā in ꝯuer ſatione gentis: et ingreſſum domus et atrij amplificauit. Quaſi ſtella matutina in me dio nebule/ et q̄ſi luna plena in dieb⁹ ſuis lucet: ꝛ quaſi ſol refulgēs/ſic ille refulſit in tē plo dei. Quaſi arcus refulgēs inter nebulas glorie: ꝛ quaſi flos roſarū in diebus vernis. Quaſi lilia q̄ ſunt in tranſitu aque: ꝛ q̄ſi thus redolens in odorē ſuauitatis. Lctō libri ſapiētie. Eccleſiaſtici. xlv. ca.

D Ilectus deo ꝛ hoib⁹: cu-ius memoria in benedi ctione eſt. Similē illū fecit in gloria ſanctoꝝ: ꝛ magnifica-
...more inimicorū: ꝛ
...s mōſtra placa-
...t illū in cōſpe
...illū corā po
...illi gloriā
...ius
...m

ex omni carne. Audiuit eniꝫ
eū ⁊ vocē ipſius:⁊ induxit il-
lū in nube. Et dedit illi coꝛ ad
p̄cepta: ⁊ legem vite et diſci-
pline. Lectio libꝛi ſapientie.
Eccleſiaſtici.xxiiij. et.xlvij.c.

Dedit dn̄s cōfeſſionem
ſctō ſuo/⁊ excelſo i ver-
bo glīe. De oī coꝛde ſuo lau-
dauit dn̄m:⁊ dilexit deū q fe
cit illū. Et dedit illi ꝯtra ini-
micos potētiā:⁊ ſtare fecit cā
toꝛes ꝯtra altare:⁊ i ſono eo-
rū dulces fecit modos. Et de-
dit in celebꝛatiōib⁹ decus: et
oꝛnauit tēpoꝛa vſqꝫ ad ꝯſum
mationē vite. Chr̄s purgauit
peccata ipſius: ⁊ exaltauit in
eternū coꝛnu ipſi⁹. Sapiētia
laudabit aīam ſuaꝫ:⁊ in dn̄o
honoꝛificabit: ⁊ i medio po-
puli ſui gloꝛiabit. Et in eccle
ſijs altiſſimi aperiet os ſuū:⁊
in ꝯſpectu ꝟtutis illi⁹ gloꝛia-
bit. In medio populi exalta-
bitur:⁊ in plenitudine ſancta
admirabit. Et in multitudi-
ne electoꝝ habebit laudē: et
inter benedictos benedicet.
Lectio libꝛi ſapientie. Eccle-
ſiaſtici.xxiiij.et.xxv.ca.

Rigabo hoꝛtū plātatio-
num:⁊ inebꝛiabo partus mei
fruct⁹. Et ecce factus eſt mi-
hi trames abūdans:et fluui-
us appꝛopinquauit ad mare.
Quoniā doctrinā quaſi ante
lucanum illumino oībus: et
enarrabo illaꝫ vſqꝫ in lōgin-
quū. Penetrabo oēs inferio
res partes terre:⁊ īſpiciā oēs
doꝛmiētes:⁊ illuminabo oēs
ſperātes ī dn̄o. Adhuc doctri
nā quaſi ꝓphetiā effundā: et
relinquā illā querētib⁹ ſapiē-
tiā:⁊ nō deſinā in ꝓgenies il-
loꝝ: vſqꝫ in euū ſanctū. Vide-
te qm̄ nō ſolū mihi laboꝛaui:
ſed omnibus exqrentib⁹ veri-
tatē. In his placituꝫ eſt ſpiri-
tui meo/que ſunt ꝓbata coꝛā
deo ⁊ hoībus: concoꝛdia fra-
trū ⁊ amoꝛ ꝓximoꝝ. Lctō li-
bꝛi ſapiētie. Eccl'iaſtici.xxxix.

Sapientiam omniū anti-
quoꝝ exquiret ſapiēs/⁊
in pꝛophetis vacabit. Narra-
tionē viroꝝ nominatoꝝ con
ſeruabit: ⁊ in verſutias para-
bolarum ſimul introibit. Oc
culta pꝛouerbioꝝ exquiret:⁊
in abſconditis parabolarum
cōuerſabitur. In medio ma-
gnatoꝝ miniſtrabit:⁊ in ꝯſpe
ctu p̄ſidis apparebit: ⁊ in ter-
raꝫ alienarū gentiū tranſiet.
Bona enī ⁊ mala in oībus tē-
tabit. Lctō libꝛi Sapiētie.vj.

Qui cuſtodierint iuſtici-
am/iuſte iudicabunt:et

qui didicerint iuſta inueniēt quid reſpōdeāt. Cōcupiſcite ergo ſermones meos/ꝛ diligite illos:ꝛ habebitis diſciplinā. Clara eſt/ꝛ q̄ nūq̄ꝫ marceſcet ſapiētia:ꝛ facile videt̄ ab his q diligūt eā:ꝛ inuenit̄ ab his q querūt illā. Preoccupat q ſe cōcupiſcūt: vt illis ſe prior oſtēdat. Qui de luce vigilauerit ad illā/nō laborabit: aſſidentē eni illā foribus ſuis inueniet. Cogitare ergo de illa ſenſus eſt ꝯſūmatus:ꝛ q vigilauerit ꝓpter illā/cito ſecurus erit. Quoniā dignos ſe ipſa circuit querēs: et in vijs ſuis oſtēdet ſe illis hilariter: ꝛ in omni ꝓuidētia occurret illis. Initiū eni illi⁹ veriſſima eſt diſcipline ꝯcupiſcētia. Cura ergo diſciplie dilectio eſt: et dilectio cuſtodia legū illi⁹ eſt. Cuſtoditio aūt legū/cōſūmatio incorruptionis eſt:incorruptio aūt/facit eſſe ꝓximū deo. Cōcupiſcētia itaq̄ꝫ ſapiētie/deducit ad regnū ꝑpetuū. Lectio libri ſapiētie.vij.

Optaui ꝛ datus eſt mihi ſenſus:inuocaui/ꝛ venit in me ſpūs ſapiētie. Et ꝑpoſui illā regnis ꝛ ſedib⁹:ꝛ diuitias nihil eſſe dixi in cōparatione illius. Nō cōparaui illi lapidē ꝑcioſū: quoniā omne aurū in cōparatione illi⁹/arena eſt exigua:ꝛ tāq̄ꝫ lutū eſtimabit̄ argentū in ꝯſpectu illius. Super ſalutē ꝛ ſpeciē dilexi illā:et propoſui pro luce habere illā: quoniā inextinguibile eſt lumē illius. Venerūt autē mihi oīa bona pariter cum illa:ꝛ innumerabilis honeſtas ꝑ manus illius. Et letatus ſum in oībus/quoniā antecedebat me iſta ſapiētia: et ignorabā quoniā bonorū oīum mater eſt. Quā ſine fictiōe didici:ꝛ ſine inuidia cōmunico:ꝛ honeſtatē illius nō abſcōdo. Infinitus eniꝫ theſaurus eſt hoībus: quo q vſi ſunt/participes facti ſunt amicitie dei. Lectio ep̄le bti Pauli apoſtoli. Ad Hebreos.vij.

Fratres. Plures facti ſūt ſacerdotes ſm̄ legē: idcirco/ꝙ morte ꝓhiberētur ꝑmanere. Jeſus aūt eo ꝙ maneat ī eternū/ſempiternū habet ſacerdotiū. Unde ꝛ ſaluare ī ꝑpetuū pōt:accedēs ꝑ ſemetipſum ad deū:ſemꝑ viuēs ad iterpellādū ꝓ nobis. Talis eni decebat/vt nobis eſſet pōtifex:ſctūs/innocēs/impollutus/ſegregatus a pctōrib⁹/ꝛ excelſior celis factus. Qui

nõ habet quotidie neceſſitatem/quẽadmodũ ſacerdotes pꝛius ꝑ ſuis delictis hoſtias offerre:deinde ꝑ pplꝰo. Hoc enim fecit ſemel ſe offerẽdo/ dñs nr̃ ieſus xp̃s. Lctõ ep̃le bti pauli ap̃li. Ad Hebꝛ̃.xiij.

FRatres. Doctrinis varijs ⁊ ꝑegrinis/nolite abduci. Optimũ eſt eni gratia ſtabilire coꝛ/nõ eſcis:q̃ nõ ꝓfuerũt ambulantib⁹ in eis. Habemus altare/de quo edere non habẽt poteſtatẽ/niſi q taberna culo deſeruiũt. Quoꝝ eni aĩaliũ infert̃ ſanguis pꝛo pctõ in ſctã per põtificẽ:hoꝝ coꝛpoꝛa cremantur extra caſtra. Propter qd ⁊ ieſus vt ſctificaret ꝑ ſuũ ſanguinez populũ: extra poꝛtã paſſus eſt. Exeam⁹ igit̃ ad eũ extra caſtra/impꝛoperium ei⁹ poꝛtãtes. Nõ eni habemus hic manentẽ ciuitatẽ:ſed futurã inq̃rimus. Per ipſũ ergo offeramus hoſtiã laudis ſemꝑ deo/id eſt fructũ labioꝛum cõfitentiũ nomini eius. Beneficẽtie aũt et cõmunionis nolite obliuiſci. Talibus eni hoſtijs ꝓmeret̃ de⁹. Lctõ libꝛi ſapiẽtie. Eccl'iaſtici.xiiij.

BEatus vir q in ſapiẽtia moꝛabit̃: ⁊ q in iuſticia meditabit̃: ⁊ in ſenſu cogitabit circũſpectionem dei. Qui excogitat vias illius in coꝛde ſuo:⁊ in abſcõditis illi⁹ intelligẽs. Uadẽs poſt illã q̃ſi inueſtigatoꝛ:⁊ in vijs illius cõſiſtẽs. Qui reſpicit per feneſtras illi⁹:⁊ in ianuis illi⁹ audiẽs. Qui req̃eſcit iuxta domũ illi⁹:⁊ in parietib⁹ illi⁹ figẽs palũ. Statuet caſulã ſuã ad man⁹ illi⁹:⁊ req̃eſcẽt in caſula illi⁹ bona ꝑ euũ. Statuet filios ſuos ſub tegmine illi⁹: ⁊ ſub ramis illius moꝛabit̃. Proteget̃ ſub tegmine illius a feruoꝛe:⁊ ĩ gloꝛia ei⁹ req̃eſcet. Lctõ malachie ꝓph̃e.ij.

HEc dicit dñs. Scietis q̃a miſi ad vos mãdatum iſtud:vt eſſet pactũ meũ cum leui/dicit dñs exercituũ. Pactũ meũ fuit cũ eo vite ⁊ pacis:⁊ dedi ei timoꝛẽ/⁊ timuit me: ⁊ a facie nois mei pauebat. Lex veritatis fuit in oꝛe eius: et iniq̃tas nõ eſt inuẽta in labijs ei⁹. In pace ⁊ in eq̃tate ambulauit mecũ: ⁊ multos auertit ab iniquitate. Labia eni ſacerdotis cuſtodiũt ſciẽtiã:⁊ legẽ requirẽt ex oꝛe eius:q̃a angelus dñi exercituuz eſt. Grad. Sacerdotes eius induãt ſalutari: ⁊ ſcti ei⁹ exultatiõe exultabũt. ℣. Illuc ꝓducã

coꝛnu dauid: paraui lucernā chꝛiſto meo. Grad. Ecce ſacerdos magnus q in dieb⁹ ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuēt⁹ ſimilis illi q ꝯſeruaret legē excelſi. Grad. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſcd̄z ordinē melchiſedech. ℣. Dixit dn̄s domino meo ſede a dextris meis. Grad. Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſancto vnxi eū: manus eni mea auxiliabit ei: ⁊ bꝛachiū meū cōfoꝛtabit eū. ℣. Nihil ꝓficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniqtatis nō nocebit eum. De ſimplici confeſſoꝛe. Grad. Iuſtus vt palma floꝛebit ſicut cedrus libani multiplicabit in domo dn̄i. ℣. Ad annūciādū mane miſericoꝛdiā tuā: ⁊ veritatē tuā ꝑ noctē. Grad. Os iuſti meditabit ſapiētiā: ⁊ lingua ei⁹ loquet iudiciū. ℣. Lex dei eius in coꝛde ipſi⁹: ⁊ nō ſupplātabūt greſſus ei⁹. De pōtifice. All'a. ℣. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſcd̄m oꝛdinem melchiſedech. All'a. ℣. Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſācto meo vnxi euz. All'a. ℣. Ecce ſacerdos magnus q quaſi ſol refulgēs ſic refulſit in domo dei. Alleluia. ℣. Iſte eſt ſctūs homo qui placuit dn̄o deo in diebus ſuis: ⁊ in tēplo ceu ſol refulſit. All'a. ℣. Iuſtū ꝯduxit dn̄s ꝑ vias rectas: ⁊ oſtēdit illi regnū dei. All'a. ℣. Tu es ſacerdos i eternū ſcd̄z oꝛdinē melchiſedech. All'a. ℣. Hic eſt ſacerdos quem coꝛonauit dn̄s. All'a. ℣. Diſpoſui teſtamētū electis meis: iuraui dauid ſuo meo. All'a. ℣. Memēto dn̄e dauid: ⁊ oīs māſuetudinis eius. De ſimplici cōfeſſoꝛe. All'a. ℣. Dn̄e qnq̄ talenta tradidiſti mihi: ecce alia qnq̄ ſuplucratus ſuz. All'a. ℣. Amauit eū dn̄s: ⁊ oꝛnauit euz. ſtola gloꝛie induit eū. All'a. ℣. Iſte ſanct⁹ digne in memoꝛia vertit hoīum: q ad gaudiū trāſijt angeloꝝ. All'a. ℣. Iſte eſt qui ante deū magnas ꝟtutes opat⁹ eſt: ⁊ oīs terra doctrīa ei⁹ repleta eſt. Alleluia. ℣. Iuſt⁹ germīabit ſicut liliū: ⁊ floꝛebit in eternū ante dn̄m. Tract⁹ de plurib⁹ ꝯfeſſoꝛib⁹. Qui ſemināt in la. vt de martyrib⁹. 300. Tract⁹ de vno ꝯfeſſoꝛe. Btūs vir q timet dn̄z: i mādatis ei⁹ cupit nimis. ℣. Potēs i terra erit ſemē eius gn̄atio rectoꝝ bn̄dicet. ℣. Glīa ⁊ diuitie i domo ei⁹: ⁊ iuſticia ei⁹ māet i ſeculū ſcl̄i.

Proſa de ꝯfeſſoꝛe et pōtifice.

Ad laudes ſaluatoꝛis / vt mēs incitet hūilis. Sētiat hūc diē iuſta de cauſa celebrē. Gaudeat et ſeſe ſic pia vota pꝛomere. Hac die celoꝝū ſecreta petijt lux pōtificū. Iugiter i choꝛo ſctōꝝ

ſplendens vt ſidus aureum. Et gaudiū angelis factū eſt/ ex aduētu cōparis. Fuiſſe quē angelum dn̄i ɔſtat exercituum. Qui cuiqꝫ ſuā tritici dās mēſuram. Ad fidei caulas ɔgregās ouiculas: lupi ꝓuidit iſidias. Fidelis ⁊ prudēs credita diſtribuēs. Hic dedit ad mēſam dn̄i pecuniā: vt dignā faceret vſurā. Beat⁹ hic ſeru⁹/ quē cū venerit dn̄s ita iuenerit. Probatū in terra: ſuꝑ oīa ſtatuet illū i patria. Ad tāti patris gloꝛiā celebrandā cler⁹ ɔcinat laudē dignā: ⁊ populus letis reſpondeat vocib⁹. Dicam⁹ omnes cernui tāto patri. Iūgat ſe ſuo grex paſtoꝛi. ⁊ ꝓci bus fuſiſqꝫ lachꝛymis clamemus. Paſtoꝛ bone miſerere eccleſie: tuiſqꝫ ꝓcib⁹ refoue. Confer opē plebi tue: ꝓces attēde/ ⁊ pio iuuamine maculas dilue. In via nos adiuua: ⁊ colloca in patria: redde que ſperam⁹ bona. Amen. ¶ De confeſſoꝛe ſimplici. Proſa.

Dilectus deo ⁊ hoīb⁹/ ⁊ erit angelic⁹ aſpect⁹ eius. Verbū vite lingua eius: ⁊ ꝗ dilexit eā beat⁹. Labia ei⁹ myrrha ꝓbatiſſima: guttur ei⁹ dulcia rutilās aromata. In circuitu dentiū ei⁹ foꝛtitudo: ibi erit ſapientia cū ɔſilio. Coꝛp⁹ illi⁹ quaſi ſcutū ſculptile/ oꝛnatū gēmis vndiqꝫ. Via illius ꝗſi via ſimplicis/ liberatoꝛ in anguſtijs. Quis inuenit faciē ei⁹: ⁊ ipſe de⁹ foꝛtis potēs ⁊ ɔſiliarius. Et in fide ⁊ lenitate/ ſanctū fecit illuꝫ dn̄s de⁹ oīpotēs. Oꝛa ſācte ɔfeſſoꝛ dei: ne dānemur cū ipijs in die iudicij. Qui tenuerit v̓ba ſapiētie/ habebit ſpē vite ſēpiterne. Amē.

¶ De quolibet ſctō. Proſa.

Superne matris gaudia repſentat eccleſia. Dū feſta colit annua: ſuſpirat ad ꝑpetua. In hac valle miſerie: mater ſuccurrat filie. Hic celeſtes excubie nobiſcū ſtēt in acie. Mūdus/ caro/ demonia: diuerſa mouēt ꝑlia. Incurſu tot phātaſmatū turbat̄ coꝛdis ſabbatū. Dies feſtos cognatio ſimul hec habet odio. Certatqꝫ pari federe pacē de terra tollere. Confuſa ſunt hic oīa: ſpes/ met⁹/ meroꝛ/ gaudiū. Vix hoꝛa vel dimidia fit i celo ſilētiū. Quā felix illa ciuitas: in q̄ iugis ſolēnitas. Et q̄ꝫ iocunda curia: q̄ cure pꝛoꝛſus neſcia. Nec languoꝛ hic nec ſeniū: nec fraus/ nec terroꝛ hoſtiū. ſed vna vox letātiū: ⁊ vnus ardoꝛ coꝛdiū. Illic ciues angelici ſub hierarchia triplici: trine gaudēt ⁊ ſimplici ſe monarchie ſubijci. Mirantur nec deficiunt in illum: quem ꝓſpiciūt. fruuntur nec faſtidiunt: quo frui magis ſitiunt. Illic patres diſpoſiti pꝛo qualitate meriti: ſemota iam caligine

lumē videt in lumine. Hic ſan-
ctus cui⁹ hodie recenſent ſolēnia.
Nunc reuelata facie regē cernit
in gloria. Illic regina virginū
trāſcēdēs culmē ordinū. Excu-
ſet apud dn̄m noſtroꝝ lapſus cri-
minū. Nos ad eādē gloriā ꝑ ip-
ſius ſuffragia: Poſt p̄ſentē miſe-
riam chr̄i perducat gratia. Amen.

In illo tē- S. marcū. xiij
pore. Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Uidete/vigilate ⁊
orate: neſcitis enī quādo tēp⁹
ſit. Sicut homo q peregre ꝓ-
fect⁹/reliqt domū ſuā: ⁊ dedit
ſeruis ſuis poteſtatē cuiuſqꝫ
opis: ⁊ ianitori p̄cepit vt vigi
let. Uigilate ergo: neſcitis enī
quando dn̄s domus veniat:
ſero/an media nocte/an galli
cantu/an mane/ne cū venerit
repēte/inueniat vos dormiē
tes. Qđ aūt vobis dico/oīb⁹
dico: vigilate. S. matth. xxiiij

In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Uigilate
qa neſcitis qua hora dn̄s ve-
ſter vēturus ſit. Illud aūt ſci-
tote: quoniā ſi ſciret paterfa-
milias qua hora fur vēturus
eſſet: vigilaret vtiqꝫ/⁊ non ſi-
neret ꝑfodi domū ſuā. Ideo
⁊ vos eſtote parati: qa qua ho-
ra nō putatis/filius hoīs vē-
turus eſt. Quiſputas eſt fide-
lis ſeruus ⁊ prudēs: quē cō-
ſtituit dn̄s ſupra familiā ſuā/
vt det illis cibū in tpe? Bea-
tus ille ſeruus/quē cū vene-
rit dn̄s ei⁹/inuenerit ſic faciē
tē. Amē dico vobis: quoniā
ſuper oīa bona ſua conſtituet
eum. Scdm Mattheū. xxv.

In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabolā
hāc. Homo qdā peregre ꝓfi
ciſcēs/vocauit ſeruos ſuos: et
tradidit illis bona ſua. Et vni
dđit qnqꝫ talēta: alij aūt duo/
alij ꝟo vnū: vnicuiqꝫ ſm ꝓ-
priā ꝟtutē: et ꝓfect⁹ eſt ſtatī.
Abijt aūt q qnqꝫ talēta acce-
perat/⁊ operat⁹ eſt ī eis: ⁊ lu-
crat⁹ eſt alia qnqꝫ. Similr ⁊ q
duo accepat/lucratus eſt alia
duo. Qui aūt vnum accepat/
abiēs fodit ī terrā: ⁊ abſcōdit
pecuniā dn̄i ſui. Poſt multū
ꝟo tēporis/venit dn̄s ſeruoꝝ
illoꝝ/⁊ poſuit rationē cū eis.
Et accedēs q qnqꝫ talēta acce
perat/obtulit alia qnqꝫ talēta/
dicēs. Dn̄e/qnqꝫ talēta tradi-
diſti mihi: ecce alia qnqꝫ ſup-
lucratus ſū. Ait illi dn̄s ei⁹.
Euge ſerue bone ⁊ fidelis/qa
ſup pauca fuiſti fidelis/ſuper
multa te ꝯſtituā: ītra in gau-
dium dn̄i tui. Acceſſit aūt ⁊ q
duo talenta acceperat/et ait.

Dn̄e/duo talēta tradidiſti mi
hi:ecce alia duo ſuplucratus
ſuꝫ. Ait illi dn̄s ei⁹. Euge ſer/
ue bone ⁊ fidelis:qa ſup pau
ca fuiſti fidelis : ſup multa te
cōſtituā : intra in gaudiū dn̄i
tui. Secundū Lucā. xj.
In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Nemo accē/
dit lucernā/⁊ ī abſcōdito po/
nit / neqꝫ ſub modio : ſed ſu/
pra cādelabrū: vt q̄ ingrediū
tur/lumen videant. Lucerna
corporis tui/eſt oculus tu⁹. Si
ocul⁹ tu⁹ fuerit ſimplex / totū
corpus tuū lucidū erit. Si aūt
nequā fuerit/etiā corpus tuū
tenebroſum erit. Uide ergo/
ne lumē qd̄ in te eſt / tenebre
ſint. Si ergo corpus tuū totū
lucidū fuerit/ nō habens ali/
quā partē tenebrarū/erit luci
dū totū:⁊ ſicut lucerna fulgo
ris illumiābit te. S. Lucā. xix.
In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Homo
qdā nobilis abijt in regionē
lōginquā:accipere ſibi regnū
⁊ reuerti. Uocatis aūt decē ſer
uis ſuis/dedit eis decē mnas:
⁊ ait ad illos. Negociamini
dū venio. Ciues aūt ei⁹ ōde/
rant eū:⁊ miſerūt legationeꝫ
poſt illū dicētes. Nolumus
hūc regnare ſup nos. Et fa/
ctū eſt vt rediret accepto re/
gno:iuſſit vocari ſeruos/ qb⁹
dedit pecuniā: vt ſciret quātū
qſqꝫ negociatus eſſet. Uenit
aūt primus /dicēs. Dn̄e/mna
tua decē mnas acquiſiuit. Et
ait illi. Euge bone ſerue:qa ī
modico fuiſti fidelis:eris po/
teſtatē habēs ſupra decē ciui
tates. Et alter venit/dicens.
Domine/ mna tua fecit qnqꝫ
mnas. Et huic ait. Et tu eſto
ſup qnqꝫ ciuitates. Et alter ve/
nit/dicēs. Dn̄e/ecce mna tua/
quā habui repoſitā ī ſudario.
Timui enī te/qa homo auſte
rus es:tollis qd̄ nō poſuiſti:⁊
metis qd̄ nō ſeminaſti. Dicit
ei. De ore tuo te iudico ſerue
nequā. Sciebas ꝙ ego homo
auſterus ſuꝫ/ tollēs qd̄ nō po
ſui: ⁊ metens qd̄ nō ſemina/
ui. Et quare nō dediſti pecu/
niam meā ad menſam:⁊ ego
veniēs cū vſuris/vtiqꝫ exegiſ/
ſem illā: Et aſtātib⁹ dixit. Au/
ferte ab illo mnam:⁊ date il/
li q̄ decē mnas habet. Et dixe
rūt ei. Dn̄e/habet decē mnas.
Dico aūt vobis:qa hoī habē
ti dabitur/⁊ abūdab [illegible]
aūt q̄ nō habet/⁊ qd̄ h[illegible]
feret ab eo. Sc̄dꝫ [illegible]
In illo tp̄e. D[illegible]
diſcipulis ſuis. [illegible]

eſt camelũ per foꝛamen acus tráſire/q̃ꝫ diuité intrare in re/ gnũ dei. Qui magis admira banť / dicétes ad ſemetipſos. Et qs poteſt ſalu⁹ fieri: Et in/ tués illos ieſus/ait. Apud ho mines impoſſibile eſt: ſed nõ apud deũ. Oía eni poſſibilia ſunt apud deũ. Et cepit ei pe/ tr⁹ dicere. Ecce nos dimiſim⁹ oía/ꝛ ſecuti ſumus te. Reſpõ/ dés ieſus/ait. Amé dico vob. Nemo eſt qui reliq̃rit domũ/ aut fratres/aut ſoꝛoꝛes/aut pa trem/aut matré/aut filios/ aut agros ꝓpter me/ꝛ ꝓpter euá/ geliũ: q nõ accipiat céties tm̃ nũc in tpe hoc: domos/ꝛ fra/ tres/ꝛ ſoꝛoꝛes/ꝛ matres/ ꝛ fili/ os/ꝛ agros cũ ꝑſecutiõib⁹: et in ſeculo futuro vitá eterná. Multi aũt erũt pꝛimi/ nouiſ/ ſimi: ꝛ nouiſſimi pꝛimi. Scdꝫ lucá. xij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lũbi veſtri p̃cincti: ꝛ lu/ cerne ardétes in manib⁹ ve/ ſtris. Et vos ſimiles hoíb⁹ ex/ pectátib⁹ dñm ſuũ/quádo re uertať a nuptijs: vt cũ vene/ rit ꝛ pulſauerit / ꝯfeſtim ape/ riát ei. Beati ſerui illi: quos ĩ venerit dñs/ inuenerit vi/ ls ... Amen dico vobis: q ... et ſe: ꝛ faciet illos diſcũ bere: ꝛ tráſiens miniſtrabit il lis. Et ſi venerit in ſcda vigi/ lia: ꝛ ſi in tertia vigilia vene/ rit: ꝛ ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc aũt ſcitote: qm̃ ſi ſciret paterfamilias/qua ho ra fur veniret/vigilaret vtiqꝫ: ꝛ nõ ſineret ꝑfodi domũ ſuá. Ideo ꝛ vos eſtote parati: qa qua hoꝛa nõ putatis filius ho minis veniet. S. Matthęũ. v.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre. Qd ſi ſal euanuerit/ in quo ſalieť: Ad nihilũ va/ let vltra/niſi vt mittať foꝛas: ꝛ conculceť ab hoíbus. Vos eſtis lux mũdi. Nõ poteſt ci/ uitas abſcõdi ſupꝛa montem poſita: neqꝫ accédũt lucerná/ ꝛ ponũt eá ſub modio: ſed ſu per candelabꝛũ / vt luceat oí/ bus/q in domo ſũt. Sic luceat lux veſtra coꝛá hoíbus: vt vi/ deát opa veſtra bona: ꝛ gloꝛi ficét patré veſtrũ/q ĩ celis eſt. Nolite putare/ qm̃ veni ſol/ uere legeꝫ aut ꝓphetas. Nõ eni veni ſoluere / ſed adiple/ re. Amé qppe dico vobis: do nec tráſeat celum ꝛ terra/iota vnũ aut vnus apex nõ p̃teri/ bit a lege/donec oía fiát. Qui ergo ſoluerit vnũ de mádatis iſtis minimis/ et docuerit ſic hoíes:

hoīes: minim⁹ vocabit̄ in re-
gno celoꝝ. Qui aūt fecerit ꝛ
docuerit: hic magnus voca-
bitur in regno celoꝝ. Offer.
Inueni dauid ſeruū meū: oleo
ſctō vnxi eū: manus enim mea au
xiliabit̄ ei: ꝛ bꝛachiū meū cōfoꝛta
bit eum. Offer. Ueritas mea ꝛ
miſericoꝛdia mea cū ipſo: ꝛ in no
mine meo exaltabitur coꝛnu eius.
Offer. Iuſtus vt palma floꝛe
bit: ſicut cedrus que in libano eſt
multiplicabit̄. Offer. de ſimpli
ci ꝯfeſſoꝛe. Deſideriū aīe eius
tribuiſti ei dn̄e: ꝛ volūtate labioꝛū
eius nō fraudaſti eū: poſuiſti in ca
pite ei⁹ coꝛonā de lapide p̄cioſo.
Secr. de pluribus cōfeſſori
bus. Munera plebis tue q̄s
dn̄e / ſctōꝝ tuoꝛū tibi fiāt gra
ta ſuffragijs: et pro quoꝝ cō
memoꝛatiōe tuo noī offerū
tur: ipſoꝝ digna efficiātur et
meritis. Per. Alia de eiſdē.
Hoſtias tibi dn̄e ꝓ ſanctoꝝ
tuoꝝ cōmemoꝛatiōe ſuppli
citer deferim⁹: humiliter de
p̄cātes: vt indulgētiā nobis
cōferāt pariter ꝛ ſalutē. Per.
Secr. de cōfeſſoꝛe pontifice.
Pꝛopitiare dn̄e ſupplicatio
nibus noſtris: ꝛ interueniēte
ꝓ nobis btō. N. ꝯfeſſoꝛe tuo
atq̧ pōtifice / his ſacramentis
celeſtib⁹ ſeruiētes / ab oī cul
pa nos liberos eſſe ꝯcede: vt
purificāte nos gratia tua: eiſ
dē q̄b⁹ famulamur myſterijs
emūdemur. P. Alia. Sancti
N. ꝯfeſſoꝛis tui atq̧ pōtificis
q̄s dn̄e annua ſolēnitas pie
tati tue nos reddat acceptos:
vt ꝑ hec pie placatiōis officia:
et illū btā retributio comite
tur: et nobis gratie tue dona
cōciliet. Per. Secr. de cōfeſſo
re nō pōtifice. Interceſſio
q̄s dn̄e btī. N. ꝯfeſſoꝛis tui
munera noſtra cōmēdet: noſ
q̧ eius veneratio ſctā maieſta
ti tue reddat acceptos. Per.
Si fuerit abbas. Sacris al
taribus dn̄e hoſtias ſuppoſi
tas ſanct⁹. N. abbas / q̄s in ſa
lutē nobis ꝓuenire depoſcat.
Per. Cōio. Beat⁹ ſeruus quē
cū venerit dn̄s / inuenerit vigilātē:
amē dico vobis ſup oīa bona ſua
ꝯſtituet eū. Cōio. Dn̄e q̄nq̧ ta
lēta tradidiſti mihi: ecce alia q̄nq̧
ſuplucratus ſum: euge ſerue fide
lis / q̄a i pauca fuiſti fidelis: ſupꝛa
multa te cōſtituā: intra in gaudiū
dn̄i tui. Cōio. Fidelis ſeru⁹ et
pꝛudēs / quē ꝯſtituit dn̄s ſup fami
liā ſuā: vt det illis in tēpoꝛe tritici
mēſuram. Cōio. Semel iuraui
in ſctō meo / ſemē ei⁹ in eternū
nebit: et ſedes eius ſicut ſol i
ſpectu meo: ꝛ ſicut luna pe

in eternum/⁊ teſtis in celo fidelis.
Cōio. Amē dico vobis/ꝙ vos
qui reliqſtis oīa/⁊ ſecuti eſtis me:
centuplū accipietis:⁊ vitā eternā
poſſidebitis. De pluribꝰ cōfeſ-
ſoribꝰ. Cōpl. Natalicijs ſctō-
rū tuoꝝ ⁊ ſacramenti tui dn̄e
munere vegetati/q̄s:vt bo
nis qbus ꝑ gratiā tuā nūc fo-
uemur/ꝑfruamur eternis. P.
Alia de eiſdē. Corporis ſacri
et ſanguinis ꝓcioſi repleti li-
bamine/q̄s dn̄e deus noſter:
vt qđ pia deuotiōe gerimus/
certa redēptione capiamus.
P. Cōpl. de ꝯfeſſore ⁊ pōti-
fice. Sancti tui dn̄e cōfeſſo-
ris atq̄ pōtificis. M. tribue no
bis ſupplicatiōe refoueri: vt
cuius depoſitionē annuo cele
bramus obſeqo/eius apud te
īterceſſionibꝰ ⁊ meritis emū-
demur. P. Alia. Deus fide
liū remunerator aīarū: p̄ſta
q̄s:vt btī. M. cōfeſſoris tui
atq̄ pōtificis/cuiꝰ venerandā
celebramꝰ feſtiuitatē/precibꝰ
eius indulgentiā cōſeq̄mur.
Per. Cōpl. de ꝯfeſſore nō pō
tifice. Q̄s oīpotēs deus: vt
q celeſtia alimēta ꝑcepimus:
intercedente beato. M. cōfeſ-
ſore tuo/per hec contra om-
nia aduerſa muniamur. Per
...rit abbas. Cōpl.

Protegat nos dn̄e cū tui ꝑ-
ceptiōe ſacramēti btūs. M. ab
bas pro nobis intercedēdo:
vt cōuerſationis eius experia
mur inſignia. Per. ¶ De vir
ginibus ⁊ electis. Introitus.

Gaudeamus
omnes i dn̄o
diē feſtū cele
brātes in ho-
nore. M. virgi
nis: de cuius
paſſiōe Uel.
ſolēnitate ga-
udent angeli ⁊ collaudāt filiū dei.
Ps. Eructauit cor meū verbū bo-
nū: dico ego opa mea regi. Glia.
Dilexiſti iuſticiam ⁊ Intr.
odiſti iniqtatē:ꝓpterea vn-
xit te deus deus tuus oleo leticie/
pre conſortibus tuis. Ps. Eructa
uit cor meū verbum bonum: dico
ego opera mea regi. Glia. Intr.
Loquebar de teſtimonijs tu-
is in cōſpectu regū ⁊ nō cō
fundebar:⁊ meditabar in manda-
tis tuis que dilexi nimis. Ps. Bea
ti immaculati in via: qui ambulāt
in lege domini. Gloria. Introi.
Me expectauerūt peccatores
vt perderēt me: teſtimonia
tua dn̄e intellexi:oīs conſūmatio-
nis vidi finē: latū mandatū tuū ni
mis. Ps. Beati imaculati in via:q
ambulāt in lege dn̄i. Glia. Intr.

V Vltum tuū deprecabuntur oēs diuites plebis:adducē tur regi virgines poſt eā proxime ei⁹:adducent tibi i leticia ꝛ exulta tiōe. ℣s. Eructauit cor meū ṽbuʒ bonū:dico ego opa mea regi. Gli. C Ognoui domine qꝫ Intr. equitas iudicia tua:ꝛ in veritate tua humiliaſti me.confige timore tuo carnes meas:a mādatis tuis non me repellas. ℣s. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Gloria. De virgine ꝛ martyre. Oratio.

O Mnipotēs ſempiterne deus/q infirma mūdi eligis/vt fortia queqꝫ cōfundas:cōcede ꝓpitius: vt q beate. N. virginis ꝛ martyris tue ſolēnia colimus/eius apud te patrocinia ſentiamus. Per. De virgine nō martyre. Oratio.

D Eus q nos hodie beate. N. virginis tue annua ſolēnitate letificas:da vt quā veneramur officio/etiaʒ pie cōuerſationis ſequamur exemplo. Per dñm. De pluribꝰ virginibꝰ. Oratio.

D Eus q nos in tātis periculis ꝯſtitutos ꝓ humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere:da nobis ꝑ merita ſanctarꝫ virginū tuarū. N. et. N. ſalutem mentis ꝛ corporis:vt ea que ꝑ pctīs noſtris patimur/te adiuuante vincamus. Per dñʒ. De electa. Oratio.

O Mp̄s ſempiterne deus/q nos annua btē. N. ſolēnitate letificas: cōcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ gaudem⁹ meritis/accēdamur exemplis. Per. De martyre non virgine. Oro.

D Eus q inter cetera potētie tue miracula/etiaʒ in ſexu fragili victoriā martyrij cōtuliſti:ꝯcede ꝓpiti⁹:vt q beate. N. martyris tue natalicia colimus/per eius ad te exempla gradiamur. P dn. ¶ De vna virgine martyre. Lectio libri Sapientie. Eccleſiaſtici. lj. ca.

C Onfitebor tibi dñe rex: ꝛ collaudabo te deū ſaluatorē meū. Cōfitebor nomini tuo/quoniā adiutor ꝛ ꝓtector factꝰ es mihi: et liberaſti corpꝰ meuʒ a ꝑditiōe. A laqo lingue iniq̄/ꝛ a labijs operantiū mēdaciū:ꝛ i cōſpectu ꝓſequētiū factꝰ es mihi adiutor. Et liberaſti me ſcd̄ʒ multitudineʒ miſericordie noīs tui/a rugiētibꝰ p̃paratis ad eſcā: de manibꝰ querētiū aīaʒ meā/et de multis tribulatiōibꝰ que circūdederūt me. A preſſura flamme q̄ circūdedit me:ꝛ in medio ignis non ſuʒ eſtuata.

De altitudine vētris inferi/ ⁊ a lingua coinqnata/ ⁊ a verbo mendacij. A rege iniquo/ ⁊ a lingua iniuſta liberaſti me. Laudabit vſqꝫ ad morte aīa mea dn̄m: ⁊ vita mea appropinquās erat in īferno deorſū. Circūdederūt me vndiqꝫ: ⁊ nō erat q adiuuaret. Reſpiciēs erā ad adiutoriū hoīum/ ⁊ nō erat. Memorata ſuꝫ miſericordie tue dn̄e: ⁊ coopationis tue q̄ a ſeculo ſunt: qm̄ eruis ſuſtinētes te dn̄e: ⁊ liberas eos de manu odientium/ dn̄e deus noſter. Lctō libri ſapiētie. Eccl'iaſti. vltimo.

Domine de⁹ meus exaltaſti ſuper terrā habitationē meā: ⁊ ꝓ morte defluēti deprecata ſū. Inuocaui dn̄m patrē dn̄i mei: vt nō derelinq̄t me ī die tribulatiōis mee/ ⁊ in tpe ſupboꝝ ſine adiutorio. Laudabo nomē tuū aſſidue: ⁊ collaudabo illud ī ꝯfeſſiōe: ⁊ exaudita eſt oratio mea. Liberaſti me de perditiōe: ⁊ eripuiſti me de tpe iniquo. Propterea ꝯfitebor ⁊ laudē dicā tibi: ⁊ benedicā noī tuo/ dn̄e deus noſter. Lctō libri Sapiētie. viij.

Sapientia vincit maliciā: attingit a fine vſqꝫ ad finē fortiter/ ⁊ diſponit oīa ſuauiter. Hāc amaui/ ⁊ exq̄ſiui eā a iuuētute mea: ⁊ q̄ſiui ſpōſaꝫ mihi eaꝫ aſſumere: ⁊ amator fact⁹ ſū forme illi⁹. Generoſitatē illi⁹ glorificat ꝯtuberniū habēs dei: ſed ⁊ oīum dn̄s dilexit illā. Doctrix eſt eni diſcipline dei: ⁊ electrix operū illius. Lctō libri ſapiētie. Eccleſiaſti. xxiiij.

Sapiētia laudabit animā ſuā/ ⁊ ī dn̄o honorabit̄: ⁊ ī medio populi ſui gloriabit̄. In eccleſijs altiſſimi apiet os ſuū: ⁊ in ꝯſpectu virtutis illi⁹ gloriabit̄. In medio populi ſui exaltabit̄: ⁊ in plenitudine ſctā admirabit̄. In multitudine electoꝝ habebit laudē: ⁊ īter bn̄dictos benedicet̄/ dicēs. Ego ex ore altiſſimi ꝓdiui/ primogenita ante oēm creaturā. Ego q̄ſi libanus nō inciſus/ vaporaui habitationē meaꝫ. Et q̄ſi balſamū nō mixtū odor me⁹. Ego q̄ſi terebinthus extendi ramos meos: ⁊ rami mei honoris et gratie. Lctō ep'le btī Pauli apl'i. Ad Corinth. ij. ca. x. ⁊. xj.

Fratres. Qui gloriat̄/ in dn̄o gloriēt. Nō eniꝫ q ſeipſū ꝯmēdat/ ille ꝓbat⁹ eſt: ſed quē deus cōmendat. Utinā ſuſtineretis modicū quid inſipiētie mee: ſed et ſuppor-

tate me. Emuloꝛ eñi vos dei emulatióe. Deſpódi eñi vos vni viro / virginẽ caſtá exhibere chꝛo. ¶ De plurib⁹ virginibus. Lctõ epl̄e bti Pauli apl̄i. Ad Coꝛinth. j. ca. vij.

Fratres. De virginibus preceptũ dñi nõ habeo: cõſiliũ aũt do / táq̃ miſericoꝛdiá cõſecutus a deo: vt ſim fidelis. Exiſtimo eñi / hoc bonũ eſſe ꝓpter inſtãtẽ neceſſitatẽ: qm̃ bonũ eſt homini ſic eſſe. Alligatus es vxoꝛi / noli querere ſolutionẽ. Solut⁹ es ab vxoꝛe / noli q̃rere vxoꝛem. Si aũt acceperis vxoꝛẽ / nõ peccaſti: ꝛ ſi nupſerit virgo / nõ peccauit. Tribulationẽ tamẽ carnis habebũt huiuſmodi. Ego autẽ vobis parco. Hoc itaq̃ dico fratres: tẽpus bꝛeue eſt. Reliquũ eſt: vt ꝛ qui habent vxoꝛes / táq̃ nõ habẽtes ſint. Et qui flent: tanq̃ nõ flẽtes. Et qui gaudẽt / tanq̃ nõ gaudẽtes: ꝛ q emũt / táq̃ nõ poſſidẽtes. Et q vtunt̃ hoc mũdo / táq̃ nõ vtant̃. Preterit enim figura huius mũdi. Uolo autẽ vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxoꝛe eſt / ſolicitus eſt que dñi ſunt / quõ placeat deo. Qui aũt cũ vxoꝛe eſt: ſolicit⁹ eſt q̃ ſũt hui⁹ mũdi / quõ placeat vxoꝛi / ꝛ diuiſus eſt. Et mulier innupta ꝛ virgo / cogitat q̃ dñi ſunt: vt ſit ſctá coꝛpe ꝛ ſpũ. In chꝛo ieſu dño nr̃o. De vidua ſiue electa. Lctõ libri ſapie. Prouerbioꝝ. xxxj.

Mulierẽ foꝛtẽ qs inueniet: Procul / ꝛ de vltimis finibus p̃ciũ ei⁹. Cõfidit in ea coꝛ viri ſui: ꝛ ſpolijs nõ indigebit. Reddet ei bonũ et nõ malũ / oĩbus diebus vite ſue. Queſiuit laná et linũ: ꝛ operata eſt cõſilio manuũ ſuarũ. Facta eſt quaſi nauis inſtitoris / de lõge poꝛtás panẽ ſuũ. Et de nocte ſurrexit / deditq̃ pꝛedá domeſticis ſuis / ꝛ cibaria ancillis ſuis. Cõſiderauit agrũ / ꝛ emit eũ: de fructu manuũ ſuarũ plãtauit vineá. Accinxit foꝛtitudĩe lũbos ſuos: ꝛ roboꝛauit bꝛachiũ ſuũ. Guſtauit ꝛ vidit quoniam bona eſt negociatio eius: nõ extinguetur in nocte lucerna illius. Manũ ſuaꝫ miſit ad foꝛtia: ꝛ digiti eius apꝑhẽderũt fuſum. Manũ ſuá apuit inopi: et palmas ſuas extẽdit ad pauperẽ. Nõ timebit domui ſue a frigoꝛib⁹ niuis: oẽs eñi domeſtici ei⁹ veſtiti ſunt duplicib⁹. Stragulatá veſtẽ fecit ſibi: byſſus et purpura in-

dumētū ei⁹. Nobilis i portis vir ei⁹: quādo ſederit cū ſenatorib⁹ terre. Sindonē fecit et vēdidit: ꝛ cīgulū tradidit chananeo. Fortitudo ꝛ decor īdumentū ei⁹: ꝛ ridebit ī die nouiſſimo. Os ſuū aperit ſapiētie: ꝛ lex clementie in lingua ei⁹. Cōſiderauit ſemitas domus ſue: ꝛ panē ocioſa nō comedit. Surrexerūt filij ei⁹/et beatiſſimā pdicauerūt: vir ei⁹ ꝛ laudauit eā. Multe filie cōgregauerūt diuitias/tu ſupgreſſa es vniuerſas. Fallax gratia et vana eſt pulchritudo: mulier timēs deū ipſa laudabit. Date ei de fructu manuū ſuarū: ꝛ laudēt eā in portis opera ei⁹. Grad. Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo: deus in medio ei⁹ non cōmouebit. ℣. Fluminis ipet⁹ letificat ciuitatē dei: ſāctificauit tabernaculū ſuū altiſſimus. Grad. Dilexiſti iuſticiā et odiſti iniqtatez. ℣. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie. Grad. Specie tua ꝛ pulchritudie tua: intēde pſpere pcede et regna. ℣. Propter veritatē ꝛ māſuetudinez ꝛ iuſticiā: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Grad. Propter veritatē ꝛ manſuetudinē ꝛ iuſticiā: ꝛ dducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ꝛ vide/et iclina aurē tuā: qa cōcupiuit rex ſpeciē tuam. Grad. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: ppterea bn̄dixit te de⁹ i eternū. ℣. Propter vitatē ꝛ māſuetudinē ꝛ iuſticiā: ꝛ dducet te mirabiliter dextera tua. Grad. Audi filia ꝛ vide/ꝛ iclina aurē tuā: qa cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudie tua: ītēde pſpe pcede ꝛ regna. Grad. Concupiuit rex decorē tuū: qm̄ ipſe eſt dn̄s de⁹ tu⁹. ℣. Audi filia ꝛ vide/ꝛ iclina aurē tuā. Alla. ℣. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: ppterea bn̄dixit te de⁹ in eternū. Alla. ℣. Specie tua et pulchritudie tua: intēde pſpere pcede ꝛ regna. Alla. ℣. Egregia ſpōſa chr̄i implora p nobis dn̄m ieſum chr̄m. Alla. ℣. Oīs gl'ia ei⁹ filie regis ab intus in fimbrijs aureis. Alla. ℣. Emulor eni vos dei emulatiōe: deſpōdi vos vni viro vginē caſtā exhibere chr̄o. Alla. ℣. Adducent regi vgines poſt eā: pxime ei⁹ offerent tibi in leticia. Alla. ℣. Loquebar dn̄e de teſtimonijs tuis in cōſpectu regum et nō ꝯfundebar. Alla. ℣. Quinqꝫ prudētes vgīes acceperūt oleū i vaſis ſuis cū lāpadib⁹: media aūt nocte clamor fact⁹ eſt/ecce ſpōſus venit/exite obuiaz xp̄o dn̄o. Alla. ℣. Hec eſt vgo ſapiēs/ꝛ vna de nūero prudentū. Alla. ℣. O q̄ pulchra eſt caſta

generatio cū claritate. Alleluia. ℣. Mel ꝛ lac ex eius oꝛe ſuſcepi: ꝛ ſanguis eius oꝛnauit genas meas. ¶ De electa. Alleluia. ℣. Inuenta vna pꝛecioſa margarita dedit omnia ſua negociatoꝛi ꝛ cōparauit eā. Tractus de pluribus virginibus ꝛ de vna virgine martyre. Qui ſeminát i la. vtš. de martyribus fol. 300. Alter tractus de virgine nō martyre ꝛ de electa. Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina aurē tuā: quia cōcupiuit rex ſpeciem tuā. ℣. Vultū tuū depꝛecabunt oēs diuites plebis: filie regū in honoꝛe tuo. ℣. Adducent regi virgines poſt eā pꝛoxime eius offerent tibi. ℣. Adducent in leticia ꝛ exultatione: adducent in tēplum regis. Pꝛoſa de vna virgine vel de pluribus.

Exultent filie ſiō in rege ſuo: neſcientes thoꝛū delicti crimine ſoꝛdidatuꝫ. Quarū chꝛiſte ſpōſus virginū: virginis es filius. Cuius gratia/mira opera in ſanctis tuis ſunt edita. Ut das cernere hac in virgine: cuius hec feſta ſunt hodie. Que fragili ſexu femineo: viriliter carnis iure domito. Angelicā hic vitam duxerat in carne: dū pꝛeter carnem vixerat. Hoc miratur ſerpēs antiquus: calcaneum eius obſeruabat callidus. Qui nocere dū machinatur: ſub pedibus femine caput eius terit. Inſidias hoſtis hāc chꝛe docuiſti vginē vincere in pꝛima cōgreſſiōe. Dum nō cōſentiret ſed illi reſiſteret: vincere q ſolet tētatos/ſi nō repugnēt. Quē hec vgo reſiſtēs/a ſe fecit fugere. Quo fugato: appꝛopinquauit tibi dn̄e. Nunc inter virgines adducta/poſt eā que mater eſt itacta: virginuꝫ virginis marie digna eſt pediſſequa. Te agnū ſine macula iā ſequit ſtola candida filiū virginis: quocūqꝫ virginū flos ierit. Cuius interceſſione tu nos tuere. Amē. ¶ Pꝛoſa que de qualibet ſancta poteſt dici.

Hec ſancta cuius hodie celebrātur ſolēnia. Iam reuelata facie regē cernit i gloꝛia. Illic regina virginū trāſcendēs culmē oꝛdinū: Excuſet apud dn̄ꝫ noſtrorū lapſus criminū. Nos ad eādē gloꝛiā ꝑ ipſi⁹ ſuffragia: Poſt pꝛeſentē miſeriā chꝛi ꝑducat gratia. Amē. S. Mattheum. xxv.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Simile eſt regnū celorū decē virginib⁹: que accipientes lampades ſuas/exierūt obuiā ſponſo ꝛ ſponſe. Quinqꝫ aūt ex eis erāt fatue/ꝛ qnqꝫ pꝛudētes. Sed qnqꝫ fatue acceptis lampadib⁹/nō ſum-

pſerūt oleū ſecū. Prudentes vo acceperūt oleū in vaſis ſuis cū lampadib⁹. Morā autē faciēte ſponſo/dormitauerūt oēs ac dormierūt. Media aūt nocte clamor factus eſt: ecce ſpōſus venit/exite obuiaꝫ ei. Tūc ſurrexerūt oēs virgines ille: et ornauerūt lāpades ſuas. Fatue aūt ſapientibus dixerūt. Date nobis de oleo veſtro: qa lāpades noſtre extinguunt. Reſpōderūt prudentes/dicētes. Ne forte nō ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vēdentes/⁊ emite vobis. Dū aūt irēt emere/venit ſpōſus: et que parate erāt/intrauerūt cū eo ad nuptias: ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime vero veniūt ⁊ relique virgines/dicētes. Dñe/dñe/aperi nobis. At ille reſpōdēs/ait. Amē dico vobis/neſcio vos. Uigilate itaqꝫ: qa neſcitis dieꝫ neqꝫ horā. Scdm Mattheū. xiij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Simile eſt regnū celorū theſauro abſcōdito i agro: quē qui inuenit homo/abſcōdit: ⁊ pre gaudio illi⁹ vadit: ⁊ vēdit vniuerſa que habet/et emit agruꝫ illū. Iterū ſimile eſt regnū celoꝝ hoi negociatori/q̄rēti bonas margaritas. Inuēta aūt vna p̄cioſa margarita: abijt/⁊ vendidit oīa q̄ habuit/⁊ emit eā. Iterū ſimile eſt regnū celoꝝ ſagene miſſe in mare: ⁊ ex omni genere piſciū ꝯgregāti. Quā cū impleta eſſet: educētes/et ſecus littus ſedētes: elegerūt bonos in vaſa: malos aūt foras miſerūt. Sic erit in ꝯſūmatiōe ſeculi. Exibūt angeli/⁊ ſeparabūt malos de medio iuſtoꝝ: ⁊ mittēt eos in caminū ignis: ibi erit flet⁹ et ſtridor dentiū. Intellexiſtis hec oīa? Dicūt ei. Etiā. Ait illis. Ideo oīs ſcriba doct⁹ in regno celoꝝ/ſimilis eſt hoi patrifamilias: qui pfert de theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Offer. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: ppterea bñdixit te de⁹ in eternū/et in ſeculū ſeculi. Offer. Offerent regi vgines pxime ei⁹ offerent tibi i leticia ⁊ exultatione: adducētur in tēplū regi dño. Offer. Offerent regi vgines poſt eā: pxime ei⁹ offerent tibi. Offer. Filie regū i honore tuo/aſtitit regina a dextris tuis: in veſtitu deaurato/circūdata varietate. Secr. de vgīe ⁊ martyre.

Suſcipe dñe munera que i beate. N. vginis ac martyris tue ſolēnitate deferimus: cu-

ius nos ꝯfidimus patrocinio liberari. Per. Aliud de ꝟgine nõ martyre. Secre. Hostias dñe quas tibi offerim⁹ ꝓpitius reſpice: ꝛ intercedēte beata. N. ꝟgine tua vincula peccatoꝛũ noſtroꝛũ abſolue. Per. De pluribus ꝟginibus. Secr. Munera dñe que noĩ tuo ꝓ ſolēnitate ſanctarũ virginũ tuarum. N. ꝛ. N. offerimus: earũ pꝛecib⁹ tibi grata fieri ſuppliciter exoꝛam⁹. P. De electa. Secr. Accepta tibi ſit dñe ſacrate plebis oblatio: ꝓ tuoꝝ honoꝛe ſanctoꝝ/ quoꝝ ſe meritꝫ ꝑcepiſſe de tribulatione cognoſcit auxiliũ. Per. De martyre nõ ꝟgine. Secr. Hoſtias tibi dñe btē N. martyris tue dicatas meritis benign⁹ aſſume: ꝛ ad ꝑpetuũ nobis tribue ꝓuenire ſubſidiũ. Per. Cõio. Diffuſa eſt gratia ĩ labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternũ. Cõio. Quinqꝫ pꝛudētes virgines acceperũt oleũ in vaſis ſuis cũ lãpadibus: media autē nocte clamoꝛ factus eſt: ecce ſpõſus venit/ exite obuiaꝫ chꝛo dño. Cõio. Dilexiſti iuſticiã ꝛ odiſti iniquitatē: pꝛopterea vnxit te deus de⁹ tuus. Cõio. Simile eſt regnũ celoꝝ homini negociatoꝛi/ querēti bonas margaritas: inuenta vna ꝑcioſa margarita/ dedit oĩa bona ſua: ꝛ cõparauit eã. Cõio. Feci iudiciuꝫ ꝛ iuſticiam dñe: non calũnientur me ſuperbi: ad oĩa mandata tua dirigebar: omnē viam iniquitatis odio habui. Cõio. Principes perſecuti ſunt me gratis: ꝛ a verbis tuis foꝛmidauit coꝛ meum: letaboꝛ ego ſuꝑ eloquia tua / quaſi q inuenit ſpolia multa: ꝯcupiuit aĩa mea teſtimonia tua domine: et dilexit ea vehemēter. Cõio. Confundãtur ſuperbi: qa iniuſte iniquitatem fecerũt in me: ego aũt in mãdatis tuis exerceboꝛ: in tuis iuſtificationibus vt nõ cõfundar. Cõplen. de virgine et martyre. Sancte ꝟginis ac martyris tue. N. ꝑcibus ꝯfidētes/ qm̃s dñe: vt ꝑ ea q̃ ſumpſim⁹: eterna remedia capiamus. Per. Cõpl. de ꝟgine nõ martyre. Sãctificet nos qm̃s dñe tui ꝑceptio ſacramēti: ꝛ interceſſione btē. N. ꝟginis tue/ tibi reddat acceptos. Per. Cõpl. de plurib⁹ virginibus. Munera tua dñe ſupplicatiõe ſãctarũ virginũ. N. et. N. a delectatiõib⁹ terrenis nos expediãt: ꝛ celeſtib⁹ reficiãt ſacramētꝫ. p. De electa. Cõpl. Satiaſti dñe familiaꝫ tuã munerib⁹ ſacris: ei⁹ q̃s ſemꝑ ĩteruē-

tione nos refoue/cuius ſolē-
nia celebram⁹. Per. De mar
tyre nō vgine. Cōpl̄. Diuini
muneris largitate ſatiati : q̄s
dn̄e deus noſter : vt interce-
dente beata. N. martyre tua:
in eius ſemper participatiōe
viuamus. Per. ¶ Incipiunt
miſſe p ſingulos dies in heb-
domada. Et primo die dn̄ica
de ſancta trinitate officium.
Benedicta ſit ſctā trinitas. vts̄. in
loco ꝓprio fol. 128. ¶ Fe-
ria ſecūda de ſapiētia dei eter
na ideſt dn̄o ieſu chr̄o. Intr̄.

Ex dei irrep-
henſibilis cō
uertēs aīas :
teſtimonium
dei fidele/ ſa-
pientiā p̄ſtās
paruulis. Ps.
Celi enarrāt
gloriā dei: ꝛ opera manuū eius an
nūciat firmamētum. Glia. Orō.
D Eus qui per coeternā ti
bi ſapientiā hoīem cuz
nō eſſet condidiſti: perditūq;
miſericorditer reformaſti: p̄-
ſta q̄ſumus: vt eadē corda no
ſtra īſpirāte/te tota mēte ame
mus: ꝛ ad te toto corde curra
mus. P. Lctō libri Sapie. ix.
I N diebus illis. Orauit
ſalomon dicēs. Deus pa
trū noſtroꝝ ꝛ dn̄e miſericor-
die: q feciſti omnia verbo tuo:
ꝛ ſapientia tua cōſtituiſti ho-
minē/vt dominaret̄ creature
que a te facta eſt. Ut diſponat
orbē terrarū in equitate/ꝛ iu
ſticia: et in directione cordis
iudiciuz iudicet. Da mihi ſe-
dium tuarū aſſiſtricē ſapien-
tiam: et noli me reprobare a
pueris tuis. Quoniā ſeruus
tuus ſum ego/ꝛ filius ancille
tue. Grad. D omine deus no-
ſter q̄ꝫ admirabile eſt nomen tuuz
in vniuerſa terra. ℣. Quoniā ele-
uata eſt magnificentia tua ſuper ce
los. A lla. ℣. Paratuz cor meū
deus paratū cor meum: cantabo ꝛ
pſallam in gloria mea. Infra ſe-
ptuageſimaz. Tract⁹. M itte
domine ſapientiā de celis ſanctis
tuis ꝛ a ſede magnitudinis tue: vt
mecum ſit ꝛ mecū laboret ꝛ ſciam
quid acceptū ſit apud te. ℣. Scit
illa eniz ꝛ intelligit: ꝛ deducet me
in operibus meis ſobrie: ꝛ cuſto-
diet me in ſua potentia: ꝛ erunt ac
cepta opera mea. ℣. Senſum tuū
quis ſciet niſi dederis ſapientiaz:
ꝛ miſeris ſpiritūſanctum tuuz de
altiſſimis: ℣. Nam per ſapiētiam
ſanati ſunt quicūq; placuerūt tibi
a principio. Scdm Lucam. x.
I N illo tpe. Exultauit ie
ſus in ſpirituſācto/ꝛ di-

rit. Cõfiteoꝛ tibi pater/dñe ce
li ⁊ terre: ꝙ abſcondiſti hec a
ſapientibus ⁊ pꝛudentibus/
⁊ reuelaſti ea paruulis. Etiã
pater/quoniã ſic placuit ante
te. Oĩa mihi tradita ſũt a pa-
tre meo. Et nemo ſcit quis ſit
filius/niſi pater: ⁊ qs ſit pater/
niſi fili⁹/⁊ cui voluerit fili⁹ re
uelare. Et cõuerſus ad diſci-
pulos ſuos/dixit. Beati ocu-
li qui vidẽt que vos videtis.
Dico eniꝫ vobis/ꝙ multi ꝓ-
phete ⁊ reges voluerũt vide
re que vos videtis/⁊ nõ vide
runt: ⁊ audire que auditis/⁊
nõ audierũt. Offer. Reuela
oculos meos ⁊ ꝯſiderabo mirabi
lia tua dñe: vt doceas me iuſticiaꝫ
tuã: da mihi intellectũ vt diſcam
mãdata tua. Secr. Sanctificet
qs dñe deus huius noſtre
oblatiõis munus tua coope-
rãte ſapientia: vt tibi placere
poſſit ad laudẽ/et nobis ꝓfi-
cere ad ſalutem. Per. Cõio.
Qui meditabit in lege dñi die
ac nocte dabit fructũ ſuũ in tẽpo
re ſuo. Cõpl. Infunde qs
dñe deus per hec ſacramẽta
que ſumpſimus tue coꝛdib⁹
noſtris lumẽ ſapiẽtie: vt te ve-
raciter agnoſcamus/⁊ fideli-
ter diligamus. Per. ¶ Feria
tertia de ſancto ſpiritu. Intr.

Um ſãctifica-
tus fuero ĩ vo
bis/cõgrega-
bo vos ð vni
uerſis terris:
⁊ effundã ſuꝑ
vos aquã mũ
dã: ⁊ mũdabi
mini ab oĩbus inquinamentis ve-
ſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritũ nouũ.
Ps. Benedicã dñm in omni tẽpo
re: ſempꝫ laus ei⁹ in oꝛe meo. Glia.
Deus cui omne Oratio.
coꝛ patet ⁊ oĩs volũtas
loquit/et quẽ nulluꝫ latet ſe-
cretũ: purifica per infuſioneꝫ
ſanctiſpũs cogitationes coꝛ-
dis noſtri: vt te ꝑfecte dilige
re/et digne laudare merea-
mur. P d. eiuſd. Lcõ epl'e bti
pauli apli. Ad Coꝛinth. j. c. xij.
Fratres. Unicuiqꝫ veſtrũ
dat manifeſtatio ſpiri-
tus ad vtilitatẽ. Alij quidẽ ꝑ
ſpiritũ datur ſermo ſapiẽtie.
Alij aũt ſermo ſciẽtie/ſecũdũ
eũdem ſpiritũ. Alteri fides in
eodẽ ſpũ. Alij gratia ſanitatũ
in vno ſpiritu. Alij operatio
virtutũ. Alij ꝓphetia. Alij di
ſcretio ſpirituuꝫ. Alij genera
linguarũ. Alij interpꝛetatio
ſermonũ. Hec autẽ oĩa ope-
ratur vnus atqꝫ idẽ ſpiritus:
diuidẽs ſingulis pꝛout vult.

Grad. Beata gens cuius eſt do
minus deus eorū: populus quem
elegit dn̄s in hereditatem ſibi. ℣.
Verbo dn̄i celi firmati ſunt: ⁊ ſpi/
ritu oris ei⁹ oīs virt⁹ eoꝝ. Alla.
℣. Veni ſctē ſpūs: reple tuoꝝ cor/
da fideliū: ⁊ tui amoris i eis ignē
accēde. Proſa de ſancto ſpiri
tu. fol. 123. vel alia eodē fol.
Tract⁹ poſt ſeptuageſimam.
Laudate dn̄m oēs gētes: ⁊ col/
laudate euz oēs populi. ℣. Quo/
niaz cōfirmata eſt ſup nos miſeri/
cordia ei⁹: ⁊ veritas dn̄i manet in
eternū. Scd̄m Joānem. xiiij.

In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Si dili/
gitis me/ mādata mea ſerua/
te. Et ego rogabo patrem: ⁊
aliū paracletū dabit vobis: vt
maneat vobiſcū in eternū/ ſpi
ritū veritatis: quē mūdus nō
pōt accipere: q̄a nō videt eū/
nec ſcit eū. Vos aūt cognoſce
tis eū: q̄a apud vos manebit/
⁊ i vobis erit. Offer. Emitte
ſpiritū tuuz ⁊ creabunt̄: ⁊ renoua/
bis faciē terre: ſit gloria dn̄i in ſe/
cula alla. Secre. Hec oblatio
q̄s dn̄e cordis noſtri maculas
emūdet: vt ſctiſpūs digna ef/
ficiat̄ habitatio. Per. eiuſdē.
Cōio. Spūs vbi vult ſpirat: ⁊
vocē ei⁹ audis: ⁊ neſcis vnde veni/
at/ aut quo vadat alla alla alla. Cō
plē. Concede q̄s oīpotēs de⁹
ſpiritūſanctū nos votis ꝑme
reri ſedulis: q̄ten⁹ ei⁹ gratia ⁊
ab oīb⁹ liberemur tētatiōib⁹:
⁊ pctōꝝ noſtroꝝ īdulgētiam
accipe mereamur. P. eiuſdē.

¶ Feria q̄rta de āgelis. Intr.

Benedicite do
minū oēs an
geli ei⁹: potē
tes v̓tute/ qui
facitis verbū
ei⁹/ ad audiē/
dā vocez ſer/
monuz eius.
Ps. Bn̄dic aīa mea dn̄m: et oīa q̄
intra me ſunt noī ſancto ei⁹. Glia.

Perpetuum nobis Oro.
dn̄e tue miſeratiōis pre
ſta ſubſidiū: q̄bus ⁊ angelica
p̄ſtitiſti ſuffragia non deeſſe.
Per. Lectō libri Apocalypſis
beati Joānis apl̄i. xix. c.

In dieb⁹ illis. Dixit mi/
hi angelus. Scribe. Beati q̄
ad cenā nuptiarū agni voca/
ti ſūt. Et dixit mihi. Hec ver/
ba dei vera ſūt. Et cecidi ad pe
des ei⁹/ vt adorarē eū. Et di/
xit mihi. Vide/ ne feceris: cō/
ſeruus tuus ſum: ⁊ fratrū tuo
rū habentiū teſtimoniū ieſu:
deū adora. Grad. Benedici
te dn̄m oēs angeli eius: potentes
virtute: qui facitis verbum eius.

℣. Benedic aīa mea dn̄z: ⁊ oīa interiora mea nomen ſanctum eius. Alla. ℣. In cōſpectu angelorū pſallā tibi de⁹ meus/⁊ adorabo ad tēplū ſanctū tuū: ⁊ ↄfitebor nomini tuo. Proſa de angelis. Tractus poſt ſeptuageſimā. Laudate dn̄m oēs gētes. vt ante de ſctō ſpiritu. Scd̄m Joānē. v.

In illo tpe. Erat dies feſtus iudeoꝝ: ⁊ aſcēdit ieſus hieroſolymā. Eſt aūt hieroſolymis probatica piſcina: que cognominabat̄ hebraice bethſaida/qnq; porticus habēs. In his iacebat multitudo magna languētiū/ cecoꝝ/ claudoꝝ/aridoꝝ/ expectantiū aque motū. Angelus aūt dn̄i ſecūdū tēpus deſcendebat in piſcinā/⁊ mouebat̄ aqua. Et q̄ prior deſcēdiſſet in piſcinā poſt motionē aque/ſanus fiebat a quacūq; detinebat̄ infirmitate. Offer. Stetit angelus iuxta arā tēpli habens thuribulū aureū in manu ſua: et data ſunt ei incēſa multa: ⁊ aſcēdit fumus aromatū in ↄſpectu dei alla. Secre. Hoſtias tibi dn̄e laudis offerimus ſuppliciter deprecātes: vt eaſdem angelico ꝓ nobis interueniēte ſuffragio/⁊ placatus accipias: ⁊ ad ſalutē noſtrā prouenire cōcedas. Per.

Cōio. Benedicite oēs angeli dn̄i dn̄m: hymnū dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Cōplē. Repleti dn̄e benedictiōe celeſti ſuppliciter imploram⁹: vt qd̄ fragili celebram⁹ officio/ſanctorū angeloꝝ atq; archangelorū nobis prodeſſe ſentiamus auxilio. Per dn̄m. ¶ Feria qnta de charitate. Introit⁹.

haritas dei diffuſa eſt in cordibus veſtris alla. per inhabitātem ſpirituz eius in vobis alla alleluia. Ps. Dn̄e deus ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corā te. Glia. Oro.

Omnipotēs ſempiterne deus/qui iuſticiā tue legis in cordib⁹ credētiū digito tuo ſcribis: da nobis fidei ſpei ⁊ charitatis augmentū: ⁊ vt mereamur aſſeq̄ qd̄ promittis/fac nos amare qd̄ precipis. Per. Lectō ep̄le btī pauli apl̄i. Ad Corinth. j. ca. xiij.

Fratres. Charitas patiēs eſt/benigna eſt. Charitas nō emulatur: non agit pperā/nō inflatur: nō eſt ambitioſa: non querit que ſua ſunt. Nō irritatur: nō cogitat

malū: nō gaudet ſup iniqui-
tate: congaudet aūt veritati.
Omnia ſuffert/omnia credit/
omnia ſperat/omnia ſuſtinet.
Charitas nūq̄ȝ excidit. Grad.
Venite filij audite me timorem
dn̄i docebo vos. ℣. Accedite ad
eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre
nō cōfundent̄. Alla. ℣. Venite
exultem⁹ dn̄o iubilem⁹ deo saluta-
ri noſtro. ℣. Preoccupem⁹ faciē
ei⁹ in ꝯfeſſiōe: ⁊ in pſalmis iubile-
mus ei. Vel. Alla. ℣. Verbo
dn̄i celi firmati ſunt ⁊ ſpū oris ei⁹
oīs virtus eorū. S. Joān. xiij.
In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Filioli/
adhuc modicū vobiſcū ſum.
Quereꞇis me/⁊ ſicut dixi iu-
deis/quo ego vado/vos non
poteſtis venire. Et vobis di-
co modo. Mādatū nouū do
vobis/ vt diligatis inuicē/ ſi-
cut dilexi vos: vt ⁊ vos dili-
gatis inuicē. In hoc cogno-
ſcēt oēs: q̄a diſcipuli mei eſtis/
ſi dilectionem habueritis ad
inuicem. Offer. Portas celi
aperuit dn̄s et pluit illis māna vt
ederēt: panē celi dedit illis: panē
angelorū manducauit homo alla.
Secr. Emitte q̄s dn̄e ſpiri-
tūſanctū: q ⁊ hec munera pre
ſentia tuū nobis efficiat ſacra
mētū: ⁊ ad hoc ꝑcipiēdū cor-
da noſtra purificet. Per. eiuſ
dē. Cōio. Tollite hoſtias ⁊ in
troite in atria ei⁹: adorate dn̄m in
aula ſancta eius. Cōpl. Spiri-
tū nobis dn̄e tue charitatis in-
funde: vt quos vno pane ce-
leſti ſatiaſti/tua facias pietate
ꝯcordes. Per. eiuſdē. ¶ Fe-
ria ſexta de ſācta cruce. Intr.

Nos autē glo
riari oportet
in cruce do-
mini nr̄i ieſu
chriſti: i quo
eſt ſalus/vita
⁊ reſurrectio
noſtra: p̄ quē
ſaluati ⁊ liberati ſumus. Ps. De-
us misereat̄ noſtri ⁊ benedicat no
bis: illuminet vultū ſuū ſup nos/
⁊ misereatur noſtri. Glīa. Oro.
Deus q vnigeniti filij tui
dn̄i noſtri ieſu xp̄i p̄cio
ſo ſāguine/viuifice crucis ve-
xillū ſctificare voluiſti: ꝯcede
q̄s: vt q eiuſdē ſācte crucis
gaudēt honore/tua quoqȝ fa
cias vbiqȝ ꝓtectione gaude-
re. Per eundē. Lectō ep̄le btī
pauli ap̄li. Ad philippēſes. ij.
Fratres. Chriſtus factus
eſt pro nobis obediens
vſqȝ ad mortē: mortem autē
crucis. Propter quod ⁊ deus
exaltauit illum: ⁊ donauit illi

nomen/qđ est sup̄ omne nomē: vt in noīe iesu omne genu flectat̄/celestiū/terrestriū/ꝛ īfernoꝝ. Et oīs lingua cōfiteat̄: qa dominus iesus christus in gloria est dei patris. Grad. Christus factus est pro nobis obediens vsqꝫ ad mortem: mortē aūt crucis. ℣. Propter qđ ꝛ de⁹ exaltauit illū: ꝛ dedit illi nomē qđ est sup̄ omne nomē. Alla. ℣. Dulce lignum/dulces clauos/dulcia ferēs pōdera: q̄ sola fuisti digna sustinere regē celoꝝ et hominū. Tēpore pascali. Alla. ℣. Dicite in gētibus qa domin⁹ regnauit a ligno. Prosa.

Salue crux sctā/arbor digna. Cuius robur p̄ciosuꝫ mūdi ferret talētū. Ut hostis p̄ lignū victor/ligno reuinceret̄. Quodqꝫ exortus mortis primis erat terrigenis paradiso ꝓpulsis. Causa etiā vite foret: cunctis chr̄i morte vere viuificatis. Horrificū tu es semp̄ lignuꝫ inimicis crux sctā seuis. Quā mors pauet/īfernusqꝫ timet: q̄ suos chr̄o ꝯsignās. Cui laus sit in euū. Tract⁹. Laudate dn̄m oēs gētes. Et ante de sancto spū. ꝫ i s. S. Mattheū. xx.

In illo tēpore. Ascēdēs iesus hierosolymā: assūpsit duodecim discipulos suos secreto: ꝛ ait illis. Ecce ascēdimus hierosolymā: ꝛ filius hoīs tradet̄ principib⁹ sacerdotū ꝛ scribis: et ꝯdēnabunt eū morte: et tradēt eū gētib⁹ ad illudēdū/et flagellādum/et crucifigēdum: et tertia die resurget. Offer. Protege dn̄e plebē tuā/p̄ signū sancte crucis/ab oīb⁹ insidijs inimicoꝝ oīum: vt tibi gratā exhibeam⁹ seruitutē: ꝛ acceptabile tibi fiat sacrificiū nostrū alla. Secr. Hec oblatio qm̄s dn̄e ab oīb⁹ nos purget offēsis: q̄ in ara crucis immolata/etiā toti⁹ mūdi tulit offensaꝫ. Per. Prefatio. Qui salutē humani generis. Cōio. Nos autē gloriari oportet i cruce dn̄i nostri iesu christi alla. Cōpl. Adesto nobis qm̄s dn̄e de⁹ noster: et quos sācte crucis letari facis honore/ei⁹ quoqꝫ ꝑpetuis defende subsidijs. P. ¶ De beata virgine in aduētu. Intro.

Rorate celi desuper/et nubes pluāt iustū: aperiatur terra/et germinet saluatorē. Ps. Celi enarrāt gloriam dei: ꝛ opera manuū eius annūciat firmamentū. Gloria. Kyrie eleisō qđ canit̄ in adu

de dña: ſine Et in terra. Orō.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuū angelo nūciante carnem ſuſcipere voluiſti: pſta ſupplicibus tuis: vt q vere eā dei genitricē credimus / eius apud te intercessiōib9 adiuuemur. Per eūd. Lcō Eſaie pphe. vij.

In diebus illis. Locut9 eſt dñs ad achaç / dicēs. Pete tibi ſignum a dño deo tuo in profundū inferni / ſiue in excelſū ſup. Et dixit achaç. Non petā / ⁊ non tētabo dñz. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nunqd paruz vobis eſt moleſtos eſſe hoibus: qa moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignū. Ecce virgo concepit ⁊ pariet filiū / ⁊ vocabit nomen eius emanuel. Butyrū ⁊ mel comedet / vt ſciat reprobare malū / ⁊ eligere bonū. Grad.

Tollite portas pricipes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. ℣. Quis aſcendet in montē dñi: aut qs ſtabit in loco ſancto eius: innocens manibus ⁊ mundo corde. Alleluia. ℣. Prophete ſancti predicauerūt naſci ſaluatorē de virgine matre ſancta maria. Alla. ℣. Ab arce ſiderea gabriel intonuit. Verbum miſſum diuinitus marie cōcinuit. Ait illa ſum ancilla puella humillima. Regis huius defers cui9 mādata ſalubria. Ut ancille mandat ille de ſuperna curia. Fiat parens licet cadens coniugali copula. Ad hec verba nō ſuperba: ſed mire flagrātia. Mox intrauit lux ſuperna marie precordia. Ergo pia o maria te laudātes poſcimus. Ora patrem. naz te matrē natus audit optimus. Hora mortis det vt fortis ſit cordis ꝯtritio. Ne damnemur. ſed letemur in celeſti ſolio. Amen dicāt mēte tota plebs cruore chriſti lota. Ut ſit ſemp ſine nota. Amē dicāt oīa. Alla. ℣. Angelus ad virginē chriſti deſtinat per quem incarnatio ſua nūciatur. At virgo dū ſedula voce ſalutat admirande ſeriem rei percunctatur. Proſa.

Mittit ad virginem nō quemuis angelum: ſed fortitudinem / ſuum archangelum amator hominis. Fortem expediat pro nobis nunciū: nature faciat vt preiudicium in partu virginis. Naturam ſuperet natus rex glorie: regnet ⁊ imperet / ⁊ zyma ſcorie tollat de medio. Superbiētium terat faſtigia: colla ſublimium calcet vi propria potens in prelio. Foras eijciat mundanum principem: ſecumqꝫ faciat matrem participem patris imperij. Exi qui

mitteris: hec dona dicere: reuela veteris velamen littere virtute nū cij. Accede nuncia: dic aue comi nus. dic plena gratia: dic tecū dominus. et dic/ne timeas. Virgo ſuſcipias dei depoſitū. in quo perficias caſtū propoſitum / ⁊ votum teneas. Audit ⁊ ſuſcipit puella nunciū: credit ⁊ cōcipit/⁊ parit filium: ſed admirabilem. Conſiliarium humani generis: et deum fortium ⁊ patrem poſteris in fide ſtabilem. Cuius ſtabilitas nos reddat ſtabiles: ne nos labilitas humana labiles ſecum precipitet. Sed dator venie conceſſa venia/ per matrez gratie obtenta gratia: in nobis habitet. Qui nobis tribuat peccati veniam: reatus deleat donet ⁊ patriam in arce ſiderum. Amen. Secundum Lucam. j.

In illo tpe. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitaté galilee/cui nomé naçareth ad virginé deſponſatá viro/cui nomé erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomé virginis maria. Et ingreſſus angelus ad eá/dixit. Aue gratia plena/dn̄s tecū: benedicta tu in mulieribus. Que cū audiſſet turbata eſt in ſermōe ei⁹: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti eniz gratiam apud deū. Ecce concipies in vtero/⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomé eius Jeſum. Hic erit magnus/⁊ filius altiſſimi vocabit̄. Et dabit illi dominus deus ſedé dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternum: ⁊ regni eius nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelum. Quō fiet iſtud/ qm̄ viruz non cognoſco? Et reſpondés angelus / dixit ei. Spūſſanctus ſupueniet in te: et virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoqꝫ ⁊ qd̄ naſcetur ex te/ſctm̄/vocabit̄ filius dei. Et ecce eliſabeth cognata tua: et ipſa cōcepit filiū in ſenectute ſua. Et hic méſis eſt ſextus illi/que vocat̄ ſterilis: quia nō erit impoſſibile apud deum omne verbū. Dixit auté maria. Ecce ancilla dn̄i/fiat mihi ſcd̄m verbū tuum. Credo dī ſolenne dieb⁹ dn̄icis ⁊ aplo͛rū: ac in feſto cōceptionis marie. Al's nō. Offer. Aue maria gratia pléa dn̄s tecū benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Secre. Altari tuo domine ſuperimpoſita munera ſpiritusſanctus benignus aſſumat: q beate marie viſcera ſplendoribus ſue virtutis repleuit. Per eūdez.

R

Prefatio. Et te in veneratione. Cōio. Ecce virgo concipiet et pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius emanuel. Cōplē. Gratiā tuam q̄ſumus domine mentibus noſtris infunde: vt qui angelo nunciante chriſti filij tui incarnationem cognouimus/per paſſionē eius ⁊ crucem ad reſurrectionis gloriā pducamur. Per eundē. Alia cōplen. Omnipotēs ſempiterne deus/qui coeternū tibi filium pro ſalute mūdi ſecundum carnē ſpirituſancto concipiendum/angelico miniſterio beate marie ſemper virgini declaraſti: adeſto propitius populo tuo: vt ad eius natiuitatem pace conceſſa/liberioribus animis occurramus. Per eundem. in vnitate eiuſdem. ¶ Poſt natiuitatem domini vſq; ad purificationem de dn̄a. Introitus.

Salue ſancta parens enixa puerpera regē qui celum terramq; regit in ſecula ſeculorū. Ps. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis. Gloria. Kyrieleiſon de dn̄a cū Et in terra. Oratio. Deus qui ſalutis eterne beate marie virginitate fecūda humano generi premia preſtitiſti: tribue queſumus: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus/per quā meruimus auctorem vite ſuſcipere dominū noſtrū Jeſum chriſtum filium tuum. Qui tecum. Lectio epiſtole beati pauli apl'i. Ad galathas. iiij.

Fratres. Quāto tēpore heres paruulus eſt/nihil differt a ſeruo: cum ſit dominus omniū/ſed ſub tutoribus ⁊ actorib⁹ eſt vſq; ad prefinitum tempus a patre. Ita ⁊ nos/cum eſſemus paruuli/ſub elementis mundi huius eramus ſeruiētes. At vbi venit plenitudo tēporis/miſit deus filiū ſuū/factū ex muliere/factū ſub lege: vt eos q ſub lege erant/redimeret: vt adoptionem filiorum reciperemus. Quoniā autē eſtis filij dei: miſit deus ſpiritū filij ſui in corda veſtra clamantem/abba pater. Itaq; iam nō eſt ſeruus/ſed filius. Qd ſi filius/et heres per deum. Grad.

Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria que ſine tactu pudoris inuēta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quē totus nō capit orbis i tua ſe clauſit viſcera fa-

ctus homo. A lleluia. ℣. Poſt
partum virgo inuiolata permāſi-
ſti: dei genitrix intercede pro no-
bis. Infra ſeptuageſimā. Tra
ctus. G aude maria virgo cun-
ctas hereſes ſola interemiſti. ℣.
Que gabrielis archangeli dictis
credidiſti. ℣. Dum virgo deum
⁊ hominem genuiſti: et poſt par-
tum virgo inuiolata pmanſiſti. ℣.
Dei genitrix itercede pro nobis.
L Etabūdus exultet Proſa.
fidelis chorus all'a. R egē
regum intacte pfudit thorus res
miranda. A ngelus conſilij na-
tus eſt de vgine: ſol de ſtella. S ol
occaſum neſciēs: ſtella ſemper ru-
tilans valde clara. S icut ſidus
radium profert virgo filium pari
forma. N eqꝫ ſidus radio neqꝫ
mater filio fit corrupta. C edrus
alta libani conformatur hyſopo
valle noſtra. V erbum ens altiſ-
ſimi: corporari paſſū eſt carne ſum
pta. E ſaias cecinit ſynagoga me
minit: nunqꝫ tamen deſinit eſſe ce-
ca. S i non ſuis vatibus credat
vel gentilibus ſybillinis verſibus
hec predicta. I nfelix propera/
crede vel vetera. cur damnaberis
gens miſera: N atum conſidera
quem docet littera: ipſum genuit
puerpera maria. Amen. Secūdū
I N illo tēpore. Lucā. ij.
Erāt ioſeph ⁊ maria ma
ter ieſu / mirantes ſuper his/
que dicebātur de illo. Et be-
nedixit illis ſimeon: et dixit
ad mariam matrem eius. Ec-
ce poſitus eſt hic in ruinaꝫ ⁊
in reſurrectioneꝫ multorum
in iſrael / et in ſignum cui cō-
tradicetur. Et tuā ipſius ani-
mam pertranſibit gladius / vt
reuelenť ex multis cordibus
cogitationes. Credo dr̄ die-
bus dñicis ⁊ in ſolēnibus fe-
ſtis et p eorū octauas. Offer.
F elix nāqꝫ es ſacra virgo maria
⁊ omni laude digniſſima: qa ex te
ortus eſt ſol iuſticie chr̄s deus no
ſter. Secre. M uneribus no-
ſtris qm̄s dñe precibuſqꝫ ſu-
ſceptis intercedēte pro nobis
beata dei genitrice maria / ce-
leſtibus nos mūda myſterijs /
⁊ clemēter exaudi. Per. Pre
fatio. Et te in veneratiōe. Cōio.
B eata viſcera marie vginis que
portauerunt eterni patris filium.
Cōplen. H ec nos cōmunio
dñe purget a crimine: ⁊ inter
cedēte beata dei genitrice ma-
ria celeſtis remedij faciat eſſe
conſortes. Per eundem do-
minū noſtrū. ¶ De domina
officium commune: quod di
citur poſt purificationem vſ-
qꝫ ad paſca: et poſt trinitatis
vſqꝫ ad aduentū. Introitus.

Salue ſãcta parens enixa puerpera regem: qui celuz terramq̃ʒ regit in ſecula ſeculorum. ps. Sentiant omnes tuũ iuuamẽ: quicũq̃ʒ celebrant tuã cõmemorationẽ. Gloria. Kyrieleiſon de domina. Et ĩ terra poſt lxx. vſq̃ʒ ad paſca omittitur.

Oratio. Concede nos famulos tuos queſumꝰ dñe deus noſter/perpetua mẽtis ꝛ corporis ſanitate gaudere: ꝛ glorioſa btẽ Marie ſemper virginis interceſſione/a p̃ſenti liberari triſticia: ꝛ eterna perfrui leticia. Per dominuz. Lectio libri Sapientie. Eccleſiaſtici. xxiiij. cap.

Ab initio et ante ſecula creata ſum: ꝛ vſq̃ʒ ad futuruz ſeculum non deſinam: ꝛ in habitatione ſancta corã ipſo miniſtraui. Et ſic in ſion firmata ſum: et in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ꝛ in hieruſalẽ poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificata: et in partes dei mei hereditas illius: ꝛ in plenitudine ſctõꝝ detentio mea. Grad. Benedicta et venerabilis es virgo maria/que ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix quem totus non capit orbis/in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alla. ℣. Uirga ieſſe floruit: virgo deum ꝛ hominem genuit: pacem deus reddidit in ſe reconcilians ima ſũmis. Alleluia. ℣. Felix es ſacra v̇go maria: ꝛ omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſticie. Alleluia. ℣. O conſolatrix pauperum Maria/tuis precibus auge virtutum numerum in charitate chriſti: quos tu de mortis manibus per filium humillimuz mater eripuiſti. Alleluia. ℣. Maria dei genitrix et virgo perennis intercede pro nobis. Alleluia. ℣. O maria rubens roſa delicatum lilium. Dulcis mitis ꝛ formoſa ſummum celi gaudium. Tu ſtella chriſti lucida tu vitis copioſa. Exaudi nos miſeros: ꝛ ora pro nobis filium tuum virgo maria. Alleluia. ℣. Aue plena gratia benedicta maria dominuz tecuz. Alleluia. ℣. Aue virgo maria/celi regina/mũdi domina: ſuſcipe tuorum deuotas laudes ſeruorum. Alleluia. ℣. Salue dulciſſima maria que es ſtella matutina: roſa florens ſine ſpina: tuuz

pro nobis ora filium : vt ſanctorū in eternum nobis donet conſortium. Alleluia. ℣. Ora pro nobis ſancta dei genitrix ⁊ vgo ſemper maria : vt digni efficiamur pmiſſiōe chriſti. Alleluia. ℣. Imperatrix egregia Ieſu mater et filia:ad noſtra ſuſpiria porrige ſuffragia:alleuia vite via grauia delictorum vicia ſancta maria. Alleluia. ℣. Subueni mater pia : ora dominum filium tuum pro populo tuo : ex te enim nobis naſci dignatus eſt. Alleluia. ℣. O maria virgo pia/orphanorum conſolatrix/peccatorum reuocatrix/mater ſole pulcherrima:vt non ſinas dominare hoſtem fraudis:ſed fugare velis roſa odoroſa: o chriſti mater ⁊ filia/vt cum ſanctis habitemus nato tuo conregnemus. O maria. Alleluia. ℣. Sancta maria adiuua nos in die exitus noſtri : ⁊ in hac preſenti vita miſerere nobis. Alleluia. ℣. Aue benedicta maria ieſu chriſti mater ⁊ filia : flos pudoris/ros dulcoris/ dos amoris. O maria celi via/virgo candens lilium . Stella maris appellaris:ora tuum filiū. Sid ſplendoris mater ſaluatoris dignare deprecare virgo m lium . Ne demergat ſed labem p orſus criminum ria omni plena gr

poſt ſeptuageſimā. Laus tibi chriſte filio marie: tu nobis aſſiſte precamur in hac die : quotidie nos pie reſpice: et preces noſtras ad te dirige. ℣. O virgo glorioſa : mater ſpecioſa/roſa formoſa/ ſtella luminoſa: audi ⁊ exaudi decantantes ſtantes/teqꝫ collaudantes:maria dei mater es et virgo. ℣. Adiuua nos dei genitrix maria:ora pro populo:interueni pro clero:intercede pro deuoto femineo ſexu : ſentiant omnes tuum iuuamen/amamen/ſolamen/ ſubleuamen. Amen. Proſa. Ave preclara maris ſtella : in lucem gentium maria diuinitus orta. Euge dei porta : que non aperta: veritatis lumen ipſuz ſolem iuſticie indutum carne ducis in orbem. Virgo decus m di/regina celi:preelecta vt ſol:p chra lunaris vt fulgor : agnoſ omnes te diligentes. Te lign vite virgam alme ſtirpis ieſſe/n ſciturā priores deſiderauerunt p tres et prophete. Te plenam fide/ſancto rorante pneumate parituram diuini floris amigdaluz ſi nauit gabriel. i/re

noſo crimine mundum exemiſti.
H inc gentium nos reliquie / tue
ſub cultu memorie/mirum immo/
dum quem es enixa propitiatiõis
agnum/regnãtem celo eternaliter/
reuocamus ad aram mactandum
myſterialiter. H inc mãna veruz/
iſraelitis veris/veri abrae filijs:am
mirãtibus quondam/ moyſi quod
typus figurabat/iaz nunc abducto
velo datur ꝓſpici : ora virgo nos
illo pane celi dignos effici. H ac
igni ſancto patriſqꝫ verbo:quod
rubus vt flammã / tu portaſti vir/
go mater facta : pecuali pelle di/
ſtinctos pede/ mundis labijs cor/
deqꝫ propinquare. H ac fontem
dulcem quem in deſerto petra pre
monſtrauit deguſtare cum ſyncera
[illegible]e: reneſqꝫ conſtringi lotos ĩ ma
[illegible]nguem eneum in cruce ſpecu/
[illegible]. A udi nos:nam te filius ni/
[illegible]negans honorat. S alua nos
[illegible]: pro quibus virgo mater te
[illegible]. V a fontem boni viſere: da
[illegible]ros mentis oculos in te defige
[illegible]. Q uo hauſto ſapientie/ ſapo/
rem vite valeat mens intelligere.
T h[illegible] fidem operibus
[illegible] in

te ieſu ad turbas. Extollens
vocem quedaz mulier de tur/
ba / dixit illi. Beatus venter
q te portauit:ꝛ vbera que ſu/
xiſti. At ille dixit. Quinimo.
Beati qui audiunt verbũ dei:
ꝛ cuſtodiũt illud. Credo dici
tur ſolenne dñicis diebus et
in ſolennibus feſtiſ ꝛ per eo/
rum octauas. Offer. R ecor/
dare virgo mater dum ſteteris in
conſpectu dei vt loquaris pro no/
bis bona:ꝛ vt auertat indignatio/
nem ſuam a nobis. Secr. T ua
domine propitiatione:ꝛ bea
te marie ſemper virginis in/
terceſſione:ad perpetuã que/
ſumus atqꝫ preſentez hec ob/
latio nobis proficiat proſpe/
ritatem et pacem. Per. Pre/
fatio. Et te in veneratiõe. Cõio.
A ue regina celorum mater re/
gis angelorum:o maria flos virgi
num velut roſa vel lilium : funde
preces ad filiuz pro ſalute fideliũ.
Complen. S umptis domi/
ne ſalutis noſtre ſubſidijs/da
queſumus/beate marie ſem/
[illegible]er virginis patrocinijs nos
[illegible]biqꝫ protegi:in cuius vene/
[illegible]ne hec tue obtulim⁹ ma
[illegible]i. Per dominum. Miſ/
[illegible] concludatur
[illegible]iſſa eſt. Poſt ſeptua/
[illegible] Benedica/

mus domino. ¶ De domina
tpoꝛe paſcali. Introitus.

Alue ſā⸗
cta pa⸗
rēs eni⸗
xa puer⸗
pera re⸗
gem:qui
celū ter⸗
rāqꝫ re⸗
git in ſe⸗
cula ſecu
loꝛum alleluia. ps. Sentiant om⸗
nes tuum iuuamen/quicunqꝫ cele⸗
brāt tuam cōmemoꝛationē. Glia.

P Roſit nobis que⸗ Oro.
ſumus ſemper omnipo
tens pater/ꝛ p̃cipue inter hec
feſta paſcalia filij tui ſolēnia/
continuata dei genitricis vir
ginis marie memoꝛia:q̄ aſti⸗
tit vulnerata charitate in cru
ce pendenti: ꝛ aſtat nūc a de⸗
xtris regina in celo regnan⸗
ti. Per eundem. Lectio libri
Sapiētie. Eccleſiaſtici. xxiiij.

E Go quaſi vitis fructifi
caui ſuauitatez odoꝛis:
ꝛ floꝛes mei fructus honoꝛis
ꝛ honeſtatis. Ego mater pul
chꝛe dilectionis/ꝛ timoꝛis/et
agnitionis/et ſancte ſpei. In
me gratia omnis vie et veri⸗
tatis. In me omnis ſpes vite
ꝛ virtutis. Trāſ[illegible] ad me om⸗
nes qui concupiſcitis me:ꝛ a
generationibus meis adim⸗
plemini. Spiritus enim me⸗
us ſuper mel dulcis/et here⸗
ditas mea ſuper mel et fauū.
Memoꝛia mea in generatio
nes ſeculoꝝ. Qui edunt me/
adhuc eſurient: ꝛ qui bibunt
me/adhuc ſitient. Qui au⸗
dit me/non cōfundetur:ꝛ qui
operātur in me/nō peccabūt.
Qui elucidant me/ vitā eter⸗
nam habebunt. Grad. a die
paſce vſqꝫ ad ſabbatū cōdu⸗
ctus. Benedicta et venerabilis.
vſ. Alla. v. Surgens ieſus ꝛ
occurrens mulieribus ait auete:
tunc acceſſerunt ꝛ tenuerūt pedes
eius. Aut quodcūqꝫ ex oꝛdi⸗
ne vſ. de dña. ¶ Sabbato
cōductus paſce. Grad. omit⸗
titur:loco cuius pꝛimū. Alla.
erit de dña. Scdm Alla. v.
Hec dies quā fecit dñs:exultem⁹
ꝛ letemur in ea. Dñica vero cō
duct⁹ paſce ꝛ alijs dñicis vſqꝫ
ad aſcēſionem/ſcdm Alla. v.
Paſca noſtrū. ferialib⁹ aūt die
bus p Alla ſcdo/addit In die
reſurrectiōis. ꝛc. Sic intelliga⸗
tur de alijs feſtis et votiuis.

M Ane pꝛima ſabbati Pꝛoſa.
ſurgēs dei fili⁹:noſtra ſpes
ꝛ gloꝛia. Victo rege ſceleris: re

Cuius reſurrectio oĩ plena gau dio:cõſolat̃ oĩa. Reſurgẽtis itaq̃ maria magdalene facta eſt p̃nũcia. Ferẽs chr̃i fratrib⁹ ei⁹ morte triſtibus:expectata gaudia. O beati oculi/q̃bus regẽ ſeculi/morte iam depoſita prima eſt intuita. Hec eſt illa femina:cuius cũcta crimina ad chr̃i veſtigia ei⁹ lauit gratia. Que dũ plorat ⁊ mẽs orat:facto clamat qđ cor amat ieſum ſup oĩa. Non ignorat quẽ adorat.q̃d p̃cet̃:nã delet̃ qđ mẽs timet cõſcia. O maria ſtella maris:pia mater appellaris/ operum per merita. Matri chr̃i coequata/dum fuiſti ſic vocata:ſed honore ſubdita. Illa enim fuit porta:per quã ſalus eſt exorta.hec reſurgẽtis p̃nũcia:mũdũ replet leticia. Illa mũdi imperatrix/iſta beata peccatrix: leticie primordia fuderũt in eccleſia. O maria magdalena/audi vota laude plena.apđ chr̃m chorũ iſtũ clemẽter cõcilia. Ut fons ſumme pietatis q̃ te lauit a peccatis/ſeruos ſuos atq̃ tuos mundet data venia. Amen dicant omnia. Alia proſa.

Virgini marie laudes intonẽt chr̃iani. O beata maria tua p̃ ſuffragia reconcilient̃ peccatores. ...iãt p̃ te liberi a fermẽto vete... ...rime paſcalis perceptores. ... maria v̄go clemẽ... reſurgẽtis. Tu p̃ce nos pia xp̃o recõcilia q̃ ſola mater intacta/genitrix es vbi dei facta. Credẽdũ eſt ex te deũ ⁊ hoiem natũ reſurrexiſſe glorificatũ. Scim⁹ chr̃m p̃ceſſiſſe ex maria vere:cõſerua mater nos ⁊ tuere. Amẽ. Alia p̃ſa.

Virgini marie laudes intonẽt chr̃iani. Eua triſtis abſtulit ſed maria p̃tulit natũ/ q̃ redemit p̃ctores. Mors ⁊ vita modulo p̃uenere mirãdo: marie fili⁹ regnat viuus. Dic nobis maria: virgo clemens ⁊ pia: quõ facta es genitrix:cũ tu ſis plaſma de te naſcẽtis: Angelus eſt teſtis:ad mẽ miſſus celeſtis. p̃ceſſit ex me ſpes mea : ſed incredula manet iudea. Credẽdũ eſt magis ſoli gabrieli forti : q̃ʒ iudeorũ praue cohorti. Scimus chr̃m proceſſiſſe ex virgine vere:tu nobis nate rex miſerere. Amẽ. Scđm Joãnẽ.xix.

In illo tpe. Stabãt autẽ iuxta crucem maria mater ieſu/et ſoror matris eius maria cleophe/⁊ maria magdalene. Cuʒ vidiſſet ergo ieſus matrem ⁊ diſcipulũ ſtantẽ queʒ diligebat/dicit matri ſue. Mulier:ecce filius tuus. Deinde dicit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora:accepit eaʒ diſcipulus in ſuam. Credo ... ad octauaʒ

corporis chr̄i ⁊ infra octauas ſolēnes. Offer. Felix nāq̄ʒ es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſticie chriſtus deus noſter. Secre. Propitiare nobis q̄s dn̄e illius agni oblatione paſcalis acceptiſſima: cuʒ beate marie genitricis dei pia interuentiōe: quē ipſa genuit perpetua ꝟginitate/ dn̄m noſtrū ieſum chriſtū filiū tuuʒ. Qui tecū. Prefatio. Et te in veneratione. Cōio. Regina mundi et dn̄a virgo maria perpetua / intercede pro noſtra pace ac ſalute: que genuiſti chriſtuʒ dn̄m ſaluatorem omnium all'a all'a. Cōplē. Per hec ſacramenta paſcalia nos tibi clemētiſſime deus beate marie ſemꝑ virginis oratio ſancta cōciliet: que nobis panem angelorū ⁊ celeſteʒ alimoniam generauit: dn̄m noſtrum ieſum chr̄m filiū tuuʒ. Qui tecuʒ. ¶ De oībus ſanctis tempore paſcali. Oratio.

Chriſtianā q̄s dn̄e ꝓpitius reſpice plebeʒ: ⁊ quā paſcalibus dignatus es renouare myſterijs / intercedētibus oībus ſanctis tuis / a tēporalibus culpis dignāter abſolue. Per dn̄m. Secre. Da q̄s dn̄e nos ſemꝑ per hec myſteria paſcalia gratulari: ⁊ intercedēte beata dei genitrice virgine maria cum oībus ſanctis tuis cōcede: vt continua noſtre redēptionis operatio/ perpetue nobis fiat cauſa leticie. Per eūdem. Cōpl. Preſta q̄ſumus omnipotēs deus: vt huius paſcalis feſtiuitatis mirabile ſacramentū: meritis omnium ſanctorum tuorum / temporalem nobis tranquillitatem obtineat: et vitam conferat ſempiternaʒ. Per eūdem. ¶ Tēpore aſcēſionis de domina. Introit⁹. Salue ſancta parens. vtš. Oro.

Deus qui animam beate marie virginis ⁊ matris in hora aſcenſionis vnigeniti filij tui domini noſtri ieſu chriſti/ ineſtimabili gaudio refeciſti: tribue q̄ſumus: vt tā filij q̄ʒ matris adiuti ſuffragio/ eterna gaudia conſequi mereamur. Per eūdem. Lectio Actuuʒ apoſtolorū. j.

In diebus illis. Reuerſi ſunt apoſtoli hieroſolymā/ a mōte q̄ vocat̄ oliueti q̄ eſt iuxta hieruſalē ſabbati habēs iter. Et cuʒ introiſſent/ in cenaculū aſcēderūt: vbi manebat petrus et ioānes/ iacobus ⁊ andreas/ philippus et

thomas/bartholome⁹ ⁊ mattheus/iacobus alphei ⁊ ſimō çelotes / et iudas iacobi . Hi oēs erāt pſeuerātes vnanimiter in oratiōe cū mulierib⁹: ⁊ maria matre ieſu ⁊ fratribus eius . Alla. primū de dñā. ſecūdū de aſcēſione vel de dñica cū ſecreta ⁊ cōpl'. ſequētibus. Proſa cōmunis de dñā . Euāgeliū. Stabāt aūt iuxta crucē. vrs. Offer. ⁊ Cōio vrs. tpe paſcali . ¶ Orationes de beata virgine que dicunt tpe reſurrectionis et aſcēſionis. Oro.

D Eus qui per vnigeniti filij tui dñi nr̄i ieſu chr̄i reſurrectionē vel aſcenſionē/ familiā tuā letificare dignat⁹ es: cōcede nobis famulis tuis: vt per venerabilē eius genitricē virginē mariā reſurrectionis vel aſcēſionis gloriā ⁊ eterne capiamus gaudia vite. Per eūdē. Secr. Hoſtias qm̄s dñe preſentis ſacrificij / quas ꝓ glorioſa filij tui dñi noſtri ieſu chr̄i reſurrectione vel aſcēſione offerim⁹: intercedēte beata maria/noſtre deuotioni ꝓficiāt et ſaluti. Per eūdē. Cōpl'. Munera diuina q̄ ſumpſimus dñe pro glorioſa reſurrectiōe vel aſcēſione filij tui dñi noſtri/qd̄ cōtinēt in nobis dignāter cōpleant: et cōplendo beate marie ꝓcibus nos in melius deducāt. Per eundē. ¶ De oibus ſanctis tpe aſcenſionis. Oro.

C Onſerua qm̄s dñe ſperātes in te: ⁊ effice volūtatē tuā in nobis: vt clarificati letitia aſcēſionis dñi noſtri ieſu chr̄i/ mereamur a dextris tuis cū ſanctis oib⁹ collocari. Per eūd. Secr. Sacris altaribus dñe has noſtras hoſtias ſuperpoſitas ſanctifica: q̄s: vt nobis per aſcenſionez filij tui dñi noſtri ieſu chr̄i: oēs ſācti tui in ſalutē ꝓuenire depoſcant. Per eūdē. Cōpl. Preſta qm̄s oipotēs deus: vt aſcēſionis filij tui dñi noſtri ieſu chr̄i mirabile ſacramētū/meritis oium ſanctoꝝ tuorū tēporalem nobis trāquillitatē obtineat/ ⁊ vitā ꝯferat ſempiternā . Per eūdē. ¶ Tēpore pētecoſtes de dñā . Salue ſancta. vrs. tpe paſcali. Oro. Cōcede nos famulos. Epl'a. Ab initio et ante. cum euāgelio. Loquēte ieſu ad turbas . ⁊c. vrs. Alla. primū de dñā. ſecūdū de ſctō ſpū. Sec. Tua dñe propitiatione. Cōpl'. Sūptis dñe ſalutis. vrs. Proſa.

V Eni v̾go virginū: veni ſalus

hominũ : veni vena venie. Ueni lumẽ luminũ:veni ſplẽdoꝛ cordiũ celeſtis militie. Conſolatrix inclyta.veni/vide / viſita errantes in acie. Nos rege/nos excita : nos foue / nos ſuſcita de lacu miſerie. Ueni ieſſe virgula: veni roſa primula / roſa carens carie. Peccatorum vincula rumpe prece ſedula/preſentis familie. O lux beatiſſima reple cordis intima celeſtis temperie. Magna maioꝛ maxima eſto nobis proxima:rogãs regem glorie. Ut nos iungat ſuperis/dãs frui in dexteris/ poſt hũc finem glorie. Que regina diceris miſerere miſeris:virgo mater gratie. Amẽ. Alia proſa.

Ueni mater deica : veni roſa celica/ arca ſanctiſpiritus. Ueni plena gratie:veni datrix venie/lumẽ noſtri generis. Conſolatrix omnium tuum placa filium ad noſtra ſuſpiria. In laboꝛe ꝓxima: ſpes pro nobis optima in dei preſentia. O maria nobilis omnis ꝑte flebilis meretur ſolatiũ. Sine viri onere meruiſti gignere ſalutẽ fidelium. Laua cordis intima : purga ſorde ſaucia:ſana mẽtis vulnera. Flecte contumacia:et corrige noxia/ ⁊ contere aſpera. Da tuis fidelibus tibi ſeruiẽtibus:vite refrigerium. Da celoꝛuz aditum:da ſanctoꝝ habituz : da perẽne gaudium.Amen. Alia proſa.

Sancti ſpirit⁹aſſit nobis gratia. Quo fecũdata:deũ peperit vͦgo maria. Per quẽ ſacrata floꝛet vͦginitas in maria. Spiritus alme : quo repletur maria. Tu roꝛem ſacrum ſtillaſti in maria. Amatoꝛ ſancte: quo intacta impregnatur maria. Sub cuius vmbra non toꝛretur:dum fouetur maria. Tu preſeruaſti: ne prima culpa/ tranſfuſa ſit in maria. Tu cellã ſacraſti ſic benedicti ventris ĩ maria. Ut tumeret ⁊ mater fieret vͦgo maria. Sic pareret:nec floꝛez perderet maria. Prophetas tu inſpiraſti : vt precinerent ꝙ deum conciperet maria. Apoſtolos cõfoꝛtaſti : vt aſtruerẽt hũc deum/quem edidit maria. Quãdo machinã deus mũdanaz fecit: eſt prefigurata maria. Tellus hominem/ virgo virginem fudit primum:ſic ſecundũ maria. Tu animarum ſpes afflictarũ: dulcis maria. Tu ſeruuloꝛum nexus tuorũ ſolue maria. Tu colliſuz peccatis mundum ad vitam reparaſti maria. Idolatras ⁊ leges atras eneruaſti maria. Ergo nos petimus ſupplices/vt ope benigna ſubleues o maria. Et nato ꝓ nobis ſupplices:q tibi pſallim⁹/aue maria. Tu felicibus felicioꝛ maria. Tu ſublimibus angeloꝛum

cetibus es prelata maria. Ipſuz hominem induiſti maria. Qui ſine ſemine / rigante nemine te fecundauit maria. Hunc deuz nobis placa maria. Amē. ¶ In die trinitatis et per octauas corporis chriſti. Officiū de dn̄a. Intr. Salue ſancta parens. Kyrieleiſon. Grad. ⁊ All'a de cōi officio. Proſa quecunqꝫ placuerit. Offer. Felix nāqꝫ. Cōio. Beata viſcera. Alia vrs. poſt purificationis. ¶ Poſt octauas corporis chriſti vſqꝫ ad aduētum officiuz de dn̄a cōmune fit vt ſignatuz eſt poſt purificationis. ¶ Sequūtur proſe de dn̄a que ſabbatinis ⁊ alijs diebus per annum dicūtur. Proſa ſub nota Verbū bonuz.

Aue ſidus lux dierū: aue gēma mulierū: que lactaſti regem regum / genitorē filia. Aue verbi ſummi parens: aue roſa / ſpina carēs. ꝑ te viret mūdus arens: per te dat̄ venia. Aue verbi dei cella: mūdi decus / maris ſtella. ſerua ſeruos a procella maris huius noxia. Mundū pingis nouo flore / prolez paris miro more. virgo manēs cum honore noue prolis gratia. Regis mater et regina / morū dux ⁊ diſciplina: de malorū nos ſentina: ꝑduc ad celeſtia. Dele culpas o maria: placa regē ꝑce pia: q̄ per te patet via ad eterna gaudia. Amē. Alia proſa.

Ueni mater gratie: fōs miſericordie / miſeris remediuz. Ueni lux eccleſie: triſtibus leticie nūc infunde radium. Te reginā colimus: tibi laudes canimus ex affectu cordium. Que es in anguſtijs / ⁊ in rebus dubijs: ſalus et ſolacium. O ſtella prefulgida: tu dira certamina maris huius reprime. Simonis nauicula filij tunicula ne ſcindantur ꝓhibe. Portus nauigantium: preces ſupplicātium filiorum / ſuſcipe. Conſolare flebiles: iuua puſillanimes / ⁊ errantes corrige. Que deū hominibus / et ima celeſtibus iungis / o puerpera. Hereſes interime / ſciſmataqꝫ reprime: firma pacis federa. Amen. Alia proſa.

O Beata beatoruz angelorum dn̄a. O deuote deuotorū laudāda per carmina. O maria mater pia dita nos virtutibus. Ut frequenter te decēter veneremur laudibus. Fide voto corde toto te precamur pariter. Et inuicti a delicti labe ſimus iugiter. Carcerati eue nati dure vre vincula. Igne diuo: agni riuo laua praua ſingula. Nobis natū ex te datum placa virgo filiuz / ne ruamus ne perdamus beatorum premia. Sed cū mūdi gemebūdi deſinit

auxilium eruamur nanciſcamur ſeculorũ ↄſortia. Hac nos omnes coheredes christo in celeſtibus. Apud ipſum ſint mercedes tibi ſeruiẽtibus. Tege nos vt trãſeamus mundi tranſitoria. Vt perẽni valeamꝰ tecũ frui gloria. Amẽ.

Imperatrix an- *Alia pſa.* gelorũ cõſolatrix orphanorum. Audi nos o maria. Spes ꝛ ſalus infirmorũ ſubleuatrix oppreſſorũ. audi nos o maria. Tibi virgo decantãtes tuas laudes ↄcrepãtes. audi nos o maria. In ſublimi ſita polo propulſata precũ ſono. audi nos o maria. Que vt mater veneraris obtinendo qđ precaris. audi nos o maria. Preelecta ſola ſoli nos commẽda tue ꝓli. audi nos o maria. Amẽ. *Alia proſa que infra octauam aſſumptiõis marie dici poteſt.*

Salue mater ſaluatoris: vas electũ/vas honoris/vas celeſtis gratie. Ab eterno vas prouiſum: vas inſigne/vas exciſuz manu ſapientie. Salue verbi ſacra parẽs: flos de ſpinis/ſpina carẽs. flos: ſpineti gloria. Nos ſpinetũ: nos peccati ſpina ſumus vulnerati: ſed tu ſpine neſcia. Porta clauſa/fõs hortoꝝ: cella cuſtos vnguẽtorum: cella pigmentaria. Cinnamomum calamum/myrrham/thus et balſamum: ſuperas fragrantia. Salue decus virginuz: mediatrix hominum/ſalutis puerpera. Mirtus temperantie: roſa patientie/nardus odorifera. Tu conuallis humilis/terra nõ arabilis: que fructum parturijt. Flos campi/conuallium ſingulare liliuz chriſtus: ex te ꝓdijt. Tu celeſtis paradiſus/libanuſqꝫ non inciſus: vaporans dulcedinẽ. Tu cãdoris ꝛ decoris/tu dulcoris et odoris habes plenitudinẽ. Tu thronus es ſalomonis: cui nullus par i thronis arte vel materia. Ebur candens caſtitatis: auruz fuluum: charitatis ꝑſignãt myſteria. Palmam prefers ſingularẽ/nec in terris habes parez: nec in celi curia. Laus humani generis: virtutum pre ceteris habẽs priuilegia. Sol luna lucidior: et luna ſideribus. ſic maria dignior: creaturis omnibus. Lux eclypſim neſciens virginis eſt caſtitas: ardor indeficiens: immortalis charitas. Salue mater pietatis et totius trinitatis nobile tricliniũ. Verbi tamen incarnati ſpeciale maieſtati preparãs hoſpitium. O maria ſtella maris dignitate ſingularis. ſuper oẽs ordinaris ordines celeſtium. In ſupremo ſita poli: nos commẽda tue proli: ne terrores ſiue doli nos ſupplantent hoſtium. In procinctu conſtituti te

tuente ſimus tuti.ꝑuicacis ⁊ verſu ti tue cedat vis virtuti.dolus: pro uidẽtie. Ad te pia ſuſpiramus:ſi nõ ducis deuiam⁹: ergo doce qd agamus:poſt hũc finẽ vt viuamus cũ ſanctis perẽniter. Ieſu vbũ ſũmi patris: ſerua ſeruos tue ma tris.ſolue reos:ſalua gratis.⁊ nos tue claritatis ꝯfigura glorie. Amẽ dicãt oĩa. Alia proſa de beata vgine: que etiã infra octauã natiuitatis marie dici poteſt.

Verbũ bonũ ⁊ ſuaue / pſone mus illud aue: p qđ chri fit cõclaue virgo / mater / filia. Per qđ aue ſalutata/mox cõcepit fecũ data: vgo dauid ſtirpe nata/ inter ſpinas lilia. Aue veri ſalomonis mater:vellus gedeonis: cui⁹ magi tribus donis laudãt puerperiũ. Aue ſolẽ genuiſti:aue ꝓlẽ ꝓtuli ſti:mũdo lapſo cõtuliſti vitã ⁊ im periũ. Aue ſpõſa verbi ſummi: maris portus ſignũ dumi:aroma tũ vga fumi:angeloꝝ dña. Supplicam⁹ nos emẽda:emẽdatos nos cõmẽda tuo nato/ad habẽda ſem piterna gaudia. Amẽ. Alia pſa.

Radix ieſſe floruit:vga aarõ frõduit:vgo deũ genuit: iã peccatũ corruit:vtus ei⁹ aruit. na tura reuiruit:renouanẽ oĩa. Stel la iacob oriẽ: porta clauſa pandiẽ: ſal⁹ mũdi redditẽ: ⁊ gratia additẽ. releuanẽ grauia:relaxanẽ crimina: reſtaurantur ſingula. Rubus ar dẽs cerniẽ:nec icẽſus lediẽ:in mã na oſtẽdiẽ vermis/ de qua gigniẽ. igne mox ꝯſtringiẽ: ad ſolẽ diſſol uiẽ / charitatis radio. Per figu ras deſignata: p ſcripturas decla rata/claritatis titulus. vellus ma dens gedeonis qđ impleuit ſtillis roris: et ꝓfudit celi donis trinita tis ratio. Ergo mater dei: nati nos cõmẽda pietati: ferens pacis baſia/amouendo gladium. Uita mortẽ ſuperare illuc lapſos reuo care:donãs lucis brauiũ paradiſi gaudiũ. Amẽ. Alia proſa.

Aue maria gratia plena. Do min⁹ tecuꝫ vgo ſerena. Bñdicta tu in mulieribus:q̃ peperiſti pacẽ hoĩb⁹/ ⁊ angelis gloriã. Et be nedict⁹ fruct⁹ vẽtris tui/q cohere des vt eſſemus ſui nos fecit p gra tiã. Per hoc autẽ aue mũdo taꝫ ſuaue cõtra carnis iura Genui ſti prolẽ nouã/ ſtella ſolẽ noua ge nitura. Tu parui et magni/leo nis ⁊ agni/ſaluatoris chri tẽplum extitiſti:ſed vgo intacta. Tu flo ris ⁊ roris/panis ⁊ paſtoris:virgi nũ regina/ roſa ſine ſpina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iuſti cie. Tu mater es miſericordie. De lacu fecis ⁊ miſerie. Theo philũ reformas grẽ. Te collau dat celeſtis curia. Tu mater es re gis ⁊ filia. Per te reis ꝯferẽ venia

Per te iuſtis donatꝛ gratia. Er
go maris ſtella/vbi dei cella ⁊ ſolis
aurora. Paradiſi porta ꝑ quã lux
eſt orta/natum tuuз ora. Ut nos
lauet a peccatis:⁊ in regno clarita
tis/quo lux lucet ſedula/collocet ꝑ
ſecula. Amẽ. Alia proſa.

Gaude maria tẽpluз ſumme
maieſtatis. Gaude maria ſpeculũ
v̇ginitatis. Gaude maria lex te-
ſtamẽti gratie. Gaude maria lux
ornamenti glorie. Gaude maria
vera ſpes veri gaudij. Gaudium
nobis ſit dulcis vultus filij. Sal-
ua nos ⁊ ſerua i ſeculũ ſcl'i. Ubi
te ſctõꝝ contẽplantꝛ oculi. Salue
virgo glorioſa/caſti candor lilij:ro
ſa florẽs ſpecioſa ſũmi ſpes ſolacij.
In procinctu vie ſtamus/manũ
lapſis porrige. tua p̃ce ne cadamꝰ
greſſus nr̃os dirige. Alia proſa.

Gaude mater luminis: quaз
diuini numinis viſitauit gra
tia maria. Salue virga regia:flo
re fructu candida diuina potentia
maria. Tu virtutũ ſpeculũ/ ꝑlu-
ſtraſti ſeculũ luce claritatis maria.
Plena dei mũere meruiſti gigne
re prolẽ ſctitatis maria. Te ho-
norãt ſuperi matrẽ oĩs gratie ma-
ria. Ad te clamãt miſeri ꝺ valle
miſerie maria. Audi voces:ter
ge fletus:nos cõmenda filio/o ma
ria. Ut nos ſuo prece tua collo-
cet in ſolio/o maria. Alia proſa.

Hodierne lux diei celebris
in mr̃is dei agitꝛ memoria.
Decãtemꝰi hac die ſemꝑ v̇ginis
marie laudes/ ⁊ p̃conia. Ois hõ
oĩ hora ipſã ora:⁊ iplora eiꝰ patro
cinia. Pſalle pſalle niſu toto:cor-
dis oris voce voto aue plena gr̃a.
Aue dña celoꝝ:iexpta viri thoꝝ
parẽs/paris neſcia. Fecũdata ſi-
ne viro/genuiſti more miro gẽito-
rẽ filia. Florẽs hortꝰ auſtro flãte:
porta clauſa poſt ⁊ ante: via viris
iuia. Fuſa celi rore tellꝰ: fuſũ ge
deõis vellꝰ/deitatis pluuia. Sal
ue decus firmamẽti: tu caliginoſe
mẽti deſuꝑ irradia. Placa mare
maris ſtella:ne iuoluat nos ꝓcella
⁊ tẽpeſtas valida. Amẽ. Alia ꝓſa.

Imꝑatrix gl'ioſa/potẽs ⁊ im
ꝑioſa:ieſu xp̃i generoſa ma-
ter atq3 filia maria. Radix ieſſe
ſpecioſa/virga florẽs ⁊ frondoſa:
quã rigauit copioſa ꝺitatis gratia
maria. Auſter lenis te ꝑflauit:et
ꝑflãdo fecũdauit/aqlonẽ dũ fuga-
uit ſua cũ potẽtia maria. Florẽ q̊
genuiſti:fructũ ex quo ꝓtuliſti: ga
brieli dũ fuiſti paranĩpho credula
maria. Ioſeph iuſtꝰ vir expauit/
iſta dũ ꝯſiderauit:ſciẽs ꝙ nõ irriga
uit floreſcẽtẽ v̇gulã mariã. Bene
tamẽ cõſeruauit arcanũ: nec diuul
gauit ſpõſaз: ſed magnificauit ho
norãs vt dñaз mariã. Celi quon
dã rorauerũt: nubes ex quo ꝯcre-

uerũt: ↄcreteq; ſtillauerũt ṽginis in gremiũ marie. Res mirãda/ res nouella/nã procedit ſol de ſtella/ regẽ dñ̃ parit puella viri thori neſcia maria. Ergo clemens et benigna cunctorũq; laude digna: tuo nato nos cõſigna pia per ſuffragia maria. Ut carnali qua grauamur cõpede ſic abſoluamur / vt ſoluti trãſferamur ad celi palatia maria. Amen. Alia proſa.

Salue tẽplum maternale: in quod verbũ paternale venit de celeſtib⁹. Hoc geſtauit/hoc tractauit/ hoc iduit nata dauid ṽgineis viſcerib⁹. Celi maius luminare venerat illuminare terrarũ caliginẽ. Sacro flatu operãte ṽgo tulit poſt ⁊ ãte ſalutis originẽ. Celo latior/ṽtute dei germinauit tute ṽgo ſuũ filiũ. Paratior largitate/ donoꝝ varietate cunctis fert auxiliũ. Adijt ex gyro ſedis mẽte puellarũ edis celoꝝ ver⁹ heres Qui ſigillo trinitatis marie ṽginitatis ipreſſit characteres. Aurẽ pulſat ṽginis arcanuz originis diuine myſteriũ: qđ p miniſteriuz dignũ reuelauit. Ex regali palatio vere legis latio fudit vndã gratie: p quã pulchra facie nos a delictis lauit. Uirus fugauit letale / quãdo corpus ṽginale ṽtus fouit fidei. Quãtũ ſtupet ⁊ miratᷣ maria/ duz pergyratᷣ anulo viui dei. Qui natura gemina in tenella femina dulciter qeuit. Sic eua quã abſtulit iſta vitã attulit: mortẽq; deleuit. O altũ ↄſiliũ/ qđ de celis filiũ ad terrã direxit. Illũ cũ leticia ſua pudicitia humilis allexit. Sic decebat icarnari p matrẽ et humanari regẽ regũ dñm. Qui in celis ſine matre/et in terris ſine patre ſaluator eſt oĩuz. Aue gẽma mulieruz: tu ſolaris lux dierũ ſceptrũ geris regium. Peperiſti deũ veruz: cui das per cor ſincerũ amoris ꝑuilegiũ. O dulcedo ṽginalis/nũq; fuit nec eſt talis viſa tibi ſimilis. Te dulcore ſacri flat⁹ tu⁹ irrorauit nat⁹ dei parẽs hũilis. Tu mi nate recordare / q̃ merebar te portare meis in viſceribus. Cũ ſis nat⁹ ego mater/ergo clemẽs eſto pater hoĩum ſceleribus. Amẽ. Alia de btã ṽgie/⁊ ſiguãter de annunciatione. Proſa.

Uterus ṽgineus thronus eſt eburneus regis ſalomonis. Thron⁹ ammirabilis / diſpar et diſſimilis vniuerſis thronis. Salomõ pacificus ſummi regis vnicus hunc elegit thronũ. Uirgo thron⁹ extitit/cui de⁹ ꝑſtitit tã ꝑcellẽs donũ. Hec eſt ſedes grẽ: domꝰ pudicitie: ſedes ſũmi dei. In hac ſede reſidet dñs: qui preſidet vniuerſe rei. Sicut vell⁹ maduit de celeſti rore: ſic venter intumuit

ſeruato pudore. Nec vellus cor
rūpitur imbre pluuiali:nec pudor
amittit̄ in conceptu tali. Nec eſt
aromatica cella creatoris:vtilis et
vnica medela doloris. Nardus
odorifera effudit odorē:oliua fru
ctifera / virga ferēs florem. Nec
vas pigmentariū / regale palatiuz /
dom⁹ eſt cedrina. Angelorꝫ dn̄a /
bn̄dicta femina / celorū regina. O
ſctā v̄ginitas / noſtra neq̄t paruitas
te digne laudare. Cōtines i gre/
mio:quē nec celi regio poteſt ſuſtē
tare. Pulchrior ſideribus:ꝛ pre
mulierib⁹ cūctis bn̄dicta. Placa
tuū filiū:ꝛ purga fideliū oīum de/
licta. In te pluit / in te fluit deus
ſuā gratiā. Ergo tue nobis plue
gratie clementiaz. Ad beati tui
nati nos tráſfer p̄ſentiā: Et cū/
ctorꝫ delictorꝫ cōfer indulgentiaz.
Amē. ¶ Officiū de ſepulchro
dn̄i: cuius feſtū celebrat̄ dn̄i/
ca ſcd̄a poſt paſca. Introitus.

Gaudeamus
oēs in dn̄o:
diē feſtū ce/
lebrantes in
honore ſe/
pulchri dn̄i:
de cui⁹ ſolen
nitate gau/
dēt angeli ꝛ
collaudāt fi/
liuz dei all'a.
P̄s. Bonū eſt ꝯfiteri dn̄o ꝛ pſalle/
re noī tuo altiſſime. Glia. vt ſ. iſtō.
Nos aūt venerari oportet ſe
pulchrū dn̄i noſtri Jeſu xp̄i
in quo eſt ſalus vita ꝛ ꝯſolatio no
ſtra:per quē renati ꝛ baptizati ſu/
mus. P̄s. Quā dilecta tabernacu/
la tua dn̄e virtutū:cōcupiſcit ꝛ de/
ficit aīa mea i atria dn̄i. Oratio.
Omnipotens ſempiterne
deus:qui vnigenitū filiū
tuū dn̄m noſtrū Jeſū chriſtū/
pro noſtra recōciliatiōe i ara
crucis arefactū / in ſepulchro
ſepeliri feciſti: eūq; tertia die
a mortuis īmortalē reſuſcita
ſti: tribue nobis queſum⁹: vt
qui eiuſdē ſui ſepulchri feſta
ſaluberrima annuis tēporib⁹
deuote peragimus / ad eterna
gaudia peruenire valeamus.
Per eundē. Ep̄la. Surgens
paulus ꝛ manu. Reqre feria
tertia paſce. 103. Uel Dn̄e q̄s
credidit auditui noſtro. ꝛc.
vide feria quarta magna. 78.
All'a. V. Tūba noſtri ſaluatoris
mortuuz intexit q̄ viuus ſurrexit.
Aliud. All'a. V. Surrexit pa/
ſtor bonus qui poſuit animā ſuaz
pro ouibus ſuis: ꝛ pro ſuo grege
mori dignatus eſt. Proſa.
Victime paſcali laudes chro
nūc perſoluamus. Agnus rede
mit oues: chr̄s morte ſua / nos re/

cōciliauit pctōres. Mors ꝛ vita duello diro iſto in bello: dux vite mortuus regnat viuus. Dic nobis maria/ nunqd tūbam in via vidiſti chri viuentis: ꝛ gloriam eius reſurgētis: Angelicos teſtes ꝑduxiſti ꝛ veſtes: ꝙ chrs certe ſurrexit: precedēs ſuos quos hic dilexit. Credendū eſt magis alme marie his verbis/ ꝙ̄ iudeoꝝ factis ꝓteruis. Scimus chrm ſurrexiſſe ex hac tūba vere: tu nobis chre rex miſere. Amē. S. math. xxvij.

In illo tēpore. Conuenerūt principes ſacerdotū ꝛ phariſei ad pilatū dicentes. Dñe/ recordati ſumus/ qa ſeductor ille dixit adhuc viuens: poſt tres dies reſurgā. Jube ergo cuſtodiri ſepulchrū vſqꝫ in dié tertiū: ne forte veniant diſcipuli eius: ꝛ furentur eū: ꝛ dicāt plebi/ ſurrexit a mortuis: et erit nouiſſimus error peior priore. Ait illis pilatus. Habetis cuſtodiaꝫ. Ite cuſtodite ſicut ſcitis. Illi autē abeuntes munierūt ſepulchrū/ ſignātes lapidem cū cuſtodibus. Uel. Secūdū Joannē. In illo tēpore. Rogauit pilatū ioſeph. Require feria. vj. magna in fine paſſionis. ſs. Offer. Triplici funiculo ſepulchrū munierūt hunc/ quē tamen in diluculo non inuenerunt: nō lapis nec ſigillū ſic mortuum tenebat/ cuſtodia nec illū: quin viuus recedebat alleluia. Secre.

Preces ꝛ hoſtias quas tibi dñe ieſu chriſte offerim⁹/ ob deuotionē ꝛ ſolennitatem ſacratiſſimi ſepulchri tui benignus aſſume: vt ꝑ hec tēporalia feſta q̄ hodie deuote ꝛ ſolenniter peragimus/ ad eterna gaudia te adiuuante peruenire valeamus. Qui viuis. Prefatio. Te quidem domine. Cōio. Sic requieuit ſabbato ſicut et a principio quando terram fundauit / completo iam ſenario: opere facto vario perfecte cōſummauit alleluia. Cōplē. Sacramenta tua domine Jeſu chriſte que deuote ſumpſim⁹/ ob preſentis diei et ſacratiſſimi ſepulchri tui ſolennitatē / ſint animarū noſtrarum cibus ad ſalutē: ꝛ fidelib⁹ tuis intereſſētibus talem preparent benedictionem/ per quaꝫ valeant ſaluo cōductu angelico ad vitaꝫ opulentā peruenire. Qui viuis. ¶ Sequuntur quedā miſſe votiue ſeu ſpeciales. Et primo de dulciſſimo ꝛ ſacratiſſimo nomine domini noſtri Jeſu chriſti: quā qui deuote celebrauerit / habebit ꝑ

qualibet vice annoꝝ tria milia de vera indulgētia cōceſſa a dño Bonifacio papa ſexto. Et dr cū trib⁹ candelis. Intr.

N nomine Jeſu omne genu flectatur celeſtiuꝫ terreſtrium et infernoruꝫ: et oīs lingua ꝯfiteatur: qa dñs noſter ieſus chꝛs in gloꝛia eſt dei patris. ps. Laudate dñm qm̄ bonus eſt dñs: pſallite noī ei⁹ qm̄ ſuaue eſt. Glia.

Gl'ia in excelſis deo. Oro.

Deus qui glorioſiſſimū nomē Jeſu chꝛi vnigeniti filij tui dñi noſtri / feciſti fidelib⁹ tuis ſūme ſuauitatis affectu amabile: et malignis ſpiritib⁹ tremendū atqꝫ terribile: cōcede ꝓpiti⁹: vt omnes qui hoc nomē ieſu deuote venerant̄ in terris/ ſancte ꝯſolationis dulcedinē in preſenti percipiāt: ⁊ in futuro gaudiū exultatiōis/ ⁊ interminabilis beatitudinis obtineant in celis. Per eundē. Lctō Actuum Apoſtoloꝝ. iiij. ca.

In diebus illis. Petrus repletus ſpū ſctō dixit. Principes ppl'i/ ⁊ ſeniores iſrael audite. Si nos hodie dijudicamur in beneficio hoīs īfirmi: in quo iſte ſalu⁹ fact⁹ eſt. Notū ſit oībus vobis/ ⁊ omni plebi iſrael: quia in noīe dñi noſtri Jeſu xp̄i naçareni/ quem vos crucifixiſtis: quē deus ſuſcitauit a mortuis: in hoc iſte aſtat coraꝫ vobis ſanus. Hic eſt lapis q reprobat⁹ eſt a vobis edificātibus: q fact⁹ eſt in caput anguli: et nō eſt in alio aliquo ſalus. Nec enī nomē eſt aliud ſub celo datū hominibus: in quo oporteat nos ſaluos fieri. Grad.

Cōſtituit deus pater ad dexterā ſuā Jeſum chriſtū in celeſtib⁹ ſupra omnē poteſtatē/ principatū ⁊ virtutē ⁊ dñationē: ⁊ omne nomē qđ noīat̄ non ſolū in hoc ſeculo/ ſed etiā in futuro: ⁊ oīa ſubiecit ſub pedib⁹ eius. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter gloriā noīs tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto pctis noſtris ꝓpter nomē tuū. Alla. ℣. Dulce nomē dñi noſtri Jeſu chꝛi melos auri mel in eſu: cordis verus iubil⁹ effugat mūdi ſibilū. Tēpore paſcali. Alla. ℣. Uſqꝫ modo non petiſtis qcq̄ꝫ in noīe meo: petite ⁊ accipietis. Alleluia. ℣. Surgēs ieſus dñs noſter/ ſtetit in

medio diſcipulož ſuož.⁊ dixit eis
pax vobis. Poſt aſcẽſionẽ ſecũ
dũ A llã. ℣. Non vos relinquã
orphanos: vado ⁊ venio ad vos/
et gaudebit cor veſtrum. Proſa.
O Ieſu benigne qui aulã virgi
nis elegeras digne. E x qua
naſci voluiſti pro pctõribus me re
uoca ab erroꝛib⁹. L apſuz in de/
lictis ſepe:ad charitatis tue reduc
preſepe. T uis reuoca pecoꝛibus
vt gaudens dicam cũ paſtoribus.
G loria in excelſis deo:⁊ in terra
pax hoĩbus. R egia proles chꝛe
me a callido ꝓtege hoſte. N e tue
forme honorẽ decipiat per erro/
rẽ. Q ui noſtre particeps fact⁹ es
nature:tuo me poſſide iure. F ili
regis freno me tue circũda legis.
C um ceperis iudicare populuz
in iuſticia:mea ne recorderis vicia
S ed quãdo ſaluos facies filios
pauperũ:ad eož me iũge ꝯſortiũ.
Amen. Infra ſeptuageſimaz.
Tract⁹. D ulce nomẽ Ieſu chꝛi
ſti omnẽ auferens triſticiã:iocun/
dans mentẽ iubilo. ℣. Tollit lu/
ctũ/affert fructũ:⁊ obductũ et ſe/
ductũ purgat cor a nubilo. ℣. No
minatim inuocatũ/honoratũ/pre/
dicatuz/ſemper ſonat dulciter. ℣.
Iam pctm̃ ꝙ̃ reatũ condonatum
expurgatũ reddit mulcẽs leniter.
℣. Nos defendit/nos accẽdit/nos
intendit:⁊ extendit hoc nomen in
gaudium. Scdz Mattheum. j.
I N illo tpe. Angelus do
mini apparuit ĩ ſomnis
ioſeph dicẽs. Ioſeph fili da/
uid/noli timere accipere ma/
riã coniugẽ tuã. Qđ enim in
ea natũ eſt:de ſpũſctõ eſt. Pa
riet aũt filium:et vocabis no
men eius Ieſum. Ipſe enim
ſaluũ faciet populũ ſuũ a pec/
catis eož. Hoc aũt totũ factũ
eſt vt adimpleret qđ dictum
eſt a dño per ꝓphetã dicen/
tẽ. Ecce virgo in vtero habe/
bit ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabitur
nomen eius emanuel:qđ eſt
interpretatuz: nobiſcũ deus.
Credo dr. Offer. I n nomine
meo demonia eijcient: linguis lo/
quentur nouis:ſerpẽtes tollẽt:⁊ ſi
mortiferũ qđ biberint nõ eis no/
cebit: ſup egros manus imponẽt:
⁊ bene habebũt. Secr. I n ve/
neratiõe nois dilectiſſimi fi/
lij tui dñi noſtri Ieſu xpi ſal/
uatoris noſtri/deus miſericor
diarũ pater deuotis mentib⁹
hoſtias imolamus/ ſupplici/
ter deprecantes:vt earũ virtu
te/cũctis egentib⁹ preſtet au/
xiliũ:⁊ in eodẽ noĩe delectã/
tes ſalutarẽ ſui ꝓpoſiti conſe
quant effectũ. P eũdẽ. Pre/
fatio. Quia per incarnati. Cõio.
V incẽti dabo mãna in abſcõdi/

tũ:⁊ dabo illi calculũ candiduz: ⁊ in calculo nomẽ nouũ ſcriptũ: qđ nemo ſcit niſi qui accepit. Cõpl. Sacroſctã myſteria que ſũpſimus dñe / in honorẽ nois complacentiſſimi filij tui dñi noſtri ieſu chr̃i deuotis p̃cordijs recolẽtes / qm̃s: vt incremẽta nobis ſpiritualis exultationis accumulẽt: ⁊ affectũ noſtruz ad hoc ſalutiferũ nomen ieſu nobis imprimẽdũ / accendant: ⁊ ad iubilandũ in Jeſu ſalutari nr̃o dulciſſimo tota mẽtis attẽtione promoueãt. Per eundẽ. Dicto Dñs vobiſcũ et Ite miſſa eſt, nõ det benedictionem ſacerdos: ſed conuerſus ad altare: dicat ſequentẽ oĩonẽ. vcz. ℣. Per ſingulos dies benedicaz tibi. Et laudabo nomẽ tuũ in ſeculum ſeculi. ℣. Laudabo nomẽ dei cũ cãtico. Et magnificabo eum in laude. ℣. Sit nomẽ dñi benedictũ. Ex hoc nũc et vſq₃ in ſeculũ. ℣. Narrabo nomẽ tuum fratribus meis. Et in medio eccleſie laudabo te. ℣. Domine exaudi orationẽ meã. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. Et cum. Oratio.

Domine Jeſu xp̃e i cui⁹ ditione cũcta ſũt poſita ⁊ nõ eſt q poſſit reſiſtere voluntati tue: q dignat⁹ es naſci mori ⁊ reſurgere: p myſteriũ ſacratiſſimi corporis tui / et p qnq₃ vulnera ⁊ effuſionẽ precioſiſſimi ſanguinis tui / miſerere nobis ſicut tu ſcis neceſſariũ eſſe aĩab⁹ ⁊ corporibus noſtris: libera nos a dyaboli tẽtatione / ⁊ ab oĩbus qb⁹ nos anguſtiatos eſſe cognoſcis: noſq₃ in ſeruitio tuo vſq₃ in finẽ cõſerua atq₃ corrobora: et verã emẽdationẽ ſpaciũq₃ vere penitẽtie nobis tribue: ⁊ remiſſionẽ oĩum peccatoꝝ poſt obituz largire: ⁊ fac nos fratres / ſorores / amicos ⁊ inimicos inuicẽ diligere: ⁊ cum oĩbus ſctis tuis in regno tuo ſine fine gaudere. Qui cũ deo p̃re ⁊ ſpũſctõ viuis ⁊ regnas de⁹. P oĩa ſecula. Et tũc cõuertat ſe ⁊ bñdicat populo vt moris eſt. ¶ Miſſa i honore penaꝝ dñi nr̃i ieſu xp̃i q̃ multis eſt dotata idulgẽtijs. Intr.

Ecce vidimus dñm ieſuz nõ habentẽ ſpeciẽ neq₃ decorez: aſpectus eius in eo nõ eſt: hic peccata noſtra portauit / ⁊ p nobis oĩbus volẽs: ipſe autẽ vulnerat⁹ eſt ꝑpter iniqtates

noſtras: attritus eſt ꝑpter ſcelera
noſtra: cuius liuore ſanati ſumus.
Ps. Aſtiterũt reges terre ⁊ prin/
cipes cõuenerunt in vnum aduer/
ſus dñm/ ⁊ aduerſus chriſtũ eius.

DOmine ieſu chr̃e Oro.
fili dei viui/qui pro re/
dẽptione mundi voluiſti na/
ſci/circũcidi/a iudeis reproba
ri/a dyabolo tẽtari/a iuda oſ/
culo tradi/capi/ligari: et cum
vinculis anne/cayphe/hero/
di ⁊ pilato offerri: corã eis il/
ludi: colaphis/alapis/ flagel/
lis ⁊ arũdine cedi: facie vela/
ri/ſputis conſpui/ ſpinis coro
nari: a falſis quoqꝫ teſtibus
accuſari: a malis iudicibus iu/
dicari: et vt agnus innocens
crucem tuam ferendo ad vi/
ctimã duci: clauis perforari:
felle ⁊ aceto potari/atqꝫ i cru/
cez leuari: inter latrones de/
putari: morte turpiſſima mo
ri: ⁊ lancea vulnerari: tu do/
mine ꝑ has ſacratiſſimas pe/
nas tuas/quas nos idigni fa/
muli recolimus: ⁊ per ſanctã
crucem tuã ⁊ mortem libera
nos a penis inferni: ⁊ ꝑduce/
re digneris nos miſeros pec
catores/quo perduxiſti cruci
fixum tecum latronem peni/
tentem. Qui cum deo patre.

Lectio Eſaie prophete. liij.

IN dieb⁹ illis. Dixit Eſa
ias. Dñe qs credidit au
ditui noſtro: ⁊ brachium dñi
cui reuelatum eſt? Et aſcẽdet
ſicut virgultũ corã eo: ⁊ ſicut
radix de terra ſitienti. Non
eſt ſpecies ei neqꝫ decor. Et vi
dimus eũ/⁊ nõ erat aſpectus:
⁊ deſiderauimus eũ deſpectũ/
⁊ nouiſſimũ virorũ: virũ do/
lorũ/⁊ ſcientẽ infirmitatẽ. Et
quaſi abſcõditus vultus eius
⁊ deſpectus: vnde nec reputa
uimus eũ. Uere lãguores no
ſtros ipſe tulit: ⁊ dolores no/
ſtros ipſe portauit. Et nos pu
tauimus eũ quaſi leproſuz: ⁊
ꝑcuſſum a deo et humiliatũ.
Ipſe aũt vulnerat⁹ eſt ꝑpter
iniqtates noſtras: attritus eſt
ꝑpter ſcelera noſtra. Diſcipli
na pacis noſtre ſuper eum: ⁊
liuore ei⁹ ſanati ſumus. Om/
nes nos q̃ſi oues errauimus:
vnuſqſqꝫ in viã ſuaz declina/
uit: ⁊ dñs poſuit in eo iniqui/
tatẽ omniũ noſtrũ. Oblatus
eſt/qa ipſe voluit: ⁊ nõ aperu/
it os ſuũ. Sicut ouis ad occi/
ſionem ducet: ⁊ quaſi agnus
coraz tondẽte ſe obmuteſcet:
⁊ nõ aperiet os ſuum. De an/
guſtia et de iudicio ſublatus
eſt. Generationez eius quis
enarrabit? Quia abſciſus eſt

de terra viuentiuz. Propter ſcelus populi mei pcuſſi euz: ⁊ dabit ipſos pro ſepultura / ⁊ diuites pro morte ſua eo ꝙ iniquitatez non fecerit: neqꝫ dolus fuerit i ore ei⁹. Et dn̄s voluit cōterere eū in infirmitate. Si poſuerit pro pctō animā ſuam: videbit ſemē longeuum: ⁊ volūtas dn̄i in manu eius dirigeť: pro eo ꝙ tradidit in mortē animā ſuā: ⁊ cuz ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe pctā multoꝝ tulit: ⁊ ꝓ trāſgreſſorib⁹ rogauit / vt nō perirent. Grad. Sicut ouis ad occiſionē duct⁹ eſt: et dū male tractaretur / nō aperuit os ſuū: traditus eſt ad mortē / vt viuificaret populū ſuum. ℣. Ipſe vulneratus eſt propter inigtates noſtras: attritus eſt ꝓpter ſcelera noſtra: ⁊ nos reputauimus eū quaſi leproſū / percuſſuz a deo et humiliatū. Alla. ℣. O vos oēs q trāſitis per viā attēdite ⁊ videte ſi eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus. Proſā ſi placuerit vide extra. Cenā cū diſcipulis. ⁊c.

Secūdū Joannem. xix.

In illo tpe. Apprehēdit pilatus ieſuz / ⁊ flagellauit. Et milites plectentes coronā de ſpinis impoſuerūt capiti ei⁹: ⁊ veſte purpurea circundederūt eū. Et veniebāt ad eū / ⁊ dicebāt. Aue rex iudeoꝝ: et dabāt ei alapas. Exiuit ergo iteruz pilatus foras / ⁊ dicit eis. Ecce adduco vobis eū foras: vt cognoſcatis / qa nullā inuenio in eo cauſaz. Exiuit ergo ieſus portās coronā ſpineaz / et purpureū veſtimentuz. Et dicit eis. Ecce homo. Cū ergo vidiſſent eū pontifices et miniſtri / clamabāt / dicentes. Crucifige / crucifige eū. Dicit eis pilatus. Accipite eū vos / ⁊ crucifigite: ego eni nō iuenio in eo cauſā. Reſpōderūt ei iudei. Nos legē habem⁹: ⁊ ſecūdū legē debet mori: qa filiū dei ſe fecit. Cū ergo audiſſet pilat⁹ hūc ſermonē / magis timuit. Et ingreſſus eſt p̄toriuz iterū / ⁊ dicit ad ieſum. Unde es tu? Jeſus aūt reſpōſum nō dedit ei. Dicit ergo ei pilatus. Mihi nō loqueris? Neſcis quia poteſtatē habeo crucifigere te: ⁊ poteſtatē habeo dimittere te? Reſpondit ieſus. Nō haberes poteſtatē aduerſū me vllā / niſi tibi datū eſſet deſuper: ꝓpterea qui me tradidit tibi / maius pctm̄ habet. Et exinde querebat pilatus dimittere eū. Judei autem clamabant / dicentes. Si hūc dimittis / non es amicus

ceſaris:omnis eniꝫ qui ſe regẽ facit/cõtradicit ceſari. Pilatus aũt cũ audiſſet hos ſermones/adduxit foraſ ieſum: et ſedit pro tribunali/ in loco q dicit̃ lithoſtratos:hebraice aũt gabatha. Erat autẽ paraſceue paſce hora quaſi ſexta / ꝛ dicit iudeis.Ecce rex veſter. Illi aũt clamabãt. Tolle tolle/crucifige eũ.Dicit eis pilatus. Regẽ veſtruꝫ crucifigã? Reſpõderũt põtifices. Non habemus regẽ/ niſi ceſarem. Tũc ergo tradidit eis illũ/ vt crucifigeret̃. Suſceperũt aũt ieſuꝫ/ꝛ eduxerũt eũ.Et baiulans ſibi crucẽ/ exiuit in eum q dicit̃ caluarie locũ:hebraice aũt golgotha: vbi crucifixerũt eũ/ et cũ eo alios duos hinc ꝛ hinc/mediuꝫ aũt ieſũ. Offer. Improperium expectauit cor meum et miſeriam/et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur ꝛ non fuit: cõſolantem me queſiui ꝛ non inueni:ꝛ dederunt in eſcam meam fel/ꝛ in ſiti mea potauerunt me aceto. Secre. Auxilientur nobis pie domine Ieſu chriſte omnes paſſiones tue:ꝛ defendãt nos ab omni tribulatione ꝛ anguſtia/ab omni dolore ꝛ triſticia/et ab omni periculo ꝛ miſeria/ꝛ ab omni peccato et cordis imũdicia/ab oĩ ſcandalo et inſania/a morbis malis corporiſ ꝛ aĩe/ ꝛ a morte ſubitanea et improuiſa / et ab omni ꝑſecutiõe inimicoꝝ viſibiliũ ꝛ inuiſibiliũ:ſcimus enim ꝙ in quacũqꝫ hora vel die paſſionis tue memoriaꝫ habuerimꝰ ſalui erimuſ:ideo de imẽſa pietate tua cõfiſi / te depcamur piiſſime ſaluator/ per benigniſſimas ſanctiſſimaſqꝫ paſſiones tuas : vt benigno nos ꝓtegas auxilio: ꝛ cõtinua pietate ab omni malo nos ꝓſerues:ꝛ has oblationes noſtras ad ſaluteꝫ nobis prouenire concedas.Qui viuis ꝛ regnas cum. Communio. Foderunt manus meas et pedes meos : dinumerauerũt omnia oſſa mea. Complẽ. Domine deus de deo/lumen de lumine / qui humanum genus ex precepto patris in patibulo crucis ꝓprio ſanguine redimere dignatus es : te ſuppliciter exoramus:vt per virtutem tanti ſacramenti quod ſumpſimus / non ſecundum peccata noſtra facias nobis : ſed ſecundum miſericordiam tuaꝫ ſaluos nos fac indignos famulos tuoſ:tu quoqꝫ exurge in adiutoriũ noſtrũ:

τ eſto nobis turris fortitudinis τ clypeus inexpugnabilis iuſticie a facie tam corporalis q̄ʒ ſpūalis inimici: atq̄ʒ ab omni peccato τ pena miſericorditer nos libera: τ ab omni aduerſitate corporis τ anime clemēter defende. Qui viuis. ¶ Miſſa quinq̄ʒ plagaꝝ ſanctiſſimi corporis domini noſtri Jeſu chriſti. quā bonifacius papa ſextus cōpoſuit: τ Innocentius ſextus confirmauit. Et qui eaʒ dixerit vel dici fecerit cū quinq̄ʒ candelis/habebit quingentos dies indulgentiarū: et remiſſionē tertie partis ſuoꝝ pctōꝝ. Et valet ꝓ quocunq̄ʒ in tribulatione poſito. Quinquies ſo celebrata vna anima de purgatorio liberatur vt expertū eſt. Et q̄ꝑlures alie ſunt eius virtutes. Et alibi legit̄ ꝙ miſſā illā angel⁹ Carolo regi de celo portauit ꝯtra īfirmitates.

Umiliauit ſemetipſuʒ dn̄s noſter Jeſus chr̄s vſq̄ʒ ad mortē/mortē autez crucis: propter qđ et de⁹ exaltauit illuʒ: τ donauit illi nomē quod eſt ſuper omne nomē. Ps. Miſericordias dn̄i in eternū cātabo i generatione et progenie. Gloria. Orō.

Domine ieſu chriſte fili dei viui/qui de celis ad terraʒ deſcendiſti de ſinu patris: τ in ligno crucis quinq̄ʒ plagas ſuſtinuiſti: τ ſanguinē tuū precioſum in remiſſionē peccatorū noſtroꝝ fudiſti: te humiliter deprecamur: vt in die iudicij ad dexterā tuā audire mereamur te dicentē/ venite benedicti patris mei percipite regnuʒ. Qui cū eodē.

Lcō ʒacharie pphe. xij. τ. xiij

Hec dicit dn̄s de⁹. Effundam ſup domū dauid/τ ſup habitatores hieruſalē/ſpiritū gratie τ precū. Et aſpicient ad me quē cōfixerunt. Et plangēt eū planctu quaſi ſup vnigenitū. Et dolebūt ſuper eū/vt doleri ſolet i morte primogeniti. In die illa magn⁹ erit planctus in hieruſalem: et dicetur. Quid ſunt plage iſte in medio manuū tuarū? Et dicet. His plagatus ſum in domo eoꝝ qui diligebant me. Framea ſuſcitare ſup paſtorem meuʒ: τ ſuper virum coherētē mihi: dicit dn̄s exercituū. Percute paſtorem/τ diſpergentur oues gregis. Ait

dñs oīpotēs. Grad. Impro periū expectauit cor meū ⁊ miſeriā: ⁊ ſuſtinui qui ſimul mecū ↄtriſtaretur ⁊ nō fuit: cōſolantē me q̄ſiui ⁊ nō inueni. ℣. Et dederūt in eſcam meā fel/⁊ in ſiti mea potauerūt me aceto. Alleluia. ℣. Aue rex noſter: tu ſolus ob noſtros miſeratus errores/patri obediēs ductus es ad crucem: vt agnus manſuetus ad occiſionem: tibi gloria oſanna/tibi triumphus ⁊ victoria: tibi ſumme laudis ⁊ honoris corona. Proſā ſi placuerit vide extra. Ad Jeſu chriſti gloriam.

Secūdū Joannem. xix.

In illo tpe. Sciēs ieſus qa omnia ↄſummata ſunt: vt cōſummaret̄ ſcriptura/dicit. Sitio. Uas autem erat poſitū aceto plenū. Illi ergo ſpongiā plenā aceto/hyſopo circūponētes/obtulerunt ori eius. Cū ergo accepiſſet ieſus acetum/dixit. Conſummatū eſt. Et inclinato capite/tradidit ſpiritū. Judei ergo/ quoniaȝ paraſceue erat/vt nō remanerēt in cruce corpora ſabbato (erat enī magn⁹ dies ille ſabbati) rogauerunt pilatum: vt frangerentur eoꝝ crura ⁊ tollerentur. Uenerūt ergo milites/⁊ primi quidē fregerunt crura/⁊ alterius q crucifixus eſt cū eo. Ad ieſū aūt cū veniſſent/vt viderunt eū iam mortuū: non fregerūt eius crura: ſed vnus militū lancea latus eius aperuit: ⁊ cōtinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et q vidit/teſtimoniū perhibuit: ⁊ verū eſt teſtimoniū ei⁹. Offer. Inſurrexerūt in me viri iniqui abſq̄ miſericordia: queſierunt me interficere/⁊ nō pepercerūt in faciē meam ſpuere: ⁊ lāceis ſuis vulnerauerūt me/⁊ cōcuſſa ſunt omnia oſſa mea. Sec. Dñe ieſu xp̄e q ꝓ redēptiōe mūdi crucis lignū aſcēdiſti/vt vniuerſus mūdus q i tenebris erat illuminaret̄: illā luceȝ in aīa ⁊ corpore noſtro ſemꝑ tribue: ꝑ quā ad eternā ſalutē peruenire mereamur. Qui. Prefatio de ſctā cruce. Qui ſaluteȝ humani gene. Cōio. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt omnia oſſa mea. Cōpl. Dñe ieſu xp̄e fili dei viui/q hora ſexta ꝓ redēptione mūdi crucis patibulū aſcēdiſti: ⁊ ſanguinē tuū ꝑcioſū in remiſſionē pctōꝝ nr̄oꝝ fudiſti: te humiliter deprecamur: vt poſt obitū noſtrū: paradiſi ianuas gaudiaq̄ eterna introire mereamur. Qui viuis. ¶ De lancea dñi miſſa quando placet. Introitus.

FOderūt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oīa oſſa mea ⁊ ſicut aqua effuſus ſuz all'a all'a all'. Ps. Factū eſt cor meū ſicut cera liqueſcēs i medio vētris mei. Glia.

DEus q pro ſalute Orō. mūdi paſſus es: ⁊ de corde tuo aquā ⁊ ſanguinē p lāceā militis emanare voluiſti vt ab operib⁹ mortuis cōſciētias noſtras emūdares: cōcede ꝓpitius: vt ſacratiſſimi corporis tui veneranda pſſio/ peccatorū noſtrorū ſit plena remiſſio. Qui viuis ⁊c. Epl'a. Hec dicit dñs. Effundā ſup domū dauid: ⁊ ſup habitatores hieruſalē. vide ſup in officio de qnq; vulneribus domini. 333. Grad. ſi fuerit extra tempus paſce. Inſurrexerūt in me viri iniqui: abſq; miſericordia qſierūt me occidere: ⁊ non pepercerūt in faciē meā ſpuere: et lanceis ſuis vulnerauerunt me: et cōcuſſa ſunt oīa oſſa mea. ℣. Ego autē exiſtimabā me tanq̄ mortuuz ſuper terrā: ⁊ dederūt in eſcā meā fel: ⁊ in ſiti mea potauerūt me aceto. All'a. ℣. Angelus michael deſcēdet de celo: ⁊ apparebit cum glorioſis inſigniis ⁊ laudib⁹ dñice paſſiōis. Aliud. All'a. ℣. Surrexit paſtor bonus qui poſuit animā ſuā pro ouibus ſuis: ⁊ pro ſuo grege mori dignatus eſt. Proſa.

HOdiernū feſtū lucis eſt ſolēne vite ducis/pro victrici lancea. Decantem⁹ laudes ei quē tranſfixit vice rei hec ſalutis framea. Oīs vtriuſq; ſexus te ſtringebat culpe nexus: ⁊ mortis anguſtia. Pſalle illi qui reſoluit culpam: penam pro te ſoluit/vite dās remedia. Aue ferruz triūphale/ intrās pectus tu vitale/ celi pādis oſtia. Fecundata tu cruore felix haſta/nos amore per te fixi ſaucia. Florēs cruor quē fuderūt: art⁹ chři quos foderūt clauorꝫ fixoria. Fuſa p te ac rigata ⁊ p clauos ſolidata noſtra ſint pcordia. Salue ieſu nazarene: tu ꝓ nobis mortis pene affect⁹ iniuria. Placa patrē maieſtatis vt in euū cuz beatis nos coronet glia all'a. Tract⁹ poſt ſeptuageſimā. Dixerūt ipi intra ſe nō recte cogitātes: circūueniam⁹ virū iuſtū: qm̄ cōtrarius eſt opib⁹ noſtris. ꝓmittit ſe ſciētiā dei habere: filiū dei ſe noīat: ⁊ gl'iat ſe patrē habere deuz. ℣. Videam⁹ ſi ſmōes illi⁹ veri ſint: ⁊ ſi eſt ver⁹ dei fili⁹ liberet illū d manib⁹ nrīs: morte turpiſſima ↄdēnem⁹ eū. ℣. Tāq̄ nugaces eſtimati ſum⁹ ab illo: ⁊ abſtinet ſe a viis noſtris tāq̄ ab imūdiciis: ⁊ prefert nouiſſima iuſtorū

T Secũdu Joãnem.xix.
In illo tpe. Rogauerũt iudei pilatũ/vt frãgerent eorũ crura et tollerẽtur. Venerũt ergo milites/ꝛ primi qdẽ fregerũt crura/ꝛ alterius qui crucifixus eſt cũ eo. Ad ieſuz aũt cũ veniſſent/ vt viderunt eũ iã mortuũ:non fregerunt eius crura:ſed vnus militum lãcea latus eius aperuit:ꝛ cõtinuo exiuit ſanguis ꝛ aqua. Et q vidit/teſtimoniũ perhibuit:et verũ eſt teſtimonium eius. Et ille ſcit:qa vera dicit: vt ꝛ vos credatis. Facta ſunt enim hec/vt ſcriptura impleret. Os nõ cõminuetis ex eo. Et iteruz alia ſcriptura dicit. Videbũt in quẽ trãſfixerũt. Credo dicit. Offer. Videbũt i quẽ trãſfixerũt: cũ mouebunt fũdamẽta terre/ſol obſcurabit / corporaqꝫ ſctõꝝ de monumẽtis reſurgent:ꝛ crux cũ gẽmis clauoꝝ per vniuerſum mũdum radiabit alla. Secr. Sanctificet nos qm̃s dñe deus noſter hoc ſanctum ꝛ imaculatũ ſacrificiũ veſpertinũ:qd vnigenitus fili⁹ tuus in cruce obtulit ꝓ ſalute mũdi oblationẽ nouã:quã totus mũdus cõtremuit ꝛ expauit. Per eũdẽ. Prefatio. Qui ſalutẽ humãi generis. Cõio. Apprehẽde arma ꝛ ſcutũ/clauos ꝛ lãceam dñe: et dic aie mee ſalus tua ego ſum alla. Cõpl. Dñe ieſu xpe q temetipſuz i cruce holocauſtũ immaculatũ deo patri ꝛ ſpõtaneũ obtuliſti: qm̃s:vt eiuſdẽ ſacrificij/quã ꝑcepim⁹ oblatio venerãda/ idulgentiã nobis obtineat/ꝛ gloriã ſempiternã. Qui viuis. Alie orõnes de qnqꝫ vulneribus chri.

O Mñps ſempiterne de⁹/ q humanũ gen⁹ in filij tui dñi nri Jeſu chri qnqꝫ vulnerib⁹redemiſti:ꝑſta ſupplicib⁹ tuis:vt q eadẽ vulnera ꝛ preciosum ei⁹ſanguinẽ veneramur:mortẽ ſubitaneã ꝛ eternã euadere mereamur. Per eũdẽ. Secr. Omñs ſẽpiterne de⁹/q hoſtiã imolam⁹in honore qnqꝫ vulnerũ dñi nri ieſu chri:ſuppliciter deprecãtes:vt ꝑcioſo ſanguine filij tui redẽpti/a morte ſubitãea ꝛ ꝑpetua digneris nos miſericorditer liberare. P eũd. Cõpl. Sũptis ſacramẽtis oñs de⁹/ in honore qnqꝫ vulneruz dñi noſtri ieſu chriſti filij tui/ miſericordiã tuã imploramus humiliter/vt quos precioſo ſanguine eiuſdem filij tui redemiſti/ digneris a morte ſubitanea et perpetua cuſtodire.

Per eundē. ¶ Officiū de ſpinea corona dñi. Quod pagitur in die ſcti floriani. Intr.

Audeamus oēs in dño: diē feſtū celebrātes in honore corone dñi: d cui⁹ ſolennitate gaudent angeli ꝛ collaudāt filium dei. Ps. Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. Glia.

Preſta qſ̄s omni Orō. potēs deus: vt q in memoriā paſſionis ieſu chr̄i dñi noſtri coronā eius ſpineā veneramur ī terris: ab ipſo gloria ꝛ honore coronari mereamur in celis. Qui tecū. Lectō libri Sapiētie. Canticoꝝ. iij.

LEctulū ſalomonis ſexaginta fortes ambiūt/ ex fortiſſimis iſrael: oēs tenētes gladios/ꝛ ad bella doctiſſimi. Uniuſcuiuſqꝫ enſis ſuper femur ſuū/propter timores nocturnos. Ferculū fecit ſibi rex ſalomon de lignis libani. Columnas ei⁹ fecit argēteas/reclinatoriū aureū/aſcenſū purpureū/media charitate ꝯſtrauit/propter filias hieruſalez. Egredimini filie ſion: ꝛ videte regē ſalomonē in dyademate: quo coronauit illū mater ſua/in die deſpōſationis illius/ꝛ in die leticie cordis ei⁹. Quā pulchra es amica mea/ q̄ꝫ pulchra es. Oculi tui colūbarū: abſqꝫ eo qđ intrinſecus latet. Ueni de libano ſponſa mea: veni de libano: veni coronaberis. Grad. Chriſtus factus eſt pro nobis obediēs vſqꝫ ad mortem: mortē autē crucis. ℣. Propter qđ ꝛ deus exaltauit illū: ꝛ dedit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. Alla. ℣. Dyadema ſpineū veneremur hodie: cuius per aculeū dātur ſerta glorie. Aliud. Alla. ℣. Dulcis ſpina dulcis chriſti: dulcē pungēs verticem: que ſola fuiſti digna coronare regē celorū ꝛ hoīum. Proſa.

HEc eſt ſancta ſolennitas ſolēnitatum. Inſignita triūpho chriſti. Quod deuicit imperium malicie potentis dyaboli. Quo nos p̄cioſo ſanguine eius de poteſtate eruens. Redempti ergo gratias agamus noſtro redēptori. Rex regū chriſte cui angelorum chori iuge famulantur. Uultu placito hoīes huius laudibus ſedulis pius ītuere. Quorum mortibus condolens intantum humilis factus es vt mortez ſubires. Tu deuictis inferni

legibꝰ reſurgens triūphas. T u
poſt crucē p̄ orbē gētibꝰ imperas
oīpotens filius dei. Alia proſa.
C Eli terra maria ⁊ in eis oīa
laudāt creatorē. Q uiꝰ mi/
ra gratia nobis ad preſidia/dedit
redēptorē. Q uiꝰ iter alia paſſio
nis iſignia refulget corona. Q ue
quondā inglorią: nūc i multa gra/
tia cōfert vite dona. A pūcturis
liberat nos/dū xp̄s tolerat pūctu/
ras ſpinarū. C eli ſidꝰ reſerat ia/
nuā/quā clauſerat regnū tenebrarꝝ.
C oronā gens miſera inter plu/
ra verbera de ſpinis plectebat.
C apiti mortifera imprimendo
vulnera/chriſtū deridebat. S ic
dolor ⁊ opprobrium:plaga ⁊ ludi
briū in corona ſita. B ene dāt re/
mediū et eternū gaudiū in futura
vita. O decus eccleſie ſertū regis
glorie/o bona ſpina. T e laudan
tes hodie p̄ſentis anguſtie ſerues
a ruina. Amē. Sc̄dꝫ Joānē. xix.
I N illo tp̄e. Apprehēdit
pilatus ieſum/⁊ flagel/
lauit. Et milites plectētes co
ronā de ſpinis/impoſuerunt
capiti eius: ⁊ veſte purpurea
circūdederūt eū. Et veniebāt
ad euꝫ/⁊ dicebāt. Aue rex iu/
deorꝝ. Et dabāt ei alapas. Exi
uit ergo iterū pilatus foras/⁊
dixit eis. Ecce adduco eū vo
bis foras: vt cognoſcatis/q̄a
nullā inuenio in eo cauſam.
Exiuit ergo ieſus portās co/
ronā ſpineā/et purpureū ve/
ſtimētū. Offer. G loria ⁊ ho/
nore coronaſti eū et ꝯſtituiſti eum
ſup̄ opera manuū tuarū domine.
Secr. T uorū militū deꝰ rex
oīpotēs virtuteꝫ corrobora:
vt quos huiꝰ mortalitatis mi/
ſeria anguſtiat: vnigeniti filij
tui corona letificet: ⁊ conſū/
mato curſu certaminis: bra/
uiū ſup̄ne beatitudinis cōpre
hēdat. Per eūd. Cōio. P o/
ſuiſti dn̄e in capite eius coronam
de lapide p̄cioſo. Cōpl. S up/
plices te rogamus oīpotens
deus: vt hec ſacramenta que
ſumpſimus/p̄ virtutē ſacroſā/
cte filij tui corone cuius ſolē
nia recēſemus: nobis p̄ficiāt
ad medelā. Per eūdē. ¶ De
facie dn̄i ſeu de veronica: a q̄
Innocētiꝰ papa. iiij. oībus eā
dicentibꝰ vel audiētibus. ccc.
dies indulgētiarū dedit. Intr.

N Os autē glo/
riari oportet
i cruce domi
ni noſtri ieſu
chri: i quo eſt
ſalus vita ⁊ re
ſurrectio no/
ſtra: per queꝫ
ſaluati ⁊ liberati ſumus. Ps. Deꝰ

miſereatur noſtri ⁊ benedicat no/bis:illuminet vultũ ſuũ ſup nos / ⁊ miſereať noſtri. Gloria. Oro.

DEus q nobis vultus tui lumine ſignatis:memoriale tuũ ꝑenne: ad inſtantiã btẽ veronice imaginẽ tuã ſudario impreſſam relinquere voluiſti:per crucẽ ⁊ paſſionẽ tuã nobis tribue ꝓpitius: vt illã nũc in terris per ſpeculũ ⁊ in enigmate venerari ⁊ adorare valeamus:vt te facie ad faciẽ iudicẽ ſup nos venientẽ ſecuri ⁊ leti videamus. Qui viuis. Lectõ ep͞le beati Pauli apoſtoli. Ad Hebreos.xij.

FRatres. Recogitate dominũ ieſuʒ chꝛm qui talẽ ſuſtinuit a peccatoꝛibꝰ aduerſus ſemetipſuʒ ꝯtradictionẽ: vt nõ fatigemini animis veſtris deficiẽtes. Nõdũ eni vſqʒ ad ſanguinem reſtitiſtis aduerſus peccatuʒ repugnãtes:⁊ obliti eſtis ꝯſolationis que vobis tanqʒ filijs loquiť dicẽs. Fili mi noli negligere diſciplinã dñi:neqʒ fatigeris dũ ab eo argueris. Quẽ eni diligit dñs caſtigat. Flagellat aũt omnẽ filiũ quem recipit. In diſciplina ꝑſeuerate: tãqʒ filijs vobis ſe offert deꝰ. Quis eni filius quẽ nõ corripit pater? Qḋ ſi extra diſciplinã eſtis: cuiꝰ participes facti eſtis? Oẽs igiť adulteri:⁊ nõ filij eſtis. Deinde patres qdẽ carnis noſtre eruditoꝛes habuimus:⁊ reuerebamur eos. nõ multomagis obtẽperabimus patri ſpirituũ ⁊ viuemꝰ? In xp̄o ieſu dño nr̄o. Grad.

CHꝛs factꝰ eſt ꝓ nobis obediẽs vſqʒ ad moꝛtẽ:moꝛtẽ autẽ crucis. ℣. Propter qḋ ⁊ deꝰ exaltauit illũ:⁊ dedit illi nomẽ qḋ eſt ſup omne nomẽ. Alla. ℣. Dulce lignũ dulces clauos dulcia ferẽs põdera:que ſola fuiſti digna poꝛtare regẽ celoꝛũ ⁊ hoīum. Aliud. Alleluia. ℣. Qui in crucis ligno pẽdebas coꝛpoꝛe digno: in vultus ſigno nos ꝓtege chꝛiſte benigno.

SAlue ſancta facies Proſa. noſtri redẽptoꝛis:in q̃ nitet ſpecies diuini ſplendoꝛis. Impreſſa pãniculo niuei cãdoꝛis:dataqʒ veronice ſignum ob amoꝛis. Salue decus ſeculi ſpeculũ ſanctoꝝ:qḋ videre cupiũt ſpiritus celoꝛũ. Nos ab omni macula purga vicioꝛũ:atqʒ nos cõſoꝛtio iũge beatoꝛũ. Salue noſtra gloꝛia in hac vita dura / labili ⁊ fragili cito trãſitura. Nos ꝑduc ad patriaʒ o felix figura: ad videndũ faciẽ q̃ eſt chꝛi pura. Eſto nobis qͥ̃s tutũ adiuuamen/ dulce refrigeriũ

atq͡ʒ ꝯſolamē. Ut nobis nō no/
ceat hoſtile grauamē:ſed fruamur
rege cū beatis. Amē. S. lucā. xxi
In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Attēdi-
te vobis/ne forte grauent cor
da veſtra in crapula ⁊ ebrieta
te/et curis hui⁹ vite: ⁊ ſupue-
niat in vos repētina dies il-
la. Tāq͡ʒ laqueus eni ſupue-
niet in oēs/q ſedent ſup faciē
oīs terre. Uigilate itaq͡ʒ om-
ni tēpore orātes: vt digni ha
beamini fugere iſta oia/q̄ fu/
tura ſunt/⁊ ſtare ante filiū ho
minis. Erat aūt dieb⁹ docēs
in tēplo: noctibus vo exiēs/
morabaſ in mōte/q vocaſ oli
ueti. Et oīs populus manica
bat ad eū in tēplo/audire eū.
Offer. Protege dñe plebē tuā
p ſignū ſctē crucis ab oīb⁹ inſidijs
inimicoꝝ omniū: vt tibi gratā ex/
hibeamus ſeruitutē: ⁊ acceptabile
tibi fiat ſacrificiū noſtrum. Secr.
Deus q pro mūdi redēptio
ne voluiſti a iudeis reproba
ri/et a iuda traditore oſculo
tradi: vinculis alligari/et vt
agnus īnocēs ad victimā du
ci: in ꝯſpectu pilati offerri/fal
ſis quoq͡ʒ teſtib⁹ accuſari: fla-
gellis ⁊ opprobrijs moleſta/
ri: ꝯſpui/alapis cedi/ſpinis co
ronari/et in cruce leuari/atq͡ʒ
inter latrones deputari: cla-
uis ⁊ aculeis pforari: felle et
aceto potari/⁊ lācea vulnera
ri: tu dñe ieſu chře p has ama
riſſimas penas tuas: pſentia
munera ſctifica/⁊ nos ab īfer
ni penis ſalua/ac p crucē tuā
ſctāʒ cuſtodi: ⁊ pduc illuc nos
miſeros pctōres/quo pduxi/
ſti latronē tecū crucifixū tibi
ꝯfitentē. Qui viuis. Prefa
tio. Qui ſalutē humani generis.
Cōio. Nos autē gloriari opor/
tet in cruce dñi noſtri ieſu chriſti.
Cōpl. Auxiliētur nobis q̄s
dñe venerabiles paſſiōes tue:
⁊ defendāt nos ab omni ma
lo ⁊ anguſtia: ab omni luctu
⁊ miſeria: ab omni impugna
tione corporis ⁊ aīe: ſcimus
eni φ in quacūq͡ʒ die memo
riā earū habuerim⁹/ſalui eri/
mus: ⁊ ideo de imēſa pietate
tua cōfiſi/p has tuas ſanctiſſi/
mas paſſiōes te deprecamur:
vt nos īdignos famulos tu-
os ⁊ oēs fideles chřianos ce
leſti benignus ptegas auxi-
lio/⁊ ꝯtinua ptectione ꝯſer-
ues. Qui viuis. ¶ Officium
de miſericordia dñi. Introi.
Miſerere mei dñe quoniaʒ
cōturbat⁹ eſt oculus me⁹/
aīa mea ⁊ vēter meus: de/
ficit in dolore vita mea: ⁊ ꝯturba/
ta ſunt

cinctoriuz renũ eius. Grad. dum pro rege agitur. Quoniam rex ſperat in dño: ⁊ in miſericordia altiſſimi non cõmouebitur. ℣. Quoniã dabis eum in benedictionem in ſeculũ ſeculi: letificabis eum in gaudio cum vultu tuo. Alleluia. ℣. Da gaudioꝝ premia: da gratiaruz munera: diſſolue litis vincula: aſtringe pacis federa. Alla. Si vero pro aliquocũqꝫ agitur. Grad. Tribuat tibi dñs ſecũdũ cor tuum et omne cõſilium tuum cõfirmet. ℣. Memor ſit oĩs ſacrificij tui et holocauſtum tuũ pinguefiat. Alleluia. ℣. Da gaudioꝝ premia. ⁊c. vtſ. Tépore vero paſcali ſine grad. Alla. ℣. Ueni ſancte ſpiritus reple tuoꝝ corda fidelium ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Alla ℣. Da gaudioꝝ. ⁊c. vtſ. Proſa. Ueni ſancte ſpũs. 123.

Secũduz Joãnem. vij.

In illo tpe. In nouiſſimo die magno feſtiuitatis / ſtabat ieſus et clamabat / dicens. Si quis ſitit / veniat ad me / ⁊ bibat. Qui credit ĩ me / ſicut dicit ſcriptura / flumina de ventre eius fluét ue. Hoc auté dixi quem accepturi erant tes in eum. Offer. tiam agite

rum veſtrorum: ⁊ accipietis donũ ſpirituſſancti. Secr. Accepta ſit tibi dñe preſentiũ munerum oblatio: quã pro famulo tuo rege noſtro. muta ſecũdum ſtatũ perſone. humiliter offerimus: vt donis ſpirituſſancti cumulatũ / ab omnibus periculis ⁊ aduerſitatibus liberes: eiqꝫ nobiſcũ pacem ⁊ tranquillitaté dignanter cõcedas. Per dñz. eiuſdé. Cõio. Effundã ſpiritũ meũ ſuper ſemé tuum / et benedictionem meaz ſuper ſtirpem tuam. Cõpl. Deus bonorũ omniũ larg tor / meſtorũ ꝯſolatio / labo tium fortitudo / ⁊ oppreſſo adiutor: tuã clementiã hu liter deprecamur: digneri mulo tuo regi noſtro. M nomé ſecũdũ ſtatum pſ pro quo tibi vota indig ferimus / in p̄ſenti neceſ benignũ preſtare ſuffr vt per hec ſancta que mus / tua ꝓtectione n in eccleſia tua nobiſ ſoluat gratiarũ acti dñm. Añ. pro reg

Vultū tuū de/precabuntur omnes diui/tes plebis:ad/ducētur regi virgines poſt eā: ꝓxime ei⁹ adducētur ti/bi in leticia ⁊ exultatiōe. Ps. Eru/ctauit cor meū verbū bonū:dico ego opera mea regi. Glia. Orō.

Omnipotens clemētiſſi/me deus:qui glorioſiſſi/mā matrē tuā virginē mariā tuo ſacratiſſimo ſanguine in ...ce pēdēs ꝑfudiſti:⁊ ei⁹ cor ...edullitus tuo dolore nimio ...ciaſti:ꝯcede: vt per lamē/...lē eius a te ſeparationē/ ...bulatione ꝑſenti miſeri/...iter liberemur:⁊ ad vitā ...amus ſempiternā. Qui ... Epl'a. Dixit eſaias. ...s credidit auditui no/... in officio penarum. ... Grad. Audi filia ⁊ ...clina aurē tuā:qa cōcupi/...iē tuā. ℣. Specie tua ...ine tua:intende ꝓſpe ...

Se beata virgine. Proſa.

Surgit chꝛs cum tropheo:iā ex agno fact⁹ leo/ſolenni victoria.
Mortem vicit ſua morte:reſera/uit ſeras porte/ ſue mortis gratia.
Hic eſt agn⁹ q pēdebat:⁊ in cru/ce redimebat totū gregē ouium.
Qui cū nullus ꝯdolebat/matrē ei⁹ cōſumebat doloris incēdium.
Mater dei qd vidiſti cōtēplādo crucē chꝛi: Vidi ieſum ſpoliari: ⁊ i cruce ſubleuari pctōꝝ manib⁹.
Mater dei qd vidiſti/cōtēplādo crucē chꝛi: Vidi valde cruētatū: haſta lat⁹ ꝑforatū/viui fōtis exitū.
Mater dei qd vidiſti/cōtēplādo crucē chꝛi: Quod me matrē cō/mendauit: ⁊ ꝙ caput inclinauit ⁊ emiſit ſpiritū.
Virgo mater qd feciſti poſtq̄ natū amiſiſti: Mul/tū clamans eiulaui ꝙ ab ipſo ſum ſeparata:⁊ in terram me proſtrata vix habebā ſpiritū.
Virgo ma/ter qd feciſti/poſtq̄ natū amiſiſti: Poſt hoc domū ſum portata/et ex toto cruentata:ſic iacebā deſola/ta:repleta merorib⁹.
Virgo ma/ter noli flere:iā ſurrexit chꝛs vere/ ꝑ te nimis deſolata ꝑ ipſum ſuū vi/...
...a nobis maria virgo cle/... ...ſpectu chꝛi viuentis ⁊ ...ſurgētis. Tu prece ... recōcilia: q̄ ſola ma/... vbi dei fa/... ...te deum ⁊

homiē natum / ſurrexiſſe glorifi/
catuꝫ. S cimus chriſtū ſurrexiſ/
ſe ex mortuis vere:cōſerua mater
nos ꝛ tuere. Scdm Joānē.xix.
I N illo tpe. Stabant iu-
xta crucē ieſu mater eiꝰ:
ꝛ ſoror matris eiꝰ/maria cleo
phe/ꝛ maria magdalene. Cū
vidiſſet ergo ieſus matrem ꝛ
diſcipuluꝫ ſtantē quē dilige/
bat/dicit matri ſue. Mulier /
ecce filius tuus. Deinde dicit
diſcipulo. Ecce mater tua. Et
ex illa hora accepit eaꝫ diſci-
pulus in ſuā. Poſtea ſciēs ie/
ſus/ qa oia cōſūmata ſunt: vt
ꝯſūmaret̄ ſcriptura/dicit. Si/
tio. Uas autē erat poſitū ace-
to plenū. Jlli aūt ſpōgiā ple-
nā aceto/hyſopo circūponē-
tes obtulerūt ori eius. Cū er-
go accepiſſet ieſus acetū / di-
xit. Cōſūmatū eſt. Et inclina-
to capite tradidit ſpiritū. Of-
fer. R ecordare virgo mater dū
ſteteris in ꝯſpectu dei vt loquaris
pro nobis bona:ꝛ vt auertat indi/
gnationē ſuā a nobis. Sec. S u/
ſcipe mitiſſime Jeſu hoſtias
nobis tue ꝓpitiatiōi oblatas/
ob memoriaꝫ eximie turba-
tionis matris tue ac virginis
marie:ꝛ ꝯcede:vt p eiꝰ ineffa
bileꝫ amorē/noſtras tribula-
tiōes inſpicias : aduerſitates

amoueas: affectūq; petitiōis
noſtre clemēter exaudias. P.
Cōio. A ue regina celoꝝ mater
regis angeloꝝ: o maria flos virgi
nū velut roſa vel liliū:funde p̄ces
ad filiuꝫ ꝓ ſalute fidelium. Cōpl.
P urificēt nos qm̄s dn̄e ſa-
cramenta que ſumpſimus:et
intercedēte pro nobis glorio
ſa matre tua maria / cuius ſa-
cratiſſimā animā ī hora paſ-
ſionis tue medullitus gladi-
us ꝑtrāſiuit paſſionis/ cōcede
vt a tribulatione preſenti/ꝛ a
morte aīe liberemur. Qui vi
uis. ¶ Miſſa de doloribus
beate marie ꝟginis. Introitꝰ.

Ecordare ma
ter pia mu-
cronis:ꝓphe
tia ſymeonis
cordi tuo quē
infixit/ mortē
nati tui dum
predixit. Ps.
Sentiāt oēs tuū iuuamē:qcūq; ce
lebrāt tuā cōmemorationeꝫ. Glia.
I Nteruenia t ꝓ no/ Oro.
bis q̄s dn̄e ieſu xp̄e nūc
ꝛ in hora mortis noſtre/apud
tuā clemētiam glorioſiſſima
ꝟgo ſemp mater tua maria :
cuius ſacratiſſimaꝫ animā in
hora venerāde paſſ
ꝛ mortis/gladiꝰ

ſiuit/⁊ intima cordis penetra
uit. Qui viuis. Lcō ezechie-
IN diebus lis pphe.iij.
illis. Facta eſt ſuper me
manꝰ dñi:⁊ dixit ad me. Sur
gēs egredere in campū/⁊ ibi
loquar tecū. Et ſurgēs/egreſ-
ſus ſū in cāpū:⁊ ecce ibi glo
ria dñi ſtabat/q̄ſi gloria quā
vidi iuxta fluuiū chobar:⁊ ce
cidi in faciē meā. Et ingreſ-
ſus eſt i me ſpūs:⁊ ſtatuit me
ſup pedes meos: et locutꝰ eſt
mihi/⁊ dixit ad me. Ingrede
re et includere in medio do-
mus tue. Et tu fili hoīs: ecce
data ſunt ſup te vincula/et li-
gabūt te eis:⁊ nō egredieris
de medio eoꝝ:⁊ linguā tuā
adherere faciā palato tuo: et
eris mutus:nec quaſi vir ob-
iurgās eos:qa domꝰ exaſpe-
rās eſt. Cū aūt locutus fuero
tibi:aperiā os tuū/⁊ dices ad
eos. Hec dicit dñs deꝰ. Qui
audit/audiat: et qui quieſcit/
qeſcat:qa domꝰ exaſperās eſt.
Grad. Recordare captiuatū a
iudeis atq; ligatū hūc quē audis/
⁊ cūctoꝝ noſtra ſolue vincula pec-
catorū. ℣. Virgo dei genitrix re-
cordare ſublimatū in cruce: carne
[illegible]atū:expirauit cū clamore.
[illegible]alue dulcis o maria:
[illegible]ricata/dū videres
q̄ filiꝰ extēſus in cruce moritur:nul-
lus dolor amarior/qa nulla ples
charior. Tractꝰ de beata virgi
ne ſi fuerit opus. Proſa.
STabat mater doloroſa iuxta
crucē lachrymoſa/dū pendebat fi-
lius. Cuius animā gemētē ꝯtri-
ſtatā ⁊ dolentē/ptrāſiuit gladius.
O q̄ triſtis ⁊ afflicta fuit illa be-
nedicta mater vnigeniti. Que me
rebat ⁊ dolebat:pia mater cū vide
bat penas nati inclyti. Quis eſt
homo q nō fleret matrē chri ſi vi-
deret i tāto ſupplicio: Quis nō
poſſit ꝯtriſtari:matrē chri ꝯtēpla-
ri dolētē cū filio: Pro peccatis
ſue gētis vidit ieſum in tormētis:
⁊ flagellis ſubditū. Vidit ſuum
dulcē natū morientē deſolatū:cū
emiſit ſpiritū. Eya mater fons
amoris:me ſētire vim doloris fac
vt tecū lugeā. Fac vt ardeat cor
meū:in amādo chrm deum vt ſibi
cōplaceā. Sācta mater illud age
crucifixi inſint plage mēti mee liui
de. Tui nati vulnerati tā digna-
ti pro me pati/penas mecū diui-
de. Fac me vere tecū flere cruci
fixo condolere donec ego vixero.
Iuxta crucē tecū ſtare:mecq; ti-
bi conſonare in plāctu/deſiderio.
Virgo virginū preclara non ſis
mihi iā amara:fac me tecū plāge-
re. Fac vt portē chri mortē:paſ-
ſionis fac cōſortē me penas reco-

lere. Fac me plagis vulnerari: cruceq̃ꝫ me fac beari/ꝛ cruoꝛe filij. Flammis ne vꝛar ſuccenſus per te virgo ſim defenſus in die iudicij. Fac me cruce cuſtodiri: moꝛte chꝛi pꝛemuniri: ꝛ foueri gratia. Uirgo ſis tu mihi ſcutum: ꝛ iter faciēs tutū ad celi palatia. Chꝛiſte cuꝫ ſit hinc exire: da per matrē me venire: ad palmam victoꝛie. Quādo coꝛpus moꝛietur/fac vt anima donet paradiſi glie. Amen.

Alia proſa de doloꝛib⁹.

O Mater chꝛiſti ꝛ virgo: fons ſalutis ꝛ oꝛigo/tu noſtra redēptio. Angelus cum ſalutauit te virginem/infoꝛmauit ꝙ virtus dei flauit. Tu que chꝛm genuiſti/circūciſum doluiſti/ et amiſſum inueniſti in tēplo mater natum. Hunc iudeis iam traditum/coꝛpus eius denudatū: oculis tuis ablatū dolebas virgo gratum. Ita cruci affigitur per impios deludit̃/et pꝛo nobis moꝛitur. Anima tua pungitur cū filius deponit̃/ ꝛ planctu ſepelitur. Stabas virgo doloꝛoſa iuxta crucem lachꝛymoſa: ergo mater gratioſa adiutrix copioſ[illegible] Pacem cōfer finē bonum: ma[illegible] pelle: ꝛ da modū ita ſpernere [illegible] dana/vt amemus celica. P[illegible] loꝛes quos tuliſti/laua ſoꝛ[illegible] ro iſti: ꝛ perduc ad th[illegible] virgo mater maria [illegible]

geliū. Stabat iuxta crucem. Require de dn̄a tēpoꝛe paſcali vt̄s. fol. 324. Credo dicitur. Offer. Recoꝛdare virgo mater dū ſteteris in cōſpectu dei/ vt loquaris ꝓ nobis bona recolētib⁹ gladios tui doloꝛis: ꝛ vt auertat indignationem ſuam a nobis. Secr. Deus pater oīpotēs/ q coeterni filij tui moꝛte moꝛtem ſuperans/pꝛeclara vincēdi p̄lia tuos famulos docuiſti: qm̄s: vt benedicte matris eius doloꝛis gladio coꝛda et animas noſtras in nobis medullitus tranſfigentes/crucē clauos cuꝫ lancea/coꝛonam/ flagella ꝛ cetera myſteria docēte nos paracleto geſtemus in hoc ſtadio/tanti triumphi bꝛauio feliciter coꝛonandi. Per eundē. Cōio. Ad locuꝫ ſupplicij cū perueniſſet mater maria virgo perpetua: poſtq̃ꝫ filij ſui cruoꝛē cōſpexiſſet/augentur planctus ꝛ lachꝛyme: multiplicant̃ do[illegible] ꝛ anguſtie. Cōpl. Sum[illegible] [illegible]bus ſacramētis/ad [illegible] ant vegetati [illegible] e d[illegible]

vt qui filij tui paſſionis/ꝛ ma
tris doloꝛis memoꝛiam reco
limus/a cūctis periculis ꝛ do
loꝛibus eoꝛum interceſſioni/
bus hic ꝛ in futuro eruamur.
Per eundē. ¶ De ſeptē gau
dijs beate marie v̄ginis. Sal
ue ſancta parēs. vtš. 322. Oꝛo.
DEus qui beatā virginē
mariam in cōceptu ꝛ in
partu dilecti filij tui virgini/
tate ſeruata/magiſqꝫ puerpe/
riū eius venerātibus/triplici
gaudio letificaſti: quiqꝫ eius
gaudia filio tuo reſurgēte/ et
in celum aſcendēte/ ſpiritūqꝫ
ſanctū diſcipulis trāſmittēte/
multiplicaſti:pꝛeſta qͤs : vt
ad illud ineffabile gaudium
quo aſſumpta tecum gaudet
in celis / eius meritis et pꝛe/
cibus peruenire mereamur.
Per eundem . eiuſdē. Epl̄a.
Ego quaſi vitis fructificaui.
vtš. fol. 324. Grad. Benedi/
cta et venerabilis. 324. Alla.
℣. Ante thꝛonū trinitatis
mater pietatis no[...]
[...]tis:cauſam [...]

lio. Gaude reges dona ferūt na
to/quē adoꝛauerūt i materno gre/
mio. Gaude ꝙ eſt p̄ſentatus ie/
ſus felix tuus natus legis teſtimo
nio. Gaude quia queſiuiſti poſt
tres dies inueniſti doctoꝛū in me/
dio. Gaude quia tui nati quē vi/
debas moꝛtē pati fulget reſurre/
ctio. Gaude chꝛo aſcendente:et
in celū te vidēte motu fertur pꝛo/
pꝛio. Gaude qa tuus natus mi/
ſit pneuma/vt ꝓmiſit:cūctis in pa/
latio. Gaude que poſt ipſū ſcan
dis:ꝛ eſt honoꝛ tibi grandis in ce
li cōſoꝛtio. Ubi fructus ventris
tui per te nobis detur frui in pe/
renni gaudio. Gaude que es lux
ſolatrix celi: terre imperatrix/me/
diatrix hominū. Gaude tu auxi
liatrix/miſeroꝝ cōſolatrix:illumi/
natrix oīum. Gaude qa es adiu
trix ſemper pia : ſis vt nutrix pla/
cās chꝛm dn̄ꝫ. Amē. Euāgeliū.
Loquēte ieſu ad turbas. 323
Credo dicit. Offer. Recoꝛda/
re v̄go mater. 323. Sec. Om/
nipotēs ꝛ miſericoꝛs deus q
poſt lapſuꝫ noſtre pꝛime ma/
[...]is eue(que ſuadēte aduer/
[...]rio humani generis/ꝑ eſuꝫ
[...] vetiti ligni/cauſam no/
[...]lit triſticie)nos peri/
[...] ac vero de ſecunda
[...]ra/gloꝛioſa virgi/
[...]a maria patēs

fluit fons leticie / quā in hoc ſeculo miſericorditer ſeptuplici gaudio decoraſti: preſta qſ̄s: vt per eā in noſtris anguſtijs et in mortis articulo nos letificare digneris. Qui viuis. Prefatio. Et te in veneratione btē. Cōio. Aue regina celorū. fo. 323. Cōpl. Sūptis ſacramētis celeſtib⁹ dn̄e de⁹ ad noſtre ſalutis ſalutarē effectū / ⁊ venerabilē gaudiorū beate marie memoriā / que in cōceptiōe filij tui virginitate cō ſeruata: ⁊ in partu ſine dolore exiſtēte / necnō ob triū regū myſticā oblationē venerabilēq;: ⁊ in ipſo filio ei⁹ a morte reſurgēte / ⁊ in celos aſcendēte: ſpiritūq; ſanctū diſcipulis tranſmittēte / in ea multiplicaſti: p̄ſta qſ̄s: vt ei⁹ intercedētibus meritis / hic ⁊ in futuro nos letificet: ⁊ ad illd gaudiū quo tandē aſſūpta / nūc ⁊ ſemper fruit̄ / pducat eternū. Per eundem. eiuſdem.

¶ Miſſa ſancti Raphaelis archangeli p itinerātib⁹.

Introitus. Adorate deū omnes angeli ei⁹: audiuit et letata eſt ſion: ⁊ exultauerūt filie iude. Ps. Dn̄s regnauit exultet terra: letent̄ inſule multe. Gloria.

Oratio. Exaudi nos omnipotens ſempiterne deus: ⁊ mittere digneris ſanctum archangelum tuū Raphaelem de celis / qui Tobiā famulum tuum duxit: vt ipſe nos ducat ad locum deſtinatum ⁊ reducat: aſſitq; comitator iocūdus / q nullus aduerſetur inimicus: malignorūq; ſpirituum procul ſit a nobis incurſus: ſed ſpiritusſanctus comes adeſſe dignetur. Per dominū noſtrū Jeſum xp̄m.

Lectio libri Tobie. x. et. xij. c.

In diebus illis. Dixit angelus domini ad tobiā. Ego ſanum ducam ⁊ ſanum tibi reducam filiū tuum. Reſpōdens aūt tobias / ait. Bene ambuletis: ⁊ ſit dn̄s in itinere veſtro: ⁊ angelus eius comitetur vobiſcū. Ipſe ſaluos perducat vos et incolumes: ⁊ inueniatis omnia recte circa parentes veſtros. Angelus autem domini dixit ad eum. Benedicite deum celi: et coram omnibus viuentibus confitemini ei: quia fecit vobiſcum miſericordiam ſuam. Grad. Angelis ſuis mandauit

de te:vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te ne vnq̄ꝫ offendas ad lapidem pedem tuū. Alla. ℣. Laudate deum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius. Proſa de angelis. Si ſo poſt ſeptuageſimā tractus. Laudate dñz oēs. 318. Euangelium. Erat dies feſtus iudeorum ⁊ aſcēdit ieſus hieroſoly. 319. Offer. Immittit angelus dñi in circuitu timentium eū ⁊ eripiet eos: guſtate ⁊ videte quoniaz ſuauis eſt dñs. Secr. Hoſtias tibi dñe laudis offerimus: ſupplicitter deprecantes: vt eaſdē angelico pro nobis interueniente ſuffragio: et placatus accipias/⁊ ad ſalutē noſtram ꝓuenire ꝯcedas. Per dñm. Cōio. Dico vobis: gaudiuz eſt angeli dei ſuper vno peccatore penitētiam agente. Cōpl. Reple ti dñe benedictiōe celeſti ſupplicitter exoramus: vt qđ fragili celebramus officio: ſanctorū angelorū et archangelorū/omniūq̄ꝫ celeſtium ſpirituū/nobis ſentiamus prodeſſe preſidio. Per. ¶ Miſſa de ſanctis quattuordecim coadiutoribus per Nicolaū papam quintū in eccleſia romana canoniçata. Et valet ꝓ illis/quādo aliqs eſſet in magna infirmitate vel anguſtia aut triſticia: vel in quacunq̄ꝫ tribulatione poſitus. Etiam valet pro incarceratis et detentis: ꝓ mercatoribus ⁊ peregrinis: pro ſententiatis ad mortem: ac pro illis qui ſunt in bello. Et pro mulieribus in partu laborantibus aut in abortiuo. Ac etiam pro peccatis ⁊ defunctis. Introitus.

Multe tribulationes iuſtoruz/et de his omnib⁹ liberauit eos dominus: dominus cuſtodit oīa oſſa eorū vnū ex his nō cōteretur. Ps. Benedicā dñm in omni tēpore: ſemꝑ laus eius ī ore meo. Glia. Oio.

Omnipotēs ⁊ miſericors deus/q electos ſanctos tuos Georgiū/chriſtoferū/blaſium/Egidiū/ciriacum/vitum/dionyſiū/Eraſmū/achacium/pantaleonem/Euſtachiū/catherinam/barbarā et margarethā ſpecialibus priuilegijs decoraſti: tribue q̄ſumus: vt omnes qui in ſuis neceſſitatibus eoꝝ implorāt auxilium/ſcđm tue ꝓmiſſio-

nis gratiã/petitionis ſue ſalutaré cõſequant̃ effectũ. Per. Epła. Sãcti p fidé. vtš.299. Grad. Glorioſus deus i ſctis ſuis:mirabilis in maieſtate ſua faciés ꝑdigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata eſt i virtute:dextera manus tua cõfregit inimicũ. Alła. ℣. Gaudete iuſti in dño: rectos decet collaudatio. Proſa. Inter ſctõs deo gratos/adiutrices vos beatos p̃dicat eccleſia. Omnẽ mundũ nã ſpreuiſtis/ ⁊ p chr̃o reliqſtis vana ei⁹gaudia. Hoſtis ꝑpter hoc antiqu⁹ ſeuit in vos:vt iniqu⁹/boni xp̃i milites. Aduerſat̃ ⁊ craſſat̃: adulat̃ ⁊ minat̃ ſuos p ſatellites. Nõ vos pena terret dura:nec ꝑmiſſa frangũt plura ſeruire demóib⁹. Nẽpe fides vos firmauit:atq3 xp̃s ꝯfortauit vincere in oĩb⁹. Erga xp̃i pugnatores/q non victi ſed victores fuiſtis in prelio. Sitis memores nũc mei: necnõ eccleſie dei/veſtro egẽtis auxilio. Repellat̃ ob veſtroꝝ interuentũ meritoꝝ bellorũ neqtia. Error oĩs euellat̃:qd̃ iniuſtũ eſt tollat̃:vigeat iuſticia. Salus egris/qes feſſis/ſit ſolamen et opp̃ſſis:ſpeſq3 lapſis venie. Ad ſe de⁹ nos clamãtes: p vos ſaluet fluctuãtes in valle miſerie. Laus his ꝑ patrõis deo/p quos nobis ſpes in eo iã dat̃ certiſſima.Amẽ.

Uel hec. O btã btõꝝ. vtš.301. Tract⁹ poſt ſeptuageſimã de martyrib⁹. Euãge. Deſcẽdẽs ieſus d̃ mõte. vtš.301. Offer. Mirabilis de⁹in ſctis ſuis:deus iſrael ipſe dabit virtutẽ ⁊ fortitudinẽ plebis ſue.benedictus deus. Secr. Suſcipe q̃s clemẽtiſſime deus p̃ces ⁊ hoſtias/quas tibi in ſctõꝝ tuorũ Georgij/blaſij/eraſmi/pãtaleonis/viti/chr̃oferi/dioniſij/ciriaci/achacij/euſtachij/egidij/margarethe/barbare ⁊ catherine honore deferim⁹:vt q noſtre iuſticie fiduciã nõ habem⁹/eoꝝ q tibi ſingulariter placuerũt intercedẽtibus meritis:petitionũ noſtrarũ te piũ largitorez ſentiam⁹.P. Cõio. Et ſi coraз hoĩbus tormẽta paſſi ſunt/ deus tẽtauit eos:tanq̃3 aurũ i fornace ꝑbauit eos/⁊ ſicut holocauſta accepit eos. Cõpł. Sacramẽta q̃ ſumpſimus dñe qm̃s intercedẽtib⁹ſctis tuis Georgio/blaſio/eraſmo/pantaleone/vito/chr̃ofero/dionyſio/ciriaco/achacio/euſtachio/egidio/margaretha/Barbara/et catherina nobis ꝑſint ad veniã:vt quoꝝ petitionẽ clemẽter exaudiſti/i neceſſitatibus nr̃is refoue miſat⁹auxilio: et ab oĩ nos aduerſitate potẽter

custodi. Per. ¶ De tribus regibus pro peregrinis. Intr.

Eges tharſis et inſule munera offerēt: reges arabū et ſaba dona adducēt: ⁊ adorabūt eum oēs reges terre. Ps. Deꝰ iudiciū tuū regi da: ⁊ iuſticiā tuā filio regis. Glia. Oro.

D Eus q̄ tres magos orientales caſpar/melchiar ⁊ balthaſar ad tua cunabula/vt te myſticis venerarent̄ muneribus/ſtella duce duxiſti: ⁊ ſine omni impedimēto reduxiſti: cōcede famulis tuis. N. in itinere qđ acturi ſunt/ per horū triū magoꝝ pias interceſſiōes ⁊ merita vie ſecuritatē / pacē/proſperitatē et ſanitatē: quatenus ipſo vero ſole/ vera ſtella ⁊ vero lumine ducēte/ad loca deſtinata eos peruenire cōcedas. Qui vi. Epla. Surge ⁊ illuminare hieruſalem. cū euāgelio. Cū natꝰ eſſet ieſus. vide in die epiphaniarū. fol. 19. Grad. O mnes de ſaba veniēt aurū ⁊ thus deferētes/ et laudē dño annūciantes. V. Surge ⁊ illuminare hieruſalē: q͞a gloria dñi ſup te orta eſt. A lła.

V. Ab oriēte venerūt magi/ſequētes ſtellā inuenerūt dñm. Si poſt ſeptuageſimā tractꝰ. Laudate dñm oēs. vts. fol. 31 8. Proſa.

M Aieſtati ſacroſācte militās cū triūphante iubilet eccleſia. S ic verſetur laus in ore: nec fraudet̄ cor ſapore: quo deguſtet gaudia. N ouū parit virgo florē: nouū mōſtrat ſtella ſolē: currūt ad p̄ſepia R eges magi ⁊ non vagi/ ſed preſagi gaudēt agi / ſtella duce p̄uia. T riū regū trinū munꝰ xp̄s homo deꝰ vnus/ trinꝰ in ſubſtātia. D eus trinꝰ in perſonis adorat̄ tribꝰ donis/vnꝰ in eſſentia. M yrrhā ferūt thus ⁊ aurū: plus pēſantes q̄ꝫ theſaurū typū ſub quo veritas. T ria dona tres figure/rex i auro/deꝰ thure: i myrrha mortalitas. T huris odor deitatē/ auri ſplēdor dignitatē regalis potētie. M yrrha caro verbo nupta: p̄ qđ manet icorrupta caro carēs carie. A b helena crux iuēta: hec eadē poſt itēta ꝯgregādis regibꝰ. R eges olim p̄egrini ornāt vrbē cōſtātini/allatis corporibꝰ. T ādē inde ſūt trāſlati ꝯmēdati ciuitati cui nomē ambroſia. T er inuētos ter trāſlatos nutu dei ſibi datos colit hos colonia. O rtꝰ ōdit occidēti/ q̄ tres reges ter inuēti excolūt coloniā N unq̄ꝫ locū mutaturi: nec vt olim reuerſuri ſunt p̄ viā aliā.

Colunt reges ꝓpter regē/ ſummi regis ſeruant legē coloni colonie. Nos in fide ſumus riui: hi ſunt fontes primitiui gētiū primitie. Tu nos chriſte ex hac valle duc ad vitā recto calle ꝑ hoꝝ veſtigia. Ubi patris vbi tui ꝛ amoris ſacri frui mereamur gloria. Amē. Offer. Reges tharſis et inſule munera offerēt: reges arabū et ſaba dona adducēt: ꝛ adorabūt eum oēs reges terre: oēs gētes ſeruiēt ei. Secꝛ. Deus q es cōditor ſctōꝝ: ꝛ dirigis iter iuſtoꝝ: dirige angelū pacis cū famulis tuis. N. q eos ad locū deſtinatū cū iocūditate / ꝓſperitate/ſanitate et pace ſine impedimēto ſalutis mētis ꝛ corporis ducat et reducat: pro quo hāc hoſtiā tue maieſtati immolamus vt eis nocere nō poſſint antiq̄ hoſtis inſultus: ꝓcul ſint ab eis oīuz malignorū acceſſus: et comes digneꝛ ſemꝑ eis eſſe ſpiritusſanctus. Per. eiuſdē. Cōio. Uidimus ſtellā eius in oriēte/ꝛ venimus cū muneribus adorare dñm. Cōplꝛ. Omnipotēs ſempiterne deus/q miſiſti filiū tuū dñm noſtrū ieſuz chr̄m de ſinu tuo in vterū ꝟginis marie/vt homo fieret: ꝛ fact⁹ homo/paſſus eſt ꝛ ſepult⁹: ꝛ miſiſti ſanctos angelos tuos ad ſepulchrū ei⁹: nō vt cuſtodirent/ſed vt teſtimoniuz ꝓhiberēt ſue veriſſime reſurrectionis: p̄camur te piiſſime de⁹: vt mittere digneris eoſdem angelos tuos/ vt ſint circa fideles tuos. N. die ac nocte: vt ſint ſecuri in corpore et rebus in chriſto ieſu dño noſtro. Qui tecū viuit.

¶ Pro iter agētibus. Intꝛ.

Eſto mihi in deū ꝓtectorē ꝛ in locū refugij/vt ſaluum me facias: quoniā firmamentū meuz ꝛ refugiū meū es tu: ꝛ ꝓpter nomē tuum dux mihi eris et enutries me. P̄s. In te dñe ſperaui nō cōfundar in eternū: in iuſticia tua libera me. Glia. Oro.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: et viam famuloꝝ tuoꝝ in ſalutis tue ꝓſperitate diſpone: vt inter oēs vie ꝛ vite hui⁹ varietates/ tuo ſemꝑ protegantꝛ auxilio. Per. Lectō libri geneſis. xlvj.

In diebus illis. Profectus eſt iſrael cuz oībus que habebat/ꝛ venit ad puteū iuramēti. Et mactatis ibi victimis deo patris ſui iſaac: audiuit eū ꝑ viſionē nocte vocātem ſe/ꝛ dicētem ſibi. Iacob, iacob. Cui r[illegible] ſum. [illegible]

tiſſim⁹ deus patris tui. Noli
timere: ſed deſcende in egy-
ptũ: qa in gentē magnā faciā
te ibi. Ego deſcēdā tecũ illuc:
ꝛ ego inde adducā te reuertē
tem. Grad. Angelis ſuis mā
dauit de te vt cuſtodiant te in om
nib⁹ vijs tuis. ℣. In manib⁹ por-
tabũt te ne vnq̃ offendas ad lapi-
dez pedē tuũ. Alla. ℣. Qui po
ſuit fines tuos pacem: ꝛ adipe fru
menti ſatiat te. S. Lucam. x. ca.
In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Ite/ecce
ego mitto vos ſicut agnos in-
ter lupos. Nolite portare ſac
culũ/neq̃ peram/neq̃ calcia-
mēta: ꝛ neminē per viā ſalu-
taueritis. In quācunq̃ domũ
ītraueritis/primũ dicite. Pax
huic domui. Et ſi ibi fuerit fi-
lius pacis/requieſcet ſup illũ
pax veſtra: ſin aũt/ad vos re-
uertet. In eadem aũt domo
manete/edētes ꝛ bibētes que
apud illos ſunt. Dignus eſt
eni opari⁹ mercede ſua. No-
lite trāſire de domo in domũ.
Et in quācũq̃ ciuitatē intra-
ueritis/ꝛ ſuſcepint vos/man-
ducate q̃ apponunt vobis: ꝛ
curate infirmos q in illa ſũt/
et dicite illis. Appropinq̃bit
[illegible] In quācũ-
[illegible] eritis/et
non ſuſceperint vos: exeũtes
in plateas eius/dicite. Etiam
puluerē que adheſit nobis de
ciuitate veſtra/extergimus in
vos. Tamen hoc ſcitote: quia
appropinquabit i vos regnũ
dei. Offer. Perfice greſſus me-
os in ſemitis tuis/vt non moueā-
tur veſtigia mea: inclina aurē tuaz
ꝛ exaudi verba mea: mirifica miſe-
ricordias tuas q ſaluos facis ſpe-
rantes in te dñe. Secr. Propi-
tiare dñe ſupplicationib⁹ no-
ſtris: ꝛ has oblationes/quas
tibi offerimus pro famulis tu
is benignus aſſume: vt viam
illoꝝ/ꝛ precedente gratia tua
dirigas: ꝛ ſubſequēte comita
re digneris: vt de actu atq̃ in-
columitate eoꝝ/ſcdm miſeri-
cordie tue preſidia gaudea-
mus. Per. Cōio. Tu manda-
ſti mādata tua cuſtodiri nimis: vti
nam dirigant vie mee ad cuſtodiē
das iuſtificationes tuas. Cōplē.
Deus infinite miſericordie
ꝛ maieſtatis immenſe/quem
nec ſpacia locoꝝ nec interual
la tempoꝝ ab his quos tue-
ris abiungũt: adeſto famulis
tuis vbiq̃ in te confidentib⁹:
et per omnē quam ituri ſunt
viam/dux eis et comes eſſe
dignare: nihil illis aduerſita
tis noceat: nihil difficultatis

obſiſtat: cuncta eis ſalubria / cũcta ſint proſpera: ⁊ ſub ope dextere tue / quicqd iuſto expetierint deſiderio / celeri cõſequantur effectu. Per. Alia cõplẽ. Sumpſimus dñe celeſtis ſacramẽti myſteria: qͣs: vt ad ꝓſperitatẽ ⁊ pacẽ itineris famulis tuis proficiant: ⁊ eos ad ſalutaria cũcta perducãt. P. ¶ Pro peccatis. Intr.

SI iniquitates obſeruaueris dñe / domine quis ſuſtinebit: qa apud te propitiatio eſt de⁹ iſrael. Ps. De ꝓfundis clamaui ad te dñe / domine exaudi vocẽ meam. Gloria. Kyrieł. feriale: fine Et i terra. Oratio.

INeffabilẽ miſericordiã tuã dñe qͣſs nobis clemẽter oſtẽde: vt ſimul nos ⁊ a peccatis oĩb⁹ exuas / ⁊ a penis quas ꝑ his meremur eripias. P. Lcõ hieremie ꝓphe. xiiij

IN diebus illis. Orauit hieremias ꝓpheta dicens. Si iniqtates noſtre reſponderint nobis dñe libera nos. Queſum⁹ fac ꝓpter nomen tuũ: quoniã multe ſunt auerſiones noſtre. Tibi peccauimus expectatio iſrael: ſaluator noſter in tẽpore tribulationis. Tu aũt in nobis es dñe: ⁊ nomẽ tuũ inuocatum eſt ſup nos. Ne derelinquas nos / dñe deus noſter. Grad.

Propitius eſto dñe peccatis noſtris: ne quãdo dicãt gẽtes vbi eſt deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter honorẽ nominis tui dñe libera nos. Alla. ℣. Oſtẽde nobis dñe miſericordiã tuã: ⁊ ſalutare tuum da nobis. Tractus poſt ſeptuageſimã. Dñe nõ ſecũdũ. vt in die cinerũ. 3o. Scdm Mattheuz. vij.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Petite / ⁊ dabit̃ vobis. Querite / ⁊ inuenietis. Pulſate / ⁊ aperiet̃ vobis. Oĩs enim qui petit / accipit: et qui qͥrit / inuenit: ⁊ pulſanti aperiet̃. Aut qs eſt ex vobis homo: quẽ ſi petierit filius ſuus panẽ / nũquid lapidẽ porriget ei? Aut ſi piſcẽ petierit / nũquid ſerpẽtez porriget ei? Si ergo vos cũ ſitis mali / noſtis bona data dare filijs veſtris: quãto magis pater veſter q in celis eſt / dabit bona petẽtibus ſe. Credo nõ dicit. Offer. Sicut i holocauſtũ arietũ et taurorum: et ſicut in milibus agnoꝝ pinguiũ: ſic fiat ſacrificium noſtrum in cõſpectu tuo hodie vt placeat tibi: qa nõ eſt cõfuſio cõfidẽtib⁹ in te dñe. Secr. Purificet nos dñe qͣs muneris pre

ſentis oblatio: et dignos ſa-
cra participatiõe pficiat. Per.
Prefatio cõis. Cõio. Dico
vobis: gaudiũ eſt angelis dei ſup
vno peccatore penitẽtiam agente.
Cõpl. Preſta qm̃s dñe: vt a
terrenis affectibus expiati/ad
ſuperni plenitudinẽ ſacramẽ
ti (cuius libauim⁹ ſancta) ten-
damus. P. Miſſa ↄcludat̃ p
Bñdicam⁹ dño feriale. ¶ Alie
orationes pro peccatis. Oro.

Parce dñe parce peccatis
noſtris: ⁊ quãuis inceſ-
ſanter delinquẽtibus ↄtinua
pena debeat̃: preſta qm̃s: vt
qd ad perpetuum meremur
exitiũ/tranſeat ad noſtre cor-
rectionis auxiliũ. Per. Secr.
Sacrificia tibi dñe cũ eccle-
ſie tue precibus imolãda/ q̃s
corda noſtra purificẽt: q̃ ⁊ in-
dulgẽtie tue nobis dona cõ-
cilient: ⁊ de aduerſis pſpera
ſentire perficiãt. Per. Cõpl.
Vicia cordis humani hec do-
mine qm̃s medicina compe-
ſcat: que mortalitatis noſtre
venit curare lãguores. Per.
¶ Pro cõfitentibus. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne
deus/clemẽtiam tuã hu
militer imploramus pro fa-
mulis tuis q nobis ppria cõ
feſſi ſunt facinora: vt indul-
gentiã eis largiendo/ vitã cõ
feras ſempiternã. Per. Secr.
Preſta qm̃s oĩpotẽs ⁊ miſe
ricors de⁹: vt hec oblatio quã
tibi pro famulis tuis qui no-
bis ppria ↄfeſſi ſunt facino-
ra offerimus/ſit in oculis tu-
is accepta: quatenus per hec
ſacroſancta cõmercia/indul-
gentiã valeãt pcipere ſempi-
ternã. Per. Cõpl. Da qm̃s
clemẽtiſſime pater indulgẽ-
tiã perpetuã famulis tuis/q
nobis ppria cõfeſſi ſunt pec-
cata: ⁊ cõcede eis: vt in prece-
ptis tuis iugiter perſeuerent.
Per. ¶ Ceterum officiũ ha-
bebis vt pro familiaribus.
¶ Pro vno ↄfitẽte. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne
deus/cõfitẽti tibi famu-
lo tuo. N. pro tua pietate re-
laxa pctã: vt nõ plus ei noce-
at ↄſciẽtie reatus ad penã: q̃
indulgẽtia tue pietatis proſit
ad veniã. Per. Secr. Preſta
qm̃s oĩpotens et miſericors
deus: vt hec ſalutaris oblatio/
famulũ tuũ. N. ⁊ a pprijs rea
tibus indeſinẽter expediat: ⁊
ab oĩbus tueat̃ aduerſis. P.
Cõpl. Omnipotẽs ⁊ miſeri
cors deus: qui peccatorũ in-
dulgentiã in cõfeſſione deli-
ctorũ poſuiſti: ſuccurre lapſis:

miſerere

miſerere confeſſis: et famulum tuum. N. quem delictorum catena ↄſtringit/magnitudo tue pietatis abſoluat. Per dñz. ¶ Pro ſemetipſo.

Inclina dñe aurẽ tuam ad me ⁊ exaudi me: ſaluũ fac ſeruũ tuũ deus meus ſperantem in te: miſerere mihi dñe qm̃ ad te clamaui tota die. Ps. Letifica animã ſerui tui: quoniã ad te dñe aiam meã leuaui. Glia. Oro.

Omnipotẽs ſempiterne deꝰ/tue gratie pietatem ſupplici deuotiõe depoſco: vt oium maloꝝ meorũ vincula abſoluas: cũctiſqꝫ meis criminibꝰ ⁊ peccatis clemẽter ignoſcas: ⁊ qa me indignũ peccatorẽ ad miniſteriũ tuũ vocare dignatꝰ es/ſic me idoneuz tibi miniſtrum efficias/vt ⁊ ſacrificiũ de manibꝰ meis placide ac benigne ſuſcipias: electorũqꝫ ſacerdotũ me participẽ facias: ⁊ de p̃ceptis tuis in nullo me oberrare pmittas. Per. Lctõ libri Eſdre. j. c. ix.

In diebꝰ illis. Dixit eſdras. Dñe deus meꝰ/cõfundor ⁊ erubeſco leuare faciẽ meã ad te: quoniã iniqtates noſtre multiplicate ſũt ſuper caput noſtrũ: ⁊ delicta noſtra creuerũt vſqꝫ ad celum/a diebus patrũ noſtroꝝ. Sed ⁊ noſipſi peccauimus grauiter/vſqꝫ ad diẽ hãc: ⁊ in iniqtatibus noſtris traditi ſumꝰ: ipſi et reges noſtri: et ſacerdotes noſtri ĩ manus regũ terrarũ/ ⁊ in gladiũ/ ⁊ in captiuitatẽ/ ⁊ in rapinã/ ⁊ in ↄfuſionẽ vultus: ſicut et die hac. Grad.

Ab occultis meis mũda me dñe et ab alienis parce ſeruo tuo. V. Si mei nõ fuerint dominati tunc ĩmaculatus ero: ⁊ emũdabor a delicto maximo. Alla. V. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab inſurgentibꝰ in me libera me. Euãge. Dixit ieſus ad quoſdã. vt ſupra dñica. xj. poſt trinitatis fol. 143. Offer. Miſerere mei dñe ſecũdũ magnã miſericordiã tuã dele iniquitatẽ meaz. Secr. Deus q te precipis a peccatoribꝰ exorari: tibiqꝫ ſacrificiũ cõtriti cordis offerri: hoc ſacrificiũ qđ indignꝰ meis manibus offero/acceptare dignare: et vt ipſe tibi hoſtia ⁊ ſacrificiũ eſſe merear/miſeratus cõcede: q̃tenus per miniſterij huiꝰ exhibitionẽ peccatoꝝ oiuz percipiã remiſſionẽ. Per dn̄. Cõio. Ab occultis meis mũda me dñe: ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. Cõpl. Deus viuoꝝ ſaluator oiuz/q nõ vis

mortez peccatorum/ nec letaris in perditione morientium: te ſuppliciter deprecor: vt per hec ſancta que ſumpſi/concedas mihi veniam delictorum: vt et admiſſa defleam/ et ea poſtmodum non admittam: vt cum mihi extrema dies/ finiſque vite mee aduenerit: emundatum delictis omnibus/ me angelus ſanctitatis ſuſcipiat. Per. ¶ Pro pace. Intr.

Da pacem domine ſuſtinentibus te: vt prophete tui fideles inueniantur: exaudi preces ſerui tui et plebis tue iſrael. Ps. Letatus ſum in his que dicta ſunt mihi in domum domini ibimus. Gloria. Kyriel. feriale: ſine Et in terra.

Deus a quo ſancta Oro. deſideria/recta conſilia/et iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem: vt et corda noſtra mandatis tuis dedita/et hoſtium ſublata formidine/tempora ſint tua protectione tranquilla. Per. Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad ephe- ſios. ii.

Fratres. Uos qui aliquando eratis longe/facti eſtis prope in ſanguine chriſti. Ipſe enim eſt pax noſtra/qui fecit vtraque vnum: et medium parietem macerie ſoluens inimicitias in carne ſua: legem mandatorum decretis euacuans: vt duos condat in ſemetipſo/in vno nouo homine faciens pacem: vt reconciliet ambos in vno corpore deo: per crucem interficiens inimicitias in ſemetipſo. Et veniens euangelizauit pacem vobis qui longe fuiſtis et pacem his qui prope. Quoniam per ipſum habemus acceſſum ambo in vno ſpiritu ad patrem. Grad. Letatus ſum in his que dicta ſunt mihi: in domum domini ibimus. V. Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis. Alleluia. V. Qui poſuit fines tuos pacem: et adipe frumenti ſatiat te. Poſt ſeptuageſimam tractus. Domine non ſecundum peccata noſtra. vt in die cinerum. Euangelium. Impoſſibile eſt vt non veniant ſcandala. vide feria ſexta poſt primam dominicam trinitatis. 133. Credo non dicitur. Offer. Immittit angelus domini in circuitu timentium eum: et eripiet eos: guſtate et videte quoniam ſuauis eſt dominus. Secr. Deus qui credentes in te populos/ nullis ſinis concuti terroribus: dignare preces et hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere: vt pax tua pietate conceſſa/chriſtianorum fines ab omni hoſte faciat eſſe ſecuros. Per do. Prefatio com. Co.

Pacem meam do vobis alleluia: pacem relinquo vobis alleluia alleluia. Comp.

Deus auctor pacis et amator/quẽ noſſe viuere/ cui ſeruire regnare eſt: protege ab oĩbus impugnationib⁹ ſupplices tuos: vt q in defenſione tua cõfidimus/nullius hoſtilitatis arma timeamus. P. Miſſa cõcludit per Benedicamus domino. feriale. ¶ Pro cõcordia fratrum. Introitus.

Deus in loco ſãcto ſuo/deus qui habitare facit vnanimes in domo: ipſe dabit vtutẽ et fortitudinez plebi ſue. ps. Exurgat deus et diſſipent inimici eius: et fugiant qui oderũt eũ a facie eius. Gloria pri. Oratio.

Deus largitor pacis charitatiſqꝫ amator: da ſeruis tuis fratribus noſtris ſanã et inuiolabilẽ cũ tua volũtate ꝯcordiã: vt ab oĩbus que nos ĩpulſãt aduerſitatib⁹ atqꝫ tentationib⁹ liberemur. Per. Epla. Orationez faciebãt ſacerdo. vide ſabbato ante reminiſcere. 38. Grad. Oſtẽde nobis dñe miſericordiã tuã: et ſalutare tuũ da nobis. ℣. Benedixiſti dñe terrã tuaz/auertiſti captiuitatẽ iacob. Alla. ℣. Ecce q̃ꝫ bonum et q̃ꝫ iocũdũ habitare fratres in vnũ. Euãgeliũ. Si qd petieritis. vide in dñica rogationum. 112. Offer. Sperent in te oẽs qui nouerũt nomẽ tuũ dñe: quoniã nõ derelinqs querẽtes te: pſallite dño qui habitat in ſiõ: quoniã nõ eſt oblitus orationẽ pauperum. Secr. His ſacrificijs q̃s dñe ꝯcede placatus: vt q propꝛijs oram⁹ abſolui delictis/ nõ grauemur externis. Per. Cõio. Vouete et reddite domino deo veſtro oẽs qui in circuitu eius affertis munera: terribili et ei qui aufert ſpiritũ principũ: terribili apud oẽs reges terre. Cõpl. Spiritũ nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos vno pane celeſti ſatiaſti/ tua facias pietate concordes. Per. eiuſdem. ¶ Pro inimicis. Intr.

Ecce de⁹ adiuuat me/ et dominus ſuſceptor eſt anime mee/auerte mala inimicis meis: et in veritate tua diſperde illos ꝓtector meus dñe. ps. Deus in noĩe tuo ſaluũ me fac/ et in virtute tua libera me. Glia. Oratio.

Deus pacis/ charitatiſqꝫ amator et cuſtos: da omnibus inimicis noſtris pacẽ/ charitatẽqꝫ ꝑfectã: cũctorũqꝫ eis remiſſionẽ tribue peccatorum: et nos ab eoꝝ inſidijs potẽter eripe. P. Epla. Nolite eſſe prudẽtes. vide dñica ſecũda poſt octauã epiphanie. fo. 21. Grad. Pacifice lo-

quebantur mihi inimici mei:et in
ira moleſti erant mihi. ℣. Vidiſti
domine ne ſileas: ne diſcedas a
me. Alla. ℣. Eripe me de inimi
cis meis deus meus:⁊ ab inſurgē
tibus in me libera me. Euange-
lium. Audiſtis q̄a dictum eſt
antiq̄s. vide feria ſexta poſt
cinerū.fol.31.Offer. Cuſto-
di me dn̄e de manu peccatoris: et
ab hominibus iniq̄s eripe me do
mine. Sec. Oblatis dn̄e q̄s
placare muneribꝰ: et nos ab
inimicis noſtris clemēter eri
pe: eiſq; indulgentiā tribue
delictoꝝ. Per. Cōio. Ne tra
dideris me domine in aīas perſe-
quentiū me:q̄a inſurrexerūt in me
teſtes iniqui:⁊ mentita eſt iniq̄tas
ſibi. Cōpl. Hec nos q̄s do
mine cōmunio exuat a deli-
ctis: ⁊ ab inimicoꝝ defendat
inſidijs. P. Vel. Deus q̄ fa
mulis tuis moyſi ſamueli et
ſtephano ꝓtomartyri virtu-
tem patiētie dediſti:vt ꝓ ſuo-
rum delictis inimicoꝝ exora
rent:da nobis q̄s omniū
ſanctorū meritis:vt inimicos
noſtros vere dilectiōis amo-
re diligamus:⁊ pro eorū ex-
ceſſibus/tota mentis inten-
tione preces aſſiduas in con-
ſpectu maieſtatis tue funda-
mus. P. ¶ Pro papa. Intr.

Inclina dn̄e aurē tuam ad
me ⁊ exaudi me: ſaluū fac
ſeruū tuū deus meus ſpe-
rantem in te:miſerere mihi domi
ne/quoniā ad te clamaui tota die.
Ps. Letifica aīam ſerui tui quoniā
ad te dn̄e aīam meā leuaui. Gl'ia.
Deus fideliū oīum Oro.
paſtor ⁊ rector/famulū
tuū. N. quē paſtorē eccleſie
tue preeſſe voluiſti/propitius
reſpice:da ei q̄s v̄bo ⁊ exē
plo q̄bus preeſt ꝓficere: ⁊ vt
ad vitā vna cū grege ſibi cre-
dito/perueniat ſempiternā.
Per. Lectio ep̄le beati pauli
ap̄li.ij.ad timotheū.iij.et.iiij.
Chariſſime. Oīs ſcriptu
ra diuinitus inſpirata/
vtilis eſt ad docendū: ad ar-
guendū/ad corripiendū/ ad
erudiendū in iuſticia:vt ꝑfe-
ctus ſit homo dei ad oē opus
bonū inſtructꝰ. Teſtificor co-
rā deo ⁊ ieſu chr̄o/q̄ iudicatu
rus eſt viuos ⁊ mortuos: ⁊ ꝑ
aduentū ipſius ⁊ regnū eius:
predica verbū: inſta opportu
ne īportune/argue/ obſecra:
increpa ī omni patiētia ⁊ do-
ctrina. Grad. Saluū fac ſeruū
tuū deus meus ſperantē in te. ℣.
Auribus percipe dn̄e orationem
meā. Alla. ℣. Te decet hymnꝰ
deus in ſion:et tibi reddet votum

in hieruſalem. ℣. Replebimur in bonis dom⁹ tue: ſctm̄ eſt tẽplū tuū mirabile in eqtate. S. Lucã. xij. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Quiſputas eſt fidelis diſpenſator et prudẽs: quẽ cõſtituit dn̄s ſuper familiã ſuã: vt det illis in tẽpore/ tritici mẽſuraʒ? Beatus ille ſeruus: quẽ cū venerit dn̄s / inuenerit ita faciẽtẽ. Vere dico vobis: quoniã ſuper oĩa que poſſidet/ ↄſtituet illū. Offer. Iuſticie dn̄i recte letificãtes corda: ⁊ dulciora ſuper mel ⁊ fauū: nam ⁊ ſeru⁹ tuus cuſtodiet ea. Secr. Oblatis q̄s dn̄e placare munerib⁹: ⁊ famuluʒ tuū. N. quẽ paſtoreʒ eccleſie tue p̄eſſe voluiſti: aſſidua ꝓtectiõe guberna. Per. Cõio. Illumina facieʒ tuã ſup ſeruum tuū: ⁊ ſaluū me fac ĩ tua miſericordia: dn̄e nõ confūdar quoniã inuocaui te. Cõpl. Hec nos qm̄s dn̄e diuini ſacramẽti pceptio protegat: et famulū tuuʒ. N. quẽ paſtorẽ eccleſie tue p̄eſſe voluiſti/ vna cū grege ſibi cõmiſſo/ ſaluet ſemp et muniat. P. ¶ Pro epiſcopo et pplo ſuo. Intro. Inclina dn̄e aurẽ. vide. s. in officio p papa. Orõ. Omnipotẽs ſempiterne deus / q facis mirabilia magna ſolus: pretẽde ſup famulū tuū. N. antiſtitẽ noſtrū et ſuper cūctos ſibi cõmiſſos ſpirituʒ gratie ſalutaris: et vt in veritate tibi complaceant/ perpetuū eis rorẽ tue benedictionis infunde. Per. eiuſdẽ.

Lectio epl'e btĩ pauli apoſtoli. j. Ad Timotheuʒ. iij.

Chariſſime. Fidelis ſermo. Si quis epiſcopatū deſiderat / bonū opus deſiderat. Oportet enim epiſcopū irreprehẽſibileʒ eſſe/ vni⁹ vxoris virū/ ſobrium/ ornatū/ prudẽtem/ pudicū/ hoſpitalẽ/ doctorem/ nõ violentū/ nõ percuſſorẽ/ ſed modeſtū: nõ litigioſū/ nõ cupidū/ ſed ſue domui bene prepoſitū/ filios habenteʒ ſubditos cuʒ omni caſtitate. Si quis aūt domui ſue preeſſe neſcit / quomodo eccleſie dei diligentiaʒ habebit? Nõ neophitū: ne in ſuperbiã elatus/ in iudiciū incidat diaboli. Oportet aūt ⁊ illū teſtimoniū habere bonū ab his qui foris ſunt: vt doctrinã dn̄i noſtri ornet in omnib⁹. Grad. Iacta cogitatū tuū in dn̄o ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dū clamareʒ ad dn̄m exaudiuit vocẽ meã ab his q appꝓpiquãt mihi. All'a. ℣. Dn̄e exaudi orõnẽ meã: ⁊ clamor meus

ad te veniat. Scdm Marcũ. vj.
In illo tpe. Circuibat ie
ſus caſtella ĩ circuitu do-
cẽs. Et vocauit duodecim / ꝛ
cepit eos mittere binos: ꝛ da
bat illis poteſtatẽ ſpirituũ im
mũdorũ. Et pcepit eis ne qd
tollerẽt in via / niſi virgã tm̃.
Nõ perã / nõ panẽ / neqꝫ in ço
na es / ſed calciatos ſandalijs:
ꝛ ne induerent duabus tuni
cis. Et dicebat eis. Quocũqꝫ
introieritis in domũ / illic ma
nete donec exeatis inde. Et
quicũqꝫ non receperint vos /
neqꝫ audierint: exeũtes inde /
excutite puluerẽ de pedibus
veſtris in teſtimoniũ illis. Et
exeuntes / predicabant vt pe-
nitentiã agerent: ꝛ demonia
multa eijciebant: ꝛ vngebant
oleo multos egros / ꝛ ſanabã
tur. Offer. Intende voci ora-
tionis mee rex meus ꝛ deus meꝰ:
quoniam ad te orabo dñe. Secr.
Hoſtias famulorꝫ tuorũ q̃s
dñe placatus intẽde: vt qd in
honore tui nois deuota mẽ-
te pro eis celebramus / pfice-
re ſibi ſentiãt ad medelã. P.
Cõio. Illumina faciẽ tuam ſu
per ſeruũ tuum ꝛ ſaluuꝫ me fac in
tua miſericordia dñe: nõ confun
dar / quoniaꝫ inuocaui te. Cõplẽ.
Quos celeſti recreas mune
re / ppetuo dñe comitare pre-
ſidio: ꝛ quos fouere nõ deſi-
nis / dignos fieri ſempiterna
protectione cõcede. Per do-
minũ. ¶ Pro abbate. Intro.
Iuſtus es dñe / ꝛ rectũ iudi-
ciũ tuũ: fac cũ ſeruo tuo ſe
cũdũ miſericordiaꝫ tuam.
Ps. Beati imaculati in via q am-
bulãt in lege dñi. Glia pa. Oro.
Concede q̃s dñe famu-
lo tuo. N. vt predican-
do et exercẽdo que recta ſũt /
exẽplo bonorũ operum ani-
mos ſuorũ inſtruat ſubdito-
rum: ꝛ eterne remuneratiõis
mercedẽ / a te piiſſimo paſto-
re cuꝫ grege ſibi credito per-
cipiat. Per. Lectio libri ſa-
pientie. Prouerbiorꝫ. iij.
In diebus illis. Dixit ſa
lomõ. Fili ne obliuiſcaris le-
gis mee: ꝛ pcepta mea cuſto-
diat cor tuũ. Longitudinem
eniꝫ dierũ ꝛ annos vite ꝛ pa
cem apponẽt tibi. Miſericor
dia et veritas te nõ deſerant.
Circunda eas gutturi tuo: et
deſcribe in tabulis cordis tui:
ꝛ inuenies gratiaꝫ ꝛ diſcipli-
nam bonã corã deo et hoibꝰ.
Habe fiduciã in dño ex toto
corde tuo: ꝛ ne innitaris pru
dentie tue. In oibus vijs tu-
is cogita illum: ꝛ ipſe diriget

greſſus tuos. Grad. Saluum fac ſeruum tuum. vts. in officio pro papa. Alla. ℣. De pfundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocem meã. Euãgelium. Uos eſtis ſal. vide fol. 312. Offer. Illumina oculos meos ne quãdo obdormiam in morte: ne quãdo dicat inimicus meus preualui aduerſus eũ. Secr. Munera q̃ſumus dñe oblata ſuſcipe placat⁹: ⁊ famulũ tuũ. N. cum cõmiſſo ſibi grege benigna pietate conſerua. Per. Cõio. Illumina faciem. vts. i officio p epo. Cõpl. Hec nos q̃s dñe cõmunio purget a crimine: ⁊ famulũ tuum. N. cũ cõmiſſo ſibi grege/benigna pietate cõſeruet. Per dñm.

¶ Miſſa pro ſeipſo ſacerdote. Introi. Fac mecũ dñe ſignũ in bono/ vt videãt qui me oderũt ⁊ confũdant: qm̃ tu dñe adiuuiſti me et conſolat⁹es me. Ps. Inclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me: qm̃ inops ⁊ paup ſum ego. Gl̃ia. Omnipotens ſempiterne Oro. deus/ q me peccatorem ſacris altaribus aſtare voluiſti: ⁊ ſcti nois tui laudare potentiã: cõcede ppitius p huius ſacramẽti myſteriũ meorum mihi veniã peccator̃: vt tue maieſtati digne merear famulari. Per. Lctõ eple b. Pauli apli. i. Ad timotheũ. i.

Chariſſime. Fidelis ſermo ⁊ omni acceptione dignus: quia chr̃s ieſus venit in hũc mũdũ peccatores ſaluos facere: quorũ prim⁹ ego ſum. Sed ideo miſericordiã conſecutus ſum: vt in me primo oſtẽderet ieſus chr̃s oẽm patientiã: ad informationem eor̃/q credituri ſunt illi in vitã eternã. Regi aũt ſeculorũ imortali/inuiſibili/ſoli deo honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorũ. Amẽ. Grad. Dirigat oratio mea ſicut incenſum in cõſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuũ mearũ ſacrificiũ veſpertinum. Alla. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab inſurgẽtibus in me libera me. Scdm Mattheũ. viii.

In illo tpe. Cũ deſcẽdiſſet ieſus de mõte/ſecute ſunt eum turbe multe. Et ecce leproſus veniens/adorabat eũ/dicens. Dñe/ſi vis/potes me mũdare. Et extẽdens ieſus manũ/tetigit eum dicẽs. Uolo/Mũdare. Et cõfeſtim mũdata eſt lepra ei⁹. Et ait illi ieſus. Uide/nemini dixeris: ſed vade oſtẽde te ſacerdoti: ⁊ offer munus tuũ/qđ p̃cepit moyſes in teſtimonium illis.

Offer. Intēde voci orationis mee rex me⁹ ꝛ deus meus: qm̄ ad te orabo dn̄e. Secr. Da qm̄s clementiſſime pater ꝑ huius ſacramēti myſteriū/meoꝝ mihi veniā peccatoꝝ:vt non ad iudiciū/ſed ad indulgētiā huius preſbyteratus ordo/mihi proficiat ſempiternam. Per. Cōio. Ab occultis meis mūda me dn̄e / et ab alienis parce ſeruo tuo. Cōpl. Huius dn̄e perceptio ſacramēti / pctōꝝ meorū maculas tergat:ꝛ ad peragēdū iniūctū officiū me idoneū reddat. P. ℂ Pro rectorib⁹ eccleſie et pro congregatiōe.

Omnipotēs ſempi Oro. terne de⁹ qui facis mirabilia magna ſolus: pretende ſuꝑ famulos tuos epiſcopos noſtros:ꝛ ſuꝑ cunctas cōgregationes illis cōmiſſas ſpiritū gratie ſalutaris:ꝛ vt in veritate tibi cōplaceant:ꝑpetuū eis rorem tue benedictionis infunde. Per. Secr. Hoſtias famuloꝝ tuoꝝ dn̄e placatus intende:ꝛ quas in honorē tui nois deuota mēte pro eis celebramus / ꝑficere ſibi ſentiāt ad medelā. Per. Cōplen. Quos celeſti recreas munere/ꝑpetuo dn̄e comitare p̄ſidio:ꝛ quos fouere non deſinis: dignos fieri ſempiterna redēptione cōcede. Per.

ℂ Pro omni gradu eccleſie.

Exaudi qm̄s dn̄e Oro. pro omni gradu eccleſie ſupplicū preces: ꝛ deuoto tibi pectore famulātes ꝑpetua defenſiōe cuſtodi:vt nullis ꝑturbationib⁹ impediti/ liberā ſeruitutē tuis exhibeamus officijs. Per. Secr. Suſcipe dn̄e preces ꝛ hoſtias ꝑ omni ſancte eccleſie gradu: eoſq̧ ſctōꝝ tuoꝝ precibus/in cunctis protege bonis. Per. Compl. Tua nos qm̄s dn̄e medicinalis oꝑatio:ꝛ a cūctis eximat periculis:ꝛ cūctos famulos tuos in officijs ſacris conſtitutos: tuis faciat inherere mādatis. Per dominū.

ℂ Pro rege vel ꝑ imꝑatore.

Protector noſter aſpice deus/ꝛ reſpice in faciem xp̄i tui: q̄a melior eſt dies vna in atrijs tuis ſuꝑ milia. Ps. Quā dilecta tabernacula tua dn̄e virtutū:concupiſcit ꝛ deficit aīa mea in atria dn̄i. Glia. Pro rege. Oro.

Queſum⁹ oīpotens deus: vt famulus tuus rex noſter. N. q tua miſeratione ſuſcepit regni gubernacula/virtutū etiā omniū a te percipiat incremēta: quib⁹ decenter

oꝛnatus:ꝛ vicioꝝ mõſtra de-
uitare/et hoſtes ſuperare: et
ad te qui via veritas ꝛ vita es
vna cuꝫ populo ſibi ſubiecto
gratioſus valeat ꝑuenire. P.

¶ Pro imperatore. Oratio.

DEus regnoꝛum oĩum ꝛ
chꝛiani maxime pꝛote-
ctoꝛ imperij: da ſeruo tuo im
peratoꝛi noſtro triũphũ vir-
tutis tue ſcienter excolere: vt
q tua ꝯſtitutiõe eſt pꝛinceps:
tuo ſemꝑ munere ſit potens.
P. Lcõ hieremie ꝓphe. xxij

HEc dicit dñs deus. Fa-
cite iudiciũ ꝛ iuſticiã/ et
liberate vi oppꝛeſſum de ma
nu calũniatoꝛis: ꝛ aduenã et
pupillũ ꝛ viduã nolite cõtri-
ſtare: neqꝫ oppꝛimatis ini-
que: ꝛ ſanguinẽ innocẽtẽ/ ne
effundatis in loco iſto. Si enĩ
faciẽtes feceritis verbũ iſtud:
ingredient̃ per poꝛtas domꝰ
huius reges ſedentes de ge-
nere dauid ſuꝑ thꝛonũ eius:
ꝛ aſcẽdẽtes currus et equos/
ipſi ꝛ ſerui ꝛ populus eoꝛum.
Ait dñs oĩpotẽs. Grad. Cu-
ſtodi me dñe vt pupillã oculi/ ſub
vmbꝛa alarũ tuaruꝫ ꝓtege me. ℣.
De vultu tuo iudiciũ meũ ꝓdeat:
oculi tui videãt equitateꝫ. Al-
la. ℣. Dñe in virtute tua letabit̃ rex:
ꝛ ſuꝑ ſalutare tuũ exultabit vehe-
mẽter. vel tractꝰ. Beatus vir q
timet dñm: in mãdatis eius cupit
nimis. ℣. Potẽs in terra erit ſe-
mẽ eius: generatio rectoꝝ benedi-
cet̃. ℣. Gloꝛia ꝛ diuitie in domo
eius: ꝛ iuſticia eius manet ĩ ſeculũ
ſeculi. Secũduꝫ Marcum. xj.

IN illo tp̃e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Habete
fidẽ dei. Amẽ dico vobis: qa
qcũqꝫ dixerit huic mõti/ tolle
re ꝛ mittere in mare: ꝛ nõ he-
ſitauerit in coꝛde ſuo/ ſed cre
diderit: qa qdcũqꝫ dixerit fi-
at/ fiet ei. Propterea dico vo-
bis. Oĩa q̃cũqꝫ oꝛãtes petitis:
credite qa accipietis/ ꝛ eueni-
ent vobis. Et cuꝫ ſtabitis ad
oꝛãdũ/ dimittite ſi qd habetis
aduerſus aliquẽ: vt ꝛ pr̃ veſter
q in celis eſt/ dimittat vobis
peccata veſtra. Qd ſi vos nõ
dimiſeritis: nec pater veſter q
in celis eſt/ dimittet vobis pec
cata veſtra. Offer. Dextera do
mini fecit v̾tutẽ/ dextera dñi exal-
tauit me: nõ moꝛiar: ſed viuam et
narrabo oꝑa dñi. Pro rege. Se
cre. Munera qs dñe obla
ta ſctĩfica: vt ꝛ nobis vnigeni
ti tui coꝛpus et ſanguis fiant:
ꝛ regi noſtro ad obtinẽdã aĩe
coꝛpoꝛiſqꝫ ſalutẽ: ꝛ ad ꝑagẽ-
dũ iniũctũ officiũ/ te largiẽte/
vſqꝫquaqꝫ ꝓficiãt. Per eũdẽ.

Pro impatore. Secr. Suſcipe dñe preces ⁊ hoſtias eccleſie tue: pro ſalute famuli tui. N. imperatoris ſupplicãtis: ⁊ ad ꝓtectionẽ fideliũ populoꝝ/antiqua brachij tui miracula opare: vt ſuperatis pacis inimicis: ſecura tibi ſeruiat chꝛiana libertas. P d. Cõio. Acceptabis ſacrificiũ iuſticie oblationes ⁊ holocauſta ſuper altare tuũ dñe. Pro rege. cõpl. Hec dñe q̃s oblatio ſalutaris/ famulũ tuũ regẽ noſtrũ ab omnib⁹ tueat̃ aduerſis: quaten⁹ ⁊ eccleſiaſtice pacis obtineat tranquillitatẽ: ⁊ poſt iſtius tẽporis decurſũ/ad eternã perueniat hereditatẽ. Per. Pro impatore. Cõpl. Deus q ad p̄dicandũ eterni regis euãgeliũ/xp̄ianoꝝ imperiũ dilataſti: pretende famulo tuo. N. imperatori nr̄o arma celeſtia: vt pax eccleſiarũ/nulla turbet̃ tẽpeſtate belloꝝ. P. ¶ Pro rege tp̄e belli. Oratio. Deus q cõteris bella: et impugnatores in te ſperantiũ/potẽtia tue defenſiõis expugnas: auxiliare q̃s famulo tuo regi noſtro. N. populoq3 ſibi ſubiecto: pro q̄bus ſuppliciter miſericordiã tuã imploramus: vt te parcente/ remiſſionẽ peccatoꝛũ accipiant: et cuncta ſibi aduerſantia/te adiuuãte/ſuperare valeãt. Per. Secr. Sacrificiũ dñe qđ immolamus ꝓpitiatus intẽde: vt ab omni nos belloꝝ exuas neq̄tia: ⁊ in tue ꝓtectionis ſecuritate cõſtituas: ⁊ famuluʒ tuũ regem noſtrũ. N. ac populũ ſibi ſubiectũ: ⁊ a peccatis abſoluas: ⁊ ab hoſtiũ viſibiliũ ⁊ inuiſibiliũ tutum inſidijs/atq3 ſecurũ efficias. Per. Compl. Sacroſcti corporis ⁊ ſãguinis dñi noſtri ieſu xp̄i refectiõe vegetati q̄s omps deus: vt hoc remedio ſalutari: famulũ tuum regẽ noſtrũ. N. populũq3 ſibi ſubiectũ: et ab omniũ purifices cõtagione pctõrum/⁊ a cunctoꝝ muniãs incurſione periculoꝛuʒ. Per. ¶ Pro regina. Oratio. REge q̄s dñe famulaʒ tuã Reginã noſtram: ⁊ gratie tue in ea dona multiplica: vt ab oĩbus libera offẽſis: et tẽporalib⁹ nõ deſtituat̃ auxilijs: et ſempiternis gaudeat inſtitutis. Per. Secre. Suſcipe dñe munus oblatũ: ⁊ intercedẽtib⁹ ſanctis tuis oĩbus/cõſerua famulã tuam. N. atq3 ab oĩbus quibus impugnatur aduerſitatib⁹ red-

de ſecurā:vt trāquillitate ꝑce
pta/ de oīum viſibiliū ⁊ inui/
ſibiliū inimicoꝝ liberata inſi
dijs/deuota tibi mēte deſer/
uiat. P. Cōpl. Subiectā ti/
bi dn̄e famulā tuā. N. q̄s
ꝓpitiatio celeſtis amplificet:
vt p̄ſentis vite ꝑiculis exuat:
⁊ ꝑpetuis donis firmet. Per.

¶ Pro regib⁹ ⁊ principibus.

Omnipotens ſem/ Orō.
piterne deus/in cui⁹ ar/
bitrio regnoꝝ iura cōſiſtunt:
ꝓtege chr̄ianoꝝ vbiq; recto/
res:vt eoꝝ votiua ꝓſperitas/
pax tuoꝝ poſſit eſſe populo/
rū. Per. Secr. Deus q ſub/
iectas tibi glorificas poteſta/
tes: ſuſcipe ꝓpitius oblatio/
nes noſtras: ⁊ chr̄ianos prin
cipes dextera tua protege:vt
nulla poſſint aduerſitate ſu/
perari. P. Cōpl. Deus i cu
ius manu ſunt corda regum:
inclina ad preces humilitatis
noſtre aures tue miſericor/
die:⁊ principib⁹ noſtris famu
lis tuis regimen tue appone
ſapiētie : vt hauſtis de fonte
cōſilijs:⁊ tibi placeāt/ ⁊ ſuper
oīa regna p̄cellāt. Per dn̄m.

¶ Itē officiū tp̄e belli. Intr.

Reminiſcere miſerationum
tuarū dn̄e: ⁊ miſericordie
tue q̄ a ſeculo ſunt:neuñq̄
dominētur nobis inimici noſtri/
libera nos deus iſrael ex oīb⁹an/
guſtijs noſtris. Ps. Ad te dn̄e le/
uaui animā meā:deus me⁹in te cō
fido nō erubeſcam. Gloria. Orō.

Omnipotēs ⁊ miſericors
deus: a belloꝝ nos q̄s
turbine fac quietos: quia no
bis bona cūcta p̄ſtabis/ ſi pa/
cem dederis mētis ⁊ corpis.
P. Lctō Eſaie ꝓphe. xxxvij.

In diebus illis. Cū au/
diſſet rex eçechias ver/
ba rabſacis:quē miſit rex aſ/
ſyriorū ad blaſphemandum
deū viuentem:ſcidit veſtimē
ta ſua/⁊ obuolutus eſt ſacco:
⁊ intrauit in domū dei. Et mi/
ſit ſeniores de ſacerdotibus
opertos ſaccis ad Eſaiā ꝓphe
tam:⁊ dixerūt ad eū. Hec di/
cit eçechias. Dies tribulatio/
nis ⁊ correptionis/⁊ blaſphe
mie dies hec:qa venerūt filij
vſq; ad partū: ⁊ virtus nō eſt
pariēdi. Si quomodo audiat
dn̄s deus tuus verba rabſa/
cis:quē miſit rex aſſyrioꝝ do/
minus ſuus/ad blaſpheman/
dum dn̄m deū viuentē/⁊ ex/
probrandū ſermonib⁹/quos
audiuit dn̄s deus tuus. Leua
ergo orationē pro reliquijs
que reperte ſunt. Et venerūt
ſerui regis eçechie ad Eſaiā.

Et dixit ad eos eſaias. Hec dicetis dño veſtro. Hec dicit dñs. Ne timeas a facie verborū que audiſti / qbus blaſphemauerūt pueri regis aſſyriorꝫ me. Ecce ego ei dabo ſpiritum: ⁊ audiet nūcium / et reuertet̃ ad terrā ſuam: ⁊ corruere eum faciā gladio in terra ſua: quia ego ſum dñs deus faciens mirabilia. Grad. Cōuertere dñe aliquātulū ⁊ deprecare ſup̱ ſeruos tuos. ℣. Dñe refugiū factus es nobis a generatione ⁊ ꝓgenie. Alla. ℣. Attendite popule meus legem meam.

Secūdū Mattheuꝫ. vj.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite ſolliciti eſſe / dicētes: quid māducabimus / aut qd bibemus / aut quo operiemur? Hec enim oīa gētes inquirūt. Scit enīꝫ pater veſter / quia his oībus indigetis. Querite ergo primum regnuꝫ dei / ⁊ iuſticiam eius: ⁊ hec oīa adijciētur vobis. Offer. Immittit angelus dñi in circuitu timentiū eum ⁊ eripiet eos: guſtate et videte quoniaꝫ ſuauis eſt dñs. Secr. Sacrificiū dñe qd̄ imolamus intende placat᷒: vt ab oī nos exuas belloꝝ negtia / ⁊ i tue ꝓtectionis ſecuritate ꝯſtituas. Per.

Cōio. Inclina aurē tuā: accelera vt eruas me. Cōpl. Sacroſancti corporis ⁊ ſanguinis dñi noſtri ieſu chr̄i refectiōe vegetati / ſupplices te rogam᷒ oīpotens de᷒: vt hoc remedio ſingulari / ab omni nos peccatorum cōtagione purifices: ⁊ a cunctorū munias incurſione bellorum. Per.

¶ Cōtra paganos officium. Introitus.

Sicut oculi ſeruorū in manibus dñoꝝ ſuoꝝ / ita oculi noſtri ad dñm deū noſtrū donec miſereat̃ nr̄i: miſerere nobis dñe miſerere nobis. Ps. Ad te leuaui oculos meos q habitas in celis. Glia. Kyriel. ferialē: ſine. Et i terra. Oratio. Omnipotēs ſempiterne deus / chr̄iani noīs inimicos ꝟtute q̄s tue cōprime maieſtatis: vt popul᷒ tuus / ⁊ fidei ītegritate letetur: ⁊ tēporū trāquillitate ſemp̱ exultet. P. Epła. Miſerere noſtri deus oīum. vide ſabbato ante dñicaꝫ reminiſcere. 38. Grad. Sciant gentes quoniā nomē tibi deus: tu ſolus altiſſimus ſuper omnem terraꝫ. ℣. Deus meus pone illos vt rotam: ⁊ ſicut ſtipulam ante facieꝫ vēti. Alleluia. ℣. In te domine ſperaui nō cōfundar in eternuꝫ: in tua iuſticia libera me et eripe me:

inclina ad me aurẽ tuã/accelera vt eripias me. Euangeliũ. Egrediẽte ieſu de tẽplo. fol. 302. Credo nõ dicit. Offer. Precatus eſt moyſes in conſpectu dñi dei ſui ⁊ dixit: quare dñe iraſceris populo tuo: parce ire animi tui: memẽto abraã/iſaac ⁊ iacob qbus iuraſti dare terrã fluẽtẽ lac et mel: ⁊ placatus factus eſt dñs de malignitate quã dixit facere pplo ſuo. Secr. Huius dñe qſ̃s ꝟtute myſterij/⁊ a noſtris mũdemur occultis: ⁊ ab inimicorũ liberemur inſidijs. Per. Prefatio cõis. Cõio. Tu dñe ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos a generatiõe hac in eternũ. Cõpl. Viuificet nos qſ̃s dñe participatio ſacramẽti tui: ⁊ pariter nobis expiationẽ tribuat ⁊ munimẽ. Per. Cõcludit miſſa p Benedicamꝰ feriale. ¶ Aliud officiũ cõtra thurcos. Introi.

Salvator noſter aſpice deus: ⁊ reſpice in fidẽ eccleſie tue: neq; deſpicias voces fideliũ tuorũ qui colũt nomẽ tuũ: ne vnq̃ȝ dominent nobis barbare nationes: exurge chꝛe et eſto in adiutoriũ noſtrũ. ps. Exurgat deus ⁊ diſſipent inimici eius: ⁊ fugiant qui nos pſequunt a facie crucis chꝛi. Gloria. Oratio. Omnipotẽs ſempiterne deꝰ in cuius manu ſunt oĩum poteſtates ⁊ oĩuȝ iura regnorum: reſpice in auxiliũ chꝛianorũ: vt gẽtes paganoꝝ que in ſua feritate cõfidũt: dextere tue potẽtia cõterant. Per. Epl'a ⁊ euãgeliũ vt in p̃cedẽti officio. Grad. Dñe refugiũ factꝰ es nobis ab omni generatione ⁊ ꝓgenie. ℣. Dñe q ↄteris bella ab initio: eleua brachiũ tuũ ſup gẽtes q̃ cogitãt ſeruis tuis mala: ⁊ dextera tua glorificet in nobis: cõtere fortitudinẽ illoꝝ dñe/ ⁊ diſperge illos: vt cognoſcãt quia nõ eſt alius q pugnet ꝓ nobis niſi tu deꝰ noſter. All'a. ℣. Apprehende arma ⁊ ſcutũ ⁊ afflige opprimẽtes nos: ⁊ ſupbiã eoꝝ proſterne deus ſalutaris noſter. Offer. Cõgregate ſunt gẽtes in multitudine vt dimicarẽt ↄtra nos: dñe deꝰ ad te ſunt oculi noſtri ne pereamꝰ: tu ſcis qd cogitãt in nos: ⁊ qd poterimus ſubſiſtere ante potentiã illorũ niſi tu adiuues nos: tu dñe extẽde brachiũ tuuȝ ⁊ libera aĩas noſtras. Secr. Sacrificiuȝ dñe qđ imolamus ꝓpitiꝰ intẽde: vt propugnatores tuos ab oĩ exuas paganorũ neqtia: ⁊ in tue ꝓtectionis ſecuritate cõſtituas. P. Cõio. Domine rex omnipotẽs in ditione tua cuncta ſunt poſita: ⁊ nõ eſt qui tue poſſit

reſiſtere voluntati. libera nos pro pter nomen tuũ dñe deus creator celi ⁊ terre:⁊ reſpice ad humilitatẽ noſtrã. Cõpl. Protector nr̃ ſter aſpice de⁹: ⁊ ꝓpugnatores tuos a paganoꝝ defende periculis:vt ab oĩbus pertur bationib⁹ ſemoti/liberis tibi mentibus deſeruiãt. P dñz.

Pro congregatione preci pue religioſoꝝ. Intro.

Sicut oculi ſeruoꝝ in mani bus dñoꝝ ſuoruz/ita oculi noſtri ad dñz deũ noſtrũ dõec miſereat̃ noſtri:miſerere nob̃ dñe mi ſerere nobis. ps. Ad te leuaui ocu los meos q habitas i celis. Gl'ia.

Deus qui nos a ſe. Orõ. oculi vanitate cõuerſos/ ad ſupne vocatiõis amorẽ ac cẽdis:pectorib⁹noſtris purificãdis illabere: ⁊ gratiã nob̃ qua in te pſeueremus infunde: vt protectiõis tue muniti preſidijs:qd̃ te donãte ꝓmiſimus impleam⁹: ⁊ noſtre pro feſſiõis executores effecti:ad ea q̃ in te pſeuerantib⁹digna tus es ꝓmittere/ptingamus. P. Lctõ epl'e btĩ pauli apl'i.

Fratres. Ad Roma.vj. Nõ regnet pctm̃ in veſtro mortali corpe/vt obediã tis cõcupiſcẽtijs ei⁹. Sed neq̃z exhibeatis membra veſtra arma iniquitatis peccato:ſed exhibete vos deo/tanq̃z ex mortuis viuẽtes:et mẽbra veſtra arma iuſticie deo. Peccatum enĩ vobis nõ dominabit̃. Nõ enĩ ſub lege eſtis/ſed ſub gra tia. Grad. Venite filij audite me timorem dñi docebo vos. ℣. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre nõ ꝯfundent̃. Alle luia. ℣. Qui confidũt in dño/ſicut mons ſion:non commouebitur in eternum qui habitat in hieruſalẽ.

Scdm̃ Mattheũ.vij.ca.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Omnia q̃cũq̃z vultis vt faciãt vobis homines/⁊ vos facite illis. Hec enĩ eſt lex/⁊ ꝓphete. Intrate per anguſtã portaz:qa lata porta et ſpacioſa via eſt/q̃ ducit ad perditionẽ:⁊ multi ſunt q intrãt per eã. Quã anguſta porta ⁊ arta via eſt/que ducit ad vitã:⁊ pauci ſunt qui inueniunt eã. Offer. Sicut in holocauſtũ arietum ⁊ tauroꝝ: ⁊ ſicut in milib⁹agnoꝝ pinguiũ/ſic fiat ſacrificium noſtrũ in cõſpectu tuo hodie/vt placeat tibi:qa nõ eſt confu ſio cõfidentibus in te dñe. Secr.

Tibi dñe deus noſtre deuo tionis hoſtiam immolamus/ orãtes pariter et depcantes: vt nos ſacrificiuz tuum mor-

tificationis vite carnalis effe ctos/in odore ſuauitatiſ accipias:ac moribꝰ qbꝰ profeſſiõi noſtre cõgruamus inſtituas: ⁊ quos ſctẽ cõpunctionis ardore ab hoĩuꝫ ceteroꝝ pꝓpoſito ſegregaſti:etiã cõuerſatione carnali/ab ĩmũdicia actuum terrenoꝝ ĩfuſa nobiſ celitus ſanctitate diſcernas. P.

Cõio. Seruite dño in timore ⁊ exultate ei cũ tremore: apphẽdite diſciplinã ne pereatiſ de via iuſta.

Cõpl. Refecti participatiõe muneris ſacri qũs dñe deus noſter:vt nos famulos tuos toto ſemꝑ facias ad te corde ꝯcurrere: ⁊ tibi ſubdita mẽte ſeruire/tuã miſericordiã ſupꝑliciter exorare : et tuis iugiter beneficijs gratulari. Per.

¶ Tempore ſynodi. Introi. Sicut oculi ſeruoꝝ. vt ſupra i officio pro cõgregatione. Orõ.

Infunde q̃s dñe famulis tuis ſpiritũ veritatis ⁊ pacis :vt q̃ tibi placida ſunt toto corde cognoſcãt:⁊ agnita tota virtute ſectẽtur . Per. eiuſdẽ. Epl'a. Nõ ceſſamus. vtſ dñica. xxiiij. poſt trinitatꝫ fo. 159. Grad. Cõuertere domine aliquantulũ ⁊ depcare ſuper ſeruos tuos . ℣. Dñe refugiũ factus es nobis a generatiõe ⁊ progenie. Alla. ℣. Oſtende nobis dñe miſericordiam tuã : ⁊ ſalutare tuũ da nobis. Euãge. Petite ⁊ dabit̃ vobiſ . Require in miſſa ꝓ pctis. fo. 344. Offer. Sicut in holocauſtũ . vtſ in offi. o ꝓ cõgregatiõe. Sec. Reſpiciat qũs dñe clemẽtia tua munera ſeruoꝝ tuoꝝ:⁊ gratiaꝫ tue miſeratiõis illis impende:vt q̃ recta ſunt in oculis tuis/veraciter diligãt: et fiducialiter loquant̃. P. Cõi. Amẽ dico vobis qcqd orãtes petitis/credite/qa accipietis/⁊ fiet vobis. Cõplẽ. Da famulis tuiſ q̃ſ dñe vt ſctã tua q̃ ſumpſimꝰ/eoſ in tua volũtate cõfirmẽt:⁊ veritatis tue vbiqꝫ predicatores efficiant. Per.

¶ Pro cũcto populo catholico. Introitus.

Salus populi ego ſum dicit dñs:de quacũqꝫ tribulatione clamauerit ad me exaudiam eos: ⁊ ero illoꝝ dñs in perpetuũ. ps. Attendite popule meus legem meã: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. Orõ.

Pretende dñe famulis ⁊ famulabꝰ tuiſ dexterã celeſtis auxilij:vt te toto corde perquirant : et que digne poſtulant conſequi mereantur. Per dominũ . Epiſtola. Hec dicit dominꝰ deus. In

die illa deferet. vide i ↄſecratione altaris. fo. 163. Grad.
Saluū fac populū tuū dn̄e ⁊ benedic hereditati tue. ℣. Ad te domine clamaui/deus meꝰ ne ſileas a me: ⁊ ero ſimilis deſcendentibꝰ in lacum. Alla. ℣. Oſtende nobis dn̄e miſericordiā tuā/⁊ ſalutare tuū da nob. S.marcū.xij.
In illo tp̄e. Sedēs ieſus contra gaçophylatiū: aſpiciebat q̄uo turba iactaret es in gaçophylatiū. Et multi diuites iactabāt multa. Cū veniſſet aūt vna vidua paup/miſit duo minuta/qđ eſt quadrās. Et cōuocans diſcipulos ſuos/ait illis. Amē dico vobis: quoniā vidua hec paup/plus oībus miſit q̄ miſerūt in gaçophylatiū. Oēs eniꝫ ex eo qđ abūdabat illis/miſerunt: hec ꝟo de penuria ſua/oīa que habuit miſit/totū victū ſuū. Offer. Populū humilem ſaluū facies dn̄e: ⁊ oculos ſupboꝝ humiliabis: qm̄ quis deus p̄ter te dn̄e? Sec. Propitiare dn̄e ſupplicatiōibꝰ nr̄is: ⁊ has oblatiōes q̄s tibi ꝓ incolumitate famuloꝝ famularūq; tuarū offerimus/benignꝰ aſſume: ⁊ vt nullius ſit irritū votū: nulliꝰ vacua poſtulatio/p̄ſta q̄s: vt qđ fideliter petimꝰ/efficaciter cōſeq̄mur. P. Cōio. Amē dico vobis q̄cq̄d orātes petitis/credite q̄a accipietis ⁊ fiet vobis. Cōpl.
Da famulis ⁊ famulabꝰ tuis q̄s dn̄e i tua fide ⁊ ſynceritate ↄſtantiā: vt i charitate diuina firmati: nullis tētationibꝰ ab eius integritate euellātur. P. C. Pro ſalute vniꝰ amici.
Iuſtus es dn̄e ⁊ rectū iudiciū tuum: fac cū ſeruo tuo ſecūduꝫ miſericordiā tuā. Ps. Beati imaculati in via: q̄ ambulāt in lege dn̄i. Glia pa. Oro.
Omn̄ps ſēpiterne deus miſerere famulo tuo. N. ⁊ dirige eū ſcđꝫ tuā clementiā in viā ſalutis eterne: vt te donante/tibi placita cupiat: ⁊ tota virtute perficiat. Per dn̄ꝫ. Lectio ep̄le beati pauli apoſtoli. Ad Galathas. vj.
Fratres. Si p̄occupatus fuerit homo i aliquo delicto: vos q̄ ſpirituales eſtis/huiuſmodi īſtruite in ſpū lenitatis: cōſiderans teipſū/ne ⁊ tu tenteris. Alter alteriꝰ onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legeꝫ chr̄i. Grad. Saluū fac ſeruuꝫ tuum deus meus ſperantem in te. ℣. Auribꝰ percipe dn̄e orationeꝫ meā. Alla. ℣. De ꝓfundis clamaui ad te domine: dn̄e exaudi vocem meaꝫ. Scđꝫ Joannē. xiiij.
In illo

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipłis ſuis. Amē amē dico vobis: q credit i me/ opera q̄ ego facio/ ⁊ ipſe faciet: et maioꝛa hoꝝ faciet: qa ego ad patrē vado. Et qdcūqꝫ petieritis patrē in noīe meo/ hoc faciā. Offer. Intēde voci oꝛationis mee/ rex meus ⁊ deus meꝰ: quoniā ad te oꝛabo dn̄e. Secre. Proficiat qm̄s dn̄e hec oblatio/ quā tue ſupplices offerimus maieſtati/ ad ſalutē famuli tui. N. vt tua ꝓuidētia/ eius vita inter aduerſa ⁊ pꝛoſpera vbiqꝫ dirigat̄. Per do. Cōio. Illumina faciē tuā ſuper ſeruū tuū/ ⁊ ſaluū me fac in tua miſericoꝛdia: dn̄e nō cōfundar quoniā inuocaui te. Cōpl. Sumētes dn̄e ꝑpetue ſalutis ſacramēta/ tuā depꝛecamur clemētiā: vt ꝑ ea famulū tuū. N. ab omni aduerſitate ꝓtegas. P.

C Pro amico. Oratio.

Exaudi qm̄s oīpotēs deus p̄ces noſtras/ quas in cōſpectu pietatis tue effundere p̄ſumimus/ ſuppliciter depꝛecātes: vt famulū tuuꝫ. N. de tua pietate cōfidentē benedicas: ⁊ oīa eius peccata dimittas: tuaqꝫ ſemꝑ eū ꝓtectione cōſerues: vt poſſit tibi digne famulari: ⁊ ad eternā beatitudinē valeat ꝑuenire. Per do. Secr. Huius qm̄s dn̄e virtute myſterij/ et a ꝓpꝛijs nos mūda maculis: ⁊ famulū tuū. N. ab oībus abſolue peccatis. P. Cōpl. Conſerua qm̄s dn̄e famulū tuū. N. ⁊ benedictionū tuarū ꝓpitius libertate purifica: vt eruditionibus tuis ſemper multiplicetur et donis. Per.

C Pro amico in tribulatione oppꝛeſſo. Oro.

Rege qm̄s dn̄e famuluꝫ tuū. N. ⁊ itercedētibus oībus ſanctis tuis/ gratie tue in eo dona multiplica: vt ab oībus liber offenſis/ ⁊ tēpoꝛalibus nō deſtituat̄ auxilijs: et ſempiternis gaudeat inſtitutis. P. Secre. Suſcipe dn̄e munus oblatū: ⁊ intercedētibus oībus ſanctis tuis ꝯſerua qm̄s famulū tuū. N. atqꝫ ab oībus quas meret̄ aduerſitatibus redde ſecurū: vt trāquillitate ꝑcepta/ de oīum viſibiliū atqꝫ inuiſibiliū inimicoꝛū inſidijs liberatus/ deuota tibi mente deſeruiat. Per. Cōpl. Subiectū tibi famulū tuū. N. qm̄s dn̄e/ intercedētibus oībꝰ ſanctis tuis/ pꝛopitiatio celeſtis amplificet: vt p̄ſentis vite periculis exuat̄/ ⁊ ꝑpetuis donis firmetur. P.

¶ Pro pluribꝰ amicis. Oratio.

DEus qui iuſtificas impiū ⁊ non vis mortem peccatoꝶ: maieſtatē tuā ſuppliciter deprecamur: vt famulos tuos. N. de tua pietate cōfidentes/celeſti protegas benignus auxilio: ⁊ aſſidua eos ꝓtectione conſerues: vt tibi iugiter famulentur: ⁊ nullis tentationibus a te ſeparent̄. Per. Secr. Suſcipe clemētiſſime pater hoſtias placationis ⁊ laudis quas nos indigni famuli tui tibi offerre p̄ſumimus/ad honorez ⁊ gloriam nominis tui: ⁊ pro incolumitate famuloꝶ tuorū. N. vt omniū delictorum ſuorū veniaz conſequi mereantur. Per do. Compl. Purificēt nos q̄ſumus domine ſacramenta que ſumpſimus: ⁊ famulos tuos. N. ab omni culpa liberos eſſe cōcede: vt qui reatu conſcientie ſue cōſtringuntur: celeſtis remedij plenitudine glorientur. Per do.

¶ Pro ſalute viuoꝶ. Intro.

SIcut oculi ſeruoꝶ in manibus dn̄oꝶ ſuoꝶ/ita oculi noſtri ad dn̄m deum noſtrum donec miſereatur noſtri: miſerere nobis dn̄e miſerere nobis. Ps. Ad te dn̄e leuaui animā meā deus meus in te confido non erubeſcam. Gloria. Oratio.

PRetende dn̄e fidelibus tuis dexterā celeſtis auxilij: vt ⁊ te tota mente ⁊ toto corde perquirāt: ⁊ que digne poſtulant conſequi mereantur. Per. Epl'a. Non ceſſamus. vt̄s in dn̄ica. xxiiij. poſt trinitatis fol. 159. Grad. COnuertere dn̄e aliquantulū et deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Dn̄e refugiū factus es nobis a generatione ⁊ progenie. Alla. ℣. Oſtēde nobis dn̄e miſericordiā tuā/⁊ ſalutare tuū da nobis. S. Joā. xvij.

IN illo tp̄e. Subleuatis ieſus oculis in celū dixit. Pater/venit hora/clarifica filiū tuū/vt filius tuus clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatē omnis carnis: vt omne qd̄ dediſti ei/det eis vitaz eternā. Hec eſt autē vita eterna: vt cognoſcant te ſolū verū deum/⁊ quez miſiſti Jeſū chriſtū. Offer. Sperent in te oēs q nouerūt nomē tuū dn̄e: qm̄ nō derelinqs querētes te: pſallite dn̄o q habitat i ſiō qm̄ nō es oblitus orationem pauperū. Secre. Propitiare dn̄e ſupplicationibꝰ nr̄is: ⁊ has oblationes quas tibi ꝓ incolumitate fideliū tuoꝶ offerimꝰ/benignꝰ

aſſume: ⁊ vt nullius irritũ ſit votũ: nullius vacua poſtulatio: p̃ſta qm̃s: vt qđ fideliter petimus/efficaciter cõſequamur. Per. Cõio. Amen dico vobis qcq̃d orãtes petitis credite q̃a accipietis ⁊ fiet vobis. Cõple. O a fidelibus tuis qm̃s dñe in tua fide et ſynceritate ꝯſtãtiã: vt hoc celeſti ſacramẽto firmati: nullis tẽtationib⁹ ab ei⁹ integritate euellant̃. P.

¶ Pro familiaribus. Intr.

Reſpice dñe in teſtamẽtum tuũ: ⁊ aĩas pauperũ tuorũ ne derelinquas ĩ finẽ: exurge dñe ⁊ iudica cauſã tuã: ⁊ ne obliuiſcaris voces q̃rẽtiũ te. Ps. Ut q̃d de⁹ repuliſti ĩ finẽ: iratus eſt furor tu⁹ ſup̃ oues paſcue tue. Glia.

Deus q charitatis Oro. dona p̃ gratiã ſãctiſpũs tuoꝶ cordib⁹ fideliũ infũdis: da famulis ⁊ famulabus tuis p̃ quibus tuã deprecamur clementiã/ſalutẽ mẽtis ⁊ corporis: vt te toto corde diligãt: ⁊ que tibi placita ſũt/tota dilectiõe pficiãt. P. eiuſdẽ. Epla. Nõ ceſſamus p̃ vobis. vide dñica. xxiiij. poſt trinitatis. fo. 159. Grad. Conuertere dñe aliquantulũ et dep̃care ſup̃ ſeruos tuos. V. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis a gñatiõe ⁊ p̃genie. All. V. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis/a generatiõe ⁊ p̃genie. S. Joãnẽ. xvij

In illo tp̃e. Subleuatis ieſus oculis in celũ/dixit. Pater/quos dediſti mihi/volo vt vbi ſuꝫ ego/⁊ illi ſint mecũ: vt videãt claritatẽ meam/quã dediſti mihi: q̃a dilexiſti me ante ꝯſtitutionẽ mũdi. Pater iuſte/mũdus te nõ cognouit: ego aũt te cognoui: ⁊ hi cognouerũt/q̃a tu me miſiſti. Et notũ feci eis nomẽ tuũ/et notũ faciã. Ut dilectio qua dilexiſti me/in ipſis ſit/⁊ ego in ipſis. Offer. Sperent in te oẽs qui nouerũt nomen tuũ dñe quoniã nõ derelinquis querẽtes te. pſallite dño q habitat in ſiõ: quoniã non eſt oblitus orationes pauperũ. Secr. Miſerere q̃ſumus dñe deus famulis ⁊ famulabus tuis: pro q̃bus hoc ſacrificiũ laudis tue offerim⁹ maieſtati: vt p̃ hec ſancta/ſuperne benedictionis gratiaꝫ obtineãt: ⁊ gloriã eterne beatitudinis acq̃rãt. Per. Cõio. Amẽ dico vobis: qđ vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis: venite benedicti patris mei/poſſidete paratũ vobis regnũ ab initio ſeculi. Cõpl. Diuina libãtes myſteria qm̃s dñe: vt hec ſalutaria ſacramẽta/illis omni-

bus proficiant ad proſperita
tem et pacem: pro quorū di-
lectione / hec tue obtulimus
maieſtati. Per dn̄m. ¶ Pro
familiaribus. Oratio.
Defende q̄s dn̄e noſtrá
ab omni aduerſitate familiá:
et intercedēte beato nicolao
ꝯfeſſore tuo tibi corde ꝓſtra
tos / ab hoſtiuꝫ ꝓpitius tuere
clemēter inſidijs. Per. Secr.
Munus placationis ſumme
ſuſcipe pater: quod tibi a tuis
immolādus / imolari ꝯſtituit
chr̄s tuus electus. Qui tecū.
Cōpl. Suſcipe dn̄e p̄ces no
ſtras: ⁊ muro cuſtodie tue hoc
ſanctum ouile circūda: vt ab
omni aduerſitate depulſa / ſit
hoc ſemꝑ domiciliū icolumi
tatis ⁊ pacis. P. ¶ Pro bene-
factorib⁹ ſeu elemoſynarijs.
Letet cor q̄rētiū dn̄m: q̄ri
te dn̄m ⁊ ꝯfirmamini: q̄ri
te faciē ei⁹ ſemꝑ. Ps. Cōfi
temini dn̄o ⁊ iuocate nomē ei⁹: an
nūciate iter gētes opa eius. Glia.
Deus qui poſt ba- Orō.
ptiſmi ſacramētū / ſecū-
dam ablutionē peccatoꝝ ele
moſynis indidiſti: reſpice ꝓ-
pitius ſuꝑ fideles tuos q no-
bis tēporalia largiti ſunt bo-
na: cōcede eis qm̄s ſuoꝝ ve-
niam peccatoꝝ: fac eos p̄mio

beatos / quos feciſti pietate
deuotos: vt recipiāt pro par-
uis magna: pro terrenis cele
ſtia: pro tēporalibus ſempi-
terna premia. Per dominū.
Lectio Eſaie prophete. lviij.
Hec dicit dn̄s deus. No-
lite ieiunare ſicut vſq̄
ad hāc diē: vt audiat̄ in excel
ſo clamor veſter. Nūquid ta
le eſt ieiuniū qd̄ elegi / ꝑ dieꝫ
affligere hoiem animá ſuá?
Nunquid cōtorquere quaſi
circulū caput ſuū: ⁊ ſaccū ⁊ ci-
nerē ſternere? Nūquid iſtud
vocaui ieiuniū / ⁊ diē accepta
bileꝫ dn̄o? Nōne hoc eſt ma
ius ieiuniū qd̄ elegi? Diſſol-
ue colligationes impietatis:
ſolue faſciculos deprimētes.
Dimitte eos qui cōfracti ſunt
liberos: ⁊ omne onus diſrū-
pe. Frāge eſuriēti panē tuuꝫ:
⁊ egenos vagoſq̄ induc i do-
mum tuá. Cū videris nudū /
operi eū: ⁊ carnē tuá ne deſpe
xeris. Tunc erūpet q̄ſi mane
lumē tuū: ⁊ ſanitas tua citius
orietur. Et anteibit faciē tuá
iuſticia tua: ⁊ gloria dn̄i colli
get te. Tūc inuocabis / et dn̄s
exaudiet: clamabis / ⁊ dicet. ec
ce aſſum: qa miſericors ſum
dn̄s deus tuus. Grad. Con-
uertere dn̄e aliquantuluꝫ. vꝰ. in

officio p familiaribus. All'a.
℣. Cōfitemini dn̄o quoniā bonus quoniā in seculū misericordia ei⁹.
✠ Secundū Lucam. xii.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite timere puſillus grex: q̄a cōplacuit patri veſtro dare vobis regnū. Vendite q̄ poſſidetis/ ⁊ date elemoſynā. Facite vobis ſacculos qui nō veteraſcūt: theſaurū non deficientē in celis: quo fur non appropiat/ neq; tinea corrūpit. Ubi enim theſaurus veſter eſt/ ibi ⁊ cor veſtrū erit. Offer. Iuſticie dn̄i recte letificātes corda et dulciora ſup mel ⁊ fauū: nā ⁊ ſeruus tu⁹ cuſtodiet ea. Secr. Deus q tuorū corda fideliū/ p elemoſynā dixiſti poſſe mūdari: p̄ſta q̄s/ per hec ſancta myſteria bn̄factorib⁹ noſtris peccatorum oīū remiſſionē: vt a te piiſſimo largitore/ eterne vite remunerationem recipiāt. Per. Cōio. Honora dominū de tua ſubſtātia: ⁊ de primitijs frugum tuarū: vt impleantur horrea tua in ſaturitate: ⁊ vino torcularia redūdabūt. Cōpl. Purificent nos q̄s dn̄e ſacramēta que ſūpſim⁹: ⁊ famulos tuos placat⁹ intēde: q diuina mādata recolētes opē indigētib⁹ ſubminiſtrāt: ⁊ p̄ſta: vt ſicut eorū deuotio nobis eſt neceſſaria/ ita ſit tibi ſemper accepta. P.

¶ Pro quacūq; tribulatiōe.

Salus populi ego ſum dicit dn̄s: de quacūq; tribulatiōe clamauerint ad me exaudiam eos: et ero illoꝝ dn̄s in perpetuū. P̄s. Attendite popule me⁹ legē meā: iclinate aurē veſtrā in verba oris mei. Gloria. Orō.

Omnipotēs ſempiterne deus/ meſtoꝝ cōſolatio/ laborātiū fortitudo: p̄ueniāt ad te p̄ces de quacūq; tribulatione clamantiū: vt oēs ſibi in neceſſitatibus ſuis miſericordiā tuā gaudeāt affuiſſe. Per. Lectō danielis pphe. ix.

In diebus illis. Orauit daniel ad dominū dicēs. Obſecro dn̄e deus magne ⁊ terribilis: cuſtodiēs pactū ⁊ miſericordiā diligētibus te/ ⁊ cuſtodiētibus mādata tua. Peccauimus/ iniq̄tatē fecimus: impie egimus/ ⁊ receſſimus ⁊ declinauim⁹ a mādatis tuis ac iudicijs. Nō obediuimus ſeruis tuis pphetis/ q locuti ſunt in noīe tuo regibus noſtris/ principibus noſtris/ patrib⁹ noſtris/ omniq; populo terre. Tibi dn̄e iuſticia: nobis aūt cōfuſio faciei/

ſicut eſt hodie viro iuda/ ⁊ ha
bitatoribus hieruſalē ⁊ om-
ni iſrael: his qui ppe ſunt/et
his q procul in vniuerſis ter
ris/ad q̄s eieciſti eos/propter
iniqtates eoꝝ/in qb⁹ peccaue
rūt in te. Dn̄e nobis ꝯfuſio fa
ciei: regib⁹ noſtris/principib⁹
nr̄is/⁊ pr̄ibus noſtris q pecca
uerūt. Tibi aūt dn̄o deo no-
ſtro miſericordia ⁊ ppitiatio
qa receſſimus a te: ⁊ nō audi
uimus vocē dn̄i dei noſtri /
vt ambularemus in lege ei⁹/
quā poſuit nobis per ſeruos
ſuos pphetas. Dn̄s deus no
ſter. Grad. Liberaſti nos do-
mine ex affligētibus nos: ⁊ eos q
nos oderunt ꝯfudiſti. ℣. In deo
laudabimur tota die: ⁊ nōi tuo cō
fitebimur in ſecula. Alla. ℣. Ve
nite exultemus dn̄o/ iubilem⁹ deo
ſalutari noſtro. ℣. Preoccupem⁹
faciē eius in cōfeſſione: ⁊ in pſal-
mis iubilemus ei. Euāgelium.
Petite ⁊ dabit vobis. Req-
re i miſſa p peccatis. fo. 344.
Offer. Si ambulauero in me-
dio tribulationis viuificabis me
dn̄e: ⁊ ſup irā inimicoꝝ meoꝝ ex-
tendes manū tuā: ⁊ ſaluū me fecit
dextera tua. Secr. Deus ſub
cuius oculis omne cor trepi-
dat ⁊ oēs cōſcientie cōtremi-
ſcunt: propitiare p hec ſacras
oblationes oīum doloribus
gemētiū/⁊ cūctoꝝ medere lā
guoribus: vt ſicut nemo no-
ſtrum liber eſt a culpa/ita ne-
mo ſit alienatus a venia. P.
Cōio. Memēto verbi tui ſeruo
tuo dn̄e in quo mihi ſpē dediſti:
hec me cōſolata eſt in humilitate
mea. Cōpl. Deus refugium
pauperū: ſpes humiliū/ſaluſ-
qꝫ miſerorū: ſupplicationes
oīuꝫ afflictoꝝ per hec ſancta
que ſumpſim⁹ clemēter exau
di: vt quos inſtātia verberuꝫ
fecit afflictos/diuini ſacramē
ti remediū faciat ꝯſolatos. p.

¶ Cōtra malas cogitationes
ſeu tentationes cordis. Intr.

Exaudi dn̄e vocē meā qua
clamaui ad te: adiutor me
us eſto nē derelīquas me/
neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris
meus. Ps. Dn̄s illuminatio mea
⁊ ſal⁹ mea quē timebo. Gl'ia. Oro

Omnipotēs ſempiterne
deus: reſpice ppitius ad
p̄ces noſtras: et libera corda
noſtra de malarū tentatione
cogitationū: vt ſanctiſpūs di-
gnū fieri habitaculū merea-
mur. Per. eiuſdē. Ep'la. Cōfi
temini alterutrū peccata ve-
ſtra. vide in letania maiori.
fol. 13. Grad. Ab occultis
meis munda me dn̄e: ⁊ ab alienis

parce ſuo tuo. ℟. Si mei nō fuerint dominati/tūc imaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. Alla. ℣. Paratū cor meū deus paratū cor meū: cātabo ⁊ pſallam in glīa mea. Euāgeliū. Egreſſus ieſus receſſit. vide in dñica reminiſcere fol. 40. Offer. Greſſus meos dirige dñe ſcdm eloquiū tuū/vt nō dñetur mei oīs iniuſticia dñe. Secr. Has tibi dñe offerim⁹ oblatiōes ꝓ ſalute noſtra: quatenus aīas noſtras ſcti ſpūs gratia illuminare digneris. Per dñz. eiuſdē. Cōio. Redime me de⁹ iſrael/ex oībus anguſtijs meis. Complē. Deus q illuminas omnem hoīem veniētem in hūc mūdū: illumina qm̄s corda noſtra gratie tue ſplēdore: vt digna maieſtati tue cogitare/teqꝫ eterna charitate diligere valeamus. Per dominū.

¶ Pro petitiōe lachrymarū.

Sitientes venite ad aquas dicit dñs: et q nō habetis preciū/venite bibite cū leticia. Ps. Attēdite popule meus legē meā: inclinate aurez veſtrā in verba oris mei. Gloria. Oratio. Omnipotēs ſempiterne deus/qui ſitiēti populo fontē viuētis aque de petra ꝓduxiſti: educ de cordis noſtri duricia cōpunctionis lachrymas: vt pctā noſtra plangere valeam⁹: eorūqꝫ remiſſionē/te miſerāte accipere mereamur. Per. Lctō eplē bti pauli apli. Ad romanos. viij. Fratres. Scimus ꝙ oīs creatura īgemiſcit ⁊ parturit vſqꝫ adhuc. Nō ſolum aūt illa/ſed ⁊ noſipſi primitias ſpūs habētes: et ipſi intra nos gemimus adoptionē filioꝝ dei: expectātes redēptionē corporis noſtri. Spe eniz ſalui facti ſumus. Euāgeliū. Amē dico vobis. vide in officio pro ſalute vni⁹ viui amici fol. 353. Reliqua oīa vide poſt trinitatis. dñica. xvij. feria quarta. ⁊ inuenies fo. 150. Secr. Hāc oblationez q̄ſumus dñe deus noſter/quam tue maieſtati ꝓ peccatis noſtris offerim⁹/ꝓpiti⁹ reſpice: ⁊ ꝓduc de oculis noſtris lachrymarū flumina: quib⁹ nociua flāmarū incēdia valeant extingui. Per. Cōpl. Gratiā ſancti ſpūs qm̄s dñe deus cordib⁹ noſtris clemēter infūde: q̄ nos gemitibus efficiat lachrymarū/maculas noſtrorū diluere pctōꝝ: atqꝫ optate nobis te largiēte indulgentie p̄ſtet effectū. Per. eiuſdē.

¶ Pro oppſſione nimia aduerſantiuz. Introitus.
R Eſpice i me ⁊ miſerere mei dñe: qm̄ vnicus ⁊ pauper ſum ego: vide humilitatē meaz et laborē meū: ⁊ dimitte oīa peccata mea de⁹ meus. Ps. Ad te dñe leuaui aīam meā: de⁹ meus in te confido nō erubeſcam. Glia. Oratio.
D Eus q contritoꝝ nō deſpicis gemitū: ⁊ merentiū nō ſpernis affectū: intercedēte pro nobis beata Maria cū oībus ſctīs tuis / adeſto ꝑcibus noſtris / quas tibi ꝓ tribulatione noſtra effundim⁹: eaſqꝫ clementer exaudias: vt quicqd contra nos diabolice atqꝫ humane moliunt aduerſitates / ad nihilū redigatur: ⁊ cōſilio pietatis tue allidatur: quaten⁹ nullis aduerſitatib⁹ leſi / ſed de omni tribulatione ⁊ anguſtia erepti / leti in eccleſia tua ſctā tibi gratias referamus. P. Epl'am ⁊ euāgeliuz vide in officio pro peccatis. fol. 344. Grad. A d dominū cū tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. ℣. Dñe libera aīam meā a labijs iniqs ⁊ a ligua doloſa. Alla. ℣. Eripe me d inimicis meis de⁹ me⁹ ⁊ ab inſurgentib⁹ in me libera me. Offer. C uſtodi me dñe de manu pctōris: ⁊ ab hoībus iniqs eripe me dñe. Secr. D eūs qui tribulatos corde ſanas: ⁊ meſtificatos actu letificas: ad hāc ꝓpiti⁹ hoſtiā dignanter intēde: quā tibi pro noſtra offerimus tribulatiōe: tu itaqꝫ hāc benign⁹ accipe: ⁊ noſtra miſeratus ſana diſcrimina: tribulationū attende miſeriā: ⁊ anguſtiarū noſtraruz ſubmoue preſſurā: vt exuti oībus que patimur malis: in tuis ſemꝑ mereamur exultare iuſticijs. Per. Cōio. N e tradideris me dñe in aīas perſequentiū me: quia inſurrexerūt in me teſtes iniqui: ⁊ mētita eſt iniqtas ſibi. Complē.
D imitte nobis omnipotēs deus peccata noſtra: ⁊ impende nobis miſericordiā tuam: quā oris noſtri alloquio depcamur: vt humilitatē noſtraz attēdas: vincula ſoluas: delicta deleas: tribulationē inſpicias: aduerſitatē repellas: effectūqꝫ petitionis noſtre largiēs: ſupplices tuos clemēter exaudias. P. ¶ Alia ſuper oppreſſū. Oro.
D Eus q per vnigenitū tuuz excluſa dānatione diabolica populū fidelē aptaſti: expelle qm̄s a famulo tuo. N. cūctas diabolice illuſionis inſidias: et illibatū ab oībus impugnatio-

nib⁹ cōſerua. P. Secr. M u-
nus noſtre humilitatis ꝓ tui-
tione famuli tui. N. oblatū
petimus dn̄e dignanter aſſu
me: ⁊ ab ei⁹ oppreſſiōe/ mali-
gni inſidias ⁊ omnē poteſta-
tē exclude. Per. Cōpl. Cele
ſtis hic panis quē ſumpſim⁹
dn̄e/ ⁊ nobis indulgentiā tri-
buat: ⁊ famulū tuū. N. ab an-
tiqui hoſtis illuſiōe defendat.
Per. ¶ Cōtra iudices vel epi
ſcopos male agētes. Introi.
Sicut oculi ſeruoꝝ. vide in offi
cio ꝓ cōgregatione. fo. 351.

E Cclesie tue qˢ Oro.
dn̄e p̄ces ⁊ hoſtias pla-
catus admitte: vt deſtructis ad-
uerſitatib⁹ ⁊ erroꝛib⁹ vniuer-
ſis: ſecura tibi ſeruiat liberta-
te. Per. Lectō Eſaie ꝓphe. v.

H Ec dicit dn̄s. Ue q con-
iungitis domū ad do-
mū/ ⁊ agrū agro copulatis vſ
q̄ ad terminū loci. Nūquid
habitabitis ſoli vos in medio
terre? In aurib⁹ meis ſūt hec/
dicit dn̄s exercituū. Niſi do-
mus multe deſerte fuerit/ grā
des ⁊ pulchꝛe ⁊ abſq̄ habita
toꝛe. Decē eni iugera vinea-
rū/ faciēt lagunculā vnā: ⁊ tri
ginta modij ſementis/ faciēt
modios tres. Ue q cōſurgitis
mane ad ebꝛietatē ſectandā: ⁊
potādum vſq̄ ad veſperā vt
vino eſtuetis. Cithara ⁊ lyra/
tympanū ⁊ tibia/ ⁊ vinū in cō
uiuijs vr̄is: ⁊ opus dn̄i nō re-
ſpicitis/ nec opera manuū ei⁹
cōſideratis. Propterea capti-
uus ductus eſt populus me⁹:
qa nō habuit ſcientiā: ⁊ nobi-
les ei⁹ interierūt fame/ ⁊ mul
titudo eius ſiti exaruit. Pro-
pterea dilatauit īfernus ani-
mā ſuā/ ⁊ aperuit os ſuū abſq̄
vllo termino. Et deſcendent
foꝛtes ei⁹/ ⁊ ppl's ei⁹: ⁊ ſubli-
mes glorioſiq̄ eius ad eū. Et
īcuruabit hō/ ⁊ humiliabitur
vir/ ⁊ oculi ſublimiū deprimē-
tur. Et exaltabit dn̄s exerci-
tuū in iudicio: ⁊ deus ſctūs ſā
ctificabitur in iuſticia. Grad.

A diutoꝛ in oppoꝛtunitatib⁹ in
tribulatione: ſperent in te q noue-
runt te: qm̄ nō derelinquis querē-
tes te dn̄e. V. Qm̄ non in finē ob-
liuio erit pauperis: patientia pau-
perū nō peribit in eternū: exurge
dn̄e nō preualeat homo. A lla.
V. Eripe me de inimicis meis de
us meus: ⁊ ab inſurgētibus in me
libera me. Scd̄z Lucam. xviij.

I N illo tpe. Dicebat ie-
ſus diſcipulis ſuis para
bolā hanc. Quoniā oportet
ſemper oꝛare ⁊ non deficere/
dicens. Judex quidā erat in

quadá ciuitate/ q deum nõ ti
mebat/ ⁊ hoiem nõ verebat̃.
Uidua aũt quedá erat in ciui
tate illa: ⁊ veniebat ad eũ/ di-
cẽs. Uindica me de aduerſa-
rio meo. Et nolebat p̱ multũ
tẽpus. Poſt hec aũt dixit ĩtra
ſe. Et ſi deũ nõ timeo/ nec ho
minẽ reuereor: tamẽ qa mo-
leſta eſt mihi hec vidua/ vin-
dicabo illá: ne ĩ nouiſſimo ve
niẽs ſugillet me. Ait aũt dñs.
Audite qd iudex iniquitatis
dicit. Deus aũt nõ faciet vin-
dictá electoꝝ ſuoꝝ clamantiũ
ad ſe die ac nocte: ⁊ patientiá
habebit in illis? Dico aũt vo
bis: qa cito faciet vindictá il-
loꝝ. Uerũtamen filius hois
veniẽs/ putas ĩueniet fidẽ in
terra? Offer. Populũ humilẽ.
vide in officio pro cuncto po
pulo catholico. fol. 352. Sec.
Protege nos q̃ms dñe tuis
mysterijs ſeruientes: vt diui
nis rebus inherẽtes: ⁊ corpo
re tibi famulemur et mente.
Per. Cõio. Acceptabis ſacri-
ficiũ iuſticie: oblatiões ⁊ holocau
ſta ſuper altare tuũ dñe. Cõplẽ.
Q̃ms dñe deus noſter: vt
quos diuina tribuis partici-
patiõe gaudere: humanis nõ
ſinas ſubiacere periculis. P.
¶ Pro infirmo. Introitus.

Oculi mei ſemper ad dñm:
qa ipſe euellet de laqueo
pedes meos: reſpice ĩ me
⁊ miſerere mei: qm̃ vnicus ⁊ pauꝑ
ſũ ego. Ps. Ad te dñe leuaui ani-
má meá: deus meꝰ in te cõfido nõ
erubeſcá. Gloria. Oratio.
Virtutũ celeſtiũ deus: q
ab humanis corporibꝰ omnẽ
languorẽ et oẽm infirmitatẽ
p̃cepti tui poteſtate depellis:
adeſto ꝓpitiꝰ famulo tuo. N.
vt fugatis infirmitatibus et
viribꝰ reſũptis/ p̱ nomẽ ſctm̃
tuũ inſtauratá protinus reci-
piat ſanitatẽ. Per. Lcõ epl'e
beati Jacobi apl'i. v. ca.
Chariſſimi. Triſtat̃ ali-
quis veſtrum/ oret equo ani-
mo ⁊ pſallat. Infirmat̃ quis
in vobis/ ĩducat preſbyteros
eccleſie: et orent ſuper eum/
vngentes eum oleo in nomi
ne domini. Et oratio fidei ſal
uabit infirmum: ⁊ alleuiabit
eũ dñs. Et ſi in peccatis ſit/ re
mittent̃ ei. Cõfitemini ergo
alterutrũ peccata veſtra: ⁊ ora
te pro inuicem vt ſaluemini.
Grad. Miſerere mihi dñe qm̃
infirmus ſum/ ſana me dñe. V. Cõ
turbata ſunt omnia oſſa mea: ⁊ aĩa
mea turbata eſt valde. All'a. V.
Qui ſanat ꝯtritos corde: ⁊ alligat
cõtritiones eoꝝ. S. Lucam. vij.

In illo tpe. Intrauit ieſus capharnaū. Centurionis aūt cuiuſdā ſeruus male habēs/erat moriturus: qui illi erat p̄cioſus. Et cū audiſſet de ieſu/miſit ad eū ſeniores iudeoꝝ/rogans eū vt veniret/ꝛ ſaluaret ſeruuꝫ eiꝰ. At illi cū veniſſent ad ieſū/rogabant euꝫ ſolicite/dicentes ei: quia dignus eſt vt hoc illi p̄ſtes. Diligit enim genteꝫ noſtrā: ꝛ ſynagogā ipſe edificauit nobis. Jeſus autē ibat cū illis. Et cū iam non longe eſſet a domo/miſit ad eū centurio amicos/dicens. Dn̄e/noli vexari. Non enim dignus ſum/vt ſub tectū meū intres: ꝓpter qđ ꝛ meipſum nō ſum dignū arbitratus/vt venireꝫ ad te: ſed dic verbo/ꝛ ſanabitur puer meus. Nā ꝛ ego homo ſum ſub poteſtate cōſtitutus/habēs ſub me milites: et dico huic/vade/ꝛ vadit: ꝛ alio veni/ꝛ venit: ꝛ ſeruo meo/fac hoc/ꝛ facit. Quo audito ieſus miratus eſt. Et conuerſus ſequentibꝰ ſe turbis/dixit. Amē dico vobis: nec in iſrael tantam fidē inueni. Et reuerſi q̄ miſſi fuerant domū/inuenerunt ſeruū q̄ languerat/ſanū. Offer. Dn̄e exaudi orationem meā: ꝛ clamor meus ad te veniat. Secr. Suſcipe dn̄e ſacrificiū ſeruitutis noſtre/qđ tibi pro famulo tuo. N. offerimus: et eū diuerſis infirmitatibꝰ fatigatū/priſtine redde ſanitati: vt benignitati tue referre gratias/ſedula meditatiōe ꝓcuret. Per. Cōio. Amē dico vobis q̄cquid orantes petitis credite/q̄a accipietis ꝛ fiet vobis. Cōplen. Deus q̄ humano generi ſalutis remedia: et vite eterne munera cōtuliſti: conſerua famulo tuo. N. tuaruꝫ dona virtutum: ꝛ concede vt medelā tuā non ſolum ī corpore/ſed etiā in anima ſentiat. Per. ¶ Alia pro pluribꝰ infirmis. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus ſalus eterna credentiū: exaudi nos pro infirmis famulis ꝛ famulabus tuis. N. pro q̄bus miſericordie tue imploramꝰ auxiliū: vt reddita eis ſanitate/gratiaꝝ tibi ī eccleſia tua referāt actiōes. P. Secr. Deus ſub cuius nutibꝰ vite nr̄e momēta decurrūt: ſuſcipe p̄ces et hoſtias famuloꝝ famularūq̧ tuarū. N. ꝑ q̄bꝰ egrotātibus miſericordiā tuā exoramꝰ: vt de quoꝝ periculo metuimꝰ: de eorū ſalute letemur. Per.

Cōpl. Deus infirmitatis humane ſingulare preſidiū/auxilij tui ſup infirmos famulos tuos. N. oſtende virtutē: vt ope miſericordie tue adiuti: eccleſie tue ſctē incolumes repreſentari mereātur. Per.

¶ Pro febricitātib⁹. Intro.

Si iniqtates obſeruaueris dn̄e/dn̄e qs ſuſtinebit: qa apud te ꝓpitiatio eſt de⁹ iſrael. Ps. De ꝓfūdis clamaui ad te dn̄e/dn̄e exaudi vocē meā. Gl'i.

Oratio. Omnipotēs ⁊ miſericors deus/ q ſubuenis in periculis laborātib⁹: ⁊ tēperas flagella dū verberas: inclina tuas benignas aures ad noſtre humilitatis preces: et famulo tuo. N. q q̄rtana vel quotidiana febriū vexatiōe fatigat/ btē Marie ſemp virginis: ⁊ electi famuli tui ſigiſmūdi regis ⁊ martyris/ omniūqꝫ ſctōꝝ intercedētib⁹ meritis clemēter ſuccurras: vt ab oī febriū ardore liberat⁹/ ad ſanitatē priſtinā ſe perueniſſe ꝓtinus ſentiat. P.

Lectio Eſaie pphe. lv. In diebus illis. Locut⁹ eſt eſaias propheta dicens. Querite dn̄m duz inueniri poteſt: inuocate eū dum prope eſt. Derelinquat impius viā ſuā: et vir iniqu⁹ cogitationes ſuas: ⁊ cōuertat ad dn̄m/ ⁊ miſerebit eius/ ⁊ ad deū noſtruz: quoniā mult⁹ eſt ad ignoſcēdū. Grad. cū Alla. ⁊ offer. et cōio. q̄re. s. in miſſa ꝓ infirmo fol. 357. Scd'z Lucam. iiij. c.

In illo tpe. Surgens ieſus de ſynagoga/ introiuit in domū ſimonis. Socrus aūt ſimonis tenebat magnis febribus: ⁊ rogauerūt illū p ea. Et ſtans ſuper illā imperauit febri/ ⁊ dimiſit illā. Et cōtinuo ſurgēs/ miniſtrabat illis. Cū autē ſol occidiſſet/ omnes qui habebāt infirmos varijs languoribus/ ducebāt illos ad eū. At ille ſingulis manus imponens/ curabat eos.

Secr. Offerimus maieſtati tue omnipotēs ⁊ miſericors deus hāc oblationē/ in honore btē Marie virginis/ ⁊ electi martyris tui ſigiſmūdi regis/ ſanctorūqꝫ omniū tuorū pro egro famulo tuo. N. qui vim febriuz patitur ſuppliciter deprecātes: quaten⁹ oīum ab eo febrium ardores repellas: ⁊ tuo ſemp auxilio munias. P.

Cōpl. Preſta q̄s oīps ⁊ miſericors de⁹ vt p hec ſctā tua q̄ ſūpſim⁹ patrocinantib⁹ btē dei gēitricis ſp v̄gis marie

⁊ electi tui ſigiſmũdi regis ⁊ martyris/omniũq; ſctõꝝ tuorũ ꝓcibus/famulus tuus. N. febribus oppreſſus ad priſtiná reuocet̃ ſanitatẽ. P eũdẽ.

C Miſſa tempore peſtilẽtie ſeu mortalitatis hoīum. Pro vitanda eadez quá dñs Clemẽs papa. vj. fecit ⁊ cõſtituit ſeruato ordine infra notato / ⁊ cõceſſit oĩbus eandẽ miſſaz legẽtibus vel audiẽtibꝰ. cclx. dies indulgentiarũ ⁊ oẽs audientes hanc miſſam debent portare in manu ſua candelá/ ardentẽ per qnq; dies: qbus debet miſſa celebrari: et debent flexis genibus per totá miſſaz dñm orare ⁊ mors ſubitanea nõ nocebit dicẽtibꝰ ⁊ audiẽtibꝰ eá/vt ꝓbatũ eſt. Et ĩfra eleuationẽ ſacramẽti aut poſt canit̃. Media vita. Intr.

R Ecordare dñe teſtamenti tui: ⁊ dic angelo ꝑcutiẽti / ceſſet iá manus tua: vt non deſolet̃ terra: ⁊ ne ꝑdas omnẽ animá viuá. Ps. Qui regis iſrael intẽde: q deducis velut ouẽ ioſeph. Gloria. Kyrieleiſon feriale. Dñe Et ĩ terra. Oratio.

D Eus q nõ vis mortẽ ſed penitentiá deſideras peccatorũ: populũ tuũ qñs ad te cõuerte ꝓpitius: vt dũ tibi deuotus extiterit/iracundie tue ab eo flagella amoueas. Per do.

Lctõ libri regũ. ij. ca. vltimo.

I N diebus illis. Immiſit dñs peſtilentiá in iſrael / de mane vſq; ad tẽpus cõſtitutũ: ⁊ mortui ſunt ex populo a dan vſq; ad berſabee ſeptuaginta milia virorum. Cũq; extendiſſet manũ ſuaz angelus dñi ſuꝑ hieruſalez / vt diſꝑderet eá: miſertus eſt dñs ſuꝑ afflictionẽ: ⁊ ait angelo percutiẽti populũ. Sufficit nũc/ ꝯtine manũ tuá. Erat aũt angelus dñi iuxta aream areuna iebuſei. Dixitq; dauid ad dñm/ cũ vidiſſet angelũ cedentẽ populũ. Ego ſum q peccaui: et ego inique egi: iſti q oues ſunt qd fecerunt: Vertat̃ obſecro manꝰ tua cõtra me/ ⁊ cõtra domuz patris mei. Venit aũt gad propheta ad dauid ĩ die illa/ ⁊ dixit ei. Aſcẽde/et cõſtitue altare dño ĩ area areuna iebuſei. Et aſcẽdit dauid iuxta ſermonẽ gad quẽ ꝓceperat ei dñs. Et propitiatꝰ eſt dñs terre: ⁊ cohibita eſt plaga ab iſrael. Grad.

M iſit dñs verbũ ſuum ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eoꝝ. V. Cõfiteantur dño miſericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoīuz.

Alla. ℣. Cõgregabo populum
meũ in medio hieruſalẽ/ꝛ ero il-
lis in deum in veritate ꝛ iuſticia.
Ecõtra ex itegro cantet. Euã
geliũ. Surgẽs ieſus de ſyna
goga intrauit i domũ ſimõis.
Socrus aũt ſimonis tenebat
magnis febribꝰ. vide ſabba-
to ex toto in vigilia ſctẽ trini
tatis. 128. Offer. Stetit ponti
fex iuxta mortuos ꝛ viuentes/ha-
bẽs thuribulũ aureũ in manu ſua
offerens incenſum ſacrificij: placu
it deo viuo/ ꝛ ceſſauit plaga a po-
pulo. Secr. Subueniat nob
qm̃s dñe ſacrificij p̃ſentis ob/
latio:que nos ꝛ ab erroribus
vniuerſis potẽter abſoluat:ꝛ
a totius perditiõis icurſu cle
mẽter eripiat. Per. Prefatio
cõis. Cõio. Multitudo languẽ
tium ꝛ q vexabant a ſpiritibꝰ im/
mũdis/veniebãt ad eũ:qa virtꝰ de
illo exibat ꝛ ſanabat eos. Cõpl.
Populũ tuuz qm̃s dñe ab
ira tua ad te confugientẽ pa-
terna recipe pietate ꝛ peſtilẽ
tiam ab eo repelle:vt qui tue
maieſtatis flagella formidat:
p hec ſancta que ſũpſimus de
tua mereat venia gratulari.
P. Miſſa cõcludit per Bene/
dicamus feriale. Expleta miſ-
ſa ꝛ dicto euangelio ſcti ioan
nis dicũtur infraſcripte ora-
tiones. ℣. Dñe exaudi orationẽ.
ꝛc. ℣. Dñs vobiſcum. Oratio.
Ieſu naçarene reſpice
tribulationes que circũ
dederũt nos vndiqꝫ:ꝛ dep̃ca
mur te toto corde contrito ꝛ
humiliato:ac in ſpũ humilita
tis exaudias nos de tribula-
tiõe ꝓpter quã te inuocamꝰ:
ꝛ ad te clamamus alpha et o
Ieſu chriſte benedicte: pater
omniũ credentiũ atqꝫ omniũ
creaturarũ: vt ſicut verã car-
nẽ de beata virgine maria ſu
ſcepiſti: ita veraciter accipia-
mus qd a te petimus. Amẽ.
Omnipotẽs Alia oratio.
ꝛ miſericors deus:reſpi-
ce propitiꝰ ſuper populũ ma
ieſtati tue ſubiectũ: et ne nos
furor ſeuiẽs inueniat:dexte-
ra tue ꝓpitiationis p̃ueniat.
P. ¶ Pro peſte aĩaliũ. Oro.
Deus q laboribꝰ hoĩum
etiã de mutis aĩalibꝰ ſo-
latia ſurrogaſti: ſupplices te
rogamꝰ:vt ſine qbꝰ nõ alitur
humana cõditio: nr̃is facias
vſibꝰ nõ perire. P. Sec. Sa
crificijs dñe placatus oblatis
opẽ tuã noſtris pecoribꝰ cle/
menter impẽde. P. Compl.
Auerte dñe a fidelibꝰ tuis
cũctos miſeratꝰ errores:ꝛ ſeui
entiũ morboꝝ depelle perni-

ciē:vt quos merito flagellas
deuios:foueas tua miſeratio/
ne correctos. Per. ¶ Pro pe
ſtilētia ꝛ ſterilitate terre. Orō.

Da nobis qſ̄s dn̄e pie
ſupplicatiōis effectū: ꝛ
peſtilentiā famēq̧ ꝓpitiatus
auerte:vt mortaliū corda co/
gnoſcāt: et a te īdignāte talia
flagella prodire: ꝛ te miſerā/
te ceſſare. P. Sec. De⁹ q hu
mani generis vtrāq̧ ſubſtan
tiā p̄ſentiū munerū/ꝛ alimen
to vegetas/ ꝛ ſacramēto reno
uas:tribue qſ̄s:vt eoꝝ ꝛ cor
porib⁹ nr̄is ſubſidiū nō deſit/ꝛ
mētib⁹. P. Cōpl. Populuȝ
tuū qſ̄s oP̄s de⁹ ad te ꝯfugiē
tē paterna recipe pietate: ꝛ pe
ſtilentiā famēq̧ ab eo repel/
le:vt q tue maieſtatis flagella
formidat: de tua mereat̄ ꝯſo/
latiōe gaudere. P. ¶ Pro i/
firmo qui eſt primus morti.

Omnip̄s ſempiterne Orō.
deus/cōſeruator anima/
rū:q quos diligis corripis: ꝛ
quos recipis pie ad emenda
tionē coerces: te dn̄e dep̄ca/
mur:vt medelā tuā conferre
digneris in animam famuli
tui. N. q in corpe patit̄ mem
broꝝ debilitatē/vim laboris/
ſtimulos infirmitatis: da ei
dn̄e gratiā ꝛ miſ̄icordiā tuā:
vt anima eius in hora exitus
illi⁹ de corpore/abſq̧ peccati
macula tibi creatori ꝓprio/p
manus ſanctoꝝ angeloꝝ pre
ſentari mereat̄. P do. Secr.

Adeſto domine pro tua pie
tate ſupplicationib⁹ noſtris:
ꝛ ſuſcipe hoſtiā quā tibi offe
rim⁹ p famulo tuo. N. iacēte
in grabato:ſalutē nō ſolū cor
poris/ſed ꝛ aīe ſue petēti: p̄ſta
ei oP̄s deus indulgentiā om/
niū iniqtatū ſuarū/p immen/
ſam miſericordiā tuā: ꝛ p in/
terceſſionē omniū ſctōꝝ tuo/
rū:vt per hec que ſuſtinet fla
gella/a ſanctis angelis tuis ſu
ſceptus: ꝑuenire mereat̄ ad
regnū glorie tue. P. Cōplē.

Gratias agimus tibi dn̄e de
multiplicib⁹ largitatib⁹ tuis:
ex qbus aīas in te ſperantiū
ſanare cōſueuiſti: ꝛ confiſi de
tua pietate p̄camur: vt miſe/
reri digneris famulo tuo. N.
vt nō p̄ualeat aduerſus eū ad
uerſari⁹ in hora exitus illi⁹ de
corpe:ſed trāſitū habere me/
reatur ad vitā eternaȝ. Per.
¶ Pro nauigantibus. Intr.

Miſerere mihi dn̄e/ qm̄ ad
te clamaui tota die. quia
tu domie ſuauis ac mitis
es/ꝛ copioſus ī miſericordia om/
nibus inuocantib⁹ te. Ps. Inclina

dn̄e aurē tuā ꝛ exaudi me: quoniā inops ꝛ pauper ſum ego. Orō.

DEus qui tranſtuliſti patres noſtros ꝑ mare rubrū/ꝛ trāſuexiſti eos per aquā nimiā laudē nomini tuo decantātes: te ſuppliciter depꝛecamur: vt famulos tuos. N. vbicunqꝫ nauigātes repulſis aduerſitatibꝰ: poꝛtu ſemꝑ optabili/curſuqꝫ trāquillo tuearis. P. Lcō lib. geneſis. xxiiij

IN diebꝰ illis. Locutus eſt abꝛaam dicēs. Dn̄s celi ꝛ terre q̄ tulit me de domo patris mei: ꝛ de terra natiuitatis mee. Qui locutꝰ eſt mihi ꝛ iurauit mihi dicēs/ſemini tuo dabo terrā hanc. Ipſe mittet angelū ſuum coꝛā te. Euāgeliū. Aſcēdente ieſu in nauiculā. Require dn̄ica tertia poſt octauā epiphanie fo. 23. Grad. Alla. ꝛ Offer. ꝛ Cōio. vt̄s. pro infirmo. 357. Secr. Suſcipe dn̄e qs̄ pꝛeces noſtras cū oblationibus hoſtiarū: ꝛ famulos tuos. N. nauigātes ꝛ tua myſteria celebꝛātes: ab omnibꝰ defende periculis. Per. Cōpl. Sācti ficati diuino myſterio/maieſtatē tuā dn̄e ſuppliciter deꝑcamur: vt famulos tuos. N. nauigantes: per lignū ſancte crucis: ꝛ a peccatis oībus abſtrahas: ꝛ a periculis cunctis miſeratus eripias. P. ¶ Pro pluuia poſtulāda. vel contra ſterilitatem. Introitꝰ.

OMnia que feciſti nobis dn̄e in vero iudicio feciſti: quia peccauimus tibi ꝛ mādatis tuis nō obediuimꝰ. ſed da gloriā noī tuo ꝛ fac nobiſcū ſcd̄ꝫ multitudinē miſicoꝛdie tue. Ps. Magnꝰ dn̄s ꝛ laudabilis nimis in ciuitate dei nr̄i in mōte ſcō eiꝰ. Glī.

DEus i quo viuimꝰ Orō. mouemur ꝛ ſumꝰ: pluuiā nobis tribue cōgruentē: vt p̄ſentibꝰ ſubſidijs ſufficiēter adiuti: ſempiterna fiducialius appetamꝰ. Per. Lcō libri hieremie ꝓph. xiiij.

IN diebꝰ illis. Locutus eſt hieremias ad dn̄m dicēs. Nunq̄d ꝓijciēs abieciſti iudā: aut ſiō abominata eſt aīa tua? Quare ergo percuſſiſti nos ita/ vt nulla ſit ſanitas? Expectauimꝰ pacē/ꝛ nō eſt bonū: ꝛ tēpꝰ curatiōis/ꝛ ecce turbatio. Cognouimꝰ dn̄e īpietates nr̄as/ ꝛ iniq̄tatē patrum noſtroꝝ: q̄a peccauimꝰ tibi. Ne des nos ī oppꝛobꝛiū pꝛopter nomē tuū: neqꝫ facias nobis cōtumeliā. Solij gl̄ie tue recoꝛdare: ne irritū facias fedus

dus tuuz nobiſcū. Nunquid ſunt in ſculptilib⁹ gentiū qui pluant: aut celi poſſunt dare hymbres / niſi tu volueris? Nōne tu es dn̄s deus noſter / quē expectauimus? Tu eniz feciſti omnia hec. Dn̄e deus noſter. Grad. Oculi omnium ſperāt in te dn̄e / ꝛ tu das illis eſcā in tēpore opportuno. ℣. Apis tu manū tuā: ꝛ imples omne animal benedictione. All'a. ℣. Quoniā deus magnus dn̄s: ꝛ rex magnus ſup omnē terrā. S. Matth. xv.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Miſereor turbe: qa triduo iam perſeuerant mecū / ꝛ nō habent qd mādu cent. Et dimittere eos ieiunos nolo / ne deficiant in via. Et dicūt ei diſcipuli. Unde ergo nobis in deſerto panes tātos / vt ſaturem⁹ turbaz tantā? Et ait illis ieſus. Quot panes habetis? At illi dixerūt. Septē / ꝛ paucos piſciculos. Et p̄cepit turbe / vt diſcūberēt ſup terrā. Et accipiēs ſeptem panes ꝛ piſces / gratias agēs / fregit / ꝛ dedit diſcipulis: ꝛ diſcipuli dederūt populo: ꝛ comederūt oēs ꝛ ſaturati ſunt. Et qd de fragmētis ſuperfuit / tulerūt ſeptē ſportas plenas. Erāt aūt q mādu caue rūt / quattuor milia hominū / extra paruulos et mulieres. Et dimiſſa turba / aſcendit in nauiculā ꝛ diſcipuli ei⁹. Offer. Sperēt in te oēs qui nouerūt nomē tuū dn̄e: qm̄ nō derelinquis querētes te: pſallite dn̄o qui habitat in ſion: qm̄ nō eſt oblitus orones pauperū. Secr. Delicta fragilitatis noſtre dn̄e q̄ſumus miſeratus abſolue: et aquarū ſubſidia prebe celeſtium: qbus terrena cōditio vegetata ſubſiſtat. P do. Cōio. De fructu operū tuoꝝ dn̄e ſatiabit terra: vt educas panē de terra / ꝛ vinū letificet cor hoīs: vt exhilaret faciē in oleo: ꝛ panis cor hominis cōfirmet. Compl. Oēs ſempiterne de⁹ / q ſaluas oēs ꝛ neminē vis perire: aperi fontē benignitatis tue: ꝛ terrā aridā / aque fluentis celeſtis dignāter īfunde. Per. ¶ Pro ſerenitate poſtulāda. Introi.

Exurge quare obdormis domie: exurge ꝛ ne repellas in finē: quare faciē tuā auertis? obliuiſceris tribulatiōis noſtre: adheſit in terra venter noſter: exurge domine adiuua nos ꝛ libera nos. Ps. Deus aurib⁹ noſtris audiuim⁹: patres noſtri annūciauerūt nobis. Gl'ia. Oro.

A te nos dn̄e clamātes

exaudi:⁊ aeris ſerenitatẽ no/
bis tribue ſupplicātibus:vt q
iuſte pro peccatis noſtris af/
fligimur/miſericordia tua ꝑ/
ueniēte/clemētiā ſentiamus.
Per. Lectio libri Hieremie
pphete.trenoꝝ.ij.et.iij.
In diebus illis. Locutꝰ
eſt hieremias dicēs.Cõſurge/
lauda ĩ nocte in principio vi/
giliarũ:effunde ſicut aquam
cor tuũ ante ↄſpectũ dñi.Le/
ua ad eũ manus tuas ꝑ ani/
mabus paruuloꝝ tuoꝝ q de/
fecerũt in fame/in capite om
niũ cõpitoꝝ.Uide dñe ⁊ cõſi
dera/quẽ vindemiaueris ita.
Ergo ne comedēt mulieres
fructũ ſuũ:paruulos ad mēſu
ram palme?Si occidit in ſan
ctuario dñi ſacerdos ⁊ pphe
ta?formido ⁊ laqueꝰ facta eſt
nobis vaticinatio ⁊ cõtritio.
Diuiſiones aquarũ deduxit
oculus meus/in cõtritiõe filie
populi mei. Oculus meꝰ af/
flictus eſt/nec tacuit:eo ꝙ nõ
eſſet requies:donec reſpice/
ret ⁊ videret deꝰ de celis.Ocu/
lus meus depredatus eſt ani
mã meã/in cũctis filiabus vr/
bis mee. Uenatione ceperũt
me q̃ſi auez/inimici mei gra/
tis.Lapſa eſt ĩ lacũ vita mea:
⁊ poſuerũt lapidẽ ſuper me.
Inundauerũt aque ſuper ca/
put meũ:dixi/perij. Inuoca/
ui nomẽ tuũ dñe de lacu no/
uiſſimo. Uocẽ meaz audiſti:
ne auertas aurẽ tuã a ſingul/
tu meo ⁊ clamoribꝰ. Appro/
pinquaſti in die quãdo inuo
caui te:dixiſti/ne timeas. Iu/
dicaſti dñe cauſam aĩe mee/
redēptor vite mee:dñe deus
meꝰ. Grad. Protector noſter
aſpice deus:et reſpice ſuꝑ ſeruos
tuos. ℣. Dñe deus virtutũ exau/
di ꝑces ſeruorũ tuoꝝ. Alla. ℣.
Lauda aĩa mea dñz: laudabo dñm
in vita mea: pſallã deo meo q̃diu
ero. Scdm Lucam.viij.
In illo tpe. Factũ eſt in
vna dierũ:⁊ ieſus aſcendit in
nauiculã:⁊ diſcipuli eius. Et
ait ad illos.Trãſfretemꝰ trãs
ſtagnũ.Et aſcēderũt.Et naui
gãtibus illis/obdormiuit.Et
deſcēdit ꝓcella vēti ĩ ſtagnũ/
⁊ cõplebant ⁊ periclitabant.
Accedentes aũt/ſuſcitauerũt
eũ/dicētes. Preceptor/peri/
mus.At ille ſurgēs/ĩcrepauit
ventũ ⁊ tēpeſtatẽ aque:⁊ ceſ/
ſauit/et facta eſt trãquillitas.
Dixit autẽ illis.Ubi eſt fides
veſtra?Qui timentes mirati
ſunt/ad inuicẽ dicētes.Quis
putas hic eſt?quia ⁊ ventis ⁊
mari imperat:⁊ obediunt ei.

Offer. Sicut i holocauſtū. vtš. p pctis. 344. Secř. D eus q ꝛ fideliū pcib⁹ flecteris/ꝛ humiliū ꝯfeſſione placaris: cōuerſis ad te miſerere ſupplicibus: ꝛ quos feciſti irā intelligere caſtigātis / fac miſericordiā ſentire parcētis. Per. Cōio. H onora dn̄m de tua ſubſtātia: ꝛ de primitijs frugū tuaruʒ: vt impleant̄ horrea tua ſaturitate: ꝛ vino torcularia redūdabūt. Cō plē. Q ueſumus oipotēs de⁹ clemētiā tuā: vt inūdationeʒ coerceas imbriū: ꝛ hilaritatē tui vultus nobis impartiri digneris. Per. ¶ Cōtra fulgura ꝛ tēpeſtates. Oratio. D Eus q omniū rerū tibi ſeruientiū naturā p ipſos motus aeris ad cultuʒ tue maieſtatis inſtituis: trāquillitateʒ nobis tue miſericordie remotis largire terrorib⁹: vt cuius irā expauimus/clementiā ſentiamus. Per. Secř. P reueniat nos qs̄ dn̄e gratia tua ſemper ꝛ ſubſequatur: ꝛ has oblationes quas pro peccatis noſtris tuo nomini conſecrādas offerimus/benignus aſſume: vt per interceſſioneʒ ſanctoꝝ tuorū/cunctis nobis proficiant ad ſalutē. Per. Cō plē. P lebs tua dn̄e qs̄ capiat ſacre benedictionis augmentū: ꝛ copioſis beneficioꝝ tuoꝝ ſubleuetur auxilijs: que tātis interceſſoꝝ deprecationibus adiuuat̄. Per dominū.

¶ Ad benedicendū ſponſuʒ ꝛ ſponſam. Benedicta ſit ſancta trinitas. totum de ſancta trinitate. fo. 128. vl' ppriū. Intro. D Eus iſrael cōiungat vos: ꝛ ipſe ſit vobiſcuʒ qui miſertus eſt duob⁹ vnicis: ꝛ nunc domine fac eos plenius bn̄dicere te. Ps. Beati omnes qui timēt dominum: qui ambulāt in vijs eius. Gloria. Oro. E Xaudi nos omnipotēs et miſericors deus: vt quod noſtro miniſtratur officio/tua benedictione potius impleatur. P. Lctō eplē btī pau. aplī. ad Cori. j. ca. vij F Ratres. Propter fornicationē auteʒ vnuſqſq; ſuam vxoreʒ habeat: ꝛ vnaqueq; ſuū virū habeat. Uxori vir debitū reddat: ſimiliter autē ꝛ vxor viro. Mulier ſui corporis poteſtatem non habet/ſed vir. Similiter autē et vir ſui corporis poteſtatem non habet/ſed mulier. Nolite fraudare inuicem/niſi forte ex conſenſu ad tempus: vt

vacetis orōni. His aūt q̄ ma
trimonio iuncti ſunt/p̄cipio:
nō ego/ſed dñs: vxorē a viro
nō diſcedere. Grad. Uxor
tua ſit vitis abūdans in lateribus
domus tue. ℣. Filij tui ſicut nouel
le oliuarum in circuitu mēſe tue.
Alla. ℣. Mittat vobis dñs au-
xiliū de ſcō: et de ſion tueat̄ vos.

In illo tē- S. Marcū. x.
pore. Accedētes phari-
ſei ad ieſū/interrogabant eū.
Si licet viro vxorē dimittere
tentātes eū. At ille reſpondēs
dixit eis. Quid vobis p̄cepit
moyſes? Qui dixerūt. Moy
ſes p̄miſit libellū repudij ſcri
bere/ꝛ dimittere. Quibus re
ſpondēs ieſus/ait. Ad duriciā
cordis veſtri ſcripſit vobis p̄-
ceptū iſtud. Ab initio aūt cre
ature maſculū ꝛ feminā fecit
eos deus. Propter hoc relin-
quet homo patrem ſuū ꝛ ma
trē/ꝛ adherebit ad vxorē ſuā:
ꝛ erūt duo in carne vna. Ita-
q̄ȝ iam non ſunt duo/ſed vna
caro. Qd ergo deus cōiunxit/
homo nō ſeparet. Offer. In
te ſperaui dñe: dixi tu es de⁹ me⁹:
in manib⁹ tuis tēpora mea. Sec.

Suſcipe q̄s dñe pro ſacra
cōnubij lege munus oblatū:
ꝛ cuius largitor es opis/ eſto
quoq̄ȝ diſpoſitor ꝛ conſerua-
tor. P. Anteq̄ȝ dicatur Pax
dñi. dicit̄ hec benedictio ſup
eos. Orem⁹.

Propitia-
re dñe ſupplicationib⁹
noſtris: ꝛ inſtitutis tuis/q̄bus
p̄pagationē humani generis
ordinaſti benignus aſſiſte: vt
qd te auctore iūgit̄/te auxiliā
te ſeruetur. Per. Oro.

Deus q̄ poteſtate virtu-
tis tue de nihilo cūcta feciſti:
q̄ diſpoſitis vniuerſitatis ex-
ordijs/hoī ad imaginē dei fa
cto/ideo inſeparabile mulie-
ris adiutoriū cōdidiſti/ vt fe-
mineo corpori de virili dares
carne principiū: docēs quod
denuo placuiſſet iſtitui: nūq̄ȝ
liceret diſiūgi. Deus q̄ taȝ ex-
cellēti myſterio cōiugalē co-
pulā conſecraſti: vt chr̄i ꝛ ec-
cleſie ſacramentū p̄ſignares
in federe nuptiarū. Deus per
quē mulier iungit̄ viro/ ꝛ ſo-
cietas principaliter ordinata/
ea bene ✠ dictione donat̄/q̄
nec ſola per originalis pecca
ti penā: nec per diluuij eſt ab-
lata ſententiā. Reſpice p̄piti⁹
ſup hanc famulā tuā: que ma
ritali iungēda cōſortio/tua ſe
expetit protectione muniri.
Sit in ea iugum dilectionis
et pacis: fidelis ꝛ caſta nubat
in chriſto/ imitatrixq̄ȝ ſancta-

rũ permaneat feminarũ. Sit amabilis/vt rachel viro ſuo: ſapiẽs vt rebecca: longeua ⁊ fidelis/vt ſara. Nihil in ea ex actibus ſuis ille autoꝛ p̃uaricationis vſurpet. Nexu fidei/ mãdatiſq; ꝑmaneat vni thoro iũcta: cõtactus illicitos fugiat: muniat infirmitatẽ ſuã robore diſcipline: ſit verecũdia grauis: pudore venerabilis/doctrinis celeſtibꝰ erudita: ſit fecũda in ſobole: ſit probata ⁊ innocẽs: vt ad beatoꝝ requiẽ atq; ad celeſtia regna perueniat. Et videat filios filioꝝ ſuoꝝ/vſq; ad tertiã ⁊ q̃rtã generationẽ: ⁊ ad optatã perueniat ſenectutẽ. P. Dic dñ. Pax dñi ſit ſemꝑ vobiſcũ. Cõio. Ecce ſic benedicet omnis homo: q timet dñm: ⁊ videas filios filioꝝ tuoꝝ pacẽ ſup iſrael. Cõpl. Queſumus oĩpotens deus/inſtituta ꝓuidentie tue pio fauoꝛe comitare: ⁊ q hos legitima ſocietate connectis/ lõgeua pietate cuſtodias. P. Uel hec Cõplẽ. Propitiare dñe ſupplicatiõibus noſtris: ⁊ inſtitutis quibus propaginẽ humani generis oꝛdinaſti/benignꝰ aſſiſte: vt q te auctoꝛe iũgunt/te auxiliãte ſeruent. p. Bñdictio ſup vtroſq;

Deus abꝛaã/⁊ deus iſaac/ ⁊ deꝰ iacob ſit vobiſcũ: ⁊ ipſe ĩpleat bñdictionẽ ſuã in vobis: vt videatis filios filioꝝ veſtroꝝ vſq; in tertiã ⁊ quartã generationẽ: ⁊ poſtea vitã eternã habebitis ſine fine: adiuuante dño nr̃o Jeſu xp̃o/q cũ patre ⁊ ſpũſctõ viuit ⁊ regnat deus. Per. ¶ Cõtra ſterilitatem mulieris. Intro.

Exaudi deꝰ oꝛationẽ meã: ⁊ ne deſpexeris dep̃catiõnẽ meã: intẽde i me ⁊ exaudi me. Ps. Cõtriſtatꝰ ſũ i exercitatiõe mea: ⁊ ꝯturbatꝰ ſũ a voce inimici/⁊ a tribulatiõe pctõris. Gl'ia.

Deus q emoꝛtuam Oõ. vuluã ſare/ita per abꝛae ſemen fecundare dignatꝰ es/ vt ei etiã cõtra ſpem ſoboles naſceret: p̃ces famule tue. N. ꝑ ſua ſterilitate dep̃cantis/ꝓpitius reſpice: vt ei iuxta morem p̃cedentiũ/partũ ⁊ fecunditatẽ tribuas/ ⁊ proleẽ quam donaueris benedicas. Per.

Omñps ſem Uel hec oõ. piterne deus/ q maternũ affectũ in ipſa ſacra ſemꝑ virgine maria/ q̃ redemptoꝛem noſtrũ genuit/nõ denegaſti: cõcede ꝓpitius: vt eiuſdẽ dei genitricis p̃cibꝰ/ famula tua eſſe genitrix mereat. P eũd.

Epła. In die illa deferet̄ mu/
nus dño. vtš. in dedicatione
altaris fol. 163. Grad. Tri/
bulatiões cordis mei dilatate ſūt:
d̄ neceſſitatib⁹ meis eripe me dñe.
℣. Uide humilitatē meā et labo/
rē meū: ⁊ dimitte oīa peccata mea.
All'a. ℣. In te dñe ſperaui non
cōfundar in eternū: in tua iuſticia
libera me ⁊ eripe me: iclina ad me
aurē tuam/accelera vt eripias me.
Euāgeliū. Sedēs ieſus ꝯtra
gaçophilatiū aſpiciebat quō
turba iactaret es. vide i offi/
cio pro cūcto populo catholi
co fol. 352. Offer. Dñe in au
xiliū meū reſpice: cōfundant̄ ⁊ re/
uereant̄ qui querūt aīam meā vt
auferant eam. Secr. Suſcipe
dñe preces noſtras cū mune
ribus hoſtiarū/quas pro fa/
mula tua. N. ſupplici mente
deferimus: vt cui affectuz fi/
lioꝝ maximū maternis viſce
ribus indidiſti/merorē infe/
cūditatis ab ea ſubmoueas: ⁊
ad cōcipiēdā ſobolez miſeri/
corditer benedicas. P. Cōio.
Redime nos deus iſrael ex om
nibus anguſtijs noſtris. Cōplē.
Celeſtis vite mun⁹ accipiē/
tes/qſ dñe deus: vt qđ pro
famula tua. N. depcaturi ſu/
mus/clementer a tua pietate
impetrare mereamur. Per.

¶ Sequūtur collecte gene/
rales q̄ pro varijs neceſſitati
bus i miſſis ipońūtur. ¶ Et
primo collecta q̄ dicit̄ i miſſa
ꝯtra ſubitaneaz mortē. Oro.
Omnipotens et miſeri/
cors deus/reſpice ſuper
populuz maieſtati tue ſubie/
ctum: ⁊ ne nos furor ſeuien/
tis mortis iueniat: dextera tue
ꝑpitiationis nos ꝓtegat. P.
Secr. Subueniat nobis q̄s
dñe ſacrificij p̄ſentis opatio:
q̄ nos ab vniuerſis errorib⁹
potēter abſoluat: ⁊ a toti⁹ ꝑdi
tionis incurſu eripiat. Per.
Cōpl. Queſum⁹ dñe: vt hu/
ius opatio ſacramēti/purifi/
cet nos ſemp a pctis: ⁊ ab in/
ſtātib⁹ muniat piculis. Per.
¶ Pro poſcēda humilitate.
Deus q ſupbis re/ Oro.
ſiſtis/⁊ gratiā p̄ſtas hu/
milibus: auge in nobis vere
humilitatis virtutē: cuius in
ſe formā fidelib⁹ vnigenitus
fili⁹ tu⁹ exhibuit: vt nūq̄ȝ indi
gnationē tuā ꝓuocem⁹ elati:
ſed poti⁹ ſemp pietatis tue ca
piam⁹ dona ſubiecti. P eūdē.
Secre. Hec oblatio dñe q̄s
nobis remiſſionē oīuz pecca
toꝝ ⁊ vere humilitatis obti/
neat gratiā: ſimulq; a cordib⁹
noſtris cōcupiſcentiā carnis

ꝛ oculoꝝ:atq₃ ambitioné ſe-
culi auferas:quatenus coꝛa₃
te ſobꝛie/iuſte/pieq₃ viuétes:
p̃mia ꝯſequi mereamur eter
na. Per. Cõpl. H uius dñe
ſacraméti pceptio: peccatoꝝ
noſtroꝛum maculas tergat:ꝛ
nos p humilitatis exhibitio-
né ad celeſtia regna pducat.
Per. ¶ Pro caſtitate ſeu cõ-
tra tétatiões carnis. Oratio.
V Re igne ſancti ſpũs re-
nes noſtros: et coꝛ no-
ſtru₃ dñe: vt tibi caſto coꝛpo-
re ſeruiamus: ꝛ mũdo coꝛde
placeam⁹. P. Secr. D iſrũ-
pe dñe vincula pctõꝝ noſtro
rum: et vt ſacrificare tibi ho-
ſtiã laudis abſoluta libertate
poſſimus/retribue q̃ ante tri
buiſti:ꝛ ſalua nos p indulgé-
tiam/quos ſaluare dignatus
es p gratia₃. P. Cõpl. Dñe
adiutoꝛ ꝛ ptectoꝛ noſter/ad-
iuua nos:vt refloꝛeat caro no
ſtra vigoꝛe pudicitie ꝛ ſancti-
monie nouitate: ereptãq₃ de
manu tartari:in reſurrectiõis
gaudiũ iubeas p̃ſentari. P.
¶ Ad poſtulandã charitaté.
D Eus q diligenti- Orõ.
bus te cũcta facis pdeſ-
ſe:da coꝛdib⁹noſtris inuiola
bilé tue charitatis affectũ: vt
deſideria de tua inſpiratiõe
cõcepta:nullo poſſint tétatiõ
nũ telo mutari. Per. Secre.
D eus q nos ad imaginem
tuã/ſacraméti renouas ꝛ p̃-
ceptis: pfice greſſus noſtros
in ſemitis tuis: vt charitatis
donu₃ qđ a te nobis ſperare
feciſti:p hec que offerim⁹ſa-
crificia facias appꝛehédi. P.
Cõplé. L ibera nos dñe ab
omni malo ppitius: ꝛ tuam
charitaté coꝛdi noſtro miſe-
ratus infunde: vt q nos vno
pane celeſti ſatiaſti: tua faci-
as pietate cõcoꝛdes. Per dñ.
¶ Ad poſtulandã patiétia₃.
D Eus q vnigeniti Orõ.
tui patiétia/antiq hoſtis
ꝯtriuiſti pteruia₃: da nobis
qñs/q̃ idé pie p nobis ptu-
lit digne recolere: ſicq₃ exé-
plo eius/nobis aduerſantia
equanimiter tolerare. Per
eũdé. Sec. M unera noſtre
oblatiõis q̃s dñe placat⁹ſuſci
pe:q̃ vt nobis patiétie donũ
ꝯdonare digneris/maieſtati
tue deuota offerimus actiõe.
Per. Cõpl. S acroſãcta ſu-
métes dñe myſteria:amiſſa₃
qñs nobis recõciliét gratiã:
atq₃ munus patiétie in illatis
oĩbus/ſemp ꝛ vbiq₃ ptegen-
do impertiant. P. ¶ Pro la
boꝛãtibus in periculis. Orõ.

OMnipotẽs ſempiterne deus q̄ ſubuenis in periculis ⁊ in neceſſitatibus laborãtibus:maieſtatẽ tuã ſupplicĩter exoramus:vt mittere digneris sanctũ angelũ tuũ: qui famulos tuos.N.in anguſtijs ⁊ neceſſitatibus laborãtes/ↄſolationib⁹ſuis attollat:qbus ⁊ de p̄ſenti ↄſequãtur auxiliũ:⁊ eterna remedia cõprehẽdãt.Per. Secr. Hoſtias ꝑ peccatis atq̃ offenſionib⁹famuloꝝ tuoꝝ.N.oĩpotẽs deus oblatas accipe:qa in te cõfidimus vere ꝓphetã dixiſſe: ĩmola ſacrificiũ laudis ⁊ redde altiſſimo vota tua:et inuoca me in die tribulatiõis tue/eruam te ⁊ magnificabis me. Per. Cõpl. Munerib⁹ diuinis pceptis qm̄s dn̄e: vt deuotionẽ famuloꝝ tuoꝝ cõfirmes in bono: ⁊ mittas eis auxiliũ de ſancto:⁊ de ſion eos tuearis. Per do. ¶ Pro captiuis officiũ ſicut pro tribulatis preter coll. Oro.

DEus q̄ beatũ petrũ apoſtolũ a vinculis abſolutũ illeſum abire feciſti: famuli tui. N.in captiuitate poſiti vincula ſolue: ⁊ euz ipſius meritis illeſum abire cõcede.P. Secre. Sup has qm̄s dn̄e hoſtias benedictio copioſa deſcendat:que ⁊ captiui famuli tui.N.vincula ſoluat:⁊ de ei⁹ liberatione nos cito letificet. Per. Cõpl. Preces noſtras qm̄s dn̄e clemẽter exaudi:et per hec ſacramẽta que ſumpſimus:famulũ tuũ.N.a vinculis ſue captiuitatis abſolue. Per. ¶ Miſſa pro quacunq̃ neceſſitate. Oro.

DEus qui tante pietatis es/vt ſupplicantiũ preces indulgẽtia oĩum preuenias: et id qd̄ petendũ a te noſti:prius tribuis q̄z rogaris:exaudi preces populi tui:atq̃ nobis oĩbus miſericordie tue et ſecuritatis munus indulge: vt omni ſublata formidine/liberis tibi mẽtibus ſeruiamus. Per. Secr. Deſcendat p̄camur oĩpotens de⁹ſup ea que tibi offerimus verbũ tuũ ſanctum:deſcẽdat ineſtimabilis gratie tue ſpũs:deſcẽdat antique indulgẽtie tue donũ:vt fiat oblatio ſpiritualis ĩ odorem ſuauitatis: ⁊ nos famulos tuos per ſanguinem filij tui/tua manus inuicta cuſtodiat. Per eũdẽ. Cõpl. Salutari cibo ⁊ diuino munere ſaginati deo noſtro gratias cũ laude referimus rogãtes/ vt

cibus iſte ⁊ potus quez ſumpſimus/ omnes a nobis diaboli repellat inſidias:fidē augeat:ſpiritū innouet:actꝰ corrigat: ⁊ corda noſtra cōmuniat. Per. ℂ Cōtra oblocutiones. Orō.

PResta qm̄s dn̄e:vt mentiū reprobo rū non curemus obloquiuz: ſed eadem prauitate calcata / exoramꝰ: vt nec terrere nos laceratiōibꝰ patiaris iniuſtis: nec captioſis adulatiōibꝰ implicari:ſed potiꝰ amare quod precipis. Per. Secre. Oblatis dn̄e tuis aſpectibꝰ immolanda: qm̄s/vt ⁊ nos ab omnibꝰ viciis potenter abſoluāt: ⁊ a cunctis defendant inimicis. Per. Cōpl. Preſta qm̄s omp̄s deus noſter:vt hec ſancta que ſumpſimus:diſſimulatis lacerationibꝰ reproboꝝ: vt eadē te gubernāte cautius exeq̄mur. P. ℂ Pro furto. Orō.

OMp̄s ſēpiterne deꝰ q occulta omniū preno ſcis:exaudi ⁊ intende oratiōnē noſtraꝫ:et fac furē reuerti cuꝫ rebus quibꝰ nos fraudauit : et manifeſta nobis ſicut manifeſtaſti furtuꝫ achor in hierico:fiatq; illi ꝯtrariū verbū tuū vt compunctus redeat/⁊ ablatū reddat:vt in p̄ſenti potius erubeſcat/ q̄ꝫ ſupplicioū luat poſt hanc vitā. Per. Secre. Proficiat qm̄s dn̄e hec oblatio quam tue ſupplices offerimꝰ maieſtati ad cōuertendū ⁊ reuertendū furē. Uel. ſacrilegū:vt priꝰ requiē non habeat anteq̄ꝫ ſe nobis oſtendat:vt qui in te cōmittēdo culpā incurrit:te miſerāte veniā cōſequat̄. Per. Cōpl. Hec nos dn̄e cōmunio purget a crimine: ⁊ furē. Uel. ſacrilegū fac reuerti:vt ſicut ioſue/furtū achor ī terra abſcōditū inuenit:ita nobis patefacere digneꝛ furtū. Ul̄. ſacrilegium iſtud:vt reſtitutione ablati facta:penitentiā mereatur ⁊ veniā conſeq peccatoꝝ. Per. ℂ Cōtra hoſtes ⁊ perſecutores. Oratio.

HOſtiū noſtroꝝ qm̄s dn̄e viſibiliū ⁊ inuiſibiliū elide ſuperbiam:⁊ audaciā eoꝝ dextera tue virtutis ꝓſterne:vt iuſticie/non domineť iniqtas: ſed ſubdať ſemꝑ falſitas veritati. Per. Secř. Huius dn̄e myſterij virtute: ⁊ a peccatis mūdemur occultis:⁊ ab hoſtiuꝫ liberemur inſidijs. P. Cōpl. Protector noſter aſpice deꝰ: ⁊ ab hoſtiū nos defende periculis:vt omni perturbatiōe

ſemota: liberis tibi mentib⁹ famulemur. P. ℂ Pro cōfitentibus. Oratio.

O Mnipotēs sempiterne deus: cōfitentibus tibi fidelibus tuis pro tua pietate peccata relaxa: vt non plus eis cōſcientie reat⁹ noceat ad penā/ q̄ȝ indulgentia tue propitiationis proſit ad veniā. Per. Sec. Preſta q̄s omnipotēs ⁊ misericors deus: vt hec ſalutaris oblatio/ fideles tuos a ꝓprijs reatib⁹ indeſinenter expediat: et ab oībus tueatur aduerſis. Per. Cōplē. Omnipotēs et misericors deus/ qui omneȝ animā penitentē et ꝯfitenteȝ tibi/ magis vis emēdari q̄ȝ ꝑdere: reſpice ꝓpitius ſuꝑ famulos ⁊ famulas tuas: ⁊ per hec ſacramēta que ſumpſim⁹ auerte ab eis irā indignationis tue: ⁊ eis omnia pctā dimitte. P. ℂ Pro demōiacis.

D Eus q per vnigenitū tuū excluſa dominatione diabolica/ populū tibi fidelē adoptaſti: expelle q̄ſumus a famulo tuo. N. diabolice illuſiōis inſidias: ⁊ ab omni eū infeſtatione conſerua. Per. Secr. Munera noſtre humilitatis pro tuitione famuli tui. N. oblata queſumus dn̄e dignanter aſſume: ⁊ ab eius oppreſſione/ omnē maligni ſpiritus poteſtatem exclude. Per. Cōplē. Celeſtis panis quē ſumpſim⁹ domine/ ⁊ nobis indulgentiam tribuat: et famulū tuū. N. ab antiq hoſtis illuſione defendat. P. ℂ Contra paganos. Oro.

O Mnipotēs ſempiterne deus: in cuius manu ſunt oēs poteſtates et oīa regna: reſpice propitius in auxiliū chriſtianoꝝ: vt gētes paganoꝝ que in ſua feritate confidūt/ dextera tue ꝓtectionis conterant. P. Secre. Sacrificiū dn̄e qđ imolamus ꝓpitius intēde: et ꝓpugnatores tuos ab omni paganoꝝ eruas neqtia: et ī tue ꝓpitiationis ſecuritate cōſtituas. Per. Cōpl. Protector noſter aſpice deus: et propugnatores tuos ab omni paganoꝝ defende periculo: vt ab omnib⁹ perturbationibus erepti/ liberis tibi mentibus ſeruiamus. Per. ℂ Pro prelatis et benefactorib⁹. Oro.

O Mnipotēs ſempiterne deus q facis mirabilia magna ſolus: pretēde ſuꝑ famulos tuos et ſuꝑ cunctos illis cōmiſſos ſpiritū gratie ſa-

lutaris:⁊ vt in veritate tibi cō placeāt/ꝑpetuū eis rorez tue benedictionis infunde. Per. Secre. Hoſtias tibi dn̄e famuloꝝ tuoꝝ ⁊ oīum illis cōmiſſoꝝ placatus intēde: ⁊ q̄s ī honore tui noīs deuota mēte ꝑ eis celebramus/ ꝑficere ſibi ſentiāt ad medelaz. Per. Cōpl. Quos celeſti recreas munere ꝑpetuo dn̄e comitare preſidio:⁊ quos fouere nō deſinis/dignos fieri ſempiterna redēptione cōcede. Per.

¶ Pro familiarib⁹ ⁊ amicis.

Deus q charitatis Orō. dona ꝑ gratiā ſc̄tiſpūs tuoꝝ cordib⁹ fideliū infūdis: da famulis ⁊ famulabus tuis pro qbus tuā deꝑcamur clemētiā ſalutē mētis ⁊ corporis: vt te tota virtute diligāt:et q̄ tibi placita ſunt/ tota dilectione ꝑficiāt. Per. Secr. Miſerere qm̄s dn̄e famulis et famulabus tuis pro qbus hoc ſacrificiū laudis tue offerim⁹ maieſtati: vt ꝑ hec ſc̄tā/ſupne benedictiōis gratiā obtineāt: et gloriā beatitudinis eterne acqrāt. P. Cōpl. Diuina libātes myſteria qm̄s dn̄e : vt hec ſalutaria ſacramenta illis oībus ꝑficiāt ad ꝓſperitatez ⁊ pacē:ꝑ quoꝝ dilectiōe hec tue obtulimus maieſtati. P.

¶ Pro familia. Oratio.

Rege qm̄s dn̄e familiaz tuā:⁊ intercedētibus oīb⁹ ſanctis tuis/gratie tue dona ī ea multiplica : vt ab oīb⁹ libera offenſis/⁊ tēporalib⁹ nō deſtituat̄ auxilijs : et ſempiternis gaudeat īſtitutis. Per. Sec. Suſcipe dn̄e munus oblatū:⁊ intercedētibus oīb⁹ ſc̄tis tuis/cōſerua familiā tuā:atq3 ab oībus quas meret̄ aduerſitatib⁹ redde ſecurā: vt tranquillitate percepta/de oīum viſibiliū ⁊ inuiſibiliū inimicorū liberata inſidijs/deuota tibi mēte deſeruiat. Per. Cōpl. Subiectaz tibi familiā q̄s dn̄e intercedētib⁹ omnibus ſc̄tis tuis/ꝓpitiatio celeſtis amplificet:vt preſentis vite periculis exuat̄/ ⁊ perpetuis donis firmet̄. P.

¶ Pro cūcto populo catholico. Orō.

Deus q errantibus vt in viā poſſint redire iuſticie veritatis tue lumē oſtendis:da cūctis q chriſtiana ꝓfeſſiōe cenſent̄/⁊ illa reſpuere q̄ huic inimica ſunt nomini:⁊ ea q̄ ſunt apta ſectari. p. Secr. His nobis dn̄e myſterijs cōferat̄/quo terrena deſideria mitigātes/diſcamus

amare celeſtia. Per. Cōplē.
Sacramēta que ſumpſimꝰ dn̄e/⁊ ſpiritualibꝰ nos īſtruāt alimētis/⁊ corporalibꝰ tueātur auxilijs. Per. ¶ Pro ſeculo renūciantibus. Oratio.
Deus q̄ nos a ſeculi vanitate cōuerſos/ad ſupne vocationis accendis amorē: pectoribus noſtris purificādis illabere: ⁊ gratiā nobis qua in te p̄ſeueremus infunde: vt ꝓtectionis tue muniti p̄ſidijs/ qđ te donāte ꝓmiſimus impleamus: ⁊ noſtre ꝓfeſſionis executores effecti/ ad ea que p̄ſeuerātibus in te ꝓmittere dignatꝰ es/ꝑtingamus. Per. Secr. Tibi dn̄e deus noſtre deuotionis hoſtias imolātes/humiliter deprecamur: vt nos ſacrificium tuū mortificatiōe carnalis vite effectos/in odorē ſuauitatis accipias: ac moribus quibus ꝓfeſſioni noſtre cōgruamus inſtituas: ⁊ quos ſancte cōpūctiōis ardore/ab hoīum ceterorū ꝓpoſito ſegregaſti: etiā a ꝯuerſione carnali/⁊ ab omni immūdicia actuū terrenoꝝ infuſa nobis celitꝰ ſanctitate ſecernas. Per. Cōpl.
Deus q̄ renūciātibus ſeculo māſiones paras in celo: dilata fratrū noſtroꝝ corda celeſtibus bonis: vt fraterna teneant̄ compagine charitatis vnanimes: p̄cepta cuſtodiāt/ ſobrij/ſimplices/⁊ q̄eti/gratis ſibi datā ſue ꝓfeſſionis gratiā fuiſſe cognoſcāt: cōcordet illoꝝ vita cū noīe: ꝓfeſſio ſentiat̄ in ope. p. ¶ Pro viuis ⁊ mortuis ſcti auguſtini. Orō.
Omnipotēs ſempiterne deus/q̄ viuoꝝ dominaris ſimul ⁊ mortuoꝝ: oīumq; miſereris / quos tuos fide et opere futuros eſſe p̄noſcis: te ſuppliciter exoramus: vt ꝓ q̄bus effundere p̄ces decreuimus: quoſq; vel preſens ſeculū adhuc in carne retinet: vel futurū iā exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus oībꝰ ſanctis tuis: pietatis tue clementia/ delictoꝝ ſuoꝝ oīum veniā/et gaudia ꝯſeq̄ mereātur eterna. P. Secr. Deus cui ſoli cognitus eſt numerus electoꝝ in ſupna felicitate locādus/tribue q̄ſ: vt intercedētibus oībus ſctis tuis/vniuerſoꝝ quos in oratione cōmēdatos ſuſcepimus: ⁊ oīuz fideliū noīa beate p̄deſtinationis liber/aſcripta retineat. Per. Cōpl. Purificent nos q̄ſ oīpotens et miſericors

deus/ſacraméta que ſumpſi‑ mus:⁊ intercedétibus oĩbus ſanctis tuis/p̄ſta:vt hoc tuuz ſacramétũ nó ſit nobis reat⁹ ad pená:ſed interceſſio ſalu‑ taris ad veniá:ſit ablutio ſce‑ lerũ:ſit fortitudo fragiliũ: ſit ꝯtra oĩa mũdi pericula firma métũ:ſit viuoꝝ atqꝫ mortuo‑ rũ fideliũ/remiſſio oĩum de‑ lictoꝝ. P. ℭ Alia pro eiſdez cõis. Oꝛo.

SAncte dei ge‑ nitricis et virginis ma‑ rie ⁊ oĩum ſanctoꝝ tuoꝝ in‑ terceſſionib⁹/ qm̃s dñe gra‑ tia tua nos ꝓtegat:⁊ chr̃ianis oĩbus viuis ⁊ defunctis mi‑ ſericordiá tuá vbiqꝫ pretéde: vt viuẽtes ab oĩb⁹ impugna‑ tionibus defenſi tua opitula tiõe ſaluẽtur:⁊ defuncti/remiſ ſioné mereant̃ oĩuz accipere peccatoꝝ. Per. Secr. Oblationes noſtras qm̃s dñe pla catus intéde: ⁊ ob ſancte dei genitricis ſemꝑ virginis ma rie ⁊ oĩum ſanctoꝝ tuoꝝ ho‑ noré/veniam noſtroꝝ tribue delictorũ : ac chr̃ianis viuis atqꝫ defunctis oĩbus hec p̄‑ ſens oblatio/⁊ vite preſentis cómoda ⁊ futuri regni p̃mia benigne cõcedat. Per. Cõpl. Hec ſacrificia q̃ ſumpſimus dñe meritis ⁊ ĩterceſſiõe ſan‑ cte dei genitricis et virginis marie ⁊ oĩum ſctõꝝ nobis ꝓ‑ ficiát ad ſaluté:viuis atqꝫ de‑ functis oĩbus chr̃ianis te fa‑ uẽte/ eterna ac tẽporalia beni gne cõcedát. P. ℭ Alia cõis quá fecit Innocẽti⁹ papa ter‑ tius. Oꝛo.

ACunctis nos qm̃s dñe métis ⁊ corpis defende periculis:⁊ interce‑ déte beata ⁊ glorioſa ſempqꝫ virgine dei genitrice maria/ cũ ſctis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo/⁊ beatis martyrib⁹ tu‑ is venceſlao ſtaniſlao põtifi‑ ce gl'ioſo: btá maria magda‑ lena ⁊ oĩbus ſctis/ſalutẽ no‑ bis tribue benign⁹ ⁊ pacé: vt deſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ er‑ rorib⁹ vniuerſis / eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Secr. Oblatis q̃s dñe placare munerib⁹:⁊ interce‑ déte btá dei genitrice virgi‑ ne maria cum ſctis apoſtolis tuis petro et paulo / ⁊ beatis martyrib⁹ tuis vẽceſlao ⁊ ſta‑ niſlao põtifice glorioſo:bea‑ taqꝫ maria magdalena ⁊ om nibus ſctis: a cũctis nos defen de periculis. P. Cõpl. Mũ‑ det et muniat nos qm̃s dñe diuini ſacraméti munus ob‑ latũ:⁊ ĩtercedẽte beata ⁊ glo‑ rioſa ſemperqꝫ ꝟgine dei ge‑

nitrice maria: cū beatis apo-
ſtolis tuis petro ⁊ paulo/ ⁊ bea
tis martyribꝰ tuis venceſlao
⁊ ſtaniſlao pōtifice glorioſo:
beataqꝫ maria magdalena/et
oībus ſctis:a cūctis nos red-
das peruerſitatibꝰ expiatos/
et aduerſitatibus expeditos.
Per eūdē. Alia oratio cōis.

Pietate tua qm̃s dñe no
ſtroꝝ ſolue vincula deli-
ctoꝝ:⁊ intercedēte btā ⁊ glo-
rioſa ſemperqꝫ virgine dei ge-
nitrice maria cū oībus ſāctis
tuis/dñm apoſtolicū/ epiſco-
pū noſtrū cunctūqꝫ ordinē ec
cleſiaſticū: regē noſtrū cū oī-
bus ſibi ſubiectis/ et omnem
populū chriānū:noſqꝫ famu-
los tuos/ atqꝫ loca noſtra in
omni ſāctitate cuſtodi: oēſqꝫ
conſanguinitate/affinitate ac
familiaritate/ꝯfeſſiōe et ora-
tiōe nobis cōiunctos:a vicijs
purga/virtutibꝰ illuſtra/ pacē
et ſalutē nobis tribue: hoſtes
viſibiles et inuiſibiles remo
ue: carnalia deſiderata repel
le:aeris temperiem indulge:
fruges terre ꝯcede:iter famu
loꝝ tuoꝝ in ſalutis tue ꝓſpe-
ritate diſpone: amicis et ini-
micis noſtris charitatē largi-
re:⁊ oībus fidelibꝰ viuis ac de
fūctis in terra viuentiū vitā ⁊
regem eternā concede. Per.

Secr. Deus q̄ ſingulari cor
poris et ſanguinis tui hoſtia/
totius mundi ſoluiſti delicta:
hac oblatiōe placatus/macu-
las ſcelerū noſtroꝝ abſterge:
dñm apoſtolicū et epiſcopū
noſtrū:regē et omnē graduꝫ
eccleſiaſticuꝫ atqꝫ nos famu-
los tuos ī omni ſanctitate cu
ſtodi:aeris temperiem et fru
ges terre cū pacis trāquillita
te largire:⁊ intercedēte beata
dei genitrice maria cū oībus
ſctis tuis omniū chriſtianoꝝ
viuoꝝ et mortuoruꝫ pctā di-
mitte:nobiſqꝫ premia eterna
concede. Qui viuis. Cōplē.

Sumpta ſacramēta celeſtia
qm̃s dñe/oīa crimina noſtra
detergāt: dñm apoſtolicū et
epiſcopū noſtrū:regē et cun-
ctū populū chriſtianū ab inſi
dijs diaboli cuſtodiāt: aeris
temperiē et fruges terre no-
bis obtineāt: omnēqꝫ praui-
tatē et infirmitatē: ac hoſtiuꝫ
viſibiliū et inuiſibiliū rabiē/
atqꝫ ſubitaneā mortē/meritis
ſancte dei genitricis marie/et
omniū ſctōꝝ a nobis procul
repellāt:et oībus fidelibꝰ vi-
uis et defūctis ꝓſint ad veniā:
ꝓ quoꝝ tibi ſūt oblata ſalute.
Per eūd. Ad patronū. Oro.

PRopitiare nobis qſs dñe famulis tuis p beati. N. martyris tui atq; pontificis / qui in pſenti requieſcit eccleſia merita glorioſa : vt eius pia interceſſione ab omnibus protegamur aduerſis. P. Secr. Suſcipiat clementia tua dñe qſs de manibus noſtris munus oblatũ: vt per ſancti martyris tui vel cõfeſſoris orationes / ab omnibus nos emũdet peccatis. P do. Cõpl. Diuina libantes myſteria que pro ſãcti martyris tui vel confeſſoris. N. veneratione tue obtulimus maieſtati / preſta qſs: vt per ea veniã mereamur peccatoꝝ: ⁊ celeſtis gratie donis reficiamur. Per.

¶ In cõmemoratione quorũlibet ſanctoꝝ. Oratio.

PReſta nobis dñe qſs tuis ſupplicib⁹ / ſanctorum. N. memoriã humiliter venerantib⁹: vt ſicut per illorum ſuffragia multos ab ipſo precipitio mirabiliter liberaſti: ita ⁊ nos eiſdẽ interuenientib⁹ / peccatoꝝ noſtroꝛuʒ periculis / eripere digneris. Per. Secr. Immẽſa largitatis tue clemẽtia nobis dñe ſemp aſſit: que ⁊ preſentia libamina celeſti benedictione ſanctificet: ⁊ per ſanctoꝝ tuorum preces / quoꝝ cõmemorationẽ indigni facim⁹: noſmetipſos tibi pro acceptabili hoſtia preparet. Per. Cõpl. Celeſtis doni ſacramentis pro reparatione noſtra perceptis / clementiã tuã dñe depcamur: vt interceſſione ſanctoꝝ tuoꝝ / quoꝝ cõmemorationẽ humiliter agimus: eadeʒ nobis ad corporis ⁊ anime medelã venire ſentiam⁹. Per.

¶ De ſanctis quoꝝ reliquie ibidẽ requeſcũt. Oratio.

COncede queſum⁹ omnipotens deus: vt ſctã dei genitrix ꝟgo ſemp maria / ſanctiq; apoſtoli tui / martyres / cõfeſſores / virgines atq; oẽs ſancti quorũ reliquie in iſta continent̃ eccleſia / patrocinio nos vbiq; adiuuẽt: quatenus hic illorũ preſenti ſuffragio / tranquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per. Secr. Muera tue miſericors deus maieſtati oblata benigno ſuſcipe intuitu: ⁊ eoꝝ nobis precibus fiant ſalutaria: quoꝝ ſacratiſſime in hac baſilica ſunt reliquie cõdite. P. Cõpl. Diuina libantes myſteria qſs domine: vt eoꝛuʒ nos vbiq; interceſſio prote-

gat : quoꝝ̃ hic ſacra gaude-
mus habere patrocinia. Per.
¶ De oībus ſanctis. Oratio.
P Ropitiare nobis qm̃s
dñe famulis tuis ꝑ ſan-
cte dei genitricis ꝟginis ma
rie ⁊ beatoꝝ apoſtoloꝝ petri
⁊ pauli/ſanctorũq; martyruꝫ
Wenceſlai/Stanislai/floriani
adalberti: necnõ ⁊ oīum ſan-
ctorũ merita glorioſa: vt eo-
rũ pia ⁊ aſſidua interceſſiõe/
ab oībus ſemper ꝓtegamur
aduerſis. Per. Secr. S uſci
piat clemẽtia tua dñe qm̃s de
manib⁹ noſtris munus obla-
tũ: ⁊ per ſancte dei genitricis
⁊ ꝟginis marie/⁊ btõꝝ apłoꝝ
tuoꝝ petri ⁊ pauli/ſanctorũq;
martyrũ vẽceſlai ſtaniſlai flo
riani atq; adalberti: necnõ et
oīum ſctõꝝ tuoꝝ orationes/
ab oīb⁹ nos mũdet peccatis.
Per. Cõpl. D iuina libãtes
myſteria que ꝑ ſancte dei ge-
nitricis virginis marie/⁊ bea
torũ apłoꝝ petri ⁊ pauli: ſan
ctorũq; martyrũ vẽceſlai/ſta-
niſlai/floriani/adalberti: nec-
nõ ⁊ oīuꝫ ſanctoꝝ veneratio
ne/tue dñe obtulimus maie-
ſtati/qm̃s: vt ꝑ ea veniã me-
reamur pctõꝝ: ⁊ celeſtis gra-
tie donis reficiamur. Per do.
¶ Alia de oīb⁹ ſanctis. Orõ.

C Oncede qm̃s oīpotens
deus: vt interceſſio nos
ſancte dei genitricis ⁊ virgi-
nis marie: oīumq; ſanctorũ/
beatoꝝ ſpirituũ/patriarcha-
rũ/prophetarũ/apłoꝝ/marty
rum ⁊ cõfeſſorũ/virginũ/vi-
duarũ ⁊ oīum electoꝝ tuorũ
hic ⁊ vbiq; letificet ⁊ adiuuet
vt dũ eoꝝ merita recolimus/
patrocinia ſentiamus. Per.
Secr. O blatis qm̃s dñe pla
care muneribus: ⁊ intercedẽ
tibus oībus ſanctis tuis/a cũ
ctis nos defende periculis.
Per. Cõpl. Q ue ſumpſim⁹
dñe oīum ſanctoꝝ tuoꝝ ve-
neratiõe celebrantes ſacra-
menta celeſtia: preſta qm̃s:
vt quod temporaliter geri-
mus: eternis gaudijs ꝯſequa
mur. Per. ¶ In anniuerſa-
rio alicuius defuncti. Intro.

I enim credi
mus ꝙ ieſus
mortuus eſt ⁊
reſurrexit: ita
⁊ deus eos q
dormierũt ꝑ
ieſum addu-
cet cũ eo. Ps.
Et ſicut in adam oẽs moriũtur/ita
in chriſto omnes viuificabuntur.
Requiẽ eternã dona eis domine:
⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Oratio.
D eus

DEus indulgentiarum: dñe / da aie famuli tui. N. cuius anniuerſariũ depoſitionis diẽ cõmemoramus / refrigerij ſedẽ / quietis beatitudinẽ / eterni luminis claritatem. Per. Lectõ eplę btĩ pauli apli. Ad Theſſalo. j. ca. iiij.

FRatres. Nolumus vos ignorare de dormiẽtibus: vt nõ cõtriſtemini / ſicut ⁊ ceteri q ſpẽ nõ habẽt. Si enim credimus q ieſus mortuꝰ eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deꝰ eos qui dormierũt per ieſum adducet cũ eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo dñi: qa nos q viuimꝰ / q reſidui ſumꝰ in aduẽtu dñi: nõ preueniemꝰ eos q dormierũt. Qm ipſe dñs in iuſſu ⁊ in voce archãgeli / ⁊ in tuba dei deſcẽdet de celo: et mortui q in chrõ ſũt / reſurgẽt primi. Deinde nos q viuimꝰ / q relinqmur / ſimul rapiemur cũ illis in nubibꝰ obuiã chrõ in aera: ⁊ ſic ſemp cũ dño erimus. Itaq; cõſolamini inuicẽ in verbis iſtis. Grad. Requiẽ eternã dona eis dñe: ⁊ lux ppetua luceat eis. V. Abſolue dñe aias eorũ ab oĩ vĩculo delictorũ. Tractꝰ.

SIcut ceruꝰ deſiderat ad fontes aquarũ: ita deſiderat aia mea ad te deꝰ. V. Sitiuit aia mea ad deũ viuũ / quãdo veniã ⁊ apparebo ãte faciẽ dei mei? V. Fuerũt mihi lachryme mee panes die ac nocte / dũ dicit mihi p ſingulos dies vbi eſt deꝰ tuꝰ? S. Joãnẽ. vj.

IN illo tpe. Dixit ieſus turbis iudeorũ. Omne qd dat mihi pater / ad me veniet: ⁊ eũ q venit ad me nõ eijciã foras. Quia deſcẽdi de celo nõ vt faciã volũtatẽ meã / ſed volũtatẽ eiꝰ q miſit me. Hec eſt eni volũtas eiꝰ q miſit me pris: vt oẽ qd dedit mihi / nõ pdã ex eo: ſed reſuſcitẽ illud i nouiſſimo die. Hec eſt aũt volũtas pris mei q miſit me: vt oĩs q videt filiũ ⁊ credit in eũ / habeat vitã eternã. Et ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die. Offer. O pie deꝰ / q primũ hoiem ad eternã gloriã reuocaſti: paſtor bone / q ouẽ pditam pio humero ad ouile reportaſti: iuſte iudex dũ veneris iudicare / libera de morte aias eorũ qs redemiſti. V. Ne tradas beſtijs aias cõfitẽtes tibi: ne derelinqs eas i finẽ. V. Dñe ieſu xpe iudex mortuorũ / vna ſpes mortaliũ: q moriẽs moriẽtiũ cõdoluiſti interitui: ne ĩtres in iudiciũ cũ fidelibꝰ defunctis: ne dãnemur cũ impijs i aduẽtu tui diſtricti iudicij. Ne tradas. Secre. Propitiare dñe ſupplicationibus

noſtris: p aïa famuli tui. N. cuiꝰ hodie annua dies agit: p qua tibi offerimus ſacrificiũ laudis: vt eá ſctóꝝ tuoꝝ ꝯſortio ſociare digneris. p. Cõio.

Animas de corpe quas aſſũpſiſti dñe/ Fac eas gaudere cũ ſanctis tuis in glía. Requiez eternã dona eis dñe/ ꝛ lux perpetua luceat eis. Fac. Alia cõio. Tuã deꝰ depoſcimꝰ pietatẽ/ vt eis tribuere digneris lucidas ꝛ qetas mãſiões. Pro quorũ memoria corpꝰ chꝛi ſumit/ dona eis dñe requiẽ ſempiternaz. Et lux ppetua luceat eis. Pro quorũ memoria ſãguis chꝛi ſumit/ dona eis dñe requiẽ ſempiternã. Cõplẽ. Suſcipe dñe pces nr̃as p aïa famuli tui. N. cuiꝰ anniuerſariũ depoſitióis diẽ celebramꝰ: vt macule ſi que ei de terrenis cõtagijs adheſerunt remiſſionis tue miſericordia deleant. Per. ¶ Miſſa in die depoſitionis vnius defuncti.

Requiem eternam dona eis domine: ꝛ lux perpetua luceat eis. Ps. Te decet hymnꝰ deꝰ in ſiõ: ꝛ tibi reddet votũ in hieruſalẽ: exaudi orationẽ meam/ ad te omnis caro veniat. Repetit. Requiem eternam. Oratio.

Adeſto qs dñe aïe famuli tui. N. cui in die depoſitionis officiũ cõmemorationis impendimus: vt ſi qua ei ſecularis macula inheſit: aut vitiũ mundiale infecit/ dono pietatis tue indulgeas ꝛ abſtergas. Per. Lctõ epl'e beati pauli apl'i. Ad corinth. j. c. xv.

Fratres. Xps reſurrexit a mortuis primitie dormiẽtiũ. Quoniã qdẽ p hoiez mors/ et p hoiem reſurrectio mortuoꝝ. Et ſicut in adã oẽs moriunt/ ita ꝛ i chꝛo oẽs viuificabunt. Unuſqſqz aũt i ſuo ordine. Per ieſum chꝛm dñz noſtrũ. Grad. Requiẽ eternã dona eis dñe: ꝛ lux ppetua luceat eis. V. Abſolue dñe aïas eorũ ab oï viculo dlictoꝝ. Si placet alicui dicat iſtd. Grad. Si ambulẽ i medio vmbre mortis nõ timebo mala: qñ tu mecum es. V. Uirga tua ꝛ baculus tuus ipſa me conſolata ſunt. Tractus.

De pfũdis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocẽ meã. V. Fiãt aures tue itẽdẽtes i oꝛonẽ ſerui tui. V. Si inıqtates obſuaueris dñe/ dñe qs ſuſtinebit: V. Quia apd te

ꝓpitiatio eſt:ꝛ ꝓpter legē tuā ſu
ſtinui te dn̄e. Scd̄m Joānē.xj.
IN illo tp̄e. Dixit mar-
tha ad ieſuz. Dn̄e/ſi fuiſ
ſes hic/frater meus nō fuiſſet
mortuus. Sed ꝛ nūc ſcio: q̄a
quecūq; popoſceris a deo/da
bit tibi de⁹. Dicit illi ieſus. Re
ſurget frater tu⁹. Dicit ei mar
tha. Scio/q̄a reſurget in re-
ſurrectiōe in nouiſſimo die.
Dixit ei ieſus. Ego ſum reſur
rectio/ et vita. Qui credit in
me/etiā ſi mortuus fuerit/vi-
uet. Et oīs qui viuit et credit
in me/nō morieť in eternuz.
Credis hoc? Ait illi. Utiq; do-
mine. Ego credidi / q̄a tu es
ch̄ŕs filius dei viui / q̄ in hūc
mūdū veniſti. Offer. Dn̄e ie-
ſu chr̄e rex glorie/libera aīas oīuz
fideliū defunctoꝝ de manu infer-
ni/ꝛ de ꝓfundo lacu.libera eas de
ore leonis:ne abſorbeat eas tarta-
rus:ne cadāt in obſcurū:ſed ſigni-
fer ſctūs michael repr̄ſentet eas in
lucē ſanctā. Quā olim abrae ꝓmi-
ſiſti ꝛ ſemini ei⁹. ℣. Hoſtias et ꝑ-
ces tibi dn̄e laudis offerim⁹:tu ſu
ſcipe ꝓ aīab⁹ illis quarū hodie me
moriā agim⁹:fac eas dn̄e de mor-
te trāſire ad vitā. ℣. Requiē eter-
nā dona eis dn̄e ꝛ lux ꝑpetua luce-
at eis. ℣. Redēptor aīaruz oīum
chr̄ianoꝝ/mitte archāgelū ſanctuz
michaelē:vt ille digneť eas eripe-
re de regionib⁹ tenebrarū: ꝛ ꝑdu-
cat eas in ſinū abrae in lucē ſempi
ternā. Quā olim. Secr. Mune
ra q̄s dn̄e:q̄ tibi ꝓ aīa famu-
li tui. N. offerim⁹/placat⁹ in-
tēde: vt remedijs purgata ce
leſtibus/in tua pietate reqe-
ſcat. P. Cōio. Lux eterna lu-
ceat eis dn̄e/ cū ſctis tuis i eternū
q̄a pius es. Requiē eternam dona
eis dn̄e:ꝛ lux ꝑpetua luceat eis. Cū
ſanctis. Alia cōio. Abſolue do
mine aīas eoꝝ ab omni viculo de
lictoꝝ:vt in reſurrectiōis gl'ia iter
ſctōs tuos reſuſcitati reſpirēt. Re
quiē eternā dona eis dn̄e:ꝛ lux ꝑ-
petua luceat eis. Ut i reſur. Cōpl.
Hec nos q̄ſum⁹ dn̄e cōmu-
nio purget a crimine:ꝛ aīe fa
muli tui. N. cui⁹ depoſitionis
diē agim⁹/celeſtis regni tri-
buat cōſortiū:ꝛ ante thronuz
gl'ie chr̄i tui ſegregata / nihil
cōmune habeat cuz ſiniſtris.
Per eūdē. ¶ Pro defuncto
cuius dies/ſecūdus / tertius /
quartus/q̄ntus/ſextus/ſepti-
mus/octauus/vel triceſimus
depoſitiōis peragiť. Oratio.
QUeſumus dn̄e:vt aīe f
muli tui. N. cui⁹ depo
tionis diē ſcd̄z. vel tertiū. v
ſeptimū. vel triceſimū cōr
moram⁹:ſctōrū atq; elector

tuorũ largiri digneris ꝯſor-
tiũ: ⁊ rorem miſericordie tue
perẽnem infundas. P. Lectõ
libri Machabeorũ. ij.ca.xij.

IN diebus illis. Uir for
tiſſim⁹ iudas/collatione
facta: duodecim milia drag-
mas argẽti miſit hieroſoly-
mã: offerri eas ibi pro pecca-
tis mortuoꝝ: iuſte ⁊ religioſe
de reſurrectiõe cogitãs. Niſi
enim eos q ceciderãt/reſurre
cturos ſperaret: ſuperfluũ vi-
dereť ⁊ vanũ orare ꝑ mortu-
is. Sed qa conſiderabat/ꝙ hi
qui cũ pietate dormitionẽ ac
ceperãt: optimã haberẽt re-
poſitã gratiã. Sancta ergo et
ſalubris eſt cogitatio ꝑ defun
ctis exorare/vt a peccatis ſol-
uantur. Pro defuncto cuius
dies agitur. Sc̃dm Joãnẽ. v.

IN illo tpe. Dixit ieſus
diſcipl'is ſuis. Amẽ amẽ
dico vobis. Sicut eniꝫ pater
ſuſcitat mortuos/⁊ viuificat:
ſic et fili⁹ quos vult viuificat.
Neqꝫ eni pater iudicat quẽ-
[illegible]: ſed omne iudiciũ dedit fi-
[illegible]: vt oẽs honorificẽt filiũ/ſi-
[illegible] honorificãt patrem. Qui
[illegible]honorificat filiũ/nõ hono-
[illegible]at patrẽ q miſit illũ. Amẽ
[illegible] dico vobis: qa q verbũ
[illegible]um audit/[illegible] credit ei q me

miſit habet vitã eternã. Et in
iudiciũ nõ venit/ſed trãſiet a
morte i vitã. Secr. Adeſto
dñe ſupplicationib⁹ noſtris:
⁊ hãc oblationẽ/quã tibi offe
rimus ob diẽ depoſitiõis pri-
mũ. vel tertiũ. vel ſeptimuꝫ.
vel triceſimũ pro aĩa famuli
tui. N. placat⁹ ac benign⁹ aſſu
me. P. Cõpl. Omnipotens
ſempiterne de⁹/ collocare di
gnare ſpiritũ et aĩam famuli
tui. N. cui⁹ diẽ primũ. vl' ter-
tiũ. vel ſeptimuꝫ. vel triceſi-
mũ depoſitiõis cõmemora-
mus in finib⁹ abrae/iſaac ⁊ ia
cob: vt cũ dies agnitiõis tue
aduenerit/iter ſctõs ⁊ electos
tuos/euꝫ reſuſcitari p̃cipias.
Per. Lectõ Eſaie pphe. lviij.

HEc dicit dñs de⁹. Orie-
tur in tenebris lux tua:
⁊ tenebre tue erũt ſicut meri-
dies. Et requiẽ tibi dabit dñs
de⁹ tu⁹ ſemp: ⁊ implebit ſplẽ-
dorib⁹ aĩaꝫ tuã: ⁊ oſſa tua libe
rabit. Et eris quaſi hort⁹ irri-
guus: ⁊ ſicut fons aquaꝝ cui⁹
nõ deficiẽt aque. Os eni dñi
locutũ eſt. Lcõ libri apocaly
pſis bti ioãnis apli. xiiij.

IN dieb⁹ illis. Audiui vo
cẽ de celo dicẽtẽ mihi. Scribe
Bti mortui q i dño moriunť.
Amodo eni iaꝫ dicit ſpũs/vt

reqeſcāt a laborib⁹ſuis. Ope ra eniꝫ illoꝝ ſequūtur illos.

Lcō ezechielis pphe. xxxvij.

IN diebus illis. Facta eſt ſuper me manus do mini: ⁊ eduxit me in ſpū do mini: ⁊ dimiſit me in medio campi/q̄ erat plenus oſſibus: ⁊ circūduxit me ꝑ ea in gyrū. Erant aūt multa valde ſuper faciē campi/ ſiccaqꝫ vehemē ter. Et dixit ad me. Fili homi nis/ putaſne viuant oſſa iſta? Et dixi. Dñe deus tu noſti. Et dixit ad me. Uaticinare de oſ ſib⁹ iſtis ⁊ dices eis. Oſſa ari da audite verbū dñi: hec di cit dñs deus oſſib⁹ his. Ecce ego intromittā in vos ſpiri tū/⁊ viuetis: ⁊ dabo ſuꝑ vos neruos/⁊ ſuccreſcere faciā ſu per vos carnes: ⁊ ſuperextē dā in vobis cutē: ⁊ dabo vobis ſpiritū ⁊ viuetis. Et ſcietis q̄a ego dñs.

Lcō epiſtole beati pauli apli. Ad Corinth. j. c. xv.

FRatres. Ecce myſteriū vobis dico. Oēs quidē reſurgem⁹: ſed nō oēs imuta bimur. In momento / in ictu oculi/in nouiſſima tuba. Ca net eniꝫ tuba / ⁊ mortui reſur gent incorrupti: et nos imu tabimur. Oportet enim cor ruptibile hoc induere incor ruptioneꝫ: ⁊ mortale hoc in duere immortalitatē. Cū au tem mortale hoc induerit im mortalitateꝫ: tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt. Abſorpta eſt mors i victoria. Ubi eſt mors victoria tua? Ubi eſt mors ſti mulus tuus? Stimulus autē mortis peccatum eſt: virtus vero peccati lex. Deo autem gratias qui dedit nobis vi ctoriā. Per Jeſum chriſtum dñm noſtrum.

S. Joannē. v.

IN illo tēpore. Dixit ie ſus diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis/ quia veni et hora et nunc eſt / quando mortui audient vocem filij dei: ⁊ qui audierint / viuent. Sicut enim pater habet vitā in ſemetipſo: ſic dedit et filio habere vitam in ſemetipſo. Et poteſtatem dedit ei iudi cium facere: quia filius homi nis eſt. Nolite mirari hoc: q̄a veniet hora in qua oēs / qui in monumētis ſunt / audient vocem filij dei. Et procedent qui bona fecerunt/in reſurre ctionem vite. Qui vo mala egerunt/ in reſurrectionē iu dicij.

Secunduꝫ Joannē. vj.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſuꝫ panis viuus/ q̄ de celo deſcēdi.

Si quis mãducauerit ex hoc
pane/viuet in eternũ. Et pa-
nis quẽ ego dabo/caro mea
eſt/pro mũdi vita. Litigabãt
ergo iudei adinuicẽ/dicẽtes.
Quõ põt hic nobis carnẽ ſuã
dare ad mãducandu3? Dixit
ergo eis ieſus. Amẽ amẽ dico
vobis: niſi mãducaueritis car-
nem filij hoĩs: ⁊ biberitis eiꝰ
ſanguinẽ/nõ habebitis vita3
in vobis. Qui mãducat meã
carnẽ/⁊ bibit meũ ſanguinẽ/
habebit vitã eterna3. Et ego
reſuſcitabo eu3 in nouiſſimo
die. ¶ Pro vno epõ. Orõ.
DA nobis dñe: vt aĩa fa-
muli tui. N. epĩ: quã de
ſeculi huius eduxiſti laborio
ſo certamine: ſanctorũ tuorũ
cetui tribuas eſſe cõſortẽ. P.
Secr. Annue nobis dñe: vt
aĩe famuli tui. N. epĩ hec ꝓ-
ſit oblatio: quã immolãdo to
tius mundi tribuiſti relaxari
delicta. Per. Cõpl. His ſa-
crificijs qm̃s oĩpotẽs deꝰ/vt
purgata aĩa ⁊ ſpiritus famuli
tui. N. epiſcopi/ad indulgẽ-
tiã et refrigeriũ ſempiternu3
peruenire mereatur. Per do.
¶ Pro pluribus epĩs. Orõ.
DEus qui inter apoſtoli
cos ſacerdotes/famu-
los tuos. N. põtificali feciſti
dignitate vigere: p̃ſta qm̃s:
vt eoꝝ quoq3 ꝑpetuo aggre-
gent̃ cõſortio. P. Secr. Su-
ſcipe qm̃s dñe pro aĩabus fa
muloꝝ tuoꝝ epiſcoporũ. N.
quas offerimus hoſtias: vt
qbus in hoc ſeculo põtificale
donaſti meritũ/in celeſti re-
gno: ſctõꝝ tuoꝝ iubeas cõiũ-
gi conſortio. P. Cõpl. Pro-
pitiare dñe ſupplicationibus
noſtris: et animas famulorũ
tuoꝝ epiſcopoꝝ. N. in viuo-
rũ regione/eternis gaudijs
iubeas ſociari. Per. ¶ Pro
pluribus ſacerdotibus. Orõ.
PReſta qm̃s dñe: vt ani-
me famuloꝝ tuoꝝ ſacer
dotu3. N. et. N. quos in hoc
ſeculo cõmorãtes ſacris mu-
neribus decoraſti: in celeſti
ſede glorioſa ſemꝑ exultent.
Per. Secr. Suſcipe q̃s dñe
ꝑ aĩabus famuloꝝ tuorũ ſa-
cerdotũ. N. et. N. quas offe-
rimus hoſtias: vt qbus ſacer
dotale donaſti meritũ/dones
⁊ premiũ. Per. Cõpl. Pre-
ſta qm̃s oĩpotẽs deꝰ: vt aĩas
famuloꝝ tuoꝝ ſacerdotum.
N. et. N. in ꝯgregatione iu-
ſtoꝝ/eterne btĩtudinis iubeas
eſſe ꝯſortes. P. ¶ Pro oĩbꝰ
ſacris ordinibus. Orõ.
COncede qm̃s oĩpotens

deus aīabus famulorū tuorum epiſcopoꝝ/ſacerdotū/leuitarū:omniūq; ſacri ordinis miniſtrorū felicitatis eterne cōſortiū:qb⁹ donaſti ſacri altaris tui ꝯſequi miniſteriū. P. Secr. Munera tibi dn̄e dicāda ſctifica:⁊ aīas famulorum tuoꝝ epiſcopoꝝ/ſacerdotuz/leuitaruz/oīumq; ſacri ordinis miniſtrorū ab omni labe humane ꝯditionis abſolue: p hec ſācta myſteria qb⁹ toti⁹ mūdi diluiſti peccata. P. Cōplē. Queſumus oīpotēs deus:vt aīe famuloꝝ tuoꝝ epiſcoporū/ſacerdotū/leuitarū/omniūq; ſacri ordinis miniſtroꝝ/celeſtis glorie p̄mia cōſequant̄:qbus ſpiritualis gratie munera cōtuliſti. Per do.

C Pro abbate defūcto. Orō.

Deus q famulū tuū ſacerdotē atq; abbatē ſāctificaſti vacatione miſericordi:⁊ aſſumpſiſti ꝯfirmatiōe fidei: ſuſcipe ꝓpitius p̄ces noſtras ⁊ p̄ſta:vt ſicut ille tecū eſt ſuis meritis/ita a nobis nō recedat exēplis. P. Secr. Cōcede qm̄s oīpotens deus:vt aīa famuli tui abbatis per hec ſancta myſteria in tuo cōſpectu ſemp clara cōſiſtat: q tibi ī hoc exilio fideliter miniſtrauit. P. Cōpl. Proſit domine qm̄s anime famuli tui ſacerdotis atq; abbatis miſericordie tue implorata clemētia:vt eius in quo ſperauit et credidit eternū capiat te miſerante conſortium. Per do.

C Pro vno ſacerdote. Orō.

Deu⁹ cuius miſericordie nō eſt numerus:ſuſcipe pro anima famuli tui. N. ſacerdotis preces noſtras: ⁊ lucis ei leticieq; in regione ſanctorū tuoꝝ ſocietatē cōcede. Per. Secr. Hoſtias tibi domine humili ſupplicatiōe ꝓ anima famuli tui. N. ſacerdotis deferimus: vt per hec ſalutis noſtre ſacrificia/ꝑpetuā tue beatitudinis miſericordiā cōſequat̄. Per. Cōpl. Proſit q̄s dn̄e aīe famuli tui. N. ſacerdotis/miſericordie tue implorata clementia: vt eius ī quo ſperauit ⁊ credidit:eternum capiat te miſerāte cōſortium. Per dominū.

C Pro patre et matre. Oratio.

Deus qui nos patrem ⁊ matrem honorare precepiſti: miſerere clemēter animabus parentū noſtroꝝ:eorūq; peccata dimitte/noſq; eos ī eterne claritatis gaudio fac videre. Per dominuz. Secr.

Suſcipe ſacrificium dñe qđ
tibi pro aīabus parentū no-
ſtroꝝ offerimus: eiſq; gaudi-
um ſempiternū in viuoꝝ re-
gione concede: noſq; cū illis
felicitati ſanctorū coniunge.
Per. Cōplen. Celeſtis par-
ticipatio dñe ſacramenti/aīa-
bus parentū noſtroꝝ reqem
⁊ lucē obtineat perpetuam:
noſq; cū illis gratia tua coro
net eterna. Per dominum.

¶ Pro familiarib⁹. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne
deus: cui nunq̄ ſine ſpe
miſericordie ſupplicat̃: pro-
pitiare aīabus famulorū fa-
mularūq; tuarū. N. vt qui de
hac vita in tui nominis cōfeſ
ſione deceſſerūt: ſanctorum
tuorū numero facias aggre-
gari. Per. Secr. Propitiare
qm̃s dñe animab⁹ famuloꝝ
famularūq; tuarū. N. pro q-
bus tibi hoſtias placatiōis of
ferimus: ⁊ qa in hac luce in fi
de manſerūt catholica: in fu-
tura vita eis retributio cōdo
net̃ eterna. Per. Cōpl. Pre
ſta qm̃s omnipotēs deus: vt
animas famuloꝝ famularū-
q; tuarū. N. ab angelis lucis
ſuſceptas/in p̄parata habita-
cula deduci facias beatoꝝ. P.

¶ Pro pluribꝰ defūctis. Orō.

Propitiare qm̃s dñe a-
nimab⁹ famuloꝝ famu-
larūq; tuarū miſericordia ſē-
piterna: vt mortalib⁹ nexibus
expeditas/lux eas eterna poſ
ſideat. Per. Secre. Hanc er
go oblationē quam tibi pro
requie animarū famulorum
famularūq; tuarū offerimus
qm̃s domine ꝓpitius ītuere:
⁊ ꝯcede: vt mortuis proſit ad
veniā quod cūctis viuētibus
p̄parare dignatus es ad me-
delā. Per. Cōpl. Inueniāt
qm̃s dñe anime famuloꝝ fa
mularūq; tuarū lucis eterne
cōſortiū: q in hac luce poſiti
tuū cōſecuti ſunt ſacramentū.
P. Item alia ꝓ pluribꝰ. Orō.

Maieſtatē tuam dñe ſup-
plices exoramus: vt ani
me famuloꝝ tuoꝝ. N. ab om
nibus que humanit⁹ cōmiſe-
runt exute cōtagijs/in tuorū
cēſeant̃ ſorte iuſtoꝝ. P. Sec.
Preſta q̄s ops ⁊ miſericors
de⁹: vt aīe pro qbus hoc ſacri
ficiū laudis/tue offerim⁹ ma-
ieſtati/p hui⁹ virtutē ſacramē
ti/a pctis oībus expiate/lucis
ꝑpetue te miſerāte recipiant
ꝯſortiū. P. Cōpl. Proficiat
qm̃s dñe ad indulgentiā aīa
bus pro qbus tuā obſecram⁹
clementiā diuini celebratio

ſacramēti:vt p hec ſctā que ſū
pſimus/ a cōtagijs terrene cō
uerſationis emūdate:ad cele
ſtem mereant̄ puenire habi
tationē. Per. Alia p pluribꝰ
A Nimabus q̄s dn̄e Orō.
famuloꝝ famularumq;
tuarū. N. miſericordiā conce
de ppetuā:vt eis pficiat i eter
nū/q in te ſperauerūt ⁊ credi
derūt. Per. Secre. H is dn̄e
qm̄s placatꝰ intende muneri
bus:⁊ qd ad laudez nois tui
ſupplicātes offerimus: ad in
dulgentiā pficiat defunctoꝝ.
P. Cōpl. S upplices dn̄e p
aīabus famuloꝝ famularūq;
tuaruz. N. preces effūdimus
obſecrātes:vt qcqd conuerſa
tione cōtraxerunt humana/⁊
clemēter indulgeas:⁊ in tuo
rū ſede letantiū cōſtituas re
dēptoꝝ. P. Itē alia p pluri
D Eus cui ſoli bus. Orō.
cōpetit medicinā preſta
re poſt mortē:tribue qm̄s:vt
aīe famuloꝝ famularūq; tua
rū. N. ab oībus exute pctīs /
electoꝝ ſocietatibꝰ aggregen
tur. P. Secr. S uſcipe ſācta
trinitas hāc oblationē quā ti
bi offerimus p aīabus famu
loꝝ famularūq; tuarū. N. vt
requiē eternā dones eis it[er]
ſctōs tuos:quatenꝰ illoꝝ con
ſortio/vita pfruant̄ eterna. p.
Cōpl. D iuina libātes ſacra
mēta concede q̄s oīpotēs de
us:vt hec eadē nobis pficiāt
ad ſalutē:⁊ aīabus. N. p qui
bus tuā depcamur clementiā
proſint ad indulgentiā. Per.
Pro fratribꝰ cōſanguineis et
benefactoribus. Oratio.
D Eus venie largitor ⁊ hu
mane ſalutis amator:qm̄s im
mēſam clementiā tuā :vt no
ſtre cōgregationis fratres et
ſorores ppinquos ⁊ benefa
ctores qui ex hoc ſeculo tran
ſierūt/beata maria ſemp vir
gine intercedēte cū oībus ſā
ctis tuis/ad ppetue beatitudi
nis cōſortiū puenire cōcedas.
P. Secr. D eus cuiꝰ miſeri
cordie nō eſt numerꝰ:ſuſci[pe]
ppitius pces humilitatis no
ſtre:⁊ aīabus noſtre cōgrega
tiōis/fratrū ſoroꝝ/ppinquo
rū ⁊ benefactorū noſtroꝝ:q
bus tui nois dediſti cōfeſſio
nē: per hec ſacramēta ſalutis
noſtre/ cūctoꝝ remiſſionē tri
bue pctōꝝ. P. Cōpl. D eus
vita viuētiū:ſpes morientiū:
ſalus oīum in te ſperantiū:p
ſta ppitius: vt aīe noſtre con
gregationis fratrū ſororum
ppinquoꝝ ⁊ bene[fa]ctoꝝ no
ſtroꝝ: ⁊ omnium b[illegible]

requieſcẽtiũ/a noſtre morta litatis tenebris abſolute/beata maria ſemꝑ virgine intercedente cum omnib⁹ ſanctis tuis/in perpetua cum ſanctis tuis luce letentur. Per. Pro benefactoribus ſeu elemoſynarijs. Oratio.

Deus cuius miſericordie nõ eſt numerus/ſuſcipe ꝓpitius preces humilitatis noſtre: ⁊ aĩabus que nobis in orationem cõmendate ſunt: ⁊ quarũ vtimur vel vſi ſumus elemoſynis: quibus tui nominis dediſti confeſſionẽ/cunctorum remiſſionem tribue peccatorum. Per. Secre. Proſit q̃ſumus domine hec ſancta p̃ſentis ſacrificij oblatio animabus famulorum famularũq; tuarum/que nobis in orationem cõmendate ſunt/et quarum vtimur elemoſynis: vt per nomen ſanctum tuum/a perpetui ignis cruciatib⁹ erepte/tranſire in requiẽ mereantur eternam. Per. Complẽ. Proficiat queſumus domine ad indulgentiam animabus famulorum famularũq; tuarũ/que nobis in orationẽ cõmendate ſunt/⁊ quarũ vtimur elemoſynis/diuini celebratio ſacramenti: vt per hec ſancta que ſumpſimus/a contagijs terrene conuerſatiõis emũdate: ad celeſtẽ mereant̃ peruenire habitationẽ. Per.

¶ Pro famulo defũcto. Orõ.

Inclina dñe aurẽ tuam ad preces noſtras/quibus miſericordiam tuã ſupppliciter exoramus: vt animã famuli tui .N. quam de hoc ſeculo migrare iuſſiſti/in pacis ac lucis regione cõſtituas: ⁊ ſanctoꝝ tuorum iubeas eſſe conſortem. Per do. Secre. Suſcipe pijſſime deus in ſinum patriarche abrae animã famuli tui. N. eumq; ſanctis ⁊ electis omnibus coniunge: nec ei noceat culpa carnalis ad penam: ſed proſit illi tue miſeratio pietatis ad veniã. Per. Cõpl'. Abſolue q̃ſ dñe animam famuli tui. N. ab oĩ vinculo delictoꝝ: vt in reſurrectionis gloria/inter ſãctos ⁊ electos tuos reſuſcitatus reſpiret. P. ¶ Pro vno laico conſanguineo. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus/cui nunq̃ ſine ſpe miſericordie ſupplicatur: ꝓpitiare anime famuli tui. N. vt qui de hac vita in tui nominis cõfeſſione deceſſit/ſanctorũ tuoꝝ numero facias eũ

aggregari. P. Secr. P ropitiare qŝ dñe anime famuli tui. N. pro q̄ tibi hoſtias placationis offerim⁹: ⁊ qa i hac luce in fide manſit catholica/ in futura vita ei retributio cō donet. Per. Cōplē. P reſta qŝ oīpotens de⁹: vt aīam famuli tui. N. ab angelis lucis ſuſceptā/in p̄parata habitacula deduci facias btōꝝ. p.

¶ Pro famula defūcta. Orō.

Q Ueſumus dñe pro tua pietate: miſerere anime famule tue: ⁊ a cōtagijs mortalitatis exutā/in eterne ſaluatiōis partē reſtitue. Per. Secre. H is ſacrificijs dñe qŝ aīa famule tue. N. a peccatis omnib⁹ exuat: ſine qbus a culpa nemo liber extitit: vt p hec pie placationis officia/perpetuā miſericordiā conſequat. P. Compl. I nueniat qŝ dñe aīa famule tue. N. lucis eterne ꝯſortiū: cuius ꝑpetue miſericordie ꝯſecuta eſt ſacramētū. P.

¶ Pro fūdatorib⁹

P Ropitiare q̄s dñe Orō. aīab⁹ fideliū tuoꝝ: ⁊ preſta: vt q de tuis donis in hoc loco peruigili cura noī tuo quotidiana p̄parauerūt obſequia: ꝑpetua cū ſanctis tuis perfrui mereant leticia. Per.

Secr. H āc ergo oblationē qŝ dñe celeſti benedictiōe ꝓſeq̄re: ⁊ cōcede: vt eis ad ſalutē proueniat/quoꝝ in hoc loco ſtipēdijs noſtra tibi ſeruitus vegetata miniſtrat. P. Compl. C ōcede qŝ oīpotens de⁹: vt ꝑcepta cōmunio ſingularis/aīabus famulorū fideliū tuorū ſit ſemꝑ ſalutaris: ſitqꝫ eis dñe ꝑpetuū remediū/ qui in hoc ſeculo diuini ſeruitij tibi p̄parauerūt obſequia: ⁊ nobis famulis tuis tēporale ſubſidiū. Per.

¶ Pro famulis ⁊ famulab⁹. Oratio.

D Eus cui propriū eſt miſereri ſemꝑ et parcere: ꝓpitiare animab⁹ famulorū famularūqꝫ tuarū: ⁊ oīa eoꝝ peccata dimitte: vt mortalitatis vinculis abſolute/tranſire mereant ad vitā. P. Secre. A nimas famuloꝝ famularūqꝫ tuarū ab oībus vicijs domine ⁊ pctīs humane ꝯditionis hec abſoluat oblatio: que in ara crucis immolata toti⁹ mūdi tulit pctā: Jeſus chriſt⁹ filius tu⁹ dñs noſter. Qui te. Cōplē. A ſcendāt ad te dñe preces noſtre: ⁊ anime famuloꝝ famularumqꝫ tuarū gaudia eterna ſuſcipiant: vt quos feciſti adoptionis participes/

iubeas eſſe hereditatis cōſoꝛtes. Per. ¶ Pro his q in cimiterio requieſcūt. Oratio.

Deus cuius miſeratione anime fideliuꝫ requieſcūt: famulis ⁊ famulabus tuis oībus hic et vbiqꝫ in chr̄o quieſcētibꝰ: da ꝓpitius ſuoꝝ veniā peccatoꝝ: vt a cunctis reatibus abſoluti/tecū ſine fine letent̃. Per. Secre. Pro aīabus famuloꝝ famularūqꝫ tuarū/⁊ oīum catholicoꝝ hic ⁊ vbiqꝫ in chr̄o doꝛmientiū: hoſtiā dn̄e ſuſcipe benignus oblataꝫ: vt hoc ſacrificio ſingulari/vinculis hoꝛrēde moꝛtis exute: vitā mereant̃ eternam. Per. Cōpl. Deus fideliū lumē aīarū/ adeſto ſupplicationibus noſtris: ⁊ da oībꝰ fidelibꝰ defunctis quoꝝ coꝛpoꝛa hic et vbiqꝫ in chr̄o requieſcūt: refrigerij ſedē/quietis beatitudinē/⁊ luminis claritatem. Per. ¶ Pro defuncto nuper baptiçato. Oratio.

Deus qui ad celeſte regnū/nō niſi renatis per aquā ⁊ ſpiritū ſanctū pandis introitū: multiplica ſup aīam famuli tui. N. miſericoꝛdiaꝫ tuā: ⁊ cui donaſti celeſtē ⁊ incōtaminatū trāſitū poſt baptiſmi ſacramentū/da ei eternoꝝ plenitudinē gaudioꝝ. Per. eiuſdē. Secre. Propitiare dn̄e qm̄s aīe famuli tui. N. ꝓ qua tibi hoſtias placationis immolamus/maieſtatē tuā ſuppliciter depꝛecātes: vt per hec pie placationis officia/peruenire mereat̃ ad requiē ſempiternā. Per. Cōpl.

Propitiare dn̄e anime famuli tui. N. vt quem in fine iſtius vite regeneratiōis fonte mūdaſti: ad celeſtis regni beatitudinem facias peruenire. Per. ¶ Si quis defunctus penitentiā petens/dum ſacerdos venerit fuerit officio lingue priuatus: cōſtitutū eſt/ꝙ ſi idonea ſigna ſeu teſtimōia hec dixerint: ⁊ ipſe per nutus aliquos vel ſigna ſatiſfecerit: ſacerdos ipleat oīa circa penitentē. Sequit̃ pro deſiderātibus penitentiā. Orō.

Omnipotēs ⁊ miſericoꝛs deus in cuius humana cōditio poteſtate cōſiſtit: animā famuli tui. N. q̄ſumus ab oībus abſolue peccatis: vt penitentie fructū/ quē volūtas eius optauit: ꝑuentus moꝛte nō ꝑdat. Per. Secr̃. Satiſfaciat tibi dn̄e qm̄s ꝓ aīa famuli tui. N. ſacrificij p̄ſentis oblatio: vt peccatoꝝ veniā quā

queſiuit īueniat: ꝛ qđ officio lingue implere nõ potuit/deſiderate penitẽtie compenſatione percipiat. Per. Cõplẽ.

Deus a quo inſpiratur humano corpori omne qđ bonum eſt: tribue per hec ſãcta que ſumpſimus: vt ſicut anime famuli tui. N. penitentiã velle donaſti: ſic indulgentiã tribuas miſeratus optatam. Per. Cõmunis pro defūctis.

Fidelium deus omniuꝫ conditor et redemptor/ animabus famulorum famularumqꝫ tuaruꝫ omniũ fideliũ defunctoꝝ/ remiſſionẽ cũctoꝝ tribue peccatoꝝ: vt ĩdulgentiã quam ſemper optauerunt/ pijs ſupplicationibꝰ cõſequantur. Qui viuis. Secr.

Hoſtias qꝫs dñe: quas tibi pro animabus famuloruꝫ famularũqꝫ tuarum omniuꝫ fidelium defunctorum offerimus/ propitiatus intende: vt quibꝰ fidei chriſtiane merituꝫ contuliſti: dones ꝛ premiũ. Per. Cõplen.

Animabus qꝫs dñe famuloruꝫ famularũqꝫ tuarũ omniũ fideliũ defunctoꝝ/ oratio ꝓficiat ſupplicantiũ: vt eas a peccatis oĩbus exuas: ꝛ tue redẽptiõis facias eſſe participes. Qui vi.

¶ Sequūtur proſe nõnulle alie ĩ ſuis locis omiſſe q̃ poſſunt ꝓ deuotiõe ꝑ celebrãtes legi. ¶ In natiuitate domini.

Eya recolamꝰ laudibus pijs digna. Huius diei carmina: in qua nobis lux oritur gratiſſima. Noctis interit nebula: pereũt noſtri criminis vmbracula. Hodie ſeculo maris ſtella eſt enixa noue ſalutis gaudia. Quẽ tremũt baratra/ mors cruenta pauet: ipſa a quo peribit mortua. Gemit capta peſtis antiqua: coluber liuidus ꝑdit ſpolia. Homo lapſus/ ouis abducta: reuocatur ad eterna gaudia. Gaudent in hac die agmina angeloruꝫ celeſtia. Quia erat dragma decima perdita: ꝛ eſt inuẽta. O ꝓles nimiũ beata: qua redempta eſt natura. Deus q creauit omnia: naſcitur ex femina. Mirabilis natura mirifice induta: aſſumens qđ nõ erat/ manens qđ erat. Induit natura diuinitas humana: qs audiuit talia dic rogo facta? Querere venerat paſtor pius quod perierat. Induit galeaꝫ: certat vt miles armatura. Proſtratus in ſua ꝓpria ruit hoſtis ſpicula. Aufe-

runtur tela in quib⁹ fidebat. D iuiſa ſunt illius ſpolia: capta preda ſua. C hriſti pugna fortiſſima: ſalus noſtra eſt vera. Q ui nos ſuã ad patriam duxit poſt victoriam. I n qua ſibi laus ẽ eterna. Amẽ.

¶ Alia pſa de natiuitate dñi.

N Atus ante ſecula dei filius/ inuiſibilis terminus. P er quem fit machina celi ⁊ terre/ maris/ ⁊ in his degẽtium. P er quẽ dies ⁊ hore labant: ⁊ ſe iterum reciprocant. Q uem angeli in arce poli voce conſona ſemper canunt. H ic corpus aſſumpſerat fragile ſine labe origĩalis criminis de carne marie virginis/ quo primi parentis culpam eueq̃ laſciuiam tergeret. H oc preſens diecula loq̃tur prelucida adaucta longitudine ꝙ ſol verus radio ſui luminis vetuſtas mundi depulerit genitus tenebras. N ec nox vacat noui ſideris luce: quod magoꝝ oculos terruit ſcios. N ec gregum magiſtris defuit lumen: quos preſtrinxit claritas militum dei. G aude dei genitrix quam circunſtant obſtetricum vice concinentes angeli gloriam deo. C hriſte patris vnice qui humanã noſtri cauſa formã aſſumpſiſti refoue ſupplices tuos. E t quorum participẽ te fore dignatus es ieſu dignanter eoꝝ ſuſcipe preces. U t ipſos diuinitatis tue participes deus facere digneris vnice dei. Amen.

¶ De ſancto Joanne euangeliſta.

I Oannes Jeſu chriſto multum dilecte virgo. T u ei⁹ amore carnalẽ in naui parentẽ liquiſti. T u leue conuigis pectus reſpuiſti meſſiã ſecutus. T u ei⁹ pectoris ſacra meruiſti fluenta potare. T u q̃ in terra poſitus: gloriam conſpexiſti filij dei. Q ue ſolum ſanctis in vita creditur contuẽda eſſe perenni. T e chriſtus in cruce triũphans matri ſue dedit cuſtodem. U t virgo virginẽ ſeruares: atq̃ curã ſuppeditares. T ute carcere flagriſq̃ fract⁹: teſtimonio pro chriſti es gauiſus. I dem mortuos ſuſcitas: inq̃ ieſu nomine venenum forte vincis. T ibi ſummus tacitũ ceteris verbum ſuũ pater reuelat. T u nos omnes precib⁹ ſedulis apud deū ſemper cõmenda. I oannes chriſto chare. Amẽ.

¶ De innocẽtibus pſa.

L Aus tibi chriſte/ patris optime nate: de⁹ omnipotentie. Q uē celitus iubilat ſuper aſtra manẽtis plebis decus harmonie. Q uē agmina infantium ſonoris hymnis collaudant etheris in arce. Q uos impi⁹ ob nominis odiū tui miſero ſtrauit vulnere. Q uos pie nunc remuneras in celis chriſte pro penis ni

tide. Solita vſus gratia: q tuos ornas coronis ſplendide. Quorum precib⁹ ſacris dele precamur pie/noſtre crimina vite. Ut quos laudibus tuis iūxeras:nobis iſtic dones clemēs fauere. Illis eterne dans lumen glorie. Nobis terrena concede vincere. Ut liceat ſerenis actibus plene nos adipiſci dona tue gratie. Herodis vt non fiat ſocius:quiſquis in horuz laude ſe exercet ꝓpere. Sed eternaliter cuz eiſdem cateruis tecum ſit domine. Amen.

¶ De ſancto thoma cantuarieñ. proſa.

LEtabundus ſit iocundus voce cantus alleluia. Regez verum laudans rerum conditorē mente pia. Angelorū intra chorum tam ſuſcepta beatorum ſede clara. Sole ſpreto vite leto thome daẗ ſpes pro leto magis cara. Sicut tellus liliū:londonia filiū parit thomā. Neqꝫ cedit gladio dū currit in ſtadio zelans romam. Cedrus fit ex hyſopo: martyr ex epiſcopo forma panis. Verbū hoc per vulnera duz ꝓpugnēt viſcera caſte matris. Eſaias ſectus eſt preſul enſe nectus eſt probans ꝙ electus eſt rex indigne. Si non cōfeſſoribus credat vel martyribus parcens proditorib⁹ deo digne. O felix anglia et flos angelica per ſacerdotū martyria. Quē docent gaudia vereri celica ipſuz genuit puerpera alleluia.

¶ De ſācta trinitate. Proſa.

PRofitentes vnitatē: veneremur trinitatem pari reuerētia. Tres pſonas aſſerentes perſonali differentes a ſe differentia. He dicuntur relatiue cū ſint vnū ſubſtātiue:nō tria principia. Siue dicaſ tres vel tria ſimplex tamē eſt vſia:non triplex eſſentia. Simplex eſſe ſimplex poſſe:ſimplex velle ſimplex noſſe:cūcta ſunt ſimplicia. Pater proles ſacruz flamen deus vnus:ꝛ hi tamen habēt quedaz propria. Non vnius ꝙ̄ꝫ duarum ſiue trium perſonaruz minor efficacia. Una virtus: vnum numen:vnus ſplendor: vnum lumē: hoc vna quod alia. Patri ꝓles eſt equalis:nec hoc tollit perſonalis amborum diſtinctio. Patri compar filioqꝫ ſpiritalis ab vtroqꝫ procedit connexio. Non humana ratione capi poſſunt he perſone nec harum diſcretio. Non hic ordo temporalis:nec hic ſituſ aut localis rerum circumſcriptio. Nil in deo preter deum: nulla cauſa preter eum qui creat cauſalia. Effectiua vel formalis cauſa deus eſt finalis: ſed nunꝙ̄ꝫ materia. Digne loq de perſonis vim tranſcendit rationis: excedit ingenia. Quid ſit gigni quid proceſ

ſus me neſcire ſum ꝓfeſſus:ſed fi/de non dubia. Nos in fide glo/riemur:nos in vna modulemur fi dei conſtantia. Trine ſit laus vni tati : ſit ⁊ ſimple trinitati coeterna gloria . Amen . ¶ De corpore christi . Proſa.

Ave caro chriſti . Proſa. xpi regis venerãda. E ſca gregis noue legis adorãda. Tu fidelibus horis omnibus es me/morãda. Tu caſto corde ſine ſor de digne manducanda. Te colit rite/panez vite eccleſia. Lux via/torum/⁊ reorum es venia. Tu ci bus ſalutis : nos in te ſatia. Tu robur virtutis es mira hoſtia. Tu lapſorum ſubleuamen do/nans preſidia . Tu meſtorum es ſolamen cordis leticia . Magni amoris ⁊ dulcoris es grã. Mer/ces laboris es/ honoris dans pre mia. Nos de mũdi miſeria duc ad eterna gaudia . Vt fruamur preſentia tua ⁊ ſuaui gloria.Amẽ.

¶ De dedicatione eccleſie.

Hieruſalẽ ⁊ ſion fi/ Proſa. lie:cet⁹omnis fidelis curie/ melos pãgat iugis leticie.alleluia. Chriſt⁹eni deſponſat hodie ma trẽ noſtrã norma iuſticie:quã de la cu traxit miſerie eccleſiã. In ſpi rituſſancti clemẽtia: ſponſa ſponſi letaṫ gratia. a reginis laudis cum gloria felix dicta. Vos vt datur: creſcit leticia.que dos:quãta ⁊ tri/plex potẽtia tangẽs celuz/terrã/et ſtygia iudicia. Mira loquar:ſed ſana credere . federataz tam largo munere:de proprio ꝓduxit latere deus homo. Formareṫ vt ſic ec cleſia : figuraṫ in pari glĩa.ade co/ſtis formata femina : hoſtis eua . Eua fuit nouerca poſteris : hec eſt mater electi gñis vite port⁹:aſy lũ miſeris ⁊ tutela. Pulchra/ po tẽs/partu mirabilis:vt luna/ſol ful get ſpectabilis.pl⁹acie multo ter/ribilis ordinata. Multiplex eſt/ ſingularis/vna:generalis ⁊ indiui dua.omnis eui ſexus ſimul vna pa rit turmas. Hec ſignata iorda// nis fluctib⁹ . hec que venit a terre finib⁹:ſcientiã audire cominus ſa/ lomonis. Hec typicis deſcripta ſenſib⁹/nuptiarũ induta veſtibus: celi preeſt hodie ciuib⁹ chriſto iũ cta. O ſolennis feſtũ leticie : quo vnitur chr̄s eccleſie. in quo noſtre ſalutis nuptie celebranṫ . Cetus felix:dulce conuiuiũ.lapſis vbi da tur ſolatiũ: deſperatis offerṫ ſpa/tiũ reſpirandi . Iuſtis inde ſol/ uuntur premia:angeloꝝ nouantur gaudia . lata nimis qđ facit gratia charitatis . Ab eterno fons ſa/pientie intuitu ſoli⁹gratie: ſic pre/uidit in rerum ſerie hec futura . Chriſtus ergo nos ſuis nuptijs recreatos veris delicijs intereſ// ſe faciat ſocijs electorum . Amen.

¶ De

¶ De ſancto andrea. Proſa.

DEus in tua virtute/ſanct⁹an
dreas gaudet ⁊ letatur: ea/
dē comitatus. Piſcatio nati tui/
ipſe primū factus piſcator popu/
lorum. Mirmidones idolatras
diu fluctiuagos / rete cepit fidei.
Is legibus achaiā tuis deus vi
ctor illi⁹ſubiugauit. Et tropheū
chri tui fixit ibi/bonuz ſe oſtentās
militem. Miraculis/virtutibus/
doctrinis/ q̄cūq3 queſita ſpolia ti/
bi/o rex attulit. Atq3 ſuo cruore
triūphi inſcripſit titulos tui/regū
dn̄e. Iſtum crucis ſociū/⁊ regni
credimus. Chri filij tui atq3 fra/
terculuz. Nos igit̄ peccatis no/
ſtris grauati/ te de⁹poſcim⁹. Vt
illius q tua ſemp ſectat⁹ p̄cepta ti/
bi placet. Nos interceſſiōe tuea
ris in eternū. Amē.

¶ De ſācto nicolao pſa.

PLebs fidelis
iocūdet̄:⁊ ab ea veneret̄ p̄ſu
lis memoria Nicolai:cuius vita
mūdo fuit inaudita: odit trāſito/
ria. Vir p̄clarus abſtinēdo do/
cet/anteq̄3 loquendo: q̄3 deus mi/
rabilis. Quarta die hic et ſexta
ſemel ſuxit hora certa:iacēs in cu/
nabulis. Eſt p̄clarum ⁊ inſigne:
caſtitatis vſtus igne q̄ p auri co/
piā. Opprobriū puellarū tulit:et
patris earū exemit inopiaz. De
ſupnis voce lapſa:tādem ei eſt cō/
miſſa p̄ſulat⁹dignitas. Quē v̇tu/
tū tot honore:pornauit miro mo/
re diuina clemētia. Ergo ſācte
pater audi nicolae tue laudi aſtan/
tes:⁊ impetra. Vt q fecit te bea/
tū:nobis p̄beat ducatuz vbi pax ⁊
gaudiū. Amē.

¶ De cōceptiōe beate virginis. Proſa.

DIes iſte celebret̄:in quo pie
recenſet̄ marie cōceptio. Virgo
mater generat̄:cōcipit̄ ⁊ creat̄ dei
beneficio. Ade vetus exilium/⁊
ioachim opprobriū: hinc habent
remedia. Hoc pphete p̄uiderūt
patriarche p̄ſenſerūt/iſpirāte gra/
tia. Virga florē cōceptura/ ſtella
ſolem paritura: hodie cōcipitur.
Flos de virga pceſſurus/ſol de
ſtella naſciturus:chris intelligitur.
O q̄3 felix ⁊ p̄clara:nobis grata/
deo chara/fuit hec ꝯceptio. Qua
ſalute deſtitutis redit vera ſpes ſa
lutis: luctus cedit gaudio. No/
ua mater nouā plez/noua ſtella no
uum ſolē noua pfert gratia. Ge/
nitorem genitura/creatorē creatu/
ra/patrē parit filia. O mirandaz
nouitatē:nouā quoq3 dignitatē:di
tat matris caſtitatez filij cōceptio.
Gaude virgo gratioſa / v̇ga flo/
re ſpecioſa:mater prole generoſa/
vere plena gaudio. Tu ſpes cer
ta miſerorū/vere mater orphano/
rum:tu leuamē oppreſſor/medica
mē īfirmoruz: oibus es oia. Te
rogamus voto pari: laude digna

ſingulari:vt errantes in hoc mari nos in portu ſalutari tua ſiſtat gratia. Amẽ. ¶ Alia ad idẽ proſa.

N Oua nunc oritur ſtella iacob ex ſtirpe:puella criminis abſq; pcella/ feta ſancto ſpiritu. Maria. I mmaculata ꝯcepta: originali exempta: ſummũ honorem adepta:ſed nõ humano ritu. Maria. C andidaq; bella tota/diuino numine feta: peregrina ſordis nota / te chriſtus preſeruauit. Maria. O mnes veri chriſticole ex adã nati ſobole/nos(abſq; ioachim prole)peccatũ ſordidauit. Maria. L una abs defectu plena rutilãs/nitẽs amena/ deifera et ſerena/concepta eſt hodie. Maria. A lma celorũ regina/peccatorũ medicina:eris libera a ſẽtina actualis ſcorie. Maria. V ere ſidus eſt amenum:diuino fulgore plenum: a tenebris alienum fecis originalis. Maria. S ole mulier amicta/ ſtellis duodecim picta:ab angelis benedicta:neſcia venialis. Maria. I llibata dauid nata vtero ſanctificata:nullis quãdo generata delictis ſubiacuit. Maria. C uſtos ventris virginei/ ſubleuamen noſtre ſpei:miſereri velis rei:nam tibi hoc congruit. Maria. Amen.

¶ Proſa de purificatiõe marie que etiã de dña poſt natiuitatem domini poteſt dici.

P Oſt partũ virgo maria dei genitrix fecunda gratia tonantis plena. Q ue terrarũ dña alma celorũ regina. T ibi ethera omniſq; ſctõꝝ turma reſultet ſymphonia. T ellus flumina atq; ſiluarũ nemora depromũt voce ſua. S alue parens inclyta felix puerpera. P er te lux ꝛ veritas mũdo eſt edita. T u ieſum papilla lactaſti ſacra. E xtans virgo feta mater intacta. V nde noſtris eya faue votis dña. C hriſtum interpellans pro ſalute humana. P er te mater aboleri filiorũ flagitamus crimina. N oſq; oẽs itroduci ſempiterna paradiſi gaudia. Q ua perenni vita/ꝛ ꝑfruamur glia. Amẽ.

¶ De ſctõ adalberto ꝓſa/ſub nota cõſimili ꝓſe de btã vgine ab eodẽ exordio ichoate.

H Odierne lux diei celebris martyris dei clareſcit memoria. D ecantent harmonie: ſonent cordis ſymphonie:laudet euterpegia. I ocundeť plebs polona / cui celi miſit dona/diuina clemẽtia. G neſna plaudat in corona:quã cõfecit arte bona dei ꝓuidẽtia. F los eſt tuus adalbert⁹: color cui⁹ eſt reptus cãdẽs/vernãs/ germinãs. C aſtitatis vi refert⁹: labẽ carnis inexptus/in cãdore rutilãs. F lorẽ roſe maritauit caſtitati:dũ plauit eius pectus/lancea.

Roꝛe celi ſuos pauit:quē pꝛuſſo
rum gens expauit:nec admiſit fer
rea. Salue martyr qui regreſſus
a pꝛuſſia:ſignis greſſus in tua polo
nia. Aduocatus indefeſſus ſis
vt nobis es conceſſus a celeſti cu/
ria. Amen.

❡ De ſancto Sigiſmūdo pꝛoſa.

Verbum dei
verbum bonuꝫ ſumme ſpei
ſummū bonuꝫ: inde rei mundum
totū cuncta laudant ſecula. Per
qđ regis ſigiſmundi cordis oꝛis:
actus mūdi curſus renaſcētis mū
di rutilant miracula. Natus re/
gis gūdebūdi celi regis inſtat lau
di:reſtat zabuline fraudi cultoꝛ in/
nocentie. Functo patre rex leua
tur:ſicqꝫ ſuis dñatur vt conſuppar
videatur vir mire clemētie. Ho
ſtis inſtat ꝓfugatur/ ſolus latet cō
ſolatur:dolo tētus cruciatur mer/
ſus luto putei. Signa pꝛodunt:
tranſleuatur febꝛis:peſtis aufuga/
tur: moꝛbus quilibet curatur per
virtutē fidei. Martyr chꝛiſti rex
inſignis cum vxoꝛe natis dignis:
iam tenens celeſtia. Congaudē/
tes tuis ſignis per aquas et eſtus
ignis duc ad refrigeria. Amen.

❡ De ſancto Staniſlao ꝓſa.

Sancte dei pōtifex ſis reoꝛū
opifex:patrie p̄ſidiū. Bo/
leſlaus carnifex queꝫ occidit/ chꝛi
lex dū ſibi pꝛedicitur. Sed cōci
ſus gladijs:illuſtratur radijs/ miſ/
ſe lucis celit⁹. Funeri obſequi/
tur ales: duꝫ inſequitur quicquid
hoc pꝛoſequitur. Reintegrat ce
licus membꝛa ſparſim medicus:la
niata pꝛimitus. Ad te clamant
miſeri:tu ſuccurre celeri eis medi
camine. Functis vita redditur:
lepꝛe labes pellitur:oppꝛeſſis pax
mittitur. Greſſus beneficiū clau
dis dans officium:oꝛa mutis tri/
buis. Staniſlae/ plebib⁹ largire
fidelibus tuis ſacris p̄cibus. Vt
ſoluti nexibus peccatoꝛum ſoꝛdi/
bus:iungamur celeſtibus. Amen.

❡ Alia pꝛoſa de eodē.

Pſallat choꝛus in hac die di
gno ſono melodie. Pꝛomat lau
des eximie ſtaniſlai ſymphonie.
Auis lucens luculentis: ſacris
inſtat documentis. Hic virtute
fulget mentis multa dote pꝛeful/
gentis. Hinc ad alta pꝛeſulatus
ſublimatur vir ſacratus. Actis
fulget hic beatus ſacra vita illu/
ſtratus. Boleſlaus vim nature
frangēs/plebem artat dure. Ne/
ceꝫ(thoꝛi fracto iure)ꝓli dat rex
immature. Dans catellis/ quos
ablactat/matrum pectus/ trux ab/
iectat. Doloꝛ ingens has traie/
ctat/ canis coꝛpus dum attractat.
Ex his/ hoꝛtans hunc auſteruꝫ
pꝛeſul/ reddit plus efferū. Ze/
lum nanqꝫ conflat ferum: patrem
toꝛtoꝛ in ſyncerum. Chꝛiſtum

veram ſequens lucem / propriam fert paſtor crucem. Spiritali plectit trucem enſe regem:mende ducem. Aluo matris rex beatum membris truncat : nece ſtratum. Corpus ſparſit inhumatū:multis fruſtis preſecatum. Membra tuta cuſtodia aquilarum eximia. Sācti luce fulgētia : ſolidata ſūt omnia. Paſtor polo cōmendatur:ſignis miris qui luſtrat. Omnis morbus hic curatur:omnis ſalus reſtauratur. Quez precemur aggrauati culpis : quibus expiati Tecum viuamus beati: virtutibus illuſtrati. Amen. ¶ Alia proſa de eodez.

Letabundus exultans/te mūdus laudat/ ſtaniſlae. Qui iocunda fulgenti qꝫ laude gaudes Staniſlae. Uirtutum per inſignia fulges ꝛ proſa pia Stāiſlae. Preſul faſtigia ſcandis ad ſublimia Staniſlae. Boleſlai aſpera regis damnas opera Staniſlae. Quem prophanas: effera prophanum ob ſcelera Staniſlae. Hinc feruet trux odio in te:ſtridēs gladio Staniſlae. Cadis ceſus impio alme matris gremio Staniſlae. Alitibus ꝛ feris membris ſparſus/ſuperis aquilis protegeris ſtaniſlae. Luce fret⁹ etheris:integer redigeris / duz in tumba conderis Staniſlae. Qui ſcandēs ethera / fulges innumera luce virtutis Staniſlae. Colluſtres nos vera luce:dans proſpera dona ſalutis Staniſlae. Amen.

¶ Alia proſa de eodē.

Pſallat poli hierarchia:noua meli harmonia/ feſta promens inclyta. Recta noſtri ſympho-nia chori / pangat eximia ſtaniſlai merita. Amplexatur ſtudia puer liberalia:nobili ex genere Natus : hinc inſignia nactus preſularia/multo claret opere. Decens cultor ſacre legis / fortis gregis datur eis prefulgens virtutibus. Oues cuius artat gregis boleſlai furor regis: ruptis thori legibus. Tortor/vberibus matruz / ferocibus annexis catulis. Efferat actibus: necem inſontibus intentat paruulis. A ſancto / trux corrigitur patre ex hoc flagitio : verbum verbo conſeritur : abnuitur correctio. Tyro gregis pluſ vritur paſtor iuſti excidio : per quem rebellis plectitur rex : ſpiritali gladio. Ob hoc feruens ſeuius tortor furit odio (ſanctum ſternit) acrius matris ſacre gremio. Membratim preſul pius obit ceſus/impio : paſtor ſic egregius gregis cadit medio. Partitus/ſpargitur feris ꝛ auibuſ:ſed non ꝯtingitur vllius morſib⁹/ꝑtectus aquilis. Igneis cingit̄ poli lāpadib⁹:multis integer cernitur

fidelib⁹/martyr mirabilis. O m/
ni parte integrat corpus tūba dū
locatur:verna chriſti his inſignis
petit dignis pollēs ſignis celi re/
gis regiā. D os ſalutis multa da
tur eger quiſqȝ reparatur:hoc(ad
vſū reſtituti/ceci/claudi/ſurdi/ mu
ti)illuſtrat cracouiā. O felix cra/
couia/cuius late gloria ſplēdoriſqȝ
inclyti. N itet per inſignia:ſignis
natalicia nati ſacris p̄diti. A thle
tarū fulgentibus feliciuȝ cohorti/
bus conregnans ſine macula/agni
inuicte vernula. T uis paſtor p̄/
catibus felices cum felicibus pa/
ce fruamur ſedula : in ſeculorum
ſecula. Amē. ¶ De ſctō eraſmo
pſa ſub nota. Letabūdus exul.
S Ancto eraſmo pſallat letus
iſte cetus allā. Q uē pfudit
primo flore miro more lux diuina
P reſul ſignis floruit qa puro co
luit redemptorem. C arolus qp
fregerat prece munda reparat ad
vigorem. S ed et carnē macerat
vbi pugna ſuperat vim ardoris.
A d deſertū euolat/nudus crucē
baiulat ſaluatoris. C um ſic chri/
ſto militat capadociam incitat ad
eterna. Q uibus ipſe voluit apta
bona petijt ter q̄terna. E ya pa/
ter pauperuȝ noxas dele ſcelerum
ignē qp tartareū euadamus. T u/
is fer auxilium vt nos poſt exiliū
tecum dei filium videamus. O ra
pro tuorum ſtatu famulorū in con
ſpectu ſūmi regis. V t nos a pec
catis mūdās ppetratis donet eſſe
dextre regis. Amē. ¶ De ſācto
V Ito plaudat vito. Proſa.
oīs etas:et pro vito laudes
letas chriſto ſoluāt omnia. H ic
a vita vere vitus nullos mortis a/
gens ritus. puer puerilia M o/
re geſtu tranſcēdebat/cū pro chri/
ſto quē colebat mūdi ſpreuit gau/
dia. D ulces patris ſpreuit ſinus
ludos iocos nihilminus vana cē/
ſens omnia. H ic in breui conſū/
matus:infans ⁊ vix ablactat⁹ puer
egit ſenia. P ater eius hoc audi
to hunc ſubduci curſu cito iubet
ad flagitia. P oſt flagella blandi
mentis obblanditur:ſed tormen/
tis pueri conſtantia. P lus elegit
contorqueri q̄ȝ inique perſuaderi
patris ab aſtutia. T andem pre/
ſes huic rumori prebēs aures vi/
tum mori cēſet de iuſticia. S i nō
eſſet deferendum eius patri/⁊ par
cendum vito patris gratia. H y/
las ergo deprehenſus et pro vi/
to reprehenſus : vite mee gaudia
V erba patris dixit audi.hono/
randis dijs obaudi. offer ſacrifi/
cia. C ogit penis rex iratus/ſua/
det pater deſolatus tota cum fa/
milia. S ed nec vitum perterre/
bat regis ira / nec mouebat men/
te pater anxia. C um in penis

victoꝛ ſtaret: ⁊ pro chꝛiſto vitam
daret: viua factus hoſtia. O mi/
randū bellatoꝛē/o ſtupendū hunc
victoꝛē: o mira victoꝛia. Vitus
puer in etate:ſenes vicit grauitate
fidei conſtantia. Ergo vitū im/
ploꝛemus nos qui vito deferimꝰ
vota ſpiritalia. Ut per ipſum
coꝛonemur quam a nobis nō me/
remur ſempiterna gloꝛia. Amen.

¶ De ſctō ladiſlao rege pro/
ſa ſub cantu vt de ſācta cruce.

Nóue laudis attollamus re/
gē: cuius exultamꝰ ſpeciali
gloꝛia. Dulce mellis noui fauū:
dulci/regi ladiſlao canimus melo
dia. Regis laudi nil diſcoꝛdet:
cuius laudē non remoꝛdet celeſtis
ſymphonia. Cōfeſſoꝝ regē lau/
dent:per quē reges ſibi gaudēt vi
te dari munera. O q̄ꝫ felix q̄ꝫ pre/
clara varadini fulget ara:tuo cla/
ro noie. Quē p̄camur laudātes
ſinguli:gēma regū totius ſeculi/ ⁊
ſpes ſalutifera. Cuiꝰ regē ſecula:
manēs ſine macula lauit oī crimie.
Scala gētis hūgaroꝝ:ꝑ quā ſcan
dit ad celoꝝ cathedram pānonia.
Fama cuiꝰ celos tēdit:⁊ terrarū
cōpꝛehendit q̄ttuoꝛ cōfinia. Per
hūc vigent ſacramenta:⁊ firmatur
iam inuēta fidei religio. Egros
curās ſanos fecit: ⁊ ſalutis opem
iecit v̓tutis officio. Exauditur
in hac domo: quicq̄d oꝛans petit
homo ꝑ regis ſuffragia. Per quē
neq̄ꝫ gladiū nec incurſus hoſtium
trepidat hungaria. Hoſtis arce
plebs arrepta:p̄ce regis eſt adepta
ſalutis piacula. Per quē authoꝛ
fidei coꝛnu ſtillat olei:poſteris per
ſecula. Per hunc gentes vniuer
ſas hungaroꝝ iam conuerſas: no/
uimus iperio. Procul enſe parēt
per ſe fere gentes et aduerſe nutu
volūtario. Sub obſcuris ſui iu/
ris iubar latēs:ſed iam patēs reſe
rat ꝑdigia. Hoſtes cedūt:victoꝛ
redit barbaroꝝ.hungaroꝝ vnꝰ:fu
gat milia. Ipſe ſuos laudatoꝛes
pene facit contemptoꝛes.moꝛbos
curans/⁊ lāguoꝛes aufert ⁊ demo
nia. Sed qui ſuam ſanctitatē co
lunt:ijs fert ſanitatē.⁊ ad vite ſoſ/
pitatē:rex reducit omnia. Regū
genus triūphale:hungaroꝝ ſalus
vale.non refulſit iubar tale:regum
floꝛis germine. Regū radix chꝛi
ſtiana/ſume laudes:fide ſana quas
exultans vox humana fert in tuo
noīe. Aſſiſtentes regis laudi:co
ronatoꝛ regis audi. atq̄ꝫ ſeruos ſā
cti regis: poſt hāc vitā/tui gregis
tranſfer ad palatia. Cuius laudi
vis ſeruire nos/ fac letos conueni
re:fac ad chꝛiſtū peruenire/vbi cō
fer et largire ſempiterna gaudia.
Amē. ¶ De ſctā margaretha
proſa.

Urbs beata ſion gau
de voto pio iugi laude pia

colens gaudia. Celebretur dies
leta virgo vicit margaretha triū-
phali gloria. Que gentili ſtir-
pe nata: fide chriſto federata/ſpon
ſi nitet anulo. Iuuenili vernans
euo: dolū neſcit/caret neuo/crucis
clara titulo. Oues paſcit ouis fe
ta: de gemello fetu leta/roſā nectit
lilio. Quā de grege p̄do raptā/
velut agnū aris aptū/preſentat oli
brio. Adamat̄: ſed amēte ſic amā
tis ſpnit menteꝫ: ridet tribunalia.
Blādimentis nō ſeducta/minas
ſpreuit: ſtat inuicta: chr̄i fert dextra-
lia. Furit preſes dat⁹ ire/ in ob-
ſcurum iubet ire lucernaꝫ iuſticie.
Nocte ſepta carcerali/ luce nitet
virginali margarita glorie. Sa-
than prodit ad conflictū: quē ſub-
ſternit virgo/ victū per crucis p̄ſi-
diū. Genus prodit reqſitus: do
los nudat/ſed inuitus: iplorat effu-
giū. Fugā captaꝫ: loco cedit: ad
tribunal virgo redit/educta ō car-
cere. Idoloꝝ ſpernit cultuꝫ: nec
tyrāni trucē vultū veret̄ offēdere.
Flāmis datur/velut aurū enite-
ſcit: capit laurū omni carēs ſcoria.
Ignē vicit: aquis datur/ ſed nec
aquis ſuffocatur vtrunqꝫ victoria.
Hanc de celo vox ꝯfortat: dū co
lumba laurū portat triumphales
titulos. Vnde gaudēs ⁊ deuota
deo precū reddit vota/ labioꝝ vi-
tulos. Ferro demum neci data/
celos petit laureata corona iuſti-
cie. Regi regū ſit laus digna: cui
virgo nos cōſigna cū colonis glo
rie. Amē. ¶ De ſctā anna ꝓſa
ſub nota. Verbū bonū et ſuaue.

ANna pia mater aue: cui⁹ no-
mē eſt ſuaue: nil ꝓ ſeruis ti-
bi graue/anna ſonat gratiā. Aue
radix ieſſe florēs que melliflui ſa-
poris ⁊ celeſtis das odoris peren
nē fragrantiā. Salue: anna q̄ vo-
caris: facta parēs ſtelle maris/quā
tu iuncta contēplaris regis reguꝫ
filio. Gaude deo valde grata: in-
ter ſanctos exornata: nobis pia ad
uocata ſis in hoc exilio. Vale/tu
q̄ meruiſti eſſe mater matris chr̄i:
nunc ſuccurre mūdo triſti: greſſus
noſtros dirige. O anna nos non
deſine cōmēdare ſine fine: regi re-
gū ac regine preces noſtras porri
ge. Amē. ¶ Alia proſa de ſctā
anna ſb nota Cōgaudēt āgeloꝝ.

COngaudent angeloꝝ chori
ieſu xp̄i auie. Que mundi
dn̄am dn̄i matrē genuit. Filias
tres ſancta anna p̄claras habuit.
Iam anna letat̄ in celis: nā ꝯſpi
catur nepotem. In terris viuēs
anna oībus exēplar ſācta prebuit.
Quā celebris in celis auia Jeſū
anna credit̄. Laudant annā bea
taꝫ ſinguli eccleſie filij. Qua glo-
ria in celis ſctā anna colit̄. Que
dominam celi genuit: ⁊ aluit dulci

lacte ſui pectoris. Q uā ſplēdida
ſedes ſācte āne rutilat. R ex oīuz
chriſtus auiā ecce ſuaz in dextera
ſua collocat. T e anna beata hec
plebecula pijs cōcelebrat mētib⁹.
T e cātu melodo beata anna i ce-
lis angeli collaudāt. T e annam
voces cōcinūt ꝓphetarū chorus
iubilat ſacerdotū / apl'i chriqꝫ mar
tyres ꝑdicant. T e plebis ſexus
vterqꝫ veneraẗ: te oīs meſtus de-
precaẗ o beata anna pro nobis ie-
ſum ora. E ccleſia ergo cūcta te
cordibus teqꝫ carminib⁹ venerās.
T ibi ſuā manifeſtat deuotionē:
beata atqꝫ ſancta o ieſu auia. V t
ſibi auxiliū ⁊ poſt hoc exiliū anna
duc nos ad gaudiū. Amē. ¶ De pe-
tri ad vincula. Proſa.

T V es petrus / ⁊ ſuper hāc pe
trā edificabo eccleſiā meā. T u
beatus es bariona: cui aſpirat ſua
dona / quaſi nato ſpiritus. Q uod
caro ſanguiſqꝫ neſcit / per patrē ti-
bi pateſcit reuelatū celitus. T i-
bi claues deus dedit: quibus por-
ta celi cedit / ꝑualetqꝫ iferis. P o-
teſtate formidanda hic ligas illic
liganda: tuta ſunt q̄ ſolueris. T e
piſcantē / piſcatoris ad capture me-
lioris vſum traxit gratia. C un-
cta linquens / naui ſpreta tēporali /
mūdi meta iudices vt oīa. A po
ſtolis principaris / dn̄oqꝫ ſociaris
in tributi precio. T ransformati
tu meſſie moyſiqꝫ et helie frueris
colloqo. S icco pede calcas ma-
re / malchū truncas / fles amare dū
pūgit negatio. S ic deiectuz pa-
tiētis / ⁊ erectū reſurgentis reinte-
grat viſio. T er confeſſus ter ne-
gatū: gregē paſcis ter donatuz / vi-
ta verbo precibus. C laudus ſa-
lit: ⁊ thabita iterata claret vita / viā
parās gentibus. I nfirmis vm-
bra mederis: defraudantes graui
feris cōiuges ſupplicio. T u vin-
ctis liber laxatis / portis exis reſe-
ratis: duce fretus preuio. C ecus
videt / mutus fatur / languor fugit:
duplex daẗ ſalus antiochie. H u-
nus ſurgit: magus cadit: cōſecra-
tor romā vadit / crucis ⁊ victorie.
I llū ſequēs: pēdēs cruce / ſcan-
dens celū: quo te duce nobis deẗ
aditus. I anitor ingreſſum pan-
de: quo nos lucis nō mutande fo-
ueat intuitus. Amen. ¶ De ſan-
cto Laurentio. Proſa.

L Aurēti dauid magni martyr
mileſqꝫ fort' T u imperatoris tri
bunal. T u manus tortoꝝ cruen-
tas. S preuiſti: ſecutus deſidera-
bilē atqꝫ manu fortē. Q ui ſolus
potuit regna ſuperare tyrāni cru-
delis. C uiuſqꝫ ſāctus ſanguinis
ꝑdigos fecit amor milites eius.
D ūmodo illū liceat cernere di-
ſpēdio vite ꝑſentis. C eſaris tu
faces ꝯtēnis: ⁊ iudicis minas deri-

des. Carnifex vngulas: et vſtor craticulā vane ꝯſumūt. Volet ipius vrbis ꝑfect⁹:vict⁹a piſce aſſa to chꝛi cibo. Gaudet dn̄i ꝯuiua: fauo cōreſurgēti cū chꝛo ſaturat⁹. O laurēti militū dauid inuictiſſime regis eterni. Apud illū ſeruulis ipſius depcare veniaꝫ ſemp. Martyr / mileſqꝫ foꝛtis. Amen.

De ſancto Egidio. Proſa.

Pſallat laude cōpetenti choꝛus viro ſapiēti cōdigna ꝑconia. Supꝛa petrā q fundauit domū ſuā:ꝛ firmauit fidei ꝯſtātia. Quā nec hoſtis ſubintrauit/ nec flās vētus tectū violauit mūdana laſciuia. O q̄ꝫ decēs tabernaculū qḋ ſol verus lucis ſpeculū luce re plēs optima. Sanctiſpūs edificiū ſanctū effecit egidiū colēs coꝛdis intima. Intus cultoꝛ nō latuit virtutibus/ſed patuit ſe monſtrās deifice. Annis nāqꝫ ſub teneris puer adiūctus litteris ꝓfecit imodice. Illo ſcolas repetēte quidā leſus a ſerpēte totus tumens cernif. Qui quid det non habēte tunicā dat / qua repente tectus ſanus reddif. Vir arreptus a demonio / ſancti viri patrocinio mēti ſane reddif. Expectato fine patrio chꝛo dato patrimonio egenus ꝓgredif. Dū maris littus adijt nauim videre contigit in moꝛtis periculo. Pꝛo qua dum chꝛm petijt nauis mox littus attigit ſaluata cum populo. Plebs gratāter adoꝛauit ꝛ in nauim collocauit ſāctū ſine ꝑcio. Et quos multo perrauit mox eoſdē cōparauit fruct⁹bꝛeui ſpacio. Theodoꝛe deſperatā ſanitati reddit natā recept⁹hoſpitio. Terrā fame deſolatā farre facit oneratā/ iūct⁹ veredemio. Poſt oblatū a populo defunctū reddit ſeculo hoc aſcribēs ſocio. In deſerti latibulo lacte paſcif ſedulo cerue beneficio. Pꝛo nutrice vulneraf ꝛ per vulnus vir notaf et a rege ſupplicaf eius patrocinio. Crimē regis reuelaf/vt ſit abbas exoꝛaf/ illic clauſtrū oꝛdinaf ꝛ ſit cōgregatio. Romā venit aduocatus/cypꝛeſſino muneratus inde reddit oſtio. Quod aquarū per meatus mox ventoꝝ regēs flatus appulit cenobio. Poſt tāta beneficia migrauit ad celeſtia ſanctus cū tripudio. Ubi chꝛs per oīa cū ſanctis eſt in glīa ꝛ perēni gaudio. Nos colētes ꝑſentia ſancti viri ſolēnia decātemus allła. Amē.

De natiuitate Marie. Proſa.

Natiuitas marie v̇ginis que nos lauit a labe criminis: celebꝛetur hodie. dies eſt leticie. De radice ieſſe ꝓpaginis hanc eduxit ſol veri luminis:manu ſapiētie tēplū ſue gratie. Stella noua no

uiter orif:cuius ortu mors noſtra morif.eue lapſus iã reſtituit in ma ria. Ut auroꝛa ſurgẽs pꝛogredi tur : ſicut luna pulchꝛa deſcribit: ſuper cũctas vt ſol erigitur virgo pia. Uirgo mater ⁊ virgo vnica/ virga fumi ſed aromatica: in te ce li mũdiq; fabꝛica gloriaf. Te ſi gnarũt oꝛa ꝓphetica:tibi canit ſa lomon cãtica cãticoꝝ:te vox ange lica ꝓteſtaf. Uerbũ patris ꝓceſ ſu tẽpoꝛis intrat tui ſecretũ coꝛpo ris:in te totũ ⁊ totũ de foris ſimul fuit. Fructus virẽs arẽtis arbo ris/chꝛ̃s gigas immenſi roboꝛis: nos a nexu funeſti pignoꝛis : eri puit. Cõdoluit humano generi ṽginalis fili⁹ vteri:accigant ſenes ⁊ pueri ad laudẽ virginis. Qui potuit de nobis cõqueri pꝛo pec cato parẽtis veteris:mediatoꝛ vo luit fieri dei ⁊ hoĩs. O maria dul ce cõmerciũ intrat tuũ celeſte gre miũ : quo ſalutis reis remediũ in dulgef. O ſpes vera ⁊ verũ gau diũ:fac poſt vite pꝛ̃ſentis ſtadiũ:vt optatum in celis bꝛauium nobis detur. Amen.

¶ In exaltatione ſancte crucis. Proſa.

Salue crux/arboꝛ vite pꝛecla ra. Uexillũ chꝛ̃i thꝛonus ⁊ ara. O crux/ꝓphanis terroꝛ ⁊ ruina. Tu chꝛ̃ianis ṽtus es diuina ſa lus ⁊ victoꝛia. Tu ꝓperãtis cõ tra maxentiũ. Tu ꝓliantis iuxta danubiũ cõſtãtini gloꝛia. Fauẽs heraclio ꝓdis cum filio coſdroe ꝓphanũ. In hoc ſalutari ligno: gloꝛiari decet chꝛ̃ianuz. Crucis lõgũ/latũ/ſublime/ꝓfundũ/ ſãctis ꝓpalatũ:quadrũ ſaluat mũdũ ſub q̃dri figura. Medicina vera:chꝛ̃s in ſtatera crucis eſt diſtractus. pꝛe ciumq; factus: ſoluit moꝛtis iura. Crux eſt nr̃e libꝛa iuſticie. Sce ptrũ regis:virga potẽtie. Crux/ celeſtis ſignũ victoꝛie. Belli ro bur : et palma gloꝛie. Tu ſcala / tu ratis : tu crux deſperatis tabu la ſupꝛema. Tu de mẽbꝛis chꝛi ſti decoꝛem traxiſti : regum dya dema. Per te nobis crux beata/ crux cruoꝛe cõſecrata: ſempiterna gaudia det ſuperna gratia. Amen.

¶ De ſãcto vẽceſlao. Proſa.

Dulce melos cũ cõcentu mo dulemur in cõuentu totius eccleſie. Ueneremur ſub obtẽtu gratie/vite pꝛouẽtu patronũ polo nie. Flos de ſpina pꝛocreatus: venceſlaus matre natus nobili ſed peſſima. Patrẽ ſanctũ imitatus: chꝛ̃m puer lucrũ ratus indole ſan ctiſſima. Regem zelat vt helias: verbi dux vt eſaias: gẽtis pellens tenebꝛas. Hic ſecũdus ananias/ futurarũ vt abdias rerũ pãdit la tebꝛas. Regi chꝛ̃o militauit dux inſignis:libertauit pueroꝛ gẽtiliũ. Quos chꝛiſto regenerauit/ hos

vbo ciboq; pauit: ꝓpago fideliuz. Ligna defert egenoꝝ vſui: myſterioꝝ ſe seruũ exhibuit. Cum ex manibus ſuoꝝ muſtuz hoſtias laborũ altaribus prebuit. O res mira res ꝑclara/frõs ducis fit crucis ara: dei fulgẽs lumine. Dux culpaꝛ̃ mora cara: ceſar ſurgit luce rara viſa/quaſi munimine. Jacob ſanctũ repreſentat: venceſlaus dñ frequẽtat tẽpla nocte pedib⁹. Nudis terras hinc cruẽtat/cui⁹ fidẽ dira tentat mater multis vicibus. Ut ꝯuiuet inuitaꝛ̃ dux a fratre ſic paraꝛ̃ vẽceſlao martyrium. Laudes dei dũ rimaꝛ̃/nocte ſanctus vulneraꝛ̃: et fit fratricidium. Limẽ tẽpli petit leſus: cõmẽdatum chr̃s ieſus fert in celos ſpũz. Martyr ſãct⁹ vt eſt ceſus/fit agni paſcalis eſus: honor ꝛ gẽma militũ. Lux medela peccatoꝝ: ſalus egris/oppreſſoꝝ verũ patrociniũ. Suſcitator mortuoꝝ nos ad culmẽ btõꝝ duc poſt hoc exiliũ. Am̃.

¶ De ſctõ michaele. Proſa.

Laus erũpat ex affectu: pſallat chorus in ꝯſpectu ſuper norũ ciuiũ. Laus iocunda: laus decora/quãdo laudi cõcanora puritas eſt cordiũ. Michaelẽ cũcti laudẽt: nec ab huius ſe defraudẽt diei leticia. Felix dies: qua ſanctorũ recẽſeꝛ̃ angelorũ ſolẽnis victoria. Draco vetus exturbaꝛ̃: et draconis effugatur inimica legio. Exturbat⁹ eſt turbator: ꝛ ꝓiect⁹ accuſator a celi faſtigio. Sub tutela michaelis pax in terra/pax in celis: laus ꝛ iubilatio. Cũ ſit potẽs hic virtute: ꝓ cõmuni ſtãs ſalute triũphat i ꝑlio. Suggeſtor ſceleris pulſus a ſuperis: ꝑ huius aeris oberrat ſpacia. Solis inuigilat virus inſibilat. ſed hũc adnihilat preſens cuſtodia. Tres diſtincte hierarchie iugi vacãt theorie: iugiq; pſalterio. Nec obſiſtit theoria/ ſiue iugis harmonia: iugi miniſterio. O q̃; mire charitatis eſt ſupne ciuitatis ter trina diſtinctio. Que nos amat ꝛ tueꝛ̃: vt ex nobis reſtaureꝛ̃ eius diminutio. Sicut ſunt hoĩum diuerſe gratie: ſic erũt ordinũz diſtincte glorie iuſtis in ꝓmio. Solis eſt alia q̃; lune dignitas: ſtellarũ varia relucet claritas. ſic reſurrectio. Uetus homo nouitati: ſe terren⁹ puritati ꝯformet celeſtiũ. Coequalis his futurus: licet nõduz plene purus ſpe ꝑſumat ꝓmiuz. Ut ab ipſis adiuuemur: hos deuote veneremur inſtantes obſego. Deo nos cõciliat: angeliſq; ſociat ſincera deuotio. De ſecretis reticẽtes interim celeſtib⁹: erigamus puras mẽtes i celũ cũ manib⁹. Ut ſupna nos digneꝛ̃ coheredes curia: ꝛ diuina collaudeꝛ̃ ab vtriſq; gratia.

Capiti ſit glīa mēbriſq̧ ꝯcordia. Amē.

¶ De ſcō dionyſio ꝓſa.

Gaude ꝓle:grecia. glīeť gallia:patre dionyſio. Exultet vberius felici pariſius illuſtris martyrio. Speciali gaudio felix gaudet ꝯcio martyrum preſentia. Quorū patrocinio tota gaudet regio: regni ſtat potētia. Iuxta patrē poſiti bellatores inclyti: digni ſunt memoria. Sed illū p̄cipue recolit aſſidue regalis eccleſia. Hic a ſūmo p̄ſule direct⁹ad galliā:nō gētis icredule vereť iſaniā. Gallor apoſtol⁹venerat luteciā. quā tenebat ſubdol⁹hoſtis / velut ꝓpriā. Hic error cumul⁹:et oīs ſpurcicia.hic īfelix ppls gaudens idolatria. Adorabat idolū fallacis mercurij.ſed vicit diabolum fides dionyſij. Hic cōſtructo dei tēplo:verbo docet ⁊ exēplo/coruſcat miraculis. Turba credit:error cedit.fides creſcit: et clareſcit nomē tanti p̄ſulis. His auditis/ fit inſanus immitis domitianus: mittitq̧ ſiſinniū. Qui paſtorem animarū fide/vita/ſignis clarū:trahat ad ſuppliciū. Infligūtur ſeni pene:flagra/carcer ⁊ catene. cataſtā/lectū ferreum:⁊ eſtum vincit igneū. Prece domat feras truces:ſedat rogū / pfert cruces.poſt clauos ⁊ patibulū:trāſlat⁹ad ergaſtulū. Seniore celebrāte miſſaz/ turba circūſtāte: adeſt chr̄s/comitāte celeſti militia. Specu clauſū carcerali ꝯſolať:⁊ vitali pane cibat īmortali coronādū glīa. Prodit martyr ꝯflictur⁹:ſub ſecuri ſtat ſecurus.ferit lictor: ſicq̧ victor ꝯſūmatur gladio. Se cadauer mox erexit:trūc⁹trūcū caput vexit.quo ferētē hoc direxit angelor legio. Tam p̄clara paſſio: repleat nos gaudio.Amē.

¶ De ſancto luca euangeliſta. Proſa.

Pſallat chor⁹ corde mūdo: hos attollat / p quos mūdo ſonāt euāgelia. Voce quorū ſalus fluxit: nox receſſit/et illuxit ſol illuſtrās oīa. Curā agēs ſui gregis paſtor bonus/author legis:q̄ttuor inſtituit. Quadri orbis ad medelā formā iuris ⁊ cautelā:per quos ſcribi voluit. Circa thema generale:habet quiſq̧ ſpeciale ſtili priuilegiū. Quod p̄ſignat in ꝓpheta: forma pict⁹ſub diſcreta vultus animaliū. Supra celos dū ꝯſcēdit:ſūmi patris cōprehēdit natū ante ſecula. Pellēs nubē noſtre molis: intueť iubar ſolis ioannes in aqla. Eſt leonis rugiētis marco vultus: reſurgentis quo claret potētia. Voce patris excitat⁹ſurgit chr̄s: laureat⁹īmortali gloria. Os humanū eſt matthei:i humana forma/ dei dictantis ꝓſapiam. Cuius gen⁹ſic cōtexit:q̧ a ſtirpe

dauid exit p carnis materiā. R i-
tus bouis luce dat: i qua forma fi-
gurat noua chr̄s hoſtia. A ra cru
cis māſuet⁹ hic mactat: ſicqꝫ vetus
trāſit obſeruantia. P aradiſi hec
fluēta: noua pluūt ſacramēta/ q̄ de-
ſcēdunt celit⁹. H is q̄drigis de-
portat mūdo deus: ſublimat iſtis
arca vectib⁹. N ō eſt dom⁹ ruitu-
ra: hac ſubnixa q̄dratura. hec ē do
mus dn̄i. G loriemur in hac do-
mo qua beate viuit homo deo iū-
ctus homini. Amen. ¶ De om-
nibus Sanctis. Proſa.

S Uperne matris gaudia rep̄-
ſentet eccleſia. D ū feſta colit an-
nua: ſuſpiret ad ppetua. I n hac
valle miſerie mater ſuccurrat filie.
H ic celeſtes excubie nobiſcū ſtēt
in acie. M ūdus/caro/demonia:
diuerſa mouēt p̄lia. I ncurſu tot
phātaſmatū turbat cordis ſabba-
tuꝫ. D ies feſtos cognatio ſimul
hec habet odio. C ertatqꝫ pari fe
dere paceꝫ de terra tollere. C ō-
fuſa ſunt hic oia: ſpes/metus/me-
ror/gaudiū. U ix hora vel dimi-
dia fit in celo ſilētiuꝫ. Q uā felix
illa ciuitas: in qua iugis ſolēnitas.
E t q̄ꝫ iocūda curia: q̄ cure pror-
ſus neſcia. N ec languor hic nec
ſeniū: nec fraus/nec terror hoſtiū:
ſed vna vox letātiū: ꝛ vnus ardor
cordiū. I lluc ciues angelici ſub
hierarchia triplici: trine gaudent
et ſimplici ſe monarchie ſubiici.
M irātur nec deficiūt in illū: quē
proſpiciūt. fruuntur nec faſtidiūt:
quo frui magis ſitiūt. I llic pa-
tres diſpoſiti p qualitate meriti:
ſemota iā caligine lumē vident in
lumine. H i ſancti: quorū hodie
recēſent ſolēnia. N unc reuelata
facie regeꝫ cernunt in glīa. I llic
regina virginū trāſcēdens culmē
ordinū. E xcuſet apud dn̄m no-
ſtroꝝ lapſus criminum. N os ad
ſanctoꝝ gloriā p ipſorū ſuffragia.
P oſt p̄ſentem miſeriā chr̄i pdu-
cat gratia. Amē. ¶ De ſctō mar-
tino. Proſa.

G Aude ſion/ que diē recolis: qua marti-
nus cōpar apl̄is mūdus vincēs iū
ct⁹ celicolis coronat. H ic marti
nus paup ꝛ modic⁹/ ſeru⁹ prudēs/
fidelis villic⁹: celo diues/ ciuis an
gelic⁹ ſublimat. H ic martin⁹ iaꝫ
cathecumin⁹ nudū veſtit: et nocte
ptinus i ſequēti/ hac veſte dn̄s eſt
indut⁹. H ic martin⁹ ſpernēs mi
litiā/ inimicis inermis obuiaꝫ ire
parat: baptiſmi gratiaꝫ aſſecutus.
H ic martin⁹ dn̄ offert hoſtiā: in-
tus ardet p dei gratiā: ſupſedens
apparet etiā globus ignis. H ic
martin⁹ qui celū reſerat: mari p̄eſt
ꝛ terris imperat. morbos ſanat: et
mōſtra ſuperat vir inſignis. H ic
martinus nec mori timuit: nec vi-
uēdi laborē reſpuit: ſicqꝫ dei ſe to-

tum tribuit volūtati. Hic marti
nus:ꝗ nulli nocuit. hic martinꝰ:ꝗ
cūctis ꝓfuit. hic martinꝰ: ꝗ trine
placuit maieſtati. Hic martinus/
cuius eſt obitus ſeuerino ꝑ viſum
cognitus:dū celeſtis canit exerci/
tus dulce melos. Hic martinus/
cuius ſulpitius vitam ſcribit:aſtat
ambꝛoſius ſepulture.nil ſibi cōſci/
us ītrat celos. O martine/paſtoꝛ
egregie: o celeſtis cōſoꝛs militie.
nos a lupi defendas rabie ſeuien/
tis. O martine / fac nūc qd̄ geſſe/
ras:deo p̄ces pꝛo nobis offeras.
eſto memoꝛ (quā nunq̄ꝫ deſeras)
tue gētis. Amē.

¶ **De ſācto clemēte pꝛoſa.**

Hanc dieculā
orbi cūcto colendā. Atqꝫ
feſtiuā agminibꝰ angeloꝝ. San/
cti clemētis / p̄conio celebꝛi vene/
remur. Quē dei fecit ꝓuidentia
p̄ſulem ſedis apoſtolice. Hic gē
ma antiſtitū atqꝫ decus omnium.
Per oꝛbis circulum doctoꝛ cla/
rus fulſerat. Poſt multa (captꝰ)
oſtēſa ſignoꝛū. Fit pꝛecepto ce/
ſaris exul trāſmiſſus. Omnibus
captiuis illic optatum ꝯfert ſola/
men. Agnus hic mōſtratus/ vi/
uidi fontis p̄bet fluenta. Tandē
ſanctiſſimi ſubmergunt martyris
pōto coꝛpus:flatu ſidera petente.
Aſſunt angelici ſtructoꝛes:mar/
moꝛeoqꝫ tēplo ſacrū collocāt the/
ſaurum. Quotānis fluctibus ce/
dit mare tumidis. Et iter cōmo
dat accurrēti populo. Tu modo
nos tuo ſupplicatu valido. Tur
bidis ſeculi de pꝛocellis rapias.
O clemēs ſancte clemēter. Amē.

¶ **De ſctā catherina. Pꝛoſa.**

Sanctiſſime virginis votiua
feſta recolamus. Veneran/
tes hūc diē p̄clarū oēs:cōcinamꝰ.
Pꝛoferat hec ꝯcio laudes:⁊ de/
uotio ſit ſyncera. Cōcrepet oꝛga
nicis modulis ⁊ cāticis:laude di/
gna. Hanc fuiſſe filiā coſti regis
vnicā:tradūt ſcripta. Annis pue
rilibus:ſophiſticis artibꝰ fuit cla/
ra. Turbaꝫ philoſophicā:vicit/
⁊ rhetoꝛicā:diſputādo. Hic regi
na credidit:deos vanos reſpuit ve
nerari. Fit penalis machina:pe
reūt ac milia (dum rotat̄) agmina
paganoꝝ. Mox trūcat̄ capite/aſ/
ſūt turbe celice:ſepelit̄ debite mō/
te ſina. Oꝛa ꝓ populo/ pꝛecare ꝓ
clero:martyr chꝛi catheria. Aſtā
tē populū/laudātes te clerū: foue/
rege ꝑ ſecula. Amē.

¶ **De quinqꝫ plagis dñi nr̄i Jeſu xp̄i ꝓſa.**

Cenā cū diſcipulis chꝛe cele
bꝛaſti:⁊ moꝛtē aplis palam
nūciaſti:⁊ actoꝛē ſceleris iudā de/
mōſtraſti:et egreſſus ꝓtinus hoꝛ/
tulū intraſti. Tunc ꝓcidēs dñs
humi ſe ꝓſtrauit:⁊ trāſferri calicē
a ſe poſtulauit:ſed patris arbitrio
illud cōmēdauit: et ecce mox ſan/

guinis ſudor emanauit. I udas
poſt hoc oſculum ori dedit chri :
ad quid/inquit dñs/amice veniſti:
nũquid tradis oſculo quem tu vẽ
didiſti : aſſiſtẽtes protinus irruũt
miniſtri. N ox inſomnis itaq; to
ta ducebatur:nulla prorſus reqes
ieſu preſtabatur:magiſtrorum im-
pia plebs iniuriatur: alapis ⁊ co-
laphis innocens mactatur. V uz
ieſum eripere pilatus conatur:iu-
deoruz furia magis inflammatur:
⁊ tumultus populi magis excita-
tur:⁊ vox plebis intonat vt cruci-
figatur. T raditur militibus vin
culis artatur : vndiq; verberibus
corpus cruẽtatur:caput regis glo
rie ſpinis coronatur:poſtq; flexis
genibus ab his irridetur. E cce
caro tenera pij ſaluatoris : ad co-
lumnam nequiter coartatur loris:
⁊ flagellis ceditur impij tortoris:
⁊ emanant riuuli vndiq; cruoris .
P oſt per vrbis medium Ieſus
procedebat : et crucis patibulum
humeris gerebat:ad fores ⁊ oſtia
populus fluebat : eiuſq; confuſio
omnibus patebat. A d pudoris
cumulum Ieſu denudaris:ad ven
tũ ⁊ frigora nudus ſpoliaris:atq;
cum latronibus pendens deputa-
ris:quaſi caput ſceleris medio lo-
caris. T enſis ligno brachijs ma
nus conclauantur : cruci corpus :
corpori claui applicantur : nerui /
vene ſimili modo laniantur:pedũ
plante etiam ferro conclauantur .
F undit riuos ſanguinis corp⁹
ſaluatoris: ꝓperet huc anima cur
rens peccatoris: ⁊ hauriat copiaz
ſacrati liquoris: quo frequenter li
niat vulnera doloris. I eſus lo-
quens poſtea ſitio dicebat: et ace-
tum impius felle commiſcebat: et
infuſum ſpongie ieſu porrigebat :
quod deguſtans paululum ſume-
re nolebat . O ieſu mirifice quid
eſt quod agebas:tu de ſiti conque
rens de cruce ſilebas.nũquid hũc
dolorem magis ſentiebas : ſed ſa-
lutem potius noſtram cupiebas :
V ocem promens vltimam pa-
trem inuocaſti:⁊ nobis ad oſculũ
caput inclinaſti: cum clamore vali
do tandẽ expiraſti: ſic ſalutis om-
nium opus conſummaſti. N unc
ego ſuperbio:tu humiliaris . ego
culpas ꝑpetro:tu penis mulctaris.
ego vtor lieo:tu felle potaris.dul
cia dſidero:tu dire tractaris. D e-
mum cuius valeat mens vel lin-
gua fari:quantum virgo creditur
intus cruciari: dum cernit iã mor
tuum latus vulnerari: atq; nati vi
ſcera lancea rimari. C orpus qui-
dem mortuum iam nil ſentiebat /
latus eius lancea miles perfora-
bat : quaz fixa in filij latere vide-
bat:vnde aqua ſanguine mixta ef-
fluebat. A d hunc ergo propera

fontem redemptoris : vt fluentis
impleas viſcera doloris : ⁊ copiã
haurias i corde doloris: hinc tui
curatio profluit languoris. Amẽ.

¶ De quqꝫ vulneribus chꝛi

AD Jeſu chriſti glo- proſa.
riam dicamus ad memori-
am eiuſdẽ ad martyrium. O ho
mo penſa qualiter rex tuus tamqꝫ
grauiter paſſus eſt ſuſpendium.
Claui/crux ⁊ lancea/fel arundo
et ſpongia / ſanguinis emanatio.
Flagella / ſputa ⁊ verbera / co-
lumna ⁊ corona ſunt dulcis con-
templatio. Aue Jeſu nazarene
charitatis fons amene effluens
largiflue. Miſerere rex ſerene
memoratum tue pene ⁊ mortis a-
mariſſime. Salue caput inclina-
tum deſpectiue coronatum ſpi-
nis infidelium. Aue corpus fla
gellatum circumquaqꝫ cruẽtatum
noſtrum propter vicium. Salue
beata facies que turpiter conſpu-
ta es ſubdita verberibus. O cor-
poris nudatio Jeſu chriſti claua-
tio patiẽs in omnibꝰ. Aue dex-
tera ieſu manꝰ cuius vulnus ado-
ramus corde deuotiſſimo. Per
te detur vt vincamus hoſtes tres
et gaudeamus in die nouiſſimo.
Salue manus leua chriſti perfo
rata que fuiſti pro peccato popu-
li. Et vos pedes crucifixi / cla-
uo iuncti ligno fixi/ vt saluẽt mi-
ſeri. Dulce vulnus laterale/aue/
ſalue/gaude/vale / factum longini
lancea. Per qđ ſumus liberati /
emũdati a pctĩ criminiſqꝫ macula.
Qui paſſus es hec oĩa/⁊ alia q̃ꝫ/
plurima cõdona noſtra crimina.
Sint ieſu dei filio decus:honor
⁊ glĩa/magna v̇tus/maxima ⁊ gra
tiarũ actio. Ergo nũc:o crucifi
xe ſupplicamus perobnixe:tuũ vt
martyriũ. Pro nobis ſatiſfaciat
deo prĩ:q cõferat tecũ nobis gau-
dium. Amẽ.

¶ De doloribus beate marie virginis. Proſa.

GEmebũdus marie decantet
clerus voce pia. Quã cõ-
fixit nouus dolor verus amor res
mirãda. Angelus cõſiliȷ̃ oblatꝰ
deo patri ſol a ſtella. Simeonẽ
adiẽs nati penã audiẽs voce cla-
ra. Fugit mater odiũ herodis
in egyptũ pari forma. Pauper-
tatẽ tenuit mater parũ habuit nec
corrupta. Cedrus alta balſami
pdidit mater vnicũ valle noſtra.
Verbũ patris celici portat cru-
cẽ debili carne ſumpta. Mater
cernit filiũ ⁊ crucis patibulũ: ocu
lorũ riuulis erat ceca. Sinũ pã
dit filio/ipſum voluit linteo mul-
tis cũ gemitibꝰ hec pdicta. Di-
lectrix vnica iã vera orphana na-
tũ ſepelit gẽs miſera. Frater cõ
ſidera hec eſt miſeria quãtum hic
pertulit puerpera maria. Amen.

¶ Sequitur

¶ Sequūtur optime informationes et cautele obſeruande preſbytero volenti diuina celebrare.

PRima cautela
eſt. ¶ Ut ſacerdos miſſaꝫ celebra
turus:conſcientiam ſuā per puram con/
feſſionē optime preparet : ſacramentum
vehementer deſideret:⁊ conficere inten/
dat. Notulam de modo agendi officiuꝫ
memoriter ⁊ bene ſciat. Geſtus valde cō
poſitos ac deuotos habeat. Cum enim
quilibet teneatur deum diligere : ex toto
corde:ex tota anima ⁊ ex totis virībꝰ ſu/
is. Hic deū diligere nō probatur : qui in
menſa altaris:vbi rex regū ⁊ dn̄s omniū
tractatur:irreligioſus:indeuotus:impu/
dicus: diſtractus : vagus aut deſidioſus
apparuerit. Attendat igitur vnuſquiſq̧
ꝙ ad menſam magnam ſedeat. Cogitet
qualia eum preparare oporteat. Sit cau
tus ⁊ circumſpectus. Stet erectus. Nō
iacens in altari. Cubitos iungat lateri/
bus. Manus exaltet:vt extremitates di
gitorum modicum ſuper humeros vide
antur. Intellectum ſignis ⁊ verbis coap
tet. Quoniā magna latent in ſignis : ma/
iora ī verbis:maxima in intentiōe. Tres
digitos iungat qbꝰ ſigna faciat: reliquos
duos in manu cōponat. Signa faciat di
recte:nō oblique. Satis alte:ne calicem
euertat. Nō circulos ꝓ crucibus. Cum
v̇o inclinādū erit: nō oblique ſed directe
ante altare:toto curuatꝰ corpe ſe inclinet.

SEcūda eſt. ¶ Ut nō putet:ſed cer/
to ſciat:ſe debitas materias habere.
Hoc eſt:panē triticeū:⁊ vinuꝫ cum aqua
modica. ¶ De vino ⁊ aqua poterit ſic
certificari. Exigat a miniſtro:vt guſtet tā
vinū q̄ꝫ aquam. Ipſe aūt p̄ſbyter guſtare
nō debet. Guttā fundat in manū : digito
terat ⁊ odoret. ſic erit certior. Nō credat
ampulle ſignate:nō colori: qm̄ ſepius fal
lūt. Uideat calicē ne ſit fractus. Cōſide/
ret vinū. ſi eſt acetū nullo modo celebret.
Si eſt acetoſum:diſſimulet. Si nimium
aquoſum abſtineat:niſi ſciat vinū aque p̄/
ualere. Et in omni caſu: ſi cōtingat dubi/
tari:vel ꝓpter acedinē:vel ꝓpter mixtu/
rā:vel inſipiditatē:vtrū poſſit cōfici:cōſu
limus abſtinere. Quia in hoc ſacramēto:
nihil ſub dubio eſt agēdū. Ubi certiſſime
eſt dicēdū. Hoc eſt enim corpꝰ meū. Et.
Hic eſt eniꝫ calix ſanguinis mei. ¶ Itē
oblatas cōuenietes eligat: ⁊ vinū cōpetē
ter infundat. Quia hoc ſacramētū: debet
ſenſibus deſeruire:ad vidēdū:ad tāgēdū
⁊ ad guſtādū:vt ſenſus reficiat̄ ex ſpecie :
⁊ intellectus ex re cōtenta foueat̄. Aqua
etiā in paruiſſima quantitate infundat̄:vt
a vino abſorbeat̄:⁊ ſaporē vini recipiat.
Nō eſt enim periculū:quātūcūq̧ modi/
cū apponat̄ de aqua. Eſt aūt periculū ſi
multū. Apponit̄ enim aqua ſolū ad ſigni
ficandū. Sed vna gutta tātum ſignificat
quātum mille. Ideo caueat ſacerdos ne
cum impetu infundat:ne nimis ſtillet.

TErtia eſt. ¶ Ut canonē moroſius
legat q̄ꝫ cetera : ⁊ p̄cipue ab illo lo/
co. Qui pridie q̄ꝫ pateret̄. Tūc enim re/
ſpirās:attēdere debet : ⁊ ſe totū colligere
ſi prius nō potuit: ſingulis verbis inten/
dēs. ⁊ cū dixerit. Accipite ⁊ mādūcate ex
hoc oēs:reſpiret:⁊ vno ſpiritu tractim di
cat. Hoc eſt enim corpus meū. ſic nō im/
miſcet ſe alia cogitatio. Nō eniꝫ videtur
eſſe rationabile : diſcōtinuare formā tam
breuē:tā arduā : tā efficacē:cuiꝰ tota virtꝰ
depēdet ab vltimo verbo:ſcilicet meum:
qđ in ꝑſona chr̄i dicitur. Unde nō debet
cuilibet verbo pūctꝰ imponi. Cū id nulla
ratione valeat:vt dicatur. Hoc. eſt. eniꝫ.
corpꝰ. meū. Sed totū ſimul ꝓferat. Pari
modo hoc idē ī forma ꝯſecratiōis ſāgui/
nis obſuet̄. Itē ꝓferēdo v̇ba ꝯſecratiōis
circa q̄ꝫlibet materiā:ſacerdos ſemꝑ intē
dat ꝯficere id qđ xp̄s īſtituit ⁊ eccl'ia facit.

QUarta cautela eſt. ¶ Ut ſi plures
hoſtias habet ꝯſecrare:debet ha/
rū vnam eleuare : quā ſibi deputauerat a
principio ad miſſam:⁊ teneat illaꝫ penes
alias:ita ꝙ viſum ⁊ intentionē ad oēs ſi/
mul dirigat. Et ſignādo ⁊ dicēdo. Hoc
eſt enim corpꝰ meū. Oēs cogitet quas de
mōſtrauerat. Cōſulimꝰ quoq̧ vt canonē
p̄ſbyter memoriter ſciat:qa deuotius di/

citur:ſemper tamen liber habeatur:vt ad
ipſum memoriter recurratur.

Q Uinta eſt. ¶ Ut dū ſumit:nunq̄ꝫ
vno hauſtu calicē ſumat:ne pro/
pter impetum:tuſſis inopinate occurrat:
ſed bis vel ter ſumat:vt impedimētuꝫ nō
habeat. Si vero plures hoſtias debet ſu
mere:vt quādo hoſtia eſt renouāda. Pri
mo ſumat eā quā ꝯfecit ⁊ ſanguinē: poſt
hec alias q̄ ſupſūt. ſuā pri⁹ ſumat q̄ꝫ alias:
qa de ſuis credit ⁊ ſcit:de alijs credit ⁊ ne
ſcit. Demū ſumat ablutiōes ⁊ nō prius.

S Exta eſt. ¶ Ut paucoꝝ noībus ſe
obſtringat in canone: nec ꝑpetuo:
ſed q̄ꝫdiu velit faciat:quando velit omit/
tat. Quia canō de multitudine nominuꝫ
ꝓlixatur:⁊ ꝑ hoc cogitatio diſtrahitur.
Dignū tamē eſt:vt pater:mater:frater:ſo
ror ibi nominentur. Et ſi qui pro tēpore
commendātur: ⁊ ſpecialiter pro quibus
miſſa celebratur. Non tamen ibi fiat vo/
calis expreſſio:ſed mentalis.

S Eptima eſt. ¶ Ut ante miſſam:nō
os vel dētes lauet: ſed tm̄ labia ex/
teri⁹:ore clauſo:ſi idiget. Ne forte aquā
guſtu cū ſaliua imittat. Poſt miſſam etiā
caueat excreatiōes quātū pōt: donec co/
mederit ⁊ biberit:ne forte aliqd inter dē/
tes remaneat aut in faucibus: qđ excreā/
do emitteret̄. Quā uis aūt miſſa deuotiſ/
ſime ſit celebrāda cōtēplatiōis cauſa: eſt
tamē modus habēdus:ne ꝓtractione ni
mia vl' acceleratiōe fiat homo notabilis.
Nā acceleratio ſignū eſt icurie. Protra/
ctio eſt occaſio detractiōis. Sed medio
tutiſſimus ibis. Eo aūt affectu eſt q̄libet
miſſa habēda et dicēda a quocūq̄ꝫ ſacer/
dote:q̄ſi prima dicat̄: ⁊ nūq̄ꝫ ampli⁹ ſit di
cēda. tā magnū enim donuꝫ: ſemꝑ debet
eſſe nouū. Habeat itaq̄ꝫ ſacerdos diligē/
tiā ad ꝯficiēdū:reuerētiā ad tāgendum ⁊
deuotionē ad ſumendū. Sic ſentiēdo et
agēdo:digne tractabit̄ ſacramētum: rite
peraget̄ officium:atq̄ꝫ pericula ⁊ ſcādala
euitabunt̄. Itē in collectis dicēdis ſemꝑ
impar numer⁹ obſeruet̄. Una ꝓpter vni/
tatē deitatis. Tres ꝓpter trinitateꝫ ꝑſo/
narū. Quinq̄ꝫ ꝓpter q̄nq̄ꝫpartitā paſſio
nē chri. Septē ꝓpter ſeptiformē gratiaꝫ
ſpūſſcti. Septenariū numerū excedere
nō licet. ¶ Quō debeāt ꝯcludi orōnes.

I Tem quādocūq̄ꝫ oratio dirigit̄ ſo/
lū ad patrē:in fine dicat̄. Per dnm̄
noſtrū ieſum chrm̄ filiū tuū:q tecū viuit ⁊
regnat i vnitate ſpūſſancti deus. Per oīa
ſecula ſeculoꝝ. Amē. ¶ Si vero dirigi
tur ad patrē:⁊ mētio filij fit in ipſa:in fine
dicat̄. Per eūdē dnm̄ noſtrū ieſum chrm̄
filiū tuū. Qui tecuꝫ viuit. vt ſupra. ¶ Si
aūt oratio dirigit̄ ſoluꝫ ad filiū:tūc in fine
dicat̄. Qui cū deo patre viuit ⁊ regnat in
vnitate ſpiritusſancti deus. Aut. Qui vi/
uis ⁊ regnas cuꝫ deo p̄re in vnitate ſpiri/
tusſancti deus. Per oīa ſecu. Et aduerte
quādo debeat dici in ſecūda vel tertia ꝑ/
ſona. ¶ Et ſi mētio ſpūſſancti in q̄cūq̄ꝫ
oratione fiat:tunc in fine dicat̄. Eiuſdem
ſpiritusſancti deus.

¶ Incipiunt cautele ſeruāde:qđ ſit agē/
dū circa defectus vel caſus que oriri poſ/
ſunt in miſſa. Et preſertim circa cōſecra/
tionem eucariſtie. Primo quid ſit agē/
dum cum ſacerdos deficiat.

S I ſacerdos deficiat ſiue moriat̄ an/
te canonē: nō eſt neceſſe vt ali⁹ miſ/
ſam cōpleat. Si tamē ali⁹ vult celebrare:
debet ab initio miſſam reincipere: ⁊ totū
rite peragere. Si aūt in canone deficiat:
factis iā aliq̄bus ſignis tamē ante trāſſub
ſtātiationē ⁊ ꝯſecrationē ſacramēti: tunc
ali⁹ ſacerdos ab illo loco vbi ille dimiſit
debet reincipere: et tm̄ illud ſupplere qđ
omiſſum eſt. Si autē ſacerdos in actu cō
ſecratiōis deficiat:verbis aliq̄bus iam in
parte ꝓlatis:ſed i toto nō cōpletis. ſcđm
innocentiū: alius ſacerdos debet incipe/
re ab illo loco. Qui pridie. Si tamen ſa/
cerdos deficiat cōſecrato corꝑe: ſed non
ſanguine:alius ſacerdos cōpleat cōſecra
tionē ſanguinis:icipiēs ab illo loco. Si/
mili modo. Si ꝯſecrato corꝑe ꝑcipiat vi
nū nō eſſe in calice:debet hoſtia mūde re/
poni in corporali:⁊ calice rite ꝑparato:in
cipiat ab illo loco. Simili modo. Si an
te ꝯſecrationē ſanguinis: ꝑcipiat aquam
nō eſſe in calice: debet ſtatim apponere ⁊

cõſicere. Si autẽ poſt cõſecrationez ſan/
guinis ꝑcipit: ꝙ aqua deſit in calice: de/
bet nihilominus ꝓcedere nec debet mi/
ſcere aquã cũ ſanguine: qa ꝓ parte ſeque/
ret corruptio ſacramẽti. Debet tamẽ ſa/
cerdos dolere ⁊ puniri. Si poſt cõſecra/
tionẽ ſanguinis ꝑcipiat ꝙ vinuz nõ fuerit
poſitũ: ſed aqua tm̃ in calice: ſiquidẽ hoc
ꝑcipit ante ſumptionẽ corpis: d̃bet aquã
deponere: ⁊ imponere vinũ cũ aqua: ⁊ re
ſumere cõſecrationẽ ſanguinis ab illo lo
co. Simili modo. Si ꝑcipiat hoc poſt
ſumptionẽ corporis debet apponere de
nouo aliã hoſtiã iterũ cũ ſanguine ꝯſecrã
daz ſm doctores in ſacra pagina. Debet
aũt reſumere verba ꝯſecratiõis ab illo lo
co. Qui pridie. In fine aũt iterũ debet ſu/
mere hoſtiã illã vltimo ꝯſecratã: non ob/
ſtãte ſi prius ſumpſit aquã: ⁊ etiã illũ ſan/
guinẽ. Innocẽtius tamẽ dicit ꝙ ſi ex ꝓ/
longatione ſacerdos timet ſcãdalũ: ꝙ ſuf
ficiũt tm̃ illa verba ꝑ que cõſecratur ſan/
guis. ſcilicet. Simili modo. ⁊ ſic ſumere
ſanguinẽ. Quid aũt faciet cũ aquam ſum/
pto corpore iã habet in ore: ⁊ iam primo
ſentit ꝙ ſit aqua: vtrũ debeat eaz degluti/
re vel emittere. Regre in ſũma hoſtieñ.
in titulo de celebratione miſſarũ. Tutius
tamẽ eſt eam deglutire q̃z emittere: ⁊ hoc
ideo: ne aliqua particula corpis cũ aqua
exeat. Item ſi ſacerdos poſt cõſecratio/
nem recordet̃ ſe nõ eſſe ieiunũ: vel cõmi/
ſiſſe aliqđ peccatuz: vel eſſe excõmunica/
tum: debet nihilominus ꝓcedere cũ pro/
poſito ſatiſſaciẽdi ⁊ abſolutionẽ impetrã
di. Si aũt ante cõſecrationẽ recordetur
predictoꝝ. Tutius eſt miſſam inceptam
deſerere ⁊ abſolutionez petere: niſi inde
graue ſcãdalũ oriat̃. Item ſi muſca vel
aranea vel aliqd taliũ ante cõſecrationez
in calicẽ ceciderit: vel etiã venenũ immiſ/
ſum fore deprehẽderit: vinũ debet effun/
di qđ eſt in calice: ⁊ abluto calice: aliud vi
nũ cũ aqua poni ad ꝯſecrãdũ. Sed ſi ali/
qđ hoꝝ poſt ꝯſecrationẽ acciderit: debet
muſca vel aranea vel aliqđ talium caute
capi: ⁊ inter digitos pluries lauari: ⁊ ver
mis cõburi. ⁊ ablutio cũ cinerib⁹ vermis
cõbuſti: in ſacrario reponi. Venenũ autẽ
nullo modo debet ſumi: ſed cũ reliquijs
debet ſanguis talis cui venenũ eſt immiſ/
ſum in vaſculo mũdo cõſeruari. Et ne ſa/
cramentũ maneat imperfectũ: debet cali/
cem denuo rite preparare ⁊ reſumere cõ/
ſecrationẽ ſanguinis ab iſto loco. Simi/
li modo. Et nota ꝙ ſm doctores nihil
abominabile ſumi debet occaſiõe huius
ſacramẽti. Item ſi ſacerdos nõ recolit
ſe dixiſſe aliqđ horum que debuit dicere:
nõ debet mẽte turbari. nõ enim qui mul/
ta dicit: ſemꝑ oĩum recolit q̃ dixit. Etiã ſi
ſibi ꝓ certo cõſtat: ꝙ aliqua omiſerit: ſi ta
lia nõ ſunt de neceſſitate ſacramenti: ſicut
ſunt ſecreta vel aliqua verba canonis vl/
tra ꝓcedat: nec aliqd reſumat. Si tamen
ꝓbabiliter ſibi cõſtat: ꝙ omiſit aliqd qđ
ſit de neceſſitate ſacramẽti: ſicut formam
verboꝝ per quã cõſecrat̃: oĩa verba ꝯſe/
crationis ſuꝑ ſuã materiam reſumere de/
bet: qa al's ꝯſecratio facta nõ eſſet. qđ ta/
mẽ nõ oportet: ſi p̃termiſſa eſſet cõiũctio
enim: vel alia verba que p̃cedũt vel ſequũ
tur formã: que nõ ſunt de ipſius ſubſtan/
tia. Si autẽ ſacerdos dubitaret: an aliqđ
verbũ pertinẽs ad ſubſtantiã forme omi/
ſiſſet vl' nõ: nullaten⁹ debet ſeruare formã
cõditionalẽ: ſed ſine temeraria aſſertiõe:
formã totã ſuꝑ ſuã propriã materiã debet
reſumere cũ hac intentiõe: ꝙ ſi ꝯſecratio
eſſet facta nullo modo vellet conſecrare.
Sed ſi ꝯſecratio nõ eſſet facta: vellet cor/
pus ⁊ ſanguinẽ ꝯſecrare. Item ſi qs tẽ
pore ꝯſecrationis ab actuali intẽtione et
deuotiõe diſtractus fuerit: nihilominus
ꝯſecrat: dũmodo intentio habitualis in
eo remanſit: ſũmo ſacerdote: ſcilicet chro
ſupplente eius defectum. Si aũt per ni/
miã diſtractionẽ habitualis intẽtio cum
actuali tolleret̃ videtur ꝙ deberet verba
ꝯſecrationis cum actuali intentione reſu/
mere: ſic tamẽ ꝙ nollet conſecrare ſi con
ſecratio facta eſſet. Item ſi hoſtia conſe
crata ꝓpter frigus vel alia de cauſa labi/
tur ſacerdoti in calicem: ſiue ante diuiſio/
nem hoſtie: ſiue poſt: nõ debet eã de ſan
guine extrahere: nec aliquid ꝓpter hoc

reiterare vel imutare circa celebꝛationeꝫ
ſacramenti:ſed ꝓcedat in ſignis ⁊ aliȷ̈s ac
ſi haberet eā in manibus. Si eucHariſtia
ad terrā ceciderit:locus vbi iacuit radat̃
⁊ incineret̃ per ignē : et cinis iuxta altare
cōdat̃. Item ſi per negligentiam aliqd
de ſanguine ſtillauerit ſuꝑ tabulā que ter
re adheret:ſtilla per ſacerdotē lambat̃:⁊
locus tabule radatur ⁊ raſura igne cōbu/
ratur:⁊ cinis iuxta altare cuꝫ reliquiȷ̈s re
cōdatur : ⁊ quadraginta diebus peniteat
cui hoc accidit. Si vero ſuper altare ca/
lix ſtillauerit ſoꝛbeat̃ ſtilla : ⁊ tribus die/
bus peniteat. Si vero ſuper linteum.et
ad aliud ſtilla peruenerit : quattuoꝛ die/
bus peniteat. Si vſqꝫ ad tertiū:nouē die
bus peniteat. Si vſqꝫ ad quartū ſtilla ſan
guinis ꝑuenerit:viginti diebus peniteat:
⁊ linteamina que ſtilla tetigerit tribus vi
cibus lauet ſacerdos vel diaconus calice
ſuppoſito:⁊ ablutio cum reliquiȷ̈s recon
datur. Item ſi quis aliquo caſu gule eu
chariſtiaꝫ euomuerit:vomitus ille debet
incinerari:⁊ cineres iuxta altare debēt re
condi. Et ſi fuerit clericus:monacus:pꝛe
ſbyter vel diaconus: quadraginta dieb⁹
peniteat. Epiſcopus ſeptuaginta: laicus
triginta. Si vero ex infirmitate euomue
rit : qnqꝫ diebus peniteat. Qui vero nō
bene cuſtodit ſacramentuꝫ ita ꝙ mus vel
aliud animal comedat:quadraginta die/
bus peniteat. Qui autē perdiderit illud:
vel pars eius ceciderit: ⁊ nō fuerit inuen/
ta triginta diebus peniteat. Eadem peni
tētia videtur dignus ſacerdos:per cuius
negligentiā putreſcūt hoſtie conſecrate.
Dictis autē diebus:penitens debet ieiu/
nare ⁊ a cōmunione ⁊ a celebꝛatione ab/
ſtinere. penſatis tamē circūſtātiȷ̈s delicti
⁊ perſone:poteſt minui vel augeri penitē
tia pꝛedicta:ſcd̃m arbitriū diſcreti cōfeſſo
ris. Hoc tamē tenendū eſt ꝙ vbicūqꝫ in/
ueniūtur ſpecies ſacramēti:integre reue/
renter ſumende ſunt:quod ſi ſine pericu/
lo fieri nō poteſt:ſunt tamē pꝛo reliquiȷ̈s
reſeruāde. Item ſi hoſtia vel pars ho/
ſtie inuēta fuerit ſub palla vel coꝛpoꝛali:
⁊ dubitatur ſi eſt cōſecrata vel nō: debet
eā poſt ſumptionē ſanguinis reuerenter
ſumere vt in titulo de celebꝛatione miſſa/
rum plenius inuenies. Item circa mate
riā ſanguinis vide ne ſit aggreſta:vel vi/
num ita debile ꝙ nullo modo habet ſpe/
cieꝫ vini:ne ſit aqua rubea expꝛeſſa de pā
no intincto in vino rubeo:ne ſit acetū vel
vinum omnino coꝛꝛuptuꝫ:ne ſit claretū:
vel vinū de moꝛis aut malogranatis cō/
fectum:quia verā ſpecieꝫ vini nō retinēt.
Conficiens cū vino qđ eſt in via coꝛꝛu/
ptionis vel ad coꝛꝛuptionem:grauiſſime
peccat:licet cōficiat:quoniā retinet ſpeciē
vini. Item cauenduꝫ eſt ne apponat̃ niſi
modicū de aqua:qa ſi tātū poneret̃ ꝙ ſpe
ciem vini tolleret: nō cōficeret̃. Item ſi
qua hic deſunt:requirant̃ in ſūma ⁊ lectu
ra hoſtieñ. titulo de celebꝛatiōe miſſarū.

¶ Benedictio ⁊ conſecratio auri thuris ⁊ myrrhe in feſto triuꝫ regū.

Adiutoꝛiū noſtrū
in noīe dñi. Qui fecit celū ⁊ terrā.
℣. Dñe exaudi oꝛationeꝫ meam.
Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣.
Dominus vobiſcum. Et cuꝫ
ſpiritu tuo. Oꝛemus.
Exoꝛciço ⁊ cōſecro ⁊ be/
ne ✠ dico te creatura auri
thuris ⁊ myrrhe per deū pa/
trē omnipotentē:per Jeſum
chꝛiſtū filiū eius vnicū:⁊ ſpi/
ritūſanctū paracletū. per tri/
nitatē perſonarū:ꝑ vnitatē eſ
ſentie:⁊ per ipſam eternitatis
pꝛouidentiaꝫ qua ab eterno
omnia diſpoſuit:⁊ per ſapiē/
tiam eternitatis eius/qua ce/
lum ſurſum ⁊ terram deoꝛſū
fundauit: ⁊ per quaꝫ pꝛimoꝛ
dialem materiam deſtruxit/

et in opus machine conuer-
tit:exorciço ⁊ bene ✠ dico te
per ſancta ⁊ ineffabilia nomi
na dei:per verbum quo om-
nia ex nihilo fecit : Exorciço
et bene ✠ dico te per ſancta
et ineffabilia nomina dei te-
tragrāmaton/eloi : ⁊ per quē
tremunt omnes angeli:⁊ per
ſanctū nomen dei adonai:⁊ ꝑ
alia nomina dei ſancta/hagi-
os/otheos/athanatos/iſchy-
ros/vnigenitus/via/vita/prin
cipium/primogenitus/alpha
⁊ o/finis ⁊ origo/fons/ſplen-
dor/verbuȝ/virtus/medicus/
ouis/agnus/vitulus/aries/ver
mis/ſol/gloria/vitis/ianua/pe
tra/lapis angularis/angelus/
paſtor/propheta/ſacerdos/ſā
ctus deus/ſanctus fortis/ſan
ctus ⁊ immortalis . Kyrios/
Jeſus chriſtꝰ/miſericors/cha
ritas/ſummus/bonus/trinus/
vnitas/adonai/veritas/ſapiē-
tia/rex/lex/pater/filius/homo/
omnipotens/creator/redem-
ptor/primꝰ/nouiſſimus/lauſ:
et per omnia ſancta ⁊ ineffa-
bilia nomina occulta ⁊ mani
feſta dei:⁊ per celum terram
mare ⁊ omnia que in eiſ ſūt:
per cherubin ⁊ ſeraphin/thro
nos/dominationes/principa
tus/virtutes/angelos ⁊ archā

gelos:⁊ per ſanctam virginē
Mariam genitricem domini
noſtri Jeſu chriſti: et per pa-
triarchas/prophetas/apoſto-
los/euangeliſtas/martyres/
confeſſores/virgines/vidu-
as : et per dilectionem illam
quam deus ab eterno habu-
it ad electos ſuos . Exorciço
et bene ✠ dico te per caput/
pedes/manus ⁊ latus: et per
corpus ⁊ ſanguinem dñi no-
ſtri Jeſu chriſti:⁊ per ſanctaȝ
conuerſationem eius in hoc
mundo : ⁊ per caſtitatē beate
virginis marie:⁊ per mirabi
lē eius conceptū: per partū ⁊
natiuitatē no[...]luatoris:⁊
per ſancta[...]
eſt audita[...]
dilectus i[...]
placui: ⁊[...]
laçarū ſu[...]
bene ✠[...]
⁊ torm[...]
noſtri[...]
voce[...]
dic[...]
ni:[...]
ſe[...]
ſu[...]
ei[...]
ſi[...]
ſ[...]
l[...]

gelij:per myſterium hui⁹ſan
cte diei: qua eadem munera
in titulum regalem ⁊ magni
ficentiam ſacerdotalem ac ſe/
pulturá dominicá tres magi
obtulerunt:Exorciço ⁊ bene
✠ dico te per virtuté ſancte
obedientie qua deo obedire
tenemur vt has virtutes ſu⸗
ſcipias:⁊ in te ſemper teneas:
vt ſi quis ex hoîbus viroꝝ
aut mulierũ cuiuſcũqꝫ ſtatus
te creaturá auri:thuris ⁊ myr
rhe ob reuerentiá diuine ma
ieſtatis et ob corporis ⁊ ani⸗
me ſue ſaluté/circa ſe geſtaue
rit: aut quocũ[illegible] recto modo
habuerit [illegible] ipſum miſe/
[illegible] e potétia/
[illegible] orporis ⁊
[illegible] ꝫ:⁊ nõ ſu
[illegible] orte pe/
[illegible] os effũ⸗
[illegible] á/epilẽ/
[illegible] dropi/
[illegible] cam/
[illegible] an
[illegible] o⸗
[illegible] m
[illegible] i
[illegible] a

nec in aqua/nec in mari / nec
in anima/nec in corpore/ nec
in rebus periclitetur: neqꝫ pe
reat:⁊ omniũ latronũ/hoſtiũ/
virtutũ ⁊ incantatoꝝ ⁊ male⸗
factoꝝ diuerſas inſidias eua/
dat : omnes inſup moleſtias
hic ⁊ vbiqꝫ í omni cauſa eua/
dat:⁊ coram iudice vincat : ⁊
gratiá dei et hominũ fauoré
habeat : ⁊ omne deſideriũ ei⁹
proſperet/ ⁊ ſit ſemper audax
hilaris ⁊ letus:⁊ in omnibus
gratus:prolonget vita ei⁹: ⁊
deducat ad terminũ natura⸗
lé:⁊ ab omni fantaſmate atqꝫ
inſidijs diaboli occultis ⁊ ma
nifeſtis hic ⁊ vbiqꝫ ſit prote⸗
ctus. ab omni ictu:nec pũcto/
rũ:nec ictorũ ledi poſſit : nec
vulnerari:ſed quomodo in⸗
caleſcit cera a facie ignis / ſic
inolleſcat framea ſuper ipſũ:
et ſicut fecit in conſpectu dei
mons ſynai: In omni actióe
vel paſſione ſit benedictus:⁊
ab omni malo penitus cuſto
diat eũ dñs:⁊ ſi mulier í par/
tu laborauerit:⁊ hec munera
circa ſe habuerit / nullũ peri⸗
culũ leſionis ſentiat:ſed om⸗
ni periculo et dolore libere⸗
tur mox:⁊ abſoluat eum dñs
ab omnibus triſticijs/ veneſi
cijs.preſtet hoc omnipotens

deus tibi creature auro thu-
ri ꝛ myrrhe. Bene ✠ dictio-
nem gratiam ꝛ ſalutē huma-
no generi dignetur cōferre
Jeſus chr̄s dn̄s noſter. Qui
cū deo patre omnipotēte. ꝛc.
Kyrieleiſon. Chriſteleiſon.
Kyrieleiſon. Pater noſter.
Aue maria. Et ne nos. Coll.
DEus qui vnigenitū tu-
um gentibus ſtella du-
ce reuelaſti: concede propiti-
us: vt q iam te ex fide cogno-
uimus: vſq; ad contemplan-
dam ſpeciem tue celſitudinis
perducamur. Per eundem.
Dominus vobiſcum. Bene-
dicamus domino. Sit nomē
domini benedictum. Et be-
nedictio Dei omnipotenti-
pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ ſpi-
✠ ſancti deſcēdat ſuper
ꝛ ſuper hanc creaturam
neat ſemper. Amen.

Finis.

Laus Deo Optimo Maxim

¶ Miſſale ſcd̄m conſuetudinem alm
Cracouienſis feliciter explicit. Anno Dn̄i. M
Menſe Auguſti. Venetijs impreſſum per
Liechtenſtein. Impenſis prouidi viri
chaelis Wechter a Rimanow / Ciuis
Bibliopole Cracouienſis.

Regiſtrum.

✠ ✠✠ a b c d e f g h i k l m n
ſ t v x y z ꝛ A B C D E F G H
M N O P Q R S T V X Y Z A
Omnes ſunt quaterni. Exceptis z
eſt quinternus. ꝛ qui eſt ternu
✠✠ et BB qui ſunt duern

Fr SAMVEL Brzezowsky

S. Sophiae et Scleram

¶ Sequūtur optime informationes et cautele obſeruande preſbytero volenti diuina celebrare.

PRima cautela eſt. ¶ Ut ſacerdos miſſaꝫ celebraturus: conſcientiam ſuā per puram confeſſionē optime preparet: ſacramentum vehementer deſideret: ꝛ conficere intendat. Notulam de modo agendi officiuꝫ memoriter ꝛ bene ſciat. Geſtus valde cōpoſitos ac deuotos habeat. Cum enim quilibet teneatur deum diligere: ex toto corde: ex tota anima ꝛ ex totis virib⁹ ſuis. Hic deū diligere nō probatur: qui in menſa altaris: vbi rex regū ꝛ dñs omniū tractatur: irreligioſus: indeuotus: impudicus: diſtractus: vagus aut deſidioſus apparuerit. Attendat igitur vnuſquiſꝗ ꝙ ad menſam magnam ſedeat. Cogitet qualia eum preparare oporteat. Sit cautus ꝛ circumſpectus. Stet erectus. Nō iacens in altari. Cubitos iungat lateribus. Manus exaltet: vt extremitates digitorum modicum ſuper humeros videantur. Intellectum ſignis ꝛ verbis coaptet. Quoniā magna latent in ſignis: maiora ī verbis: maxima in intentiōe. Tres digitos iungat qb⁹ ſigna faciat: reliquos duos in manu cōponat. Signa faciat directe: nō oblique. Satis alte: ne calicem euertat. Nō circulos ꝓ crucibus. Cum vͦ inclinādū erit: nō oblique ſed directe ante altare: toto curuat⁹ corpe ſe inclinet.

SEcūda eſt. ¶ Ut nō putet: ſed certo ſciat: ſe debitas materias habere. Hoc eſt: panē triticeū: ꝛ vinuꝫ cum aqua modica. ¶ De vino ꝛ aqua poterit ſic certificari. Exigat a miniſtro: vt guſtet tā vinū ꝙ̄ aquam. Ipſe aūt pſbyter guſtare nō debet. Guttā fundat in manū: digito terat ꝛ odoret. ſic erit certior. Nō credat ampulle ſignate: nō colori: qm̄ ſepius fallūt. Uideat calicē ne ſit fractus. Cōſideret vinū. ſi eſt acetū nullo modo celebret. Si eſt acetoſum: diſſimulet. Si nimium aquoſum abſtineat: niſi ſciat vinū aque ꝑualere. Et in omni caſu: ſi cōtingat dubitari: vel ꝓpter acedinē: vel ꝓpter mixturā: vel inſipiditatē: vtrū poſſit cōfici: cōſulimus abſtinere. Quia in hoc ſacramēto: nihil ſub dubio eſt agēdū. Ubi certiſſime eſt dicēdū. Hoc eſt enim corp⁹ meū. Et. Hic eſt eniꝫ calix ſanguinis mei. ¶ Itē oblatas cōuenientes eligat: ꝛ vinū cōpetēter infundat. Quia hoc ſacramētū: debet ſenſibus deſeruire: ad vidēdū: ad tāgēdū ꝛ ad guſtādū: vt ſenſus reficiat̄ ex ſpecie: ꝛ intellectus ex re cōtenta foueat̄. Aqua etiā in paruiſſima quantitate infundat̄: vt a vino abſorbeat̄: ꝛ ſaporē vini recipiat. Nō eſt enim periculū: quātūcūꝗ modicū apponat̄ de aqua. Eſt aūt periculū ſi multū. Apponit̄ enim aqua ſolū ad ſignificandū. Sed vna gutta tātum ſignificat quātum mille. Ideo caueat ſacerdos ne cum impetu infundat: ne nimis ſtillet.

TErtia eſt. ¶ Ut canonē moroſius legat ꝙ̄ cetera: ꝛ ꝑcipue ab illo loco. Qui pridie ꝙ̄ pateret̄. Tūc enim reſpirās: attēdere debet: ꝛ ſe totū colligere ſi prius nō potuit: ſingulis verbis intendēs. ꝛ cū dixerit. Accipite ꝛ mādūcate ex hoc oēs: reſpiret: ꝛ vno ſpiritu tractim dicat. Hoc eſt enim corpus meū. ſic nō immiſcet ſe alia cogitatio. Nō eniꝫ videtur eſſe rationabile: diſcōtinuare formā tam breuē: tā arduā: tā efficacē: cui⁹ tota virt⁹ depēdet ab vltimo verbo: ſcilicet meum: qd in ꝑſona chr̄i dicitur. Unde nō debet cuilibet verbo pūct⁹ imponi. Cū id nulla ratione valeat: vt dicatur. Hoc. eſt. eniꝫ. corp⁹. meū. Sed totū ſimul ꝓferat. Pari modo hoc idē ī forma ꝯſecratiōis ſāguinis obſuet̄. Itē ꝓferēdo vba ꝯſecratiōis circa ꝙ̄libet materiā: ſacerdos ſemp intēdat ꝯficere id qd xp̄s īſtituit ꝛ eccl'ia facit.

QUarta cautela eſt. ¶ Ut ſi plures hoſtias habet ꝯſecrare: debet harū vnam eleuare: quā ſibi deputauerat a principio ad miſſam: ꝛ teneat illaꝫ penes alias: ita ꝙ viſum ꝛ intentionē ad oēs ſimul dirigat. Et ſignādo ꝛ dicēdo. Hoc eſt enim corp⁹ meū. Oēs cogitet quas demōſtrauerat. Cōſulim⁹ quoꝗ vt canonē pſbyter memoriter ſciat: qa deuotius di-

citur:ſemper tamen liber habeatur:vt ad ipſum memoriter recurratur.

QUinta eſt. ¶ Ut dū ſumit:nunꝙ̄ vno hauſtu calicē ſumat:ne pro pter impetum:tuſſis inopinate occurrat: ſed bis vel ter ſumat:vt impedimētū nō habeat. Si vero plures hoſtias debet ſumere:vt quādo hoſtia eſt renouāda. Primo ſumat eā quā ꝯfecit ⁊ ſanguinē: poſt hec alias q̄ ſupſūt.ſuā pri⁹ ſumat q̄ꝫ alias: q̄a de ſuis credit ⁊ ſcit:de alijs credit ⁊ ne ſcit. Demū ſumat ablutiōes ⁊ nō prius.

SExta eſt. ¶ Ut paucoꝝ noībus ſe obſtringat in canone: nec ꝑpetuo: ſed q̄ꝫdiu velit faciat:quando velit omittat. Quia canō de multitudine nominū̄ ꝑlixatur:⁊ ꝑ hoc cogitatio diſtrahitur. Dignū tamē eſt:vt pater:mater:frater:ſoror ibi nominentur. Et ſi qui pro tēpore commendātur: ⁊ ſpecialiter pro quibus miſſa celebratur. Non tamen ibi fiat vocalis expreſſio:ſed mentalis.

SEptima eſt. ¶ Ut ante miſſam:nō os vel dētes lauet: ſed tm̄ labia exteri⁹:ore clauſo:ſi īdiget. Ne forte aquā guſtu cū ſaliua imittat. Poſt miſſam etiā caueat exſcreatiōes quātū pōt: donec comederit ⁊ biberit:ne forte aliq̄d inter dētes remaneat aut in faucibus: q̄ꝺ exſcreādo emitteret̄. Quā uis aūt miſſa deuotiſſime ſit celebrāda cōtēplatiōis cauſa: eſt tamē modus habēdus:ne ꝓtractione nimia vl̄ acceleratiōe fiat homo notabilis. Nā acceleratio ſignū eſt icurie. Protractio eſt occaſio detractiōis. Sed medio tutiſſimus ibis. Eo aūt affectu eſt q̄libet miſſa habēda et dicēda a quocūq̄ꝫ ſacerdote:q̄ſi prima dicat̄: ⁊ nūq̄ꝫ ampli⁹ ſit dicēda. tā magnū enim donū: ſemꝑ debet eſſe nouū. Habeat itaq̄ꝫ ſacerdos diligētiā ad ꝯficiēdū:reuerētiā ad tāgendum ⁊ deuotionē ad ſumendū. Sic ſentiēdo et agēdo:digne tractabit̄ ſacramētum: rite peraget̄ officium:atq̄ꝫ pericula ⁊ ſcādala euitabunt̄. Itē in collectis dicēdis ſemꝑ impar numer⁹ obſeruet̄. Una ꝓpter vnitatē deitatis. Tres ꝓpter trinitatē pſonarū. Quinq̄ꝫ ꝓpter q̄nq̄ꝫpartitā paſſionē chrī. Septē ꝓpter ſeptiformē gratiā ſpūſſcti. Septenariū numerū excedere nō licet. ¶ **Quō debeāt ꝯcludi orōnes.**

ITem quādocūq̄ꝫ oratio dirigit̄ ſolū ad patrē:in fine dicat̄. Per dn̄m noſtrū ieſum chrm̄ filiū tuū:q̄ tecū viuit ⁊ regnat ī vnitate ſpūſſancti deus. Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amē. ¶ Si vero dirigitur ad patrē:⁊ mētio filij ſit in ipſa:in fine dicat̄. Per eūdē dn̄m noſtrū ieſum chrm̄ filiū tuū. Qui tecū viuit. vt ſupra. ¶ Si aūt oratio dirigit̄ ſolū ad filiū:tūc in fine dicat̄. Qui cū deo patre viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritusſancti deus. Aut. Qui viuis ⁊ regnas cū deo pr̄e in vnitate ſpiritusſancti deus. Per oīa ſecu. Et aduerte quādo debeat dici in ſecūda vel tertia pſona. ¶ Et ſi mētio ſpūſſancti in q̄cūq̄ꝫ oratione fiat:tunc in fine dicat̄. Eiuſdem ſpiritusſancti deus.

¶ **Incipiunt cautele ſeruāde:q̄d ſit agēdū circa defectus vel caſus que oriri poſſunt in miſſa. Et preſertim circa cōſecrationem eucharistie. Primo quid ſit agēdum cum ſacerdos deficiat.**

SI ſacerdos deficiat ſiue moriat̄ ante canonē: nō eſt neceſſe vt ali⁹ miſſam cōpleat. Si tamē ali⁹ vult celebrare: debet ab initio miſſam reincipere: ⁊ totū rite peragere. Si aūt in canone deficiat: factis iā aliq̄bus ſignis tamē ante trāſſubſtātiationē ⁊ ꝯſecrationē ſacramēti: tunc ali⁹ ſacerdos ab illo loco vbi ille dimiſit debet reincipere: et tm̄ illud ſupplere q̄ꝺ omiſſum eſt. Si autē ſacerdos in actu cōſecratiōis deficiat: verbis aliq̄bus iam in parte ꝓlatis:ſed ī toto nō cōpletis. ſcd̄m innocentiū: alius ſacerdos debet incipere ab illo loco. Qui pridie. Si tamen ſacerdos deficiat cōſecrato corpe: ſed non ſanguine:alius ſacerdos cōpleat cōſecrationē ſanguinis:īcipiēs ab illo loco. Simili modo. Si ꝯſecrato corpe ꝑcipiat vinū nō eſſe in calice:debet hoſtia mūde reponi in corporali:⁊ calice rite ꝑparato:incipiat ab illo loco. Simili modo. Si ante ꝯſecrationē ſanguinis: ꝑcipiat aquam nō eſſe in calice: debet ſtatim apponere ⁊

cōſicere. Si autē poſt cōſecrationez ſan/
guinis ꝑcipit: ꝙ aqua deſit in calice: de/
bet nihilominus ꝓcedere nec debet mi/
ſcere aquā cū ſanguine: qa ꝓ parte ſeque/
ret̄ corruptio ſacramēti. Debet tamē ſa/
cerdos dolere ⁊ puniri. Si poſt cōſecra/
tionē ſanguinis ꝑcipiat ꝙ vinuz nō fuerit
poſitū: ſed aqua tm̄ in calice: ſiquidē hoc
ꝑcipit ante ſumptionē corꝑis: d̄bet aquā
deponere: ⁊ imponere vinū cū aqua: ⁊ re
ſumere cōſecrationē ſanguinis ab illo lo
co. Simili modo. Si ꝑcipiat hoc poſt
ſumptionē corporis debet apponere de
nouo aliā hoſtiā iterū cū ſanguine ꝯſecrā
daz ſm̄ doctores in ſacra pagina. Debet
aūt reſumere verba ꝯſecratiōis ab illo lo
co. Qui pridie. In fine aūt iterū debet ſu/
mere hoſtiā illā vltimo ꝯſecratā: non ob/
ſtāte ſi prius ſumpſit aquā: ⁊ etiā illū ſan/
guinē. Innocētius tamē dicit ꝙ ſi ex ꝓ/
longatione ſacerdos timet ſcādalū: ꝙ ſuf
ficiūt tm̄ illa verba ꝑ que cōſecratur ſan/
guis. ſcilicet. Simili modo. ⁊ ſic ſumere
ſanguinē. Quid aūt faciet cū aquam ſum/
pto corpore iā habet in ore: ⁊ iam primo
ſentit ꝙ ſit aqua: vtrū debeat eaz degluti/
re vel emittere. Regre in ſūma hoſtieñ.
in titulo de celebratione miſſarū. Tutius
tamē eſt eam deglutire q̄z emittere: ⁊ hoc
ideo: ne aliqua particula corꝑis cū aqua
exeat. Item ſi ſacerdos poſt cōſecratio/
nem recordet̄ ſe nō eſſe ieiunū: vel cōmi/
ſiſſe aliqđ peccatuz: vel eſſe excōmunica/
tum: debet nihilominus ꝓcedere cū pro/
poſito ſatiſfaciēdi ⁊ abſolutionē impetrā
di. Si aūt ante cōſecrationē recordetur
predictoꝝ. Tutius eſt miſſam inceptam
deſerere ⁊ abſolutionez petere: niſi inde
graue ſcādalū oriat̄. Item ſi muſca vel
aranea vel aliqd taliū ante cōſecrationez
in calicē ceciderit: vel etiā venenū immiſ/
ſum fore deprehēderit: vinū debet effun/
di qđ eſt in calice: ⁊ abluto calice: aliud vi
nū cū aqua poni ad ꝯſecrādū. Sed ſi ali/
qđ hoꝝ poſt ꝯſecrationē acciderit: debet
muſca vel aranea vel aliqđ talium caute
capi: ⁊ inter digitos pluries lauari: ⁊ ver
mis cōburi. ⁊ ablutio cū cinerib⁹ vermis
cōbuſti: in ſacrario reponi. Venenū autē
nullo modo debet ſumi: ſed cū reliquijs
debet ſanguis talis cui venenū eſt immiſ/
ſum in vaſculo mūdo cōſeruari. Et ne ſa/
cramentū maneat imperfectū: debet cali/
cem denuo rite preparare ⁊ reſumere cō/
ſecrationē ſanguinis ab iſto loco. Simi/
li modo. Et nota ꝙ ſm̄ doctores nihil
abominabile ſumi debet occaſiōe huius
ſacramēti. Item ſi ſacerdos nō recolit
ſe dixiſſe aliqđ horum que debuit dicere:
nō debet mēte turbari. nō enim qui mul/
ta dicit: ſemꝑ oīum recolit q̄ dixit. Etiā ſi
ſibi ꝓ certo cōſtat: ꝙ aliqua omiſerit: ſi ta
lia nō ſunt de neceſſitate ſacramenti: ſicut
ſunt ſecreta vel aliqua verba canonis vl/
tra ꝓcedat: nec aliqd reſumat. Si tamen
ꝓbabiliter ſibi cōſtat: ꝙ omiſit aliqd qđ
ſit de neceſſitate ſacramēti: ſicut formam
verboꝝ per quā cōſecrat̄: oīa verba ꝯſe/
crationis ſuꝑ ſuā materiam reſumere de/
bet: qa al's ꝯſecratio facta nō eſſet. qđ ta/
mē nō oportet: ſi p̄termiſſa eſſet cōiūctio
enim: vel alia verba que p̄cedūt vel ſequū
tur formā: que nō ſunt de ipſius ſubſtan/
tia. Si autē ſacerdos dubitaret: an aliqđ
verbū pertinēs ad ſubſtantiā forme omi/
ſiſſet vl' nō: nullaten⁹ debet ſeruare formā
cōditionalē: ſed ſine temeraria aſſertiōe:
formā totā ſuꝑ ſuā propriā materiā debet
reſumere cū hac intentiōe: ꝙ ſi ꝯſecratio
eſſet facta nullo modo vellet conſecrare.
Sed ſi ꝯſecratio nō eſſet facta: vellet cor/
pus ⁊ ſanguinē ꝯſecrare. Item ſi qs tē
pore ꝯſecrationis ab actuali intētione et
deuotiōe diſtractus fuerit: nihilominus
ꝯſecrat: dūmodo intentio habitualis in
eo remanſit: ſūmo ſacerdote: ſcilicet xp̄o
ſupplente eius defectum. Si aūt per ni/
miā diſtractionē habitualis intētio cum
actuali tolleret̄ videtur ꝙ deberet verba
ꝯſecrationis cum actuali intentione reſu/
mere: ſic tamē ꝙ nollet conſecrare ſi con
ſecratio facta eſſet. Item ſi hoſtia conſe
crata ꝓpter frigus vel alia de cauſa labi/
tur ſacerdoti in calicem: ſiue ante diuiſio/
nem hoſtie: ſiue poſt: non debet eā de ſan
guine extrahere: nec aliquid ꝓpter hoc

reiterare vel imutare circa celebꝛationez
ſacramenti:ſed pcedat in ſignis ⁊ alijs ac
ſi haberet eā in manibus. Si eucbariſtia
ad terrā ceciderit:locus vbi iacuit radatˀ
⁊ incineretˀ per ignē : et cinis iuxta altare
cōdatˀ. Item ſi per negligentiam aliqd
de ſanguine ſtillauerit ſup tabulā que ter
re adheret:ſtilla per ſacerdotē lambatˀ:⁊
locus tabule radatur ⁊ raſura igne cōbu/
ratur:⁊ cinis iuxta altare cuz reliquijs re
cōdatur : ⁊ quadraginta diebus peniteat
cui hoc accidit. Si vero ſuper altare ca/
lix ſtillauerit ſoꝛbeatˀ ſtilla : ⁊ tribus die/
bus peniteat . Si vero ſuper linteum.et
ad aliud ſtilla peruenerit : quattuoꝛ die/
bus peniteat. Si vſq3 ad tertiū:nouē die
bus peniteat. Si vſq3 ad quartū ſtilla ſan
guinis puenerit:viginti diebus peniteat:
⁊ linteamina que ſtilla tetigerit tribus vi
cibus lauet ſacerdos vel diaconus calice
ſuppoſito:⁊ ablutio cum reliquijs recon
datur. Item ſi quis aliquo caſu gule eu
chariſtiaz euomuerit:vomitus ille debet
incinerari:⁊ cineres iuxta altare debēt re
condi. Et ſi fuerit clericus:monacus:pꝛe
ſbyter vel diaconus: quadraginta dieb9
peniteat. Epiſcopus ſeptuaginta: laicus
triginta. Si vero ex infirmitate euomue
rit : qnq3 diebus peniteat . Qui vero nō
bene cuſtodit ſacramentuz ita ꝙ mus vel
aliud animal comedat:quadraginta die/
bus peniteat. Qui autē perdiderit illud:
vel pars eius ceciderit: ⁊ nō fuerit inuen/
ta triginta diebus peniteat. Eadem peni
tētia videtur dignus ſacerdos:per cuius
negligentiā putreſcūt hoſtie conſecrate.
Dictis autē diebus:penitens debet ieiu/
nare ⁊ a cōmunione ⁊ a celebꝛatione ab/
ſtinere . penſatis tamē circūſtātijs delicti
⁊ perſone:poteſt minui vel augeri penitē
tia pꝛedicta:ſcđm arbitriū diſcreti cōfeſſo
ris. Hoc tamē tenendū eſt ꝙ vbicūq3 in/
ueniūtur ſpecies ſacramēti:integre reue/
renter ſumende ſunt:quod ſi ſine pericu/
lo fieri nō poteſt:ſunt tamē pꝛo reliquijs
reſeruāde. Item ſi hoſtia vel pars ho/
ſtie inuēta fuerit ſub palla vel coꝛpoꝛali :
⁊ dubitatur ſi eſt cōſecrata vel nō : debet
eā poſt ſumptionē ſanguinis reuerenter
ſumere vt in titulo de celebꝛatione miſſa/
rum plenius inuenies. Item circa mate
riā ſanguinis vide ne ſit aggreſta: vel vi/
num ita debile ꝙ nullo modo habet ſpe/
ciez vini;ne ſit aqua rubea expꝛeſſa de pā
no intincto in vino rubeo:ne ſit acetū vel
vinum omnino coꝛruptuz:ne ſit claretū :
vel vinū de moꝛis aut malogranatis cō/
fectum:quia verā ſpeciez vini nō retinēt.
Conficiens cū vino qđ eſt in via coꝛru/
ptionis vel ad coꝛruptionem:grauiſſime
peccat:licet cōficiat:quoniā retinet ſpeciē
vini. Item cauenduz eſt ne apponatˀ niſi
modicū de aqua:qa ſi tātū poneretˀ ꝙ ſpe
ciem vini tolleret: nō cōficeretˀ. Item ſi
qua hic deſunt:requiranˀ in ſūma ⁊ lectu/
ra hoſtieñ. titulo de celebꝛatiōe miſſarū.

Benedictio ⁊ conſecratio auri thuris ⁊ myrrhe in feſto triuz regū.

Adiutoꝛiū noſtrū
in noīe dn̄i. Qui fecit celū ⁊ terrā.
℣. Dn̄e exaudi oꝛationez meam.
Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣.
Dominus vobiſcum. Et cuz
ſpiritu tuo. Oꝛemus.
Exoꝛcizo ⁊ cōſecro ⁊ be
ne ✠ dico te creatura auri
thuris ⁊ myrrhe per deū pa-
trē omnipotentē:per Jeſum
chꝛiſtū filiū eius vnicū:⁊ ſpi-
ritūſanctū paracletū . per tri-
nitatē perſonarū:p vnitatē eſ-
ſentie:⁊ per ipſam eternitatis
pꝛouidentiaz qua ab eterno
omnia diſpoſuit:⁊ per ſapiē/
tiam eternitatis eius/qua ce-
lum ſurſum ⁊ terram deoꝛſū
fundauit: ⁊ per quaz pꝛimoꝛ-
dialem materiam deſtruxit/

dicendum est Exorcizare

Exorcizare inquit Aug lib. 1. de Beata vita, est per divina immundum spiritum adiurando expellere, Exorcismus adiuratio, Exorcista adiurator

et in opus machinę conuer-
tit: exorciço ⁊ bene ✠ dico te
per ſancta ⁊ ineffabilia nomi-
na dei: per verbum quo om-
nia ex nihilo fecit: Exorciço/
et bene ✠ dico te per ſancta
et ineffabilia nomina dei te-
tragrámaton/eloi: ⁊ per quē
tremunt omnes angeli: ⁊ per
ſanctū nomen dei adonai: ⁊ ꝑ
alia nomina dei ſancta/hagi-
os/otheos/athanatos/iſchy-
ros/vnigenitus/via/vita/prin-
cipium/primogenitus/alpha/
⁊ o/finis ⁊ origo/fons/ſplen-
dor/verbuz/virtus/medicus/
ouis/agnus/vitulus/aries/ver-
mis/ſol/gloria/vitis/ianua/pe-
tra/lapis angularis/angelus/
paſtor/propheta/ſacerdos/ſā-
ctus deus/ſanctus fortis/ſan-
ctus ⁊ immortalis. Kyrios/
Jeſus chriſtꝰ/miſericors/cha-
ritas/ſummus/bonus/trinus/
vnitas/adonai/veritas/ſapiē-
tia/rex/lex/pater/filius/homo/
omnipotens/creator/redem-
ptor/primꝰ/nouiſſimus/lauz:
et per omnia ſancta ⁊ ineffa-
bilia nomina occulta ⁊ mani-
feſta dei: ⁊ per cęlum terram
mare ⁊ omnia quę in eis ſūt:
per cherubin ⁊ ſeraphin/thro-
nos/dominationes/principa-
tus/virtutes/angelos ⁊ archā-
gelos: ⁊ per ſanctam virginē
Mariam genitricem domini
noſtri Jeſu chriſti: et per pa-
triarchas/prophetas/apoſto-
los/euangeliſtas/martyres/
confeſſores/virgines/vidu-
as: et per dilectionem illam
quam deus ab eterno habu-
it ad electos ſuos. Exorciço
et bene ✠ dico te per caput/
pedes/manus ⁊ latus: et per
corpus ⁊ ſanguinem dñi no-
ſtri Jeſu chriſti: ⁊ per ſanctaz
conuerſationem eius in hoc
mundo: ⁊ per caſtitatē beate
virginis marie: ⁊ per mirabi-
lē eius conceptū: per partū ⁊
natiuitatē noſtri ſaluatoris: ⁊
per ſanctaz vocē que a patre
eſt audita hic eſt filius meus
dilectus in quo mihi bene cō-
placui: ⁊ per verbū quo dñs
laçarū ſuſcitauit. Exorciço et
bene ✠ dico te per paſſionē
⁊ tormēta/⁊ per vulnera dñi
noſtri Jeſu xpi: ⁊ ꝑ ſanctā eiꝰ
vocem qua in cruce clamauit
dicēs: heli/heli/lamaçabatha-
ni: ob cuius timorē petre ſciſ-
ſe ſunt: ⁊ monumenta aperta
ſunt: per mortē ⁊ ſepulturam
eius/per reſurrectionē ⁊ aſcē-
ſionem eius: per miſſionem
ſpirituſſancti in corda apoſto-
lorū: per veritatē ſancti euan-

gelij:per myſterium hui⁹ſan
cte diei: qua eadem munera
in titulum regalem ꝛ magni
ficentiam ſacerdotalem ac ſe
pulturá dominicá tres magi
obtulerunt:Exorciço ꝛ bene
✠ dico te per virtuté ſanctę
obedientie qua deo obedire
tenemur vt has virtutes ſu
ſcipias:ꝛ in te ſemper teneas:
vt ſi quis ex hoíbus viroꝝ
aut mulierũ cuiuſcũqꝫ ſtatus
te creaturá auri:thuris ꝛ myr
rhe/ob reuerentiá diuine ma
ieſtatis/et ob corporis ꝛ ani
me ſue saluté/circa ſe geſtaue
rit: aut quocũqꝫ recto modo
habuerit:diuina ipſum miſe
ricorditer protegéte poténtia/
ab omni periculo corporis ꝛ
anime ſit tutus vbiqꝫ:ꝛ nõ ſu
bitanea ꝛ íprouiſa morte pe
reat: ꝛ omnes morbos effu
giat:euadat apoplexiá/epilé
tiam/leprá/ꝛ omné hydropi
ſim/tuſſim/colicam/ethicam/
paralyſim/morphæá/ſquinan
tiá/inſup dentiũ ꝛ oculoꝝ do
loré: ꝛ caligo viſus cõfeſtim
diſcedat/ꝛ omnis eoꝝ íſirmi
tas: ne periclitetur homo in
terra eundo/ſedédo/ſtando/
iacendo/cadendo/quieſcen
do/vigilando/dormiédo/eq
tando/pergendo/operando:

nec in aqua/nec in mari/nec
in anima/nec in corpore/nec
in rebus periclitetur: neqꝫ pe
reat:ꝛ omniũ latronũ/hoſtiũ/
virtutũ ꝛ incantatoꝝ ꝛ male
factoꝝ diuerſas inſidias eua
dat: omnes inſup moleſtias
hic ꝛ vbiqꝫ i omni cauſa eua
dat:ꝛ coram iudice vincat: ꝛ
gratiá dei et hominũ fauoré
habeat: ꝛ omne deſideriũ ei⁹
proſperet/ꝛ ſit ſemper audax
hilaris ꝛ letus:ꝛ in omnibus
gratus:prolonget vita ei⁹: ꝛ
deducat ad terminũ natura
lé:ꝛ ab omni fantaſmate atqꝫ
inſidijs diaboli occultis ꝛ ma
nifeſtis hic ꝛ vbiqꝫ ſit prote
ctus. ab omni ictu:nec pũcto
rũ:nec ictorũ ledi poſſit: nec
vulnerari:ſed quomodo in
caleſcit cera a facie ignis/ſic
inolleſcat framea ſuper ipſũ:
et ſicut fecit in conſpectu dei
mons ſynai: In omni actióe
vel paſſione ſit benedictus:ꝛ
ab omni malo penitus cuſto
diat eũ dñs:ꝛ ſi mulier i par
tu laborauerit:ꝛ hec munera
circa ſe habuerit/nullũ peri
culũ leſionis ſentiat:ſed om
ni periculo et dolore libere
tur mox:ꝛ abſoluat eum dñs
ab omnibus triſticijs/venefi
cijs.preſtet hoc omnipotens

deus tibi creature auro thu-
ri ⁊ myrrhe. Bene ✠ dictio-
nem gratiam ⁊ salutẽ huma-
no generi dignetur cõferre
Jeſus chr̃s dñs noſter. Qui
cũ deo patre omnipotẽte. ⁊c.
Kyrieleiſon. Chriſteleiſon.
Kyrieleiſon. Pater noſter.
Aue maria. Et ne nos. Coll.
Deus qui vnigenitũ tu-
um gentibus ſtella du-
ce reuelaſti: concede propiti-
us: vt q iam te ex fide cogno-
uimus: vſq; ad contemplan-
dam ſpeciem tue celſitudinis
perducamur. Per eundem.
Dominus vobiſcum. Bene-
dicamus domino. Sit nomẽ
domini benedictum. Et be-
nedictio Dei omnipotentis
pa ✠ tris: ⁊ fi ✠ lij: ⁊ ſpiritus
✠ ſancti deſcẽdat ſuper nos
⁊ ſuper hanc creaturam/ ⁊ ma-
neat ſemper. Amen.

Finis.

Laus Deo Optimo Maximoq;.

¶ Miſſale ſcd̃m conſuetudinem alme Eccleſie Cracouienſis feliciter explicit. Anno Dñi. M. D. xxxij. Menſe Auguſti. Venetijs impreſſum per Petrũ Liechtenſtein. Impenſis prouidi viri Michaelis Wechter a Rimanow/ Ciuis et Bibliopole Cracouienſis.

Kyri vel kyrios p[ro] domin[us] id est dns. / Jnde Kyrie eleyson i. domine miserere sunt due dictiones

Regiſtrum.

Kyrri vel kyrrios p[ro] duo. x. id est porcus

✠ ✠✠ a b c d e f g h i k l m n o p q r
ſ t v x y z ⁊ A B C D E F G H J K L
M N O P Q R S T V X Y Z AA BB.

Omnes ſunt quaterni. Exceptis z qui
eſt quinternus. ⁊ qui eſt ternus.
✠✠ et BB qui ſunt duerni.

Istius Missalis dns est et heres, Petrus Vedelicius Obornicen Artium & Medicine Doctor. Consul Cracouien & physicus Regius

Emit a p[re]fato dño doctore petro hoc missale, Doctor Nicolaus a Vielicska Scholasticus Kielcen, flor 4, Die 4 mensis July. Anno 1543

Petrus V[illegible]cius Obor[illegible]en, Artiu. et Medicina Doctor, Con. Cracouien. ac physicus Regius herus meus est emptionis iure.

Emit a prefato dno Doctore petro hoc missale Doctor Nicolaus a Vielička Scholasticus Kielcen. flor 4. Die 4 mensis Julij Anno Dni 1543

Doctor Nicolaus a Wielička scholasticus Kielcen. hoc missale testamento legavit petro [illegible] [illegible] Crac. [illegible] et regni polo. [illegible]

INSTYTUT

9789

Nezeuniad Utajchnad 1352

